

অসমীয়া বাইবেল

The Open Assamese Bible

Contents

মথিয়ে লিখা শুভবার্তা	1
মার্কো লিখা শুভবার্তা	39
লূকে লিখা শুভবার্তা	64
যোহনে লিখা শুভবার্তা	106
পশিষ্যচরিত	135
ৰোমীয়া সকলৰ প্ৰতি পত্ৰ	170
১ কৰিছীয়া	186
২ কৰিছীয়া	201
গালাতীয়া	212
ইফিচীয়া	218
ফিলিপীয়া	224
কলচীয়া	229
১ থিচলনীকীয়া	234
২ থিচলনীকীয়া	238
১ তীমথিয়	240
২ তীমথিয়	245
তীত	249
ফিলীমন	251
ইব্ৰী	252
যাকোব	266
১ পিতৰ	271
২ পিতৰ	277
১ যোহন	280
২ যোহন	285
৩ যোহন	286
যিহূদা	287
প্ৰকাশিত বাক্য	289

অসমীয়া বাইবেল

The Open Assamese Bible

Language: অসমীয়া (Assamese)

Provided by: Free Bibles India

This print-on-demand edition of Scripture is produced and provided at cost by the Digital Bible Society in partnership with the Bible League of Canada, Open Doors International, and other missions and translation agencies. To order additional copies of this or other Bibles, please visit www.dbs.org (USA), www.bibleleague.ca (Canada), and www.opendoors.org (Europe).

Copyright and Permission to Copy

Copyright © 2017 Free Bibles India

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0. You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

You include the above copyright information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

PDF, ePub, and MOBI Bible covers and design are copyrighted 2017 by the Digital Bible Society (www.dbs.org).

PDF generated on 2017-08-24 from source files dated 2017-08-24.

c39ff74e-8c94-58cf-8a73-b01b6a9fd518

ISBN: 978-1-5313-1060-8

Matthew

মথিয়ে লিখা শুভবার্তা

১ অধ্যায়।

যীচুৰ বংশাৱলী

১ যীচু খৰীষ্ট দায়ুদৰ বংশৰ আৰু দায়ুদ অবব্রাহামৰ বংশৰ লোক। যীচু খৰীষ্টৰ বংশৰ তালিকা এই:-
 ২ অবব্রাহামৰ পুত্ৰ ইছাক; ইছাকৰ পুত্ৰ যাকোব; যাকোবৰ পুত্ৰ যিহূদা আৰু তেওঁৰ ভায়েক-ককায়েক সকল;
 ৩ যিহূদাৰ পুত্ৰ পেৰচ আৰু চেৰহৰ, তেওঁলোকৰ মাক আছিল তামাৰা পেৰচৰ পুত্ৰ হিষৰোণ; হিষৰোণৰ পুত্ৰ ৰামা ৪ ৰামৰ
 পুত্ৰ অম্মীনাদব; অম্মীনাদবৰ পুত্ৰ নহচোন; নহচোনৰ পুত্ৰ চলমোন ৫ চলমোনৰ পুত্ৰ বোৱজ - তেওঁৰ মাক আছিল ৰাহবা
 বোৱজৰ পুত্ৰ ওবেদ- তেওঁৰ মাক আছিল ৰুথা ওবেদৰ পুত্ৰ যিচয়; ৬ যিচয়ৰ পুত্ৰ দায়ুদ ৰজা। দায়ুদৰ পুত্ৰ চলোমন,
 তেওঁৰ মাক আছিল উৰিয়াৰ ভাৰ্য্যা। ৭ চলোমনৰ পুত্ৰ ৰহবিয়াম; ৰহবিয়ামৰ পুত্ৰ অবিয়া অবিয়ৰ পুত্ৰ আচা; ৮ আচাৰ পুত্ৰ
 যিহোচাফট যিহোচাফটৰ পুত্ৰ যোৰাম; যোৰামৰ পুত্ৰ উচিয়া ৯ উচিয়াৰ পুত্ৰ যোথম; যোথমৰ পুত্ৰ আহচ; আহচৰ পুত্ৰ
 হিষ্কিয়া ১০ হিষ্কিয়াৰ পুত্ৰ মনচি; মনচিৰ পুত্ৰ আমোন; আমোনৰ পুত্ৰ যোচিয়া ১১ যোচিয়াৰ পুত্ৰ য়েখনীয়া আৰু তেওঁৰ
 ভায়েক সকল। ইস্ৰায়েল জাতিৰ বাবিল দেশলৈ বন্দী হিচাবে লৈ যোৱাৰ সময়ত এওঁলোক আছিল। ১২ বাবিললৈ নিয়াৰ
 পাছত য়েখনীয়াৰ পুত্ৰ চল্টীয়েলৰ জন্ম হ'ল। চল্টীয়েলৰ পুত্ৰ জৰুবাবিল; ১৩ জৰুবাবিলৰ পুত্ৰ আবীহূদা আবীহূদৰ পুত্ৰ
 ইলীয়াকীম; ইলীয়াকীমৰ পুত্ৰ আচোৰ। ১৪ আচোৰৰ পুত্ৰ চাদোক; চাদোকৰ পুত্ৰ আখীম আখীমৰ পুত্ৰ ইলীহূদ; ১৫ ইলীহূদৰ
 পুত্ৰ ইলিয়াচৰ। ইলিয়াচৰ পুত্ৰ মন্তন; মন্তনৰ পুত্ৰ যাকোবা ১৬ যাকোবৰ পুত্ৰ যোচেফ; তেওঁ মৰিয়মৰ স্বামী আৰু এই
 মৰিয়মৰ গৰ্ভত যীচুৰ জন্ম হয়, যি জনক খৰীষ্ট বোলা হয়। ১৭ এইদৰে অবব্রাহামৰ পৰা দায়ুদ লৈ মুঠ চৌদ্দ পুৰুষ; দায়ুদৰ পৰা
 বাবিললৈ বন্দী কৰি নিয়া পৰ্যন্ত মুঠ চৌদ্দ পুৰুষ; পুণৰ বাবিললৈ বন্দী কৰি নিয়াৰ পিচৰ পৰা খৰীষ্ট লৈ মুঠ চৌদ্দ পুৰুষ।

যীচুৰ জন্ম

১৮ যীচু খৰীষ্টৰ জন্ম এইদৰে হ'ল। যীচুৰ মাক মৰিয়মক যোচেফলৈ বাগদান কৰা হৈছিল, কিন্তু তেওঁলোক একে লগ হোৱাৰ
 পূৰ্বেই মৰিয়মে পবিত্ৰ আত্মাৰ শক্তিৰ গৰ্ভৱতী হোৱা অনুভৱ কৰিলে। ১৯ তেওঁৰ স্বামী যোচেফ এজন ধাৰ্মিক লোক হোৱাত
 মৰিয়মক মানুহৰ আগত নিন্দাৰ পাত্ৰ কৰিবলৈ ইচ্ছা নকৰি, গুপতে ত্যাগ কৰিবলৈ মন কৰিলে। ২০ তেওঁ যেতিয়া এইবোৰ
 কথা চিন্তা কৰিলে, তেতিয়া প্ৰভুৰ এজন দূতে সপোনত তেওঁক দৰ্শন দি কলে, “হে দায়ুদৰ বংশৰ সন্তান যোচেফ, তোমাৰ
 ভাৰ্য্যা মৰিয়মক গ্ৰহণ কৰিবলৈ ভয় নকৰিবা; কিয়নো তেওঁৰ গৰ্ভৰ সন্তান পবিত্ৰ আত্মাৰ পৰা হৈছে। ২১ তেওঁ এটি পুত্ৰ
 প্ৰসৱ কৰিব আৰু তুমি তেওঁৰ নাম যীচু থবা। কাৰণ তেৱেঁই নিজৰ লোকক তেওঁলোকৰ পাপবোৰৰ পৰা মুক্ত কৰিব।”

২২ এই সকলো ঘটছিল যাতে ভাৰবাদীৰ দ্বাৰাই প্ৰভুৱে এই যি বচন কোৱাইছিল সেয়া পূৰ্ণ হয়:

২৩ “চোৱা, সেই কুমাৰী গৰ্ভৱতী হৈ এটি পুত্ৰ প্ৰসৱ কৰিব,

আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ নাম ইম্মানুৱেল থব;

এই নামৰ অৰ্থ আমাৰ লগত ঈশ্বৰ। ২৪ পাছত যোচেফে টোপনিৰ পৰা সাৰ পাই উঠি, প্ৰভুৰ দূতে তেওঁক আজ্ঞা দিয়াৰ দৰে
 নিজৰ ভাৰ্য্যাকপে মৰিয়মক গ্ৰহণ কৰিলে। ২৫ কিন্তু পুত্ৰ প্ৰসৱ নকৰা পৰ্যন্ত যোচেফে তেওঁৰ সৈতে সহবাস নকৰিলে।
 পাছত যোচেফে সেই সন্তানৰ নাম যীচু থলে।

২ অধ্যায়।

জ্যেতিষী পণ্ডিত সকল অহা

১ হেৰোদ যেতিয়া ৰজা আছিল, তেতিয়া যিহূদিয়াৰ বৈথলেহমত যীচুৰ জন্ম হ'ল। সেই সময়ত পূব দেশৰ পৰা কেইজনমান
 জ্যেতিষী পণ্ডিতে যিৰূচালেমলৈ আহি সুধিলে, ২ “ইহুদী সকলৰ যি জন ৰজা জন্মিছে, তেওঁ ক'ত? কিয়নো পূব দিশত আমি
 তেওঁৰ তৰা দেখা পালো, আৰু তেওঁক প্ৰণিপাত কৰিবলৈ আহিছো।”

৩ এই কথা শুনাতে হেৰোদ বজাৰ লগতে গোটেই যিক্ৰচালেমত উণ্ডল-খুণ্ডল লাগিল।^৪ তেতিয়া হেৰোদে সকলো প্ৰধান পুৰোহিত আৰু বিধানৰ অধ্যাপক সকলক একেলগে মাতি সুধিলে, “খৰীষ্টই কোন ঠাইত জন্ম গ্ৰহণ কৰিব?”^৫ তেওঁলোকে তেওঁক ক’লে, “যিহূদিয়া প্ৰদেশৰ বৈথলেহমত; কিয়নো ভাববাদীৰ দ্বাৰাই এইদৰে লিখা আছে,

৬ আৰু তুমি, যিহূদা প্ৰদেশৰ বৈথলেহম,

তুমি যিহূদাৰ অধিপতি সকলৰ মাজত কোনোমতে
নগণ্য নহয়।

কিয়নো তোমাৰ মাজৰ পৰাই এজন শাসনকৰ্তা

ওলাব, তেওঁ মোৰ লোক ইস্ৰায়েলক চৰাব।”^{*}

৭ তেতিয়া হেৰোদে সেই জ্যোতিষী পণ্ডিত কেইজনক গুপতে মাতি সেই তৰা সঠিকৰূপে কোন সময়ত দেখা গৈছিল সেই বিষয়ে তেওঁলোকৰ পৰা জানিবৰ বাবে সুধিলে।^৮ তাৰ পাছত তেওঁলোকক বৈথলেহমলৈ যাব দি ক’লে, “আপোনালোকে গৈ সেই ল’ৰা জনৰ বিষয়ে ভালদৰে বিচাৰ লওঁক; আৰু বিচাৰি পালে, তেওঁৰ সম্বাদ আহি মোক দিব, তেতিয়া ময়ো গৈ তেওঁক প্ৰণিপাত কৰিব পাৰিম।”^৯ বজাৰ এই কথা শুনি তেওঁলোক গুচি গ’ল; তাত যে তৰা তেওঁলোকে পূব দিশত দেখিছিল, সেই তৰা তেওঁলোকৰ আগে আগে গৈ, ল’ৰা জন থকা ঠাই পাই, তাৰ ওপৰত বৈ থাকিল।^{১০} সেই তৰা দেখি, তেওঁলোক আনন্দত আত্মহা হ’ল।^{১১} ঘৰৰ ভিতৰলৈ সোমাই গৈ, তেওঁলোকে মাতৃ মৰিয়মে সৈতে শিশুটিক দেখি নতশিৰে প্ৰণাম কৰি তেওঁৰ আৰাধনা কৰিলে। তাৰ পাছত নিজৰ নিজৰ বহুলীয়া বস্ত্ৰৰ টোপোলা মেলি, সোণ, ধূনাঁঠা আৰু গন্ধৰস উপহাৰ দিলে।^{১২} পাছত হেৰোদৰ ওচৰলৈ উলটি নাযাবৰ বাবে তেওঁলোকে সপোনত ঈশ্বৰৰ পৰা আদেশ পাই, বেলেগ বাটেৰে নিজৰ নিজৰ দেশলৈ গুচি গ’ল।

বৈথলেহমৰ শিশু পুত্ৰ সকলক বধ কৰা

১৩ তেওঁলোক যোৱাৰ পাছত, প্ৰভুৰ এজন দূতে সপোনত যোচেফক দৰ্শন দি ক’লে, “উঠা, ল’ৰা জনক আৰু তেওঁৰ মাকক লৈ, মিচৰ দেশলৈ পলাই যোৱা আৰু মই তোমাক নোকোৱা পৰ্যন্ত তাতৈ থাকিব; কিয়নো ল’ৰা জনক বিনাশ কৰিবৰ কাৰণে হেৰোদে তেওঁক বিচাৰি আছে।”^{১৪} সেই নিশাই যোচেফে উঠি, শিশু আৰু তেওঁৰ মাকক লৈ মিচৰ দেশলৈ গ’ল, ১৫ আৰু হেৰোদৰ মৃত্যুলৈকে তেওঁলোক সেই ঠাইতে থাকিল। “মিচৰ দেশৰ পৰা মই মোৰ পুত্ৰক মাতিলো”[†] এই যি বচন ভাববাদীৰ দ্বাৰাই প্ৰভুৱে কোৱাইছিল, এই বচন সিদ্ধ হবলৈ এইদৰে ঘটিল।^{১৬} জ্যোতিষী পণ্ডিত কেইজনৰ দ্বাৰাই নিজকে বঞ্চিত হোৱা দেখি হেৰোদ অতিশয় ক্ৰুদ্ধ হ’ল। তেওঁ জ্যোতিষী পণ্ডিত কেইজনৰ পৰা যি সময়ৰ কথা জানিছিল, সেই কাল অনুসাৰে দুবছৰ আৰু তাতকৈ কম বয়সৰ যিমান ল’ৰা শিশু বৈথলেহম আৰু ইয়াৰ আশে-পাশে থকা অঞ্চল সমূহত আছিল, সেই সকলোকে বধ কৰিবলৈ আদেশ দিলে।^{১৭} যিৰিমিয়া ভাববাদীৰ দ্বাৰাই যি কথা কোৱা হৈছিল, সেয়া পূৰ্ণ হ’ল: ‡

১৮ “ৰামাত এটা মাত শুনা গ’ল,

বিলাপৰ ৰোল আৰু মহা-শোক,

বাহুলে নিজৰ সন্তান সকলৰ কাৰণে ক্ৰন্দন কৰিছে আৰু

তেওঁ শান্তবনা পাবলৈও ইচ্ছা কৰা নাই, কাৰণ তেওঁলোকৰ কোনো পুনৰ জীয়াই থকা নাই।”

মিচৰৰ পৰা যোচেফ আৰু মৰিয়মৰ প্ৰত্যাহ্বান

১৯ পাছত হেৰোদৰ মৃত্যু হোৱাত, প্ৰভুৰ এজন দূতে মিচৰ দেশত যোচেফক সপোনত দৰ্শন দি ক’লে, ২০ “উঠা, ল’ৰা জন আৰু তেওঁৰ মাকক লৈ ইস্ৰায়েল দেশলৈ উলটি যোৱা; কিয়নো যি সকলে এই ল’ৰা জনৰ প্ৰাণ নাশৰ চেষ্টা কৰিছিল, তেওঁলোকৰ মৃত্যু হ’ল।”^{২১} তেতিয়া যোচেফে উঠি, ল’ৰা আৰু তেওঁৰ মাকক লৈ ইস্ৰায়েল দেশলৈ আহিল।^{২২} কিন্তু যেতিয়া যোচেফে শুনিলে যে যিহূদিয়াত হেৰোদৰ স্থানত তেওঁৰ পুত্ৰ আৰ্থিলায়ে ৰাজ্য শাসন কৰিছে, তেতিয়া তেওঁ তালৈ যাবৰ বাবে ভয় কৰিলে; পাছত ঈশ্বৰে এক সপোনত সৱধান কৰি দিয়াত তেওঁ গালীল প্ৰদেশলৈ গ’ল, ২৩ আৰু তাত নাচৰৎ নামৰ এখন নগৰত বসবাস কৰিব ধৰিলে। তেওঁক নাচৰতীয়া বোলা হ’ব, এই যি বচন ভাববাদী সকলৰ দ্বাৰাই কোৱা হৈছিল, এই বচন সিদ্ধ হবৰ বাবে এইদৰে ঘটিল।

*২:৬ মীখা ৫:২

†২:১৫ হোচেয়া ১১:১

‡২:১৭ যিৰিমিয়া ৩১:১৫

৩ অধ্যায়।

যোহন বাণ্ডাইজকৰ প্ৰচাৰ কাৰ্য ॥

১ সেই কালত যোহন বাণ্ডাইজকে আহি, যিহূদিয়াৰ মৰুপ্ৰান্তত প্ৰচাৰ কৰিব ধৰিলে। ২ তেওঁ ক'লে, “মন পালটন কৰক। কিয়নো স্বৰ্গৰাজ্য ওচৰ হ'ল।”

৩ কাৰণ এৱেঁই সেই যোহন, যি জনৰ বিষয়ে যিচয়া ভাৱবাদীৰ দ্বাৰাই এই বুলি কোৱা হৈছিল যে, “মৰুপ্ৰান্তত এজনৰ উচ্চস্বৰ শুনা গৈছে, তোমালোকে প্ৰভুৰ পথ প্ৰস্তুত কৰা। তেওঁৰ বাট পোন কৰা। ৪

৪ যোহনে উটৰ নোমেৰে তৈয়াৰী কাপোৰ পিন্ধিছিল, কঁকালত চামৰাৰ টঙালি বান্ধিছিল। কচুৱা ফৰিৎ আৰু হাবিৰ মৌ তেওঁৰ আহাৰ আছিল। ৫ সেই সময়ত যিৰূচালেম, সমগ্ৰ যিহূদিয়া আৰু যৰ্দন নদীৰ দাঁতিকাষৰীয়া অঞ্চলৰ লোক সকল তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিব ধৰিলে। ৬ লোক সকলে যেতিয়া নিজৰ নিজৰ পাপবোৰ স্বীকাৰ কৰিলে, তেতিয়া যোহনে তেওঁলোকক যৰ্দন নদীত বাণ্ডিস্ম দিলে। ৭ যোহনে যেতিয়া দেখিলে যে অনেক ফৰীচী **আৰু চদ্দুকী সকল ††বাণ্ডিস্মৰ কাৰণে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিছে, তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “সৰ্পৰ বংশধৰ সকল! আগলৈ যি কেৱাধ হব লগা আছে, তাৰ পৰা পলাবৰ বাবে আপোনালোকক কোনে চেতনা দিলে? ৮ মন পালটনৰ উপযুক্ত ফল ধৰি ফলৱান হওঁক। ৯ আপোনালোকে নিজৰ মনতে “আমাৰ পিতৃপুৰুষ অব্ৰাহাম আছে” বুলি চিন্তাও নকৰিব; কিয়নো মই আপোনালোকক কঁও, ঈশ্বৰৰ এই শিলবোৰৰ পৰাও অব্ৰাহামৰ বাবে বংশৰ সন্তান উৎপন্ন কৰিব পাৰে। ১০ গছবোৰৰ গুৰিত কুঠাৰ লাগি আছে; যি যি গছে ভাল গুটি নধৰে, তাক কাটি জুইত পেলোৱা হয়। ১১ আপোনালোকে মন পালটন কৰা বাবে মই আপোনালোকক পানীত বাণ্ডিস্ম দিছো, কিন্তু মোৰ পাছত যি জন আহি আছে, তেওঁ মোতকৈও শক্তিশালী; মই তেওঁৰ পাদুকা ববলৈকো যোগ্য নহঁও; তেওঁ আপোনালোকক পবিত্ৰ আত্মা আৰু জুইত বাণ্ডিস্ম দিব। ১২ তেওঁৰ কুলা তেওঁৰ হাততে আছে; তেওঁৰ শস্য মৰা চোতাল তেওঁ ভালকৈ পৰিষ্কাৰ কৰিব আৰু তেওঁ নিজৰ শস্য ভাঙালত চপাই খব; কিন্তু ঘুলা, সেই জুইত পুৰি পেলাব, যি জুই কেতিয়াও নুনুমায়ে।

যীচুৰ বাণ্ডিস্ম

১৩ সেই সময়ত যীচুৱে বাণ্ডিস্ম লবলৈ গালীলৰ পৰা যৰ্দন নদীৰ পাৰত থকা যোহনৰ কাষলৈ আহিল। ১৪ কিন্তু যোহনে তেওঁক বাধা দি ক'লে, “মইহে বৰং আপোনাৰ দ্বাৰা বাণ্ডিস্ম লোৱা উচিত” এনে স্থলত আপুনি মোৰ ওচৰলৈ আহিছে?” ১৫ কিন্তু যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, “এতিয়া এনেকৈয়ে হবলৈ দিয়া; কিয়নো সকলো ধাৰ্মিকতা আমি এইদৰে পূৰ্ণ কৰা উচিত।” তেতিয়া যোহন সন্মত হ'ল। ১৬ যীচুৱে বাণ্ডিস্ম লৈ পানীৰ পৰা উঠাৰ লগে লগে তেওঁৰ সনুখত স্বৰ্গ মুকলি হ'ল আৰু ঈশ্বৰৰ আত্মা কপৌৰ দৰে নামি আহি তেওঁৰ ওপৰত পৰা দেখিলে। ১৭ তেতিয়া এই আকাশ-বাণী হ'ল, “চোৱা, এওঁ মোৰ পিতৃ পুত্ৰ, এওঁত মই পৰম সন্তুষ্ট।”

৪ অধ্যায়

যীচুৰ পৰীক্ষা

৪ ১ তাৰ পাছত চয়তানে যেন যীচুক পৰীক্ষা কৰিব পাৰে, সেয়ে ††আত্মাই তেওঁক মৰুপ্ৰান্তলৈ লৈ গ'ল। ২ তাত চল্লিশ দিন আৰু চল্লিশ ৰাতি উপবাসে থকাৰ পিছত যীচুৰ ভোক লাগিল। ৩ তেতিয়া চয়তানে আহি তেওঁক ক'লে, “আপুনি যদি ঈশ্বৰৰ

॥৩:০ মাৰ্ক ১:১-৮; লুক ৩:১-৯; ১৫:১৭, যোহন ১:১৯-২৮

§৩:৩ যিচয়া ৪০:৩

**৩:৭ ফৰীচী: ইহুদীসকলৰ এক গোড়া ধৰ্মীয় সম্প্ৰদায়, যিসকলে নিজকে পুৰণি ইহুদী ধৰ্ম, মোচিৰ বিধান আৰু ৰীতি-নীতি কঠোৰভাৱে পালনকাৰী হিচাবে দাবী কৰে। এওঁলোক সমাজত অত্যন্ত পূজনীয় আৰু ধৰ্মীয় শিক্ষা দিছিল।

††৩:৭ চদ্দুকী: ইহুদী ধৰ্মৱলম্বীসকলৰ এক বিশেষ সম্প্ৰদায়, যিসকলে পুৰণি ধৰ্ম নিয়মৰ কেৱল প্ৰথম পাটটা পুস্তকক স্বীকৃতি দিয়ে আৰু মৃত্যুৰ পাছত পুণৰ্জন্ম বিশ্বাস নকৰে।

‡‡৪:১ আত্মা- পবিত্ৰ আত্মা ঈশ্বৰ অৰ্থাৎ স্বয়ং ঈশ্বৰ

পুত্ৰ হয়, তেনেহলে এই শিলবোৰ পিঠা হবলৈ আজ্ঞা দিয়ক।” ৪ তাতে তেওঁ উত্তৰ দি ক’লে, “শাস্ত্ৰত লিখা আছে, ‘মানুহ কেৱল পিঠাৰে নিজীয়ে, কিন্তু ঈশ্বৰৰ মুখৰ পৰা ওলোৱা প্ৰত্যেকটো বাক্যৰেহে জীয়ে।’” ৫

৫ তেতিয়া চয়তানে তেওঁক পবিত্ৰ নগৰ যিকচালেম মন্দিৰৰ কলচীৰ ওপৰলৈ লৈ গ’ল; ৬ আৰু যীচুক ক’লে, “আপুনি যদি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ হয়, তেনেহলে নিজকে তললৈ পেলাই দিয়ক; কিয়নো শাস্ত্ৰত এইদৰে লিখা আছে,

‘তেওঁ নিজৰ দূত সকলক তোমাৰ অৰ্থে আজ্ঞা দিব আৰু

তোমাৰ ভৰি যেন শিলত খুন্দা নাখায়,

এই কাৰণে তেওঁলোকে তোমাক হাতেৰে দাঙি ধৰিব।’” ৪৪

৭ যীচুৱে তাক ক’লে, “তোমাৰ প্ৰভু প্ৰমেশ্বৰক পৰীক্ষা নকৰিবা, এই বুলিও শাস্ত্ৰত লিখা আছে।” *

৮ তাৰ পাছত আকৌ চয়তানে তেওঁক এক অতি ওখ ঠাইলৈ লৈ গ’ল আৰু জগতৰ সকলো ৰাজ্যৰ সৈতে সেইবোৰৰ ঐশ্বৰ্য্য দেখুৱালে। ৯ চয়তানে তেওঁক ক’লে, “আপুনি যদি মূৰ দোৱাই মোৰ উপাসনা কৰে, তেনেহলে এই সকলোকে মই আপোনাক দিম।” ১০ তেতিয়া যীচুৱে তাক ক’লে, “গুচি যা চয়তান! কিয়নো শাস্ত্ৰত এইবুলিও লিখা আছে, ‘তোমাৰ প্ৰভু প্ৰমেশ্বৰক প্ৰণিপাত কৰা আৰু কেৱল তেওঁৰেই আৰাধনা কৰা।’” ১১ তেতিয়া চয়তানে তেওঁক এৰি গুচি গ’ল আৰু স্বৰ্গদূত সকল আহি যীচুৰ শুশ্ৰূষা কৰিলে।

প্ৰভু যীচুৱে প্ৰকাশকৈ কাৰ্য্য আৰম্ভ কৰা

১২ যীচুৱে যেতিয়া যোহনক বন্দী কৰি নিয়া বুলি শুনিলে, তেতিয়া তেওঁ গালীল প্ৰদেশলৈ গ’ল। ১৩ তেওঁ নাচৰত এৰি জব্বলন আৰু নগ্ৰালী এলেকাৰ গালীল সাগৰৰ তীৰত থকা কফৰনাহুমলৈ গৈ, তাত বাস কৰিবলৈ ধৰিলে। ১৪ যিচয়া ভাৱবাদীৰ দ্বাৰাই এই যি বচন কোৱা হৈছিল তাক পূৰ্ণ কৰিবলৈ এই সকলো ঘটিল:

১৫ “জব্বলন দেশ আৰু নগ্ৰালী দেশ,

সাগৰৰ তীৰত, যৰ্দনৰ সিপাৰত

অনা-ইছদী সকলৰ গালীল!

১৬ যি সকল লোকে অন্ধকাৰত বাস কৰি আছিল

তেওঁলোকে মহা-জেয়াতি দেখিবলৈ পালে।

যি সকল লোকে মৃত্যুহাৰাৰ দেশত বাস কৰিছিল

তেওঁলোকৰ ওপৰত দিষ্টী প্ৰকাশিত হ’ল।” †

যীচুৰ শিষ্য নিৰ্বাচন

১৭ সেই সময়ৰে পৰা যীচুৱে এই বুলি প্ৰচাৰ কৰিবলৈ ধৰিলে, “তোমালোকে মন পালটন কৰা; কিয়নো স্বৰ্গৰাজ্য ওচৰ আহি পালে।”

১৮ পাছত যীচুৱে গালীল সাগৰৰ পাৰত খোজ কাঢ়ি ফুৰোঁতে দুজন ভাই-ককাই চিমন, যাক পিতৰো বোলে আৰু তেওঁৰ ভায়েক আন্দ্ৰিয়ক, সাগৰত জাল পেলোৱা দেখিলে। কিয়নো তেওঁলোক মাছমৰীয়া আছিল। ১৯ যীচুৱে তেওঁলোকক ক’লে, “মোৰ পাছত আঁহা, মই তোমালোকক মানুহ ধৰা মাছমৰীয়া কৰিম।” ২০ তেতিয়াই তেওঁলোকে জাল এৰি তেওঁৰ পাছে পাছে গ’ল। ২১ তাৰ পৰা আঙুৱাই গৈ যীচুৱে যাকোব আৰু যোহন নামৰ আন দুজন ভাই-ককাইক দেখা পালে। তেওঁলোক চিবদিয়ৰ পুতেক আছিল। বাপেক চিবদিয়ৰ সৈতে তেওঁলোকে নাৱত বহি নিজৰ নিজৰ জালবোৰ ঠিক কৰি আছিল। যীচুৱে তেওঁলোকক মাতিলে। ২২ তেতিয়া তেওঁলোকে নিজৰ নাও আৰু বাপেককো এৰি যীচুৰ পাছে পাছে গ’ল।

গালীলত যীচুৰ পৰিচৰ্যা

২৩ যীচুৱে গালীল প্ৰদেশৰ সকলো ঠাইতে থকা নাম-ঘৰবোৰত গৈ উপদেশ দিবলৈ ধৰিলে। ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰিলে; অৰু লোক সকলৰ মাজৰ পৰা নানা ধৰণৰ ৰোগ-ব্যাধিত থকা লোকক সুস্থ কৰিলে। ২৪ সমগ্ৰ চিৰিয়া দেশতে তেওঁৰ খ্যাতি বিয়পি পৰিল আৰু লোক সকলে নানা ধৰণৰ বেমাৰ আৰু যন্ত্ৰণাত আক্ৰান্ত লোক, ভূতে পোৱা লোক, মৃগী ৰোগী

¶৫:৪:৪ দিব বি ৮:৩

§৪:৬ গীত ৯১:১১-১২

*৪:৭ দিব বি ৬:১৬

†৪:১৬ যিচয়া ৯:১-২

আৰু পক্ষাঘাতগ্ৰস্ত আদি নানা ধৰণৰ বোগী সকলক তেওঁৰ ওচৰলৈ লৈ আহিল। যীচুৱে তেওঁলোকক সুস্থ কৰিলে। ২৫ তাতে গালীল, দিকাণলি, যিক্ৰুচালেম, আৰু যিহুদিয়া আৰু য়ৰ্দনৰ সিপাৰৰ পৰাও বহু মানুহ দল বান্ধি যীচুৰ পাছে পাছে আহিল।

৫ অধ্যায়।

পৰ্ব্বতত দিয়া যীচুৰ উপদেশ

১ যীচুৱে বহু লোকৰ ভিৰ দেখা পাই পাহাৰৰ ওপৰলৈ গ'ল আৰু তেওঁ তাত বহিল। তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্য সকল তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল। ২ তেওঁ মাত লগাই তেওঁলোকক এইবুলি উপদেশ দিবলৈ ধৰিলে,

৩ আত্মা দৰিদ্ৰ সকল ধন্য; কিয়নো স্বৰ্গৰাজ্য

তেওঁলোকৰ।

৪ শোক কৰা সকল ধন্য; কিয়নো তেওঁলোকে

শান্ত্বনা পাব।

৫ নমৰ সকল ধন্য; কিয়নো তেওঁলোকে দেশ খন

অধিকাৰ কৰিব।

৬ ধাৰ্মিকতালৈ ভোক আৰু পিয়াহ লগা সকল

ধন্য; কিয়নো তেওঁলোক ভৃগু হব।

৭ দয়ালু সকল ধন্য; কিয়নো তেওঁলোকে

দয়া পাব।

৮ নিৰ্মল চিন্তৰ লোক সকল ধন্য; কিয়নো

তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ দৰ্শন পাব।

৯ মিলনকাৰী সকল ধন্য; কিয়নো তেওঁলোক

ঈশ্বৰৰ সন্তান বুলি প্ৰখ্যাত হব।

১০ ধাৰ্মিকতাৰ কাৰণে তাড়না পোৱা সকল ধন্য;

কিয়নো স্বৰ্গৰাজ্য তেওঁলোকৰ। ১১ যেতিয়া লোক সকলে মোৰ কাৰণে তোমালোকক নিন্দা আৰু তাড়না কৰিব, আৰু তোমালোকৰ অহিতে মিছাকৈ সকলো প্ৰকাৰৰ কু-কথা কব, তেতিয়া তোমালোক ধন্য। ১২ আনন্দ কৰা আৰু উল্লাসিত হোৱা; কিয়নো স্বৰ্গত তোমালোকৰ প্ৰস্কাৰ অধিক আছে। কাৰণ তোমালোকৰ পূৰ্বৰ যি ভাববাদী সকল আছিল, তেওঁলোককো লোক সকলে সেইদৰে তাড়না কৰিছিল।

শিষ্য সকল লোণ আৰু পোহৰ সদৃশ

১৩ তোমালোক পৃথিবীৰ লোণ; কিন্তু লোণৰ সোৱাদ যদি হেৰাই যায়, তেনেহলে সেই লোণ কিহেৰে লুণীয়া কৰা যাব? তেতিয়া সেইবোৰ পুণৰ কোনো কামৰ নহব, কেৱল বাহিৰলৈ পেলোৱাৰ আৰু মানুহৰ গচকাৰ যোগ্য হ'ব। ১৪ তোমালোক জগতৰ পোহৰ। পৰ্ব্বতৰ ওপৰত থকা নগৰ গুপ্ত হ'ব নোৱাৰে। ১৫ মানুহে চাকি লগাই পাত্ৰৰে চাকি নথয়, কিন্তু গছাৰ ওপৰত থয় আৰু ই ঘৰৰ সকলোকে পোহৰ দিয়ে। ১৬ এইদৰে তোমালোকৰ পোহৰ মানুহৰ আগত প্ৰকাশিত হওঁক; তাতে তেওঁলোকে তোমালোকৰ ভাল কৰ্ম দেখি, স্বৰ্গত থকা তোমালোকৰ পিতৃৰ স্তুতি কৰিব।

পুৰণি নিয়ম সম্পৰ্কে যীচুৰ শিক্ষা

১৭ নাভাবিবা যে মই বিধান বা ভাববাদী সকলৰ বাক্য বিনষ্ট কৰিবলৈ আহিছো, কিন্তু সিদ্ধ কৰিবলৈহে আহিলোঁ। ১৮ কিয়নো মই তোমালোকক স্বৰূপকৈ কওঁ, স্বৰ্গ আৰু পৃথিবী লুপ্ত নহয় মানে আৰু সকলো সিদ্ধ নোহোৱালৈকে, বিধানৰ এটি ইকাৰ বা এক বিন্দুও কোনোৰূপে লুপ্ত ন'হব। ১৯ এই হেতুকে যি কোনোৱে এই আজ্ঞাবোৰৰ মাজৰ সৰু এটিও উলঙ্ঘন কৰে আৰু আনক সেইদৰে কৰিবলৈ শিকায়, তেওঁ স্বৰ্গৰাজ্যত সকলোতকৈ সৰু বুলি গণ্য হব; কিন্তু যি কোনোৱে সেইবোৰ পালন কৰে আৰু সেইদৰে শিকায়, তেওঁ স্বৰ্গৰাজ্যত মহান বুলি গণ্য হ'ব। ২০ কিয়নো মই তোমালোকক কওঁ, তোমালোকৰ ধাৰ্মিকতা, ধৰ্মীয় অধ্যাপক আৰু ফৰীচী সকলতকৈ অধিক নহলে তোমালোকে কোনো প্ৰকাৰে স্বৰ্গৰাজ্যত প্ৰৱেশ কৰিব নোৱাৰিবা।

কেৱাধ সম্পৰ্কে যীচুৰ শিক্ষা

২১ তোমালোকে শুনিছা, পূৰ্বকালৰ লোক সকলৰ আগত ইয়াকে কোৱা হৈছিল যে ‘তুমি নৰবধ নকৰিবা’ আৰু যি কোনোৱে নৰবধ কৰে, সি সোধ-বিচাৰত দণ্ডৰ পাত্ৰ হ’ব। ২২ কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ, যি কোনোৱে তেওঁৰ ভায়েকৰ ॥৩পৰত খং কৰে, তেওঁ সোধ-বিচাৰত দণ্ডৰ পাত্ৰ হ’ব আৰু যি কোনোৱে তেওঁৰ ভায়েকক ‘তুমি অপদাৰ্থ’ বোলে, তেওঁ মহাসভাত দণ্ডৰ পাত্ৰ হ’ব আৰু যি কোনোৱে ‘তুমি অবাধ্য’ বুলি কয় তেওঁ অগ্নিময় নৰকৰ দণ্ডৰ পাত্ৰ হ’ব। ২৩ এই হেতুকে বেদিত তোমাৰ নৈবেদ্য উৎসৰ্গ কৰোঁতে, তোমাৰ বিৰুদ্ধে তোমাৰ ভায়েকাৰ কোনো কথা আছে বুলি যদি তোমাৰ মনত পৰে, ২৪ তেন্তে তুমি বেদিৰ আগত তোমাৰ নৈবেদ্য ৰাখি থৈ প্ৰথমতে তোমাৰ ভাইৰ সৈতে মিলন হোৱা আৰু তাৰ পাছত পুণৰ আহি নৈবেদ্য উৎসৰ্গ কৰা। ২৫ তোমাৰ গুচৰীয়াৰ সৈতে তুমি আদালতলৈ গৈ থাকোতেই বেগাই মিলন হোৱা; অন্যথা জানোছা তোমাৰ গুচৰীয়াই তোমাক বিচাৰকৰ হাতত শোধাই দিয়ে; বিচাৰকেও তোমাক টেকেলাৰ হাতত শোধাই দিয়ে আৰু তেতিয়া তোমাক কাৰাগাৰত ভৰাই থোৱা হ’ব। ২৬ মই তোমালোকক স্বৰূপকৈ কওঁ, যেতিয়ালৈকে দিবলগীয়া ধনৰ শেষ পইচাটি পৰ্যন্ত আদায় নিদিয়া, তেতিয়ালৈকে তোমালোকে তাৰ পৰা কোনোমতে ওলাব নোৱাৰিবা।

ব্যভিচাৰৰ বিষয়ে শিক্ষা

২৭ “তোমালোকে এই বুলি কোৱা শুনিছা, ‘ব্যভিচাৰ নকৰিবা’। ২৮ কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ, যি কোনোৱে মহিলাৰ ফালে কাম ভাৱে চায়, সি তেতিয়াই মনতে তাইৰ সৈতে ব্যভিচাৰ কৰিলে। ২৯ যদি তোমাৰ সোঁ চকুৱে তোমাৰ বিধিনি জন্মায়, তেন্তে তাক কাটি তোমাৰ পৰা উলিয়াই পেলাই দিয়া; কিয়নো তোমাৰ গোটেই শৰীৰ নৰকত পেলোৱা হোৱাতকৈ, এটা অঙ্গ নষ্ট হোৱাই তোমাৰ পক্ষে ভাল। ৩০ যদি তোমাৰ সোঁ হাতে তোমাৰ বিধিনি জন্মায়, তেন্তে তাকো কাটি তোমাৰ পৰা পেলাই দিয়া; কিয়নো তোমাৰ গোটেই শৰীৰ নৰকলৈ যোৱাতকৈ এটা অঙ্গ নষ্ট হোৱাই তোমাৰ ভাল।

বিবাহ বিচ্ছেদৰ বিষয়ে যীচুৰ শিক্ষা

৩১ এইদৰেও কোৱা হৈছিল, ‘যি কোনোৱে নিজৰ ভাৰ্য্যাক ত্যাগ কৰে, তেন্তে তেওঁ ভাৰ্য্যাক ত্যাগ-পত্ৰ দিয়ক।’ ৩২ কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ যে, একমাত্ৰ ব্যভিচাৰৰ দোষত বাহিৰে কোনোৱে যদি আন কাৰণত নিজৰ ভাৰ্য্যাক ত্যাগ কৰে, তেন্তে তেওঁ তেওঁক ব্যভিচাৰিণী কৰায় আৰু যি কোনোৱে সেই ত্যাগ কৰা মহিলাক বিয়া কৰে তেৱেঁ ব্যভিচাৰ কৰে।

শপতৰ বিষয়ে যীচুৰ শিক্ষা

৩৩ পুনৰায় তোমালোকে শুনিছা, পূৰ্বকালত এই কথা কোৱা হৈছিল যে ‘তুমি মিছা শপত নাখাৰা, বৰং প্ৰভুৰ উদ্দেশ্য কৰা তোমাৰ শপত পালন কৰিবা’। ৩৪ কিন্তু মই কওঁ, তোমালোকে কোনো শপতেই নাখাৰা; স্বৰ্গৰ নামত শপত নাখাৰা, কাৰণ সেয়ে ঈশ্বৰৰ সিংহাসন, ৩৫ আৰু পৃথিৱীৰ নামতো শপত নাখাৰা, কিয়নো সেয়ে তেওঁৰ ভৱিৰ পীৰা; ৩৬ যিক্ৰুচালেমৰ নামেৰেও নহয়, কিয়নো সেয়ে মহান ৰজাৰ নগৰ। এনেকি নিজৰ মূৰত ধৰিও শপত নাখাৰা, কিয়নো এডাল চুলিকো তোমালোকে বগা বা ক’লা কৰিব নোৱাৰা। ৩৭ কিন্তু তোমালোকৰ কথা ‘হয়’ যদি হয় বা ‘নহয়’ যদি নহয় হওঁক। ইয়াতকৈ অধিক যি, সেয়া চয়তানৰ পৰাহে হয়।

প্ৰতিশোধ নিয়াৰ বিষয়ে শিক্ষা

৩৮ তোমালোকে ‘চকুৰ সলনি চকু, দাঁতৰ সলনি দাঁত’ এই যি কথা কোৱা হৈছিল, সেই বিষয়ে শুনিছা। ৩৯ কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ, তোমালোকে দুই লোক সকলৰ প্ৰতিৰোধ নকৰিবা; বৰং কোনোৱে যদি তোমাৰ সোঁ গালত চৰ মাৰে, তেন্তে তেওঁলৈ আন খন গালো পাতি দিবা। ৪০ কোনোৱে যদি আদালতত তোমাৰ ওপৰত গোচৰ তৰি তোমাৰ চোলা ল’ব খোজে, তেন্তে তেওঁক তোমাৰ চাদৰখনো এৰি দিবা। ৪১ যি কোনোৱে তোমাক এমাইল বাট বলেৰে নিয়ে, তেওঁৰ লগত দুমাইল যাবা। ৪২ যি জনে তোমাক খোজে, সেইজনক দিবা আৰু কোনোৱে তোমাৰ পৰা ধাৰ বিচাৰিলে, তেওঁক বিমুখ নকৰিবা।

শত্ৰুক প্ৰেম কৰাৰ বিষয়ে শিক্ষা

৪৩ তোমালোকে কোৱা শুনিছা, ‘তোমাৰ চুবুৰীয়াক প্ৰেম কৰিবা আৰু শত্ৰুক ঘিণ কৰিবা’। ৪৪ কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ, তোমালোকৰ শত্ৰুক প্ৰেম কৰিবা আৰু তোমালোকক তাড়না কৰা সকলৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা কৰিবা, ৪৫ তেতিয়াহে তোমালোক

৫:২১ তুমি...নকৰিবা। যাত্ৰা ২০:১৩, দিব বি ৫:১৭

৫:২২ ভায়েক - আক্ষৰিক অৰ্থৰ ভায়েক বা চুবুৰীয়াক নহয়, কিন্তু তেওঁৰ এজন সহভাগী বিশ্বাসীক বুজাইছে।

স্বৰ্গত থকা পিতৃৰ সন্তান হ'ব পাৰিবা। কিয়নো তেওঁ দুষ্ট আৰু সন্ত দুয়োৰো ওপৰত সূৰ্য্য উদয় হ'বলৈ দিয়ে আৰু ধাৰ্মিক-অধাৰ্মিক এই দুয়োৰো ওপৰত বৰষুণ বৰষায়।^{৪৬} কিয়নো যি মানুহে তোমালোকক প্ৰেম কৰে, তোমালোকে যদি কেৱল তেওঁলোককে প্ৰেম কৰা, তেনেহলে কি পুৰস্কাৰ পাবা? কৰ সংগ্ৰহকাৰী সকলেও জানো তাকে নকৰে? ^{৪৭} তোমালোকে যদি কেৱল তোমালোকৰ ভাই সকলকে শুভেচ্ছা জনোৱা, তেনেহলে আনতকৈ অধিক বেচি কি কৰিলা? অনা-ইহুদী সকলেও জানো তাকে নকৰে? ^{৪৮} এই হেতুকে তোমালোকৰ স্বৰ্গীয় পিতৃ যেনে সিদ্ধ, তোমালোকো তেনে সিদ্ধ হোৱা।

৬ অধ্যায়।

দান দিয়াৰ বিষয়ে যীচুৰ শিক্ষা

^১ সাৱধান! মানুহক দেখুৱাবলৈ তেওঁলোকৰ আগত তোমালোকে নিজ নিজ ধৰ্ম কৰ্ম নকৰিবা; তেনেকুৱা কৰিলে তোমালোকৰ স্বৰ্গত থকা পিতৃৰ ওচৰৰ পৰা তোমালোকে একো পুৰস্কাৰ নাপাবা। ^২ এই হেতুকে, তুমি যেতিয়া দান কৰা, তেতিয়া মানুহৰ পৰা প্ৰশংসা পাবলৈ কপটীয়া সকলৰ নিচিনাকৈ নকৰিবা। তেওঁলোকে নাম-ঘৰে, নাম-ঘৰে আৰু বাটে-পথে নিজৰ আগে আগে ঢাক-ঢোল কোবাই দান দিয়ে। মই তোমালোকক স্বৰূপকৈ কওঁ, তেওঁলোকে নিজৰ নিজৰ পুৰস্কাৰ পালেই। ^৩ কিন্তু তোমালোকে যেতিয়া দান দিবা, তেতিয়া তোমালোকৰ সোঁ হাতে কি কৰে বাঁও হাতক সেই বিষয়ে জানিবলৈ নিদিবা; ^৪ কিয়নো তেতিয়াহে তোমালোকৰ দান গোপন হ'ব আৰু গুপতে দেখা তোমালোকৰ পিতৃয়ে তোমালোকক প্ৰতিদান দিব।

প্ৰাৰ্থনাৰ বিষয়ে যীচুৰ শিক্ষা

^৫ তোমালোকে যেতিয়া প্ৰাৰ্থনা কৰা, তেতিয়া কপটীয়া সকলৰ নিচিনা নহবা; কিয়নো মানুহক দেখুৱাবৰ কাৰণে তেওঁলোকে নাম-ঘৰে, নাম-ঘৰে আৰু আলিবাটৰ চুকে চুকে থিয় হৈ প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ ভাল পায়। মই তোমালোকক স্বৰূপকৈ কওঁ, তেওঁলোকে নিজ নিজ পুৰস্কাৰ পালেই। ^৬ কিন্তু তোমালোকে যেতিয়া প্ৰাৰ্থনা কৰা, তেতিয়া ভিতৰ কোঠালিলৈ গৈ দুৱাৰ বন্ধ কৰিবা আৰু যি জনক দেখা পোৱা নাযায়, তোমালোকৰ সেই পিতৃৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰিবা; তাতে গুপতে দেখা তোমালোকৰ পিতৃয়ে তোমালোকক প্ৰতিদান দিব। ^৭ প্ৰাৰ্থনা কৰা সময়ত অনা-ইহুদী সকলৰ নিচিনাকৈ তোমালোকে অনৰ্থক পুণৰুক্তি নকৰিবা; কিয়নো তেওঁলোকে ভাৱে, তেওঁলোকৰ বেচি কথৰ কাৰণে প্ৰাৰ্থনা শুনা যাব। ^৮ এতেকে তোমালোকে তেওঁলোকৰ নিচিনা নহবা; কিয়নো তোমালোকৰ কি কি প্ৰয়োজন আছে, সেই বিষয়ে তোমালোকে পিতৃৰ পৰা খোজাৰ আগেয়ে, তোমালোকৰ পিতৃয়ে জানে। ^৯ এই হেতুকে তোমালোকে এইদৰে প্ৰাৰ্থনা কৰিবা;

‘হে আমাৰ স্বৰ্গত থকা পিতৃ,

তোমাৰ নাম পূজনীয় হওঁক;

^{১০} তোমাৰ ৰাজ্য হওঁক;

যেনেকৈ স্বৰ্গত, তেনেকৈ পৃথিবীতো তোমাৰ ইচ্ছা পূৰ হওঁক।

^{১১} আমাৰ প্ৰয়োজনীয় আহাৰ আজি আমাক দিয়া।

^{১২} আমাৰ ধৰুৱাইঁতক আমি যেনেকৈ ক্ষমা কৰিলোঁ, তেনেকৈ আমাৰো ধৰ ক্ষমা কৰা।

^{১৩} আমাক পৰীক্ষালৈ নিনিবা,

কিন্তু পাপ আত্মাৰ পৰা আমাক ধৰি ৰাখা! ^{১৪}

^{১৪} কিয়নো তোমালোকে যদি আনৰ অপৰাধ ক্ষমা কৰা, তেনেহলে তোমালোকৰ স্বৰ্গীয় পিতৃয়ে তোমালোকৰো অপৰাধ ক্ষমা কৰিব; ^{১৫} কিন্তু তোমালোকে যদি লোকৰ অপৰাধ ক্ষমা নকৰা, তেনেহলে তোমালোকৰ পিতৃয়ে তোমালোকৰো অপৰাধ ক্ষমা নকৰিব।

লঘোনৰ বিষয়ে যীচুৰ শিক্ষা

^{১৬} যেতিয়া তোমালোকে লঘোন দিয়া, তেতিয়া কপটীয়া সকলৰ নিচিনাকৈ মুখ মলিন নকৰিবা; কিয়নো তেওঁলোকে লঘোনীয়া বুলি মানুহক দেখুৱাবলৈ মুখ বিবৰ্ণ কৰে। মই তোমালোকক স্বৰূপকৈ কওঁ, তেওঁলোকে নিজ নিজ পুৰস্কাৰ পালেই। ^{১৭} কিন্তু তোমালোকে যেতিয়া লঘোন দিয়া, তেতিয়া তোমাৰ মূৰত তেল দিবা আৰু মুখ ধুই ল'বা; ^{১৮} যাতে আনে জানিব নোৱাৰে যে, তোমালোকে লঘোন দিছ। কিন্তু তোমালোকৰ পিতৃ, যি জনক তোমালোকে দেখা নোপোৱা, কেৱল তেৱেঁই ইয়াক দেখা পাব। তাতে গুপতে দেখা তোমালোকৰ পিতৃয়ে তোমালোকক পুৰস্কাৰ দিব।

সাংসারিক আৰু পৰমার্থিক চিন্তা

১৯ যি ঠাইত পোকে আৰু মামৰে ক্ষয় কৰে আৰু চোৰেও সিদ্ধি দি চুৰ কৰে, এনে পৃথিবীত নিজলৈ ধন নাসাঁচিবা; ২০ কিন্তু য'ত পোক আৰু মামৰে ক্ষয় নকৰে, চোৰেও সিদ্ধি নিদিয়, এনে স্বৰ্গত নিজৰ বাবে ধন সঁচা। ২১ কিয়নো য'তে তোমালোকৰ ধন, ত'তে তোমালোকৰ মনো হ'ব। ২২ চকুৱেই শৰীৰৰ প্ৰদীপ; এই হেতুকে তোমালোকৰ চকু যদি ভাল থাকে, তেনেহলে তোমালোকৰ গোটেই শৰীৰ দীপ্তিময় হ'ব; ২৩ কিন্তু তোমালোকৰ চকু যদি বেয়া হয়, তেনেহলে তোমালোকৰ গোটেই শৰীৰ অন্ধকাৰময় হ'ব। এতেকে তোমালোকৰ তাত থকা পোহৰ যদি আচলতে আন্ধকাৰময় হয়, তেনেহলে সেই আন্ধাৰ কিমান গভীৰ হব! ২৪ কোনোও দুজন গৰাকীৰ ওচৰত খাটিব নোৱাৰে; কিয়নো তেওঁ এজনক ঘিণ কৰি আন জনক ভাল পাব; নাইবা এজনত আসক্ত হৈ, আন জনক হেয়জ্ঞান কৰিবা তোমালোকে ঈশ্বৰ আৰু ধন, এই উভয়তে খাটিব নোৱাৰা। ২৫ এই হেতুকে মই তোমালোকক কওঁ, 'কি ভোজন কৰিম বা কি পান কৰিম'- এই বুলি প্ৰাণৰ কাৰণে, নাইবা 'কি পিন্ধিম'- এই বুলি শৰীৰৰ কাৰণে চিন্তা নকৰিবা। আহাৰতকৈ প্ৰাণ, আৰু বস্ত্ৰতকৈ শৰীৰ শ্ৰেষ্ঠ নহয় নে? ২৬ আকাশৰ চৰাইবোৰলৈ চোৱা; সেইবোৰে নবয়, নাদায়, আৰু উঁড়ালতো নচপায়; তথাপি তোমালোকৰ স্বৰ্গীয় পিতৃয়ে সেইবোৰকো আহাৰ দিয়ে। তোমালোক সেইবোৰতকৈ অধিক মূল্যবান নোহোৱা নে? ২৭ আৰু তোমালোকৰ মাজৰ কোনে চিন্তা কৰি নিজৰ আয়ুস এহাতকে বঢ়াব পাৰে? ২৮ বস্ত্ৰৰ বাবেও কিয় চিন্তা কৰা? পথাৰৰ লিলি ফুলবোৰ কেনেকৈ বাঢ়ে, সেই বিষয়ে ভাবি চোৱা; সেইবোৰে শ্ৰম নকৰে, সূতাও নাকাটে; ২৯ তথাপি মই তোমালোকক কওঁ, চলোমন ৰজা ইমান ঐশ্বৰ্য্যৰ মাজত থাকিও এইবোৰৰ এটোৰো নিচিনা নিজক বিভূষিত কৰিব পৰা নাছিল। ৩০ এতেকে, পথাৰৰ যি বন আজি আছে, কাইলৈ জুইশালত পেলোৱা হ'ব, সেই বনকো যদি ঈশ্বৰে এনেকৈ ভূষিত কৰে, তেন্তে হে অল্পবিশ্বাসী সকল, তেওঁ তাতকৈ তোমালোকক অধিক ভূষিত নকৰিব নে? ৩১ এই হেতুকে কি খাম? কি পান কৰিম? বা কি পিন্ধিম? এই বুলি চিন্তা নকৰিবা। ৩২ কিয়নো অনা-ইহুদী সকলেও এইবোৰ বিচাৰে আৰু এইবোৰ যে তোমালোকৰো পৰ্য্যোজন, এই বিষয়ে তোমালোকৰ স্বৰ্গীয় পিতৃয়ে জানে। ৩৩ কিন্তু তোমালোকে প্ৰথমতে তেওঁৰ ৰাজ্য আৰু ধাৰ্মিকতা বিচাৰা; তাতে এই সকলোবোৰ তোমালোকক দিয়া হ'ব। ৩৪ এতেকে কাইলৈৰ কাৰণে চিন্তা নকৰিবা; কিয়নো কাইলৈয়ে নিজে নিজৰ বাবে চিন্তা কৰিব। দিনৰ যি কষ্ট, দিনটোলৈ সেয়ে যথেষ্ট।

৭ অধ্যায়।

লোকৰ বিচাৰ কৰাৰ বিষয়ে যীচুৰ শিক্ষা

১ তোমালোকে পৰৰ বিচাৰ নকৰিবা, তেতিয়াহে তোমালোকৰো বিচাৰ কৰা নহ'ব। ২ কিয়নো যেনেকুৱা বিচাৰেৰে ৩ তোমালোকে বিচাৰ কৰা, তেনেকুৱা বিচাৰেৰে তোমালোকৰো বিচাৰ কৰা হ'ব, আৰু যি জোখেৰে তোমালোকে জোখা, সেই জোখেৰে তোমালোককো জোখা হ'ব। ৪ তুমি নিজৰ চকুত থকা চটি ভাললৈ মন নকৰি, ভায়েৰাৰ চকুত থকা সৰু কুটা ভাললৈ কিয় চাইছা? ৫ তোমাৰ নিজৰ চকুত এডাল চটি লাগি থাকোতেই, তোমাৰ ভাইক "আহা, তোমাৰ চকুৰ পৰা কুটা ডাল উলিয়াবলৈ দিয়া" এই কথা কেনেকৈ কব পাৰা? ৬ হে কপটিয়া, প্ৰথমতে নিজৰ চকুৰ পৰা সেই চটি ডাল উলিয়াই পেলোৱা, তেতিয়াহে তোমাৰ ভাইৰ চকুৰ পৰা কুটা ডাল উলিয়াবলৈ ভালকৈ দেখিবা। ৭ কোনো পবিত্ৰ বস্তু কুকুৰবোৰক নিদিবা আৰু গাহৰিৰ আগত তোমালোকৰ মুকুতা নেপেলাবা; হয়তো সিহঁতে সেইবোৰ ভৰিৰ তলত লৈ গচকি নষ্ট কৰিব আৰু তোমাৰ ফালে ঘূৰি আহি তোমাকো টুকুৰা-টুকুৰ কৰি ছিৰি পেলাব।

প্ৰাৰ্থনাৰ বিষয়ে যীচুৰ শিক্ষা

১ খোজা, তেতিয়াহে তোমালোকক দিয়া হ'ব; বিচাৰা, তেতিয়াহে পাবা; টুকৰিওৱা, তেতিয়াহে তোমালোকলৈ দুৱাৰ মুকলি কৰা হ'ব। ২ কিয়নো যি জনে খোজে, সেই জনে পায়; যি জনে বিচাৰে, সেই জনে দেখা পায় আৰু যি জনে টুকুৰিয়ায়, সেই জনলৈকে দুৱাৰ মুকলি কৰা হয়। ৩ তোমালোকৰ মাজত এনে কোনো মানুহ আছে নেকি যে, তেওঁৰ ল'ৰাই পিতৃ খুজিলে তাক শিল দিব? ৪ নাইবা মাতৃ খুজিলে সাপ দিব? ৫ তোমালোক দুষ্ট হৈয়ো যদি নিজৰ সন্তানক ভাল ভাল বস্তু দিব জানা, তেনেহলে তোমালোকৰ স্বৰ্গত থকা পিতৃৰ ওচৰত যি সকলে বিচাৰে, সেই সকলক জানো তেওঁ অধিকৰূপে ভাল বস্তু নিদিব?

৬ এতেকে, লোকে তোমালোকক যেনে ব্যৱহাৰ কৰিলে তোমালোকে ভাল পোৱা, তোমালোকেও তেওঁলোকক তেনেদৰে ব্যৱহাৰ কৰিবা; কিয়নো এয়ে বিধান আৰু ভাৱবাদী সকলৰ শিক্ষা।

স্বৰ্গীয় পথৰ বিষয়ে যীচুৰ শিক্ষা

১০ ঠেক দুৱাৰেদি সোমোৱা; কিয়নো যি বাটে সৰ্ব্বনাশলৈ নিয়ে, সেই দুৱাৰ ডাঙৰ আৰু বাটো বহল। তাৰ মাজেদি সোমোৱা লোকো অনেক। ১১ কিন্তু যি বাটে জীৱনলৈ নিয়ে, সেই দুৱাৰ সৰু আৰু বাটো ঠেক। অতি কম লোকেহে ইয়াক বিচাৰি পায়।

আনৰ কাৰ্য্যক লক্ষ্য কৰা

১৫ ভূৱা ভাৱবাদী সকলৰ বিষয়ে সাৱধান হোৱা। সিহঁতে তোমালোকৰ ওচৰলৈ ভেড়াৰ বেশ লৈ আহে, অথচ ভিতৰি সিহঁত হিংস্ৰ ৰাংকুকুৰ। ১৬ সিহঁতৰ জীৱনৰ ফলৰ দ্বাৰাই তোমালোকে সিহঁতক চিনি পাৰা। মানুহে জানো কাঁইটীয়া জোপোহাৰ মাজৰ পৰা আঙুৰ বা কাঁইট গছৰ পৰা ডিমৰু পাব পাৰে? ১৭ ঠিক তেনেদৰে প্ৰত্যেক ভাল গছত ভাল ফল ধৰি আৰু বেয়া গছত বেয়া ফল ধৰে। ১৮ ভাল গছত বেয়া ফল আৰু বেয়া গছত ভাল ফল ধৰিব নোৱাৰে। ১৯ যি গছত ভাল ফল নধৰে, সেই গছ কাটি জুইত পেলোৱা হয়। ২০ এতেকে সিহঁতৰ ফলৰ দ্বাৰাই তোমালোকে সিহঁতক চিনি পাৰা। ২১ যি সকলে মোক ‘প্ৰভু প্ৰভু’ বোলে, তেওঁলোক সকলোৱে যে স্বৰ্গৰাজ্যত সোমাব, এনে নহয়; কিন্তু যি জনে স্বৰ্গত থকা মোৰ পিতৃৰ ইচ্ছা পালন কৰে, সেই জনেহে সোমাব। ২২ সেই দিনা বহু লোকে মোক ক’ব, ‘হে প্ৰভু, হে প্ৰভু’ আমি আপোনাৰ নামেৰে ভাবোক্তি প্ৰচাৰ কৰা নাই নে? আপোনাৰ নামেৰে ভূতবোৰক খেদোৱা নাই নে? আপোনাৰ নামেৰে অনেক পৰাক্ৰম কাৰ্য্য কৰা নাই নে? ২৩ তেতিয়া মই সিহঁতক স্পষ্টকৈ ক’ম, ‘মই তঁহঁতক কেতিয়াও চিনি নাপাওঁ, দুৰাচাৰীবোৰ। মোৰ ওচৰৰ পৰা দূৰ হ’।

চুই ধৰণৰ লোকৰ বিষয়ে যীচুৰ শিক্ষা

২৪ সেই কাৰণে কওঁ, যি কোনোৱে মোৰ এই সকলো কথা শুনি পালন কৰে, তেওঁ এনেকুৱা এজন বুদ্ধিমান লোকৰ নিচিনা যি জনে শিলৰ ওপৰত তেওঁৰ ঘৰ সাজিলে। ২৫ পাছত বৰষুণ পৰিল, ধল আহিল আৰু প্ৰচণ্ড বতাহ বলাত সেই ঘৰত আহি খুন্দা লাগিল; কিন্তু সেই ঘৰটো নপৰিল, কাৰণ ইয়াক শিলৰ ওপৰত নিৰ্মাণ কৰা হৈছিল। ২৬ পুনৰ যি কোনোৱে মোৰ এই সকলো কথা শুনি পালন নকৰে, তেওঁ এনেকুৱা এজন মুৰ্খ লোকৰ নিচিনা, যি জনে বালিৰ ওপৰত তেওঁৰ ঘৰ সাজিছিল। ২৭ পাছত বৰষুণ পৰিল, ধল আহিল আৰু প্ৰচণ্ড বতাহ বলাত সেই ঘৰটো আহি খুন্দা লাগিল; তাতে সেই ঘৰটো পৰি গ’ল আৰু সম্পূৰ্ণকৈ ঘৰটোৰ পতন হ’ল। ২৮ যীচুৱে যেতিয়া কথা কৈ শেষ কৰিলে, তেতিয়া লোক সকলে তেওঁৰ শিক্ষাত আশ্চৰ্য হৈ গ’ল; ২৯ কিয়নো তেওঁ তেওঁলোকৰ বিধানৰ অধ্যাপক সকলৰ দৰে উপদেশ দিয়া নাছিল, বৰঞ্চ এজন অধিকাৰ থকা লোকৰ নিচিনাকৈ তেওঁলোকক উপদেশ দিছিল।

৮ অধ্যায়।

যীচুৱে এজন কুষ্ঠ ৰোগীক সুস্থ কৰা

১ যীচু যেতিয়া পৰ্ব্বতৰ পৰা নামি আহিল, তেতিয়া মানুহৰ বৃহৎ দল এটাও তেওঁৰ পাছে পাছে আহিবলৈ ধৰিলে। ২ সেই সময়ত এজন কুষ্ঠ ৰোগী তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি প্ৰাৰ্থনা কৰি তেওঁক ক’লে, “হে প্ৰভু, আপুনি যদি ইচ্ছা কৰে, তেনেহলে মোক ভাল কৰিব পাৰে।” ৩ যীচুৱে হাত খন আগবঢ়াই তেওঁক চুই ক’লে, “মই ইচ্ছা কৰিছো; তুমি শুচি হোৱা।” লগে লগে মানুহ জনৰ কুষ্ঠৰোগ ভাল হৈ গ’ল। ৪ তেতিয়া যীচুৱে মানুহ জনক ক’লে, ‘সাৱধান, তুমি এই কথা কাকো নকবা; বৰং যোৱা, পুৰোহিতৰ আগত গৈ নিজকে দেখুওৱা আৰু মোচিৰ আদেশ অনুসাৰে নৈবেদ্য উৎসৰ্গ কৰা। তেতিয়া লোক সকলৰ আগত তুমি সাক্ষ্য হ’বা যে, তুমি সুস্থ হ’লা।’

যীচুৱে এশৰ সেনাপতিৰ দাসক সুস্থ কৰা

৫ ইয়াৰ পাছত যীচু কফৰনাহূম নগৰলৈ গ’ল। তাত এজন এশৰ সেনাপতিয়ে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি বিনয় কৰি ক’লে, ৬ “হে প্ৰভু, মোৰ এজন দাস ঘৰত বিচনাতে পৰি আছে। সি পক্ষাঘাত ৰোগত অতিশয় যাতনা পাই আছে। ৭ যীচুৱে তেওঁক ক’লে, “মই আহিম আৰু তেওঁক সুস্থ কৰিম।” ৮ সেই সেনাপতিয়ে উত্তৰ দি ক’লে, “হে প্ৰভু, মই এনে যোগ্য নহওঁ যে আপুনি মোৰ ঘৰত সোমাব; কিন্তু মুখেৰে মাথোন কৈ দিয়ক, তাতে মোৰ দাস সুস্থ হ’ব। ৯ মই নিজেও আনৰ কৰ্তৃত্বৰ অধীন আৰু মোৰ অধীনতো সৈন্য সকল আছে। মই এজনক ‘যা’ বুলিলে, সি যায়; আনজনক ‘আহ’ বুলিলে, সি ‘আহে’ আৰু ‘এইটো কৰ’ বুলিলে সি সেই কাম কৰে। ১০ যীচুৱে এই কথা শুনি আশ্চৰ্য হ’ল আৰু যি সকল লোক তেওঁৰ পাছে পাছে গৈ আছিল, সেই লোক সকলক উদ্দেশ্য কৰি তেওঁ ক’লে, “মই আপোনালোকক সঁচাকৈয়ে কৈছো, ইসৰায়েলত ইমান বেচি বিশ্বাস মই কৰো মাজত দেখা পোৱা নাই। ১১ মই আপোনালোকক কওঁ, পূব আৰু পশ্চিম সকলো দিশৰ পৰা অনেক আহিব আৰু অববাহাম, ইচহাক আৰু যাকোবৰ লগত স্বৰ্গৰাজ্যত ভোজন কৰিবলৈ বহিব; ১২ কিন্তু যি সকল এই ৰাজ্যৰ সন্তান, তেওঁলোকক বাহিৰৰ আন্ধাৰত পেলোৱা হ’ব। তাতে লোক সকলে কৰন্দন কৰিব আৰু যন্ত্ৰণাত দাত কৰচিব। ১৩ তাৰ পাছত যীচুৱে সেই এশৰ সেনাপতিক কলে, “তুমি যোৱা; তুমি যি দৰে বিশ্বাস কৰিলা, সেইদৰেই হওঁক।” সেই সময়তেই তেওঁৰ দাস জন সুস্থ হ’ল।

পিতৰৰ শাহুৱেকৰ জ্বৰ ভাল কৰা

১৪ পাছত যীচু পিতৰৰ ঘৰত সোমাল আৰু তাতে পিতৰৰ শাহুৱেকক জ্বৰত পৰি থকা দেখিলে। ১৫ যীচুৱে তেওঁৰ হাত খন স্পৰ্শ কৰিলে আৰু লগে লগে তেওঁৰ জ্বৰ নাইকিয়া হ'ল। তেতিয়া তেওঁ বিচনাৰ পৰা উঠি যীচুৰ সেৱা-শুশ্ৰূষা কৰিবলৈ ধৰিলে। ১৬ সন্ধ্যা হোৱাত লোক সকলে ভূতে ধৰা অনেক মানুহক তেওঁৰ ওচৰলৈ আনিলে। তেওঁ মুখৰ কথাৰেই সেই আত্মাবোৰ খেদালে আৰু যি সকল অসুস্থ আছিল, সেই সকলো ৰোগীকে সুস্থ কৰিলে। ১৭ ইয়াৰ দ্বাৰা যিচয়া ভাৱবাদীয়ে কোৱা এই বচন পূৰ্ণ হ'ল, “তেৱেই আমাৰ দুৰ্বলতা ল'লে আৰু আমাৰ ৰোগৰ ভাৰ বলে।” **

১৮ যীচুৱে নিজৰ চাৰিওফালে বহু মানুহৰ দল দেখি শিষ্য সকলক গালীল সাগৰৰ সিপাৰলৈ যাবৰ বাবে আজ্ঞা দিলে। ১৯ সেই সময়ত বিধানৰ এজন অধ্যাপকে যীচুৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, “হে গুৰু, আপুনি য'লৈকে যাব, ময়ো আপোনাৰ পাছে পাছে তালৈ যাম।” ২০ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “শিয়ালৰ গাঁত আৰু আকাশৰ চৰাইবোৰ বাহ আছে; কিন্তু মানুহৰ পুত্ৰৰ নিজৰ মূৰ খবলৈ ঠাই নাই।” ২১ শিষ্য সকলৰ মাজৰ আন এজনে আহি তেওঁক ক'লে, “হে প্ৰভু, প্ৰথমতে গৈ মোৰ পিতৃক মৈদাম দি আহিবলৈ অনুমতি দিয়ক।” ২২ যীচুৱে তেওঁক কলে, “যি সকল মৃত, তেওঁলোকেই মৃত সকলক মৈদাম দিয়ক, কিন্তু তুমি মোৰ পাছে পাছে আহ।”

ধুমুহা বতাহ শান্ত কৰা

২৩ তাৰ পাছত যীচু নারত উঠিল আৰু তেওঁৰ শিষ্য সকলেও তেওঁক অনুসৰণ কৰিলে। ২৪ হঠাৎ সাগৰত প্ৰবল ধুমুহা আহিল আৰু নাও খনৰ ওপৰলৈকে টোৰ লহৰবোৰ ওফন্দি উঠিবলৈ ধৰিলে; তেতিয়া যীচু টোপনিত আছিল। ২৫ শিষ্য সকলে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁক জগাই ক'লে, “হে প্ৰভু, আমাক বচাওঁক; আমি এতিয়া মৰিম।” ২৬ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “অল্প-বিশ্বাসীৰ দল! তোমালোকে কিয় ইমান ভয় খাইছা?” পাছত তেওঁ উঠি, বতাহ আৰু সাগৰক ডব্বিয়ালে; তেতিয়া সকলোবোৰ অতি শান্ত হ'ল। ২৭ ইয়াকে দেখি লোক সকলে বিস্ময় মানি ক'লে, “এওঁ কেনে ধৰণৰ মানুহ যে বতাহ আৰু সাগৰেও এওঁৰ কথা মানে।”

দুজন মানুহৰ পৰা ভূত খেদোৱা

২৮ যীচু যেতিয়া সাগৰৰ সিপাৰে থকা গাদাৰীয়া সকলৰ দেশলৈ আহিল, তেতিয়া ভূতে পোৱা দুজন মানুহ মৈদামনিৰ পৰা বাহিৰলৈ ওলাই আহিল আৰু তেওঁৰ আগত উপস্থিত হ'ল। সিহঁত ইমানেই ভয়ানক আছিল যে, কোনোৱে সেই বাটেদি যাব নোৱাৰিছিল। ২৯ সিহঁতে চিঞৰি ক'লে, “হে ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ, আপোনাৰ লগত আমাৰনা কি কাম আছে? নিৰ্দিষ্ট সময়ৰ পূৰ্বেই আমাক যাতনা দিবলৈ ইয়ালৈ আহিছে নেকি?”

৩০ সেই সময়ত সিহঁতৰ পৰা নাতিদূৰেত এজাক গাহৰি চৰি আছিল। ৩১ ভূতবোৰে যীচুক কাকুতি কৰি ক'লে, “আপুনি যদি আমাক খেদাবলৈকে বিচাৰে, তেন্তে সেই গাহৰি জাকৰ মাজত সোমাবলৈ আমাক পঠিয়াই দিয়ক। ৩২ তেওঁ সিহঁতক ক'লে, “তেনেহলে যা!” তেতিয়া মানুহ দুজনৰ পৰা ভূতবোৰ বাহিৰ ওলাই আহি গাহৰিবোৰত সোমাল। তাতে সেই গাহৰিৰ জাকটো পাহাৰৰ গৰায়েদি নামি দৌৰি গ'ল আৰু সাগৰত পৰি পানীত ডুবি মৰিল। ৩৩ তেতিয়া গাহৰি চৰোৱা ৰখীয়াবোৰে দৌৰি পলাই গৈ নগৰত থকা মানুহবোৰক সকলোবোৰ কথা জনালে; বিশেষকৈ ভূতে পোৱা লোক দুজনৰ বিষয়েও সম্বাদ দিলে। ৩৪ তেতিয়া যীচুক সাক্ষাৎ কৰিবলৈ নগৰৰ সকলো মানুহ ওলাই আহিল; তেওঁলোকে যীচুক দেখা পাই তেওঁক অনুৰোধ কৰি ক'লে, তেওঁ যেন তেওঁলোকৰ অঞ্চলৰ পৰা ওচি যায়।

৯ অধ্যায়।

এজন পক্ষাঘাত ৰোগীক যীচুৱে সুস্থ কৰা

১ পাছত যীচুৱে নারত উঠি সাগৰ পাৰ হৈ নিজৰ নগৰলৈ আহিল। ২ এনেতে কেইজনমান লোকে বিচনাত পৰি থকা এজন পক্ষাঘাতত আক্ৰান্ত অৱশ ৰোগীক তেওঁৰ ওচৰলৈ আনিলে। সেই লোক সকলৰ বিশ্বাস দেখি যীচুৱে ৰোগী জনক ক'লে, “বোপা, নিৰ্ভয় হোৱা; তোমাৰ পাপবোৰ ক্ষমা কৰা হ'ল।” ৩ তেতিয়া বিধানৰ কেইজনমান অধ্যাপকে নিজৰ মাজতে মনে মনে কবলৈ ধৰিলে, “এই মানুহ জনে ঈশ্বৰৰ নিন্দা কৰিছে।” ৪ যীচুৱে তেওঁলোকৰ মনৰ চিন্তা বুজি পাই ক'লে, “আপোনালোকে মনে মনে বেয়া চিন্তা কৰিছে কিয়? ৫ কোনটো কোৱা সহজ- ‘তোমাৰ পাপসমূহ ক্ষমা কৰা হ'ল’ নে ‘তুমি উঠি খোজ কাঢ়ি ফুৰা’? ৬ কিন্তু আপোনালোকে যেন জানিব পাৰে যে, এই পৃথিবীত পাপ ক্ষমা কৰাৰ ক্ষমতা মানুহৰ পুত্ৰৰ আছে; ইয়াকে কৈ যীচুৱে

**৮:১৭ যিচয়া ৫৩:৪

সেই বোগী জনক কলে, “উঠা, তোমার শয্যা তুলি লোৱা আৰু নিজৰ ঘৰলৈ যোৱা।” ৭ তাতে তেওঁ উঠি নিজৰ ঘৰলৈ গ’ল।
 ৮ ইয়াকে দেখি লোক সমূহৰ ভয় লাগিল আৰু ঈশ্বৰে মানুহক এনে ক্ষমতা দিয়াৰ কাৰণে ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা কৰিবলৈ ধৰিলে।

মথিক আহ্বান কৰা

৯ যীচু যেতিয়া সেই ঠাইৰ পৰা গৈ আছিল, তেতিয়া মথি নামেৰে এজন মানুহক কৰ সংগ্ৰহ কৰা ঠাইত বহি থকা দেখা পালে। যীচুৱে তেওঁক ক’লে, “মোৰ পাছত আহা।” মথিয়ে তেতিয়াই উঠি তেওঁৰ পাছে পাছে গ’ল। ১০ ইয়াৰ পাছত যীচুৱে মথিৰ ঘৰত ভোজন কৰিবলৈ বহিল। তাত †† কৰতোলা আৰু পাপী লোক সকল আহি যীচু আৰু তেওঁৰ শিষ্য সকলৰ লগত ভোজনত বহিল। ১১ ফৰীচী সকলে ইয়াকে দেখি যীচুৰ শিষ্য সকলক সুধিলে, “তোমালোকৰ গুৰুৱে কৰতোলা আৰু পাপী সকলৰ সৈতে কিয় ভোজন কৰে?” ১২ এই কথা শুনি যীচুৱে ক’লে, “সুস্থ মানুহৰ কাৰণে চিকিৎসকৰ প্ৰয়োজন নাই; কিন্তু বোগী সকলৰ কাৰণেহে প্ৰয়োজন আছে। ১৩ “মই বলিদান নোখোজো, দয়াহে বিচাৰো,” ‡‡শাস্ত্ৰৰ এই কথাষাৰৰ অৰ্থ কি সেই বিষয়ে শিকি আহাগৈ। কিয়নো মই ধাৰ্মিক লোকক মনপালটন কৰিবৰ বাবে নিমন্ত্ৰণ কৰা নাই, কিন্তু পাপী লোকক নিমন্ত্ৰণ কৰিবৰ বাবেহে মই আহিছোঁ।”

লঘোনৰ বিষয়ে শিক্ষা

১৪ তাৰ পাছত যোহনৰ শিষ্য সকলে যীচুৰ ওচৰলৈ আহি ক’লে, “আমি আৰু ফৰীচী সকলে পুৰোহিত লঘোন দিওঁ, কিন্তু আপোনাৰ শিষ্য সকলে কিয় লঘোন নিদিয়ে?” ১৫ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক’লে, “দৰা লগত থাকোতে জানো দৰাৰ সখি সকলে শোক কৰিব পাৰে? কিন্তু এনে দিন আহিব, যেতিয়া দৰাক তেওঁলোকৰ ওচৰৰ পৰা লৈ যোৱা হ’ব; তেতিয়া তেওঁলোকেও লঘোন দিব।”

১৬ “কোনো পুৰণি বস্ত্ৰত নতুন কাপোৰৰ টাপলি নামাৰে; কিয়নো টাপলি মাৰা নতুন কাপোৰ ডোখৰে সেই বস্ত্ৰক ফালি নিয়ে; তাতে ফটা ডোখৰ বেচিকৈহে ফাটে।”

১৭ মানুহে নতুন দৰাক্ষাৰস ††† পুৰণি পত্ৰৰ ছালৰ মোটত ‡‡‡নথয়; যদি থয়, মোটবোৰ ফাটি গৈ সেই দৰাক্ষাৰস পৰি যায় আৰু মোটবোৰো নষ্ট হয়। বৰং মানুহে নতুন দৰাক্ষাৰস নতুন মোটতহে থয়, আৰু তেতিয়াহে দুয়ো সুৰক্ষিত থাকে।”

এগৰাকী অসুস্থ মহিলাৰ আৰোগ্য লাভ আৰু য়ায়ীৰৰ জীয়েকৰ জীৱন দান

১৮ যীচুৱে লোক সকলক যেতিয়া এইবোৰ কথা কৈ আছিল, তেতিয়া এজন শাসনকৰ্ত্তাই আহি তেওঁক প্ৰণিপাত কৰি ক’লে, “মোৰ ছোৱালী জনীৰ এইমাত্ৰ মৃত্যু হ’ল; আপুনি আহি তাইৰ ওপৰত হাত ৰাখক, তাতে তাই জী উঠিব।” ১৯ তেতিয়া যীচু আৰু তেওঁৰ শিষ্য সকলে উঠি তেওঁৰ পাছে পাছে গ’ল। ২০ সেই সময়তে এগৰাকী মহিলাই পাছফালৰ পৰা যীচুৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁৰ কাপোৰৰ দহি চুলে; সেই মহিলা গৰাকী বাৰ বছৰ ধৰি ৰক্তস্ৰাৱ *ৰোগত ভুগি আছিল। ২১ তেওঁ মনে মনে ভাৱিছিল, “যদি মই যীচুৰ কাপোৰ খনকে অকল চুব পাৰো, তেনেহলেও মই ভাল হৈ যাম।” ২২ যীচুৱে মুখ ঘূৰাই তেওঁক দেখি ক’লে, “ভনী, নিৰ্ভয় হোৱা; তোমাৰ বিশ্বাসেই তোমাক সুস্থ কৰিলে। সেই সময়ৰে পৰা সেই মহিলা গৰাকী সুস্থ হ’ল। ২৩ তাৰ পাছত যীচু সেই শাসনকৰ্ত্তাৰ ঘৰলৈ গ’ল। তাত তেওঁ বাহীবাদক সকলক দেখিলে আৰু লোক সকলে হুলস্থূল কৰি থকা দেখা পালে। ২৪ যীচুৱে ক’লে, “চাওঁ, তোমালোক আঁতৰ হোৱা। ছোৱালী জনী মৰা নাই, টোপনি গৈছে।” এই কথা শুনি তেওঁলোকে হাঁহিবলৈ ধৰিলে। ২৫ পাছত লোক সকলক ঘৰৰ পৰা বাহিৰ কৰি দিয়াত যীচু ভিতৰলৈ গ’ল আৰু ছোৱালী জনীৰ হাতত ধৰিলে; তেতিয়া তাই উঠিল। ২৬ পাছত সেই অঞ্চলৰ সকলো ঠাইতে এই ঘটনাৰ বিষয়ে বিয়পি পৰিল।

দুজন অন্ধ আৰু এজন বোবাক সুস্থ কৰা

২৭ যীচু তাৰ পৰা যাওঁতে দুজন অন্ধ লোক তেওঁৰ পাছে পাছে গ’ল। তেওঁলোকে চিঞৰি চিঞৰি কবলৈ ধৰিলে, “হে দায়ুদৰ বংশৰ সন্তান, আমাক দয়া কৰক।” ২৮ পাছত যীচু যেতিয়া ঘৰ আহি পালে, সেই অন্ধ দুজন তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল। তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক সুধিলে, “মই এই কৰিব পাৰো বুলি তোমালোকে বিশ্বাস কৰা নে?” তেওঁলোকে তেওঁক ক’লে, “হয়

††৯:১০ কৰতোলা: ইহুদীসকলৰ পৰা কৰ তুলিবলৈ নিযুক্ত ৰোমৰ চৰকাৰী কৰ্মচাৰী। ইহুদী সকলে তেওঁলোকক বিশ্বাসঘাতক আৰু পাপী বুলি ঘৃণা কৰিছিল।

‡‡৯:১৩ হোচেয়া ৬:৬

†††৯:১৭ দৰাক্ষাৰস - আঙুৰৰ ৰস

‡‡‡৯:১৭ মোট - পনীয়া দ্ৰৱ্য সংৰক্ষণৰ বাবে পত্ৰৰ ছালেৰে বনোৱা মোনা।

*৯:২০ মহিলা সকলৰ প্ৰসাৱৰ দ্বাৰেৰে তেজ যোৱা বোগা

প্ৰভু, কৰোঁ।”^{২৯} তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকৰ চকু চুই ক’লে, “তোমালোকে যেনেদৰে বিশ্বাস কৰিছা, তোমালোকৰ প্ৰতি সেইদৰেই হওঁক।”^{৩০} সেই মুহূৰ্ততে তেওঁলোকৰ চকু মুকলি হ’ল। তাৰ পাছত যীচুৱে তেওঁলোকক কঠোৰভাৱে সাৱধান কৰি দি ক’লে, “চাবা, এই বিষয়ে যেন কোনেও নাজানে।”^{৩১} কিন্তু তেওঁলোকে ওলাই গৈ সেই এলেকাৰ সকলো ঠাইতে এই বিষয়ে কৈ ফুৰিলে।^{৩২} সেই দুজন মানুহ যেতিয়া ওলাই গ’ল, সেই সময়তে কিছুমান মানুহে ভূতে পোৱা এজন বোবা লোকক যীচুৰ ওচৰলৈ আনিলে।^{৩৩} যীচুৱে সেই ভূতক খেদোৱাৰ পাছত বোবা মানুহ জনে কথা কবলৈ ধৰিলে। ইয়াকে দেখি সকলো মানুহে আচৰিত হৈ ক’লে, “ইস্ৰায়েল দেশত আগেয়ে কেতিয়াও এনেকুৱা দেখা পোৱা নাই!”^{৩৪} কিন্তু ফৰীচী সকলে ক’লে, “সি ভূতবোৰৰ ৰজাৰ সহায়ত ভূতক খেদায়।”

বাৰ জন পাঁচনিক আদেশ দি পঠিওৱা

^{৩৫} যীচুৱে সকলো নগৰ আৰু গাওঁবোৰত গৈ ইহুদী সকলৰ নাম-ঘৰবোৰত উপদেশ দিলে আৰু স্বৰ্গৰাজ্যৰ শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰিবলৈ ধৰিলে। ইয়াৰ বাহিৰেও তেওঁ সকলো ধৰণৰ ৰোগ-ব্যাদিত পৰি থকা লোক সকলক সুস্থতা দান কৰিলে।^{৩৬} তাতে লোক সকলৰ ভিৰ দেখা পাই, তেওঁলোকৰ প্ৰতি যীচুৰ মৰম লাগিল; কাৰণ তেওঁলোক ৰখীয়া নোহোৱা ভেড়াৰ নিচিনা ক্লান্ত আৰু অসহায় আছিল।^{৩৭} তেতিয়া যীচুৱে তেওঁৰ শিষ্য সকলক ক’লে, “শস্য সৰহ, কিন্তু বনুৱা তাকৰ।^{৩৮} এই হেতুকে শস্যৰ গৰাকীৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰা, যাতে তেওঁ নিজৰ শস্যক্ষেত্ৰলৈ বনুৱা সকলক পঠাই দিয়ে।”

১০ অধ্যায়।

যীচুৱে প্ৰচাৰৰ বাবে পাঁচনি সকলক পঠোৱা

১০ ^১ যীচুৱে তেওঁৰ বাৰ জন শিষ্যক একেলগে ওচৰলৈ মাতি তেওঁলোকক অশুচি আত্মক খেদাবলৈ আৰু সকলো ধৰণৰ ৰোগ-ব্যাদি আৰু অসুস্থ জনক সুস্থ কৰিবলৈ ক্ষমতা দিলে।^২ সেই বাৰ জন পাঁচনিৰ নাম এই, প্ৰথম চিমোন, যি জনক পিতৰো বোলে আৰু তেওঁৰ ভায়েক আন্দিৰয়, চিবদিয়ৰ পুতেক যাকোব আৰু তেওঁৰ ভায়েক যোহন, ^৩ ফিলিপ আৰু বাৰ্থলময়, থোমা আৰু কৰ সংগ্ৰহকাৰী মথি, আলফয়ৰ পুতেক যাকোব আৰু থদ্দেয়, ^৪ জাতীয়তাবাদী ^৫ চিমোন আৰু যীচুক যি জনে শত্ৰুৰ হাতত শোধাই দিছিল, সেই ইষ্কৰিয়োতীয়া যিহূদা।^৬ এই বাৰ জনক যীচুৱে এই নিৰ্দেশ দি পঠালে, “তোমালোকে অনা-ইহুদী সকলৰ কোনো ঠাইলৈ নাযাবা আৰু চমৰিয়া সকলৰ কোনো নগৰত নোসোমাবা।^৭ কিন্তু ইস্ৰায়েল জাতিৰ হেৰোৱা মেৰবোৰৰ ওচৰলৈ যোৱা।^৮ বাটত যাওঁতে যাওঁতে এই কথা প্ৰচাৰ কৰিবা যে ‘স্বৰ্গৰাজ্য ওচৰ হ’ল।’^৯ অসুস্থ লোকক সুস্থ কৰিবা, মৃত লোকক তুলিবা, কুষ্ঠ ৰোগী সকলক শুচি কৰিবা, ভূতবোৰক খেদাবা। তোমালোকে বিনামূল্যে পাইছা, বিনামূল্যেই দিবা।^{১০} তোমালোকৰ কঁকালৰ পেটিত তোমালোকে সোণ, ৰূপ বা তাম নাইবা পইচাও নিনিবা।^{১১} বাটত যোৱাৰ কাৰণে কোনো জোলোঙা, দুটা চোলা, জোতা বা লাখুটি এইবোৰও নলবা; কিয়নো বনুৱা নিজৰ পাৰিশ্ৰমিক পোৱাৰ যোগ্য।^{১২} তোমালোকে যেতিয়া কোনো নগৰ বা গাঁৱত সোমাবা, তাত এজন উপযুক্ত মানুহ বিচাৰি ল’বা আৰু আন ঠাইলৈ নোযোৱা পৰ্যন্ত সেই ঘৰতে থাকিবা।^{১৩} যেতিয়া তোমালোকে কোনো এঘৰত সোমাবা, তেতিয়া সেই ঘৰৰ লোকক শুভেচ্ছা জনাই মঙ্গলবাদ দিবা।^{১৪} সেই ঘৰ যদি উপযুক্ত হয়, তেন্তে তোমালোকৰ শক্তি সেই ঘৰৰ ওপৰলৈ নামি আহঁক; কিন্তু সেই ঘৰ যদি উপযুক্ত নহয়, তেন্তে তোমালোকৰ শক্তি তোমালোকৰ ওচৰলৈ উলটি আহঁক।^{১৫} যদি কোনোৱে তোমালোকক গ্ৰহণ নকৰে বা তোমালোকৰ কথাও নুশনে, তেনেহলে সেই ঘৰ বা নগৰৰ পৰা ওলাই যাওঁতে তোমালোকৰ ভৰিৰ ধূলি জোকাৰি পেলাবা।^{১৬} মই তোমালোকক সচাকৈ কওঁ, মহা-বিচাৰৰ দিনা সেই নগৰতকৈ বৰং চদোম আৰু ঘমোৰা নগৰৰ দশা অধিক সহিব পৰা হ’ব।

শিষ্য সকললৈ যীচুৰ সতৰ্ক বাণী

^{১৭} শুন! মই ৰাংকুকুৰবোৰৰ মাজলৈ তোমালোকক মেৰ পোৱালিৰ নিচিনাকৈ পঠাইছোঁ; এই হেতুকে তোমালোক সাপদৰে টেঙৰ আৰু কপৌৰ নিচিনা অমায়িক হোৱা।^{১৮} সতৰ্কভাৱে চলিবা; কিয়নো লোক সকলে তোমালোকক বিচাৰ সভাত শোধাই দিব আৰু তেওঁলোকৰ নাম-ঘৰবোৰত তোমালোকক কোবাব।^{১৯} মোৰ কাৰণেই তোমালোকক ৰাজ্যপাল আৰু ৰজা সকলৰ সন্মুখলৈ লৈ যোৱা হ’বা, যাতে তোমালোকে তাত তেওঁলোকৰ আৰু অনা-ইহুদী সকলৰ ওচৰত সাক্ষ্য দিব পাৰা।^{২০} লোক সকলে যেতিয়া তোমালোকক ধৰাই দিব, তেতিয়া কেনেকৈ, কি কথা ক’ব লাগে, সেই বিষয় লৈ চিন্তা নকৰিবা; কিয়নো তেতিয়া যি কথা ক’ব লাগে, সেই বিষয়বোৰ সেই মুহূৰ্ততে তোমালোকক দিয়া হ’ব।^{২১} কিয়নো সেই কথা তোমালোকে নহয়, কিন্তু তোমালোকৰ পিতৃৰ

^১১০:৪ জাতীয়তাবাদী- ৰোমান শাসনৰ পৰা ইহুদীসকলক মুক্ত কৰিবলৈ বিচৰা এক দল।

^২১০:১৬ মেৰ ছাগ বা ভেড়া পোৱালি ৰূপে প্ৰভুৱে নিজৰ শিষ্য সকলক কৈছে

আত্মাইহে ১তোমালোকৰ ভিতৰৰ পৰা কব। ২১ ককায়েকে ভায়েকক আৰু বাপেকে পুতেকক মৃত্যুদণ্ডলৈ শোধাই দিব। সন্তান সকলে মাক-বাপেকৰ বিৰুদ্ধে উঠি তেওঁলোকক মৃত্যুৰ মুখলৈ ঠেলি দিব। ২২ মোৰ নামৰ কাৰণে, তোমালোক সকলোৰে ঘৃণাৰ পাত্ৰ হ'ব; কিন্তু যি জনে শেষলৈকে সহি থাকে, সেই জনেই পৰিত্ৰাণ পাব। ২৩ যেতিয়া কোনো নগৰৰ লোকে তোমালোকক তাড়না কৰে, তেতিয়া আন এখন নগৰলৈ পলাই যাবা; মই তোমালোকক সচাকৈ কৈছো, ইস্ৰায়েল দেশৰ সকলো নগৰলৈ তোমালোকে গৈ শেষ কৰাৰ আগেয়ে মানুহৰ পুত্ৰ আহিব। ২৪ শিষ্য কেতিয়াও গুৰুতকৈ উদ্ধৃত নহয়, দাসো প্ৰভুতকৈ উদ্ধৃত নহয়। ২৫ শিষ্য যদি গুৰুদৰে আৰু দাস যদি নিজৰ প্ৰভুদৰে হ'ব পাৰে, সেয়ে যথেষ্ট। ঘৰৰ গৰাকীকে যেতিয়া তেওঁলোকে বেলচবু বুলিলে, তেন্তে তেওঁৰ পৰিয়ালৰ আন সকলোকে কিমান অধিক বুলিব!

২৬ গতিকে তোমালোকে তেওঁলোকলৈ ভয় নকৰিবা; কিয়নো লুকুৱাই ৰখা সকলো বিষয়েই প্ৰকাশ পাব আৰু গোপনে ৰখা সকলো বিষয়েই জনোৱা হ'ব। ২৭ মই তোমালোকক আন্ধাৰত যি কওঁ, সেইবোৰ তোমালোকে পোহৰত প্ৰকাশ কৰিবা আৰু তোমালোকে কাণেৰে যি শুনিছা, সেইবোৰ ঘৰৰ চালৰ ওপৰৰ পৰা ঘোষণা কৰিবা। ২৮ যি সকলে কেৱল শৰীৰকহে বধ কৰে, কিন্তু আত্মাক বধ কৰিব নোৱাৰে, তেওঁলোকলৈ ভয় নকৰিবা; কিন্তু যি জনে আত্মা আৰু শৰীৰ, এই দুয়োকো নৰকত নষ্ট কৰিব পাৰে, তেওঁকেহে ভয় কৰিবা। ২৯ দুটা ঘৰ-চিৰিকা ক্ষুদ্ৰ পইচালৈ নেবেচে নে? তথাপিও তোমালোকৰ পিতৃৰ অনুমতি অবিহনে সেইবোৰৰ এটিও মাটিত নপৰে। ৩০ তোমালোকৰ মূৰৰ আটাইবোৰ চুলিৰো হিচাব ৰখা আছে। ৩১ এই হেতুকে ভয় নকৰিবা; তোমালোক অনেক ঘৰ-চিৰিকাতকৈ বহুমূলীয়া। ৩২ এতেকে যি কোনোৱে মানুহৰ আগত মোক স্বীকাৰ কৰে, ময়ো স্বৰ্গত থকা মোৰ পিতৃৰ আগত তেওঁক স্বীকাৰ কৰিম; ৩৩ কিন্তু মানুহৰ আগত যি কোনোৱে মোক অস্বীকাৰ কৰে, স্বৰ্গত থকা মোৰ পিতৃৰ আগত ময়ো তেওঁক অস্বীকাৰ কৰিম। ৩৪ মই পৃথিবীত শান্তি দিবলৈ আহিলোঁ বুলি নাভাবিবা; শান্তি দিবলৈ নহয়, কিন্তু তৰোৱাল দিবলৈহে আহিলোঁ। ৩৫ বাপেকৰ বিৰুদ্ধে পুতেকৰ, মাকৰ বিৰুদ্ধে জীয়েকৰ, শাছৱেকৰ বিৰুদ্ধে বোৱাৰীয়েকৰ ভেদ জনাবলৈহে আহিলোঁ; ৩৬ নিজৰ পৰিয়ালৰ লোক সকলেই মানুহৰ শত্ৰু হ'ব। ৩৭ যি কোনোৱে মোতকৈয়ো নিজৰ পিতৃ বা মাতৃক অধিক প্ৰেম কৰে, তেওঁ মোৰ উপযুক্ত নহয়; আৰু যি কোনোৱে মোতকৈ নিজৰ পুতেক বা জীয়েকক অধিক প্ৰেম কৰে, তেওঁ মোৰ উপযুক্ত নহয়। ৩৮ যি কোনোৱে নিজৰ কৰুচ লৈ মোৰ পাছে পাছে নাহে; তেৱোঁ মোৰ উপযুক্ত নহয়। ৩৯ যি কোনোৱে নিজৰ জীৱন ৰক্ষা কৰিব বিচাৰে, তেওঁ জীৱন হেৰুৱাব; আৰু যি কোনোৱে মোৰ কাৰণে নিজৰ জীৱন উৎসৰ্গ কৰে, তেওঁ জীৱন পাব। ৪০ যি কোনোৱে তোমালোকক গ্ৰহণ কৰে; তেওঁ মোকে গ্ৰহণ কৰে আৰু যি কোনোৱে মোক গ্ৰহণ কৰে, তেওঁ মোক পঠোৱা জনকেই গ্ৰহণ কৰে। ৪১ এজন ভাৱবাদীক যদি কোনোৱে ভাৱবাদী বুলি গ্ৰহণ কৰে, তেওঁ ভাৱবাদীৰ পুৰস্কাৰ পাব আৰু এজন ধাৰ্মিকক যদি কোনোৱে ধাৰ্মিক বুলি গ্ৰহণ কৰে, তেওঁ ধাৰ্মিকৰ পুৰস্কাৰ পাব। ৪২ যি কোনোৱে এই সাধাৰণ লোক সকলৰ মাজৰ এজনক মোৰ শিষ্য বুলি এবাটি চোঁচা পানী মাথোন খুৱায়, মই তোমালোকক সচাকৈ কওঁ, তেওঁ কোনোমতেই নিজৰ পুৰস্কাৰ নেহেৰুৱাব।

১১ অধ্যায়।

১ যীচুৱে তেওঁৰ বাৰ জন শিষ্যক এইদৰে আদেশ দি শেষ কৰিলে। তাৰ পাছত তেওঁ নগৰে নগৰে শিক্ষা দিবৰ বাবে আৰু প্ৰচাৰ কৰিবৰ কাৰণে সেই ঠাইৰ পৰা গুচি গ'ল।

যোহন বাণ্ডাইজকৰ প্ৰশ্ন; যীচুৰ উত্তৰ

২ যোহনে ঙ্কাৰাগাৰৰ পৰা যেতিয়া খ্ৰীষ্টৰ কৰ্মৰ কথা শুনিলে, তেতিয়া নিজৰ শিষ্য সকলৰ দ্বাৰাই যীচুক সুধি পঠালে, ৩ “আহিব লগা জন আপুনিহে হয়নে, নে আমি অন্যলৈ অপেক্ষা কৰিম?” ৪ যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, “যোৱা, তোমালোকে যি শুনিছা আৰু দেখিছা, সেই বিষয়ৰ সমবাদ যোহনক দিয়াগৈ। ৫ অন্ধই দৃষ্টিশক্তি পাইছে, খোৰাই খোজ কাঢ়িছে, কুঠ ৰোগীক শুচি কৰা হৈছে, কলাই পুণৰ শুনিছে, মৃত সকলক জীৱনলৈ পুনৰুত্থিত কৰা হৈছে, দৰিদ্ৰ সকলৰ আগত শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰা হৈছে। ৬ ধন্য সেই লোক, যি জনে মোক লৈ কোনো বাধা নাপায়। ৭ যোহনৰ শিষ্য সকল যেতিয়া উলটি গ'ল, সেই সময়ত যীচুৱে যোহনৰ বিষয়ে লোক সকলৰ আগত এই কথা কবলৈ ধৰিলে, “আপোনালোকে কি চাবৰ বাবে মৰুপ্ৰান্তলৈ গৈছিল- বতাহে লৰোৱা এক নল-খাগৰি? ৮ তেনেহলে কি চাবলৈ ওলাই গৈছিল- মিহি কাপোৰ পিন্ধা মানুহ নে? বাস্তৱিকতে, যি সকলে মিহি কাপোৰ পিন্ধে, তেওঁলোক ৰাজকাৰেঙত থাকে। ৯ তেন্তে কি চাবলৈ ওলাই গৈছিল - এজন ভাৱবাদীক নে? হয়, মই আপোনালোকক কওঁ, ‘তেওঁ ভাৱবাদীতকৈয়ো মহান। ১০ এইজন তেঁৱেই, যি জনৰ বিষয়ে শাস্ত্ৰত লিখা আছে, ‘চোৱা, মই তোমাৰ আগত

১১:২০ পিতৃৰ আত্মা - পবিত্ৰ আত্মা ঈশ্বৰক বুজাইছে।

১১:২ এওঁ বাপ্তিষ্ট্ম দিওতা যোহন।

মোৰ বাৰ্তাবাহকক পঠাম,

তেওঁ তোমাৰ আগত

তোমাৰ পথ প্ৰস্তুত কৰিব।^১

^{১১} মই আপোনালোকক সচাকৈয়ে কওঁ, মহিলাৰ গৰ্ভত যিমান মানুহৰ জন্ম হৈছে, তেওঁলোকৰ মাজত যোহন বাণ্ডাইজকতকৈ মহান কোনো নাই; কিন্তু স্বৰ্গৰাজ্যত আটাইতকৈ গুৰুত্ববহীন সৰু ব্যক্তিক যোহনতকৈ মহান। ^{১২} যোহন বাণ্ডাইজকৰ দিনৰ পৰা এতিয়ালৈকে স্বৰ্গৰাজ্য ভীষনভাৱে আক্ৰান্ত হৈছে আৰু বলৱান লোকে বলেৰে তাক নিয়ন্ত্ৰণ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছে। ^{১৩} যোহনৰ সময়লৈকে সকলো ভাৱবাদীয়ে আৰু বিধান-শাস্ত্ৰই ভাবোক্তি প্ৰকাশ কৰিছে। ^{১৪} আপোনালোকে যদি এই কথা গ্ৰহণ কৰিব খোজে, তেন্তে আহিব লগা যি এলিয়া **, এই যোহনেই সেই জন। ^{১৫} যাৰ শুনিবলৈ কাণ আছে, তেওঁ শুনক। ^{১৬} এই যুগৰ লোক সকলক কাৰ লগত তুলনা কৰিম? এওঁলোক এনেকুৱা ল'ৰা-ছোৱালীৰ নিচিনা যি সকলে বজাৰত বহি সঙ্গী সকলক মাতি কয়, ^{১৭} 'আমি তোমালোকৰ কাৰণে বাঁহী বজালো, তোমালোকে নানাচিলা; আমি শোকৰ গান গালো, তোমালোকে বিলাপ নকৰিলা।' ^{১৮} যোহনে আহি ভোজন গ্ৰহণ বা দ্ৰাক্ষাৰস পান একো নকৰাৰ কাৰণে লোকে কয়, 'তেওঁক ভূতে পাইছে'। ^{১৯} মানুহৰ পুত্ৰই আহি ভোজন-পান কৰিলে কাৰণে লোকে কয়, 'এই চোৱা, এইজন এজন খকুৱা আৰু মদাহী মানুহ; কৰ সংগ্ৰহকাৰী আৰু পাপীবোৰৰ বন্ধু! কিন্তু জ্ঞান যে সত্য, নিজৰ কৰ্মৰ দ্বাৰাই প্ৰমাণিত হয়।'^{২০}

অবিশ্বাসী সকলৰ উদ্দেশ্যে যীচুৰ সতৰ্ক বাণী

^{২০} যীচুৱে যিবোৰ নগৰত বেচি ভাগ পৰক্ৰম কাৰ্য কৰিছিল, সেইবোৰ ঠাইৰ নিবাসী সকলক তেওঁ গৰিহণা দিলে, কাৰণ তেওঁলোকে মন পালটন নকৰিলে। ^{২১} হয় কোৰাটান! হয় বৈৎ-চৈদা! কিয়নো তোমালোকৰ মাজত যিবোৰ পৰাক্ৰম-কাৰ্য কৰা হ'ল, সেইবোৰ কাৰ্য যদি তুৰ আৰু চীদোন নগৰত কৰিলো হয়, তেনেহলে বহুদিনৰ আগেয়েই তাৰ নিবাসী সকলে চট পিন্ধিলেহেতেন আৰু ছাঁইত বহি মন পালটন কৰিলেহেতেন। ^{২২} কিন্তু মই আপোনালোকক কওঁ, বিচাৰৰ দিনা আপোনালোকতকৈ তুৰ আৰু চীদোনৰ ††দশা সহিব পৰা হ'ব। ^{২৩} তুমি, কফৰনাছম! তুমি ভাৱা নেকি যে তোমাক স্বৰ্গলৈ তোলা হ'ব? কেতিয়াও নহয়, তোমাক তললৈ, অৰ্থাৎ নৰকলৈহে অনা হ'ব। কিয়নো তোমাৰ মাজত যিবোৰ পৰাক্ৰম-কাৰ্য কৰা হ'ল, সেইবোৰ কৰ্ম যদি চদোমত কৰা হ'লহেতেন, তেনেহলে চদোম আজিও থাকিলেহেতেন। ^{২৪} কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ, বিচাৰৰ দিনা তোমালোকতকৈ চদোমৰ দশা সহিবৰ বাবে অধিক সহজ হ'ব।

যীচুৰ প্ৰাৰ্থনা; পৰিশ্ৰান্ত সকলক নিমন্ত্ৰণ কৰা

^{২৫} সেই সময়ত যীচুৱে মাত লগাই ক'লে, "হে পিতৃ, তুমি স্বৰ্গ আৰু পৃথিৱীৰ প্ৰভু, মই তোমাৰ প্ৰশংসা কৰো, কাৰণ তুমি জ্ঞানী আৰু বুদ্ধিমন্ত লোকৰ পৰা এইবোৰ কথা গুপতে ৰাখিছা, কিন্তু শিশু সকলৰ দৰে সৰল লোক সকলৰ আগত প্ৰকাশ কৰিলা। ^{২৬} হয় পিতৃ, এইদৰে তোমাৰ দৃষ্টিত ই সন্তোষজনক হৈছে।" ^{২৭} কিয়নো মোৰ পিতৃয়ে সকলোকে মোৰ হাতত সমৰ্পন কৰিছে; পিতৃৰ বাহিৰে পুত্ৰক কোনেও নাজানে; পুত্ৰৰ বাহিৰে পিতৃক কোনেও নাজানে। পুত্ৰই যি জনৰ আগত পিতৃক প্ৰকাশ কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰে, তেৱেঁই তেওঁক জানে। ^{২৮} হে পৰিশ্ৰান্ত আৰু ভাৰাক্ৰান্ত লোক সকল, মোৰ ওচৰলৈ আহা; মই তোমালোকক জিৰণি দিম। ^{২৯} মই নম্ৰ আৰু কোমল চিত্তৰ মানুহ; এই হেতুকে, তোমালোকৰ ওপৰত মোৰ যুঁৱলি লোৱা আৰু মোৰ শিক্ষা লোৱা; তাতে তোমালোকে নিজৰ নিজৰ মনত জিৰণি পাবা। ^{৩০} কিয়নো মোৰ যুঁৱলি বৈ নিয়া সহজ আৰু মোৰ বোজাও লঘু।

১২ অধ্যায়।

বিশ্বামবাৰৰ বিষয়ে শিক্ষা

১২ ^১ এদিন বিশ্বাম বাৰে শিষ্য সকলৰ সৈতে যীচু শস্যক্ষেত্ৰৰ মাজেদি গৈ আছিল। সেই সময়ত তেওঁৰ শিষ্য সকলৰ ভোক লাগিছিল বাবে তেওঁলোকে শস্যৰ খোক ছিঙি ছিঙি খাব ধৰিলে। ^২ ইয়াকে দেখি ফৰীচী সকলে তেওঁক কলে, "চাওঁক, বিধানৰ মতে বিশ্বাম বাৰে যি কৰ্ম কৰিব নাপায়, সেই কৰ্ম আপোনাৰ শিষ্য সকলে কৰিছে।" ^৩ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক কলে, "দায়ুদ আৰু তেওঁৰ সঙ্গী সকলৰ যেতিয়া ভোক লাগিছিল, তেতিয়া তেওঁ যি কৰিছিল সেই বিষয়ে জানো আপোনালোকে পঢ়া নাই? ^৪ কেনেকৈ, তেওঁ ঈশ্বৰৰ গৃহত সোমাই উৎসৰ্গৰ পিঠা খাইছিল; সেই দৰ্শন পিঠা বিধান মতে তেওঁ আৰু তেওঁৰ লগত থকা সকলে অৱশ্যেই খোৱা উচিত নাছিল। সেই পিঠা কেৱল পুৰোহিত সকলেহে খাব পাৰে। ^৫ তাৰোপৰি

**১১:১৪ এলিয়া - মলাখী ৪:৫,৬

††১১:২২ তুৰ আৰু চীদোন - লেবাননৰ দুখন চহৰ, য'ত দুই লোকসকল বাস কৰিছিল।

আপোনালোকে মোচিৰ বিধানত পঢ়া নাই নে, বিশ্ৰাম বাৰে যে পুৰোহিত সকলে মন্দিৰত বিশ্ৰাম বাৰৰ নিয়ম উলঙ্ঘন কৰিলেও নিৰ্দোষী হয়? ৬ কিন্তু মই আপোনালোকক কওঁ, মন্দিৰতকৈয়ো মহান এজন ইয়াত আছে। ৭ “মই বলিদান নোখোজো, দয়াহে খোজো” ৮ শাস্ত্ৰৰ এই কথাৰ অৰ্থ আপোনালোকে জনা হ’লে, নিৰ্দোষী সকলক দোষী নকৰিলেহেঁতেন। ৮ কিয়নো মানুহৰ পুত্ৰই বিশ্ৰাম বাৰৰ অধিপতি।”

যীচুৱে এজন পঙ্গুক সুস্থ কৰা

৯ তাৰ পাছত যীচু সেই ঠাইৰ পৰা গ’ল আৰু তেওঁলোকৰ নাম-ঘৰত সোমাল। ১০ তাত এজন মানুহ আছিল, আৰু সেই মানুহ জনৰ এখন হাত শুকাই গৈছিল। যীচুক পাপ কৰাৰ অপৰাধত দোষ দিবৰ উদ্দেশ্যে ফৰীচী সকলে তেওঁক সুধিলে, “বিধান অনুসাৰে বিশ্ৰাম বাৰে সুস্থ কৰিব পায় নে? ১১ তাতে তেওঁ তেওঁলোকক ক’লে, “আপোনালোকৰ মাজৰ কাৰোবাৰ যদি কেৱল এটা মেৰ ১২ থাকে আৰু সেই মেৰ ১৩টো যদি বিশ্ৰাম বাৰে গাতত পৰে, তেনেহলে তাক ধৰি তুলি আনিবলৈ নোখোৱা কোনোবা আছে নে? ১৪ তেন্তে মেৰ ১৫টুকৈ মানুহ কিমান বহুমূলীয়া! এই হেতুকে, বিশ্ৰামবাৰে ভাল কৰ্ম কৰা উচিত।” ১৬ তাৰ পাছত যীচুৱে সেই মানুহ জনক ক’লে, “তোমাৰ হাত খন মেলি দিয়া।” তাতে মানুহ জনে নিজৰ হাত খন মেলি দিয়াত, সেই হাত খন সম্পূৰ্ণ সুস্থ হৈ আন খন হাতৰ নিচিনা হ’ল। ১৭ তেতিয়া ফৰীচী সকল বাহিৰলৈ ওলাই গ’ল আৰু যীচুক বধ কৰিবৰ কাৰণে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে চক্ৰান্ত কৰিবলৈ ধৰিলে।

যীচু ঈশ্বৰৰ মনোনীত দাস

১৮ যীচুৱে সেই বিষয়ে বৃজি পোৱাত, তেওঁ তাৰ পৰা আতৰি গ’ল তেতিয়া বহু মানুহ তেওঁৰ পাছে পাছে গ’ল আৰু সেই লোক সকলক তেওঁ সুস্থ কৰিলে। ১৯ যীচুৱে তেওঁলোকক তেওঁৰ বিষয়ে আনৰ আগত কৈ নুফুৰিবলৈ সাৱধান কৰি দিলে। ২০ এইদৰে যিচয়া ভাৱবাদীৰ যোগেদি কোৱা এই কথা পূৰ্ণ হ’ল; †বোলে-

২১ চোৱা, তেওঁ মোৰ সেৱক,

তেওঁক মই মনোনীত কৰিলো।

তেৱেই মোৰ পিৰয়জন,

মোৰ প্ৰাৰ্থনাত তেওঁতেই পৰম সন্তুষ্ট হয়।

মই তেওঁৰ ওপৰত মোৰ আত্মা দিম,

তাতে তেওঁ অনা-ইহুদী সকলক

নয়া-বিচাৰ ঘোষণা কৰিব। ২২ তেওঁ দ্বন্দ্ব নকৰিব বা আটাই নাপাৰিব;

আলিবাটত কোনেও তেওঁৰ মাত নুশুনিব!

২৩ নয়া-বিচাৰ জয়যুক্তলে প্ৰচাৰ নকৰে মানে,

তেওঁ ষ্টেভেলি যোৱা নল নাভাঙিব,

ধোৱাই থকা শলিতাও নুমাৰ;

২৪ আৰু অনা-ইহুদী সকলে তেওঁৰ নামত আশা ৰাখিব।”

ভূতে পোৱা এজন লোকক সুস্থ কৰা; ফৰীচী সকলে যীচুক নিন্দা কৰা আৰু ক্ষমা নোহোৱা পাপ

২৫ সেই সময়ত মানুহ কিছুমানে ভূতে পোৱা মানুহ এজনক যীচুৰ ওচৰলৈ লৈ আহিল। মানুহ জন অন্ধ আৰু বোবা আছিল। যীচুৱে তেওঁক সুস্থ কৰাত সেই বোবাই কথা ক’লে আৰু দৃষ্টিও পালে। ২৬ তাতে সকলো লোকে বিস্ময় মানি ক’লে, “এই মানুহ দায়ুদৰ বংশধৰ হ’ব পাৰে নে?”

২৭ ফৰীচী সকলে যীচুৰ এই আচৰিত কাৰ্যৰ কথা শুনি ক’লে, “এই মানুহে ভূতবোৰৰ ৰজা বেলচব্বৰ সহায় অবিহনে ভূতক নেখেদায়।” ২৮ কিন্তু যীচুৱে ফৰীচী সকলৰ মনৰ ভাৱ বুজিব পাৰি তেওঁলোকক ক’লে, “যি ৰাজ্য নিজৰ মাজতে বিবাদ কৰি ভাগ ভাগ হয়, সেই ৰাজ্য ধ্বংস হয় আৰু যি নগৰ বা পৰিয়াল নিজৰ মাজতে বিবাদত লিপ্ত হৈ বিভক্ত হয়, সেই নগৰ বা পৰিয়াল বৰ্তি নাথাকিব। ২৯ চয়তানে যদি চয়তানকে খেদায়, তেন্তে সি নিজৰ মাজতে ভাগ ভাগ হয়; তেতিয়া তাৰ ৰাজ্য কেনেকৈ বৰ্তি

†১২:৭ মই...খোজো হোচৈয়া ৬:৬

‡১২:১১ মেৰ ছাগ বা এক শ্ৰেণীৰ ভেড়া ছাগলী

§১২:১১ মেৰ-ছাগ বা ভেড়া প্ৰজাতিৰ ছাগলী

*১২:১২ মেৰ-ছাগ বা ভেড়া প্ৰজাতিৰ ছাগলী

†১২:১৭ যিচয়া ৪২:১-৪

থাকিব? ২৭ মই যদি বেলেচবুবৰ শক্তিৰ সহায়ত ভূতৰ আত্মা খেদাওঁ, তেন্তে আপোনালোকৰ অনুগামী সকলে কি শক্তিৰ সহায়ত সিহতক খেদায়? গতিকে আপোনালোকৰ অনুগামী সকলে আপোনালোকক সঠিক কথা কৈছে নে নাই বিচাৰ কৰিব। ২৮ কিন্তু মই যদি ঈশ্বৰৰ আত্মাৰ দ্বাৰাই ভূতবোৰক খেদাও, তেন্তে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য অৱশ্যেই আপোনালোকৰ ওচৰ আহি পালে। ২৯ বলৱান জনক প্ৰথমে নাৰাক্ষিলে কোনোবাই জানো তেওঁৰ ঘৰত সোমাই বস্তু লুট কৰিব পাৰে? বলৱান জনক বন্দী কৰাৰ পাছতহে তেওঁৰ ঘৰৰ সকলো বস্তু তেওঁ লুট কৰিব পাৰিব। ৩০ যি জন মোৰ পক্ষত নহয়, তেওঁ মোৰ বিপক্ষ; আৰু যি জনে মোৰ সৈতে নচপায়, তেওঁ সিচি পেলায়। ৩১ এই হেতুকে মই আপোনালোকক কওঁ, মানুহৰ সকলো পাপ আৰু ঈশ্বৰ-নিন্দাৰ ক্ষমা হ'ব, কিন্তু পবিত্ৰৰ আত্মাৰ বিৰুদ্ধে কোৱা কোনো নিন্দাজনক কথা ক্ষমা কৰা নহ'ব। ৩২ মানুহৰ পুত্ৰৰ বিৰুদ্ধে কোনোৱে কথা ক'লে, তেওঁক ক্ষমা কৰা হ'ব, কিন্তু কোনোৱে পবিত্ৰৰ আত্মাৰ বিৰুদ্ধে কথা ক'লে তেওঁক ইহলোকত বা পৰলোকতো ক্ষমা কৰা নহব।

ফলৰ দ্বাৰা গছ চিনিব পাৰি

৩৩ গছ ভাল হ'লে ফল ভাল হয় আৰু গছ বেয়া হ'লে ফল বেয়া হয়। কিয়নো এজোপা গছক তাৰ ফল দেখি চিনিব পাৰি। ৩৪ সৰ্পৰ বংশধৰ সকল! নিজে বেয়া হৈ কেনেকৈ আপোনালোকে ভাল কথা ক'ব পাৰিব? মানুহৰ অন্তৰ যি কথাৰে পূৰ্ণ থাকে, মুখে সেই কথাকে কয়। ৩৫ ভাল মানুহে তেওঁৰ অন্তৰত ভৰি থকা ভাল সঞ্চয়ৰ পৰা ভাল কথা উলিয়ায় আৰু বেয়া মানুহে তেওঁৰ অন্তৰত ভৰি থকা বেয়া সঞ্চয়ৰ পৰা বেয়া কথা উলিয়ায়। ৩৬ কিন্তু মই আপোনালোকক কওঁ, লোক সকলে যি সকলো অনৰ্থক কথা কয়, বিচাৰৰ দিনা প্ৰত্যেকটো কথাৰ হিচাব তেওঁলোকে দিব লাগিব। ৩৭ কিয়নো আপোনাৰ নিজৰ কথাৰ দ্বাৰাই আপোনাক নিৰ্দোষী বুলি কোৱা হ'ব আৰু আপোনাৰ নিজৰ কথাৰ দ্বাৰাই আপোনাক দোষী বুলি কোৱা হ'ব।

ফৰীচী সকলে যীচুৰ ওচৰত চিন বিচৰা

৩৮ তাৰ পিছত কেইজনমান বিধানৰ অধ্যাপক আৰু ফৰীচীয়ে যীচুক উত্তৰ দি ক'লে, “হে গুৰু, আমি আপোনাৰ পৰা চিন হিচাবে এটা আচৰিত কাম চাবলৈ ইচ্ছা কৰো।” ৩৯ কিন্তু যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, “এই যুগৰ দুষ্ট আৰু অবিশ্বাসী মানুহে চিন বিচাবে; কিন্তু যোনা ভাববাদীৰ চিনৰ বাহিৰে আন কোনো চিন তেওঁলোকক দেখুওৱা নহব। ৪০ যোনা যেনেকৈ তিনি দিন তিনি ৰাতি ডাঙৰ মাছৰ পেটৰ ভিতৰত আছিল, তেনেকৈ মানুহৰ পুত্ৰও তিনি দিন তিনি ৰাতি মাটিৰ তলত থাকিব। ৪১ বিচাৰৰ দিনা এই কালৰ মানুহৰে সৈতে নীনবি নগৰৰ লোক সমূহ উঠি তেওঁলোকক দোষী কৰিব, কিয়নো নীনবিৰ লোক সকলে যোনাৰ প্ৰচাৰৰ ফলত মন পালটন কৰিছিল। চাওঁক, ইয়াত যোনাতকৈয়ো অধিক মহান এজন আছে। ৪২ বিচাৰৰ দিনা এই কালৰ মানুহৰে সৈতে দক্ষিণ দেশৰ ৰাণীয়ে উঠি তেওঁলোকক দোষী কৰিব, কিয়নো চলোমন ৰজাৰ জ্ঞানৰ কথা শুনিবলৈ তেওঁ পৃথিবীৰ শেষ সীমাৰ পৰা আহিছিল। চাওঁক, ইয়াত চলোমনতকৈয়ো অধিক মহান এজন আছে। ৪৩ যেতিয়া কোনো অশুচি আত্মা কোনো মানুহৰ পৰা বাহিৰ ওলায়, তেতিয়া সি জিৰণি বিচাৰি পানী নথকা শুকান ঠাইবোৰত ঘূৰি ফুৰে। কিন্তু সি যেতিয়া সেই ঠাই নাপায়; ৪৪ তেতিয়া সি কয়, ‘যি ঘৰৰ পৰা ওলাই আহিলো, পুনৰ মই সেই ঘৰলৈকে উভটি যাম।’ পাছত সি যেতিয়া ঘূৰি আহি দেখে, কোনোবাই সেই ঘৰ সৰাওঁচা কৰি সকলো সজাই-পৰাই পৰিষ্কাৰ কৰি থৈছে; ৪৫ তেতিয়া সেই অশুচি আত্মাই গৈ নিজতকৈয়ো দুষ্ট আন সাতোটা দুষ্ট আত্মাক লগত লৈ আনে আৰু তাতে সোমাই বাস কৰে। তাতে সেই মানুহৰ প্ৰথম অৱস্থাতকৈ শেষ অৱস্থা অধিক বেয়া হৈ যায়। এই কালৰ দুষ্ট লোক সকলৰ অৱস্থাও তেনে হ'ব।

যীচুৰ অনুকাৰী সকলেই তেওঁৰ পৰিয়াল

৪৬ যীচুৱে যেতিয়া লোক সকলৰ আগত কথা কৈ আছিল, তেতিয়া তেওঁৰ মাক আৰু ভায়েক সকলে আহি তেওঁৰ সৈতে কথা পাতিবৰ বাবে বাহিৰত থিয় হৈ অপেক্ষা কৰি আছিল। ৪৭ তেনেতে কোনো এজন লোকে তেওঁক ক'লে, “চাওক, আপোনাৰ মা আৰু ভাই সকলে আপোনাৰ লগত কথা পাতিবৰ কাৰণে বাহিৰত থিয় হৈ আছে।” ৪৮ যীচুৱে তেতিয়া সেই লোক জনক ক'লে, “কোন মোৰ মা নাইবা মোৰ ভাই সকলেই বা কোন?” ৪৯ তাৰ পাছত তেওঁ নিজৰ হাত খন মেলি শিষ্য সকলৰ ফালে দেখুৱাই ক'লে, “এয়া চাওঁক, এওঁলোকেই মোৰ মা আৰু মোৰ ভাই সকল। ৫০ কাৰণ, যি কোনোৱে মোৰ স্বৰ্গত থকা পিতৃৰ ইচ্ছা পালন কৰে, তেওঁলোকেই মোৰ ভাই-ভনী আৰু মা।

১৩ অধ্যায়।

এজন খেতিয়কৰ দৃষ্টান্ত

১৩

১ সেই দিনা যীচুৱে ঘৰৰ পৰা ওলাই গৈ সাগৰৰ তীৰত বহিছিল। ২ তাতে তেওঁৰ চাৰিওফালে বহুতো লোক আহি গোট খোৱাত, তেওঁ এখন নাৱত উঠি বহিল আৰু সেই গোট খোৱা সকলো মানুহ বামতে থিয় হৈ থাকিল। ৩ তেতিয়া যীচুৱে

তেওঁলোকক দৃষ্টান্তৰ মাধ্যমেদি বহুত বিষয়ৰ ওপৰত কথা কবলৈ ধৰিলে। তেওঁ ক'লে, “এজন খেতিয়কে কঠিয়া সিচিবলৈ গ'ল।^৪ তেওঁ সিচোঁতে সিচোঁতে, কিছূমান কঠিয়া বাটৰ কাষত পৰিল; তাতে চৰাইবোৰে আহি সেইবোৰ খুটি খালে।^৫ কিছূমান কঠিয়া শিলাময় মাটিত পৰিল। তাত মাটি বেছি নথকাত আৰু মাটিও গভীৰ নোহোৱা কাৰণে যদিও সোনকালে গজালি ওলাল,^৬ তথাপি সূৰ্য্য উদয় হোৱাৰ পাছত, শিপা গভীৰ নোহোৱা কাৰণে তাপ লাগি সেইবোৰ লেবেলি শুকাই গ'ল।^৭ আন কিছূমান কাঁইটনিত পৰিল; তাতে কাঁইটীয়া বনবোৰ বাঢ়ি উঠাত, সেইবোৰ হেচি ধৰি মাৰিলে।^৮ আনবোৰ কঠিয়া ভাল মাটিত পৰিল আৰু শস্য উৎপন্ন কৰিলে। তাতে কিছূমানত এশ গুণ, কিছূমানত যাঠি গুণ আৰু কিছূমানত তিৱশ গুণকৈ শস্য উৎপন্ন হ'ল।^৯ যাৰ কাণ আছে, তেওঁ শুনক।”

দৃষ্টান্ত কোৱাৰ উদ্দেশ্য

১০ যীচুৰ শিষ্য সকলে আহি তেওঁক সুধিলে, “আপুনি কিয় দৃষ্টান্তৰ মাধ্যমেৰে লোক সকলৰ আগত কথা কয়?”^{১১} উত্তৰত তেওঁ শিষ্য সকলক ক'লে, “স্বৰ্গৰাজ্য বিষয়ৰ নিগূঢ়-ভৎতববোৰ তোমালোকক জানিবলৈ সুযোগ দিয়া হৈছে; কিন্তু তেওঁলোকক দিয়া হোৱা নাই।^{১২} কিয়নো যাৰ আছে, তেওঁক অধিক দিয়া হ'ব, তাতে তেওঁৰ প্ৰচুৰ হ'ব। কিন্তু যাৰ নাই, তেওঁৰ যি আছে সেইখিনিও তেওঁৰ পৰা নিয়া হ'ব।^{১৩} সেই বাবেই মই তেওঁলোকৰ আগত দৃষ্টান্ত দি কওঁ। কিয়নো, তেওঁলোকে দেখিও নেদেখে, শুনিও নুশনে আৰু নুবুজেও।^{১৪} এইদৰে যিচয়া ভাৱবাদীয়ে কোৱা এই ভাৱবাণী তেওঁলোকলৈ পূৰ্ণ হৈছে,

তোমালোকে শুনাতে শুনিবা, কিন্তু কোনোমতে নুবুজিবা;

দেখোঁতে দেখিবা, কিন্তু কোনোমতে নাজানিবা;

১৫ কিয়নো এই লোক সকলৰ হৃদয় অসাৰ হৈছে,

আৰু কাণ গধুৰ হৈ গৈছে,

তেওঁলোকে চকুও বন্ধ কৰি ৰাখিছে

তাতে তেওঁলোকে চকুৰে নেদেখে,

কাণেৰে নুশনে, হৃদয়েৰে নুবুজে,

আৰু তেওঁলোক যেন পুণৰ ঘূৰি নাহে,

আৰু মই তেওঁলোকক যেন সুস্থ নকৰোঁ।^{১৬} †

১৬ কিন্তু তোমালোকৰ চকু ধন্য, কিয়নো সেইবোৰে দেখে; তোমালোকৰ কাণো ধন্য, কিয়নো সেইবোৰে শুনে।^{১৭} তোমালোকক মই সচাকৈ কওঁ, তোমালোকে যিবোৰ দেখিছা, সেইবোৰ অনেক ভাৱবাদী আৰু ধাৰ্মিক লোকে চাবলৈ ইচ্ছা কৰিও দেখা নাপালে, আৰু তোমালোকে যিবোৰ শুনিছা, এইবোৰ শুনিবলৈ নাপালে।”

খেতিয়কৰ দৃষ্টান্তৰ অৰ্থ

১৮ “এতিয়া তোমালোকে সেই কঠিয়া সিঁচা খেতিয়কৰ দৃষ্টান্তৰ অৰ্থ শুনা।^{১৯} যেতিয়া কোনোৱে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ কথা শুনিও নুবুজে, তেতিয়া দুষ্ট আত্মাই আহি, তেওঁৰ অন্তৰত যিবোৰ সিঁচা হ'ল, সেইবোৰ কাঢ়ি নিয়ে; এইজন লোক বাটৰ কাষত পৰা কঠিয়া স্বৰূপ।^{২০} শিলাময় মাটিত যি কঠিয়া পৰিছিল, তেওঁ এনে এজন লোক যি জনে বাক্য শুনে আৰু লগে লগে আনন্দেৰে সেই বাক্য গ্ৰহণো কৰে।^{২১} কিন্তু তেওঁৰ ভিতৰত সেই বাক্যৰ শিপা গভীৰ নোহোৱাত, তেওঁ অলপ দিনৰ বাবে মাথোন স্থিৰ হৈ থাকে। যেতিয়া সেই বাক্যৰ কাৰণে দুখ-কষ্ট বা তাড়না আহে, তেতিয়াই তেওঁ বাক্য ত্যাগ কৰে।^{২২} কাঁইটনিত যি কঠিয়া পৰিছিল, তেওঁ এনে লোক যি জনে বাক্য শুনে আৰু সংসাৰৰ চিন্তা-ভাৱনা আৰু ধন-সম্পত্তিৰ মায়াই সেই বাক্যক হেচি ধৰে; তাতে তেওঁ বিফল হয়।^{২৩} ভাল মাটিত যি কঠিয়া পৰিছিল, তেওঁ এনে লোক যি জনে বাক্য শুনে, বাক্য বুজে আৰু প্ৰকৃত্যৰ্তত উন্নত কৰি ফল উৎপন্ন কৰে। তাতে কোনোৱে এশ গুণ, কোনোৱে যাঠি গুণ, কোনোৱে তিৱশ গুণ ফল দিয়ে।”

বিনৈ বনৰ গুটিৰ দৃষ্টান্ত

২৪ এবাৰ যীচুৱে লোক সকলৰ আগত আৰু এটা দৃষ্টান্ত দিলে। “স্বৰ্গৰাজ্য এনেকুৱা এজন মানুহৰ নিচিনা, যি জনে নিজৰ পথাৰত ভাল কঠিয়া সিঁচিলে।^{২৫} পাছত যেতিয়া সকলো মানুহ টোপনি গ'ল, তেতিয়া সেই মানুহ জনৰ শতৰুৱে আহি ধানৰ মাজত বিনৈ বনৰ গুটি সিঁচি গুচি গ'ল।^{২৬} শেষত যেতিয়া সেই ধান গছ বাঢ়ি থোক ওলাল, তেতিয়া তাৰ মাজত বিনৈ বনেও দেখা দিলে।^{২৭} পাছত সেইবোৰ দেখি গৃহস্থৰ দাস সকলে আহি তেওঁক ক'লে, ‘মহাশয়, আপুনি জানো পথাৰত ভাল কঠিয়া সিঁচা নাছিল? তেন্তে এতিয়া বিনৈ বন ক'ৰ পৰা হ'ল?’^{২৮} তেওঁ সিহতক ক'লে, ‘কোনোবা শতৰুৱে এইটো কৰিছে।’ দাস সকলে তেওঁক ক'লে, ‘তেনেহলে আপুনি বিচাৰে যদি আমি গৈ সেইবোৰ তুলি পেলাম?’^{২৯} গৃহস্থই ক'লে, ‘নহয়, বনবোৰ উভালিবলৈ

যাওঁতে তোমালোকে কিজানি ধানকো তাৰ লগতে উভালি পেলাবা! ৩০ গতিকে শস্য দোৱাৰ সময়লৈকে সেইবোৰক একে-লগে বাঢ়িবলৈ দিয়া। শস্য চপোৱাৰ সময়ত মই দাৱনী সকলক ক'ম, 'প্ৰথমতে বিনে বনবোৰ উভালিবা আৰু পুৰিবৰ বাবে মুঠি মুঠিকৈ বান্ধিবা। তাৰ পাছত মোৰ ভৰালত ধান চপাই থবা।'

সৰিয়হ গুটি আৰু খমিৰৰ দৃষ্টান্ত

৩১ যীচুৱে তেওঁলোকক আন এটা দৃষ্টান্ত দিলে। তেওঁ ক'লে, "স্বৰ্গৰাজ্য এটি সৰিয়হ গুটিৰ নিচিনা; সেই গুটি কোনো এজন মানুহে লৈ নিজৰ পথাৰত সিঁচিলে। ৩২ সকলো বীজৰ মাজত ই অৱশ্যে আটাইতকৈ সৰু; কিন্তু বৃদ্ধি পোৱাৰ পাছত ই শাক-পাচলিৰ গছবোৰৰ মাজত সকলোতকৈ ডাঙৰ হৈ এজোপা গছ হয় আৰু আকাশৰ চৰায়ে আহি তাৰ ডালত বাস কৰে।"

৩৩ যীচুৱে তেওঁলোকক পুনৰ এটা দৃষ্টান্ত দি ক'লে, "স্বৰ্গৰাজ্য খমিৰৰ নিচিনা। এগৰাকী মহিলাই তাকে লৈ প্ৰায় তিনি দোণ পিঠা গুড়িৰ লগত মিহলালে। তাৰ ফলত আটাইখিনি পিঠা গুড়ি ফুলি উঠিল।" ৩৪ যীচুৱে দৃষ্টান্তৰ দ্বাৰাই লোক সকলৰ আগত এইবোৰ কথা ক'লে। তেওঁ দৃষ্টান্ত নিদিয়াকৈ তেওঁলোকক একো কথা নক'লে। ৩৫ ভাৱবাদীৰ দ্বাৰাই যি কথা কোৱা হৈছিল সেয়া যেন পূৰণ হয়, তাৰবাবেই এইদৰে ঘটিল -

মই দৃষ্টান্তৰে মোৰ মুখ মেলিম,

জগত স্থাপনৰ আৰম্ভণিৰে পৰা যি গুপ্ত আছিল, সেইবোৰ প্ৰকাশ কৰিম। ॥

বিনে বনৰ দৃষ্টান্তৰ অৰ্থ

৩৬ পাছত যীচুৱে লোক সকলক বিদায় দি ঘৰলৈ আহিল। তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্য সকলে ওচৰলৈ আহি তেওঁক সুধিলে, "পথাৰৰ বিনে বনৰ দৃষ্টান্তটো আমাক বুজাই দিয়ক।" ৩৭ তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, "যি জনে ভাল কঠিয়া সিঁচে, তেওঁ মানুহৰ পুত্ৰ। ৩৮ পথাৰ খন এই জগত আৰু ভাল কঠিয়া হৈছে স্বৰ্গৰাজ্যৰ সন্তান সকল। দুষ্ট অত্যাৰ সন্তান সকল হৈছে সেই বিনে বন। ৩৯ যি শতৰুৱে সেইবোৰ সিঁচিলে, সি চয়তান; শস্য দোৱাৰ সময়ই এই জগতৰ শেষ সময় আৰু দাৱনী সকল স্বৰ্গৰ দূত। ৪০ এতেকে যেনেকৈ বনবোৰ গোটাই জুইত পোৰা যায়, সেইদৰে জগতৰ শেষতো হ'ব। ৪১ মানুহৰ পুত্ৰই তেওঁৰ দূত সকলক পঠাই দিব আৰু সেই দূত সকলে পাপলৈ নিয়া সকলো বিষয়জনক বিষয়বোৰ আৰু দুষ্ট লোক সকলক, মানুহৰ পুত্ৰৰ ৰাজ্যৰ মাজৰ পৰা গোটাই অগ্নিকুণ্ডত পেলাই দিব। ৪২ তেতিয়া তাত ক্ৰন্দন আৰু দাঁত কৰচনি হ'ব। ৪৩ সেই সময়ত ধাৰ্মিক সকল তেওঁলোকৰ পিতৃৰ ৰাজ্যত সূৰ্য্যৰ নিচিনাকৈ উজ্জ্বল হ'ব। যাৰ কাণ আছে, তেওঁ শুনক।

গুপ্ত ধন আৰু মুকুতাৰ দৃষ্টান্ত

৪৪ "স্বৰ্গৰাজ্য, পথাৰৰ মাজত লুকুৱাই থোৱা ধনৰ নিচিনা; এজন মানুহে সেইবোৰ বিচাৰি পোৱাৰ পাছত পুনৰ লুকুৱাই ধলে। তাৰ পাছত তেওঁ আনন্দ মনেৰে গুছি গ'ল আৰু তেওঁৰ যি যি আছিল, সৰ্বস্ব বেচি সেই পথাৰ কিনি ল'লে।" ৪৫ "পুণৰ স্বৰ্গৰাজ্য এনে এজন সদাগৰৰ নিচিনা, যি জনে উত্তম উত্তম মুকুতা বিচাৰিছিল। ৪৬ যেতিয়া তেওঁ এটা বহুমূলীয়া মুকুতা বিচাৰি পালে, তেওঁ গৈ নিজৰ যি যি আছিল, সৰ্বস্ব বেচি সেই মুকুতাটো কিনি ল'লে।"

মাছ ধৰা জালৰ দৃষ্টান্ত

৪৭ "আকৌ স্বৰ্গৰাজ্য এখন জালৰ নিচিনা। সেই জাল সাগৰত পেলোৱা হ'ল আৰু সকলো বিধৰ মাছ সেই জালত উঠিল ৪৮ জাল পৰিপূৰ্ণ হোৱাত মাছমৰীয়া সকলে তাক টানি বামলৈ তুলিলে। তাৰ পাছত তেওঁলোকে বহি ভাল মাছবোৰ বাছি খালৈত ৰাখিলে আৰু বেয়াবোৰ পেলাই দিলে। ৪৯ জগতৰ শেষ কালতো এইদৰেই হ'ব। স্বৰ্গৰদূত সকলে আহি ধাৰ্মিক সকলৰ মাজৰ পৰা দুষ্টবোৰক পৃথক কৰিব আৰু জ্বলন্ত অগ্নিত সিহঁতক পেলাব; ৫০ তাত ক্ৰন্দন আৰু দাঁত কৰচনি হ'ব।"

৫১ তাৰ পাছত যীচুৱে শিষ্য সকলক সুধিলে, "তোমালোকে এই সকলো কথা বুজি পালো নে?" তেওঁলোকে কলে, "হয়, পালো।" ৫২ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক কলে, "গতিকে, স্বৰ্গৰাজ্যৰ বিষয়ে শিক্ষা পোৱা প্ৰত্যেক জন বিধানৰ অধ্যাপক এনে এজন গৃহস্থৰ নিচিনা যি জনে নিজৰ ভড়ালৰ পৰা নতুন আৰু পুৰণি উভয় বস্তু বাহিৰ কৰে।"

যীচু নিজ নগৰত অগ্ৰাহ্য হোৱা

৫৩ যীচুৱে এই দৃষ্টান্তবোৰ কোৱাৰ পাছত তাৰ পৰা গুচি গ'ল। ৫৪ তাৰ পাছত যীচু নিজৰ নগৰলৈ আহিল আৰু লোক সকলক তেওঁলোকৰ নাম-ঘৰত শিক্ষা দিবলৈ ধৰিলে। তাতে তেওঁৰ কথা শুনি তেওঁলোক আশ্চৰ্য হৈ গ'ল। তেওঁলোকে ক'লে, "এই মানুহ জনে এনে জ্ঞান আৰু পৰাক্ৰম-কাৰ্য্যবোৰ কৰাৰ ক্ষমতা ক'ব পৰা পালে? ৫৫ ই জানো সেই বাটৰ পুতেক নহয়? ইয়াৰ মাকৰ

নাম মৰিয়ম আৰু ভায়েকহঁতৰ নাম যাকোব, যোচেফ, চিমন, আৰু যিহূদা নহয় নে? ৫৬ ইয়াৰ সকলো ভনীয়েকো ইয়াত আমাৰ মাজতে নাই জানো? তেখেত ই এইবোৰ ক'ব পৰা পালে?"

৫৭ এইদৰে যীচুৰ লৈ লোক সকলে বিধিনি পালে। তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, "ভাৱবাদী নিজৰ দেশ আৰু নিজৰ ঘৰৰ বাহিৰে আন কোনো ঠাইতে অসন্মানিত নহয়।" ৫৮ লোক সকলৰ অবিশ্বাসৰ কাৰণে তেওঁ তাত বিশেষ বেছি পৰাক্ৰম-কাৰ্য্য নকৰিলে।

১৪ অধ্যায়।

বাণ্ডিস্ম দিয়া যোহনক বধ কৰা

১৪ ১ সেই সময়ত গালীলৰ শাসনকৰ্তা হেৰোদে যীচুৰ সুখ্যাতিৰ বিষয়ে শুনিলে। ২ তেওঁ নিজৰ দাস সকলক ক'লে, "এই লোক জন নিশ্চয় যোহন বাণ্ডাইজক; তেওঁ মৃত সকলৰ মাজৰ পৰা উঠিল আৰু সেইবাবে এই সকলো পৰাক্ৰম কাৰ্য্য সাধন কৰিছে।" ৩ কিয়নো হেৰোদে লোক সকলৰ দ্বাৰাই যোহনক বান্ধি কাৰাগাৰত বন্দী কৰি ৰাখিছিল। নিজৰ ভায়েক ফিলিপৰ ভাৰ্য্যা হেৰোদিয়াৰ কাৰণে তেওঁ এইদৰে কৰিছিল। ৪ কাৰণ যোহনে হেৰোদক কৈছিল, "হেৰোদিয়াক আপুনি ভাৰ্য্যা হিচাবে ৰখা বৈধ নহয়।" ৫ সেয়ে হেৰোদে যোহনক বধ কৰিবলৈ চল বিচাৰি আছিল, কিন্তু তেওঁ লোক সকললৈ ভয় কৰিছিল, কাৰণ তেওঁলোকে যোহনক এজন ভাৱবাদীৰূপে মান্য কৰিছিল। ৬ পাছত হেৰোদৰ জন্ম দিনৰ দিনা, হেৰোদিয়াৰ জীয়েকে সভাৰ মাজত নাচি হেৰোদক সন্তুষ্ট কৰিলে। ৭ সেয়েহে, হেৰোদে তাইক শপত খাই পুৱতিজ্ঞা কৰিলে যে, তাই যিহকে বিচাৰিব তাকে তেওঁ তাইক দিব। ৮ ছোৱালী জনীয়ে মাকৰ পৰা পৰামৰ্শ পাই ক'লে, "এখন খালত যোহন বাণ্ডাইজকৰ মূৰটো আনি মোক দিয়ক।" ৯ তাতে ৰজা অতিশয় দুঃখিত হ'ল; কিন্তু নিজৰ শপতৰ কাৰণে আৰু তেওঁৰে সৈতে একেলগে ভোজনত বহা সকলৰ কাৰণেও, তেওঁ সেই মতে কৰিবলৈ আজ্ঞা দিলে। ১০ তেওঁ মানুহ পঠাই কাৰাগাৰত যোহনৰ শিৰচ্ছেদ কৰালে। ১১ পাছত মূৰটো এখন খালত আনি ছোৱালী জনীক দিলে আৰু তাই সেইটো মাকৰ ওচৰলৈ লৈ গ'ল। ১২ তাৰ পাছত যোহনৰ শিষ্য সকলে আহি মৃতদেহটো লৈ গৈ কবৰ দিলে আৰু পাছত তেওঁলোকে গৈ সেই সকলো কথা যীচুক জনালে।

পাঁচ হাজাৰ মানুহক খুউৱা

১৩ যোহনৰ মৃত্যুৰ কথা শুনি যীচু অকলে এখন নাৱত উঠি সেই ঠাইৰ পৰা কোনো এক নিৰ্জন ঠাইলৈ গ'ল। কিন্তু লোক সকলে ইয়াকে জানিব পাৰি বিভিন্ন নগৰৰ পৰা ওলাই বামেদি খোজকাঢ়ি তেওঁৰ পাছ ল'লে। ১৪ তেওঁ নাৱৰ পৰা নামি মানুহৰ বৃহৎ দলটো দেখা পাই তেওঁলোকৰ আগলৈ আহিল। তাতে সেই লোক সকললৈ যীচুৰ মৰম লগাত তেওঁলোকৰ ৰোগবোৰ সুস্থ কৰিলে। ১৫ তেতিয়া গধূলি হওঁ হওঁ হৈছিল, শিষ্য সকলে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, "এই ঠাই নিৰ্জন আৰু দিনৰ সময়ো প্ৰায় শেষ হ'ল; লোক সকলক বিদায় দিয়ক, তেতিয়া তেওঁলোকে গাওঁবোৰলৈ গৈ নিজৰ কাৰণে খোৱা বস্তু কিনিব পাৰিব।" ১৬ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, "তেওঁলোক যোৱাৰ প্ৰয়োজন নাই। তোমালোকেই তেওঁলোকক খাবলৈ দিয়া।" ১৭ শিষ্য সকলে তেওঁক কলে, "আমাৰ ইয়াত কেৱল পাঁচটা পিঠা আৰু দুটা মাছহে আছে।" ১৮ যীচুৱে ক'লে, "সেইখিনিয়ে মোৰ ওচৰলৈ আনা।" ১৯ পাছত তেওঁ লোক সকলক ঘাঁহৰ ওপৰত বহিবলৈ আদেশ দিলে। তাৰ পাছত সেই পাঁচোটা পিঠা আৰু দুটা মাছ লৈ তেওঁ স্বৰ্গলৈ চাই আশীৰ্ব্বাদ কৰিলে। তাৰ পাছত পিঠা খিনি ভাঙি শিষ্য সকলক দিলে আৰু শিষ্য সকলে সেইবোৰ লোক সকলক খাবলৈ দিলে। ২০ তাতে সকলোৱে খাই তৃপ্ত হ'ল; খোৱাৰ পাছত শিষ্য সকলে বৈ যোৱা সেই ভঙা টুকুৰাবোৰৰ বাৰটা পাচি তুলি ল'লে। ২১ তাত ভোজন কৰা মানুহৰ মাজত মহিলা আৰু সৰু ল'ৰা-ছোৱালীক বাদ দি পুৰুষ মানুহ প্ৰায় পাঁচ হাজাৰ মান আছিল।

পানীৰ ওপৰত খোজ কঢ়া

২২ ইয়াৰ পাছতে, যীচুৱে শিষ্য সকলক আদেশ দিলে, তেওঁলোকে যেন নাৱত উঠি তেওঁৰ আগেয়ে সিপাৰলৈ যায় আৰু লোক সকলক তেওঁ নিজে বিদায় দিলে। ২৩ লোক সকলক বিদায় দি তেওঁ প্ৰাৰ্থনা কৰিবৰ কাৰণে পাৰ্শ্বৰ ওপৰলৈ অকলে উঠি গ'ল; আৰু যদিও তেতিয়া অন্ধকাৰ হৈ আহিছিল, তথাপিও তেওঁ অকলশৰে তাতে আছিল। ২৪ ইতিমধ্যে নাও খন সাগৰৰ মাজ পালে আৰু বিপৰীত দিশৰ পৰা বতাহ বলাত নাও খনে প্ৰায় নিয়ন্ত্ৰণ হেৰুৱাই টৌৰ কোবত চলং-পলং হবলৈ ধৰিলে। ২৫ শেষ নিশা যীচু সাগৰৰ ওপৰত খোজ কাঢ়ি শিষ্য সকলৰ ওচৰলৈ আহি আছিল। ২৬ শিষ্য সকলে যীচুক সাগৰৰ ওপৰত খোজ কাঢ়ি আহি থকা দেখি ভীষণভাৱে ভয় খাই "ভূত, ভূত" বুলি চিঞৰিবলৈ ধৰিলে। ২৭ যীচুৱে তেতিয়াই তেওঁলোকক ক'লে, "এয়া মইহে; ভয় নকৰিবা, সাহসী হোৱা।"

২৮ পিতৰে তেওঁক উত্তৰ দি ক'লে, "হে প্ৰভু, যদি আপুনিহে হয়, তেনেহলে পানীৰ ওপৰেদি আপোনাৰ ওচৰলৈ যাবৰ বাবে মোক আজ্ঞা দিয়ক।" ২৯ যীচুৱে কলে, "আঁহ।" পিতৰে তেতিয়া নাৱৰ পৰা নামি পানীৰ ওপৰেদি খোজ কাঢ়ি যীচুৰ কাষলৈ

আগবাঢ়ি গ'ল। ৩০ কিন্তু বতাহ দেখা পাই তেওঁ ভয় খোৱাত ডুবিবলৈ ধৰিলে। তেতিয়া তেওঁ চিঞৰি মাতিলে, “পৰভু, মোক বচাওঁক।” ৩১ যীচুৱে তেতিয়াই নিজে হাত মেলি তেওঁক ধৰি ক'লে, “অল্পবিশ্বাসী, কিয় সন্দেহ কৰিলা?” ৩২ পাছত যেতিয়া যীচু আৰু পিতৰ নাৱত উঠিল, বতাহ নাইকিয়া হ'ল। ৩৩ তেতিয়া নাৱত থকা শিষ্য সকলে যীচুক প্ৰণিপাত কৰি ক'লে, “আপুনি সচাকৈয়ে ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ।”

৩৪ তাৰ পাছত তেওঁলোক পাৰ হৈ, গিনেচৰৎ প্ৰদেশ পালেহি। ৩৫ তেতিয়া সেই ঠাইৰ মানুহবোৰে যীচুক চিনি পাই, সেই অঞ্চলৰ সকলো ঠাইতে তেওঁ অহাৰ বাৰ্তা পঠালে। তাতে লোক সকলে বোগী সকলক যীচুৰ ওচৰলৈ আনিলে। ৩৬ তেওঁলোকে যীচুক মিনতি কৰিলে যেন সেই বোগী সকলে তেওঁৰ কাপোৰৰ দহি মাথোন চুবলৈ পায়। তাতে যিমান লোকে চলে, তেওঁলোক সকলোৱে সুস্থ হ'ল।

১৫ অধ্যায়।

অশুচিতাৰ বিষয়ে শিক্ষা

১ সেই সময়ত যিৰুচালেমৰ পৰা কেইজনমান ফৰীচী আৰু ব্যৱস্থাৰ অধ্যাপক যীচুৰ ওচৰলৈ আহি সুধিলে, ২ “আমাৰ পৰিচাৰক সকলৰ দিনৰ পৰা চলি অহা বিধি, আপোনাৰ শিষ্য সকলে কিয় মানি নচলে? কিয়নো তেওঁলোকে ভোজন কৰাৰ আগত হাতো নো ধোৱে।” ৩ যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, “আপোনালোকৰ পৰম্পৰাগত বিধি পালনৰ কাৰণে আপোনালোকে কিয় ঈশ্বৰৰ আজ্ঞা উলঙ্ঘন কৰে?”

৪ কাৰণ ঈশ্বৰে কৈছে, ‘তোমাৰ পিতৃ-মাতৃক সন্মান কৰা’; ৫ আৰু ‘যি কোনোৱে নিজৰ পিতৃ-মাতৃক কুবচন কয়, তেওঁৰ মৃত্যুদণ্ড হব।’ ৬ কিন্তু আপোনালোকে কয়, ‘যি কোনোৱে নিজৰ পিতৃ বা মাতৃক কয়, ‘মোৰ যি যি বস্তু আপোনালোকৰ সহায় হব পাৰে, সেইবোৰ মই ঈশ্বৰক উপহাৰ দিলো।’ ৭ তেন্তে পিতৃ-মাতৃৰ প্ৰতি তেওঁ কোনো সন্মান কৰাৰ প্ৰয়োজন নাই। সেয়েহে আপোনালোকৰ এনেকুৱা পুৰুষে পুৰুষে চলি অহা বিধিৰ কাৰণেই আপোনালোকে ঈশ্বৰৰ বাক্য মূল্যহীন কৰিছে। ৮

৯ আপোনালোক ভঙ! যিচয়া ভাৱবাদীয়ে আপোনালোকৰ বিষয়ে ঠিকেই ভাৱবাণী কৰিলে,
১০ “এই মানুহবোৰে ওঠেৰে মোক সন্মান কৰে,
কিন্তু তেওঁলোকৰ হৃদয় মোৰ পৰা দূৰৈত থাকে;

১১ তেওঁলোকে অনৰ্থকৰূপে মোৰ আৰাধনা কৰে।

কাৰণ তেওঁলোকে মানুহৰ বিধিবোৰ নিজৰ শিক্ষাৰদৰে শিকায়।”

১২ তাৰ পাছত যীচুৱে লোক সকলক ওচৰলৈ মাতি ক'লে, “মোৰ কথা শুনক আৰু বুজক। ১৩ মুখত যি সোমায়, সেয়ে মানুহক অশুচি নকৰে, কিন্তু মুখৰ পৰা যি ওলায়, সেয়েহে মানুহক অশুচি কৰে।”

১৪ তেতিয়া শিষ্য সকলে আহি যীচুক ক'লে, “ফৰীচী সকলে যে আপোনাৰ এই কথা শুনি অপমান বোধ কৰিছে, ইয়াক আপুনি জানে নে?” ১৫ যীচুৱে উত্তৰ দি ক'লে, “যিবোৰ গছপুলি মোৰ স্বৰ্গীয় পিতৃয়ে ৰোৱা নাই, তাক উভালি পেলোৱা যাব।

১৬ তেওঁলোকৰ কথা এৰি দিয়া; তেওঁলোক অন্ধ পথ প্ৰদৰ্শক। অন্ধই অন্ধক বাট দেখুৱালে, দুয়ো খাৱৈত পৰিব।”

১৭ তেতিয়া পিতৰে যীচুক ক'লে, “এই দৃষ্টান্তটিৰ অৰ্থ আমাক বুজাই দিয়ক।” ১৮ তেওঁ ক'লে, “তোমালোকে এতিয়াও বুজি পোৱা নাই নে? ১৯ তোমালোকে এই কথাও নুবুজা নে- মুখত যি সোমায়, সেয়ে পেটৰ ভিতৰলৈ যায় আৰু শৌচৰ দ্বাৰেদি বাহিৰলৈ ওলায়। ২০ কিন্তু মুখৰ পৰা যি বোৰ ওলায়, সেইবোৰ মানুহৰ অন্তৰৰ পৰা বাহিৰলৈ ওলায় আৰু সেইবোৰেই মানুহক অশুচি কৰে। ২১ কিয়নো মানুহৰ অন্তৰৰ পৰাই সকলো কুচিন্তা, নৰবধ, ব্যভিচাৰ, যৌনপাপ, চুৰি, মিছা সাক্ষ্য আৰু নিন্দা এইবোৰ ওলায়। ২২ এইবোৰেহে মানুহক অশুচি কৰে; কিন্তু নোখোৱা হাতেৰে ভোজন কৰিলে মানুহ অশুচি নহয়।

এগৰাকী কনানীয়া মহিলাৰ জীয়েকক সুস্থ কৰা

২৩ তাৰ পাছত যীচুৱে সেই ঠাই এৰি তুৰ আৰু টাদোন অঞ্চললৈ গ'ল। ২৪ সেই ঠাইৰ এগৰাকী কনান দেশীয় মহিলাই আহি চিঞৰি চিঞৰি কবলৈ ধৰিলে “হে পৰভু, দায়ুদৰ বংশৰ সন্তান, মোলৈ দয়া কৰক। ভূতে ধৰাৰ বাবে মোৰ ছোৱালী জনীয়ে অতিশয় যন্ত্ৰণা পাইছে।” ২৫ কিন্তু যীচুৱে তেওঁক একো উত্তৰ নিদিলে। শিষ্য সকলে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি নিবেদন কৰি ক'লে, “তাইক বিদায় দিয়ক; কিয়নো তাই চিঞৰি চিঞৰি আমাৰ পাছে পাছে আহি আছে।”

§১৫:৪ তোমাৰ...কৰা যাত্ৰা ২০:১২, দিব বি ৫:১৬

**১৫:৪ যি...হব যাত্ৰা ২১:১৭

২৪ কিন্তু যীচুৱে উত্তৰ দি ক'লে, “মোক আন কোনো মানুহৰ ওচৰলৈ পঠোৱা নাই, কেৱল ইসৰায়েল-বংশৰ হেৰোৱা মেৰ টাৰ ওচৰলৈহে পঠোৱা হৈছে।” ২৫ তাতে মহিলা গৰাকীয়ে আহি যীচুক পৰিণিপাত কৰি ক'লে, “হে প্ৰভু, মোলৈ দয়া কৰক।” ২৬ কিন্তু যীচুৱে উত্তৰ দি ক'লে, “ল'ৰা-ছোৱালীৰ খোৱা বস্তবোৰ কুকুৰৰ আগত পেলাই দিয়া ভাল নহয়।”

২৭ তাই ক'লে, “হয় প্ৰভু, কিন্তু গৰাকীৰ মেজৰ পৰা উফৰি পৰাবোৰ কুকুৰে খাবলৈ পায়।” ২৮ তেতিয়া যীচুৱে উত্তৰ দিলে, “হে নাৰী, তোমাৰ বিশ্বাস মহৎ; তোমাৰ ইচ্ছাৰ দৰেই তোমালৈ হওঁক।” তাতে সেই মুহূৰ্ত্তৰে পৰা মহিলা গৰাকীৰ জীয়েক সুস্থ হ'ল। ২৯ তাৰ পাছত যীচুৱে সেই ঠাইৰ পৰা গালীল সাগৰৰ ওচৰলৈ গ'ল। তাতে তেওঁ গৈ এটা পাহাৰৰ ওপৰত উঠি বহিল। ৩০ তেতিয়া বহু মানুহৰ দল এটা তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল; তেওঁলোকে খোৰা, অন্ধ, বোবা, কোঙা আৰু অনেক ৰোগীক যীচুৰ চৰণলৈ আনিলে আৰু যীচুৱে তেওঁলোকক সুস্থ কৰিলে। ৩১ তাতে সেই লোক সকলে বোবাক কথা কোৱা, কোঙাক সুস্থ হোৱা, খোৰাক খোজ কঢ়া আৰু অন্ধক দৃষ্টি পোৱা দেখি বিস্ময় মানি ইসৰায়েলৰ ঈশ্বৰৰ স্তুতি কৰিলে।

চাৰি হাজাৰ মানুহক খুঁৱা

৩২ পাছত যীচুৱে তেওঁৰ শিষ্য সকলক ওচৰলৈ মাতি ক'লে, “এই লোক সকললৈ মোৰ মৰম লাগিছে; কিয়নো তেওঁলোক মোৰ লগত তিনি দিন ধৰি আছে আৰু তেওঁলোকৰ লগত একো খোৱা-বস্তু নাই। তেওঁলোকক লম্বোনে বিদায় দিবলৈ মোৰ ইচ্ছা নাই; হয়তো বাটত অসুস্থ হৈ পৰিব পাৰে।” ৩৩ তেতিয়া শিষ্য সকলে তেওঁক ক'লে, “এনেকুৱা এক নিৰ্জন ঠাইত ইমানবোৰ মানুহক খুৱাবৰ বাবে আমি ইমান ৰুটি ক'ত পাম?” ৩৪ যীচুৱে তেওঁলোকক সুধিলে, “তোমালোকৰ ওচৰত কেইটা পিঠা আছে?” তেওঁলোকে কলে, “সাতটা পিঠা আৰু কেইটামান সৰু মাছ আছে।” ৩৫ তেতিয়া যীচুৱে লোক সকলক মাটিত বহিবলৈ আজ্ঞা দিলে। ৩৬ তেওঁ সেই সাতোটা পিঠা আৰু মাছকেইটা ললে। তাৰ পাছত ঈশ্বৰক ধন্যবাদ দি সেইবোৰ ভাঙি শিষ্য সকলক দিলে আৰু শিষ্য সকলে খাবৰ বাবে লোক সকলক ভগাই দিলে। ৩৭ তাতে সকলোৱে খাই ভুগু হ'ল আৰু যি টুকুৰাবোৰ পৰি থাকিল শিষ্য সকলে সেইবোৰ গোটাটি সাতটা পাচি পূৰ কৰিলে। ৩৮ যি সকলে খাইছিল সেই সকলৰ মাজত মহিলা আৰু সৰু ল'ৰা-ছোৱালীৰ উপৰিও চাৰি হাজাৰ পুৰুষ আছিল। ৩৯ তাৰ পাছত যীচুৱে লোক সকলক বিদায় দি নাৱত উঠি মগদনৰ অঞ্চললৈ গ'ল।

১৬ অধ্যায়।

ফৰীচী আৰু চদ্দুকী সকলে যীচুক পৰীক্ষা কৰা

১৬ ফৰীচী আৰু চদ্দুকী সকলে যীচুক পৰীক্ষা কৰিবৰ কাৰণে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু আকাশৰ পৰা কোনো এটা চিন তেওঁলোকক দেখুৱাবলৈ ক'লে। ২ যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, “সংখ্যা হলে আপোনালোকে কয়, 'বতৰ ফৰকাল হব, কিয়নো আকাশখন ৰঙা হৈছে।’

৩ ৰাতিপুৱা কয়, 'আজি ডাৰঁৰীয়া হব; কিয়নো আকাশ ৰঙা ও অন্ধকাৰ হৈছে।’ আপোনালোকে আকাশৰ অৱস্থা ঠিকেই বিচাৰ কৰিব জানে, অথচ সময়ৰ চিহ্ন বুজিব নোৱাৰে। ৪ এই যুগৰ পাপী আৰু ব্যাভিচাৰী লোক সকলে চিন বিচাৰে। কিন্তু যোনাৰ চিনৰ বাহিৰে তেওঁলোকক আন একো চিন দেখুওৱা নহ'ব।” তাৰ পাছত যীচুৱে তেওঁলোকক এৰি গুচি গ'ল।

ফৰীচী আৰু চদ্দুকী সকলৰ শিক্ষালৈ সাৱধান

৫ পাছত তেওঁৰ শিষ্য সকল সিপাৰলৈ আহিল, কিন্তু লগত ৰুটি আনিবলৈ পাহৰি গ'ল। ৬ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকে শুনা! ফৰীচী আৰু চদ্দুকী সকলৰ খমিৰৰ পৰা সাৱধানে থাকিবা।” ৭ শিষ্য সকলে নিজৰ মাজত কোৱা-কুই কৰিলে, “আমি পিঠা অনা নাই কাৰণে তেওঁ এইদৰে ক'লে নেকি?” ৮ এই কথা বুজিব পাৰি যীচুৱে ক'লে, “অল্প-বিশ্বাসী সকল, তোমালোকে নিজৰ মাজত পিঠা লৈ নহাৰ কাৰণে এই কথা কৈছো বুলি কিয় আলোচনা কৰিছা?”

৯ তোমালোকে এতিয়াও বুজা নাই নে বা তোমালোকৰ মনতো পৰা নাই নে সেই পাঁচ হাজাৰ মানুহৰ কাৰণে পাঁচটা পিঠাৰ কথা আৰু তাৰ পিছত কেইটা পাচি তোমালোকে তুলি লৈছিলো? ১০ নাইবা সেই চাৰি হাজাৰ মানুহৰ কাৰণে সাতটা পিঠাৰ কথা আৰু কেইটা পাচি তোমালোকে তুলি লৈছিলো?

১১ মই যে তোমালোকক পিঠাৰ কথা কোৱা নাই, সেই বিষয়ে তোমালোকে কিয় বুজি পোৱা নাই? কিন্তু ফৰীচী আৰু চদ্দুকী সকলৰ খমিৰৰ পৰা সাৱধান হবলৈহে কৈছে। ১২ তেতিয়া শিষ্য সকলে বুজি পালে যে, তেওঁ পিঠাৰ খমিৰৰ পৰা তেওঁলোকক সাৱধান হবলৈ কোৱা নাই, কিন্তু ফৰীচী আৰু চদ্দুকী সকলৰ শিক্ষাৰ পৰাহে সাৱধান হ'বৰ বাবে কৈছে।

যীচু অভিশক্ত জন বুলি প্ৰকাশিত হোৱা

১৩ তাৰ পাছত যীচু যেতিয়া কৈচৰীয়া-ফিলিপীৰ অঞ্চললৈ গ'ল, তেতিয়া শিষ্য সকলক তেওঁ সুধিলে “মানুহৰ পুত্ৰ কোন”
 #এই বিষয়ে লোক সকলে কি বুলি কয়? ১৪ তেওঁলোকে কলে, “কোনো কোনোৱে কয় বাস্তিষ্ম দিওঁতা যোহন; কোনোৱে এলিয়া, আন কোনোৱে যিৰিমিয়া বা ভাৱবাদী সকলৰ এজন বুলি কয়। ১৫ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক সুধিলে, “কিন্তু তোমালোকে নো মোক কোন বুলি ভাবা?” ১৬ তেতিয়া চিমোন পিতৰে উত্তৰ দি কলে, “আপুনি সেই অভিশক্ত জন, জীৱন্ত ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ।”

১৭ তেতিয়া যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, 'বাৰ যোনাৰ পুত্ৰ চিমোন, তুমি ধন্য; কিয়নো তেজ আৰু মাংসই তোমাৰ আগত এই কথা প্ৰকাশ কৰা নাই, কিন্তু স্বৰ্গত থকা মোৰ পিতৃয়েহে প্ৰকাশ কৰিলে। ১৮ ময়ো তোমাক কওঁ যে “তুমি পিতৰ*(অৰ্থাৎ শিল) আৰু এই শিলৰ ওপৰত মই মোৰ মণ্ডলী স্থাপন কৰিম, মৃত্যুৰ কোনো শক্তিয়ে ইয়াক পৰাজয় কৰিব নোৱাৰিব। ১৯ মই তোমাক স্বৰ্গৰাজ্যৰ চাবিবোৰ দিম, তাতে তুমি এই পৃথিৱীত যিহকে বান্ধিবা, সেয়ে স্বৰ্গতো বান্ধি ৰখা হ'ব; আৰু তুমি পৃথিৱীত যিহকে মুকলি কৰিবা, সেয়ে স্বৰ্গতো মুকলি হবলৈ দিয়া হ'ব।” ২০ তেতিয়া যীচুৱে শিষ্য সকলক এই আজ্ঞা দিলে, তেওঁলোকে যাতে কাকো নকয় যে তেৱেঁই “খ্ৰীষ্ট, অৰ্থাৎ অভিশক্ত জন”।

যীচুৱে নিজৰ মৃত্যু আৰু পুনৰ্জন্মৰ বিষয়ে জনোৱা

২১ সেই সময়ৰ পৰা যীচুৱে তেওঁৰ শিষ্য সকলক জনাবলৈ ধৰিলে যে, তেওঁ অৱশেষই যিৰুচালেমলৈ যাব লাগিব, আৰু তাত পৰিচাৰক, প্ৰধান পুৰোহিত আৰু বিধানৰ অধ্যাপক সকলৰ পৰা অনেক দুখভোগ পাই মৃত্যুভোগ কৰি তিন দিনৰ দিনা পুনৰায় উঠিব লাগিব। ২২ তেতিয়া পিতৰে তেওঁক একাঘলৈ নি অনুযোগ কৰি ক'লে “হে প্ৰভু, ই আপোনাৰ পৰা দূৰ হওঁক! আপোনাৰ প্ৰতি কেতিয়াও এনে নঘটক।” ২৩ কিন্তু যীচুৱে পিতৰৰ ফালে ঘূৰি চাই তেওঁ ক'লে, “মোৰ আগৰ পৰা দূৰ হ চয়তান; তই মোৰ পথৰ বিঘিনি স্বৰূপ, তই ঈশ্বৰৰ কথা নাভাবি, মানুহৰ কথাহে ভাবিছ।”

২৪ তাৰ পাছত যীচুৱে তেওঁৰ শিষ্য সকলক ক'লে, “কোনোৱে যদি মোৰ পাছত আহিবলৈ ইচ্ছা কৰে, তেন্তে তেওঁ নিজকে অস্বীকাৰ কৰক আৰু নিজৰ কুকুচ তুলি লৈ, মোক অনুসৰণ কৰক। ২৫ কিয়নো যি কোনোৱে নিজৰ প্ৰাণ ৰক্ষা কৰিব খোজে, তেওঁ তাক হেৰুৱাব; কিন্তু যি কোনোৱে মোৰ কাৰণে নিজৰ প্ৰাণ হেৰুৱায়, তেওঁ সেই প্ৰাণ পাব। ২৬ কাৰণ কোনো মানুহে গোটেই খন জগত পায়ো যদি নিজৰ প্ৰাণকে হানি কৰে, তেন্তে তেওঁৰ কি লাভ? মনুহে নিজৰ প্ৰাণৰ সলনি কি দিব পাৰে?

২৭ কিয়নো মানুহৰ পুত্ৰই নিজৰ পিতৃৰ মহিমাবে স্বৰ্গদূতবোৰক লগত লৈ আহিবা তেতিয়া তেওঁ প্ৰতিজনক নিজৰ কৰ্ম অনুসাৰে ফল দিব। ২৮ মই তোমালোকক স্বৰূপকৈ কওঁ, তোমালোকৰ মাজত এনে কিছুমান লোক ইয়াত থিয় হৈ আছে যি সকলে মানুহৰ পুত্ৰক নিজৰ ৰাজ্যলৈ অহা নেদেখা পৰ্যন্ত মৃত্যুভোগ নকৰিব।”

১৭ অধ্যায়।

যীচুৱে অন্য ৰূপ ধৰা

১ ১ ছদিনৰ পাছত যীচুৱে পিতৰ, যাকোব আৰু তেওঁৰ ভায়েক যোহনক লগত লৈ এটা ওখ পাহাৰৰ ওপৰলৈ উঠি গ'ল।
 ২ যীচুৱে তেওঁলোকৰ সন্মুখত অন্য ৰূপ ধৰিলে; তেওঁৰ মুখ সূৰ্য্যৰ দৰে দীপ্তিমান আৰু বস্ত্ৰৰ পোহৰৰ নিচিনা শুক্ল হৈ গ'ল। ৩ তেতিয়া হঠাৎ মোচি আৰু এলিয়াই তেওঁলোকৰ কাষত উপস্থিত হৈ যীচুৰ লগত কথাপকথন কৰিলে। ৪ তাতে পিতৰে মাত লগাই যীচুক ক'লে, “প্ৰভু, ভালেই হৈছে যে, আমি ইয়াত আছো। আপোনাৰ ইচ্ছা হ'লে, মই ইয়াত তিনিটা পজাঁ সাজিম - এটা আপোনাৰ, এটা মোচিৰ আৰু এটা এলিয়াৰ কাৰণে। ৫ তেওঁ যেতিয়া কথা কৈ আছিল, সেই সময়ত এচপৰা উজ্জ্বল মেখে তেওঁলোকক ঢাকি ধৰিলে সেই মেঘৰ পৰা এই বাণী শুনা গ'ল, “এওঁ মোৰ পিয় পুত্ৰ, এওঁত মই পৰম সন্তুষ্ট, এওঁৰ কথা শুনা।” ৬ এই কথা শুনি শিষ্য সকলে অতিশয় ভয় পাই মাটিত উবুৰি খাই পৰিল। ৭ তেতিয়া যীচুৱে ওচৰলৈ আহি তেওঁলোকক স্পৰ্শ কৰি ক'লে, “উঠা, ভয় নকৰিবা।” ৮ তাৰ পাছত তেওঁলোকে চকু তুলি চাই যীচুৰ বাহিৰে আন কাকো দেখা নাপালে। ৯ পাছত তেওঁলোক পৰ্বতৰ পৰা নামি আহি থাকোতে, যীচুৱে তেওঁলোকক আজ্ঞা দি ক'লে, “মানুহৰ পুত্ৰ মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা উত্থান নোহোৱা পৰ্যন্ত তোমালোকে এই দৰ্শনৰ কথা কাকো নকৰা।” ১০ তেওঁৰ শিষ্য সকলে তেওঁক সুধিলে, “তেন্তে এলিয়া প্ৰথমে আহিব লাগে বুলি বিধানৰ অধ্যাপক সকলে কিয় কয়?” ১১ তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, “এলিয়া অৱশেষই আহিব আৰু তেওঁ সকলো পুনঃস্থাপন কৰিবা। ১২ কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ, এলিয়া ইতিমধ্যেই আহি গ'ল আৰু লোক সকলে তেওঁক

#১৬:১৩ মানুহৰ পুত্ৰ: যীচুৱে নিজৰ কাৰণে এই নাম ব্যৱহাৰ কৰিছিল। দানিয়েল ৭: ১৩-১৪: মতীহ অৰ্থাৎ অভিশক্ত জনাৰ কাৰণে এই নাম ব্যৱহাৰ কৰা হৈছে যি নাম ঈশ্বৰে তেওঁৰ মনোনীত সকলক উদ্ধাৰ কৰাৰ কাৰণে ব্যৱহাৰ কৰিছিল।

চিনি নাপালে; লোক সকলে তেওঁৰ প্ৰতি যি ইচ্ছা তাকে কৰিলে। এইদৰে মানুহৰ পুত্ৰৰো তেওঁলোকৰ হাতত দুখ-ভোগ কৰিব লাগিব।” ১৩ তেতিয়া শিষ্যনসকলে বুজি পালে যে, তেওঁ তেওঁলোকক বাস্তৱ দিয়া যোহন ১১ৰ বিষয়ে কৈছে।

যীচুৱে এজন অসুস্থ লৰাক সুস্থ কৰা

১৪ যীচু আৰু তেওঁৰ শিষ্য সকল যেতিয়া লোক সকলৰ ওচৰলৈ ঘূৰি আহিল, তেতিয়া এজন মানুহ যীচুৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু তেওঁৰ আগত আঁঠু কাঢ়ি ক’লে, ১৫ “হে প্ৰভু, আপুনি মোৰ পুত্ৰলৈ দয়া কৰক। সি মূগী ৰোগত আক্ৰান্ত হৈ বৰ কষ্ট পাই আছে। সি বাৰে বাৰে হয় জুই অথবা পানীত পৰি যায়। ১৬ মই আপোনাৰ শিষ্য সকলৰ ওচৰলৈ আনিছিলোঁ, কিন্তু তেওঁলোকে তেওঁক সুস্থ কৰিব নোৱাৰিলে।”

১৭ তেতিয়া যীচুৱে উত্তৰ দি ক’লে, “তোমালোক অবিশ্বাসী আৰু অপথে যোৱা বংশ; আৰু কিমান কাল মই তোমালোকৰ লগে লগে থাকিম? কিমান দিন নো মই তোমালোকক সহিম? লৰাটিক মোৰ ওচৰলৈ আনা।” ১৮ তেতিয়া যীচুৱে সেই দুই আত্মক ধমক দিয়াত সি লৰাটোৰ পৰা ওলাই গ’ল আৰু সেই মুহূৰ্ত্তৰে পৰা ল’ৰাটো সুস্থ হ’ল। ১৯ তাৰ পাছত শিষ্য সকলে নিৰলে যীচুৰ ওচৰলৈ আহি সুধিলে, “আমি নো তাক কিয় খেদাব নোৱাৰিলো?” ২০ যীচুৱে তেওঁলোকক ক’লে, “তোমালোকৰ অল্প-বিশ্বাসৰ কাৰণে; কিয়নো মই তোমালোকক স্বৰূপকৈ কওঁ, এটি সৰিয়হ গুটিৰ সমানো যদি তোমালোকৰ বিশ্বাস থাকে, তেন্তে এই পৰ্ব্বতটোক যদি তোমালোকে কোৱা ‘ইয়াৰ পৰা তালৈ যা’ তেতিয়া ই যাবা তোমালোকৰ বাবে একোৱেই অসাধ্য নহব। ২১ প্ৰাৰ্থনা আৰু লঘোনৰ বিনে এই ধৰণৰ দুষ্ট আত্মা কোনোমতে বাহিৰ নহয়।

নিজৰ মৃত্যু আৰু পুনৰ্জন্মৰ বিষয়ে দ্বিতীয় বাৰ জনোৱা

২২ পাছত যীচু আৰু তেওঁৰ শিষ্য সকল গালীল প্ৰদেশত থাকোতে যীচুৱে তেওঁৰ শিষ্য সকলক ক’লে, “মানুহৰ পুত্ৰক লোক সকলৰ হাতত শোঁধাই দিয়া হ’ব। ২৩ লোক সকলে তেওঁক বধ কৰিব আৰু তিন দিনৰ দিনা তেওঁ পুনৰাই জী উঠিব।” এই কথা শুনি শিষ্য সকল অতি দুঃখিত হ’ল।

কৰ দিয়াৰ বিষয়ে যীচুৰ শিক্ষা

২৪ যীচু আৰু তেওঁৰ শিষ্য সকল কফৰনাহূমলৈ গ’ল। যি সকল কৰ সংগ্ৰহকাৰীয়ে আৰ্হলি তোলে, তেওঁলোকে পিতৰৰ ওচৰলৈ আহি কলে, “তোমালোকৰ গুৰুৱে আৰ্হলিটো নিদিয়ে নে?” ২৫ তেওঁ ক’লে “দিয়ো” ইয়াৰ পাছত পিতৰে ঘৰলৈ আহি কিবা কোৱাৰ আগেয়েই যীচুৱে তেওঁক কলে, “চিমোন, তোমাৰ মনত কি ভাৱ হয়? পৃথিৱীৰ ৰজা সকলে কোন লোকৰ পৰা খাজানা বা মাচুল আদায় কৰে? নিজৰ দেশৰ লোক সকলৰ পৰা নে আন বিদেশী সকলৰ পৰা?”

২৬ পিতৰে ক’লে “বিদেশী সকলৰ পৰা,” যীচুৱে তেওঁক ক’লে, “তেনেহ’লে নিজৰ দেশৰ লোক সকল কৰ দিয়াৰ পৰা মুক্ত। ২৭ তথাপি আমি যেন কৰ সংগ্ৰহকাৰী সকলৰ বিধিনি নজনাও, এই কাৰণে তুমি সাগৰলৈ গৈ বৰশী বোৱা আৰু প্ৰথমে যি মাছ উঠিব সেইটোকে ধৰি মুখ মেলিলে এটকা ৰূপ পাবা; সেইটো আনি মোৰ আৰু তোমাৰ কাৰণে তেওঁলোকক কৰ দিয়াগে।”

১৮ অধ্যায়।

স্বৰ্গৰাজ্যত শ্ৰেষ্ঠ কোন

১৮^১ সেই সময়ত শিষ্য সকলে যীচুৰ ওচৰলৈ আহি সুধিলে, “প্ৰভু, স্বৰ্গৰাজ্যত শ্ৰেষ্ঠ কোন?” ২ তেতিয়া যীচুৱে এটি শিশুক ওচৰলৈ মাতি আনি তেওঁলোকৰ মাজত থিয় কৰাই কলে, ৩ “মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, যদি তোমালোকে মন পৰিবৰ্তন কৰি শিশু সকলৰ দৰে হব নোৱাৰা, তেন্তে কোনোমতেই স্বৰ্গৰাজ্যত প্ৰৱেশ কৰিব নোৱাৰিবা।

৪ এতেকে যি কোনোৱে এই শিশুটিৰ দৰে নিজকে নম্ৰ কৰে, তেওঁৱেই স্বৰ্গৰাজ্যত সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ। ৫ আকৌ যি কোনোৱে এনে এটি শিশুক মোৰ নামেৰে গ্ৰহণ কৰে, তেওঁ মোকেই গ্ৰহণ কৰে। ৬ মোক বিশ্বাস কৰা এই নম্ৰ সকলৰ মাজৰ কোনোবা এজনক যদি কোনোৱে পাপৰ পথত লৈ যায়, তেন্তে ডিঙিত এটা ডাঙৰ জাঁত বান্ধি তেওঁক বৰং সমুদ্ৰৰ গভীৰ পানীত ডুবাই দিয়াই তেওঁৰ পক্ষে ভাল হ’ব। ৭ হয়! বিধিনিৰ সময়ৰ কাৰণে এই জগত; কিয়নো বিধিনিৰ সময় অৱশেষই আহিবা কিন্তু যি মানুহৰ দ্বাৰাই বিধিনি হয়, তেওঁৰ সন্তাপ হ’ব। ৮ তোমালোকক পাপলৈ নিয়াৰ কাৰণ যদি তোমালোকৰ হাত বা ভৰি হয়, তেন্তে তাক কাটি দূৰলৈ দলিয়াই পেলোৱা; দুই হাত বা দুই ভৰি লৈ চিৰকাল জুইত পেলোৱা হোৱাতকৈ, কোঙা বা খোৰা হৈ জীৱনত প্ৰবেশ কৰাই তোমালোকৰ পক্ষে ভাল। ৯ তোমালোকৰ চকুৱে যদি তোমালোকক পাপৰ পথলৈ নিয়ে, তেন্তে তাকো কাটি তোমালোকৰ পৰা দূৰলৈ দলিয়াই পেলোৱা; দুই চকু লৈ অনন্ত জুইত পেলোৱা হোৱাতকৈ, বৰং কণা হৈ জীৱনত সোমোৱাই

তোমালোকৰ পক্ষে ভাল।^{১০} সেয়ে সারধানে চলিবা; তোমালোকে এই সৰু সকলৰ মাজৰ এজনকো হেয়জ্ঞান নকৰিবা; কিয়নো মই তোমালোকক কওঁ, স্বৰ্গত তেওঁলোকৰ দূত সকলে মোৰ স্বৰ্গীয় পিতৃৰ মুখ সদায় যেন দেখা পায়।^{১১} কাৰণ যি হেৰাল, তাক বিচাৰি বক্ষা কৰিবলৈ মানুহৰ পুত্ৰ আছিল।^{১২} তোমালোকে কি ভাবা? যদি কোনো এজন মানুহৰ এশটা ভেড়া থাকে আৰু তাৰ মাজৰ পৰা যদি এটা ভুল পথে গৈ হেৰাই যায়, তেতিয়া তেওঁ জানো নিৰানবৈবটা ভেড়া পাহাৰৰ দাঁতিত এৰি থৈ হেৰোৱা ভেড়াটোক বিচাৰি নাযাব? ^{১৩} আৰু যদি হেৰোৱাটোক কেনেবাকৈ পায়, তেন্তে মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ যে, ভুল পথে নোযোৱা সেই নিৰানবৈবটা ভেড়াটোক যিটো হেৰাই গৈছিল সেই ভেড়াটোক ঘূৰাই পোৱাত তেওঁ অধিক আনন্দ কৰিব।^{১৪} এইদৰে এই সৰু সকলৰ মাজৰ এটিও নষ্ট হোৱাটো স্বৰ্গত থকা তোমালোকৰ পিতৃয়ে ইচ্ছা নকৰে।

ক্ষমাৰ বিষয়ে শিক্ষা

^{১৫} কিন্তু তোমাৰ ভায়েৰাই যদি তোমাৰ বিৰুদ্ধে অন্যায় কৰে, তেন্তে তেওঁ অকলে থাকোঁতেই ওচৰলৈ গৈ তেওঁৰ দোষ দেখুৱাই দিয়া।^{১৬} তেওঁ যদি তোমাৰ কথা শুনে, তেন্তে তুমি তোমাৰ ভায়েৰাক ঘূৰাই পালা।^{১৭} কিন্তু যদি নুশনে, তেন্তে দুই এজন ভাইক তোমাৰ লগত লৈ যোৱা, যাতে দুই বা তিনি জন সাক্ষীৰ কথাত প্ৰত্যেকটো বিষয় সত্য বুলি প্ৰমাণিত হয়।^{১৮} যদি তেওঁ তেওঁলোকৰ কথাও নুশনে, তেন্তে মণ্ডলীক জনাবা; মণ্ডলীৰ কথাও যদি নুশনে, তেন্তে তেওঁ তোমাৰ ওচৰত অনা-ইহুদী আৰু কৰ-সংগ্ৰহকাৰীৰ দৰে হওঁক।^{১৯} মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, তোমালোকে পৃথিবীত যিহকে বান্ধিবা, সেয়ে স্বৰ্গতো বন্ধ কৰা হ'ব আৰু পৃথিবীত যিহকে মুকলি কৰিবা, সেয়ে স্বৰ্গতো মুকলি কৰা হ'ব।^{২০} পুনৰায় মই তোমালোকক কওঁ, পৃথিবীত তোমালোকৰ দুজনৰ যদি প্ৰাৰ্থনীয় কোনো বিষয়ত এক মন হয়, তেন্তে স্বৰ্গত থকা মোৰ পিতৃৰ দ্বাৰাই তেওঁলোকলৈ সেই বিষয় সিদ্ধ কৰা হ'ব ^{২১} কিয়নো যি ঠাইত দুই বা তিনি জন মোৰ নামেৰে গোট খায়, সেই ঠাইত ময়ো তেওঁলোকৰ মাজত থাকোঁ।^{২২}

^{২৩} তেতিয়া পিতৃৰে যীচুৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁক ক'লে, “হে প্ৰভু, মোৰ ভায়ে মোৰ অহিতে কিমান বাৰ অন্যায় কৰিলে মই তেওঁক ক্ষমা কৰিম? সাত বাৰলৈকে নে?” ^{২৪} যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “সাত বাৰলৈকে বুলি মই তোমাক নকওঁ; কিন্তু সাত সত্তৰ গুণ বাৰ বুলিহে কওঁ।^{২৫} স্বৰ্গৰাজ্যক এনেদৰে তুলনা দিয়া হয়; যেনেকৈ, এজন ৰজাই নিজৰ দাস সকলৰ ওচৰত হিচাব বিচাৰিলে।^{২৬} যেতিয়া তেওঁ হিচাব লবলৈ আৰম্ভ কৰিলে, তেতিয়া তেওঁৰ আগলৈ এনে এজন দাসক অনা হ'ল যি জনৰ ৰজাৰ ওচৰত দহ হাজাৰ ৰূপৰ ঋণ আছিল।^{২৭} কিন্তু পৰিশোধ কৰিবলৈও তেওঁৰ ক্ষমতা নাছিল। তেতিয়া হিচাব ৰক্ষক জনে এই আদেশ দিলে যে, সেই লোক জনৰ সৈতে তেওঁৰ স্ত্ৰী, ল'ৰা-ছোৱালী আৰু তেওঁৰ সৰ্বস্ব বিক্ৰী কৰি যেন ঋণ পৰিশোধ কৰা হয়।^{২৮} সেই দাসে মাটিত পৰি হিচাব ৰক্ষকৰ ভৰিত ধৰি ক'লে, “হে প্ৰভু, ধৈৰ্য ধৰক, মই আপোনাৰ আটাইখিনি ঋণ পৰিশোধ কৰিম।” ^{২৯} তেতিয়া হিচাব ৰক্ষকে মৰম কৰি সেই দাসক এৰি দিলে আৰু তাৰ ঋণও ক্ষমা কৰি দিলে।^{৩০} পাছত সেই দাসে বাহিৰলৈ গৈ তেওঁৰ এজন সহকৰ্মীক দেখা পালে। তাৰ ওচৰত সেই সহকৰ্মী জনৰ প্ৰায় এশ ৰূপ ঋণ আছিল। দাস জনে তাৰ সঙ্গীৰ ডিঙি চেপি ক'লে, ‘তই যে টকা ধাৰে লৈছিলি, সেই টকা এতিয়া পৰিশোধ কৰ।’ ^{৩১} তেতিয়া তাৰ সহকৰ্মী জনে মাটিত পৰি কাকুতি-মিনতি কৰি ক'লে, ‘ধৈৰ্য ধৰছোন, মই তোৰ সকলো ধাৰ পৰিশোধ কৰিম।’

^{৩২} কিন্তু তেওঁ সন্মত নহ'লা বৰং পৰিশোধ নকৰা পৰ্যন্ত তেওঁক বন্দীশালত বন্দী কৰি ধলে।^{৩৩} তেওঁৰ সহদাসবোৰে এই ঘটনা দেখি অতিশয় দুঃখিত হ'লা সিহঁতে হিচাব-ৰক্ষকৰ ওচৰলৈ গৈ যি যি ঘটিল, সেই সকলো বিষয় তেওঁক জনালে।^{৩৪} তেতিয়া হিচাব-ৰক্ষকে সেই দাসক মাতি কলে, ‘দুষ্ট দাস! তই মোক কাকুতি-মিনতি কৰাত মই তোৰ সকলো ধাৰ ক্ষমা কৰিলোঁ।^{৩৫} তেন্তে মই যেনেকৈ তোক দয়া কৰিছিলোঁ, তয়ো তেনেকৈ তোৰ সহদাসক দয়া কৰা উচিত নাছিল নে?’

^{৩৬} তেতিয়া হিচাব-ৰক্ষকৰ খং উঠিল আৰু দিবলগীয়া আটাইখিনি ঋণ পৰিশোধ নকৰা পৰ্যন্ত দাস জনক যাতনাকাৰীৰ হাতত শোধাই দিলে।^{৩৭} ঠিক সেইদৰে তোমালোক প্ৰতিজনে যদি তোমালোকৰ ভাইক অন্তৰেৰে সৈতে ক্ষমা নকৰা, তেন্তে মোৰ স্বৰ্গীয় পিতৃয়েও তোমালোকক এইদৰে কৰিব।

১৯ অধ্যায়।

ত্যাগ-পত্ৰৰ বিষয়ে শিক্ষা

১৯ ^১ এইবোৰ কথা কোৱাৰ অন্তত যীচু গালীলৰ পৰা যৰ্দনৰ সিপাৰে থকা যিৰূদিয়া দেশৰ সীমালৈ আহিলা ^২ মানুহৰ বৃহৎ দল এটাও তেওঁৰ পাছে পাছে আহিবলৈ ধৰিলে আৰু তেওঁ সেই লোক সকলক সুস্থ কৰিলে।^৩ সেই সময়ত কেইজনমান ফৰীচীয়ে আহি যীচুক পৰীক্ষা কৰিবৰ কাৰণে সুধিলে, “কোনো লোকৰ পক্ষে যি কোনো কাৰণত পত্নীক ত্যাগ কৰাটো বিধি-সন্মত হয় নে?” ^৪ তাতে যীচুৱে উত্তৰ দি ক'লে, “আৰম্ভণিতে সৃষ্টিকৰ্তাই যে তেওঁলোকক পুৰুষ আৰু স্ত্ৰী কৰি সৰ্বজন কৰিলে, সেই

বিষয়ে আপোনালোকে জানো পঢ়া নাই? §১৫ তাৰ পাছত ঈশ্বৰে আকৌ কৈছিল, 'এই হেতুকে মানুহে নিজৰ পিতৃ মাতৃক এৰি, নিজৰ স্ত্ৰীত আসক্ত হৈ এক দেহ হ'ব?'*৬ তেওঁলোক এতিয়া দুজন নহয়, কিন্তু দুয়ো এক-দেহ হ'ল। এতেকে ঈশ্বৰে যি জনক একেলগে যোগ কৰিছে, মানুহে তেওঁক বিয়োগ নকৰক।"১

৭ তেতিয়া ফৰীচী সকলে তেওঁক সুধিলে, "তেন্তে মোচিয়ে কিয় ত্যাগ পত্ৰ দি ভাৰ্য্যাক এৰিবলৈ আদেশ দিছে?" ৮ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, "আপোনালোকৰ কঠোৰ মনৰ কাৰণে মোচিয়ে নিজৰ ভাৰ্য্যাক ত্যাগ কৰিবলৈ আপোনালোকক অনুমতি দিছে; আৰম্ভণীতে কিন্তু এনেকুৱা নাছিল। ৯ সেয়ে, মই আপোনালোকক কওঁ, যদি কোনো মানুহে ব্যভিচারৰ বাহিৰে আন কোনো কাৰণত ভাৰ্য্যাক ত্যাগ কৰি অন্যক বিয়া কৰায়, তেন্তে সেই জনে ব্যভিচার কৰে আৰু কোনোৱে যদি পৰিত্যক্ত হোৱা সেই ভাৰ্য্যাক বিয়া কৰায়, তেন্তে তেৱোঁ ব্যভিচার কৰে।"১০

১০ তেতিয়া শিষ্য সকলে যীচুক ক'লে, "যদি নিজৰ ভাৰ্য্যাক সৈতে এজন পুৰুষৰ সম্পৰ্ক এনেকুৱাই হয়, তেন্তে বিয়া নকৰোৱাই ভাল।" ১১ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, "সকলোৱে এই শিক্ষা মানি লব নোৱাৰে, কেৱল যি সকলক সেই ক্ষমতা দিয়া হৈছে, তেওঁলোকেহে এই বিষয় মানি লব পাৰে। ১২ কোনোৱে মাকৰ গৰ্ভৰ পৰাই নপুংসক হৈ জন্ম পাইছে; আন কাৰোবাক মানুহেই নপুংসক কৰিছে; পুণৰ এনে কোনো কোনো লোক আছে যি সকলে স্বৰ্গৰাজ্যৰ কাৰণে নিজকে নিজে নপুংসক কৰিছে। যি জনে এই শিক্ষা গ্ৰহণ কৰিব পাৰে, তেওঁ গ্ৰহণ কৰক।"১৩

শিশু সকলক আশীৰ্বাদ কৰা

১৩ তাৰ পাছত লোক সকলে সৰু সৰু ল'ৰা-ছোৱালীবোৰক যীচুৰ কাষলৈ লৈ আহিল যাতে শিশু সকলৰ ওপৰত হাত ৰাখি তেওঁ প্ৰাৰ্থনা কৰে; কিন্তু যীচুৰ শিষ্য সকলে তেওঁলোকক দাবি-ধমকি দিবলৈ ধৰিলে। ১৪ তেতিয়া যীচুৱে কলে, "শিশুবোৰক মোৰ ওচৰলৈ আহিবলৈ দিয়া, নিষেধ নকৰিবা; কিয়নো স্বৰ্গৰাজ্য এওঁলোকৰ নিচিনা লোক সকলৰ বাবেহে।" ১৫ ইয়াৰ পিছত তেওঁ শিশু সকলৰ ওপৰত নিজৰ হাত ৰাখিলো পাছত সেই ঠাইৰ পৰা তেওঁ আতৰি গ'ল।

ধন-সম্পত্তি আৰু অনন্ত জীৱনৰ বিষয়ে শিক্ষা

১৬ এদিন এজন যুৱকে যীচুৰ ওচৰলৈ আহি সুধিলে, "হে গুৰু, অনন্ত জীৱন পাবৰ কাৰণে মই কি সৎকৰ্ম কৰিব লাগিব?" ১৭ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, "সৎ কৰ্ম কি, এই বিষয়ে তুমি মোক কিয় সুধিছা? সৎ মাতৃৰ এজনেই আছে। যদি তুমি সেই অনন্ত জীৱনত সোমাবলৈ ইচ্ছা কৰা, তেন্তে তেওঁৰ আজ্ঞাবোৰ পালন কৰা।"১৮

১৮ মানুহ জনে তেওঁক সুধিলে, "কোনবোৰ আজ্ঞা?" যীচুৱে ক'লে, "নৰ-বধ নকৰিবা; ব্যভিচার নকৰিবা; চুৰ নকৰিবা; চুৰ নকৰিবা; সাক্ষ্য নিদিবা; নিজৰ পিতৃ-মাতৃক সন্মান কৰা; আৰু তোমাৰ চুবুৰীয়াক নিজৰ নিচিনাকৈ প্ৰেম কৰিবা।"১৯

২০ সেই যুৱক জনে তেতিয়া তেওঁক ক'লে, "মইতো এই সকলোবোৰ পালন কৰি আহিছো; এতিয়া মোৰ কি কৰিবলৈ বাকী আছে?" ২১ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, "যদি তুমি নিখুঁত হবলৈ ইচ্ছা কৰা, তেন্তে যোৱা; তোমাৰ সৰ্বস্ব বেচা আৰু দৰিদ্ৰ সকলক দান কৰা, তাতে সৰ্বগত তোমাৰ ধন হ'ব তাৰ পাছত আহাঁ, মোৰ অনুকাৰী হোৱা। ২২ এই কথা শুনি যুৱক জন অতি দুঃখিত হৈ গুচি গ'ল; কিয়নো তেওঁৰ বহুত ধন-সম্পত্তি আছিল। ২৩ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁৰ শিষ্য সকলক ক'লে, "মই তোমালোকক সচাকৈ কওঁ, ধনী লোকৰ বাবে স্বৰ্গৰাজ্যত প্ৰৱেশ কৰা কঠিন। ২৪ পুনৰায় মই তোমালোকক কওঁ, ধনী ব্যক্তিৰ কাৰণে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত সোমোৱাতকৈ বৰং বেজীৰ বিদ্ভায়েদি উট সোমোৱা উজু।"২৫

২৫ এই কথা শুনি শিষ্য সকলে অতিশয় আশ্চৰ্য হৈ ক'লে, "তেনেহলে পৰিত্ৰাণ পোৱা কাৰ সম্ভৱ?" ২৬ যীচুৱে তেওঁলোকলৈ চাই ক'লে, "ই মানুহৰ পক্ষে অসম্ভৱ ঠিকেই, কিন্তু ঈশ্বৰৰ পক্ষে সকলো সম্ভৱ।" ২৭ তেতিয়া পিতৃৰ উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, "চাওঁক, আমি সকলোকে এৰি আপোনাৰ পাছত আহিছো, তেনেহলে আমি পাম নে?" ২৮ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, "তোমালোক যি সকল মোৰ অনুগামী হ'লা, নতুন সৃষ্টিৰ সময়ত যেতিয়া মানুহৰ পুত্ৰ নিজৰ প্ৰভাৱেৰে সিংহাসনত বহিব, তেতিয়া তোমালোকেও বাৰ খন সিংহাসনত বহিবা আৰু ইস্ৰায়েলৰ বাৰ ফৈদৰ সোধ-বিচাৰ কৰিবা। ২৯ যি কোনোৱে মোৰ নামৰ কাৰণে নিজৰ ঘৰ, ভাই-ভনী, পিতৃ-মাতৃ, সন্তান, বা মাটিকে এৰে, তেওঁ তাৰ এশ গুণ বেচি পাব আৰু অনন্ত জীৱনৰো অধিকাৰী হ'ব। ৩০ যি সকল এতিয়া প্ৰথমত আছে, তেওঁলোকৰ মাজৰ অনেক পাছ হ'ব, আৰু যি সকল শেষত আছে, তেওঁলোকৰ মাজৰ বহু লোক আগ হ'ব।

§§১৯:৪ আদি ১:২৭, ৫:২

*১৯:৫ আদি২: ২৪

২০ অধ্যায়।

বনুৰা সকলৰ দৃষ্টান্ত

২০ ^১স্বৰ্গৰাজ্য এজন গৰাকীৰ নিচিনা তেওঁ এদিন নিজৰ দ্ৰাক্ষাবাৰীৰ কামৰ বাবে অতি ৰাতিপুৱাতে বনুৰা সকলক বিচাৰি ওলাই গ'ল। ^২তেওঁ এক এক ^১দীনাৰ দিবলৈ বনুৰা সকলৰ সৈতে বন্দৰস্ত কৰি সিহঁতক দ্ৰাক্ষাবাৰীলৈ পঠাই দিলে। ^৩প্ৰায় নটা বজাত তেওঁ আকৌ ওলাই গ'ল আৰু আন কিছুমান বনুৰাক বজাৰত তেতিয়াও থিয় হৈ থকা দেখি তেওঁ সিহঁতক ক'লে, ^৪'তোমালোকেও মোৰ দ্ৰাক্ষাবাৰীলৈ কাম কৰিবলৈ যোৱা। মই তোমালোকক উপযুক্ত মজুৰি দিম।' তেতিয়া সিহঁতেও কাম কৰিবলৈ গ'ল। ^৫আকৌ প্ৰায় বাৰটা আৰু তাৰ পাছত তিনিটা বজাত তেওঁ ওলাই গৈ, সেই একেদৰেই কৰিলে। ^৬পুণৰ প্ৰায় পাঁচমান বজাত তেওঁ ওলাই গৈ আন কেইজনমানক থিয় হৈ থকা দেখি সিহঁতক সুধিলে, 'তোমালোকে একো কাম নকৰাকৈ গোটেই দিনতো ইয়াত কিয় থিয় হৈ আছা?' ^৭সিহঁতে তেওঁক ক'লে, 'কোনেও আমাক কামত লগোৱা নাই।' তেতিয়া তেওঁ সিহঁতক ক'লে, 'তোমালোকো মোৰ দ্ৰাক্ষাবাৰীৰ কামলৈ যোৱা।'

^৮পাছত গধূলি সময়ত, সেই দ্ৰাক্ষাবাৰীৰ গৰাকীয়ে নিজৰ কৰ্মচাৰীক ক'লে, 'বনুৰা সকলক মাতি শেষৰ জনৰ পৰা আৰম্ভ কৰি, প্ৰথম জনলৈকে প্ৰত্যেককে মজুৰী দিয়া।' ^৯পাট মান বজাত যি সকলক বনুৰাক কামত লগোৱা হৈছিল, সিহঁতে আহি এক দীনালৈকে পালে। ^{১০}তাতে যি সকল বনুৰাক প্ৰথম কামত লগোৱা হৈছিল, সিহঁতে বেচিকৈ মজুৰী পাব বুলি মনে মনে ভাবিলে; কিন্তু সিহঁতেও এক এক ^১দীনাৰহে পালে। ^{১১}সিহঁতে নিজৰ মজুৰী পোৱাৰ পাছত গৰাকীৰ বিৰুদ্ধে অভিযোগ কৰি ক'লে, ^{১২}"আমি গোটেই দিনটো ৰ'দৰ তাপত কাম কৰিলো; কিন্তু এই শেষত অহা বনুৰা সকলে মাত্ৰৰ এঘণ্টা কাম কৰিছে, তথাপিও আপুনি সিহঁতক আমাৰ সমানেই দিলে। ^{১৩}তেতিয়া গৰাকীয়ে সিহঁতৰ মাজৰ এজনক উত্তৰ দিলে, 'বন্ধু, মই তোমালোকৰ ওপৰত একো অনয়ায় কৰা নাই; তোমালোকে জানো মোৰ লগত এক দীনাৰত কাম কৰিবলৈ বন্দৰস্ত কৰা নাছিল? ^{১৪}তোমালোকক যিমান দিছো, এই শেষৰ কেইজনকো সিমান দিবলৈ মোৰ ইচ্ছা; নিজৰ পাবলগীয়াখিনি লৈ তোমালোক গুচি যোৱা।

^{১৫}যিবোৰ মোৰ নিজৰ বস্ত্ৰ, সেইবোৰ মই নিজৰ ইচ্ছামতে ব্যৱহাৰ কৰাৰ অধিকাৰ জানো মোৰ নাই? নে মই দয়ালু হোৱাৰ বাবে তোমালোকৰ চকু পুৰিছে? ^{১৬}এইদৰে পাছ হোৱা সকল আগ হ'ব আৰু আগ হোৱা সকল পাছ হ'ব।"

নিজৰ মৃত্যু আৰু পুনৰ্জন্মৰ বিষয়ে তৃতীয়বাৰ জনোৱা

^{১৭}তাৰ পাছত যীচু যিৰূচালেমলৈ যোৱাৰ পথত, বাৰ জন শিষ্যক একাষৰীয়া কৰি মাতি নি ক'লে, ^{১৮}"চোৱা, আমি যিৰূচালেমলৈ গৈ আছো; তাত মানুহৰ পুত্ৰক প্ৰধান পুৰোহিত আৰু বিধানৰ অধ্যাপক সকলৰ হাতত শোধাই দিয়া হ'ব; তাতে তেওঁলোকে তেওঁক প্ৰাণদণ্ডৰ আজ্ঞা দিব; ^{১৯}তেওঁলোকে তেওঁক বিদূৰূপ কৰিবৰ কাৰণে চাবুকেৰে কোবাবলৈ আৰু কক্ৰচত দিবলৈ অনা-ইহুদী সকলৰ হাতত শোধাই দিব; কিন্তু তিন দিনৰ দিনা তেওঁক তোলা হ'ব।"

চিৰদিয়ৰ দুজন পুত্ৰৰ মাকৰ নিবেদন

^{২০}তাৰ পাছত চিৰদিয়ৰ পুতেক দুজনক সিহঁতৰ মাকে লগত লৈ যীচুৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু প্ৰাৰ্থনা কৰি তেওঁৰ ওচৰত যাত্ৰা কৰিলে। ^{২১}তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক সুধিলে "তুমি কি বিচাৰি আহিছা?" তেওঁ যীচুক ক'লে, "আপুনি এই আদেশ দিয়ক যেন আপোনাৰ ৰাজ্যত মোৰ এই দুটা পুত্ৰৰ এটাই আপোনাৰ সোঁহাতে, আনটোৱে বাওঁহাতে বহিবলৈ পায়।"

^{২২}যীচুৱে উত্তৰ দি ক'লে, "তোমালোকে কি খুজিছা, সেই বিষয়ে নাজানা। মই যি পাত্ৰত পান কৰিবলৈ গৈছোঁ, তোমালোকে সেই পাত্ৰত পান কৰিব পাৰিব নে?" তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে 'পাৰিম।' ^{২৩}তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, "তোমালোকে মোৰ পান-পাত্ৰত পান কৰিবা হয়, কিন্তু মোৰ সোঁহাতে আৰু বাওঁ হাতে বহিবলৈ দিবৰ বাবে মোৰ ক্ষমতা নাই মোৰ পিতৃয়ে যি লোক সকলৰ কাৰণে ইয়াক যুগুত কৰি ৰাখিছে, তেওঁলোককহে দিয়া হ'ব।" ^{২৪}এই কথা শুনি আন দহ জন শিষ্যই এই দুজন ভাই-ককায়েকৰ প্ৰতি অসন্তুষ্ট হ'ল। ^{২৫}তেতিয়া যীচুৱে শিষ্য সকলক মাতি ক'লে, "তোমালোকে এই কথা জানা যে, অনা-ইহুদী সকলৰ শাসনকৰ্তা সকলে তেওঁলোকৰ ওপৰত প্ৰভুত্ব কৰে, আৰু নেতা সকলে তেওঁলোকৰ ওপৰত ক্ষমতা চলায়। ^{২৬}তোমালোকৰ মাজত তেনে হোৱা উচিত নহ'য়; তোমালোকৰ মাজত যি কোনোৱে মহান হবলৈ ইচ্ছা কৰে, তেওঁ তোমালোকৰ সেৱাকাৰী হওঁক। ^{২৭}যি কোনোৱে তোমালোকৰ মাজত প্ৰথম হবলৈ ইচ্ছা কৰে, তেওঁ তোমালোকৰ দাস হওঁক, ^{২৮}মানুহৰ পুত্ৰই সেৱা-শুশ্ৰূষা পাবলৈ নহয়, কিন্তু সেৱা শুশ্ৰূষা কৰিবলৈ আৰু অনেকৰ মুক্তিৰ মূল্যৰ অৰ্থে নিজৰ প্ৰাণ দিবলৈহে আহিলা।"

†২০:২ এক দীনা - এদিনৰ মজুৰি

‡২০:১০ এদিনৰ মজুৰি

দুজন অন্ধক চকু দিয়া

২৯ পাছত যীচু আৰু তেওঁৰ শিষ্য সকল যিৰীহোৰ পৰা ওলাই যাওঁতে, অনেক লোক যীচুৰ পাছে পাছে গ'ল। ৩০ তাতে বাটৰ কাষত দুজন অন্ধ বহি আছিল; যীচু সেই বাটেদি যোৱা শুনি সিহঁতে চিঞৰি চিঞৰি কবলৈ ধৰিলে, “হে দায়ুদৰ বংশধৰ আমাক দয়া কৰক।” ৩১ কিন্তু সিহঁতে যেন মনে মনে থাকে, তাৰ বাবে লোক সকলে ধমকি দিলে; কিন্তু সিহঁতে তেতিয়া পুনৰ বৰকৈ চিঞৰিহে ক'লে, “হে প্ৰভু, দায়ুদৰ বংশৰ সন্তান, আমাক দয়া কৰক।”

৩২ তেতিয়া যীচু থমকি ব'ল আৰু সিহঁতক মাতি সুধিলে, “তোমালোকে কি বিচাৰা? মই তোমালোকৰ কাৰণে কি কৰিম?” ৩৩ সিহঁতে যীচুক ক'লে, “হে প্ৰভু, আমাৰ চকু মুকলি কৰক।” ৩৪ তেতিয়া সিহঁতলে মৰম লাগি যীচুৱে সিহঁতৰ চকু চুলে; তেতিয়াই সিহঁতে দেখা পালে আৰু তেওঁৰ পাছে পাছে গ'ল।

২১ অধ্যায়।

যীচুৰ যিকচালেমলৈ জয়-যাত্ৰা

১ যীচু আৰু তেওঁৰ শিষ্য সকল যিকচালেমৰ ওচৰৰ জৈতুন পৰ্বতৰ বৈৎফগীলৈ আহিল, তেতিয়া যীচুৱে দুজন শিষ্যক এই কথা কৈ পঠিয়ালে, ২ “তোমালোক সনুখৰ গাওঁখনলৈ যোৱা; তাতে বান্ধি থোৱা গাধ এজনী পোৱালীয়ে সৈতে পাবা; সেই দুটা মোৰ বাবে খুলি অনাগৈ। ৩ যদি তোমালোকক কোনোবাই কিবা কয়, তেন্তে তোমালোকে কবা,” প্ৰভুৰ এই দুটা প্ৰয়োজন আছে, তাতে তেওঁ লগে লগেই তোমাক দি পঠাব।”

৪ যি বচন ভাববাদীৰ দ্বাৰাই কোৱা হৈছিল, এইটো সম্পূৰ্ণ হওঁক,

৫ “তোমালোকে চিয়োন-জীয়াৰীক কোৱা,
চোৱা, তোমাৰ ৰজা তোমাৰ ওচৰলৈ আহিছে,
তেওঁ নমৰ হৈ, গাধৰ ওপৰত বহি,
অৰ্থাৎ গাধ পোৱালিৰ ওপৰত উঠি।”

৬ সেই বচন সিদ্ধ হবলৈ এয়ে ঘটিল; তেতিয়া শিষ্য সকলে গৈ যীচুৱে দিয়া আদেশ অনুসৰি আদেশ দিয়াৰ দৰেই কৰি, ৭ গাধজনী আৰু পোৱালিটো আনিলে, সিহঁতৰ পিঠিত তেওঁলোকৰ কাপোৰ পাৰি দিলে, তেওঁ তাৰ ওপৰত বহিল। ৮ আৰু লোকসমূহৰ অধিক ভাগে নিজৰ নিজৰ কাপোৰ বাটত পাৰি দিলে; আনসকলে গছৰ ডালকে কাটি কাটি, বাটত পাৰি দিলে;

৯ আৰু তেওঁৰ আগে-পাছে যোৱা লোকসমূহে বিভিন্নাই ক'লে
‘জয়! জয়! দায়ুদৰ বংশৰ সন্তান।’

যি জন প্ৰভুৰ নামেৰে আহিছে, তেওঁ ধন্য;
উদ্ধলোকত জয়ধ্বনি হওঁক!”

১০ যেতিয়া যীচু যিকচালেমত প্ৰৱেশ কৰিলে, লোকসকল উৎফুলিত হৈ কবলৈ ধৰিলে “এই জন কোন?” ১১ তাতে লোক সকলে ক'লে, “এওঁ গালীলৰ নাচৰতৰ পৰা অহা ভাৱবাদী যীচু।”

১২ পাছত যীচু ঈশ্বৰৰ মন্দিৰত সোমাল, তাত যি সকলে মন্দিৰৰ ভিতৰত বেচা-কিনা কৰে, তেওঁলোকক বাহিৰ কৰিলে আৰু ধন সলোৱা সকলৰ মেজ আৰু কপৌ বেচাবোৰৰ আসন লুটিয়াই পেলালে। ১৩ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “এইটো লিখা আছে, ‘মোৰ ঘৰ প্ৰাৰ্থনাৰ ঘৰ কোৱা হ'ব, কিন্তু তোমালোকে তাক ডকাইতৰ গুহা কৰিছা।’” ১৪ তেতিয়া অন্ধ আৰু খোৰা সকল ধৰ্মধামলৈ আহিল আৰু যীচুৱে তেওঁলোকক সুস্থ কৰিলে। ১৫ কিন্তু প্ৰধান পুৰোহিত আৰু বিধানৰ অধ্যাপক সকলে তেওঁ কৰা আচৰিত কৰ্মবোৰ দেখি আৰু যেতিয়া ল'ৰাবোৰে মন্দিৰত চিঞৰি “জয়! জয়! দায়ুদৰ বংশৰ সন্তান”, এই বুলি কোৱা শুনি তেওঁলোক ক্ষোভিত হ'ল। ১৬ যেতিয়া তেওঁলোকে যীচুক ক'লে, “লোক সকলে কি কৈছে তুমি শুনিছা নে?” যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “হয়! তোমালোকে কেতিয়াও পঢ়া নাই নে, 'তুমি শিশু আৰু কেচুৱাবোৰৰ মুখৰ পৰা স্তুতি সম্পূৰ্ণ কৰিলা?’” ১৭ পাছত তেওঁ তেওঁলোকক এৰি নগৰৰ পৰা ওলাই বৈথনিয়া গাঁৱলৈ গ'ল আৰু ৰাতিতো তাতেই থাকিল।

ফলহীন ডিমৰু গছক শাও দিয়া

১৮ ৰাতিপুৱা নগৰলৈ ঘূৰি আহোঁতে তেওঁৰ ভোক লাগিল। ১৯ এনেতে বাটৰ কাষত এজোপা ডিমৰু গছ দেখা পালে আৰু তেওঁ ওচৰলৈ গ'ল, কিন্তু পাতৰ বাহিৰে একো নোপোৱাত, তেওঁ ক'লে, “এতিয়াৰ পৰা এই গছত কেতিয়াও ফল নধৰক।” লগে লগেই সেই ডিমৰু জোপা শুকাই গ'ল।

২০ যেতিয়া শিষ্য সকলে সেই গছ জোপাৰ অৱস্থা দেখা পালে, তেতিয়া তেওঁলোকে বিস্ময় মানি ক'লে, “এই ডিমৰু গছ জোপা অকস্মাৎ কেনেকৈ শুকাই গ'ল?” ২১ যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, “মই তোমালোকক সচকৈ কওঁ, তোমালোকে

যদি ভয় নকৰি বিশ্বাস কৰা তেন্তে কেৱল ডিমৰু গছকে এইদৰে কৰিব পাৰিবা এনে নহয় কিন্তু এই পৰ্ব্বতটোক যদি কোৱা, ইয়াৰ পৰা উঠি সাগৰত পৰ গৈ, তেতিয়া সিও হ'ব। ২২ তোমালোকে প্ৰাৰ্থনাৰে বিশ্বাস কৰি যি যি খোজা সকলোকে পাৰা।”

যীচুৰ ক্ষমতাৰ বিষয়ে প্ৰশ্ন

২৩ যীচু মন্দিৰলৈ আহি উপদেশ দি থকাৰ সময়ত, প্ৰধান পুৰোহিত আৰু পৰিচাৰক সকল তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি সুধিলে, “তুমি কি ক্ষমতাৰে এইবোৰ কৰিছা? এই ক্ষমতা তোমাক কোনে দিলে?” ২৪ যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, “ময়ো তোমালোকক এই কথা সোধোঁ; যদি তোমালোকে মোক কোৱা, তেন্তে ময়ো, কি ক্ষমতাৰে এইবোৰ কৰিছোঁ, তাক তোমালোকক কম। ২৫ বাস্তৱ দিওঁতা যোহন- তেওঁ কৰ পৰা আহিছে? স্বৰ্গৰ পৰা নে মানুহৰ পৰা?” তাতে তেওঁলোকে পৰস্পৰে আলোচনা কৰি ক'লে, আমি যদি কওঁ স্বৰ্গৰ পৰা, তেওঁ আমাক ক'ব, তেন্তে কিয় তেওঁত বিশ্বাস নকৰিলা? ২৬ কিন্তু আমি যদি কওঁ ‘মানুহৰ পৰা’, তেন্তে লোক সকললৈ আমাৰ ভয় লাগে; কিয়নো সকলোৱে যোহনক ভাৱবাদী বুলি মানে।” ২৭ পাছত তেওঁলোকে যীচুক উত্তৰ দি ক'লে, “আমি নাজানো।” তেতিয়া তেৱোঁ তেওঁলোকক ক'লে, “তেন্তে কি ক্ষমতাৰে এইবোৰ কৰোঁ, সেই বিষয়ে ময়ো তোমালোকক নকওঁ।”

দুজন পুত্ৰৰ দৃষ্টান্ত

২৮ কিন্তু তোমালোকে কি ভাবা? এজন মানুহৰ দুজন পুতেক আছিল; তেওঁ প্ৰথমজনৰ ওচৰলৈ গৈ ক'লে, 'বোপা তুমি আজি দ্ৰাক্ষাবাৰীত কাম কৰাগৈ।' ২৯ তাতে সি পিতাকক উত্তৰ দিলে, মই নাযাওঁ; কিন্তু পাছত মনত অনুশোচনা কৰি গ'ল। ৩০ দিবতীয়জনৰ ওচৰলৈকো গৈ, সেই একে কথাকে ক'লে। তাতে তেওঁ উত্তৰ দিলে, “মই যাম পিতা; পিতা তেওঁ নগ'ল। ৩১ এই দুয়োৰো মাজত পিতাকৰ ইচ্ছা কোনজনে পালন কৰিলে? তেওঁলোকে ক'লে, প্ৰথমজনে। “যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, কৰতোলা আৰু বেষ্যাবোৰে তোমালোকৰ আগেয়ে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত সোমাব। ৩২ কিয়নো যোহন ধৰ্মপথে তোমালোকৰ ওচৰলৈ আহিল, তথাপি তোমালোকে তেওঁত বিশ্বাস নকৰিলা; কিন্তু কৰতোলা আৰু বেষ্যাবোৰে তেওঁত বিশ্বাস কৰিলে; তোমালোকে তাক দেখিও, পাছত বিশ্বাস কৰিবলৈকো অনুতাপ নকৰিলা।

কেইজনমান বিশ্বাসঘাতক খেতিয়কৰ দৃষ্টান্ত

৩৩ আৰু এটা দৃষ্টান্ত শুনা। এজন মানুহ আছিল; তেওঁ দ্ৰাক্ষাবাৰী পাতি, তাৰ চাৰিওফালে বেৰা দি, মাজত পেৰাশাল পাতি, টঙিও সাজিলে; পাছত তেওঁ খেতিয়কসকলৰ হাতত গতাই দি, আন দেশলৈ গ'ল। ৩৪ যেতিয়া দ্ৰাক্ষাগুটি চপোৱাৰ বতৰ ওচৰ হ'ল, তেওঁ নিজৰ গুটি পাবলৈ, খেতিয়ক সকলৰ ওচৰলৈ তেওঁৰ দাসবোৰক পঠাই দিলে। ৩৫ কিন্তু দ্ৰাক্ষাবাৰীৰ খেতিয়ক সকলে তেওঁৰ দাসবোৰক ধৰি, এজনক কোবালে, এজনক বধ কৰিলে, এজনক শিল দলিয়াই মাৰিলে। ৩৬ পুনৰায় তেওঁ আগতকৈ অধিক দাস পঠালে; তাতে সিহতকো সেই একেদৰে ব্যৱহাৰ কৰিলে। ৩৭ পাছত দ্ৰাক্ষাবাৰীৰ গৰাকীয়ে 'পুত্ৰক আদৰ কৰিব বুলি', সিহঁতৰ ওচৰলৈ পঠালে। ৩৮ কিন্তু খেতিয়কসকলে পুত্ৰক দেখি, পৰস্পৰে ক'লে, এওঁৱেই উত্তৰাধিকাৰী; আহাঁ, আমি এওঁক বধ কৰোঁহঁক, তাতে তেওঁৰ উত্তৰাধিকাৰ আমাৰ হ'ব। ৩৯ এই বুলি সিহতে তেওঁক ধৰি, দ্ৰাক্ষাবাৰীৰ বাহিৰলৈ নি বধ কৰিলে। ৪০ এনে স্থলত সেই দ্ৰাক্ষাবাৰীৰ গৰাকী জন আহিলে, সেই খেতিয়ক সকলক কি কৰিব?” ৪১ লোক সকলে তেওঁক ক'লে, “তেওঁ সেই দুৰ্জনবোৰক নিষ্ঠুৰভাবে সংহাৰ কৰিব, আৰু যি সকলে বতৰত গুটি শোধাই দিব, এনে আন খেতিয়ক সকলৰ হাতত সেই বাৰী গতাই দিব।”

৪২ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “এই বচন তোমালোকে ধৰ্মশাস্ত্ৰত পঢ়া নাই নে, ঘৰ-সজা সকলে যি শিল অগ্ৰাহ্য কৰিলে, সেয়ে ঢুকৰ প্ৰধান শিল হ'ল; এয়ে প্ৰভুৰ পৰা হ'ল, আৰু আমাৰ দেখাত আচৰিত?”

৪৩ এই হেতুকে মই তোমালোকক কওঁ, তোমালোকৰ পৰা ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য নিয়া হ'ব, আৰু তাৰ ফল উৎপন্ন কৰা জাতিক দিয়া হ'ব। ৪৪ এই শিলৰ ওপৰত যি কোনো পৰিব. তেওঁ ডোখৰ ডোখৰকৈ ভাগি যাব; কিন্তু যাৰ ওপৰত এই শিল পৰিব, তেওঁক ধূলিৰ দৰে উৰুৱাই পেলাব।”

৪৫ তেতিয়া প্ৰধান পুৰোহিত আৰু ফৰীচী সকলে তেওঁৰ এই দৃষ্টান্তবোৰ শুনি, তেওঁ যে তেওঁলোকৰ বিষয়ে কৈছে এই কথা বুজি পালে। ৪৬ কিন্তু তেওঁলোকে তেওঁক ধৰিবলৈ ছল বিচাৰোতে, লোক সকললৈ ভয় কৰিলে; কিয়নো লোক সকলে তেওঁক ভাববাদী বুলি মানিছিল।

২২ অধ্যায়।

বিয়াৰ ভোজৰ দৃষ্টান্ত

২২ যীচুৱে উত্তৰ দিলে, আৰু দৃষ্টান্তৰে তেওঁলোকৰ লগত কথা পাতি ক'লে যে, ২ “স্বৰ্গৰাজ্যৰ তুলনা এনে এজন বজাৰ লগত দিয়া যায়, যি জনে তেওঁৰ পুতেকৰ বিয়াৰ ভোজ পাতি, ৩ এই ভোজলৈ নিমন্ত্ৰণ কৰিবলৈ তেওঁৰ দাসবোৰক পঠাই দিলে, কিন্তু নিমন্ত্ৰিত সকল আহিবলৈ মন নকৰিলে। ৪ পুনৰায় তেওঁ আন দাসবোৰক এই আদেশ দি পঠালে, “যি সকলক নিমন্ত্ৰণ কৰা হৈছে তেওঁলোকক কোৱা গৈ, “চোৱা, মই ভোজ যুগুত কৰিলোঁ; মোৰ বলধ আদি হ্ৰষ্টপুষ্ট পশু মৰা হৈছে, আৰু সকলো সম্পূৰ্ণ হ'ল; তোমালোকে বিয়াৰ ভোজলৈ আহাঁ।” ৫ কিন্তু তেওঁলোকে অৱহেলা কৰি কোনোৱে নিজৰ খেতিলৈ আৰু কোনোৱে নিজৰ বেহা-বেপাৰলৈ ওলাই গ'ল। ৬ আৰু অৱশিষ্টবোৰে তেওঁৰ সেই দাসবোৰক ধৰি, অপমান কৰি বধ কৰিলে। ৭ তাতে বজাৰ খং উঠি, তেওঁৰ সৈন্য সকলক পঠিয়াই, সেই নৰবধীবোৰক সংহাৰ কৰি, সিহঁতৰ নগৰ খন পুৰি পেলালে। ৮ তেতিয়া তেওঁৰ দাসবোৰক ক'লে, বিয়াৰ ভোজ যুগুত হৈ আছে, কিন্তু নিমন্ত্ৰিত সকল যোগ্য নাছিল; ৯ এই কাৰণে তোমালোকে ৰাজপথৰ চাৰিআলিলৈ গৈ যিমান মানুহ পোৱা, সেই আটাই লোককে বিয়াৰ উৎসৱলৈ নিমন্ত্ৰণ কৰাও। ১০ তেতিয়া সেই দাসবোৰে বাটলৈ ওলাই গৈ, ভাল বেয়া যিমান মানুহ পালে, সেই সকলোকে গোটাই আনিলে; তাতে আলহী সকলৰ বিয়া-ঘৰ ভৰি পৰিল। ১১ কিন্তু ৰজাই আলহী সকলক চাবলৈ ভিতৰলৈ আহোতে বিয়া কাপোৰ নিপিদ্ধা এজন মানুহ দেখি সুধিলে, ১২ “হে মিতৰ, বিয়াৰ কাপোৰ নোহোৱাকৈ তুমি নো ইয়াত কেনেকৈ সোমালা?”

তেতিয়া তেওঁ অবাৰ ক'লে; ১৩ তেতিয়া ৰজাই তেওঁৰ দাস সকলক ক'লে, ‘ইয়াক হাত-ভৰি বান্ধি, বাহিৰৰ আন্ধাৰত পেলাই দিয়া; তাতে ক্ৰন্দন আৰু দাত কৰচনি হ'ব।’ ১৪ কিয়নো নিমন্ত্ৰিত লোক অনেক, কিন্তু মনোনিত লোক তাকৰ।”

কৈচৰক কৰ দিয়াৰ বিষয়ে প্ৰশ্ন

১৫ তাৰ পাছত ফৰীচী সকল গ'ল, আৰু কেনেকৈ যীচুক তেওঁ নিজে কোৱা কথাত বন্দী কৰিব পাৰে, সেই বিষয়ত পৰিকল্পনা কৰিব ধৰিলে। ১৬ এনে মন্ত্ৰণা কৰি, তেওঁলোকে হেৰোদিয়া মানুহৰ সৈতে তেওঁলোকৰ শিষ্য সকলক তেওঁৰ ওচৰলৈ পঠিয়ালো। তেওঁলোকে যীচুক ক'লে, “হে গুৰু, আপুনি সত্য, আৰু সত্যৰূপে ঈশ্বৰৰ পথ দেখুৱাইছে, কোনো ব্যক্তিৰ সৈতে পক্ষপাতিত্বও নকৰে। ১৭ গতিকে আমাক কওঁকচোন, ‘চীজাৰক কৰ দিয়া ন্যায় সঙ্গত হয় নে নহয়?’ এই বিষয়ে আপুনি কি ভাৱে, কৈচৰক খাজনা দিব পায় নে নাপায়?”

১৮ যীচুৱে তেওঁলোকৰ দৃষ্টতা বুজি পাই ক'লে, “হে কপটিয়া সকল, কিয় মোক পৰীক্ষা কৰিছা? ১৯ কৰ দিয়া ধন মোক দেখুওৱা।” তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁৰ আগলৈ আধলি এটা আনিলে। ২০ যীচুৱে তেওঁলোকক সুধিলে, “এই প্ৰতিমূৰ্তি আৰু নাম কাৰ?” ২১ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, “চীজাৰক।” তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “তেন্তে যি চীজাৰক, সেয়া চীজাৰক দিয়া আৰু যি ঈশ্বৰক, সেয়া ঈশ্বৰক দিয়া।” ২২ এই কথা শুনি তেওঁলোকে বিস্ময় মানিলে। পাছত তেওঁলোকে তেওঁক ২৩এৰি গুচি গ'ল।

মৃত লোকৰ পুনৰ্জন্মৰ বিষয়ে প্ৰশ্ন

২৩ সেইদিনা পুনৰ্জন্ম বিশ্বাস নকৰা চন্দ্ৰকী সকল তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিলা তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে, ২৪ “হে গুৰু মোচিয়ে ক'লে, কোনো মানুহ যদি সন্তান নোহোৱাকৈ মৰে, তেন্তে ভায়েকে তেওঁৰ পত্নীক বিয়া কৰাই ককায়েকলৈ বংশ উৎপন্ন কৰিব। ২৫ আমাৰ ইয়াত সাত জন ভাই-ককাই আছিল; প্ৰথম জনে বিয়া কৰালে আৰু সন্তান নোহোৱাকৈ মৰি, তেওঁৰ তিৰোতাক ভায়েকলৈ এৰি গ'ল। ২৬ পাছত দ্বিতীয়, তৃতীয় আদি কৰি সাতো জন ভাই একেদৰে কৰিলে আৰু মৰিল। ২৭ সকলোৰে পাছত সেই তিৰোতা জনী মৰিল। ২৮ তেন্তে পুনৰ্জন্মত তেওঁ সেই সাত জনৰ ভিতৰত কোন জনৰ পত্নী হব? কিয়নো সকলোৱে তেওঁক বিয়া কৰাইছিল।”

২৯ যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকে ধৰ্মশাস্ত্ৰৰ আৰু ঈশ্বৰৰ পৰাক্ৰম নাজানি ভুল কৰিছা। ৩০ কিয়নো পুনৰ্জন্মত বিয়া নকৰাই, বিয়া দিয়াও নহয়; কিন্তু স্বৰ্গত থকা দূতৰ নিচিনা হয়। ৩১ মৃত সকলৰ পুনৰ্জন্মৰ বিষয়ে যি বাক্য ঈশ্বৰৰ দ্বাৰাই তোমালোকক কোৱা হৈছিল বোলে, ৩২ ‘মই অৱবাহামৰ ঈশ্বৰ, ইচহাকৰ ঈশ্বৰ, যাকোবৰ ঈশ্বৰ; তেওঁ মৃত সকলৰ ঈশ্বৰ নহয়, কিন্তু জীৱিত সকলৰহে ঈশ্বৰ।’ ৩৩ ইয়াকে শুনি, লোক সকলে তেওঁৰ উপদেশত বিস্ময় মানিলে।

প্ৰধান আজ্ঞাৰ বিষয়ে প্ৰশ্ন

৩৪ যেতিয়া ফৰীচী সকলে শুনিলে যে, যীচুৱে চন্দ্ৰকী সকলক নিৰুত্তৰ কৰিছে, তেতিয়া তেওঁলোক এক গোট হ'ল; ৩৫ তেওঁলোকৰ মাজৰ এজন বিধান পণ্ডিতে তেওঁক পৰীক্ষা কৰি সুধিলে- ৩৬ “হে গুৰু, বিধানৰ কোনটো আজ্ঞা প্ৰধান?”

৩৭ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “তুমি সকলো হৃদয়, সকলো প্ৰাণ, আৰু সকলো চিত্তেৰে তোমাৰ প্ৰভু পৰমেশ্বৰক প্ৰেম কৰা।” ৩৮ এইটোৱেই প্ৰধান আৰু প্ৰথম আজ্ঞা। ৩৯ এইদৰে দিবতীয়টো আজ্ঞা হ'ল- তোমাৰ চুবুৰীয়াক তোমাৰ নিচিনাকৈ প্ৰেম কৰা। ৪০ এই দুটা আজ্ঞাকে গোটেই বিধান আৰু ভাৱবাদী সকলে নিৰ্ভৰ কৰে।”

দায়ুদৰ সন্তানৰ বিষয়ে প্ৰশ্ন

৪১ ফৰীচী সকল গোট খাই থাকোঁতে, যীচুৱে তেওঁলোকক এটা প্ৰশ্ন সুধিলে, ৪২ তেওঁ সুধিলে, “খৰীষ্টৰ বিষয়ে তোমালোকৰ মনে কি ধৰে? তেওঁ কাৰ সন্তান?” তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, “দায়ুদৰ সন্তান।”

৪৩ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “তেনেহলে দায়ুদে কেনেকৈ আত্মাৰ দ্বাৰাই প্ৰভু বুলিলে আৰু ক'লে,

৪৪ প্ৰভুৱে মোৰ প্ৰভুক ক'লে, মই

তোমাৰ শতৰুবোৰক তোমাৰ চৰণৰ অধীন নকৰালৈকে,

মোৰ সোঁহাতে বহি থাকা।

৪৫ এতেকে দায়ুদে যদি খৰীষ্টক প্ৰভু বোলে, 'তেন্তে তেওঁ কেনেকৈ তেওঁৰ সন্তান হ'ব পাৰে?' ৪৬ কোনোও তেওঁক একো উত্তৰ দিব নোৱাৰিলে; আৰু সেই দিনাৰে পৰা তেওঁক কোনো কথা সুধিবলৈকো কাৰো সাহস নহ'ল।

২৩ অধ্যায়।

যীচুৱে ফৰীচী আৰু অধ্যাপক সকলৰ দোষ দেখুওৱা

২৩ ^১ তেতিয়া যীচুৱে লোক সকলক আৰু তেওঁৰ শিষ্য সকলক ক'লে, ^২ তেওঁ ক'লে “অধ্যাপক আৰু ফৰীচী সকল মোচিৰ' আসনত বহি আছে। ^৩ এই কাৰণে তেওঁলোকে তোমালোকক যি আজ্ঞা দিয়ে, সেই সকলোকে পালন আৰু মান্য কৰিবা; কিন্তু তেওঁলোকৰ কৰ্মৰ দৰে নকৰিবা; কিয়নো তেওঁলোকে কয়, কিন্তু নকৰে। ^৪ হয়, তেওঁলোকে গধূৰ আৰু অসহনীয় ভাৰ বান্ধি মানুহবোৰৰ কান্ধত দিয়ে, কিন্তু নিজে এটা আঙুলিৰেও সেই ভাৰ লৰাবলৈ ইচ্ছা নকৰে। ^৫ তেওঁলোকে মানুহক দেখুৱাবলৈ নিজৰ সকলো কৰ্ম কৰে; কিয়নো তেওঁলোকে নিজৰ নিজৰ তাবিজ ডাঙৰকৈ লয়, আৰু কাপোৰৰ দহি দীঘলকৈ ৰাখে।

^৬ ভোজত প্ৰধান ঠাই, আৰু নাম-ঘৰত প্ৰধান আসন, ^৭ হাট-বজাৰত নমস্কাৰ আৰু লোক সকলে 'ববিব' সম্বোধন কৰা, তেওঁলোকে এইবোৰ ভালপায়। ^৮ কিন্তু তোমালোকে হ'লে, “ববিব' বুলি মতা নহ'বা; কিয়নো এজন্য তোমালোকৰ গুৰু আছে, আৰু তোমালোক সকলো ভাই ভাই। ^৯ পৃথিৱীত কাৰো পিতৃ বুলি নামাতিবা; কিয়নো এজন্য, অৰ্থাৎ স্বৰ্গত থকা জনাই তোমালোকৰ পিতৃ। ^{১০} আৰু তোমালোক আচাৰ্য্য বুলি মতা নহ'বা; কিয়নো এজন্য, অৰ্থাৎ খৰীষ্টই তোমালোকৰ আচাৰ্য্য। ^{১১} কিন্তু তোমালোকৰ মাজত যি জন শ্ৰেষ্ঠ, তেওঁ তোমালোকৰ পৰিচাৰক হ'ব। ^{১২} যি কোনোৱে নিজকে নিজে বৰ বুলি মানিব, তেওঁক সৰু কৰা হ'ব; আৰু যি কোনোৱে নিজকে নিজে সৰু বুলি মানিব, তেওঁক বৰ কৰা হ'ব। ^{১৩} কিন্তু হায় হায় কপটীয়া অধ্যাপক আৰু ফৰীচী সকল! তোমালোক সন্তাপৰ পাত্ৰ; কিয়নো মানুহবোৰৰ আগত তোমালোকে স্বৰ্গৰাজ্যৰ দুৱাৰ বন্ধ কৰিছা; কাৰণ তোমালোকে নিজেও নোসোমোৱা, আৰু সোমাবলৈ ধৰা সকলকো সোমাবলৈ নিদিয়া। ^{১৪} হায় হায় কপটীয়া, অধ্যাপক আৰু ফৰীচী সকল! তোমালোকে বাৰী-বিধৱা সকলৰ ঘৰ-বাৰী গ্ৰাস কৰা আৰু দীঘল প্ৰাৰ্থনাৰে ছদ্মবেশ ধৰা, এই হেতুকে তোমালোকে অধিক দণ্ড পাবা। ^{১৫} হায় হায় কপটীয়া, অধ্যাপক আৰু ফৰীচী সকল! তোমালোক সন্তাপৰ পাত্ৰ; কিয়নো তোমালোকে এজনক ইহুদী ধৰ্ম লোৱাবলৈ, সাগৰ আৰু পৃথিৱী ঘূৰি ফুৰা; আৰু যেনে লয়, সেই জনক নিজতকৈয়ো দুগুণ নৰকী কৰা। ^{১৬} হায় হায় অন্ধ পথ প্ৰদৰ্শক! তোমালোক সন্তাপৰ পাত্ৰ; কিয়নো তোমালোকে কোৱা যে, মন্দিৰত ধৰি শপত খালে একো নহয়; কিন্তু যি জনে মন্দিৰৰ সোণত ধৰি শপত খায়, তেওঁহে ধৰুৱা হয়। ^{১৭} হে নিবেৰ্বীধ আৰু অন্ধ সকল, সোণ আৰু সোণক পবিত্ৰ কৰা যি মন্দিৰ, এই দুয়োৰো মাজত কোনটো শ্ৰেষ্ঠ?

^{১৮} তোমালোকে কোৱা যে, বেদিত ধৰি শপত খালে, একো নহয়; কিন্তু যি জনে তাৰ ওপৰৰ নৈবেদ্যত ধৰি শপত খায়, তেওঁহে ধৰুৱা। ^{১৯} হে অন্ধ সকল, নৈবেদ্য আৰু নৈবেদ্যক পবিত্ৰ কৰা যি বেদি, এই দুয়োৰো মাজত কোনটো শ্ৰেষ্ঠ?

^{২০} এতেকে যি কোনোৱে বেদিত ধৰি শপত খায়, তেওঁ বেদিত আৰু তাৰ ওপৰৰ সকলোতে ধৰি শপত খোৱা হয়; ^{২১} আৰু যি কোনোৱে মন্দিৰত ধৰি শপত খায়, তেওঁ মন্দিৰ আৰু তাত বাস কৰা জনতো ধৰি শপত খোৱা হয়। ^{২২} যি কোনোৱে স্বৰ্গৰ নামে শপত খায়, তেওঁ ঈশ্বৰৰ সিংহাসন আৰু তাৰ ওপৰত বহা জনৰ নামেৰেও শপত খায়। ^{২৩} হায় হায় কপটীয়া, অধ্যাপক আৰু ফৰীচী সকল! তোমালোক সন্তাপৰ পাত্ৰ; কিয়নো তোমালোকে পদিনা, গুৱামুৰি, আৰু জীৰাৰ দশম ভাগ দান কৰা,

কিন্তু বিধানৰ মাজৰ গুৰুত্বপূৰ্ণ যি ভাগ, ন্যায়া-বিচাৰ, দয়া আৰু বিশ্বাস, এইবোৰৰ ভাগ এৰিলাইক। কিন্তু এইবোৰ পালন কৰা, আৰু সেইবোৰক ত্যাগ নকৰা তোমালোকৰ উচিত আছিল।^{২৪} হে অন্ধ পথদৰ্শক সকল, তোমালোকে পোক এটাকে ছেকি পেলাই, উটকে গিলাইক!

^{২৫} হায় হায় কপটীয়া, অধ্যাপক আৰু ফৰীচী সকল! তোমালোক সন্তাপৰ পাত্ৰ; কিয়নো তোমালোকে বাটি-কাঁহীৰ বাহিৰ ফাল নিকা কৰা, কিন্তু ভিতৰ ফাল অপহৰণ আৰু অতিশয়ৰে পৰিপূৰ্ণ।^{২৬} হে অন্ধ ফৰীচী সকল, আগেয়ে বাটি-কাঁহীৰ ভিতৰ ফাল নিকা কৰা, তেতিয়াহে তাৰ বাহিৰ ফালো নিকা হ'ব।^{২৭} হায় হায় কপটীয়া, অধ্যাপক আৰু ফৰীচী সকল! তোমালোক সন্তাপৰ পাত্ৰ; সেইবোৰৰ বাহিৰফালে দেখিবলৈ সুন্দৰ, কিন্তু ভিতৰফালে মৰা মানুহৰ হাড় আৰু সকলো প্ৰকাৰ মলিৰে পৰিপূৰ্ণ।^{২৮} সেইদৰে তোমালোকো বাহিৰ ফালে মানুহে দেখাত ধাৰ্মিক; কিন্তু ভিতৰত, কপট আৰু অধৰ্মেৰে পূৰ হৈ আছা।^{২৯} হায় হায় কপটীয়া, অধ্যাপক আৰু ফৰীচী সকল। তোমালোক সন্তাপৰ পাত্ৰ; কিয়নো তোমালোকে ভাববাদী সকলৰ মৈদাম বান্ধিছা, আৰু ধাৰ্মিক সকলৰ মৈদাম শোভিত কৰিছা।^{৩০} তোমালোকে কোৱা যে, 'আমাৰ পূৰ্বপুৰুষ সকলৰ দিনত আমি থকা হ'লে, ভাববাদী সকলৰ বক্তৃপাতত তেওঁলোকৰ সহভাগী নহলোহেঁতেন।'^{৩১} এইদৰে, তোমালোক যে ভাববাদী সকলক বধ কৰোতা সকলৰ সন্তান, এই বিষয়ে তোমালোকে নিজেই নিজৰ পক্ষে সাক্ষ্য দিছা।^{৩২} এই হেতুকে চোৱা, তোমালোকেও নিজৰ পূৰ্ব-পুৰুষ সকলৰ জোখৰ পাত্ৰ পূৰ কৰা।^{৩৩} হে সৰ্পগণ, কালসৰ্পৰ বংশ, তোমালোকে নো কেনেকৈ নৰকৰ দণ্ডৰ পৰা সাৰিবা?

^{৩৪} এই কাৰণে চোৱা, মই তোমালোকৰ ওচৰলৈ ভাববাদী, জ্ঞানী আৰু অধ্যাপক সকলক পঠাওঁ; তেওঁলোকক তোমালোকে বধ কৰিবা, কৰুচত দিবা; কিছুমানক তোমালোকে নাম-ঘৰত কোবাবা, আৰু নগৰে নগৰে তাড়না কৰিবা।^{৩৫} তাতে ধাৰ্মিক হেবলৰ বক্তৃপাতৰ পৰা, বৰখিয়াৰ পুতেক যি জখৰিয়াক তোমালোকে মন্দিৰ আৰু বেদিৰ মাজত বধ কৰিলা, তেওঁৰ বক্তৃপাতলৈকে পৃথিৱীৰ ওপৰত সকলো ধাৰ্মিকৰ বক্তৃপাতৰ দোষ তোমালোকৰ ওপৰত পৰিব।^{৩৬} মই তোমালোকক সঁচাকৈ কঁও, এইবোৰ এই কালৰ লোক সকললৈ হ'ব।

যিৰুচালেমৰ কাৰণে বিলাপ

^{৩৭} যিৰুচালেম, যিৰুচালেম, যি জনে ভাববাদী সকলক বধ কৰে আৰু তোমাৰ ওচৰলৈ পঠোৱা সকলক শিল দলিয়াই মাৰে, কিমান বাৰ মই তোমালোকৰ সন্তান সকলক একলগ কৰিবলৈ যত্ন কৰিলো, কুকুৰাই যেনেকৈ নিজৰ পোৱালিবোৰক ডেউকাৰ তলত চপাই লয়, তেনেকৈ ময়ো তোমাৰ সন্তানবোৰক চপাই লবলৈ ইচ্ছা কৰিছিলোঁ, কিন্তু তুমি সন্মত নহলা।^{৩৮} চোৱা, তোমাৰ ঘৰ তোমাৰ বাবে পৰিত্যক্ত হৈছে;^{৩৯} কিয়নো মই তোমাক কওঁ, প্ৰভুৰ নামেৰে যি জন আহিছে তেওঁ ধন্য, এই কথা নোকোৱালৈকে তোমালোকে এতিয়াৰ পৰা পুনৰ মোক দেখিবলৈ নাপাবা।"

২৪ অধ্যায়।

যিৰুচালেমৰ বিনাশ; যীচুৰ পুনৰাগমনৰ বিষয়ে জনোৱা

২৪ ^১ যীচু ধৰ্ম্মধামৰ পৰা ওলাই যাওঁতে, তেওঁৰ শিষ্য সকলে তেওঁক ধৰ্ম্মধামৰ গাঁথনিবোৰ দেখুৱাবলৈ ওচৰলৈ আহিল।
^২ কিন্তু তেওঁ উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, "তোমালোকে এই সকলোকে নেদেখিছা নে? মই তোমালোকক স্বৰূপকৈ কওঁ, যি শিল পেলোৱা নহব, ইয়াত এনে এটা শিলো আন এটা শিলৰ ওপৰত এৰা নহ'ব।"

^৩ পাছত তেওঁ যেতিয়া জৈতুন পৰ্বতৰ ওপৰত বহিল, তেতিয়া শিষ্য সকলে ওপুতে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি সেই বিষয়ে সুধিলে, "এইবোৰ কেতিয়া হ'ব? আপোনাৰ আগমন আৰু এই জগতৰ শেষ হোৱাৰ চিন কি? সেই বিষয়েও আমাক কওঁক।"^৪ তেতিয়া যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, "কোনোও যেন তোমালোকক নুভুলায়, এই বিষয়ে সাৱধান হোৱা।^৫ কিয়নো অনেকে মোৰ নামেৰে আহি, 'মই খ্ৰীষ্ট' বুলি অনেকক ভুলাব।^৬ তোমালোকে ৰণৰ কথা আৰু যুদ্ধৰ সন্ধানৰ বাতৰি শুনিবা। সাৱধান হোৱা, ব্যাকুল নহ'বা; কিয়নো এইদৰে ঘটিব লাগে; কিন্তু তেতিয়াও শেষ নহব।^৭ জাতিৰ বিৰুদ্ধে জাতি, ৰাজ্যৰ বিৰুদ্ধে ৰাজ্যৰ উঠিব, ঠায়ে ঠায়ে আকাল আৰু ভূমিকম্প হ'ব।^৮ এই সকলো মাথোন প্ৰসৱৰ যাতনাৰ আৰম্ভণিহে।^৯ সেই কালত ক্ৰেশ্‌ভোগ কৰিবলৈ মানুহবোৰে তোমালোকক শতৰূৰ হাতত শোঁধাই দিব, বধো কৰিবা মোৰ নামৰ কাৰণে তোমালোকে সকলো জাতিৰ ঘৃণাৰ পাত্ৰ হ'ব।^{১০} তেতিয়া অনেকে বিধিনি পাব, ইজনে সিজনক শতৰূৰ হাতত শোঁধাই দিব আৰু ইজনে সিজনক যিণ কৰিব।^{১১} বহুতো মিছা-কোৱা ভাববাদী ওলাই অনেকক ভুলাবা।

^{১২} কাৰণ অধৰ্ম্ম অধিক হোৱাত, অনেকৰ প্ৰেম চোঁচ হৈ যাব।^{১৩} কিন্তু যি জনে শেষলৈকে সহি থাকে, সেই জনেই পৰিত্ৰাণ পাব।^{১৪} সকলো জাতিলৈ সাক্ষ্য হবলৈ শুভবাৰ্ত্তা গোটেই জগততে ঘোষণা কৰা হ'ব; তেতিয়াহে শেষ সময় ওচৰ হ'ব।^{১৫} এই হেতুকে যি অৱহেলিত যিণলগীয়া বস্ত্ৰৰ কথা দানিয়েল ভাববাদীৰ দ্ৰাৰাই কোৱা হৈছিল, তাক তেতিয়া পবিত্ৰ ঠাইত থকা দেখিবা। এই বিষয়ে যি জনে পঢ়ে, তেওঁ বুজকা।^{১৬} তেতিয়া যিছদিয়াত থকা মানুহবোৰ পৰ্ব্বতলৈ পলাই যাওঁক;^{১৭} ঘৰৰ ওপৰত থকা

জনে, তেওঁৰ ঘৰৰ পৰা বস্তুবোৰ উলিয়াই নিবলৈ নানামক; ১৮ পথাৰত থকাজনে, তেওঁৰ কাপোৰ খন লবলৈ উলটি নাযাওঁক। ১৯ কিন্তু সেই কালত গৰ্ভৱতী আৰু নিজৰ কেচুৱাক প্ৰতিপালন কৰি থকা তিৰোতা সকলৰ সন্তাপ হ'ব। ২০ তোমালোকৰ পলোৱা সেই দিন যেন জাৰকালি বা বিশ্ৰাম-বাৰে নহয়, ইয়াৰ কাৰণে প্ৰাৰ্থনা কৰা। ২১ কিয়নো সেই কালত মহা-ক্ৰেশ হ'ব, জগতৰ আদিৰে পৰা এতিয়ালৈকে তেনে ক্ৰেশ কেতিয়াও হোৱা নাই আৰু নহবও। ২২ সেই দিনৰ সংখ্যা কম নকৰা হ'লে কোনো প্ৰাণীৰে বক্ষা নহলহেঁতেন; কিন্তু মনোনীত লোকৰ কাৰণে সেই দিনৰ সংখ্যা কম কৰা হ'ব। ২৩ তেতিয়া যদিও তোমালোকক কোনোৱে কয়, 'চোৱা, খ্ৰীষ্ট ইয়াত আছে' বা 'তাত আছে!' তথাপি বিশ্বাস নকৰিবা। ২৪ কিয়নো ভুৱা খ্ৰীষ্ট আৰু ভুৱা ভাৱবাদীবোৰ ওলাই এনে মহৎ চিন আৰু অদ্ভুত লক্ষণ দেখুৱাব যে, সাধ্য হ'লে, মনোনীত লোক সকলকো ভুলাব। ২৫ চোৱা, এই কথা মই আগেয়ে তোমালোকক কলোঁ। ২৬ এই হেতুকে কোনো মানুহে আহি যদি তোমালোকক কয়, "চোৱা খ্ৰীষ্ট অৰণ্যত আছে; তেস্তে ওলাই নাযাবা; নাইবা, চোৱা, তেওঁ ভিতৰ-কোঠালীত আছে বুলিলেও বিশ্বাস নকৰিবা। ২৭ কিয়নো বিজুলীয়ে যেনেকৈ পুৰৰ পৰা ওলাই পশ্চিমলৈ চমকনি মাৰে, তেনেকৈ মানুহৰ পুত্ৰৰো আগমন হ'ব। ২৮ য'ত মৰা শ থাকে, সেই ঠাইত শগুনো গোট খায়। ২৯ কিন্তু সেই কালৰ ক্ৰেশৰ পাছতেই সূৰ্য্য অন্ধকাৰময় হ'ব, চন্দ্ৰৰো পোহৰ নিদিব; আকাশৰ পৰা তৰাবোৰ খহি পৰিব আৰু আকাশৰ পৰাক্ৰমবোৰ লৰোৱা হ'ব। ৩০ যেতিয়া আকাশত মানুহৰ পুত্ৰৰ চিন প্ৰকাশিত হ'ব; তেতিয়া পৃথিবীৰ সকলো ফৈদে হিয়া ভুৰুৱাবা আকাশত মেঘৰ ওপৰত মানুহৰ পুত্ৰক পৰাক্ৰম আৰু মহাপ্ৰত্যাপেৰে অহা দেখিব। ৩১ তেতিয়া ভূবীৰ মহাশব্দেৰে তেওঁ নিজৰ দূতবোৰক পঠাব; তাতে তেওঁলোকে আকাশৰ এক সীমাৰ পৰা আন সীমালৈকে চাৰিওফালৰ পৰা তেওঁৰ মনোনীত লোক সকলক আনি গোটাব। ৩২ ডিমৰ গছৰ পৰা এটা দৃষ্টান্ত শিকা যেতিয়া তাৰ ঠাল কোমল হৈ কুঁহি পাত মেলে, তেতিয়া জহকাল ওচৰ হৈছে বুলি তোমালোকে জানা। ৩৩ সেইদৰে যেতিয়া এই সকলোকে দেখিবা, তেতিয়া তেওঁ ওচৰ চাপি দুৰাৰম্ভ পালেহি বুলি তোমালোকে জানিবা। ৩৪ মই তোমালোকক সচাকৈ কওঁ, এই সকলো নঘটে মনে এই কালৰ মানুহবোৰ লুপ্ত নহ'ব। ৩৫ আকাশ আৰু পৃথিবী লুপ্ত হ'ব, কিন্তু মোৰ বাক্য হলে কেতিয়াও লুপ্ত নহ'ব। ৩৬ কিন্তু অকল পিতৃৰ বাহিৰে স্বৰ্গৰ দূতবোৰ বা পুত্ৰ বা আন কোনেও সেই দিন আৰু সময় নাজানে। ৩৭ নোহৰ দিনৰদৰে সেইদিনা মানুহৰ পুত্ৰৰ আগমন হ'ব। ৩৮ কিয়নো জলপ্ৰাৱনৰ আগেয়ে নোহ জাহাজত সোমাৱা দিনলৈকে যেনেকৈ মানুহবোৰে ভোজন-পান কৰি বিয়া কৰাই, বিয়া দি আছিল, ৩৯ আৰু জল-প্ৰাৱন আহি সকলোকে উটুৱাই নিনয়ালৈকে জ্ঞান নাপালে, সেইদৰেই মানুহৰ পুত্ৰৰ আগমন হ'ব। ৪০ তেতিয়া দুজন মানুহ পথাৰত থাকোঁতে এজনক গ্ৰহণ কৰা হ'ব আৰু এজনক ত্যাগ কৰা হ'ব। ৪১ দুজনী তিৰোতাই জাঁতৈৰে ডলি থাঁকোতে এজনীক গ্ৰহণ কৰা হ'ব আৰু এজনীক ত্যাগ কৰা হ'ব। ৪২ এই হেতুকে পৰ দি থাকা; কিয়নো তোমালোকৰ প্ৰভু কোন মুহূৰ্তত আহিব, সেই বিষয়ে তোমালোকে নাজানা। ৪৩ কোন পৰত চোৱা আহিব, সেই বিষয়ে গৃহস্থ জনে আগেয়ে জনা হ'লে পৰ দি থাকি নিজৰ ঘৰত সিদ্ধি দিব নিদিলেহেঁতেন; ইয়াক তোমালোকে জানা। ৪৪ এতেকে তোমালোকো যুগুত হৈ থাকা; কিয়নো যি সময় তোমালোকে নাভাবা, সেই সময়ত মানুহৰ পুত্ৰ আহিব। ৪৫ এইকাৰনে বুদ্ধিমান আৰু বিশ্বাসী দাস কোন জন হয়, উচিত সময়ত আহাৰ দিবলৈ যি জন দাসক প্ৰভুৱে সিহঁতৰ ওপৰত গৰাকী পাতিলে সেই জন নহয় নে? ৪৬ প্ৰভু অহা কালত, যি দাসক এইদৰে কৰা দেখে, সেই দাস ধন্য। ৪৭ মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, তেওঁ নিজৰ সৰ্বস্বৰ ওপৰত সেই জনক ঘৰগিৰী পাতিব। ৪৮ কিন্তু মোৰ প্ৰভুৱে পলম কৰিছে, এই বুলি সেই দুই দাসে মনতে কৈ, ৪৯ যদি তাৰ সহদাস সকলক কোবাবলৈ ধৰে আৰু মতলীয়াবোৰৰ লগত ভোজন-পান কৰে, ৫০ তেনেহলে যিদিনা সেই দাসে অপেক্ষা নকৰে আৰু যি সময়ৰ বিষয়ে সি নাজানে, সেই সময়তে তাৰ প্ৰভু আহি, ৫১ তাক দুডোখৰ কৰি কপটীয়াবোৰৰ লগত তাৰ পাবলগীয়া ভাগ নিৰূপন কৰিব; তাতে ক্ৰন্দন আৰু দাঁত কৰচনি হ'ব।

২৫ অধ্যায়।

দহ জনী কন্যা আৰু গাগৰিৰ দৃষ্টান্ত

২৫ তেতিয়া চাকি লৈ, দৰাক আগবঢ়াবলৈ ওলাই যোৱা দহ জনী কন্যাৰ লগত স্বৰ্গৰাজ্যৰ তুলনা দিয়া হ'ব। ২ তেওঁলোকৰ মাজত পাঁচ জনী নিব্বুদ্ধি আৰু পাঁচ জনী সুবুদ্ধি আছিল। ৩ কিয়নো নিব্বুদ্ধি কেইজনীয়ে নিজৰ নিজৰ চাকি লওঁতে লগত তেল নল'লে; ৪ কিন্তু সুবুদ্ধি কেইজনীয়ে তেওঁলোকৰ চাকিৰ লগত নিজৰ নিজৰ পাত্ৰত তেলো ল'লে। ৫ পাছত দৰা আহোতে পলম হোৱাত, সকলোৱে কলমটীয়াই টোপনি গ'ল। ৬ কিন্তু মাজনিশা যেতিয়া; 'চোৱা, সোৱা দৰা! তেওঁক আগবঢ়াই আনিবলৈ ওলোৱাইক', এই বুলি চিঞৰিলে। ৭ তেতিয়া সেই আটাই কেইজনী কন্যাই উঠি, তেওঁলোকৰ জ্বলোৱা চাকি সাজু কৰি ললে। ৮ এনেতে নিব্বুদ্ধি কেইজনীয়ে সুবুদ্ধি কেইজনীক ক'লে, তোমালোকৰ পৰা অলপ মান তেল আমাক দিয়া; কিয়নো আমাৰ চাকি নুমাওঁ নুমাওঁ হৈছে। ৯ কিন্তু সুবুদ্ধি কেইজনীয়ে উত্তৰ দি ক'লে, 'কিজানি তোমালোকক দিলে আমালৈ নুজুৰিব; তাতকৈ তেল-বেচোঁতাৰ ওচৰলৈ গৈ, তোমালোকৰ কাৰণে কি নি আনা গৈ। ১০ কিন্তু তেওঁলোকে কিনিবলৈ যাওঁতেই, দৰা আহিল আৰু সাজু হৈ থকা কেইগৰাকীয়ে তেওঁৰ লগত বিয়াৰ ভোজলৈ গ'ল আৰু দুৱাৰ বন্ধ কৰা হ'ল। ১১ পাছত আন কেইজনী কন্যাই আহি ক'লে, 'হে প্ৰভু হে প্ৰভু, আমালৈ দুৱাৰ মেলি দিয়ক'। ১২ কিন্তু তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, 'মই সঁচাকৈ কওঁ তোমালোকক মই

চিনি নাপাওঁ। ১৩ এতকে পৰ দি থাকা; কিয়নো সেই দিন বা সময় তোমালোকে নাজানা। ১৪ কিয়নো স্বৰ্গৰাজ্য এনে এজন মানুহৰ নিচিনা, যি নিজৰ দাসবোৰক মাতি আনি নিজ সম্পত্তি সিহঁতৰ হাতত শোধাই দি দূৰ দেশলৈ যায়। ১৫ তেওঁ এজনক পাঁচ গাগৰি, এজনক দুই গাগৰি, এজনক এক গাগৰি, এইদৰে প্ৰতিজনক শক্তি অনুসাবে ধন দি যাত্ৰা কৰিলে। ১৬ তাতে যি জনে পাঁচ গাগৰি পাইছিল, তেওঁ তেতিয়াই গৈ বেপাৰ কৰি পুনৰ পাঁচ গাগৰি লাভ উলিয়ালে। ১৭ সেইদৰে যি জনে দুই গাগৰি পাইছিল, তেওঁৰ পুনৰ দুই গাগৰি লাভ উলিয়ালে। ১৮ কিন্তু যি জনে এক গাগৰি পাইছিল, সি গৈ মাটিত গাঁত খান্দি প্ৰভুৰ ধন লুকাই থ'লে। ১৯ বহু দিনৰ পাছত সেই দাসবোৰৰ প্ৰভু আহিল আৰু সিহঁতৰ সৈতে হিচাব কৰিলে। ২০ তেতিয়া যি জনে পাঁচ গাগৰি পাইছিল, সি আকৌ পাঁচ গাগৰি আনি ক'লে, 'হে প্ৰভু আপুনি মোক পাঁচ গাগৰি গতাই দিছিল; চাওঁক মই পুনৰ পাঁচ গাগৰি লাভ কৰিলোঁ।' ২১ প্ৰভুৱে তেওঁক ক'লে, 'চাবাইচ উত্তম বিশ্বাসী দাস! অলপ বিষয়তে তুমি বিশ্বাসী আছিল, তোমাক বহু বিষয়ত গৰাকী পাতিমা তুমি তোমাৰ প্ৰভুৰ আনন্দৰ ভাগী হোৱা।'

২২ পাছত যি জনে দুই গাগৰি পাইছিল, তেওঁ আহি ক'লে, 'হে প্ৰভু, আপুনি মোক দুই গাগৰি গতাই দিছিল; চাওঁক মই আৰু দুই গাগৰি লাভ কৰিলোঁ।' ২৩ তেতিয়া প্ৰভুৱে তেওঁক ক'লে, 'চাবাইচ উত্তম বিশ্বাসী দাস, তুমি অলপ বিষয়তে বিশ্বাসী আছিল, তোমাক অনেক বিষয়ৰ গৰাকী পাতিমা তুমি তোমাৰ প্ৰভুৰ আনন্দৰ ভাগী হোৱা।'

২৪ পাছত যি জনে এক গাগৰি পাইছিল, তেওঁ আহি ক'লে, 'হে প্ৰভু, আপুনি কঠিন মানুহ, ইয়াক মই জানিছিলোঁ; আপুনি যি ঠাইত বোৱা নাই তাতে দায় আৰু যি ঠাইত সিঁচা নাই তাতে চপায়; ২৫ সেয়েহে ভয় লাগি, মই গৈ আপোনাৰ ধনৰ গাগৰি মাটিত লুকাই থৈছিলোঁ। চাওঁক, আপুনি যি দিছিল সেয়া ঘূৰাই পাইছে।'

২৬ কিন্তু তেওঁৰ প্ৰভুৱে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, 'হেৰে দুষ্ট এলেছ্ৰা দাস, মই যি ঠাইত নবওঁ তাতে দাওঁ আৰু যি ঠাইত নিসিচোঁ তাতে চপাওঁ, ইয়াকে যদি তুমি জানিছিল; ২৭ তেনেহলে ধন ভৰালীৰ ওচৰত মোৰ ধন খব লাগিছিল, তেতিয়া মই আহি সূতে সৈতে মোৰ ধন পালোঁহেতেন। ২৮ এই কাৰণে এওঁৰ পৰা এই গাগৰি লৈ যাৰ দহ গাগৰি আছে, তেওঁক দিয়া। ২৯ কিয়নো যাৰ আছে, তেওঁকেই দিয়া হ'ব, তাতে তেওঁৰ অধিক হ'ব; কিন্তু যাৰ নাই, তেওঁৰ যি আছে, সেয়া তেওঁৰ পৰা নিয়া হ'ব। ৩০ এই অনুপযুক্ত দাসক বাহিৰৰ আন্ধাৰত পেলোৱাগৈ; তাতে কৰ্দন আৰু দাঁত কৰচনি হ'ব।

শেষকালৰ মহাবিচাৰৰ দিনৰ বৰ্ণনা

৩১ যেতিয়া মানুহৰ পুত্ৰ সকলো দূতক লগত লৈ নিজৰ প্ৰতাপেৰে আহিব, তেতিয়া তেওঁ নিজৰ প্ৰতাপৰ সিংহাসনত বহিবা ৩২ সকলো জাতিৰ মানুহক তেওঁৰ আগলৈ গোটাই অনা হ'ব আৰু বখীয়াই যেনেকৈ ছাগলীৰ পৰা মেৰবোৰক পৃথক কৰে, তেনেকৈ তেওঁ তেওঁলোকৰ এজনৰ পৰা আন জনক পৃথক কৰি, ৩৩ মেৰবোৰক সোঁফালে আৰু ছাগলীবোৰক বাওঁফালে থ'ব। ৩৪ তেতিয়া ৰজাই তেওঁৰ সোঁফালে থকা সকলক ক'ব, 'আহা, মোৰ পিতৃৰ আশীৰ্ব্বাদ পোৱা সকল, জগত স্থাপন কৰাৰে পৰা তোমালোকৰ কাৰণে যুগত কৰি থোৱা ৰাজ্যৰ অধিকাৰী হোৱা। ৩৫ কিয়নো মোৰ ভোক লাগিছিল, তাতে তোমালোকে মোক খাবলৈ দিছিল; মোৰ পিয়াহ লাগিছিল, মোক পান কৰিবলৈ দিছিল; অতিথি হৈছিলোঁ, মোক আশ্ৰয় দিছিল; ৩৬ উদঙে আছিলো, মোক কাপোৰ পিন্ধাইছিল; নৰিয়া পৰিছিলো, মোক চাবলৈ গৈছিল; আৰু বন্দীশালত আছিলোঁ, তাতো মোৰ ওচৰলৈ গৈছিল।'

৩৭ তেতিয়া ধাৰ্মিক সকলে তেওঁক উত্তৰ দি ক'ব, "হে প্ৰভু আমি কেতিয়া আপোনাৰ ভোক লগা দেখি, খাবলৈ দিছিলোঁ? পিয়াহ লাগোতে পান কৰাইছিলোঁ? ৩৮ আমি কেতিয়া আপোনাক অচিন-অতিথি হোৱা দেখি আশ্ৰয় দিছিলোঁ? নাইবা উদঙে থকা দেখি, কাপোৰ পিন্ধাইছিলোঁ? ৩৯ আমি কেতিয়া আপোনাক নৰিয়া পৰা, বা বন্দীশালত থকা দেখি, আপোনাৰ ওচৰলৈ গৈছিলোঁ? ৪০ তেতিয়া ৰজাই উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'ব, 'মই তোমালোকক সচাকৈ কওঁ, মোৰ ভাইবোৰৰ মাজত সৰু এটিলেকো যি কৰিছিল, সেয়া মোলৈহে কৰিছিল।'

৪১ তেতিয়া তেওঁৰ বাওঁফালে থকাবোৰক ক'ব, 'হেৰে মোৰ পৰা আতৰি থকা সকল, চয়তান আৰু তাৰ দূতবোৰৰ কাৰণে যুগত কৰি থোৱা অনন্ত জুইলৈ তোমালোক গুচি যোৱা। ৪২ কিয়নো মোৰ ভোক লাগিছিল, তোমালোকে মোক খাবলৈ নিদিলা; পিয়াহ লাগিছিল, মোক পান কৰিবলৈ নিদিলা; ৪৩ অতিথি হৈছিলো, মোক আশ্ৰয় নিদিলা; উদঙে আছিলোঁ, মোক কাপোৰ নিপিন্ধালা; নৰিয়া আৰু বন্দীশালত পৰিছিলোঁ; মোক চাবলৈ নগ'লা।'

৪৪ তেতিয়া সিহঁতে উত্তৰ দি ক'ব, 'হে প্ৰভু, আমি নো কেতিয়া আপোনাক ভোক বা পিয়াহ লগা, অতিথি হোৱা, উদঙে থকা, নৰিয়াত পৰা, বন্দীশালত থকা দেখি আপোনাৰ সেৱা-শুশ্ৰূষা কৰা নাছিলোঁ? ৪৫ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দি ক'ব, 'মই তোমালোকক সচাকৈ কওঁ, এইবোৰৰ সৰু এটিলেকো যি নকৰিলা, সেয়া মোলৈহে নকৰিলা। ৪৬ এই কাৰণে সিহঁত অনন্ত দণ্ডলৈ, কিন্তু ধাৰ্মিক সকল অনন্ত জীৱনলৈ যাব।'

২৬ অধ্যায়

সমর্পিত হোৱাৰ বিষয়ে জনোৱা আৰু সুগন্ধি তেল ঘঁহা

১৬ যীচুৱে এই সকলো কথা কৈ শেষ কৰোতে, তেওঁৰ শিষ্য সকলক ক'লে, ২ “তোমালোকে জানানে দুদিনৰ পাছত নিস্তাৰ-পৰ্ব্ব হ'ব, মানুহৰ পুত্ৰক কৰুচত দিবলৈ শতৰুৰ হাতত শোধাই দিয়া হ'ব।”

৩ তেতিয়া প্ৰধান পুৰোহিত আৰু সমাজৰ পৰিচাৰক সকল কায়াফা নামেৰে মহা-পুৰোহিতৰ চোতালত গোট খালে; ৪ তেওঁলোকে যীচুক ছলেৰে ধৰি বধ কৰিবলৈ আলোচনা কৰিলে ৫ তেওঁলোকে ক'লে, 'ভোজৰ সময়ত নহয়, কিয়নো লোক সকলৰ মাজত ছৰামুৰা লাগিব।’

৬ পাছত যীচু বৈখনিয়া গাঁৱত চিমোন নামৰ কুঠৰোগীৰ ঘৰত থকা সময়ত ৭ এগৰাকী মহিলাই বহুমূলীয়া সুগন্ধি ভৰা এটা বগা তেলৰ বটল লৈ যীচু ভোজনত বহি থাকোঁতে, তেওঁৰ মূৰত বাকি দিলেহি। ৮ শিষ্য সকলে তাকে দেখি কৰুন্দ হৈ ক'লে, কি কাৰণে এইদৰে অপচয় কৰিছা? ৯ কিয়নো ইয়াক বেছি ধনত বিকৰী কৰি দৰিদৰ সকলক দান কৰিব পৰা গ'লহেঁতেন।”

১০ কিন্তু যীচুৱে, ইয়াকে জানি, তেওঁলোকক ক'লে, “এই মহিলা জনীক কিয় অসুবিধা দিছা? কাৰণ তেওঁ মোলৈ উত্তম কৰ্ম কৰিলে। ১১ কিয়নো দৰিদৰ সকল তোমালোকৰ লগত সদায় আছে; কিন্তু তোমালোকৰ লগত মই সদায় নাথাকোঁ।

১২ কিয়নো তেওঁ এই সুগন্ধি তেল যে মোৰ শৰীৰত বাকি দিলে; এয়া মোক মৈদামত থবৰ অৰ্থেহে কৰিলে। ১৩ মই তোমাক সঁচাকৈ কওঁ, গোটেই জগতৰ যি যি ঠাইত এই শুভবাৰ্ত্তা ঘোষণা কৰা হ'ব, সেই ঠাইতে এই যি কৰ্ম মহিলা গৰাকীয়ে কৰিলে, তেওঁক সঁৰিবলৈ, ইয়াকো কোৱা হ'ব।”

ঈক্ৰিয়োতীয়া যিহুদাৰ বন্দৰস্ত

১৪ তেতিয়া বাৰ জনৰ মাজৰ, ঈক্ৰিয়োতীয়া যিহুদা নামেৰে এজনে প্ৰধান পুৰোহিত সকলৰ ওচৰলৈ গ'ল, ১৫ আৰু ক'লে “মই আপোনালোকৰ হাতত তেওঁক শোধাই দিলে, মোক কি দিবলৈ ইচ্ছা কৰে?” তাতো তেওঁলোকে তেওঁক তিৰশ টা ৰূপৰ মুদ্ৰা দিম বুলি ক'লে ১৬ তেতিয়াৰে পৰা তেওঁ যীচুক শোধাই দিবলৈ সুযোগ বিচাৰি থাকিল।

নিস্তাৰ-পৰ্ব্বৰ ভোজ খোৱা আৰু প্ৰভু-ভোজ স্থাপন কৰা

১৭ পাছত খমিৰ নোহোৱা পিঠাৰ পৰ্ব্বৰ প্ৰথম দিনা শিষ্য সকলে যীচুৰ ওচৰলৈ আহি সুধিলে, “নিস্তাৰ-পৰ্ব্বৰ ভোজ আপোনাৰ কাৰণে আমি ক'ত যুগুত কৰাটো বিচাৰে?” ১৮ তেওঁ ক'লে, “নগৰলৈ গৈ নিৰ্দিষ্ট এজনক কোৱাগৈ, গুৰুৱে কেইছে, মোৰ কাল ওচৰ হৈছে; মোৰ শিষ্য সকলে সৈতে মই তোমাৰ ঘৰত নিস্তাৰ-পৰ্ব্বৰ ভোজ পালন কৰিম।” ১৯ তেতিয়া শিষ্য সকলে যীচুৱে আদেশ দিয়াৰদৰে নিস্তাৰ-পৰ্ব্বৰ ভোজ যুগুত কৰিলেগৈ। ২০ পাছত সন্ধ্যা হোৱা সময়ত তেওঁ বাৰ জন শিষ্যৰ সৈতে ভোজনত বহিল; ২১ এনেতে তেওঁলোকে ভোজন কৰোঁতে, তেওঁ ক'লে, ‘মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, তোমালোকৰ মাজৰ এজনে মোক শোধাই দিব।’ ২২ তেতিয়া তেওঁলোকে অতি দুখিত হৈ, প্ৰতিজনে যীচুক সুধিবলৈ ধৰিলে, ‘হে প্ৰভু, সেই জন মই নে?’

২৩ যীচুৱে উত্তৰ দি ক'লে, ‘মোৰে সৈতে যি জনে ভোজন-পাত্ৰত হাত জুবুৰিয়ালে, তেৱেঁই মোক শোধাই দিব। ২৪ মানুহৰ পুত্ৰৰ বিষয়ে যেনেকৈ লিখা আছে, তেনেকৈ তেওঁৰ গতি হ'ব; কিন্তু যি মানুহৰ দ্বাৰাই মানুহৰ পুত্ৰক শোধাই দিয়া হয়, তেওঁ সন্তাপৰ পাত্ৰ; সেই মানুহৰ জন্ম নোহোৱা হ'লেই ভাল আছিল।’ ২৫ তেতিয়া তেওঁক শোধাই দিয়া যিহুদাই মাত লগাই ক'লে, ‘ৰবিব, সেই জন মই নে?’ তেওঁ তেওঁক ক'লে, “তুমি নিজকে নিজেই ক'লা।”

২৬ পাছত তেওঁলোকে ভোজন কৰোঁতে, যীচুৱে পিঠা লৈ আশীৰ্ব্বাদ কৰি ভাঙি শিষ্য সকলক দি ক'লে, “লোৱা, খোৱা এয়ে মোৰ শৰীৰ।”

২৭ পাছত তেওঁ পান পাত্ৰকো লৈ স্তুতি কৰি, তেওঁলোকক দি ক'লে, ‘লোৱা, তোমালোকে সকলোৱে পান কৰা; ২৮ কিয়নো মোৰ যি তেজ, অৰ্থাৎ নিয়মৰ তেজ, অনেকৰ পাপ-মোচনৰ কাৰণে অনেকৰ উলিওৱা হৈছে, সেয়ে এই। ২৯ কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ, তোমালোকে সৈতে মই মোৰ পিতৃৰ ৰাজ্যত ন বস পান নকৰা দিনলৈকে, এতিয়াৰ পৰা এই দৰাক্ষাণ্টটৰ বস পান নকৰোঁ।”

৩০ পাছত তেওঁলোকে বাহিৰ ওলাই গীত গাই গাই জৈতুন পৰ্ব্বতলৈ গ'ল।

পিতাৰে যীচুক অস্বীকাৰ কৰা

৩১ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “এই ৰাতি তোমালোক সকলোৱে মোক এৰি যাবা; কিয়নো লিখা আছে, ‘মই মেৰৰথীয়াক আঘাত কৰিম তাতো জাকৰ মেৰবোৰ ছিন্ন-ভিন্ন হৈ যাব।’

৩২ কিন্তু মোৰ উত্থানৰ পাছত মই তোমালোকৰ আগে আগে গালীললৈ যাম।” ৩৩ তেতিয়া পিতৰে তেওঁক ক’লে, “সকলোৱে আপোনাত বিধিনি পালেও, মই কেতিয়াও বিধিনি নাপাম।” ৩৪ যীচুৱে তেওঁক ক’লে, “মই তোমাক স্বৰূপকৈ কওঁ, এই ৰাতি কুকুৰাই ডাক দিয়াৰ আগেয়ে, তুমি মোক তিনি বাৰ অস্বীকাৰ কৰিবা।” ৩৫ পিতৰে তেওঁক ক’লে, “যদি আপোনাৰ লগত মই মৰিবও লাগে, তথাপি আপোনাক অস্বীকাৰ নকৰিম।” সেইদৰে সকলো শিষ্যয়ো ক’লে।

গেথচিমানী বাৰীত যীচুৰ আন্তৰিক যাতনা

৩৬ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকৰ সৈতে গেথচিমানী নামেৰে এখন ঠাইলৈ গৈ, তেওঁৰ শিষ্য সকলক ক’লে, “মই সৌখিনলৈ গৈ প্ৰাৰ্থনা কৰি অহালৈকে তোমালোক ইয়াতে বহি থাকা।” ৩৭ পাছত তেওঁ পিতৰক আৰু চিবদিয়ৰ পুতেক দুজনক লগত লৈ শোকাকুল আৰু ব্যাকুল হ’বলৈ ধৰিলে। ৩৮ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক’লে, “মোৰ প্ৰাণ মৰণৰ তুল্য শোকাভূৰ হৈছে; তোমালোক ইয়াতে থাকি মোৰ লগত পৰ দিয়া।” ৩৯ পাছত তেওঁ অলপ আঙুৰাই গৈ উবুৰি হৈ পৰি প্ৰাৰ্থনা কৰি ক’লে “হে মোৰ পিতৃ, যদি সম্ভব হয়, তেন্তে এই পান-পাত্ৰ মোৰ পৰা দূৰ হওঁক; তথাপি মোৰ ইচ্ছাৰ দৰে নহয়, তোমাৰ ইচ্ছাৰ দৰেই হওঁক।” ৪০ পাছত শিষ্য সকলৰ ওচৰলৈ আহি, তেওঁলোকক টোপনি যোৱা দেখি, তেওঁ পিতৰক ক’লে, “তোমালোকে মোৰ লগত এঘণ্টাও পৰ দি থাকিব নোৱাৰিলা নে?” ৪১ পৰীক্ষাত যেন নপৰা, এই কাৰণে পৰ দি প্ৰাৰ্থনা কৰা; আত্মা ইচ্ছুক, কিন্তু শৰীৰ দুৰ্বল।” ৪২ পুনৰায় তেওঁ দিবতীয়বাৰ গৈ, প্ৰাৰ্থনা কৰি ক’লে, “হে মোৰ পিতৃ, মই পান নকৰাকৈ যদি ই দূৰ হ’ব নোৱাৰে, তেন্তে তোমাৰ ইচ্ছা পূৰ হওঁক।” ৪৩ পাছত তেওঁ পুনৰায় আহি তেওঁলোকক টোপনি যোৱা দেখিলে; কিয়নো তেওঁলোকৰ চকু টোপনিত জাপ খাই গৈছিল। ৪৪ পুনৰায় তেওঁ তেওঁলোকক এৰি থৈ, তৃতীয়বাৰো একে কথাকে কৈ প্ৰাৰ্থনা কৰিলে। ৪৫ তেতিয়া তেওঁ শিষ্য সকলৰ ওচৰলৈ আহি, তেওঁলোকক ক’লে, “বাক, এতিয়া টোপনিত থাকি বিশ্ৰাম কৰা? চোৱা, সময় ওচৰ হ’ল আৰু মানুহৰ পুত্ৰক পাপীবোৰৰ হাতত শোঁধাই দিয়া হৈছে।” ৪৬ উঠা, আমি যাওঁহক; চোৱা, মোক শোঁধাই দিয়া জন ওচৰ পালেহি।”

শত্ৰুৰ হাতত সমৰ্পিত হোৱা

৪৭ যীচুৱে কথা কৈ থাকোঁতেই, চোৱা, বাৰ জনৰ মাজৰ যিহূদা আৰু তেওঁৰে সৈতে প্ৰধান পুৰোহিত আৰু সমাজৰ পৰিচাৰক সকল আৰু তৰোৱাল-টাণ্ডোন ধৰা মানুহৰ ডাঙৰ দল এটা সেই ঠাইলৈ আহিল। ৪৮ তেওঁক শোঁধাই দিয়া জনে তেওঁলোকক এই সন্মত দিছিল, বোলে, “মই যি জনক চুমা খাম, তেৱেঁই সেই জন; তেওঁকে ধৰিবা।” ৪৯ তেতিয়াই তেওঁ যীচুৰ ওচৰলৈ গৈ, “ৰবিৰ প্ৰণাম” এই বুলি, তেওঁক চুমা খালে। ৫০ যীচুৱে তেওঁক ক’লে, “বন্ধু, তুমি যি কৰিবলৈ আহিলা তাকে কৰা।” তেতিয়া তেওঁলোকে ওচৰলৈ আহি, যীচুৰ গাত হাত দি তেওঁক ধৰিলে। ৫১ চোৱা, যীচুৰ লগৰ এজনে হাত মেলি, নিজৰ তৰোৱাল উলিয়াই মহা-পুৰোহিতৰ দাসক আঘাত কৰি তাৰ কাণ এখন কাটি পেলালে। ৫২ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক ক’লে, “তোমাৰ তৰোৱাল পুনৰায় খাপত সোমাই ধোৱা; কিয়নো যি জনে তৰোৱাল ধৰে, সেই জন তৰোৱালৰ দ্বাৰাই বিনষ্ট হ’ব। ৫৩ মোৰ পিতৃয়ে এতিয়াই মোলৈ বাৰ বাহিনীতকৈয়ো অধিক স্বৰ্গদূত পঠাই দিয়ক, মই এনে নিবেদন কৰিব নোৱাৰোঁ বুলি তুমি আৰিছা নে?” ৫৪ কিন্তু শাস্ত্ৰীয় বচনত যিহেতু কোৱা হৈছে, সেয়েহে এইদৰে সিদ্ধ হ’বলৈ নঘটিব নে?” ৫৫ সেই সময়ত যীচুৱে লোক সকলক ক’লে, “তোমালোকে তৰোৱাল আৰু টাণ্ডোন লৈ ডকাইত ধৰাৰ নিচিনাকৈ মোক ধৰিবলৈ ওলাই আহিছা যে; যেতিয়া মই নিতৌ ধৰ্মধামত বহি উপদেশ দি আছিলোঁ, তেতিয়া তোমালোকে মোক নধৰিলা, ৫৬ কিন্তু ভাববাদী সকলৰ শাস্ত্ৰীয় বচন সিদ্ধ হ’বলৈ এই সকলো ঘটিল। তেতিয়া সকলো শিষ্যই তেওঁক এৰি পলাই গ’ল।

মহা-সভাৰ আগত সোধ-বিচাৰ

৫৭ পাছত অধ্যাপক আৰু বৃদ্ধ সকল যি ঠাইত গোট খাই আছিল, সেই ঠাইলৈকে যীচুক ধৰা সকলে লৈ গৈ কায়াফা নামেৰে মহা-পুৰোহিতৰ ওচৰলৈ তেওঁক আনিলে। ৫৮ কিন্তু পিতৰে মহা-পুৰোহিতৰ চোতাললৈকে আঁতৰে আঁতৰে তেওঁৰ পাছে পাছে গৈ, তাত সোমাই শেষত কি হয়, তাকে চাবলৈ টেকেলাবোৰৰ লগত বহিল। ৫৯ তেতিয়া প্ৰধান পুৰোহিত সকল আৰু গোটেই মহাসভাই যীচুক বধ কৰিবলৈ তেওঁৰ বিৰুদ্ধে মিছা সাক্ষ্য বিচাৰিলে ৬০ অনেক মিছা সাক্ষী আঙুৰাই আহিছিল, তথাপি তেওঁলোকে এজনকো বিচাৰি নাপালে। কিন্তু শেষত দুজন আঙুৰাই আহিল আৰু ক’লে, ৬১ “এওঁ কৈছিল- ‘মই ঈশ্বৰৰ এই মন্দিৰ ধ্বংস কৰি, তিন দিনৰ ভিতৰতে তাক সাজিব পাৰোঁ।’” ৬২ তেতিয়া মহা-পুৰোহিতে উঠি যীচুক ক’লে, “তুমি একো উত্তৰ নিদিয়া নে? তোমাৰ অহিতে এওঁলোকে কি সাক্ষ্য দিছে?” ৬৩ কিন্তু যীচুৱে নিজম দি থাকিল। তেতিয়া মহা-পুৰোহিতে তেওঁক ক’লে, “তোমাক জীৱনময় ঈশ্বৰৰ শপত দিছো, তুমি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ হোৱা নে নোহোৱা”, আমাক কোৱা। ৬৪ যীচুৱে তেওঁক ক’লে, “তুমি সঁচাকৈ ক’লা; তথাপি মই তোমালোকক কওঁ, এতিয়াৰ পৰা তোমালোকে মানুহৰ পুত্ৰক পৰাক্ৰমৰ সোঁহাতে বহি থকা আৰু আকাশৰ মেঘত অহা দেখিবা।” ৬৫ তেতিয়া মহা-পুৰোহিতে নিজৰ কাপোৰ ফালি ক’লে, “এওঁ ঈশ্বৰক নিন্দা কৰিলে; এতিয়া আমাৰ সাক্ষীৰ কি প্ৰয়োজন আছে? চোৱা, এতিয়া তোমালোকে ঈশ্বৰ নিন্দা শুনিলা। ৬৬ তোমালোকে কি ভাবা?”

তেওঁলোকে উত্তৰ দি ক'লে, “এওঁ প্ৰাণদণ্ডৰ যোগ্য।” ৬৭ তেতিয়া তেওঁলোকে যীচুৰ মুখত থুই পেলাই ভুকুৱালে; ৬৮ আৰু কেতবোৰে ঢকিয়াই সুধিলে, “হে'ৰা খৰীষ্ট, ভাবোক্তিৰ দ্বাৰাই আমাক কোৱাচোন, তোমাক কোনো মাৰিলে?”

পিতৰে যীচুক অস্বীকাৰ কৰা

৬৯ সেই সময়ত পিতৰ বাহিৰফালে চোতালত বহি আছিল; তাতে এজনী চাকৰনী তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু ক'লে, “তুমিও গালীলীয়া যীচুৰ লগত আছিল।” ৭০ কিন্তু তেওঁ অটাইৰে আগতে অস্বীকাৰ কৰি ক'লে, “তুমি কি কৈছা, মই বুজা নাই।” ৭১ পাছত তেওঁ বাট-চ'ৰালৈ ওলাই গ'ল, তাতে আন এজনী চাকৰনীয়ে তেওঁক দেখিলে আৰু তাত থকা লোক সকলৰ আগত ক'লে, “এওঁ নাচৰতীয়া যীচুৰ লগত আছিল।” ৭২ তাতে তেওঁ শপত খাই আকৌ অস্বীকাৰ কৰি ক'লে, “মই সেই মানুহ জনক চিনি নাপাওঁ।” ৭৩ অলপ পাছত তাত থকা সকলে ওচৰলৈ আহি পিতৰক ক'লে, “অৱশ্যে তুমিও তেওঁলোকৰ মাজৰ এজন; কিয়নো তোমাৰ মতেই তোমাৰ চিনাকি দিছে।” ৭৪ তাতে তেওঁ শাও দি আৰু শপত খাই ক'লে, “মই সেই মানুহক চিনিয়ো নাপাওঁ।” আৰু তেতিয়াই কুকুৰাই ডাক দিলে। ৭৫ তেতিয়া যীচুৱে কোৱা সেই কথাৰ পিতৰৰ মনত পৰিল। যীচুৱে যে কৈছিল, ‘কুকুৰাই ডাক দিয়াৰ আগেয়ে, তুমি মোক তিনিবাৰ অস্বীকাৰ কৰিবা’, এই কথা মনত পৰাত পিতৰে বাহিৰলৈ গৈ অতি শোকৰে ক্ৰন্দন কৰিলে।

২৭ অধ্যায়

পীলাতৰ আগত যীচুৰ সোধ-বিচাৰ আৰু প্ৰাণদণ্ডৰ আজ্ঞা

২৭^১ পাছত বাতি পুৱালত সকলো প্ৰধান পুৰোহিত আৰু সমাজৰ পৰিচাৰক সকলে যীচুক বধ কৰিবলৈ তেওঁৰ বিৰুদ্ধে কুমন্তৰণা কৰিলে; ২ তেওঁক বান্ধিলে আৰু পীলাত নামেৰে দেশাধিপতিৰ হাতত শোধাই দিলে। ৩ তেতিয়া তেওঁক শতৰুৰ হাতত শোধাই দিয়া যিহুদাই তেওঁৰ দণ্ডাজ্ঞা হোৱা দেখি মনত খেদ পাই প্ৰধান পুৰোহিত আৰু পৰিচাৰক সকলক সেই ডেৰকুৰি ৰূপ ওভোটাই দি ক'লে, ‘নিৰ্দোষীৰ তেজ শোধাই দিয়াত, মই পাপ কৰিলোঁ’। ৪ কিন্তু তেওঁলোকে ক'লে, ‘তাতনো আমাৰ কি কাম? তুমিয়েই তোমাৰ বিষয়ে চাব।’ ৫ তেতিয়া তেওঁ মন্দিৰত সেই ৰূপ পেলাই দি তাৰ পৰা গুচি গৈ নিজকে নিজে ফাঁচি ল'লে। ৬ পাছত প্ৰধান পুৰোহিত সকলে সেই ৰূপ লৈ ক'লে, ‘এই ৰূপ তেজৰ মূল্য হোৱা হেতুকে ভৰালত থব নাপায়’। ৭ তাতে তেওঁলোক একত্ৰিত হৈ পৰামৰ্শ কৰিলে আৰু বিদেশী সকলক মৈদাম দিবলৈ সেই ৰূপেৰে কুমাৰৰ পথাৰ কিনিিলে। ৮ এই কাৰণে আজিলৈকে সেই পথাৰ ‘তেজৰ মাটি’ বুলি জনাজাত। ৯ তেতিয়া যিৰিমিয়া ভাববাদীৰ দ্বাৰাই যি বচন কোৱা হৈছিল, বোলে “ইস্ৰায়েলৰ সন্তানৰ কোনো কোনোৱে যি জনৰ মূল্য নিৰূপণ কৰিলে, সেই মূল্য নিৰূপণ কৰা জনৰ ডেৰকুৰি ৰূপ সিহঁতে ললে, ১০ আৰু পৰভূৱে মোক আদেশ দিয়াৰ দৰে কুমাৰৰ মাটিৰ নিমিত্তে দিলে”, এই বচন সিদ্ধ হ'ল। ১১ পাছত যীচুক সেই দেশাধিপতিৰ সন্মুখত থিয় কৰোৱাত, দেশাধিপতিয়ে তেওঁক সুধিলে, “তুমি ইহুদী সকলৰ ৰজা নে?” যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “ঠিক তুমিয়েই কৈছা।” ১২ কিন্তু প্ৰধান পুৰোহিত আৰু পৰিচাৰক সকলে তেওঁক অপবাদ দিয়াতো, তেওঁ একো উত্তৰ নিদিিলে। ১৩ তেতিয়া পীলাতে তেওঁক ক'লে, “এওঁলোকে তোমাৰ বিৰুদ্ধে কিমান সাক্ষ্য দিছে, সেই বিষয়ে তুমি শুনা নাই নে?” ১৪ কিন্তু তেওঁ এযাৰো উত্তৰ নিদিয়াত দেশাধিপতিয়ে অতিশয় বিস্ময় মানিলে। ১৫ সেই পৰ্বৰ সময়ত লোক সকলে যি বন্দীক মুকলি কৰি দিয়াটো ইচ্ছা কৰে, দেশাধিপতিয়ে তেওঁকে তেওঁলোকলৈ মুকলি কৰি দিয়ে, তেওঁৰ এনে দস্তৰ আছিল। ১৬ সেই সময়ত বাৰাব্বা নামেৰে এজন কুখ্যাত কাৰাবন্দী আছিল। ১৭ তাতে তেওঁলোক গোট খোৱাত, পীলাতে তেওঁলোকক সুধিলে, “মই তোমালোকলৈ কাক মুকলি কৰাটো তোমালোকে ইচ্ছা কৰা, বাৰাব্বাক নে খৰীষ্ট বোলা যীচুক?” ১৮ কিয়নো তেওঁলোকে যে অসুয়া কৰি যীচুক শোধাই দিছিল, সেই কথা তেওঁ জানিছিল। ১৯ পাছত তেওঁ বিচাৰৰ আসনত বহি থাকোঁতে তেওঁৰ ভাৰ্য্যাই তেওঁলৈ কৈ পঠালে, বোলে, “সেই ধাৰ্মিক জনৰ কথাত তুমি একো হাত নিদিবা; কিয়নো তেওঁৰ কাৰণে, মই আজি সপোনত যি দেখিলো বহুত দুখ পালো।” ২০ কিন্তু প্ৰধান পুৰোহিত আৰু পৰিচাৰক সকলে বাৰাব্বাক মুকলি কৰি দিবলৈ আৰু যীচুক বিনষ্ট কৰাবলৈ লোক সকলক উচাতলে। ২১ তাতে দেশাধিপতিয়ে উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, “এই দুই জনৰ মাজত মই কোন জনক মুকলি কৰাটো তোমালোকৰ ইচ্ছা?” তেওঁলোকে ক'লে, “বাৰাব্বাক।” ২২ পীলাতে তেওঁলোকক ক'লে, “তেনেহ'লে খৰীষ্ট বোলা যীচুক মই কি কৰিম?” সকলোৱে ক'লে, “তাক কৰুচত দিয়ক।” ২৩ তাতে তেওঁ ক'লে, “কিয়? তেওঁ কি দোষ কৰিলে?” কিন্তু তেওঁলোকে বৰকৈ অটাই পাৰি ক'লে, “তাক কৰুচত দিয়ক।” ২৪ তেতিয়া পীলাতে দেখিলে যে তেওঁ একো কৰিব নোৱাৰিব, কিন্তু মানুহবোৰৰ মাজত সাম্প্ৰদায়িক সংৰ্থ্য আৰম্ভ হৈ বাঢ়িবহে ধৰিলে, ইয়াকে দেখি পীলাতে লোক সকলৰ আগত পানী লৈ হাত ধুই ক'লে, “এই ধাৰ্মিক জনৰ ৰক্তপাতত মই নিৰ্দোষী; এওঁক তোমালোকেই চাব।” ২৫ তাতে সকলোৱে উত্তৰ দি ক'লে, “তেওঁৰ তেজে আমাক আৰু আমাৰ সন্তানবোৰক পাওঁক।” ২৬ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকলৈ বাৰাব্বাক মুকলি কৰিলে। কিন্তু যীচুক চাবুকেৰে কোবাই কৰুচত দিবলৈ শোধাই দিলে। ২৭ তেতিয়া দেশাধিপতিৰ সেনাবোৰে যীচুক পিৰট'ৰিয়মৰ ভিতৰলৈ নি

তেওঁৰ ওচৰত গোটেই সৈন্য দলক গোটালে; ২৮ আৰু তেওঁৰ গাৰ কাপোৰ গুচাই, উজ্বল বৰণৰ **ৰাজবস্ত্ৰৰ পিন্ধাই দিলে। ২৯ কাঁইটেৰে কিৰীচী সঁজি তেওঁৰ মূৰত দিলে আৰু সোঁ হাতত এডাল নিৰ্দেশক দণ্ড দি তেওঁৰ আগত আঁঠু লৈ আৰু তেওঁক বিদৰূপ কৰি কলে- “হে, ইহুদীসকলৰ ৰজা, জয় হওক!” ৩০ তাতে তেওঁলোকে যীচুৰ গাত থুই পেলালে আৰু দণ্ড ডাল লৈ মূৰত কোবালে। ৩১ এইদৰে তেওঁক বিদৰূপ কৰি তেওঁৰ পৰা ৰাজবস্ত্ৰৰ খুলি পেলালে আৰু তেওঁক নিজৰ কাপোৰ পিন্ধাই কৰ্ণচত দিবলৈ লৈ গ’ল।

যীচুৰ কৰ্ণচত মৃত্যু

৩২ পাছত তেওঁলোক ওলাই যাওঁতে কুবীণীৰ পৰা অহা চিমন নামেৰে এজন মানুহক বিচাৰি পালে, তেওঁলোকে তেওঁক যীচুৰ কৰ্ণচ বৈ নিবলৈ ধৰি নিলে। ৩৩ তেওঁলোকে তেতিয়া গলগথা, অৰ্থাৎ “মুৰৰ লাওখোলা” নামেৰে এখন ঠাই পালে। ৩৪ তেওঁলোকে তেওঁক তিতাৰে মিহলি দ্ৰক্ষাৰস পান কৰিবলৈ দিলে; কিন্তু তেওঁ তাক চেৰি চাই পান কৰিবলৈ ইচ্ছা নকৰিলে। ৩৫ পাছত তেওঁলোকে যীচুক কৰ্ণচত দি তেওঁৰ কাপোৰ চিঠি খেলি ভাগ-বাঁটি ল’লে; ৩৬ আৰু তাতে বহি তেওঁলোকে যীচুক পহৰা দি থাকিল। ৩৭ তেওঁৰ এই অপবাদ লিখি, মূৰত এখন ফলক আৰি দিলে, “এই জন ইহুদী সকলৰ ৰজা যীচু”।

৩৮ সেই সময়ত তেওঁৰ সোঁফালে এটা, বাওঁফালে এটা, এইদৰে দুটা ডকাইতক তেওঁৰ লগত কৰ্ণচত দিয়া হ’ল। ৩৯ সেই সময়ত বাটেদি অহা-যোৱা কৰা বাটৰকাৰোৰে মুৰ জোকাৰি জোকাৰি, নিন্দা কৰি ক’লে, ৪০ “হে’ৰা মন্দিৰ নষ্ট কৰোঁতা আৰু তিন দিনৰ ভিতৰত সাজোঁতা, নিজকে ৰক্ষা কৰা। তুমি যদি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ হোৱা, তেন্তে কৰ্ণচৰ পৰা নামি আহা।” ৪১ সেইদৰে প্ৰধান পুৰোহিত, পৰিচাৰক সকলে বিদৰূপ কৰি ক’লে, ৪২ “তেওঁ আনক ৰক্ষা কৰিলে, কিন্তু নিজকে ৰক্ষা নকৰে কিয়া তেওঁ বোলে ইসৰায়েলৰ ৰজা; এতিয়া কৰ্ণচৰ পৰা নামকচোন; তেতিয়াহে আমি তেওঁক বিশ্বাস কৰিম। ৪৩ তেওঁ ঈশ্বৰত ভাৰসা কৰিছে; ঈশ্বৰে যদি তেওঁক ভাল পায়, তেন্তে এতিয়া তেওঁক নিস্তাৰ কৰকচোন; কিয়নো নিজকে কৈছিল “ময়েই ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ।” ৪৪ তেতিয়া তেওঁৰ লগত কৰ্ণচত দিয়া সেই দুটা ডকাইতেও তেওঁক একেদৰেই নিন্দা কৰিলে। ৪৫ পাছত বাৰ বজাৰ পৰা তিনি বজালৈকে, গোটেইখন দেশৰ ওপৰত আন্ধাৰ হ’ল; ৪৬ আৰু তিনি মান বজাত যীচুৰে বৰ মাতেৰে ৰিঙিয়াই ক’লে, “এলী, এলী, লামা চবল্জানী?” অৰ্থাৎ, “হে মোৰ ঈশ্বৰ, হে মোৰ ঈশ্বৰ; কিয় মোক পৰিত্যাগ কৰিলা?” ৪৭ তেতিয়া তাতে থিয় হৈ থকা কোনো কোনোৱে ইয়াকে শুনি ক’লে, “তেওঁ এলিয়াক মাতিছে।” ৪৮ তেতিয়াই তেওঁলোকৰ মাজৰ এজনে ল’ৰি গৈ, স্পঞ্জ এটুকুৰা লৈ চিৰকাৰে পুৰ কৰি, তাক নলৰ আগত লগাই তেওঁক পান কৰিবলৈ দিলে। ৪৯ কিন্তু আনবোৰে ক’লে, “অকলে থকিবলৈ দিয়া; এলিয়াই তেওঁক ৰক্ষা কৰিবলৈ আহে নে নাহে তাকে চাওঁ।” ৫০ তেতিয়া যীচুৰে বৰ মাতেৰে ৰিঙিয়ালে আৰু প্ৰাণত্যাগ কৰিলে। ৫১ চোৱা, তেতিয়াই মন্দিৰৰ আৰ্ৰ-কাপোৰ ওপৰৰ পৰা তললৈকে ফাটি দুছিটা হ’ল। ভূমিকম্প হ’ল; শিলবোৰ ফাটিল; ৫২ তেতিয়া মৈদামবোৰ মুকলি হৈ গ’ল আৰু বহু নিৰ্দিৰত পবিত্ৰ লোকৰ দেহ উথিত হ’ল। ৫৩ তেওঁৰ উত্থানৰ পাছত তেওঁলোকে মৈদামৰ পৰা ওলাই পবিত্ৰ নগৰলৈ গ’ল আৰু বহু ব্যক্তিক দেখা দিলে। ৫৪ পাছত এশৰ সেনাপতি আৰু তেওঁৰ লগত যীচুক পহৰা দি থকা সকলে, এইদৰে ভূমিকম্প আদি ঘটনা হোৱা দেখি বৰ ভয় পাই ক’লে, “এওঁ সচাকৈয় ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ।” ৫৫ গালীলৰ পৰা তেওঁৰ পাছে পাছে বহুতো মহিলা আছিল, তেওঁলোকে দূৰৰ পৰা সকলো চাই আছিল। ৫৬ তেওঁলোকৰ ভিতৰত মগ্দলিনি মৰিয়ম, যাকোৰ আৰু যোচেফৰ মাক মৰিয়ম আৰু চিবদিয়ৰ পুতেক দুজনৰ মাক, আদি কৰি যীচুৰ সেৱা-শুশ্ৰূষা কৰিবলৈ যীচুৰ লগত অহা মহিলা সকল আছিল।

যীচুক মৈদাম দিয়া

৫৭ তেতিয়া গধূলি হৈ আছিল, তালৈ অৰিমাথিয়া নগৰৰ পৰা এজন ধনী মানুহ আহিল, তেওঁৰ নাম যোচেফ, তেওঁ যীচুৰ শিষ্য আছিল। ৫৮ তেওঁ পীলাতৰ ওচৰলৈ গৈ, যীচুৰ দেহ খুজিলে; তেতিয়া পীলাতে দেহ দিবলৈ আজ্ঞা দিলে। ৫৯ পাছত যোচেফে দেহ লৈ, শণ-সূতাৰ মিহি চাফা কাপোৰেৰে দেহটো মেৰিয়ালে, ৬০ আৰু নিজৰ বাবে শিলত খান্দি খোৱা যি মৈদাম আছিল, তাৰ ভিতৰত দেহটো শুৱাই থলে। এচটা ডাঙৰ শিল বগৰাই আনি মৈদামৰ দুৱাৰত থলে আৰু তেওঁলোক তাৰ পৰা গুচি গ’ল। ৬১ কিন্তু মগ্দলীনী মৰিয়ম আৰু আন মৰিয়ম তাত উপস্থিত হৈ, মৈদামৰ বিপৰীত দিশত বহি আছিল। ৬২ পাছ দিনা অৰ্থাৎ আয়োজন দিনৰ পাছ দিনা, প্ৰধান পুৰোহিত আৰু ফৰীচী সকলে পীলাতৰ ওচৰত গোট খাই ক’লে, ৬৩ “হে মহাশয়, এই প্ৰবঞ্চকে জীয়াই থাকোঁতে কৈছিল, ‘তিন দিনৰ মূৰত মই পুনৰাই উঠিম’, এতিয়া এই কথা আমাৰ মনত পৰিছে। ৬৪ এই হেতুকে, তৃতীয় দিনলৈকে তেওঁৰ মৈদাম ৰাখিবলৈ আজ্ঞা দিয়ক; কিজানি তেওঁৰ শিষ্যবোৰে আহি তেওঁৰ দেহ চুৰ কৰি নিব আৰু মানুহবোৰক ক’ব, ‘তেওঁ মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা উঠিল’; যদি সেয়ে হয় তেনেহ’লে ই প্ৰথম ভ্ৰান্তিতকৈয়ো শেষ ভ্ৰান্তি অধিক হানি জনক হ’ব।” ৬৫ পীলাতে তেওঁলোকক ক’লে, ‘তোমালোকে এদল চম্ভৰী লোৱা; এতিয়া যোৱা আৰু তোমালোকে যেনেকৈ পাৰা ৰাখাগৈ।’ ৬৬ তাৰ পাছত তেওঁলোকে গৈ শিলচটাত মোহৰ মাৰিলে আৰু এদল চম্ভৰীক মৈদাম ৰখিবলৈ দায়িত্ব দিলে।

**২৭:২৮ মূল গ্ৰীক ভাষাৰ পৰা ইংৰাজী অনুবাদত scarlet.

২৮ অধ্যায়

যীচুর পুনরুত্থান

২৮^১ তেতিয়া বিশ্ৰাম-বাৰ পাৰ হৈ, সপ্তাহৰ প্ৰথম দিন ওচৰ চাপিল, মগ্‌দলীনী মৰিয়ম আৰু আন মৰিয়মে মৈদাম চাবলৈ গ'ল।^২ চোৱা, তাতে বৰ ভূমিকম্প হ'ল; কিয়নো প্ৰভুৰ দূতে স্বৰ্গৰ পৰা নামি আহি শিলচটা বগৰালে আৰু তাৰ ওপৰতে বহিল।^৩ তেওঁৰ শৰীৰ বিজুলীৰ নিচিনা আৰু বস্ত্ৰ হিমবদৰে শুক্ল আৰু তেওঁৰ ভয়তে প্ৰহৰী সকল কঁপি কঁপি মৰাৰ নিচিনা হ'ল।^৪ কিন্তু সেই দূতে মাত লগাই মহিলা কেইজনীক ক'লে, ৫ “তোমালোকে ভয় নকৰিবা; কিয়নো ক্ৰচত হত হোৱা যীচুক তোমালোকে বিচাৰিছা বুলি মই জানিছোঁ।^৬ তেওঁ ইয়াত নাই; কিন্তু যেনেকৈ তেওঁ কৈছিল, তেনেকৈ তেওঁ উঠিলা আৰু, তেওঁ শয়ন কৰা ঠাই চোৱাহি।।^৭ এতিয়া তোমালোকে বেগাই যোৱা আৰু তেওঁৰ শিষ্য সকলক এই কথা কোৱাগৈ যে, তেওঁ মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা উঠিলা চোৱা, তোমালোকৰ আগেয়ে তেওঁ গালীললৈ গৈছে; তোমালোকে তাতে তেওঁক দৰ্শন পাবা; চোৱা, এই কথা মই তোমালোকক ক'লো।”^৮ তাতে তেওঁলোকে ভয় আৰু মহা-আনন্দেৰে মৈদামৰ পৰা ততাতৈয়াকৈ গুচি গ'ল আৰু তেওঁৰ শিষ্য সকলক সম্বাদ দিবলৈ ল'ৰি গ'ল।^৯ তাতে চোৱা যীচুৱে তেওঁলোক সাক্ষাৎ হৈ ক'লে, তোমালোকৰ “মঙ্গল হওক”। তাতে মহিলা সকল ওচৰলৈ আহি তেওঁৰ চৰণত ধৰি প্ৰণিপাত কৰিলে।^{১০} তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “ভয় নকৰিবা; তোমালোক যোৱা, মোৰ ভাই সকলক গালীললৈ যাবৰ বাবে সম্বাদ দিয়াগৈ; তেওঁলোকে তাতে মোক দেখা পাব।”

^{১১} পাছত মহিলা সকল যাওঁতে, চোৱা, চম্ভৰীবোৰৰ কোনো কোনোৱে নগৰলৈ আহি, যি যি ঘটছিল, সেই সকলোৰ সম্বাদ প্ৰধান পুৰোহিত সকলৰ আগত দিলেহি।^{১২} তেতিয়া তেওঁলোকে পৰিচাৰক সকলৰ সৈতে একত্ৰিত হৈ আলোচনা কৰিলে আৰু সেনাবোৰক ভালেমান ধন দি ক'লে, ^{১৩} “আমি টোপনিত থাকোঁতে, যীচুৰ শিষ্যবোৰে ৰাতি আহি, তাক চুৰ কৰি নিলে, এই বুলি ক'বা।”^{১৪} এই কথা যদি দেশাধিপতিয়ে শুনে, তেতিয়া আমি তেওঁক বজাই-বঢ়াই লম আৰু তোমালোকক এই বিষয়তোৰ পৰা দূৰত ৰাখিম।”^{১৫} তেতিয়া সিহঁতে ধন ললে আৰু সিহঁতে শিকোৱাৰ দৰেই কৰিলে; এইদৰে এই কথা ইহুদী সকলৰ মাজত বিয়পি গ'ল আৰু আজিলৈকে এই কথা, এইদৰে প্ৰচলিত হৈ আছে।

শিষ্যবোৰৰ প্ৰতি যীচুৰ শেষ আজ্ঞা

^{১৬} পাছত গালীলৰ যি পৰ্বত যীচুৱে নিৰূপণ কৰি থৈছিল তালৈকে তেওঁৰ এঘাৰ জন শিষ্য গ'ল; ^{১৭} আৰু তেওঁক দেখা পাই প্ৰণিপাত কৰিলে; কিন্তু কোনো কোনোৱে সংশয় কৰিলে।^{১৮} তেতিয়া যীচুৱে ওচৰলৈ আহি তেওঁলোকক ক'লে, “বোলে, স্বৰ্গত আৰু পৃথিবীত সকলো ক্ষমতা মোক দিয়া হ'ল।”^{১৯} এই হেতুকে, তোমালোক যোৱা; আৰু সকলো জাতিকে শিষ্য কৰি, পিতৃ, পুত্ৰ আৰু পবিত্ৰ আত্মাৰ নামেৰে তেওঁলোকক বাণ্ঠাইজ কৰা; ^{২০} মই যি যি আদেশ তোমালোকক দিলোঁ, সেই সকলোকে পালন কৰিবলৈ তেওঁলোকক শিক্ষা দিয়া; আৰু চোৱা, জগতৰ শেষলৈকে মই সদায় তোমালোকৰ সঙ্গ সঙ্গ আছোঁ।”

Mark

মাৰ্কে লিখা শুভবাৰ্তা

১ অধ্যায়।

যোহন বাণ্ডাইজকৰ প্ৰচাৰ

১ ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ যীচু খ্ৰীষ্টৰ শুভবাৰ্তাৰ আৰম্ভণ। ২ যিচয়া ভাববাদীৰ পুস্তকত যেনেকৈ লিখা আছে,
 “চোৱা, মই মোৰ দূতক তোমাৰ আগত পঠিয়াইছো,
 তেওঁ তোমাৰ বাট যুগুত কৰিবা
 ৩ মৰুপ্ৰান্তত ৰিঙিওৱা এজনৰ মাত এই, ††
 ‘প্ৰভূৰ পথ যুগুত কৰা,
 তেওঁৰ বাট পোন কৰা!’”

৪ এইদৰে মৰুপ্ৰান্তত বাণ্ডিস্ম কৰোতা আৰু পাপ মোচনৰ অৰ্থে মন-পালটনৰ বাণ্ডিস্মৰ কথা ঘোষণা কৰোতা যোহন আহিল।
 ৫ তাতে গোটেই যিহূদিয়া আৰু যিক্ৰুচালেমৰ সকলো লোক তেওঁৰ ওচৰ চাপিবলৈ ওলাই আহিল আৰু নিজৰ নিজৰ পাপ স্বীকাৰ
 কৰি, ††তেওঁৰ দ্বাৰাই যৰ্দন নদীত বাণ্ডিস্ম ল’লে। ৬ সেই যোহনে উটৰ নোমৰ কাপোৰ আৰু কঁকালত ছালৰ টঙালি বান্ধিছিল
 আৰু তেওঁ কচুৰা ফৰিং আৰু হাবিৰ মৌ খাইছিল। ৭ তেওঁ ঘোষণা কৰি কলে, “মোতকৈ শক্তিমান এজন মোৰ পাছত আহিছে
 আৰু মই, তেওঁৰ পাদুকাক বান্ধ তল মূৰ কৰি খুলিবৰো যোগ্য নহওঁ। ৮ মই আপোনালোকক পানীত বাণ্ডিস্ম দিলো; কিন্তু তেওঁ
 পবিত্ৰ আত্মাত বাণ্ডিস্ম দিব। ৯”

যীচুৰ বাণ্ডিস্ম আৰু পৰীক্ষা

১০ সেই সময়ত যীচু গালীল দেশৰ নাচৰতৰ পৰা আহি, যোহনৰ দ্বাৰাই যৰ্দন নদীত বাণ্ডিস্ম ল’লে। ১০ তেওঁ পানীৰ পৰা উঠি
 আহোতেই আকাশ দুফাল হৈ যোৱা আৰু কপৌৰ নিচিনা তেওঁৰ ওপৰলৈ আত্মাৰ নমা দেখিলে। ১১ আৰু এইদৰে আকাশ বাণী
 হ’ল যে, “তুমি মোৰ পিয় পুত্ৰ। তোমাত মই পৰম সন্তুষ্ট।” §§

১২ তেতিয়া আত্মাই তেওঁক মৰুপ্ৰান্তলৈ চালিত কৰি নিলে। ১৩ সেই মৰুপ্ৰান্তত তেওঁ চল্লিশ দিনলৈকে বনৰীয়া জন্তুৰ লগত
 থাকোতে চয়তানৰ দ্বাৰাই পৰীক্ষিত হল; আৰু স্বৰ্গৰ দূত সকলে তেওঁৰ শুশ্ৰূষা কৰিলে।

যীচুৱে প্ৰকাশকৈ কাৰ্য কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰা; প্ৰথম চাৰি জন শিষ্য

১৪ যোহনক বন্দীশালত থোৱাৰ পাছত যীচু গালীল দেশলৈ গ’ল আৰু ঈশ্বৰৰ শুভবাৰ্তা ঘোষণা কৰিলে। ১৫ যীচুৱে প্ৰচাৰ
 কৰিলে আৰু কলে, “কাল সম্পূৰ্ণ হল, *আৰু ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য ওচৰ হল। তোমালোকে মন পালটন কৰা আৰু শুভবাৰ্তাৰ বিশ্বাস
 কৰা।”

১৬ পাছত তেওঁ গালীল সাগৰৰ তীৰেদি গৈ থাকোতে, ††চিমোন আৰু চিমোনৰ ভায়েক আন্দ্ৰিয়ক সাগৰত জাল বাই থকা
 দেখিলে; কিয়নো তেওঁলোক জালোৱা আছিল। ১৭ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক কলে, “মোৰ পাছত আহ; মই তোমালোকক
 মানুহ ধৰা জালোৱা কৰিম।” ১৮ তেতিয়াই তেওঁলোকে জালবোৰ এৰি যীচুৰ পাছে পাছে গল। ১৯ পাছত যীচুৱে অলপ দূৰ
 আগুৱাই গৈ থাকোতে, চিবদিয়ৰ পুতেক যাকোব আৰু তেওঁৰ ভায়েক যোহনক দেখিলে; তেওঁলোকেও নাৱত জাল মেৰামতি
 কৰি আছিল। ২০ তেওঁ তেতিয়াই তেওঁলোকক মাতিলে; তাতে তেওঁলোকে নিজৰ বাপেক চিবদিয়ক কাম কৰা বনুৱাৰ লগত
 নাৱতে এৰি যীচুৰ পাছে পাছে গ’ল। ২১ পাছত তেওঁলোকে কফৰনাহূমলৈ গ’ল আৰু তাতে গৈ বিশ্ৰামবাৰে নাম-ঘৰত সোমাই

††১:৩ মলা ৩:১; যিচ ৪০:৩

††১:৫ গীত ৩২:৫; হিতো ২৮:১৩; ১ যো ৮:১০

¶¶১:৮ পাঁ ১:৫,৮; ২:১-৪

§§১:১১ মলা ৩:১; যিচ ৪০:৩

*১:১৫ গীত ৩২:৫; হিতো ২৮:১৩; ১ যো ৮:১০

†১:১৬ পাঁ ১:৫,৮; ২:১-৪

উপদেশ দিলে। ২২ তেওঁৰ উপদেশত লোক সকলে বিশ্বাস মানিলে, কিয়নো তেওঁ অধ্যাপক সকলে উপদেশ দিয়াৰ নিচিনাকৈ নিদি ক্ষমতাপন্ন ব্যক্তিৰ দৰে তেওঁলোকক উপদেশ দিলে। ২৩ সেই সময়ত তেওঁলোকৰ সেই নাম-ঘৰতে অশুচি আত্মাই ধৰা এজন মানুহ আছিল। তেওঁ আটাই পাৰি কলে, ২৪ “হে নাচৰতীয়া যীচু, আপোনাৰ লগত আমাৰ কি কাম? আপুনি আমাক নষ্ট কৰিবৰ বাবে আহিলে নে? আপুনি কোন, মই জানো। আপুনি ঈশ্বৰৰ পবিত্ৰ জন।” ২৫ কিন্তু যীচুৱে তাক ডাবি দি কলে, “মনে মনে থাক আৰু ইয়াৰ পৰা বাহিৰ ওলা!” ২৬ তেতিয়া সেই অশুচি আত্মাই এক ডাঙৰ মাতৰে চিঞৰি মানুহ জনক তলত পেলাই মুচৰি তেওঁৰ পৰা বাহিৰ ওলাই গ’ল। ২৭ তাতে সকলোৱে বিশ্বাস মানি, ইজনে সিজনে সোধা-সুধি কৰি কলে, “এইটো কি? ক্ষমতাপন্ন জনৰ সৈতে এক নতুন উপদেশ! এওঁ অশুচি আত্মাকো আজ্ঞা দিয়াত, সিহঁতেও দেখোন এওঁক মানে।” ২৮ তেতিয়া তেওঁৰ খ্যাতি গালীলৰ চৌদিশে আৰু সেই অঞ্চলৰ সকলো ঠাইলৈ বিয়পি গ’ল। ২৯ পাছত তেওঁলোকে নাম-ঘৰৰ পৰা ওলাই আহি চিমোন আৰু আন্দ্রিয়ৰ ঘৰত সোমাল। তেওঁলোকৰ লগত যাকোব আৰু যোহানো আছিল। ৩০ তাতে চিমোনৰ শাহুৱেক জ্বৰত অসুস্থ হৈ পৰি আছিল। তেতিয়াই তেওঁলোকে তেওঁৰ বিষয়ে যীচুক কলে। ৩১ তাতে তেওঁ ওচৰলৈ আহি তেওঁৰ হাতত ধৰিলে আৰু তেওঁক উঠাই দিলে। তেতিয়া সেই জ্বৰে তেওঁক এৰিলে, আৰু তেওঁ তেওঁলোকৰ সেৱা শুশ্ৰূষা কৰিবলৈ ধৰিলে। ৩২ পাছত বেছি মাৰ গৈ সন্ধ্যা হওঁতে, লোক সকলে সকলো ৰোগীক আৰু ভূতে পোৱা লোক সকলক তেওঁৰ ওচৰলৈ আনিলে; ৩৩ আৰু নগৰৰ লোক সকল আহি দুৱাৰ-মুখতে গোট খালে। ৩৪ তাতে তেওঁ নানা বিধ ৰোগত কষ্ট পাই থকা অনেক ৰোগীক সুস্থ কৰিলে আৰু ভূতে পোৱা বহু লোকৰ পৰা ভূত খেদালো কিন্তু ভূতবোৰক একো কথা কবলৈ নিদিলে; কিয়নো সিহঁতে তেওঁক জানিছিল।

৩৫ তেওঁ অতি ৰাতিপুৱা উঠিছিল, তেতিয়া পুৱায় আন্ধাৰ হৈ আছিল; সেই সময়তে যীচুৱে বাহিৰলৈ ওলাই গৈ নিৰ্জন ঠাইত প্ৰাৰ্থনা কৰি আছিল। ৩৬ পাছত চিমোন আৰু লগৰবোৰে তেওঁক বিচাৰি গ’ল। ৩৭ পাছত তেওঁক পাই কলে, “সকলোৱে আপোনাক বিচাৰি আছে।”

৩৮ তাতে তেওঁ তেওঁলোকক কলে, “ব’লা, আমি ওচৰৰ আন ঠাইবোৰলৈ যাওঁ, সেই ঠাইবোৰতো মই ঘোষণা কৰিম; কিয়নো এই বাবেই মই ওলাই আহিলো।” ৩৯ পাছত তেওঁ গৈ, গালীল দেশ খনৰ সকলো ঠাইতে, তেওঁলোকৰ নাম-ঘৰবোৰতো প্ৰচাৰ কৰিলে আৰু ভূতবোৰক খেদালে। ৪০ তাতে এজন কুষ্ঠ ৰোগী তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল; আৰু সৰিনয়েৰে তেওঁৰ সন্মুখত আঁঠু লৈ কলে, “আপুনি যদি ইচ্ছা কৰে, তেন্তে মোক শুচি কৰিব পাৰে।” ৪১ তেতিয়া তেওঁৰ মৰম লাগিল আৰু হাত মেলি তেওঁক চুই কলে, “মই ইচ্ছা কৰিছোঁ শুচি হোৱা।” ৪২ তেতিয়া তেওঁৰ শৰীৰৰ পৰা কুষ্ঠ ৰোগ আতৰিল আৰু তেওঁ শুচি হ’ল। ৪৩ যীচুৱে তেওঁক কঠোৰ আজ্ঞা দি বিদায় দিলে। ৪৪ যীচুৱে তেওঁক কলে, “সাৱধান হোৱা; কোনো ব্যক্তিক একো নকবা; কিন্তু যোৱা, পুৰোহিতৰ ওচৰ গৈ নিজকে দেখুওৱা আৰু তুমি শুচি হবৰ অৰ্থে মোচিয়ে যি যি উৎসৰ্গ কৰিবলৈ আজ্ঞা দিলে, তেওঁলোকক সাক্ষ্য দিবৰ বাবে সেইবোৰ উৎসৰ্গ কৰাৰ।” ৪৫ কিন্তু তেওঁ ওলাই গৈ সকলোৰে আগত ঘোষণা কৰিবলৈ ধৰিলে আৰু এই কথা এনেধৰনে প্ৰকাশ হবলৈ ধৰিলে যে, যীচুৱে প্ৰকাশ্যৰূপে কোনো নগৰত সোমাব নোৱাৰা হ’ল। তেওঁ গৈ বাহিৰত নিৰ্জন ঠাইবোৰত থাকিবলগীয়া হ’ল যাতে চাৰিওফালৰ পৰা লোক সকলে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিব পাৰে।

২ অধ্যায়।

এজন জঠৰ ৰোগীক সুস্থ কৰা

২ ১ কিছু দিনৰ পাছত, যীচু পুনৰ কফৰনামহূমলৈ আহিল। তেতিয়া লোক সকলে তেওঁ ঘৰত আছে বুলি শুনি, ২ ইমান মানুহ গোট খালে যে, ভিতৰত কোনো কোঠালিতে ঠাই নোহোৱা হ’ল; আনকি দুৱাৰ-মুখতো ঠাই নাইকিয়া হ’ল। তাতে যীচুৱে তেওঁলোকৰ আগত বাক্য প্ৰচাৰ কৰিলে। ৩ তেতিয়া লোক সকলে চাৰি ৪ জনে কটিয়াই অনা এজন পক্ষাঘাত ৰোগীক যীচুৰ ওচৰলৈ আনিলে। ৪ কিন্তু জনসমাগমৰ বাবে তেওঁৰ ওচৰলৈ তেওঁক চপাব নোৱাৰি, যি ঠাইত তেওঁ আছিল, সেই ঘৰৰ ওপৰৰ চাল গুচাই বাট কৰি ললে আৰু পক্ষাঘাত ৰোগী জনক শোৱা শয্যাৰে সৈতে তললৈ নমাই দিলে। ৫ তাতে যীচুৱে তেওঁলোকৰ বিশ্বাস দেখি, সেই জঠৰ ৰোগীজনক ক’লে, “বোপা তোমাৰ পাপবোৰ ক্ষমা হ’ল।” ৬ কিন্তু তাত বহি থকা বিধানৰ অধ্যাপক সকলৰ মাজৰ কোনো কোনোৱে মনতে ভাবি ক’লে, ৭ “এওঁ এনে কথা কেনেকৈ কব পাৰে? এওঁ ঈশ্বৰৰ নিন্দা কৰিছে। এজন ঈশ্বৰত বাহিৰ কোনো পাপ ক্ষমা কৰিব পাৰে?” ৮ †

‡১:২৩ লুক ৪:৩৩-৩৭

¶১:৩৮ গীত ৪০:৭-৯; যিচ ৬১:১

§১:৪০ মথি ৮:২-৪; লুক ৫:১২-১৫

**২:৩ মথি ৯:২-১৭; লুক ৫:১৯-৩৯

††২:৭ যিচ ৪৩:২৫; দাঁ ৯:৯

৮ তেওঁলোকে নিজৰ মনত এনে কথা ভাবি থকা বুলি যীচুৱে নিজৰ আত্মাত তেতিয়াই জানিলে †; সেয়েহে তেওঁলোকক ক'লে, “আপোনালোকে অন্তৰত কিয় এনে কথা ভাৱিছে? ৯ 'তোমাৰ পাপবোৰ ক্ষমা হ'ল' নাইবা 'উঠা, তোমাৰ শয্যা তুলি লৈ খোজ কাঢ়ি যোৱা; এই দুটা কথাৰ মাজত পক্ষাঘাত ৰোগী জনক কোনটো কবলৈ উজু?

১০ কিন্তু আপোনালোকে যেন জানে যে, পৃথিবীত পাপ ক্ষমা কৰিবৰ বাবে মানুহৰ পুত্ৰৰ ক্ষমতা আছে,” তেওঁ পক্ষাঘাত ৰোগীজনক ক'লে ১১ “মই তোমাক কওঁ, উঠা, তোমাৰ শয্যা তুলি লৈ, নিজৰ ঘৰলৈ যোৱা।” ১২ তাতে তেওঁ তেতিয়াই উঠিল, আৰু সকলোৰে সন্মুখত নিজৰ শয্যা তুলি লৈ ওলাই গ'ল; ইয়াকে দেখি সকলোৱে বিস্ময় মানি কলে, “আমি এনেকুৱা কেতিয়াও দেখা নাই”, এইদৰে ঈশ্বৰৰ স্তুতি কৰিব ধৰিলে।

লেবী, অৰ্থাৎ মথিক আহ্বান কৰা; আৰু লঘোনৰ বিষয়ে শিক্ষা

১৩ তাৰ পাছত যীচু আকৌ সাগৰৰ তীৰলৈ ওলাই গ'ল; আৰু লোক সকল তেওঁৰ ওচৰলৈ অহাত, তেওঁ তেওঁলোকক উপদেশ দিলে। ১৪ পাছত তেওঁ যাওঁতে আলফয়ৰ পুতেক লেবীক কৰ লোৱা চ'ৰাত বহি থকা দেখা পালে আৰু তেওঁক কলে, “মোৰ পাছে পাছে আহা।” তেতিয়া তেওঁ উঠি, তেওঁৰ পাছে পাছে গ'ল। ১৫ যেতিয়া যীচুৱে লেবীৰ ঘৰত ভোজন কৰি আছিল, তেতিয়া অনেক কৰ সংগ্ৰহকৰী আৰু পাপী লোক আৰু তেওঁৰ শিষ্য সকলেও তেওঁৰ সৈতে ভোজন কৰিবলৈ বহিল; লগতে তেওঁৰ পাছে পাছে অহা অনেক লোক তাত আছিল। ১৬ তাতে তেওঁ পাপী আৰু কৰ সংগ্ৰহকৰী সকলৰ সৈতে ভোজন কৰা দেখি, ফৰীচী সমাজৰ অধ্যাপক সকলে তেওঁৰ শিষ্য সকলক কলে, “এওঁ কিয় কৰ সংগ্ৰহকৰী আৰু পাপী লোকৰ লগত ভোজন-পান কৰে?”

১৭ যীচুৱে ইয়াকে শুনি তেওঁলোকক কলে, “নিৰোগী মানুহৰ বাবে বেজৰ কোনো প্ৰয়োজন নাই; কিন্তু ৰোগীৰহে প্ৰয়োজন আছে। মই ধাৰ্মিকক নহয় কিন্তু পাপীকহে নিমন্ত্ৰণ জনাবলৈ আহিছো।”

১৮ এবাৰ যোহনৰ শিষ্য সকল আৰু ফৰীচী সকলে লঘোন দি আছিল। তাতে তেওঁলোকে আহি যীচুক সুধিলে, “যোহনৰ আৰু ফৰীচী সকলৰ শিষ্য সকলে লঘোন দিয়ে, কিন্তু আপোনাৰ শিষ্য সকলে লঘোন নিদিয়; ইয়াৰ কাৰণ কি?” ১৯ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক কলে, “সখি সকল দৰাৰ লগত থকা সময়ত, তেওঁলোকে লঘোন দিব পাৰে নে? তেওঁলোকৰ লগত দৰা থাকে মানে তেওঁলোকে লঘোন দিব নোৱাৰে। ২০ কিন্তু এনে দিন আহিব, যি দিনা তেওঁলোকৰ পৰা দৰাক নিয়া হব আৰু সেই দিনত তেওঁলোকে লঘোন দিব। ২১ কোনেও পুৰণি বস্ত্ৰত নতুন কাপোৰৰ টাপলি নামাৰে; তেনে কৰিলে, যি ডোখৰেৰে টাপলি মৰা হয়, সেয়ে তাক ফালি নিয়ে; অৰ্থাৎ নতুন ডোখৰে পুৰণিক ফালি নিয়ে আৰু তেতিয়া সৰহ ভাগহে ফাটি যায়। ২২ পুৰণি ছালৰ মোটত নতুন দ্ৰাক্ষাৰস কোনোৱে নথয় আৰু যদি কোনোবাই থয়, তেন্তে সেই দ্ৰাক্ষাৰসে সেই মোট ফালি পেলাব, তাতে দ্ৰাক্ষাৰস আৰু মোট, দুয়োটাই নষ্ট হব, কিন্তু নতুন দ্ৰাক্ষাৰস নতুন মোটতহে থয়।

বিশ্ৰাম বাৰৰ বিষয়ে যীচুৰ শিক্ষা

২৩ তাৰ পাছত †তেওঁ বিশ্ৰাম বাৰে শস্যক্ষেত্ৰৰ মাজেদি যাওঁতে, তেওঁৰ শিষ্য সকলে শস্যৰ খোকবোৰ ছিঙি খাবলৈ ধৰিলে। ২৪ তাতে ফৰীচী সকলে যীচুক কলে, “চোৱা, বিশ্ৰাম বাৰে যি কৰিব নাপায়, সেইবোৰ ইহঁতে কিয় কৰিছে?”

২৫ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক কলে, “দায়ুদ আৰু তেওঁৰ লগৰবোৰৰ প্ৰয়োজন হোৱাত আৰু ভোক লগাত যি কৰ্ম কৰিছিল, সেই বিষয়ে আপোনালোকে কেতিয়াও পঢ়া নাই নে? ২৬ তেওঁ কেনেকৈ অবিয়াখ মহাপুৰোহিতৰ সময়ত, ঈশ্বৰৰ গৃহত সোমাল আৰু পুৰোহিতৰ বাহিৰে বিধান অনুসৰি অন্য লোকে খাব নোৱাৰা যি দৰ্শন-পিঠা, সেইবোৰ তেওঁ খালে আৰু লগৰবোৰকো দিলে?”

২৭ যীচুৱে তেওঁলোকক পুনৰ কলে, “বিশ্ৰাম বাৰ মানুহৰ কাৰণে হল; কিন্তু মানুহ বিশ্ৰাম-বাৰৰ কাৰণে নহ'ল; ২৮ এই হেতুকে মানুহৰ পুত্ৰ বিশ্ৰাম-বাৰৰো আধিপতি।

৩ অধ্যায়।

১ তাৰ পাছত যীচু পুনৰ নাম-ঘৰত সোমাল; আৰু তাত হাত শুকাই যোৱা ৰোগী এজন আছিল। ২ বিশ্ৰাম-বাৰে সেই ব্যক্তি জনক তেওঁ সুস্থ কৰিব নে নকৰে, ইয়াকে লোক সকলে চাই আছিল। তেওঁলোকে তেওঁক অপবাদ দিবৰ বাবে কাৰণ বিচাৰি আছিল। ৩ তেতিয়া যীচুৱে সেই হাত শুকাই যোৱা ৰুগীয়া মানুহ জনক ক'লে, “উঠা, আৰু সকলোৰে মাজত থিয় হোৱা।” ৪ তাৰ পাছত তেওঁ লোক সকলক সুধিলে, “বিশ্ৰাম-বাৰে বেয়া কৰ্ম নে ভাল কৰ্ম কৰিব পায়? আৰু নৰ-বধ কৰিব পায় নে প্ৰাণ-ৰক্ষা কৰিব পায়?” কিন্তু তেওঁলোক মনে মনে থাকিল। ৫ তেতিয়া তেওঁলোকৰ হৃদয়ৰ কঠিনতা দেখি তেওঁ অসন্তুষ্ট হৈ খঙেৰে

†২:৮ গীত ১৩৯:২; যো ২:২৫; প্ৰ ২:২৩

†৩:২:২৩ মথি ১২:১-১৫; লূক ৬:১-১১

চাৰিওফালে চালে আৰু সেই মানুহ জনক ক'লে, “তোমাৰ হাত মেলা।” তেতিয়া তেওঁ হাত খন মেলি দিলে আৰু যীচুৱে সেই হাত খন পূৰ্বৰ সুস্থ অৱস্থালৈ আনিলে।^৬ তেতিয়া ফৰীচী সকল বাহিৰলৈ ওলাই গৈ হেৰোদীয়া মানুহ সকলৰ সৈতে আলোচনা কৰিলে আৰু তেওঁক বিনষ্ট কৰিবৰ বাবে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে মন্তৱণা কৰিবলৈ ধৰিলে।

অনেক মানুহ যীচুৰ পাছে পাছে যোৱা

^৭ তাৰ পাছত যীচুৱে যেতিয়া তেওঁৰ শিষ্য সকলৰ সৈতে সাগৰৰ পাৰলৈ গ'ল; তেতিয়া গালীল আৰু যিহূদীয়াৰ পৰা অহা মানুহৰ দল এটাই তেওঁক অনুসৰণ কৰিলে; ^৮ আৰু যিক্ৰচালেম, ইদোমৰ যৰ্দনৰ সিপাৰৰ পৰা, তুৰ আৰু চিদোনৰ চাৰিওফালৰ পৰা মানুহৰ এটা বৃহৎ দলে তেওঁ কৰি থকা সকলো কৰ্মৰ কথা শুনিলে আৰু তেওঁলোক ওচৰ চাপি আহিল। ^৯ তেতিয়া লোক সকলৰ সমাগম অধিক হোৱা দেখি, তেওঁ হেচা-ঠেলাৰ মাজত নপৰিবৰ বাবে শিষ্য সকলক এখন নাও যুগুত ৰাখিবলৈ আজ্ঞা দিলে। ^{১০} কিয়নো তেওঁ অনেক লোকক সুস্থ কৰা দেখি, ব্যাধিয়ে ধৰা সকলোৱেই তেওঁক চুবলৈ হেঁচা-ঠেলা কৰি আহিল। ^{১১} আৰু অশুচি আত্মাবোৰে তেওঁক যেতিয়াই দেখে, তেতিয়াই তেওঁৰ আগত পৰে আৰু কান্দি কান্দি কয়, “আপুনি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ।” ^{১২} কিন্তু তেওঁক প্ৰকাশ নকৰিবলৈ সিহঁতক দৃঢ়কৈ আদেশ দিলে।

বাৰ জনক পাঁচনি পদ দিয়া

^{১৩} পাছে তেওঁ পৰ্ব্বতত উঠি ^{১৪} যি সকলক তেওঁ ইচ্ছা কৰিলে, তেওঁলোকক মাতিলে, আৰু তেওঁলোক তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল। ^{১৪} তেতিয়া তেওঁ বাৰ জনক নিযুক্ত কৰিলে (যি সকলক তেওঁ পাঁচনি নাম দিছিল) যাতে তেওঁলোক তেওঁৰ সঙ্গে সঙ্গে থাকিব পাৰে আৰু তেওঁলোকক যাতে প্ৰচাৰ কৰিবলৈ পঠিয়াব পাৰে, ^{১৫} আৰু তেওঁলোকে যেন ভূত খেদাবৰ বাবে ক্ষমতাও পাব পাৰে। ^{১৬} তেওঁ যি বাৰ জনক নিযুক্ত কৰিলে, সেই কেইজন হ'ল- চিমন, যি জনক তেওঁ পিতৰ নাম দিছিল।

^{১৭} চিবদিয়ৰ পুতেক যাকোব আৰু যাকোবৰ ভায়েক যোহন, (এই দুজনক বনেৰগচ, অৰ্থাৎ মেঘ-গৰ্জৰ্নৰ পুতেক নাম দিলে); ^{১৮} আন্দিৰয়, ফিলিপ, বাৰ্থলময়, মথি, থোমা, আলফয়ৰ পুতেক যাকোব, থদ্দেয়, জাতীয়তাবাদী চিমন, ^{১৯} আৰু তেওঁক শত্ৰুৰ হাতত শোধাই দিয়া ঈফ্ৰিয়োতীয়া যিহূদা।

যীচুক নিন্দা কৰা, আৰু ক্ষমা নোহোৱা পাপ

^{২০} পাছত তেওঁ এটা ঘৰত সোমাল; আৰু পুনৰায় তাত ইমান মানুহ গোট খালে যে, তেওঁলোকে ভোজন কৰিব নোৱাৰিলে। ^{২১} তেওঁৰ আত্মীয় সকলে যেতিয়া এই কথা শুনিলে, তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক, “তেওঁ বলিয়া হ'ল” বুলি কৈ ধৰিবলৈ ওলাই গ'ল। ^{২২} আৰু যিক্ৰচালেমৰ পৰা অহা বিধানৰ অধ্যাপক সকলে ক'লে, তেওঁৰ গাত বেলচবুৰ আছে; আৰু ভূতৰ সেই বজাৰ দবাৰাই তেওঁ ভুতবোৰ খেদায়।”

^{২৩} তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ওচৰলৈ মাতি দৃষ্টান্তেৰে ক'লে, “চয়তানে চয়তানক কেনেকৈ খেদাব পাৰে? ^{২৪} যদি কোনো ৰাজ্য নিজৰ বিৰুদ্ধে নিজে ভাগ হৈ যায়, তেন্তে সেই ৰাজ্য এক হৈ থাকিব নোৱাৰে। ^{২৫} আৰু কোনো ঘৰ যদি নিজৰ বিৰুদ্ধে নিজে ভাগ হয়, তেন্তে সেই ঘৰ এক হৈ থাকিব নোৱাৰে। ^{২৬} চয়তানেও যদি নিজৰ বিৰুদ্ধে নিজে থিয় হয়, তেনেহলে সি থাকিব নোৱাৰিব কিন্তু তাৰ গতি অন্ত হব। ^{২৭} বলৱান জনক প্ৰথমে নাবান্ধিলে, কোনোও তেওঁৰ ঘৰত সোমাই তেওঁৰ বস্ত্ৰ লুট কৰিব নোৱাৰে; বান্ধিলেহে তেওঁৰ ঘৰ লুট কৰিব পাৰিব।

^{২৮} মই আপোনালোকক স্বৰূপকৈ কওঁ, মনুষ্য-সন্তান সকলৰ সকলো বিধৰ পাপ, আৰু ঈশ্বৰক নিন্দা কৰা যি নিন্দা, এইবোৰ সকলোৰে ক্ষমা হয়; ^{২৯} কিন্তু যি কোনোৱে পবিত্ৰ আত্মাৰ নিন্দা কৰে, সেই জনৰ ক্ষমা কেতিয়াও নহ'ব; সি অনন্ত পাপৰ অধিকাৰী।” ^{৩০} যীচুৱে এই কথা তেওঁলোকক কলে; কাৰণ তেওঁলোকে কৈছিল, “তেওঁৰ গাত অশুচি আত্মা আছে।”

^{৩১} এনেতে তেওঁৰ মাক আৰু ভায়েক সকল আহি, বাহিৰত থিয় হৈ তেওঁক মাতি পঠালে। ^{৩২} তেতিয়া লোক সকল তেওঁৰ চাৰিওকাষে বহি আছিল; আৰু তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, “চাওঁক, আপোনাৰ মা আৰু ভাই সকলে বাহিৰত আপোনাক বিচাৰিছে।”

^{৩৩} তাতো তেওঁ উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, “মোৰ আই আৰু মোৰ ভাই সকল কোন?” ^{৩৪} পাছত তেওঁৰ চাৰিওফালে বহি থকা লোক সকলক চাই তেওঁ ক'লে, “এওঁলোকলৈ চোৱা, এওঁলোকেই মোৰ আই আৰু মোৰ ভাই; ^{৩৫} কিয়নো যি জনে ঈশ্বৰৰ ইচ্ছা পালন কৰে, সেই জনেই মোৰ ভাই, ভনী, আৰু আইয়ো হয়।”

§§৩:১৩ মথি ১০:১-৪; লূক ১০:১২-১৬

*৩:২৭ যিচ ৪৯:২৪,২৫

†৩:৩১ মথি ১২:৪৬-৫০; লূক ৮:৯-২১

-৪ অধ্যায়।

এজন খেতিয়কৰ দৃষ্টান্ত

৪^১ তাৰ পাছত যীচুৱে সাগৰৰ তীৰত গৈ পুনৰ উপদেশ দিবলৈ ধৰিলে। তেতিয়া অধিক লোক তেওঁৰ ওচৰত গোট খোৱাত তেওঁ সাগৰলৈ গৈ এখন নাৱত উঠি বহিল; আৰু লোক সকল সাগৰৰ পাৰতে বৈ থাকিল।^২ তেতিয়া তেওঁ দৃষ্টান্তেৰে তেওঁলোকক অনেক উপদেশ দিলে: আৰু উপদেশত তেওঁলোকক কলে:

“শুনক, এজন খেতিয়কে কঠীয়া সিচিবলৈ গ’ল।^৩ তেওঁ সিচোঁতে সিচোঁতে, কিছূমান কঠীয়া আলিবাটৰ কাষত পৰিল; তাতে চৰাইবোৰে আহি সেইবোৰ খুঁটি খালে।^৪ কিছূমান কঠীয়া অলপ মাটি থকা শিলনিত পৰিল, তাতে মাটি ডাঠ নোহোৱাৰ বাবে সোনকালে গজিলা

কিন্তু যেতিয়া সূৰ্য উদয় হ’ল আৰু তাপ লাগিল তেতিয়া শিপা নোহোৱা বাবে,^৫ সেইবোৰ শুকাই গ’ল।^৬ কিছূমান কঠীয়া কাঁইটনিত পৰিল; তাতে কাঁইটীয়া বনবোৰ বাঢ়ি উঠি সেইবোৰক হেচি ধৰিলে আৰু সেইবোৰত একো ফল নধৰিলা

আন কিছূমান কঠীয়া ভাল মাটিত পৰিল আৰু গজালি মেলি বাঢ়ি উঠিল, তাতে ফল উৎপন্ন হ’ল। সেই কঠীয়াবোৰৰ কিছূমানে ডেৰ কুৰি, তিনি কুৰি আৰু এশ গুণলৈকে ফল উৎপন্ন কৰিলে।”^৭ তেওঁ ক’লে, “যাৰ শুনিলে কাণ আছে, তেওঁ শুনক।”

১০ তাৰ পাছত যীচু নিৰ্জন ঠাইত থকা সময়ত তেওঁৰ সঙ্গী সকলে সেই বাৰ জন শিষ্যৰ সৈতে গৈ সেই দৃষ্টান্ত কেইটাৰ বিষয়ে তেওঁক সুধিলে।^{১১} তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক কলে, “ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ নিগূঢ়-তত্ত্বৰ তোমালোকক দিয়া হৈছে কিন্তু যি সকল লোক বাহিৰত আছে, তেওঁলোকৰ আগত সকলো কথা দৃষ্টান্তেৰে কোৱা হৈছে,

১২ “যাতে তেওঁলোকে যেতিয়া চাই, হয়, তেওঁলোকে চাই; কিন্তু দেখা নাপায়, আৰু যাতে তেওঁলোকে যেতিয়া শুনে, হয়, শুনে, কিন্তু বুজি নাপায় অথবা তেওঁলোকে ঘূৰি আহিলহেতেন, আৰু ঈশ্বৰেও ক্ষমা দিলেহেতেন।”

১৩ পাছত তেওঁ কলে, “তোমালোকে এই দৃষ্টান্ত বুজা নাই নে? তেন্তে সকলো দৃষ্টান্ত কেনেকৈ বুজিবা? ^{১৪} সেই খেতিয়কে বাক্য সিচি।^{১৫} য’ত বাক্য সিচা হয়, সেই আলিবাটৰ কাষত থকা এওঁলোক এনেকুৱা লোক, এওঁলোকে বাক্য শুনি উঠাৰ লগে লগে চয়তানে **আহি তেওঁলোকৰ পৰা সিচা বাক্য কাঢ়ি নিয়ে;

১৬ সেই দৰে শিলনিত সিচা এওঁলোক এনেকুৱা লোক, তেওঁলোকে বাক্য শুনাব লগে লগে আনন্দেৰে গ্ৰহণ কৰে,^{১৭} কিন্তু তেওঁলোকৰ শিপা নথকাত, অলপ দিন মাথোন থাকে; পাছত বাক্যৰ কাৰণে ক্লেশ বা তাড়না হোৱা মাত্ৰকে তেওঁলোকে বিধিনি পায়।^{১৮} আৰু আনবোৰ কাঁইটনিত সিচা, এওঁলোকে বাক্য শুনাব পাছত,^{১৯} সংসাৰৰ চিন্তা, ধনৰ মায়া আৰু আন আন বিষয়ৰ লোভ ††সোমাই, বাক্য হেঁচি ধৰে; তাতে সেই বাক্য বিফল হয়।^{২০} আৰু ভাল মাটিত সিচা এওঁলোক এনেকুৱা লোক, তেওঁলোকে বাক্য শনি গ্ৰহণ কৰে আৰু তিৰশ, যাঠি আৰু এশ গুণকৈ ফল উৎপন্ন কৰে।”

২১ যীচুৱে তেওঁলোকক আৰু কলে, “তোমালোকে ঘৰৰ ভিতৰত ঢাকি জ্বলাই গছাৰ ওপৰত নখে দোণৰ বা খাটৰ তলত থবলৈ আনা নে? কিন্তু তাক ভিতৰলৈ আনি গছাৰ ওপৰতহে ৰখা হয়।^{২২} কিয়নো যি প্ৰকাশিত নহব এনে কোনো ঢাকি খোৱা বস্তু নাই ††আৰু যি বিষয় গোহৰলৈ নাহিব, এনে গোপন কৰি ৰাখিবলৈও কোনো বিষয় নাই।^{২৩} কাৰোবাৰ যদি শুনিলে কাণ আছে, তেওঁ শুনক।”

২৪ যীচুৱে তেওঁলোকক পুনৰ কলে, “তোমালোকে কি শুনা, তালৈ মন কৰা; যি জোখেৰে তোমালোকে জোখা, সেই জোখেৰে তোমালোকলৈকো জোখা হব; আৰু তোমালোকক অধিক দিয়া হব।^{২৫} কিয়নো যাৰ আছে, তেওঁকেই দিয়া হব; কিন্তু যাৰ নাই, তেওঁৰ যি আছে, সেইখিনিও তেওঁৰ পৰা নিয়া হব।”

†৪:২ মথি ১৩:১-৩৩; লূক ৮:৪,৫।

†৪:৬ গীত ১:৪; ইফি ৩:১৯; কল ২:৭।

†৪:৮ যো ১৫:৫; কল ১:৬,১০; ইব্ৰী ৬:৭,৮; ২ পি ১:৮।

**৪:১৫ ১ পি ৫:৮; ইব্ৰী ২:১।

††৪:১৯ লূক ২১:৩৪; ১ যো ২:১৬,১৭।

‡‡৪:২২ উপ ১২:১৪; লূক ১২:২; ১ কৰি ৪:৫।

শস্য গজি বচাৰ দৃষ্টান্ত

২৬ যীচুৱে কলে, “ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য এজন মানুহে তেওঁৰ কঠিয়া মাটিত সিচাঁৰ দৰে হয়। ২৭ তেওঁ ৰাতিয়ে-দিনে, শোওঁতে উঠোতে, সেই কঠিয়া কেনেকৈ গজে আৰু বাঢ়ে, সেই বিষয়ে নাজানে। ২৮ পৃথিবীয়ে নিজে নিজে, প্ৰথমে পাত, পাছত খোৰ, তাৰ পাছত খোকত পুৰ হোৱা গুটি উৎপন্ন কৰে। ২৯ তাতে গুটি পকাৰ পাছত, শস্য দাবৰ সময় উপস্থিত হ'ল বুলি জানি, তেওঁ তেতিয়া কাচি লগায়।”

সৰিয়হ গুটিৰ দৃষ্টান্ত

৩০ যীচুৱে পুনৰ ক'লে, “আমি কেনেকৈ ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ তুলনা দিম, বা কি দৃষ্টান্তেৰে এই বিষয়টো প্ৰকাশ কৰিম? ৩১ সি এটি সৰিয়হ গুটিৰ নিচিনা; যি গুটি মাটিত সিচোঁতে, পৃথিবীৰ আটাই কঠিয়াতকৈ সৰু; ৩২ কিন্তু সেই বীজ সিচাঁৰ পাছত, সি গজি বাঢ়ি আটাই উদ্ভিদতকৈ ডাঙৰ হয় আৰু ইমান ডাঙৰ ডাঙৰ ডাল ধৰে যে আকাশৰ চৰাইবোৰেও আহি তাৰ ছাঁত বাস কৰিব পাৰে।”

৩৩ এইদৰে অনেক দৃষ্টান্তেৰে, যীচুৱে তেওঁলোকৰ শূনা শক্তি অনুসাৰে তেওঁলোকক বাক্য কলো ৩৪ কিন্তু বিনা দৃষ্টান্তেৰে তেওঁলোকক একো নকলে; অৱশ্যে নিজৰ শিষ্য সকলক নিৰ্জ্ঞানে সকলো বুজাই দিলে।

ধুমুহা বতাহ শান্ত কৰা

৩৫ সেই দিনা গধূলি সময়ত যীচুৱে তেওঁলোকক কলে, “আমি সিপাৰলৈ যাওঁহকা” ৩৬ তেতিয়া শিষ্য সকলে লোক সকলক এৰি থৈ, তেওঁ যেনেকৈ নাৱত আছিল, তেনেকৈয়ে যীচুক লগত লৈ গ'ল। ৩৭ আৰু আন আন নাৱো তেওঁৰ লগত আছিল। ৩৮ পাছত বৰ ধুমুহা বতাহ ব'লাত, ঢৌৰ কোবত নাও খন পানীৰে পূৰ হবলৈ ধৰিলে। ৩৯ সেই সময়ত তেওঁ নাৱৰ গুৰিৰফালে গাঁৰুত মুৰ দি টোপনি গৈ আছিল। তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক জগাই ক'লে, “হে গুৰু, আমি যে এতিয়া মৰোঁ, ইয়ালৈ আপুনি চিন্তা নকৰে নে?” ৩৯ তেতিয়া তেওঁ উঠি, বতাহক ডবিয়ালে আৰু সাগৰকো ক'লে, “শান্ত হৈ থিৰে থাক।” তেতিয়া বতাহ আতৰি গ'ল, আৰু অতি শান্ত হ'ল। ৪০ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোক কিয় ভয়াতুৰ হৈছা? এতিয়ালৈকে বিশ্বাস হোৱা নাই নে?” ৪১ তাতে তেওঁলোকে ভয়ত অতিশয় আতুৰ হৈ ইজনে সিজনে কোৱা-মেলা কৰি কলে, “বতাহ আৰু সাগৰেও যে এওঁৰ কথা মানে, এওঁ নো কোন?”

৫ অধ্যায়।

ভূতে পোৱা মানুহ এজনক সুস্থ কৰা

১ তাৰ পাছত *তেওঁলোক সাগৰৰ সিটো পাৰে থকা, গেৰাচেনীয়া সকলৰ অঞ্চল পালে। ২ যীচুৱে নাৱৰ পৰা নমাৰ সময়তে অশুচি আত্মাই ধৰা এজন মানুহে তেওঁক লগ ধৰি আহিলা সি মৈদামৰ পৰা ওলাই আহিছিল।

৩ সেই মানুহ জনে মৈদামনিত নিবাস কৰিছিল। কোনো তেওঁক বান্ধি ৰাখিব পৰা নাছিল, শিকলিৰেও বান্ধি ৰাখিব পৰা নাছিল। ৪ তেওঁক বাৰে বাৰে বেৰী আৰু শিকলিৰে বান্ধা হৈছিল কিন্তু তেওঁ শিকলি ছিঙি পেলাই, বেৰীও ডোখৰ ডোখৰ কৰিছিল। তেওঁক দমন কৰিবলৈ কাৰো শক্তি নাছিল। ৫ প্ৰতিটো ৰাতি আৰু দিনেতে তেওঁ মৈদামলৈ যায় আৰু পৰ্বতত গৈ চিঞৰে; আৰু শিলেৰে নিজকে নিজে আঘাত কৰে। ৬ যেতিয়া তেওঁ দূৰৈৰ পৰা যীচুক দেখা পালে, তেতিয়া তেওঁ দৌৰি আহিল আৰু যীচুক প্ৰণিপাত কৰিলে। ৭ তাৰ পাছত তেওঁ কান্দি কান্দি বৰ মাতেৰে কলে, “হে সৰ্ব্বোপৰি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ যীচু, আপোনাৰ লগত মোৰ কি কাম? মই আপোনাক ঈশ্বৰৰ শপত দিছোঁ, মোক যাতনা নিদিব।” ৮ কিয়নো যীচুৱে তেওঁক কৈছিল, “হেৰ অশুচি আত্মা, এই মানুহ জনৰ পৰা বাহিৰ ওলা।” ৯ পাছত যীচুৱে তেওঁক সুধিলে “তোৰ নাম কি?” তাতে সেই মানুহ জনে তেওঁক কলে, “মোৰ নাম বাহিনী কিয়নো আমি অনেক আছো।” ১০ পাছত যীচুৱে যেন সেই ঠাইৰ পৰা সিহঁতক নেখেদে, এই কাৰণে অনেক বিনয় কৰি ক'লে। ১১ সেই সময়ত ওচৰৰ পৰ্বতত এজাক গাহৰি চৰি আছিল। ১২ তাতে সিহঁতে যীচুক বিনয় কৰি কলে, “আমাক সেই গাহৰিবোৰৰ ভিতৰত পঠাই দিয়ক; আমাক সিহঁতৰ ভিতৰত প্ৰৱেশ কৰিবলৈ অনুমতি দিয়ক।” ১৩ তাতে তেওঁ অনুমতি দিয়াৰ পাছত সেই অশুচি আত্মাবোৰ বাহিৰ ওলাই গাহৰিবোৰত সোমাল; তেতিয়া সেই জাকত থকা পৰায় দুই হাজাৰ গাহৰি বৰ জোৰেৰে দৌৰি গৈ গৰাৰ পৰা সাগৰত পানীত পৰি ডুবি মৰিল। ১৪ তেতিয়া যি সকলে সেই গাহৰিৰ জাকবোৰ তত্বাৱধান কৰি

¶৪:৩৬ মথি ৮:২৩-৩৪ ; লুক ৮:২২-৩৯।

§৪:৪০ যিচ ৪৩:২।

*৫:১ মথি ৮:২৮-৩৪ ; লুক ৮:২৬-৩৯।

আছিল, তেওঁলোক পলাই গৈ নগৰ আৰু গাঁৱবোৰত গৈ সম্বাদ দিলে। তেতিয়া ঘটি যোৱাৰ ঘটনাতোৰ কথা শুনিবলৈ পোৱাত লোক সকলে সেই অশ্চি আত্মাই ধৰা লোক জনক চাবলৈ আহিল; ১৫ আৰু যীচুৰ ওচৰলৈ আহি, সেই ভূতে পোৱা মানুহ জনক, অৰ্থাৎ বাহিনীয়ে পোৱা জনক কাপোৰ পিন্ধি, শুদ্ধ মনেৰে বহি থকা দেখা পাই লোক সকলে ভয় কৰিলে।

১৬ সেই ঘটনা যি সকল লোকে দেখিছিল তেওঁলোকে লোকসমূহক, কেনেকৈ কি ঘটিল আৰু ভূতে পোৱা মানুহ জনৰ আৰু গাৰ্হিবোৰৰ বিষয়ে বুজাই দিলে। ১৭ তেতিয়া সেই ঠাইলৈ অহা লোক সকলে যীচুক তেওঁলোকৰ অঞ্চলৰ পৰা আতৰি যাবলৈ বিনয় কৰিলে।

১৮ পাছত যীচুৱে যেতিয়া সেই ঠাই এৰি যাবৰ বাবে নাৱত উঠিবলৈ লৈছিল, তেতিয়া ভূতৰ নিয়ন্ত্ৰণত যি জন আছিল, সেই ব্যক্তি জন ওচৰলৈ আহি তেওঁৰ সৈতে তেওঁক ৰাখিবলৈ বিনয় কৰিলে। ১৯ কিন্তু তেওঁ সেই ব্যক্তিক অনুমতি নিদি কলে, “তুমি ঘৰলৈ গৈ আত্মীয় সকলৰ ওচৰলৈ যোৱা আৰু প্ৰভুৱে তোমাৰ জীৱনলৈ কি কৰিলে আৰু কেনে দয়া পালা, সেই বিষয়ে তেওঁলোকক কোৱা গৈ।” ২০ তেতিয়া মানুহ জনে সেই ঠাই এৰি, যীচুৱে তেওঁলৈ যি মহৎ কৰ্ম কৰিলে সেই কথা দিকাপলি দেশত ঘোষণা কৰিবলৈ ধৰিলে; তাতে সকলোৱে বিস্ময় মানিলে।

এজনী তিবোতাক সুস্থ কৰা আৰু যায়ীৰৰ জীয়েকক জীউৱা

২১ পাছত যীচুৱে যেতিয়া নাৱেৰে আকৌ সিপালৈ গ'ল, তেতিয়া মানুহৰ বৃহৎ দল এটা তেওঁৰ ওচৰত গোট খালে; সেই সময়ত তেওঁ সাগৰৰ তীৰত আছিল। ২২ এনেতে যায়ীৰ নামেৰে নাম-ঘৰৰ অধিকাৰী এজনে আহি তেওঁক দেখি তেওঁৰ চৰণত পৰিলা। ২৩ তেওঁ বাৰে বাৰে বিনয় কৰি যীচুক কলে, “মোৰ ছোৱালী জনীৰ মৃত্যু ওচৰ চাপিছে; তাই যেন সুস্থ হৈ জীৱ, এই কাৰণে আপুনি আহি, তাইৰ গাত হাত দিয়কহি।” ২৪ তেতিয়া যীচু তেওঁৰ লগত গ'ল আৰু বহু লোক তেওঁৰ পাছে পাছে গৈ তেওঁক হেঁচি-মেলি ধৰিলে। ২৫ আৰু সেই সময়ত তাতে বাৰ বছৰ ধৰি ৰক্তস্ৰাবৰ ৰোগ ভোগ কৰি থকা তিবোতা এজনী আছিল। ২৬ অনেক বেজৰ ওচৰত চিকিৎসা কৰি আৰু সৰ্ব্বস্ব খৰচ কৰিও তেওঁ সুস্থ হোৱা নাছিল কিন্তু বেচি কষ্টহে পাইছিল। ২৭ তেওঁ যীচুৰ বিষয়ে শুনি, লোক সমূহৰ মাজত সোমাল আৰু তেওঁৰ পাছফালেদি আহি, তেওঁৰ কাপোৰ চুলে।

২৮ কিয়নো তেওঁ কৈছিল, “মই যদি তেওঁৰ কাপোৰ মাথোন চুবলৈ পাপঁ, তেতিয়াও মই ৰক্ষা পাম।” ২৯ তেতিয়া তেওঁ যীচুক চুবলৈ পাই, তেওঁৰ তেজ বোৱা শুকাই গ'ল আৰু তেওঁ শৰীৰত সেই ব্যাধিৰ পৰা মুক্ত হোৱা গম পালে। ৩০ সেই সময়ত যীচুৱে নিজৰ পৰা শক্তি ওলাই যোৱা গম পাই, লোক সকলৰ মাজত মুখ ঘূৰাই সুধিলে, “মোৰ কাপোৰ কোনে চুলে?” ৩১ তাতে তেওঁৰ শিষ্য সকলে তেওঁক কলে, “লোক সকলে আপোনাক হেঁচি-মেলি ধৰা দেখিও, কোনে মোক চুলে বুলি কয় নে?” ৩২ কিন্তু সেই কৰ্ম কৰা জনীক দেখিবলৈ তেওঁ চাৰিওফালে চালে। ৩৩ তেতিয়া সেই তিবোতাই নিজলৈ যি ঘটিল, সেই বিষয়ে জানিব পোৱাত, ভয়েৰে কঁপি কঁপি আহি তেওঁৰ আগত পৰিল আৰু সকলো সত্য কথা কলে। ৩৪ তাতে যীচুৱে তেওঁক কলে, “আইটি, তোমাৰ বিশ্বাসেই তোমাক সুস্থ কৰিলে; শান্তিৰে যোৱা আৰু সুস্থ থাকি তোমাৰ সেই ব্যাধিৰ পৰা মুক্তি হোৱা।”

৩৫ তেওঁ এই কথা কয় থাকোতে, নাম-ঘৰৰ অধিকাৰীৰ ঘৰৰ পৰা মানুহবোৰে আহি ক'লে, “তোমাৰ ছোৱালী মৰিলা গুৰুক পুনৰ কিয় কষ্ট দিয়া?”

৩৬ কিন্তু যেতিয়া সেই বাক্য যীচুৰ কাণত পৰিল, তেওঁ নাম-ঘৰৰ অধিকাৰী জনক কলে, “ভয় নকৰিবা; বিশ্বাস মাথোন ৰাখা।” ৩৭ পাছত পিতৰ, যাকোব আৰু যাকোবৰ ভায়েক যোহন কিন্তু তেওঁলোকৰ বাহিৰে আন কোনো তেওঁৰ লগত থাকিব নিদিলে। ৩৮ তেওঁলোকে নাম-ঘৰৰ অধিকাৰী জনৰ ঘৰলৈ আহি তাতে ক্ৰন্দন আৰু বৰ বিলাপ কৰিবোৰক দেখিলে। ৩৯ পাছত যীচুৱে ভিতৰলৈ সোমাই, তেওঁলোকক কলে, “তোমালোকে কিয় বিলাপ আৰু ক্ৰন্দন কৰিছা? ৪০ ছোৱালী জনী মৰা নাই, টোপনিতহে আছে।” তাতে তেওঁলোকে তেওঁক হাঁহিলে। কিন্তু তেওঁ সকলোকে বাহিৰ কৰি, ছোৱালী জনীৰ মাক-দেউতাক আৰু তেওঁৰ সঙ্গী সকলক লগত লৈ, যি ঠাইত ছোৱালী জনী আছিল, সেই ঠাইলৈ গ'ল। ৪১ পাছত তেওঁ ছোৱালী জনীৰ হাতত ধৰি তাইক কলে, “টালিখা কুমী”; অৰ্থাৎ, “আইটি, মই তোমাক কওঁ, উঠা।” ৪২ সেই মুহূৰ্ততে ছোৱালী জনীয়ে উঠি খোজ কাঢ়িলে (কিয়নো তাইৰ বয়স বাৰ বছৰ হৈছিল)। তেতিয়া তেওঁলোকে অতিশয় বিস্ময় মানিলে। ৪৩ পাছত এই কথা যেন কোনেও নাজানে, তাৰ বাবে তেওঁ তেওঁলোকক এনে দৃঢ় আজ্ঞা দিলে আৰু তাইক কোনো খোৱা বস্তু দিবলৈ কলে। ৬ অধ্যায়।

†৫:১৯ গীত ৬৬:১৬ ; যিচ ৩৮:১৯

‡৫:২১ মথি ৯:১৮-২৬ ; লূক ৮:৪০-৫৬।

¶৫:৩৪ মাৰ্ক ১০:৫২ ; লূক ৭:৫০ ; ১৭:১৯।

যীচুৱে নিজ নগৰত অগ্ৰাহ্য হোৱা

১ তাৰ পাছত যীচুৱে সেই ঠাইৰ পৰা ওলাই, নিজ নগৰলৈ গৈ আহিল আৰু তেওঁৰ শিষ্য সকলো তেওঁৰ পাছে পাছে আহিল।
 ২ পাছত যেতিয়া বিশ্ৰাম বাৰ আহিল, তেওঁ নাম-ঘৰত উপদেশ দিবলৈ ধৰিলে। তাতে বহু লোকে শুনি, তেওঁৰ কথাত বিশ্বাস মানি কলে, “তেওঁ এইবোৰ শিক্ষা ক’ব পৰা পালে? ঈশ্বৰে তেওঁক দিয়া এনে জ্ঞান কেনেকুৱা? আৰু তেওঁৰ হাতৰ দ্বাৰাই যে এইৰূপ পৰাক্ৰম কাৰ্যবোৰ সাধিত হয়, এইবোৰ নো কি? ৩ ই সেই বাঢ়ে নহয় নে? মৰিয়মৰ পুত্ৰ আৰু যাকোব, যোচি, যিহূদা আৰু চিমোনৰ ককায়েক নহয় নে? ইয়াৰ ভনী কেইজনীও আমাৰ ইয়াত নাই নে?” এইদৰে তেওঁলোকে তেওঁত বিখিনি পালে। ৪ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক কলে, “আপোন দেশ, আপোন জাতি আৰু আপোন ঘৰৰ বাহিৰে, আন কোনো ঠাইত এজন ভাববাদী মৰ্যাদাহীন নহয়।” ৫ সেই ঠাইত তেওঁ কেইজনমান নৰিয়াৰ গাত হাত দি, তেওঁলোকক সুস্থ কৰাৰ বাহিৰে তাত আন একো পৰাক্ৰমকাৰ্য্য কৰিব নোৱাৰিলে। ৬ তেওঁলোকৰ অশিষ্টতাৰ সৈতে তেওঁ বিশ্বাস মানিলে। পাছত তেওঁ চাৰিওফালৰ গাঁৱলৈ গৈ উপদেশ দিলে।

পাঁচনি সকলক পঠিওৱা

৭ যীচুৱে তেওঁৰ সেই বাৰ জন পাঁচনিক ওচৰলৈ মাতি আনিলে, আৰু দুজন দুজনকৈ তেওঁলোকক পঠিয়াই দিলে তেওঁলোকক অশুচি আত্মাবোৰৰ ওপৰত ক্ষমতা দি, ৮ এই আদেশ দিলে যে, তেওঁলোকে যেন বাটত যাত্ৰা কৰোতে নিজৰ লাখুটি ডালত বাহিৰে লগত আন একো নাৰাখে আৰু তেওঁলোকে যেন লগত পিঠা বা জোলোঙা বা টঙালিত পইচা, এইবোৰ নলয়; ৯ আৰু দীঘল চোলাও যেন নিপিন্ধে, কিন্তু তেওঁলোকে ভৰিত চেঙেল পিন্ধক। ১০ যীচুৱে তেওঁলোকক পুনৰ কলে, “তোমালোকে যেতিয়া এখন ঘৰত সোমোৱা, তেতিয়া সেই ঠাইৰ পৰা ওলাই নোযোৱালোকে, সেই ঘৰতে থাকিবা। ১১ কিন্তু ঠাইৰ মানুহে যদি তোমালোকক গৱহণ নকৰে আৰু তোমালোকৰ কথাও নুশুন, তেনেহলে সেই ঠাইৰ পৰা ওলাই যাওঁতে সেই ঠাইৰ লোক সকলৰ বিপক্ষে প্ৰমাণ স্বৰূপে তোমালোকৰ ভৰি-তলুৱাৰ ধূলি জোকাৰি পেলাবা।”

১২ পাছত তেওঁলোকে ওলাই গৈ মানুহবোৰক মন পালটানি **কৰিবলৈ প্ৰচাৰ কৰিলে; ১৩ বহুত ভূত খেদালে আৰু বহুত নৰিয়া লোকৰ গাত তেল সানি, তেওঁলোকক সুস্থ কৰিলে।

যোহন বাণ্ডাইজকক বধ কৰা

১৪ এনেদৰে যীচুৰ নাম চাৰিওফালে প্ৰখ্যাত হবলৈ ধৰিলে; তাৰ পাছত ††হেৰোদ ৰজাও এই কথাবোৰ শুনিবলৈ পালে কিছুমান লোকে কলে “যোহন বাণ্ডাইজক মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা জীৱিত হ’ল; এই হেতুকে এই সকলো পৰাক্ৰমে তেওঁত কাৰ্য সাধন কৰিছে।” ১৫ কিন্তু অন্য কিছুমানে কলে, “তেওঁ এলিয়া”; আন কোনোবাই কলে, “পুৰণি কালৰ ভাববাদী সকলৰ নিচিনা তেৱোঁ এজন ভাববাদী।”

১৬ কিন্তু হেৰোদে এইবোৰ কথা শুনি কলে, “যোহন, যিজনৰ মই মূৰ ছেদন কৰিলোঁ, তেওঁহে উঠিল।” ১৭ কিয়নো হেৰোদে নিজে মানুহ পঠিয়াই যোহনক ধৰি আনি বন্দীশালত বন্ধ কৰি ৰাখিছিল। এইদৰে তেওঁক বন্দী কৰাৰ কাৰণ আছিল হেৰোদিয়া, যি জনী তেওঁৰ নিজ ভাই ফিলিপৰ ভাৰ্য্যা আছিল আৰু এই হেৰোদিয়াৰ বাবে কৰিছিল কিয়নো হেৰোদে হেৰোদিয়াক বিয়া কৰাইছিল।

১৮ কিয়নো যোহনে হেৰোদক কৈছিল, “তুমি ভাইৰ পত্নীক নিজৰ লগত স্ত্ৰীৰূপে যে ৰাখিছা, এয়া বিধি সনাত নহয়।” ১৯ এই কাৰণে হেৰোদিয়া তেওঁৰ বিৰোধী হ’ল, আৰু তেওঁক বধ কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰিলে, কিন্তু নোৱাৰিলে। ২০ কিয়নো হেৰোদে যোহনক ভয় কৰিছিল আৰু জানিছিল যে যোহন এজন ধাৰ্মিক আৰু পবিত্ৰ লোক। সেয়েহে হেৰোদে তেওঁক নিৰাপদে ৰাখিবলৈ যত্ন কৰিছিল। যেতিয়া তেওঁ যোহনৰ শিক্ষা শুনিছিল, তেতিয়া সেই শিক্ষাই তেওঁক বিচলিত কৰিছিল আৰু আনন্দেৰে তেওঁৰ কথা শুনিছিল। ২১ কিন্তু এনে এটা দিন আহিল, সেই দিনা হেৰোদিয়াই নিজৰ কাৰণে কাম কৰিবলৈ এক সুযোগ পালে: হেৰোদে নিজৰ জন্ম দিনৰ দিনা তেওঁৰ বিষয়া, সেনাপতি, আৰু গালীলৰ প্ৰৱধান লোক সকলক নৈশ-ভোজলৈ নিমন্ত্ৰণ কৰিছিল। ২২ তাতে হেৰোদিয়াৰ আপোন জীয়েক ভিতৰলৈ আহি নাচি, হেৰোদ আৰু তেওঁৰে সৈতে ভোজনত বহা সকলক সন্তুষ্ট কৰিলে তেতিয়া ৰজাই তাইক কলে, “তুমি যি ইচ্ছা কৰা মোক খোজা, মই তাকে তোমাক দিম।”

২৩ আৰু শপত খাই তাইক কলে, “মোক যিহকে খোজা, মই তাকেই দিম, আনকি মোৰ ৰাজ্যৰ আধা অংশও মই দিম।” ২৪ তেতিয়া তাই বাহিৰলৈ গৈ নিজৰ মাকক সোধিলে, “মই কি খুজিম?” তেওঁ কলে, “যোহন বাণ্ডাইজকক মূৰ।” ২৫ তেতিয়া তাই বেগাই ৰজাৰ ওচৰলৈ আহি কলে “মই এতিয়াই যোহন বাণ্ডাইজকক মূৰটো এখন থালত আনি মোক দিয়াটো ইচ্ছা কৰোঁ।”

§৬:১ মথি ১৩:৫৩-৫৮; লূক ৪:১৬-৩০।

**৬:১২ যিহি ১৮:৩০-৩২; পী ১৭:৩০; ২৬:২০।

††৬:১৪ মথি ১৪:১-১২।

২৬ তাতে বজা শোকাতুৰ হ'ল কিন্তু নিজৰ শপতৰ কাৰণে আৰু ভোজনত বহা সকলৰ সন্মুখত তাইক বঞ্চিত কৰিবলৈ ইচ্ছা নকৰিলে, ২৭ তাতে বজাই যোহনৰ মূৰ আনিবলৈ বক্ষক সেনা এজনক আজ্ঞা দি পঠালে। তেতিয়া সেই সেনা গৈ বন্দীশালত যোহনৰ মূৰ ছেদন কৰিলে, ২৮ আৰু যোহনৰ মূৰটো এখন ধালত আনি ছোৱালী জনীক দিলে আৰু তাই গৈ তাইৰ মাকক দিলে। ২৯ পাছত তেওঁৰ শিষ্য সকলে এই কথা শুনিবলৈ পোৱাত তেওঁৰ মৃতদেহটো লৈ গ'ল আৰু মৈদাম দিলে।

পাঁচ হাজাৰ মানুহক খুউৱা

৩০ পাছত পাঁচনি সকলে যীচুৰ ওচৰত গোট খালে আৰু তেওঁলোকে যি যি কৰিছিল আৰু যি যি শিকাইছিল, সেই সকলো বিষয় তেওঁৰ আগত বৰ্ণনা কৰিলে। ৩১ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক কলে, “তোমালোকে অকলে এখন নিৰ্জন ঠাইলৈ যোৱা আৰু তাতে কিছুকাল বিশ্রাম কৰা।” কিয়নো সেই সময়ত ইমান মানুহ অহা-যোৱা কৰি আছিল যে, তেওঁলোকে অৱসৰ লবলৈ আৰু ভোজন কৰিবলৈকো জিৰণি পোৱা নাছিল। ৩২ তেতিয়া শিষ্য সকল নৱত উঠি অকলে নিৰ্জন ঠাই এখনলৈ গ'ল। ৩৩ কিন্তু বহু মানুহে তেওঁলোকক যোৱা দেখিলে আৰু তেওঁলোকক চিনি পালো সেয়েহে তেওঁলোকক দেখা লোক সকলে আটাই নগৰৰ পৰা বামোৰে তালৈ বেগাই গ'ল, আৰু তেওঁলোককতকৈ আগে গৈ তাত উপস্থিত হ'ল। ৩৪ যেতিয়া যীচু পাবলৈ আহিল, তেতিয়া তেওঁ বহু লোকক তাত উপস্থিত হৈ থকা দেখিলে আৰু তেখেত সকলক দেখি তেওঁৰ মৰম লাগিল; কিয়নো তেখেত সকল বৰখীয়া নোহোৱা মেৰৰ নিচিনা আছিল। তেওঁ তেখেত সকলক অনেক উপদেশ দিবলৈ ধৰিলে। ৩৫ পাছত ††দিনৰ শেষ ভাগত তেওঁৰ শিষ্য সকল ওচৰলৈ আহি কলে, “এই ঠাই নিৰ্জন আৰু সময় বহু পলম হৈ গ'ল; ৩৬ গতিকে লোক সকলক এতিয়া বিদায় দিয়ক, তেতিয়া তেখেত সকলে ওচৰৰ গাঁৱলৈ গৈ নিজৰ কাৰণে খোৱা বস্তু কিনিব পাৰিব।”

৩৭ কিন্তু যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁলোকক কলে, “তোমালোকে তেখেত সকলক খাবলৈ দিয়া।” তাতে তেওঁলোকে তেওঁক কলে, “আমি গৈ দুশ আধলিৰ পিঠা কিনি তেখেত সকলক খাবলৈ দিম নে?” ৩৮ কিন্তু তেওঁ শিষ্য সকলক কলে, “তোমালোকৰ লগত কেইটা পিঠা আছে?” পাছত তেওঁলোকে বিচাৰ লৈ কলে, “পাঁচটা পিঠা আৰু দুটা মাছ আছে।”

৩৯ তেতিয়া কেচা ঘাঁহৰ ওপৰত সকলোকে জুম জুমকৈ বহিবলৈ তেওঁ আজ্ঞা দিলে। ৪০ তাতে তেওঁলোকে এশ এশ আৰু পঞ্চাশ পঞ্চাশ কৰি গোট বান্ধি বহিল। ৪১ তেতিয়া তেওঁ সেই পাঁচটা পিঠা আৰু দুটা মাছ লৈ স্বৰ্গলৈ চাই, আশীৰ্ব্বাদ কৰিলে; আৰু লোক সকলক ভগাই দিবলৈ পিঠা ভাঙি ভাঙি শিষ্য সকলক দি থাকিল; আৰু মাছ দুটাও সকলোকে ভাগ কৰি দিলে। ৪২ তাতে সকলোৱে খাই তৃপ্ত হ'ল। ৪৩ পাছত তেওঁলোকে ডোখৰা-ডুখৰি পিঠা আৰু মাছবোৰ তুলি বাৰটা পাচি ভৰালে। ৪৪ সেই পিঠা ভোজন কৰা মানুহ পাঁচ হাজাৰ আছিল।

পানীৰ ওপৰত খোজ কঢ়া

৪৫ তাৰ পাচত যীচুৱে লোক সকলক বিদায় দি থাকোতে, তেওঁৰ শিষ্য সকলক নাওত উঠি তেওঁ যোৱাৰ আগতে সিপাৰে থকা বৈহ-চৈদা নগৰলৈ যাবৰ বাবে আগুৱাহেৰে আজ্ঞা দিলে। ৪৬ তাৰ পাছত তেওঁ তেওঁলোকৰ পৰা বিদায় লৈ প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ পৰ্ব্বতৰ ওপৰলৈ গ'ল। ৪৭ সন্ধ্যা সময়ত সেই নাও খন সাগৰৰ মাজত পাইছিল আৰু তেওঁ অকলে বামত আছিল। ৪৮ পাছত তেওঁ দেখিলে যে, শিষ্য সকলে বতাহৰ বিপৰীতে অতি কষ্টেৰে ব'ঠা বাই নাওত গৈ আছে। যীচুৱে নিশা চতুৰ্থ পৰ মানত, সাগৰৰ ওপৰেদি খোজ কাঢ়ি তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ আহি, তেওঁলোকক পাছ পেলাই যাবলৈ ইচ্ছা কৰিলে। ৪৯ কিন্তু সাগৰৰ ওপৰত তেওঁক খোজ কাঢ়ি অহা দেখি তেওঁলোকে ভূত বুলি ভাবি, চিঞৰি উঠিল; ৫০ কিয়নো তেওঁক দেখি সকলোৰে উত্তল-খুত্তল লাগিছিল। তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকৰ সৈতে কথা হ'ল আৰু কলে, “সাহস ৰাখা; মইহে হয়, ভয় নকৰিব।”

৫১ পাছত তেওঁ শিষ্য সকলৰ লগত নৱত উঠিল আৰু বতাহো নাইকিয়া হ'ব ধৰিলে। তাতে তেওঁলোকে মনতে অতিশয় বিস্ময় মানিলে; ৫২ কিয়নো তেওঁলোকে পিঠাৰ বিষয়ে বুজি নাপালে, কাৰণ বুজি নাপাবলৈ তেওঁলোকৰ মন কঠিন কৰা হ'ল। ৫৩ তাৰ পাছত তেওঁলোকে পাৰ হৈ গিনেচৰৎ প্ৰদেশ পালে, আৰু তাতে নাও খন লগালে। ৫৪ আৰু তেওঁলোকে নৱৰ পৰা নামি আহোতে সেই ঠাইৰ মানুহবোৰে যীচু চিনি পালে। ৫৫ তেওঁলোকে বেগাই গৈ সেই অঞ্চলৰ চাৰিওফালে থকা ৰোগী সকলক খাটত তুলি আনিলে, আৰু তেওঁ যি ঠাইত আছে বুলি শুনিলে, তালৈকে ৰোগী সকলক নিবলৈ ধৰিলে। ৫৬ তেওঁ যি যি নগৰ আৰু গাঁৱলৈ গৈছিল, সেই সকলো ঠাইতে নৰিয়া সকলক হাটে-বজাৰে থলে, আৰু প্ৰাৰ্থনা কৰিলে যাতে তেওঁলোকে তেওঁৰ কাপোৰৰ দহি মাথোন চুবলৈ পায়; এইদৰে যিমানে চুলে, সকলোৱে ৰক্ষা পালে।

††৬:৩৫ মথি ১৪:১৫-৩৬; লূক ৯:১২-১৭; যো ৬:৫-২১

†††৬:৪১ মথি ২৬:২৬; লূক ২৪:৩০।

§§৬:৪৬ মাৰ্ক ১:৩৫।

৭ অধ্যায়

অশুচিতাৰ বিষয়ে শিক্ষা

৭^১ তাৰ পাছত যিকচালেমৰ পৰা অহা কেইজনমান বিধানৰ অধ্যাপক ফৰীচী সকলৰ সৈতে আহি যীচুৰ ওচৰত গোট খালে।
^২ তেওঁলোকে তেওঁৰ কেইজনমান শিষ্যক অশুচি অৰ্থাৎ হাত নুধুৱাকৈ ভোজন কৰা দেখিছিল।^৩ কিয়নো ফৰীচী আৰু আন ইহুদী সকলে হাত ভালকৈ নুধুৱে ভোজন নকৰে; এই নিয়মক তেওঁলোকে বৃদ্ধ সকলৰ পুৰুষে পুৰুষে চলি অহা বিধিৰ নিচিনাকৈ মানি চলে।^৪ আৰু বজাৰৰ পৰা আহি গা নোদোৱা পৰ্যন্ত তেওঁলোকে ভোজন নকৰে। ইয়াৰ উপৰিও তেওঁলোকে মানি চলিবলৈ গৱহণ কৰা বহু ৰীতি আছে অৰ্থাৎ তেওঁলোকে ব্যৱহাৰ কৰা বাটি, লোটা, পিতলৰ পাত্ৰ আদিৰ লগতে ভোজন-শয়ন কৰা ঠাইবোৰ পানীৰে ধুই লোৱা নিয়মবোৰো কঠোৰ ভাবে পালন কৰে।^৫ তেতিয়া ফৰীচী আৰু বিধানৰ অধ্যাপক সকলে তেওঁক সুধিলে, “আপোনাৰ শিষ্য সকলে বৃদ্ধ সকলৰ পুৰুষে পুৰুষে চলি অহা বিধিৰ দৰে আচৰণ নকৰি, অশুচি হাতেৰে কিয় ভোজন কৰে?”

^৬ তেতিয়া তেওঁ ক’লে, “আপোনালোক কপটীয়া সকলৰ বিষয়ে যিচয়াই ভালকৈয়ে ভাবোক্তি প্ৰচাৰ কৰিছিল, তেওঁ লিখিছিল

‘এই মানুহবোৰে ওঁঠেৰে মোক সন্মান কৰে,
 কিন্তু তেওঁলোকৰ অন্তৰ মোৰ পৰা দূৰৈত থাকে।

^৭ তেওঁলোকে অনৰ্থকৰূপে মোক ভক্তি কৰে,
 আৰু মানুহৰ বিধিবোৰ উপদেশ বুলি শিকায়।’

^৮ “আপোনালোকে ঈশ্বৰৰ আজ্ঞা এৰি, লোক সকলৰ পুৰুষে পুৰুষে চলি অহা বিধি মানিছে।”^৯ তেওঁ পুণৰ ক’লে, “আপোনালোকে আপোনালোকৰ পুৰুষে পুৰুষে চলি অহা বিধি মানিবলৈ, ঈশ্বৰৰ আজ্ঞা ভালকৈয়ে অগ্ৰাহ্য কৰিছে।
^{১০} কিয়নো মোচিয়ে ক’লে, ‘তুমি তোমাৰ পিতৃ-মাতৃক সন্মান কৰা’ আৰু ‘যি কোনোৱে পিতৃ-মাতৃৰ অহিতে কু-বচন বোলে, তেওঁ নিশ্চয় মৰক।’

^{১১} কিন্তু আপোনালোকে কয় - ‘যি কোনোৱে নিজৰ পিতৃ বা মাতৃক কয়, “মোৰ যি যি বস্তু আপোনালোকৰ সহায় হব পাৰে, সেইবোৰ কৰ্ব্বান *কৰা হৈছে; ^{১২} তেন্তে তেওঁ পিতৃ বা মাতৃক পুনৰ সন্মান কৰাৰ প্ৰয়োজন নাই; ^{১৩} এইদৰে আপোনালোকে পুৰুষে পুৰুষে প্ৰচলিত হৈ অহা বিধিৰ কাৰণে ঈশ্বৰৰ বাক্য মূল্যহীন কৰিছে। ইয়াৰ উপৰিও এনে ধৰণৰ বহু কাম আপোনালোকে কৰে।’

^{১৪} পাছত যীচুৱে লোক সকলক ওচৰলৈ মাতি আনি আকৌ ক’লে- “আপোনালোক সকলোৱে মোৰ কথা শুনক আৰু বুজি লওক। ^{১৫} বাহিৰৰ পৰা মানুহৰ ভিতৰলৈ সোমাই অশুচি কৰিব পৰা কোনো বস্তু নাই; কিন্তু মানুহৰ ভিতৰৰ পৰা যি যি বাহিৰলৈ ওলাই, সেইবোৰেহে মানুহক অশুচি কৰে। * ^{১৬} কাৰোবাৰ যদি শুনিবলৈ কাণ আছে, তেওঁ শুনক। ^{১৭} পাছত তেওঁ লোক সকলৰ ওচৰৰ পৰা গৈ ঘৰত সোমাল, তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্য সকলে সেই দৃষ্টান্তটোৰ অৰ্থ তেওঁক সুধিলে। ^{১৮} তাতে যীচুৱে তেওঁলোকক ক’লে, “তোমালোকো ইমান অবুজ নে? বাহিৰৰ পৰা মানুহৰ ভিতৰলৈ যিবোৰ বস্তু সোমায়, সেইবোৰে মানুহক অশুচি কৰিব নোৱাৰে, ^{১৯} কিয়নো সেইবোৰ বস্তু চিন্তত সোমাই নাযায়, সেইবোৰ পেটত সোমাই শৌচৰ দ্বাৰা বাহিৰ হৈ যায়; এই কথাবোৰো তোমালোকে বুজা নাই নে?” এইদৰে তেওঁ খাব পৰা সকলো বস্তুকে শুচি বুলি ক’লে। ^{২০} তেওঁ পুনৰ ক’লে, “মানুহৰ পৰা যি ওলায় সেইবোৰে মানুহক অশুচি কৰে। ^{২১} কিয়নো ভিতৰৰ পৰা, অৰ্থাৎ মানুহৰ চিন্তৰ পৰা কু-চিন্তা, ব্যভিচাৰ, চুৰ, নৰবধ, ^{২২} পৰস্তুৰী গমণ, লোভ, দুষ্টতা, ছল, কামাভিলাষ, কু-দৃষ্টি, নিন্দা, অহংকাৰ, মুৰ্খতা, এইবোৰ ওলায়। ^{২৩} এই সকলো মন্দ ভিতৰৰ পৰা ওলায়; আৰু এইবোৰেই মানুহক অশুচি কৰে।”

এজনী পৰজাতি তিৰোতাৰ জীয়েকক সুস্থ কৰা

^{২৪} পাছত তেওঁ তাৰ পৰা উঠি, তুৰ আৰু চীদোনৰ সীমালৈ আভৰি গ’ল। তাতে এটা ঘৰত সোমাই, কোনো নজনাকৈ থাকিবলৈ ইচ্ছা কৰিলে, কিন্তু লুকাই থাকিব নোৱাৰিলে। ^{২৫} যি গৰাকী তিৰোতাৰ জীয়েকক অশুচি আত্মাই ধৰিছিল, সেই গৰাকী তিৰোতাই যীচুৰ বিষয়ে শনি ওচৰলৈ আহি তেওঁৰ চৰণত পৰিল। ^{২৬} সেই তিৰোতা গৰাকী গ্ৰীক আছিল আৰু জাতিত চৰ্ভফৈনীকীয়া। তাইৰ জীয়েকৰ পৰা ভূত খেদাবলৈ তাই তেওঁক মিনতি কৰিলে। ^{২৭} তেতিয়া তেওঁ তাইক ক’লে, “প্ৰথম ল’ৰাহঁত খাই তুও

* ৭:১১ ঈশ্বৰক দান কৰা হৈছে

† ৭:১৫ * কিছূমান পুৰণি অনুলিপি লিখা আছে ১৬ পদ: কাৰোবাৰ যদি শুনিবলৈ কাণ আছে, তেওঁ শুনক।

হওঁক; কিয়নো ল'ৰাহঁতৰ খোৱা বস্তু কুকুৰৰ আগত পেলাই দিয়া ভাল নহয়।” ২৮ কিন্তু তাই উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, “হয় প্ৰভু, মেজৰ তলত থকা কুকুৰে ল'ৰাহঁতৰ উফৰি পৰাবোৰ খাবলৈ পায়।”

২৯ তাতে তেওঁ তাইক ক'লে, “এই কথাৰ কাৰণে তুমি যোৱা, তোমাৰ জীয়েকাৰ পৰা ভূত বাহিৰ হৈ ওলাই গ'ল।” ৩০ পাছে, তাই নিজৰ ঘৰলৈ গৈ দেখিলে যে, ছোৱালী জনী শয্যাত শুই আছে আৰু ভূত ওলাই গুচি গ'ল।

কলা আৰু খোনা মানুহ এজনক সুস্থ কৰা

৩১ আকৌ তেওঁ তুৰৰ সীমাৰ পৰা ওলাই, চীদোন হৈ দিকাপলিৰ সীমাৰ মাজেদি গালীল সাগৰলৈ আহিল। ৩২ তেতিয়া মানুহবোৰে কলা আৰু খোনা মানুহ এজনক তেওঁৰ ওচৰলৈ লৈ আহিল আৰু মানুহ জনৰ গাত হাত দিবলৈ তেওঁক বিনয় কৰিলে। ৩৩ তেতিয়া তেওঁ সেই মানুহ জনক ডিৰৰ মাজৰ পৰা আতৰাই নিলে আৰু মানুহ জনৰ কাণ দুখনত আঙুলি দি; ৩৪ থুইবৈ জিভা চুই স্বৰ্গলৈ চাই হুমুনিয়াহ কাটি ক'লে-“ইফফাথা” অৰ্থাৎ “মুকলি হওঁক।” ৩৫ তেতিয়া তেওঁৰ কাণ মুকলি হ'ল; আৰু জিভাৰো বান্ধ আতৰিল, তেওঁ পোন হৈ কথা ক'বলৈ ধৰিলে। ৩৬ পাছত এই কথা কাকো নক'বলৈ তেওঁ তেওঁলোকক আজ্ঞা দিলে; কিন্তু তেওঁ যিমানেই নিষেধ কৰিলে, সিমানেই অধিককৈ তেওঁলোকে ঘোষণাহে কৰিবলৈ ধৰিলে; ৩৭ আৰু তেওঁলোকে অতিশয় বিস্ময় মানি ক'লে, “তেওঁ সকলোবোৰ ভালদৰেই কৰিলে; তেওঁ কলাকো শুনিবলৈ আৰু বোবাকো কথা ক'বলৈ শক্তি দিয়ে।”

৮ অধ্যায়

প্ৰায় চাৰি হাজাৰ মানুহক খাবলৈ দিয়া

৮ ১ সেই সময়ত †হু মানুহ দলে দলে আহি গোট খাব ধৰিলে, কিন্তু তেওঁলোকৰ খাবলৈ একো নাছিল। তেতিয়া যীচুৱে নিজৰ শিষ্য সকলক ওচৰলৈ মাতি ক'লে, ২ “এই লোক সকললৈ মোৰ মৰম লাগিছে; কিয়নো এওঁলোক মোৰ লগত আজি তিনি দিন ধৰি আছে আৰু এওঁলোকৰ লগত খাবলৈ একো নাই। ৩ যদি মই তেওঁলোকক নিজৰ নিজৰ ঘৰলৈ লম্বোনে বিদায় দিওঁ, তেন্তে বাটত হয়তো অচেতন হৈ যাব! কিয়নো কোনো কোনো লোক দুৰৈৰ পৰা আহিছে।” ৪ তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্য সকলে তেওঁক ক'লে, “এই লোক সকল তৃপ্ত হব পৰাকৈ এনে নিৰ্জন ঠাইত ইমানবোৰ পিঠা আমি ক'ৰ পৰা যোগাৰ কৰিব পাৰিম?”

৫ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক সুধিলে, “তোমালোকৰ কেইটা পিঠা আছে?” তেওঁলোকে ক'লে, “সাতোটা।” ৬ তেতিয়া তেওঁ লোক সমূহক মাটিত বহিবলৈ আজ্ঞা দিলে। পাছত তেওঁ সেই সাতোটা পিঠা লৈ স্তুতি কৰি, ভাঙি বিলাই দিবলৈ তেওঁৰ শিষ্য সকলক দিলে; তাতে তেওঁলোকে লোক সমূহক বিলাই দিলে। ৭ আৰু তেওঁলোকৰ লগত অলপ সৰু মাছো আছিল; তেওঁ সেই মাছখিনিকো আশীৰ্ব্বাদ কৰিলে আৰু বিলাই দিবলৈ ক'লে। ৮ তাতে লোক সকলে খাই তৃপ্ত হ'ল। তাৰ পাছত তেওঁলোকে বৈ যোৱা টুকুৰাবোৰৰ সাতোটা ভৰা পাচি তুলি ল'লে। ৯ তাতে তেওঁলোক প্ৰায় চাৰি হাজাৰ মানুহ আছিল। পাছত যীচুৱে তেওঁলোকক বিদায় দিলে, ১০ তাৰ পাছত তেওঁ শিষ্য সকলৰ সৈতে নারত উঠিল আৰু দলমনুখাৰ অঞ্চললৈ গ'ল।

ফৰীচী সকলৰ শিক্ষালৈ সারধান কৰোৱা

১১ তেতিয়া †ফৰীচী সকল ওলাই আহিল আৰু তেওঁৰে সৈতে তৰ্ক-বিতৰ্ক কৰিবলৈ ধৰিলে। তেওঁলোকে তেওঁক পৰীক্ষা কৰাৰ উদ্দেশ্যে স্বৰ্গৰ পৰা কোনো এটা চিন বিচাৰিলে। ১২ তাতে তেওঁ আত্মাত বৰকৈ হুমুনিয়াহ পেলাই ক'লে, “এই কালৰ লোক সকলে কিয় চিন বিচাৰে? মই তোমালোকক স্বৰূপকৈ কওঁ, এই কালৰ লোক সকলক কোনো চিন দিয়া নহ'ব।” ১৩ পাছে তেওঁ তেওঁলোকক এৰি আকৌ নারত উঠি সিপাৰলৈ গুচি গ'ল। ১৪ তেতিয়া শিষ্য সকলে লগত পিঠা ল'বলৈ পাহৰিলে। তেওঁলোকৰ লগত এটা পিঠাৰ বাহিৰে নারত একোৱেই নাছিল। ১৫ এনেতে তেওঁ সতৰ্ক কৰি তেওঁলোকক আজ্ঞা দি ক'লে, “চাবা, তোমালোকে ফৰীচী সকলৰ খমিৰ আৰু হেৰোদৰ খমিৰলৈ সারধান হ'বা।”

১৬ তাতে শিষ্য সকলে ইজনে সিজনে যুক্তি সহকাৰে কোৱা-মেলা কৰি ক'লে, “অ! আমাৰ পিঠা নাই।” ১৭ যীচুৱে এই বিষয়ে জানিবলৈ পোৱাত তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকৰ পিঠা নোহোৱা হেতুকে, তোমালোকে কিয় যুক্তি তৰ্ক কৰিছা? তোমালোকে এতিয়ালৈকে বুজি পোৱা নাই নে? এতিয়ালৈকে তোমালোকৰ হৃদয় কঠিন কৰি ৰাখিছা নে?”

১৮ তোমালোকৰ চকু আছে কিন্তু নেদেখা? তোমালোকৰ কাণ আছে কিন্তু নশুনো? তোমালোকৰ মনত নপৰে নে? ১৯ মই যেতিয়া পাঁচ হাজাৰ মানুহৰ মাজত পাঁচটা পিঠা ভাঙি দিছিলোঁ, তেতিয়া তোমালোকে বৈ যোৱা টুকুৰা-টুকুৰিবোৰৰ কেইটা পাচি তুলি লৈছিলোঁ?” তেওঁলোকে ক'লে, “বাৰটা।”

†৮:১ মথি ১৫:৩২-৩৯

†৮:১১ মথি ১৬:১-১২

২০ “আৰু যেতিয়া চাৰি হাজাৰ মানুহৰ মাজত সাতোটা পিঠা ভাঙি দিছিলোঁ, তেতিয়া তোমালোকে বৈ যোৱা টুকুৰা-টুকুৰিবোৰৰ কেইটা পাচি তুলি লৈছিলো?” তেওঁলোকে ক’লে, “সাতোটা।” ২১ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক’লে, “তেন্তে তোমালোকে এতিয়ালৈকে বুজা নাই নে?”

এজন অন্ধক চকু দিয়া

২২ পাছত তেওঁলোক বৈথুচদা গাঁৱলৈ আহিলা লোক সকলে এজন মানুহক যীচুৰ ওচৰলৈ আনিলে আৰু তেওঁক চুই দিবলৈ বিনয় কৰিলে। ২৩ তেতিয়া তেওঁ সেই অন্ধ জনক হাতত ধৰি গাঁৱৰ বাহিৰলৈ লৈ গ’ল। তাতে তেওঁৰ চকুত খুই দিলে আৰু শৰীৰ চুই সুধিলে- “কিবা দেখিছা নে?”

২৪ তেতিয়া তেওঁ চকু তুলি চাই ক’লে, “লোক সকলক দেখা পাইছো; কিন্তু তেওঁলোক খোজকাঢ়ি ফুৰা গছৰ নিচিনা।”

২৫ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁৰ চকু পুনৰ হাতেৰে স্পৰ্শ কৰিলে আৰু তেওঁ চকু মেলি দিয়াত, সকলো পুনৰুদ্ধাৰ হোৱা পালে আৰু সকলোকে স্পষ্ট কৈ দেখিলে। ২৬ পাছত যীচুৱে তেওঁক নিজৰ ঘৰলৈ পঠাই দি ক’লে, “নৰবত নোসোমাবা।”

যীচু সেই অভিবিক্ত জনা; যীচুৱে নিজৰ মৃত্যু আৰু পুনৰুত্থানৰ বিষয়ে জনোৱা

২৭ পাছত যীচু তেওঁৰ শিষ্য সকলৰ সৈতে টীজাৰিয়া ফিলিপীৰ গাওঁবোৰলৈ ওলাই গ’ল। বাটত তেওঁ নিজৰ শিষ্য সকলক সুধিলে, “মানুহবোৰে মোক কোন বুলি কয়?” ২৮ তেতিয়া তেওঁলোকে ক’লে- “কিছুমানে যোহন বাণ্ডাইজক; কিছুমানে ‘এলিয়া;’ আৰু আন কিছুমানে ভাববাদী সকলৰ মাজৰ এজন বুলি কয়।”

২৯ তেতিয়া তেওঁলোকক সুধিলে, “কিন্তু তোমালোকে নো মোক কোন বুলি ভাবা?” পিতৰে উত্তৰ দি তেওঁক ক’লে, “আপুনি খৰীষ্ট, সেই অভিবিক্ত জন।” ৩০ তেতিয়া তেওঁৰ বিষয়ে তেওঁলোকে কাৰো আগত নকবৰ বাবে, তেওঁ তেওঁলোকক নিষেধ কৰিলে।

৩১ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক কবলৈ ধৰিলে যে, মানুহৰ পুত্ৰই বহু কষ্ট ভোগ কৰিব লাগিব, তেওঁ পৰিচাৰক সকলৰ দ্বাৰা পৰিত্যক্ত হ’ব আৰু পুৰণান পুৰোহিত আৰু বিধানৰ অধ্যাপক সকলে তেওঁক বধ কৰিব; তাতে তিনি দিনৰ দিনা পুনৰাই জীয়াই উঠিব লাগিব। ৩২ তেওঁ এই কথা স্পষ্টভাৱে ক’লে। তেতিয়া পিতৰে তেওঁক এফলীয়াকৈ নি, অনুযোগ কৰিব ধৰিলে। ৩৩ কিন্তু তেওঁ ঘূৰি, নিজৰ শিষ্য সকলক চাই পিতৰক অনুযোগ কৰি ক’লে, “মোৰ ওচৰৰ পৰা গুচি যা চয়তান! তই ঈশ্বৰৰ কথা নাভাৰি, মানুহৰ কথাহে ভাবিছ।” ৩৪ পাছত তেওঁ নিজৰ শিষ্য সকলৰ সৈতে লোক সমূহক ওচৰলৈ মাতি আনি ক’লে, “কোনোৱে যদি মোৰ পাছত আহিবলৈ ইচ্ছা কৰে, তেওঁ নিজকে নিজে দমন কৰক, আৰু নিজৰ কৃকচ তুলি **লে মোৰ পাছে পাছে আহক। ৩৫ কিয়নো যি কোনোৱে নিজৰ প্ৰাণ বক্ষা কৰিব খোজে, তেওঁ তাক হেৰুৱাব; কিন্তু যি কোনোৱে মোৰ আৰু শুভবাৰ্তাৰ কাৰণে নিজৰ প্ৰাণ হেৰুৱায়, তেওঁ সেই প্ৰাণ বক্ষা কৰিব। ††‡‡ কাৰণ কোনো এজন মানুহে গোটেই জগত খন পোৱাৰ পাছতো যদি নিজৰ প্ৰাণ হেৰুৱাই, তেন্তে তেওঁৰ কি লাভ? ৩৬ কিয়নো মানুহে আপোন প্ৰাণৰ সলনি কি দিব পাৰে?”

৩৭ কাৰণ এই কালৰ ব্যভিচারী আৰু পাপী লোকৰ সনুখত যি কোনোৱে মোক আৰু মোৰ বাক্যত লাজ পায়, মানুহৰ পুত্ৰ যেতিয়া দূত সকলৰ সৈতে তেওঁৰ পিতৃৰ প্ৰভাৱেৰে আহিব, তেতিয়া তেওঁ সেই মানুহত লাজ পাব।”

৯ অধ্যায়

১ যীচুৱে তেওঁলোকক ক’লে, “মই তোমালোকক স্বৰূপকৈ কওঁ, ইয়াত উপস্থিত থকা লোক সকলৰ মাজৰ কিছুমানে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য পৰাক্ৰমেৰে অহা নেদেখালৈকে মৃত্যুৰ সোৱাদ নাপাবা”

যীচুৱে অন্য ৰূপ ধৰা

২ তাৰ †‡‡দিনৰ পাছত যীচুৱে কেৱল পিতৰ, যাকোব আৰু যোহনক লগত লৈ এটা ওখ পৰ্বতৰ ওপৰলৈ উঠি গ’ল; তাতে তেওঁলোকৰ সনুখত তেওঁ ৰূপান্তৰিত হ’ল। ৩ তেওঁৰ বস্ত্ৰৰ উজ্বল আৰু এনে বগা হৈছিল যে জগতৰ কোনো ধোবাই তেনে বগা কৰিব নোৱাৰে। ৪ তেতিয়া মোচিৰ সৈতে এলিয়াই তেওঁলোকক দেখা দিলে, আৰু যীচুৰ লগত কথা-বতৰা হ’ল। ৫ তাতে পিতৰে মাত লগাই যীচুক ক’লে, ৰবিব, ইয়াত থকা আমাৰ ভাল; আমি আপোনালৈ এটা, মোচিলৈ এটা, এলিয়াৰ বাবে এটাকৈ তিনিটা পঁজা সাজোঁ। ৬ কিয়নো কি কব লাগিছিল, সেই বিষয়ে পিতৰে নাজানিছিল; কাৰণ তেওঁলোকৰ বৰ ভয় লাগিছিল। ৭ তেতিয়া

†‡‡:২৭ মথি ১৬:১৩-২৮; লূক ৯:১৮-২৮

**‡:৩৪ ৰো ৬:৬; গালা ২:২০, ৫:২৪, ৬:১৪

††‡:৩৫ ২ তী ২:১১,১২

††‡:২ মথি ১৬:১৩-২৮; লূক ৯:১৮-২৭

এডোখৰ মেখে তেওঁলোকক ছাঁ কৰি ধৰিলে; আৰু সেই মেঘৰ পৰা এই বাণী শুনা গ'ল, “এওঁ মোৰ পিৰয় পুত্ৰ, এওঁৰ কথা শুনা।”^৮ পাছত তেওঁলোকে অকস্মাতে চাৰিওফাললৈ চাই, যীচুৰ বাহিৰে আন কোনো দেখা নাপালে।

^৯ পাছত তেওঁলোক পৰ্বতৰ পৰা নামি আহোতে, যীচুৱে তেওঁলোকক এই আজ্ঞা দিলে, “তোমালোকে যি যি দেখিলা, মানুহৰ পুত্ৰ মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা পুনৰায় নুঠালৈকে এই বিষয়ে কোনো নক'বা।^{১০} তাতে তেওঁলোকে সেই কথা মানি ললে কিন্তু ‘মৃত্যুৰ পৰা পুনৰুত্থান’ কি হয়, এই বিষয়ে নিজৰ মাজতে সুধা-সুধি কৰিলে।^{১১} পাছত তেওঁলোকে যীচুক সুধিলে, “এলিয়া প্ৰথমে আহিব লাগে বুলি অধ্যাপক সকলে কিয় কয়?”^{১২} তাতে তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “এই কথা বাস্তৱিক যে এলিয়াই প্ৰথমে আহি সকলোকে পুনঃপ্ৰতিষ্ঠা কৰে; তেনেহ'লে মানুহৰ পুত্ৰৰ বিষয়েও নো কেনেকৈ লিখা আছে যে, তেওঁ অনেক দুখভোগ কৰিব আৰু তেওঁক অৱহেলা কৰা হ'ব?”^{১৩} কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ যে, এলিয়া আহিল আৰু তেওঁৰ বিষয়ে যেনেকৈ লিখা আছে, তেনেকৈ মানুহবোৰে নিজ ইচ্ছা অনুসাৰে তেওঁ লৈ কৰিলে।”

ভূতে ধৰা এটা ল'ৰাক সুস্থ কৰা

^{১৪} পাছত যেতিয়া তেওঁলোক অন্তিম শিষ্য সকলৰ ওচৰলৈ আহিল, তেতিয়া তেওঁলোকৰ চাৰিওফালে অলেখ মানুহে আহি ভিৰ কৰি থকা দেখিলে আৰু বিধানৰ অধ্যাপক সকলে তাতে তেওঁলোকৰ সৈতে তৰ্ক-বিতৰ্ক কৰি আছিল।^{১৫} তেতিয়া লোক সকলে যীচুক দেখি অতিশয় চমৎকৃত হ'ল আৰু তেওঁৰ ওচৰলৈ বেগাই গৈ তেওঁক আদৰণি জনালে।^{১৬} তেতিয়া তেওঁ শিষ্য সকলক সুধিলে, “তোমালোকে এওঁলোকৰ লগত কি বিষয়ত তৰ্ক-বিতৰ্ক কৰি আছা?”

^{১৭} তেতিয়া লোক সমূহৰ মাজৰ পৰা এজন লোকে তেওঁক উত্তৰ দিলে, “হে গুৰু, মই আপোনাৰ ওচৰলৈ মোৰ পুত্ৰক আনিিলো; অশুচি আত্মাই তাৰ তাত প্ৰৱেশ কৰি তাক কথা কবলৈ বাধা কৰে।^{১৮} সেই কাৰণে তাৰ কঁপনি উঠে আৰু তাক তললৈ পেলাই দিয়ে; তাৰ মুখৰ পৰা ফেন ওলায় আৰু য'তে তাক ধৰে, ত'তে তাক আছাৰ মাৰি পেলায়; তাৰ মুখেদি ফেন ওলায়, আৰু দাঁত কৰচে। সি খীপাই গৈছে; সেয়েহে তাক খেদাবলৈ আপোনাৰ শিষ্য সকলৰ আগত নিবেদন কৰিছিলোঁ, কিন্তু তেওঁলোকে নোৱাৰিলে।^{১৯} তেতিয়া যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, “হে অল্পবিশ্বাসী বংশ, মই তোমালোকৰ লগত কিমান কাল থাকিম? কিমান কালনো তোমালোকক সহিম? তেওঁক মোৰ ওচৰলৈ আনা।”

^{২০} তাতে তেওঁলোকে ল'ৰা জনক তেওঁৰ ওচৰলৈ আনিলে আৰু সেই আত্মাই যীচুক দেখাৰ লগে লগে ল'ৰা জনক মুচৰি পেলালে, তাতে সি মাটিত পৰি মুখেদি ফেন উলিয়াই, ছটফটাবলৈ ধৰিলে।^{২১} তেতিয়া যীচুৱে ল'ৰা জনৰ দেউতাকক সুধিলে, “ইয়াৰ এনে অৱস্থা হোৱা কিমান দিন হ'ল?” তাতে তেওঁ ক'লে, “শিশু কালৰে পৰা হৈছে;^{২২} আৰু এই আত্মাই তাক নষ্ট কৰিবলৈ বাৰে বাৰে জুই আৰু পানীতো পেলায়; কিন্তু আপুনি যদি কিবা কৰিব পাৰে তেন্তে আমালৈ কৃপা কৰি উপকাৰ কৰক।”

^{২৩} তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “যদি পাৰে বুলি ক'লা যে! বিশ্বাস কৰা জনৰ বাবে সকলো সম্ভৱ।”^{২৪} তেতিয়া সেই ল'ৰা জনৰ বাপেকে ৰিঙিয়াই ক'লে, “বিশ্বাস কৰিছোঁ; মোৰ অবিশ্বাসৰ প্ৰতিকাৰ কৰক!”^{২৫} তেতিয়া যীচুৱে মানুহৰ দলটোক একেলগে ল'ৰা অহা দেখি, সেই অশুচি আত্মাক দাবী দি ক'লে, “হে বোবা আৰু কলা আত্মা, মই তোকে আজ্ঞা দিছোঁ, তই ইয়াৰ পৰা বাহিৰ ওলাই যা; পুনৰ ইয়াত প্ৰৱেশ নকৰিবি।”^{২৬} তেতিয়া সি আটাই পাৰি ল'ৰা জনক বৰকৈ মোচোৰা মাৰি বাহিৰ ওলাল; আৰু ল'ৰা জন দেখিবলৈ মৰাৰ নিচিনা হোৱাত, বহুত মানুহে ক'লে, “সি মৰিল।”^{২৭} কিন্তু যীচুৱে হাতত ধৰি তাক উঠালে আৰু সি উঠি বহিল।^{২৮} পাছত তেওঁ ঘৰৰ ভিতৰত প্ৰৱেশ কৰোতে তেওঁৰ শিষ্য সকলে গুপতে তেওঁক সুধিলে, “আমি সেই আত্মটোক কিয় খেদাব নোৱাৰিলোঁ?”^{২৯} তাতে তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “প্ৰাৰ্থনাৰ অবিহনে আন কোনো উপায়েৰে এইবিধক খেদাব নোৱাৰি।”

যীচুৱে নিজৰ মৃত্যু আৰু পুনৰুত্থানৰ বিষয়ে দ্বিতীয় বাৰ জনোৱা

^{৩০} পাছত তেওঁলোকে সেই ঠাইৰ পৰা ওলাই, গালীলৰ মাজেদি যাত্ৰা কৰিলে, কিন্তু যীচুৱে ইচ্ছা কৰিছিল, তেওঁলোকৰ যাত্ৰাৰ কথা কোনোও যেন নাজানে।^{৩১} কিয়নো তেওঁ নিজৰ শিষ্য সকলক শিক্ষা দি কৈছিল, বোলে “মানুহৰ পুত্ৰক মানুহবোৰৰ হাতত শোধাই দিয়া হ'ব, তেওঁলোকে তেওঁক বধ কৰিব আৰু বধ কৰাৰ তিন দিনৰ পাছত তেওঁ পুনৰায় উঠিব।”^{৩২} কিন্তু তেওঁলোকে সেই কথা নুবুজিলে, আৰু তেওঁক সুধিবলৈকো ভয় কৰিলে।

নম্ৰতা আৰু প্ৰেমৰ বিষয়ে শিক্ষা

^{৩৩} এইদৰে তেওঁলোক কফৰনাহমলৈ আহিল। পাছত তেওঁ ঘৰ সোমাই তেওঁলোকক সুধিলে, তোমালোকে বাটত কি কোৱা-মেলা কৰিছিলো? ^{৩৪} কিন্তু তেওঁলোক নিজম দি থাকিল; কিয়নো কোন শেৰষ্ঠ, ^{৩৫} সেই বিষয়ে বাটত তেওঁলোকে পৰস্পৰে কোৱা-

^{৩১} ৯:২৩ গীত ২২:১-১৮; যিচ ৫৩:৩-১০; দা ৯:২৬; লূক ২৪:২৬

^{৩২} ৯:৩৪ মার্ক ১১:২২-২৪; লূক ১৭:৫,৬; যো ১১:৪০

মেলা কৰি আহিছিল। ৩৫ তাতে তেওঁ বহিল, আৰু বাৰ জন পাঁচনিক মাতি ক'লে, কোনোৱে যদি প্ৰথম হ'বলৈ ইচ্ছা কৰে, তেওঁ সকলোৰে শেষ আৰু সকলোৰে পৰিচাৰক হ'ব। ৩৬ তেতিয়া তেওঁ শিশু এজনক লৈ আহিল আৰু তেওঁলোকৰ মাজত থলো ৩৭ তাৰ পাছত তাক কোলাত লৈ তেওঁলোকক ক'লে, “যি কোনোৱে এনে শিশু এটিক মোৰ নামেৰে গ্ৰহণ কৰে; তেওঁ মোকেই গ্ৰহণ কৰে আৰু যি কোনোৱে মোক গ্ৰহণ কৰে, তেওঁ মোক পঠোৱা জনক গ্ৰহণ কৰে।”

৩৮ তেতিয়া যোহানে তেওঁক ক'লে, “হে গুৰু, আপোনাৰ নামেৰে ভুতবোৰক খেদোৱা এজনক আমি দেখিলোঁ; কিন্তু তেওঁ আমাৰ পাছে পাছে নহাত, আমি তেওঁক নিষেধ কৰিলোঁ।” ৩৯ তেতিয়া যীচুৱে ক'লে, “তেওঁক নিষেধ নকৰিবা; কিয়নো মোৰ নামেৰে পৰাক্ৰম কাৰ্য কৰাৰ পাছত, সোনকালে মোৰ নিন্দা কৰিব পৰা কোনো নাই। ৪০ কাৰণ যি জন আমাৰ বিপক্ষ নহয়, তেওঁ আমাৰ সপক্ষ। ৪১ যি কোনোৱে খ্ৰীষ্টৰ লোক বুলি তোমালোকক এবাট পানীকে খুৱায়, মই তোমালোকক স্বৰূপকৈ কওঁ, তেওঁ নিজৰ পুৰস্কাৰ কোনোমতে নেহেৰুৱাব। ৪২ কিন্তু যি কোনোৱে মোত বিশ্বাস কৰা এই শিশু সকলৰ মাজৰ এজনৰো বিঘিনি জন্মায়, তেওঁৰ ডিঙিত জাঁত আঁৰি, সাগৰত পেলাই দিয়াই তেওঁৰ বাবে ভাল হ'ব। ৪৩-৪৪ যদি তোমাৰ হাত, তোমাৰ বিঘিনিৰ কাৰণ হয়, তেনেহলে সেই হাত কাটি পেলোৱা; দুহতীয়া হৈ নৰকৰ নুনুমুৱা জুইলৈ যোৱাতকৈ, কোঙা হৈ জীৱনত সোমোৱা তোমাৰ ভাল। ৪৫-৪৬ যদি তোমাৰ ভৰি, তোমাৰ বিঘিনিবোৰৰ কাৰণ হয়, তেনেহলে সেই ভৰি কাটি পেলোৱা; দুটা ভৰিৰে নৰকত পেলোৱা হোৱাতকৈ, খোৰা হৈ জীৱনত সোমোৱা তোমাৰ ভাল। ৪৭ আৰু তোমাৰ চকুৱো যদি তোমাৰ বিঘিনিৰ কাৰণ হয়, তেনেহলে তাকো উলিয়াই পেলোৱা; দু-চকুৱা হৈ, নৰকত পেলোৱা হোৱাতকৈ, এচকুৱা হৈ, ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত সোমোৱা তোমাৰ ভাল। ৪৮ কিয়নো সেই ঠাইত পোক নমৰে আৰু জুইয়ো নুনুমায়।

৪৯ কিয়নো প্ৰতিজনক অগ্নিৰূপ লোণেৰে লুণীয়া কৰা হ'ব। ৫০ লোণ উত্তম; কিন্তু যদি লোণৰ সোৱাদ নাইকিয়া হয়, তেন্তে তাক কিহেৰে লোণীয়া কৰা যাব? তোমালোকৰ অন্তৰত লোণ ৰাখা, আৰু পৰস্পৰে শান্তিৰে থাকা।” *

১০ অধ্যায়

ত্যাগ-পত্ৰৰ বিষয়ে শিক্ষা

১০ ১ তাৰ পাছত যীচুৱে সেই ঠাই এৰি যদ্দনৰ সিপাৰে থকা যিহূদীয়াৰ সীমালৈ গ'ল; আৰু লোক সকল আহি আকৌ তেওঁৰ ওচৰত গোট খালো তেওঁ নিজৰ অভয়াস অনুযায়ী তেওঁলোকক পুনৰ উপদেশ দিব ধৰিলে। ২ তেতিয়া ফৰীচী সকল আহি তেওঁক সুধিলে, “পুৰুষে নিজৰ তিৰোতাক ত্যাগ কৰাতো আইনসংগত হয় নে?” এই প্ৰশ্ন তেওঁক পৰীক্ষা কৰিবৰ বাবে সুধিছিল। ৩ তেতিয়া তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, “মোচিয়ে আপোনালোকক কি আজ্ঞা দিলে?” ৪ তেওঁলোকে ক'লে, “এটা প্ৰমাণ-পত্ৰ লিখি দি তাইক ত্যাগ কৰিবলৈ মোচিয়ে পুৰুষক অনুমতি দিলে।” †

৫ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “আপোনালোক কঠিন মনৰ লোক হোৱাৰ কাৰণে তেওঁ এই বিধি আপোনালোকৰ বাবে লিখিলে, ‡ কিন্তু সৃষ্টিৰ আদিতে ঈশ্বৰে তেওঁলোকক পুৰুষ আৰু স্ত্ৰী কৰি স্ৰজিলে।

৬ এই হেতুকে পুৰুষে নিজৰ পিতৃ-মাতৃক এৰি তেওঁৰ ভাৰ্য্যাত আসক্ত হ'ব,

৭ আৰু দুয়ো এক দেহ হ'ব। §গতিকে তেওঁলোক, পুনৰ দুজন নহয়, কিন্তু এক-দেহ।

৮ এতেকে ঈশ্বৰে যাক যোগ কৰি দিলে, তেওঁক কোনো মানুহে বিয়োগ নকৰক। ¶

১০ পাছত তেওঁলোক যেতিয়া ঘৰত আছিল, শিষ্য সকলে এই বিষয়ে আকৌ তেওঁক সুধিলে। ১১ তাতে তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “যি মানুহে নিজৰ ভাৰ্য্যাক ত্যাগ কৰি আন এজনীক বিয়া কৰায়, তেওঁ তাইৰ বিৰুদ্ধে ব্যভিচাৰ কৰে। ১২ আৰু যদি তাই নিজৰ স্বামীক ত্যাগ কৰি আন লোকৰ সৈতে বিয়া হয়, তেন্তে তায়ো ব্যভিচাৰ কৰে।”

শিশু সকলক আশীৰ্ব্বাদ কৰা

১৩ পাছত §লোক সকলে শিশুবোৰক স্পৰ্শ কৰাৰ আশাৰে তেওঁৰ ওচৰলৈ লৈ আহিল, কিন্তু তেওঁৰ শিষ্য সকলে তেওঁলোকক বাধা দিলে। ১৪ তেতিয়া যীচুৱে দেখা পাই তেওঁলোকৰ ওপৰত কুপিত হৈ ক'লে, “শিশু সকলক মোৰ ওচৰলৈ আহিব দিয়া, নিষেধ নকৰিবা; কিয়নো ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য এওঁলোকৰ নিচিনা এজনৰ বাবেহে। ১৫ মই তোমালোকক স্বৰূপকৈ কওঁ, যি কোনোৱে শিশুৰ

*৯:৫০ ৰো ১২:১৮; ১৪:১৯; ২ কৰ ১৩:১১

†১০:১ মথি ১৯:১-১২

‡১০:৪ দিব বি ২৪:১; মথি ৫:৩১;

§১০:৮ আদি ১:২৭; ২:২৪

¶১০:১৩ মথি ১৯:১৩-৩০; লূক ১৮:১৫-৩০

নিচিনা হৈ ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য গ্ৰহণ নকৰে, তেওঁ কোনো মতে তাত প্ৰৱেশ কৰিব নোৱাৰিব।” ১৬ পাছত তেওঁ সিহঁতক কোলাত ল’লে আৰু সিহঁতৰ গাত হাত দি আশীৰ্বাদ কৰিলে।

ধন-সম্পত্তি আৰু অনন্ত জীৱনৰ শিক্ষা

১৭ পাছত তেওঁ যাত্ৰা আৰম্ভ কৰোঁতে, এজন মানুহে তেওঁৰ ওচৰলৈ বেগাই আহি তেওঁৰ আগত আঁঠু লৈ সুধিলে, “হে সদগুৰু, অনন্ত জীৱনৰ অধিকাৰী হ’বলৈ মই কি কৰিব লাগিব?” ১৮ যীচুৱে ক’লে, “মোক সং কিয় বুলিছা? ঈশ্বৰত বাহিৰে সং কোনো নাই। ১৯ তুমি এই আজ্ঞাবোৰ নিশ্চয় জানা যে: নৰ-বধ নকৰিবা, ব্যভিচাৰ নকৰিবা, চুৰ নকৰিবা, মিছা সাক্ষী নিদিবা, প্ৰবঞ্জন নকৰিবা আৰু নিজৰ পিতৃ-মাতৃক সন্মান কৰিবা।”

২০ মানুহজনে ক’লে, “হে গুৰু, ডেকা-কালৰে পৰা মই এই সকলোবোৰ আজ্ঞা পালন কৰি আহিছো।” ২১ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলৈ চালে আৰু তেওঁক পেৰম কৰি ক’লে, “এটা বিষয় তোমাৰ বাকী আছে; তুমি গৈ তোমাৰ সৰ্বস্ব বেচি দৰিদ্ৰ সকলক দান কৰা, তেতিয়াহে স্বৰ্গত তোমাৰ ধন হ’বা তাৰ পাছত আহা, মোক অনুসৰণ কৰা।” ২২ সেই কথাত তেওঁৰ মুখ ক’লা পৰিল, আৰু তেওঁ বৰ দুখিত হৈ গুচি গ’ল, কিয়নো তেওঁ বহু ধন-সম্পত্তি থকা মানুহ আছিল। ২৩ পাছত যীচুৱে চাৰিওফালে চাই শিষ্য সকলক ক’লে, “ধনী লোকে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত প্ৰৱেশ কৰা কেনে দুঃসাধ্য!” ২৪ তেওঁৰ সেই কথাত শিষ্য সকলে বিস্ময় মানিলে। কিন্তু যীচুৱে পুনৰ তেওঁলোকক ক’লে, “হে সন্তান সকল, যি সকলে ধনত ভাৰসা কৰে **”, তেওঁলোক ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত সোমোৱা কেনে দুঃসাধ্য! ২৫ ধনী লোক ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত প্ৰৱেশ কৰাতকৈ, বেজীৰ বিন্ধাইদি উট সৰকি যোৱাই উজু। ২৬ তাতে তেওঁলোকে অতিশয় বিস্ময় মানি ইজনে সিজনে কোৱা-কুই কৰি তেওঁক সুধিলে, “তেন্তে কোনে পৰিতৰণ পাব?” ২৭ যীচুৱে তেওঁলোকৰ ফালে চাই ক’লে, “মানুহৰ বাবে অসাধ্য হয়; কিন্তু ঈশ্বৰৰ বাবে নহয়; কিয়নো ঈশ্বৰৰ বাবে সকলো সাধ্য।” ২৮ পিতৰে তেওঁক ক’বলৈ ধৰিলে, “চাওঁক, আমি সকলোকে এৰি, আপোনাৰ পাছে পাছে আহিলো।”

২৯ যীচুৱে ক’লে, “মই তোমালোকক সত্যৰূপে কওঁ, কোনোৱে যদি মোৰ কাৰণে বা মোৰ শুভবাৰ্তাৰ কাৰণে ঘৰ-বাৰী, ভাই-ভনী, পিতৃ-মাতৃ, সন্তান, মাটি ত্যাগ কৰি আহিছে, ৩০ তেন্তে তেওঁলোকে এইবোৰৰ সলনি এশ গুণ ওভোতাই পাব। তাড়না ভোগ কৰি হলেও এই জগতত এশ গুণ ঘৰ-বাৰী, ভাই-ভনী, মাতৃ, সন্তান আৰু মাটি পাব; ইয়াৰ উপৰিও পৰকালত অনন্ত জীৱন পাব। ৩১ কিন্তু আগ হোৱা সকলৰ অনেক লোক পাছ হ’ব আৰু পাছ হোৱা সকল আগ হ’ব।

যীচুৱে নিজৰ মৃত্যু আৰু পুনৰ্জন্মৰ বিষয়ে তৃতীয় বাৰ জনোৱা

৩২ তাৰ পাছত ††তেওঁলোকে যিক্ৰুচালেমলৈ যোৱা বাটেৰে যাত্ৰা কৰি আছিল; আৰু যীচু তেওঁলোকৰ আগে আগে গৈ আছিল। এনেতে শিষ্য সকলে বিস্ময় মানিলে, আৰু পাছে পাছে যোৱা সকলৰো ভয় লাগিল। তেতিয়া তেওঁ আকৌ বাৰ জন পাঁচনিক চপাই লৈ, নিজ জীৱনত যিবোৰ ঘটনা অলপতে ঘটাবলগীয়া আছে, সেই বিষয়বোৰ তেওঁলোকক ক’বলৈ ধৰিলে, ৩৩ “চোৱা, আমি যিক্ৰুচালেমলৈ যাত্ৰা কৰিছোঁ; আৰু মানুহৰ পুত্ৰক প্ৰধান পুৰোহিত আৰু বিধানৰ অধ্যাপক সকলৰ হাতত শোধাই দিয়া হ’বা তেওঁলোকে তেওঁক প্ৰাণ দণ্ডৰ আজ্ঞা দি অনা-ইহুদী সকলৰ হাতত শোধাই দিবা ৩৪ তেওঁলোকে তেওঁক বিদৰূপ কৰিব, আৰু তেওঁৰ গাত খুই পেলাব, তেওঁক চাবুকেৰে কোবাব আৰু বধ কৰিব; কিন্তু দিন দিনৰ পাছত তেওঁ পুনৰায় উঠিব।”

যাকোব আৰু যোহনৰ নিবেদন আৰু যীচুৰ উত্তৰ

৩৫ পাছত চিবদিয়ৰ পুতেক যাকোব আৰু যোহনে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি ক’লে, “হে গুৰু, আমি আপোনাৰ যিহকে খোজো, তাকে যেন আপুনি আমাৰ বাবে কৰিব আমি এনে ইচ্ছা কৰোঁ।” ৩৬ তেওঁ তেওঁলোকক ক’লে, “মই তোমালোকৰ বাবে কি কৰাতো তোমালোকে ইচ্ছা কৰা?” ৩৭ তেওঁলোকে ক’লে, “আপোনাৰ ৰাজত্বত আমাৰ এজনক আপোনাৰ সোঁহাতে আৰু এজনক বাওঁহাতে যেন বহিবলৈ দিয়ে, এনে অনুমতি দিয়ক।”

৩৮ কিন্তু যীচুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দি ক’লে, “তোমালোকে কি খুজিছা, সেই বিষয়ে নাজানা। মই যি পাত্ৰত পান কৰোঁ, তোমালোকে সেই পাত্ৰত পান কৰিব পাৰিবা নে? নতুবা মই যি বাস্তিষ্মেৰে বাণ্ডাইজিত হওঁ, তোমালোকেও তাৰে বাণ্ডাইজিত হ’ব পাৰিবা নে?” ৩৯ তেওঁলোকে তেওঁক ক’লে, “আমি পাৰিম।” তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক’লে, “মই যি পাত্ৰত পান কৰোঁ, তাত তোমালোকেও পান কৰিবা; আৰু মই যি বাস্তিষ্মেৰে বাণ্ডাইজিত হওঁ, তোমালোকেও তাৰে বাণ্ডাইজিত হ’বা। ৪০ কিন্তু কোন জন মোৰ সোঁ হাতে বা বাওঁহাতে বহিব, সেই বিষয়ে কবলৈ মোৰ ক্ষমতা নাই, কিন্তু যি সকলৰ বাবে যুগুত কৰা হৈছে, তেওঁলোককেই দিয়া হ’ব।”

**১০:২৪ গীত ৫২:৭; ৬২:১০; ১ তীম ৬:১৭

††১০:৩২ মথি ২০:১৭-৩৪; লূক ১৮:৩১-৪৩

৪১ আন দহজনে এই কথা শুনি, যাকোব আৰু যোহনলৈ কুপিত হ'ব ধৰিলে। ৪২ যীচুৱে তেওঁলোকক ওচৰলৈ মাতি ক'লে, “অনা-ইহুদী সকলৰ শাসনকৰ্তা ৰূপে যিসকল গণ্য, তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ ওপৰত প্ৰভুত্ব কৰে; আৰু বিষয়া সকলে তেওঁলোকৰ ওপৰত ক্ষমতা চলায়, ইয়াক তোমালোকে জানা। ৪৩ কিন্তু তোমালোকৰ মাজত তেনে নহয়। তোমালোকৰ মাজত যি কোনোৱে মহান হ'বলৈ ইচ্ছা কৰে, তেওঁ তোমালোকৰ পৰিচাৰক হওঁক, ৪৪ আৰু তোমালোকৰ মাজত যি কোনোৱে শ্ৰেষ্ঠ হ'বলৈ ইচ্ছা কৰে, তেওঁ সকলোৰে দাস হওঁক। ৪৫ কিয়নো মানুহৰ পুত্ৰ সেৱা-শুশ্ৰূষা পাবৰ বাবে নহয়, কিন্তু সেৱা-শুশ্ৰূষা কৰিবলৈ আৰু অনেকৰ মুক্তিৰ মূল্যৰ অৰ্থে নিজৰ প্ৰাণ দিবলৈহে আহিল। ††”

অন্ধ বাৰতীময়ক চকু দিয়া

৪৬ তাৰ পাছত তেওঁলোক যিবিহো নগৰলৈ আহিল। তেওঁ যি সময়ত নিজৰ শিষ্য সকলৰ সৈতে বহু লোকৰ লগত যিবিহো নগৰৰ পৰা গৈ আছিল, সেই সময়ত পথৰ দাঁতিত তীময়ৰ পুতেক বাৰতীময় নামৰ এজন অন্ধ ভিখাৰী বহি আছিল। ৪৭ সেই বাটেদি নাচৰতীয়া যীচু আহি থকা বুলি শুনি, তেওঁ আটাই পাৰি ক'বলৈ ধৰিলে, “হে দায়ুদৰ সন্তান যীচু, মোক দয়া কৰক!” ৪৮ তাতে অন্ধ মানুহ জনক মনে মনে থাকিবলৈ অনেক লোকে ডাবি দিলে; কিন্তু তেওঁ অধিককৈ আটাই পাৰি ক'লে, “হে দায়ুদৰ সন্তান, মোক দয়া কৰক!”

৪৯ তেতিয়া যীচুৱে থমকি ৰৈ তেওঁক মাতি আনিবলৈ আজ্ঞা দিলে। তেতিয়া লোক সকলে সেই অন্ধক ক'লে, “নিৰ্ভয় হোৱা, উঠা! তেওঁ তোমাক মাতিছে।” ৫০ তাতে তেওঁ নিজৰ কাপোৰ পেলাই, জাঁপ মাৰি উঠি, যীচুৰ ওচৰলৈ আহিল। ৫১ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক উত্তৰ দি সুধিলে, “মই তোমাৰ বাবে কি কৰাতো তোমাৰ ইচ্ছা?” তাতে সেই অন্ধই তেওঁক ক'লে, “ৰব্বুণি, মই যেন দেখিবলৈ পাওঁ।” ৫২ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “যোৱা। তোমাৰ বিশ্বাসেই তোমাক ৰক্ষা কৰিলে।” তেওঁ তেতিয়াই দৃষ্টি পালে আৰু তেওঁ গৈ থকা পথেৰে তেওঁক অনুসৰণ কৰি যাব ধৰিলে।

১১ অধ্যায়

যীচুৰ জয়-যাত্ৰা

১ যেতিয়া তেওঁলোক ††যিৰূচালেমৰ ওচৰৰ জৈতুন পৰ্ব্বতৰ কাষত থকা বৈৎফগী আৰু বৈথনিয়া পালে, তেতিয়া যীচুৱে নিজৰ শিষ্য সকলৰ মাজৰ দুজনক আগত পঠিয়াই দিলে; ২ আৰু তেওঁলোকক এই আদেশ দি ক'লে - “তোমালোকে সন্মুখৰ গাওঁখনলৈ যোৱা। তাত তোমালোকে সোমোওঁতেই, কোনো মানুহে কেতিয়াও নুঠা এটা গাধ পোৱালি বান্ধি খোৱা দেখিবা; সেই পোৱালিটো মোৰ বাবে আনাগৈ। ৩ কোনোবাই যদি তোমালোকক কয়, “এইটো কিয় মেলিছা”? তেতিয়া তোমালোকে ক'বা, 'প্ৰভুৰ ইয়াক প্ৰয়োজন আছে, আৰু তেওঁ এতিয়াই ইয়াক পুনৰ ইয়ালৈ পঠাই দিব।”

৪ তেতিয়া তেওঁলোকে গৈ, দুৱাৰৰ বাহিৰত মুকলি বাটত বান্ধি খোৱা এটা গাধ পোৱালি পাই সেইটো মেলিলে। ৫ এনেতে, তাত থিয় হৈ থকা লোক সকলে ক'লে, “তোমালোকে গাধ পোৱালি মেলি কি কৰা?” ৬ তাতে তেওঁলোকে যীচুৱে কোৱাৰ দৰে লোক সকলক ক'লে, তেতিয়া তেওঁলোকে আনিবলৈ এৰি দিলে। ৭ পাছত শিষ্য দুজনে সেই গাধ পোৱালিটো যীচুৰ ওচৰলৈ আনিলে আৰু তাৰ ওপৰত তেওঁলোকৰ কাপোৰ পাৰি দিলে। পাছত তাৰ ওপৰত বহিল। ৮ অনেকে নিজৰ নিজৰ কাপোৰবোৰ পথত পাৰি দিলে, আৰু কিছুমানে পথাৰৰ পৰা ডাল-পাত আদি কাটি পথত পাৰি দিলে। ৯ যি সকল লোক তেওঁৰ আগে পাছে গৈছিল আৰু যি সকলে তেওঁক অনুসৰণ কৰিছিল, তেওঁলোকে ৰিঙিয়াই ক'বলৈ ধৰিলে,

“জয়! জয়! যিজন প্ৰভুৰ নামেৰে আহিছে, তেওঁ ধন্য;

১০ আৰু আমাৰ ওপৰ-পিতৃ দায়ুদৰ যি ৰাজ্য *আহিছে, সেই জনো ধন্য!

উৰ্দ্ধলোকত জয়-ধ্বনি হওঁক। ১১ এইদৰে যীচু যিৰূচালেমত প্ৰৱেশ কৰিলে আৰু মন্দিৰ এলেকাত সোমাল। তাৰ পাছত তেওঁ চাৰিওফালে ঘূৰি সকলোবোৰ চালে। এইদৰে পলম হোৱাত সন্ধ্যা হৈ আহিল, পাছত তেওঁ বাৰ জন শিষ্যৰ সৈতে বৈথনিয়ালৈ ওলাই গ'ল। ১২ পাছদিনা খন তেওঁলোক বৈথনিয়াৰ পৰা ঘূৰি আহোতে, তেওঁৰ ভোক লাগিল।

††১০:৪৫ যিচ ৫৩:১১,১২; দা ৯:২৬; গালা ৩:১৩,১৪; ১ তীম ২:৬

††১১:১ মথি ২১:১-২২; লূক ১৯:২৯-৪৮; যো ১২:১২-১৯

§§১১:৭ জখ ৯:৯

*১১:১০ যিচ ৯:৭; যিৰি ৩৩:১৫

ফলহীন ডিমৰু গছক শাও দিয়া, দ্বিতীয় বাৰ মন্দিৰ পৰিষ্কাৰ কৰা

১৩ তেতিয়া তেওঁ দুবৈৰ পৰা, পাতে সৈতে এজোপা ডিমৰু গছ দেখি, ফল পোৱাৰ আশাত তালৈ গ'ল; কিন্তু ওচৰ পোৱাত পাতৰ বাহিৰে একো নাপালে; কিয়নো সেই সময় ডিমৰুৰ ফল দিয়া বতৰ নাছিল। ১৪ তেতিয়া তেওঁ মাত লগাই সেই গছক ক'লে, “এতিয়াৰ পৰা কোনেও তোৰ ফল কেতিয়াও নাখাওঁক।” তেওঁৰ শিষ্য সকলে, তেওঁ কি ক'লে শুনিলে। ১৫ পাছত তেওঁলোক যিক্ৰুচালেম আহি পোৱাত, যীচুৱে মন্দিৰৰ এলেকাত সোমাই মন্দিৰত বেচা-কিনা কৰা সকলক বাহিৰ কৰিবলৈ ধৰিলে; আৰু ধন সলোৱা সকলৰ মেজ, আৰু কপৌ বেচাবোৰৰ আসন লুটিয়াই পেলালে; ১৬ তেওঁ মন্দিৰৰ মাজেদি কোনো লোকক বেচা-কিনা কৰিবলৈ একো পাত্ৰ লৈ যাব নিদিলে। ১৭ তেওঁ উপদেশ দি তেওঁলোকক ক'লে, “এনেদৰে লিখা নাই নে?, 'যে মোৰ ঘৰক সকলো জাতিৰ বাবে প্ৰাৰ্থনাৰ ঘৰ বোলা যাব?’ †

কিন্তু তোমালোকে তাক ডকাইতৰ গুহা ‡ কৰিলা।”

১৮ এই কথা শুনি, প্ৰধান পুৰোহিত আৰু বিধানৰ অধ্যাপক সকলে তেওঁক কেনেকৈ বধ কৰিব পাৰে, তাৰ উপায় বিচাৰিব ধৰিলে কিন্তু তেওঁলোকে তেওঁলৈ ভয় কৰিলে কাৰণ গোটেই লোক সমূহে তেওঁৰ উপদেশত বিশ্বাস মানিছিল। ১৯ আৰু সন্দেহ হ'লেই তেওঁলোক নগৰৰ বাহিৰলৈ ওলাই গৈছিল। ২০ ৰাতিপুৱা তেওঁলোকে সেই বাটেদি আহোতে, সেই ডিমৰু গছজোপা শিপাই সৈতে শুকাই যোৱা দেখিলে। ২১ তেতিয়া পিতৰৰ মনত পৰিল আৰু তেওঁ যীচুক ক'লে, “ৰবিব, চাওঁক! আপুনি শাও দিয়া ডিমৰু গছজোপা শুকাই গ'ল। ২২ যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকে ঈশ্বৰত বিশ্বাস ৰাখা; ২৩ মই তোমালোকক স্বৰূপকৈ কওঁ, যি কোনোৱে এই পৰ্ব্বতটোক কয়, ইয়াৰ পৰা উঠি সাগৰত পৰগৈ, আৰু মনত সংশয় নকৰি যি কয়, সেয়ে ঘটিব বুলি যদি বিশ্বাস কৰে, তেন্তে সেয়ে ঈশ্বৰে তেওঁলৈ সিদ্ধ কৰিব। ২৪ এই হেতুকে মই তোমালোকক কওঁ, তোমালোকে প্ৰাৰ্থনা কৰি যি যি খোজা, সেই সকলোকে পালো বুলি বিশ্বাস কৰা; †তেতিয়াহে পাবা, ২৫ আৰু স্বৰ্গত থকা তোমালোকৰ পিতৃয়ে যাতে তোমালোকৰো অপৰাধ ক্ষমা ‡ কৰিব, সেই বাবে তোমালোকে প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ থিয় হওঁতে, যদি কাৰোবাৰ বিৰুদ্ধে তোমালোকৰ কিবা কবলগীয়া থাকে, তেনেহলে তেওঁক নিশ্চয় ক্ষমা কৰা। ২৬ কিন্তু তোমালোকে যদি ক্ষমা নকৰা, তেন্তে তোমালোকৰ স্বৰ্গত থকা পিতৃয়েও তোমালোকৰ অপৰাধ ক্ষমা নকৰিব।

২৭ এইদৰে তেওঁলোক আকৌ যিক্ৰুচালেমলৈ আহিলা এনেতে যীচুৱে তেওঁ মন্দিৰত ফুৰোঁতে, প্ৰধান পুৰোহিত, অধ্যাপক, আৰু পৰিচাৰক সকল তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি সুধিলে, ২৮ “আপুনি কি ক্ষমতাৰে এইবোৰ কৰিছে বা এইবোৰ কৰিবলৈ কোনে এই ক্ষমতা আপোনাক দিলে?”

২৯ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “মই আপোনালোকক এটা কথা সোধোঁ, আপোনালোকে মোক উত্তৰ দিয়ক; তেতিয়াহে মই কি ক্ষমতাৰে এইবোৰ কৰিছোঁ সেই বিষয়ে আপোনালোকক ক'ম। ৩০ যোহনৰ বাপ্তিস্ম স্বৰ্গৰ পৰা নে মানুহৰ পৰা হৈছিল? মোক উত্তৰ দিয়ক। ৩১ তেতিয়া তেওঁলোকে পৰস্পৰে কোৱা-মেলা আৰু যুক্তি-তৰ্ক কৰি ক'লে, “স্বৰ্গৰ পৰা বুলি যদি কওঁ, তেন্তে তেওঁত কিয় বিশ্বাস নকৰিলা, তেওঁ এনেকৈ ক'ব। ৩২ কিন্তু মানুহৰ বুলি ক'ম নে?” তেওঁলোকে মানুহবোৰলৈ ভয় কৰিলে, কিয়নো সকলোৱে যোহনক স্বৰূপেই এজন ভাববাদী বুলি মানিছিল। ৩৩ পাছে তেওঁলোকে যীচুক উত্তৰ দি ক'লে, “আমি নাজানো।” তাতে যীচুৱেও তেওঁলোকক ক'লে, “মই কি ক্ষমতাৰে এইবোৰ কৰোঁ, সেই বিষয়ে ময়ো তোমালোকক নকওঁ।”

১২ অধ্যায়

কেইজনমান বিশ্বাসঘাতক খেতিয়কৰ দৃষ্টান্ত

১২ ১ পাছত **যীচুৱে দৃষ্টান্তৰে ধৰ্মীয় নেতা সকলক ক'বলৈ ধৰিলে, “এজন মানুহে দৰাক্ষাবাৰী পাতি, তাৰ চাৰিওফালে বোৱা দিলে আৰু গাঁত খান্দি তাত আঙুৰৰ ৰস চেপি উলিয়াবৰ বাবে যোগলী থলো আৰু এখন টপ্পী সাজি খেতিয়ক সকলৰ হাতত গতাই দি আন দেশলৈ গ'ল। ২ পাছত তেওঁ বতৰৰ দিনত খেতিয়ক সকলৰ পৰা সেই দৰাক্ষাবাৰীৰ কিছুমান গুটিৰ অংশ পাবলৈ তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ এজন দাসক পঠাই দিলে। ৩ কিন্তু তেওঁলোকে সেই দাস জনক ধৰি, কোবাই মেলি শুদা-হাতে পঠিয়াই দিলে। ৪ পাছত আন এজন দাসক পঠোৱা হ'ল, তাতে তেওঁলোকে সেই দাসক মূৰত আঘাত কৰিলে আৰু অপমানো

† ১১:১৭ যিচ ৫৬:৭

‡ ১১:১৭ যিৰি ৭:১১

¶ ১১:২৪ মথি ১৭:২০; যাক ১:৫,৬

§ ১১:২৫ মথি ৬:১৪; ১৮:৩৫; কল ৩:১৩

** ১২:১ মথি ২১:৩৩-৪৬; লুক ২০:৯-১৮

কৰিলে। ৫ পুনৰ আন এজনক পঠোৱাত তেওঁলোকে তেওঁকো বধ কৰিলো এনেদৰে কিছুমানক কোবালে আৰু কিছুমানক বধ কৰিলে। ৬ পাছত পঠিয়াবলৈ তেওঁৰ এজন মাথোন ব্যক্তি আছিল, সেই জন হ'ল তেওঁৰ পিয় পুত্ৰ। অৱশেষত তেওঁ, তেওঁকো তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ পঠাই দিলো তেওঁ কলে, “তেওঁলোকে নিশ্চয় মোৰ পুত্ৰক সন্মান কৰিবা”

৭ কিন্তু সেই খেতিয়ক সকলে পৰস্পৰে আলোচনা কৰি কলে, “এই জনেই উত্তৰাধিকাৰী; আহা, আমি এওঁক বধ কৰো; তেতিয়া উত্তৰাধিকাৰ আমাৰেই হ'ব।”

৮ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ধৰিলে আৰু বধ কৰি, দৰাফাবাৰীৰ বাহিৰত পেলাই দিলে। ††‡ এতেকে শেষত সেই দৰাফাবাৰীৰ গৰাকীয়ে কি কৰিব? তেওঁ আহি, সেই খেতিয়ক সকলক সংহাৰ কৰি সেই বাৰী আন লোকক দিব। ††

১০ এই শাস্ত্ৰীয় বচন তোমালোকে পঢ়া নাই নে?

“ঘৰ-সজোতা সকলে যি শিল অগ্ৰাহ্য কৰিলে,

সেয়ে চুকৰ প্ৰধান শিল হ'ল;

১১ এয়ে প্ৰভুৰ পৰা হ'ল

আৰু আমাৰ দৃষ্টিত আচৰিত;” ¶¶

১২ তেতিয়া তেখেত সকলে যীচুৰ সেই দৃষ্টান্তটো তেখেত সকলৰ বিপক্ষে কোৱা বুলি জানিবলৈ পাই তেওঁক বন্দী কৰিব খুজিলে কিন্তু লোক সকলকলৈ ভয় কৰি তেওঁক এৰি গুচি গ'ল।

টীজাৰক কৰ দিয়াৰ বিষয়ে প্ৰশ্ন

১৩ পাছত যীচুক বাক্যৰূপ ফান্দত ধৰিবৰ আশয়েৰে তেখেত সকলে কিছুমান ফৰীচী আৰু কেইজনমান হেৰোদীয়াৰ লোকক তেওঁৰ ওচৰলৈ পঠালে। ১৪ তেওঁলোকে আহি তেওঁক ক'লে, “হে গুৰু, আমি জানো যে আপুনি কোনো এজনৰ মত মানি নলয় আৰু মানুহৰ মাজত পক্ষপাতো নকৰে। আপুনি সত্যৰূপে ঈশ্বৰৰ পথৰ বিষয়ে শিক্ষা দিয়ে। টীজাৰক কৰ আদায় দিয়াটো আইনসঙ্গত হয় নে নহয়? আমি কৰ আদায় দিম নে নিদিম?” ১৫ কিন্তু তেওঁলোকৰ কপট ভাৱ বুজি পাই তেওঁ ক'লে, “তোমালোকে কিয় মোক পৰীক্ষা কৰিছা? মোৰ ওচৰলৈ এটা আধলি আনা, মই চাওঁ”

১৬ তেতিয়া তেওঁলোকে এটা আধলি আনি যীচুক দিলে। যীচুৱে তেওঁলোকক সুধিলে, “এই মূৰ্তি আৰু নাম কাৰ?” তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, “টীজাৰৰ।” ১৭ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “যি টীজাৰৰ, সেয়া টীজাৰক দিয়া; §§ আৰু যি ঈশ্বৰৰ, সেয়া ঈশ্বৰক দিয়া।” তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁত অতিশয় বিস্ময় মানিলে।

পুনৰুত্থানৰ বিষয়ে প্ৰশ্ন

১৮ পাছত পুনৰুত্থান নাই বুলি কোৱা চদ্মুকী সকল তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁক সুধিলে, ১৯ “হে গুৰু, মোচিয়ে আমাৰ বাবে লিখিলে 'কোনো ভাইৰ যদি নিজ ভাৰ্য্যা জীয়াই থাকোতে মৃত্যু হয়, কিন্তু তেওঁৰ সন্তান নাই; তেনেহলে তেওঁ এৰি যোৱা ভাৰ্য্যাক তেওঁৰ ভায়ে গ্ৰহণ কৰিব আৰু তেওঁক সন্তান দিব।

২০ সেই ঠাইত সাতজন ভাই-ককাই আছিল; প্ৰথম জনে এগৰাকী তিৰোতা বিয়া কৰিলে আৰু সন্তান নথকাকৈ তেওঁৰ মৃত্যু হ'ল। ২১ তাতে দ্বিতীয় জনেও তেওঁক বিয়া কৰি সন্তান নথকাকৈ তেওঁৰো মৃত্যু হ'ল; পাছত তৃতীয় জনৰো সেইদৰেই হ'ল।

২২ সেইদৰে সাত জনেই সন্তান নথকাকৈ মৃত্যু বৰণ কৰিলে আৰু অৱশেষত সেই তিৰোতা গৰাকীৰো মৃত্যু হ'ল। ২৩ পুনৰুত্থানত তেওঁলোকৰ কোন জনৰ তাই ভাৰ্য্যা হ'ব? কিয়নো সাত জনেই তাইক বিয়া কৰাইছিল।”

২৪ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “ধৰ্ম্ম-শাস্ত্ৰ আৰু ঈশ্বৰৰ পৰাক্ৰমৰ বিষয়ে নজনাতেৱেই হৈছে তোমালোকৰ ভ্ৰান্তিৰ কাৰণ, নহয় নে?” ২৫ কিয়নো তেওঁলোকে মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা যেতিয়া পুনৰায় উঠে, তেতিয়া তেওঁলোকে বিয়া নকৰাই বা বিয়া দিয়াও নহয় কিন্তু স্বৰ্গত থকা দূতৰ নিচিনা হয়। ২৬ কিন্তু মৃত লোকৰ বিষয়ে অৰ্থাৎ তেওঁলোকক যে তোলা হয়, এই বিষয়ে তোমালোকে মোচিৰ পুস্তকত, জোপাৰ বৃত্তান্তত, *মই অব্ৰাহামৰ ঈশ্বৰ, ইছাহাকৰ ঈশ্বৰ, যাকোবৰ ঈশ্বৰ বুলি ঈশ্বৰে মোচিক কেনেকৈ কৈছিল, সেই বিষয়ে পঢ়া নাই নে? ২৭ তেওঁ মৃত লোকৰ ঈশ্বৰ নহয় কিন্তু জীৱিত লোক সকলৰহে ঈশ্বৰ; তোমালোকে বৰকৈ ভুল বুজি আছা।”

†† ১২:৮ পাঁ ৩:১৫ ; ইব্ৰী ১৩:১২।

‡‡ ১২:৯ হিচো ১:২৪-৩১ ; যিচ ৫:৫-৭।

¶¶ ১২:১১ গীত ১১৮:২২, ২৩।

§§ ১২:১৭ ৰো ১৩:৭ ; ১ পি ২:১৭।

* ১২:২৬ যা ৩:১-৬।

প্ৰথম আজ্ঞাৰ বিষয়ে প্ৰশ্ন

২৬ তেতিয়া অধ্যাপক সকলৰ এজনে আহি, তেওঁলোকে এনে বাদ-বিচাৰ কৰা শুনি দেখিলে যে, যীচুৱে তেওঁলোকক ভালদৰেই উত্তৰ দিলে। তেওঁ যীচুক সুধিলে, “কোনটো আজ্ঞা সকলোতকৈ লাগতিয়াল?” ২৬ যীচুৱে উত্তৰ দিলে, “প্ৰথমটো এই, ‘হে ইস্ৰায়েল, শূনা; প্ৰভুৱেই আমাৰ ঈশ্বৰ আৰু তেওঁ এজন, ৩০ আৰু তুমি সকলো হৃদয়, সকলো প্ৰাণ, সকলো চিত্ত আৰু সকলো শক্তিৰে তোমাৰ প্ৰভু পৰমেশ্বৰক প্ৰেম কৰা।’ ৩১ দ্বিতীয়টো এই, ‘তোমাৰ চুবুৰীয়াক নিজৰ নিচিনাকৈ প্ৰেম কৰা।’ এই দুটাতেকে প্ৰধান আন আজ্ঞা নাই। ৩২ তেতিয়া সেই অধ্যাপকে তেওঁক ক’লে, “হে সং গুৰু! আপুনি প্ৰকৃততে কৈছে যে তেওঁ এজন, তেওঁৰ বাহিৰে আন কোনো নাই; ৩৩ আৰু সকলো হৃদয়, সকলো বুদ্ধি আৰু সকলো শক্তিৰে তেওঁক প্ৰেম কৰা আৰু নিজৰ নিচিনাকৈ চুবুৰীয়াক প্ৰেম কৰা, এয়ে সকলো হোম-বলিদানতকৈয়ো অধিক। ৩৪ তাতে যীচুৱে তেওঁক সু-বিবেচনাৰে উত্তৰ দিয়া দেখি তেওঁক ক’লে, “তুমি ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ পৰা দূৰৈত নাই।” তেতিয়াৰে পৰা তেওঁক আৰু কোনো কথা সুধিবলৈ কাৰো সাহ নহ’ল।

দায়ুদৰ সন্তানৰ বিষয়ে প্ৰশ্ন

৩৫ পাছত যীচুৱে ধৰ্ম-ধামত উপদেশ দিওঁতে, সমিধান দি সেই লোক সমূহক ক’লে, “খৰীষ্ট যে দায়ুদৰ সন্তান, ইয়াক অধ্যাপক সকলে কেনেকৈ কব পাৰে? ৩৬ কিয়নো দায়ুদে পবিত্ৰ আত্মাৰে নিজে কৈছিল, ‘প্ৰভুৱে মোৰ প্ৰভুক ক’লে, মোৰ সোঁহাতে বহি থাক। ৩৭ যেতিয়ালৈ মই তোমাৰ শত্ৰুবোৰক তোমাৰ ভৰি-পীৰা নকৰাও।’ ৩৮ দায়ুদে নিজেই তেওঁক ‘প্ৰভু’ বুলিছিল, তেন্তে তেওঁ কেনেকৈ তেওঁৰ সন্তান হয়?” আৰু লোক সমূহে আনন্দেৰে তেওঁৰ কথা শুনিলে।

অধ্যাপক সকলৰ দোষ দেখুৱাই দিয়া

৩৯ তেতিয়া তেওঁৰ উপদেশৰ মাজত তেওঁ ক’লে, “অধ্যাপক সকললৈ তেওঁলোকে সাৱধান হোৱা: তেওঁলোকে দীঘল বস্ত্ৰৰ পিন্ধি ফুৰিবলৈ ৪০ আৰু হাত-বজাবত নমস্কাৰ, নাম-ঘৰত প্ৰধান আসন, ভোজত প্ৰধান ঠাই, ৪০ এই সকলোকে ইচ্ছা কৰে আৰু বাঁৰী মহিলা সকলৰ ঘৰ-বাৰী গ্ৰাস কৰি দীঘল প্ৰাৰ্থনাৰে ছদ্মবেশ ধৰে। তেওঁলোকে অধিক দণ্ড পাব।

দৰিদৰ বাঁৰী এজনীয়ে দান দিয়া

৪১ পাছত যীচুৱে ভঁৰালৰ সনুখত বহি, লোক সকলে ভঁৰালত ধন কেনেকৈ সুমুৱাইছিল, তাকে চাই আছিল। তেতিয়া অনেক ধনী লোকে বহু ধন সুমুৱাই দিলে। ৪২ পাছত এজনী দৰিদৰ বাঁৰী মহিলাই আহি অতি কম মূল্যৰ তামৰ মুদ্ৰাৰ দুই পাই সুমুৱাই দিলে। ৪৩ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁ নিজৰ শিষ্য সকলক ওচৰলৈ মাতি ক’লে, “মই তোমালোকক স্বৰূপকৈ কওঁ, ভঁৰালত সুমুৱাই দিয়া সকলোতকৈ এই দৰিদৰ বাঁৰীয়ে অধিক দিলে। ৪৪ কিয়নো সকলোৱে নিজৰ নিজৰ অতিৰিক্ত ধনৰ পৰা দিলে, কিন্তু এই দৰিদৰ বাঁৰীয়ে তেওঁৰ নাটনি হোৱাতো, তেওঁৰ যি আছিল অৰ্থাৎ তেওঁৰ সকলো জীৱিকা দিলে।”

১৩ অধ্যায়

যিক্ৰচালেমৰ বিনাশ, যীচুৰ পুনৰাগমণৰ বিষয়ে জনোৱা

১ পাছত যীচু মন্দিৰৰ পৰা ওলাই যাওঁতে তেওঁৰ শিষ্য সকলৰ এজনে তেওঁক ক’লে, “হে গুৰু, চাওঁক, কেনে আশ্চৰ্যজনক শিল আৰু ইয়াৰ গাথনি!” ২ তাতে যীচুৱে তেওঁক ক’লে, “তুমি এই বৰ গাথনি দেখিছা নে? ইয়াৰ কোনো এটা শিল আনটো শিলৰ ওপৰত পৰি থকা নাপাব। কিয়নো এই সকলো ভাঙি পেলোৱা হব।”

৩ পাছত তেওঁ জৈতুন পৰ্বতত, মন্দিৰৰ বিপৰীতে বহি থাকোতে পিতৰ, যাকোব, যোহন আৰু আন্দিৰয়ই গুপতে তেওঁক সুধিলে, ৪ “আমাক কওঁক এনে ঘটনা কেতিয়া ঘটিব? আৰু এই সকলো সিদ্ধ হ’বলৈ উদযত হোৱা চিন কি হব?”

১২:৩০ পিৰি বি ৬:৪,৫ ; লে ৯:১৮।

১২:৩৩ ১ চ ১৫:২২ ; গীত ৫১:১৬,১৭ ; হো ৬:৬ ; মী ৫:৬-৮।

১২:৩৬ গীত ১১০:১।

১২:৪৩ লুক ২১:১-৪ ; ২ কৰি ৮:২,১২ ; পিৰি বি ১৬:১০,১৭।

৫ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'বলৈ ধৰিলে, “কোনো যেন তোমালোকক নুভুলায়, এই কাৰণে সারধান হোৱা। ৬ অনেকে মোৰ নামেৰে আহি, 'ময়েই সেইজন', বুলি বহু মানুহক ভুলাব। ৭ তোমালোকে যেতিয়া ৰণৰ কথা আৰু যুদ্ধ হোৱাৰ সন্ধানৰ বাতৰি শুনিবা, তেতিয়া উদ্ভয় নহ'ব; কাৰণ এইবোৰ ঘটিব লাগে; কিন্তু শেষ সময় তেতিয়াও আহিবলৈ আছে। ৮ কিয়নো জাতিৰ বিৰুদ্ধে জাতি আৰু ৰাজ্যৰ বিৰুদ্ধে ৰাজ্য উঠিব; ঠায়ে ঠায়ে ভূমিকম্প আৰু আকালো হ'ব এইবোৰ যাতনাৰ আৰম্ভণিহে মাথোন। ৯ কিন্তু তোমালোক নিজলৈ সারধান হোৱা; কিয়নো মানুহবোৰে তোমালোকক বিচাৰ-সভাত শোধাই দিব; তদুপৰি নাম-ঘৰত তোমালোকক প্ৰহাৰ কৰিবা মোৰ কাৰণে দেশাধিপতি আৰু ৰজা সকলৰ সন্মুখত মোৰ সাক্ষী হবলৈ তোমালোক থিয় হ'ব। ১০ কিন্তু প্ৰথমে সকলো জাতিৰ আগত শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ হ'ব লাগিব। ১১ যেতিয়া তেখেত সকলে তোমালোকক বন্দী কৰি নি শোধাই দিব, তেতিয়া কি ক'ব লাগে সেই বিষয়ে আগেয়ে চিন্তা নকৰিবা। সেই সময়ত কি কব লাগে, সেই বিষয় তেতিয়াই দিয়া হ'ব; কিয়নো তোমালোক সেই কথা কওঁতা নোহোৱা, কিন্তু পবিত্ৰ আত্মাহে কওঁতা। ১২ তেতিয়া ককায়েকে ভায়েকক, বাপেকে পুতেকক মৰণলৈ শোধাই দিব; আৰু সন্তান সকলে মাক- বাপেকৰ বিৰুদ্ধে থিয় হৈ তেওঁলোকক বধ কৰাব। ১৩ মোৰ নামৰ কাৰণে তোমালোক সকলোৰে ঘণাৰ পাত্ৰ হ'ব; কিন্তু যি জনে শেষলৈকে সহন কৰিব, সেই জনেই পৰিত্ৰাণ পাব। ১৪ কিন্তু যেতিয়া পূজাৰ বাবে সেই ধ্বংসকাৰী ঘণনীয় প্ৰতিমূৰ্তিটো থাকিব নলগীয়া ঠাইত থকা দেখিবা, (যি জনে পঢ়ে, তেওঁ বুজক), তেতিয়া যিহুদীয়াত থকা লোক সকল পৰ্বতলৈ পলায় যাওঁক; ১৫ ঘৰৰ ওপৰত থকা জনে, তেওঁৰ ঘৰৰ ভিতৰৰ পৰা কোনো বস্তু উলিয়াবলৈ নামি নাহক আৰু ভিতৰলৈ নোসোমাওক; ১৬ আৰু পথাৰত থকা জনে নিজৰ কাপোৰ খন ল'বৰ বাবেও উলটি নাযাওঁক। ১৭ কিন্তু সেই কালত গৰ্ভৱতী আৰু কোলাত কেচুৱা থকা তিৰোতা সকলৰ সন্তাপ হ'ব ১৮ এইবোৰ যেন জাৰ-কালত নঘটে, তাৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা কৰিবা। ১৯ কিয়নো সেই কেইটা দিনত বহু মনোকষ্ট হ'ব ঈশ্বৰে স্ৰজা সৃষ্টিত, আৰম্ভণিৰে পৰা এতিয়ালৈকে তেনে কষ্ট কেতিয়াও হোৱা নাই আৰু নহ'বও। ২০ যদি প্ৰভুৱে সেই দিনৰ সংখ্যা কম নকৰে, তেনেহলে কোনো প্ৰাণীৰে ৰক্ষা নহ'ব কিন্তু যি সকলক তেওঁ মনোনীত কৰিলে, যি সকলক তেওঁ বাছি ল'লে; সেই লোক সকলৰ কাৰণে তেওঁ এই দিনৰ সংখ্যা কম কৰিলে। ২১ তেতিয়া যদিও কোনোৱে তোমালোকক কয়, 'চোৱা, খৰীষ্ট ইয়াত আছে!' বা 'চোৱা, সৌ তাত আছে!' তথাপিও বিশ্বাস নকৰিবা। ২২ কিয়নো ভুৱা খৰীষ্ট আৰু ভুৱা ভাববাদী সকল আবিৰ্ভাৱ হব আৰু চিনৰ সৈতে আশ্চৰ্যজনক কাম কৰিব; সম্ভৱ হ'লে তেওঁলোকে মনোনীত লোক সকলকো ভুলাবলৈ চেষ্টা কৰিবা ২৩ সেয়েহে তোমালোক সারধান হোৱা! কিয়নো মই তোমালোকক সময়ৰ আগতে এই বিষয়ে কলোঁ। ২৪ কিন্তু সেই মনোকষ্টৰ দিনবোৰৰ পাছত,

সূৰ্য্য অন্ধকাৰময় হ'ব,

চন্দ্ৰয়ো গোহৰ নিদিব

২৫ আকাশৰ পৰা তৰাবোৰ খহি তললৈ পৰিব

আৰু আকাশত থকা পৰাক্ৰমবোৰ লৰোৱা হ'ব।

২৬ তেতিয়া তেখেত সকলে মানুহৰ পুত্ৰক, মহা-পৰাক্ৰম আৰু প্ৰতাপেৰে মেঘৰ ওপৰত অহা দেখিব। ২৭ তেওঁ দূত সকলক পঠিয়াই পৃথিৱীৰ সীমাৰ পৰা আকাশৰ সীমালৈকে, চাৰিওফালৰ পৰা নিজৰ মনোনীত লোক সকলক আনি গোটাব।

২৮ ডিমৰ গছজোপাৰ পৰা এটা দৃষ্টান্ত শিকা। যেতিয়া তাৰ ঠাল কোমল হৈ কুঁহিপাত মেলে তেতিয়া জহ-কাল ওচৰ হৈছে বুলি তোমালোকে জানা। ২৯ সেইদৰে যেতিয়া এইবোৰ ঘটনা দেখিবা, তেতিয়া তেওঁ ওচৰ চাপি দুৱাৰমুখ পালেহি বুলি তোমালোকে জানিবা। ৩০ মই তোমালোকক স্বৰূপকৈ কওঁ, এই সকলো নঘটলৈকে এই কালৰ লোক লুপ্ত নহ'ব। ৩১ আকাশ আৰু পৃথিৱী লুপ্ত হ'ব কিন্তু মোৰ বাক্য কেতিয়াও লুপ্ত নহ'ব। ৩২ কিন্তু পিতৃৰ বাহিৰে সেই সময় বা দিনৰ প্ৰসংগত কোনো এজনে নাজানে, **সেয়া স্বৰ্গদূতই হওঁক বা পুত্ৰই হওঁক।

৩৩ সেই বিষয়ে সারধান হোৱা! পৰ দি প্ৰাৰ্থনা কৰি থাকা; ††কিয়নো সেই সময় কেতিয়া আহিব, এই বিষয়ে তোমালোকে নাজানা। ৩৪ সেই দিন এনেদৰে আহিব, যেনেকৈ কোনো লোক নিজৰ ঘৰ এৰি বিদেশলৈ যায় আৰু নিজৰ দাসবোৰক দায়িত্ব দি প্ৰতিজনৰ কাম ভাগ কৰি দিয়ে, আৰু ঘৰৰ দুৱাৰীক পৰ দি থাকিবলৈ আজ্ঞা দিয়ে।

৩৫ এই হেতুকে তোমালোকেও পৰ দি থাকা; কিয়নো ঘৰৰ গৰাকী গধূলি বা মাজ-নিশা বা কুকুৰাই ডাক দিয়া পৰত বা বাতিপুৱা কেতিয়া আহিব তোমালোকে নাজানা ৩৬ তেওঁ অকস্মাতে আহি তোমালোকক যেন টোপনিত থকা নেদেখে। ৩৭ মই তোমালোকক কি কি কব লাগে, সেই সকলোবোৰকে কলোঁ, পৰ দি থাকা।”

** ১৩:৩২ ফিল ২:৭।

†† ১৩:৩৩ ৰো ১৩:১১; ১ থি ৫:৬; ১ পি ৫:৮।

১৪ অধ্যায়

যীচুক ধৰিবৰ কাৰণে কুম্ভৰণা; যীচুক গাত সুগন্ধি তেল ঘঁহা; ঈৰুৰিয়োটীয়া যিহূদাৰ বন্দবস্ত

১৪^১ নিস্তাৰ-পৰ্ব্ব আৰু খমিৰ নোহোৱা পিঠাৰ পৰ্ব্বলৈ দুদিন আছিল; এনে সময়ত প্ৰধান পুৰোহিত আৰু অধ্যাপক সকলে কেনেকৈ যীচুক গোপনে ধৰি বধ কৰিব পাৰে, সেই বিষয়ে উপায় বিচাৰিলে; ^২ এনেতে তেখেত সকলে ক'লে, “পৰ্ব্বৰ সময়ত যেন নহয়, কিয়নো মানুহৰ মাজত হুলস্থূল দৃষ্টি গোচৰ হব নালাগে।”

^৩ পাছত তেওঁ যেতিয়া বৈখনিয়া গাঁৱত, চিমোন কুষ্ঠ ৰোগীৰ ঘৰত ভোজন কৰিবলৈ বহে, তেতিয়া এজনী তিৰোতাই বহুমূলীয়া বিশুদ্ধ জটামাংসীৰ সুগন্ধি তেলেৰে ভৰা এটা স্ফটিকৰ বটল লৈ আহিলা তাতে তাই সেই টোমাটো ভাঙি যীচুকৰ মুৰত তেল বাকী দিলে। ^৪ সেই সময়ত তাত উপস্থিত থকা কিছুমান লোকে কুপিত হৈ ইজনে- সিজনক ক'ব ধৰিলে, “এনেদৰে নষ্ট হোৱাৰ কাৰণ কি? ^৫ কিয়নো এই সুগন্ধি তেল বিক্ৰি কৰি, তিনি শ আধলিতকৈয়ো অধিক পালোহেতেন আৰু দৰিদ্ৰ সকলক দান দিব পাৰিলেহেঁতেন।” তাতে তেওঁলোকে সেই মহিলা গৰাকীক নিন্দা কৰিলে। ^৬ কিন্তু যীচুৱে ক'লে, “তেওঁক এৰি দিয়া; তেওঁক কিয় অশান্তি কৰি আছা? তেওঁ মোলৈ উত্তম কৰ্মকে কৰিলে। ^৭ দৰিদ্ৰ সকল তোমালোকৰ লগত সদায় থাকিব আৰু যেতিয়া তোমালোকৰ ইচ্ছা হয়, তেতিয়াই তেওঁলোকৰ উপকাৰ কৰিব পাৰা; কিন্তু তোমালোকে মোক সদায় তোমালোকৰ লগত নাপাৰা। ^৮ তেওঁ যি পাৰিলে তাকে কৰিলে; মোক মৈদামত থোৱা কাৰ্যৰ কাৰণে আগেয়ে মোৰ শৰীৰত তেল ঘঁহিলে।” ^৯ মই তোমালোকক স্বৰূপকৈ কওঁ, “গোটেই জগতৰ যি যি ঠাইত এই শুভবাৰ্তা ঘোষণা কৰা হ'ব, সেই সকলো ঠাইত তেওঁক সুঁৱৰিবৰ অৰ্থে, তেওঁ যি কৰ্ম কৰিলে এই কৰ্মকো ঘোষণা কৰা হ'ব।”

^{১০} পাছত ঈৰুৰিয়োটীয়া যিহূদা সেই বাৰ জনৰ এজন, তেওঁ যীচুক প্ৰধান পুৰোহিত সকলৰ হাতত শোধাই দিবলৈ তেখেত সকলৰ ওচৰলৈ গ'ল। ^{১১} তেখেত সকলে তেওঁৰ কথা শুনি আনন্দিত হৈ তেওঁক ধন দিবলৈ অঙ্গীকাৰ কৰিলে। তাতে তেওঁ যীচুক সুবিধা অনুসৰি শোধাই দিবলৈ উপায় বিচাৰিলে।

নিস্তাৰ-পৰ্ব্বৰ ভোজ খোৱা; আৰু প্ৰভু-ভোজ স্থাপন কৰা

^{১২} খমিৰ নোহোৱা পিঠাৰ পৰ্ব্বৰ প্ৰথম দিনা অৰ্থাৎ নিস্তাৰ-পৰ্ব্বৰ মেৰ পোৱালি বলি দিয়াৰ দিনা তেওঁৰ শিষ্য সকলে তেওঁক সুধিলে, “আপোনাৰ বাবে নিস্তাৰ-পৰ্ব্বৰ ভোজ কোন ঠাইত যুগুত কৰিবলৈ আপুনি ইচ্ছা কৰে?” ^{১৩} তেতিয়া যীচুৱে নিজৰ দুজন শিষ্যক পঠিয়ালে আৰু ক'লে, “তোমালোক নগৰলৈ যোৱা; তাতে একলহ পানী লৈ অহা এজন মানুহে তোমালোকক লগ ধৰিব; তেওঁৰ পাছে পাছে যাবা; ^{১৪} আৰু তেওঁ যি ঘৰত সোমায়, সেই ঘৰৰ গৰাকীক ক'বা, 'গুৰুৱে কৈছে, মই যি ঠাইত মোৰ শিষ্য সকলৰ সৈতে নিস্তাৰ-পৰ্ব্বৰ ভোজ খাম, সেই আলহী-কোঠা ক'ত?’”

^{১৫} তেতিয়া তেওঁ আচ-বাবেৰে সজোৱা ওপৰ-মহলৰ এটা কোঠালি দেখুৱাই দিব; তাতে আমাৰ বাবে ভোজন যুগুত কৰাণে। ^{১৬} তেতিয়া শিষ্য দুজন ওলাই নগৰলৈ গ'ল আৰু যীচুক যেনেকৈ কৈছিল, তেনেকৈয়ে তেওঁলোকে সকলোবোৰ পালে। পাছত তেওঁলোকে তাতে নিস্তাৰ-পৰ্ব্বৰ ভোজ যুগুত কৰিলে। ^{১৭} পাছত সন্ধিয়া সময়ত তেওঁ বাৰ জন শিষ্যৰ লগত সেই ঠাইলৈ আহিল। ^{১৮} তাতে তেওঁলোকে যেতিয়া ভোজনৰ মেজত বহিল আৰু খাব ধৰিলে, তেতিয়া যীচুৱে ক'লে, “মই তোমালোকক সচাকৈ কওঁ, তোমালোকৰ মাজৰ এজনে অৰ্থাৎ মোৰ লগত ভোজন কৰা জনেই মোৰ বিশ্বাসঘাতক হব।” ^{১৯} তেতিয়া তেওঁলোক সকলোৱে দুখ কৰিলে, আৰু এজন এজনকৈ তেওঁক কলে, “সেই জন নিশ্চয় মই নহয়?”

^{২০} তাতে তেওঁ তেওঁলোকক কলে, “এই বাৰ জনৰ মাজৰ যি জনে মোৰে সৈতে ভোজন পাত্ৰত পিঠা জ্বুৰিয়ায়, তেৱেঁই সেই জন।” ^{২১} কিয়নো মানুহৰ পুত্ৰৰ বিষয়ে যেনেকৈ লিখা আছে, তেনেকৈ তেওঁৰ গতি হ'ব; কিন্তু যি জন মানুহৰ দ্বাৰাই মানুহৰ পুত্ৰক শোধাই দিয়া হল, তেওঁ সন্তাপৰ পাত্ৰ; সেই মানুহ জনৰ জন্ম নোহোৱা হ'লেই তেওঁৰ ভাল আছিল।”

^{২২} তেওঁলোকে ভোজন কৰোঁতে, ^{২৩} তেওঁ পিঠা লৈ, আশীৰ্ব্বাদ কৰিলে আৰু ভাঙি তেওঁলোকক দি ক'লে, “লোৱা; এয়ে মোৰ শৰীৰ।” ^{২৪} পাছত তেওঁ পান পাত্ৰটো লৈ স্তুতি কৰি তেওঁলোকক দিলে তাতে সকলোৱে তাক পান কৰিলে। ^{২৫} তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “বিধানৰ মতে মোৰ যি ভেজ অনেকৰ কাৰণে উলিওৱা হৈছে, সেয়ে এই।” ^{২৬} মই তোমালোকক স্বৰূপকৈ কওঁ, ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত ৰস পান নকৰা দিনলৈকে এতিয়াৰ পৰা দ্ৰাফাণ্ডটিৰ ৰস পুনৰ পান নকৰো।”

পিতৰে যীচুক অস্বীকাৰ কৰিব বুলি জনোৱা

^{২৭} পাছত তেওঁলোকে গীত গাই গাই বাহিৰলৈ ওলাই আহি জৈতুন পৰ্ব্বতলৈ গ'ল। ^{২৮} তাতে যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোক সকলোৱে মোৰ কাৰণে বিঘিনি পাৰা; কিয়নো এনে লিখা আছে যে,

“মই মেৰ বখীয়াক আঘাত কৰিম,
তাতে মেৰবোৰ সিঁচৰতি হৈ যাব।” ৭৭

২৮ কিন্তু মোৰ উত্থানৰ পাছত মই তোমালোকৰ আগে আগে গালীললৈ যাম। ২৯ তেতিয়া পিতৰে যীচুক ক’লে, “যদিও সকলোৱে বিঘিনি পায়, তথাপি মই নাপাম।” ৩০ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক ক’লে, “মই তোমাক স্বৰূপকৈ কওঁ, আজি এই ৰাতি কুকুৰাই দুবাৰ ডাক দিয়াৰ আগেয়ে, তুমি মোক তিনি বাৰ অস্বীকাৰ কৰিবা।” ৩১ কিন্তু পিতৰে অতি দৃঢ়কৈ ক’লে, “যদি আপোনাৰ লগত মই মৰিবও লাগে, তথাপিও আপোনাক অস্বীকাৰ নকৰিম।” এইদৰে সকলোৱে প্ৰতীজ্ঞা কৰি ক’লে।

গেথচিমানী বাৰীত যীচুৰ আন্তৰিক যাতনা

৩২ পাছত তেওঁলোকে গেথচিমানী নামৰ এখন ঠাইত আহি, যীচুৱে নিজৰ শিষ্য সকলক ক’লে, “মই প্ৰাৰ্থনা কৰি অহালৈকে তোমালোক ইয়াতে বহি থাকা।” ৩৩ পাছত তেওঁ পিতৰ, যাকোব আৰু যোহনক নিজৰ লগত নিলে আৰু তেওঁ অতিশয় চমৎকৃত আৰু ব্যাকুল হ’ব ধৰিলে। ৩৪ তাতে তেওঁলোকক ক’লে, “মোৰ প্ৰাণ মৰণৰ তুল্য শোকাভুৰ হৈছে; তোমালোকে ইয়াতে থাকি পৰ দিয়া।” ৩৫ পাছত তেওঁ অলপ আগুৱাই গৈ, মাটিত পৰি, যদি হ’ব পাৰে, তেন্তে সেই দুঃসময় তেওঁৰ পৰা দূৰ হ’বলৈ প্ৰাৰ্থনা কৰি ক’লে, ৩৬ “আব্বা, পিতৃ, সকলো তোমাৰ সাধ্য; মোৰ পৰা এই পান-পাত্ৰ ৪৪ দূৰ কৰা; কিন্তু মোৰ ইচ্ছা নহয়, তোমাৰ ইচ্ছাৰে।”

৩৭ পাছত তেওঁ আহি, তিনি জন শিষ্যকো টোপনিয়াই থকা দেখি, পিতৰক ক’লে, “হে, চিমোন, তুমিও টোপনি গ’লা নে? ৩৮ এঘণ্টাও পৰ দি থাকিব নোৱাৰিলা নে? পৰীক্ষাত যেন নপৰা, এই কাৰণে তোমালোকে পৰ দি প্ৰাৰ্থনা কৰা; আত্মা ইচ্ছুক কিন্তু শৰীৰ দুৰ্বল।” ৩৯ তেতিয়া তেওঁ আকৌ আতৰি গৈ, একে কথাকে কৈ প্ৰাৰ্থনা কৰিলে। ৪০ পাছত আকৌ আহি, তেওঁলোকক টোপনিত থকা পালে; কিয়নো তেওঁলোকৰ চকু টোপনিয়ে জাপ খুৱাই নিছিল আৰু সেই সময়ত তেওঁক কি উত্তৰ দিব লাগিছিল, সেই বিষয়ে তেওঁলোকে নাজানিলে। ৪১ পাছত তৃতীয় বাৰ আহি, তেওঁ তেওঁলোকক ক’লে, “তোমালোকে এতিয়াও টোপনিয়াই আছা আৰু বিশ্ৰাম কৰিছা হ’ব! সেই সময় আহিল; চোৱা, মানুহৰ পুত্ৰক পাপীৰ হাতত শোধাই দিয়া হৈছে। ৪২ উঠা, আমি এতিয়া যাব লাগে; চোৱা, মোক শোধাই দিয়া জন ওচৰ পালেহি।”

শত্ৰুৰ হাতত সমৰ্পিত হোৱা

৪৩ তেতিয়া যীচুৱে এই কথা কৈ থাকোতেই, বাৰ জনৰ মাজৰ যিছদা আৰু তেওঁৰে সৈতে, প্ৰধান পুৰোহিত, অধ্যাপক আৰু পৰিচাৰক সকলৰ লগত তৰোৱাল আৰু টাণ্ডোন লৈ থকা মানুহৰ এটা দল ওচৰ চাপি আহিলা। ৪৪ তেওঁক শোধাই দিয়া জনে সেই লোক সকলক এই সংকেত দিছিল যে, “মই যি জনক চুমা খাম, তেৱেই সেই জন; তেওঁকেই আবদ্ধ কৰি সাৱধানে তেওঁক লৈ যাব।” ৪৫ পাছত তেওঁ যীচুৰ ওচৰলৈ গৈ কলে “ৰবিব” আৰু তেওঁক চুমা খালে। ৪৬ তেতিয়া তেওঁলোকে যীচুৰ গাত হাত দি তেওঁক আবদ্ধ কৰিলে। ৪৭ তাতে তেওঁৰ ওচৰত থিয় হৈ লোক সকলৰ মাজৰ এজনে তৰোৱাল উলিয়াই মহা-পুৰোহিতৰ এজন দাসক ঘাপ মাৰি, তেওঁৰ কাণ এখন কাটি পেলালে। ৪৮ তেতিয়া যীচুৱে মাত লগাই তেওঁলোকক ক’লে, “তোমালোকে তৰোৱাল আৰু টাণ্ডোন লৈ ডকাইতক ধৰাৰ নিচিনাকৈ মোক ধৰিবলৈ ওলাই আহিছা নে? ৪৯ যেতিয়া মই তোমালোকৰ সৈতে আছিলো আৰু ধৰ্ম-ধামত নিতৌ উপদেশ দিছিলো, তেতিয়া তোমালোকে মোক নধৰিলা; কিন্তু সেই সকলোবোৰ শাস্ত্ৰীয় বচন সিদ্ধ হোৱাৰ বাবে ঘটিল।” ৫০ পাছত যীচুৰ সৈতে থকা সকলোৱে তেওঁক ত্যাগ কৰিলে আৰু পলালা।

৫১ তেতিয়া কোনো এজন ডেকাই উদং গাত শণ সূতাৰ মিহি কাপোৰ এখন লৈ, যীচুৰ পাছে পাছে গৈছিল; তেতিয়া তেওঁলোকে তাক আবদ্ধ কৰিলে; ৫২ কিন্তু সি কাপোৰ খন এৰি উলঙ্গ হৈ পলাই গ’ল।

মহা-সভাৰ আগত যীচুৰ সোধ-বিচাৰ

৫৩ পাছত তেওঁলোকে যীচুক মহা পুৰোহিতৰ ওচৰলৈ লৈ গ’ল। তেতিয়া সকলো প্ৰধান পুৰোহিত, পৰিচাৰক আৰু অধ্যাপক সকল তেওঁৰ লগত আহি গোট খালে। ৫৪ আৰু তেতিয়াই পিতৰে আতৰে আতৰে যীচুৰ পাছে পাছে মহা-পুৰোহিতৰ চোতালৰ ভিতৰলৈকে সোমলা তাতে নিজকে উম দিবলৈ পহৰা দি থকা লোক সকলৰ মাজত বহি, জুই পুৰাই আছিল। ৫৫ তেতিয়া প্ৰধান পুৰোহিত সকল আৰু গোটাই মহা-সভাই যীচুক বধ কৰিবলৈ তেওঁৰ বিৰুদ্ধে সাক্ষ্য বিচাৰিলে; কিন্তু তেওঁলোকে একো নাপালে। ৫৬ কিয়নো অনেকে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে মিছা সাক্ষ্য দিলে তথাপিও তেওঁলোকৰ সাক্ষ্য নিমিলিল। ৫৭ পাছত কেইজনমানে উঠি, তেওঁৰ বিৰুদ্ধে মিছা সাক্ষ্য দি ক’লে, ৫৮ “হাতে সজা এই মন্দিৰ মই নষ্ট কৰি, তিন দিনৰ ভিতৰত হাতে নকৰা আন এটা

সাজিমা” *আমি তেওঁক এনে কথা কোৱা শুনিবলৈ! ৫৭ কিন্তু ইয়াতো তেওঁলোকৰ সাক্ষ্য নিমিলিল। ৫৮ তেতিয়া মহা-পুৰোহিতহে মাজত থিয় হৈ, যীচুক সুধিলে, বোলে, “তোমাৰ একো উত্তৰ নাই নে? তোমাৰ অহিতে এওঁলোকেনো কি সাক্ষ্য দিছে?” ৫৯ কিন্তু তেওঁ একো উত্তৰ নিদি, নিজমে থাকিল। আকৌ মহা-পুৰোহিতহে তেওঁক সুধিলে, “তুমি পৰম ধন্য জনৰ পুত্ৰ খৰীষ্ট হয় নে?” ৬০ তেতিয়া যীচুৱে ক’লে, “মই হওঁ, আৰু তোমালোকে মানুহৰ পুত্ৰক পৰাক্ৰমৰ †সোঁহাতে বহি থকা আৰু আকাশত মেঘেৰে অহা দেখিবা।”

৬০ তেতিয়া মহা-পুৰোহিতহে নিজৰ চোলা ফালি ক’লে, “সাক্ষীত আমাৰ কি প্ৰয়োজন আছে? ৬১ তোমালোকে ঈশ্বৰ-নিন্দা শুনিলা; তোমালোকে এতিয়া কি সিদ্ধান্ত লৈছা?” তাতে সকলোৱে তেওঁক প্ৰাণদণ্ডৰ যোগ্য বুলি দোষী কৰিলে। ৬২ পাছত কোনো কোনোৱে তেওঁৰ গাত খুই পেলাবলৈ ধৰিলে আৰু তেওঁৰ মুখ ঢাকি, তেওঁক ভুকুৱাই ক’লে, “আবোক্তি প্ৰচাৰ কৰোতা!” আৰু সেনাপতি সকলে তেওঁক লৈ গৈ প্ৰহাৰ কৰিলে।

পিতৰে যীচুক অস্বীকাৰ কৰা

৬৩ তেতিয়া পিতৰ তলৰ চোতালত থাকোঁতে মহা-পুৰোহিতৰ বনকৰা ছোৱালী এজনী তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল, ৬৪ আৰু পিতৰক জুই পুৱাই থকা দেখা পাই তেওঁলৈ চাই ক’লে, “তুমিও সেই নাচৰতীয়া যীচুৰ লগত আছিল।” ৬৫ কিন্তু তেওঁ এই বিষয়টো অস্বীকাৰ কৰি ক’লে, “তুমি যি কৈছা সেই বিষয়ে মই নাজানো আৰু বুজিও পোৱা নাই।” তেতিয়া তেওঁ বাট-চ’ৰালৈ ওলাই গ’ল আৰু কুকুৰাই ডাক দিলে।

৬৬ কিন্তু সেই বেটীয়ে তেওঁক তাতে দেখি, ওচৰত থিয় দি থকা সকলক পুনৰ ক’বলৈ ধৰিলে, “এই লোক জন সিহঁতৰ মাজৰ এজন!” ৬৭ কিন্তু তেওঁ আকৌ অস্বীকাৰ কৰিলে। অলপ সময়ৰ পাছত সেই ঠাইত থিয় হৈ থকা লোক সকলে পিতৰক ক’লে, “তুমি অৱশ্যে সিহঁতৰ মাজৰ এজন কিয়নো তুমিও গালীলীয়া মানুহ।”

৬৮ কিন্তু তেওঁ শাও দিলে আৰু শপত খাই ক’লে, “তোমালোকে যি জন মানুহৰ কথা কৈ আছা, সেই জন মানুহক মই চিনিয়ে নাপাও।” ৬৯ তেতিয়া কুকুৰাই দিবতীয়বাৰ ডাক দিলে। তেতিয়া যীচুৱে কোৱা কথা পিতৰৰ মনত পৰিল “কুকুৰাই দুবাৰ ডাক দিয়াৰ আগেয়ে মোক তিনি বাৰ অস্বীকাৰ কৰিবা।” তাতে তেওঁ দুখত ভাগি পৰিল আৰু কান্দিব ধৰিলে ‡

পীলাতৰ আগত যীচুৰ সোধ-বিচাৰ, তেওঁৰ প্ৰাণদণ্ডৰ আজ্ঞা

১ পাছত বাতিপুৱা প্ৰধান পুৰোহিত, পৰিচাৰক আৰু অধ্যাপক সকলৰ সৈতে গোটেই মহা-সভাই মন্তৰণা কৰিলে তেতিয়া তেখেত সকলে যীচুক বান্ধিলে আৰু পীলাতৰ হাতত শোধাই দিলে। ২ তেতিয়া পীলাতে তেওঁক সুধিলে, “তুমি ইহুদী সকলৰ ৰজা হয় নে?” তাতে তেওঁ উত্তৰ দি ক’লে, “তুমিয়েই কৈছা।” ৩ এনেতে প্ৰধান পুৰোহিত সকলে তেওঁক বহুত অপবাদ দিলে। ৪ তেতিয়া পীলাতে আকৌ তেওঁক সুধিলে, “তুমি একো উত্তৰ নিদিয়া নে? চোৱা, এওঁলোকে তোমাৰ বিৰুদ্ধে কিমান অপবাদ দিছে!” ৫ কিন্তু যীচুৱে কোনো দিঘলীয়া উত্তৰ নিদিলে আৰু তাতে তেওঁ বিস্ময় মানিলে। ৬ সেই পৰ্বৰ সময়ত মানুহবোৰে বিচাৰিলে যি কোনো এজন বন্দীক পীলাতে মুকলি কৰি দিয়ে। ৭ সেই সময়ত বিদ্ৰোহী লোক সকলৰ সৈতে কাৰাগাৰত, কিছুমান হত্যাকাৰীৰ লগত প্ৰতিষ্ঠিত ব্যৱস্থাৰ বিৰুদ্ধে যোৱা ৰাজদ্ৰোহী এজন আছিল; তেওঁৰ নাম আছিল বাৰাব্বা। ৮ তেতিয়া লোক সকল পীলাতৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু আগতে কৰি অহা নিয়ম অনুসৰি কৰিবলৈ তেওঁক অনুৰোধ কৰিলে।

৯ পীলাতে তেওঁলোকক উত্তৰ দি ক’লে, “তোমালোকৰ বাবে মই ইহুদী সকলৰ ৰজাক যেন মুকলি কৰোঁ, তোমালোকে এনে ইচ্ছা কৰা নে?” ১০ কিয়নো তেওঁ জানিছিল যে প্ৰধান পুৰোহিত সকলে ইৰ্ষা কৰি যীচুক তেওঁৰ ওচৰত শোধাই দিছিল। ১১ কিন্তু প্ৰধান পুৰোহিত সকলে যীচুৰ সলনি বাৰাব্বাক মুকলি কৰিবৰ বাবে দাবী কৰিবলৈ লোক সকলক উচটালে।

১২ পাছত পীলাতে আকৌ উত্তৰ দি তেওঁলোকক সুধিলে, “তেনেহলে তোমালোকে যি জনক ইহুদী সকলৰ ৰজা বুলি কোৱা তেওঁক মই কি কৰিম?” ১৩ তেতিয়া তেওঁলোকে আকৌ আটাই পাৰি ক’লে, “তাক কৰ্চ্চত দিয়ক।”

১৪ তেতিয়া পীলাতে তেওঁলোকক সুধিলে, “কিন্তু তেওঁনো কি দোষ কৰিলে?” তাতে তেওঁলোকে অধিককৈ আটাই পাৰি ক’লে, “তাক কৰ্চ্চত দিয়ক।” ১৫ তেতিয়া পীলাতে লোক সকলক সন্তুষ্ট কৰিবলৈ তেওঁলোকলৈ বাৰাব্বাক মুকলি কৰি দিলে আৰু যীচুক চাবুকেৰে কোবোৱাই, কৰ্চ্চত দিবলৈ শোধাই দিলে।

*১৪:৫৮ যো ২:১৯-২১।

†১৪:৬২ লূক ২২:৬৯।

‡১৪:৯২ ২ কৰি ৭:১০,১১।

যীচুক কৰুচত দিয়া

১৬ তেতিয়া সেনাবোৰে চোতাললৈ অৰ্থাৎ পিৰটবিয়মৰ ভিতৰলৈ তেওঁক লৈ গ'ল, আৰু গোটেই সৈন্য দলক মাতি গোটি খুৱালে। ১৭ পাছত তেওঁলোকে যীচুক উজ্বল বৰণীয়া কাপোৰ পিন্ধালে, আৰু কাঁইটৰ কিৰীটি সাজি মূৰত পিন্ধাই দিলে; ১৮ মানুহবোৰে তেওঁক নমস্কাৰ জনাই কলে “হে ইহুদী সকলৰ ৰজা, জয় হওঁক!”

১৯ তেতিয়া নলৈৰে তেওঁৰ মূৰত কোবালে আৰু খুই পেলালো তাৰ পাছত তেওঁৰ আগত আঁঠুকাটি শৰ্দ্দা জনালে। ২০ এইদৰে তেওঁক ঠাট্টা-বিদৰূপ কৰি উঠি, সেই উজ্বল বৰণীয়া কাপোৰ সোলোকাই তেওঁৰ নিজৰ কাপোৰ পিন্ধালে আৰু তেওঁক কৰুচত দিবৰ বাবে বাহিৰলৈ লৈ গ'ল। ২১ সেই সময়ত মানুহবোৰে কুৰীণীয়া দেশৰ পৰা অহা চিমোন নামৰ (এই জন আলোকজেন্দাৰ আৰু ৰুফৰ বাপেক) লোক এজনক জবৰদস্তিৰে যীচুক কৰুচটো কঢ়িয়াই নিবলৈ ধৰি আনিলে।

২২ এইদৰে সৈন্য সকলে গলগথা বুলি কোৱা ঠাই খনলৈ যীচুক লৈ আহিল; (এই নামৰ অৰ্থ 'মূৰৰ লাওখোলা') ২৩ তাতে তেওঁলোকে যীচুক গন্ধৰসেৰে মিহলি হোৱা দ্ৰাক্ষাৰস যাচিলে কিন্তু তেওঁ তাক গ্ৰহণ নকৰিলে। ২৪ পাছত তেওঁক কৰুচত দি উঠি, তেওঁৰ কাপোৰৰ কোনে কি পাব, সেয়ে নিশ্চয় কৰিবলৈ, তেওঁলোকে চিঠি খেলি সেই কাপোৰ ভগাই ল'লে। ২৫ তেতিয়া ন মান বজাত তেওঁলোকে যীচুক কৰুচত দিলে। ২৬ আৰু “ইহুদী সকলৰ ৰজা” এই বুলি তেওঁৰ অপৰাধৰ জাননী ওপৰত লিখিলে। ২৭ তেওঁৰ লগত আন দুজন ডকাইতৰ সোঁফালে এজনক আৰু বাওঁফালে আন এজনক, এনেদৰে কৰুচত দিলে। ২৮ ২৯ পাছত অহা-যোৱা কৰা বাটৰুৱা সকলে মূৰ জোকাৰি নিন্দা কৰি কবলৈ ধৰিলে, “হেৰৌ মন্দিৰ নষ্ট কৰোঁতা আৰু তিন দিনৰ ভিতৰত সাজোঁতা, ৩০ নিজকে ৰক্ষা কৰ আৰু কৰুচৰ পৰা নাম”।

৩১ সেইদৰে প্ৰধান পুৰোহিত সকলে অধ্যাপক সকলৰ সৈতে ঠাট্টা-বিদৰূপ কৰি পৰস্পৰৰ মাজত ক'লে, “সি আন লোকক ৰক্ষা কৰিছিল কিন্তু নিজকেই ৰক্ষা কৰিব নোৱাৰে। ৩২ হে খৰীষ্ট, ইস্ৰায়েলৰ ৰজা, এতিয়াই কৰুচৰ পৰা নামি আহা; তাতে আমি যেন দেখা পাওঁ আৰু বিশ্বাস কৰোঁ” তেতিয়া যি দুজনক তেওঁৰ লগত কৰুচত দিয়া হ'ল, সেই দুজনেও তেওঁক নিন্দা কৰিলে। ৩৩ পাছত বাৰ মান বজাৰ পৰা তিনি বজালৈকে গোটেই দেশ আন্ধাৰ হ'ল। ৩৪ আৰু ঠিক তিনি বজাৰ সময়ত যীচুৱে বৰ মাতেৰে ৰিঙিয়াই ক'লে, “এলোই, এলোই, লামা চবজনী?” অৰ্থাৎ “হে মোৰ ঈশ্বৰ, হে মোৰ ঈশ্বৰ, কি কাৰণত মোক তুমি পৰিত্যাগ কৰিলা?” ৩৫ তেতিয়া ওচৰত থিয় দি থকা লোক সকলৰ মাজৰ কোনো কোনোৱে ইয়াকে শুনি ক'লে, “চোৱা, ই এলিয়াক মাতিছে।” ৩৬ তাতে কোনো এজনে বেগাই গৈ, স্পঞ্জ এটা চিৰকাৰে পূৰ কৰি, তাক নলৰ আগত লগাই তেওঁক পান কৰিবলৈ দি ক'লে, “ৰ'বা, এলিয়াই ইয়াক নমাই দিবলৈ আহে নে নাহে, তাকে আমি চাওঁ আহা” ৩৭ তেতিয়া যীচুৱে বৰকৈ আটাহ পাৰি, প্ৰাণত্যাগ কৰিলে। ৩৮ তাতে মন্দিৰৰ আঁৰ কাপোৰ খন ওপৰৰ পৰা তললৈকে ফালি দুভাগ হ'ল। ৩৯ তেওঁ এইদৰে প্ৰাণত্যাগ কৰা দেখি, তেওঁৰ ওচৰতে থিয় দি থকা এশৰ সেনাপতিয়ে ক'লে, “সচাকৈ এই মানুহ জন ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ আছিল।” ৪০ সেই সময়ত বহু মহিলাই আতৰৰ পৰা চাই আছিল। তেওঁলোকৰ ভিতৰত মগ্দলীনী মৰিয়ম, সৰু যাকোব আৰু যোচিৰ মাক মৰিয়ম আৰু চালোমীও আছিল। ৪১ যীচু যেতিয়া গালীলত আছিল, তেতিয়া এই মহিলা সকলে তেওঁৰ পাছে পাছে গৈ তেওঁক সেৱা-শুশ্ৰূষা কৰিছিল। ইয়াৰ ওপৰিও বহু মহিলা তেওঁৰ লগত যিকচালেমলৈ আহিছিল।

যীচুক মৈদাম দিয়া

৪২ এই দিনটো আছিল আয়োজন দিন; বিশ্ৰাম দিনৰ আগদিনা সেয়েহে তেতিয়া আবেলি ওচৰ চাপি অহাত, ৪৩ আৰিমথিয়াৰ যোচেফ সেই ঠাইলৈ আহিলা তেওঁ পৰিষদ মণ্ডলীৰ এজন সন্মানীয় সদস্য আছিল। তেওঁ ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যলৈ অপেক্ষা কৰি আছিল। তেওঁ সাহসেৰে পীলাতৰ ওচৰলৈ গ'ল আৰু যীচুক দেহ বিচাৰিলে। ৪৪ ইতিমধ্যে পীলাতে যীচুক মৃত্যু হোৱা বুলি জানিবলৈ পোৱাত, পীলাত আচৰিত হ'ল; তেওঁ এশৰ সেনাপতিক মাতি আনিলে আৰু যীচুক মৃত্যুৰ বিষয়ে সুধিলে।

৪৫ যেতিয়া তেওঁ এশৰ সেনাপতিৰ পৰা যীচুক মৃত্যু জানিলে, তেতিয়া তেওঁ যোচেফক যীচুক দেহটো নিবলৈ অনুমতি প্ৰদান কৰিলে। ৪৬ যোচেফে শণ সুতাৰ কাপোৰ লগত লৈ আহিছিল। তেওঁ যীচুক কৰুচৰ পৰা নমালে আৰু লগত অনা শণ সুতাৰ কাপোৰেৰে মেৰিয়াই শিল খান্দি উলিওৱা মৈদাম এটাত শুৱাই থলে। তাৰ পাছত এচটা ডাঙৰ শিল বগৰাই আনি মৈদামৰ প্ৰৱেশ দ্ৱাৰ বন্ধ কৰি দিলে। ৪৭ মগ্দলীনী মৰিয়ম আৰু যোচিৰ মাক মৰিয়মে যীচুক মৈদাম দিয়া ঠাইটো দেখা পালে।

১৫:২৮ কিছুমান পুৰণি অনুলিপিত এইদৰে লিখা আছে, ২৮ পদ: তাতে তেওঁক অপৰাবাদীবোৰৰ লগত লিখা হ'ল, এই শাস্ত্ৰৰ বচন সিদ্ধ হ'ল।

১৫:৩৪ গীত ২২:১।

১৬ অধ্যায়

১৬ ^১ তাৰ পাছত বিশ্ৰাম-বাৰ শেষ হোৱাত, মগ্দলীনী মৰিয়ম, যাকোবৰ মাতৃ মৰিয়ম আৰু চালোমীয়ে আহি যীচুৰ গাত সানিবলৈ সুগন্ধি দ্ৰব্য কিনিলে। ^২ আৰু সপ্তাহৰ প্ৰথম দিনা অতি ৰাতিপুৱা, সূৰ্য্য উদয় হওঁতেই, তেওঁলোকে মৈদামলৈ গ'লা

^৩ তেওঁলোকে নিজৰ মাজত কোৱাকুই কৰি কলে, “মৈদামৰ প্ৰৱেশ দ্ৰাৱত থকা শিলটো কোনে আমাৰ বাবে বগৰাই দিব?”

^৪ কিয়নো সেই শিলচতা অতি ডাঙৰ আছিল; এনেতে চকু তুলি চাওঁতে তেওঁলোকে দেখিলে যে, শিলচটা বগৰাই খোৱা আছে

^৫ তেওঁলোকে তেতিয়া মৈদামৰ ভিতৰলৈ সোমাই গ'ল আৰু বগা কাপোৰ পিন্ধা ডেকা এজনক সোঁফালে বহি থকা দেখিলে, তাতে তেওঁলোক অতি আচৰিত হ'ল। ^৬ কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকে ভয় নকৰিবা; তোমালোকে ক্ৰুচত হত হোৱা নাচৰতীয়া যীচুক বিচাৰিছা; তেওঁ উঠিল! তেওঁ ইয়াত নাই; চোৱা, এয়ে তেওঁক শুৱাই খোৱা ঠাই।” ^৭ কিন্তু তোমালোকে গৈ, তেওঁৰ শিষ্য সকলক আৰু পিতৰক কোৱাগৈ যে 'তেওঁ তোমালোকৰ আগেয়ে গালীললৈ যাব আৰু তাতে তেওঁ যেনেকৈ তোমালোকক কৈছিল, তেনেকৈ তোমালোকে তেওঁক দেখা পাব।”

^৮ তেতিয়া তেওঁলোকে মৈদামৰ পৰা ওলাই পলাল; কিয়নো সেই সময়ত তেওঁলোক কম্পন আৰু বিস্ময়ত আছিল; তেওঁলোকে কোনো ব্যক্তিক নক'লে কিয়নো তেওঁলোকে অতি ভয় খাইছিল।

যীচুৰ পুনৰুত্থান

শিষ্য সকলক দৰ্শন দিয়া, আৰু শেষ আজ্ঞা

^৯ সপ্তাহৰ প্ৰথম দিনৰ ৰাতিপুৱা, যীচু পুনৰুত্থিত হোৱাৰ পাছত; যি গৰাকীৰ পৰা তেওঁ সাতোটা ভূত খেদাইছিল, সেই মগ্দলীনী মৰিয়মক তেওঁ প্ৰথমতে দেখা দিলে। ^{১০} তেতিয়া তেওঁ গৈ শোক আৰু ক্ৰন্দন কৰি থকা যীচুৰ পূৰ্বৰ সঙ্গী সকলক বাৰ্তা দিলে; ^{১১} তেতিয়া তেওঁলোকে যীচু যে জীৱিত আৰু মগ্দলীনী মৰিয়মক যে দৰ্শন দিলে সেই কথা শুনিলে কিন্তু অশিৰাস কৰিলে। ^{১২} এই সকলো ঘটনা ঘটাৰ পাছত, যীচুৱে অন্য দুজন লোকক গাঁৱলৈ যাত্ৰা কৰি থাকোতে তেওঁ অন্য ৰূপ ধৰি, তেওঁলোকক দেখা দিলে। ^{১৩} তাতে তেওঁলোকে গৈ অন্য শিষ্য সকলক সম্বাদ দিলে; কিন্তু তেওঁলোকে সেই কথা বিশ্বাস নকৰিলে। ^{১৪} পাছত এঘাৰ জনে ভোজনত বহি থাকোঁতে, যীচুৱে তেওঁলোকক দেখা দিলে আৰু তেওঁৰ উত্থানৰ পাছত, তেওঁক দেখা পোৱা সকলক বিশ্বাস নকৰাৰ কাৰণে তেওঁলোকৰ অশিৰাস আৰু কঠিন মনক গৰিহণা কৰিলে। ^{১৫} আৰু যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকে জগতৰ সকলো ঠাইলৈ গৈ সমুদায় সৃষ্টিৰ আগত শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰা। ^{১৬} তাতে যি জনে বিশ্বাস কৰি বাণ্ডাইজিত হয়, তেওঁ পৰিত্ৰাণ পাব কিন্তু যি জনে অশিৰাস কৰে, তেওঁক দণ্ডাজ্ঞা কৰা হ'ব।

^{১৭} এইবোৰ চিন বিশ্বাস কৰা সকলৰ অনুগামী হ'ব। তেওঁলোকে মোৰ নামেৰে ভূত খেদাব, নতুন নতুন ভাষাৰে কথা ক'ব; সাপক হাতেৰে তুলি ল'ব; ^{১৮} আৰু প্ৰাণ-নাশক কোনো বস্তু পান কৰিলেও তেওঁলোকৰ একো হানি নহব আৰু নৰিয়াৰ গাত হাত দি, তেওঁলোকক সুস্থ কৰিবা।”

^{১৯} এইদৰে তেওঁলোকৰ সৈতে কথা হোৱাৰ পাছত প্ৰভু যীচুক স্বৰ্গলৈ নিয়া হ'ল আৰু তেওঁ ঈশ্বৰৰ সোঁহাতে বহিল। ^{২০} পাছত তেওঁলোকে ওলাই গৈ, সকলো ঠাইতে ঘোষণা কৰিব ধৰিলে; আৰু প্ৰভুৱে লগে লগে কাৰ্য কৰি সেই অনুগামী চিনৰ দ্বাৰাই বাক্য সপ্ৰমাণ কৰিলে। আমেন।

Luke

লুকে লিখা শুভবাতী

১ অধ্যায়।

পাতনি

১ আমাৰ মাজত যিবোৰ ঘটনা সিদ্ধ হ'ল, সেইবোৰ ঘটনাৰ বিৱৰণ লিপিবদ্ধ কৰিবলৈ অনেক ব্যক্তিয়ে চেষ্টা কৰিছে।
 ২ আদিৰে পৰা যি সকলে নিজৰ চকুৰে দেখিছিল আৰু বাক্য ঘোষণা কৰিছিল, তেওঁলোকেই আমাক এইবোৰ জনালে।
 ৩ এই হেতুকে, হে মহামহিম থিয়ফিল, এই সম্বন্ধে মই প্ৰথমৰে পৰা ভালদৰে অনুসন্ধান কৰিলো আৰু সেয়ে আপোনালৈ ক্ৰমে ক্ৰমে লিখা উচিত হব যেন দেখিলোঁ।
 ৪ মই ইচ্ছা কৰোঁ, আপুনিও যেন এই বিষয়বোৰৰ শিক্ষা পায়, সেইবোৰৰ সত্যতা জানিব পাৰে।

যোহন বাণ্ডাইজকৰ জন্মৰ বিষয়ে স্বৰ্গদূতে জনোৱা

৫ যিহূদীয়াৰ ৰজা হেৰোদৰ দিনত পুৰোহিত **অবিয়ৰ দলত জখৰিয়া নামেৰে এজন পুৰোহিত আছিল; জখৰিয়াৰ ভাৰ্য্যা এলীচাবেৎ হাৰোণৰ বংশৰ আছিল।
 ৬ এওঁলোক দুয়ো ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিত ধাৰ্মিক আছিল। প্ৰভুৰ সকলো আজ্ঞা আৰু বিধিত উভয়ে নিষ্ঠুত ৰূপে জীৱন-যাপন কৰিছিল।
 ৭ কিন্তু এলীচাবেৎ বন্ধ্যা হোৱা কাৰণে, তেওঁলোকৰ কোনো সন্তান নাছিল। তেওঁলোক দুয়ো বয়সতো অতি বৃদ্ধ আছিল।
 ৮ এদিনা খন নিজৰ দলৰ পাল ক্ৰমে পুৰোহিতৰ দায়িত্ব পোৱাত, জখৰিয়াই পুৰোহিত হিচাপে ঈশ্বৰৰ সন্মুখত কাৰ্য কৰি আছিল;
 ৯ পুৰোহিত সকলৰ কাৰ্য-প্ৰণালী অনুযায়ী প্ৰভুৰ মন্দিৰত সোমাই ধূপ জ্বলাবলৈ তেওঁৰ ওপৰত পাল পৰিল।
 ১০ ধূপ জ্বলোৱাৰ সময়ত তাত গোট খোৱা সকলো লোকে বাহিৰত প্ৰাৰ্থনা কৰি আছিল।
 ১১ এনে সময়তে প্ৰভুৰ এজন দূত আহি জখৰিয়াৰ সন্মুখত উপস্থিত হৈ ধূপ বেদিৰ সোঁফালে থিয় হ'ল।
 ১২ স্বৰ্গদূতক দেখি জখৰিয়া চমকি উঠিল আৰু তেওঁৰ ভয় লাগিল।
 ১৩ কিন্তু সেই দূতে তেওঁক কলে, “হে জখৰিয়া, ভয় নকৰিবা; কিয়নো তোমাৰ প্ৰাৰ্থনা শুনা গল, আৰু তোমাৰ ভাৰ্য্যা এলীচাবেৎ এজন পুত্ৰ প্ৰসৱ কৰিব আৰু তুমি তেওঁৰ নাম যোহন থবা।”
 ১৪ তেওঁৰ কাৰণে তোমাৰ আনন্দ আৰু উল্লাস হব, আৰু তেওঁৰ জন্মত অনেকে আনন্দ কৰিব।
 ১৫ কিয়নো প্ৰভুৰ দৃষ্টিত তেওঁ মহান হব; তেওঁ দ্ৰাক্ষাৰস বা সুৰা পান নকৰিব; আৰু ওপজাৰে পৰা পবিত্ৰ আত্মাৰে পূৰ্ণ হব।
 ১৬ ইস্ৰায়েলৰ সন্তান সকলৰ অনেকক তেওঁ তেওঁলোকৰ প্ৰভু ঈশ্বৰলৈ ঘূৰাব।
 ১৭ তেওঁ এলিয়াৰ আত্মা আৰু শক্তিৰে সৈতে প্ৰভুৰ আগে আগে যাব।
 ১৮ তেওঁ পিতৃ সকলৰ মন তেওঁলোকৰ সন্তানলৈ ঘূৰাব আৰু অবাধ্য সকলক ধাৰ্মিকতাৰ জ্ঞানলৈ ঘূৰাব।
 ১৯ এইদৰে তেওঁ প্ৰভুৰ কাৰণে যুগুতোৱা লোক সকলক প্ৰস্তুত কৰিব।
 ২০ তেতিয়া জখৰিয়াই সেই দূতক কলে, “ইয়াক মই কিহেৰে জানিম? কিয়নো মই বৃদ্ধ হৈছো আৰু মোৰ ভাৰ্য্যাও অতি বৃদ্ধা হৈছে।”
 ২১ তাতে দূতে উত্তৰ দি কলে, “মই গাব্ৰিয়েল; ঈশ্বৰৰ সাক্ষাতে মই থিয় হৈ থাকো; তোমাৰ সৈতে কথা হবলৈ আৰু তোমাক এই সু-সংবাদ জনাবৰ বাবে মোক পঠোৱা হ'ল।
 ২২ চোৱা, এইবোৰ ঘটনা ঘটা পৰ্যন্ত তুমি বোবা হৈ থাকিবা; কোনো কথা কব নোৱাৰিবা; কাৰণ তুমি মোৰ কথা বিশ্বাস নকৰিলা।
 কিন্তু এই সকলো কথা নিৰূপিত সময়ত পূৰ্ণ হব।”

২৩ আনপিনে, মানুহবোৰে জখৰিয়াৰ বাবে অপেক্ষা কৰি আছিল আৰু মন্দিৰৰ ভিতৰত তেওঁৰ পলম হোৱা দেখি চিন্তিত হ'ল।
 ২৪ পাছত তেওঁ যেতিয়া বাহিৰলৈ আহিল, লোক সকলৰ লগত একো কথা কব নোৱাৰিলে; তেতিয়া লোক সকলে বুজিব পাৰিলে যে মন্দিৰৰ ভিতৰত তেওঁ কোনো দৰ্শন পাইছে।
 কিন্তু তেওঁ লোক সকলৰ সৈতে ইংগিতৰেহে কথা পাতিলে, মুখেৰে কোনো কথা কব নোৱাৰিলে।
 ২৫ ইয়াৰ পাছত তেওঁৰ সেৱা-কাৰ্যৰ পাল সম্পূৰ্ণ হোৱাত, তেওঁ নিজৰ ঘৰলৈ গল।
 ২৬ কিছু দিনৰ পাছত তেওঁৰ ভাৰ্য্যা এলীচাবেৎ গৰ্ভৱতী হল; আৰু পাঁচ মাহলৈকে ঘৰৰ পৰা বাহিৰ নোলাল।
 ২৭ তেওঁ ক'লে ২৮ “এই কাৰ্য মোৰ বাবে প্ৰভুৰে কৰিলে।
 মানুহৰ মাজত মোৰ লজ্জা দূৰ কৰিবলৈ তেওঁ মোৰ ফালে দৃষ্টি কৰিলে।”

যীচুৰ জন্মৰ বিষয়ে স্বৰ্গদূতে জনোৱা

২৯ এলীচাবেৎ যেতিয়া ছয় মাহৰ গৰ্ভৱতী, তেতিয়া ঈশ্বৰে গাব্ৰিয়েল দূতক গালীলৰ নাচৰৎ নগৰৰ মৰিয়ম নামেৰে এক কুমাৰীৰ ওচৰলৈ পঠালে।
 ৩০ এই কুমাৰী ৰজা দাযুদৰ বংশৰ যোচেফ নামেৰে এজন ব্যক্তিলৈ বাগদান কৰা আছিল।
 ৩১ তাতে

**১:৫ ‘অবিয়ৰ দল’- পুৰোহিতৰ দল। ইহুদী পুৰোহিতসকল ২৪ টা দলত বিভক্ত আছিল। ১ বংশাৱলি ২৪।

সেই দূতে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি কলে, “হে মহা অনুগ্ৰহ পোৱা কন্যা, তোমাৰ মঙ্গল হওক! প্ৰভু তোমাৰ লগত আছে।”
 ২৯ কিন্তু এই কথা শুনি মৰিয়মৰ উত্তৰ খণ্ডল লাগিল আৰু আচৰিত হৈ ভাবিলে “ই কেনে মঙ্গলবাদ!”

৩০ স্বৰ্গদূতে তেওঁক কলে, “হে মৰিয়ম, ভয় নকৰিবা; কিয়নো তুমি ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা অনুগ্ৰহ পালা। ৩১ চোৱা, তুমি গৰ্ভবতী হৈ এটি পুত্ৰ প্ৰসৱ কৰিবা আৰু তেওঁৰ নাম যীচু থবা। ৩২ তেওঁ মহান হব, আৰু সৰ্বোপৰি জনৰ পুত্ৰ বুলি প্ৰখ্যাত হব। প্ৰভু প্ৰমেশ্বৰে তেওঁৰ পূৰ্বপুৰুষ দায়ুদৰ সিংহাসন তেওঁক দিব; ৩৩ যাকোবৰ বংশৰ ওপৰত তেওঁ সৰ্বদায় ৰাজত্ব কৰিব, আৰু তেওঁৰ ৰাজ্যৰ কেতিয়াও অন্ত নহব।” ৩৪ তেতিয়া মৰিয়মে স্বৰ্গদূতক কলে, “ই কেনেকৈ সম্ভৱ হব পাৰে? কাৰণ মই এজনী কুমাৰী।” ৩৫ তেতিয়া স্বৰ্গদূতে উত্তৰ দি তেওঁক কলে, “পবিত্ৰ আত্মা তোমাৰ ওপৰলৈ আহিব, আৰু সৰ্বোপৰি ঈশ্বৰৰ শক্তিয়ে তোমাক ছাঁ দি ধৰিব। এই হেতুকে সেই পবিত্ৰ গৰ্ভফলৰ নাম ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ বুলি প্ৰখ্যাত হব, ৩৬ আৰু চোৱা, তোমাৰ আত্মীয় এলীচাবেতে বৃদ্ধকালতো গৰ্ভত পুত্ৰ সন্তান ধাৰণ কৰিছে; যদিও তেওঁক লোকে বাঁজী বুলিছিল, কিন্তু তেওঁ এতিয়া ছয় মাহৰ গৰ্ভৱতী। ৩৭ কিয়নো ঈশ্বৰৰ বাবে কোনো বিষয় অসাধ্য নহয়। ৩৮ মৰিয়মে কলে, “প্ৰভুৰ বেটি যি মই, মোলৈ আপুনি কোৱাৰ দৰে হওঁক।” ইয়াৰ পিছতে স্বৰ্গদূত মৰিয়মৰ ওচৰৰ পৰা গুচি গল।

এলীচাবেতৰ লগত মৰিয়মৰ সাক্ষাৎ

৩৯ তেতিয়া মৰিয়মে উঠি বেগাবেগিকৈ যিহূদীয়াৰ পাৰ্বত্য অঞ্চলৰ এখন নগৰলৈ গ’ল ৪০ তাত জখৰিয়াৰ ঘৰত সোমাই মৰিয়মে এলীচাবেতক অভিবাদন জনালে। ৪১ তাতে মৰিয়মৰ সেই মঙ্গলবাদ শুনা মাতেৱই, এলীচাবেতৰ গৰ্ভৰ শিশুটি নাচি উঠিল; আৰু এলীচাবেত পবিত্ৰ আত্মাৰে পূৰ্ণ হ’ল। ৪২ তাৰ পাছত এলীচাবেতে বৰ ডাঙৰ মাতেৰে কবলৈ ধৰিলে, “তিৰোতা সকলৰ মাজত তুমি ধন্যা; আৰু তোমাৰ গৰ্ভফলো ধন্য। ৪৩ মোৰ প্ৰভুৰ মাতৃ যে মোৰ ওচৰলৈ আহিছে, মোৰ এনে সৌভাগ্য কেনেকৈ হ’ল? ৪৪ কিয়নো তোমাৰ মঙ্গলবাদৰ সৰ্ব মোৰ কাণত পৰাৰ লগে লগে, মোৰ গৰ্ভৰ শিশুটি উল্লাসত নাচি উঠিল। ৪৫ তুমি ধন্যা; কিয়নো প্ৰভুৱে তোমাক যি যি কথা কৈছিল, সেই সকলো সিদ্ধ হব বুলি তুমি বিশ্বাস কৰিলা।”

মৰিয়মে ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা কৰা

৪৬ তেতিয়া মৰিয়মে কলে,

“মোৰ প্ৰাণে প্ৰভুৰ মহিমা বৰ্ণাইছে,

৪৭ মোৰ আত্মাই মোৰ তৰাণকৰ্তা ঈশ্বৰত উল্লাস কৰে।

৪৮ কিয়নো তেওঁ তেওঁৰ বেটীৰ নীহ অৱস্থালৈ চালে;

আৰু এতিয়াৰ পৰা পুৰুষানুক্ৰমে সকলোৱে মোক ধন্যা বুলিব।

৪৯ কিয়নো পৰাক্ৰমী জনে মোৰ কাৰণে মহৎ কৰ্ম কৰিলে; আৰু তেওঁৰ নাম পবিত্ৰ।

৫০ যি সকলে তেওঁলৈ ভয় কৰে, পুৰুষে পুৰুষে তেওঁলোকৰ ওপৰত তেওঁৰ দয়া থাকে।

৫১ তেওঁ নিজ বাহুৰ দ্বাৰাই পৰাক্ৰমী কৰ্ম কৰিলে।

নিজ নিজ হৃদয়ৰ কল্পনাত অহংকাৰী সকলক তেওঁ ছিন্ন ভিন্ন কৰিলে।

৫২ তেওঁ শাসক সকলক সিংহাসনৰ পৰা নমাই দিলে, কিন্তু নীহ লোকক তুলি ধৰিলে।

৫৩ তেওঁ ক্ষুধাতুৰ লোকক উত্তম বস্তু দিলে আৰু ধনবস্তক শুদা হাতে পঠাই দিলে।

৫৪ তেওঁ নিজৰ দাস ইস্ৰায়েলক সাহায্য কৰিলে;

৫৫ অব্ৰাহাম আৰু তেওঁৰ বংশলৈ চিৰকাল দয়া কৰিবৰ কাৰণে

যেনেকৈ তেওঁ আমাৰ পূৰ্বপুৰুষ সকলৰ ওচৰত প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল, সেই বিষয় তেওঁ সুৰ্ভৱিলে। ৫৬ পাছত এলীচাবেতৰ লগত মৰিয়ম তিনি মাহ মান থাকি নিজৰ ঘৰলৈ উলটি আহিল।

যোহন বাণ্ডাইজকৰ জন্ম

৫৭ পাছত এলীচাবেতৰ প্ৰসৱৰ কাল পূৰ হোৱাত, তেওঁ এটি পুত্ৰ প্ৰসৱ কৰিলে। ৫৮ তাতে ওচৰ চুবুৰিয়া আৰু আত্মীয় স্বজননে যেতিয়া শুনিলে যে প্ৰভুৱে তেওঁৰ প্ৰতি মহা অনুগ্ৰহ কৰিলে, সকলোৱে তেওঁৰ সৈতে আনন্দ কৰিলে। ৫৯ তাৰ পাছত আঠ দিনৰ দিনা তেওঁলোকে শিশুটিক লৈ চুমুগ কৰিবলৈ আহিল আৰু সকলোৱে বাপেকৰ নাম অনুসাৰে শিশুৰ নাম জখৰিয়া থব খুজিছিল; ৬০ কিন্তু মাকে উত্তৰ দি কলে, “নহয় ইয়াৰ নাম যোহন হব।” ৬১ তেতিয়া তেওঁলোকে এলীচাবেতক কলে, “তোমাৰ বংশৰ মাজত এই নাম কাৰো নাই।” ৬২ পাছত তেওঁলোকে সংকেত দি ল’ৰাৰ বাপেকৰ পৰা জানিব বিচাৰিলে যে তেওঁ কি নাম দিব ইচ্ছা কৰে। ৬৩ তেতিয়া তেওঁ ফলি খুজি তাত লিখিলে, “ইয়াৰ নাম যোহন।” তাতে সকলোৱে বিস্ময় মানিলে। ৬৪ তেতিয়াই জখৰিয়াৰ মুখ আৰু জিবাৰ বান্ধ মুকলি হৈ গ’ল আৰু তেওঁ ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা কৰিবলৈ ধৰিলে। ৬৫ তেতিয়া আশে-পাশে থকা সকলোৱে ভয় লাগিল আৰু যিহূদীয়াৰ গোটেই পাৰ্বত্য অঞ্চলৰ লোক সকলে যি ঘটিল সেই বিষয়ে কোৱা-কুই কৰিবলৈ ধৰিলে।

৬৬ যি সকলে এই কথা শুনিলে, তেওঁলোকে মনে মনে বিষয়টো ভাবি কবলৈ ধৰিলে, “ভৱিষ্যতে এই লৰা তেনেহলে কি হব?”
কিয়নো তেওঁলোকে বুজিছিল যে প্ৰভুৰ হাত তেওঁৰ লগত আছে।

জখৰিয়াই ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা কৰা

৬৭ পাছত ল'ৰা জনৰ পিতৃ জখৰিয়াই পবিত্ৰ আত্মাৰে পৰিপূৰ্ণ হৈ, এই ভাবোক্তি প্ৰচাৰ কৰিলে।
৬৮ ইস্ৰায়েলৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা হওঁক;
কিয়নো তেওঁ নিজৰ মানুহবোৰক সহায় কৰিবলৈ আৰু তেওঁলোকক মুক্ত কৰিবলৈ আহিছে।
৬৯ তেওঁ আমাৰ কাৰণে তেওঁৰ দাস দায়ুদৰ বংশত এজন শক্তিশালী ত্ৰাণকৰ্তা দিলে।
৭০ এই বিষয়ে ঈশ্বৰে পবিত্ৰ ভাৱবাদী সকলৰ দ্বাৰা পূৰ্বতে কৈছিল।
৭১ তেওঁ শত্ৰু সকলৰ হাতৰ পৰা আৰু যি সকলে
আমাক ঘৃণা কৰে, সেই সকলোৰে হাতৰ পৰা
আমাক ৰক্ষা কৰাৰ প্ৰতিশ্ৰুতি দিলে।
৭২ আমাৰ পূৰ্বপুৰুষ সকলৰ প্ৰতি দয়া দেখাবলৈ আৰু
তেওঁৰ পবিত্ৰ ব্যৱস্থা সোঁৱৰণ কৰাবৰ কাৰণে তেওঁ আমাক ৰক্ষা কৰে।
৭৩ এই ব্যৱস্থা হৈছে প্ৰতিশ্ৰুতি, যি আমাৰ পূৰ্বপুৰুষ অব্ৰাহামক তেওঁ দিছিল।
৭৪ শত্ৰুবোৰৰ হাতৰ পৰা আমাক মুক্ত কৰিম বুলি তেওঁ
প্ৰতিশ্ৰুতি দিলে, যাতে আমি নিৰ্ভয়ে তেওঁৰ আগত সেৱা কৰিব পাৰো,
৭৫ আৰু আমাৰ জীৱনৰ সকলো দিনত পবিত্ৰ আৰু ধাৰ্মিকতাৰে থাকিব পাৰো।
৭৬ হে মোৰ সন্তান, তোমাক সৰ্বোপৰি জনৰ ভাৱবাদী বুলি কোৱা হব;
কিয়নো তুমি প্ৰভুৰ আগমণৰ কাৰণে লোক সকলক যুগুত কৰিবলৈ তেওঁৰ আগে আগে যাবা।
৭৭ লোক সকলক পাপৰ ক্ষমা লাভৰ দ্বাৰা পৰিত্ৰাণ পোৱাত সহায় কৰিবা।
৭৮ দয়াৰ সাগৰ আমাৰ ঈশ্বৰে আমাক ক্ষমা কৰিব।
এই কৰুণাৰে পুৰাৰ অৰুণৰ দৰে ত্ৰাণকৰ্তাই স্বৰ্গৰ পৰা আমাক সহায় কৰিবলৈ আহিব।
৭৯ অন্ধকাৰ আৰু মৃত্যুছায়াত বহি থকা লোক সকলক তেওঁ পোহৰ দিব।
তেওঁ আমাৰ ভৰি শাস্তিৰ পথত গমন কৰাব।^{৮০} এনেদৰে যোহন বাণ্টাইজক বাঢ়িবলৈ ধৰিলে আৰু আত্মাত শক্তিশালী হৈ উঠিল;
ইস্ৰায়েল জাতিৰ আগত মুকলিকৈ প্ৰকাশ হোৱাৰ আগলৈকে তেওঁ মৰুপ্ৰান্তত বাস কৰিছিল।

২ অধ্যায়।

যীচু খৰীষ্টৰ জন্ম

১ সেই সময়ত চীজাৰ আগষ্টচে^১ হুকুম জাৰি কৰিলে যে ৰোম সাম্ৰাজ্যত বাস কৰা সকলো লোকৰ গণনা কৰা হওঁক।
২ চিৰিয়াৰ ৰাজ্যপাল কুৰীণীয়ৰ সময়ত এয়ে প্ৰথম লোক পিয়ল হৈছিল।^৩ সেয়ে, নাম লিখাবৰ বাবে প্ৰত্যেকে নিজৰ
নিজৰ নগৰলৈ গ'ল।^৪ ৰজা দায়ুদৰ বংশধৰ হোৱা হেতুকে যোচেফেও গালীল প্ৰদেশৰ নাচৰৎ নগৰৰ পৰা দায়ুদৰ নগৰ নামেৰে
খ্যাত যিহূদাৰ বেথলেহেম নগৰলৈ গ'ল।^৫ যোচেফে তেওঁলৈ বাগদান কৰা মৰিয়মক লগত লৈ নাম লিখাবৰ বাবে গ'ল। সেই
সময়ত মৰিয়ম গৰ্ভৱতী আছিল।^৬ পাছত তেওঁলোক তাতে থাকোতে, মৰিয়মৰ প্ৰসৱৰ কাল পূৰ হ'ল।^৭ তেওঁ নিজৰ প্ৰথম
পুত্ৰৰ সন্তান প্ৰসৱ কৰিলে আৰু তেওঁক কাপোৰেৰে মেৰিয়াই দানা পাত্ৰত শুৱাই থলে; কাৰণ অতিথিশালাত তেওঁলোকৰ
কাৰণে থকা ঠাই নাছিল।

যীচুৰ বিষয়ে স্বৰ্গদূতে ভেড়াৰখীয়াক জনোৱা

৮ সেই অঞ্চলত কিছুমান ভেড়াৰখীয়াই ৰাতি পথাৰত নিজৰ নিজৰ জাকবোৰ পহৰা দি আছিল।^৯ হঠাতে প্ৰভুৰ এজন
স্বৰ্গদূত আহি তেওঁলোকৰ ওচৰত উপস্থিত হ'ল আৰু প্ৰভুৰ মহিমা তেওঁলোকৰ চাৰিওফালে উজ্জ্বল হৈ প্ৰকাশিত হ'ল; তাতে
তেওঁলোকৰ অতিশয় ভয় লাগিল।^{১০} তেতিয়া দূতে তেওঁলোকক কলে, “ভয় নকৰিবা; কিয়নো চোৱা, যি শুভবাৰ্তা সকলো লোকৰ
কাৰণে হ'ব, সেই মহা আনন্দৰ শুভবাৰ্তা মই তোমালোকক জনাওঁ যে,^{১১} আজি দায়ুদৰ নগৰত তোমালোকৰ কাৰণে ত্ৰাণকৰ্তা

^১২:১ চীজাৰ আগষ্টচ - দ্বিতীয় ৰোম সম্ৰাট চীজাৰ (৩০ খ্ৰী:পূ:-১৪ খ্ৰীষ্টাব্দ)

জনীল; তেওঁ অভিযুক্ত পৰভু।^{১২} তোমালোকলৈ এয়ে চিন হব যে, লৰা জনক কাপোৰেৰে মেৰিয়াই দানা পাত্ৰত শুৱাই খোৱা দেখা পাবা।”

১৩ তেতিয়া অকস্মাতে স্বৰ্গবাহিনীৰ এক বৃহৎ দলে সেই দূতৰ লগ ললে আৰু ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা কৰি কবলৈ ধৰিলে,
১৪ “উদ্ভলোকত ঈশ্বৰৰ মহিমা,

আৰু পৃথিৱীত তেওঁৰ প্ৰীতিৰ পাত্ৰ মানুহবোৰৰ মাজত শান্তি।”

১৫ পাছত স্বৰ্গদূত সকল তেওঁলোকৰ ওচৰৰ পৰা স্বৰ্গলৈ উলটি যোৱাত ভেড়াৰখীয়াবোৰে পৰস্পৰে কোৱাকুই কৰিলে, “ব’লা, এতিয়া আমি বৈলুহেহমলৈ যাওঁহক; যি ঘটনাৰ কথা প্ৰভুৱে আমাক জনালে, তাক চাবলৈ যাওঁ।”^{১৬} তাতে তেওঁলোকে বেগাই গৈ, মৰিয়ম, যোচেফ, আৰু দানা পাত্ৰত শুৱাই খোৱা লৰা জনক বিচাৰি দেখা পালে।^{১৭} এইদৰে দেখাৰ পাছত শিশুটিৰ বিষয়ে তেওঁলোকক যি যি কথা দূতে কৈছিল, সেই কথা সকলোকে জনালে।^{১৮} তাতে ভেড়াৰখীয়া সকলৰ কথা শুনি সকলোৱে বিস্ময় মানিলে।^{১৯} কিন্তু মৰিয়মে হলে সেইবোৰ কথা মনতে সাঁচি থলে আৰু সেই বিষয়ে চিন্তা কৰিবলৈ ধৰিলে।^{২০} ইয়াৰ পাছত ভেড়াৰখীয়াবোৰে তেওঁলোকক যিদৰে কোৱা হৈছিল, সেই অনুসাৰে সকলো দেখি আৰু শুনি তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা-স্তুতি কৰি ঘৰলৈ উলটি গল।^{২১} পাছে আঠ দিনৰ মূৰত, যেতিয়া তেওঁৰ চুল্ল কৰিবৰ সময় হল, তেতিয়া তেওঁলোকে শিশুটিৰ নাম যীচু ৰাখিলে; তেওঁ মাতৃগৰ্ভত স্থিতি হোৱাৰ আগেয়ে স্বৰ্গদূতে এই নাম দিছিল।

শিশু যীচুক মন্দিৰলৈ নিয়া আৰু চিমিয়োনে যীচুক দেখা

২২ মোচিৰ বিধান অনুসাৰে শুচিকৰণৰ উপস্থিত হোৱাত যোচেফ আৰু মৰিয়মে শিশু যীচুক প্ৰভুৰ ওচৰত উপস্থিত কৰিবৰ কাৰণে যিক্ৰচালেমত থকা মন্দিৰলৈ নিলে।^{২৩} কাৰণ প্ৰভুৰ বিধি-ব্যৱহাৰ লিখা আছে যে “প্ৰথমে জন্মা প্ৰতিজন পুত্ৰ সন্তানক প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে পবিত্ৰ বোলা যাব।”^{২৪} আৰু “এযোৰ কপৌ বা দুটা পাৰ পোৱালি” বলিদান কৰাৰ কথা যিদৰে প্ৰভুৰ বিধানত লিখা আছে, তাক উৎসৰ্গ কৰিবলৈকো তেওঁলোক যিক্ৰচালেমলৈ আহিল।^{২৫} তেতিয়া যিক্ৰচালেমত চিমিয়োন নামেৰে এজন ধাৰ্মিক আৰু ঈশ্বৰভক্ত লোক আছিল আৰু তেওঁ ইস্ৰায়েলৰ শান্তবনাৰ কাৰণে অপেক্ষা কৰি আছিল। পবিত্ৰ আত্মা তেওঁৰ ওপৰত আছিল।^{২৬} প্ৰভুৰ অভিযুক্ত জনক দেখা নাপায় মানে, তেওঁ মৃত্যুভোগ নকৰিব, এই কথা পবিত্ৰ আত্মাৰ দ্বাৰাই তেওঁলৈ প্ৰকাশ কৰা হৈছিল।^{২৭} পবিত্ৰ আত্মাৰ দ্বাৰা চালিত হৈ চিমিয়োন সেইদিনা মন্দিৰলৈ আহিছিল। বিধানৰ বিধি পালন কৰিবলৈ মাক-বাপেকে শিশু যীচুক ভিতৰলৈ আনিলে।^{২৮} তেতিয়া চিমিয়োনে যীচুক কোলাত লৈ ঈশ্বৰৰ স্তুতি কৰি কলে,

২৯ “হে প্ৰভু, এতিয়া আপুনি নিজৰ প্ৰতিশ্ৰুতি অনুসাৰে আপোনাৰ দাসক শান্তিৰে বিদায় দিয়ক।

৩০ কিয়নো মোৰ চকুৱে আপোনাৰ পৰিত্ৰাণ দেখা পালে,

৩১ যি পৰিত্ৰাণ আপুনি সকলো লোকৰ সাক্ষাতে প্ৰস্তুত কৰিলে।

৩২ তেওঁ অনা-ইহুদী সকলৰ আগত সত্য প্ৰকাশ কৰাৰ এক পোহৰ হব আৰু তেৱেঁই আপোনাৰ প্ৰজা ইস্ৰায়েল লোকৰ গৌৰৱ হব।”

৩৩ শিশুটিৰ বিষয়ে চিমিয়োনে যি সকলো কথা ক’লে, সেই বিষয় শুনি মাক বাপেক বিস্মিত হৈ গ’ল।^{৩৪} তাৰ পাছত চিমিয়োনে তেওঁলোকক আশীৰ্বাদ কৰি যীচুৰ মাক মৰিয়মক কলে, “মনোযোগেৰে শুনা! এই শিশুটিয়েই ইস্ৰায়েলৰ মাজত অনেকৰ পতন আৰু উত্থানৰ কাৰণ হব আৰু তেওঁ এনে এক চিন হব যাৰ বিৰুদ্ধে অনেকেই কথা কব।^{৩৫} তাতে বহু লোকৰ মনৰ ভাৱনা প্ৰকাশ হৈ পৰিব আৰু তোমাৰ নিজৰ হৃদয় শূলে বিক্ষিপ্ত।

হান্নাই যীচুক দেখা

৩৬ সেই ঠাইতে হান্না নামৰ এগৰাকী ভাৱবাদিনী আছিল। তেওঁ আঢ়েৰ ফৈদৰ পনুৱেলৰ জীয়েক। তেওঁৰ অনেক বয়স হৈছিল। বিবাহৰ পিছত তেওঁ স্বামীৰ সৈতে সাত বছৰ থাকিল।^{৩৭} আৰু পাছত চৌৰাশী বছৰ বয়সলৈকে তেওঁ বিধৱাৰ জীৱন কটালে। তেওঁ মন্দিৰ এৰি কলৈকো যোৱা নাছিল; দিনে ৰাতিয়ে উপবাস আৰু প্ৰাৰ্থনাৰে ঈশ্বৰৰ আৰাধনা কৰিছিল।^{৩৮} ঠিক সেই সময়তে, তেওঁ তেওঁলোকৰ ফালে আগবাঢ়ি আহি ঈশ্বৰক ধন্যবাদ দিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে আৰু যিক্ৰচালেমৰ মুক্তিৰ অপেক্ষাত থকা সকলোকে সেই শিশুটিৰ বিষয়ে কবলৈ ধৰিলে।^{৩৯} প্ৰভুৰ বিধানৰ মতে কৰণীয় সকলো সম্পূৰ্ণ কৰি যোচেফ আৰু মৰিয়ম তেওঁলোকৰ নিজৰ নগৰ নাচৰতলৈ উলটি গ’ল।^{৪০} পাছে শিশুটি ক্ৰমে ক্ৰমে বৃদ্ধি পাই শক্তিমান হব ধৰিলে আৰু জ্ঞানেৰেও পূৰ্ণ হব ধৰিলে; ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহ তেওঁৰ ওপৰত আছিল।

যীচুর কৈশোর কাল

৪১ #নিস্তার পৰ্ব পালন কৰিবলৈ পুৱতেযক বছৰে যীচুৰ মাক আৰু বাপেক যিৰুচালেমলৈ যায়। ৪২ যীচুৰ বয়স যেতিয়া বাৰ বছৰ, তেতিয়া তেওঁলোকে যথা ৰীতি মতে সেই পৰ্বলৈ গৈছিল। ৪৩ পৰ্বৰ সকলো ৰীতি শেষ কৰি তেওঁলোকে যেতিয়া ঘৰলৈ উলটি আহিছিল, তেতিয়া ল'ৰা যীচু যিৰুচালেমতে ৰৈ গ'ল; কিন্তু তেওঁৰ মাক বাপেকে এই কথা জনা নাছিল। ৪৪ তেওঁলোকৰ সৈতে যাত্ৰা কৰা দলৰ লগতে যীচু আছে বুলি ভাৱি তেওঁলোক এদিনৰ বাট গ'ল। পাছত তেওঁলোকে আত্মীয়-স্বজন আৰু বন্ধু-বান্ধৱৰ মাজত তেওঁক বিচাৰিবলৈ ধৰিলে। ৪৫ কিন্তু মানুহৰ মাজত বিচাৰি নাপায় যিৰুচালেমলৈ পুণৰ ঘূৰি আহি তেওঁলোকে যীচুক তাত বিচাৰি ফুৰিব ধৰিলে। ৪৬ তিনি দিনৰ পাছত তেওঁলোকে যীচুক মন্দিৰত পালে। তেওঁ অধ্যাপক সকলৰ মাজত বহি তেওঁলোকৰ কথা শুনি আছিল আৰু নানা প্ৰশ্ন সুধি আছিল। ৪৭ আৰু যি সকলে তেওঁৰ কথা শুনিলে, তেওঁলোক সকলোৱে তেওঁৰ বুদ্ধি আৰু উত্তৰত বিস্ময় মানিলে। ৪৮ মাক বাপেকেও তেওঁক দেখি আচৰিত হ'লা মাকে তেওঁক কলে, “বোপা, তুমি আমালৈ কিয় এইদৰে কৰিলা? তোমাৰ দেউতাবা আৰু মই তোমাক বিচাৰি হাবাথুৰি খাই ফুৰিছোঁ।” ৪৯ তেতিয়া তেওঁলোকক তেওঁ কলে, “তোমালোকে কি কাৰণে মোক বিচাৰি ফুৰিছা? মই মোৰ পিতৃৰ ঘৰত থকা যে উচিত, ইয়াক জানো তোমালোকে নাজানা? ৫০ কিন্তু তেওঁ কি কথা কব বিচাৰিছিল, সেই কথাৰ অৰ্থ তেওঁলোকে নুবুজিলে। ৫১ তাৰ পাছত তেওঁলোকৰ লগত তেওঁ নাচৰতলৈ উভটি গ'ল আৰু তেওঁলোকৰ বাধ্য হৈ থাকিল। তেওঁৰ মাকে এই সকলো কথা মনত ৰাখিলে। ৫২ কিন্তু এইদৰে যীচু জ্ঞান আৰু বয়সত বৃদ্ধি পাব ধৰিলে; আৰু অধিককৈ ঈশ্বৰৰ আশীৰ্বাদ আৰু মানুহৰ প্ৰেমত বাঢ়ি যাবলৈ ধৰিলে।

৩ অধ্যায়।

যোহন বাণ্ডাইজকৰ প্ৰচাৰ

১ তিবিৰিয়া চীজাৰ ৰাজত্বৰ পোন্ধৰ বছৰত যিহূদাৰ ৰাজ্যপাল আছিল পন্তীয় পীলাত। সেই সময়ত হেৰোদ আছিল গালীল প্ৰদেশৰ ৰজা; আৰু তেওঁৰ ভায়েক ফিলিপ আছিল যিভূৰিয়া আৰু তৰাখোনীতিয়া প্ৰদেশৰ ৰজা; লুচাণিয় আছিল অবিলানী প্ৰদেশৰ ৰজা। ২ হানান আৰু কায়াফা আছিল ইহূদী সকলৰ মহা-পুৰোহিত। সেই সময়তে অৰণ্যত জখৰিয়াৰ পুতেক যোহনলৈ ঈশ্বৰৰ বাক্য আহিল। ৩ তেতিয়া যোহনে যৰ্দন নদীৰ চৌদিশৰ সকলো প্ৰান্তলৈ গৈ প্ৰচাৰ কৰিবলৈ ধৰিলে যাতে, লোক সকলে পাপৰ ক্ষমা লাভৰ কাৰণে মন পালটন কৰে আৰু বাপ্তিস্ম গ্ৰহণ কৰে। ৪ ভাৰবাদী যিচুয়াৰ পুস্তকত যেনেকৈ লিখা আছে: “ মৰুপ্ৰান্তত এজনৰ কঠম্বৰে বিঙিয়াই কৈছে,

প্ৰভুৰ পথ যুগুত কৰা,

তেওঁৰ বাট পোন কৰা।

৫ আটাই উপত্যকা পূৰ কৰা হব,

প্ৰতিটো পৰ্বত আৰু পাহাৰ সমান কৰা হব,

একা-বেকা পথবোৰ পোন হব,

খলা-বমা পথবোৰ সমান কৰা হব।

৬ সকলো মৰ্ত্যই ঈশ্বৰৰ পৰিত্ৰাণ দেখিব।”

যিচুয়া ৪০:৩-৫

৭ তাতে বাপ্তিস্ম লবৰ কাৰণে অনেক লোক যোহনৰ ওচৰলৈ আহিব ধৰিলে। তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “হে দুই সৰ্পৰ বংশধৰ! ঈশ্বৰৰ যি কেৰাধ আহি আছে তাৰ পৰা পলাবৰ বাবে কোনে আপোনালোকক সতৰ্ক কৰি দিলে? ৮ আপোনালোকে যে মন পালটন কৰিছে, তাৰ উপযুক্ত ফলেৰে ফলবান হওঁক। নিজৰ মনতে নাভাৱিব যে “অব্ৰাহাম আমাৰ পিতৃপুৰুষ”। কিয়নো মই আপোনালোকক কওঁ যে, এই শিলবোৰৰ পৰাও ঈশ্বৰে অব্ৰাহামৰ কাৰণে সন্তান উৎপন্ন কৰিব পাৰে। ৯ গছৰ গুৰিত ইতিমধ্যে কুঠাৰ লাগিয়েই আছে; যি গছে ভাল ফল নিদিয়, তাক কাটি জুইত পেলোৱা হব। ১০ তেতিয়া লোক সকলে তেওঁক সুধিলে, “তেন্তে আমি এতিয়া কি কৰিব লাগিব?” ১১ তেওঁ উত্তৰ দি তেওঁলোকক কলে, “যদি কাৰোবাৰ দুটা চোলা আছে, তেনেহলে যাৰ নাই তেওঁক এটা চোলা দিয়ক আৰু যাৰ খোৱা বস্ত্ৰ আছে, তেৱোঁ সেইদৰে কৰক।” ১২ তেতিয়া কেইজনমান কৰ সংগ্ৰহকাৰীয়ো বাপ্তিস্ম লবৰ বাবে আহিল। তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে, “হে গুৰু, আমি কি কৰিব লাগে?” ১৩ তেওঁ সেই লোক সকলক কলে, “যিমান কৰ আদায় কৰিব লাগে তাতকৈ অধিক ধন নলব।”

#২:৪১ নিস্তাৰ পৰ্ব: ইহূদী সকলৰ এটি গুৰুত্বপূৰ্ণ পবিত্ৰ দিন। ঈশ্বৰে মোচিৰ দ্বাৰা তেওঁলোকক মিচৰৰ বন্দী অৱস্থাৰ পৰা মুকলি কৰি আনিছিল। এই দিনত তাক স্মৰণ কৰে।

#৩:৩ বাপ্তিস্ম এটি গ্ৰীক শব্দ, যাৰ অৰ্থ হল কোনো ব্যক্তিক অলপ সময়ৰ কাৰণে পানীত ডুব দিয়া জলদীক্ষা।

১৪ কেইজনমান সৈনিকেও তেওঁক সুধিলে, “আৰু আমাৰ বিষয়েনো কি হব? আমি কি কৰিম?” তেওঁ তেওঁলোকক কলে, “বলেৰে কাৰো পৰা ধন নলব। কাৰো মিছাকৈ দোষাৰোপ নকৰিব। আপোনালোকৰ যি বেতন তাতে সম্ভৱ হৈ থাকিব।”

১৫ লোক সকলে যিহেতু অতি আগুৱহেৰে খৰীষ্টৰ আগমণলৈ অপেক্ষা কৰি আছিল, সেয়ে এই যোহনেই তেওঁলোকৰ সেই পৱিত্ৰাশিত অভিযুক্ত জন হয় নে নহয় সেই বিষয়ে তেওঁলোকে মনে মনে বিবেচনা কৰি আছিল। ১৬ যোহনে উত্তৰ দি সকলোকে কলে, “মই আপোনালোকক পানীতহে বাপ্তিস্ম দিওঁ, কিন্তু মোতকৈ অধিক শক্তিমান এজন আহিছে; মই তেওঁৰ পাদুকাৰ বান্ধ খুলিবৰো যোগ্য নহওঁ; তেৱেঁই আপোনালোকক পবিত্ৰ আত্মাত আৰু জুইত বাপ্তিস্ম দিব। ১৭ খলা ভালকৈ পৰিষ্কাৰ কৰিবলৈ আৰু ধান নিজৰ ভৰালত চপাই থবলৈ তেওঁৰ কুলা তেওঁৰ হাতত আছে আৰু যি জুই কেতিয়াও নুনুমায়ে, তাত তেওঁ ঘূলা পুৰি পেলাব। ১৮ এইদৰে আন বহুতো উপদেশ দি যোহনে লোক সকলৰ আগত শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰিলে। ১৯ ৰজা হেৰোদে নিজৰ ভায়েকৰ ভাৰ্য্যা হেৰোদিয়াক বিয়া কৰোৱা আৰু তেওঁ কৰা অন্যান্য কু-কৰ্মবোৰৰ কাৰণে যোহনে হেৰোদাকো তিৰস্কাৰ কৰিলে। ২০ তেতিয়া হেৰোদে আন এক দুৰ্গম কৰিলে; তেওঁ যোহনক বন্দী কৰি বন্দীশালত থলে।

যোহনৰ দ্বাৰা যীচুৰ বাপ্তিস্ম

২১ সকলো মানুহে যেতিয়া যোহনৰ দ্বাৰা বাপ্তিস্ম লৈ আছিল, যীচুয়েও বাপ্তিস্ম ললে। পাছত তেওঁ যেতিয়া পৰাৰ্থনা কৰিলে, তেতিয়া আকাশৰ দুৱাৰ মুকলি হল। ২২ সেই সময়ত পবিত্ৰ আত্মা এক কপৌৰ আকৃতিৰে তেওঁৰ ওপৰলৈ নামি আহিল আৰু স্বৰ্গৰ পৰা এই মাত শুনা গ’ল, “তুমি মোৰ পিতৃৰ পুত্ৰ, তোমাত মই পৰম সম্ভৱ।”

যীচু খৰীষ্টৰ বংশাৱলী

২৩ পুৱায় তিৱশ বছৰ বয়সত যীচুৱে নিজৰ কাৰ্য আৰম্ভ কৰিলে। লোক সকলৰ ধাৰণাত তেওঁ যোচেফৰ পুত্ৰ; যোচেফ এলিৰ পুত্ৰ;

২৪ এলি মন্ততৰ পুত্ৰ; মন্ত লেবীৰ, লেবী মক্ষিৰ; মক্ষি যান্নায়ৰ; যান্নায় যোচেফৰ পুত্ৰ;

২৫ যোচেফ মন্তথিয়ৰ পুত্ৰ; মন্তথিয় আমোচৰ; আমোচ নহুমৰ; নহুম ইচলিৰ; ইচলি নগিৰ পুত্ৰ;

২৬ নগি মাটৰ পুত্ৰ; মাট মন্তথিয়ৰ; মন্তথিয় চিমিয়নৰ; চিমিয়ন যোচেফৰ; যোচেফ যোদাৰ পুত্ৰ;

২৭ যোদা যোহাননৰ পুত্ৰ; যোহানন ৰীচাৰ; ৰীচা, জৰুবাবিলৰ; জৰুবাবিল চল্টায়েলৰ; চল্টায়েল নেৰিৰ;

২৮ নেৰি মক্ষিৰ পুত্ৰ; মক্ষি অন্দীৰ; অন্দী কোচমৰ; কোচম ইলমাদমৰ; ইলমাদম এৰৰ;

২৯ এৰ যিহোচূৰাৰ পুত্ৰ; যিহোচূৰা ইলীয়েচৰ; ইলীয়েচৰ যোৰীমৰ; যোৰীম মন্ততৰ; মন্তত লেবীৰ;

৩০ লেবী চিমিয়োনৰ পুত্ৰ; চিমিয়োন যুদাৰ; যুদা যোচেফৰ; যোচেফ যোনমৰ; যোনম ইলীয়াকীমৰ;

৩১ ইলীয়াকীম মিলেয়াৰ পুত্ৰ; মিলেয়া মিল্লাৰ; মিল্লা মন্তথৰ; মন্তথ নাখনৰ; নাখন দায়ুদৰ;

৩২ দায়ুদ যিচয়ৰ পুত্ৰ; যিচয় ওবেদৰ; ওবেদ বোৱজৰ; বোৱজ চালমোন; চালমোন নহচোনৰ;

৩৩ নহচোন অম্মীনাদবৰ পুত্ৰ; অম্মীনাদব অদমীন; অদমীন অগীৰ পুত্ৰ; অগী হিষেৰাণৰ; হিষেৰাণ পেৰচৰ; পেৰচ যিহূদাৰ পুত্ৰ;

৩৪ যিহূদা যাকোবৰ পুত্ৰ; যাকোব ইচহাকৰ; ইচহাক অব্ৰাহামৰ; অব্ৰাহাম তেৰহৰ; তেৰহ নাহোৰৰ পুত্ৰ;

৩৫ নাহোৰ চৰুগৰ পুত্ৰ; চৰুগ ৰিয়ূৰ; ৰিয়ূ পেলগৰ; পেলগ এবৰৰ; এবৰ চেলহৰ পুত্ৰ;

৩৬ চেলহ কৈননৰ পুত্ৰ; কৈনন অৰ্ফকচদৰ; অৰ্ফকচদ চেমৰ; চেম নোহৰ; নোহ লেমকৰ পুত্ৰ;

৩৭ লেমক মথূচেলহৰ পুত্ৰ; মথূচেলহ হনোকৰ; হনোক যেৰদৰ; যেৰদ মহলালেলৰ; মহলালেল কৈননৰ পুত্ৰ;

৩৮ কৈনন ইনোচৰ পুত্ৰ; ইনোচ চেথৰ; চেথ আদমৰ পুত্ৰ; আদম ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ।

৪ অধ্যায়।

চয়তানৰ দ্বাৰা যীচু পৰীক্ষিত হোৱা

৪^১ ইয়াৰ পিছত যীচু পবিত্ৰ আত্মাৰে পৰিপূৰ্ণ হৈ যৰ্দন নদীৰ পৰা উলটি আহিল আৰু আত্মাৰ দ্বাৰা পৰিচালিত হৈ মৰুপ্ৰান্তলৈ গ’ল। ২ তাত চল্লিশ দিন ধৰি চয়তানে তেওঁক প্ৰলোভনত পেলাব বিচাৰিলে। এই চল্লিশ দিন যীচুৱে একোকে নাখালে; সেয়ে, এই সময় পাৰ হোৱাৰ পাছত তেওঁৰ ভোক লাগিল। ৩ তেতিয়া চয়তানে যীচুক কলে, “আপুনি যদি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ হয়, তেনেহলে এই শিলবোৰ পিঠা হবলৈ দিয়ক।” ৪ যীচুৱে তাক উত্তৰ দিলে, “শাস্ত্ৰত লিখা আছে, মানুহ কেৱল পিঠাৰে নিজীয়ে।” (দ্বিতীয় বিৱৰণ ৮:৩)

৫ তাৰ পাছত চয়তানে যীচুক এক ওখ ঠাইলৈ লৈ গ’ল আৰু মুহূৰ্ততে জগতৰ সকলো ৰাজ্য তেওঁক দেখুৱালে। ৬ চয়তানে তেওঁক কলে, “এই সকলো ৰাজ্যৰ ক্ষমতা আৰু সেইবোৰৰ ঈশ্বৰ্য মই আপোনাক দিম, কাৰণ এই সকলো মোক দিয়া হৈছে

আৰু মই যি জনকে ইচ্ছা কৰোঁ, তেওঁকে এইবোৰ দিব পাৰো।^৭ এই হেতুকে আপুনি যদি মোৰ আগত প্ৰণিপাত কৰি মোৰ আৰাধনা কৰে, তেনেহলে এই সকলো আপোনাবেই হব।”^৮ তেতিয়া যীচুৱে উত্তৰ দি তাক কলে, “শাস্ত্ৰত লিখা আছে: ‘তুমি কেৱল তোমাৰ প্ৰভু পৰমেশ্বৰক প্ৰণিপাত কৰিবা, আৰু তেওঁৰেই কেৱল সেৱা কৰিবা’” (দ্বিতীয় বিৱৰণ ৬:১৩)।

^৯ তাৰ পাছত চয়তানে যীচুক যিকচালেমলৈ লৈ গ’ল আৰু মন্দিৰৰ সুউচ্চ চূড়াৰ ওপৰত থিয় কৰাই ক’লে, “আপুনি যদি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ হয়, তেনেহলে ইয়াৰ পৰা তললৈ নিজক পেলাই দিয়ক।^{১০} কিয়নো শাস্ত্ৰত এনেদৰে লিখা আছে:

‘তোমাক বক্ষা কৰিবলৈ তেওঁ নিজৰ স্বৰ্গদূত সকলক তোমাৰ অৰ্থে আজ্ঞা দিব ৯৯ আৰু

১১ ‘তোমাৰ ভৰি যেন শিলত খুন্দা নাখায়, এই কাৰণে তেওঁলোকে তোমাক হাতেৰে দাঙি ধৰিব *’।”

১২ তেতিয়া যীচুৱে উত্তৰ দি কলে, “তোমাৰ প্ৰভু পৰমেশ্বৰক পৰীক্ষা নকৰিবা’ এনেকৈয়ো লিখা আছে †।”

১৩ এইদৰে চয়তানে যীচুক পৰীক্ষা কৰাৰ পাছত আন সময়ত সুযোগ পোৱাৰ অপেক্ষাৰে যীচুক এৰি থৈ আতৰি গ’ল।

যীচুৰ শিক্ষা আৰু নিজ নগৰত অগ্ৰাহ্য হোৱা

^{১৪} তাৰ পাছত যীচু আত্মাৰ প্ৰভাৱেৰে গালীল প্ৰদেশলৈ উলটি গ’ল আৰু এই সংবাদ সেই অঞ্চলৰ চাৰিওদিশে বিয়পি পৰিল।^{১৫} তেওঁ তেওঁলোকৰ নাম-ঘৰবোৰত শিক্ষা দিব ধৰিলে, আৰু সকলোৱে তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰিলে।^{১৬} এদিন যীচু নাচৰতলৈ গ’ল। এই ঠাইতে তেওঁ ডাঙৰ-দীঘল হৈছিল। তেওঁ নিজৰ নিয়ম অনুসাৰে বিশ্ৰাম বাবে নাম-ঘৰত ‡সোমাই শাস্ত্ৰপাঠ কৰিবলৈ থিয় হল।^{১৭} তেওঁৰ হাতত ভাৱবাদী যিচয়াই লিখা পুস্তক খন দিয়া হল। তেওঁ সেই পুস্তক মেলোতে এই অংশটো পালে, য’ত লিখা আছে:

১৮ প্ৰভুৰ আত্মা মোৰ ওপৰত আছে,

কিয়নো দৰিদ্ৰ সকলৰ আগত শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰিবলৈ, তেওঁ মোক অভিযুক্ত কৰিলে।

তেওঁ মোক বন্দীয়াৰ সকলৰ আগত মুক্তিৰ কথা

আৰু অন্ধৰ আগত পুনৰায় দৃষ্টি পোৱাৰ কথা ঘোষণা কৰিবলৈ পঠালে।

চেপা খোৱা সকলক মুকলি কৰিবলৈ পঠালে।

১৯ ইয়াৰ উপৰিও প্ৰভুৰ গ্ৰাহ্য বহু ঘোষণা

কৰিবলৈ মোক পঠালে ॥।”

^{২০} পাছত যীচুৱে পুস্তক জপাই পৰিচাৰকৰ হাতত দি বহিল। নাম-ঘৰত উপস্থিত থকা লোক সকলৰ দৃষ্টি তেওঁৰ ওপৰত আছিল।^{২১} তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক কবলৈ ধৰিলে, “শাস্ত্ৰীয় এই যি বচন আপোনালোকে শুনিলে, সেয়া আজি পূৰ্ণ হ’ল।”

^{২২} তেওঁ কোৱা কথাৰ পক্ষে সকলোৱে সাক্ষ্য দিলে আৰু তেওঁৰ মুখৰ পৰা ওলোৱা অনুগ্ৰহৰ কথাত বিস্মিত হ’ল। তেওঁলোকে ক’লে, “এওঁ যোচেফৰ পুতেক নহয় জানো?”

^{২৩} যীচুৱে তেওঁলোকক কলে, “অৱশ্যেই আপোনালোকে প্ৰচলিত এই প্ৰবাদটো মোক কব, ‘বেজ, আগেয়ে নিজকে সুস্থ কৰা’। কফৰনাহূত তুমি যি যি কাৰ্য কৰিছা বুলি আমি শুনিছো, সেই সকলো ইয়াত নিজৰ গাওঁটো কৰা।”^{২৪} তেওঁ পুনৰ কলে, “মই সঠিক ভাবে আপোনালোকক কওঁ, কোনো ভাৱবাদী তেওঁৰ নিজৰ গাওঁত গ্ৰাহ্য নহয়।^{২৫} মই সত্যতাবে আপোনালোকক কওঁ যে, এলিয়াৰ দিনত যেতিয়া চাৰে তিনি বছৰ ধৰি বৰষুণ নোহোৱাকৈ আকাশ বন্ধ আছিল আৰু গোটেই দেশত বৰ আকাল হৈছিল, সেই সময়ত ইস্ৰায়েল দেশত অনেক বিধবা আছিল;^{২৬} কিন্তু তেওঁলোকক কোনো এজনীৰ ওচৰলৈকে এলিয়াক পঠোৱা হোৱা নাছিল, কেৱল চাঁদোন এলেকাৰ চাৰিফতত বাস কৰা অনা-ইহুদী বিধবা এগৰাকীৰ কাষলৈহে পঠোৱা হৈছিল।^{২৭} পুণৰ ইলীচা ভাৱবাদীৰ দিনত ইস্ৰায়েলৰ মাজত অনেক কুঠ ৰোগী আছিল, কিন্তু তেওঁলোকক কোনো এজনকে সুস্থ কৰা হোৱা নাছিল, কেৱল চিৰিয়া দেশৰ নামানকহে সুস্থ কৰা হৈছিল।”

^{২৮} এইবোৰ কথা শুনি নাম-ঘৰৰ লোক সকল খঙত জ্বলি-পকি উঠিল।^{২৯} তেওঁলোকে উঠি যীচুক বলেৰে নগৰৰ বাহিৰলৈ লৈ গ’ল আৰু তেওঁলোকে পাহাৰৰ চূড়াৰ পৰা তেওঁক ঠেলি তললৈ পেলাই দিয়াৰ মনোভাবেৰে তেওঁলোকৰ নগৰ খন যি পাহাৰৰ ওপৰত আছিল, সেই পাহাৰ খনৰ শেষ প্ৰান্তলৈকে তেওঁক লৈ গ’ল।^{৩০} কিন্তু তেওঁ সেই লোক সকলৰ মাজেদিয়েই ওলাই আহিল আৰু তেওঁৰ পথত গুচি গল।

§§৪:১০ গীতমালা ৯১:১১

*৪:১১ গীতমালা ৯১:১২

†৪:১২ দ্বিতীয় বিৱৰণ ৬:১৩

‡৪:১৬ নামঘৰ: এই ঠাইত ইহুদী সকলে প্ৰাৰ্থনা, শাস্ত্ৰপাঠ আৰু সাধাৰণ সভাৰ কাৰণে গোট খায়।

॥৪:১৯ যিচয়া ৬১:১-২

কফৰনাহূমত যীচুৱে বিশ্ৰামবাৰে উপদেশ দিয়া আৰু অনেকক সুস্থ কৰা

৩১ তাৰ পাছত যীচু গালীলৰ কফৰনাহূম চহৰলৈ গ'ল। তাত এদিন বিশ্ৰামবাৰে তেওঁ লোক সকলক নাম-ঘৰত উপদেশ দি আছিল। ৩২ তেওঁৰ উপদেশত তেওঁলোকে বিস্ময় মানিলে; কিয়নো তেওঁ ক্ষমতাৰে সৈতে শিক্ষা দিছিল। ৩৩ নাম-ঘৰত সেইদিনা অৰ্ঘচি দেৱতাৰ আত্মাই পোৱা এজন মানুহ আছিল। তেওঁ বৰ মাত্ৰেৰে চিঞৰি কৈছিল, ৩৪ “হে, নাচৰতীয়া যীচু! আপোনাৰ লগত আমাৰ কি প্ৰয়োজন? আপুনি আমাক ধ্বংস কৰিবলৈ আহিছে নেকি? মই জানো আপুনি কোন, আপুনি ঈশ্বৰৰ পবিত্ৰ জন।!” ৩৫ যীচুৱে তাক ডাবি দি কলে, “মনে মনে থাক আৰু তাৰ পৰা বাহিৰ ওলা!” তেতিয়া সেই অপদেৱতাই মানুহ জনক সকলোৰে মাজতে আচাৰি পোলালে আৰু তেওঁৰ একো ক্ষতি নকৰাকৈ তেওঁৰ ভিতৰৰ পৰা বাহিৰ ওলাই গ'ল। ৩৬ ইয়াকে দেখি সকলোৱে অবাৰ হৈ নিজৰ মাজতে কোৱা-কুই কৰিবলৈ ধৰিলে, “ই কেনেকুৱা কথা? ক্ষমতা আৰু পৰাক্ৰমেৰে এওঁ দেখোন অৰ্ঘচি আত্মবোৰকো আজ্ঞা দিয়ে আৰু সিহঁত বাহিৰ ওলাই যায়?” ৩৭ পাছত তেওঁৰ বিষয়ে সকলো কথা সেই অঞ্চলৰ চাৰিওফালে থকা সকলো ঠাইতে বিয়পি গ'ল। ৩৮ যীচু নাম-ঘৰৰ পৰা ওলাই চিমোনৰ ঘৰলৈ গ'ল। তাত চিমোনৰ শাহুয়েক ভীষণ জ্বৰত কষ্ট পাই আছিল। তেওঁক সুস্থ কৰিবৰ কাৰণে তেওঁলোকে যীচুক অনুৰোধ কৰিলে। ৩৯ তেতিয়া যীচুৱে চিমোনৰ শাহুয়েকৰ ওচৰত থিয় হৈ জ্বৰক ডবায়ালে। তেতিয়া তেওঁৰ পৰা জ্বৰ এৰিলে আৰু তেওঁ উঠি তেওঁলোকৰ সেৱা-শুক্ৰমা কৰিব ধৰিলে। ৪০ সূৰ্য অস্ত যোৱাৰ সময়ত লোক সকলে নানা ধৰণৰ ৰোগত আক্ৰান্ত সকলো ৰোগীকে যীচুৰ ওচৰলৈ লৈ আনিলে। তেওঁ তেওঁলোকৰ প্ৰত্যেককৰে ওপৰত হাত ৰাখি সুস্থ কৰিলে। ৪১ তেওঁলোকৰ মাজৰ অনেকৰ পৰা ভুতবোৰ ওলাই আহিল। সিহঁতে আটাৰ পাৰি কবলৈ ধৰিলে, “আপুনি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ!” কিন্তু তেওঁ সিহঁতক ধমক দি মুখ বন্ধ কৰি দিলে; কাৰণ সিহঁতে জানিছিল যে, তেওঁই অভিযুক্ত জন হয়। ৪২ যেতিয়া ৰাতিপূৰা হল, যীচু ওলাই আহি এক নিৰ্জন ঠাইলৈ গ'ল। তাত জনতাৰ এটা বৃহৎ দলে তেওঁক বিচাৰি আহি তেওঁৰ ওচৰ পালে আৰু তেওঁলোকৰ ওচৰৰ পৰা তেওঁ আতৰি নাযাবৰ বাবে তেওঁক ধৰি ৰাখিবলৈ চেষ্টা কৰিলে। ৪৩ কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকক কলে, “মই আন নগৰতো ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ বিষয়ে শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰিব লাগে, কাৰণ এই বাবেই মোক পঠোৱা হৈছে।”

৪৪ তাৰ পাছত তেওঁ সমগ্ৰ যিহূদা ৰাজ্যৰ নাম-ঘৰবোৰত প্ৰচাৰ কৰি ফুৰিলে।

৫ অধ্যায়।

আচৰিতৰূপে অনেক মাছ ধৰা

১ এদিন যীচু গিনেচৰৎ হ্ৰদৰ পাৰত থিয় হৈ আছিল আৰু বহু লোকে তেওঁক চাৰিওকাষে বেৰি ধৰি ঈশ্বৰৰ বাক্য শুনি আছিল। ২ এনে সময়তে তেওঁ দেখিলে হ্ৰদৰ দাঁতিত দুখন নাও বৈ আছে আৰু মাছমৰীয়া সকলে নাও দুখনৰ পৰা নামি জাল ধুই আছে। ৩ তাৰে এখন নাৱত যীচু উঠিল আৰু সেই নাও খন চিমোনৰ আছিল। যীচুৱে তেওঁক নাও খন বাৰৰ পৰা অলপ দূৰৈত লৈ যাবৰ বাবে ক'লে আৰু তাৰ পাছত তেওঁ নাৱত বহি তাৰ পৰা লোক সকলক শিক্ষা দিব ধৰিলে। ৪ তেওঁৰ কথা শেষ হোৱাত চিমোনক কলে, “এতিয়া দ পানীলৈ নাও খন লৈ ব'লা আৰু তাত মাছ ধৰাৰ কাৰণে তোমালোকৰ জাল পেলোৱা।” ৫ চিমোনে উত্তৰ দি কলে, “হে নাথ, আমি ওৰে ৰাতি শ্ৰম কৰি একো নাপালোঁ; তথাপিও আপোনাৰ কথাত মই জাল পেলাম।” ৬ পাছত তেওঁলোকে তাত জাল পেলাওতে, প্ৰচুৰ মাছ জালত লাগিল আৰু তেওঁলোকৰ জাল ফাটিবলৈ ধৰিলে। ৭ তেতিয়া তেওঁলোকে সহায়ৰ কাৰণে আন নাৱত থকা সঙ্গী সকলক হাত বাউল দি মাতিলে আৰু সঙ্গী সকলে আহি দুয়োখন নাৱত ইমান মাছ ভৰালে যে, নাও ডুবো ডুবো হল। ৮ ইয়াকে দেখি চিমোন পিতৰে যীচুৰ চৰণত পৰি কলে, “প্ৰভু মই এজন পাণী মানুহ, আপুনি মোৰ ওচৰৰ পৰা আতৰি যাওঁক।” ৯ ইমানবোৰ মাছ দেখি চিমোন আৰু তেওঁৰ লগত মাছ ধৰোতে একেলগে থকা লোক সকল অবাৰ হৈ গ'ল। ১০ চিমোনৰ ব্যৱসায়ৰ অংশীদাৰ চিবদিয়ৰ পুতেক যাকোব আৰু যোহনও আচৰিত হ'ল। তেতিয়া যীচুৱে চিমোনক কলে, “ভয় নকৰিবা, এতিয়াৰ পৰা তুমি মনুষ্য ধৰিবা।” ১১ পাছে তেওঁলোকে নাও কেইখন বামলৈ আনি সকলো ত্যাগ কৰি যীচুৰ অনুগামী হল।

যীচুৱে দুজন ৰোগীক সুস্থ কৰা

১২ এবাৰ যীচু অন্য এখন নগৰত আছিল। তাত সৰ্ব শৰীৰ কুষ্ঠ ৰোগেৰে ভৰা এজন মানুহে যীচুক দেখি উৰুৰি হৈ পৰিল আৰু মিনতি কৰি তেওঁক কলে, “প্ৰভু, আপুনি যদি ইচ্ছা কৰে, তেনেহলে মোক শুচি কৰিব পাৰে।” ১৩ তেতিয়া যীচুৱে হাত মেলি তেওঁক চুই কলে, “মই এতিয়াই ইচ্ছা কৰিছোঁ, তুমি শুচি হোৱা।” আৰু তেতিয়াই তেওঁৰ শৰীৰৰ পৰা কুষ্ঠ ৰোগ আতৰিল। ১৪ যীচুৱে তেওঁক এই আদেশ দিলে “এই কথা কাকো নকবা। কিন্তু যোৱা, পুৰোহিতৰ ওচৰত নিজকে দেখুওৱাও আৰু লোক সকলৰ আগত সাক্ষ্য হবলৈ শুচি হোৱাৰ কাৰণে মোচিৰ নিৰ্দেশ অনুসৰি বলি উৎসৰ্গ কৰা।”

১৫ তথাপিও যীচুর বিষয়ে নানা খবৰ অধিক রূপত বিয়পি গ'ল আৰু তেওঁৰ কথা শুনিবলৈ আৰু ৰোগৰ পৰা সুস্থ হবৰ বাবে বহু লোকে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি ভিৰ কৰিলে। ১৬ কিন্তু যীচুৱে পুৱায়ে আতৰি গৈ নিৰ্জন ঠাইত প্ৰাৰ্থনা কৰি আছিল। ১৭ এদিন তেওঁ শিক্ষা দি থকা সময়ত কেইজনমান ফৰীচী আৰু বিধানৰ অধ্যাপক সকল তাত বহি আছিল। তেওঁলোক গালীল আৰু যিহূদা অঞ্চলৰ বিভিন্ন গাঁও আৰু যিকচালেম নগৰৰ পৰাও আহিছিল। ৰোগী সুস্থ কৰিবলৈ প্ৰভুৰ শক্তি যীচুৰ লগত আছিল। ১৮ তেনে সময়তে কেইজনমান মানুহে এজন পক্ষাঘাতগ্ৰস্ত ষ্টিফানিক শয্যাৰে সৈতে কঢ়িয়াই আনিলে; তেওঁলোকে ৰোগী জনক যীচুৰ সন্মুখত থবলৈ ইচ্ছা কৰি ভিতৰত আনিবৰ বাবে চেষ্টা কৰিছিল। ১৯ কিন্তু লোক সকলৰ ভিৰৰ কাৰণে ভিতৰলৈ যাবৰ বাবে বাট নাপালে। সেই কাৰণে তেওঁলোকে ঘৰৰ চালত উঠিল আৰু চালি আতৰাই শয্যাৰ সৈতে ৰোগী জনক লোক সকলৰ মাজত থকা যীচুৰ সন্মুখতে একেবাৰে নমাই দিলে। ২০ তেওঁলোকৰ বিশ্বাস দেখি যীচুৱে কলে, “ভাই, তোমাৰ পাপ ক্ষমা কৰা হ'ল।” ২১ তাতে অধ্যাপক আৰু ফৰীচী সকলে এই আলোচনা কৰিবলৈ ধৰিলে, “ঈশ্বৰক নিন্দা কৰি কথা কোৱা এইজন কোন হয়? একমাত্ৰ ঈশ্বৰৰ বাহিৰে আন কোনে পাপ ক্ষমা কৰিব পাৰে?” ২২ কিন্তু যীচুৱে তেওঁলোকৰ মনৰ চিন্তা বুজি পাই ক'লে, “আপোনালোকে মনলৈ কিয় এই প্ৰশ্ন আনিছে? ২৩ কোনটো কবলৈ সহজ, ‘তোমাৰ পাপ ক্ষমা কৰা হ'ল’ নে ‘তুমি উঠি খোজ কাঢ়ি ফুৰা’?” ২৪ কিন্তু আপোনালোকে যেন জানিব পাৰে যে পৃথিবীত পাপ ক্ষমা কৰিবলৈ মানুহৰ পুত্ৰৰ ক্ষমতা আছে।” সেয়ে তেওঁ পক্ষাঘাত ৰোগীজনক কলে, “মই তোমাক কওঁ, উঠা, তোমাৰ শয্যা তুলি লৈ নিজৰ ঘৰলৈ যোৱা।” ২৫ লগে লগে সকলোৰে সন্মুখত মানুহ জন থিয় হ'ল আৰু যি শয্যাৰ ওপৰত তেওঁ শুইছিল, তাক তুলি ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা কৰি কৰি নিজৰ ঘৰলৈ উলটি গল। ২৬ তাতে সকলো লোক আচৰিত হ'ল আৰু ভয়েৰে ঈশ্বৰৰ স্তুতি কৰি কলে, “আজি আমি আশ্চৰ্যজনক ঘটনা দেখিলোঁ।”

যীচুৱে লেবীক আহ্বান কৰা

২৭ এই ঘটনাৰ পাছত, যীচু তাৰ পৰা বাহিৰলৈ ওলাই গ'ল আৰু কৰ আদায় কৰা ঠাইত লেবী নামৰ এজন কৰ সংগ্ৰহক বহি থকা দেখি তেওঁক কলে, “মোৰ পাছে পাছে আহ।” ২৮ তাতে লেবী উঠিল আৰু সকলো এৰি যীচুৰ অনুগামী হ'ল। ২৯ তাৰ পাছত লেবীয়ে নিজৰ ঘৰত যীচুৰ কাৰণে এক বৰ ভোজ পাতিলে; তেওঁলোকৰ লগত অনেক কৰ-সংগ্ৰহক আৰু আন আন কিছুমান লোককো ভোজ মেজত বহিছিল আৰু খাইছিল। ৩০ তেতিয়া ফৰীচী আৰু তেওঁলোকৰ বিধানৰ অধ্যাপক সকলে যীচুৰ শিষ্য সকলৰ ওচৰত অভিযোগ কৰি ক'লে, “তোমালোকে কিয় কৰ-সংগ্ৰহক আৰু পাপী লোকৰ সৈতে ভোজন-পান কৰা?” ৩১ তেতিয়া যীচুৱে উত্তৰ দি কলে, “নিৰোগী মানুহৰ বেজত সকাম নাই; কিন্তু ৰোগীৰহে আছে। ৩২ মই ধাৰ্মিকক নহয়; কিন্তু মন পালটান কৰিবলৈ পাপীকহে নিমন্ত্ৰণ কৰিবলৈ আহিছোঁ।”

৩৩ তেওঁলোকে যীচুক কলে, “যোহনৰ শিষ্য সকলে পুৱায়ে প্ৰাৰ্থনা কৰে আৰু লগোন দিয়ে, ফৰীচী সকলৰ অনুগামী সকলেও সেইদৰে কৰে; কিন্তু আপোনাৰ শিষ্য সকলে সকলো সময়তে ভোজন-পান কৰে। ৩৪ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক কলে, “দৰা লগত থাকোতে বৰষাতি সৰুক জানো কোনোৱে উপবাসে ৰাখিব পাৰে? ৩৫ কিন্তু এনে দিন আহিব, তেতিয়া তেওঁলোকৰ ওচৰৰ পৰা দৰাক লৈ যোৱা হব আৰু সেই দিনবোৰত তেওঁলোকেও লগোন দিব।”

৩৬ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক এটা দৃষ্টান্ত দি কলে, “নতুন বস্ত্ৰৰ পৰা এডোখৰ ফালি লৈ কোনেও পুৰণি বস্ত্ৰত টাপলি নামাৰে; যদি কোনোবাই সেইদৰে কৰে, তেনেহলে তেওঁ নতুন বস্ত্ৰখন ফালিব; তাৰ উপৰি নতুন বস্ত্ৰৰ পৰা গোৱা কাপোৰৰ টুকুৰা ডোখৰ পুৰণি বস্ত্ৰৰ কাপোৰ খনৰ লগত নিমিলিব। ৩৭ পুৰণি ছালৰ থলিত কোনেও নতুন দ্ৰাক্ষাৰস নথয়; থলে নতুন বসে সেই থলি ফালি পেলাব; তাতে বসও পৰি যাব আৰু থলিও নষ্ট হয়। ৩৮ নতুন দ্ৰাক্ষাৰস নতুন ছালৰ থলিত বখা উচিত। ৩৯ পুৰণি দ্ৰাক্ষাৰস পান কৰাৰ পাছত কোনেও নতুন বস পান কৰিবলৈ নিবিচাৰে; কিয়নো তেওঁ কয়, ‘পুৰণিটোৱে ভাল।’”

৬ অধ্যায়।

বিশ্ৰামবাৰ সম্বন্ধে যীচুৰ শিক্ষা

১ এদিন বিশ্ৰাম বাৰে যীচু শস্যক্ষেত্ৰৰ মাজেৰে গৈ আছিল। তাতে তেওঁৰ শিষ্য সকলে শস্যৰ খোক ছিঙি, হাতেৰে ৬ মোহাৰি মোহাৰি খাই গৈছিল। ২ ইয়াকে দেখি কেইজনমান ফৰীচীয়ে ক'লে, “বিধানৰ মতে বিশ্ৰাম বাৰে যি কাম আচলতে কৰিব নাপায়, সেই কাম তোমালোকে কিয় কৰিছা?” ৩ তাৰ উত্তৰত যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “দায়ুদ আৰু তেওঁৰ লগৰবোৰৰ যেতিয়া ভোক লাগিছিল, তেতিয়া তেওঁলোকে কি কৰিছিল সেই কথা আপোনালোকে জানো পঢ়া নাই? ৪ তেওঁতে ঈশ্বৰৰ গৃহত

১৫:১৮ ইংৰাজীত paralyzed ৰোগী বুলি লিখা আছে; অসমীয়াত 'পক্ষাঘাতগ্ৰস্ত'।

**৫:২৪ মানুহৰ পুত্ৰ- যীচু, দানি ৭:১৩-১৪; খ্ৰীষ্টৰ কাৰণে এই নাম ব্যৱহাৰ কৰা হৈছে; তেওঁক ঈশ্বৰে জগতৰ পৰিত্ৰাতা হিচাবে পঠাইছিল।

সোমাই ঈশ্বৰৰ দৰ্শন পিঠা লৈ খাইছিল আৰু তেওঁৰ সঙ্গী সকলকো খাবলৈ দিছিল, কিন্তু সেই পিঠা পুৰোহিত সকলৰ বাহিৰে আনে খোৱা বিধি-সন্মত নাছিল।^{১৭} ৫ যীচুৱে তেওঁলোকক পুনৰ ক'লে, “মানুহৰ পুত্ৰই বিশ্ৰাম বাৰৰ প্ৰভু”।

বিশ্ৰাম বাৰে যীচুৱে এজন লোকক সুস্থ কৰা

৬ আন এদিন বিশ্ৰামবাৰত যীচুৱে নাম-ঘৰত সোমাই শিক্ষা দি আছিল; তাত এনে এজন লোক আছিল যি জনৰ সোঁ হাত খন শুকাই গৈছিল।^{১৮} বিধানৰ অধ্যাপক আৰু ফৰীচী সকলে যীচুক দোষ দিবৰ বাবে এক অজুহাত বিচাৰি আছিল। সেয়ে বিশ্ৰামবাৰে তেওঁ কাৰোবাক সুস্থ কৰে নে নকৰে তাকে চাবলৈ যীচুক ওচৰৰ পৰা লক্ষ্য কৰি থাকিল।^{১৯} যীচুৱে তেওঁলোকৰ মনৰ ভাৱ জানিছিল আৰু সেয়ে শুকানহতীয়া মানুহজনক তেওঁ ক'লে, “তুমি উঠি সকলোৰে মাজত থিয় হোৱা”। তেতিয়া মানুহ জনে সকলোৰে আগত থিয় হ'ল।^{২০} যীচুৱে অধ্যাপক আৰু ফৰীচী সকলক ক'লে, “মই আপোনালোকক এটা প্ৰশ্ন সুধো, বিশ্ৰাম বাৰে কেনে কৰ্ম কৰা বিধি-সন্মত হয়- ভাল কৰ্ম কৰা নে বেয়া কৰা? এজনৰ প্ৰাণ বচোঁৱা নে ধ্বংস কৰা?”^{২১} তাৰ পাছত চাৰিওফালে বহি থকা লোক সকলক চাই যীচুৱে মানুহ জনক ক'লে, “তোমাৰ হাত খন মেলি দিয়া।” তেওঁ সেই কথা শুনি হাত খন মেলি দিওঁতে, তেওঁৰ হাত খন একেবাৰে ভাল হৈ গ'ল।^{২২} তাত ফৰীচী আৰু অধ্যাপক সকলৰ ভীষণ খং উঠিল আৰু যীচুক লৈ কি কৰিব পৰা যায় সেই বিষয়ে পৰস্পৰে আলোচনা কৰিবলৈ ধৰিলে।

যীচুৱে বাৰ জন শিষ্যক পাঁচনি বাব দিয়া

১২ সেই সময়তে যীচুৱে এবাৰ প্ৰাৰ্থনা কৰিবৰ কাৰণে পৰ্বতৰ ওপৰলৈ গ'ল। ওৰে ৰাতি তেওঁ ঈশ্বৰৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰি থাকিল।^{১৩} পাছত পোহৰ হোৱাৰ সময়ত, তেওঁ তেওঁৰ শিষ্য সকলক নিজৰ ওচৰলৈ মাতিলে আৰু তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা বাৰ জনক মনোনীত কৰি তেওঁলোকক “পাঁচনি”^{১৪} পদ দিলে। ১৪ সেই পাঁচনি সকলৰ নাম হ'ল- চিমন, এই জনক তেওঁ পিতৰ নাম দিছিল, আৰু তেওঁৰ ভায়েক আদিৰয়; যাকোব, যোহন, ফিলিপ, বাৰ্থলময়,^{১৫} মথি, থোমা, আলফয়ৰ পুতেক যাকোব, চিমন, এই জন উদ্যোগী দলৰ লোক আছিল, ১৬ যাকোবৰ পুতেক যিহূদা আৰু যিহূদা ঈষ্কৰিয়োতীয়া, এই জনে শেষত বিশ্বাসঘাতক হ'ল।^{১৭} তাৰ পাছত যীচুৱে তেওঁৰ পাঁচনি সকলৰ লগত পৰ্বতৰ পৰা নামি আহি এডোখৰ সমতল ভূমিত থিয় হ'ল। তাত তেওঁৰ শিষ্য সকলৰ এক বিশাল দল আছিল। সমগ্ৰ যিহূদা, যিৰূচালেম, তুৰ আৰু চীদোনৰ সমুদ্ৰৰ উপকূলবৰ্তী অঞ্চলৰ পৰা অনেক লোক আহি তাত উপস্থিত হৈছিল।^{১৮} তেওঁলোকে যীচুৰ কথা শুনিবলৈ আৰু নৰিয়াৰ পৰা সুস্থ হবৰ বাবে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিছিল। যি সকলে অশুচি আত্মাৰ দ্বাৰা কষ্ট পাই আছিল তেওঁলোকো সুস্থ হ'ল।^{১৯} তেতিয়া সকলোৱে তেওঁক স্পৰ্শ কৰাৰ চেষ্টা কৰিবলৈ ধৰিলে, কাৰণ তেওঁৰ পৰা ওলাই অহা শক্তিয়ে সকলোকে আৰোগ্য কৰিছিল।

পৰ্বতৰ ওপৰত দিয়া যীচুৰ উপদেশ

২০ পাছত তেওঁ শিষ্য সকলৰ ফালে চাই ক'লে,
 ধন্য তোমালোক দৰিদ্ৰ সকল, কিয়নো ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য তোমালোকৰ।
 ২১ ধন্য তোমালোক, যি জন এতিয়া ভোকাতুৰ, কিয়নো তোমালোক তৃপ্ত হ'বা।
 ধন্য তোমালোক, যি সকলে এতিয়া কান্দি আছা, কিয়নো তোমালোকে হাঁহিবা।
 ২২ ধন্য তোমালোক, যেতিয়া লোক সকলে মানুহৰ পুত্ৰৰ কাৰণে তোমালোকক ঘিণ কৰে, সমাজচ্যুত কৰে, নিন্দা কৰে, আৰু তোমালোকৰ নাম শুনিলে পাপিষ্ঠ বুলি বাহিৰ কৰে।^{২৩} সেই সময়ত তোমালোকে আনন্দ কৰিবা, আনন্দত নাচি উঠিবা; কিয়নো চোৱা, স্বৰ্গত তোমালোকৰ বাবে পুৰস্কাৰ সঞ্চিত আছে; কাৰণ তেওঁলোকৰ পূৰ্বপুৰুষ সকলেও ভাৱবাদী সকলক এনে ধৰণৰ ব্যৱহাৰে কৰিছিল।^{২৪} কিন্তু হয় ধনৱন্ত লোক, তোমালোক সন্তাপৰ পাত্ৰ! কিয়নো তোমালোকে নিজৰ সুখ পাইছা।^{২৫} হয় হয় যি সকল এতিয়া তৃপ্ত, তোমালোক সন্তাপৰ পাত্ৰ! কিয়নো তোমালোকে পাছত ক্ষুধাৰ্ত হ'বা। হয় হয় যি সকলে এতিয়া হাঁহিছা, তোমালোক সন্তাপৰ পাত্ৰ! কিয়নো তোমালোকে শোক আৰু ক্ৰন্দন কৰিবা।^{২৬} যেতিয়া সকলো মানুহে তোমালোকক শলাগিব, তোমালোক সন্তাপৰ পাত্ৰ! কিয়নো তেওঁলোকৰ পূৰ্ব-পুৰুষ সকলে ভাৰিকোৱা ভাববাদী সকললৈও এনে ধৰণৰ ব্যৱহাৰ কৰিছিল।

শত্ৰুক প্ৰেম কৰা

২৭ কিন্তু যি সকলে শুনি আছা, মই তোমালোকক কওঁ, তোমালোকে নিজৰ শত্ৰুবোৰক প্ৰেম কৰিবা আৰু যি সকলে তোমালোকক ঘিণ কৰে, তেওঁলোকলৈ মঙ্গল কৰিবা।^{২৮} যি সকলে তোমালোকক শাও দিয়ে, তেওঁলোকক আশীৰ্বাদ কৰিবা। যি সকলে তোমালোকক দুৰ্ব্যৱহাৰ কৰে, তেওঁলোকৰ কাৰণে প্ৰাৰ্থনা কৰিবা।^{২৯} কোনোৱে যদি তোমাৰ এখন গালত চৰ মাৰে,

^{১১}৬:১৩ পাঁচনি: তেওঁলোকক কোৱা হয়, যিসকলক যীচুৱে নিজৰ কাৰ্যৰ বিশেষ সহায়ক হিচাবে মনোনীত কৰিছিল।

তেওঁক আন খন গালো পাতি দিবা; আৰু কোনোৱে যদি তোমাৰ চাদৰ খন কাটি লয়; তেওঁক তোমাৰ চোলাও ল'বলৈ বাধা নিদিবা।^{৩০} যি জনে তোমাক খোজে, তেওঁক দিয়া; তোমাৰ কোনো বস্তু যদি কোনোবাই লয়, তেনেহলে সেই বস্তু ওভোতাই নিবিচাৰিবা।^{৩১} লোকে তোমালোকক যেনে ব্যৱহাৰ কৰিলে তোমালোকে ভাল পোৱা, তোমালোকেও তেওঁলোকক তেনে ব্যৱহাৰ কৰা।^{৩২} তোমালোকক প্ৰেম কৰা সকলকহে যদি তোমালোকে প্ৰেম কৰা, তেন্তে কি প্ৰশংসা পাবা? কিয়নো পাপীয়েও তেওঁলোকক প্ৰেম কৰা সকলক প্ৰেম কৰে।^{৩৩} তোমালোকক উপকাৰ কৰা সকলকে যদি তোমালোকে কেৱল উপকাৰ কৰা, তেনেহলে কি প্ৰশংসা পাবা? কিয়নো পাপীয়েও সেইদৰে কৰে।^{৩৪} ধাৰ পৰিশোধৰ আশা কৰিব পৰা লোককে যদি তোমালোকে কেৱল ধাৰ দিয়া, তেনেহলে তোমালোকে কি প্ৰশংসা পাবা? কিয়নো পাপীয়েও পাপীক ধাৰ দিয়ে আৰু সেই ধাৰ পুণৰ ঘূৰাই পোৱাৰ আশা কৰে।^{৩৫} কিন্তু তোমালোকে নিজৰ শত্ৰুবোৰক প্ৰেম কৰিবা আৰু উপকাৰ কৰিবা। কেতিয়াও কোনো বস্তু ঘূৰাই পাবলৈ আশা নকৰি ধাৰ দিবা; তাতে তোমালোকৰ পুৰস্কাৰ অধিক হ'ব আৰু তোমালোক সৰ্ব্বোপৰি জনৰ সন্তান হ'বা। কিয়নো তেওঁ অকৃতজ্ঞ আৰু দুষ্ট সকলৰ প্ৰতিও দয়াৱান হয়।^{৩৬} তোমালোকৰ পিতৃ যেনে দয়ালু, তোমালোকো তেনে দয়ালু হোৱা।

নিজক প্ৰথমে চোৱা

^{৩৭} তোমালোকে পৰৰ বিচাৰ নকৰিবা, তেতিয়া তোমালোকৰো বিচাৰ কৰা নহ'ব। আনৰ দোষ নধৰিবা, তেতিয়া তোমালোকৰো দোষ ধৰা নহ'ব। আন লোকক ক্ষমা কৰা, তেতিয়া তোমালোককো ক্ষমা কৰা হ'ব।^{৩৮} দান কৰা, তাতে তোমালোককো দান দিয়া হ'ব; লোকে ঠিক জোখত হেঁচি, জোকাৰি, উপচাই, তোমালোকৰ কোঁচত বাকি দিব; কিয়নো যি জোখেৰে তোমালোকে জোখা, সেই জোখেৰে তোমালোককো জোখা হ'ব।^{৩৯} পাছত যীচুৱে তেওঁলোকক এটা দৃষ্টান্ত দি ক'লে, এজন অন্ধই জানো আন এজন অন্ধক বাট দেখুৱাই নিব পাৰে? ^{৪০} দুয়ো খাৱিত নপৰিব নে? গুৰুতকৈ শিষ্য উৰ্দ্ধত নহয়; কিন্তু শিক্ষা সম্পূৰ্ণ হলে প্ৰতিজন শিষ্য নিজৰ গুৰুৰ দৰে হৈ উঠে। ^{৪১} নিজৰ চকুত থকা চতি ডাললৈ মন নকৰি, ভায়েৰাৰ চকুত থকা সৰু কুটা ডাললৈ কিয় চাইছা? ^{৪২} তুমি নিজৰ চকুত থকা চতি ডাললৈ নাচাই, কেনেকৈ তোমাৰ ভাইক ক'ব পাৰা যে, “ভাই, তোমাৰ চকুত যি কুটা আছে, আহা সেই ডাল উলিয়াই দিওঁ।” হে কপটীয়া, প্ৰথমতে নিজৰ চকুৰ পৰা চতি ডাল উলিয়াই পেলোৱা, তেতিয়া তোমাৰ ভায়েৰাৰ চকুত থকা কুটা ডাল উলিয়াবলৈ ভালদৰে দেখা পাবা।”

দুই প্ৰকাৰৰ ফল

^{৪৩} এনে কোনো ভাল গছ নাই, য'ত বেয়া ফল ধৰে; এনে কোনো বেয়া গছ নাই, য'ত ভাল ফল ধৰে। ^{৪৪} কাৰণ প্ৰথমেই গছকে তাৰ ফলৰ দ্বাৰাই চিনা যায়। কিয়নো মানুহে কাঁইটীয়া জোপোহাৰ পৰা ডিমৰু ফল সংগ্ৰহ নকৰে। পুলি কাঁইটৰ পৰাও আঙুৰ নাপাৰে। ^{৪৫} ভাল মানুহে নিজৰ হৃদয়ৰ ভাল ভৰালৰ পৰা ভাল দ্ৰব্য উলিয়ায় আৰু দুষ্ট লোকে মন্দ হৃদয়ৰ পৰা মন্দ বিষয় উলিয়ায়। কিয়নো মানুহৰ হৃদয়ত যি থাকে, তেওঁৰ মুখে তাকে কয়।

দুই প্ৰকাৰৰ লোক

^{৪৬} তোমালোকে কিয় মোক ‘প্ৰভু, প্ৰভু’ বুলি মাতা, অথচ মই যি কওঁ তাক পালন নকৰা? ^{৪৭} যি কোনোৱে মোৰ ওচৰলৈ আহি মোৰ বাক্য শুনি পালন কৰে, তেওঁ কাৰ নিচিনা হয়, সেই বিষয়ে মই তোমালোকক জনাওঁ- ^{৪৮} তেওঁ এনে এজন মানুহৰ নিচিনা, যি মানুহে ঘৰ সাজোঁতে দকৈ খান্দি শিলৰ ওপৰত ভেঁটি স্থাপন কৰিলে। পাছত যেতিয়া বান আহিল, তেতিয়া পানীৰ সোঁত আহি সেই ঘৰত জোৰেৰে আঘাত কৰিলে, কিন্তু তাক লৰাব নোৱাৰিলে। কিয়নো তাক ভালকৈ সজা হৈছিল। ^{৪৯} কিন্তু যি কোনোৱে মোৰ বাক্য শুনি পালন নকৰে, তেওঁ এনে এজন মানুহৰ নিচিনা যি মানুহে ভেঁটি স্থাপন নকৰাকৈ মাটিৰ ওপৰত ঘৰ সাজে। পাছত যেতিয়া বান আহিল, তেতিয়া পানীৰ সোঁত আহি সেই ঘৰত জোৰেৰে আঘাত কৰিলে আৰু তেতিয়াই ঘৰটো ভাঙি গ'ল; তাতে ঘৰটো সম্পূৰ্ণকৈ ধ্বংস হ'ল।

৭ অধ্যায়।

সেনাপতিৰ দাসক সুস্থ কৰা

^১ যীচুৱে কব বিচৰা সকলো কথা মানুহবোৰে শুনি পৰাকৈ কোৱাৰ পাছত তেওঁ কফৰনাহম চহৰত সোমলা।
^২ সেই ঠাইত ^৩ এজন এশৰ সেনাপতিৰ পিয়ৰ দাস অসুস্থ হৈ মৰোঁ মৰোঁ অৱস্থাত আছিল। ^৪ কিন্তু সেনাপতিয়ে যেতিয়া যীচুৰ বিষয়ে শুনিবলৈ পালে, তেতিয়া অসুস্থ দাস জনক ৰক্ষা কৰিবৰ বাবে যীচুক বিনয় কৰিবলৈ ইহুদী সকলৰ কেইজনমান বৃদ্ধ লোকক পঠিয়াই দিলে। ^৫ তেতিয়া তেওঁলোকে যীচুৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু অতিশয় বিনয় কৰি কলে, “যাৰ বাবে আপোনাৰ

ওচৰত আহিছো, তেওঁলৈ আপুনি যেন অনুগ্ৰহ কৰিব; তেওঁ এনে অনুগ্ৰহ পাবৰ যোগ্য ব্যক্তি ৫ কিয়নো তেওঁ আমাৰ দেশীয় লোকক প্ৰেম কৰে আৰু নাম-ঘৰটোও তেৱেঁই আমাৰ বাবে সাজি দিলে।”

৬ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকৰ লগত গৈ ঘৰৰ ওচৰ পাওঁতে, সেই সেনাপতিয়ে বন্ধুবোৰক তেওঁৰ ওচৰত কবলৈ পঠালে যে, “হে প্ৰভু, নিজকে দুখ নিদিব; কিয়নো আপুনি যে আহি মোৰ ঘৰৰ ভিতৰত সোমাব, মই এনে যোগ্য নহওঁ; ৭ সেই কাৰণে ময়ো আপোনাৰ ওচৰলৈ যাবৰ বাবে যোগ্য হৈছোঁ বুলি নাভাবিলোঁ; কিন্তু মাতৃৰ এঘাৰ বাক্য কওঁক, তাতে মোৰ দাস যেন সুস্থ হব। ৮ কিয়নো মই পৰৰ অধিন মানুহ, মোৰ অধিনতো সেনাবোৰ আছে; মই এজনক যোৱা বুলিলে, সি যায় আৰু আন এজনক আহা বুলিলে, সি আহে মোৰ দাসক এইটো কৰ বুলিলে, সি কৰে।”

৯ যীচুৱে এই কথা শুনি অতি বিস্ময় মানিলে আৰু মুখ ঘূৰাই তেওঁৰ পাছে পাছে ভিৰ কৰি অহা লোক সকলক কলে, “মই তোমালোকক কওঁ, ইস্ৰায়েলৰ মাজতো মই ইমান বিশ্বাস কোনো এজনৰ পৰা পোৱা নাই।” ১০ পাছত যি সকলক পঠোৱা হৈছিল, তেওঁলোকে ঘৰলৈ উভতি আহি, সেই দাসক সুস্থ হোৱা দেখা পালে।

এজনী বাঁৰী তিবোতাৰ পুতেকক জীউৱা

১১ ইয়াৰ কিছুদিনৰ পাছত, যীচু নায়িন নামেৰে এখন নগৰলৈ গৈ আছিল। তাতে তেওঁৰ শিষ্য সকল আৰু এজাক মানুহৰ দল এটি তেওঁৰ লগত গৈছিল। ১২ যেতিয়া তেওঁ গৈ নগৰৰ দুৱাৰৰ ওচৰ পালে, তেতিয়া এজন মৃত লোকক কিছুমান মানুহে বাহিৰলৈ কঢ়িয়াই লৈ আহি আছিল। সেই মৃত লোক জন আছিল এজনী বিধৱাৰ একমাতৃৰ সন্তান। সেই নগৰৰ বহুত লোকে তেওঁৰ সংগে সংগে আহি আছিল। ১৩ তেতিয়া প্ৰভুৱে তেওঁক দেখি গভীৰ মৰমত তেওঁৰ ফালে চালে আৰু কলে, “তুমি নাকাশ্চিবা।” ১৪ পাছত তেওঁ ওচৰলৈ গৈ মৰা লোক জনক কঢ়িয়াই নিয়া চাং খন চুলে; তাতে চাং খন কঢ়িয়াই নিয়া লোক সকল স্থিৰ হৈ পৰিল। তেতিয়া তেওঁ কলে, “হে ডেকা, মই তোমাক ইয়াকে কৈছো, তুমি উঠা।” ১৫ তেতিয়াই সেই মৃত লোক জন উঠি বহিল আৰু কথা কবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক নি, তেওঁৰ মাতৃৰ হাতত তুলি দিলে। ১৬ ইয়াকে দেখি সকলোৰে ভয় লাগিল আৰু ঈশ্বৰৰ স্তুতি কৰি তেওঁলোকে কবলৈ ধৰিলে, “আমাৰ মাজত এজন মহান ভাৱবাদী ওলাল, আৰু ঈশ্বৰে তেওঁৰ মানুহবোৰলৈ দৃষ্টি কৰিলে।” ১৭ পাছত গোটেই যিহুদিয়াত আৰু ইয়াৰ চাৰিওফালে থকা অঞ্চল সমূহত তেওঁৰ বিষয়ে এই কথা বিয়পি গ’ল।

যোহন বাণ্ডাইজকৰ প্ৰশ্ন আৰু যীচুৰ উত্তৰ

১৮ পাছত §§যোহনৰ শিষ্যবোৰে এই সকলোবোৰ ঘটনাৰ বিষয়ে যোহনৰ ওচৰত গৈ সম্বাদ দিলে। ১৯ তেতিয়া যোহনে তেওঁৰ দুজন শিষ্যক মাতি আনি প্ৰভুৰ ওচৰত শুধিবৰ বাবে পঠিয়ালে যে, “আহিব লগা জন আপুনিয়ৈ নে? নে আমি আন কোনো এজনৰ বাবে অপেক্ষা কৰি থাকিম?” ২০ তেতিয়া সেই লোক দুজন যীচুৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু ক’লে, “যোহন বাণ্ডাইজকে আমাক আপোনাৰ ওচৰলৈ পঠিয়াইছে আৰু শুধিছে যে, “আহিবলগীয়া জন আপুনিয়ৈ নে? নে আন কোনো এজনৰ বাবে আমি অপেক্ষা কৰি থাকিম?”

২১ সেই সময়ত যীচুৱে অনেক লোকক ৰোগ, মহাব্যাধিৰ পৰা আৰোগ্য কৰিছিল আৰু পাপ আত্মাৰ পৰা মুক্ত কৰিছিল আৰু অনেক অন্ধই দৃষ্টি পাইছিল। ২২ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক উত্তৰ দি ক’লে, “তোমালোকে যোৱা, আৰু যি দেখিলা, শুনিলা, সেই বিষয়ৰ সম্বাদ যোহনক দিয়াগৈ; আৰু ক’বা- অন্ধই চকু পুনৰায় পাইছে, লেঙেৰাই খোজ কাঢ়িছে, কুঠ ৰোগীক শুচি কৰা হৈছে, কলাই শুনিছে, মৃত লোকক জীৱন দিয়া হৈছে, দৰিদ্ৰ সকলৰ আগত শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰা হৈছে, ২৩ আৰু যি জনে মোত বিধিনি নাপায়, তেওঁ ধন্যা।”

২৪ পাছত যোহনে পঠোৱা বাৰ্তাবাহক দুজন যেতিয়া ঘূৰি গ’ল, তেতিয়া যীচুৱে লোক সকলৰ আগত যোহনৰ বিষয়ে কবলৈ ধৰিলে, “আপোনালোকে কি চাবৰ বাবে মৰুপ্ৰান্তলৈ ওলাই গৈছিল, বতাহে লৰোৱা নল নে? ২৫ তেনেহলে কি চাবলৈ গৈছিল, এজন কোমল কাপোৰ পিন্ধা মানুহ নে? চাওঁক, যি সকলে উজ্জ্বল বস্ত্ৰৰ পিন্ধি সুখভোগেৰে কাল নিয়ায়, তেওঁলোক ৰাজভৱনতহে থাকে। ২৬ তেতিয়া কি চাবলৈ গৈছিল, ভাৱবাদীক নে? হয়, মই আপোনালোকক কওঁ, ভাৱবাদীককো বহু শ্ৰেষ্ঠ জনক। ২৭ এইজনেই সেই লোক, যাৰ বিষয়ে লিখা হৈছিল-

‘চোৱা, মই মোৰ দূতক তোমাৰ আগত পঠিয়াইছো, তেওঁ তোমাৰ আগে আগে তোমাৰ বাট যুগুত কৰিব।’ *

২৮ মই আপোনালোকক কওঁ, “নাৰীৰ পৰা জন্ম পোৱা কোনো লোকৰ মাজত, যোহনতকৈ মহান কোনো নাই, কিন্তু ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত সৰুতকৈয়ো সৰু জনেই তেওঁতকৈ মহান।”

¶¶৭:১৫ মাৰ্ক ৫:৪২ ; যো ১১:৪৪

§§৭:১৮ মথি ১১:২-১৯

*৭:২৭ মলা ৩:১

২৯ “সকলো মানুহে আৰু কৰ সংগ্ৰহকৰী সকলেও যীচুৰ কথা শুনি, যোহনৰ বাণ্ডিম্বেৰে বাণ্ডাইজিত হ'ল আৰু ঈশ্বৰক ন্যায়ৱান †বুলি স্বীকাৰ কৰিলে; ৩০ কিন্তু ফৰীচী আৰু পণ্ডিত সকলে তেওঁৰ দ্বাৰাই বাণ্ডাইজিত নোহোৱাত ঈশ্বৰৰ অভিপ্ৰায় নিজৰ অৰ্থে বিফল কৰিলে।”

৩১ “এতেকে এনে ধৰণৰ মানুহবোৰক মই এই যুগৰ কাৰ লগত তুলনা কৰিম? আৰু তেওঁলোক কাৰ নিচিনা? ৩২ যিবোৰ ল'ৰা বজাৰত বহি থাকি, ইজনে সিজনক মাতি কয়, 'আমি তোমালোকৰ আগত বাঁহী বজালোঁ কিন্তু তোমালোকে নানাচিলা; আমি বিলাপ কৰিলো কিন্তু তোমালোকে নাকান্দিলা'; তেওঁলোক এই ল'ৰাবোৰৰ নিচিনা। ৩৩ কিয়নো যোহন বাণ্ডাইজকে আহি পিঠা খোৱা নাই আৰু দ্ৰাক্ষাসো পান কৰা নাই; তথাপিও আপোনালোকে কয়, “তেওঁ ভূতে পোৱা।” ৩৪ মানুহৰ পুত্ৰই আহি, ভোজন-পান কৰে; তেতিয়াও আপোনালোকে কয়, “চোৱা ই খকুৱা; মদপী, কৰ সংগ্ৰহকৰী আৰু পাপীবোৰৰ বন্ধু।” ৩৫ কিন্তু জ্ঞান, নিজৰ সকলো সন্তানৰ দ্বাৰাই অনিন্দনীয় বুলি প্ৰখ্যাত হৈছে।”

অনুতাপিত তিবোতালৈ যীচুৰ দয়া

৩৬ এদিন ফৰীচী সকলৰ এজন লোকে যীচুক ভোজন কৰিবলৈ তেওঁৰ ঘৰত নিমন্ত্ৰণ কৰিলে। গতিকে তেওঁ সেই ফৰীচীৰ ঘৰত সোমাই ভোজনত বহিল। ৩৭ সেই সময়ত নগৰত থকা এজনী পাতকী তিবোতাই ফৰীচীৰ ঘৰত তেওঁ ভোজনত বহি থকা বুলি জানিবলৈ পায়, সুগন্ধি তেলৰে ভৰা এটা স্ফটিকৰ বটল আনিলে; ৩৮ তাৰ পাছত তেওঁ যীচুৰ পাছফালে চৰণৰ ওচৰত থিয় হৈ কান্দি কান্দি চকুলোৰে তেওঁৰ চৰণ তিয়াই মূৰৰ চুলিৰে মচিলে আৰু তেওঁৰ চৰণত চুমা খাই, সুগন্ধি তেল ঘঁহিলে। ৩৯ তেওঁক নিমন্ত্ৰণ কৰা ফৰীচীয়ে ইয়াকে দেখি নিজৰ মনতে কলে, “এওঁ ভাববাদী হোৱা হলে, এওঁক স্পৰ্শ কৰা এইজনী তিবোতা কোন আৰু এওঁ কেনে তিবোতা, অৰ্থাৎ তেওঁ যে পাতকী, ইয়াক তেওঁ জানিলেহেঁতেন।” ৪০ তেতিয়া যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, “হে চিমোন, তোমাক মোৰ কিছু কথা কবলৈ আছে।” তাতে তেওঁ কলে, “হে গুৰু, কওঁক।”

৪১ যীচুৱে কলে “এজন মহাজনৰ দুজন ধৰুৱা আছিল; তাৰ মাজৰ এজনৰ পাঁচ শ আধলি, এজনৰ পঞ্চাশ আধলি ৰূপ ধাৰ আছিল; ৪২ পাছত ধাৰ শুজিবলৈ তেওঁলোকৰ একো নথকাত, তেওঁ দুয়োকো ক্ষমা কৰিলে। তাৰপাছত তেওঁলোকৰ মাজত কোন জনে তেওঁক অধিক প্ৰেম কৰিব?” ৪৩ তেতিয়া চিমোনে উত্তৰ দি ক'লে, “বোধ কৰো, যি জনক অধিক ক্ষমা কৰিলে, তেৱেঁই।” তেওঁ তেওঁক কলে, “তুমি সচাকৈ শুদ্ধৰূপে বিবেচনা কৰিলা।”

৪৪ তেতিয়া তেওঁ সেই তিবোতাৰ ফাললৈ মুখ ঘূৰাই চিমোনক ক'লে, “এই তিবোতাক দেখিছা নে? মই তোমাৰ ঘৰলৈ আহিলো, তুমি মোক ভৰি ধুবলৈ পানী নিদিলা; কিন্তু তেওঁ চকুলোৰে মোৰ ভৰি তিয়াই, চুলিৰে মচিলে। ৪৫ তুমি মোক চুমা নাখালা; কিন্তু মই আহিবৰে পৰা তেওঁ মোৰ ভৰিত চুমা খাবলৈ নেৰিলে। ৪৬ তুমি মোৰ মূৰত তেল নাসানিলা; কিন্তু তেওঁ মোৰ ভৰিত সুগন্ধি তেল সানিলে; ৪৭ এই হেতুকে মই তোমাক কওঁ, তেওঁৰ পাপ বহুত হোৱাতো ক্ষমা কৰা হ'ল, কিয়নো তেওঁ অধিক প্ৰেম কৰিলে; কিন্তু যি জনৰ অলপ ক্ষমা হয়, তেওঁক অলপ প্ৰেম কৰে।” ৪৮ পাছত তেওঁ সেই তিবোতাক ক'লে, “তোমাৰ পাপ ক্ষমা হ'ল।” ৪৯ তেতিয়া তেওঁৰ সৈতে ভোজনত বহি থকা সকলে নিজৰ নিজৰ মাজত কবলৈ ধৰিলে, “পাপ ক্ষমা কৰিব পৰা এওঁ নো কোন?” ৫০ কিন্তু যীচুৱে সেই তিবোতাক কলে, “তোমাৰ বিশ্বাসেই তোমাক পৰিত্ৰাণ কৰিলে; শান্তিৰে যোৱা :।”

৮ অধ্যায়।

১ তাৰ অলপ সময়ৰ পাছত, তেওঁ নগৰে নগৰে আৰু গাৱঁ গাৱঁ যাত্ৰা কৰি ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ শুভবাৰ্তা ঘোষণা আৰু প্ৰচাৰ কৰিব ধৰিলে; তেওঁৰ সৈতে সেই বাৰ জন পাঁচনিও আছিল। ২ ইয়াৰ উপৰিও অশুচি আত্মা আৰু নৰিয়াৰ পৰা মুক্ত হোৱা কেইজনীমান তিবোতা, লগতে সাতটা ভূতৰ কবলৰ পৰা উদ্ধাৰ হোৱা মগ্দলীনী বুলি মতা সেই মৰিয়ম; ৩ আৰু হেৰোদ ৰজাৰ ঘৰগিৰি কূচৰ ভাৰ্যা, যোহানা, আৰু চোচমা, আৰু আন আন অনেক মহিলা তেওঁৰ লগত আছিল। এই তিবোতা সকলে নিজ নিজ সম্পত্তিৰ পৰা তেওঁলোকৰ সেৱা-শুশ্ৰূষা কৰিছিল :।

† ৭:২৯ ৰো ৩:৪

‡ ৭:৫০ লুক ৮:৪৮; ১৮:৪২

§ ৮:৩ মথি ২৭:৫৫

এজন খেতিয়কৰ দৃষ্টান্ত

৪ §সেই সময়ত বিভিন্ন চহৰৰ পৰা দলে দলে মানুহবোৰ আহি যীচুৰ ওচৰত এক গোট হৈছিল। তেতিয়া তেওঁ উপদেশ দিব ধৰোতে, এই দৃষ্টান্ত দি কলে, “এজন খেতিয়কে বীজ সিচিবলৈ গ’ল; ৫ তাতে বীজ সিচাৰ সময়ত, কিছুমান বীজ বাটৰ কাষত পৰিল; তেতিয়া ভৰিৰে গচকা হ’ল আৰু আকাশৰ চৰাইবোৰে সেইবোৰ খুঁটি খালে। ৬ কিছুমান বীজ শিলনিত পৰিল; তাতে গজালি মেলি গছৰ পুলি হৈ বাঢ়িল, কিন্তু সেই ঠাই জীপাল নোহোৱা বাবে পুলিবোৰ শুকাই গ’ল। ৭ কিছুমান বীজ কাঁইটৰ মাজত পৰিল; তাতে কাঁইটীয়া বন তাৰ লগত বাঢ়ি, হেচি ধৰি মাৰিলে। ৮ কিন্তু কিছুমান বীজ ভাল মাটিত পৰিল, তাতে সেইবোৰ গজালি মেলি গছ হৈ বাঢ়ি এশ গুণ গুটি ধৰিলে।” এইবোৰ কথা কোৱাৰ পাছত, তেওঁ বৰ মাতেৰে কলে- “যি জনৰ শুনিবলৈ কাণ আছে, তেওঁ শুনকা!”

৯ পাছত তেওঁৰ শিষ্যবোৰে আহি সুধিলে, “এই দৃষ্টান্তৰ অৰ্থ কি হব পাৰে?” ১০ তাতে তেওঁ ক’লে, “ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ গোপন বহস্যবোৰ জানিবলৈ তোমালোকক অগ্ৰাধিকাৰ দিয়া হৈছে, কিন্তু আন লোক সকলক দৃষ্টান্তৰেহে কেৱল শিক্ষা দিয়া হব, কাৰণ তেওঁলোকে দেখিও নেদেখে আৰু শনিও তেওঁলোকে নুবুজো।”

১১ দৃষ্টান্তটোৰ অৰ্থ এই: বীজেই ঈশ্বৰৰ বাক্য। **১২ বাটৰ কাষত যি বীজবোৰ পৰিছিল, সেইবোৰ শূন্য লোক সকল; তাতে চয়তানে আহি তেওঁলোকৰ মনৰ পৰা বাক্যবোৰ কাঢ়ি লৈ যায়, যাতে তেওঁলোকে বিশ্বাস নকৰে আৰু পৰিত্ৰাণো নাপায়। ১৩ আৰু শিলনিত যি পৰিল, সেইবোৰ বাক্য শনি আনন্দেৰে গ্ৰহণ কৰা মানুহ; এওঁলোকৰ শিলা নথকাত, এওঁলোকে অলপ সময় বিশ্বাসত থাকে, পাছত পৰীক্ষাৰ সময় আহিলে খহি পৰে। ††

১৪ আৰু যিবোৰ বীজ কাঁইটনিত পৰিল, সেয়ে হৈছে, যি সকলৰ শূন্যৰ পাছত আয়ুসৰ কাল নিয়াওতে, জীৱনৰ চিন্তা, ধন, আৰু সুখত মগ্ন হোৱাত, †††এওঁলোকৰ একো ফল সিদ্ধ নহয়। ১৫ কিন্তু ভাল মাটিত পৰা বীজবোৰ হ’ল এনেকুৱা মানুহ, তেওঁলোকে বাক্য শনি সৰল আৰু শুদ্ধৰূপে মনত ৰাখে আৰু সেই বাক্যত স্থিৰ হৈ ৱাৰ্ধৈৰ্য্যৰে ফল উৎপন্ন কৰে। ১৬ কোনেও চাকি লগাই পাতেৰে চাকি নথয় বা বিচনাৰ তলত নথয়; কিন্তু ভিতৰলৈ অহা সকলে পোহৰ দেখিবলৈ গছাৰ ওপৰতহে থয়। ১৭ কিয়নো যি প্ৰকাশিত নহ’ব, এনে কোনো লুকুৱাই থোৱা বস্তু নাই; আৰু যিহক জনা নহ’ব, আৰু যি অপ্ৰকাশিত হৈ থাকিব, এনে কোনো গুপ্ত বস্তু নাই। ১৮ এতেকে আপোনালোকে কি দৰে শনিছে সেয়া বিবেচনা কৰিব; কিয়নো যিয়ে শনিছে, তেখেতক পুণৰ দিয়া হ’ব; কিন্তু যিয়ে শূন্য নাই, তেখেতে যি আছে বুলি নিজে ভাবে, সেয়াও তেখেতৰ পৰা নিয়া হ’ব।”

যীচুৰ প্ৰকৃত আই আৰু ভাই

১৯ সেই সময়ত §§যীচুৰ মাক আৰু ভায়েক সকল তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিছিল; কিন্তু লোক সকলৰ কাৰণে তেওঁৰ সৈতে সাক্ষাৎ কৰিব নোৱাৰিলে। ২০ তেতিয়া তেওঁক এই সম্বাদ দিয়া হ’ল যে, “আপোনাৰ আই আৰু ভাই সকলে আপোনাক দেখা পোৱাৰ ইচ্ছাৰে বাহিৰত থিয় হৈ আছে।” ২১ কিন্তু তেওঁ উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক’লে, “যি সকলে ঈশ্বৰৰ বাক্য শনি পালন কৰে, তেওঁলোকেই মোৰ আই আৰু মোৰ ভাই।

ধুমুহা বতাহক শান্ত কৰা

২২ পাছত এদিন *যীচুৱে শিষ্যবোৰৰ সৈতে এখন নাৱত উঠি, তেওঁলোকক ক’লে, “আহা, আমি সৰোবৰৰ সিপাৰলৈ যাওঁ; তেতিয়া তেওঁলোকে নাও মেলি সিপাৰলৈ গ’ল। ২৩ কিন্তু যাওঁতে যাওঁতে, তেওঁৰ টোপনি আহিল; আৰু সেই সময়তে সৰোবৰত ধুমুহা বতাহ বলিবলৈ ধৰিলে, তাতে টোত পানী সোমাই থকাত, তেওঁলোক সঙ্কটত পৰিল। ২৪ তেতিয়া তেওঁলোকে যীচুৰ ওচৰলৈ গৈ তেওঁক জগাই ক’লে “হে নাথ, হে নাথ, আমি এতিয়া মৰোঁহে।” তেতিয়া তেওঁ সাৰ পাই, বতাহ আৰু পানীৰ টোক ডব্বিয়ালে; লগে লগে বতাহ আৰু টো ক্ষান্ত হ’ল আৰু সকলোবোৰ শান্ত হৈ পৰিল। ২৫ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক’লে, “তোমালোকৰ বিশ্বাস ক’ত?” তেতিয়া তেওঁলোকে ভয়ভূৰ হৈ, বিস্ময় মানি ইজনে সিজনক কলে, “এওঁ নো কোন? বতাহ আৰু পানীকো আজ্ঞা দিয়াত সেইবোৰেও এওঁৰ কথা মানে!”

§৮:৪ মথি ১৩:১-২৩ ; মাৰ্ক ৪:১-২০

**৮:১১ ১ পি ১:২৩

††৮:১৩ গীত ১০৬:১২,১৩

†††৮:১৪ ১ তী ৬:৯,১০ ; ১ যো ২:১৫-১৭

¶¶৮:১৫ যিহি ১১:১৯,২০

§§৮:১৯ মথি ১২:৪৬-৫০ ; মাৰ্ক ৩:৩১-৩৫

*৮:২২ মথি ৮:২৩-৩৪ ; মাৰ্ক ৪:৩৫-৪১:২০

ভূতে পোৱা এজন মানুহক সুস্থ কৰা

২৬ পাছত তেওঁলোকে গালীলৰ সনুখত থকা গেৰাচেনীয়া সকলৰ দেশ পালেগৈ। ২৭ তাতে যীচুৱে বামত উঠোতে, নগৰৰ এটা ভূতে পোৱা মানুহ তেওঁৰ আগত উপস্থিত হ'ল। সি বহু দিনৰ পৰা কাপোৰ পিন্ধা নাছিল আৰু ঘৰতো থকা নাছিল কিন্তু মৈদামবোৰতহে থাকিছিল। ২৮ সি যীচুক দেখাৰ লগে লগে কান্দিব ধৰিলে আৰু তেওঁৰ সনুখতে পৰিল। পাছত বৰ মাতেৰে ক'ব ধৰিলে, “হে সৰ্ব্বোপৰি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ যীচু, আপোনাৰ লগত মোৰ কি কাম? মই মিনতি কৰিছোঁ, মোক যাতনা নিদিব।” ২৯ কিয়নো সেই মানুহৰ পৰা ওলাই যাবলৈ তেওঁ অশুচি আত্মাক আজ্ঞা দিছিল; কিয়নো সেই অশুচি আত্মাই মানুহ জনক বহু দিনৰ পৰা ধৰি আছিল। মানুহ জনক শিকলি আৰু বেৰিৰে বান্ধি ৰাখিছিল আৰু পহৰাও দি থকা হৈছিল; কিন্তু সি বান্ধিছিল, ভূতৰ দ্বাৰাই চালিত হৈ নিৰ্জন ঠাইলৈ আহি আছিল। ৩০ তেতিয়া যীচুৱে তাক সুধিলে, “তোৰ নাম কি?” তেতিয়া সি কলে, “বাহিনী”; কিয়নো তাৰ ভিতৰত অনেক ভূত সোমাই আছিল। ৩১ পাছত সেই ভূতহঁতক অগাধ ঠাইলৈ যাবৰ বাবে আজ্ঞা নিদিবলৈ ভূতবোৰে তেওঁক বিনয় কৰিলে। ৩২ সেই সময়ত পৰ্ব্বতত এজাক গাহৰি চৰি আছিল। তেতিয়া ভূতবোৰে সেই গাহৰিবোৰৰ ভিতৰত সোমাবলৈ অনুমতি বিচাৰি যীচুক মিনতি কৰিলে। তেতিয়া যীচুৱে তেনেদৰেই সিহঁতক অনুমতি দিলে। ৩৩ সেই সময়তেই মানুহ জনৰ পৰা ভূতবোৰ ওলাই, গাহৰিবোৰৰ ভিতৰত সোমাল আৰু লগে লগে গাহৰি জাক লৰি গৈ, গৰাৰ পৰা সৰোবৰত পৰি মৰিল। ৩৪ এই ঘটনা দেখি ৰথীয়াবোৰে পলাই গৈ নগৰ আৰু গাঁৱে-ভূয়ে সমবাদ দিলে। ৩৫ তেতিয়া মানুহবোৰে এই ঘটনা চাবলৈ ওলাই আহিল আৰু যীচুৰ ওচৰলৈ আহি দেখিলে যে, যি মানুহ জনৰ পৰা ভূত ওলাই গৈছিল, সি কাপোৰ পিন্ধি সচেতন আৰু জ্ঞান পোৱা হৈ যীচুৰ চৰণৰ ওচৰত বহি আছে। ইয়াকে দেখি আটাইলোকে ভয় কৰিলে। ৩৬ আৰু সেই ভূতে পোৱা লোক জনে কেনেকৈ ৰক্ষা পালে, দেখাবোৰে সেই বিষয়ে আনবোৰ লোকৰ আগত ক'লে। ৩৭ তেতিয়া গেৰাচেনীয়া সকলৰ দেশৰ চাৰিওফালে সকলো মানুহে তেওঁলোকৰ ওচৰৰ পৰা উভতি যাবলৈ যীচুক মিনতি কৰিলে; কিয়নো তেওঁলোকৰ বৰ ভয় লাগিছিল। ৩৮ তাতে তেওঁ নারত উঠি, উলটি গ'ল। তেতিয়া যি মানুহৰ পৰা ভূত ওলাই গ'ল, সি তেওঁৰ লগত থাকিবলৈ মিনতি কৰিলে; কিন্তু তেওঁ তাক পঠিয়াই দি কলে, ৩৯ “তোমাৰ ঘৰলৈ যোৱা, ঈশ্বৰে তোমাৰ জীৱনলৈ কেনে মহৎ কৰ্ম কৰিলে, সেই বিষয়ে বৰ্ণনা কৰাগৈ।” তেতিয়া সি তাৰ পৰা গৈ, যীচুৱে তালৈ যি মহৎ কৰ্ম কৰিলে, সেই বিষয়ে গোটেই খন নগৰত ঘোষণা কৰিব ধৰিলে।

এজনী তিৰোতাক সুস্থ কৰা আৰু য়ায়ীৰ জীয়েকক জীউৱা

৪০ পাছত যীচু ঘূৰি আহোতে, লোকসমূহে তেওঁক আদৰেৰে গ্ৰহণ কৰিলে; কিয়নো তেওঁলৈ সকলোৱে অপেক্ষা কৰি আছিল। ৪১ আৰু সেই ঠাইৰ নাম-ঘৰৰ য়ায়ীৰ নামেৰে এজন অধিকাৰীয়ে আহি যীচুৰ চৰণত পৰিল আৰু তেওঁৰ ঘৰলৈ যাবৰ বাবে তেওঁক বিনয় কৰিলে; ৪২ কিয়নো তেওঁৰ মাথোন এজনী বাৰ বছৰীয়া জীয়েক আছিল আৰু তায়ো মৰোঁ মৰোঁ হৈ আছিল। তাতে তেওঁ আহোতে, লোক সকল তেওঁৰ ওচৰত ভিৰ লাগি আছিল।

৪৩ সেই ভিৰৰ মাজত বাৰ বছৰ ধৰি তেজ-যোৱা ৰোগ ভোগ কৰি থকা এজনী তিৰোতা আছিল। তেওঁ চিকিৎসকৰ ওচৰত গৈ, সৰ্ব্বস্ব ব্যয় কৰিও সুস্থ হোৱা নাছিল। ৪৪ সেইজনী তিৰোতাই যীচুৰ পাছফালেদি আহি, তেওঁৰ কাপোৰৰ দহি চুই দিলে আৰু তেওঁৰ তেজ-যোৱা তেতিয়াই বন্ধ হৈ গ'ল। ৪৫ তাতে যীচুৱে কলে, “মোক কোনে চুলে?” তেতিয়া সকলোৱে স্পৰ্শ নকৰা বুলি কোৱাত পিতৰ আৰু তেওঁৰ লগত যোৱা সকলে ক'লে, “হে নাথ, লোক সকলে আপোনাক বেৰি ধৰি, হেচি-মেচি ডিৰ কৰি ৰাখিছে।” ৪৬ কিন্তু যীচুৱে ক'লে, “কোনোবাই মোক চুলে; কিয়নো মোৰ পৰা শক্তি ওলোৱা মই গম পালোঁ।”

৪৭ তাতে সেই তিৰোতা জনীয়ে দেখিলে যে, তেওঁলৈ ঘটি যোৱা ঘটনাটো কোনো কাৰণত গুপ্ত কৰি ৰাখিব নোৱাৰিবা তেতিয়া তেওঁ কঁপি কঁপি আহি যীচুৰ সনুখত উৰুৰি হৈ পৰিল আৰু কয় তেওঁক চুইছিল আৰু কেনেকৈ মুহূৰ্ততে সুস্থ হ'ল; সেই বিষয়ে সকলোৰ আগত কলে। ৪৮ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক কলে, “আইটি, তোমাৰ বিশ্বাসেই তোমাক সুস্থ কৰিলে; শান্তিৰে যোৱা।”

৪৯ তেওঁ এই কথা কৈ থাকোতেই, নাম-ঘৰৰ গৰাকীৰ ঘৰৰ পৰা কোনো এজনে আহি তেওঁক ক'লে, “তোমাৰ জীয়েকা মৰিল; গুৰুক আৰু দুখ নিদিবা।” ৫০ কিন্তু যীচুৱে সেই কথা শুনি তেওঁক উত্তৰ দিলে, “ভয় নকৰিবা; বিশ্বাস মাথোন কৰা আৰু **তাতেই তাই ৰক্ষা পৰিব।”

৫১ পাছত ঘৰলৈ আহি, পিতৰ, যোহন, যাকোব, আৰু ছোৱালীৰ মাক-দেউতাকৰ বাহিৰে, কোনো এজনকে তেওঁৰ লগত সোমাবলৈ নিদিলে। ৫২ আৰু সকলোৱে সেই সময়ত তাইৰ কাৰণে কান্দি কান্দি হিয়া ডুকুৱাই আছিল। কিন্তু তেওঁ ক'লে,

†৮:৩১ পৃ ২০:১-৩

‡৮:৩৮ গীত ৭৩:২৭,২৮

§৮:৪১ মথি ৯:১৮-২৬; মাৰ্ক ৫:২১-৪৩

§৮:৪৭ যিচ ৬৬:২

**৮:৫০ যো ১১:২৫

“তোমালোকে নাকান্দিবা; তাই মৰা নাই, টোপনিতহে মাতৰ আছে।” ৫৩ কিন্তু তাই মৰিল বুলি তেওঁলোকে জানি তেওঁক হাঁহিলে। ৫৪ কিন্তু তেওঁ তাইৰ হাতত ধৰি, মাতি ক’লে, “আইটি, উঠা।” ৫৫ তেতিয়াই তাইৰ প্ৰাণ উভতি আহিল আৰু তাই উঠি বহিল। তেতিয়া তাইক খাবলৈ দিবৰ বাবে যীচুৱে আদেশ দিলে। ৫৬ তাতে তাইৰ মাক-দেউতাকে বিস্ময় মানিলে; কিন্তু এই ঘটনাৰ কথা কাকো নকবলৈ তেওঁ তেওঁলোকক আজ্ঞা দিলে।

৯ অধ্যায়।

বাৰ জন পাঁচনিক আদেশ দি পঠিওৱা

১ পাছত ††যীচুৱে তেওঁৰ বাৰ জন পাঁচনিক একেলগে মাতি সকলো ভূতৰ ওপৰত আৰু ৰোগ সুস্থ কৰিবলৈকো শক্তি আৰু ক্ষমতা দিলে। ২ ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ কথা ঘোষণা কৰিবলৈ আৰু অসুস্থ লোক সকলক সুস্থ কৰিবলৈ তেওঁলোকক পঠিয়ালে। ৩ তেওঁ তেওঁলোকক ক’লে, “যাত্ৰাৰ কাৰণে কোনো বস্ত্ৰ নলবা— লাখুটি বা মোনা, বা পিঠা বা ধন— বা দুটাকৈ চোলাও নলবা; ৪ আৰু তোমালোকে যি ঘৰত সোমোৱা, তাতে থাকিবা আৰু তাৰ পৰাই ওলাই যাবা। ৫ আৰু যিবোৰ মানুহে তোমালোকক গ্ৰহণ নকৰে, তেওঁলোকৰ নগৰৰ পৰা ওলাই যাওঁতে, সেই লোকবোৰৰ বিপক্ষে প্ৰমাণ স্বৰূপে তোমালোকে ভৰিৰ ধূলি জোকাৰি পেলাবা।” ৬ পাছত তেওঁলোকে ওলাই গৈ গাৱঁ গাৱঁ শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰিলে আৰু সকলো ঠাইতে ৰোগী সকলক সুস্থ কৰি গ’ল। ৭ সেই সময়ত ††হেৰোদ ৰজাই এই ঘটনাবোৰৰ বাৰ্তা পাই নিজ মনত অশান্তি পালে; কিয়নো কিছুলোকে কৈছিল যে যোহন মৃত সকলৰ মাজৰ পৰা জীৱিত হ’ল, ৮ আৰু আন কিছুমান লোকে কব ধৰিলে যে, “এলিয়া পুণৰ আবিৰ্ভূত হৈছে” আৰু কিছুমানে কলে যে পূৰ্বকালৰ ভাববাদী সকলৰ মাজৰ কোনো এজন পুনৰাই জীয়াই উঠিছে” ৯ হেৰোদে কলে “মই যোহনৰ মুণ্ডচ্ছেদ কৰিলোঁ; কিন্তু এওঁ নো কোন যাৰ বিষয়ে এনে কথা শুনো?” তাতে তেওঁ যীচুক চাবলৈ এটা উপায় বিচাৰিলে।

যীচুৱে লোক সকলক খুউৱা

১০ পাছত যি সকলক পঠোৱা হৈছিল তেওঁলোকে ঘূৰি আহি যি যি কৰ্ম কৰিছিল সেই সকলোবোৰ কথা যীচুৰ আগত বৰ্ণনা কৰিলে। তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক লগত লৈ, বৈৎ-চৈদা নামেৰে এখন নগৰৰ ফালে, কোনোৱে নজনাকৈ আতৰি গ’ল। ১১ কিন্তু লোক সকলে সেই কথা জানি, তেওঁৰ পাছে পাছে গ’ল। তেতিয়া যীচুৱেও তেওঁলোকক আনন্দেৰে গ্ৰহণ কৰি, ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ বিষয়ে প্ৰচাৰ কৰিলে আৰু যি সকল লোকৰ সুস্থ হবলৈ প্ৰয়োজন আছিল, তেওঁলোকক সুস্থ কৰিলে। ১২ দিনৰ প্ৰায় শেষ ভাগত ††বাৰ জন পাঁচনি তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি কলে, “আমি যি ঠাইত আহি আছোঁ সেয়া অতি নিৰ্জন ঠাই। সেয়েহে লোক সকলক বিদায় দিয়ক, তেতিয়া তেওঁলোকে ওচৰৰ গাওঁত গৈ নিজৰ বাবে থকা ঠাই আৰু খোৱা বস্ত্ৰ যোগাৰ কৰি লব পাৰিবা” ১৩ কিন্তু যীচুৱে তেওঁলোকক কলে, “তোমালোকেই তেওঁলোকক খাবলৈ দিয়া।” তেতিয়া তেওঁলোকে কলে- “আমি গৈ খোৱা বস্ত্ৰ কি নি মানিলে, আমাৰ ওচৰত পাঁচটা পিঠা আৰু দুটা মাছতকৈ অধিক একোৱে নাই।” ১৪ কিয়নো তেওঁলোক প্ৰায় পাঁচ হাজাৰ মানুহ আছিল। তেতিয়া তেওঁ শিষ্য সকলক ক’লে, “তেওঁলোকক গোট গোট কৰি পঞ্চাশ জন পঞ্চাশ জনকৈ বহিবলৈ দিয়া।”

১৫ তেতিয়া তেওঁলোকে আতাইকে তেনেদৰেই বহিবলৈ দিলে। ১৬ যীচুৱে সেই পাঁচটা পিঠা আৰু দুটা মাছ হাতত লৈ, স্বৰ্গলৈ চাই সেইবোৰক আশীৰ্বাদ কৰিলে আৰু লোক সকলৰ আগত বিলাই দিবলৈ, তেওঁ ভাঙি ভাঙি শিষ্য সকলক দিলে। ১৭ তাতে তেওঁলোক সকলোৱে খাই তৃপ্ত হ’ল। ১৮ পাছত সকলোৱে খোৱা শেষ হোৱাত বস্ত্ৰবোৰৰ ৰৈ যোৱা টুকুৰা বাৰটা পাচিত ভৰোৱা হ’ল।

যীচুৱে নিজৰ মৃত্যু আৰু পুনৰ্জন্মৰ বিষয়ে জনোৱা

১৮ এদিন ††যীচুৱে নিৰ্জন ঠাইত প্ৰাৰ্থনা কৰা সময়ত শিষ্য সকলো তেওঁৰ লগত আছিল, সেই সময়ত তেওঁ শিষ্য সকলক সুধিলে- “লোক সকলে মোক কোন বুলি কয়?” ১৯ তেতিয়া তেওঁলোকে উত্তৰ দি কলে, “যোহন বাপ্তিষ্টক, কিন্তু আন কিছুমানে এলিয়া বুলি ভাবে, আন কিছুমানে পূৰ্বকালৰ ভাববাদী সকলৰ কোনো এজন পুনৰায় জীৱিত হৈ উঠা লোক বুলি ভাবে।”

২০ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক সুধিলে, “কিন্তু তোমালোকে নো মোক কোন বুলি ভাবা?” তাতে পিতৰে উত্তৰ দি কলে, “ঈশ্বৰৰ অভিজ্ঞ জন।” ২১ তেতিয়া এই কথা কাকো নকবলৈ তেওঁ তেওঁলোকক দৃঢ় আজ্ঞা দিলে; ২২ আৰু তেওঁ কলে,

††৯:১ মথি ১০; মাৰ্ক ৬:৭-১৩

††৯:৭ মথি ১৪:১-১২; মাৰ্ক ৬:১৪-২৯

††৯:১২ মথি ১৪:১৫-২১; মাৰ্ক ৬:৩০-৪০; যো ৬:৫-১৪

††৯:১৭ গীত ১০৭:৯

*৯:১৮ মথি ১৬:১৩-২৮; মাৰ্ক ৮:২৭-৩৮

“মানুহৰ পুত্ৰই অনেক দুখ ভোগ কৰিব লাগিব আৰু পৰিচাৰক, প্ৰধান পুৰোহিত আৰু অধ্যাপক সকলৰ দ্বাৰাই তেওঁ অগ্ৰাহ্য আৰু হত হৈ তৃতীয় দিনা উত্থিত হ'ব লাগিব। ২৩ যীচুৱে সকলোৰে আগত কলে, “কোনোৱে যদি মোৰ পাছত আহিবলৈ ইচ্ছা কৰে, তেন্তে তেওঁ নিজেই নিজকে অস্বীকাৰ কৰিব লাগিব আৰু দিনে দিনে নিজৰ ক্ৰুচ তুলি লৈ, মোৰ পাছে পাছে আহিব লাগিব। ২৪ কিয়নো যি কোনোৱে নিজৰ প্ৰাণ বক্ষা কৰিব খোজে, তেওঁ তাক হেৰুৱাব; কিন্তু যি কোনোৱে মোৰ কাৰণে নিজৰ প্ৰাণ হেৰুৱায়, তেওঁহে তাক বক্ষা কৰিব। ২৫ কাৰণ কোনো মানুহে গোটেই খন জগত পায়ো নিজকে নিজে যদি হেৰুৱায় বা হানি কৰে তেন্তে তেওঁৰ কি লাভ?”

২৬ কিয়নো যি কোনোৱে মোক আৰু মোৰ বাক্যত লাজ পায়, মানুহৰ পুত্ৰই যেতিয়া নিজৰ পিতৃ আৰু পবিত্ৰ দূতৰ প্ৰভাৱেৰে আহিব, তেতিয়া তেওঁ সেই লোকক লাজ দিব। ২৭ কিন্তু মই তোমালোকক সত্যকৈ কওঁ, ইয়াতে থিয় হৈ থকা লোক সকলৰ মাজতে কিছুমান লোক আছে, যি সকলে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য নেদেখালৈ মৃত্যুৰ সোৱাদ নাপাব।”

যীচুৱে অন্য-ৰূপ ধৰা

২৮ এই ঠাঁকো কোৱাৰ আঠ দিন মানৰ পাছত, তেওঁ পিতৰ, যোহন আৰু যাকোবক লগত লৈ, প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ পৰ্ব্বতৰ ওপৰলৈ গ'ল। ২৯ তাতে প্ৰাৰ্থনা কৰোতে তেওঁৰ মুখমণ্ডলৰ সৌন্দৰ্য্যই অন্য ৰূপ ললে আৰু তেওঁৰ কাপোৰবোৰ বগা আৰু চকমকীয়া হ'ল। ৩০ সেই সময়ত দুজন মানুহে তেওঁৰ সৈতে কথা-বাৰ্তা কৰি থকা তেওঁলোকে দেখিলে, তেওঁলোক মোচি আৰু এলিয়া আছিল; ৩১ তেওঁলোকক জেযাতিৰ্ময় দেখা গৈছিল। তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ পৰিকল্পনা অনুসাৰে যীচুৱে কেনেদৰে যিৰূচালেমত মৃত্যু বৰণ কৰিব সেই বিষয়ে কথা পাতি আছিল। ৩২ তেতিয়া পিতৰ আৰু তেওঁৰ লগত যোৱা কেইজনৰ বৰ টোপনি ধৰিছিল; তথাপি জাগি থাকি, তেওঁৰ প্ৰভাৱ আৰু তেওঁৰ ওচৰত থকা সেই দুজন মানুহক দেখা পালে। ৩৩ তাতে তেওঁলোক তেওঁৰ ওচৰৰ পৰা যাবলৈ ধৰোঁতে, পিতৰে যীচুক ক'লে, “হে নাথ, ইয়াত থকা আমাৰ ভাল; আৰু আমি আপোনালৈ এটা, মোচিলৈ এটা, আৰু এলিয়ালৈ এটা, এনেদৰে তিনিটা পঁজা সাজো।” পিতৰে যি কথা কৈছিল সেই বিষয়ে তেওঁৰ কোনো জ্ঞান নাছিল।

৩৪ এই কথা কওঁতেই, এচমকা মেঘ আহি তেওঁলোকক ছাঁ কৰি ধৰিলে; তাতে মেঘ চাৰিওফালেদি সোমোওঁতে, তেওঁলোকৰ ভয় লাগিল। ৩৫ তেতিয়া সেই মেঘৰ পৰা এই বাণী শুনিলে, “এওঁ মোৰ পুত্ৰ, মোৰ মনোনীত জন, এওঁৰ কথা শুনা।” ৩৬ সেই বাণী হোৱা মাত্ৰে, যীচুক অকলে দেখা গ'ল আৰু তেওঁলোকে সেই সময়ত যি যি দেখিছিল, নীৰৱে থাকি কাকো একো কথা কোৱা নাছিল।

ভূতে ধৰা এটা ল'ৰাক সুস্থ কৰা আৰু শিক্ষা দিয়া

৩৭ তাৰ পাছদিনা তেওঁলোক পৰ্ব্বতৰ পৰা নমাৰ পাছত বহু মানুহৰ এটা দল তেওঁৰ আগত উপস্থিত হ'ল। ৩৮ সেই সময়ত মানুহবোৰৰ মাজৰ পৰা এজনে বিড়িয়াই কলে, “হে গুৰু, মই মিনতি কৰোঁ, মোৰ ল'ৰালৈ দৃষ্টি কৰক; কিয়নো সি মোৰ একোটি ল'ৰা। ৩৯ আৰু চাওঁক আত্মাই তাক ধৰাত সি অকস্মাতে আটাই পাৰে আৰু তাক মুচৰিলে মুখৰ পৰা ফেন ওলায় আৰু তাক আঘাত কৰি বৰ কষ্টেৰে এৰি যায়। ৪০ মই সেই অশুচি আত্মাক খেদাবলৈ আপোনাৰ শিষ্য সকলক মিনতি কৰিলো, কিন্তু তেওঁলোকে নোৱাৰিলে।”

৪১ তেতিয়া যীচুৱে উত্তৰ দি কলে, “হে অবিশ্বাসী আৰু অপথে যোৱা বংশ, মই কিমান কাল তোমালোকৰ লগত থাকি তোমালোকক সহিম? তোমাৰ ল'ৰা জনক ইয়ালৈ আনা।” ৪২ তাতে সি আহোঁতেই ভূতে তাক আছাৰ মাৰি পেলাই বৰকৈ মুচৰিলে। কিন্তু যীচুৱে সেই অশুচি আত্মাক ডাবি দি খেদিলে আৰু ল'ৰা জনক সুস্থ কৰি বাপেকৰ হাতত শোধাই দিলে। ৪৩ তাতে ঈশ্বৰৰ মাৰ্গম্য দেখি সকলোৱে বিস্ময় মানিলে। ৪৪ কিন্তু তেওঁ কৰা সকলো কৰ্মত আটাইবোৰে বিস্ময় মানি থাকোঁতে, তেওঁ শিষ্য সকলক কলে, “এই সকলো কথা তোমালোকে মনত ৰাখিব; কিয়নো মানুহৰ পুত্ৰক মানুহবোৰৰ হাতত শোধাই দিয়া হ'ব।” ৪৫ কিন্তু তেওঁলোকে সেই কথা নুবুজিলে আৰু বুজি নাপাবলৈ সেই বিষয়ক তেওঁলোকৰ পৰা গুপতে ৰখা হ'ল। তেওঁলোকে সেই কথাৰ বিষয়ে যীচুক সুধিবলৈও ভয় কৰিলে। ৪৬ পাছত ঈতেওঁলোকৰ মাজত কোন শেৰঠ এই কথা লৈ তেওঁলোকৰ বাদ-বিচাৰ হৈছিল। ৪৭ কিন্তু যীচুৱে তেওঁলোকৰ মনৰ বিবেচনা বুজি পোৱাত সৰু ল'ৰা এজনক নিজৰ কাষত বহুৱাই ললে। ৪৮ তাৰ পাছত তেওঁলোকক ক'লে, “যি কোনোৱে এই ল'ৰা জনক মোৰ নামেৰে গ্ৰহণ কৰে, তেওঁ মোকে গ্ৰহণ কৰে আৰু যি কোনোৱে

†৯:২৩ ৰো ৮:১৩ ; কল ৩:৫

‡৯:২৮ মথি ১৭:১-২০ ; মাৰ্ক ৯:১-২৯

‡৯:৩৫ ২ পি ১:১৬-১৮

§৯:৪৬ মথি ১৮:১-১৪ ; মাৰ্ক ৯:৩৩-৫০

মোক গ্রহণ করে, তেওঁ মোক পঠোঁরা জনকো গ্রহণ কৰো কয়নো তোমালোকৰ সকলোৰে মাজত যি জন আটাইতকৈ সৰু সেই জনেই মহান।”

৪৯ পাছত যোহানে মাত লগাই কলে, “হে নাথ, আমি এজনক আপোনাৰ নামেৰে তৃত্ববোৰক খেদোঁৱা দেখিলোঁ; কিন্তু তেওঁ আমাৰ লগত আপোনাৰ পাছে পাছে অহা নাই কাৰণে আমি তেওঁক নিষেধ কৰিলোঁ।” ৫০ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক কলে, “তেওঁক নিষেধ নকৰিবা; কিয়নো যি জন তোমালোকৰ বিপক্ষ নহয়, তেওঁ তোমালোকৰ সপক্ষ।”

যীচুৱে শেষ বাৰ যিৰুচালেমলৈ যাবলৈ ওলোৱা

৫১ পাছত **যীচুৰ স্নৰ্গলৈ যোৱাৰ সময় প্ৰায় পূৰ্ণ হোৱাৰ অৱস্থাত, তেওঁ যিৰুচালেমৰ দিশে আগবাঢ়ি যাবলৈ মনস্থ কৰিলে। ৫২ তেওঁ সেই ঠাই গৈ পোৱাৰ আগেয়ে কিছুমান বাৰ্তাবাহকক পঠালে, তেওঁলোকে যীচুৰ কাৰণে সকলোবোৰ যুগুত কৰিবলৈ চমৰীয়া সকলৰ এখন গাঁৱত সোমাল। ৫৩ কিন্তু তেওঁ যিৰুচালেমলৈ যাবৰ বাবে মন স্থিৰ কৰাত, সেই ঠাইৰ লোক সকলে তেওঁক গ্ৰহণ নকৰিলে। ৫৪ ইয়াকে দেখি যাকোব আৰু যোহন নামৰ এই দুজন শিষ্যই কলে, “হে প্ৰভু, আকাশৰ পৰা জুই ওলাই সিহঁতক যেন ভস্ম কৰে, আমি এনে আজ্ঞা দিবলৈ আপুনি ইচ্ছা কৰে নে?” ৫৫ কিন্তু তেওঁ মুখ ঘূৰাই তেওঁলোকক অনুযোগ কৰিলে। ৫৬ তাৰ পাছত তেওঁলোক আন এখন গাঁৱলৈ গ'ল। ৫৭ তেওঁলোকে বাটত যাওঁতে, এজন মানুহে যীচুক কলে, “আপুনি য'লৈকে যায় তলৈকে ময়ো আপোনাৰ পাছে পাছে যাম।” ৫৮ যীচুৱে তেওঁক কলে, “শিয়ালৰ গাঁত আছে আৰু আকাশৰ চৰাইৰো বাহ আছে কিন্তু মানুহৰ পুত্ৰৰ মূৰ খবলৈ কোনো ঠাই নাই।”

৫৯ পাছত যীচুৱে আন এজনক ক'লে, “তুমি মোৰ পাছে পাছে আহা।” কিন্তু তেওঁ ক'লে, “হে প্ৰভু, প্ৰথমতে গৈ মোৰ পিতৃক মৈদাম দিবলৈ অনুমতি দিয়ক।” ৬০ তেতিয়া তেওঁ সেই মানুহ জনক কলে, “মৃতবোৰে নিজৰ নিজৰ মৃতবোৰক মৈদাম দিয়ক কিন্তু তুমি গৈ ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ কথা প্ৰচাৰ কৰা।” ৬১ আন এজনে কলে, “হে প্ৰভু, ময়ো আপোনাৰ পাছে পাছে যাম কিন্তু প্ৰথমতে মোৰ ঘৰৰ মানুহবোৰৰ পৰা বিদায় লবলৈ মোক অনুমতি দিয়ক।” ৬২ যীচুৱে তেওঁক কলে, “যি কোনোৱে নাঙলত হাত থৈ পাছফাললৈ ঘূৰি চায় তেওঁ ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ উপযুক্ত নহয়।”

১০ অধ্যায়।

যীচুৱে সত্তৰ জনক নিযুক্ত কৰি পঠিওৱা

১০ এইবোৰ কথা কোৱাৰ পাছত প্ৰভু যীচুৱে আন সত্তৰ জনক নিযুক্ত কৰিলে। তাৰ পাছত তেওঁ নিজে যি যি নগৰ আৰু ঠাইত যাব বিচাৰিছিল, সেইবোৰ ঠাইত দুজন দুজনকৈ পঠিয়াই দিলে। ২ আৰু তেওঁলোকক ক'লে, “শস্য সৰহ, কিন্তু বনুৱা তাকৰ; সেইকাৰণে নিজৰ শস্য-ক্ষেত্ৰলৈ বনুৱা সকলক পঠিয়াই দিবলৈ, শস্যৰ গৰাকীক প্ৰাৰ্থনা কৰা।” ৩ † তোমালোক যোৱা; চোৱা, ৰাংকুকুৰৰ মাজত মই তোমালোকক মেৰ পোৱালী স্বৰূপে পঠিয়াইছোঁ। ৪ তোমালোকে কোনো ধনৰ মোনা বা জোলোঙা বা পাদুকা নলবা; আৰু বাটত যাওঁতে কাৰো সন্তাষণ #নজনাৰা। ৫ তোমালোকে যি ঘৰত সোমোৱা, তাত প্ৰথমে কৰা, “এই ঘৰৰ কুশল হওঁকা” ৬ যদি তাত কুশলৰ পাত্ৰ থাকে, তেন্তে তোমালোকৰ কুশল সেই লোকৰ ওপৰত থাকিব কিন্তু যদি তাত কুশলৰ পাত্ৰ নাই, তেন্তে তোমালোকলৈ ঘূৰি আহিব। ৭ আৰু তেওঁলোকে যি খোৱা বস্তু দিয়ে সেইবোৰকে ভোজন-পান কৰি সেই ঘৰতে থাকিবা; কিয়নো বনুৱা জন তেওঁৰ বেচৰ যোগ্য। ৮ এঘৰৰ পৰা এঘৰলৈ নাযাবা। ৯ তোমালোকে যেতিয়া এখন নগৰত সোমোৱা আৰু তাত থকা লোক সকলে তোমালোকক গ্ৰহণ কৰিলে, তেওঁলোকে তোমালোকৰ আগত যি খাবলৈ দিয়ে সেইবোৰকে ভোজন কৰিবা; ১০ সেই ঠাইত থকা ৰোগী সকলক সুস্থ কৰিবা আৰু ‘ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য তোমালোকৰ ওচৰ আহি পালে’ বুলি তেওঁলোকক ক'বা। ১১ কিন্তু কোনো নগৰত সোমালে, মানুহবোৰে যদি তোমালোকক গ্ৰহণ নকৰে, সেই নগৰৰ আলিবাটলৈ যাবা আৰু এই কথা ক'বা, ১২ তোমালোকৰ নগৰৰ যি ধূলি আমাৰ ভৰিত লাগি আছে সেই ধূলিও তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে জোকাৰি পেলালো, তথাপি এই কথা জানি লোৱা যে ‘ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য তোমালোকৰ ওচৰ আহি পালে’। ১৩ মই তোমালোকক কওঁ, সেই মহা-বিচাৰৰ দিনা এই নগৰতকৈ চদোমৰ অৱস্থা বেছি সহনীয় হ'ব। ১৪ হায় হায় কোৰাটান! ১৫ হায় হায় বেথ্ৰেচদা! তোমালোক সন্তাপৰ পাত্ৰ; কিয়নো তোমালোকৰ মাজত যিবোৰ পৰাকৰম-কাৰ্য্য কৰা হৈছিল, সেইবোৰ কাৰ্য্য তুৰ আৰু চীদোনত যদি কৰিলো হয়, তেতিয়া তাৰ নিবাসী সকলে বহুদিনৰ আগেয়ে চট পিন্ধি, ছাইত বহি অনুতাপ কৰিলেহেঁতেন। ১৬ কিন্তু মহা-বিচাৰৰ

**৯:৫১ মথি ১৯:১ ; মাৰ্ক ১০:১

††১০:৩ মথি ৯:৩৭,৩৮

‡‡১০:৪ সন্তাষণ বা নমস্কাৰ জনোৱা কাৰ্য্যটো ইহুদী সম্প্ৰদায় বা ইসৰায়েল জাতিৰ কাৰণে এটা দিঘলীয়া প্ৰথা; সেয়েহে প্ৰভু যীচুৱে বাটত যাওঁতে এই কথা পালন কৰি সময় নষ্ট কৰিব দিয়া নাই।

¶¶১০:১৩ মথি ১১:২০-২৪

দিনা তোমালোকৰ দশাতকৈ তূৰ আৰু চীদোনৰ দশা সহিবলৈ বেছি সহনীয় হ'ব।^{১৫} হে কফৰনাহম, তুমি ভাবা নে, তুমি স্বৰ্গলৈ তোলা হ'বা বুলি? তুমি নৰকলৈহে পেলোৱা হ'বা।^{১৬} যি কোনোৱে তোমালোকৰ কথা শুনে, তেওঁ মোৰো কথা শুনে যি কোনোৱে তোমালোকক অগৰাহ্য কৰে, তেওঁ মোকো অগৰাহ্য কৰে আৰু যি কোনোৱে মোক অগৰাহ্য কৰে, তেওঁ মোক পঠোৱা জনকো অগৰাহ্য কৰে।”

১৭ পাছত সেই সন্তৰ জনে আনন্দেৰে ঘূৰি আহি কলে, “হে প্ৰভু, আপোনাৰ নামৰ দ্বাৰাই ভূতবোৰো আমাৰ বশীভূত হ'ল।”^{১৮} যীচুৱে তেওঁলোকক কলে, “স্বৰ্গৰ পৰা বিজুলীৰ নিচিনাকৈ, মই চয়তানক পৰা দেখিলোঁ।^{১৯} §§চোৱা, সাপ আৰু কেঁকোৰা-বিছা গচকিবলৈ আৰু শত্ৰুৰ সকলো পৰাক্ৰমৰ ওপৰত তোমালোকক ক্ষমতা দিলোঁ; তাতে একোৱে তোমালোকৰ কোনো প্ৰকাৰে হানি কৰিব নোৱাৰিব।^{২০} তথাপি আত্মাবোৰ যে তোমালোকৰ বশীভূত হল, সেই কথাত আনন্দ নকৰি, তোমালোকৰ নাম যে স্বৰ্গত লিখা”হৈছে, সেই বাবেহে অধিক আনন্দ কৰা।”

২১ সেই ক্ষণতে তেওঁ † পিতৃৰ আত্মাত উল্লাসিত হৈ কলে, “হে পিতৃ, স্বৰ্গ আৰু পৃথিবীৰ প্ৰভু, তুমি জ্ঞানী আৰু বিদ্যাৱন্ত লোকৰ পৰা এইবোৰ কথা শুপুতে ৰাখি, শিশু সকলৰ আগত প্ৰকাশ কৰিলা, এই বাবে তোমাক ধন্যবাদ দিওঁ। হয় পিতৃ, সেইদৰে তোমাৰ দৃষ্টিত সন্তোষ জনক হোৱা কাৰণে তোমাক ধন্যবাদ দিওঁ।”

২২ মোৰ পিতৃয়ে তোমালোকক মোৰ ওপৰত সমৰ্পন কৰিছে ‡ আৰু পুত্ৰ নো কোন, পিতৃৰ বাহিৰে কোনেও এই বিষয়ে নাজানে; আৰু পিতৃ নো কোন, সেই বিষয়ে পুত্ৰৰ বাহিৰে আন কোনেও নাজানে আৰু যি জনৰ আগত পুত্ৰই তেওঁক প্ৰকাশ কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰে, তেওঁৰ বাহিৰে আন কোনেও জানিব নোৱাৰে।”

২৩ ইয়াৰ পাছত যীচুৱে তেওঁলোকৰ ফালে ঘূৰি শুপুতে কলে, “তোমালোকে যি যি দেখিছা সেইবোৰ দেখা চকুবোৰ ধন্য; ২৪ কিয়নো মই তোমালোকক কওঁ যে, তোমালোকে যি যি দেখিছা, তাক অনেক ভাৱবাদী আৰু ৰজাই দেখিবলৈ ইচ্ছা কৰিও দেখিবলৈ নাপালে আৰু তোমালোকে যি যি শুনিছা, সেই বিষয়ে অনেকে শুনিবলৈ ইচ্ছা কৰিও, শুনিবলৈ নাপালে।”

এজন দয়ালু চমৰীয়াৰ দৃষ্টান্ত

২৫ ইয়াৰ পাছত এজন বিধান-পণ্ডিতে উঠি যীচুক পৰীক্ষা কৰি চোৱাৰ ছলেৰে সুধিলে, “হে গুৰু, মই কি কৰি অনন্ত জীৱনৰ অধিকাৰী হম?”^{২৬} তেতিয়া যীচুৱে কলে, “বিধানত কি লিখা আছে? তুমি কেনেকৈ বিধান পঢ়িছা?”^{২৭} তেওঁ উত্তৰ দি কলে, “তুমি সকলো হৃদয়, সকলো পৰাণ, সকলো শক্তি আৰু সকলো চিন্তেৰে তোমাৰ প্ৰভু পৰমেশ্বৰক পেৰম কৰা, ¶ আৰু তোমাৰ চুবুৰীয়াক নিজৰ নিচিনাকৈ পেৰম কৰা।”^{২৮} তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক কলে, “তুমি সঠিক উত্তৰ দিলা; ইয়াকে কৰা তেতিয়া তুমি অনন্ত জীৱন পাবা” §

২৯ কিন্তু তেওঁ নিজকে নিৰ্দোষী কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰি যীচুক কলে, “মোৰ চুবুৰীয়া নো কোন?”^{৩০} তেতিয়া যীচুৱে সমিধান দি কলে, “এজন মানুহ যিৰুচালেমৰ পৰা যিৰীহো নগৰলৈ গৈ আছিল; যাওঁতে বাটতে তেওঁ ডকাইতৰ হাতত পৰিল; তেতিয়া সিহঁতে তেওঁক বিৰস্ত কৰি মৰিয়াই, বস্ত্ৰ-বাহানি লৈ আধামৰাকৈ মাৰি এৰি থৈ গুচি গ'ল।^{৩১} এনেতে কোনো এজন পুৰোহিত সেই বাটেদি গৈছিল; পাছত তেওঁ সেই মানুহ জনক দেখি, এফলীয়া হৈ গ'ল।^{৩২} সেইদৰে এজন লেবীয়েও সেই ঠাই পোৱাত মানুহ জনক দেখি এফলীয়া হৈ গ'ল।^{৩৩} কিন্তু এজন চমৰীয়াই যাত্ৰা কৰি গৈ থাকোতে, সেই মানুহ জনক পৰি থকা ঠাই পালে; তাতে মানুহ জনক দেখি তেওঁৰ কৰুণা উপজিল আৰু তেওঁ মানুহ জনৰ ওচৰলৈ আহিলা^{৩৪} তেওঁ মানুহজনৰ গাত তেল আৰু দৰাফাৰস বাকি দি ঘাঁৰো বান্ধিলে; পাছত নিজৰ বাহনৰ ওপৰত বহুৱাই আলহী-ঘৰলৈ লৈ গ'ল আৰু তেওঁক শুশ্ৰূষা কৰিলে।^{৩৫} পাছদিনা তেওঁ দুটা আখলি উলিয়াই আলহী-ঘৰৰ গৰাকীক দি কলে- এওঁক শুশ্ৰূষা কৰিবা আৰু যি অধিক খৰচ হয়, সেয়া মই উভতি আহিলে পৰিশোধ কৰিম।^{৩৬} এই তিনি জনৰ মাজত, ডকাইতৰ হাতত পৰা সেই মানুহ জনৰ কোন জনক চুবুৰীয়া বুলি ভাবিছা?”^{৩৭} তাতে বিধান-পণ্ডিত জনে ক'লে, “যি জনে তেওঁক দয়া কৰিলে, তেৱেঁই।” তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “তুমিও সেইদৰে কৰা।”

§§ ১০:১৯ যো ১২:৩১ ; প্ৰ ১২:৯

* ১০:২০ প্ৰ ১৩:৮ ; ২১:২৭

† ১০:২১ মথি ১১:২৫-২৭

‡ ১০:২২ মথি ২৮:১৮

¶ ১০:২৭ দিব বি ৬:৫ ; লে ১৯:১৮

§ ১০:২৮ ৰো ১০:৫ ; গাল ৩:১১-১৪

যীচু মাৰ্থা আৰু মৰিয়মৰ ঘৰত আলহী হৈ থকা

৩৮ পাছত তেওঁলোকে আগবাঢ়ি যাওঁতে, যীচুৱে এখন গাঁৱত সোমাল; সেই গাঁৱত মাৰ্থা নামেৰে এজনী মহিলাই তেওঁক আদৰণি জনাই নিজৰ ঘৰত আলহী কৰি ৰাখিলে; ৩৯ আৰু মৰিয়ম নামেৰে তেওঁৰ ভনীয়েকে প্ৰভু যীচুৰ চৰণৰ ওচৰত বহি তেওঁৰ বাক্য শুনি থাকিল। ৪০ কিন্তু মাৰ্থাই আহাৰ যোগাৰৰ বাবে বহুত ব্যস্ত আছিল। তেওঁ যীচুৰ ওচৰলৈ আহি কলে “হে প্ৰভু, মোৰ ভনীয়ে মোক যে অকলশৰে কাম কৰিবলৈ এৰি দিছে এয়া আপুনি মন নকৰে নে? সেয়েহে সহায় কৰিবলৈ তাইক আজ্ঞা দিয়ক।” ৪১ কিন্তু প্ৰভুৱে উত্তৰত তেওঁক কলে, “মাৰ্থা, মাৰ্থা, তুমি বহু বিষয়ত চিন্তিত আৰু ব্যস্ত হৈ আছা, কিন্তু মাত্ৰ এটা বিষয়হে প্ৰয়োজনীয়। ৪২ মৰিয়মে সেই উত্তম বিষয়টো মনোনীত কৰিলে, তেওঁৰ পৰা সেইটো নিয়া নহব।”

১১ অধ্যায়।

প্ৰাৰ্থনাৰ বিষয়ে শিক্ষা

১ এদিন যীচুৱে এঠাইত প্ৰাৰ্থনা কৰি আছিল। প্ৰাৰ্থনা শেষ হোৱাৰ পাছত তেওঁৰ এজন শিষ্যই ওচৰলৈ আহি কলে, “হে প্ৰভু, যোহনে যেনেকৈ তেওঁৰ শিষ্য সকলক প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ শিকালে; তেনেকৈ আপুনিও আমাক শিকাওঁক।” ২ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক কলে, “তোমালোকে প্ৰাৰ্থনা কৰা সময়ত এইদৰে কৰা, ‘হে পিতৃ, **তোমাৰ নাম পূজনীয় হওঁক; তোমাৰ ৰাজ্য হওঁক;

৩ আমাৰ প্ৰয়োজনীয় দৈনিক আহাৰ আমাক প্ৰতি দিনে দিয়া। ৪ আমাৰ পাপ ক্ষমা কৰা কিয়নো আমিও নিজৰ নিজৰ ধৰ্ম্মাক ক্ষমা কৰিলোঁ। ††আৰু আমাক পৰীক্ষালৈ নিনিবা।”

৫ ইয়াৰ পাছত যীচুৱে তেওঁলোকক কলে, “ধৰা হওঁক, তোমালোকৰ মাজৰ কোনো এজনৰ বন্ধু আছে তুমি যদি মাজনিশা বন্ধু জনৰ ওচৰত গৈ কোৱা, ‘হে বন্ধু, মোক তিনিটা পিঠা ধাৰে দিয়া; ৬ কিয়নো এইমাত্ৰ মোৰ ঘৰলৈ এজন পঠিক বন্ধু আহিছে তেওঁক আহাৰ দিবলৈ মোৰ একো আহাৰ নাই।’ ৭ তেতিয়া সেই বন্ধু জনে ভিতৰৰ পৰা উত্তৰ দি কব পাৰে ‘মোক বিৰক্ত নকৰিবা। এতিয়া দুৱাৰ বন্ধ আৰু মোৰ সন্তান সকল শুই আছে তোমাক পিঠা দিবলৈ উঠিব নোৱাৰো।’ ৮ কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ, বন্ধু হোৱা হেতুকে তেওঁ উঠি আহি নিদিলেও তুমি বাৰে বাৰে খুজি থকাত, ††এটা সময়ত তেওঁ উঠি আহি তোমাৰ যিমান প্ৰয়োজন সিমানিহে পিঠা তোমাক দিব। ৯ মই তোমালোকক পুনৰ কওঁ, খোজা †††তেতিয়া তোমালোকক দিয়া হব, বিচাৰা তেতিয়া পাবা, টুকুৰিওৱা তেতিয়া তোমালোকৰ বাবে দুৱাৰ মুকলি কৰা হব। ১০ কিয়নো খোজা লোকে পায়, বিচাৰা জনে দেখে আৰু যি জনে টুকুৰিয়াই, তেওঁলৈ দুৱাৰ মুকলি কৰা হয়। ১১ তোমালোকৰ মাজত কোন জন পিতৃয়ে পুত্ৰই পিঠা খুজিলে, শিল দিব? বা মাছ খুজিলে, মাছৰ সলনি সাপ দিব? ১২ নাইবা কণী খুজিলে তাক কেঁকোৰা-বিছা দিব? ১৩ এতেকে তোমালোক দুৰ্জন হৈয়ো নিজ নিজ সন্তান সকলক যদি ভাল বস্তু দিব জানা তেন্তে তাতকৈয়ো তোমালোকৰ স্বৰ্গত থকা পিতৃয়ে তেওঁৰ ওচৰত খোজা লোক সকলক পবিত্ৰ আত্মা নিদিব নে?”

ভূতবোৰৰ বিষয়ে শিক্ষা

১৪ এক সময়ত যীচুৱে এজন বোবা মানুহৰ পৰা এটা ভূত খেদাইছিল আৰু ভূতটো বাহিৰ হৈ যোৱাত, সেই বোবা মানুহ জনে কথা কবলৈ ধৰিলে তাকে দেখি লোক সকলে বিস্ময় মানিলে। ১৫ কিন্তু কিছুমান লোকে কলে, “ভূতৰ ৰজা বেলচব্বৰ সহায়তহে এওঁ ভূতবোৰক এনেদৰে খেদায়।”

১৬ আন কিছুমানে তেওঁক পৰীক্ষা কৰিবলৈ স্বৰ্গৰ পৰা কোনো চিন বিচাৰিলে। ১৭ কিন্তু যীচুৱে তেওঁলোকৰ মনৰ ভাব বুজি পায় কলে, “যদি কোনো ৰাজ্য নিজৰ বিৰুদ্ধে ভিন ভিন হয়, তেনেহলে সেই ৰাজ্য উছন্ন হয় আৰু এখন ঘৰত যদি নিজৰ ভিতৰতে বিভেদ জন্মে, সেই ঘৰ খনো বিনষ্ট হয়।”

১৮ চয়তান যদি নিজৰ বিৰুদ্ধে ভিন ভিন হয়, তেন্তে তাৰ ৰাজ্য কেনেকৈ থাকিব? কাৰণ তোমালোকে কৈছা যে, মই বেলচব্বৰ দুবাৰই ভূতবোৰক খেদাও। ১৯ যদি মই বেলচব্বৰ দুবাৰই ভূতবোৰক খেদাও, তেন্তে তোমালোকৰ অনুগামী সকলে কাৰ দুবাৰই খেদায়? এই কাৰণে তেওঁলোক তোমালোকৰ বিচাৰক হব। ২০ কিন্তু মই যদি ঈশ্বৰৰ আঙুলিৰে ভূতবোৰক খেদাও, তেনেহলে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য অৱশেষ তোমালোকৰ মাজলৈ আহিল। ২১ যেতিয়া এজন বলৱান লোকে অস্ত্ৰ-শস্ত্ৰৰে ভালকৈ সুসজ্জিত হৈ

**১১:২ ৰো ৮:১৫

††১১:৪ মথি ১৮:২১-৩৫

†††১১:৮ লুক ১৮:১-৮

††††১১:৯ যিৰি ২৯:১২,১৩ ; যো ১৫:৭ ; ১ যো ৫:১৪,১৫

নিজৰ ঘৰ খন পহৰা দিয়ে, তেতিয়া তেওঁৰ সম্পত্তি সুৰক্ষিত হৈ থাকে; ২২ কিন্তু যেতিয়া তেওঁতকৈ আন এজন বলরান লোক আহি তেওঁক পৰাজয় কৰে, তেতিয়া সেই বলরান লোক জনে তেওঁৰ পৰা অস্ত্ৰ-শস্ত্ৰবোৰৰ সৈতে তেওঁৰ সকলো সম্পত্তি লুণ্ঠন কৰে। ২৩ যি কোনো ব্যক্তি মোৰ ফলীয়া নহয় তেওঁ মোৰ বিপক্ষ আৰু যি কোনোৱে মোৰে সৈতে নচপায়, তেওঁ সিচি পেলায়। ২৪ যেতিয়া এটা অশুচি আত্মা কোনো মানুহৰ পৰা ওলাই যায়, তেতিয়া সি পানী নথকা ঠাইবোৰত ঘূৰি ফুৰি জিবণি বিচাৰে আৰু এনে কোনো ঠাই বিচাৰি নাপালে সি কয়, 'মই যি ঘৰৰ পৰা ওলাই আহিলো সেই ঘৰলৈকে উভতি যাম।' ২৫ পাছত উভতি আহি সি যেতিয়া সেই ঘৰ খন সৰা পোচা আৰু সজোৱা-পৰোৱা দেখে, ২৬ তেতিয়া সি গৈ নিজতকৈ দুস্ত আন সাতোটা আত্মা লগত লৈ, তাতে সোমাই নিবাস কৰে আৰু সেই মানুহ জনৰ শেষ অৱস্থা প্ৰথম অৱস্থাতকৈও বেয়া §§হৈ যায়। ২৭ এই কথা কওঁতে, এজনী তিৰোতাই লোক সকলৰ মাজৰ পৰা বৰ মতেৰে তেওঁক কলে, "আপোনাক যি গৰ্ভই ধাৰণ কৰিলে আৰু যাৰ স্তন আপুনি পান কৰিলে তেওঁ ধন্য।" ২৮ কিন্তু তেওঁ কলে, "হয়, তথাপি যি সকলে ঈশ্বৰৰ বাক্য শুনি পালন কৰে তেওঁলোকহে ধন্য।"

সৰলতাৰ বিষয়ে শিক্ষা

২৯ এনেদৰে অনেক লোক তেওঁৰ ওচৰত গোট খোৱাত, তেওঁ কবলৈ ধৰিলে, "এই কালৰ মানুহ, দুৰ্জন মানুহা ইহতে চিন বিচাৰে কিন্তু যোনা *ৰ চিনৰ বাহিৰে আন কোনো চিন ইহতক দিয়া নহব। ৩০ কিয়নো যোনা যেনেকৈ নীনবিৰ লোকলৈ চিন হৈছিল, তেনেকৈ এই কালৰ লোকৰ ওচৰত মানুহৰ পুত্ৰই চিন হব। ৩১ দক্ষিণ দেশৰ ৰাণীয়ে ১মহাবিচাৰত এই কালৰ মানুহবোৰৰ সৈতে উঠি তেওঁলোকক দোষী কৰিব কিয়নো তেওঁ চলোমনৰ জ্ঞানৰ কথা শুনিবলৈ পৃথিৱীৰ সীমাৰ পৰা আহিছিল। কিন্তু চোৱা, চলোমনতকৈয়ো মহান এজন ইয়াতে আছে। ৩২ মহা-বিচাৰত নীনবি নগৰৰ লোক সকল এই কালৰ লোক সকলৰ সৈতে থিয় হৈ ইহতক দোষী কৰিব; কিয়নো তেওঁলোকে যোনাৰ ঘোষণাত মন পালটন কৰিলে, কিন্তু চোৱা যোনাতকৈয়ো মহান এজন ইয়াত আছে। ৩৩ কোনোলোকে চাকি ধ্বলাই কোনোে গুপুত ঠাইত বা দোণৰ তলত নথয় কিন্তু ভিতৰলৈ সোমোৱাই অহা সকলক পোহৰ দিবলৈ গছাৰ ওপৰতহে থয়। ৩৪ তোমাৰ চকুৱেই শৰীৰৰ প্ৰদীপ; যেতিয়া তোমাৰ চকু ভালৈ থাকে, তেতিয়া তোমাৰ গোটেই শৰীৰ দীপ্তিময় হয়। কিন্তু যেতিয়া বেয়া থাকে, তেতিয়া তোমাৰ শৰীৰ অন্ধকাৰময় হয়। ৩৫ এতেকে তোমাৰ ভিতৰত থকা পোহৰটো যেন অন্ধকাৰ হৈ নপৰে, সেই বিষয়ে মন কৰিবা। ৩৬ এতেকে যদি তোমাৰ গোটেই শৰীৰ দীপ্তিময় আৰু তাৰ কোনো ভাগ অন্ধকাৰময় নহয়, তেনেহলে প্ৰদীপৰ উজ্বল ৰশ্মি তোমাক দিলে যি ৰূপ হয়, সেই ৰূপেই তোমাৰ সকলো শৰীৰে ধাৰণ কৰিবা"

৩৭ এই কথা কোৱাৰ পাছত এজন ফৰাচীয়ে তেওঁৰ লগত ভোজন কৰিবলৈ তেওঁক নিমন্ত্ৰণ কৰিলে; তাতে তেওঁ ভিতৰলৈ সোমাই ভোজনত বহিল। ৩৮ আৰু তেওঁক ভোজনৰ আগেয়ে নিজকে ধুই লোৱা নেদেখি, সেই ফৰাচীয়ে বিশ্বয় মানিলে। ৩৯ তেতিয়া প্ৰভুৱে তেওঁক কলে, "আপোনালোক ফৰাচী সকলে বাটি কাঁহিৰ বাহিৰ ফাল পৰিষ্কাৰ কৰে, কিন্তু আপোনালোকৰ ভিতৰফাল অপহৰণ আৰু দুস্ততাৰে পৰিপূৰ্ণ। ৪০ হে নিবেৰ্বাঁধ সকল! যি জনে বাহিৰফাল নিৰ্মাণ কৰিলে সেই জনে ভিতৰফালো নিৰ্মাণ নকৰিলে নে?" ৪১ ভিতৰত যি আছে, সেইখিনিকে দান কৰা; তেতিয়া সকলো বস্তু তোমালোকলৈ গুচি হব। ৪২ কিন্তু হয় হয় ফৰাচী সকল! আপোনালোক সন্তাপৰ পাত্ৰ। আপোনালোকে পদিনা, আৰুদ ঃআৰু বাগিছাত হোৱা শাক-পাচলিৰ দশম ভাগ দান কৰে কিন্তু ন্যায়-বিচাৰ আৰু ঈশ্বৰৰ প্ৰেম ত্যাগ কৰে। আচলতে অন্যান্য বিষয় সমূহৰ লগতে ন্যায়-বিচাৰ আৰু ঈশ্বৰৰ প্ৰেমকো পালন কৰা আপোনালোকৰ প্ৰয়োজন আছিল।

৪৩ হয় হয় ফৰাচী সকল! আপোনালোক সন্তাপৰ পাত্ৰ; কিয়নো আপোনালোকে নাম-ঘৰত প্ৰধান আসন আৰু হাট-বজাৰত সন্মানপূৰ্ণ সন্তাষণবোৰ ভাল পায়। ৪৪ হয় হয়! আপোনালোক সন্তাপৰ পাত্ৰ কিয়নো যি অদৃশ্য মৈদামৰ ওপৰত মানুহবোৰে নজনাকৈ খোজ দিয়ে, এনে মৈদামৰ নিচিনা আপোনালোক।"

৪৫ সেই সময়ত বিধান পণ্ডিত এজনে উত্তৰ দি যীচুক কলে, "হে গুৰু আপুনি যিবোৰ কথা কৈছে সেই কথাবোৰে আমাক অপমান কৰে।" ৪৬ তেতিয়া যীচুৱে কলে, "হয় হয় বিধান পণ্ডিত সকল! আপোনালোক সন্তাপৰ পাত্ৰ; কিয়নো আপোনালোকে মানুহৰ ওপৰত অসহনীয় ভাৱৰ বোজা দিয়ে, কিন্তু নিজৰ এটা আঙুলিৰেও সেই ভাৱ নুচুৱে। ৪৭ হয় হয়! আপোনালোক সন্তাপৰ পাত্ৰ, কিয়নো আপোনালোকে ভাববাদী সকলৰ স্মৃতিৰ বাবে মৈদাম নিৰ্মাণ কৰিছে কিন্তু আপোনালোকৰ পূৰ্ব-পুৰুষ সকলে তেওঁলোকক বধ কৰিছিল। ৪৮ সেয়েহে ইয়াত আপোনালোক সাক্ষী হৈছে আৰু নিজ পূৰ্ব-পুৰুষ সকলৰ কৰ্মত সন্মতিও জনাইছে, কিয়নো তেখেত সকলে প্ৰকৃততে ভাববাদী সকলক বধ কৰিছিল, সেই কাৰণে এতিয়া আপোনালোকে মৈদাম সাজিছে। ৪৯ ইয়াৰ কাৰণে ঈশ্বৰৰ জ্ঞানেও কলে, "মই তেওঁলোকলৈ ভাববাদী আৰু পাঁচনি সকলক পঠিয়াম আৰু তেওঁলোকে মই পঠিয়োৱা

§§১১:২৬ যো ৫:১৪ ; ইব্ৰী ১০:২৬,২৭ ; ২ পি ২:২০,২১

*১১:২৯ যোনা এজন ভাববাদী

†১১:৩১ ১ ৰা ১০:১-১০

‡১১:৪২ এবিধ ঔষধি গছ

সকলৰ কোনো জনক তাড়না কৰিব আৰু কোনো জনক বধ কৰিবা ৫০ সেই কাৰণে জগত সৃষ্টিৰ আৰম্ভণিৰে পৰা আজিলৈকে যিমান ভাববাদী হত্যা কৰা হৈছে, তেখেত সকলৰ বক্তৃপাতৰ কাৰণে এই সময়ৰ লোক সকল দায়ী ৫১ হয়, মই আপোনালোকক কওঁ- হেবলৰ বক্তৃপাতৰ পৰা আৰম্ভ কৰি যি জখৰিয়াক যজবেদী আৰু মন্দিৰৰ মধ্য স্থানত হত্যা কৰা হৈছিল, সেই জখৰিয়া ৫২ হত্যা পৰ্যন্ত সমস্ত বক্তৃপাতৰ বাবে এই কালৰ লোক সকল দায়ী হবা

৫৩ হয় হয় বিধান পণ্ডিত সকল! আপোনালোক সন্তাপৰ পাত্ৰা কিয়নো আপোনালোকে জ্ঞানৰ চাবি ধৰি আছে, কিন্তু তাতে প্ৰৱেশ নকৰিলে আৰু প্ৰৱেশ কৰিবলৈ ধৰা সকলকো বাধা দিছে ৫৪”

৫৫ যীচুৱে সেই ঠাই এৰি যোৱাৰ পাছত, অধ্যাপক আৰু ফৰাচী সকলে তেওঁৰ কথাত প্ৰতিৰোধ কৰিলে আৰু তেওঁকলে বহু কথাত বিতৰ্ক কৰি, ৫৬ তেওঁ কোৱা কথাৰেই তেওঁক ফাৰ্দত পেলাব বিচাৰিলে

১২ অধ্যায়

কপট আৰু লোভৰ বিষয়ে যীচুৰ শিক্ষা

১২ ১ এনেতে অসংখ্য লোক গোট খোৱাত, লোক সকলৰ মাজত গচকা-গচকি হ'ল৷ তেতিয়া যীচুৱে প্ৰথমে তেওঁৰ শিষ্য সকলক কবলৈ ধৰিলে, “যি কপট, সেই ফৰীচী সকলৰ খমিবলৈ সাৱধান হবা ৫১”

২ কিন্তু যি প্ৰকাশিত নহব এনে কোনো ঢাকি খোৱা বস্তু নাই আৰু যি জানিব পৰা নহব, এনে লুকুৱা বস্তু নাই ৫২ এতেকে তোমালোকে আন্ধাৰত যি যি কথা কলা, সেইবোৰ পোহৰত শুনা যাব আৰু ভিতৰৰ কোঠালিত তোমালোকে কাণে কাণে যি কথা কৈছা, সেয়া ঘৰৰ ওপৰৰ পৰা ঘোষণা কৰা হব ৫৩ হে মোৰ বন্ধু সকল, মই তোমালোকক কওঁ, যি সকলে শৰীৰক বধ কৰে আৰু তাৰ পাছত একো কৰিব নোৱাৰে, তেওঁলোকলৈ ভয় নকৰিবা ৫৪ কিন্তু কোন জনক ভয় কৰিব লাগে সেই বিষয়ে মই তোমালোকক জনাওঁ ভয় সেই জনক কৰিবা, যি জনৰ বধ কৰাৰ পাছত নবকতো পেলাবৰ ক্ষমতা আছে হয়, মই তোমালোকক কওঁ; তেওঁলোকে ভয় কৰা ৫৫ পাঁচোটা ঘৰ-চিৰিকা দুই পইচালৈ বিক্ৰি নকৰে নে? তথাপি সেইবোৰৰ এটাকো ঈশ্বৰৰ আগত পাহৰা নাযায় ৫৬ কিন্তু তোমালোকৰ মুৰৰ সকলো চুলিও গণনা কৰা হৈছে। ভয় নকৰিবা; কিয়নো তোমালোক অনেক ঘৰ-চিৰিকাতকৈ বহুমূলীয়া ৫৭ মই তোমালোকক পুনৰ কওঁ, মানুহবোৰৰ আগত যি জনে মোক স্বীকাৰ কৰে, মানুহৰ পুত্ৰয়ো ঈশ্বৰৰ দূতবোৰৰ আগত তেওঁক স্বীকাৰ কৰিব ৫৮ কিন্তু মানুহবোৰৰ আগত যি জনে মোক অস্বীকাৰ কৰে, ঈশ্বৰৰ দূতবোৰৰ আগত তেওঁকো অস্বীকাৰ কৰা হব ৫৯ যি কোনোৱে মানুহৰ পুত্ৰৰ অহিতে কথা কয়, তেওঁক ক্ষমা কৰা হব ৫৯ কিন্তু পবিত্ৰ আত্মাৰ অহিতে নিন্দা কৰা জনক ক্ষমা কৰা নহব ৬০ যেতিয়া তেওঁলোকে নাম-ঘৰবোৰত আৰু আধিপত্য আৰু ক্ষমতা পোৱা সকলৰ সন্মুখত তোমালোকক হাজিৰ কৰাব, তেতিয়া কেনেকৈ কি উত্তৰ দিব লাগে বা কি কথা কব লাগে, সেই বিষয়ে চিন্তা নকৰিবা ৬১ কিয়নো যি যি কথা সেই সময়ত কবলগীয়া হব, সেয়া পবিত্ৰ আত্মাই সেই মুহূৰ্ত্ততেই তোমালোকক শিকাই দিব ৬২”

৬৩ তাৰ পাছত লোক সকলৰ মাজৰ পৰা এজনে তেওঁক কলে, “হে গুৰু, পৈতৃক সম্পত্তি মোৰ সৈতে ভাগ কৰিবলৈ, মোৰ ককাইক আজ্ঞা দিয়ক ৬৪” ৬৪ কিন্তু যীচুৱে তেওঁক কলে, “হে ভাই, মোক কোনে তোমালোকৰ ওপৰত বিচাৰক বা ভাগ কৰোতা পাতিলে?” ৬৫ তেওঁ তেওঁলোকক পুনৰ কলে, “সকলো লোভৰ পৰা নিজকে দূৰত ৰাখি সাৱধানে থাকিবা; কিয়নো উপচি পৰিলেও মানুহৰ জীৱন তেওঁৰ সম্পত্তিৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ নহয় ৬৬”

৬৭ পাছত যীচুৱে তেওঁলোকক এটা দৃষ্টান্ত দি কলে, “এজন ধনী মানুহৰ মাটিত বহু শষ্য উৎপন্ন হৈছিল ৬৮ ৬৮ তাতে তেওঁ মনতে ভাবি কলে, 'মোৰ শষ্য সামৰিবলৈ ঠাই নাই; মই এতিয়া কি কৰিম?' ৬৯ পাছত তেওঁ নিজকে কলে, “মই ইয়াকে কৰিম যে, আগৰ ভড়ালবোৰ ভাঙিম আৰু এটা ডাঙৰ ভড়াল সাজিমা সেই ভৰালত মোৰ সকলো শষ্য আৰু ভাল বস্তু সামৰি থম ৬৯ তাৰ পাছত মই মোৰ প্ৰাণক কম, “হে প্ৰাণ, অনেক বছৰলৈ তোমাৰ বহুত ভাল বস্তু সাঁচি খোৱা হৈছে৷ জিৰাই-সতাই থাকা আৰু ভোজন পান কৰি আনন্দ কৰা ৬৯”

৭০ কিন্তু ঈশ্বৰে তেওঁক কলে, “হে নিৰ্বেৰীধ লোক, আজি ৰাতি তোমাৰ প্ৰাণ নিয়া হবা ৭১ তাতে যিবোৰ বস্তু যুগুত কৰি থলা, সেইবোৰ কাৰ হব? ৭২ ঠিক এইদৰে যি জনে ঈশ্বৰলৈ ধনৱান নহয়, কেৱল নিজলৈ ধন সাঁচি থয়, ৭৩ তেনেকুৱা লোক ৭৩”

৫১:৫১ জখৰিয়া এজন ভাববাদী

৫২:৪ মিচ ৫১:৭-১৩; যিৰি ১:৮; মথি ১০:২৮

**১২:২০ যাক ৪:১৩-১৬

††১২:২০ ইয় ২৭:৮; গীত ৫২:৭

‡‡১২:২১ মথি ৬:২০; ১তীম ৬:১৭-১৯; যাক ২:৫

২২ পাছত যীচুৱে তেওঁৰ শিষ্য সকলক কলে, “সেই বাবে মই তোমালোকক কওঁ, তোমালোকে কি খাম বুলি প্ৰাণৰ কাৰণে আৰু কি পিঙ্গিম বুলি শৰীৰৰ কাৰণে চিন্তা নকৰিবা। ২৩ কিয়নো আহাৰতকৈ প্ৰাণ আৰু বস্ত্ৰতকৈ শৰীৰ শেষত।” ২৪ “টোঁৰা কাউৰীবোৰলৈ চোৱা, সিহতে নবয় বা নাদায়; সিহতৰ ভৰাল বা মেৰ নাই; তথাপি ঈশ্বৰে সিহঁতক আহাৰ দিয়ে। তোমালোক চৰাইতকৈ কিমান বহুমূলীয়া! ২৫ আৰু তোমালোকৰ মাজত কোনে চিন্তা কৰি নিজৰ আয়ুস এহাতকৈ বাঢ়াব পাৰে? ২৬ এতেকে তোমালোকে যদি আটাইতকৈ সৰুটোৱে কৰিব নোৱাৰা তেন্তে আনবোৰ বিষয় কিয় চিন্তা কৰা? ২৭ পথাৰৰ কনাৰি ফুল কেনেকৈ বাঢ়ে, সেই বিষয়ে চিন্তা কৰি চোৱা; সেইবোৰে শ্ৰম নকৰে আৰু সূতাও নাকাটো মই তোমালোকক কওঁ, চলোমন তেওঁৰ সকলো ঐশ্বৰ্য্যৰে সৈতেও সেইবোৰৰ এটাৰ নিচিনাও বিভূষিত নাছিল। ২৮ কিন্তু পথাৰত থকা যি বন আজি আছে কাইলৈ জুই শালত পেলোৱা হব, তাকো যদি ঈশ্বৰে এইদৰে ভূষিত কৰে, তেন্তে হে অল্পবিশ্বাসী সকল, তোমালোকক তাতকৈয়ো কিমান বেছি ভূষিত কৰিব!

২৯ তোমালোকে কি খাবা, কি পান কৰিবা এইবোৰ তোমালোকে নিবিচাৰিবা আৰু অস্থিৰ নহবা। ৩০ কিয়নো জগতৰ সকলো জাতিয়ে এইবোৰ বিচাৰে; আৰু এইবোৰ তোমালোকৰো প্ৰয়োজন আছে বুলি তোমাৰ পিতৃয়ে জানে। ৩১ কিন্তু তোমালোকে তেওঁৰ ৰাজ্য বিচাৰা; তাতে এইবোৰ তোমালোকক দিয়া হব। ৩২ হে তাকৰ জাকট, ভয় নকৰিবা, কিয়নো তোমালোকক ৰাজ্য দিবলৈ, তোমালোকৰ পিতৃ প্ৰসন্ন হৈছে। ৩৩ তোমালোকৰ যি যি সম্পত্তি আছে, সেইবোৰ বিকৰী কৰি দৰিদ্ৰ সকলক দান কৰা আৰু যি ঠাইত চোৰ নাযায়, পোকেও নষ্ট নকৰে; এনে স্বৰ্গত নিজৰ কাৰণে পুৰণি হৈ নোযোৱা মোনা যুগুত কৰি অক্ষয় ধন সাঁচি থোৱা ৩৪ কিয়নো য’তে তোমালোকৰ ধন, ত’তে তোমালোকৰ মনো হব।

পৰ দি থকা

৩৫ তোমালোকে কঁকাল বান্ধা আৰু §§তোমালোকৰ চাকি জ্বলি থাকক, ৩৬ আৰু বিয়াৰ পৰা আহি দুৱাৰত টুকুৰিয়ালেই দুৱাৰ মেলি দিবলৈ নিজ নিজ প্ৰভুলৈ বাট চাই থকা মানুহবোৰৰ নিচিনা তোমালোকো হোৱা। *

৩৭ প্ৰভু অহাৰ পাছত যি দাস সকলক তেওঁ পৰ দি থকা দেখে, তেওঁলোক ধন্যা মই তোমালোকক স্বৰূপকৈ কওঁ, তেওঁ নিজৰ কঁকাল বান্ধি, তেওঁলোকক ভোজনত বহুৱাই, নিজেই তেওঁলোকক সেই আহাৰ বাঢ়ি দিব। ৩৮ তেওঁ দিবতীয় বা তৃতীয় পৰতো যদি আহি তেওঁলোকক সেইদৰেই দেখে তেন্তে তেওঁলোক ধন্য। ৩৯ কোন সময়ত চোৰ আহিব, সেই বিষয়ে ঘৰৰ গৰাকীয়ে জনা হলে, পৰ দি থাকি সিন্ধি দিবলৈ নিজৰ ঘৰ এৰি নিদিলেহেতেন; ইয়াক তোমালোকে জানা। ৪০ তোমালোকো যুগুত হৈ থাকা; কিয়নো যি ক্ষণত তোমালোকে নাভাবা, সেই ক্ষণতে মানুহৰ পুত্ৰ আহিব।”

৪১ তেতিয়া পিতৰে কলে, “হে প্ৰভু, এই দুষ্টান্ত অকল আমাৰ বাবে কলে নে, নাইবা সকলোকে কৈছে?” ৪২ তাতে প্ৰভুৱে কলে, “নিজৰ ভৃত্য সকলক উচিত সময়ত নিৰূপিত আহাৰ দিবলৈ, প্ৰভুৱে সিহঁতৰ ওপৰত যাক গৰাকী পাতিব এনে বিশ্বাসী আৰু বুদ্ধিমান ঘৰগিৰী কোন? ৪৩ প্ৰভু অহা সময়ত যাক এনে কৰা দেখে সেই দাস ধন্য। ৪৪ মই তোমালোকক সচাকৈ কওঁ, তেওঁ নিজৰ সৰ্বস্বৰ ওপৰত তাক ঘৰগিৰী পাতিব। ৪৫ কিন্তু সেই দাস জনে যদি নিজৰ মনতে কয়, “মোৰ প্ৰভু অহাত পলম আছে,” আৰু এনেদৰে আন বন্দী বেটিক যদি কোবাবলৈ ধৰে, আৰু ভোজন পান কৰি তেওঁ মতলীয়া হয়। ৪৬ তেন্তে যি দিন আৰু সময়ৰ কথা তেওঁ অলপো চিন্তা নকৰে, সেই দিন আৰু সময়তে তেওঁৰ প্ৰভু আহি হাজিৰ হবা তাতে প্ৰভুৱে তেওঁক কান্দি টুকুৰা টুকুৰ কৰিব আৰু অবিশ্বাসী সকলৰ কাৰণে যি ঠাই যুগুত কৰা হৈছে, তেওঁৰ স্থান তাতেই হবা।

৪৭ যি দাসে তাৰ প্ৰভুৰ ইচ্ছা জানিও যুগুত হৈ নাথাকে আৰু তেওঁৰ ইচ্ছাৰ দৰে নকৰে, সেই দাসে ভালেমান কোব খাব। ৪৮ কিন্তু যি জনে নাজানি কোবৰ যোগ্য কৰ্ম কৰে সি তাকৰ কোব খাবা যি জনক অধিক দিয়া হৈছিল, তেওঁৰ পৰা অধিক বিচৰা হব; লোক সকলে যি জনক সৰহকৈ গোটাই দিলে, তেওঁৰ পৰা অধিককৈ খুজিব। ৪৯ মই পৃথিৱীত জুই পেলাবলৈ আহিলো আৰু অহ! যদি এই আশা পূৰ্ণ হৈ আগতেই প্ৰজ্বলিত হলেহেতেন। ৫০ কিন্তু মই এটা বাণ্ডিমাৰে বাণ্ডাইজিত হব লাগে, আৰু সেয়া সম্পন্ন নোহোৱালৈ মই বহুত কষ্ট পাই আছো!

৫১ মই পৃথিৱীত শান্তি দিবলৈ আহিছো বুলি ভাবিছা নে? মই তোমালোকক কওঁ- তেনে নহয়, কিন্তু বিভেদহে দিবলৈ আহিলো। ৫২ এতিয়াৰ পৰা ঘৰৰ পাঁচ জন ভিন ভিন হৈ, দুজনৰ বিপক্ষে তিনি জন, তিনি জনৰ বিপক্ষে দুজনহে হব। ৫৩ পুতেকৰ বিপক্ষে

¶১২:৩১ গীত ৩৪:১০ ; ৰো ৮:৩১,৩২ ; ফিলি ৪:১৯

§১২:৩৫ ইফি ৬:১৪ ; ১ পি ১:১৩

*১২:৩৬ মথি ২৪:৩৬-৫১

†১২:৩৯ ১ থি ৫:২-৮ ; ২ পি ৩:১০-১২ ; প্ৰ ৩:৩ ; ১৬:১৫

‡১২:৪৮ লে ৫:১৭ ; ১ তী ১:১৩

¶১২:৫০ মথি ২০:২২ ; মাৰ্ক ১০:৩৮

বাপেক; বাপেকৰ বিপক্ষে পুতেক; জীয়েকৰ বিপক্ষে মাক, মাকৰ বিপক্ষে জীয়েক; বোৱাৰীৰ বিপক্ষে শাহুৱেক, শাহুৱেকৰ বিপক্ষে বোৱাৰী ভিন ভিন হৈ যাব।”

৫৪ ইয়াৰ পাছত যীচুৱে লোক সকলৰ ফালে চাই কলে, “পশ্চিম দিশত ডাৱৰ এচটা উঠা দেখিলেই, আপোনালোকে কয় “বৰষুণ আহিব” আৰু পাছত সেইদৰে হয়। ৫৫ দক্ষিণ ফালৰ বতাহ বুলিলে কয় 'বৰ জহ হব'; পাছত সেই জনো সেইদৰে ঘটে। ৫৬ হে কপটীয়া সকল, আপোনালোকে পৃথিবীৰ আৰু আকাশৰ ৰূপ নিৰ্ণয় কৰিব জানে; কিন্তু এই কালৰ বিষয়ে কিয় আপোনালোকে নিৰ্ণয় কৰিব নাজানে?

৫৭ নিজৰ বিষয়ে যথার্থ বিচাৰ কি কাৰণত কৰিব নোৱাৰে? ৫৮ কিয়নো আপোনাৰ গুচৰিয়াৰ সৈতে আপুনি যেতিয়া বিচাৰকৰ গুচৰলে যায়, তেতিয়া বাটতেই তেওঁৰ পৰা মুক্ত হবলৈ চেষ্টা কৰে যাতে তেওঁ আপোনাক বিচাৰকৰ সনুখলৈ বলেৰে টানি নিনিয়ে আৰু বিচাৰকৰ হাতত শোধাই নিদিয়ে; তেতিয়া দাৰোগায়ে বন্দীশালত সোমাই থব নোৱাৰিব। ৫৯ মই আপোনালোকক কওঁ, শেষ পইচাটোও পৰিশোধ নকৰালৈকে কোনো প্ৰকাৰে আপুনি কাৰাগাৰৰ পৰা মুক্ত হব নোৱাৰিব।”

১৩ অধ্যায়

মন পালটনৰ বিষয়ে শিক্ষা

১৩ ^১ সেই সময়ত তাত উপস্থিত থকা কেইজনমান লোকে যীচুক গালীলীয়া লোকৰ বিষয়ে এই সমবাদ দিলে যে, পীলাতে তেওঁলোকৰ বলিৰ উৎসৰ্গৰ তেজৰ সৈতে গালীলীয়া সকলৰ তেজ মিহলি কৰিছিল। ^২ যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁলোকক কলে, “আপোনালোকে ভাবিছে নে যে, এই গালীলীয়া সকলে দুখ-ভোগ কৰাৰ কাৰণে আন গালীলীয়া সকলতকৈ অধিক পাপী আছিল? ^৩ মই আপোনালোকক কওঁ তেনে নহয়; কিন্তু মন পালটন নকৰিলে, আপোনালোক সকলোৱে সেইদৰে বিনষ্ট হব। ^৪ চীলোহত এটা ওখ দুৰ্গৰ পতনত যি গুঠৰ জন মানুহৰ মৃত্যু হৈছিল, আপোনালোকে ভাবে নেকি যে যিৰুচালেমৰ বাকী মানুহতকৈ তেওঁলোক বেছি পাপী আছিল? ^৫ মই আপোনালোকক কওঁ তেনে নহয়; কিন্তু মন পালটন নকৰিলে, আপোনালোকো বিনষ্ট হব।

অপ্ৰয়োজনীয় গছৰ শিক্ষা

^৬ তাৰ পাছত যীচুৱে এই দৃষ্টান্ত দি কলে, “কোনো এজন মানুহৰ দৰাফাৰীত এজোপা ডিমৰু গছ বোৱা হৈছিল। এবাৰ গৰাকীয়ে আহি তাৰ ফল বিচাৰিলে, কিন্তু এটাও ফল নাপালে। ^৭ তেতিয়া গৰাকীয়ে বাৰীচোৱাক কলে, 'চোৱা, মই তিনি বছৰ ধৰি এই ডিমৰু গছৰ ফল বিচাৰি আছো, কিন্তু একোৱে নাপাও; সেয়েহে ইয়াক কাটি পেলোৱা। কিয় ইয়াক অযথা ভূমি নষ্ট কৰিব দিওঁ?’

^৮ তাতে বাৰীচোৱাই তেওঁক উত্তৰ দি কলে, 'হে প্ৰভু এই বছৰো থাকিবলৈ দিয়ক। মই ইয়াৰ চাৰিওফালে খান্দি সাৰ দিমা

^৯ পাছত যদি ফল ধৰে, তেন্তে ভালৈ; নহলে ইয়াক কাটি পেলাব।”

বিশ্ৰাম বাবে এজন ৰোগীক সুস্থ কৰা;

^{১০} এদিন বিশ্ৰাম বাবে এটা নাম-ঘৰত যীচুৱে উপদেশ দি আছিল। ^{১১} তাত এনে এগৰাকী মহিলা আছিল, যি মহিলা গৰাকীয়ে এটা শক্তিশীল কৰা দুষ্ট আত্মাৰ অধিনত গুঠৰ বছৰ ধৰি কষ্ট ভোগ কৰি আছিল আৰু তাই কুঁজী হৈ গৈছিল, একেবাৰে পোন হব পৰা নাছিল। ^{১২} যীচুৱে তাইক দেখি মাতিলে আৰু কলে, “হে নাৰী তোমাৰ শক্তিশীল অৱস্থাৰ পৰা ভূমি মুক্ত হোৱা।” ^{১৩} তাৰ পাছত যীচুৱে তাইৰ ওপৰত হাত ৰাখিলে আৰু লগে লগে তাই পোন হৈ ঈশ্বৰৰ স্তুতি কৰিলে। ^{১৪} কিন্তু যীচুৱে বিশ্ৰাম বাবে সুস্থ কৰাৰ কাৰণে, নাম-ঘৰৰ নেতা জনে কেৰাধিত হৈ লোক সকলক কলে, “কাম কৰাৰ কাৰণে ছদিন আছে গতিকে সেই ছদিনত আহিবা আৰু সুস্থ হবা, বিশ্ৰাম বাৰত নহয়।”

^{১৫} প্ৰভুৱে তেওঁক উত্তৰ দি কলে, “কপটীয়া সকল! বিশ্ৰামবাৰে আপোনালোক সকলোৱে জানো নিজৰ গাধ বা গৰু গোহালিৰ পৰা মেলি পানী খোৱাবলৈ নিনিয়ে? ^{১৬} তেনেহলে সুদীৰ্ঘ গুঠৰ বছৰ ধৰি চয়তানৰ বন্ধনত থকা অব্ৰাহামৰ বংশৰ এই মহিলা গৰাকীক বিশ্ৰাম বাৰৰ দিনা এই বন্ধনৰ পৰা মুকলি কৰা উচিত নহয় নে?”

^{১৭} তেওঁ এইবোৰ কথা কোৱাৰ পাছত, তেওঁৰ বিৰুদ্ধে যি সকল লোক আছিল: সেই লোক সকলে লাজ পালে কিন্তু তেওঁ কৰা সকলো মহান কাৰ্যবোৰ দেখি লোক সকলে আনন্দ কৰিলে।

সৰিয়হ গুটি আৰু খমিৰৰ দৃষ্টান্ত

১৮ ১৮ তাৰ পাছত যীচুৱে কলে, “ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য কিহৰ নিচিনা ? আৰু কিহৰ লগত মই ইয়াৰ তুলনা দিম? ১৯ ই হল এটা সৰু সৰিয়হৰ বীজৰদৰে; এজন লোকে সেইবোৰ আনি নিজৰ বাগিছাত সিঁচিলে আৰু তাৰ পৰা গজালি ওলাই বাঢ়ি এজোপা ডাঙৰ গছ হৈ উঠিল; তাতে আকাশৰ চৰাইবোৰে আহি তাৰ ডালবোৰত বাহ সাজিলে।”

২০ তেওঁ আকৌ কলে, “ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যক মই কিহৰ লগত তুলনা কৰিম? ২১ ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য খমীৰৰদৰে এগৰাকী মহিলাই তাকে লৈ পৰায় তিনি দোণ ময়দাৰ সৈতে মিহলায় আৰু আটাইখিনি ময়দা নুফুলালোকে ঢাকি থয়া”

পৰিতৰাণলৈ প্ৰাৰ্থনাপূৰ্ণে চেষ্টা কৰাৰ বিষয়ে শিক্ষা

২২ এইদৰে তেওঁ নগৰে নগৰে গাঁৱে গাঁৱে উপদেশ দি দি যিক্ৰচালেমলৈ গ'ল। ২৩ তেতিয়া কোনো এজনে সুধিলে, “প্ৰভু, তাকৰ লোকেহে উদ্ধাৰ পাব নে?” তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে ২৪ “ ঠেক দুৱাৰেদি সোমাবলৈ বহুত কষ্ট, প্ৰাৰ্থনাপূৰ্ণে চেষ্টা কৰা; মই তোমালোকক কওঁ, অনেক লোকে তাত সোমাবৰ বাবে যত্ন কৰিব, কিন্তু নোৱাৰিব।

২৫ কাৰণ ঘৰৰ গৰাকীয়ে উঠি দুৱাৰ বন্ধ কৰিব, তেতিয়া তোমালোকে বাহিৰত থিয় হৈ দুৱাৰত টুকুৰিয়াই ক'বা, প্ৰভু আমালৈ দুৱাৰ মেলি দিয়ক, তেওঁ উত্তৰ দি আপোনালোকক কব, 'তোমালোক কৰ মানুহ, সেই বিষয়ে মই নাজানো।' ; ২৬ তেতিয়া তোমালোকে ক'বা, আপোনাৰ সাক্ষাতে আমি ভোজন পান কৰিলোঁ আৰু আমাৰ আলি বাটতে আপুনি উপদেশ দিলে। ২৭ কিন্তু তেওঁ উত্তৰ দি কব, মই তোমালোকক কওঁ, 'এই সকল কৰ মানুহ, সেই বিষয়ে মই নাজানো; হে দুৱাচাৰীবোৰ মোৰ ওচৰৰ পৰা দূৰ হ!'

২৮ তেতিয়া কৰন্দন আৰু দাঁত কৰচনি হ'ব! তাতে তোমালোকে অব্ৰাহাম, ইচহাক, যাকোব আৰু ভাববাদী সকলক ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত দেখা পাবা, কিন্তু তোমালোকক বাহিৰত পেলোৱা হ'ব। ২৯ তেতে পূব, পশ্চিম, উত্তৰ, দক্ষিণৰ পৰা মানুহবোৰ আহি ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত ভোজনত বহিব, ৩০ আৰু চোৱা যি সকল আগ হব, সেই সকলোবোৰ পাছ পৰিব ; আৰু যি সকল পাছ পৰিব তেওঁলোক আগবাঢ়িব।”

৩১ কিছু সময়ৰ পাছত কেইজনমান ফৰিচী আহি তেওঁক কলে, “তুমি ইয়াৰ পৰা আতৰি যোৱা; কাৰণ হেৰোদে তোমাক বধ কৰিবলৈ বিচাৰি আছে।” ৩২ যীচুয়ে তেওঁলোকক কলে, “যোৱা তোমালোকে গৈ সেই শিয়ালক এই কথা কোৱাগৈ, মই আজি আৰু কাইলৈ ভূত খেদাম নৰিয়াক সুস্থ কৰিম, তৃতীয় দিনা মই মোৰ কাৰ্য সিদ্ধ কৰিম। ৩৩ যি কি নহওঁক আজি, কাইলৈ আৰু পৰহিলৈ মই যাত্ৰাত আগবাঢ়ি থাকিব লাগিব; কোনো কাৰণতেই এজনো ভাৱবাদী যিক্ৰচালেমৰ পৰা দূৰৈত মৃত্যু হব নোৱাৰে।

৩৪ হে যিক্ৰচালেম ! যিক্ৰচালেম! যি জনে ভাববাদী সকলক বধ কৰে আৰু তোমাৰ ওচৰলৈ পঠোৱা সকলৰ ওপৰত শিল দলিয়াই। বহুবাৰ মই তোমাৰ এই ল'ৰা ছোৱালীবোৰক বচাব খুজিছিলোঁ, কুকুৰাই যেনেকৈ নিজ পোৱালীবোৰক ডেউকাৰ তলত সুৰক্ষা দি ৰাখে তেনেকৈ ৰাখিব খুজিছিলোঁ: কিন্তু আপুনি সন্মত নহ'ল। ৩৫ চোৱা তোমালোকৰ ঘৰ ধংস হৈ গৈছে; মই তোমালোকক কওঁ- যেতিয়ালৈকে তোমালোকে এই কথা নোকোৱা “প্ৰভুৰ নামেৰে যি জন আহিছে তেওঁ ধন্য” তেতিয়ালৈকে তোমালোকে মোক দেখিবলৈ নাপাবা।

১৪ অধ্যায়

বিশ্বাম বাৰে এজন ৰোগীক সুস্থ কৰা

১৪ ১ এদিন বিশ্বাম বাৰে এইদৰে হৈছিল, যীচু এজন প্ৰধান ফৰিচী চলাওঁতাৰ ঘৰত পিঠা খাবলৈ সোমাল, তাতে লোক সকলে তেওঁক ভালকৈ চাবলৈ ধৰিলে। ২ সেই ঠাইত তেওঁৰ আগত এজন জলেদাৰী বেমাৰত আক্ৰান্ত লোক আছিল। ৩ তাতে যীচুৱে মাত লগাই বিধান পণ্ডিত আৰু ফৰিচী সকলক সুধিলে, “বিশ্বাম বাৰে সুস্থ কৰিব পাই নে নাপায়?”

৪ কিন্তু তেওঁলোক নিজম দি থাকিল। তেতিয়া তেওঁ মানুহ জনক মাতি আনি সুস্থ কৰি পঠাই দিলে। ৫ আৰু তেওঁলোকক কলে, “আপোনালোকৰ কাৰোবাৰ বলধ বা গাধ নাদত পৰিলে, তৎক্ষণাত নুতুলিব নে?” ৬ তেতিয়া তেওঁলোকে সেই কথাৰ উত্তৰ দিব নোৱাৰিলে।

মহা ভোজৰ দৃষ্টান্ত

৭ তেতিয়া লোক সকলে প্ৰধান ঠাই বাচি লোৱা দেখি, যীচুৱে তেওঁলোকক দৃষ্টান্ত দি কলে, ৮ কোনোবাই তোমাক বিয়ালৈ নিমন্ত্ৰণ কৰিলে, প্ৰধান ঠাইত নবহিবা; কিজানি তোমাতকৈ মান্যৱস্ত কোনো মানুহ নিমন্ত্ৰণ হৈছে; ৯ পাছত তেনে কৰিলে, যি জনে তোমালোক দুয়োকে নিমন্ত্ৰণ কৰিছে; তেওঁ আহি তোমাক কব, “এওঁক তোমাৰ ঠাইতো এৰি দিয়া”। তেতিয়া তুমি

লাজত পৰিবা, কাৰণ তুমি গৈ সকলোতকৈ চাপৰ ঠাইত বহিব লাগিব। ^{১০} কিন্তু যেতিয়া নিমন্ত্ৰিত হৈও চাপৰ ঠাইত বহিবা; তেতিয়া তোমাক নিমন্ত্ৰণ কৰা জন আহি, দেখিলে কব “হে বন্ধু ওখ ঠাইলৈ যোৱা”; তেতিয়া তোমাৰ সৈতে ভোজনত বহা সকলোৰে আগত তুমি মৰ্যাদা পাবা। ^{১১} কিয়নো যি কোনোৱে নিজকে বৰ বুলি মানে, তেওঁক সৰু কৰা হব; আৰু যি কোনোৱে নিজকে সৰু বুলি মানে, তেওঁক বৰ কৰা হব। ^{১২} তেতিয়া তেওঁক নিমন্ত্ৰণ কৰা জনে ক’লে, “দুপৰ বা নিশাৰ ভোজ পাতিলে, তুমি নিজৰ বন্ধু বা ভাই সকলক বা জ্ঞাতি-কুটুম্ব বা ধনবন্ত চুবুৰীয়া সকলক নামাতিবা; তেওঁলোকে তোমাক নিমন্ত্ৰণ কৰিব, আৰু তোমাৰ প্ৰতিদান ঘূৰাই দিব। ^{১৩} কিন্তু যেতিয়া ভোজ পাতা, তেতিয়া দৰিদৰ, কোঙা, খোৰা, অন্ধ এনে লোকক মাতিবা। ^{১৪} তাতে তোমাক প্ৰতিদান দিয়া হ’ব। ^{১৫} যি সকলে যীচুৰ সৈতে ভোজনত বহিছিল, তেওঁলোকৰ মাজৰ এজনে এই কথা শুনি, তেওঁক কলে, “যি কোনোৱে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত ভোজন কৰিব তেওঁ ধন্য।” ^{১৬} কিন্তু যীচুৱে তেওঁক কলে, “এজন মানুহে নিশা বৰ ভোজ পাতি, অনেক লোকক নিমন্ত্ৰণ কৰিলে। ^{১৭} পাছত ভোজনৰ সময় হোৱাত, তেওঁ নিজৰ এজন দাসক পঠাই নিমন্ত্ৰিত সকলক কলে, আহক, এতিয়া ভোজন যুগুত হৈছে। ^{১৮} তাতে সকলো লোকে একে ভাবে ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ ধৰিলে। প্ৰথম জনে তেওঁক কলে, মই এডৰা মাটি কিনিছোঁ; মই তোমাক মিনতি কৰিছোঁ; মই সেই মাটি চাবলৈ যাব লাগে। ^{১৯} আন এজনে কলে, মই পাঁচ হাল বলদ কিনিছোঁ; সেইবাবে ময়ো তোমাক মিনতি কৰিছোঁ, মই পথাৰত প্ৰমাণ চাবলৈ যাওঁ। ^{২০} আন এজনে কলে, মই এগৰাকীক বিয়া কৰালো, এই কাৰণে যাব নোৱাৰো। ^{২১} তেতিয়া সেই দাসে আহি মহাশয়ৰ আগত লোক সকলৰ সম্বাদ দিলে। তেতিয়া ঘৰৰ গৰাকীয়ে কৰুণ হৈ তেওঁৰ দাসক কলে, তুমি নগৰৰ আলি আৰু সৰু বাটলৈ বেগাই ওলাই দৰিদৰ, কোঙা, অন্ধ, খোৰা এনে লোক সকলক ইয়ালৈ মাতি আনাগৈ। ^{২২} পাছত সেই দাসে কলে, হে মহাশয় আপোনাৰ আজ্ঞাৰ দৰে হৈছে; তথাপি এতিয়াও ঠাই আছে। ^{২৩} তেতিয়া ঘৰৰ গৰাকীয়ে দাসক কলে, ৰাজবাট আৰু আলিবাটলৈ ওলাই যোৱা আৰু মোৰ ঘৰ ভৰাবলৈ লোক সকলক উচতাই আনাগৈ। ^{২৪} কিয়নো মই আপোনালোকক কওঁ, সেই নিমন্ত্ৰিত লোক সকলৰ এজনেও মোৰ ভোজনৰ আস্বাদ নাপাব”।

প্ৰকৃত শিষ্যৰ লক্ষণ

^{২৫} তেতিয়া যীচুৰ সঙ্গে সঙ্গে এদল মানুহ গৈ আছিল, যাওঁতে তেওঁ মুখ ঘূৰাই সেই লোক সকলৰ ফালে চাই কলে-, ^{২৬} “কোনোৱে মোৰ ওচৰলৈ আহি নিজৰ মাক, বাপেক, তিৰোতা, সন্তান, ভায়েক, ভনীয়েক আনকি নিজৰ প্ৰাণকো অপ্ৰিয় বুলি নামানে, তেনেহলে তেওঁ মোৰ শিষ্য হব নোৱাৰে। ^{২৭} যি কোনোৱে নিজৰ কৰুচ লৈ মোৰ পাছত আহিব নোৱাৰে, তেৱোঁ মোৰ শিষ্য হব নোৱাৰে। ^{২৮} কিয়নো গড় কাৰেং বান্ধিবলৈ মন কৰিলে, প্ৰথমতে বহি তাৰ কিমান খৰচ আৰু ইয়াক সম্পূৰ্ণ কৰিবলৈ সমৰ্থ আছে নে নাই, এই বিষয়ে গণনা নকৰা আপোনালোকৰ মাজত কোন আছে? ^{২৯} তেওঁ ভেটি তুলি যদি সম্পূৰ্ণ কৰিব নোৱাৰে, তেন্তে এই কৰ্ম চাই থকা লোক সকলে তেওঁক বিদৰূপ কৰি কব ধৰিব, ^{৩০} “এই মানুহজনে সাজিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে কিন্তু সম্পূৰ্ণ কৰিব নোৱাৰিলে।”

^{৩১} অথবা অন্য এজন ৰজাৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ যাওঁতে প্ৰথমতে বহি চিন্তা নকৰিবনে, যে তেওঁৰ দহ হাজাৰ সৈন্যই বিপক্ষৰ বিশ হাজাৰ সৈন্যৰ বিৰুদ্ধে যুজিব পাৰিব নে নোৱাৰিব? ^{৩২} যদি নোৱাৰে তেন্তে সি জন ৰজা দূৰৈত থাকোতেই, কটকী পঠিয়াই সন্ধিৰ কথা সুধিব। ^{৩৩} এতেকে আপোনালোকৰ যি কোনোৱে নিজৰ সৰ্বস্ব ত্যাগ নকৰে, তেওঁ মোৰ শিষ্য হব নোৱাৰে। ^{৩৪} লোণ হলে উত্তম; কিন্তু যদি লোণৰো সোৱাদ নাইকিয়া হয়, তেন্তে ইয়াক কিহেৰে পুণৰাই সোৱাদ কৰা হব? ^{৩৫} সি মাটিৰ বা সাৰৰ ভেটিৰ কাৰণেও উপযুক্ত নহব; তাতে মানুহে সেইবোৰ বাহিৰলৈ পেলাই দিব। যি জনৰ শুনিলে কাণ আছে, তেওঁ শুনক।

১৫ অধ্যায়

মন পালটোৱা পাপী মানুহৰ পৰিত্ৰাণত ঈশ্বৰৰ যে আনন্দ হয়, সেই বিষয়ৰ তিনিটা দৃষ্টান্ত

১৫ ^১ সেই সময়ত কৰ সংগ্ৰহকৰী আৰু পাপী লোক সকলে যীচুৰ কথা শুনিবৰ বাবে আহিছিল। ^২ তেতিয়া ফৰীচী আৰু অধ্যাপক সকলে গৰিহণা কৰি কলে, “এই লোক জনে পাপী লোক সকলক গ্ৰহণ কৰিলে আৰু তেওঁলোকৰ সৈতে ভোজন-পানো কৰে।”

^৩ তেতিয়া তেখেত সকলক এই দৃষ্টান্ত দি তেওঁ কলে, “এশ মেৰ থকা কোনো মানুহৰ যদি এটা হেৰায়, ^৪ তেনেহলে তেওঁ সেই নিৰানব্বৈটা মেৰক হাবিৰ মাজতে এৰি হেৰুৱাটোক বিচাৰি নাযাব নে? ^৫ আৰু যেতিয়া হেৰুৱাটোক বিচাৰি পায়, তেতিয়া আনন্দিত হয় আৰু নিজৰ কান্ধত তুলি ঘৰলৈ আনে। ^৬ এইদৰে যেতিয়া তেওঁ ঘৰ আহি পায়, তেতিয়া বন্ধু আৰু চুবুৰীয়া সকলক মাতি একত্ৰিত কৰি তেওঁলোকক কয়, “মোৰ সৈতে আনন্দ কৰা; কিয়নো মই হেৰোৱা মেৰ-পোৱালিটো পালোঁ”। ^৭ মই আপোনালোকক কওঁ, সেইদৰে মন পালটন নকৰা নিৰানব্বই জন ধাৰ্মিক লোকৰ অৰ্থে যিমান আনন্দ, মন পালটোৱা

এজন পাপীৰ অৰ্থে, স্বৰ্গত তাতকৈ অধিক আনন্দ হব।^৮ অথবা কোনো এজনী মহিলাৰ দহোটা আধলিৰ যদি এটা হেৰাই, তেওঁ চাকি জ্বলাই ঘৰ সাৰি তাক নোপোৱালৈকে নিবিচাৰিব নে? ^৯ আৰু হেৰুৱাতো বিচাৰি পালে, তেওঁ নিজৰ বন্ধু আৰু চুবুৰীয়া সকলক একলগে গোটায় কয়, “মোৰ সৈতে আনন্দ কৰা; কিয়নো যি আধলিটো হেৰুৱাইছিলো সেইটো পালোঁ”।^{১০} সেইদৰে মই আপোনালোকক কওঁ, মন পালটোৱা এজন পাপীৰ অৰ্থে, ঈশ্বৰৰ দূতবোৰৰ সাক্ষাতে আনন্দ হয়।”

^{১১} তেওঁ পুনৰ কলে, “কোনো এজন মানুহৰ দুজন পুতেক আছিল; ^{১২} সৰুটোৱে বাপেকক কলে, “দেউতা সম্পত্তিৰ যি ভাগ মই পাই, সেই ভাগ মোক দিয়ক।” তেতিয়া তেওঁ নিজৰ সম্পত্তি সিহঁতক ভগাই দিলে।^{১৩} অলপ দিনৰ পাছত, সেই জন সৰু পুতেকে সকলো গোটাই দূৰ দেশলৈ যাত্ৰা কৰি তাত লম্পট আচৰণ কৰি সকলো সম্পত্তি অপব্যয় কৰিলে।^{১৪} তাতে সকলো ব্যয় হোৱাত, সেই দেশত তেওঁৰ বৰ আকাল হল, আৰু তাতে সৰু পুতেক জনে কষ্ট পাবলৈ ধৰিলে।^{১৫} তেতিয়া তেওঁ গৈ সেই দেশৰ এজন মানুহৰ আশ্ৰয় ললে। তাতে সেই মানুহ জনে তেওঁক গাহৰি চৰাবলৈ নিজৰ পথাৰলৈ পঠাই দিলে।^{১৬} তেওঁ গাহৰিয়ে খোৱা দানাৰে ভৃগু হবলৈ বৰ হেপাঁহ কৰিলে, কাৰণ তাতে তেওঁক কোনো এ একো খাবলৈ দিয়া নাছিল।^{১৭} শেষত, এদিন তেওঁ দেনতা পাই কলে, “মোৰ পিতৃৰ ওচৰত বহুত চাকৰে পৈত ভৰাই খাবলৈ পাই কিন্তু ইয়াত মই ভোকৰ জ্বালাত মৰিছো।^{১৮} মই এতিয়া দেউতাৰ ঘৰলৈ গৈ এই কথা কয়, ‘স্বৰ্গৰ অহিতে আৰু আপোনাৰ দেখাত পাপ কৰিলো; ^{১৯} আপোনাৰ পুত্ৰ বুলি মতাৰ যোগ্য নহওঁ; মোক আপোনাৰ এটা চাকৰৰ নিচিনাকৈ হলেও ৰাখক’।^{২০} পাছত তেওঁ তেনে ভাবেই দেউতাকৰ ওচৰলৈ আহিল। কিন্তু তেওঁ ঘৰৰ পৰা দূৰৈত থাকোতেই, দেউতাকে দেখিলে আৰু তেওঁক চাই মৰম লগাত চুমা খালে।^{২১} তেতিয়া পুতেকে কলে, “দেউতা স্বৰ্গৰ অহিতে আৰু আপোনাৰ দেখাত, মই পাপ কৰিলোঁ। আপোনাৰ পুত্ৰ বুলি মোক মাতিবলৈও মই এতিয়া যোগ্য নহওঁ”।^{২২} কিন্তু বাপেকে দাসবোৰক কলে, আটাইতকৈ উত্তম বস্ত্ৰৰ বেগাই আনি এওঁক পিন্ধাই দে; এওঁৰ হাতত আঙঠি, ভৰিত জোতা দে; ^{২৩} পোহনীয়া দামুৰিতো আনি মাৰা আহা, আমি ভোজন কৰি, ৰং কৰোঁহক; ^{২৪} কিয়নো মোৰ এই লৰা মৰি গৈছিল আৰু এতিয়া এওঁ জীৱন পাইছে। এওঁ হেৰাই গৈছিল কিন্তু এতিয়া বিচাৰি পাইছো।” এনেদৰে কৈ তেওঁ আনন্দ কৰিবলৈ ধৰিলে।^{২৫} সেই সময়ত বৰ পুতেক পথাৰত আছিল। পাছত তেওঁ আহি ওচৰ পাই, বাজনা আৰু নচাৰ শব্দ শুনিলে।^{২৬} তেতিয়া দাসবোৰৰ এটাক মাতি সুধিলে, “এইবোৰ নো কি হৈছে?”^{২৭} তেতিয়া দাস জনে কলে “তোমাৰ ভায়েৰা আহিল; আৰু তোমাৰ পিতৃয়ে তেওঁক সুস্থ শৰীৰে পোৱা হেতুকে, পোহনীয়া দামুৰিটো মাৰিৰ দিলে।”

^{২৮} তেতিয়া তেওঁৰ খং উঠিল আৰু ভিতৰলৈ যাবলৈ ইচ্ছা নকৰিলে; পাছত দেউতাক ওলাই আহিল আৰু তেওঁক বিনয়েৰে বুজালে, ^{২৯} তেতিয়া বৰ পুত্ৰই বাপেকক উত্তৰ দি কলে, “চাওঁক, ইমান বছৰে মই আপোনাৰ সেৱা কৰিলো, কেতিয়াও মই আপোনাৰ আজ্ঞা উলঙ্ঘন কৰা নাই; তথাপি মোৰ বন্ধুসকলৰ লগত প্ৰীতি ভোজ কৰিবলৈ এটি ছাগলী পোৱালিও আপুনি মোক দিয়া নাই।^{৩০} কিন্তু আপোনাৰ সৰু লৰা বেষ্মাৰ লগত সকলো ধন খৰছ এতিয়া ঘূৰি আহিছে আৰু আপুনি সি ঘূৰি আহোতেই তাৰ কাৰণে পোহনীয়া দামুৰিটো মাৰিলে”।^{৩১} তেতিয়া বাপেকে সেই ল'ৰাক কলে, “বোপা তুমি সদায় মোৰ লগত আছা আৰু মোৰ যি যি আছে, সকলো তোমাৰেই।^{৩২} কিন্তু তোমাৰ এই ভায়েৰা মৰা হৈয়ো আকৌ জীয়াই উঠিল; হেৰোৱা হৈয়ো পালো; এই কাৰণে আমি প্ৰীতি ভোজ পাতি আনন্দ কৰিব লাগে”

১৬ অধ্যায়

ধন ব্যৱহাৰ কৰাৰ বিষয়ে এটা দৃষ্টান্ত

১৬ ^১ যীচুৱে শিষ্য সকলক ক'লে: “এজন ধনী মানুহৰ এজন ঘৰগিৰী ^১ আছিল, এই ঘৰগিৰীয়ে ধনী মানুহ জনৰ সম্পদ নষ্ট কৰিছে বুলি অভিযোগ আনিলে।

^২ তেতিয়া সেই ধনী ব্যক্তি জনে ঘৰগিৰী দায়িত্বত থকা ব্যক্তি জনক মাতি ক'লে, এইবোৰ তোমাৰ বিষয়ে মই কি শুনিছো? তোমাৰ কামৰ হিচাব মোক দিয়া, তুমি আৰু মোৰ ঘৰগিৰী দায়িত্বত থাকিব নোৱাৰা।”

^৩ তেতিয়া সেই ঘৰগিৰী দায়িত্বত থকা ব্যক্তি জনে মনতে ভাবিলে, 'এতিয়া মই কি কৰিম, যদি মোক এই কৰ্মৰ পৰা আতৰাই দিয়ে, মই দিন হাজিৰা কৰি খাবলৈ মোৰ শক্তি নাই আৰু ভিক্ষা কৰিবলৈও মোৰ লাজ লাগে। ^৪ মোক ঘৰগিৰী দায়িত্বৰ পৰা আতৰালেও লোক সকলে যাতে তেওঁলোকৰ ঘৰলৈ মোক নিমন্ত্ৰণ কৰে, সেই কাৰণে কি কৰিব লাগিব তাক মই জানিছোঁ।’

^৫ তাৰ পাছত তেওঁ ধনী মানুহ জনৰ প্ৰতিজন ধৰ্ম্মক মাতিলে আৰু তেওঁ প্ৰথম জনক সুধিলে, ‘আমাৰ গৰাকীক কিমান ঋণ পৰিশোধ কৰিবলৈ আছে?’ ^৬ তেওঁ ক'লে, এশ মন তেলা ঘৰগিৰীয়ে তেওঁক ক'লে, ‘তোমাৰ তালিকা পত্ৰ খন লোৱা আৰু ইয়াতে সোনকালে পঞ্চাশ লিখা।’ ^৭ তাৰ পাছত আন জনক সুধিলে, ‘তোমাৰ কিমান দিব লগীয়া ঋণ আছে?’ তেওঁ ক'লে এশ মন ঘেহুঁ। তেতিয়া তেওঁক ক'লে “তোমাৰ তালিকা পত্ৰ খন লোৱা আৰু আশী লিখা।”

৮ তেওঁ সকলো কাম আগ-পাছ বিচাৰ কৰি বুদ্ধিমান লোকৰদৰে কৰিছিল। এই হেতুকে ধনী লোক জনে ঘৰগিৰীক শলাগিলে, কিয়নো পোহৰৰ সন্তানতকৈ এই জগতৰ সন্তানবোৰ নিজ জাতিলৈ অধিক বুদ্ধিৱন্ত।^৯ মই তোমালোকক কওঁ, অযথার্থ ধনেৰে আপোনালোকে নিজলৈ বন্ধু লাভ কৰে, কিন্তু যেতিয়া সম্পদৰ অন্ত পৰিব, তেতিয়া তেওঁলোকে আপোনালোকক অনন্ত নিবাসত গ্ৰহণ কৰিব।

১০ যি জন অলপ কথাত বিশ্বাসী তেওঁ অধিক কথাতো বিশ্বাসী; যি জন সৰুকতকৈ সৰুত অধৰ্মি, তেওঁ অধিকতো অধৰ্মি।

১১ এই কাৰণে পাৰ্থিৱ ধনত যদি অবিশ্বাসী হোৱা, তেন্তে প্ৰকৃত ধনত আপোনাক কোনে বিশ্বাস কৰিব? ১২ যদি অন্য লোকৰ বিষয়ত বিশ্বাসী নহোৱা, তেন্তে যি আপোনাৰ নিজৰ তাক কেনেকৈ আপোনাক দিব।

১৩ কোনো চাকৰে দুজন গৰাকীৰ ওচৰত খাটিব নোৱাৰে, কিয়নো তেতিয়া তেওঁ এজনক ঘিণ কৰি আন জনক ভাল পাব, নাইবা এজনত আসক্ত হৈ আন জনক হয়ে জ্ঞান কৰিব। আপোনালোকে ঈশ্বৰ আৰু ধন এই দুয়োটা বিষয়তে একেলগে খাটিব নোৱাৰা।”

১৪ এই কথাবোৰ শুনি, ধন লুতীয়া ফৰীচী সকলে তেওঁক উপলুপ্তা কৰিলে। ১৫ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক’লে, “আপোনালোকে মানুহৰ আগত নিজকে নিজে ধাৰ্মিক দেখুৱাওঁতা, কিন্তু ঈশ্বৰে আপোনালোকৰ হৃদয় জানে; এতেকে মানুহৰ মাজত যি উত্তম, ঈশ্বৰে দেখাত সেয়ে ঘিণলগীয়া।

১৬ যোহন অহালৈকে বিধান আৰু ভাববাদী সকলৰ বাক্য আছিল; তেতিয়াৰ পৰা ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ শুভবাৰ্তা ঘোষণা কৰা হৈছে, প্ৰতিজনে অতি আগৰহেৰে সেই ৰাজ্যত প্ৰৱেশ কৰিবলৈ আপ্ৰাণ চেষ্টা কৰিছে। ১৭ কিন্তু বিধানৰ এক বিন্দু লুপ্ত হোৱাতকৈ আকাশ আৰু পৃথিৱী লুপ্ত হোৱা সহজ।

১৮ যি কোনোৱে নিজৰ পত্ৰিক বিবাহ বিচ্ছেদ কৰি অন্য মহিলাক বিবাহ কৰায়, তেওঁ ব্যভিচাৰ কৰে; যদি সেই পৰিত্যক্তা মহিলা গৰাকীক আন কোনো লোকে বিয়া পাতে তেৱোঁ ব্যভিচাৰ কৰে।

১৯ কোনো এজন ধনী মানুহ আছিল। তেওঁ বেঙেনা বৰগীয়া শণ সূতাৰ কাপোৰ পিন্ধি, প্ৰতিদিনে নিজৰ বহুত সম্পত্তিত উল্লাস কৰি আছিল।

২০ লাজৰ নামেৰে গোটেই শৰীৰত ঘা লগা এজন মগনীয়া সেই ধনী ব্যক্তি জনৰ দুৱাৰত থোৱা হৈছিল। ২১ সেই ধনী ব্যক্তি জনৰ টেবুলৰ তলত পৰা খোৱা বস্ত্ৰে পেট পুৰাবলৈ মগনীয়া জনে আশা কৰি ৰৈ থাকিছিল। তাতে কুকুৰবোৰেও আহি তাৰ ঘাঁবোৰ চেলেকি থাকে। **

২২ কালক্ৰমে সেই মগনীয়া জন মৰিল, স্বৰ্গদূত সকলে আহি অববাহামৰ কোলালৈ তেওঁক লৈ গ’ল। পাছত ধনী ব্যক্তি জনে মৰিল তাতে তেওঁক মৈদাম দিয়া হল। ২৩ ধনী ব্যক্তি জনে নৰকত অতি যাতনা পাই ওপৰলৈ চকু তুলি চাই বহু দুৰত অববাহাম আৰু তেওঁৰ কোলাত লাজাৰক দেখা পালে।

২৪ তেতিয়া ধনী ব্যক্তি জনে চিঞৰি ক’লে, “পিতৃ অববাহাম, মোৰ প্ৰতি দয়া কৰক আৰু লাজাৰক ইয়ালৈ পঠাই দিয়ক। তেওঁ আঙুলিৰ আগ পানীত জুবুৰিয়াই, মোৰ জিভা চেঁচা কৰিবলৈ তেওঁক পঠিয়াই দিয়ক।”

২৫ কিন্তু অববাহামে তেওঁক ক’লে, 'বোপা, তুমি জীয়াই থকা কালত যেনেদৰে নিজকলৈ সুখত আছিল, সেইদৰে লাজাৰে দুখ পাইছিল, এতিয়া সেই কথা সোঁৱৰণ কৰা; কিন্তু এতিয়া তেওঁ ইয়াত শাস্তিত আছে আৰু তুমি হলে যাতনা পাই আছা। ২৬ এতিয়া তোমাৰ আৰু আমাৰ মাজত এক মহাশূন্য স্থাপন কৰা আছে। আমি ইচ্ছা কৰিলেও ইয়াৰ পৰা তুমি থকা ঠাইলৈ যাব নোৱাৰোঁ।’

২৭ ধনী ব্যক্তি জনে ক’লে, “হে পিতৃ, তেনেহলে দয়া কৰি লাজাৰক মোৰ দেউতাৰ ঘৰলৈ পঠিয়াই দিয়ক। ২৮ তাতে মোৰ পাঁচ জন ভাই আছে, সিহঁতক যেন তেওঁ গৈ, আহিবলগীয়া এই যাতনাৰ ঠাইৰ বিষয়ে সান্ধ্য দি সাৱধান কৰি দিয়ে।

২৯ কিন্তু অববাহামে তেওঁক ক’লে, তেওঁলোকৰ বাবে মোচি আৰু ভাববাদী সকল আছে; তেওঁলোকৰ কথা শুনক। ৩০ তেতিয়া সেই ধনী ব্যক্তি জনে ক’লে, “তেনে নহওঁক পিতৃ অববাহাম, কিন্তু মৃত সকলৰ মাজৰ পৰা যদি কোনো এজন তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ যায়, তেনেহলে তেওঁলোকে মন পালটাব।

৩১ তেতিয়া তেওঁক অববাহামে ক’লে, “যদি তেওঁলোকে মোচি আৰু ভাববাদী সকলৰ বাক্য নুশনে, তেনেহলে মৃত সকলৰ মাজৰ পৰা কোনো এজন উঠি গৈ কলেও তেওঁলোকে নুশনিব।”

**১৬:২১ মথি ৬:২০ ; ১তীম ৬:১৭-১৯ ; যাক ২:৫

১৭ অধ্যায়

বিধিনি, ক্ষমা, বিশ্বাস, আৰু নম্ৰতাৰ বিষয়ে শিক্ষা

১৭^১ যীচুৱে তেওঁৰ শিষ্য সকলক ক'লে, “যিহৰ দ্বাৰা পাপ হয়, সেয়া আহিবই: কিন্তু যাৰ দ্বাৰা আছে, তেওঁ সন্তাপৰ পাত্ৰ।^২ সৰু সৰুৰ মাজৰ এজনকো যদি কোনোৱে পাপৰ পথত লৈ যায়, তেনেহলে তেওঁৰ ডিঙিত জাঁত আৰি সাগৰত পেলাই দিয়া ভাল।^৩ তোমালোকে নিজৰ বিষয়ত সারধান হোৱা। তোমাৰ ভায়ে যদি পাপ কৰে, তেওঁক তিৰস্কাৰ কৰা আৰু তেওঁ যদি অনুতাপ কৰে তেনেহলে তেওঁক ক্ষমা কৰা।^৪ তেওঁ যদি এদিনৰ ভিতৰত তোমাৰ বিৰুদ্ধে সাত বাৰ পাপ কৰে আৰু সাত বাৰেই উভতি আহি কয়, “মই মন-পালটন কৰিছোঁ”; তেতিয়াও তেওঁক ক্ষমা কৰিবা।”

^৫ তেতিয়া পাঁচনি সকলে প্ৰভুক ক'লে, “আমাৰ বিশ্বাস বঢ়াই দিয়ক।”^৬ তেতিয়া প্ৰভুৱে কলে, “এটি সৰিয়হ গুটিৰ সমান যদি তোমালোকৰ বিশ্বাস হয়, তেনেহলে তুমি এই নুনি গছক কব পাৰিবা 'উভালি যা আৰু সাগৰত ৰোৱা হ'; তেতিয়া দেখিবা সি তোমাৰ কথা শুনিছে।^৭ তোমালোকৰ মাজত কাৰোবাৰ দাসে হাল বাই, বা ভেৰা চৰাই পথাৰৰ পৰা যেতিয়া আহে, তেতিয়া তেওঁক কৰা নে- “তুমি এতিয়াই আহা, ভোজনত বহা।”^৮ তাতকৈ তেওঁক নকৰা নে, “মোৰ খোৱা বস্তু যুগুত কৰা আৰু মই খাই বৈ আজৰি নহওঁ মানে, কঁকালত গামোচা বান্ধি মোৰ আলপৈচান ধৰা; পাছত তুমিও খোৱা-ৰোৱা কৰিবা।”^৯ সেই দাসে তেওঁৰ আজ্ঞা দিয়া অনুসাৰে কাৰ্য কৰা কাৰণে তেওঁক কি ধন্যবাদ দিব? ^{১০} তোমালোকৰ বাবেও সেই একেই কথাৰ প্ৰয়োজ্য। তোমালোকক যি কাৰ্য কৰিবলৈ আজ্ঞা দিয়া হৈছে, সেইদৰে সকলোবোৰ কাৰ্য কৰাৰ পাছত কৰা, 'আমি অযোগ্য দাস, আমাৰ কৰ্তব্যহে আমি কৰিলোঁ।”

দহ জন কুষ্ঠ ৰোগীক সুস্থ কৰা

^{১১} যীচুৱে যিৰূচালেমলৈ যাওঁতে, চমৰীয়া আৰু গালীলৰ কাষেদি গৈ আছিল। ^{১২} সেই সময়ত এখন গাঁৱত সোমায়োঁতে দহ জন কুষ্ঠ ৰোগীয়ে দূৰত থিয় হৈ তেওঁক দেখা দি, ^{১৩} বৰ মাতেৰে ক'লে, “হে যীচু, মহাশয়, আমাক দয়া কৰক।”

^{১৪} তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক দেখি ক'লে, “তোমালোকে গৈ পুৰোহিত সকলৰ আগত নিজকে নিজে দেখুওৱা।” পাছত তেওঁলোক গৈ থাকোতে শুচি হ'ল। ^{১৫} তাতে তেওঁলোকৰ মাজৰ এজনে, নিজকে সুস্থ হোৱা দেখি, বৰ মাতেৰে ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা কৰি উলটি আহিল; ^{১৬} আৰু যীচুৰ চৰণত উবুৰি হৈ পৰি তেওঁৰ স্তুতি কৰিবলৈ ধৰিলে; সেই লোক জন, চমৰীয়া আছিল। ^{১৭} ইয়াকে দেখি যীচুৱে কলে, “তোমালোক দহ জনেই শুচি নহলা নে? তেনেহলে আন ন জন ক'ত? ^{১৮} এই অন্য জাতি মানুহ জনৰ বাহিৰে আন কোনো এজনে ঈশ্বৰক স্তুতি কৰিবলৈ কিয় উলটি নাছিল?” ^{১৯} পাছত যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “উঠা আৰু যোৱা; তোমাৰ বিশ্বাসেই তোমাক সুস্থ কৰিলে।”

ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ আগমণৰ বিষয়ে শিক্ষা

^{২০} ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য কেতিয়া আহিব বুলি ফৰীচী সকলে এই কথা সোধাত, তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, ^{২১} “ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য দৃশ্যৰূপে নাই; ইয়াতে বা সেইখিনিতে চোৱা, এনে কথা কোনোৱে নকব; কাৰণ চাওঁক, ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য আপোনালোকৰ ভিতৰতে আছে।”

^{২২} পাছত যীচুৱে তেওঁৰ শিষ্য সকলক ক'লে, “যি কালত তোমালোকে মানুহৰ পুত্ৰৰ এটা দিন দেখিবলৈ ইচ্ছা কৰিবা, কিন্তু দেখিবলৈ নাপাবা, সেই কাল আহিব। ^{২৩} মানুহবোৰে তেতিয়া চোৱা, সৌ তাত আছে; চোৱা, ইয়াত আছে, এই বুলি তোমালোকক ক'ব; কিন্তু তোমালোক নাযাবা আৰু তেওঁলোকৰ পাছে পাছে নচলিবা। ^{২৪} কিয়নো বিজুলীয়ে যেনেকৈ আকাশৰ এফালে ওলালে, আকাশৰ আন ফাললৈকে পোহৰ কৰে, মানুহৰ পুত্ৰৰ দিনতো সেইদৰেই হ'ব। ^{২৫} কিন্তু প্ৰথমতে তেওঁ অনেক দুখ ভোগ কৰি, এই কালৰ মানুহৰ দ্বাৰাই অগ্ৰাহ্য হ'ব লাগিব। ^{২৬} নোহৰ সময়ত যেনেকুৱা হৈছিল, মানুহৰ পুত্ৰৰ সময়তো তেনেকুৱাই হ'ব। ^{২৭} নোহ জাহাজত উঠা দিনলৈকে লোক সকলে ভোজন-পান কৰিছিল, বিয়া কৰিছিল আৰু বিয়াও দিছিল। ^{২৮} সেইদৰে লোটৰ সময়তো লোক সকলে ভোজন-পান কৰিছিল, কিনা-বেচা, ৰুৱা-পোতা আৰু ঘৰ সাজিছিল। ^{২৯} কিন্তু যিদিনা লোট চদোমৰ পৰা ওলাই আহিল, সেই দিনাই আকাশৰ পৰা জ্বই আৰু গন্ধক বৰষিল আৰু সেই ঠাইৰ সকলোকে ধ্বংস কৰিলে। ^{৩০} সেইদৰে মানুহৰ পুত্ৰ প্ৰকাশিত হোৱা দিনতো হ'ব। ^{৩১} সেইদিনা কোনোবা যদি ঘৰৰ ওপৰত আছে কিন্তু তেওঁৰ নিজৰ বস্তুবোৰ যদি ঘৰৰ ভিতৰত আছে, তেন্তে তেওঁ বস্তুবোৰ আনিবলৈ নানা মক। তেনেদৰে কোনোবা যদি পথাৰত আছে, তেন্তে কোনো বস্তু লবলৈ উলটি নাহক। ^{৩২} লোটৰ তিৰোতাক সোঁৱৰা। ^{৩৩} যি কোনোৱে নিজৰ পৰাণ ৰাখিবলৈ বিচাৰে, তেওঁ তাক হেৰুৱাব। কিন্তু যি কোনোৱে পৰাণ হেৰুৱায়, তেওঁ তাক বচাব। ^{৩৪} মই তোমালোকক কওঁ, সেই ৰাতি দুজন মানুহ একে শয্যাতে থাকোঁতে, এজনক গ্ৰহণ কৰা হ'ব, আন জনক ত্যাগ কৰা হ'ব। ^{৩৫} দুজনী তিৰোতাই একে লগে জাঁতেৰে ডলি থাকোঁতে এজনীক গ্ৰহণ কৰা

হ'ব। ৩৬ দুজন মানুহ পথাৰত থাকোঁতে এজনক গ্ৰহণ কৰা হ'ব, এজনক ত্যাগ কৰা হ'ব।" ৩৭ তেতিয়া তেওঁলোকে উত্তৰ দি তেওঁক সুধিলে, "ক'ত প্ৰভু?" তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক কলে, "য'ত মৰা শ থাকে, তাতে শত্ত্বোনা গোট খায়।"

১৮ অধ্যায়

সফল প্ৰাৰ্থনাৰ বিষয়ে দুটা দৃষ্টান্ত

১৮ নিৰাস নোহোৱাকৈ তেওঁলোকে যেন সকলো সময়তে প্ৰাৰ্থনা কৰা উচিত, এই বিষয়ে বুজি পাবৰ কাৰণে যীচুৱে তেওঁলোকক এই দৃষ্টান্ত দি কলে, ২ "এখন নগৰত ঈশ্বৰলৈ ভয় নকৰা, মানুহকো নমনা, এনে এজন বিচাৰক আছিল। ৩ সেই নগৰত এজনী বাৰী মহিলাও আছিল; তেওঁ সেই বিচাৰকৰ ওচৰলৈ আহি নিবেদন কৰিলে যে, অন্যায়াৰ প্ৰতিকাৰ কৰি মোৰ বিপক্ষৰ পৰা মোক উদ্ধাৰ কৰক। ৪ তাতে তেওঁ কিছু দিনলৈ সন্মত নহ'ল; কিন্তু পাছত নিজৰ মনতে ক'লে, মই যদিও ঈশ্বৰক ভয় নকৰোঁ, আৰু মানুহকো নামানো, ৫ তথাপি এই বিধবা গৰাকীয়ে মোক বাৰে বাৰে আমনি দিয়াৰ কাৰণে, অন্যায়াৰ প্ৰতিকাৰ কৰি উদ্ধাৰ কৰিম; নহলে তেওঁ পুণৰ আহি মোক আমনি দিব।"

৬ পাছত প্ৰভুৱে ক'লে, সেই অধাৰ্মিক বিচাৰকক কি কয় "শুনা। ৭ তেতিয়া ঈশ্বৰলৈ দিনে ৰাতিয়ে কাকূতি কৰা তেওঁৰ যি মনোনীত লোকৰ ভালৰ অৰ্থে তেওঁ শত্ৰুক শাস্তি দিবলৈ পলম কৰে, তেওঁ অন্যায়াৰ প্ৰতিকাৰ কৰি সেই লোকক উদ্ধাৰ নকৰিব নে? ৮ মই তোমালোকক কওঁ, তেওঁ সোনকালে আহিব আৰু অন্যায়াৰ প্ৰতিকাৰ কৰি তেওঁলোকক উদ্ধাৰ কৰিব। তথাপি যেতিয়া মানুহৰ পুত্ৰ আহিব, তেতিয়া পৃথিবীত বিশ্বাস পাব নে?"

৯ ইয়াৰ পাছত, নিজকে ধাৰ্মিক বুলি ভবা আৰু আন লোকক হেয়জ্ঞান কৰা, এনে কিছুমান লোকৰ উদ্দেশ্যে তেওঁ এই দৃষ্টান্ত দিলে। ১০ "দুজন মানুহে ধৰ্মধামত প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ গ'ল; তেওঁলোকৰ এজন ফৰীচী, আন জন কৰ সংগ্ৰহকাৰী। ১১ ফৰীচীয়ে থিয় হৈ নিজৰ মতে এইদৰে প্ৰাৰ্থনা কৰিলে, "হে ঈশ্বৰ, মই আন মানুহৰ নিচিনা অপহাৰক, অন্যায়াকাৰী, ব্যভিচাৰী, নাইবা এই কৰ সংগ্ৰহকাৰী জনৰ নিচিনাও নহওঁ, এই কাৰণে মই তোমাৰ স্তুতি কৰোঁ। ১২ মই সপ্তাহত দুবাৰ লগোন দিওঁ; আৰু মোৰ সকলো আয়ৰ দশম ভাগ দান কৰোঁ।"

১৩ কিন্তু কৰ সংগ্ৰহকাৰী সকলে আতৰত থিয় হৈ, স্বৰ্গৰ ফালে চকু তুলিবলৈ সাহস নকৰিলে, কিন্তু নিজৰ হিয়া ভুকুৱাই ভুকুৱাই ক'লে, "হে ঈশ্বৰ, মই এজন পাপী; মোলৈ প্ৰায়শ্চিত্তৰ দ্বাৰাই প্ৰসন্ন হওঁক।" ১৪ মই তোমালোকক কওঁ, সেই ব্যক্তি জন ধাৰ্মিক বুলি গন্য নহব, কিন্তু এই জনহে গন্য হৈ নিজৰ ঘৰলৈ গ'ল; কিয়নো যি কোনোৱে নিজকে নিজে বৰ বুলি মানে, তেওঁক সৰু কৰা হ'ব; কিন্তু যি কোনোৱে নিজকে নিজে সৰু বুলি মানে, তেওঁক বৰ কৰা হ'ব।"

শিশু সকললৈ যীচুৰ অনুগ্ৰহ

১৫ এদিন লোক সকলে নিজ নিজ শিশুবোৰক যীচুৱে চুই আশীৰ্ব্বাদ কৰিবৰ কাৰণে তেওঁৰ ওচৰলৈ আনিলে; কিন্তু শিষ্য সকলে এইবোৰ দেখি তেওঁলোকক ডাবি দিলে। ১৬ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ওচৰলৈ মাতি কলে, শিশুবোৰক মোৰ ওচৰলৈ আহিবলৈ দিয়া, নিষেধ নকৰিবা: কিয়নো ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য এনেকুৱা লোকৰ বাবে।" ১৭ এই দৃষ্টান্তটো দিয়াৰ পাছত তেওঁ ক'লে, "তোমালোকক স্বৰূপকৈ কওঁ, যি কোনোৱে শিশুবোৰৰ নিচিনা হৈ ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য গ্ৰহণ নকৰে, তেওঁ তাত কোনোমতে সোমাবলৈ নাপাব।"

এজন ধনী শাসনকৰ্তাৰ প্ৰশ্ন আৰু উত্তৰ

১৮ এজন ধনী শাসনকৰ্তাই সুধিলে- "হে সৎ গুৰু, মই কি কৰি অনন্ত জীৱনৰ অধিকাৰী হ'ম?" ১৯ যীচুৱে কলে, "কিয় মোক সৎ বুলি কৈছা? ঈশ্বৰৰ বাহিৰে সৎ কোনো নাই। ২০ তুমি ঈশ্বৰৰ আজ্ঞাবোৰ জানা নে, ব্যভিচাৰ নকৰিবা, নৰ-বধ নকৰিবা, চুৰ নকৰিবা, মিছা সাক্ষ্য নিদিবা, তোমাৰ পিতৃ-মাতৃক সন্মান কৰিবা।" ২১ তাতে শাসনকৰ্তাই ক'লে, "ডেকা কালৰে পৰা মই এই সকলো বোৰ পালন কৰি আছোঁ।"

২২ যীচুৱে এই কথা শুনি, তেওঁক ক'লে, "এতিয়াও এটা বিষয়ত তোমাৰ কৰটি আছে; তোমাৰ যি যি আছে, আটাইবোৰ বেছি দৰিদৰ সকলক বিলাই দিয়া, তেতিয়াহে স্বৰ্গত তোমাৰ ধন হব; তাৰ পাছত মোৰ পাছে পাছে আহা।" ২৩ তেওঁ যেতিয়া এই কথা শুনিলে, তেতিয়া তেওঁ শোকাতুৰ হ'ল, কিয়নো তেওঁ বৰ ধনী আছিল। ২৪ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক দেখি ক'লে, "ধনৱন্ত লোক সকল ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত সোমোৱা কেনে দুঃসাধ্য! ২৫ কিয়নো ধনী লোক "ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত" সোমোৱাতকৈ, বেজীৰ বিন্ধাৰে উট সৰকি যোৱাই সহজ। ২৬ যি সকল লোকে এই কথা শুনিলে তেওঁলোকে ক'লে, "তেন্তে কোনে পৰিতৰণ পাব?" ২৭ যীচুৱে উত্তৰ দি ক'লে, "যিবোৰ কথা মানুহৰ দেখাত অসাধ্য, সেইবোৰ কৰ্ম ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিত সাধ্য।"

২৮ তেতিয়া পিতৰে ক'লে, “চাওঁক, আমি নিজৰ সকলো এৰি আপোনাৰ পাছে পাছে আহিলো।” ২৯ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “মই তোমালোকক স্বৰূপকৈ কওঁ, ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ কাৰণে যি কোনোৱে ঘৰ, তিৰোতা, ভায়েক, মাক-বাপেক, বা সন্তান সকলক ত্যাগ কৰে, ৩০ এই পৃথিৱীত তেওঁৰ অধিক গুণ, আৰু পৰকালত “অনন্ত জীৱন” নাপাব, এনে কোনো নাই।”

নিজৰ মৃত্যু আৰু পুনৰুত্থান বিষয়ে তৃতীয় বাৰ জনোৱা

৩১ পাছত তেওঁ বাৰ জন পাঁচনিক লগত লৈ তেওঁলোকক ক'লে, “চোৱা, আমি যিৱকালেমলৈ যাত্ৰা কৰিছোঁ; তাতে ভাববাদী সকলৰ দ্বাৰাই যি যি লিখা আছে, সেই সকলো কথা মানুহৰ পুত্ৰত সিদ্ধ হ'ব। ৩২ কিয়নো পৰজাতি লোকৰ হাতত তেওঁক শোধাই দিয়া হ'ব; তাতে মানুহে তেওঁক বিদ্ৰূপ কৰিব, অপমান কৰিব, তেওঁৰ গাত খুই পেলাব, ৩৩ আৰু চাবুকেৰে কোবাই তেওঁক বধ কৰিব; পাছত তিনি দিনৰ দিনা তেওঁ আকৌ উঠিব।”

৩৪ কিন্তু এই কথা তেওঁ কিয় ক'লে, সেই বিষয়ে তেওঁলোকে একো নুবুজিলে; তেওঁলোকৰ পৰা এই বাক্য গোপন কৰি ৰখাৰ বাবে, যি বাক্য কোৱা হ'ল; সেই বাক্যৰ বিষয়ে তেওঁলোকে একো নাজানিলে।

যিৰীহোত এজন অন্ধক চকু দিয়া

৩৫ পাছত তেওঁ যিৰীহোৰ ওচৰ পোৱাত, এজন অন্ধই বাটৰ কাষত বহি ভিক্ষা কৰি আছিল। ৩৬ তাতে মানুহৰ দল এটাই সেই বাটেদি যোৱা শুনি, তেওঁ তাৰ কাৰণ সুধিলে। ৩৭ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, “নাচৰতীয়া যীচু এই বাটেদি গৈ আছে।”

৩৮ তেতিয়া তেওঁ ৰিঙিয়াই ক'লে, “হে যীচু, দায়ুদৰ সন্তান, মোক দয়া কৰক।” ৩৯ তাতে তেওঁক মনে মনে থাকিবৰ বাবে আগে আগে যোৱা মানুহবোৰে আহি তেওঁক ডাবি দিলে; কিন্তু তেওঁ তেতিয়া বেচিকৈ আটাই পাৰি ক'লে, “হে দায়ুদৰ সন্তান, মোক দয়া কৰক।”

৪০ তেতিয়া যীচু থমকি ৰ'ল আৰু তেওঁৰ ওচৰলৈ মানুহ জনক আনিবলৈ আজ্ঞা দিলে। ৪১ পাছত তেওঁ ওচৰলৈ অহাত, যীচুৱে তেওঁক সুধিলে, “মই কি কৰাটো তোমাৰ ইচ্ছা”? তেতিয়া তেওঁ ক'লে, “হে প্ৰভু, মই যেন দেখিবলৈ পাওঁ।”

৪২ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “ভূমি দৃষ্টি পোৱা; তোমাৰ বিশ্বাসেই তোমাক ৰক্ষা কৰিলে।” ৪৩ সেই সময়ত তেওঁ দৃষ্টি পালে আৰু ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা কৰি তেওঁৰ পাছে পাছে গ'ল; মানুহবোৰে এই কাৰ্য দেখা পাই ঈশ্বৰৰ স্তুতি কৰিব ধৰিলে।

১৯ অধ্যায়।

চক্ৰেয়ৰ মন পালটন

১ পাছত যীচু যিৰীহো নগৰত সোমাই সেই নগৰৰ মাজেদি যাবলৈ ধৰিলে। ২ সেই নগৰত চক্ৰেয় নামৰ এজন মানুহ আছিল। তেওঁ কৰ সংগ্ৰহক সকলৰ প্ৰধান আৰু ধনী আছিল। ৩ তেওঁ যীচুক চাবলৈ অৰ্থাৎ যীচু নো কোন হয় জানিবৰ বাবে, তেওঁক চাবলৈ বহুত চেষ্টা কৰিলে, কিন্তু মানুহৰ ভিৰ বেছি হোৱা বাবে যীচুক দেখা নাপালে, কাৰণ তেওঁ চুটি-চাপৰ লোক আছিল। ৪ সেয়েহে তেওঁ সকলোৰে আগত বেগাই গ'ল আৰু যি পথেৰে যীচু আহি আছিল, সেই পথৰ কাষত থকা ডিমৰু গছ এজোপাত উঠি যীচুক চাবলৈ ধৰিলে। ৫ পাছত যীচুৱে সেই ঠাই পাওঁতে, ওপৰলৈ চাই তেওঁক দেখি ক'লে, “হে চক্ৰেয়, বেগাই নামি আহা, কিয়নো মই আজি তোমাৰ ঘৰত থাকিব লাগে।” ৬ তেতিয়া তেওঁ বেগাই নামি আহি, আনন্দেৰে তেওঁক আলহী কৰি ৰাখিবলৈ লৈ গ'ল। ৭ তাকে দেখি সকলোৱেই ভোৰভোৰাই কবলৈ ধৰিলে, “এওঁ এজন পাপী মানুহৰ ঘৰত আলহী হ'বলৈ গৈছে।” ††

৮ তেতিয়া চক্ৰেয়ই প্ৰভুৰ আগত থিয় হৈ ক'লে, “হে প্ৰভু, চাওঁক মোৰ যি সম্পত্তি আছে, তাৰ আধাখিনি দৰিদ্ৰ লোকক দান কৰোঁ আৰু মিছা অপবাদ দি, কোনো মানুহৰ পৰা যদি কিবা লৈছোঁ, তেন্তে তাৰ চাৰি গুণ ††ওজোতাই দিওঁ।” ৯ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “আজি এই ঘৰলৈ পৰিত্ৰাণ আহিল; কিয়নো এৱোঁ অব্বাহামৰেই সন্তান।” ১০ কাৰণ, যি হেৰাল, তাক বিচাৰি ৰক্ষা কৰিবলৈ মানুহৰ পুত্ৰ আহিল।” †††

††১৯:৭ মথি ৯:১১; লুক ৫:৩০;

††১৯:৮ যা ২২:১

†††১৯:১০ ১ তী ১:১৫

দহ মিনা ৰূপৰ দৃষ্টান্ত

১১ যেতিয়া লোক সকলে এইবোৰ কথা শুনি আছিল, তেতিয়া তেওঁ যিক্ৰচালেমৰ ওচৰ পোৱাত আৰু ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য এতিয়াই প্ৰকাশিত হ'ব বুলি তেওঁলোকে ভাবি থকাত, তেওঁ পুনৰ এটা কথা দৃষ্টান্ত দি কবলৈ ধৰিলে, §১১২ “এজন ভদ্ৰবংশীয় লোকে তেওঁৰ নিজৰ বাবে ৰাজপদ লৈ উলটি আহিবলৈ দূৰ দেশলৈ যাত্ৰা কৰিলে। ১৩ তেওঁ যোৱা সময়তে তেওঁৰ দহ জন দাসক মাতি আনি, তেওঁলোকক দহ মিনা* ৰূপ দি ক'লে, 'মই আহি নোপোৱালৈকে বেপাৰ কৰিবা' ১৪ কিন্তু তেওঁৰ সৰ্বদেশীয় সকলে তেওঁক ঘিণ কৰি, তেওঁৰ পাছত দূত পঠাই কোৱালে, বোলে, 'আমাৰ ওপৰত ৰাজত্ব কৰিবলৈ, সেইজন মানুহ আমাক নালাগে।' ১৫ তাৰ পাছত তেওঁ ৰাজপদ লৈ উলটি আহিল আৰু যি সকল দাসক তেওঁ ধন দি গৈছিল, তেওঁলোকে কি ব্যৱসায় কৰিলে; সেই বিষয়ে জানিবৰ বাবে তেওঁলোকক মাতি পঠালে।

১৬ তেতিয়া প্ৰথম জন দাসে আহি ক'লে, 'হে প্ৰভু, আপোনাৰ মিনাৰ দ্বাৰাই দহ মিনা লাভ পোৱা হ'ল।' ১৭ তাতে তেওঁ তাক ক'লে, 'চাবাইচ, উত্তম দাস; তুমি অতি অলপ বিষয়তে বিশ্বাসী হ'লা; তুমি দহ খন নগৰৰ ওপৰত ক্ষমতাপ্ৰাপ্ত হোৱা।'

১৮ পাছত দ্বিতীয় জন দাসে আহি ক'লে, 'হে প্ৰভু, আপোনাৰ মিনাৰ দ্বাৰাই পাঁচ মিনা হ'ল।' ১৯ তাতে ভদ্ৰবংশীয় লোক জনে তেওঁক ক'লে, 'তুমিও পাঁচ খন নগৰৰ ওপৰত ক্ষমতাপ্ৰাপ্ত হোৱা।'

২০ আৰু আন এজন দাসে আহি ক'লে, 'হে প্ৰভু, মই আপোনাৰ মিনা গামোচাতে বান্ধি ৰাখিছোঁ, এয়া চাওঁক, ২১ কিয়নো আপুনি কঠিন মানুহ, যিহক থৈ যোৱা নাই, তাকে তোলে আৰু যিহক বোৱা নাই, তাকে দায়; এই হেতুকে মই আপোনালৈ ভয় কৰিলোঁ।'

২২ ভদ্ৰবংশীয় লোক জনে তেওঁক ক'লে, 'হেৰ দুষ্ট দাস, তোৰ নিজৰ মুখৰ কথাৰেই তোৰ সোধ-বিচাৰ কৰিম; মই কঠিন মানুহ, যিহকে খোৱা নাই, তাকে তোলাওঁ, যিহকে বোৱা নাই, তাকে দাওঁ, ইয়াকে তই জানিছিলি; ২৩ তেন্তে কি কাৰণে মোৰ ধন মহাজনৰ হাতত নখলি? মহাজনৰ তাত খোৱা হ'লে, মই আহি সূতে সৈতে তাক উলিয়াই লগোঁহেঁতেন?'

২৪ পাছত ওচৰত থিয় হৈ থকা সকলক তেওঁ ক'লে, 'ইয়াৰ পৰা সেই মিনা লৈ, যাৰ দহ মিনা আছে, তাক দিয়া।' ২৫ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, 'হে প্ৰভু, তাৰ দহ মিনা আছেই।'

২৬ 'মই তোমালোকক কওঁ, যাৰ আছে, তেওঁকেই দিয়া হ'ব; *কিন্তু যাৰ নাই, তেওঁৰ যি আছে, তাকো তেওঁৰ পৰা নিয়া হ'ব। ২৭ কিন্তু মোৰ সেই যি শতৰুবোৰে, সিহঁতৰ ওপৰত মই ৰাজত্ব কৰাতো নিবিচাৰিলে, সিহঁতক ইয়ালৈ আনি মোৰ আগতে বধ কৰাইক।''

যীচুৰ জয়-যাত্ৰা

২৮ এই সকলো কথা কোৱাৰ পাছত তেওঁ তেওঁলোকৰ আগে আগে যিক্ৰচালেম অভিমুখে যাত্ৰা কৰিলে। ২৯ পাছত তেওঁ জৈতুন পৰ্বতৰ কাষৰ বেৎফগী আৰু বেথনিয়া গাৱঁৰ ওচৰ পোৱাত, তেওঁ দুজন শিষ্যক এই আদেশ দি পঠিয়াই ৩০ ক'লে, “সনুখৰ গাওঁ খনলৈ তোমালোক যোৱা; তাত সোমায়তে, কোনো মানুহে কেতিয়াও নুঠা এটা গাধ পোৱালি বান্ধি খোৱা দেখিবা; সেই পোৱালিটো মুকলি কৰি মোৰ ওচৰলৈ আনাগৈ; ৩১ আৰু তাক কিয় মেলিছা বুলি যদি কোনোবাই তোমালোকক সোধে, তেন্তে এইদৰে ক'বা, 'প্ৰভুৰ ইয়াৰ প্ৰয়োজন আছে।''

৩২ তেতিয়া যি সকলক পঠোৱা হ'ল, তেওঁলোকে যীচুৱে কোৱাৰদৰেই সকলোকে পালে। ৩৩ তেওঁলোকে গৈ গাধ পোৱালিটো মেলোতেই তাৰ গৰাকী সকলে সুধিলে, “গাধ পোৱালিটো কিয় মেলিছা?” ৩৪ তেতিয়া তেওঁলোকে ক'লে, “প্ৰভুৰ ইয়াৰ প্ৰয়োজন আছে।” ৩৫ পাছত যীচুৰ ওচৰলৈ সেই গাধ পোৱালিটো আনিলে আৰু তেওঁলোকে নিজ নিজ কাপোৰ তাৰ পিঠিত পাৰি দি, তাৰ ওপৰত যীচুক বহুৱালে; ৩৬ আৰু তেওঁ গৈ থাকোতে মানুহবোৰে তেওঁলোকৰ কাপোৰবোৰ বাটত পাৰি দিলে। ৩৭ পাছত তেওঁ যিক্ৰচালেমৰ ওচৰ আহি পাওঁতে জৈতুন পৰ্বতৰ পৰা নামি যোৱা ঠাইত, গোটেই শিষ্য সকলে, যি যি পৰাক্ৰম-কাৰ্য্য দেখিছিল, তাৰ কাৰণে বৰ মাতেৰে ঈশ্বৰৰ স্তুতি কৰি আনন্দ কৰিবলৈ ধৰিলে, ৩৮ বোলে, “প্ৰভুৰ নামেৰে যি জন ৰজা আহিছে, †তেওঁ ধন্য! ‡স্বৰ্গত কুশল, §আৰু উৰ্দ্ধলোকত প্ৰশংসা হওক!”

৩৯ তেতিয়া লোক সকলৰ মাজৰ পৰা ফৰীচী সকলৰ কোনো কোনোৱে আহি তেওঁক ক'লে, “হে গুৰু, আপোনাৰ শিষ্য সকলক ডব্বিয়াওক। ৪০ তেতিয়া যীচুৱে উত্তৰ দি ক'লে, “মই তোমালোকক কওঁ, এওঁলোকে মনে মনে থাকিলে, শিলাবোৰে আটাই পাৰিব।”

§১১৯:১১ মথি ২৫:১৪-৩০; মাৰ্ক ১৩:৩৪ *এমিনাৰ মূল্য প্ৰায় এশ টকা

*১৯:২৬ মথি ২৫:১৪-৩০; মাৰ্ক ১৩:৩৪

†১৯:৩৮ গীত ১১:২৬, লুক ১৩:৩৫

‡১৯:৩৮ লুক ২:১৪; ইফি ২:১৪

যিৰুচালেমৰ কাৰণে বিলাপ কৰা

৪১ পাছত যীচু ওচৰলৈ আহি যিৰুচালেম নগৰ দেখি কান্দিলে ৪২ আৰু কলে, “হায়! হায়! তোমাৰ এইদিনত শাস্তিজনক কি, সেই বিষয়ে তুমি জনা হ'লে! কিন্তু এতিয়া তোমাৰ চকুৰ পৰা সেইবোৰ লুকুৱা হৈছে। ৪৩ কিয়নো তোমাৰ কৃপাদৃষ্টিৰ কাল তুমি নজনা কাৰণে, যি কালত তোমাৰ শত্ৰুবোৰে তোমাৰ চাৰিওফালে গড় বান্ধি তোমাক বেৰি ধৰিব আৰু চাৰিওফালৰ পৰা তোমাক আগচি ধৰিব, ৪৪ সেই কালত তেওঁলোকে তোমাক আৰু তোমাৰ ভিতৰত থকা সন্তান সকলক একেলগে মাটিৰ সমান কৰিব। তোমাৰ এটা শিলৰ ওপৰত এটা শিল থাকিব নিদিব; কাৰণ তোমাৰ তৎত্বাবধানৰ বাবে ঈশ্বৰ যে তোমাৰ ওচৰলৈ আহিল, সেই কথা তুমি নুবুজিলা।”

মন্দিৰ পৰিষ্কাৰ কৰা

৪৫ পাছত ৥তেওঁ যিৰুচালেম মন্দিৰত সোমাই, তাত থকা বিক্ৰেতা সকলক বাহিৰ কৰিবলৈ ধৰিলে, আৰু ৪৬ সিহঁতক ক'লে, “লিখা আছে, 'মোৰ ঘৰ প্ৰাৰ্থনাৰ ঘৰ হ'ব,' কিন্তু তোমালোকে তাক ডকাইতৰ গুহা কৰিলাইক।” **

৪৭ তেতিয়াৰে পৰা যীচুৱে নিতৌ সেই মন্দিৰত উপদেশ দি আছিল। তাৰ প্ৰধান পুৰোহিত, অধ্যাপক আৰু প্ৰধান লোক সকলে তেওঁক বধ কৰিবলৈ ছল বিচাৰিলে; ৪৮ কিন্তু সকলো মানুহে তেওঁৰ কথা একান্তমনে শুনি থকাত, তেওঁলোকে কি কৰিব পাৰিব, তাৰ একো নিশ্চয় কৰিব নোৱাৰিলে।

২০ অধ্যায়।

যীচুৰ ক্ষমতাৰ বিষয়ে প্ৰশ্ন

২০ ১ এদিন যীচুৱে যিৰুচালেম মন্দিৰত শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰি, লোক সকলক যেতিয়া উপদেশ দি আছিল, তেতিয়া পৰিচাৰক সকলৰ সৈতে প্ৰধান পুৰোহিত আৰু অধ্যাপক সকল তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিলা ২ তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে, “আমাক কোৱা, তুমি কি ক্ষমতাৰে এইবোৰ কৰিছা? বা তোমাক এই ক্ষমতা দিওঁতা জন কোন?”

৩ তেতিয়া তেওঁ উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, “ময়ো তোমালোকক এটা প্ৰশ্ন সোধোঁ, তোমালোকে মোক উত্তৰ দিয়া! ৪ যোহনৰ বাপ্তিস্ম স্বৰ্গৰ পৰা, নে মানুহৰ পৰা হৈছিল?”

৫ তেতিয়া তেওঁলোকে ইজনে সিজনে বিবেচনা কৰি ক'লে, “স্বৰ্গৰ পৰা” বুলি যদি কওঁ, তেন্তে তেওঁত কিয় বিশ্বাস নকৰিলা বুলি তেওঁ ক'ব। ৬ কিন্তু আমি যদি কওঁ - “মানুহৰ পৰা”, তেনেহলে লোক সকলে আমাক শিল দলিয়াই মাৰিব; কাৰণ লোক সকলে যোহনক এজন ভাববাদীৰূপে দৃঢ় বিশ্বাস কৰে। ৭

৮ তেওঁলোকে তেতিয়া উত্তৰ দি ক'লে, “সেয়ে ক'ৰ পৰা আহিল, সেই বিষয়ে আমি নাজানো।” ৯ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “তেনেহলে, কি ক্ষমতাৰে মই এইবোৰ কৰোঁ, সেই বিষয়ে ময়ো তোমালোকক নকওঁ।”

কেইজনমান বিশ্বাসঘাতক খেতিয়কৰ দৃষ্টান্ত

১০ পাছত তেওঁ লোক সকলৰ আগত এই দৃষ্টান্ত দি ক'বলৈ ধৰিলে, “এজন মানুহে দ্ৰাক্ষাবাৰী পাতি ††তাক খেতিয়ক সকলৰ হাতত গতাই দি বহু দিনৰ কাৰণে আন দেশলৈ গ'ল। ১১ পাছত সেই খেতিয়ক সকলে দ্ৰাক্ষাবাৰীৰ গুটিৰ অংশ তেওঁক যেন দিয়ে, এই কাৰণে বতৰৰ দিনত, তেওঁ তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ এজন দাসক পঠাই দিলে। কিন্তু খেতিয়ক সকলে তেওঁক কোবাই, শুদা-হাতে খেদি দিলে।

১২ আকৌ তেওঁ আন এজন দাসক পঠিওৱাত, তেওঁলোকে তেওঁকো কোবাই, অপমান কৰি শুদা-হাতে খেদি দিলে। ১৩ তৃতীয় বাৰ আন এজনক পঠিওৱাত, তেওঁলোকে তেওঁকো আঘাত কৰি বাহিৰলৈ পেলাই দিলে। ১৪ তেতিয়া দ্ৰাক্ষাবাৰীৰ গৰাকীয়ে ক'লে, 'মই কি কৰিম? মোৰ পিৰয় পুত্ৰক পঠাই দিম; কিজানি তেওঁলোকে তেওঁক আদৰ কৰিব!' ১৫ কিন্তু খেতিয়ক সকলে তেওঁক দেখি ইজনে সিজনে কোৱা-মেলা কৰি ক'লে, 'এৱেঁই উত্তৰাধিকাৰী; ††আহা, উত্তৰাধিকাৰ আমাৰ হ'বলৈ এওঁক বধ কৰোঁহকা!'

¶১৯:৪৫ মথি ৯:১২,১৩; মাৰ্ক ১১:১৫,১৬; যো ২০:১৪-১৬

§১৯:৪৬ যিচ ৫৬:৭

**১৯:৪৬ যিৰি ৭:১১

††২০:৯ যিচ ৫:১-৭

‡‡২০:১৪ গীত ২:৭,৮; ইব্ৰী ১:২

১৫ এই বুলি তেওঁলোকে তেওঁক দৰাফাবাৰীৰ পৰা বাহিৰ কৰি বধ কৰিলে। এই হেতুকে সেই দৰাফাবাৰীৰ গৰাকীয়ে তেওঁলোকক কি কৰিব? ১৬ তেওঁ আহি সেই খেতিয়ক সকলক সংহাৰ কৰি, আন লোকৰ হাতত দৰাফাবাৰী দিবা” তেতিয়া এই কথা শুনা লোক সকলে ক’লে, “এনে নহওঁক!”

১৭ তাতে তেওঁ তেওঁলোকলৈ চাই ক’লে, “এই লিখা বচনৰ অৰ্থ কি?”

‘তেন্তে ঘৰ-সজা সকলে যি শিল অগ্ৰাহ্য কৰিলে, সেয়ে চুকৰ প্ৰধান শিল হ’ল?’ ১৮

১৮ সেই শিলৰ ওপৰত যি কোনো পৰিব, তেওঁ ডোখৰ-ডোখৰকৈ ভাগি যাব; কিন্তু যাৰ ওপৰত সেই শিল পৰিব, তেওঁক ধূলিৰ দৰে গুড়ি কৰি পেলাব।”

ৰাজকৰ, পুনৰুত্থান আৰু দায়ুদৰ সন্তানৰ বিষয়ে প্ৰশ্ন

১৯ অধ্যাপক আৰু প্ৰধান পুৰোহিত সকলে তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে যীচুৱে এই দৃষ্টান্ত ক’লে বুলি জানি, সেই সময়তেই তেওঁক হাতে-হাতে ধৰিবলৈ উপায় বিচাৰিলে; কিন্তু লোক সকলৰ বাবে ভয় কৰিলে। ২০ তাতে তেওঁলোকে তেওঁলৈ সান্থনাত সতৰ্ক দৃষ্টি ৰাখি, তেওঁৰ কথাত যেন দায় ধৰিব পাৰে আৰু তেওঁক দেশাধিপতিৰ ক্ষমতা আৰু শাসনত যেন শোধাই দিব পাৰে, এই কাৰণে সাধুৰ বেশ ধৰা কিছুমান চোৰাংচোৰা পঠাই দিলে। ২১ পাছত তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে, “হে গুৰু, আপুনি যথার্থৰূপে কথা কৈছে আৰু উপদেশ দিছে আৰু কাৰো মুখলৈ নাচাই সঁচাকৈ ঈশ্বৰৰ পথ দেখুৱাইছে, ইয়াক আমি জানো। ২২ কিন্তু আইনমতে আমি চীজাৰক কৰ দিব পায় নে নাপায়?”

২৩ যীচুৱে তেওঁলোকৰ চতুৰালি বুজি তেওঁলোকক ক’লে, ২৪ “মোক এটা আধলি দেখুওঁৱা। ইয়াত কাৰ প্ৰতিমূৰ্ত্তি আৰু নাম দিয়া আছে?” তেওঁলোকে ক’লে, “চীজাৰ।”

২৫ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক’লে, “তেন্তে যি চীজাৰৰ, সেই চীজাৰক দিয়া আৰু যি ঈশ্বৰৰ, তাক ঈশ্বৰক দিয়া।”

২৬ তাতে অধ্যাপক আৰু প্ৰধান পুৰোহিত সকলে লোক সকলৰ আগত তেওঁৰ কথাত দোষ ধৰি নোৱাৰিলে। তেওঁৰ উত্তৰত কেৱল বিস্ময় মানি নিজম দি থাকিল। ২৭ পাছত পুনৰুত্থান নাই বুলি কোৱা চন্দুকী সকলৰ কোনো কোনোৱে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি সুধিলে, ২৮ “হে গুৰু, ককাই-ভাইৰ মাজৰ পত্নী থকা কোনো এজন যদি নিঃসন্তান হৈ মৰে, তেন্তে, তেওঁৰ ভায়েক বা ককায়েকে সেই পত্নীক বিয়া কৰাই মৃত জনলৈ বংশ উৎপন্ন কৰিব, এই বুলি মোচিয়ে আমালৈ লিখিলে। ২৯ বাৰু, কোনো সাত জন ভাই-ককাই আছিল; প্ৰথম জনে বিয়া পাতি নিঃসন্তান হৈ মৰিল। ৩০ ক্ৰমান্বয়ে দ্বিতীয় জনে তাইৰে সৈতে বিয়া পাতিলে আৰু ৩১ তৃতীয় জনেও তাইকেই বিয়া কৰিলে; সেইদৰে সাত জনেই সন্তান নথকাকৈ মৰিল। ৩২ অৱশেষত সেই পত্নীও ঢুকাল। ৩৩ এতিয়া পুনৰুত্থানৰ সময়ত তেওঁ কোন জনৰ পত্নী হব, কাৰণ সাত জনেই তেওঁক বিয়া কৰাইছিল?”

৩৪ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক’লে, “এই যুগৰ সন্তান সকলে বিয়া কৰাই আৰু বিয়া দিয়াও হয়; ৩৫ কিন্তু যি সকলে সেই যুগৰ আৰু মৃত লোক সকলৰ মাজৰ পৰা পুনৰুত্থান পাবৰ যোগ্য বুলি ঈগণ্য হয়, তেওঁলোকে বিয়া নকৰাই আৰু বিয়া দিয়াও নহয়। ৩৬ তেওঁলোকৰ মৃত্যু হ’ব নোৱাৰে; কাৰণ, তেওঁলোক স্বৰ্গদূত সকলৰ তুল্য; আৰু পুনৰুত্থানৰ সন্তান হোৱা বাবে তেওঁলোক ঈশ্বৰৰ সন্তান হয়। ৩৭ মোচিয়ে জোপোহা জোপাৰ কথাত *প্ৰভুক, অব্ৰাহামৰ ঈশ্বৰ, ইচহাকৰ ঈশ্বৰ, যাকোবৰ ঈশ্বৰ বুলি মতাত, মৃত যে পুনৰুত্থিত হয়, তেওঁ ইয়াকে প্ৰকাশ কৰিছিল। ৩৮ এতিয়া তেওঁ মৃত লোকৰ ঈশ্বৰ নহয়, কিন্তু জীৱিত লোক সকলৰহে ঈশ্বৰ; কিয়নো তেওঁৰ সম্বন্ধে সকলো জীয়াই আছে।” †

৩৯ তাতে কোনো কোনো অধ্যাপকে উত্তৰ দি ক’লে, “হে গুৰু, আপুনি ভাল কৈছে।” ৪০ কিয়নো তেওঁক পুনৰ কোনো কথা সুধিবলৈ তেওঁলোকৰ সাহস নহ’ল। ৪১ যীচুৱে তেওঁলোকক ক’লে, “খৰীষ্ট যে দায়ুদৰ সন্তান, ইয়াক কেনেকৈ কয়? ৪২ কিয়নো দায়ুদে নিজে গীতমালাত কৈছে, ‡

প্ৰভুৱে মোৰ প্ৰভুক ক’লে,

‘মোৰ সোঁহাতে বহি থাকা,

৪৩ যেতিয়ালৈকে মই তোমাৰ শতৰুবোৰক তোমাৰ ভৰি-পীৰা নকৰোঁ।’

৪৪ এইদৰে দায়ুদে তেওঁক ‘প্ৰভু’ বুলিলে; তেন্তে তেওঁ কেনেকৈ দায়ুদৰ সন্তান হ’ব পাৰে?”

¶২০:১৭ গীত ১৮: ২২

§২০:৩৫ প্ৰ ৩:৪

*২০:৩৭ যা ৩:৫

†২০:৩৮ ৰো ৬:১০,১১

‡২০:৪২ গীত ১১০:১, পূ ২:৩৬

অধ্যাপক সকলৰ পৰা সারধানে থাকিবলৈ আদেশ

৪৫ পাছহে সকলো লোকে শুনাকৈ, তেওঁ তেওঁৰ শিষ্য সকলক ক'লে, ৪৬ “এতেকে তেওঁলোকলৈ সারধান হোৱা, যি অধ্যাপক সকলে দীঘল বস্ত্ৰ পিন্ধি ফুৰিবলৈ ইচ্ছা কৰে আৰু হাট-বজাৰত নমস্কাৰ বিচাৰে, নাম-ঘৰত প্ৰধান আসন আৰু ভোজনত প্ৰধান ঠাইবোৰ ভাল পায়; ৪৭ আৰু বাৰী-বিধৱা সকলৰ ঘৰ-বাৰী গ্ৰাস কৰি দীঘল প্ৰাৰ্থনাৰে ছদ্মবেশ ধৰে, তেওঁলোকে অৱশ্যে অধিক দণ্ড পাব।”

২১ অধ্যায়।

প্ৰকৃত দানশীলা মহিলাক প্ৰশংসা কৰা

২১^১ পাছত ৥তেওঁ চকু তুলি চাই, ধনী লোক সকলক উৰালত দান সুমুৱাই দিয়া দেখিলে। ^২ কোনো এগৰাকী দুখীয়া বিধৱাই তাত দুই পইচা সুমুৱাই দিয়াও দেখিলে। ^৩ তাত তেওঁ ক'লে, “মই তোমালোকক সচাকৈ কওঁ, সেই লোক সকলতকৈ এই দুখীয়া বিধবা গৰাকীয়ে অধিক দিলে। §৪ কিয়নো তেওঁলোক সকলোৱে নিজ নিজ অতিৰিক্ত ধনৰ পৰা দান দিলে কিন্তু তেওঁৰ নাটনি হোৱাতো, জীৱিকালৈ যি আছিল, সেই আটাইখিনিকে দিলে।

খৰীষ্টৰ পুনৰাগমনৰ বিষয়ে জনোৱা

৫ পাছত কোনো কোনোৱে “উত্তম শিল আৰু উৎসৰ্গ কৰা দৰবেযৰে যিক্ৰচালেম মন্দিৰ কেনে বিভূষিত” বুলি কোৱাত, তেওঁ ক'লে, ^৬ “এই যিবোৰ বস্তু দেখিছা; যেতিয়া সময় আহিব, ইয়াৰ এটা শিলৰ ওপৰত এটা শিল নাথাকিব, সকলোবোৰ পেলোৱা হ'ব।”

৭ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে, “হে গুৰু, তেন্তে এইবোৰ কেতিয়া হ'ব? আৰু এইবোৰ ঘটিবলৈ উদ্যত হোৱাৰ চিন কি?” ^৮ তাত যীচুৱে ক'লে, “তোমালোক যেন ভ্ৰান্ত নোহোৱা, এই কাৰণে সারধান হোৱা। **কিয়নো অনেকে মোৰ নামেৰে আহি, 'ময়েই সেই জন' আৰু 'কাল ওচৰ', এই বুলি যেতিয়া ক'ব; তেতিয়া তোমালোকে তেওঁলোকৰ পাছত নাযাবা। ^৯ যেতিয়া তোমালোকে ৰণ আৰু ছৰামুৰাৰ বাৰ্জা শুনা, তেতিয়া ভয়াতুৰ নহ'বা; ††কিয়নো এই সকলোবোৰ ঘটিবই লাগিব; কিন্তু তেতিয়াই শেষ নহয়।”

১০ তেতিয়া তেওঁ পুনৰ তেওঁলোকক ক'লে, “জাতিৰ বিৰুদ্ধে জাতি, ৰাজ্যৰ বিৰুদ্ধে ৰাজ্য উঠিব; ^{১১} আৰু বৰ বৰ ভূমিকম্প হ'ব, ঠায়ে ঠায়ে আকাল আৰু মহামাৰী হ'ব; আকাশৰ পৰা ভয়ঙ্কৰ লক্ষণ আৰু মহৎ চিন ওলাব। ^{১২} কিন্তু এই সকলো ঘটনা ঘটাব পূৰ্বতে, মানুহে তোমালোকৰ ওপৰত হাত দি তোমালোকক তাড়না কৰিব; নাম-ঘৰ আৰু বন্দীশালত শোধাই দিব; ‡‡আৰু মোৰ নামৰ কাৰণে তোমালোকক ৰজা আৰু দেশাধিপতিৰ আগলৈ নিয়া হ'ব। ^{১৩} সাক্ষ্যৰ অৰ্থে এটা সুযোগ পাবলৈ এই সকলো কথা তোমালোকলৈ ঘটিব। ^{১৪} এতেকে উত্তৰ দিবলৈ আগেয়ে চিন্তা নকৰিবলৈ, তোমালোকৰ মনত নিশ্চয় কৰা; ^{১৫} কিয়নো তোমালোকৰ বিৰোধী সকলৰ কোনেও প্ৰতিশোধ বা প্ৰত্যুত্তৰ কৰিব নোৱাৰা বাক্য আৰু জ্ঞান মই তোমালোকক দিম। ৥

১৬ আৰু পিতৃ-মাতৃ, ভাই-ককাই, জ্ঞাতি-কুটুম্ব আৰু বন্ধু সকলৰ দ্বাৰাই তোমালোক শত্ৰুৰ হাতত সমৰ্পিত হ'বা, তাত তোমালোকক কিছুমানক তেওঁলোকে বধ কৰাব। ^{১৭} তোমালোক মোৰ নামৰ বাবে সকলোৰে ঘণাৰ পাত্ৰ হ'বা। §§২৮ কিন্তু তোমালোকৰ মূৰৰ এডালো চুলি নষ্ট নহ'ব। ^{১৯} তোমালোকে নিজ ধৈৰ্য্যেৰে, *নিজ নিজ প্ৰাণ লাভ কৰিব। ^{২০} যেতিয়া যিক্ৰচালেম সৈন্য সকলৰ দ্বাৰাই বেৰি ধৰা দেখিবা, তেতিয়া তাৰ ধ্বংস ওচৰ চাপিল বুলি জানিবা। ^{২১} তেতিয়া যিহূদিয়াত থকা লোক সকল পৰ্ব্বতলৈ পলাই যাওঁক; আৰু নগৰ খনত থকা লোক সকল ওলাই যাওঁক; আৰু গাৱঁ ভূৱঁ থকা মানুহ নগৰৰ ভিতৰলৈ নোসোমাওঁক। ^{২২} এই দিনবোৰ হ'ল প্ৰতিশোধৰ দিন; শাস্ত্ৰৰ বাণী অনুসাৰে সিদ্ধ হবলৈ এইদৰে হ'ব। ^{২৩} সেই সময়ত গৰ্ভৱতী আৰু পিয়াহ দিয়া তিৰোতা সকলৰ সন্তাপ হ'ব! কিয়নো দেশ খনত অতিশয় দুখ আৰু এই লোক সকলৰ

¶২১:১ মাৰ্ক ১২:৪১-৪৪

§২১:৩ ২ কৰি ৮:১২

**২১:৮ ইফি ৫:৬; ২ থি ২:৩

††২১:৯ গীত ৪৬:১-৩

‡‡২১:১২ পী ৪:৩; ৫:১৮; ১২:৪; ১৬:২৪

¶¶২১:১৫ পী ৬:১০

§§২১:১৭ মথি ১০:২২; যো ১৭:১৪

*২১:১৯ ইব্ৰী ১০:৩৬; যাক ১:৪

ওপৰত কেঁৰাধ হ'ব। ২৪ তেওঁলোক তৰোৱালৰ আঘাতত পৰিব আৰু সকলো দেশলৈ বন্দী কৰি নিয়া হ'ব; আৰু পৰজাতি মানুহৰ কাল সম্পূৰ্ণ নোহোৱালৈকে যিক্ৰুচালেম পৰজাতি মানুহৰ ভৰিৰে গচকা হ'ব। ২৫ তেতিয়া সূৰ্য, চন্দৰ আৰু তৰাবোৰত নানা চিন ওলাবা পৃথিবীতো, সাগৰ আৰু টৌৰ তৰ্জ্জন-গৰ্জ্জনৰ কাৰণে ব্যাকুল হোৱা জাতিবোৰৰ ক্লেশ হ'ব। ২৬ পৃথিবীত যি যি ঘটিব, তাৰ চিন্তাত আৰু ভয়ত মানুহবোৰ বিমূৰ্ছিত হ'ব; কিয়নো আকাশৰ শক্তিবোৰ লৰোৱা হ'ব। ২৭ তেতিয়া পৰাক্ৰম আৰু মহা-প্ৰতাপেৰে মানুহৰ পুত্ৰক মেঘত অহা দেখিব। ২৮ কিন্তু এইবোৰ ঘটনা ঘটিবলৈ আৰম্ভ হ'লে, মূৰ দাঙি ওপৰলৈ চোৱা, কিয়নো তোমালোকৰ পৰিত্ৰাণ ওচৰ চাপিছে।”

২৯ পাছত যীচুৱে তেওঁলোকক এটা দৃষ্টান্ত দি ক'লে, “ডিমৰু আদি সকলো গছ চোৱা; ৩০ সেইবোৰ কুহি পাত মেলা দেখিলে, তেতিয়া জহকাল ওচৰ হৈছে বুলি তোমালোকে নিজে জানা। ৩১ সেইদৰে, যেতিয়া তোমালোকে এইবোৰ ঘটনা দেখিবা, তেতিয়া ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য ওচৰ হৈ আহিছে বুলি জানিবা। ৩২ মই তোমালোকক স্বৰূপকৈ কওঁ, এই কালৰ লোক সকল লুপ্ত হোৱাৰ আগেয়ে সকলো ঘটিব। ৩৩ স্বৰ্গ আৰু পৃথিবী লুপ্ত হ'ব; কিন্তু মোৰ বাক্য লুপ্ত নহ'ব। †

৩৪ কিন্তু জীৱিকাৰ চিন্তা, মত্ততা আৰু অপৰিমিত ভোজনৰ দ্বাৰাই তোমালোকৰ হৃদয় যেন ভাৰাগুস্ত নহয় আৰু ফান্দৰ নিচিনা †সেই দিন তোমালোকলৈ যেন অকস্মাতে নাহে, এই কাৰণে তোমালোকে নিজে সাৱধানে থাকিবা। §৩৫ কিয়নো সেই দিন পৃথিবীত বসতি কৰা সকলো লোকৰ ওপৰলৈ আহিব। ৩৬ কিন্তু এই সকলো ঘটিব লগা ঘটনাৰ পৰা তোমালোক সাৱিবৰ বাবে আৰু মানুহৰ পুত্ৰৰ আগত থিয় হবলৈ যেন সমৰ্থ হোৱা, এই কাৰণে সকলো সময়তে পৰি দি প্ৰাৰ্থনা কৰি থাকিবা”

৩৭ সেই সময়ত তেওঁ দিনত মন্দিৰত গৈ উপদেশ দি আছিল; আৰু ৰাতি বাহিৰলৈ গৈ, জৈতুন নামেৰে পৰ্বৰতত কটাইছিল। ৩৮ সকলো মানুহে মন্দিৰত তেওঁৰ কথা শুনিবৰ বাবে ৰাতিপূৱা সোনকালে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিছিল।

২২ অধ্যায়।

যীচুৰ বিপক্ষে কুমন্ত্ৰণা

১ সেই সময় খমিৰ নোহোৱা পৰ্বৰ ওচৰ হোৱাত, (এই পৰ্বক নিস্তাৰ পৰ্ব বোলা হয়), ২ প্ৰধান পুৰোহিত আৰু অধ্যাপক সকলে কেনেকৈ যীচুক বধ কৰিব পাৰে, তাৰে উপায় বিচাৰিলে; কিয়নো তেওঁলোকে লোক সকলক ভয় কৰিছিল। ৩ তেতিয়া বাৰ জন পাঁচনিৰ মাজৰ যিহূদা, যাৰ উপনাম ইষ্কৰিয়োতীয়া, তেওঁৰ ভিতৰত চয়তান সোমাল। ৪ তাতে তেওঁ গৈ, কেনেকৈ যীচুক তেওঁলোকৰ হাতত শোধাই দিব পাৰে, সেই বিষয়ে প্ৰধান পুৰোহিত আৰু সেনাপতি সকলৰ সৈতে কথা-বাৰ্তা হ'ল। ৫ তেতিয়া তেওঁলোকে আনন্দিত হ'ল আৰু তেওঁক ধন দিবলৈ সন্মত হ'ল। ৬ তাতে তেওঁ মান্তি হ'ল **আৰু লোক সকল নথকা সময়ত, তেওঁলোকৰ হাতত তেওঁক শোধাই দিবলৈ সুযোগ বিচাৰিলে।

যীচুৱে নিস্তাৰ-পৰ্বৰ ভোজ পালন কৰা আৰু প্ৰভু-ভোজ স্থাপন কৰা

৭ খমিৰ নোহোৱা পিঠাৰ দিন, যি দিনা নিস্তাৰ-পৰ্বৰ মেৰ বলি দিব লাগে, সেই দিন উপস্থিত হোৱাত, ৮ যীচুৱে পিতৰ আৰু যোহনক পঠিয়াই দি ক'লে, “তোমালোক যোৱা, আমি ভোজন কৰিবলৈ নিস্তাৰ পৰ্বৰ ভোজ যুগুত কৰাগৈ।” ৯ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে, “আমি ক'ত যুগুত কৰাতো আপুনি ইচ্ছা কৰে?”

১০ তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “চোৱা, তোমালোকে নগৰৰ ভিতৰত সোমালেই, পানী একলহ লৈ অহা এজন মানুহে তোমালোকক লগ ধৰিবা তেওঁ যি ঘৰত সোমায়, তোমালোকে তেওঁৰ পাছে পাছে গৈ সেই ঘৰত সোমাবা ১১ তেতিয়া ঘৰৰ গৰাকীক কবা, “শুকৰে তোমাক কৈছে, বোলে মই যি ঠাইত মোৰ শিষ্য সকলৰ সৈতে নিস্তাৰ-পৰ্বৰ ভোজ খাম, সেই আলহী-কোঠালি ক'ত আছে?”

১২ তাতে সেই মানুহে সজোৱা ওপৰ-মহলৰ এটা ডাঙৰ কোঠালি তোমালোকক দেখুৱাই দিবা তাতে তোমালোকে যুগুত কৰিবা। ১৩ তেতিয়া তেওঁলোক গ'ল আৰু তেওঁ কোৱাৰদৰে তাত সকলোবোৰ পালো পাছত তেওঁলোকে তাতে নিস্তাৰ-পৰ্বৰ ভোজ যুগুত কৰিলে। ১৪ সময় হোৱাত, তেওঁ পাঁচনি সকলৰ সৈতে ভোজনত বহিল। ১৫ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “মোৰ দুখ ভোগৰ আগেয়ে তোমালোকে সৈতে এই নিস্তাৰ-পৰ্বৰ ভোজ খাবলৈ মই বৰ ইচ্ছা কৰিলোঁ। ১৬ কিয়নো মই তোমালোকক কওঁ, ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত এয়ে সিদ্ধ নোহোৱালৈকে, মই এই ভোজ পুনৰ নাখাওঁ।”

†২১:২৭ প্ৰ ১:৭; ১৪:১৪

‡২১:৩৩ যিচ ৪০:৮

¶২১:৩৪ ১ যি ৫:২; ২ পি ৩:১০; প্ৰ ১৬:১৫

§২১:৩৪ ৰো ১৩:১২,১৩; ১ যি ৫:৬-৮; ১ পি ৪:৭

**২২:৬ জক ১১:১২

১৭ পাছত যীচুৱে পান-পাত্ৰ লৈ স্তুতি কৰি ক'লে, “এইটো লোৱা আৰু তোমালোকৰ মাজত ভগাই লোৱা; ১৮ কিয়নো মই তোমালোকক কওঁ, ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য আহি নোপোৱালৈকে মই এতিয়াৰ পৰা আৰু দ্ৰাক্ষাগুটিৰ বস পান নকৰোঁ।”

১৯ তাৰ পাছত ††পিঠা লৈ তেওঁ স্তুতি কৰিলে আৰু ভাঙি তেওঁলোকক দি ক'লে, “এয়ে তোমালোকৰ কাৰণে দান কৰা মোৰ শৰীৰ; মোক সুৰ্ৰ্ৰিবলৈ ইয়াকে কৰিবা।” ২০ পিঠা ভোজন কৰাৰ পাছত, সেইদৰে পান-পাত্ৰকো লৈ ক'লে, “তোমালোকৰ কাৰণে উলিওৱা মোৰ তেজৰ দ্বাৰাই হোৱা যি নতুন নিয়ম, সেয়ে এই।”

২১ কিন্তু চোৱা, মোক শত্ৰুৰ হাতত শোধাই দিওঁতা জন মোৰে সৈতে মেজতে আছে। ২২ কিয়নো যেনেকৈ নিৰুপন কৰা হৈছিল, ††তেনেকৈ মানুহৰ পুত্ৰৰ গতি হ'ব হয়, কিন্তু যি মানুহৰ দ্বাৰাই তেওঁক শোধাই দিয়া হ'ব, তেওঁ সন্তাপৰ পাত্ৰ!” ২৩ তাতে তেওঁলোকৰ মাজৰ কোনে এই কৰ্ম কৰিব, সেই বিষয়ে ইজনে সিজনে সোধা-সুধি কৰিবলৈ ধৰিলে।

শিষ্য সকলক অনুযোগ কৰা, আৰু পিতৰক সতৰ্ক কৰা

২৪ তেওঁলোকৰ মাজত কোন জনক শ্ৰেষ্ঠ বুলি মনা হ'ব, সেই বিষয়ে তেওঁলোকৰ ভিতৰত বাদ-বিবাদ হ'ল। †††২৫ কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “অনা-ইহুদী ৰজা সকলে তেওঁলোকৰ ওপৰত ৰাজত্ব কৰে আৰু তেওঁলোকৰ মাজত ক্ষমতা পোৱা সকলক 'উপকাৰক' বুলি কোৱা হয়। ২৬ কিন্তু তোমালোক তেনেকুৱা নহবা। তোমালোকৰ মাজত যি জন শ্ৰেষ্ঠ, তেওঁ সৰু জনৰ নিচিনা হওক; আৰু যি জন প্ৰধান, তেওঁ পৰিচাৰকৰ নিচিনা হওক। ২৭ কিয়নো বিবেচনা কৰাচোন, কোন শ্ৰেষ্ঠ? ভোজনত বহা জন নে, পৰিচাৰক জন? ভোজনত বহা জন নহয় নে? কিন্তু মই পৰিচাৰকৰ নিচিনাকৈ তোমালোকৰ মাজত আছো। †††

২৮ কিন্তু তোমালোক মোৰ সকলো পৰীক্ষাৰ সময়ত, মোৰ লগত থকা লোক হৈছা। ২৯ মোৰ পিতৃয়ে যেনেকৈ মোলৈ ৰাজ্য নিয়োজন কৰি থ'লে, সেইদৰে তোমালোকে মোৰ ৰাজ্যৰ *ভিতৰত, ৩০ মোৰ মেজত যেন ভোজন-পান কৰিবা, এই কাৰণে ময়ো তোমালোকৰ বাবে ৰাজ্য নিয়োজন কৰি থৈছোঁ। তাতে তোমালোকে সিংহাসনত বহি ইস্ৰায়েলৰ বাৰ ফৈদৰ সোধ-বিচাৰ কৰিবা। ৩১ চিমোন, চিমোন, চোৱা, ধান চলাৰদৰে চালিবলৈ, চয়তানে তোমালোকক তাৰ নিজৰ কৰি ল'ব খুজিলে; ৩২ কিন্তু তোমাৰ বিশ্বাস যেন লোপ নাপায়, এই কাৰণে, মই তোমাৰ অৰ্থে প্ৰাৰ্থনা কৰিলোঁ; আৰু ††তুমি মন পালটোৱাৰ পাছত, তোমাৰ ভাইসকলকো বিশ্বাসত স্থিৰ হৈ থাকিবলৈ উদগাৰা। ৩৩ পাছত পিতৰে তেওঁক ক'লে, “হে প্ৰভু, আপোনাৰ সৈতে বন্দীশাল আৰু মৰণলৈকো যাৰ বাবে মই যুগুত হৈ আছো।” ৩৪ তেতিয়া যীচুৱে ক'লে, “হে পিতৰ, মই তোমাক কওঁ, তুমি যে মোক জানা, ইয়াকে তিনি বাৰ অস্বীকাৰ নকৰালৈকে, আজি কুকুৰাই ডাক নিদিব।”

৩৫ পাছত যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “মই যেতিয়া বিনা পাদুকা, মোনা আৰু জোলোঙাৰে, তোমালোকক পঠিয়াইছিলো, তেতিয়া তোমালোকৰ কোনো বস্ত্ৰৰ অভাৱ হৈছিল নে? তেওঁলোকে ক'লে, “কোনো অভাৱ হোৱা নাছিল।” ৩৬ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “কিন্তু এতিয়া যাৰ মোনা আছে, তেওঁ তাক লওঁক; সেইদৰে জোলোঙাও লওঁক; আৰু যাৰ তৰোৱাল নাই, তেওঁ নিজৰ চোলা বেচি এখন তৰোৱাল কিনক। ৩৭ কিয়নো মই তোমালোকক কওঁ, এই যি বচন লিখা ††আছে, সেয়ে মোত সিদ্ধ হ'ব লাগে; 'তেওঁ অধৰ্মী সকলৰ লগত গণ্য হ'লা' কিয়নো মোৰেই সম্বন্ধীয় কথা সিদ্ধ হৈ আহিছে। ৩৮ তেতিয়া তেওঁলোকে ক'লে, “হে প্ৰভু, চাওঁক! ইয়াত দুখন তৰোৱাল আছে।” তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “সেয়ে যথেষ্ট।”

গেথ্‌চিমানীত যীচুৰ আন্তৰিক যাতনা

৩৯ পাছত তেওঁ বাহিৰলৈ ওলাই, তেওঁৰ নিয়মৰ দৰে জৈতুন পৰ্বতলৈ গ'ল; আৰু শিষ্য সকল তেওঁৰ পাছে পাছে গ'ল। ৪০ সেই ঠাই পাই তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “পৰীক্ষাত যেন নপৰা, এই কাৰণে প্ৰাৰ্থনা কৰা।” ††

৪১ পাছত তেওঁ শিল এটাৰ দলি সমান আতৰ গৈ আঁঠুকাঢ়ি প্ৰাৰ্থনা কৰি ক'লে, ৪২ “হে পিতৃ, যদি তোমাৰ ইচ্ছা হয়, তেন্তে এই পান-পাত্ৰ মোৰ ওচৰৰ পৰা দূৰ কৰা; তথাপি মোৰ ইচ্ছা নহয়, ††তোমাৰেই ইচ্ছা সিদ্ধ হওক।”

††২২:১৯ ১ কৰি ১১:২৩-২৬

††২২:২২ প'ৱ ২:২৩; ৪:২৮

†††২২:২৪ মথি ২০:২৫,২৬; মাৰ্ক ৯:৩৪; ১০:৪২; লুক ৯:৪৬

†††২২:২৭ মথি ২০:২৬-২৮; যো ১৩:১৩,১৪; ফিল ২:৭

*২২:২৯ মথি ৮:১১; লুক ১২:৩২; ১৪:১৫; প্ৰ ১৯:৯

†২২:৩২ যো ১৭: ৯,১১,১৫

†২২:৩৭ যিচ ৫৩:১২

†২২:৪০ মথি ৬:১৩

†২২:৪২ যো ৫:৩০; ৬:৩৮

৪৩ তেতিয়া স্বৰ্গৰ পৰা এজন দূতে তেওঁক দেখা দি, শক্তি দান কৰিলে। ৪৪ পাছত তেওঁ অতি যাতনা পাই **বৰকৈ প্ৰাৰ্থনা কৰিব ধৰিলে; আৰু গোট বান্ধি মাটিলৈ বৈ যোৱা তেজৰ নিচিনাকৈ, তেওঁৰ ঘাম তেজময় হৈ গ'ল। ৪৫ পাছত তেওঁ প্ৰাৰ্থনা কৰি উঠি, শিষ্য সকলৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু তেওঁলোকক শোকত ভাগৰি শুই যোৱা দেখি ক'লে, ৪৬ “তোমালোকে কিয় শুইছা? পৰীক্ষাত যেন নপৰা, এই কাৰণে উঠি প্ৰাৰ্থনা কৰা।”

শত্ৰুৰ হাতত সমৰ্পিত হোৱা

৪৭ তেওঁ কথা কৈ থাকোতেই, বাৰ জন পাঁচনিৰ লগৰ যিহূদাৰ নেতৃত্বত এদল মানুহ আহি সেই ঠাইত উপস্থিত হ'ল। তাতে তেওঁ চুমা খাবলৈ যীচুৰ ওচৰ চাপি গ'ল। ৪৮ কিন্তু যীচুৱে তাক ক'লে, “হে যিহূদা, তুমি চুমাৰেহে মানুহৰ পুত্ৰক শত্ৰুৰ হাতত শোধাই দিছা নে?”

৪৯ পাছত কি ঘটিব, তাকে দেখি তেওঁৰ সঙ্গী সকলে ক'লে, “হে প্ৰভু, আমি তৰোৱালেৰে আঘাত কৰিম নে?” ৫০ আৰু তেওঁলোকৰ কোনো এজনে মহাপুৰোহিতৰ এজন দাসক আঘাত কৰি, তাৰ সোঁ কাণ খন কাটি পেলালে। ৫১ তেতিয়া যীচুৱে সমিধান দি ক'লে, “ইয়াকো সহন কৰা।” পাছে তেওঁৰ কাণ খন চুই, তেওঁক সুস্থ কৰিলে। ৫২ তেতিয়া তেওঁৰ বিৰুদ্ধে অহা প্ৰধান পুৰোহিত, ধৰ্মধামৰ সেনাপতি আৰু পৰিচাৰক সকলক যীচুৱে ক'লে, “যেনেকৈ ডকাইতৰ বিৰুদ্ধে ওলাই আহা, তেনেকৈ মোৰ বিৰুদ্ধেও তোমালোকে তৰোৱাল আৰু টাণ্ডোন লৈ ওলাই আহিলা নে? ৫৩ যেতিয়া মই নিটো তোমালোকৰ লগত মন্দিৰত আছিলো, তেতিয়া তোমালোকে মোৰ বিৰুদ্ধে হাত নেমেলিলা; কিন্তু এয়ে তোমালোকৰ সময় আৰু আন্ধাৰৰ পৰাক্ৰম।”

পিতৰে যীচুক তিনি বাৰ অস্বীকাৰ কৰা

৫৪ পাছত তেওঁলোকে তেওঁক ধৰি নিলে, আৰু মহা-পুৰোহিতৰ ঘৰলৈ লৈ গ'ল; কিন্তু পিতৰে এক দূৰতব ৰাখি পাছে পাছে গ'ল। ৫৫ পাছত চোতালৰ মাজ মজিয়াত তেওঁলোকে জুই জ্বলাই একেলগে বহোতে, পিতৰেও তেওঁলোকৰ মাজত বহিল। ৫৬ তেওঁ বহি থাকোঁতে জুইৰ পোহৰত, কোনো এজনী চাকৰণীয়ে দেখা পাই, তেওঁলৈ একে-খৰে চাই ক'লে, “এই মানুহ জনো তেওঁৰ লগত আছিল।” ৫৭ কিন্তু তেওঁ অস্বীকাৰ কৰি ক'লে, “হে নাৰী, মই তেওঁক চিনি নাপাও।” ৫৮ অলপ সময়ৰ পাছত, আন এজনে তেওঁক দেখা পাই ক'লে, “তুমিও তেওঁলোকৰ মাজৰ এজন।” কিন্তু পিতৰে ক'লে, “হে'ৰা, মই নহওঁ।”

৫৯ প্ৰায় এঘন্টা মানৰ পাছত, আন কোনো এজনে দৃঢ়কৈ ক'লে, “সচা, এই মানুহ জনেই তেওঁৰ লগত আছিল; কিয়নো তেওঁ এজন গালীলীয়া।” ৬০ কিন্তু পিতৰে ক'লে, “হে'ৰা, তুমি কি কৈছা, মই তেওঁক নাজানোৱেই।” এই কথা কওঁতেই, কুকুৰাই ডাক দিলে। ৬১ তাতে প্ৰভুৱে ঘূৰি পিতৰলৈ চাওঁতে, এই যি কথা প্ৰভুৱে তেওঁক কৈছিল, “কুকুৰাই ডাক দিয়াৰ আগেয়ে, তুমি তিনি বাৰ মোক অস্বীকাৰ কৰিবা।” ৬২ সেই কথা সুঁৱৰি তেওঁ বাহিৰলৈ গৈ, অতি শোকেৰে কান্দিবলৈ ধৰিলে। ††

৬৩ পাছত যি সকল লোকে যীচুক ধৰি ৰাখিছিল, তেওঁলোকে তেওঁক বিদৰূপ কৰি কোবালে; ৬৪ আৰু কাপোৰেৰে তেওঁৰ চকু বান্ধি সুধিলে, “তোমাক কোনে মাৰিলে, ইয়াক ভাববাণীৰে কোৱা?” ৬৫ আৰু নিন্দা কৰি যীচুৰ বিৰুদ্ধে আন আন বহু কথা ক'লে।

মহা-সভাৰ আগত যীচুৰ সোধ-বিচাৰ

৬৬ পাছত দিন হ'লত, প্ৰধান পুৰোহিত আৰু অধ্যাপক সকলৰ সৈতে লোক সকলৰ পৰিচালক সকল গোট খালে। তেওঁলোকে তেওঁক মহাসভালৈ আনিলে, ৬৭ তেওঁলোকে কলে, “তুমি যদি খৰীষ্ট হোৱা, তেনেহলে আমাক কোৱা।” কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “যদিও তোমালোকক কওঁ, তথাপি তোমালোকে মোক বিশ্বাস নকৰিবা, ৬৮ আৰু যদিও শুধো, তথাপি উত্তৰ নিদিবা। ৬৯ কিন্তু এতিয়াৰ পৰা মানুহৰ পুত্ৰ ঈশ্বৰৰ পৰাক্ৰমৰ সোঁহাতে বহি থাকিব।” ††† তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে, “তেন্তে তুমি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ নে?” যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকেই কোৱা যে, মই হওঁ।” ৭১ তেতিয়া তেওঁলোকে ক'লে, “আমাৰ অন্য সাক্ষ্যৰ কি প্ৰয়োজন আছে? কিয়নো আমি নিজে এওঁৰ মুখৰ পৰাই এতিয়া শুনিলাওঁ।”

** ২২:৪৪ যো ১২:১৭; ইব্ৰী ৫:৭,৮

†† ২২:৬২ ২ কৰি ৭:১০,১১

††† ২২:৬৯ ইব্ৰী ১:৩; ৮:১

২৩ অধ্যায়।

পীলাত আৰু হেৰোদৰ আগত যীচুৰ সোধ-বিচাৰ; প্ৰাণদণ্ডৰ আজ্ঞা

২৩^১ ইয়াৰ পাছত তেওঁলোকৰ গোটেই লোক সকলে উঠি পীলাতৰ আগলৈ যীচুক লৈ আহিলা ২ তেওঁলোকে তেওঁক অপবাদ দি কবলৈ ধৰিলে, বোলে, “আমি দেখিছোঁ যে এই মানুহ জন চাঁজাৰক কৰ দিবলৈ নিষেধ কৰোতা আৰু নিজকে নিজে অভিযুক্ত বজা বুলি আমাৰ জাতিৰ মানুহক বিপথে নিওঁতা।”

৩ তেতিয়া পীলাতে তেওঁক সুধিলে, “তুমি ইহুদী সকলৰ বজা নে?” তাতে যীচুৱে উত্তৰ দি কলে, “তুমিয়েই কৈছা।” ৪ তেতিয়া পীলাতে প্ৰধান পুৰোহিত আৰু লোক সকলক কলে, “মই এই মানুহ জনৰ বিৰুদ্ধে কোনো দোষ বিচাৰি নাপালো।” ৫ কিন্তু তেওঁলোকে পুণৰ কলে, “এই মানুহ জনে গালীলৰ পৰা আৰম্ভ কৰি গোটেই যিহুদিয়াত আৰু এতিয়া এই ঠাইতো লোক সকলক উপদেশ দি উচিতাই আছে।”

৬ পীলাতে ইয়াকে শুনি, মানুহ জন গালীলীয়া নে? এই বুলি সুধিলে। ৭ পাছত তেওঁক হেৰোদ বজাৰ এলেকাৰ ভিতৰৰ বুলি পীলাতে জানিবলৈ পোৱাত, তেওঁক হেৰোদৰ ওচৰলৈ পঠিয়াই দিলে; কিয়নো সেই সময়ত তেৱোঁ যিৰূচালেমতে আছিল। ৮ যেতিয়া হেৰোদে যীচুক দেখিলে, তেওঁ অতিশয় আনন্দিত হল; কিয়নো বহু দিনৰ পৰা তেওঁক চাবলৈ ইচ্ছা কৰি আছিল। তেওঁ তেওঁৰ বিষয়ে শুনিছিল, সেয়ে তেওঁ কৰা আচৰিত কাৰ্য চাবলৈ তেওঁ আশাও কৰিছিল। ৯ তেতিয়া হেৰোদে অনেক কথা সুধিলে, কিন্তু যীচুৱে তেওঁক একো উত্তৰ নিদিলে। ১০ আৰু প্ৰধান পুৰোহিত আৰু অধ্যাপক সকলে উগৰ হৈ বৰকৈ তেওঁক অপবাদ দি আছিল। ১১ পাছত হেৰোদে তেওঁৰ সেনা সকলোৰে সৈতে যীচুক হেয়জান আৰু বিদৰূপ কৰি, *ৰাজবস্ত্ৰৰ পিন্ধাই পীলাতৰ ওচৰলৈ আকৌ পঠাই দিলে। ১২ সেইদিনৰ পৰা হেৰোদ আৰু পীলাত পৰস্পৰ বন্ধু হল (ইয়াৰ আগেয়ে তেওঁলোকৰ মাজত শতৰু ভাব আছিল)।

১৩ পাছত পীলাতে প্ৰধান পুৰোহিত, শাসনকৰ্তা সকলক আৰু লোক সমূহক মাতি গোট খুৱালে। ১৪ আৰু তেওঁলোকক কলে, “লোক সকলক অপথে নিওঁতা বুলি, এই মানুহ জনক মোৰ ওচৰলৈ আনিলা; কিন্তু চোৱা মই তোমালোকৰ আগত সোধ-বিচাৰ কৰি, তোমালোকে অপবাদ দিয়া কথা তেওঁৰ একো দোষ নাপালোঁ। ১৫ হেৰোদেও একো দোষ নাপালে; কিয়নো তেওঁ পুনৰ আমাৰ ওচৰলৈ এওঁক পঠিয়াই দিলে আৰু চোৱা, এওঁ প্ৰাণদণ্ডৰ যোগ্য কোনো কৰ্ম কৰা নাই। ১৬ এই হেতুকে এওঁক শাস্তি দি এৰি দিম।” * † ১৭ সেই পৰ্ব্বৰ সময়ত তেওঁলোকলৈ এজনক মুকলি কৰি দিব লগীয়া আছিল। ১৮ কিন্তু সকলোৱে একেলগে আটাই পাৰি কলে, “ইয়াক দূৰ কৰক; বাৰাব্বাক আমাৰ বাবে মুকলি কৰক।” ‡ ১৯ সেই বাৰাব্বাই নগৰৰ মাজত ৰাজদেৱাহ আৰু নৰ বধ কৰাৰ কাৰণে তাক বন্দীশালত থোৱা হৈছিল। ২০ তাতে পীলাতে যীচুক মুকলি কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰি, তেওঁলোকক আকৌ কলে, ২১ কিন্তু তেওঁলোকে আটাই পাৰি কলে, “তাক কৰ্চ্চত দিয়ক, কৰ্চ্চত দিয়ক।” ২২ তেতিয়া তেওঁ তৃতীয় বাৰো তেওঁলোকক কলে, “কিয়? এই মানুহ জনে কি দোষ কৰিলে? প্ৰাণদণ্ডৰ কোনো কাৰণ মই বিচাৰি পোৱা নাই; এই হেতুকে এওঁক শাস্তি দি এৰি দিম।”

২৩ কিন্তু তেওঁলোকে দাবী কৰিলে; তেওঁক যেন কৰ্চ্চত দিয়া হয়, এই আশয়েৰে আঁকোৰগোজ হৈ বৰ মাতেৰে নিবেদন কৰিলে। তাতে পীলাত তেওঁলোকৰ বৰ মাতত পতিয়ন গ'লা ২৪ তেতিয়া পীলাতে তেওঁলোকৰ সেই নিবেদনৰ দৰে কৰিবলৈ বায় দিলে। ২৫ পাছত ৰাজদেৱাহ আৰু নৰ বধ কৰাৰ কাৰণে বন্দীশালত থোৱা যি জনক তেওঁলোকে খুজিছিল, সেই জনক তেওঁ মুকলি কৰি দিলে কিন্তু যীচুক তেওঁলোকৰ ইচ্ছাত শোধাই দিলে।

কৰ্চ্চত যীচুৰ মৃত্যু

২৬ পাছত তেওঁলোকে তেওঁক লৈ যাওঁতে গাঁৱৰ পৰা অহা চিমন নামেৰে এজন কুৰীণীয়া মানুহক ধৰি যীচুৰ পাছে পাছে কৰ্চ্চটো লৈ যাবলৈ তেওঁৰ কান্ধত তুলি দিলে। ২৭ তাতে মানুহৰ এটা বৃহৎ দল আৰু তেওঁলৈ হিয়া ডুকুৱাই বিলাপ কৰা অনেক মহিলা তেওঁৰ পাছে পাছে গ'ল। ২৮ কিন্তু যীচুৱে তেওঁলোকলৈ ঘূৰি কলে, “হে যিৰূচালেমৰ জীয়াৰী সকল, মোৰ বাবে নাকান্দিবা, নিজৰ বাবে আৰু তোমালোকৰ সন্তান সকলৰ বাবে কৰন্দন কৰা। ২৯ কিয়নো চোৱা, যি সময়ত বন্ধ্যা তিৰোতা, সন্তান নোহোৱা

¶¶ ২৩:৪ ইব্ৰী ৭:২৬; ১ পি ২:২২

§§ ২৩:৯ যিচ ৫৩:৭

* ২৩:১১ যিচ ৫৩:৩

† ২৩:১৬ *কিছুমান পুৰণি অনুলিপিৰ এইদৰে লিখা আছে, ১৭ পদ: সেই পৰ্ব্বৰ সময়ত তেওঁলোকলৈ এজনক মুকলি কৰি দিব লগীয়া আছিল।

‡ ২৩:১৮ পাঁ ৩:১৪

গৰ্ভ আৰু পিয়াহ নিদিয়া স্তনক ধন্য বুলিব, এনে কাল আহিছে। ৩০ তেতিয়া লোক সকলে পৰ্বৰ্তবোৰক কবলৈ ধৰিব, 'আমাৰ ওপৰত পৰা', উপপৰ্বৰ্তবোৰক কবলৈ ধৰিব, 'আমাক ঢাকি ধৰা'। ৩১ কিয়নো কেচা গছত যদি তেওঁলোকে এইবোৰ কৰ্ম কৰে, তেন্তে শুকান গছত কি কৰা যাব?"

৩২ সেই সময়ত দুজন দুফৰ্মী মানুহকো তেওঁৰ লগত বধ কৰিবলৈ লৈ যোৱা হল। ৩৩ পাছত মূৰৰ লাউখোলা ঠানামেৰে ঠাই পোৱাত, তাত তেওঁক আৰু তেওঁৰ সোঁফালে এজন আৰু বাওঁফালে এজন, এইদৰে সেই দুজন দুফৰ্মী মানুহকো কৰুচত দিলে। ৩৪ তেতিয়া যীচুৱে কলে, "হে পিতৃ, এওঁলোকক ক্ষমা কৰা; **কিয়নো এওঁলোকে কি কৰিছে, সেই বিষয়ে নাজানে।" পাছত তেওঁলোকে চিঠি খেলি তেওঁৰ বস্ত্ৰ ভগাই ললে। ৩৫ আৰু লোক সকলে থিয় হৈ চাই থাকোতে ††শাসনকৰ্তা সকলে তেওঁক উপহাস কৰি কলে, ††:"ই আন লোককহে বক্ষা কৰিব পাৰিলো যদি ই ঈশ্বৰৰ সেই অভিশক্ত জন আৰু তেওঁৰ মনোনীত জন হয়, তেন্তে নিজকে নিজে বক্ষা কৰক।"

৩৬ সেনাবোৰেও ওচৰলৈ আহি, তেওঁক চিৰকা যাচি ††ঠাট্টা কৰি কলে, ৩৭ "আপুনি যদি ইহুদী সকলৰ ৰজা হয়, তেনেহলে নিজকে নিজে বক্ষা কৰক।" ৩৮ আৰু

“এওঁ ইহুদী সকলৰ ৰজা”

এইবুলি লিখা এখন জাননী তেওঁৰ ওপৰত লিখি দিলে। ৩৯ তেতিয়া কৰুচত আঁৰি থোৱা সেই দুজন দুফৰ্মীৰ এজনে তেওঁক উপহাস কৰি কলে, "আপুনি খৰীষ্ট নহয় নে? আপুনি নিজকে আৰু আমাকো বক্ষা কৰক।" ৪০ কিন্তু আন জনে সেই দুফৰ্মীক ডাবি দি কলে, "তুমি একেই দণ্ডত থাকিও ঈশ্বৰলৈ ভয় নকৰানে? ৪১ আমি হলে দণ্ডৰ যোগ্য পাত্ৰ; আমি নিজ নিজ কৰ্মৰ উচিত ফল পাইছোঁ কিন্তু এই জনে একো অনুচিত কৰ্ম কৰা নাই।"

৪২ পাছত তেওঁ কলে, "হে যীচু, আপুনি আপোনাৰ ৰাজ্যলৈ আহিলে, মোকো সুৰ্ৰবিব।" ৪৩ যীচুৱে তেওঁক কলে, "মই তোমাক সুৰুপকৈ কওঁ, তুমি আজিয়েই পৰমদেশত মোৰ সঙ্গী হবা।"

৪৪ তেতিয়া বাৰ মান বজাৰ সময় হ'ল আৰু তিনি বজালৈকে গোটেইখন দেশৰ ওপৰত আন্ধাৰ হল; ৪৫ সূৰ্যও লুপ্ত হৈ গ'ল আৰু মন্দিৰৰ আঁৰ-কাপোৰ §§খন মাজেদি ফাটি গল। ৪৬ পাছত যীচুৱে বৰ মাতৰে কলে, "হে পিতৃ, তোমাৰ হাতত মোৰ আত্মা সমৰ্পন কৰিছোঁ" এই বুলি কৈ, তেওঁ প্ৰাণ ত্যাগ কৰিলে। ৪৭ তেতিয়া যি যি হ'ল, তাকে দেখি, এশৰ সেনাপতিয়ে ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা কৰি ক'লে, "এই মানুহ জন সচাকৈ ধাৰ্মিক আছিল।"

৪৮ এই দৃশ্য চাবলৈ যি সকল লোক আহিছিল, তেওঁলোকে এই সকলো ঘটনা দেখি হিয়া ভুৰুৱাই উলটি গ'ল। ৪৯ কিন্তু তেওঁৰ চিনাকি লোক আৰু যি তিবোতা সকল গালীলৰ পৰা তেওঁৰ পাছে পাছে আহি আছিল, তেওঁলোকেও আতৰত থিয় হৈ এইবোৰ ঘটনা চাই আছিল।

যীচুক মৈদাম দিয়া

৫০ তেতিয়া তাত উপস্থিত থকা ইহুদী সকলৰ অৰিমাথিয়া নগৰৰ যোচেফ নামেৰে উত্তম আৰু ধাৰ্মিক হিচাপে জনাজাত যি ধাৰ্মিক মেগুৱৈ জন আছিল, ৫১ সেই মেগুৱৈ জনে তেওঁলোকৰ আলোচনা আৰু কৰ্মতো সন্মতি দিয়া নাছিল, তেওঁ ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যলৈ অপেক্ষা কৰি আছিল। †

৫২ এই ব্যক্তি জনে পীলাতৰ ওচৰলৈ গৈ যীচুৰ দেহ বিচাৰিলে। ৫৩ পাছত তেওঁক নমাই শন সূতাৰ মিহি কাপোৰেৰে মেৰিয়াই, আগেয়ে কোনো ব্যক্তিৰ দেহ নোখোৱা শিলত খান্দি উলিওৱা এটা মৈদামত শুৱাই থলে। ৫৪ সেইদিন আয়োজনৰ দিন আছিল আৰু বিশ্ৰামবাৰো ওচৰ চাপিছিল। ৫৫ তাতে তেওঁৰ সৈতে গালীলৰ পৰা অহা তিবোতা সকলে †তেওঁৰ দেহ কেনেকৈ খোৱা

¶২৩:৩০ যিচ ২:১৯; হো ১০:৮; প্ৰ ৬:১৬

§২৩:৩৩ আন এটা নাম গলগথা(কালভাৰি)

** ২৩:৩৪ মথি ৫:৪৪; পী ৩:১৭, ৭:৬০

†† ২৩:৩৫ গীত ২২:১৭, ১৮

‡ ২৩:৩৫ গীত ২২:৬-৮

¶¶ ২৩:৩৬ গীত ৬৯:২১

§§ ২৩:৪৫ ইব্ৰী ১০:১৯, ২০

* ২৩:৪৬ গীত ৩১:৫

† ২৩:৫১ লুক ২:২৫, ৩৮

‡ ২৩:৫৫ লুক ৮:২, ৩

হল, সেই বিষয়ে চাবলৈ আহিছিল। ৫৬ পাছত উলটি আহি, সুগন্ধি দ্ৰব্য আৰু তেল যুগুত কৰিলে। পাছত তেওঁলোকে বিধানৰ দৰে বিশ্ৰাম বাবে জিৰণি ললে।

২৪ অধ্যায়।

যীচুৰ পুনৰুত্থান, শিষ্যসকলক দৰ্শন দিয়া

২৪ ^১কিন্তু সপ্তাহৰ প্ৰথম দিনা অতি দোকমোকালিতে, তেওঁলোকে যুগুত কৰা সুগন্ধি দ্ৰব্য লগত লৈ মৈদামৰ ওচৰলৈ আহিল। ^২তেওঁলোকে মৈদামৰ মুখৰ পৰা শিল চটা বগৰাই খোৱা দেখিলে। ^৩পাছত তেওঁলোক মৈদামৰ ভিতৰলৈ সোমাই গ'ল কিন্তু তাত প্ৰভু যীচুৰ দেহ দেখা নাপালে। ^৪তাতে তেওঁলোকে এই বিষয়ে সংশয় কৰি থাকোতে, সেই ঠাইত চক্ৰমকীয়া বস্ত্ৰৰ পিন্ধা দুজন পুৰুষ তেওঁলোকৰ ওচৰত আহি থিয় হ'ল। ^৫পাছত তিৰোতা সকলে ভয় পাই মাটিৰ ফালে মূৰ দোৱাই থাকোতে, সেই দূত তেওঁলোকক কলে, “তোমালোকে মৃত লোকৰ মাজত জীৱিত জনক কিয় বিচাৰিছা?”

^৬“তেওঁ ইয়াত নাই, কিন্তু তেওঁ উঠিল! তেওঁ গালীল দেশত থাকোতেই, যি কথা কৈছিল, তোমালোকে সেই কথা সোঁৱৰণ কৰা, ^৭তেওঁ কৈছিল বোলে, মানুহৰ পুত্ৰ পাপী লোকৰ হাতত সমৰ্পিত হ'ব আৰু কৰুচত হত হৈ, তৃতীয় দিনা পুনৰায় উঠিব লাগিব।”

^৮সেই সময়ত তেওঁ কোৱা কথাবোৰ তিৰোতা সকলৰ মনত পৰাত, ^৯তেওঁলোকে মৈদামৰ পৰা ঘূৰি গৈ, এঘাৰ জন পাৰ্চনিকে আদি কৰি সকলোকে এই সকলো কথাৰ সমবাদ দিলে। ^{১০}তেওঁলোকৰ মাজত মগদলীনী মৰিয়ম, যোহানা আৰু যকোবৰ মাক মৰিয়ম আছিল; আৰু তেওঁলোকে সৈতে আন কেইজনীয়েও পাঁচনি সকলক এইবোৰ কথা কলে।

^{১১}কিন্তু পাঁচনি সকলৰ দৃষ্টিত সেইবোৰ অনর্থক কথা যেন লগাত, তেওঁলোকে তিৰোতা সকলক অবিশ্বাস কৰিলে। ^{১২}তথাপিও পিতৰে উঠি মৈদামলৈ লৰি গৈ, চাপৰি চাই কেৱল শণ সূতাৰ মিহি কাপোৰ কেইখন দেখিলে। পাছে যি ঘটিল তাতে তেওঁ বিশ্বাস মানি নিজ ঘৰলৈ গুচি গ'ল। ^{১৩}পাছত তেওঁলোকৰ মাজৰ দুজনে সেই দিনাই যিক্ৰচালেমৰ পৰা চাৰে সাত মাইল দূৰত থকা ইম্মায়ু নামৰ এখন গাঁৱলৈ গৈ আছিল। ^{১৪}তেওঁলোক দুয়ো জনে এই সকলো ঘটনাৰ বিষয়ে কথোপকথন কৰি গৈ আছিল। ^{১৫}তেওঁলোকে কথোপকথন আৰু সোধা সুধি কৰি থাকোতেই, যীচুৱে নিজে ওচৰলৈ আহি তেওঁলোকৰ সৈতে যাব ধৰিলে। ^{১৬}কিন্তু তেওঁলোকে যেন তেওঁক চিনিব নোৱাৰে, এই কাৰণে তেওঁলোকৰ চকু বন্ধ হ'ল।

^{১৭}যীচুৱে তেওঁলোকক সুধিলে, “তোমালোকে ইজনে সিজনে কি কথা পাতি গৈ আছা?” তাতে তেওঁলোক মলিন মুখেৰে থিয় হৈ ব'ল। ^{১৮}তেতিয়া ক্লিয়পা নামৰ এজনে উত্তৰ দি ক'লে, “যি যি কথা এই কেইদিনত ঘটি আছে, সেইবোৰ কথা যিক্ৰচালেমত বাস কৰি কেৱল আপুনিয়ে নাজানে হ'বলা?”

^{১৯}যীচুৱে তেওঁলোকক সুধিলে “কি কথা?” তেওঁলোকে তেওঁক কলে, “যি নাচবতীয়া যীচু, ঈশ্বৰ আৰু সকলো লোকৰ সাক্ষাতে কৰ্মত আৰু বাক্যত পৰাক্ৰমী ভাববাদী আছিল, ^{২০}তেওঁক আমাৰ প্ৰধান পুৰোহিত আৰু শাসনকৰ্তা সকলে কেনেকৈ প্ৰাণদণ্ডৰ অৰ্থে শোধাই দি কৰুচত দিলে।

^{২১}কিন্তু যি জনে ইস্ৰায়েল লোকক মুক্ত কৰিব, তেৱেঁই সেইজন বুলি আমি আশা কৰিছিলোঁ। কিন্তু এই সকলোৰ উপৰিও এই কথা ঘটা আজি তিনি দিন হৈছে। ^{২২}ইয়াৰ উপৰিও আমাৰ লগৰ কেইবাগৰাকী তিৰোতাইয়ো ৰাতিপুৱাই মৈদামলৈ গৈ আমাক বিশ্বাস লগালে; ^{২৩}কিয়নো তেওঁৰ দেহ নাপাই উলটি আহি ক'লে যে, তেওঁলোকে দূত সকলক দেখা পালে আৰু তেওঁ জীৱিত হ'ল বুলি কোৱা শুনিলে। ^{২৪}পাছত আমাৰ লগৰ কেইজনমান মানুহ মৈদামলৈ গৈ তিৰোতা সকলে কোৱাৰ দৰেই দেখিলে; কিন্তু তেওঁক দেখা নাপালে। ^{২৫}যীচুৱে তেওঁলোকক কলে, “হে নিৰ্বেৰ্বাধ আৰু ভাববাদীয়ে কোৱা সকলো কথাত বিশ্বাস কৰিবলৈ ভোতোহা চিন্তৰ মানুহ! ^{২৬}খৰীষ্টে দুখ ভোগ কৰি নিজৰ প্ৰতাপত সোমাব নেলাগিছিল নে?” ^{২৭}পাছত তেওঁ মোচিৰ পৰা আৰু সকলো ভাববাদীৰে পৰা আৰম্ভ কৰি গোটেই শাস্ত্ৰত নিজৰ বিষয়ে লিখা কথা তেওঁলোকক বুজাই দিলে। ^{২৮}এনেদৰে তেওঁলোকে যাব বিচৰা গাঁৱৰ ওচৰ পোৱাত, যীচুৱে আৰু দুৰ পথ যাবলৈ থকা যেন দেখুৱালে। ^{২৯}কিন্তু তেওঁলোকে যীচুক বৰকৈ অনুৰোধ কৰি ক'লে- “চাওঁক, এতিয়া দিনৰ শেষ; প্ৰায় সন্ধিয়া হবলৈ হৈছে। আপুনি আমাৰ সৈতে থাকি যাওঁক।”

^{৩০}তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকৰ সৈতে থাকিল। পাছত তেওঁ ভোজন কৰিবলৈ তেওঁলোকৰ লগত বহোঁতে পিঠালৈ আশীৰ্বাদ কৰি ভাঙি তেওঁলোকক দিলে। ^{৩১}এনেতে তেওঁলোকৰ চকু মুকলি হ'ল আৰু তেওঁক চিনি পালে; তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকৰ পৰা অদৃশ্য হ'ল। ^{৩২}পাছত তেওঁলোকে পৰস্পৰে কোৱা-কুই কৰি কলে, “বাটত আহি থাকোতে তেওঁ যেতিয়া আমাৰ সৈতে কথোপকথন কৰিছিল আৰু শাস্ত্ৰৰ অৰ্থ বুজাই দিছিল, তেতিয়া আমাৰ হৃদয় প্ৰজ্বলিত নহৈছিল নে?” ^{৩৩}সেই সময়তে তেওঁলোকে দুজন উঠি, যিক্ৰচালেমলৈ উলটি আহিল; তাতে একে ঠাইতে গোট খোৱা এঘাৰ জন আৰু লগত থকা সকলক দেখা পাই, ^{৩৪}তেওঁলোকক ক'লে, “নিশ্চয় প্ৰভু উঠিল; আৰু চিহ্নমানক দেখা দিলে।” ^{৩৫}পাছত বাটত যি যি হ'ল আৰু পিঠা ভাঙোতে তেওঁক কেনেকৈ চিনি পালে, সেই সকলোবোৰ সেই দুজন লোকে তেওঁলোকক ক'লে।

যীচুৰ স্বৰ্গাৰোহণ

৩৬ এইবোৰ কথা কৈ থাকোতেই যীচু নিজে তেওঁলোকৰ মাজত থিয় হৈ কলে, “তোমালোকৰ শাস্তি হওক।” ৩৭ কিন্তু ভূত দেখিছোঁ বুলি ভাবি, তেওঁলোক ভয়াতুৰ আৰু আতংকিত হ’ল। ৩৮ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক কলে, তোমালোকৰ মনত কিয় উণ্ডল-খুণ্ডল লাগিছে? আৰু তোমালোকৰ অন্তৰত কি কাৰণে প্ৰশ্ন জাগিছে? ৩৯ মোৰ হাত আৰু ভৰি চাই জ্ঞাত হোৱা যে মইহে, মোক স্পৰ্শ কৰি চোৱা। যি দৰে মোক দেখিছা, সেইদৰে আত্মাৰ হ’লে হাড়-মঙহ নাই; ৪০ ইয়াকে কৈ তেওঁ নিজৰ হাত ভৰি তেওঁলোকক দেখুৱালে। ৪১ কিন্তু তেওঁলোক আনন্দিত হ’লেও, তেতিয়াও অবিশ্বাস কৰি বিস্ময় মানি থকা বাবে, যীচুৱে তেওঁলোকক কলে, “তোমালোকৰ কিবা খোৱা বস্তু আছে নে?” ৪২ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক এডোখৰ ভজা মাছ দিলে। ৪৩ যীচুৱে তাকে লৈ তেওঁলোকৰ আগত খালে। ৪৪ আৰু তেওঁ তেওঁলোকক ক’লে, “মোচিৰ বিধানত, ভাববাদী সকলৰ পুস্তকত আৰু গীতমালাত মোৰ বিষয়ে যি যি বচন লিখা আছে, সেই সকলো সিদ্ধ হ’ব লাগে বুলি তোমালোকৰ লগত থাকোতেই, যি কথা মই কৈছিলোঁ, মোৰ সেই কথা এই। ৪৫ তেতিয়া শাস্ত্ৰৰ বৃজিবলৈ তেওঁ তেওঁলোকৰ চকু মুকলি কৰি দিলে; ৪৬ আৰু তেওঁ তেওঁলোকক কলে, “এইদৰে লিখা আছে, যে খৰীষ্টে দুখ-ভোগ কৰি তৃতীয় দিনা মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা পুনৰায় উঠিবা ৪৭ আৰু যিৰূচালেমৰ পৰা আৰম্ভ কৰি সকলো জাতিৰ আগত মন-পালটন আৰু পাপ মোচনৰ কথা তেওঁৰ নামেৰে ঘোষণা কৰা হব। ৪৮ তোমালোক এই সকলোৰে সাক্ষী আছা। ৪৯ চোৱা মোৰ পিতৃয়ে যি প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল, সেই প্ৰতিজ্ঞা তোমালোকলৈ পঠাই দিমা কিন্তু ওপৰৰ পৰা শক্তি নোপোৱালৈকে এই নগৰতে থাকা। ৫০ পাছত যীচুৱে তেওঁলোকক বৈথনিয়া গাৱঁৰ সন্মুখলৈকে আগবঢ়াই আনি, তেওঁ হাত উঠাই তেওঁলোকক আশীৰ্ব্বাদ কৰিলে। ৫১ এইদৰে তেওঁলোকক আশীৰ্ব্বাদ কৰি থকা সময়ত, তেওঁ তেওঁলোকৰ পৰা পৃথক হ’ল আৰু তেওঁক স্বৰ্গলৈ নিয়া হল। ৫২ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক স্তুতি কৰি, অতি আনন্দেৰে যিৰূচালেমলৈ উলটি আহিল; ৫৩ আৰু সদায় ধৰ্মধামত ঈশ্বৰৰ স্তুতি কৰি থাকিল।

John

যোহনে লিখা শুভবাব্তা

১ অধ্যায়

ঈশ্বৰৰ বাক্যই মানুহৰূপে জন্ম গ্ৰহণ কৰিলে

১ আদিতে বাক্য আছিল; বাক্য ঈশ্বৰৰ সৈতে আছিল আৰু সেই বাক্যই স্বয়ং ঈশ্বৰ। ২ এই বাক্য আদিতে ঈশ্বৰে সৈতে আছিল। ৩ তেওঁৰ দ্বাৰাই সকলো সৃষ্টি হ'ল আৰু যি সকলো হ'ল, সেইবোৰৰ এটাও তেওঁৰ অবিহনে নহ'ল। ৪ জীৱন বাক্যতেই আৰু সেই জীৱনেই সকলো মানুহৰ বাবে পোহৰ। ৫ সেই পোহৰ আন্ধাৰত উজ্বলি উঠিল আৰু আন্ধাৰে তাক পৰাভূত নকৰিলে। ৬ ঈশ্বৰে যোহন নামেৰে এজন মানুহক পঠিয়াইছিল। ৭ তেওঁ সেই পোহৰৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিবলৈ এজন সাক্ষীৰূপে আহিছিল যাতে তেওঁৰ দ্বাৰাই সকলোৱে বিশ্বাস কৰে। ৮ যোহন নিজে সেই পোহৰ নাছিল; তেওঁ সেই পোহৰৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিবলৈহে আহিছিল। ৯ সেই পোহৰ জগতলৈ আহিছিল আৰু সকলো মানুহকে পোহৰ দিয়া, সেই সত্য পোহৰ আছিল। ১০ তেওঁ জগততে আছিল; জগত তেওঁৰ দ্বাৰাই সৃষ্টি হৈছিল, কিন্তু জগতে তেওঁক নাজানিলে। ১১ যি জগত তেওঁৰ নিজৰেই, তেওঁ সেই ঠাইলৈ আহিল, কিন্তু তেওঁৰ নিজৰ লোকেই তেওঁক গ্ৰহণ নকৰিলে। ১২ কিন্তু যিমান মানুহে তেওঁক গ্ৰহণ কৰিলে আৰু তেওঁৰ নামত বিশ্বাস কৰিলে, সেই লোক সকলক ঈশ্বৰৰ সন্তান হ'বলৈ তেওঁ ক্ষমতা দিলে। ১৩ তেওঁলোকৰ জন্ম তেজৰ পৰা বা মাংসিক ইচ্ছাৰ পৰা বা মানুহৰ ইচ্ছাৰ পৰা হ'ল, এনে নহয়, কিন্তু ঈশ্বৰৰ পৰাহে হৈছে। ১৪ সেই বাক্যই মাংস হ'ল; অনুগ্ৰহ আৰু সত্যতাৰে পৰিপূৰ্ণ হৈ আমাৰ মাজত বসতি কৰিলে; তাতে পিতৃৰ একমাত্ৰৰ পুত্ৰৰ হিচাপে তেওঁৰ যি মহিমা, সেই মহিমা আমি দেখিলোঁ। ১৫ যোহনে তেওঁৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দি চিঞৰি ক'লে, “যি জনৰ বিষয়ে মই কৈছিলোঁ, এৱেঁই সেই জন। যি জন মোৰ পাছত আহিছে, তেওঁ মোতকৈ আগ হ'ল, কাৰণ তেওঁ মোৰ পূৰ্বেও আছিল।”

১৬ আমি সকলোৱে তেওঁৰ সেই পূৰ্ণতাৰ পৰা অনুগ্ৰহৰ ওপৰিও বিনামূলীয়া অনুগ্ৰহ পালো। ১৭ কাৰণ মোচিৰ দ্বাৰা বিধান দিয়া হৈছিল; কিন্তু অনুগ্ৰহ আৰু সত্যতা যীচু খৰীষ্টৰ দ্বাৰাহে আছিল। ১৮ ঈশ্বৰক কোনেও কেতিয়াও দেখা নাই; পিতৃৰ কোলাত থকা একমাত্ৰৰ পুত্ৰই তেওঁক প্ৰকাশ কৰিলে।

যীচুৰ বিষয়ে যোহনৰ সাক্ষ্য

১৯ যোহনে এই সাক্ষ্য দিলে: ইহুদী সকলে যিৰূচালেমৰ পৰা কেইজনমান প্ৰবাহিত আৰু লেবীক যোহনৰ ওচৰলৈ পঠালে। তেওঁলোকে আহি যোহনক সুধিলে, “আপুনি কোন?” ২০ যোহনে অস্বীকাৰ নকৰি মুকলিকে উত্তৰ দিলে, “মই খৰীষ্ট নহয়।” ২১ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে, “তেস্তে কোন? আপুনি এলিয়া নেকি?” তেওঁ ক'লে, “নহয়, মই নহওঁ;” তেওঁলোকে ক'লে, “তেস্তে আপুনি সেই ভাৱবাদী নেকি?” তেওঁ উত্তৰ দিলে, “নহওঁ।”

২২ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, “তেনেহলে আপুনি কোন হয়? আমাক কওক যাতে যি সকলে আমাক পঠাইছে, তেওঁলোকক আমি উত্তৰ দিব পাৰো। আপোনাৰ নিজৰ বিষয়ে আপুনি কি কয়?” ২৩ তেওঁ ক'লে, “যিচয়া ভাৱবাদীয়ে যিদৰে কৈছিল, ময়েই সেই মাত, যি জনে মৰুপ্ৰান্তত ৰিঙিয়াই কয়, প্ৰভুৰ পথ পোন কৰা।” ২৪

২৪ যোহনৰ ওচৰলৈ যি সকলক পঠোৱা হৈছিল, তেওঁলোক ফৰীচী সম্প্ৰদায়ৰ আছিল। তেওঁলোকে যোহনক সুধিলে, ২৫ “আপুনি যদি খৰীষ্টও নহয়, এলিয়াও নহয় বা ভাৱবাদীও নহয়, তেস্তে কিয় বাস্তিষ্ম দিছে?” ২৬ যোহনে তেওঁলোকক উত্তৰ দি ক'লে, “মই হ'লে পানীতহে বাস্তিষ্ম দিছো, কিন্তু আপোনালোকৰ মাজত এনে এজন থিয় হৈ আছে, যি জনক আপোনালোকে চিনি নাপায়। ২৭ তেৱেঁই সেই লোক যি জন মোৰ পাছত আহিছে। মই তেওঁৰ ভৰিৰ পাদুকৰ ফিটা খুলিবৰো যোগ্য নহওঁ। ২৮ যৰ্দন নদীৰ সিপাৰে বৈথনিয়া গাৱঁত, য'ত যোহনে বাস্তিষ্ম দি আছিল, তাতে এই সকলো ঘটিল।

১১:১৪ অৰ্থাৎ শৰীৰ ৰূপ ধাৰণ কৰিলে

১১:২৩ যিচয়া ৪০:৩

ঈশ্বৰৰ মেৰ-পোৱালি

২৯ পাছদিনা যোহনে যীচুক তেওঁৰ ওচৰলৈ অহা দেখি ক'লে, “সোৱা চোৱা, ঈশ্বৰৰ মেৰ পোৱালি, জগতৰ পাপ বহন কৰি নিওঁতা জন! ৩০ এৱেঁই সেই লোক যি জনৰ বিষয়ে মই কৈছিলোঁ যে, ‘যি জন মোৰ পাছত আহিছে, তেওঁ মোতকৈ আগ হ'ল, কাৰণ তেওঁ মোৰ বহু আগেয়ে আছিল। ৩১ মই তেওঁক চিনি পোৱা নাছিলো; কিন্তু তেওঁ যেন ইস্ৰায়েলবাসীৰ আগত প্ৰকাশিত হ'ব পাৰে, সেইবাবে মই আহি পানীত বাপ্তিস্ম দিছোঁ।”

৩২ তাৰ পাছত যোহনে সাক্ষ্য দি ক'লে, “মই স্বৰ্গৰ পৰা আত্মক কপৌৰ নিচিনাকৈ নামি অহা, আৰু তেওঁৰ ওপৰত থকা দেখিলোঁ। ৩৩ মই তেওঁক চিনি নাপালো। কিন্তু যি জনে পানীত বাপ্তিস্ম দিবলৈ মোক পঠালে, তেৱেঁ মোক কৈছিল, ‘তুমি যি জনৰ ওপৰত আত্মক নামি অহা দেখিবা, তেৱেঁ সেই জন, সেইজনে পবিত্ৰ আত্মাত বাপ্তিস্ম দিব।’ ৩৪ মই সেয়া দেখিলোঁ আৰু সাক্ষ্যও দিওঁ যে, এওঁ ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ।”

যীচুৰ প্ৰথম শিষ্য সকল

৩৫ পাছদিনা যোহন, তেওঁৰ দুজন শিষ্যৰে সৈতে থিয় হৈ আছিল। ৩৬ সেই সময়তে তেওঁলোকে যীচুক খোজকাঢ়ি যোৱা দেখি যোহনে ক'লে, “সোৱা, ঈশ্বৰৰ মেৰ-পোৱালিক চোৱা!”

৩৭ সেই দুজন শিষ্যই যোহনৰ কথা শুনি যীচুক অনুসৰণ কৰিবলৈ ধৰিলে। ৩৮ যীচুৱে মুখ ঘূৰাই তেওঁলোকক পাছে পাছে অহা দেখি ক'লে, “তোমালোকক কি লাগে?” তেওঁলোকে যীচুক ক'লে, “ৰবিব, অৰ্থাৎ গুৰু, আপুনি ক'ত থাকে?” ৩৯ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “আহা, চোৱাহি।” তেতিয়া তেওঁলোকে গৈ তেওঁৰ থকা ঠাই চালে আৰু সেই দিনা তেওঁৰ লগতে থাকিল, কাৰণ তেতিয়া প্ৰায় সন্ধিয়া হ'বলৈ হৈছিল। ৪০ যি দুজনে যোহনৰ কথা শুনি, তেওঁৰ পাছে পাছে গৈছিল তেওঁলোকৰ মাজৰ এজন হৈছে চিমোন পিতৰৰ ভায়েক আন্দিয়। ৪১ তেওঁ প্ৰথমতে তেওঁৰ ককায়েক চিমোনক লগ পাই ক'লে, “আমি মটীহক অৰ্থাৎ খৰীষ্টক দেখা পালোঁ।”

৪২ আন্দিয়ই চিমোনক যীচুৰ ওচৰলৈ লৈ আহিল। যীচুৱে তেওঁলৈ চাই ক'লে, “তুমি যোহনৰ পুতেক চিমোন, তোমাক কৈফা বুলি মতা হ'ব।” “কৈফা” নামৰ অৰ্থ ‘পিতৰ’ অৰ্থাৎ শিল।

যীচুৱে ফিলিপ আৰু নথনেলক আমন্ত্ৰণ কৰা

৪৩ পাছদিনা যীচুৱে যেতিয়া গালীল প্ৰদেশলৈ যাবৰ বাবে ইচ্ছা কৰিলে, তেতিয়া যীচুৱে ফিলিপক দেখা পাই ক'লে, “মোৰ পাছে পাছে আহা।” ৪৪ ফিলিপ বৈথৈচনা গাৱঁৰ লোক আছিল। আন্দিয় আৰু পিতৰো সেই একে গাৱঁৰে লোক আছিল। ৪৫ ফিলিপে পাছত নথনেলক দেখা পাই ক'লে, “মোচি আৰু ভাৱবাদী সকলে যি জনৰ বিষয়ে বিধান-শাস্ত্ৰত লিখিছিল, আমি তেওঁক দেখা পালোঁ: তেওঁ নাচৰত নিবাসী যোচেফৰ পুতেক যীচু। ৪৬ নথনেলে ফিলিপক ক'লে, “নাচৰত পৰা কোনো উত্তম বস্তু জানো ওলাব পাৰে?” ফিলিপে তেওঁক ক'লে, “আহি চোৱাহি।” ৪৭ যীচুৱে নথনেলক নিজৰ ফালে আহি থকা দেখি, তেওঁৰ বিষয়ে ক'লে, “এওঁক চোৱা, এজন প্ৰকৃত ইস্ৰায়েলী লোক। তেওঁৰ ভিতৰত একো ছলনা নাই!” ৪৮ নথনেলে যীচুক সুধিলে, “আপুনি মোক কেনেকৈ চিনি পালে?” যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, “ফিলিপে তোমাক মতাৰ আগেয়ে যেতিয়া তুমি ডিমৰু গছৰ তলত আছিলি, মই তেতিয়াই তোমাক দেখিছিলোঁ।”

৪৯ নথনেলে তেওঁক উত্তৰ দিলে, “ৰবিব, আপুনিয়ই ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ! আপুনিয়ই ইস্ৰায়েলৰ ৰজা!” ৫০ যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, “তোমাক ডিমৰু গছৰ তলত দেখিছিলোঁ, এই কথা কোৱাৰ কাৰণেই বিশ্বাস কৰিছা নেকি? ইয়াতকৈয়ো অনেক মহৎ বিষয় তুমি দেখিবলৈ পাবা।” ৫১ যীচুৱে ক'লে, “মই তোমালোকক সচাকৈয়ে কওঁ, তোমালোকে স্বৰ্গৰ দুৱাৰ মুকলি হোৱা দেখিবা আৰু ঈশ্বৰৰ দূত সকলে মানুহৰ পুত্ৰৰ ওপৰেদি উঠি যোৱা আৰু নামি অহা দেখিবা।”

২ অধ্যায়

কান্না নগৰৰ বিয়াত যীচুৰ প্ৰথম আচৰিত চিন

১ তিন দিনৰ দিনা গালীল প্ৰদেশৰ কান্না নগৰত এখন বিয়া হৈছিল আৰু যীচুৰ মাক তাত আছিল। ২ সেই বিয়ালৈ যীচু আৰু তেওঁৰ শিষ্য সকলকো নিমন্ত্ৰণ কৰা হৈছিল। ৩ পাছত যেতিয়া দৰাষ্কাৰস শেষ হৈ আহিল, তেতিয়া যীচুৰ মাকে আহি যীচুক ক'লে, “তেওঁলোকৰ দৰাষ্কাৰস শেষ হ'ল।” ৪ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “হে নাৰী, এই কথাত মোৰ সৈতে কি কাম? মোৰ এতিয়াও সময় হোৱা নাই।” ৫ তেওঁৰ মাকে দাস সকলক ক'লে, “এওঁ তোমালোকক যিহকে কয়, তাকে কৰিবাঁহক।”

৬ সেই ঠাইতে ইহুদী সকলৰ ৰীতি অনুসাৰে গুচি হ'বৰ কাৰণে পাথৰৰ ছয়টা পানী খোৱা শিলৰ পাত্ৰ আছিল। সেইবোৰৰ প্ৰত্যেকতে আশীৰ পৰা এশ লিটাৰ পানী ধৰে। ৭ যীচুৱে দাসবোৰক ক'লে, “পাত্ৰকেইটাত পানী ভৰাই দিয়া।” দাসবোৰে

তেতিয়া পাত্ৰকেইটাৰ কাণলৈকে পানী ভৰাই দিলে।^৮ তাৰ পাছত যীচুৱে সিহঁতক ক'লে, “এতিয়া তাৰ পৰা অলপ উলিয়াই ভোজৰ অধিকাৰীৰ ওচৰলৈ লৈ যোৱা।” তাতে দাসবোৰে সেইদৰে কৰিলে।^৯ ভোজৰ অধিকাৰীয়ে পানীৰ পৰা হোৱা সেই দৰাষ্কাৰস চাকি চালে; কিন্তু সেই বস ক'ৰ পৰা আহিল, তেওঁ নাজানিলে। যি দাসবোৰে পানী তুলিছিল, সিহঁতেহে জানিলে। তেতিয়া ভোজৰ অধিকাৰীয়ে দৰাক মাতি ক'লে,^{১০} “সাধাৰণতে সকলো মানুহে প্ৰথমতে উত্তম দৰাষ্কাৰস পৰিবেশন কৰে আৰু অতিথি সকলে সেয়া ইচ্ছা মতে খোৱাৰ পাছত, তেওঁলোকক আগতকৈ নিম্নমানৰ দৰাষ্কাৰস পৰিবেশন কৰে। কিন্তু তোমালোকে হ'লে এতিয়ালৈকে উত্তম দৰাষ্কাৰস ৰাখি থৈছা।”^{১১} গালীল প্ৰদেশৰ কান্না নগৰত এই প্ৰথম আচৰিত চিনৰ কাৰ্য কৰি যীচুৱে নিজৰ মহিমা প্ৰকাশ কৰিলে। তাতে তেওঁৰ শিষ্য সকলে তেওঁৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰিলে।^{১২} তাৰ পাছত যীচুৱে তেওঁৰ মাক, ভায়েকহঁত আৰু শিষ্য সকলৰ সৈতে কফৰনাহূমলৈ গ'ল আৰু তাতে তেওঁলোক কিছুদিন থাকিল।

যীচুৱে যিক্ৰচালেমলৈ গৈ মন্দিৰ পৰিষ্কাৰ কৰা

^{১৩} ইহুদী সকলৰ নিস্তাৰ-পৰ্ব পালনৰ সময় ওচৰ হোৱাত যীচু যিক্ৰচালেমলৈ গ'ল।^{১৪} তেওঁ তাত গৈ দেখিলে যে মন্দিৰৰ মাজত লোক সকলে যাঁড়-গৰু, ভেড়া, পাৰচৰাই বেচি আছে আৰু ধন সলোৱা লোক সকলো তাত বহি আছে।^{১৫} তেতিয়া তেওঁ কিছুমান ৰছীৰে এডাল চাবুক বনাই ললে আৰু সেইডালেৰে যাঁড়-গৰু, ভেড়াৰে সৈতে সকলোকে মন্দিৰৰ পৰা খেদাই দিলে, আৰু ধন সলোৱা সকলৰ টকা-পইচা সকলো বাকি দি সিহঁতৰ মেজবোৰ লুটিয়াই পেলালে।^{১৬} যি সকলে পাৰচৰাই বেচিছিল, তেওঁলোকক ক'লে, “ইয়াৰ পৰা এইবোৰ লৈ যোৱা! মোৰ পিতৃৰ গৃহক ব্যৱসায়ৰ গৃহ নকৰিবা।”

^{১৭} ইয়াতে শাস্ত্ৰত লিখা এই কথা তেওঁৰ শিষ্য সকলৰ মনত পৰিল: “তোমাৰ গৃহৰ প্ৰতি মোৰ আগ্ৰহে মোক গ্ৰাস কৰিব।”^{**}

^{১৮} তেতিয়া ইহুদী নেতা সকলে যীচুক সুধিলে, “এইবোৰ কৰিবলৈ যে তুমি অধিকাৰ পাইছা, তাৰে কি প্ৰমাণ তুমি আমাক দেখুৱাব পাৰিবা?”^{১৯} যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকে এই মন্দিৰ ভাঙি পেলোৱা, মই তিনি দিনত তাক তুলি ধৰিম।”

^{২০} তেতিয়া ইহুদী সকলে ক'লে, “এই মন্দিৰ নিৰ্মাণ কৰোঁতে ছয়চল্লিশ বছৰ লাগিছিল আৰু তুমি তাক তিন দিনতে তুলিবা নে?”^{২১} কিন্তু যীচুৱে মন্দিৰ বুলি নিজৰ দেহ-মন্দিৰৰ বিষয়লৈহে সেই কথা কৈছিল।^{২২} সেয়ে, পাছত যেতিয়া যীচুক মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা তোলা হ'ল, তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্য সকলৰ মনত পৰিল যে তেওঁ এই কথাই কৈছিল। তেতিয়া তেওঁলোকে ধৰ্মশাস্ত্ৰৰ কথাত আৰু যীচুৰ এই কথাত বিশ্বাস কৰিলে।^{২৩} নিস্তাৰ পৰ্বৰ সময়ত যিক্ৰচালেমত থাকোতে যীচুৱে যিবোৰ আচৰিত কাম কৰি চিন দেখুৱালে, সেইবোৰ দেখি বহু মানুহে তেওঁৰ নামত বিশ্বাস কৰিলে।^{২৪} কিন্তু যীচুৱে হ'লে তেওঁলোকৰ ওপৰত নিজে কোনো বিশ্বাস স্থাপন নকৰিলে, কাৰণ তেওঁ সকলো লোককে জানিছিল।^{২৫} মানুহৰ সম্পৰ্কে কোনো লোকৰ সাক্ষ্যৰ প্ৰয়োজন তেওঁৰ নাছিল; কিয়নো মানুহৰ অন্তৰত কি আছে, তেওঁ নিজে তাক জানিছিল।

৩ অধ্যায়

যীচুৰ ওচৰলৈ নীকদীমৰ আগমন

^১ ফৰীচী সকলৰ মাজত নীকদীম নামেৰে এজন লোক আছিল। তেওঁ ইহুদী পৰিষদৰ এজন অধিকাৰী আছিল।^২ এদিন ৰাতি তেওঁ যীচুৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, “ৰবি, আমি জানো যে আপুনি ঈশ্বৰৰ ওচৰৰ পৰা অহা এজন শিক্ষক। কিয়নো আপুনি এই যি যি আচৰিত চিন দেখুৱাইছে, ঈশ্বৰ সঙ্গী নহ'লে এনে চিন কোনোও দেখুৱাব নোৱাৰে।”

^৩ উত্তৰত যীচুৱে নীকদীমক ক'লে, “মই আপোনাক সচাকৈয়ে কওঁ, নতুন জন্ম নহ'লে, কোনোও ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য দেখা পাব নোৱাৰে।”^৪ নীকদীমে তেওঁক ক'লে, “মানুহ বুঢ়া হ'লে, কেনেকৈ তেওঁৰ জন্ম হ'ব পাৰে? তেওঁ দ্বিতীয় বাৰ মাকৰ গৰ্ভত সোমাই জন্ম গ্ৰহণ কৰিব পাৰিব নে?”

^৫ যীচুৱে উত্তৰ দিলে, “মই আপোনাক সচাকৈয়ে কৈছো, জল আৰু আত্মাৰ পৰা জন্ম নহ'লে, কোনোও ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত সোমাব নোৱাৰে।”^৬ শৰীৰৰ পৰা যাৰ জন্ম হয়, সেয়ে শৰীৰ হয় আৰু আত্মাৰ পৰা যাৰ জন্ম হয়, সেয়ে আত্মা হয়।^৭ মই যে আপোনাক ‘আপোনালোকৰ নতুনকৈ জন্ম হোৱা প্ৰয়োজন’ বুলি ক'লো, এই কথাত বিস্মিত নহ'ব।^৮ বায়ুৱে যি দিশলৈ ইচ্ছা কৰে সেই দিশলৈকে বয়। আপুনি তাৰ শব্দ শুনিবলৈ পায়, কিন্তু ক'ৰ পৰা আহে বা ক'লিনো যায়, সেই বিষয়ে আপুনি নাজানে। আত্মাৰ পৰা যি সকলৰ জন্ম হয়, তেওঁলোক সকলোৰে তেনেকুৱা হয়।”

^৯ নীকদীমে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, “এইবোৰ কেনেকৈ হ'ব পাৰে?”

^{১০} যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, “আপুনি ইস্ৰায়েলৰ শিক্ষক হৈয়ো এইবোৰ কথা নুবুজে নে?”^{১১} আপোনাক সচাকৈয়ে কওঁ, আমি যি জানো তাকে কওঁ আৰু যি দেখোঁ সেই বিষয়ত সাক্ষ্য দিওঁ, কিন্তু আপোনালোকে আমাৰ সাক্ষ্য গ্ৰহণ নকৰে।

১২ মই আপোনালোকক পাৰ্থিৱ বিষয়ৰ কথা ক'লে আপোনালোকে যদি বিশ্বাস নকৰে, তেন্তে মই স্বৰ্গীয় বিষয়ৰ কোনো কথা ক'লে কেনেকৈ বিশ্বাস কৰিব? ১৩ যি জন স্বৰ্গৰ পৰা নামি আহিল, সেই মানুহৰ পুত্ৰৰ বাহিৰে কোনো স্বৰ্গলৈ উঠা নাই। ১৪ মোচিয়ে যেনেকৈ মৰুপ্ৰান্তত সাপক ওপৰত তুলিছিল, তেনেকৈ মানুহৰ পুত্ৰকো অৱশ্যেই ওপৰত উঠোৱা হ'ব, ১৫ যাতে তেওঁত বিশ্বাস কৰা সকলোৱে অনন্ত জীৱন পাব পাৰে। ১৬ কাৰণ ঈশ্বৰে জগতক ইমান প্ৰেম কৰিলে যে, তেওঁ নিজৰ একমাত্ৰ পুত্ৰকে দান কৰিলে, যাতে যি কোনোৱে তেওঁত বিশ্বাস কৰে, তেওঁ নষ্ট নহয়, কিন্তু অনন্ত জীৱন পায়। ১৭ কিয়নো জগতক দোষী সাব্যস্ত কৰিবলৈ নহয়, কিন্তু জগতে তেওঁৰ দ্বাৰাই পৰিত্ৰাণ পাবলৈহে ঈশ্বৰে পুত্ৰক জগতলৈ পঠিয়ালে। ১৮ তেওঁত বিশ্বাস কৰা জনৰ সোধ-বিচাৰ কৰা নহয়; বিশ্বাস নকৰা জনক দোষী কৰা হ'ল, কিয়নো তেওঁ একমাত্ৰ ঈশ্বৰৰ পুত্ৰৰ নামত বিশ্বাস কৰা নাই। ১৯ সোধ-বিচাৰ কৰণ এয়ে যে, জগতলৈ পোহৰ আহিল, কিন্তু মানুহে পোহৰতকৈ আন্ধাৰক অধিক প্ৰেম কৰিলে; কাৰণ তেওঁলোকৰ কৰ্ম মন্দ আছিল। ২০ কিয়নো যি জনে কু-আচৰণ কৰে, তেওঁ পোহৰক ঘৃণা কৰে আৰু তেওঁৰ কৰ্ম যেন প্ৰকাশ নাপায়, এই কাৰণে তেওঁ পোহৰলৈ নাই। ২১ কিন্তু যি জনে সত্য আচৰণ কৰে, তেওঁ পোহৰৰ ওচৰলৈ আহে যাতে সেই পোহৰত স্পষ্ট বুজা যায় যে তেওঁৰ সকলো কৰ্ম ঈশ্বৰৰ বাধ্যতাত হৈছে।

যীচু আৰু বাপ্তিস্মদাতা যোহন

২২ তাৰ পাছত যীচু আৰু তেওঁৰ শিষ্য সকল যিহূদিয়া প্ৰদেশলৈ গ'ল। তাত তেওঁ শিষ্য সকলৰ সৈতে কিছুদিন থাকি লোক সকলক বাপ্তিস্ম দি আছিল। ২৩ যোহনেও চালীম নামৰ গাওঁখনৰ ওচৰতে থকা এনোন নামৰ ঠাইখনত বহুত পানী থকাৰ কাৰণে তাতে বাপ্তিস্ম দি আছিল আৰু লোক সকলেও তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি বাপ্তিস্ম লৈছিল। ২৪ তেতিয়াও যোহন বন্দীশালত বন্দী হোৱা নাছিল। ২৫ সেই সময়ত ইহুদী ৰীতি অনুসাৰে শুচি হোৱাৰ বিষয়টো লৈ যোহনৰ কেইজনমান শিষ্য আৰু এজন ইহুদী মানুহৰ মাজত তৰ্ক-বিতৰ্কৰ সৃষ্টি হ'ল। ২৬ পাছত তেওঁলোকে যোহনৰ ওচৰলৈ গৈ ক'লে, “ৰবিব, যৰ্দন নদীৰ সিপাৰে যি জন লোক আপোনাৰ লগত আছিল আৰু যি জনৰ বিষয়ে আপুনি সাক্ষ্য দিছিলে, চাওক, তেওঁ বাপ্তিস্ম দি আছে। আৰু সকলো মানুহ তেওঁৰ ওচৰলৈ গৈ আছে।”

২৭ যোহনে উত্তৰ দিলে, “স্বৰ্গৰ পৰা দিয়া নহ'লে কোনেও একোকে লাভ কৰিব নোৱাৰে। ২৮ মই কৈছিলোঁ যে ‘মই খ্ৰীষ্ট নহওঁ, কিন্তু মোক তেওঁৰ আগেয়ে পঠোৱা হৈছে’ এই কথাৰ সাক্ষ্য তোমালোকে নিজেই দিব পাৰা। ২৯ যি জনৰ হাতত কইনাক দিয়া হয়, তেওঁ দৰা। কিন্তু দৰাৰ বন্ধু জন থিয় হৈ থাকে আৰু দৰাৰ কথা শুনে। দৰাৰ মাত যেতিয়া শুনে বন্ধু জন অতিশয় আনন্দিত হয়। তেনেহলে মোৰো সেই আনন্দ সম্পূৰ্ণ হ'ল। ৩০ তেওঁ বাঢ়ি বাঢ়ি যাব লাগে, কিন্তু মই হ'লে সৰু হৈ হৈ যাব লাগে।

স্বৰ্গৰ পৰা যি জন আহিল

৩১ যি জন ওপৰৰ পৰা আহিছে, তেওঁ সকলোৰে ওপৰত। যি জন জগতৰ পৰা আহে, তেওঁ জগতৰ আৰু তেওঁ জাগতিক কথাহে কয়; কিন্তু যি জন স্বৰ্গৰ পৰা আহিছে, তেওঁ সকলোতকৈ উৰ্দ্ধত। ৩২ তেওঁ যি দেখিলে আৰু শুনিলে, তাৰে সাক্ষ্য দিয়ে; কিন্তু তেওঁৰ সাক্ষ্য কোনোও গ্ৰহন নকৰে। ৩৩ যি জনে তেওঁৰ সাক্ষ্য গ্ৰহন কৰিছে, তেওঁ তাৰ দ্বাৰাই প্ৰমাণ কৰে যে ঈশ্বৰেই সত্য। ৩৪ কাৰণ ঈশ্বৰে যি জনক পঠিয়াইছে, তেওঁ ঈশ্বৰৰ কথাকে কয়; ঈশ্বৰে তেওঁক জোখ-মাপ কৰি তেওঁৰ আত্মা দিয়া নাই। ৩৫ পিতৃয়ে পুত্ৰক প্ৰেম কৰে আৰু তেওঁৰ হাতত সকলো শোধাই দিলে। ৩৬ পুত্ৰত বিশ্বাস কৰা জনৰ অনন্ত জীৱন আছে; পুত্ৰক অমান্য কৰা জনে জীৱনৰ দৰ্শন নাপাব, কিন্তু ঈশ্বৰৰ কেৰাধহে তেওঁৰ ওপৰত থাকে।”

৪ অধ্যায়

যীচু আৰু চমৰীয়া তিৰোতা

৪ যোহনতকৈ যীচুৱে যে বেছি শিষ্য কৰি বাপ্তিস্ম দি আছে, এই কথা ফৰীচী সকলে শুনিছে বুলি যীচুৱে জানিব পাৰিলে; ২ যদিও যীচুৱে নিজে বাপ্তিস্ম দিয়া নাছিল, কিন্তু তেওঁৰ শিষ্য সকলেহে দিছিল। ৩ তেতিয়া তেওঁ যিহূদিয়া প্ৰদেশ এৰি পুনৰ গালীল প্ৰদেশলৈ গ'ল। ৪ গালীললৈ যোৱাৰ সময়ত তেওঁ চমৰীয়া প্ৰদেশৰ মাজেদি যাব লগা হ'ল। ৫ তেওঁ চমৰীয়াৰ চুখৰ নামৰ এখন নগৰলৈ আহিল। এই নগৰখন যাকোবে তেওঁৰ পুতেক যোচেফক যি জোখৰ মাটি দিছিল, তাৰ ওচৰতে আছিল। ৬ সেই ঠাইতে যাকোবৰ নাদ আছিল। যাত্ৰা কৰি শ্ৰান্ত হৈ পৰাত যীচুৱে গৈ সেই নাদৰ দাঁতিত বহিল। তেতিয়া সময় প্ৰায় ভৰ-দুপৰীয়া আছিল। ৭ এনে সময়তে চমৰীয়াৰ এগৰাকী মহিলাই পানী তুলিবলৈ আহিল। যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “মোক অলপ পানী খাবলৈ দিয়াছোন।” ৮ সেই সময়ত যীচুৰ শিষ্য সকলে নগৰলৈ খোৱা বস্ত্ৰ কিনিবলৈ গৈছিল। ৯ সেই চমৰীয়া মহিলা গৰাকীয়ে যীচুক ক'লে, “আপুনি এজন ইহুদী মানুহ হৈয়ো মোৰ পৰা কেনেকৈ পানী খাব খুজিছে? মইতো চমৰীয়া মহিলা!” কিয়নো সেই সময়ত ইহুদী সকলে চমৰীয়া সকলৰ লগত কোনো ধৰণৰ মিলা প্ৰীতি নাছিল। ১০ যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে,

“তুমি যদি জানিলাহেঁতেন যে ঈশ্বৰৰ দান কি আৰু কোনে তোমাক ‘মোক পানী খাবলৈ দিয়া’ বুলি কৈছে, তেন্তে তুমিয়েই তেওঁক খুজিলাহেঁতেন আৰু তেৱোঁ তোমাক জীৱনময় পানী দিলেহেঁতেন।”

১১ সেই মহিলাই তেতিয়া উত্তৰ দিলে, “মহাশয়, আপোনাৰ ওচৰত পানী তুলিবলৈ পাত্ৰ নাই আৰু নাদটোও গভীৰ; তেনেহলে আপুনি ক’ব পৰা সেই জীৱনময় পানী পাব? ১২ আপুনি জানো আমাৰ পিতৃপুৰুষ যাকোবতকৈ মহান? তেওঁ আমাক এই নাদটো দি গ’ল। তেওঁ নিজে এই নাদৰ পানী খাইছিল। তেওঁৰ সন্তান আৰু পশুৰোৰেও ইয়াৰ পানী খাইছিল।” ১৩ যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁক ক’লে, “এই পানী খোৱা প্ৰতিজনৰ আকৌ পিয়াহ লাগিব; ১৪ কিন্তু মই যি পানী দিম, তাক যি কোনোৱে পান কৰে, তেওঁৰ কোনো কালে পিয়াহ নালাগিব। বৰং মই যি পানী তেওঁক দিম, সেই পানী তেওঁৰ ভিতৰত অনন্ত জীৱনলৈকে বুৰবুৰাই ওলাই থকা পানীৰ ভুমুক হ’ব।” ১৫ সেই মহিলাই তেওঁক ক’লে, “হে মহাশয়, মোৰ পিয়াহ যেন নালাগে আৰু পানী তুলিবলৈ যেন ইয়ালৈ আহিব নালাগে, এই কাৰণে সেই পানী মোক দিয়ক।”

১৬ যীচুৱে তেওঁক ক’লে, “যোৱা, তোমাৰ স্বামীক ইয়ালৈ মাতি আনগৈ।” ১৭ সেই মহিলাই উত্তৰ দি তেওঁক ক’লে, “মোৰ স্বামী নাই।” যীচুৱে তেওঁক ক’লে, “তুমি ঠিককৈ কৈছা যে তোমাৰ স্বামী নাই। ১৮ কিয়নো তোমাৰ স্বামী পাঁচ জন হৈ গ’ল আৰু এতিয়া যি জন আছে, তেৱোঁ তোমাৰ স্বামী নহয়; সেয়ে তুমি যি কৈছা ই সঠিক।”

১৯ সেই তিৰোতাই যীচুক ক’লে, “মহাশয়, মই দেখিছোঁ, আপুনি এজন ভাৱবাদী। ২০ আমাৰ পিতৃপুৰুষ সকলে এই পৰ্ব্বতৰ ওপৰত ভজনা কৰিছিল; কিন্তু আপোনালোক ইহুদী সকলে কয় যে যিৱচালেমেই সেই ঠাই য’ত লোক সকলে ভজনা কৰা উচিত।” ২১ যীচুৱে তেওঁক ক’লে, “হে নাৰী, মোৰ কথা বিশ্বাস কৰা! এনে কাল আহিছে যেতিয়া তোমালোকে পিতৃ ঈশ্বৰৰ ভজনা এই পৰ্ব্বতত নাইবা যিৱচালেমত নকৰিব। ২২ তোমালোকে যিহক নাজানা, তাৰ ভজনা কৰা; আমি যিহক জানো তাৰ ভজনা কৰোঁ; কিয়নো পৰিতৰাণ ইহুদী লোকৰ মাজৰ পৰাই আহিছে। ২৩ কিন্তু যি কালত স্বৰূপ ভকত সকলে আত্মাৰে আৰু সত্বেৰে পিতৃৰ ভজনা কৰিব, এনে কাল আহিছে, এনেকি এতিয়াই সেই সময় হৈছে; কিয়নো পিতৃয়ে এনেকুৱা ভকত সকলকহে বিচাৰে। ২৪ ঈশ্বৰেই আত্মা আৰু তেওঁৰ ভজনা কৰা সকলে আত্মাৰে আৰু সত্বেৰে তেওঁক ভজনা কৰিব লাগে।” ২৫ সেই মহিলাই তেওঁক ক’লে, “মচাহ, যি জনক খৰীষ্ট বোলা হয়, তেওঁ যে আহি আছে সেই বিষয়ে মই জানো। তেওঁ যেতিয়া আহিব, তেতিয়া আমাক সকলো কথা জনাব।” ২৬ যীচুৱে তেওঁক ক’লে, “তোমাৰে সৈতে কথা-বাৰ্তা হোৱা ময়েই সেই মচাহ।”

২৭ তেনে সময়তে তেওঁৰ শিষ্য সকল ঘূৰি আহিল আৰু এগৰাকী মহিলাৰ সৈতে যীচুক কথা পাতি থকা দেখি আচৰিত হ’ল। তথাপি কোনোও তেওঁক এই কথা নুসুধিলে “আপুনি কি বিচাৰিছে?” বা “কি কাৰণে আপুনি তেওঁৰ লগত কথা পাতিছে?”

২৮ সেই মহিলা গৰাকীয়ে তেতিয়া নিজৰ কলহ তাত্বে এৰি থৈ নগৰলৈ গৈ লোক সকলক মাতি ক’লে, ২৯ “আহাঁছোন, এজন মানুহক চোৱাঁহি; মই যি সকলো কৰিলোঁ, তেওঁ সেই সকলোকে মোক ক’লে। এইজনেই সেই খৰীষ্ট নেকি?” ৩০ তেতিয়া লোক সকলে নগৰৰ পৰা ওলাই যীচুৰ ওচৰলৈ আহিব ধৰিলে। ৩১ ইয়াৰ মাজতে শিষ্য সকলে তেওঁক অনুৰোধ কৰি ক’লে, “ৰবিব, আপুনি অলপ মান কিবা খাই লওঁক।” ৩২ কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকক ক’লে, “মোৰ এনে আহাৰ খাবলগীয়া আছে, যিহৰ বিষয়ে তোমালোকে নাজানা।” ৩৩ শিষ্য সকলে পৰস্পৰে কোৱাকুই কৰিবলৈ ধৰিলে, “তেনেহলে কি কোনোবাই তেওঁলৈ খোৱা-বস্তু আনি দিলে নেকি?” ৩৪ যীচুৱে তেওঁলোকক ক’লে, “মোক পঠোৱা জনৰ ইচ্ছা পালন কৰা, আৰু তেওঁৰ কাৰ্য সিদ্ধ কৰাই মোৰ আহাৰ। ৩৫ তোমালোকে প্ৰায়েই নোকোৱানে ‘আৰু চাৰিমাহ বাকী আছে, তাৰ পাছতে ধান দাবৰ সময় হ’ব?’ কিন্তু, মই হ’লে তোমালোকক কওঁ, তোমালোকে চকু তুলি পথাৰলৈ চোৱা, এতিয়াও দাবলৈ ধান পকি আছে। ৩৬ যি জনে দায়, তেওঁ বেচ পায় আৰু অনন্ত জীৱনলৈ শস্য চপায়; তাত্বে যি জনে ধান ৰোৱে আৰু ধান দায়, দুয়োৱে একেলগে আনন্দ কৰে। ৩৭ ইয়াত এই কথাটো সত্য যে, ‘এজনে ৰোৱে আৰু আন জনে দায়। ৩৮ মই তোমালোকক এনে শস্য দাবলৈ পঠালোঁ, যিহৰ কাৰণে তোমালোকে শৰ্ম কৰা নাই; তাৰ কাৰণে আনলোকে পৰিশ্ৰম কৰিলে আৰু তোমালোকে তেওঁলোকৰেই শৰ্মৰ শস্য গোটাইছা।”

৩৯ যি মহিলা গৰাকীয়ে সাক্ষ্য দিছিল যে “মই যি সকলো কৰিলোঁ, তেওঁ মোক সেই সকলোকে ক’লে”, তেওঁৰ কথাত সেই নগৰৰ অনেক চমৰীয়া মানুহে যীচুত বিশ্বাস কৰিলে। ৪০ লোক সকলে যীচুৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁক তেওঁলোকৰ লগত কিছুদিন থাকিবলৈ অনুৰোধ কৰিলে। তেওঁ তাত্বে দুদিন থাকিল। ৪১ তেওঁৰ কথা শুনি অনেকে বিশ্বাস কৰিলে। ৪২ তেওঁলোকে সেই মহিলা গৰাকীক ক’লে, “এতিয়া যে আমি বিশ্বাস কৰিছোঁ, কেৱল তোমাৰ কথাত নহয়, কিন্তু আমি নিজেই তেওঁৰ কথা শুনি বুজি পালো যে, এওঁ সচাকৈয়ে জগতৰ ত্ৰাণকৰ্তা।”

এজন ৰাজ-কৰ্মচাৰীৰ পুতেকক সুস্থ কৰা

৪৩ দুদিনৰ পাছত তেওঁ তাৰ পৰা গালীল প্ৰদেশলৈ গ’ল। ৪৪ কাৰণ যীচুৱে নিজে কৈছিল যে এজন ভাৱবাদীৰ নিজ দেশত মৰ্য্যদা নাই; ৪৫ তেওঁ যেতিয়া গালীল প্ৰদেশলৈ আহিল, তেতিয়া গালীলীয়া লোক সকলে তেওঁক সাদৰে গ্ৰহণ কৰিলে; কাৰণ তেওঁলোকে সেই নিস্তাৰ পৰ্ব্বৰ সময়ত যিৱচালেমলৈ গৈছিল আৰু তাত্বে নিস্তাৰ পৰ্ব্বৰ সময়ত তেওঁ যি কৰিছিল, সেই সকলো তেওঁলোকে দেখিছিল। ৪৬ পাছত তেওঁ গালীল প্ৰদেশৰ কান্না নগৰলৈ পুনৰ আহিল। ইয়াতে তেওঁ পানীক দ্ৰাফ্কাৰসলৈ পৰিণত কৰিছিল। তেতিয়া কফনাহূম নগৰত কোনো এজন ৰাজ-কৰ্মচাৰীৰ পুত্ৰ অসুস্থ হৈ আছিল। ৪৭ তেওঁ যেতিয়া শুনিলে

যে যীচু যিহুদীয়াৰ পৰা গালীল প্ৰদেশলৈ ঘূৰি আহিছে, তেতিয়া তেওঁ যীচুৰ ওচৰলৈ গৈ অনুৰোধ কৰি ক'লে, যীচুৱে যেন আহি তেওঁৰ ল'ৰাক সুস্থ কৰি দিয়ে; কিয়নো তেওঁৰ ল'ৰা জন তেতিয়া মৰোঁ মৰোঁ অৱস্থাত আছিল।^{৪৮} যীচুৱে তেতিয়া তেওঁক ক'লে, “আপোনালোকে কোনো অদ্ভুত চিন আৰু আচৰিত কাৰ্য নেদেখিলে, মোৰ ওপৰত বিশ্বাস নকৰিব।”^{৪৯} সেই ৰাজ-কৰ্মচাৰী জনে তেওঁক ক'লে, “মহাশয়, দয়া কৰি মোৰ ল'ৰাটিৰ মৃত্যু নহওতেই আহক!”^{৫০} যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “ঘৰলৈ যাওক, আপোনাৰ ল'ৰা জনে জীৱন পালে।” মানুহ জনে যীচুৱে কোৱা কথাটো বিশ্বাস কৰিলে আৰু ঘৰলৈ গুছি গ'ল।^{৫১} তেওঁ যেতিয়া ঘৰলৈ উলটি গৈ আছিল, তেতিয়া বাটত তেওঁৰ দাসবোৰে লগ পাই ক'লে, “আপোনাৰ ল'ৰা জন জীয়াই উঠিল।”^{৫২} তেতিয়া তেওঁ সিহঁতক সুধিলে, “সি কেতিয়াৰ পৰা ভাল হ'বলৈ ধৰিলে?” সিহঁতে তেওঁক ক'লে, “যোৱাকালি দুপৰীয়া সময়ত তাৰ জ্বৰ এৰিলে।”

^{৫৩} ল'ৰাটোৰ বাপেকে বুজিব পাৰিলে যে ঠিক সেই সময়তে যীচুৱে তেওঁক কৈছিল, “আপোনাৰ ল'ৰা জনে জীৱন পালে।” তেতিয়া সেই ৰাজ-কৰ্মচাৰী আৰু তেওঁৰ ঘৰৰ সকলোৱে যীচুত বিশ্বাস কৰিলে।^{৫৪} যীচুৱে পুণৰ যিহুদীয়াৰ পৰা গালীল প্ৰদেশলৈ গৈ এইটো দিবতীয় অদ্ভুত চিন দেখুৱালে।

৫ অধ্যায়

যীচুৱে এজন ৰোগীক বিশ্ৰাম বাবে সুস্থ কৰা

^১ এই ঘটনাৰ পাছত যীচু যিক্ৰচালেমলৈ গ'ল, কাৰণ সেই সময়ত ইহুদী সকলৰ এটা পৰ্ব্ব আছিল।^২ যিক্ৰচালেমত মেৰ-দবাৰৰ ওচৰত এটা পুখুৰী আছে। ইব্ৰী ভাষাত সেই পুখুৰীটোক ‘বেথচদা’ বোলা হয়। পুখুৰীটোত পাঁচোটা চালি দিয়া ঘাট আছিল।^{৩-৪} সেইবোৰত কণা, খোৰা, নিচলা আদি কৰি অনেক ৰুগীয়া মানুহ পৰি থাকে। সেই লোকসকলে পানীত খলকনি উঠাৰ অপেক্ষাত থাকে। কাৰণ সময়ে সময়ে প্ৰভুৰ এজন দূতে সেই পুখুৰীলৈ নামি গৈ পানীত আলোড়ন তোলে আৰু সেই আলোড়নৰ পাছতেই প্ৰথমমে যিজনো পানীত নামিব পাৰে, তেওঁৰ যিকোনো ৰোগ ভাল হৈ যায়।^৫ তাত আঠত্ৰিশ বছৰ ধৰি বেমাৰ ভোগ কৰি থকা এজন ৰুগীয়া মানুহ আছিল।^৬ যীচুৱে তেওঁক পৰি থকা দেখি আৰু বহু দিনৰ ৰোগী যেন জানি, তেওঁক সুধিলে, “তুমি সুস্থ হ'বলৈ ইচ্ছা কৰা নে?”^৭ ৰোগী জনে তেওঁক উত্তৰ দিলে, “মহাশয়, যেতিয়া পানীত খলকনি উঠে, তেতিয়া পুখুৰীত নমাই দিবলৈ মোৰ কোনো মানুহ নাই; সেয়ে, মই যাওঁতে যাওঁতে মোতকৈ আগেয়ে আনে নামেগৈ।”^৮ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “উঠা, তোমাৰ শয্যা তুলি লৈ খোজ কাঢ়ি ফুৰা।”^৯ তেতিয়াই সেই মানুহ জনে সুস্থ হ'ল আৰু নিজৰ শয্যা তুলি লৈ খোজ কাঢ়িবলৈ ধৰিলে।^{১০} সেই দিনটো বিশ্ৰাম বাৰ আছিল; সেয়েহে ইহুদী সকলে সুস্থ হোৱা জনক ক'লে, “আজি বিশ্ৰাম বাৰ; বিধানৰ মতে শয্যা তুলি নিব নাপায়।”^{১১} কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকক উত্তৰ দিলে, “যি জনে মোক সুস্থ কৰিলে, সেই জনেই মোক ক'লে, বোলে তোমাৰ শয্যা তুলি লৈ খোজ কাঢ়ি ফুৰা।”^{১২} তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে, “তোমাৰ শয্যা তুলি লৈ খোজ কাঢ়ি যোৱা বুলি কোৱা সেই মানুহ জন কোন?”^{১৩} কিন্তু সুস্থ হোৱা মানুহ জনে ‘তেওঁ কোন আছিল’ তাক জনা নাছিল। কিয়নো সেই ঠাইত অনেকে ভিৰ কৰাত, যীচু আতৰি গৈছিল।^{১৪} পাছত যীচুৱে মন্দিৰত তেওঁক দেখা পাই ক'লে, “চোৱা তুমি এতিয়া সুস্থ হ'লা! আৰু পাপ নকৰিবা, যাতে তোমাৰ অধিক ক্ষতি নহয়।”^{১৫} তেতিয়া সেই মানুহে গৈ ইহুদী সকলক ক'লে, “যি জনে মোক সুস্থ কৰিলে, তেওঁ যীচু।”

পুত্ৰৰ অধিকাৰ

^{১৬} এই কাৰণতে ইহুদী সকলে যীচুক তাড়না কৰিবলৈ ধৰিলে, কাৰণ তেওঁ বিশ্ৰাম বাবে এইবোৰ কৰ্ম কৰিলে।^{১৭} যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “মোৰ পিতৃয়ে এতিয়ালৈকে কৰ্ম কৰি আছে, ময়ো কৰিছোঁ।”^{১৮} যীচুৰ এই কথাৰ কাৰণে ইহুদী সকলে তেওঁক বধ কৰিবলৈ উপায় বিচাৰিলে। কিয়নো যীচুৱে যে কেৱল বিশ্ৰাম বাৰৰ বিধান লঙ্ঘন কৰিলে, এনে নহয়, তেওঁ ঈশ্বৰক নিজৰ পিতৃ বুলি মাতি নিজকে ঈশ্বৰৰ সমান কৰিলে।^{১৯} ইয়াৰ উত্তৰত যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “মই সচাকৈয়ে আপোনালোকক কওঁ, পুত্ৰই নিজৰ পৰা একো কৰিব নোৱাৰে। পিতৃক যি যি কৰা দেখে, কেৱল তাকেহে কৰিব পাৰে।”^{২০} কাৰণ, পিতৃয়ে পুত্ৰক ভাল পায় আৰু নিজে যি কৰে সেই সকলোকে পুত্ৰক দেখুৱায়। আপোনালোক যেন অধিক আচৰিত হৈ যায়, তাৰ বাবে তেওঁ ইয়াতকৈয়ো মহৎ মহৎ কৰ্ম পুত্ৰক দেখুৱাব।^{২১} পিতৃয়ে যেনেকৈ মৃতকক তুলি জীৱন দিয়ে, পুত্ৰয়ো যি জনকে ইচ্ছা কৰে, তেওঁক জীৱন দিয়ে।^{২২} পিতৃয়ে কোনো জনৰ সোধ-বিচাৰ নকৰে, কিন্তু সমস্ত বিচাৰৰ ভাৰ তেওঁ পুত্ৰক দিলে, ^{২৩} যাতে পিতৃক যেনেকৈ সকলোৱে সন্মান কৰে, তেনেকৈ পুত্ৰকো যেন সন্মান কৰে; যি জনে পুত্ৰক সন্মান নকৰে, তেওঁ তেওঁক পঠোৱা পিতৃকো সন্মান নকৰে।^{২৪} মই সচাকৈয়ে কওঁ, যি জনে মোৰ কথা শুনি মোক পঠোৱা জনত বিশ্বাস কৰে, তেওঁৰ অনন্ত জীৱন আছে আৰু তেওঁ দোষীৰূপে বিবেচিত নহ'ব, কিন্তু মৃত্যুৰ পৰা জীৱনলৈ পাব হ'ল।^{২৫} আপোনালোকক সচাকৈয়ে কওঁ, যি সময়ত মৃত লোকে ঈশ্বৰৰ পুত্ৰৰ মাত শুনিব, এনে সময় আহি আছে, বৰং আহি পালেহি আৰু যি সকলে শুনিব, তেওঁলোক জীৱ।^{২৬} কিয়নো পিতৃ নিজে যেনেকৈ জীৱনৰ আধিকাৰী, তেনেকৈ তেওঁ পুত্ৰকো নিজে জীৱনৰ অধিকাৰী হবলৈ দিলে।^{২৭} পিতৃয়ে সেই পুত্ৰৰ হাতত মানুহৰ সকলো সোধ-বিচাৰৰ ক্ষমতা দিলে, কাৰণ তেওঁ মানুহৰ পুত্ৰ।^{২৮} এই কথা শুনি

বিস্মিত নহ'ব; কিয়নো এনে সময় আহিছে, যি সকল মৈদামত আছে, তেওঁলোক সকলোৱে মনুষ্য পুত্ৰৰ মাত শুনিব ২৯ আৰু ওলাই আহিব। সৎকৰ্ম কৰা সকল জীৱনৰ পুনৰুত্থানলৈ, দুষ্টকৰ্ম কৰা সকল সোধ-বিচাৰৰ পুনৰুত্থানলৈ ওলাই আহিব।

প্ৰভু যীচুৰ বিষয়ে সাক্ষ্য

৩০ মই নিজে একো কৰিব নোৱাৰো; যেনেকৈ শুনো, তেনেকৈয়ে বিচাৰ কৰোঁ আৰু মোৰ বিচাৰ ন্যায়; কিয়নো মই মোৰ নিজৰ ইচ্ছা বিচৰা নাই, কিন্তু যি জনে মোক পঠাইছে, তেওঁৰ ইচ্ছাহে বিচাৰোঁ। ৩১ মই যদি কেৱল নিজৰ বিষয়ে নিজে সাক্ষ্য দিওঁ, তেন্তে মোৰ সেই সাক্ষ্য সত্য নহয়। ৩২ আন এজন আছে, যি জনে মোৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিয়ে আৰু মই জানো যে তেওঁ মোৰ বিষয়ে যি সাক্ষ্য দিয়ে, সেই সাক্ষ্য সত্য। ৩৩ আপোনালোকে যোহনৰ ওচৰলৈ লোক পঠাইছিল আৰু যোহনে সত্যৰ পক্ষে সাক্ষ্য দিছিল। ৩৪ অৱশ্যে মোৰ মানুহৰ পৰা পোৱা সাক্ষ্যৰ প্ৰয়োজন নাই; তথাপি মই এইবোৰ কথা কৈছোঁ, যাতে আপোনালোকে পৰিত্ৰাণ পাব পাৰে। ৩৫ সেই যোহন আছিল এটি প্ৰদীপ স্বৰূপ, তেওঁ নিজে জ্বলি পোহৰ বিলাই আছিল। আপোনালোকে অলপ কালৰ বাবে তেওঁৰ পোহৰত আনন্দ উপভোগ কৰিবলৈ ইচ্ছুক হৈছিল। ৩৬ কিন্তু মোৰ যি সাক্ষ্য আছে, সেয়া যোহনৰ সাক্ষ্যতকৈয়ো মহত্বপূৰ্ণ; কাৰণ পিতৃয়ে মোক যি কামবোৰ সম্পূৰ্ণ কৰিবলৈ দিছে, মই সেইবোৰ কামেই কৰিছোঁ আৰু সেইবোৰে মোৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিয়ে যে পিতৃয়ে মোক পঠাইছে। ৩৭ সেই পিতৃ, যি জনে মোক পঠালে, তেওঁ মোৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিছে। আপোনালোকে তেওঁৰ মাত কোনোকালে শুনো নাই; তেওঁৰ আকৃতিও দেখা নাই। ৩৮ তাৰ উপৰি তেওঁৰ বাক্যও আপোনালোকৰ অন্তৰত নাই; কিয়নো যি জনক তেওঁ পঠালে, আপোনালোকে সেই জনক বিশ্বাস নকৰে। ৩৯ আপোনালোকে সকলো ধৰ্মশাস্ত্ৰৰ অতি মনোযোগ সহকাৰে পঢ়ে, কাৰণ আপোনালোকে ভাৱে সেইবোৰৰ মাজেদিয়ে আপোনালোকে অনন্ত জীৱন পাব। সেই শাস্ত্ৰবোৰে মোৰ বিষয়েই সাক্ষ্য দিছে; ৪০ তথাপি আপোনালোকে জীৱন লাভ কৰিবলৈ, মোৰ ওচৰলৈ আহিব নিবিচাৰে। ৪১ মই মানুহৰ প্ৰশংসা(মহিমা) পাবলৈ চেষ্টা নকৰো; ৪২ কিন্তু মই আপোনালোকক জানো যে, আপোনালোকৰ অন্তৰত ঈশ্বৰৰ প্ৰতি পেৰম নাই। ৪৩ মই মোৰ পিতৃৰ নামেৰে আহিছোঁ আৰু আপোনালোকে মোক গ্ৰহণ নকৰে; কিন্তু আন কোনো যদি নিজৰ নামেৰে আহে, আপোনালোকে তেওঁক গ্ৰহণ কৰিব। ৪৪ আপোনালোকে এজনে আন জনৰ পৰা প্ৰশংসা(মহিমা) পাবলৈ আশা কৰে, কিন্তু যি প্ৰশংসা(মহিমা) একমাত্ৰ ঈশ্বৰৰ পৰা পোৱা যায়, তালৈ আশা নকৰে। সেয়ে আপোনালোকে কেনেকৈ বিশ্বাস কৰিব পাৰিব? ৪৫ নাভাবিব যে পিতৃৰ আগত মই আপোনালোকক দোষী কৰিম; আপোনালোকক দোষী কৰোঁতা আন এজন আছে। যি মোচিৰ ওপৰত আপোনালোকে আশা কৰিছে, তেৱেঁই আপোনালোকক দোষী কৰিছে। ৪৬ আপোনালোকে যদি মোচিক বিশ্বাস কৰে, তেন্তে মোকো বিশ্বাস কৰিলেহেঁতেন; কিয়নো মোচিয়ে মোৰেই বিষয়ে লিখিছে। ৪৭ কিন্তু তেওঁৰ লিখনি যদি আপোনালোকে বিশ্বাস নকৰে, তেন্তে কেনেকৈ মোৰ কথা বিশ্বাস কৰিব?”

৬ অধ্যায়

যীচুৱে পাঁচ হাজাৰ মানুহক খুউৱা

১ ইয়াৰ পাছত যীচু গালীল সাগৰৰ সিপাৰলৈ গ'ল। এই সাগৰক তিবিৰিয়া সাগৰো কোৱা হয়। ২ তেতিয়া বহু মানুহৰ এটা দল যীচুৰ পাছে পাছে গ'ল, কাৰণ যীচুৱে ৰোগী সকললৈ যি যি কৰিছিল, সেই সকলো আচৰিত কাৰ্যৰ চিনবোৰ তেওঁলোকে দেখা পাইছিল। ৩ পাছত যীচু আৰু তেওঁৰ শিষ্য সকল পাহাৰৰ ওপৰলৈ উঠি গৈ বহিল। ৪ সেই সময়ত ইহুদী সকলৰ নিস্তাৰ-পূৰ্বৰ দিন ওচৰ চাপি আহিছিল। ৫ যীচুৱে ওপৰৰ ফালে চাই দেখিলে যে এক বৃহৎ মানুহৰ দল তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি আছে। তেতিয়া তেওঁ ফিলিপক সুধিলে, “এওঁলোকক খোৱাৰ কাৰণে আমি ক'ৰ পৰা পিঠা কিনিবলৈ পাম?” ৬ ফিলিপক পৰীক্ষা কৰিবলৈকে যীচুৱে এইকথা ক'লে, কাৰণ যীচুৱে কি কৰিব তাক তেওঁ নিজে জানিছিল। ৭ ফিলিপে উত্তৰ দিলে, “এওঁলোক প্ৰত্যেকে যদি অলপকৈয়ো পায়, তথাপি দুশ আধলি(দীনাৰ)ৰ পিঠা কিনিলেও যথেষ্ট নহ'ব।” ৮ যীচুৰ শিষ্য সকলৰ মাজত এজনৰ নাম আছিল আন্দ্রিয়। তেওঁ চিমন পিতৃৰ ভায়েক। তেওঁ যীচুক ক'লে, “ইয়াত এজন সৰু ল'ৰা আছে আৰু তেওঁৰ ওচৰত পাঁচোটা য়ৰৰ পিঠা আৰু দুটা সৰু মাছ আছে; কিন্তু ইমান মানুহৰ মাজত তাৰে কি হ'ব?” ৯ যীচুৱে ক'লে, “লোক সকলক বহিবলৈ দিয়া।” সেই ঠাইতে ভালেমান ঘাঁহ আছিল। তেতিয়া সকলো লোক তাৰ ওপৰতে বহিল। তাত পুৰুষৰ সংখ্যাই প্ৰায় পাঁচ হাজাৰ আছিল। ১০ তাৰ পাছত যীচুৱে সেই পিঠাকেইখন লৈ ঈশ্বৰক ধন্যবাদ দি বহি থকা সকলৰ মাজত ভগাই দিলে। তেনেদৰে তেওঁ পাছত মাছো ভগাই দিলে। যিয়ে যিমান বিচাৰিলে সিমানকৈ পালে। ১১ তেনেকৈ তেওঁলোক পৰিত্ৰু হোৱাৰ পাছত যীচুৱে শিষ্য সকলক ক'লে, “যি টুকুৰাবোৰ বাকী থাকিল, তাৰ একোৱেই যেন নষ্ট নহয়; সেইবোৰ একেলগে গোটাই লোৱা।” ১২ তেতিয়া শিষ্য সকলে সেইবোৰ গোটালে আৰু লোক সকলে খোৱাৰ পাছত সেই পাঁচোটা য়ৰৰ পিঠাৰ যি টুকুৰাবোৰ বাকী থাকিল, সেইবোৰ গোটাই তেওঁলোকে বাৰটা পাচি পূৰ কৰিলে। ১৩ যীচুৰ এই আচৰিত কাৰ্য দেখি লোক সকলে কবলৈ ধৰিলে, “জগতলৈ যি জন ভাৱবাদী অহাৰ কথা আছে, এওঁ নিশ্চয়ে সেই ভাৱবাদী।”

১৫ যেতিয়া যীচুৱে বুজিলে যে লোক সকলে তেওঁক জোৰ কৰি তেওঁলোকৰ ৰজা পাতিবৰ কাৰণে ধৰি নিবলৈ উদ্যত হৈছে; তেতিয়া তেওঁ আতৰি অকলে সেই পাহাৰলৈ পুণৰ উঠি গ'ল।

যীচুৱে পানীৰ ওপৰত খোজ কঢ়া

১৬ যেতিয়া সন্ধ্যা নামি আহিল, যীচুৰ শিষ্য সকল সাগৰৰ তীৰলৈ নামি গ'ল। ১৭ তেওঁলোকে গৈ এখন নাৱত উঠিল আৰু কফৰনাহূম নগৰৰ ফালে সাগৰ পাৰ হৈ যাবলৈ ধৰিলে। ইতিমধ্যে আন্ধাৰ হৈ গৈছিল, কিন্তু যীচু তেতিয়াও তেওঁলোকৰ ওচৰ আহি নাপালে। ১৮ বৰ জোৰেৰে বতাহ বলাত সাগৰত টো উঠিছিল। ১৯ শিষ্য সকলে নাও বাই পুৱায় পাঁচ ছয় কিলোমিটাৰমান যোৱাৰ পাছত দেখিলে, যীচু সাগৰৰ ওপৰেদি খোজ কাঢ়ি নাৱৰ ওচৰলৈ আহি আছে। তাকে দেখি তেওঁলোকে অতিশয় ভয় খালে। ২০ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “এয়া মইহে! ভয় নকৰিবা।”

২১ শিষ্য সকলে যীচুক নাৱত তুলি লবলৈ বিচাৰিলে আৰু তেওঁলোক যি ঠাইলৈ গৈ আছিল, নাও খন তেতিয়াই সেই ঠাই পালেগৈ।

জীৱনৰ আহাৰৰ বিষয়ে শিক্ষা

২২ পিছদিনা খনৰ কথা। যি সকল লোক সাগৰৰ আন পাৰত থিয় হৈ আছিল, তেওঁলোকে দেখিছিল যে কেৱল মাত্ৰ এখন নাৱৰ বাহিৰে সেই ঠাইত আন এখনো নাও নাছিল আৰু যীচু তেওঁৰ শিষ্য সকলৰ সৈতে তাত নুঠিল, অকল শিষ্য সকলহে আতৰি গৈছিল। ২৩ কিন্তু, পুৱভূৱে ধন্যবাদ দিয়াৰ পাছত লোক সকলে যি ঠাইত পিঠা খাইছিল, সেই ঠাইৰ ওচৰতে তিবিৰিয়াৰ পৰা অহা কিছুমান নাও আছিল। ২৪ সেয়ে, লোক সকলে যেতিয়া জানিলে যে যীচু আৰু তেওঁৰ শিষ্য সকল সেই ঠাইত নাই, তেতিয়া তেওঁলোকে সেই নাওবোৰত উঠি যীচুক বিচাৰি কফৰনাহূমলৈ গ'ল। ২৫ সাগৰৰ সিটো পাৰত তেওঁলোকে যীচুক দেখা পাই ক'লে, “ৰবিব, আপুনি ইয়ালৈ কেতিয়া আহিল?” ২৬ যীচুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দি ক'লে, “মই আপোনালোকক অতি সত্যৰূপে কওঁ, আপোনালোকে আচৰিত চিন দেখিছে কাৰণে নহয়, বৰং পিঠা খাই তৃপ্ত হোৱাৰ কাৰণেহে মোক বিচাৰিছে। ২৭ ক্ষয়গীয়া আহাৰৰ কাৰণে শৰম কৰিবলৈ এৰক; কিন্তু অনন্ত জীৱনলৈকে যি আহাৰ থাকে তাৰ কাৰণে শৰম কৰক। সেই আহাৰ মানুহৰ পুত্ৰই আপোনালোকক দিব; কিয়নো পিতৃ ঈশ্বৰে তেওঁৰ ওপৰত নিজৰ মোহৰ মাৰিলে।”

২৮ লোক সকলে তেওঁক সুধিলে, “তেনেহলে ঈশ্বৰৰ কৰ্ম কৰিবলৈ আমি কি কৰিব লাগে?” ২৯ যীচুৱে উত্তৰ দিলে, “ঈশ্বৰে যি জনক পঠালে, আপোনালোকে তেওঁত বিশ্বাস কৰাই হৈছে ঈশ্বৰৰ মনোনীত কৰ্ম।” ৩০ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে, “আমি দেখি বিশ্বাস কৰিবলৈ আপুনি কি এনে কাৰ্য কৰি আচৰিত চিন দেখুৱাব? আপুনি কি কৰ্ম কৰিব? ৩১ আমাৰ পূৰ্বপুৰুষ সকলে মৰুপ্ৰান্তত মান্না খাইছিল; যেনেকৈ শাস্ত্ৰত লিখা আছে, ‘তেওঁ তেওঁলোকক খাবলৈ স্বৰ্গৰ পৰা ৰুটি দিলে।’” ৩২

৩২ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “মই আপোনালোকক সচকৈয়ে কওঁ, স্বৰ্গৰ পৰা সেই ৰুটি মোচিয়ে আপোনালোকক দিয়া নাছিল, কিন্তু মোৰ পিতৃয়েহে আপোনালোকক স্বৰ্গৰ পৰা প্ৰকৃত ৰুটি দিয়ে ৩৩ কিয়নো স্বৰ্গৰ পৰা নামি আহি যিহে জগতক জীৱন দান কৰে, সেয়ে ঈশ্বৰে দিয়া ৰুটি।” ৩৪ লোক সকলে ক'লে, “তেন্তে প্ৰভু, সেই ৰুটি আমাক সকলো সময়তে দিয়ক।”

৩৫ যীচুৱে তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “জীৱন দিওঁতা আহাৰ ময়েই; যি জন মোৰ ওচৰলৈ আহে, তেওঁৰ কেতিয়াও ভোক নালাগিব; আৰু যি জনে মোত বিশ্বাস কৰে, তেওঁৰ কেতিয়াও পিয়াহ নালাগিব। ৩৬ মই আপোনালোকক কৈছোয়ে যে, আপোনালোকে মোক দেখিছে, কিন্তু আপোনালোকে বিশ্বাস নকৰে। ৩৭ পিতৃয়ে মোক যি সকলক দিছে, তেওঁলোক সকলোৱেই মোৰ ওচৰলৈ আহিব; আৰু মোৰ ওচৰলৈ অহা জনক মই কেতিয়াও বাহিৰ কৰি নিদিম। ৩৮ কিয়নো মই মোৰ নিজৰ ইচ্ছা পূৰ কৰিবলৈ স্বৰ্গৰ পৰা নামি অহা নাই, কিন্তু মোক পঠোৱা জনৰ ইচ্ছা পূৰ কৰিবলৈহে নামি আহিছোঁ। ৩৯ মোক পঠোৱা জনৰ ইচ্ছা এই যে, তেওঁ মোক যি সকলক দিলে, তেওঁলোকৰ এজনকো যেন মই নেহেৰুৱাও, কিন্তু শেষৰ দিনা তেওঁলোক সকলোকে যেন মই উঠাও। ৪০ মোৰ পিতৃৰ ইচ্ছা এই- যি কোনোৱে পুত্ৰক দেখি তেওঁত বিশ্বাস কৰে, তেওঁ যেন অনন্ত জীৱন পায়; আৰু শেষৰ দিনা মই তেওঁক তুলিম।”

৪১ পাছত ইহুদী নেতা সকলে যীচুৰ বিষয়ে ভোৰভোৰনি আৰম্ভ কৰিলে; যিহেতু তেওঁ কৈছিল, “স্বৰ্গৰ পৰা নমা আহাৰ ময়েই;” ৪২ সেই নেতা সকলে কৈছিল, “এওঁ যোচেফৰ পুতেক যীচু, যাৰ বাপেক-মাকক আমি জানো, সেইজনেই নহয়নে? তেন্তে ‘মই স্বৰ্গৰ পৰা নামি আহিছোঁ’ এই কথা এতিয়া তেওঁ কেনেকৈ কৈছে?” ৪৩ যীচুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দি ক'লে, “আপোনালোকে নিজৰ মাজত সেই ভোৰভোৰনি বন্ধ কৰক। ৪৪ যি জনে মোক পঠাইছে, সেই পিতৃয়ে চপাই নললে, কোনেও মোৰ ওচৰলৈ আহিব নোৱাৰে; আৰু মই শেষৰ দিনা তেওঁক তুলিম। ৪৫ ভাববাদী সকলৰ পুস্তকত এইবুলি লিখা আছে, ‘তেওঁলোক সকলোৱে ঈশ্বৰৰ পৰা শিক্ষা লাভ কৰিব।’” ৪৬ যি জনে পিতৃৰ পৰা শুনি শিক্ষা পাইছে, তেৱেঁই মোৰ ওচৰলৈ আহে। ৪৭ কোনোৱে যে পিতৃক

††৬:৩১ গীত ৭৮:২৪

‡‡৬:৪৫ যিচয়া ৫৪:১৩

দেখিলে, এনে নহয়, কেৱল যি জন ঈশ্বৰৰ পৰা হয়, তেৱেঁই পিতৃক দেখিলে। ৪৭ মই সচাঁকৈয়ে কৈছো, যি জনে বিশ্বাস কৰে, সেই জনৰ অনন্ত জীৱন আছে। ৪৮ জীৱন দিওঁতা আহাৰ ময়েই। ৪৯ আপোনালোকৰ পিতৃপুৰুষ সকলে মৰুপ্ৰান্তত মান্না খাইছিল আৰু তেওঁলোক মৰিলা

৫০ স্বৰ্গৰ পৰা নামি অহা আহাৰ এয়ে; যি মানুহে ইয়াক খায়, তেওঁ পুনৰ নমৰে। ৫১ স্বৰ্গৰ পৰা নমা জীৱনময় আহাৰ ময়েই। যদি কোনোৱে এই আহাৰ খায়, তেন্তে তেওঁ চিৰকাল জীব; আৰু জগতৰ জীৱনৰ কাৰণে মই যি আহাৰ দিম, সেয়ে মোৰ মাংস ৭১। ১”

৫২ এই কথাত ইহুদী সকল খঙত জ্বলি উঠি পৰস্পৰে বাকযুদ্ধত লিপ্ত হৈ ক’লে, “কেনেকৈ এই মানুহ জনে তেওঁৰ দেহৰ মাংস আমাক খাবলৈ দিব পাৰে?” ৫৩ যীচুৱে তেওঁলোকক ক’লে, “সচাঁকৈয়ে মই আপোনালোকক কওঁ, মানুহৰ পুত্ৰৰ মাংস নাখালে আৰু তেওঁৰ তেজ পান নকৰিলে, আপোনালোকৰ ভিতৰত জীৱন নাই। ৫৪ যি কোনোৱে মোৰ মাংস খায়, আৰু মোৰ তেজ পান কৰে, তেওঁৰ অনন্ত জীৱন আছে; আৰু শেষৰ দিনা মই তেওঁক তুলিম। ৫৫ কিয়নো মোৰ মাংসই প্ৰকৃত ভক্ষ্য আৰু মোৰ তেজেই প্ৰকৃত পানীয়। ৫৬ যি জনে মোৰ মাংস খায় আৰু মোৰ তেজ পান কৰে, সেইজন মোত থাকে, ময়ো তেওঁত থাকোঁ। ৫৭ যেনেকৈ জীৱিত পিতৃয়ে মোক পঠালে আৰু পিতৃৰ কাৰণে মই জীৱিত আছো, তেনেকৈ যি কোনোৱে মোক ভোজন কৰে, তেৱেঁ মোৰ দ্বাৰাই জীয়াই থাকিব। ৫৮ স্বৰ্গৰ পৰা নমা আহাৰ এয়েই। পিতৃপুৰুষ সকলে যেনেকৈ খায়ো মৰিল, তাৰ নিচিনা নহয়; যি জনে এই আহাৰ খায়, সেই জন চিৰকাল জীৱ।” ৫৯ এই সকলো কথা যীচুৱে কফৰনাহূমত উপদেশ দিয়াৰ সময়ত নাম-ঘৰত ক’লে।

অনন্ত জীৱনৰ বাক্য যীচুত আছে

৬০ যীচুৰ শিষ্য সকলৰ মাজৰ অনেকে এই কথা শুনি ক’লে, “ই বৰ কঠিন শিক্ষা; কোনে ইয়াক গ্ৰহণ কৰিব পাৰে?” ৬১ যীচুৱে নিজৰ মনতে জানিব পাৰিছিল যে তেওঁৰ শিষ্য সকলে এই বিষয়ত বু বু বা বা কৰি আছে; সেয়ে তেওঁ শিষ্য সকলক সুধিলে, “এই কথাত তোমালোকে মনত বিধিনি পাইছা নেকি? ৬২ মানুহৰ পুত্ৰক যেতিয়া উদ্ধৃত তেওঁৰ আগৰ থকা ঠাইলৈ উঠা দেখিবা, তেতিয়া তোমালোকে কি ক’বা? ৬৩ আত্মাইহে জীৱন দিয়ে। মাংস একো উপকাৰত নাহে; মই তোমালোকক যিবোৰ কথা কৈছোঁ, সেই কথাই আত্মা আৰু জীৱন। ৬৪ কিন্তু তোমালোকৰ মাজত এনে কিছুমান আছে, যি সকলে বিশ্বাস নকৰে।” কিয়নো যীচুৱে আদিৰে পৰা জানিছিল, কোনে কোনে বিশ্বাস নকৰে আৰু কোনে তেওঁক শত্ৰুৰ হাতত শোধাই দিব। ৬৫ তেওঁ পুনৰ ক’লে, “এই কাৰণে মই তোমালোকক কৈছিলোঁ যে, পিতৃয়ে ইচ্ছা নকৰিলে কোনেও মোৰ ওচৰলৈ আহিব নোৱাৰে।”

৬৬ ইয়াৰ পাছতে তেওঁৰ শিষ্য সকলৰ মাজৰ অনেক উলটি গ’ল; তেওঁৰ লগত পুনৰ অহা যোৱা নকৰিলে। ৬৭ যীচুৱে তেতিয়া সেই বাৰ জন পাঁচনিক ক’লে, “তোমালোকেও যাবলৈ ইচ্ছা কৰানে?” ৬৮ চিমোন পিতৰে তেওঁক উত্তৰ দিলে, “প্ৰভু, আমি কাৰ ওচৰলৈ যাম? অনন্ত জীৱনৰ কথা আপোনাৰ ওচৰতহে আছে। ৬৯ আমি বিশ্বাস কৰিছোঁ আৰু জানিছোঁ যে আপুনিয়েই ঈশ্বৰৰ পবিত্ৰ জন।” ৭০ যীচুৱে তেওঁলোকক ক’লে, “মই তোমালোক বাৰ জনক মনোনীত কৰা নাই নে? কিন্তু তোমালোকৰ মাজতো এজন দিয়াবল(চয়তান) আছে।” ৭১ ইয়াত ঈশ্বৰিয়োতীয়া চিমোনৰ পুত্ৰ যিহূদাৰ বিষয়ে কৈছিল; কিয়নো যদিও তেওঁ বাৰ জনৰ মাজৰ এজন আছিল, তথাপি তেৱেঁ পাছত যীচুক শত্ৰুৰ হাতত শোধাই দিছিল।

৭ অধ্যায়

পঁজা-পৰ্বৰ সময়ত প্ৰভু যীচুৰ উপদেশ

যীচুৰ ভায়েক সকলৰ অশিৰ্বাস

১ তাৰ পাছত যীচুৱে গালীল প্ৰদেশৰ মাজতে ঘূৰি ফুৰিলে। ইহুদী সকলে তেওঁক বধ কৰিবলৈ সুযোগ বিচাৰি থকাত যীচুৱে যিহূদীয়া প্ৰদেশলৈ যাবলৈ ইচ্ছা নকৰিলে। ২ তেতিয়া ইহুদী সকলৰ পঁজা-পৰ্বৰ ১১সময় প্ৰায় ওচৰ চাপিছিল। ৩ সেই কাৰণতে যীচুৰ ভায়েকহঁতে তেওঁক ক’লে, “তুমি যি যি কাম কৰিছা, সেইবোৰ তোমাৰ শিষ্য সকলে দেখা পাবৰ বাবে তুমিও এই ঠাই এৰি যিহূদীয়ালৈ যোৱা। ৪ যদি কোনোবাই নিজে জনাজাত হ’ব বিচাৰে, তেন্তে তেওঁ গোপনে একো নকৰে। তুমি যেতিয়া এইবোৰ কামকে কৰা, তেন্তে জগতৰ সন্মুখত নিজকে দেখুওৱা।” ৫ কিয়নো তেওঁৰ ভায়েক সকলে তেওঁত বিশ্বাস কৰা নাছিল।

৭:৫:৫১ অৰ্থাৎ জীৱন, শৰীৰ

১১:২ পঁজা-পৰ্ব: এই পৰ্ব প্ৰতিবছৰে সপ্তাহজুৰি পালন কৰা হয়। পৰ্বৰ সময়ত ইহুদী সকলে তমবুত বাস কৰে আৰু মোচিৰ সময়ত ৪০ বছৰ ধৰি মৰুভূমিত ঘূৰি-ফুৰাৰ কথা স্মৰণ কৰে।

৬ সেয়ে যীচুরে তেওঁলোকক ক'লে, “মোৰ নিৰূপিত সময় এতিয়াও অহা নাই, কিন্তু তোমালোকৰ সময় সদায় আছে। ৭ জগতে তোমালোকক ঘৃণা কৰিব নোৱাৰে; মোকহে ঘৃণা কৰে; কিয়নো মই জগতৰ বিষয়ে এই সাক্ষ্য দিওঁ যে, জগতৰ সকলো কাম মন্দ। ৮ তোমালোকে পৰ্বলৈ যোৱা; মোৰ সময় এতিয়াও পূৰ্ণ হোৱা নাই, সেয়ে মই এতিয়া পৰ্বলৈ নাযাওঁ।” ৯ তেওঁলোকক এইবোৰ কথা কোৱাৰ পাছত যীচু গালীল প্ৰদেশতে থাকি গ'ল। ১০ তেওঁৰ ভায়েক সকল পৰ্বলৈ গ'ল আৰু পাছত তেৱেঁ তালৈ গ'ল। কিন্তু তেওঁ মুকলিকৈ যোৱা নাছিল, গোপনে গ'ল। ১১ পৰ্বৰ সময়ত ইহুদী সকলে যীচুক বিচাৰি সোধা-সুধি কৰিলে, “সেই মানুহ জন ক'ত আছে?” ১২ লোক সকলৰ মাজত যীচুৰ বিষয়ে নানা ধৰণৰ আলোচনা হবলৈ ধৰিলে। কোনো কোনোৱে ক'লে, “তেওঁ এজন ভাল মানুহ।” আন কিছুমানে আকৌ ক'লে, “নহয়, নহয়, তেওঁ লোক সকলক ভুল পথত লৈ গৈছে।” ১৩ কিন্তু ইহুদী সকলৰ ভয়ত তেওঁৰ বিষয়ে কোনেও মুকলিকৈ একো কথা নক'লে। ১৪ যেতিয়া পৰ্বৰ আধা সময় পাৰ হ'ল, তেতিয়া যীচুৱে মন্দিৰলৈ গৈ উপদেশ দিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। ১৫ তাতে ইহুদী সকলে অতিশয় আচৰিত হৈ ক'লে, “এই লোক জনে কেতিয়াও কোনো শিক্ষা নোলোৱাকৈ ইমানবোৰ ধৰ্ম কথা কেনেকৈ জানিলে?” ১৬ যীচুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দি ক'লে, “এই উপদেশ মোৰ নিজৰ নহয়, মোক পঠোৱা জনৰহে।” ১৭ যদি কোনোৱে তেওঁৰ ইচ্ছা পালন কৰিবলৈ বিচাৰে, তেন্তে তেওঁ জানিব যে এই শিক্ষা ঈশ্বৰৰ পৰা আহিছে নে মই নিজৰ পৰা কৈছো। ১৮ যি জনে নিজৰ পৰা কথা কয়, তেওঁ নিজৰ মৰ্য্যদা বিচাৰে; কিন্তু যি জনে পঠোৱা জনৰ গোঁৱৰ বিচাৰে, তেন্তে তেওঁ সত্য, আৰু তেওঁৰ ভিতৰত একো অসাধুতা নাই। ১৯ মোচিয়ে জানো আপোনালোকক বিধান দিয়া নাই? কিন্তু আপোনালোকৰ কোনেও যে সেই বিধান পালন নকৰে। আপোনালোকে মোক কিয় বধ কৰিবলৈ বিচাৰিছে? ২০ লোক সকলে উত্তৰ দিলে, “তোমাক ভূতে পাইছে; তোমাক কোনে বধ কৰিবলৈ বিচাৰিছে?” ২১ যীচুৱে উত্তৰত তেওঁলোকক ক'লে, “মই এটা কাম কৰিমোঁ, তাতে আপোনালোক সকলোৱে বিশ্বাস মানিছে। ২২ মোচিয়ে আপোনালোকক চুমুং কৰাৰ ৰীতি দিলে আৰু আপোনালোকে বিশ্ৰামবাৰেও এজন মানুহৰ চুমুং কৰে। (মূলত: এই বিধান মোচিৰ পৰা নহয়, কিন্তু পিতৃপুৰুষ সকলৰ পৰাহে আহিছে;) ২৩ মোচিৰ বিধান যেন উলঙ্ঘন কৰা নহয়, এই যুক্তিতে যদি বিশ্ৰাম বাৰেও মানুহৰ চুমুং কৰা হয়, তেন্তে মই বিশ্ৰাম বাৰে এজন মানুহক সম্পূৰ্ণভাৱে সুস্থ কৰিমোঁ কাৰণে আপোনালোকৰ মোৰ ওপৰত কিয় খং উঠিছে? ২৪ উপৰুৱাকৈ চাই বিচাৰ নকৰিব, বৰং নয়ায় বিচাৰ কৰক।”

২৫ তেতিয়া যিৰূচালেমৰ কেইজনমান লোকে ক'লে, “যি জনক তেওঁলোকে বধ কৰিবলৈ বিচাৰিছে, এৱেঁই জানো সেই জন নহয়? ২৬ কিন্তু চোৱা, এওঁতো মুকলিকৈ কথা কৈ আছে, তথাপি তেওঁলোকে এওঁক একো কোৱা নাই। তেনেহলে, এনে হব পাৰে নেকি, শাসনকৰ্তা সকলে সচাঁই জানিব পাৰিছে যে এই লোক জনেই খৰীষ্ট? ২৭ এওঁ ক'ৰ পৰা আহিছে, তাক আমি জানো; কিন্তু খৰীষ্ট আহিলে, কোনেও নাজানিব, তেওঁ ক'ৰ পৰা আহিছে।” ২৮ তেতিয়া যীচুৱে মন্দিৰত উচ্চস্বৰে শিক্ষা দি ক'লে, “আপোনালোকে মোক জানে আৰু মই ক'ৰ পৰা আহিছোঁ, সেই বিষয়েও জানো মই নিজ ইচ্ছাবে অহা নাই, কিন্তু যি জনে মোক পঠালে, তেওঁ সত্য; তেওঁক আপোনালোকে নাজানে। ২৯ মই হ'লে তেওঁক জানো; কিয়নো মই তেওঁৰ পৰা আহিছোঁ আৰু তেৱেঁই মোক পঠিয়ালে।” ৩০ তাতে সেই লোক সকলে তেওঁক ধৰিবলৈ উপায় বিচাৰিলে; তথাপি কোনেও তেওঁৰ গাত হাত নিদিলে; কিয়নো তেতিয়া তেওঁৰ সময় হোৱা নাছিল। ৩১ কিন্তু লোক সকলৰ অনেকে তেওঁত বিশ্বাস কৰিলে। তেওঁলোকে ক'লে, “এই লোক জনে অনেক আচৰিত কাম কৰিছে। কিন্তু খৰীষ্ট যেতিয়া আহিব, তেতিয়া তেওঁ এওঁতকৈ অধিক আচৰিত চিনৰ কাৰ্য কৰিব নেকি?”

যীচুক বন্দী কৰিবলৈ চেষ্টা কৰা

৩২ লোক সকলে যে যীচুৰ বিষয়ে এনেবোৰ কথা কোৱা-কুই কৰি আছে, ফৰীচী সকলে শুনিবলৈ পালে। তেতিয়া প্ৰধান পুৰোহিত আৰু ফৰীচী সকলে তেওঁক বন্দী কৰিবলৈ বিষয়া সকলক পঠিয়াই দিলে। ৩৩ যীচুৱে ক'লে, “মই অলপ কালহে আপোনালোকৰ লগত আছোঁ। তাৰ পাছত যি জনে মোক পঠিয়াইছে, মই তেওঁৰ ওচৰলৈ যাম। ৩৪ আপোনালোকে মোক বিচাৰিব, কিন্তু নাপাব; আৰু মই যি ঠাইলৈ যাম, আপোনালোক তালৈ যাব নোৱাৰিব।” ৩৫ ইহুদী সকলে তেতিয়া পৰস্পৰে কথা পাতিলে, “আমি যে তেওঁক বিচাৰি নাপাম, তেওঁনো ক'লৈ যাব? গৰীক সকলৰ মাজত যি সকল ইহুদী বাস কৰিছে, তালৈ গৈ গৰীক সকলক শিক্ষা দিব নেকি? ৩৬ তেওঁ যে কৈছে, ‘মোক বিচাৰিবা, কিন্তু নাপাবা, আৰু মই যি ঠাইত থাকিম, তালৈ যাব নোৱাৰিবা’, এইটোনো কি কথা?”

বিষ্বাসীজনে পবিত্ৰ আত্মা পাব

৩৭ পৰ্বৰ শেষৰ দিন - যি দিনটো পৰ্বৰ প্ৰধান দিন, সেইদিনা যীচুৱে থিয় হৈ, ডাঙৰ মাতৰে ক'লে, “কোনো মানুহৰ যদি পিয়াহ লাগে, তেওঁ মোৰ ওচৰলৈ আহি পান কৰক। ৩৮ যি কোনোৱে মোত বিশ্বাস কৰে, ধৰ্মশাস্ত্ৰত কোৱাৰ দৰে, তেওঁৰ ভিতৰৰ পৰা জীৱনময় জলৰ নৈবোৰ ওলাই বৈ যাব।” ৩৯ যীচুক বিশ্বাস কৰা সকলে যে আত্মা পাব, সেই বিষয়ে তেওঁ এই কথা ক'লে। কিয়নো তেতিয়ালৈকে আত্মা দিয়া হোৱা নাছিল, কাৰণ তেতিয়ালৈকে যীচু মহিমান্বিত হোৱা নাছিল। ৪০ এই সকলো কথা শুনি, লোক সকলৰ কোনো কোনোৱে ক'লে, “এওঁ সচাঁই সেই ভাৱবাদী।” আন কিছুমানে ক'লে, “এওঁ খৰীষ্ট।” ৪১ কিন্তু কিছুমানে

ক'লে, “কি? খৰীষ্ট জানো গালীল প্ৰদেশৰ পৰা ওলাব? ৪২ ধৰ্মশাস্ত্ৰত কোৱা নাই জানো, খৰীষ্ট যে দাযুদৰ বংশৰ পৰা হব আৰু দাযুদ যি বৈথলেহম চহৰত আছিল, তেওঁ তাৰ পৰাই আহিব?” ৪৩ এইদৰে যীচুৰ বিষয়ে লোক সকলৰ মাজত মতভেদৰ সৃষ্টি হ'ল। ৪৪ তেওঁলোকৰ কোনো কোনোৱে তেওঁক ধৰিবলৈ বিচাৰিলে, তথাপি কোনেও তেওঁৰ গাত হাত নিদিলে। ৪৫ তেতিয়া যি বিষয়া সকলক পঠোৱা হৈছিল, তেওঁলোক প্ৰধান পুৰোহিত আৰু ফৰীচী সকলৰ ওচৰলৈ ঘূৰি আহিল। তেওঁলোকে সিহঁতক সুধিলে, “তাক কিয় নানিলা?” ৪৬ তেতিয়া বিষয়া সকলে উত্তৰ দিলে, “সেই জনৰ দৰে কোনো মানুহে কেতিয়াও আগেয়ে কথা কোৱা নাই।” ৪৭ তেতিয়া ফৰীচী সকলে উত্তৰ দিলে, “তোমালোকো তেনেহলে ভোল গলা নেকি? ৪৮ শাসনকৰ্তা বা ফৰীচী সকলৰ মাজৰ কোনোবাই জানো তাক বিশ্বাস কৰিছে? ৪৯ কিন্তু এই লোক সকলে বিধানৰ একোকে নাজানে, তেওঁলোক অভিশপ্ত।” ৫০ তেওঁলোকৰ মাজৰ নীকদীম, যি জনে আগেয়ে তেওঁৰ ওচৰলৈ গৈছিল, সেই জনে তেওঁলোকক ক'লে, “প্ৰথমে কোনো মানুহৰ কথা নুশুনিলে আৰু তেওঁৰ কৰ্ম নাজানিলে, আমাৰ বিধানে জানো তেওঁক দোষী কৰে?” ৫১ তাতে তেওঁলোকে তেওঁক উত্তৰ দিলে, “তুমিও গালীল প্ৰদেশৰ মানুহ নেকি? বিচাৰি চোৱা, দেখিবা যে গালীল প্ৰদেশৰ পৰা কোনো ভাৱবাদীৰ আবিৰ্ভাৱ হোৱা নাই।”

এজনী ব্যভিচাৰিণী তিৰোতা, আৰু তাইৰ অপবাদকাৰী সকল

৫০ *তাৰ পাছত ইহুদী সকল নিজৰ নিজৰ ঘৰলৈ গুছি গ'ল।

৮ অধ্যায়

১ যীচু জৈতুন পৰ্বৰতলৈ গ'ল। ২ অতি ৰাতিপুৱাতে তেওঁ পুণৰ মন্দিৰলৈ আহিল; তেতিয়া সকলো মানুহ তেওঁৰ ওচৰলৈ অহাত তেওঁ বহি তেওঁলোকক উপদেশ দিবলৈ ধৰিলে। ৩ তেনেতে বিধানৰ অধ্যাপক আৰু ফৰীচী সকলে ব্যভিচাৰ-কৰ্মত ধৰা এগৰাকী মহিলাক আনি তেওঁলোকৰ মাজত থলে। ৪ তেওঁলোকে যীচুক সুধিলে, “হে গুৰু, এই মহিলা গৰাকী ব্যভিচাৰ-কৰ্ম কৰোঁতেই ধৰা পৰিল। ৫ এতিয়া, মোচিৰ বিধানত আমাক আজ্ঞা দিছে যে, এনে মহিলাক শিল দলিয়াই মাৰিব লাগে। এনে স্থলত আপুনি তাইৰ বিষয়ে কি কয়?” ৬ তেওঁলোকে যীচুক পৰীক্ষা কৰিবলৈ এই কথা ক'লে, যাতে তেওঁৰ নামত দোষাৰোপ কৰিবলৈ কিবা সূত্ৰ পাব পাৰে। কিন্তু যীচুৱে তললৈ মূৰ কৰি আঙুলিৰে মাটিত লিখিবলৈ ধৰিলে। ৭ কিন্তু তেওঁলোকে যেতিয়া বাৰে বাৰে তেওঁক সুধিবলৈ ধৰিলে, তেওঁ মূৰ দাঙি তেওঁলোকক ক'লে, “আপোনালোকৰ মাজত যি জন নিষ্পাপী, তেৱেঁই প্ৰথমে তাইলৈ শিল দলিয়াওক।” ৮ পাছত তেওঁ পুণৰ বাৰ তললৈ মূৰ কৰি মাটিত আঙুলিৰে লিখিব ধৰিলে। ৯ এই কথা শুনি তেওঁলোকৰ বয়সীয়া সকলৰ পৰা আৰম্ভ কৰি শেষৰ জনলৈকে এজন এজনকৈ সকলো বাহিৰলৈ ওলাই গ'ল। অৱশেষত কেৱল যীচু আৰু তেওঁলোকৰ মাজত থিয় হৈ থকা সেই মহিলা গৰাকীহে সেই ঠাইত থাকিল। ১০ যীচুৱে উঠি সেই মহিলা গৰাকীক সুধিলে, “হে নাৰী, তোমাক অপবাদ দিয়া সকল ক'ত গ'ল? তোমাক কোনেও দোষী নকৰিলে নেকি?” ১১ তাই ক'লে, “নাই, কোনেও নকৰিলে প্ৰভু।” যীচুৱে ক'লে, “ময়ো দোষী নকৰোঁ; যোৱা, এতিয়াৰ পৰা পুনৰ পাণ নকৰিবা।”

যীচু জগতৰ পোহৰ

১২ ইয়াৰ পাছত যীচুৱে আকৌ লোক সকলৰ লগত কথা কবলৈ ধৰিলে, “মই জগতৰ পোহৰ; যি জন মোৰ পাছে পাছে আহে, তেওঁ আন্ধাৰত নুফুৰি, জীৱনৰ পোহৰ পাব।” ১৩ তেতিয়া ফৰীচী সকলে তেওঁক ক'লে, “তোমাৰ সাক্ষ্য সত্য নহয়, কাৰণ তুমি নিজে নিজৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিছা।” ১৪ যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, “যদিও মই নিজৰ বিষয়ে নিজে সাক্ষ্য দিছোঁ, তথাপি মোৰ সাক্ষ্য সত্য; কিয়নো মই ক'ৰ পৰা আহিলো, আৰু ক'লৈ গৈ আছো, সেই বিষয়ে মই জানো; কিন্তু আপোনালোকে মই ক'ৰ পৰা আহিছোঁ, বা ক'লৈ যাওঁ সেই বিষয়ে নাজানে। ১৫ আপোনালোকে মাংসিক ভাব অনুসাৰে সোধ-বিচাৰ কৰিছে; মই এনেদৰে লোকৰ বিচাৰ নকৰো। ১৬ তথাপি যদি বিচাৰ কৰোঁ, তেনেহলে মোৰ সোধ-বিচাৰ সত্য; কিয়নো মই অকলশৰীয়া নহওঁ; মইতো আছোঁৱেই, আৰু মোক পঠোৱা পিতৃও আছে। ১৭ আপোনালোকৰ বিধানত লিখা আছে, দুজনৰ সাক্ষ্য যদি একে হয়, তেন্তে ই সত্য হয়। ১৮ মই নিজৰ বিষয়ে নিজে সাক্ষ্য দিছোঁ, আৰু মোক পঠোৱা পিতৃয়েও মোৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিছে।” ১৯ তেতিয়া তেওঁলোকে যীচুক সুধিলে, “তোমাৰ পিতৃ ক'ত আছে?” যীচুৱে উত্তৰ দিলে, “আপোনালোকে মোকো নাজানে আৰু মোৰ পিতৃকো নাজানে; মোক জনা হ'লে মোৰ পিতৃকো জানিলেহেঁতেন। ২০ মন্দিৰত ধনৰ ভঁৰাল-ঘৰৰ কাষত থাকি শিক্ষা দিওঁতে তেওঁ এইবোৰ কথা ক'লে; তথাপি তেতিয়াও তেওঁৰ সময় উপস্থিত হোৱা নাই বাবে কোনেও তেওঁক বন্দী নকৰিলে।

* ৭:৫৩ কোনো কোনো গ্ৰীক প্ৰতিলিপিত যোহন ৭:৫৩-৮:১১ পদ পোৱা নাযায়।

যীচুরে নিজৰ মৃত্যুৰ বিষয়ে জনোৱা

২১ পাছত তেওঁ আকৌ ফৰীচী সকলক ক'লে, “মই যাওঁ; আপোনালোকে মোক বিচাৰিব, কিন্তু আপোনালোকে নিজ নিজ পাপতে মৰিব। মই যি ঠাইলৈ যাওঁ, সেই ঠাইলৈ আপোনালোকে যাব নোৱাৰে।” ২২ তেতিয়া ইহুদী সকলে ক'লে, “এওঁ কি আপোনঘাতী হ'ব নেকি? কিয়নো ‘মই যি ঠাইলৈ যাওঁ আপোনালোকে সেই ঠাইলৈ যাব নোৱাৰে’ বুলি যে কৈছে?” ২৩ তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “আপোনালোক তলৰ পৰা আহিছে আৰু মই ওপৰৰ পৰা আহিছোঁ; আপোনালোক এই জগতৰ; কিন্তু মই এই জগতৰ নহওঁ। ২৪ এই কাৰণতে আপোনালোকক ক'লো যে, ‘আপোনালোক নিজ নিজ পাপ সমূহতে মৰিব’; আপোনালোকে যদি বিশ্বাস নকৰে যে ময়েই সেই জন, তেন্তে আপোনালোক নিজ নিজ পাপ সমূহতে মৰিব।” ২৫ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে “তুমি নো কোন?” যীচুরে তেওঁলোকক ক'লে, “সেই বিষয়ে প্ৰথমৰে পৰা মই আপোনালোকক কৈ আছোঁ।” ২৬ আপোনালোকৰ বিষয়ে ক'বলৈ আৰু বিচাৰ কৰিবলৈ অনেক কথা মোৰ আছে। কিন্তু মোক যি জনে পঠিয়াইছে, তেওঁ সত্য; মই তেওঁৰ পৰা যি শুনিছোঁ, সেই বিষয়ে জগতক কৈছোঁ।” ২৭ তেওঁ যে পিতৃৰ বিষয়ে এই কথা ক'লে ইয়াক তেওঁলোকে বুজি নাপালে। ২৮ সেয়ে যীচুরে ক'লে, “আপোনালোকে যেতিয়া মানুহৰ পুত্ৰক ওপৰলৈ তুলিব, তেতিয়া আপোনালোকে জানিব যে মইয়েই সেই জন আৰু মই নিজৰ পৰা একো নকৰোঁ। পিতৃয়ে যেনেকৈ মোক শিকাইছে, মই সেইদৰেই এইবোৰ কথা কৈছোঁ। ২৯ মোক যি জনে পঠালে, তেওঁ মোৰ লগত আছে। তেওঁ মোক অকলশৰীয়াকৈ ৰখা নাই, কিয়নো মই সদায় তেওঁৰ সন্তোষ জনক কাম কৰোঁ।” ৩০ যীচুরে যেতিয়া এইবোৰ কথা কৈ আছিল, অনেকে তেওঁত বিশ্বাস কৰিলে।

যীচুৰ বিৰুদ্ধে ইহুদী সকল

৩১ যি ইহুদী সকলে তেওঁক বিশ্বাস কৰিলে, যীচুরে তেওঁলোকক ক'লে, “মোৰ বাক্যতে যদি আপোনালোক থাকে, তেন্তে সঁচাকৈয়ে আপোনালোক মোৰ শিষ্য; ৩২ আৰু আপোনালোকে সত্যক জানিব আৰু সেই সত্যই আপোনালোকক মুক্ত কৰিব।” ৩৩ তেওঁলোকে তেওঁক উত্তৰ দিলে, “আমি অব্ৰাহামৰ বংশধৰ; আৰু কেতিয়াও কাৰো সেৱাকৰ্ম কৰা নাই; তেনে স্থলত ‘আপোনালোকক মুক্ত কৰা হ'ব’, এনে কথা তুমি কেনেকৈ কৈছা?”

৩৪ যীচুরে উত্তৰ দিলে, “মই আপোনালোকক সচাঁই কওঁ, যি কোনোৱে পাপ-আচৰণ কৰে তেওঁ পাপৰ দাস। ৩৫ দাস পৰিয়ালত চিৰকাল নাথাকে, কিন্তু পুত্ৰ হ'লে সদায় থাকে। ৩৬ এই কাৰণে পুত্ৰই যদি আপোনালোকক মুক্ত কৰে, তেনেহলে আপোনালোক অৱশ্যেই মুক্ত হ'ব। ৩৭ আপোনালোক যে অব্ৰাহামৰ বংশধৰ, সেই বিষয়ে মই জানো; কিন্তু আপোনালোকে মোক বধ কৰিবলৈ উপায় বিচাৰি ফুৰিছে; কাৰণ আপোনালোকৰ অন্তৰত মোৰ বাক্যই ঠাই নাপায়। ৩৮ মই মোৰ পিতৃৰ ওচৰত যি দেখিছোঁ, সেই বিষয়েই কৈ থাকোঁ আৰু আপোনালোকেও আপোনালোকৰ পিতৃৰ পৰা যি শুনিছে, তাকেই কৰি থাকে।”

৩৯ তাৰ উত্তৰত তেওঁলোকে যীচুক ক'লে, “আমাৰ পিতৃ অব্ৰাহাম।” যীচুরে তেওঁলোকক ক'লে, “আপোনালোক যদি অব্ৰাহামৰ সন্তান হয়, তেনেহলে অব্ৰাহামে যি কৰিলে, আপোনালোকেও তেনে কৰ্ম কৰিলেহেঁতেন। ৪০ ঈশ্বৰৰ ওচৰৰ পৰা যি সত্য মই শুনিছোঁ, তাকেই আপোনালোকক কৈছোঁ। তথাপি এতিয়া আপোনালোকে মোকে বধ কৰিবলৈ বিচাৰিছে; কিন্তু অব্ৰাহামেতো এনে কৰ্ম কৰা নাই। ৪১ আপোনালোকৰ পিতৃয়ে যি কৰ্ম কৰে, আপোনালোকে তাকে কৰে।”

তেওঁলোকে তেতিয়া যীচুক ক'লে, “আমি জাৰজ সন্তান নহওঁ; আমাৰ এজন পিতৃ আছে, তেওঁ ঈশ্বৰ।” ৪২ যীচুরে তেওঁলোকক ক'লে, “ঈশ্বৰ আপোনালোকৰ পিতৃ হোৱা হ'লে, আপোনালোকে মোক প্ৰেম কৰিলেহেঁতেন; কিয়নো মই ঈশ্বৰৰ ওচৰৰ পৰা আহিছোঁ; মই নিজৰ পৰা অহা নাই, কিন্তু ঈশ্বৰেহে মোক পঠিয়ালে। ৪৩ আপোনালোকে মোৰ কথাবোৰ কিয় নুবুজে? তাৰ কাৰণ এই যে আপোনালোকে মোৰ কথাবোৰ শুনি সহন কৰিব পৰা নাই। ৪৪ চয়তান আপোনালোকৰ পিতৃ আৰু আপোনালোক তাৰ পৰা হৈছে। সেইকাৰণে আপোনালোকে আপোনালোকৰ সেই পিতৃৰ অভিলাষ পূৰ্ণ কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰে। চয়তান আদিৰে পৰা নৰ-বধী; সি সত্যত নাথাকে, কিয়নো তাৰ ভিতৰত সত্য নাই। সি যেতিয়া মিছা কথা কয়, তেতিয়া সি নিজৰ স্বভাৱৰ পৰাই কয়। কাৰণ সি মিছলীয়া আৰু মিছলীয়াৰ বাপেক। ৪৫ মই সত্য কথা কওঁ বাবে আপোনালোকে মোক বিশ্বাস নকৰে। ৪৬ আপোনালোকৰ মাজৰ কোনে মোক পাসী বুলি দোষী কৰিব পাৰে? মই যদি সত্য কথা কৈছোঁ, তেন্তে আপোনালোকে কিয় মোক বিশ্বাস নকৰে? ৪৭ যি জন ঈশ্বৰৰ লোক, তেওঁ ঈশ্বৰৰ কথা শুনে। আপোনালোকে সেইবাবেই নুশনে, কাৰণ আপোনালোক ঈশ্বৰৰ লোক নহয়।”

৪৮ ইহুদী সকলে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, “আমি সঁচাকৈয়ে জানো কোৱা নাছিলো যে তুমি এজন চমৰীয়া, আৰু তোমাৰ ভিতৰত এটা ভূত আছে?” ৪৯ যীচুরে উত্তৰ দিলে, “মোক ভূতে পোৱা নাই, বৰঞ্চ মই মোৰ পিতৃক সন্মান কৰোঁ; কিন্তু, আপোনালোকে মোক অসন্মান কৰে। ৫০ মই মোৰ নিজৰ মৰ্যদা নিবিচাৰোঁ; কিন্তু এজন আছে যি জনে বিচাৰে আৰু তেওঁ বিচাৰো কৰে। ৫১ মই আপোনালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, “কোনোৱে যদি মোৰ বাক্য পালন কৰে, তেওঁ কোনো কালে মৃত্যুক নেদেখিব।”

৫২ ইহুদী সকলে তেওঁক ক'লে, “এতিয়া আমি সচাঁই বুজিছো যে তোমার গাত ভূত আছে। অববাহাম আৰু ভারবাদী সকল মৰি গ'ল, কিন্তু তুমি কৈছা, কোনোৱে যদি মোৰ বাক্য পালন কৰে, তেওঁ কোনো কালে মৃত্যুভোগ নকৰিব।” ৫৩ তুমি কি আমাৰ ওপৰ পিতৃ অববাহামতকৈয়ো মহান হ'লা নেকি? তেওঁৰ মৃত্যু হ'ল আৰু ভারবাদী সকলৰো মৃত্যু হ'ল; তুমি নিজকে কোন বুলি ভৱিছা?”

৫৪ যীচুৱে উত্তৰ দিলে, “মই যদি নিজে নিজক মহিমাবিত্ত কৰোঁ, তেন্তে মোৰ মহিমাৰ একো মূল্য নাই; কিন্তু মোৰ পিতৃ, যি জনক আপোনালোকে আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ বুলি দাবী কৰে, তেৱেঁই মোক গৌৰৱান্বিত্ত কৰে। ৫৫ আপোনালোকে তেওঁক নাজানো; মই হ'লে তেওঁক জানো; মই তেওঁক নাজানো বুলি যদি কওঁ, তেন্তে আপোনালোকৰ নিচিনা মিছলীয়া হ'ম। কিন্তু মই তেওঁক জানো, আৰু তেওঁৰ বাক্য পালন কৰোঁ। ৫৬ আপোনালোকৰ ওপৰ পুৰুষ অববাহামে মোৰ দিন দেখাৰ আশাত উল্লাসিত হৈছিল; তেওঁ সেই দিন দেখিলে আৰু আনন্দ কৰিলে।”

৫৭ ইহুদী সকলে যীচুক ক'লে, “তোমাৰ বয়স এতিয়াও পঞ্চাশ বছৰ হোৱাই নাই আৰু তুমি অববাহামক দেখিলা নে?” ৫৮ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “সচাঁকৈয়ে মই আপোনালোকক কওঁ, অববাহামৰ জন্মৰ আগৰে পৰা মই আছো।” ৫৯ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক মাৰিবৰ কাৰণে শিল তুলি ল'লে। কিন্তু যীচুৱে গোপনে মন্দিৰৰ পৰা বাহিৰলৈ ওলাই গ'ল।

৯ অধ্যায়

যীচুৱে এজন অন্ধক দৃষ্টি দিয়া

১ যীচুৱে বাটেদি গৈ থকাৰ সময়ত এজন ওপজাৰে পৰা অন্ধ মানুহক দেখিলে। ২ তেওঁৰ শিষ্য সকলে তেওঁক সুধিলে, “ৰবিব ৩ এই মানুহ কাৰ পাপৰ কাৰণে অন্ধ হৈ উপজিল? সি নিজে পাপ কৰিলে নে তেওঁৰ মাক-বাপেকে কৰিলে?” ৪ যীচুৱে উত্তৰ দিলে, “সি নিজেও পাপ কৰা নাই, তাৰ মাক-বাপেকেও কৰা নাই, কিন্তু এওঁৰ মাধ্যমেদি ঈশ্বৰৰ কৰ্ম প্ৰকাশিত হ'বলৈহে হৈছে। ৫ আমি দিন থাকোতেই মোক পঠোৱা জনৰ কৰ্ম কৰিব লাগে। ৰাতি হৈ আহিছে, তেতিয়া কোনেও কৰ্ম কৰিব নোৱাৰিব। ৬ যিমান দিন মই জগতত আছো, মইয়ে জগতৰ পোহৰ।” ৭ এই কথা কোৱাৰ পাছত তেওঁ মাটিত ধুই পেলাই, ধুইৰে বোকা কৰিলে আৰু অন্ধ লোক জনৰ চকুত সেই বোকা লিপি দিলে। ৮ তাৰ পাছত তেওঁক ক'লে, “যোৱা; চিলোহৰ পুখুৰীত গৈ ধুই পেলোৱা।” (‘চিলোহ’ৰ অনুবাদিত অৰ্থ পঠোৱা হ'ল); তেতিয়া মানুহ জনে গৈ ধুলে আৰু দৃষ্টি পাই ঘূৰি আহিল। ৯ তাকে দেখি তেওঁৰ প্ৰতিবেশী আৰু যি সকলে তেওঁক আগেয়ে ভিক্ষা কৰা দেখিছিল, তেওঁলোকে কবলৈ ধৰিলে, “ই সেই জন মানুহ নহয় নে, যি জনে বহি ভিক্ষা মাগি থাকে?” ১০ কোনো কোনোৱে ক'লে, “হয়, ইয়েই সেই জন।” আন কোনোবাই ক'লে, “নহয়; কিন্তু ই দেখাত তাৰ নিচিনা।” কিন্তু মানুহ জনে নিজে ক'লে, “হয়, মই সেই জনেই হওঁ।”

১১ তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে, “তেনেহ'লে তোমাৰ চকু কেনেকৈ মুকলি হ'ল?” ১২ তেওঁ উত্তৰ দিলে, “যীচু নামৰ মানুহ জনে মাটি বোকা কৰিলে আৰু মোৰ চকুত সেই বোকা লিপি ক'লে, চীলোহলৈ গৈ ধুই পেলোৱা; সেইদৰে মই গৈ ধোৱাত দেখা পালোঁ।” ১৩ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে, “সেই জন ক'ত আছে?” তেওঁ ক'লে “মই নাজানো।”

যীচুৱে আৰোগ্য কৰা অন্ধ জনক ইহুদী সকলে প্ৰশ্ন কৰা

১৪ যি জন মানুহ আগেয়ে অন্ধ আছিল, লোক সকলে তেওঁক ফৰীচী সকলৰ ওচৰলৈ লৈ গ'ল। ১৫ যি দিনা যীচুৱে বোকা কৰি তেওঁৰ চকু মুকলি কৰিছিল, সেই দিনটো বিশ্ৰাম বাৰ আছিল। ১৬ সেইকাৰণে ফৰীচী সকলে আকৌ তেওঁক প্ৰশ্ন সুধিলে যে তেওঁ কেনেকৈ দৃষ্টি ঘূৰাই পালে। তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “তেওঁ মোৰ চকুত বোকা লগাই দিলে, আৰু মই ধুই দিয়াত এতিয়া মই দেখা পাওঁ।” ১৭ তাতে ফৰীচী সকলৰ কিছুমানে ক'লে, “এই মানুহ ঈশ্বৰৰ ওচৰৰ পৰা অহা নাই; কিয়নো সি বিশ্ৰাম বাৰ পালন নকৰে।” কিন্তু আন কোনো কোনোৱে ক'লে, “কিন্তু পাপী মানুহে কেনেকৈ এনে আচৰিত কাম কৰিব পাৰে?” এইদৰে তেওঁলোকৰ মাজত ভাগ ভাগ হ'ল। ১৮ সেয়ে, তেওঁলোকে আকৌ সেই অন্ধ জনক সুধিলে, “যি মানুহ জনে তোমাৰ চকু মুকলি কৰিলে, তুমি তেওঁৰ বিষয়ে কি কোৱা?” মানুহ জনে ক'লে, “তেওঁ এজন ভারবাদী।”

১৯ মানুহ জনৰ মাক-বাপেকক মাতি আনি নুসুধা পৰ্যন্ত ইহুদী সকলে বিশ্বাস নকৰিলে যে এই মানুহ জন আগতে অন্ধ আছিল আৰু এতিয়া দেখা পাইছে। ২০ তেওঁলোকে তেওঁৰ মাক-বাপেকক সুধিলে, “এই জন তোমালোকৰ সেই ল'ৰা জন হয় নে, যি জনৰ বিষয়ে তোমালোকে কৈ থাকা যে সি অন্ধ হৈয়ে জন্মিছিল। তেন্তে সি এতিয়া কেনেকৈ দেখা পাইছে?” ২১ তেওঁৰ মাক-বাপেকে উত্তৰ দিলে, “আমি জানো, ই আমাৰে ল'ৰা আৰু সি ওপজাৰে পৰা অন্ধ আছিল। ২২ কিন্তু সি এতিয়া কেনেকৈ দৃষ্টি পাইছে, তাক নাজানো; আৰু কোনো তাৰ চকু মুকলি কৰিলে, সেই বিষয়েও নাজানো; তাৰ বয়স হৈছে, তাকে সুধক, সিয়ে নিজৰ বিষয়ে নিজে ক'ব। ২৩ ইহুদী সকলৰ ভয়তে তেওঁৰ মাক-বাপেকে এই কথা ক'লে। কিয়নো ইহুদী সকলে আগেয়ে স্থিৰ কৰিছিল যে কোনোৱে যদি যীচুক মটীহ(খৰীষ্ট) বুলি স্বীকাৰ কৰে, তেন্তে তেওঁক নাম-ঘৰৰ পৰা বাহিৰ কৰা হ'ব। ২৪ এই কাৰণতে, তেওঁৰ মাক-বাপেকে ক'লে, “সি বয়সীয়া; তাক সোধক।”

২৪ তেতিয়া তেওঁলোকে আগেয়ে অন্ধ হৈ থকা মানুহ জনক দিবতীয় বাৰ মাতি ক'লে, “ঈশ্বৰৰ মহিমা কৰা; সেই মানুহ যে এজন পাপী তাক আমি জানো।” ২৫ তাতে তেওঁ উত্তৰ দিলে, “তেওঁ পাপী হয় নে নহয়, তাক মই নাজানো; কিন্তু এটা বিষয় জানো যে মই অন্ধ আছিলো আৰু এতিয়া দেখা পাইছো।” ২৬ তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে, “তেওঁ তোমাক কি কৰিলে? তোমাৰ চকু কেনেকৈ মুকলি কৰিলে?” ২৭ তেওঁ উত্তৰ দিলে, “মইতো আপোনালোকক অথনিয়ে ক'লো, কিন্তু আপোনালোকে নুশুনিলে; তেস্তে আকৌ কি কাৰণে শুনিব খোজিছে? আপোনালোকেও তেওঁৰ শিষ্য হ'বলৈ ইচ্ছা কৰে নেকি? ২৮ তেতিয়া তেওঁলোকে সেই মানুহক ধিক্কাৰ দি ক'লে, “তইহে তাৰ শিষ্য; আমি হ'লে মোচিৰ শিষ্য।” ২৯ ঈশ্বৰে যে মোচিৰ কথা ক'লে, তাক আমি জানো; কিন্তু এই মানুহ ক'ৰ পৰা আহিছে, তাক আমি নাজানো।” ৩০ সেই মানুহে উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, “কি বিশ্বয়জনক বিষয়! তেওঁ কৰ পৰা আহিছে তাক আপোনালোকে নাজানে, অথচ তেওঁ মোৰ চকু মুকলি কৰিলে। ৩১ আমি জানো যে, ঈশ্বৰে পাপী লোকৰ কথা নুশনে; কিন্তু যি জনে ঈশ্বৰৰ আৰাধনা কৰে আৰু তেওঁৰ ইচ্ছা পালন কৰে সেই জনৰ কথা, ঈশ্বৰে শুনে। ৩২ জগত সৃষ্টি হোৱাৰে পৰা কেতিয়াও শুনা নাই যে কোনোবাই এজন ওপজাৰে পৰা অন্ধ লোকৰ চকু মুকলি কৰিলে। ৩৩ সেই মানুহ যদি ঈশ্বৰৰ ওচৰৰ পৰা অহা নাই, তেনেহ'লে একোকে কৰিব নোৱাৰিলেহেঁতেন।” ৩৪ তেওঁলোকে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, “তইতো সম্পূৰ্ণ পাপতে জন্ম পাইছ! এতিয়া তই আমাকে শিকাও নে?” তাৰ পাছত ইহুদী সকলে তেওঁক নাম-ঘৰৰ পৰা বাহিৰ কৰি দিলে। ৩৫ যীচুৱে শুনিলে যে ইহুদী নেতা সকলে সেই লোক জনক নাম-ঘৰৰ পৰা বাহিৰ কৰি দিলে। পাছত যীচুৱে তেওঁক দেখা পাই সুধিলে, “তুমি মানুহৰ প্ৰভুৰ বিশ্বাস কৰিছা নে?” ৩৬ তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, “পৰভু, তেওঁ কোন? মোক কওক, মই যেন তেওঁক বিশ্বাস কৰিব পাৰোঁ।” ৩৭ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “তুমি তেওঁক দেখা পালা; আৰু তোমাৰে সৈতে কথা পাতি থকা জনেই সেই জন।” ৩৮ তেতিয়া মানুহ জনে ক'লে, “পৰভু, মই বিশ্বাস কৰিছোঁ” এই বুলি তেওঁ যীচুক সেৱা কৰিলে। ৩৯ যীচুৱে ক'লে, “মই এই জগতলৈ সোধ-বিচাৰ কৰিবলৈ আহিছোঁ, যাতে যি সকলে দেখা নাপায়, তেওঁলোকে দেখা পায় আৰু যি সকলে দেখা পায়, তেওঁলোক যেন অন্ধ হয়।” ৪০ কেইজনমান ফৰীচীও যীচুৰ লগত আছিল। তেওঁলোকে ইয়াকে শনি যীচুক সুধিলে, “আমিও অন্ধ নেকি? ৪১ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “আপোনালোক যদি অন্ধ হ'য়, তেস্তে আপোনালোকৰ কোনো পাপেই নহ'লেহেঁতেন; কিন্তু তোমালোকে এতিয়া কৈছা, ‘আমি দেখিছোঁ;’ গতিকে তোমালোকৰ পাপ থাকি গ'ল।

১০ অধ্যায়

প্ৰভু যীচু সজৰখীয়া

১০ যীচুৱে ক'লে, “মই সচাকৈ আপোনালোকক কওঁ, যি জনে ভেড়াৰ গৰাললৈ সোমোওঁতে দুৱাৰেদি নোসোমায়, কিন্তু তাৰ পৰিবৰ্তে আন কোনো ফালে বগাই সোমায়, সি এটা চোৰ আৰু ডকাইত। ২ যি জনে দুৱাৰেদি সোমায়, তেওঁ ভেড়াৰখীয়া। ৩ দ্বাৰ-ৰক্ষকে ভেড়াৰখীয়াক দুৱাৰ মেলি দিয়ে। ভেড়াবোৰে তেওঁৰ মাত শুনে আৰু তেওঁ নিজৰ ভেড়াবোৰক নাম ধৰি ধৰি মাতি বাহিৰলৈ লৈ যায়। ৪ নিজৰ সকলো ভেড়াক বাহিৰ কৰাৰ পাছত তেওঁ ভেড়াবোৰৰ আগে আগে যায় আৰু ভেড়াবোৰ তেওঁৰ পাছে পছে গৈ থাকে, কিয়নো সিহঁতে তেওঁৰ মাত বুজি পায়। ৫ সিহঁতে এজন অচিনাকি লোকৰ পাছত কেতিয়াও নাযাব, বৰং সিহঁত তেওঁৰ ওচৰৰ পৰা পলাইহে যাব। কাৰণ সিহঁতে অচিনাকি লোকৰ মাত চিনি নাপায়। ৬ যীচুৱে তেওঁলোকক এই দৃষ্টান্তটো ক'লে; কিন্তু তেওঁ যে কি কৰ বিচাৰিছে, সেই বিষয়ে তেওঁলোকে নুবুজিলে। ৭ তেতিয়া যীচুৱে পুনৰ তেওঁলোকক ক'লে, “মই আপোনালোকক সচাকৈ কওঁ, ময়েই ভেড়াৰ গৰালৰ দুৱাৰ। ৮ মোৰ আগেয়ে যি সকল আছিল, তেওঁলোক সকলোৱেই চোৰ আৰু ডকাইত; কিন্তু ভেড়াবোৰে সিহঁতৰ কথা নুশুনিলে। ৯ ময়েই দুৱাৰ; যি কোনোৱে মোৰ মাজেদি সোমায়, তেওঁ ৰক্ষা পাব। তেওঁ ভিতৰলৈ আৰু বাহিৰলৈ অহা-যোৱা কৰিব, আৰু চৰণীয়া ঠাই পাব। ১০ চোৰে কেৱল চুৰ, বধ, আৰু বিনাশ কৰিবলৈহে আহে; কিন্তু মই হ'লে, তেওঁলোকে যেন জীৱন পায় আৰু তাকেই যেন প্ৰচুৰকৈ পায়, এই কাৰণে আহিলো। ১১ ময়েই সজ ভেড়াৰখীয়া; সজ ভেড়াৰখীয়াই তেওঁৰ ভেড়াৰ কাৰণে নিজৰ প্ৰাণকো দিয়ে। ১২ কিন্তু এজন বেতনভোগী দাস, তেওঁ নিজ ভেড়াৰখীয়া নহয় আৰু ভেড়াবোৰ তেওঁৰ নিজৰ নহয়; সেইবাবে তেওঁ যেতিয়া বাংকুকুৰ অহা দেখে, ভেড়াবোৰ এৰি পলাই যায়; তাতে বাংকুকুৰে সিহঁতক ধৰি লৈ যায় আৰু সিহঁত চাৰিওফালে ছিন্ন-ভিন্ন হৈ পৰে। ১৩ এজন বেতনভোগী দাস হোৱাৰ কাৰণে তেওঁ পলাই যায়; ভেড়াবোৰলৈ তেওঁৰ কোনো চিন্তা নাথাকে। ১৪ ময়েই সজ ভেড়াৰখীয়া; মই নিজৰ ভেড়াবোৰক জানো আৰু মোৰ মেৰবোৰেও মোক জানে; ১৫ পিতৃয়ে মোক জানে আৰু ময়ো পিতৃক জানো। মই মোৰ ভেড়াৰ বাবে নিজৰ প্ৰাণকো দিওঁ। ১৬ মোৰ এনে অনেক ভেড়া আছে, যি এই গৰালৰ নহয়। মই অৱশ্যেই সিহঁতক আনিব লাগে। সিহঁতেও মোৰ মাত শুনিব আৰু তেতিয়া সকলো একেটা জাক হ'ব আৰু সিহঁতৰ ৰখীয়াও হ'ব এজন। ১৭ পিতৃয়ে মোক এইবাবেই প্ৰেম কৰে; কাৰণ মই নিজৰ প্ৰাণ সমৰ্পণ কৰোঁ যেন পুনৰায় তাক পাব পাৰোঁ। ১৮ কোনেও মোৰ পৰা মোৰ প্ৰাণ হৰণ নকৰে, কিন্তু মই নিজৰ পৰাই তাক সমৰ্পণ কৰোঁ। তাক সমৰ্পণ কৰাৰ ক্ষমতা মোৰ আছে, আৰু পুনৰায় তাক পোৱাৰ ক্ষমতাও মোৰ আছে; এই আজ্ঞা মই মোৰ পিতৃৰ পৰা পাইছো।”

১৯ এনেবোর কথাৰ কাৰণে ইহুদী সকলৰ মাজত আকৌ মতৰ অমিল হবলৈ ধৰিলে। ২০ তেওঁলোকৰ মাজৰ অনেকে ক’লে, “ইয়াক ভুতে পাইছে; ই বলিয়া; ইয়াৰ কথা তোমালোকে কিয় শুনা?” ২১ আন সকলে ক’লে, “কিন্তু এই সকলো কথাতে এজন ভুতে পোৱা মানুহে কোৱা কথা নহয়। ভুতে জানো অন্ধৰ চকু মুকলি কৰিব পাৰে?”

নিজৰ ক্ষমতাৰ বিষয়ে যীচুৰ শিক্ষা

২২ তাৰ পাছত যিক্ৰাচালেমত মন্দিৰ প্ৰতিষ্ঠাৰ পৰ্বৰ উপস্থিত হ’ল। ২৩ সেই সময়ত শীতকাল আছিল; যীচুৱে মন্দিৰত চলোমনৰ বাৰাণ্ডাত খোজকাঢ়ি আছিল। ২৪ তেনেতে ইহুদী সকলে তেওঁক আঙুৰি ধৰি ক’লে, “আৰু কিমান কাল তুমি আমাক সন্দেহৰ দোমোজাত ৰাখিবা? তুমিয়ে যদি খৰীষ্ট হোৱা, তেন্তে আমাক স্পষ্টকৈ কোৱা।” ২৫ যীচুৱে উত্তৰ দিলে, “মই আপোনালোকক ক’লো, কিন্তু আপোনালোকেতো বিশ্বাসেই নকৰে; মোৰ পিতৃৰ নামেৰে মই যি সকলো কৰ্ম কৰিছোঁ, সেইবোৰেই মোৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিছে। ২৬ তথাপি আপোনালোকে বিশ্বাস নকৰে; কাৰণ আপোনালোক মোৰ ভেড়াৰ জাকৰ মাজৰ নহয়। ২৭ মোৰ ভেড়াবোৰে হ’লে মোৰ মাত শুনে। মই সেই সকলক জানো, আৰু সেই সকল মোৰ পাছে পাছে আহে; ২৮ মই সেই সকলক অনন্ত জীৱন দিওঁ; তাতে তেওঁলোক কোনো কালে বিনষ্ট নহ’ব, আৰু কোনোও মোৰ হাতৰ পৰা তেওঁলোকক কাঢ়ি নল’ব। ২৯ মোৰ পিতৃ, যি জনে তেওঁলোকক মোক দিলে, তেওঁ সবাতেকৈ মহান; সেই পিতৃৰ হাতৰ পৰা তেওঁলোকক কোনোও কাঢ়ি ল’ব নোৱাৰে। ৩০ মই আৰু পিতৃ এক।”

৩১ তেতিয়া ইহুদী সকলে তেওঁক মাৰিবলৈ আকৌ শিল তুলি ল’লে। ৩২ যীচুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দিলে, “পিতৃৰ পৰা অনেক ভাল কৰ্ম কৰি মই আপোনালোকক দেখুৱালোঁ; সেইবোৰৰ কোন কৰ্মৰ কাৰণে আপোনালোকে মোক শিল দলিয়াই মাৰিব বিছাৰিছে?” ৩৩ ইহুদী সকলে তেওঁক উত্তৰ দিলে, “ভাল কৰ্মৰ কাৰণে আমি তোমাক শিল দলিয়াই মাৰিব বিচৰা নাই, কিন্তু তুমি মানুহ হৈয়ো, নিজকে ঈশ্বৰ বুলি ঈশ্বৰক নিন্দা কৰিছা, সেইকাৰণেহে বিচাৰিছো।” ৩৪ যীচুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দিলে, “আপোনালোকৰ বিধান-শাস্ত্ৰত জানো এইদৰে লিখা নাই ‘মই ক’লো, তোমালোক ঈশ্বৰ’? ৩৫ যি সকল লোকলৈ ঈশ্বৰৰ বাক্য আহিছিল, সেই লোক সকলক তেওঁ যদি ঈশ্বৰ বুলি ক’লে (ধৰ্মশাস্ত্ৰৰ বচন অলৰ, এই বচন কেতিয়াও ভংগ নহয়), ৩৬ তেনেহলে যি জনক পিতৃয়ে পবিত্ৰ কৰিলে আৰু জগতলৈ পঠালে, তেওঁক আপোনালোকে কয় নেকি যে ‘তুমি ঈশ্বৰক নিন্দা কৰিছা,’ কাৰণ ময়ো ক’লো যে ‘মই ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ’? ৩৭ মোৰ পিতৃৰ কাৰ্য যদি মই নকৰো, তেনেহলে মোক বিশ্বাস নকৰিব; ৩৮ কিন্তু যদি কৰোঁ, মোক বিশ্বাস নকৰিলেও, অন্তত: সেই কাৰ্যক বিশ্বাস কৰক, যাতে আপোনালোকে জানিব পাৰে আৰু বুজিব পাৰে যে পিতৃ মোত আছে আৰু মই পিতৃত আছো।” ৩৯ তেতিয়া তেওঁলোকে আকৌ যীচুক ধৰিবলৈ উপায় বিচাৰিলে; কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকৰ হাতৰ পৰা ওলাই গ’ল। ৪০ পাছত য়ৰ্দনৰ সিপাৰত য’ত যোহানে প্ৰথমতে বাস্তিমা দিছিল, যীচু সেই ঠাইলৈ পুনৰ গ’ল আৰু তাতে থকিল। ৪১ তাতে অনেক লোক যীচুৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু কোৱাকুই কৰিবলৈ ধৰিলে “যোহানে একো আচৰিত চিন নকৰিব পাৰে সঁচা, কিন্তু এই লোকৰ বিষয়ে তেওঁ যি যি কথা কৈছিল, সেই সকলোৱেই সত্য।” ৪২ আৰু সেই ঠাইত অনেকে যীচুক বিশ্বাস কৰিলে।

১১ অধ্যায়

লাজাৰৰ মৃত্যু আৰু পুণৰজীৱন

১ বৈথনিয়া গাৱঁৰ লাজাৰ নামৰ এজন ব্যক্তিৰ অসুখ হৈছিল। মৰিয়ম আৰু তাইৰ বায়েক মাৰ্থা সেই গাৱঁতে থাকে। ২ এওঁ সেই জনী মৰিয়ম, যি গৰাকীয়ে পাছত প্ৰভুৰ ওপৰত বহুমূল্য সুগন্ধি তেল ঢালি নিজৰ চুলিৰে প্ৰভুৰ চৰণ মচি দিছিল। তেওঁৰে ভায়েক এই লাজাৰ অসুস্থ আছিল। ৩ সেয়ে লাজাৰৰ বায়েক ভনীয়েক দুজনীয়ে যীচুলৈ এই কথা কৈ পঠিয়ালে, “প্ৰভু, চাওকহি, আপুনি যাক ভাল পায়, তেওঁ নৰিয়াত পৰি আছে।” ৪ যীচুৱে এই কথা শুনি ক’লে, “এই অসুখ তেওঁৰ মৃত্যুৰ কাৰণে হোৱা নাই, কিন্তু ঈশ্বৰৰ গৌৰৱৰ কাৰণেই হৈছে, যেন তাৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ মহিমামানিত হয়।”

৫ মাৰ্থা, তেওঁৰ ভনীয়েক আৰু লাজাৰক যীচুৱে প্ৰেম কৰিছিল। ৬ তেওঁ যেতিয়া শুনিিলে যে লাজাৰ অসুস্থ, তেতিয়া তেওঁ যি ঠাইত আছিল তাতে পুনৰ দুদিন থাকিল। ৭ তাৰ পাছতহে তেওঁ শিষ্য সকলক ক’লে, “ব’লা, আমি পুণৰ যিহুদীয়ালৈ যাওঁ।”

৮ শিষ্য সকলে তেওঁক ক’লে, “ৰব্বি, এই কিছুদিনৰ আগেয়ে ইহুদী সকলে আপোনাক শিল দলিয়াই মাৰিবলৈ বিচাৰিছিল; আকৌ তালৈকে যায় নে?” ৯ যীচুৱে উত্তৰ দিলে, “দিনটোত বাৰ ঘণ্টা পোহৰ হৈ নাথাকে জানো? কোনোৱে যদি দিনত ফুৰে, তেন্তে তেওঁ উজ্জ্বল নাথায়; কিয়নো তেওঁ এই জগতৰ পোহৰ দেখে। ১০ কিন্তু কোনোৱে যদি ৰাতি ফুৰে, তেন্তে তেওঁ উজ্জ্বল খায়;

১১:২২ প্ৰতিষ্ঠাৰ পৰ্ব: ডিচেম্বৰৰ এক বিশেষ সপ্তাহ যাক ইহুদী সকলে পৰ্ব হিচাপে পালন কৰে।

১১:৩৪ গীত চ:৬ পদ। যীচুৱে ধৰ্মশাস্ত্ৰৰ এই উদ্ধৃতি দিছে, য’ত ঈশ্বৰে তেওঁৰ অনুগামী সকলক মাতে, কাৰণ ঈশ্বৰে সেই লোক সকলক পৃথিৱীত তেওঁৰ প্ৰতিনিধিত্ব কৰিবলৈ মনোনীত কৰিছে।

কিয়নো পোহৰ তেওঁৰ মাজত নাই।” ১১ এই কথা কোৱাৰ পাছত তেওঁ শিষ্য সকলক ক’লে, “আমাৰ বন্ধু লাজাৰ টোপনি গৈছে; তেওঁক টোপনিৰ পৰা জগাবলৈ মই যাওঁ।” ১২ তাতে শিষ্য সকলে তেওঁক ক’লে, “প্ৰভু, তেওঁ যদি টোপনি গৈছে, তেন্তে ভাল হৈ যাব।” ১৩ যীচুৱে লাজাৰৰ মৃত্যুৰ বিষয়ে কৈছিল, কিন্তু শিষ্য সকলে ভাৱিলে যে যীচুৱে স্বাভাৱিক টোপনিত জিৰণি লোৱাৰ কথা কৈছে। ১৪ যীচুৱে তেতিয়া স্পষ্টকৈ তেওঁলোকক ক’লে, “লাজাৰ মৰিল। ১৫ তোমালোকৰ বাবে মই আনন্দিত হৈছো যে মই তাত নাছিলো; কাৰণ তোমালোকে যেন বিশ্বাস কৰিব পাৰা। আহা, আমি তেওঁৰ ওচৰলৈ যাওঁ।” ১৬ তেতিয়া থোমা, যি জনক দিদুমো বোলা হয়, তেওঁ লগৰ শিষ্য সকলক ক’লে, “ব’লা, আমিও যাওঁ, আমিও যীচুৰ লগতে মৰিব পাৰিম।”

বৈথনিয়াত যীচু

১৭ যীচুৱে আহি শনিব পাৰিলে যে লাজাৰক মৈদাম দিয়া চাৰিদিন হ’ল। ১৮ বৈথনিয়া যিৰূচালেমৰ ওচৰতে, প্ৰায় দুই মাইলমানৰ দূৰত্ব; ১৯ ইহুদী সকলৰ অনেকেই মাৰ্থা আৰু মৰিয়মক ভায়েকৰ কাৰণে শান্তনা দিবলৈ আহিছিল। ২০ এনেতে মাৰ্থাই যেতিয়া যীচু আহিছে বুলি শুনিলে, তেতিয়া তেওঁৰ লগত দেখা কৰিবলৈ গ’ল; কিন্তু মৰিয়ম তেতিয়াও ঘৰতে বহি আছিল। ২১ মাৰ্থাই যীচুক ক’লে, “হে প্ৰভু, আপুনি ইয়াত থকা হ’লে, মোৰ ভাই নমৰিলেহেঁতেন; ২২ কিন্তু এতিয়াও মই জানো যে, ঈশ্বৰৰ আগত আপুনি যিহকে যচনা কৰিব, ঈশ্বৰৰ আপোনাক তাকে দিব।” ২৩ যীচুৱে তেওঁক ক’লে, “তোমাৰ ভায়েৰা পুনৰায় উঠিব।” ২৪ মাৰ্থাই তেওঁক ক’লে, “মই জানো, শেষৰ দিনা পুনৰুত্থানৰ কালত সি পুনৰায় উঠিব।” ২৫ যীচুৱে মাৰ্থাক ক’লে, “ময়েই পুনৰুত্থান আৰু জীৱনো; যি কোনোৱে মোক বিশ্বাস কৰে, তেওঁ মৰিলেও জীব; ২৬ আৰু যি কোনোৱে জীয়াই থাকি মোত বিশ্বাস কৰে, তেওঁ কোনো কালে নমৰিব। তুমি কি এই কথা বিশ্বাস কৰা নে?” ২৭ তেওঁ ক’লে, “হয় প্ৰভু; মই বিশ্বাস কৰিছোঁ যে জগতলৈ যি জন আহিব লগা আছে, আপুনিয়েই সেই অভিযুক্ত জন, ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ; খৰীষ্ট।”

যীচুৱে ক্ৰন্দন কৰিলে

২৮ এই কথা কৈ, মাৰ্থা তাৰ পৰা আতৰি গ’ল আৰু ভনীয়েক মৰিয়মক গুপতে মাতি ক’লে, “শুক আহিল, আৰু তোমাক মাতিছে।” ২৯ মৰিয়মে তাকে শনি ততাতৈয়াকৈ উঠি তেওঁৰ ওচৰলৈ গ’ল। ৩০ যীচুৱে তেতিয়াও গাঁৱৰ মাজত প্ৰৱেশ কৰা নাছিল। মাৰ্থাই যি ঠাইত তেওঁৰ লগত দেখা কৰিবলৈ আহিছিল, তেওঁ সেই ঠাইতে আছিল। ৩১ যি ইহুদী সকল মৰিয়মৰ সৈতে ঘৰত আছিল আৰু তেওঁক শান্তনা দি আছিল, তেওঁলোকে মৰিয়মক বেগাই উঠি বাহিৰলৈ যোৱা দেখি, তেওঁৰ পাছে পাছে আহিল। তেওঁলোকে ভাৱিলে যে মৰিয়মে মৈদামৰ ওচৰত কান্দিবলৈ গৈছে। ৩২ যি ঠাইত যীচু আছিল, মৰিয়মে সেই ঠাই পাই, তেওঁৰ চৰণত পৰি ক’লে, “হে প্ৰভু, আপুনি ইয়াত থকা হ’লে, মোৰ ভাই নমৰিলেহেঁতেন।” ৩৩ যীচুৱে যেতিয়া দেখিলে যে মৰিয়মে কান্দিছে আৰু তেওঁৰ লগত অহা ইহুদী সকলেও কান্দিছে, তেতিয়া তেওঁ আত্মাত যন্ত্ৰণা পালে আৰু গভীৰ ভাবে উদবিগ্ন হৈ পৰিল। ৩৪ তেওঁ ক’লে, “তোমালোকে তেওঁক ক’ত ৰাখিছা?” তেওঁলোকে ক’লে, “প্ৰভু, আহি চাওকহি।” ৩৫ যীচুৱে ক্ৰন্দন কৰিলে। ৩৬ ইহুদী সকলে ক’লে, “চোৱা, তেওঁ লাজাৰক কিমান যে ভাল পাইছিল!” ৩৭ কিন্তু তেওঁলোকৰ কোনো কোনোৱে ক’লে, “যি জনে এজন অন্ধৰ চকু মুকলি কৰিলে, তেওঁ এই মানুহ জনৰো মৃত্যু নহবলৈ এনে একো কৰিব নোৱাৰিলেহেঁতেন নে?”

৩৮ তেতিয়া যীচুৱে পুনৰ নিজে অন্তৰত যন্ত্ৰণা পালে, আৰু মৈদামৰ ওচৰলৈ গ’ল। সেই মৈদাম এটা গুহা আছিল। গুহাৰ মুখত এচটা শিল পাতি থোৱা আছিল। ৩৯ যীচুৱে ক’লে, “শিলচটা গুচাই দিয়া।” মৃত লাজাৰৰ বায়েক মাৰ্থাই যীচুক ক’লে, “প্ৰভু, এতিয়া শৰীৰ পচি দুৰ্গন্ধ হৈছে; কিয়নো সি মৰাৰ আজি চাৰি দিন হ’ল।” ৪০ যীচুৱে তেওঁক ক’লে, “মই জানো তোমাক কোৱা নাছিলো, যদি বিশ্বাস কৰা, তেন্তে ঈশ্বৰৰ মহিমা দেখিবলৈ পাবা?” ৪১ তেতিয়া লোক সকলে শিলচটা আতৰাই দিলে। যীচুৱে ওপৰলৈ চকু তুলি ক’লে, “হে পিতৃ, তুমি মোৰ কথা শুনাৰ কাৰণে মই তোমাক ধন্যবাদ দিওঁ। ৪২ মই জানো, তুমি সকলো সময়তে মোৰ কথা শনি থকা। কিন্তু মোৰ চাৰিওফালে থিয় হৈ থকা লোক সকলৰ কাৰণে মই এইকথা কৈছো, তেওঁলোকে যেন বিশ্বাস কৰে যে তুমি মোক পঠাইছা।” ৪৩ ইয়াকে কৈ, তেওঁ ডাঙৰ মাত্ৰে ক’লে, “লাজাৰ বাহিৰলৈ ওলাই আহা!” ৪৪ তেতিয়াই মৃত লাজাৰ সেই মৈদামৰ পৰা বাহিৰ ওলাই আহিল। তেওঁৰ হাত ভৰি মৈদামৰ কাপোৰেৰে মেৰিয়াই বন্ধা আছিল আৰু তেওঁৰ মুখ এখন গামোছাৰে বন্ধা আছিল। যীচুৱে তেওঁলোকক ক’লে, “বান্ধ খুলি দিয়া আৰু তেওঁক যাবলৈ দিয়া।”

৪৫ মৰিয়মৰ ওচৰলৈ যি সকল ইহুদী লোক আহিছিল, সেই লোক সকলৰ মাজৰ অনেকে যীচুৱে যি কৰিলে তাকে দেখি তেওঁক বিশ্বাস কৰিলে। ৪৬ কিন্তু তেওঁলোকৰ কিছুমানে ফৰীচী সকলৰ ওচৰলৈ গৈ, যীচুৱে যি কৰিলে, সেই সকলোকে তেওঁলোকক জনালে। ৪৭ তেতিয়া প্ৰধান পুৰোহিত আৰু ফৰীচী সকলে একেলগে পৰিষদক লগত লৈ মহাসভা পাতি ক’লে, “আমি কি কৰিম? এই মানুহে দেখোন অনেক আচৰিত চিনৰ কাৰ্য কৰিছে; ৪৮ তাক যদি আমি এইভাৱে এনেয়ে এৰি দিওঁ, তেন্তে সকলো মানুহে তাক বিশ্বাস কৰিব। তেতিয়া ৰোমীয়া সকলে আহি আমাৰ জাতি আৰু ঠাই উভয়কে অধিকাৰ কৰি ল’ব। ৪৯ কিন্তু তেওঁলোকৰ মাজত কায়াফা নামৰ এজন, যি জন সেই বছৰত মহা-পুৰোহিত হৈছিল, তেওঁ তেওঁলোকক ক’লে, “তোমালোকে একোকে নাজানা। ৫০ তোমালোকে ভাৱিও নোচোৱা যে, সকলোৰে লগতে আমাৰ জাতিৰ বিনাশ হোৱাতকৈ বৰং আপোনালোকৰ

পক্ষে সকলো লোকৰ কাৰণে এজন মানুহৰ মৃত্যু হোৱা ভাল। ^{৫১} এই কথা কায়ফাই যে নিজৰ পৰা ক'লে এনে নহয়; কিন্তু সেই বছৰত মহা-পুৰোহিত হোৱা বাবে ভাৱবাণী স্বৰূপে ক'লে যে, সকলো জাতিৰ কাৰণে যীচুৱে মৃত্যুবৰণ কৰিব লাগিব। ^{৫২} কিন্তু যীচুৱে যে কেৱল ইহুদী জাতিৰ কাৰণে মৃত্যুবৰণ কৰিব, তেনে নহয়; কিন্তু ঈশ্বৰৰ যি সকলো সন্তান চাৰিওফালে সিঁচৰতি হৈ আছে, সেই সকলোকে যেন একত্ৰিত কৰিব পাৰে, এই কাৰণে যীচুৱে মৃত্যুবৰণ কৰিব। ^{৫৩} সেইদিনা খনৰ পৰা তেওঁলোকে যীচুক বধ কৰিবলৈ ঘড়যত্ন কৰিবলৈ ধৰিলে। ^{৫৪} সেয়ে, যীচুৱে তেতিয়া প্ৰকাশ্যে ইহুদী সকলৰ মাজত চলা-ফুৰা বন্ধ কৰি দিলে। তেওঁ সেই ঠাইৰ পৰা মৰুপ্ৰান্তৰ ওচৰৰ দেশত থকা ইফ্ৰয়িম নামেৰে এখন নগৰলৈ গ'ল আৰু তাত তেওঁ শিষ্য সকলৰ সৈতে থাকিল। ^{৫৫} ইহুদী সকলৰ নিস্তাৰ-পৰ্বৰ দিন ওচৰ চাপি আহিছিল আৰু বহুলোকে দেশৰ পৰা পৰ্বৰ আগেয়ে নিজক গুচি কৰিবৰ কাৰণে যিক্ৰুচালেমলৈ গ'ল। ^{৫৬} তাত তেওঁলোকে যীচুক বিচাৰিবলৈ ধৰিলে। তেওঁলোকে মন্দিৰত থিয় হৈ পৰস্পৰে কোৱাকুই কৰিলে, “তেওঁ কি এই পৰ্বলৈ নাহিব নেকি? আপোনালোকে কি ভাৱে?” ^{৫৭} প্ৰধান পুৰোহিত আৰু ফৰীচী সকলে এই আজ্ঞা দিছিল যে, যীচু ক'ত আছে তাক যদি কোনোবাই জানে, তেন্তে খবৰটো তেওঁলোকক জনাওঁক যাতে তেওঁলোকে তেওঁক ধৰিব পাৰে।

১২ অধ্যায়

যীচুক সুগন্ধি তেল ঘঁহা আৰু ইয়াৰ অৰ্থ

১২ ^১ নিস্তাৰ-পৰ্বৰ ছয়দিনৰ আগতে যীচু বৈথনিয়া গাওঁলৈ আহিল, সেই ঠাইত লাজাৰে বাস কৰিছিল। এই জন লাজাৰকে যীচুৱে মৃত্যুৰ পৰা তুলিছিল। ^২ সেই ঠাইতে তেওঁলোকে যীচুৰ কাৰণে বাতিৰ আহাৰ যুগুত কৰিলে। মাৰ্থাই খোৱা আহাৰ বাঢ়ি দিছিল, যীচুৰ লগত যি সকলে ভোজনত বহিছিল তেওঁলোকৰ মাজতে লাজাৰো আছিল। ^৩ তেতিয়া মৰিয়মে বহুমূল্য বিপুল জটামাংসীৰ সুগন্ধি তেল আনি যীচুৰ চৰণত ঘঁহিলে আৰু নিজৰ চুলিৰে যীচুৰ চৰণ মচি দিলে; তেতিয়া সেই তেলৰ সু-গন্ধই গোটেই ঘৰ জুৰিলে। ^৪ তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্য সকলৰ মাজৰ যি জনে তেওঁক শত্ৰুৰ হাতত শোধাই দিব, সেই ঈৰুৰিয়োতীয়া যিছদাই মৰিয়মৰ এই কাৰ্যক বিৰোধ কৰিলে আৰু ক'লে, ^৫ “আমি এই তেল তিনিশ আধলি(দীনাৰ)ত বিক্ৰি কৰি, দৰিদ্ৰ সকলৰ মাজত কিয় দান নকৰিলো?” ^৬ তেওঁ যে দৰিদ্ৰ সকললৈ চিন্তা কৰি এই কথা কৈছিল, এনে নহয়, কিন্তু তেওঁ চোৰ; তেওঁৰ হাতত ধনৰ জোলাঙা আছিল, সেই কাৰণে তাৰ ভিতৰত যি দিয়া যায়, তাকে তেওঁ চোৰ কৰে, এই কাৰণতে তেওঁ এনে কথা কৈছিল। ^৭ তেতিয়া যীচুৱে ক'লে, “তেওঁক অকলে থাকিবলৈ দিয়া! মোক মৈদামত খোৱা দিনৰ কাৰণে তেওঁক এই সুগন্ধি ৰাখিবলৈ দিয়া হৈছিল। ^৮ কিয়নো দৰিদ্ৰ সকল তোমালোকৰ লগত সদায় থাকিব; কিন্তু মই তোমালোকৰ লগত সদায় নাথাকোঁ।” ^৯ ইহুদী সকলৰ বহুতে গম পালে যে, যীচু বৈথনিয়াতে আছে। তেতিয়া তেওঁলোক তালৈ আহিল, কিন্তু যীচুক চাবৰ কাৰণে যে আহিল এনে নহয়, যি জন লাজাৰক মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা যীচুৱে তুলিছিল, সেই জন লাজাৰক চাবলৈহে তেওঁলোক আহিল। ^{১০} সেয়েহে প্ৰধান পুৰোহিত সকলে লাজাৰক বধ কৰিবলৈ চক্ৰান্ত কৰিব ধৰিলে; ^{১১} কিয়নো সেই কাৰণে বহুতো ইহুদী লোকে যীচুত বিশ্বাস কৰিছিল।

যীচু জয়-যাতৰা

^{১২} পাছদিনা নিস্তাৰ-পৰ্বলৈ অহা লোক সকলে গুনিবলৈ পালে যে, যীচু যিক্ৰুচালেমলৈ আহিছে। ^{১৩} তেতিয়া তেওঁলোকে খেজুৰ পাত হাততলৈ তেওঁক আগ বঢ়াবলৈ নগৰলৈ গল আৰু চিএৰি -চিএৰি ক'লে, “জয়! জয়! যি জন প্ৰভুৰ নামেৰে আহিছে, ঈশ্বৰে তেওঁক আশীৰ্বাদ কৰক। ইস্ৰায়েলৰ ৰজাক ঈশ্বৰে আশীৰ্বাদ কৰক।” ^{**}

^{১৪} তেতিয়া যীচুৱে এটা গাধ পোৱালী দেখা পালে আৰু তেওঁ তাৰ ওপৰত বহিল, যেনেকৈ শাস্ত্ৰত লিখা আছে

^{১৫} “তোমালোকে ভয় নকৰিবা, হে চিয়োন জীয়ৰী;

চোৱা তোমালোকৰ ৰজা আহিছে,

তেওঁ গাধ পোৱালীৰ ওপৰত উঠি আহিছে”।

^{১৬} এই সকলো বিষয় তেওঁৰ শিষ্য সকলে প্ৰথমতে বুজি পোৱা নাছিল; কিন্তু যেতিয়া যীচু মহিমামিত হৈ উভোলিত হ'ল, তেতিয়া তেওঁলোকৰ মনত পৰিল যে, শাস্ত্ৰত এই বিষয়ে লিখা আছিল আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ কাৰণে এনে কৰ্ম কৰিছিল। ^{১৭} যেতিয়া যীচুৱে লাজাৰক মৈদামৰ পৰা উঠি আহিবলৈ কৈছিল আৰু তেওঁক মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা জীৱিত কৰি তুলিছিল, সেই সময়ত যি সকল লোক তেওঁৰ লগত আছিল, তেওঁলোকে এই বিষয়ে আন লোকৰ আগত সাক্ষ্য দিবলৈ ধৰিলে। ^{১৮} এই

^{১১}১২:১ যিচ ৪৯:৬; যো ১০:১৬; ইফি২:১৪-১৮।

^{১২}১২:১ মথি২৬: ৬ মাৰ্ক ১৪: ৩।

^{**}১২:১৩ গীতমালা: ১১৮;২৫,২৬

কাৰণে লোক সকলে তেওঁক দেখা কৰিবলৈ আহিল, কিয়নো তেওঁলোকে শুনিছিল যে, এই আচৰিত কাৰ্যবোৰ তেওঁ কৰিছে।
 ১৯ তাতে ফৰীচী সকলে ইজনে সিজনৰ মাজত কোৱাকুই কৰি কলে, “তোমালোকে দেখিলা, আমাৰ সকলো চেষ্টা ব্যৰ্থ হ'লা
 চোৱা, গোটেই জগত খনে তেওঁৰ পাছত গ'ল”।

কেইজনমান গ্ৰীক লোকে যীচুৰ লগত সাক্ষাৎ কৰা

২০ সেই সময়ত নিস্তাৰ পৰ্ব উপলক্ষে উপাসনা কৰিবৰ বাবে লোক সকল যিক্ৰুচালেমলৈ আহিছিল, তেওঁলোকৰ মাজত
 কেইজনমান গ্ৰীক মানুহ আছিল। ২১ তেওঁলোকে গালীল দেশৰ বৈথ-চৈদা গাওঁৰ পৰা ফিলিপৰ ওচৰলৈ আহি অনুৰোধ কৰি
 ক'লে, “হে মহাশয়, আমি যীচুক চাবলৈ ইচ্ছা কৰোঁ।” ২২ ফিলিপে আহি আন্দ্ৰিয়ক এই কথা ক'লে; তেতিয়া আন্দ্ৰিয়ই
 ফিলিপে সৈতে আহি যীচুক জনালে। ২৩ যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, “মানুহৰ পুত্ৰ মহিমামানবত হ'বৰ সময় হৈছে।
 ২৪ মই তোমালোকক অতি স্বৰূপকৈ কওঁ, ধানৰ গুটি এটি যদি মাটিত পৰি মৰি নাযায়, তাতে সি অকল এটা গুটি হৈয়েই
 থাকে; কিন্তু যদি মৰে, তেন্তে তাত অনেক গুটি ধৰে। ২৫ যি কোনোৱে নিজৰ প্ৰাণ প্ৰিয় বুলি মানে, তেওঁ তাক হেৰুৱাই আৰু
 যিকোনোৱে এই জগতত নিজৰ প্ৰাণ অপ্ৰিয় বুলি মানে, তেওঁ অনন্ত জীৱনলৈ তাক ৰাখে। ২৬ কোনোৱে যদি মোৰ পৰিচৰ্যা
 কৰিব খোজে, তেন্তে তেওঁ মোৰ পাছে পাছে আহক; তাতে মই যি ঠাইত থাকোঁ, মোৰ সেৱক জনো সেই ঠাইতে থাকিব; কোনোৱে
 যদি মোৰ সেৱা কৰে, তেন্তে মোৰ পিতৃয়ে তেওঁক সমাদৰ কৰিব। ২৭ এতিয়া মোৰ প্ৰাণ ব্যাকুল হৈছে আৰু মই কি ক'ম? হে
 পিতৃ, এই সময়ৰ পৰা মোক ৰক্ষা কৰা, ইয়াকে ক'ম নে? কিন্তু এই কাৰণেহে মই এই সময়লৈ আহিলো। হে পিতৃ, তোমাৰ
 নাম মহিমামানবত কৰা”। ২৮ তেতিয়া সৰ্গৰ পৰা এটা বাণী আহিল আৰু ক'লে, “মই মহিমামানবত কৰিলো, আকৌ মহিমামানবত
 কৰিম”। ২৯ তেতিয়া তাতে লোক সকল থিয় হৈ আছিল আৰু তেওঁলোকে ইয়াক মেঘ-গৰ্জন বুলি কলে; কিছুমানে কলে, “সৰ্গৰ
 দূতে তেওঁৰ সৈতে কথা ক'লে”। ৩০ যীচুৱে উত্তৰ দি ক'লে, “মোৰ কাৰণে এই বাণী হোৱা নাই, তোমালোকৰ কাৰণেহে এই
 বাণী হ'ল। ৩১ এতিয়া এই জগতৰ সোধ-বিচাৰ হৈছে; এতিয়া এই জগতৰ শাসনকৰ্তাৰ বাহিৰ কৰা হ'ব; ৩২ আৰু মই পৃথিৱীৰ
 পৰা উত্তোলিত হ'লে, সকলোকে মোৰ ওচৰলৈ আকৰ্ষণ কৰিম।” ৩৩ তেওঁৰ মৃত্যু কেনে ধৰণে হ'ব, সেই বিষয়ে বুজাবলৈ তেওঁ
 এই কথা ক'লে। ৩৪ তাতে লোক সকলে তেওঁক উত্তৰ দি কলে, “আমি বিধান-শাস্তৰত শুনিছোঁ, খৰীষ্ট চিৰকাল থাকিব; তেন্তে
 এনে কথা আপুনি কেনেকৈ কৈছে যে, ‘মানুহৰ পুত্ৰ উত্তোলিত হ'ব? মানুহৰ পুত্ৰনো কোন?’” ৩৫ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক
 ক'লে, “তোমালোকৰ মাজত এতিয়াও অলপ কাল পোহৰ আছে। যেতিয়ালৈকে পোহৰ আছে, আগবাঢ়ি থাকা; যাতে আন্ধাৰে
 তোমালোকক পিছ নেপেলাই। যি জন আন্ধাৰত ফুৰে, তেওঁ ক'লে যায় সেই বিষয়ে নাজানে। ৩৬ যেতিয়ালৈ পোহৰ আছে,
 তেতিয়ালৈকে পোহৰৰ ওপৰত বিশ্বাস ৰাখা; যাতে তোমালোক পোহৰৰ সন্তান হোৱা”।

যীচুৱে এই সকলো কথা কৈ তেওঁলোকৰ ওচৰ পৰা গৈ নিজক লুকুৱালে।

৩৭ সেই কথা সিদ্ধ হ'বলৈ, তেওঁ তেওঁলোকৰ আগত বহুত আচৰিত কৰ্ম কৰিলে, কিন্তু তেওঁলোকে তেওঁত বিশ্বাস নকৰিলে;
 ৩৮ যাতে যিচয়া ভাববন্দীৰ সেই কথাষাৰ যেন সম্পূৰ্ণ হয়, কিয়নো তেওঁ কৈছিল,
 “হে প্ৰভু, আমি কোৱা সংবাদ কোনে বিশ্বাস কৰিলে?
 আৰু প্ৰভুৰ বাহুবল কাৰ আগত প্ৰকাশিত হ'ব?”

৩৯ কাৰণ এই বিষয়ে তেওঁলোকে বিশ্বাস নকৰিলে, যিচয়াই আকৌ তেওঁলোকক কৈছিল,

৪০ তেওঁ তেওঁলোকৰ চকু অন্ধ কৰিলে আৰু তেওঁলোকৰ অন্তৰ কঠোৰ কৰিলে,

নহ'লে তেওঁলোকে নিজ চকুৰে দেখিলেহেঁতেন আৰু হৃদয়েৰে নিজকে বুজিলেহেঁতেন

আৰু ঘূৰিলেহেঁতেন

আৰু তেওঁলোকক সুস্থ কৰিলেহেঁতেন”।

৪১ যিচয়াই এই বিষয়ে ক'লে, কাৰণ তেওঁৰ গৌৰৱ তেওঁ দেখিছিল আৰু সেয়েহে তেওঁ কৈছিল। ৪২ তথাপি শাসনকৰ্তা সকলৰ
 মাজৰ অনেকে যীচুত বিশ্বাস কৰিলে; কিন্তু তেওঁলোকক নাম-ঘৰৰ পৰা নিষিদ্ধ কৰাৰ ভয়তে ফৰীচী সকলৰ কাৰণে তেওঁলোকে
 স্বীকাৰ নকৰিলে; ৪৩ কিয়নো তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ পৰা পোৱা প্ৰৰশংসা(মহিমা)তকৈ মানুহৰ পৰা পোৱা প্ৰৰশংসা(মহিমা)ক
 বেছি প্ৰেম কৰিছিল। ৪৪ যীচুৱে বৰ মাতেৰে ক'লে, “যি কোনোৱে মোক বিশ্বাস কৰে, তেওঁ মোক নহয়, কিন্তু মোক পঠোৱা
 জনকহে বিশ্বাস কৰে। ৪৫ আৰু যি কোনোৱে মোক দেখে, তেওঁ মোক পঠোৱা জনকেই দেখে। ৪৬ মই এই জগতলৈ পোহৰহৈ
 আহিছোঁ, গতিকে যি কোনোৱে মোক বিশ্বাস কৰে, তেওঁ যেন আন্ধাৰত নাথাকে। ৪৭ কোনোৱে মোৰ কথা শুনিও যদি পালন
 নকৰে, তথাপি মই তেওঁৰ সোধ-বিচাৰ নকৰোঁ; কিয়নো মই জগতৰ সোধ-বিচাৰ কৰিবলৈ অহা নাই; কিন্তু জগতৰ পৰিত্ৰাণ
 কৰিবলৈহে আহিলো। ৪৮ যি কোনোৱে মোক অগ্ৰাহ্য কৰে, আৰু মোৰ কথাও গ্ৰহণ নকৰে, তেওঁৰ সোধ-বিচাৰ কৰোঁতা এজন
 আছে; মই যে বাৰ্তা দিছো শেযৰ দিনা সেই বাৰ্তাই তেওঁৰ সোধ-বিচাৰ কৰিব। ৪৯ কিয়নো মই নিজৰ পৰা এই কথা কোৱা নাই;

কিন্তু মোক পঠোৱা পিতৃয়ে মই কি কব লাগে, কি শিক্ষা দিব লাগিব, এই বিষয়ে মোক আজ্ঞা কৰিলে। ৫০ মই জানো যে, তেওঁৰ আজ্ঞাত অনন্ত জীৱন আছে; এই হেতুকে মই যি যি কথা কওঁ, পিতৃয়ে মোক কোৱাৰ দৰেই কওঁ।

১৩ অধ্যায়

যীচুৰে শিষ্য সকলৰ ভৰি ধুই দিয়া

১৩

১ ইহুদী সকলৰ নিস্তাৰ পূৰ্বৰ পূৰ্বে যীচুৰে জানিব পাৰিলে, যে এই জগতৰ পৰা পিতৃৰ ওচৰলৈ তেওঁৰ যোৱাৰ সময় ওচৰ চাপি আহিছে; সেয়েহে জগতত থকা নিজৰ লোক সকলক সকলো সময়তে প্ৰেম কৰি তেওঁলোকক শেষলৈকে প্ৰকৃত প্ৰেমৰ প্ৰমাণ দিলে। ২ ইতিমধ্যে চয়তানে যীচুৰ বিশ্বাসঘাতকতা কৰিবলৈ চিমোনৰ পুত্ৰ ঈৰুৰিয়োতীয়া যীহুদাৰ মনত কু-বুদ্ধি সুমুৱাই দিলে। ৩ যীচুৰে জানিছিল যে, পিতৃয়ে তেওঁক সকলো বস্ত্ৰৰ ওপৰত ক্ষমতা দিছে; তেওঁ ঈশ্বৰৰ পৰা আহিছে আৰু পুনৰাই তেওঁ ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ উভতি যাব। ৪ তেওঁ ৰাতি আহাৰ খোৱা ঠাইৰ পৰা উঠি আহিল আৰু গাত লোৱা কাপোৰ খন খে, এখন গামোচা ললে আৰু নিজৰ কঁকাল বান্ধিলে, ৫ তাৰ পাছত চৰিয়াত পানী বাকি লৈ তেওঁ শিষ্য সকলৰ ভৰি ধুৱাবলৈ ধৰিলে আৰু কঁকালত বান্ধি লোৱা গামোচাৰে তেওঁলোকৰ ভৰি মচিলে। ৬ তাতে তেওঁ চিমোন পিতৃৰ ওচৰলৈ অহাত, পিতৃৰে তেওঁক ক'লে, “হে প্ৰভু আপুনি মোৰ ভৰি ধুৱাব নে?” ৭ যীচুৰে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, “মই কি কৰিছোঁ তুমি এতিয়া বুজি নাপাবা; কিন্তু এই বিষয়ে পাছত বুজি পাবা।” ৮ পিতৃৰে তেওঁক ক'লে “আপুনি মোৰ ভৰি কেতিয়াও নুধুৱাব।” যীচুৰে উত্তৰ দিলে, “যদি তোমাৰ ভৰি নুধুৱাওঁ, তেন্তে মোৰে সৈতে তোমাৰ একো সম্পৰ্ক নাই।” ৯ তেতিয়া চিমোন পিতৃৰে তেওঁক ক'লে, “হে প্ৰভু, মোৰ অকল ভৰি ধুই দিয়াই নহয়, কিন্তু মোৰ হাত আৰু মূৰো ধুৱাওক।”

১০ যীচুৰে তেওঁক ক'লে, “গা ধোৱা লোকৰ ভৰি ধোৱাৰ বাহিৰে, আন একো ধুবৰ প্ৰয়োজন নাই; কিয়নো তেওঁৰ গোটেই শৰীৰ পৰিষ্কাৰ আছে। তোমালোকো পৰিষ্কাৰ হৈ আছে, কিন্তু সকলোৱেই নহয়।” ১১ কোনে তেওঁক বিশ্বাসঘাতকতা কৰিব, সেই বিষয়ে যীচুৰে জানিছিল; এই কাৰণে তেওঁ ক'লে, “তোমালোক সকলো শুচি নহয়।”

১২ যীচুৰে তেওঁলোকৰ ভৰি ধুৱাই উঠি, নিজৰ পিন্ধা কাপোৰ লৈ আকৌ বহিল; পাছত তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকৰ কাৰণে মই যি কৰিলো, সেই বিষয়ে তোমালোকে বুজিলা নে? ১৩ তোমালোকে যে মোক 'গুৰু' আৰু 'প্ৰভু' মাতিছা, সেয়া ঠিকেই কৈছা; কিয়নো মই সেয়েই হওঁ। ১৪ এতেকে প্ৰভু আৰু গুৰু যি মই; মই যদি তোমালোকৰ ভৰি ধুৱালোঁ, তেন্তে তোমালোকেও ইজনে সিজনৰ ভৰি ধুই দিয়া উচিত। ১৫ কিয়নো মই তোমালোকলৈ যি দৰে কৰিলোঁ, তোমালোকেও যেন সেইদৰে কৰা, এই কাৰণে তোমালোকক আৰ্হি দেখুৱালোঁ। ১৬ মই তোমালোকক অতি স্বৰূপকৈ কওঁ, নিজ গৰাকীতকৈ দাস দাঙৰ নহয়; আৰু পঠোৱা জনতকৈ পাঁচনি ডাঙৰ নহয়। ১৭ তোমালোকে এই সকলোবোৰ পালন কৰা; এইবোৰ পালন কৰিলে, তোমালোক আশীৰ্বাদৰ ভাগী হবা। ১৮ তোমালোকৰ সকলোৰে বাবে এই বিষয়ে কথা কৈছো এনে নহয়; কিন্তু যি সকলক মই জানো তেওঁলোককেহে মনোনীত কৰিলোঁ, তেওঁলোকক জানো; কিন্তু ধৰ্মশাস্ত্ৰৰ বচন সিদ্ধ হ'বলৈ; 'যি জনে মোৰ পিঠা খায়, সেই জনে মোৰ বিৰুদ্ধে গোকৰা দাঙিলে।’

১৯ এইদৰে যেতিয়া ঘটিব, তেতিয়া ময়েই যে সেই জন হয়, ইয়াক তোমালোকে যেন বিশ্বাস কৰা, এই কাৰণে ঘটাব আগেয়ে, মই এতিয়াৰ পৰা তোমালোকক কৈ আছো। ২০ মই তোমালোকক অতি স্বৰূপকৈ কওঁ, মই যি জনক পঠাই দিওঁ, তেওঁক যি কোনোৱে গ্ৰহণ কৰে; তেওঁ মোকেই গ্ৰহণ কৰে আৰু যি কোনোৱে মোক গ্ৰহণ কৰে, তেওঁ মোক পঠোৱা জনকেই গ্ৰহণ কৰে।”

যীচুৰ শত্ৰুৰ হাতত শোধাই দিওঁতা জন প্ৰকাশিত হোৱা

২১ এই কথা কৈ, যীচুৰে আত্মা বিৰক্তি পাই সান্ধ্য দি ক'লে, “মই তোমালোকক অতি সচকৈ কওঁ, তোমালোকৰ মাজৰ এজনই মোক বিশ্বাসঘাতকতা কৰিবা।” ২২ শিষ্য সকলে ইজনে সিজনৰ মুখলৈ চাব ধৰিলে, কিন্তু কোন জনৰ বিষয়ে এই কথা কলে, সেই বিষয়ে নজনৰ বাবে তেওঁলোক আচৰিত হল। ২৩ যীচুৰ শিষ্য সকলৰ মাজৰ এজনক তেওঁ বহুত প্ৰেম কৰিছিল সেই শিষ্য জনে মেজৰ কাষত হেলনীয়া হৈ পৰি যীচুৰ বুকুৰ কাষতে আছিল। ২৪ তেতিয়া চিমোন পিতৃৰে ইঙ্গিত দি সেই শিষ্য জনক সুধিলে, “তেওঁ কাৰ বিষয়ে এই কথা কৈছে, সোধাচোন?” ২৫ তেতিয়া তেওঁ যীচুৰ বুকুলৈ হলি গৈ সুধিলে, “হে প্ৰভু, সেই জননো কোন?”

২৬ যীচুৰে উত্তৰ দিলে, ‘মই যি জনক এই পিঠা ডোখৰ ভাঙি জুবুৰিয়াই ভগাই দিম, তেৱেঁই সেই জন।’ তেতিয়া তেওঁ পিঠা ডোখৰ জুবুৰিয়াই লৈ, ঈৰুৰিয়োতীয়া চিমোনৰ পুতেক যিহুদাক দিলে। ২৭ সেই পিঠা ডোখৰ পোৱাৰ পাছতেই, চয়তান তেওঁৰ ভিতৰ সোমাল। তেতিয়া যীচুৰে তেওঁক ক'লে, “তুমি যি কাম কৰিবলৈ লৈছা, সেই কাম বেগতে কৰা।” ২৮ কিন্তু তেওঁ কিয় এই কথা কলে, সেই বিষয়ে তেওঁৰ লগত মেজত ভোজন কৰিবলৈ বহা লোক সকলৰ কোনেও বুজি পোৱা নাছিল। ২৯ কিয়নো কিছুমানে ভাবিলে যে, যিহুদাৰ লগত ধনৰ জোলাঙা থকাৰ কাৰণে, পৰ্বলৈ যি যি লাগে সেইবোৰ কিনিবলৈ নাইবা দৰিদ্ৰ

সকলক কোনো বস্তু দিবলৈ” যীচুরে তেওঁক এই কথা ক’লে, । ৩০ তাতে তেওঁ সেই পিঠা ডোখৰ গ্ৰহণ কৰি, তেতিয়াই বাহিৰলৈ গ’ল । সেই সময়, নিশাৰ সময় আছিল ।

জীৱনৰ বিষয়ে শিষ্য সকলৰ সৈতে যীচুৰ কথাপকথন

৩১ যেতিয়া সেই ঠাইৰ পৰা যিহূদা বাহিৰলৈ ওলাই গল, যীচুরে ক’লে, “এতিয়া মানুহৰ পুত্ৰ মহিমামান্বিত হ’ল, ঈশ্বৰে তেওঁৰ যোগেদি মহিমামান্বিত হলা ৩২ ঈশ্বৰ যদি তেওঁৰ যোগেদি মহিমামান্বিত হ’ল, তেতিয়া ঈশ্বৰেও মানব পুত্ৰক নিজৰ যোগেদি মহিমামান্বিত কৰিব, তেওঁ তৎক্ষণাত্তেই কৰিব” । ৩৩ মোৰ পিৰয় সন্তান সকল, তোমালোকৰ লগত মই অলপ সময়হে আছো । তোমালোকে মোক বিচাৰিবা; কিন্তু ইহুদী সকলক যেনেকৈ কৈছিলোঁ যে, “মই যি ঠাইলৈ যাওঁ, সেই ঠাইলৈ তোমালোকে যাব নোৱাৰা”, তেনেকৈ এতিয়া তোমালোককো কৈছোঁ । ৩৪ মই তোমালোকক এটা নতুন আজ্ঞা দিওঁ, তোমালোকে পৰস্পৰে প্ৰেম কৰিবা; মই যেনেকৈ তোমালোকক প্ৰেম কৰিলোঁ, তেনেকৈ তোমালোকেও পৰস্পৰে প্ৰেম কৰিবা । ৩৫ তোমালোকৰ যদি পৰস্পৰৰ মাজত প্ৰেম থাকে, তেন্তে তোমালোক যে মোৰ শিষ্য হয়, ইয়াক তাৰ দ্বাৰাই সকলোৱে জানিব ।”

৩৬ চিমনে পিতৰে তেওঁক সুধিলে, “হে প্ৰভু, আপুনি ক’লে যায়?” যীচুরে উত্তৰ দি কলে, “মই য’লৈ যাওঁ, তালৈ তুমি এতিয়া মোৰ পাছে পাছে আহিব নোৱাৰা; কিন্তু পাছত তুমি মোৰ পাছে পাছে আহিবা ।” ৩৭ পিতৰে তেওঁক ক’লে, “হে প্ৰভু, এতিয়াই নো কি কাৰণে আপোনাৰ পাছে পাছে যাব নোৱাৰো? মই আপোনাৰ কাৰণে মোৰ পৰাণকো দিম ।” ৩৮ যীচুরে উত্তৰ দি কলে, “মোৰ কাৰণে তোমাৰ পৰাণ দিবা নে? মই তোমাক অতি স্বৰূপকৈ কওঁ, তুমি মোক দোকমোকালিতে কুকুৰাই ডাক দিয়াৰ আগেয়ে তিনি বাৰ অস্বীকাৰ কৰিবা ।”

১৪ অধ্যায়

১৪ ১ “তোমালোকৰ হৃদয় ব্যাকুল নহওকা ঈশ্বৰত বিশ্বাস কৰা আৰু মোকো বিশ্বাস কৰা । ২ মোৰ পিতৃৰ ঘৰত অনেক থকা ঠাই আছে; আৰু নথকা হ’লে তোমালোকক ক’লোহেঁতেন; কিয়নো মই তোমালোকলৈ ঠাই যুগুত কৰিবলৈ যাওঁ । ৩ যদি মই যাওঁ আৰু তোমালোকলৈ ঠাই যুগুত কৰোঁ, তেনেহলে মই যি ঠাইত থাকোঁ, তোমালোকো সেই ঠাইতে থাকিবলৈ পাবা, এই কাৰণে মই আকৌ আহি তোমালোকক মোৰ ওচৰলৈ লৈ যাম । ৪ মই যি ঠাইলৈ যাওঁ, তোমালোকে তাৰ বাট জানা ।” ৫ খোমাই যীচুক ক’লে, “হে প্ৰভু, আপুনি ক’লে যায়, তাকেই আমি নাজানো; তেনেহলে বাট নো আমি কেনেকৈ জানিম?” ৬ যীচুরে তেওঁক ক’লে, “ময়েই বাট, সত্য আৰু জীৱন; মোৰ যোগেদি নগ’লে, পিতৃৰ ওচৰলৈ কোনো নাযায় । ৭ তোমালোকে মোক জনা হ’লে, মোৰ পিতৃকো জানিলাহেঁতেন; এতিয়াৰ পৰা তোমালোকে তেওঁক জানিছা আৰু দেখিছাও ।”

৮ ফিলিপে যীচুক ক’লে, “হে প্ৰভু, পিতৃক আমাক দেখুৱাওঁক সেয়ে আমালৈ যথেষ্ট হব” । ৯ যীচুরে ক’লে, “হে ফিলিপ, তোমালোকৰ সৈতে ইমান দিন থকাতো তুমি মোক চিনি পোৱা নাই নে? যি জনে মোক দেখিলে, তেওঁ মোৰ পিতৃকেই দেখিলে; ইয়াৰ পাছতো পিতৃক দেখুৱাওঁক বুলি কেনেকৈ কব পাৰিলা?”

১০ মই যে পিতৃত আছো আৰু পিতৃও যে মোৰ লগত আছে, ইয়াক তুমি বিশ্বাস নকৰা নে? মই যি যি কথা তোমালোকক কওঁ, সেইবোৰ নিজৰ পৰা নকওঁ; কিন্তু পিতৃয়ে মোৰ লগত থাকি তেওঁৰ কাৰ্যবোৰ সম্পন্ন কৰে । ১১ মই যে পিতৃত আছো, আৰু পিতৃও যে মোৰ লগত আছে, মোৰ এই কথাতে বিশ্বাস কৰা; নাইবা মই কৰা কাৰ্যবোৰৰ কাৰণে মোক বিশ্বাস কৰা । ১২ মই তোমালোকক অতি স্বৰূপকৈ কওঁ, মই যি যি কাৰ্য কৰোঁ, মোক বিশ্বাস কৰা জনেও তেনেকুৱা কাৰ্য কৰিব আৰু তাতকৈয়ো মহৎ মহৎ কাৰ্য কৰিব; কিয়নো মই পিতৃৰ ওচৰলৈ যাওঁ । ১৩ তোমালোকে মোৰ নামেৰে যিহকে খুজিবা, মই তাকে পূৰ্ণ কৰিম; তাতে পিতা, পুত্ৰৰ দ্বাৰাই যেন মহিমামান্বিত হয় । ১৪ তোমালোকে মোৰ নামেৰে যদি কিবা খোজা, তেন্তে সেয়া মই পূৰ্ণ কৰিম । ১৫ তোমালোকে যদি মোক প্ৰেম কৰা, তেন্তে মোৰ আজ্ঞাবোৰ পালন কৰিবা । ১৬ আৰু মই পিতৃৰ ওচৰত নিবেদন কৰিম, তেওঁ যাতে তোমালোকক আন এজন সহায়কৰ্তা দিয়ে আৰু তেওঁ যেন চিৰকাল তোমালোকৰ লগত থাকে । ১৭ সেই সত্যৰ আত্মক জগতে গ্ৰহণ কৰিব নোৱাৰে; কিয়নো জগতে তেওঁক নেদেখে আৰু নাজানেও; তোমালোকে হ’লে তেওঁক জানা; কিয়নো তেওঁ তোমালোকৰ সঙ্গ সঙ্গ থাকে আৰু তেওঁ তোমালোকৰ মাজত থাকিব । ১৮ মই তোমালোকক অনাথকৈ এৰি নাযাওঁ; মই তোমালোকৰ ওচৰলৈ আকৌ আহিম । ১৯ অলপ সময়ৰ পাছত জগতে মোক পূৰ্ণ দেখিবলৈ নাপায়, কিন্তু তোমালোকে হ’লে মোক দেখা পাবা; কাৰণ মই জীয়াই আছো বাবে তোমালোকো জীয়াই থাকিবা । ২০ সেই দিনা তোমালোকে জানিবা যে, মই পিতৃত আছো আৰু তোমালোকো মোত আছা, ময়ো তোমালোকত আছো । ২১ যি জনে মোৰ আজ্ঞা পাই পালন কৰে, সেই জনে মোক প্ৰেম কৰে; আৰু যি জনে মোক প্ৰেম কৰে, সেই জন মোৰ পিতৃৰ প্ৰেমৰ পাত্ৰ হ’ব আৰু ময়ো সেই জনক প্ৰেম কৰি, তেওঁৰ আগত নিজকে প্ৰকাশ কৰিম” । ২২ তেতিয়া ঈৰুৰিয়োতীয়া নহয়, আন যিহূদাই তেওঁক ক’লে, “হে প্ৰভু, কিম্বা হ’ল যে, আপুনি জগতৰ আগত প্ৰকাশিত নহয়, কিন্তু আমাৰ আগত নিজকে প্ৰকাশ কৰিব?”

২৩ যীচুরে উত্তর দি তেওঁক ক'লে, “কোনোৱে যদি মোক প্ৰেম কৰে, তেন্তে তেওঁ মোৰ বাক্য পালন কৰিব; মোৰ পিতৃয়ে তেওঁক প্ৰেম কৰিব, আৰু আমি তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি, তেওঁৰে সৈতে নিবাস কৰিম। ২৪ যি জনে মোক প্ৰেম নকৰে, সেই জনে মোৰ বাক্যও পালন নকৰে; আৰু যি বাক্য তোমালোকে শুনিলে পাইছা, সেই বাক্য মোৰ নহয়, কিন্তু মোক পঠোৱা পিতৃৰহে। ২৫ মই তোমালোকৰ লগত থাকোতেই, এইবোৰ কথা তোমালোকক ক'লোঁ; ২৬ কিন্তু সেই সহায়কৰ্তা পবিত্ৰ আত্মা, যি জনক পিতৃয়ে মোৰ নামেৰে পঠিয়াব, তেওঁ তোমালোকক সকলো শিক্ষা দিব আৰু মই তোমালোকক যি যি কৈছো, এই আটাই কথা তোমালোকক সোঁৱৰাব। ২৭ মই তোমালোকলৈ শান্তি এৰি যাওঁ, মোৰ শান্তি তোমালোকক দিওঁ; জগতে যেনেকৈ দিয়ে মই তেনেকৈ নিদিওঁ। ২৮ তোমালোকৰ হৃদয় ব্যাকুল নহওক, আৰু ভয়াতুৰো নহওক। ২৯ মই তোমালোকক যি দৰে কলোঁ, সেই বিষয়ে তোমালোকে শুনিলো, মই গৈ তোমালোকৰ ওচৰলৈ পুনৰ আহিমা মোক প্ৰেম কৰা হ'লে, মই পিতৃ ওচৰলৈ যাব ওলোৱাৰ কাৰণে তোমালোকে আনন্দ কৰিলাহেঁতেন; কিয়নো পিতৃ মোতকৈ মহান। ৩০ এইবোৰ ঘটোঁ কালত তোমালোকে যেন বিশ্বাস কৰা, এই কাৰণে ঘটাব আগেয়ে, মই তোমালোকক এইবোৰ কথা ক'লোঁ। ৩১ তোমালোকৰ সৈতে মই অধিক কথা এতিয়া নহ'ম, কিয়নো জগতৰ অধিকাৰী আহিছে; আৰু মোৰ ওচৰত তাৰ একো নাই। ৩২ কিন্তু মই যে পিতৃক প্ৰেম কৰোঁ, আৰু পিতৃয়ে মোক দিয়া আজ্ঞাবোৰ মই যে পালন কৰোঁ, এই বিষয়ে জগতে জানিবলৈ; এতিয়া উঠা, আমি ইয়াৰ পৰা যাওঁহক।

১৫ অধ্যায়

কাৰ্যৰ বিষয়ে শিষ্য সকলৰ সৈতে যীচুৰ কথোপকথন

১৫ ^১ “ময়েই প্ৰকৃত দ্ৰাক্ষালতা; মোৰ পিতৃ খেতিয়ক। ২ যি যি ডালত গুটি নধৰে, তেওঁ সেইবোৰ গুচাই পেলায় আৰু যি যি ডালত গুটি ধৰে; সেইবোৰত পুনৰ অধিক গুটি ধৰিবলৈ পৰিষ্কাৰ কৰি দিয়ে। ৩ মই তোমালোকক কোৱা শিক্ষাৰ যোগেদি তোমালোক এতিয়া পৰিষ্কৃত হৈছা। ৪ তোমালোক মোত সংযুক্ত হৈ থাকো, ময়ো তোমালোকৰ সৈতে সংযুক্ত হৈ থাকিম। দ্ৰাক্ষালতাত লাগি নাথাকিলে, ডালত যেনেকৈ গুটি ধৰিব নোৱাৰে, তেনেকৈ মোৰ লগত নাথাকিলে, তোমালোকে ফলবন্ত হব নোৱাৰিব। ৫ ময়েই দ্ৰাক্ষালতা, তোমালোক ডাল; যি জন মোৰ লগত থাকে আৰু ময়ো যি জনত থাকোঁ, সেই জন বহু ফলৱান হয়; কিয়নো মোৰ বাহিৰে তোমালোকে একো কৰিব নোৱাৰা। ৬ কোনোৱে যদি মোৰ লগত নাথাকে, তেন্তে তেওঁক শুকান ডালৰ দৰে বাহিৰলৈ পেলোৱাত, সি শুকাই যায় আৰু সেইবোৰ গোটাি জুইত পেলাই দিয়া হয়, তাতে সেইবোৰ পোৰা যায়। ৭ তোমালোক যদি মোত থাকো আৰু মোৰ শিক্ষাও যদি তোমালোকত থাকে, তেন্তে যি ইচ্ছা কৰা, তাকে খোজা, সেয়াই তোমালোকলৈ কৰা হব। ৮ ইয়াতে মোৰ পিতৃ মহিমাম্বিত হয়, তোমালোকে অধিক ফল ধৰি নিজকে প্ৰমাণ কৰা যে, তোমালোক মোৰ প্ৰকৃত শিষ্য। ৯ পিতৃয়ে যেনেকৈ মোক প্ৰেম কৰিলে, ময়ো তোমালোকক তেনেকৈ প্ৰেম কৰিলোঁ; তোমালোকে মোৰ প্ৰেমতে থাকো। ১০ যদি মোৰ আজ্ঞা পালন কৰা, তেন্তে, মই যেনেকৈ পিতৃৰ আজ্ঞা পালন কৰি, তেওঁৰ প্ৰেমত থাকোঁ; তোমালোকো তেনেকৈ তেওঁৰ প্ৰেমতে থাকিব। ১১ মোৰ আনন্দ তোমালোকত যেন থাকে আৰু তোমালোকৰ আনন্দ যেন সম্পূৰ্ণ হয়, এই কাৰণে তোমালোকক এইবোৰ কথা মই ক'লোঁ। ১২ এই মোৰ আজ্ঞা, মই যেনেকৈ তোমালোকক প্ৰেম কৰিলোঁ, তেনেকৈ তোমালোকেও প্ৰেম কৰিব। ১৩ বন্ধুৰ বাবে নিজৰ প্ৰাণ দিয়াৰ দৰে শ্ৰেষ্ঠ প্ৰেম আন ক'তো নাই। ১৪ তোমালোকক মই যি যি আজ্ঞা দিওঁ, সেইবোৰ যদি পালন কৰা, তেন্তে তোমালোক মোৰ বন্ধু। ১৫ এতিয়াৰ পৰা মই তোমালোকক দাস বুলি নকওঁ, কিয়নো প্ৰভুৱে যি কৰে দাসে সেই বিষয়ে নাজানে। মই তোমালোকক বন্ধু বুলি কওঁ, কিয়নো মোৰ পিতৃৰ পৰা যি যি শুনিলোঁ; সেই বিষয়বোৰ তোমালোকক জনালোঁ। ১৬ তোমালোকে যে মোক মনোনীত কৰিলা এনে নহয়, মইহে তোমালোকক মনোনীত কৰিলোঁ; আৰু তোমালোক যেন ফলৱন্ত হোৱা, তাতে তোমালোকৰ ফল যেন স্থায়ী হয়। মোৰ নামেৰে পিতৃৰ আগত যি খুজিবো, সেয়াই তেওঁ তোমালোকক দিব, এই কাৰণে তোমালোকক নিযুক্ত কৰিলোঁ। ১৭ মই তোমালোকক এইবোৰ আজ্ঞা দিছো, তোমালোকে প্ৰেমতে ইজনে সিজনক প্ৰেম কৰিব। ১৮ জগতে যদি তোমালোকক ঘৃণা কৰে, তেন্তে জানিব লাগে যে তোমালোকক ঘৃণা কৰাৰ পূৰ্বে মোকেই ঘৃণা কৰিলে। ১৯ তোমালোক জগতৰ হোৱা হ'লে, জগতে তোমালোকক নিজৰ লোকৰদৰে ভাল পালেহেঁতেন; কিন্তু তোমালোক জগতৰ নোহোৱা। মই তোমালোকক জগতৰ মাজৰ পৰা মনোনীত কৰিলোঁ, এই কাৰণে জগতে তোমালোকক ঘৃণা কৰে। ২০ মই তোমালোকক যি শিক্ষা দিলো সেই বিষয়ে সোঁৱৰণ কৰা, 'এজন দাস তেওঁৰ গৰাকীতকৈ ডাঙৰ নহয়। তেওঁলোকে যদি মোক তাড়না কৰিলে, তেন্তে তোমালোককো তাড়না কৰিব; মোৰ বাক্য যদি পালন কৰে, তেন্তে তোমালোকৰ বাক্যও পালন কৰিব। ২১ কিন্তু যি জনে মোক পঠিয়ালে, তেওঁক তেওঁলোকে নজনাব কাৰণে, মোৰ নামৰ কাৰণে তোমালোকক এইদৰে কৰিব। ২২ মই আহি তেওঁলোকক কথা নোকোৱা হ'লে, তেওঁলোকৰ পাপ নহ'লহেঁতেন; কিন্তু এতিয়া পাপৰ বিষয়ে আপত্তি দৰ্শাবলৈ তেওঁলোকৰ কোনো উপায় নাই। ২৩ যি জনে মোক ঘৃণা, সেই জনে মোৰ পিতৃকো ঘৃণা কৰে। ২৪ যি কৰ্ম আন কোনোৱে কেতিয়াও কৰা নাই, মই তেওঁলোকৰ মাজত তেনে কৰ্ম নকৰা হ'লে, তেওঁলোকৰ পাপ নহলহেঁতেন; কিন্তু এতিয়া মোক আৰু মোৰ পিতৃৰ কৰ্মকো তেওঁলোকে দেখিলে, তথাপি তেওঁলোকে আমাক ঘৃণা কৰিলে। ২৫ বিধান-শাস্ত্ৰৰ এই বাক্য পূৰ্ণ হবলৈ, এই সকলো ঘটিল; যেনেদৰে তেওঁলোকৰ শাস্ত্ৰত লিখা আছে, 'কোনো

কাৰণ নোহোৱাতো তেওঁলোকে মোক ঘৃণা কৰিলে।^{২৬} কিন্তু যেতিয়া সেই সহায়কৰ্তা আহিব, পিতৃৰ পৰা ওলোৱা, তেওঁৰ সেই অগ্ৰসৰ হোৱা সত্যৰ আত্মা মই তোমালোকলৈ পঠাম, তেওঁ মোৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিব।^{২৭} তোমালোক আদিৰে পৰা মোৰ লগত থকাৰ কাৰণে, তোমালোকেও সাক্ষ্য দিবা।

১৬ অধ্যায়

১৬ ^১ “মই তোমালোকক এই সকলোবোৰ কথা এই কাৰণে কলোঁ, যাতে তোমালোকৰ নিজৰ বিশ্বাসত বিঘিনি নজন্মো।
^২ মানুহবোৰে নাম-ঘৰৰ পৰা তোমালোকক বাহিৰ কৰিব, সেই কালত তোমালোকক বধ কৰোঁতা প্ৰতিজনে ঈশ্বৰৰ সেৱা কৰিছোঁ বুলি ভাবিব, এনে কাল আহি আছে।^৩ তেওঁলোকে মোৰ পিতৃক আৰু মোক নজনাৰ কাৰণে এনে কৰ্মবোৰ কৰিব।
^৪ কিন্তু যেতিয়া সেই সময় আহিব, তেতিয়া মই কোৱা কথাবোৰ তোমালোকে যেন সোঁৱৰিবা, এই কাৰণে মই এইবোৰ কথা তোমালোকক ক’লোঁ। মই তোমালোকৰ লগত থকাৰ কাৰণে, এইবোৰ কথা আৰম্ভণিৰে পৰা কোৱা নাছিলো।^৫ কিন্তু যি জনে মোক পঠিয়াইছে, এতিয়া মই তেওঁৰ ওচৰলৈ ঘূৰি যাওঁ; তথাপি তোমালোকৰ কোনেও মোক এইদৰে সুধিব নিবিচৰা, ‘তুমি নো কলে গৈ আছে?’^৬ কিন্তু মই তোমালোকক এইবোৰ কথা কোৱা কাৰণে, তোমালোকৰ হৃদয় বেজাৰৰে ভৰি পৰিছে।^৭ তথাপি, মই তোমালোকক সঁচাকৈ কৈছোঁ; মই যোৱাই তোমালোকৰ পক্ষে ভাল, কিয়নো মই নগ’লে, তোমালোকৰ ওচৰলৈ সেই সহায়কৰ্তা নাহিব; কিন্তু মই গ’লে তোমালোকৰ ওচৰলৈ তেওঁক পঠিয়াই দিম।^৮ তেওঁ যেতিয়া আহিব, তেওঁ পাপৰ বিষয়ে, ধাৰ্মিকতাৰ বিষয়ে আৰু সোধ-বিচাৰৰ বিষয়ে, জগতক দোষৰ প্ৰমাণ দিব।^৯ তেওঁ পাপৰ সম্পৰ্কত চেতনা দিব, কিয়নো তেওঁলোকে মোক বিশ্বাস নকৰে;^{১০} ধাৰ্মিকতাৰ বিষয়ে বুজাব, কিয়নো মই এতিয়া পিতৃৰ ওচৰলৈ যাওঁ, তোমালোকে মোক এতিয়া দেখিবলৈ নাপাবা;^{১১} আৰু সোধ-বিচাৰৰ বিষয়ে চেতনা দিব, কিয়নো এই জগতৰ শাসনকৰ্তাৰ সোধ-বিচাৰ কৰা হ’ল।^{১২} তোমালোকক ক’বলৈ মোৰ অনেক কথা আছে, কিন্তু সেই কথা এতিয়া গ্ৰহণ কৰিবলৈ অতিৰিক্ত হব।^{১৩} কিন্তু সেই সত্যৰ আত্মা যেতিয়া আহিব, তেতিয়া তেওঁ আটাই সত্যলৈ তোমালোকক পথ দেখুৱাই নিব; কিয়নো তেওঁ নিজৰ পৰা একো কথা নক’ব; কিন্তু যি কথা শুনিব, সেই বিষয়েহে ক’ব আৰু তোমালোকক ভবিষ্যতৰ কথা জনাব।^{১৪} তেওঁ মোক মহিমান্বিত কৰিব; কিয়নো মোৰ যি আছে, তেওঁ তাৰ পৰা লৈ, তোমালোকক জনাব।^{১৫} পিতৃৰ যি যি আছে, সেই সকলো মোৰ; এই হেতুকে মই ক’লোঁ, সত্যৰ আত্মাই মোৰ পৰা সকলো গ্ৰহণ কৰি তোমালোকৰ আগত ঘোষণা কৰিব।^{১৬} কিছু সময়ৰ পাছত তোমালোকে মোক দেখিবলৈ নোপোৱা; কিন্তু আকৌ অলপ সময়ৰ পাছত, মোক দেখিবলৈ পাবা।”

^{১৭} তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্য সকলৰ মাজৰ কোনো কোনোৱে পৰস্পৰৰ মাজত আলোচনা কৰি ক’লে, “তেওঁ আমাক কি কবলৈ বিচাৰিছে, কিছু সময়ৰ পাছত মোক দেখিবলৈ নোপোৱা; কিন্তু আকৌ অলপ সময়ৰ পাছত মোক দেখিবলৈ পাবা; কাৰণ মই পিতৃৰ ওচৰলৈ যাওঁ? তেওঁ এই কথা কিয় কলে আমি বুজি পোৱা নাই?”^{১৮} এতেকে তেওঁলোকে ক’লে, “তেওঁনো এইটো কি কৈছে, ‘অলপ সময়?’ তেওঁ কি কথা কৈ আছে আমি নাজানো।”

^{১৯} যীচুৱে দেখিলে যে তেওঁলোকে তেওঁক সুধিবৰ বাবে আগ্ৰহী, সেয়েহে মনৰ ভাব বুজি পাই তেওঁলোকক ক’লে, “মই যে তোমালোকক কলোঁ, ‘কিছু সময়ৰ পাছত তোমালোকে মোক দেখিবলৈ নোপোৱা, কিন্তু আকৌ অলপ সময়ৰ পাছত মোক দেখিবলৈ পাবা’, এই কথাৰ ওপৰতে তোমালোকে আলোচনা কৰি আছে নে?”^{২০} মই তোমালোকক সচাকৈ কওঁ, তোমালোকে ক্ৰন্দন আৰু বিলাপ কৰিবা, কিন্তু জগতে আনন্দ কৰিব; তেতিয়া তোমালোকে শোক কৰিবা; কিন্তু পাছত তোমালোকৰ সেই শোক আনন্দ হৈ যাব।^{২১} প্ৰসৰৰ সময়ত উপস্থিত হোৱাত মহিলাই প্ৰসৰৰ বেদনাত দুখ পায়; কিন্তু সন্তান ওপজিলেই, জগতলৈ এটি শিশু জন্ম হোৱাৰ আনন্দত, বেছি সময়লৈ সেই বেদনা তেওঁৰ মনত নাথাকে।^{২২} ঠিক সেইদৰে তোমালোকেও এতিয়া দুখত আছে; কিন্তু মই আকৌ তোমালোকক দেখা দিম; তেতিয়া তোমালোকৰ হৃদয় আনন্দিত হ’ব আৰু তোমালোকৰ সেই আনন্দ কোনোও তোমালোকৰ পৰা কাঢ়ি নিব নোৱাৰিব।^{২৩} সেই দিনা মোক একো প্ৰশ্ন নুসুধিবা মই তোমালোকক সচাকৈ কওঁ, তোমালোকে মোৰ নামেৰে পিতৃৰ আগত যদি কিবা খোজা, তেন্তে তেওঁ তোমালোকক দিব।^{২৪} এতিয়ালৈকে মোৰ নামেৰে তোমালোকে একো খোজা নাই; খোজা, তেহে পাবা, তেতিয়া তোমালোকৰ আনন্দ পৰিপূৰ্ণ হব।^{২৫} এইবোৰ কথা উপমাৰে মই তোমালোকক ক’লোঁ, যি সময়ত মই তোমালোকক উপমা দিব নোৱাৰিম, প্ৰকাশকৈ পিতৃৰ কথা জনাম, এনে সময় আহিছে।^{২৬} সেইদিনা যি খোজা, মোৰ নামেৰে খুজিবা; আৰু মই তোমালোকক কোৱা নাই যে, মই তোমালোকৰ হৈ পিতৃ ওচৰত বিচাৰিম;^{২৭} কিয়নো পিতৃয়ে নিজেই তোমালোকক পেৰম কৰে; কাৰণ তোমালোকে মোক পেৰম কৰিলা আৰু মই যে পিতৃৰ পৰা আহিছোঁ, ইয়াকে বিশ্বাস কৰিলা।^{২৮} মই পিতৃৰ ওচৰৰ পৰা জগতলৈ আহিলো; আকৌ জগতক এৰি এতিয়া মই পিতৃৰ ওচৰলৈ যাওঁ।”

^{২৯} তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্য সকলে ক’লে, “চাওক, আপুনি এতিয়া স্পষ্টকৈ কব ধৰিছে; আপুনি কোনো কথা অস্পষ্টকৈ কৈ থকা নাই।^{৩০} এতিয়া আমি বুজি পালোঁ যে আপুনি সকলো জানে, কোনো ব্যক্তিয়ে আপোনাক সুধাৰ আগতেই আপুনি তাৰ উত্তৰ দিব পাৰে, আপুনি যে ঈশ্বৰৰ পৰা আহিছে, ইয়াকে আমি বিশ্বাস কৰিছোঁ।^{৩১} যীচুৱে তেওঁলোকক কলে, “এতিয়া বিশ্বাস কৰিছা নে?”

৩২ চোরা, এনে সময় আহিছে, আৰু পূৰ্বকতে এনে সময় আহিব, যেতিয়া তোমালোকে নিজ নিজ সা-সম্পত্তিত গোট গোট হৈ থাকিবা আৰু মোক অকলশৰীয়াকৈ এৰি যাবা, তথাপি মই অকলশৰীয়া নহওঁ, কিয়নো পিতৃ মোৰ লগত আছে। ৩৩ এই কাৰণে মই তোমালোকক এইবোৰ কথা কলোঁ, যাতে তোমালোকে মোৰ শান্তি পোৱা জগতত তোমালোকে কষ্ট পাবা; কিন্তু নিৰ্ভয় হোৱা; মই জগতৰ ওপৰত জয় কৰিলোঁ।”

১৭ অধ্যায়

যীচুৰ প্ৰাৰ্থনা

১৭ যীচুৱে এইবোৰ কথা কোৱাৰ পাছত, স্বৰ্গলৈ চকু তুলি ক’লে, “হে পিতৃ, এতিয়া সময় হৈছে; তোমাৰ পুত্ৰক মহিমামান্বিত কৰা, যাতে তোমাৰ পুত্ৰৰয়ে তোমাক মহিমামান্বিত কৰিব পাৰে। ২ যিদৰে সকলোকে অনন্ত জীৱন দিবলৈ তুমি সকলো মানুহৰ ওপৰত তোমাৰ পুত্ৰক অধিকাৰ কৰিবলৈ দিলা। ৩ এইটোৱে অনন্ত জীৱন; একমাত্ৰ সত্য ঈশ্বৰ যি তুমি, তোমাক আৰু তুমি পঠোৱা যীচু খৰীষ্টক তেওঁলোকে যেন জানে। ৪ তুমি মোক যি কৰ্ম কৰিবলৈ দিছিলো, সেয়া মই সিদ্ধ কৰি পৃথিৱীত তোমাক মহিমামান্বিত কৰিলোঁ ৫ এতিয়া, হে পিতৃ, তোমাৰ সান্নিধ্যৰে মোক মহিমামান্বিত কৰা জগত সৃষ্টিৰ পূৰ্বে তোমাৰ সৈতে মোৰ যি মহিমা আছিল, সেই মহিমাৰে, এতিয়া মোক মহিমামান্বিত কৰা। ৬ তুমি এই জগতৰ মাজৰ পৰা যিসকল মানুহক মোক দিলা, সেই সকলৰ আগত মই তোমাৰ নাম প্ৰকাশ কৰিলোঁ; তেওঁলোক তোমাৰেই আছিল, তুমি তেওঁলোকক মোক দিলা; আৰু তেওঁলোকে তোমাৰ বাক্য ধৰি ৰাখিছে। ৭ এতিয়া তেওঁলোকে জানিছে, তুমি মোক যি যি দিছিলো, সেই সকলোৱেই যে, তোমাৰ কাষৰ পৰাই হৈছে। ৮ কিয়নো তুমি যি বাক্য মোক দিলা, সেই বাক্য মই তেওঁলোকক দিলোঁ আৰু তেওঁলোকে সেই সকলোকে গৰহণো কৰিলে, মই যে তোমাৰ পৰা আহিলো, ইয়াকো তেওঁলোকে সচাকৈ জানিলে আৰু তুমি যে মোক পঠালা সেয়াও বিশ্বাস কৰিলে। ৯ মই তেওঁলোকৰ কাৰণে প্ৰাৰ্থনা কৰিছোঁ। মই গোটেই জগতৰ কাৰণে প্ৰাৰ্থনা কৰা নাই, কিন্তু যিসকলক মোক দিলা, তেওঁলোকৰ কাৰণেহে কৰিছোঁ; কিয়নো তেওঁলোক তোমাৰ। ১০ মোৰ সকলো বস্তু তোমাৰ আৰু যি যি তোমাৰ, সেই সকলোৱেই মোৰ; মই তোমাৰ যোগেদিয়েই সেইবোৰত মহিমামান্বিত হৈছোঁ। ১১ মই এই জগতত বেছি দিন নাথাকোঁ; কিন্তু এই লোকসকল হ’লে জগতত থাকিব, মই তোমাৰ ওচৰলৈ যাওঁ। হে পবিত্ৰ পিতৃ, আমি যেনেকৈ এক হৈ আছো, তেওঁলোকো তেনেকৈ যেন এক হব পাৰে।

১২ মই তেওঁলোকৰ লগত থকা সময়ত, তুমি যি নাম মোক দিছা, তোমাৰ সেই নামত মই তেওঁলোকক ৰক্ষা কৰিলোঁ; আৰু মই তেওঁলোকক পহৰা দিলোঁ; তাতে তেওঁলোকৰ এজনো বিনষ্ট নহ’ল, কেৱল বিনাশৰ পুত্ৰৰে শাস্ত্ৰীয় বচন সিদ্ধ কৰিবলৈ বিনষ্ট হ’ল। ১৩ কিন্তু এতিয়া মই তোমাৰ ওচৰলৈ আহিছোঁ; এই কাৰণে জগতত থাকোতেই এইবোৰ কথা কৈছোঁ। মোৰ আনন্দ যেন তেওঁলোকে সম্পূৰ্ণৰূপে পায়। ১৪ মই তোমাৰ বাক্য তেওঁলোকক দিলোঁ; কিন্তু জগতে তেওঁলোকক ঘৃণা কৰে, কাৰণ তেওঁলোক জগতৰ নহয়; মই যেনেকৈ জগতৰ নহওঁ।

১৫ তেওঁলোকক এই জগতৰ পৰা নিবলৈ মই তোমাক প্ৰাৰ্থনা নকৰো, কিন্তু তুমি তেওঁলোকক মন্দ শক্তিৰ পৰা ৰক্ষা কৰা। ১৬ তেওঁলোক জগতৰ নহয়, মই যেনেকৈ জগতৰ নহওঁ। ১৭ তোমাৰ বাক্যই সত্য; সত্যতাৰে তোমাৰ সেৱা কৰিবলৈ তেওঁলোকক পবিত্ৰ কৰা। ১৮ তুমি যেনেকৈ মোক জগতলৈ পঠালা, ময়ো তেনেকৈ তেওঁলোকক জগতলৈ পঠালোঁ। ১৯ তেওঁলোকৰ কাৰণে মই নিজকে নিযুক্ত কৰিছোঁ, যাতে তেওঁলোকো সত্যতাৰ যোগেদি তোমাৰ সেৱাত নিজকে নিযুক্ত কৰিব পাৰে।

২০ মই কেৱল এওঁলোকৰ কাৰণে প্ৰাৰ্থনা নকৰো, কিন্তু এওঁলোকৰ বাক্যৰ দ্বাৰাই মোক বিশ্বাস কৰা সকলোৰে কাৰণে প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ, ২১ গতিকে তেওঁলোক যেন সকলোৱে এক হয়; হে পিতৃ, তুমি যেনেকৈ মোৰ লগত আছা, তেনেকৈ ময়ো তোমাৰ লগত আছো, তেনেকৈ তেওঁলোকেও যেন আমাৰ লগত থাকে, তাতে জগতে যেন বিশ্বাস কৰে তুমি যে মোক পঠিয়ালা।

২২ আৰু তুমি মোক যি মহিমা দিলা, সেই মহিমা ময়ো তেওঁলোকক দিলো, সেইকাৰণে তেওঁলোক এক; আমি সকলোৱেই যেন এক হব পাৰো, তাৰ বাবে- ২৩ মই তেওঁলোকত আৰু তুমি মোৰ লগত থাকিবা, এইদৰে তেওঁলোক যেন সম্পূৰ্ণকৈ এক হয়, জগতে যাতে জানে তুমি মোক পঠিয়াইছা, আৰু তুমি যেনেকৈ মোক প্ৰেম কৰিলা, তেনেকৈ তেওঁলোককো প্ৰেম কৰা।

২৪ হে পিতৃ, মই বিচাৰো, তুমি মোক যি দিছা, যি ঠাইত মই আছো, তেওঁলোকো যেন মোৰ লগত সেই ঠাইত থাকে, তুমি যি মহিমা মোক দিছা সেই মহিমা যেন তেওঁলোকে দেখিবলৈ পায়; কাৰণ জগত ছাপন কৰাৰ পূৰ্বেই তুমি মোক প্ৰেম কৰিলা।

২৫ হে ন্যায়ৱান পিতৃ, জগতে তোমাক নাজানিলে, কিন্তু মই তোমাক জানিলোঁ; আৰু তুমি যে মোক পঠালা, সেয়া তেওঁলোকেও জানিলে। ২৬ তুমি কোন হয়, সেই বিষয়ে মই তেওঁলোকৰ ওচৰত প্ৰকাশ কৰিছোঁ, আৰু ইয়াৰ পাছতো মই ইয়াকে কৰি থাকিম, তেতিয়া তুমি মোক যেনে প্ৰেম কৰা, তেওঁলোকেও একেদৰে আন লোকক প্ৰেম কৰিব আৰু মই তেওঁলোকৰ লগত থাকিম।

১৮ অধ্যায়

যীচুক ধৰি, হানন আৰু কায়াফাৰ আগলৈ নিয়া। পিতৰে তেওঁক অস্বীকাৰ কৰা

১৮^১ যীচুৱে এইবোৰ কথা কৈ, কিদেৱাণ উপত্যকাৰ সিপাৰে য'ত এখন বাগিছা আছিল, সেই ঠাইলৈ তেওঁ শিষ্য সকলৰ সৈতে তালৈ ওলাই গ'ল; আৰু সেই বাগিচাত তেওঁ আৰু তেওঁৰ শিষ্য সকল সোমাল। ২ শত্ৰুৰ হাতত শোধাই দিয়া যিহূদায় সেই ঠাই চিনি পাইছিল; কিয়নো যীচুৱে তেওঁৰ শিষ্য সকলক লগত লৈ বহুত বাৰ সেই ঠাইলৈ গৈছিল। ৩ তেতিয়া যিহূদায় প্ৰধান পুৰোহিত, ফৰীচী সকলৰ বিষয়া আৰু সৈন্যৰ দল এটাৰ সৈতে জোঁৰ, আৰিয়া আৰু অশ্ৰু-শস্ত্ৰ লৈ, সেই ঠাইত উপস্থিত হ'ল। ৪ তেতিয়া যীচুৱে, তেওঁৰ প্ৰতি কি ঘটিবলৈ গৈ আছে সেই বিষয়ে আগেয়ে জনাৰ বাবে, তেওঁলোকৰ আগলৈ ওলাই গৈ তেওঁ সুধিলে, “তোমালোকে কোন জনক বিচাৰিছা?” ৫ তেওঁলোকে উত্তৰ দিলে, “নাচৰতীয়া যীচুক।” যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “ময়েই সেই জন।” তেওঁক শত্ৰুৰ হাতত শোধাই দিয়া যিহূদাও তেওঁলোকৰ সৈতে থিয় হৈ আছিল। ৬ যেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “ময়েই সেই জন”, তেতিয়া তেওঁলোক পাছ হুঁহকি আহিল আৰু মাটিত পৰি গ'ল। ৭ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক আকৌ সুধিলে, “তোমালোকে কোন জনক বিচাৰিছা?” তেওঁলোকে ক'লে, “নাচৰতীয়া যীচুক।” ৮ যীচুৱে উত্তৰ দিলে, “মই তোমালোকক কৈছো, ময়েই সেই জন; এতেকে যদি মোক বিচাৰিছা, তেন্তে এওঁলোকক যাবলৈ দিয়া।” ৯ তেওঁ আগেয়ে কোৱা কথা সম্পূৰ্ণ হবলৈ এইবোৰ ঘটিল; তেওঁ কৈছিল “মোক যি সকলক দিলা, তেওঁলোকৰ এজনকো মই হেৰুওৱা নাই।” ১০ তেতিয়া চিমন পিতৰ, এখন তৰোৱাল আছিল, তেওঁ সেই তৰোৱাল ফাঁকৰ পৰা উলিয়াই, মহা-পুৰোহিতৰ দাসক ঘাপ মাৰি, তাৰ সোঁ কাণ খন কাটি পেলালে। সেই দাসৰ নাম আছিল 'মক্ক'। ১১ তেতিয়া যীচুৱে পিতৰক ক'লে, “তৰোৱাল ফাঁকত সুমুৱাই থোৱা; পিতুয়ে মোক যি পান-পাতৰ দিলে, মই তাতে পান নকৰিম নে?”

১২ তেতিয়া সৈন্য দল আৰু তেওঁলোকৰ সেনাপতি আৰু ইহুদী সকলৰ ৰখীয়াবোৰে যীচুক ধৰি বান্ধি, ১৩ পৰ্থমতে হাননৰ ওচৰলৈ লৈ গ'ল; কিয়নো তেওঁ সেই বছৰত মহা-পুৰোহিত হোৱা কায়াফাৰ শহুৰেক আছিল। ১৪ এই কায়াফাই ইহুদী সকলক পৰামৰ্শ দিছিল যে, 'লোক সকলৰ কাৰণে এজন মানুহ মৰা ভাল।' ১৫ তেতিয়া চিমন পিতৰ আৰু আন এজন শিষ্য যীচুৰ পাছে পাছে গ'ল। সেই শিষ্যৰ মহা-পুৰোহিতৰ সৈতে চিনাকি থকাত, যীচুৱে সৈতে মহা-পুৰোহিতৰ চোতাললৈ সোমাই গ'ল। ১৬ কিন্তু পিতৰ দুৱাৰৰ বাহিৰত থিয় হৈ থাকিল। এই হেতুকে মহা-পুৰোহিতৰ চিনাকি সেই আন শিষ্যই আকৌ বাহিৰলৈ আহি, দুৱাৰী মহিলা গৰাকীক কৈ, পিতৰক ভিতৰলৈ আনিলে। ১৭ তাতে সেই দুৱাৰী মহিলা গৰাকীয়ে পিতৰক ক'লে, “তুমিও এই মানুহ জনৰ শিষ্য সকলৰ মাজৰ এজন নহয় নে”? তেওঁ কলে “মই নহয়।” ১৮ সেই ঠাইতে দাস আৰু ৰক্ষকবোৰে ঠাণ্ডাৰ কাৰণে জুই জ্বলাইছিল আৰু থিয় হৈ জুই পুৱাই আছিল; পিতৰেও সিহঁতৰ লগত থিয় হৈ জুই পুৱাই আছিল। ১৯ তেতিয়া মহা-পুৰোহিতে যীচুক, তেওঁৰ শিষ্য সকলৰ আৰু শিক্ষাৰ বিষয়ে সুধিলে। ২০ যীচুৱে তেওঁক উত্তৰ দিলে, “মই জগতৰ আগত মুকলিকৈ ক'লোঁ; মই নাম-ঘৰত আৰু ধৰ্মধামত, ইহুদী সকলৰ গোট খোৱা ঠাইত সদায় শিক্ষা দিলোঁ আৰু কেতিয়াও গুপতে একো কোৱা নাই। ২১ তোমালোকে মোক কিয় সুধিছা? তেওঁলোকক সোধা যি সকলে মোৰ কথা শুনিলে, তেওঁলোকক মই কি ক'লো, সেই বিষয়ে তেওঁলোকে জানে।” ২২ যীচুৱে এইবোৰ কথা কোৱাত, ওচৰত থিয় হৈ থকা ৰখীয়াবোৰৰ মাজৰ এজনে যীচুক চৰ মাৰিলে আৰু ক'লে, “এনে ধৰণৰ উত্তৰ মহা-পুৰোহিতক কিয় দিছা “? ২৩ যীচুৱে তেওঁক উত্তৰ দিলে, “যদি মই কিবা অন্যায় কথা কৈছো, তেতিয়া হলে অন্যায় কথাৰ প্ৰমাণ দিয়া; কিন্তু যদি ভাল কথা কৈছোঁ, তেন্তে মোক কিয় মাৰিছা?” ২৪ তাৰ পাছত হাননে যীচুক, মহা-পুৰোহিত কায়াফাৰ ওচৰলৈ পঠাই দিলে, যীচুক তেতিয়া বান্ধি থোৱা আছিল। ২৫ তাতে চিমন পিতৰে থিয় হৈ জুই পুৱাই আছিল। তাত থকা মানুহবোৰে তেওঁলোকক সুধিলে, “তুমিও তেওঁৰ শিষ্য সকলৰ মাজৰ এজন নহয় নে”? তেওঁ অস্বীকাৰ কৰি ক'লে, “মই নহয়।” ২৬ মহা-পুৰোহিতৰ এজন দাসে, যি জনৰ কাণ পিতৰে কাটি পেলাইছিল, তেওঁৰ সমক্ষীয় এজনে ক'লে, “মই তোমাক তেওঁৰ লগত বাগীচাত দেখা নাছিলো নে”? ২৭ তেতিয়া পিতৰে আকৌ অস্বীকাৰ কৰিলে; আৰু সেই সময়তে তৎক্ষণাত কুকুৰাই ডাক দিলে।

পীলাতৰ আগত যীচুৰ সোধ-বিচাৰ আৰু প্ৰাণদণ্ডৰ আঙা

২৮ ইয়াৰ পাছত তেওঁলোকে যীচুক কায়াফাৰ ঘৰৰ পৰা পিৰটৰিয়ামলৈ লৈ গ'ল; তেতিয়া সময় ৰাতিপুৱা আছিল; তেওঁলোকে নিজেই পিৰটৰিয়ামৰ ভিতৰত সোমাবলৈ মন নকৰিলে, জানোছা তেওঁলোক অশুচি হৈ পৰে, কিয়নো তেওঁলোকে নিস্তাৰ-পৰ্বৰৰ ভোজ খাবলৈ আশা কৰি আছিল। ২৯ এতেকে পীলাতে বাহিৰলৈ গৈ তেওঁলোকক সুধিলে, “তোমালোকে এই মানুহ জনৰ বিপক্ষে কি গোচৰ আনিছা?” ৩০ তেওঁলোকে উত্তৰ দি পীলাতক ক'লে, “এই লোক জন দুৰ্দ্ধমী নোহোৱা হ'লে, আপোনাৰ হাতত এওঁক শোধাই নিদিলোহেতেন।” ৩১ তেতিয়া পীলাতে তেওঁলোকক ক'লে, 'এওঁক লৈ যোৱা তোমালোকৰ বিধানৰ মতে তেওঁৰ সোধ-বিচাৰ কৰা।' ইহুদী সকলে তেওঁক ক'লে, “কাকো প্ৰাণদণ্ড দিবলৈ বিধান অনুসৰি আমাৰ ক্ষমতা নাই।” ৩২ কি দৰে তেওঁৰ মৃত্যু হব এই বিষয়ে যীচুৱে যি কথা ইঙ্গিত দিছিল, সেই ধৰণে মৰিবলৈ এই ইঙ্গিত সিদ্ধ হ'বলৈ এনে হ'ল। ৩৩ এতেকে

পীলাতে আকৌ পিৰটৰিয়মৰ ভিতৰলৈ সোমাই গৈ, যীচুক সুধিলে “তুমি ইহুদী সকলৰ ৰজা নে?” ৩৪ যীচুৱে উত্তৰ দিলে, “তুমি নিজেই এই কথা সুধিছা নে নাইবা অন্য লোকে মোৰ বিষয়ে তোমাক এই কথা সুধিবলৈ ক’লে?” ৩৫ পীলাতে উত্তৰ দিলে, “মই জানো ইহুদী মানুহ? তোমাৰ স্বজাতিয় লোক আৰু প্ৰধান পুৰোহিত সকলে মোৰ হাতত তোমাক শোধাই দিলে; তুমি কি কৰ্ম কৰিলা?”

৩৬ যীচুৱে উত্তৰ দিলে, “মোৰ ৰাজ্য এই জগতৰ নহয়; মোৰ ৰাজ্য এই জগতৰ হোৱা হ’লে ইহুদী সকলৰ হাতত যাতে মোক শোধাই দিব নোৱাৰে তাৰ কাৰণে মোৰ সেৱক সকলে মোক ৰক্ষা কৰিবলৈ প্ৰাৰ্থনা কৰিছিলেহেঁতেন; কিন্তু এতিয়া মোৰ ৰাজ্য ইয়াত নহয়।” ৩৭ তেতিয়া পীলাতে তেওঁক ক’লে, “তেন্তে তুমি ৰজা নে? যীচুৱে উত্তৰ দিলে, “মই যে ৰজা হওঁ, ইয়াক তুমিয়েই কৈছা। সত্যতাৰ পক্ষে সাক্ষ্য দিবলৈ মই জন্ম ধৰি এই জগতলৈ আহিলো। যি কোনোৱে এই সত্যৰ পক্ষত আছে, তেওঁলোকে মোৰ কথা শুনে।”

৩৮ পীলাতে তেওঁক ক’লে, “সত্য নো কি?” এই কথা সুধি তেওঁ পুনৰ বাহিৰত থকা ইহুদী সকলৰ ওচৰলৈ গৈ তেওঁলোকক ক’লে, “মই এই মানুহ জনৰ একো শোষণ দেখা পোৱা নাই। ৩৯ তোমালোকৰ এটা নিয়ম আছে, সেই নিয়ম অনুসাৰে নিস্তাৰ-পূৰ্বৰ সময়ত মই তোমালোকলৈ এজনক এৰি দিব লাগে, তোমালোকৰ যদি ইচ্ছা হয়, তেনেহলে মই তোমালোকলৈ ইহুদী সকলৰ ৰজাক এৰি দিম নে?” ৪০ তেতিয়া তেওঁলোকে আকৌ আটাই পাৰি ক’লে, “এই মনুহ জনক নহয় কিন্তু বাৰাব্বাক এৰি দিয়ক।” সেই বাৰাব্বা এটা ডকাইত আছিল।

১৯ অধ্যায়

১ তেতিয়া পীলাতে যীচুক চাবুকে কোবাবলৈ আদেশ দিলে। ২ তাৰ পাছত সৈন্য সকলে কাঁইটেৰে কিৰীটি সাজি যীচুক মূৰত দি, বেঙেনা বৰণীয়া কাপোৰ পিন্ধালে; ৩ ইয়াৰ পাছত তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি কবলৈ ধৰিলে, “অভিনন্দন, হে ইহুদী সকলৰ ৰজা, জয় হওক!” এইদৰে কৈ তেওঁক চৰ মাৰিবলৈ ধৰিলে। ৪ পীলাতে আকৌ বাহিৰলৈ গৈ মানুহবোৰক ক’লে, “চোৱা, মই এওঁত একো দোষ নাপালো আৰু সেয়েহে তোমালোকে জানিবৰ কাৰণে, এওঁক তোমালোকৰ সন্মুখলৈ উলিয়াই আনিছো।” ৫ এনেতে যীচুক কাঁইটৰ কিৰীটি আৰু বেঙেনা বৰণীয়া কাপোৰেৰে বাহিৰলৈ উলিয়াই আনিলে। পীলাতে তেওঁলোকক ক’লে “চোৱা এইজনেই সেই মানুহ!” ৬ তেতিয়া প্ৰধান পুৰোহিত আৰু ৰক্ষক সকলে যীচুক দেখি, আটাই পাৰি ক’লে, “কৰুচত দিয়ক, কৰুচত দিয়ক।” পীলাতে তেওঁলোকক ক’লে, “তোমালোকে নিজে এওঁক নি কৰুচত দিয়াগৈ; কিয়নো মই এওঁত একো দোষ নাপালো।” ৭ ইহুদী সকলে পীলাতক উত্তৰ দিলে, “আমাৰ এক বিধান আছে, সেই বিধানৰ মতে তাৰ প্ৰাৰ্থনা হোৱা উচিত; কিয়নো সি নিজকে নিজে ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ বুলি দাবী কৰে।” ৮ তেতিয়া পীলাতে এই কথা শুনি বৰ ভয় পালে, ৯ তেওঁ পিৰটৰিয়মৰ ভিতৰলৈ সোমাই যীচুক আকৌ সুধিলে, “তুমি ক’ৰ পৰা আহিছা?” কিন্তু যীচুৱে তেওঁক একো উত্তৰ নিদিলে।

১০ তেতিয়া পীলাতে তেওঁক ক’লে, “তুমি মোক একো কথা নোকোৱা নে? তোমাক যে এৰি দিবলৈ মোৰ ক্ষমতা আছে আৰু তোমাক কৰুচত দিবলৈকো মোৰ ক্ষমতা আছে, ইয়াক তুমি নাজানা নেকি?” ১১ যীচুৱে তেওঁক উত্তৰ দিলে, “ওপৰৰ পৰা ক্ষমতা নিদিয়া হ’লে, মোৰ বিৰুদ্ধে তোমাৰ একো ক্ষমতা নহ’লহেঁতেন; এই কাৰণে, যি জনে তোমাৰ হাতত মোক শোধাই দিলে; তেওঁৰেই পাপ গুৰুতৰ।”

১২ এই উত্তৰ শুনি পীলাতে তেওঁক এৰি দিবলৈ উপায় বিচাৰিলে; কিন্তু ইহুদী সকলে আটাই পাৰি ক’লে, “যদি এওঁক এৰি দিয়ে, তেন্তে আপুনি চীজাৰৰ বন্ধু নহয়; যি কোনোৱে নিজকে নিজে ৰজা পাতে, তেওঁ চীজাৰৰ বিৰুদ্ধে কথা কয়।” ১৩ এইবোৰ কথা শুনি, পীলাতে যীচুক পুনৰ বাহিৰলৈ অনালে, আৰু ইব্ৰী ভাষাৰে যাক গব্বথা বোলে, এনে শিলপতা নামেৰে ঠাইত সোধ-বিচাৰ কৰিবলৈ বিচাৰৰ আসনত বহিল। ১৪ তেতিয়া নিস্তাৰ-পূৰ্বৰ আয়োজনৰ দিনৰ প্ৰায় বাৰটা বজাৰ সময় হৈছিল আৰু পীলাতে ইহুদী সকলক ক’লে, “চোৱা, এয়া তোমালোকৰ ৰজা!” ১৫ তেতিয়া তেওঁলোকে আটাই পাৰি ক’লে, “দূৰ কৰক, দূৰ কৰক, কৰুচত দিয়ক।” পীলাতে তেওঁলোকক ক’লে, তোমালোকৰ ৰজাক নো কৰুচত দিম নে? প্ৰধান পুৰোহিত সকলে উত্তৰ দিলে, “চীজাৰৰ বাহিৰে আমাৰ আন ৰজা নাই।” ১৬ তেতিয়া পীলাতে যীচুক কৰুচত দিবলৈ, তেওঁলোকৰ হাতত শোধাই দিলে।

যীচুক কৰুচত মৃত্যু

১৭ তাৰ পাছত তেওঁলোকে যীচুক বাহিৰলৈ লৈ আহিল আৰু নিজৰ কাৰণে কৰুচৰ ভাৰ বৈ, ইব্ৰী ভাষাৰে যাক গলগথা †† বোলে, এনে মূৰৰ লাউখোলা নামেৰে ঠাইলৈ লৈ গ’ল। ১৮ সেই ঠাইতে তেওঁলোকে যীচুক কৰুচত দিলে। তেওঁৰ লগত আন দুজনক মানুহক দুইকাষে ৰাখি যীচুক মাজত কৰুচত দিলে। ১৯ পীলাতে এখন জাননী লিখি কৰুচৰ ওপৰত লগাই দিলে। তাত এই কথা লিখা আছিল, “নাচৰতীয়া যীচু, ইহুদী সকলৰ ৰজা।” ২০ এই জাননী ইব্ৰী, বোম্বীয়া আৰু গ্ৰীক ভাষাৰে লিখা আছিল;

††১৯:১৭ বা মূৰৰ লাউখোলা(কালভাৰি)

আৰু যীচুক কৰুচত দিয়া ঠাই নগৰৰ ওচৰ হোৱাত, ইহুদী সকলৰ বহু লোকে সেই জাননী খন পঢ়িলে। ২১ এই কাৰণে ইহুদী সকলৰ প্ৰধান পুৰোহিত সকলে পীলাতক ক'লে, "ইহুদী সকলৰ ৰজা" এই কথা নিলিখিব; কিন্তু 'মই ইহুদী সকলৰ ৰজা', এই বুলি এওঁ কৈছিল, ইয়াকে লিখক।" ২২ পীলাতে উত্তৰ দিলে, "মই যি লিখিলোঁ, লিখিলোঁৱেই।" ২৩ পাছত সৈন্য সকলে যীচুক কৰুচত দিলে, তেওঁৰ পিন্ধা কাপোৰ চাৰি ভাগ কৰি, গাইপতি এভাগ এভাগ ল'লে; আৰু তেওঁৰ চোলাও ল'লে। সেই চোলা সিয়নি নোহোৱাকৈ ওপৰৰে পৰা গোটেইটো বোৱা আছিল। ২৪ এই কাৰণে তেওঁলোকে পৰস্পৰে ক'লে, "এইটো চোলা আমি ফালি নেপেলাও, কিন্তু এইটো পাবৰ বাবে চিঠি খেলোৱা হওক।" শাস্ত্ৰবীৰ বচন সিদ্ধ হবলৈ এনে হ'ল। "তেওঁলোকে নিজৰ মাজত মোৰ পিন্ধা কাপোৰ ভাগ বাঁচি ল'লে।

ইয়াক নাফালি কোনে পাব চিঠি খেলালে?"।

২৫ এতেকে সৈন্য সকলে এইবোৰ কৰ্ম কৰিলে। যীচুক কৰুচৰ ওচৰতে তেওঁৰ মাক, মাকৰ ভনীয়েক, ক্লোপাৰ তিৰোতা মৰিয়ম, আৰু মগ্দলীনী মৰিয়ম থিয় হৈ আছিল। ২৬ যেতিয়া যীচুৱে তেওঁৰ মাক আৰু যি শিষ্যক তেওঁ পেৰম কৰিছিল, সেই শিষ্য ওচৰত থিয় হৈ থকা দেখিলে, তেতিয়া তেওঁ মাকক ক'লে, "হে নাৰী, চোৱা, তোমাৰ পুত্ৰ! ২৭ তেতিয়া তেওঁ সেই শিষ্যকো ক'লে, "চোৱা, সৌৱা তোমাৰ মাতৃ!" সেই সময়ৰে পৰা সেই জন শিষ্যই তেওঁক নিজৰ ঘৰলৈ লৈ গ'ল। ২৮ ইয়াৰ পাছত যীচুৱে বুজিলে যে সকলো কৰ্ম এতিয়া শেষ হ'ল; সেয়েহে শাস্ত্ৰবীৰ বচন সিদ্ধ হ'বৰ কাৰণে ক'লে, "মোৰ পিয়াহ লাগিছে।" ২৯ সেই ঠাইত চিৰকাৰে পূৰ হোৱা এটা পাত্ৰ আছিল; তাতে তেওঁলোকে চিৰকাৰে পূৰ হোৱা স্পঞ্জ এডোখৰ এচোব এডালত লগাই, তেওঁৰ মুখত দিলে। ৩০ তাতে যীচুৱে সেই চিৰকা পাই ক'লে, "সিদ্ধ হ'ল"; তাৰ পাছত তেওঁ মূৰ দোৱাই আত্মা অৰ্পণ কৰিলে।

যীচুক মৈদাম দিয়া

৩১ সেই দিন আয়োজন-দিন হোৱাত, বিশৰাম বাৰত দেহ কৰুচৰ ওপৰত নাথাকে, (কিয়নো সেই বিশৰাম বাৰ বৰ-দিন আছিল,) এই কাৰণে তেওঁলোকৰ ভৰি ভাঙি, দেহ তললৈ নমাবৰ বাবে ইহুদী সকলে পীলাতৰ ওচৰত গৈ সুধিলে। ৩২ তাতে সৈন্য সকলে আহি, যীচুক লগত কৰুচত দিয়া, প্ৰথম আৰু দ্বিতীয়জনৰো ভৰি ভাঙিলে। ৩৩ কিন্তু যেতিয়া যীচুক ওচৰলৈ আহিল, তেতিয়া তেওঁৰ মৃত্যু হোৱা দেখি, ভৰি নাভাঙিলে।

৩৪ তথাপি সৈন্য সকলৰ এজনে বৰছাৰে শোঁচ মাৰি তেওঁৰ কোষ হানিলে; আৰু তেতিয়াই তাৰ পৰা তেজ আৰু পানী ওলাই আহিল। ৩৫ এই ঘটনা যি জনে দেখিলে সেই জনে আহি এই বিষয়ে সাক্ষ্য দিলে, তেওঁৰ সাক্ষ্য সত্য; আৰু তেওঁ জনে যে তেওঁ সত্য কথা কৈছে, এই কাৰণে তোমালোকেও যেন বিশ্বাস কৰা। ৩৬ কিয়নো "তেওঁৰ এডাল হাড়ো ভঙা নহব", ধৰ্মশাস্ত্ৰৰ এই বচন সিদ্ধ হ'বলৈহে, এই সকলো ঘটনা ঘটিল। ৩৭ ধৰ্মশাস্ত্ৰই পুনৰ আন এঠাইত কৈছে, "তেওঁলোকে যি জনক বিক্ৰিলে, সেই জনলৈকে দৃষ্টি কৰিব।" ৩৮ ইয়াৰ পাছত অৰিমাথিয়া নগৰৰ যোচেফ নামেৰে যীচুক এজন শিষ্যই, যি জন ইহুদী সকলৰ ভয়ত গোপনে আছিল, সেই জনে যীচুক দেহ নিবৰ বাবে পীলাতৰ ওচৰত গৈ সুধিলে; তাতে পীলাতে অনুমতি দিয়াত, তেওঁ গৈ যীচুক দেহটো নমাই লৈ গ'ল। ৩৯ তেওঁৰ লগত নীকদীমো আহিছিল, এই জনে প্ৰথমবাৰ ৰাতি যীচুক চাবলৈ তেওঁৰ ওচৰলৈ গৈছিল, তেৱেঁ আহি গন্ধৰসেৰে মিহলি হোৱা তিৰশ কিলোগ্ৰাম মিহলি কৰা সুগন্ধি আনিলে। ৪০ এইদৰে তেওঁলোকে যীচুক দেহ লৈ, ইহুদী সকলৰ মৈদামত থোৱা ৰীতি অনুসৰি সেই সুগন্ধি সানি শণ সূতাৰ মিহি কাপোৰেৰে মেৰিয়াই তেওঁক মৈদামত থলে। ৪১ আৰু যি ঠাইত যীচুক কৰুচত দিয়া হৈছিল, সেই ঠাইতে এখন বাগিচা আছিল; সেই বাগিচাতে কেতিয়াও কোনো লোকক নোখোৱা, এনে এটা নতুন মৈদামো আছিল। ৪২ কাৰণ সেই দিনা ইহুদী সকলৰ আয়োজন-দিন হোৱাত, সেই মৈদাম ওচৰত থকা কাৰণে, তেওঁলোকে তাতে যীচুক শুৱাই থলে।

২০ অধ্যায়

১ সপ্তাহৰ প্ৰথম দিনা অতি ৰাতিপুৱা, আন্ধাৰ থাকোতেই, মগ্দলীনী মৰিয়মে মৈদামৰ ওচৰত গৈ, মৈদামৰ পৰা শিলচটা আতৰাই থোৱা দেখিলে। ২ তাতে তেওঁ দৌৰি মাৰি, চিমোন পিতৰ আৰু যীচুক পিৰয় সেই আন শিষ্যৰ ওচৰলৈ গৈ, তেওঁলোকক ক'লে, কোনাবোৰি প্ৰভুক মৈদামৰ পৰা নিলে; কিন্তু তেওঁক ক'ত থলে, সেই বিষয়ে আমি নাজানো। ৩ তাতে পিতৰ আৰু সেই আন শিষ্য সকল বাহিৰলৈ ওলাই আহি মৈদামৰ ওচৰলৈ গ'ল। ৪ তেওঁলোক দুয়ো একেলগে দৌৰি গ'ল, কিন্তু অন্য শিষ্য জন পিতৰক পাছ পেলাই আগত দৌৰি গৈ আগেয়ে মৈদামৰ ওচৰ পালেগৈ; ৫ আৰু তেওঁলোকে চাপৰি চাই, পৰি থকা শণ সূতাৰ মিহি কাপোৰ দেখিলে, কিন্তু মৈদামৰ ভিতৰলৈ নোসোমাল। ৬ তাতে চিমোন পিতৰে তেওঁৰ পাছে পাছে আহি মৈদামত সোমাল, আৰু দেখিলে যে, শণ সূতাৰ মিহি কাপোৰ কেইখন সেই ঠাইতে পৰি আছে, ৭ কিন্তু যি গামোচা তেওঁৰ মূৰত আছিল, সেই গামোচা সেইবোৰ কাপোৰৰ লগত নাই, সুকীয়াকৈ এঠাইত মেৰিয়াই থোৱা আছে। ৮ ইয়াৰ পাছত যি জন শিষ্য মৈদামলৈ প্ৰথমতে গৈছিল তেওঁ ভিতৰলৈ সোমাই সকলো দেখি বিশ্বাস কৰিলে। ৯ কাৰণ ধৰ্মশাস্ত্ৰত এই কথা কোৱা হৈছে যে মৃত

লোক সকলৰ মাজৰ পৰা তেওঁ পুনৰায় উঠিব, শাস্ত্ৰৰ এই শিক্ষা তেওঁলোকে এতিয়ালৈকে বুজা নাই। ১০ তাতে সেই দুজন শিষ্য পুনৰ নিজৰ ঘৰলৈ গুচি গ'ল।

মগ্দলীনী মৰিয়মে পুনৰ্ৰুখিত যীচুক দেখা পোৱা

১১ কিন্তু মৰিয়মে মৈদামৰ বাহিৰত থিয় হৈ কাণ্ডি আছিল; আৰু কাণ্ডি কাণ্ডি মৈদামৰ ভিতৰলৈ মূৰ দোৱাই চকু ফুৰালে, ১২ যীচুৰ দেহ শুৱাই খোৱা ঠাইৰ মূৰ-শিতানত এজন আৰু ভৰি-পথানত এজন, এনেদৰে দুজন শুক্ল বস্ত্ৰৰ পৰিধান কৰা স্বৰ্গৰ দূতক বহি থকা দেখিলে। ১৩ তেতিয়া তেওঁলোকে মৰিয়মক সুধিলে, “হে নাৰী, কিয় কাণ্ডিছা”? তেওঁ ক'লে কোনোবাই মোৰ প্ৰভুক নিলে; কিন্তু তেওঁক ক'ত থলে নাজানো।” ১৪ এইকথা কৈ, তেওঁ পাছ ফাললৈ মূখ ঘূৰাই, যীচুক থিয় হৈ থকা দেখিলে; কিন্তু তেৱেঁই যে যীচু, তেওঁ চিনি নাপালে। ১৫ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক সুধিলে, “হে নাৰী, তুমি কিয় কাণ্ডিছা? কোন জনক নো বিচাৰিছা?” তেতিয়া তেওঁ বাৰীচোৱা বুলি ভাবি তেওঁক ক'লে, “হে মহাশয়, আপুনি যদি তেওঁক এই ঠাইৰ পৰা নিলে, তেন্তে ক'ত থলে, মোক কওক; মই তাৰ পৰা তেওঁক লৈ যাম।”

১৬ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “অ, মৰিয়ম!” তাতে তেওঁ মূখ ঘূৰাই ইবৰী ভাষাৰে ক'লে “ৰব্বুণি” ইয়াৰ অৰ্থ, হে “শুৰু”। ১৭ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “তুমি মোক নুচুবা, কিয়নো মোৰ পিতৃৰ ওচৰলৈ এতিয়ালৈকে মই উঠা নাই। কিন্তু তুমি মোৰ ভাই সকলৰ ওচৰলৈ গৈ তেওঁলোকক কোৱা গৈ, যি জন মোৰ পিতৃ আৰু তোমালোকৰো পিতৃ; আৰু মোৰ ঈশ্বৰ আৰু তোমালোকৰো ঈশ্বৰ, তেওঁৰ ওচৰলৈ মই উঠি যাওঁ।” ১৮ তেতিয়া মগ্দলীনী মৰিয়ম গ'ল আৰু শিষ্য সকলক এই সম্বাদ দিলে যে, “মই প্ৰভুক দেখিলোঁ!” মৰিয়মে তেওঁলোকক জনালে যে তেৱেঁই মোক এই কথা ক'লে।

শিষ্য সকল আৰু খোমাৰ বিশ্বাস

১৯ এতিয়া সন্ধ্যাৰ সময়, এই দিন সপ্তাহৰ প্ৰথম দিন আছিল, শিষ্য সকল এটা ঘৰত গোট খালে তেওঁলোক থকা ঘৰৰ দুৱাৰবোৰ ইহুদী সকলৰ ভয়ত বন্ধ কৰি ল'লে, তেতিয়া যীচুৱে আহি তেওঁলোকৰ মাজত থিয় হৈ ক'লে “তোমালোকৰ শান্তি হওক”। ২০ এই কথা কোৱাৰ পাছত তেওঁ তেওঁলোকক তেওঁৰ হাত দুখন আৰু কোষ দেখুৱালে। তাতে শিষ্য সকলে প্ৰভুক দেখি আনন্দ কৰিলে। ২১ এই কাৰণে যীচুৱে তেওঁলোকক পুনৰ ক'লে, “তোমালোকৰ শান্তি হওক, পিতৃয়ে যেনেকৈ মোক পঠালে, ময়ো তেনেকৈ তোমালোকক পঠিয়াই দিম।” ২২ এই কথা কৈ তেওঁ তেওঁলোকৰ ওপৰত নিশ্বাস পেলাই ক'লে, “পিতৃৰ আত্মা গ্ৰহণ কৰা”। ২৩ তোমালোকে যি সকলৰ পাপ ক্ষমা কৰিবা, তেওঁলোকৰ পাপ ক্ষমা কৰা হব; আৰু যি সকলৰ পাপ ক্ষমা নকৰা, তেওঁলোকৰ পাপ ক্ষমা কৰা নহবা”

২৪ খোমা, বাৰ জনৰ মাজৰ যাক দিদ্ৰমো বোলে, তেওঁ যীচু অহা সময়ত তেওঁলোকৰ লগত নাছিল। ২৫ এতেকে আন শিষ্য সকলে তেওঁক ক'লে, “আমি প্ৰভুক দেখিলোঁ”। কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “তেওঁৰ হাতত গজালৰ চিন নেদেখিলে আৰু গজালৰ চিনত মোৰ আঙুলি নুসুমুৱালে, আৰু তেওঁৰ কোষত হাত নুসুমুৱালে মই কোনোমতে বিশ্বাস নকৰোঁ।”

২৬ আকৌ আঠ দিনৰ পাছত, তেওঁৰ শিষ্য সকল খোমাৰ সৈতে ভিতৰত থাকোঁতে, দুৱাৰ বন্ধ হৈ থকাতো, যীচুৱে আহি মাজত থিয় হৈ ক'লে, “তোমালোকৰ শান্তি হওক”। ২৭ তেতিয়া তেওঁ খোমাক ক'লে, “ইয়াত তোমাৰ আঙুলি দি, মোৰ হাত চোৱা; আৰু তোমাৰ হাত মেলি, মোৰ কোষত সুমুৱাৱা অবিশ্বাসী নহৈ বিশ্বাসকাৰী হোৱা”। ২৮ খোমাই উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, “হে মোৰ প্ৰভু, হে মোৰ ঈশ্বৰ”! ২৯ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “মোক দেখাৰ কাৰণেহে তুমি বিশ্বাস কৰিছা। যি সকলে নেদেখিও বিশ্বাস কৰে, তেওঁলোকেই ধন্য”।

উপসংহাৰ—এই শুভবৰ্তা লিখাৰ উদ্দেশ্য

৩০ যীচুৱে তেওঁৰ শিষ্য সকলৰ আগত ইয়াতকৈয়ো অনেক চিন দেখুৱাইছিল, যি বোৰ এই পুস্তকত লিখা নাই। ৩১ কিন্তু যীচু যে ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ খৰীষ্ট, ইয়াক যেন তোমালোকে বিশ্বাস কৰা, বিশ্বাস কৰি তেওঁৰ নামত যেন জীৱন পোৱা, এই কাৰণে এইবোৰ কথা লিখা হ'ল।

২১ অধ্যায়

গালীল সাগৰৰ তীৰত যীচুৱে কেইজনমান শিষ্যক দৰ্শন দিয়া

২১ এই সকলোবোৰ ঘটনা যোৱাৰ পাছত যীচুয়ে নিজকে তিবিৰিয়া সাগৰৰ দাঁতিত শিষ্য সকলৰ সন্মুখত দেখা দিলে। এই ভাবে যীচুৱে পুনৰ শিষ্য সকলক দৰ্শন দিলে: ২ ১১ চিমোন পিতৰ আৰু যাক দিদুমো বোলে, সেই খোমা, আৰু গালীল প্ৰদেশৰ কাৰ্না নগৰত থকা নথনেল আৰু চিবদিয়ৰ পুতেক দুজন আৰু আন দুজন যীচুৰ শিষ্য, এওঁলোক সকলোৱে একে ঠাইতে আছিল। ৩ চিমোন পিতৰে তেওঁলোকক ক'লে, “মই মাছ মাৰিবলৈ যাওঁ”। তেওঁলোকে ক'লে “আমিও, তোমাৰ লগত যাওঁ”। এই বুলি তেওঁলোক ওলাই গৈ নাৱত উঠিল; কিন্তু সেই ৰাতি তেওঁলোকে একোকে নাপালে। ৪ পাছত ৰাতি পুৱালত, যীচু বামত থিয় হ'ল; কিন্তু তেওঁ যে যীচু, ইয়াক সেই শিষ্যকেইজনে নাজানিলে। ৫ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক সুধিলে, “হেৰ যুব সকল, তোমালোকৰ লগত কিবা খোৱা বস্তু আছে নে?” তেওঁলোকে তেওঁক উত্তৰ দিলে, “নাই”। ৬ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “নাৱৰ সোঁফালে জাল পেলোৱা, তেতিয়াহে পাবা”। তাতে তেওঁলোকে জাল পেলোলে আৰু বহুত মাছ লাগিল, মাছৰ ভৰত, জাল টানি তুলিবই নোৱাৰিলে। ৭ তেতিয়া যীচুৰ প্ৰিয় (প্ৰেমৰ) শিষ্যই পিতৰক ক'লে, “এৱেঁই প্ৰভু”। যেতিয়া চিমোন পিতৰে এই কথা শুনিলে যে, এৱেঁই ঈশ্বৰ, তেতিয়া তেওঁ গাত চোলা পিন্ধি নিজেই জাঁপ মাৰি সাগৰত পৰিল (কিয়নো তেওঁ সাধাৰণভাবে কাপোৰ পিন্ধি আছিল)। ৮ কিন্তু আন শিষ্যকেইজনে, মাছে সৈতে জাল টানি টানি নাৱেৰে আছিল; তেওঁলোক বাম পাৰ্বেল বেছি দ্ৰৱ নাছিল, কিয়নো তেওঁলোক বামৰ পৰা দ্ৰুশ হাত মানৰ অধিক আতৰত নাছিল। ৯ পাছত তেওঁলোক বামত উঠিল, তাতে কয়লাৰ জুইৰ ওপৰত মাছ আৰু পিঠা দেখিলে।

১০ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “এতিয়া যিবোৰ মাছ ধৰিলা তাৰ পৰা কিছুমান মাছ আনাগৈ”। ১১ তেতিয়া চিমোন পিতৰে নাৱত উঠি, এশ দুইকুৰি ভেৰ টা; বৰ মাছেৰে ভৰি থকা জাল টানি বামলৈ তুলিলে; ইমানবোৰ মাছ লাগিলতো, জাল নাফাটিল। ১২ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “আহা তোমালোকে পুৱাৰ আহাৰ ভোজন কৰাই”। তেতিয়া, তেৱেঁই যে প্ৰভু, ইয়াকে জানি “তুমি নো কোন?” এই বুলি সুধিবলৈ শিষ্য সকলৰ মাজৰ কোনো এজনৰ সাহস নহ'ল। ১৩ পাছত যীচুৱে আহি, পিঠা আৰু মাছ লৈ তেওঁলোকক দিলে। ১৪ মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা উঠাৰ পাছত, এইদৰে তৃতীয় বাৰ যীচুৱে শিষ্য সকলক দৰ্শন দিলে।

যীচুৱে পিতৰক প্ৰশ্ন ধৰা, আৰু আদেশ দিয়া

১৫ তেওঁলোকে আহাৰ গ্ৰহণ কৰাৰ পাছত, যীচুৱে চিমোন পিতৰক সুধিলে, “হে যোহনৰ পুতেক চিমোন, তুমি এওঁলোতকৈ মোক অধিক প্ৰেম কৰা নে?” “পিতৰে তেওঁক ক'লে, “হয় প্ৰভু; মই যে আপোনাক প্ৰেম কৰোঁ, আপুনি জানে”। যীচুৱে তেওঁক ক'লে “মোৰ মেৰ পোৱালি সকলক চৰোৱা”। ১৬ পুনৰ দ্বিতীয় বাৰ তেওঁ সুধিলে, “হে যোহনৰ পুতেক চিমোন তুমি মোক প্ৰেম কৰা নে?” পিতৰে তেওঁক ক'লে, “হয় প্ৰভু; আপোনাক মই প্ৰেম কৰোঁ, এই বিষয়ে আপুনি জানে”। যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “মোৰ মেৰবোৰ প্ৰতিপালন কৰা”। ১৭ তৃতীয় বাৰ তেওঁ সুধিলে, “হে যোহনৰ পুতেক চিমোন, তুমি মোক প্ৰেম কৰা নে?” পিতৰে অসন্তোষ কৰি ক'লে, তেওঁ কিয় আকৌ তৃতীয় বাৰ এই কথা সুধিলে, “তুমি মোক ভাল পোৱা নে?” তেওঁ ক'লে “হে প্ৰভু, আপুনি সকলো জানে; মই যে আপোনাক প্ৰেম কৰোঁ, আপুনি জানে”। যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “মোৰ মেৰবোৰক চৰোৱা। ১৮ মই তোমাক সচাকৈ কওঁ, তুমি ডেকা কালত, নিজে নিজৰ কঁকাল বান্ধি, য'লৈকে ইচ্ছা ত'লৈকে গৈছিল; কিন্তু যেতিয়া তুমি বুঢ়া হ'বা, তেতিয়া হাত মেলিবা আৰু আন লোকে তোমাৰ কঁকাল বান্ধি, তোমাৰ য'লৈ যাবৰ ইচ্ছা নাই, ত'লৈকে তোমাক লৈ যাব”। ১৯ তেতিয়া যীচুৱে এই সকলো কথাৰে বুজাই দিলে যে তেওঁ কেনে মৰণেৰে ঈশ্বৰক মহিমামান্বিত কৰিব। এই বুলি যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “মোৰ পাছে পাছে আহা”। ২০ তেতিয়া পিতৰে মুখ ঘূৰাই, যি জনে ৰাতিৰ ভোজনৰ সময়ত, যীচুৰ বুকুলৈ হাউলি গৈ সুধিছিল “হে প্ৰভু, আপোনাক শতৰুৰ হাতত কোনে শোধাই দিব?” যীচুৰ সেই প্ৰিয় শিষ্যক পাছে পাছে অহা দেখিলে। ২১ তাতে পিতৰে তেওঁক দেখি, যীচুক সুধিলে, “হে প্ৰভু, এই মানুহ জনৰ কি অৱস্থা হ'ব?”

২২ তেতিয়া যীচুৱে ক'লে, “মই অহালৈকে তেওঁ যেন মোক ৰখি থাকে”, মই যদি এনেদৰে থকাটো বিচাৰো, তেনেহলে তাৰ পৰা তোমাৰ কি হ'ব? তুমি মোক অনুসৰণ কৰা”। ২৩ এই কথা ভাই সকলৰ মাজত বিয়পি গ'ল; সেই শিষ্য নমৰিব বুলি যীচুৱে তেওঁক কোৱা নাই; কিন্তু “মই অহালৈকে তেওঁ যেন মোক ৰখি থাকে, মই যদি এনেদৰে থকাটো বিচাৰো, তেনেহলে তাত তোমাৰ কি কাম? অকল ইয়াকেহে কৈছিল।”

##২১:১ ২ কৰি৫:৭ ১পি ১:৮।

##২১:২ পা ২০:২৮; ১পি ৫:২-৪।

২৪ যি জনে এইবোৰৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিছে আৰু এইবোৰ লিখিলে, এৱেঁই সেই শিষ্য; আমি জানো যে, তেওঁৰ সাক্ষ্য সত্য।
২৫ ইয়াৰ বাহিৰেও যীচুৱে বহু কৰ্ম কৰিলে। সেই সকলোকে এটা এটাকৈ লিখিবলৈ গ'লে, যিমানবোৰ পুস্তক হ'ব, বোধ কৰোঁ,
সিমানবোৰ পৃথিবীতো নধৰিব।

Acts

পশিষ্যচরিত

১ অধ্যায়।

শিষ্যসকলৰ আগত পৱত্নু যীচুৰ স্বৰ্গাৰোহণ

১ হে থিয়ফিল, মই প্ৰথম প্ৰৱন্ধত আৰম্ভণীৰে পৰা যীচুক স্বৰ্গলৈ নিয়া দিনলৈকে তেওঁ যি কি কৰ্ম কৰিলে আৰু উপদেশ দিলে, সেই সকলোবোৰৰ বিষয়ে লিখিলো। ২ যীচুৱে মনোনীত কৰা পাঁচনিসকলক পৱিত্ৰ আত্মাৰে ওপৰলৈ তুলি নিয়া দিনলৈকে তেওঁ নিৰ্দেশ দিলে। ৩ কক্ৰটীয়মৃত্যুৰ দুখভোগৰ পাছত তেওঁ সেই পাঁচনিসকলৰ আগত সময়ে সময়ে দেখা দি নিজকে জীৱিত প্ৰমাণ কৰিলে। এইদৰে যীচুৱে চল্লিশ দিনলৈকে দৰ্শন দি ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ কথা কলে। ৪ এদিন পাঁচনিসকলৰ সৈতে সমবেত হোৱা সময়ত তেওঁ এই আজ্ঞা দিলে- “তোমালোকে যিক্ৰচালেম এৰি নাযাবা, কিন্তু মোৰ পৰা পিতৃৰ যি অঙ্গীকাৰ শুনিলা, সেই অঙ্গীকাৰলৈকে বাট চাই থাকা। ৫ যোহনে পানীতহে বাপ্তিস্ম দিলে, কিন্তু কিছুদিনৰ পাছত তোমালোকক পবিত্ৰ আত্মাত বাপ্তিস্ম দিয়া হব।” ৬ পুণৰ গোট খোৱা সময়ত তেওঁলোকে যীচুক সুধিলে, “হে পৱত্নু, ইস্ৰায়েলক আপুনি এই কালতে পুণৰায় ৰাজ্য দিব নে?” ৭ তেতিয়া তেওঁলোকক তেওঁ ক’লে- “যি কাল আৰু সময় পিতৃয়ে নিজৰ অধীনত ৰাখিছে, সেই বিষয়ে তোমালোকে জানিবলৈ নোপোৱা। ৮ কিন্তু যেতিয়া তোমালোকৰ ওপৰত পবিত্ৰ আত্মা আহিব, তেতিয়া তোমালোক আত্মাত শক্তিশালী হবা। তোমালোকে যেতিয়া যিক্ৰচালেমকে আদি কৰি গোটাই যিহূদিয়া, চমৰীয়া দেশত আৰু পৃথিবীৰ সীমালৈকে মোৰ সাক্ষী হবা।” ৯ এই কথা কোৱাৰ পাছতে পৱত্নু যীচুক আকাশলৈ তুলি নিয়া হ’ল আৰু এচপৰা মেঘে তেওঁক ঢাকি ধৰিলে। তাতে তেওঁলোকে ওপৰলৈ চাই থাকিল, কিন্তু পুণৰবাৰ পৱত্নু যীচুক দেখা নাপালে। ১০ এইদৰে আকাশলৈ একেঠৰে চাই থাকোতে, হঠাৎ বগা কাপোৰ পিন্ধা দুজন লোক তেওঁলোকৰ ওচৰত থিয় হ’ল আৰু তেওঁলোকক কলে- ১১ “হে গালীল দেশৰ লোকসকল, তোমালোকে কিয় আকাশলৈ চাই আছা? এইজন যীচুক তোমালোকৰ কাষৰ পৰা স্বৰ্গলৈ নিয়া হ’ল। তোমালোকে তেওঁক যেনেকৈ স্বৰ্গলৈ যোৱা দেখিলা, সেইৰূপে তেওঁ আকৌ আহিব।” ১২ তাৰপাছত পাঁচনিসকল জৈতুন নামৰ পাহাৰৰ পৰা যিক্ৰচালেমলৈ উভতি আহিলা এই পাহাৰ যিক্ৰচালেমৰ পৰা বিশৰাম দিনলৈ ১৩ যোৱা বাটৰ সমান দূৰৈত অৱস্থিত ১৪ যেতিয়া তেওঁলোকে যিক্ৰচালেম নগৰ গৈ পালে, তাত তেওঁলোকে পিতৃ, যোহন, যাকোব, আন্দ্ৰিয়, ফিলিপ, থোমা, বাৰ্থলময়, মথি, আলফয়ৰ পুতেক যাকোব, উদ্দেশ্যগী চিমন আৰু যাকোবৰ পুতেক যিহূদা থকা ঘৰৰ ওপৰৰ কোঠালিলৈ গল। ১৫ তাতে তেওঁলোকে কেইগৰাকীমান মহিলা, যীচুৰ মাক মৰিয়ম আৰু তেওঁৰ ভায়েকসকলৰ সৈতে সকলোৱে এক মনেৰে প্ৰাৰ্থনাত লাগি থাকিল।

যিহূদাৰ পদত মন্তথিয়ক নিযুক্ত কৰা

১৬ সেই সময়ছোৱাত প্ৰয়াণ এশ বিশ জন শিষ্য গোট খোৱাত, পিতৃৰে উঠি ক’লে- ১৭ “হে ভাইসকল, শাস্ত্ৰীয় বচন সিদ্ধ হ’বলৈ যীচুক বন্দীকৰাৰ প্ৰয়োজন আছিল; কিয়নো যীচুক বন্দী কৰাসকলৰ যিহূদাই বাট দেখুওৱাৰ বিষয়ে পবিত্ৰ আত্মাই দায়ুদৰ মুখেৰে আগেয়ে প্ৰকাশ কৰিছিল। ১৮ তেওঁ আমাৰ মাজৰেই এজন আছিল আৰু এই পৰিচৰ্যা কাৰ্যৰ ভাগো পাইছিল। ১৯ দুৰ্দ্ধৰ্ম কৰি পোৱা বেচৰ ধনেৰে তেওঁ এডোখৰ মাটি কিনিলে আৰু তাতে তলমূৰকৈ পৰি যিহূদাৰ পেট ফাটি নাড়ী ভুঁক সকলো ওলাল। ২০ এই কথা যিক্ৰচালেমত নিবাস কৰা আটাই মানুহৰ মাজত বিয়পি পৰিল আৰু সেয়েহে তেওঁলোকৰ ভাষাত সেই মাটিৰ নাম হকলদামা, অৰ্থাৎ তেজৰ মাটি হ’ল।” ২১ পিতৃৰে পুণৰ ক’লে- “কিয়নো গীতমালা পুথিত লিখা আছে -

তেওঁৰ থকা ঠাই নিৰ্জন হওক,

তাত কোনো মানুহ নাথাকক;

(গীতমালা ৬৯:২৫)

আৰু আনে তেওঁৰ অধ্যক্ষ পদ পাওঁক।

(গীতমালা ১০৯:৮)

২২ গতিকে, পৱত্নু যীচুক যোহনে বাপ্তিস্ম দিয়া দিনৰে পৰা স্বৰ্গলৈ নিয়া দিনলৈকে যিসকল লোকে আমাৰ মাজত চলা-ফৰা কৰিছিল, ২৩ সেই সকলৰ মাজৰ এজন নিশ্চয়কৈ আমাৰে সৈতে তেওঁৰ পুণৰুথানৰ সাক্ষী হোৱাৰ প্ৰয়োজন আছে। ২৪ তেতিয়া লোকসমূহে যোচেফ, যিজনক বাৰ্চব্বা অথবা যুষ্ট নামেৰেও জনা যায় আৰু মন্তথিয়; এই দুয়োজনকে আগলৈ আনিলে। ২৫ পাছত

১১:১২ বিশৰাম দিন ফৰিচীসকলৰ বিধান। সেইদিনা তেওঁলোকে কোনো কাম নকৰে।

তেওঁলোকে প্ৰাৰ্থনা কৰি ক'লে- “হে প্ৰভু, তুমি অন্তৰ্যামী, সকলোৰে অন্তৰ জানা যিহুদাই পাপ কৰি নিজৰ যাবলগীয়া ঠাইলৈ যোৱাত, ২৫ সেই ঠাইত এই দুয়োজনৰ মাজৰ কোনজনক তুমি এই পৰিচৰ্যা আৰু পীচনিপদ লবলৈ মনোনীত কৰিছা, সেয়া প্ৰকাশ কৰা”। ২৬ পাছত তেওঁলোকে দুয়োজনৰ নিমিত্তে চিঠি খেলোতে মত্তথিয়ৰ নাম উঠিল আৰু তেওঁ এঘাৰ জন পীচনিৰ লগত গণিত হ'ল।

২ অধ্যায়।

পঞ্চাশ-দিনীয়া পৰ্বৰ দিনা পবিত্ৰৰ আত্মা নমা

২ পঞ্চাশ-দিনীয়া পৰ্বৰ দিনা যীচুৱে মনোনীত কৰা পীচনিসকল এঠাইত একেলগে গোট খাই আছিল। ২ সেই সময়ত অতিশয় বেগেৰে যোৱা ধুমুহাৰ নিচিনা এটা শব্দ স্বৰ্গৰ পৰা অকস্মাতে আহি যি ঘৰত পীচনিসকল বহি আছিল, সেই গোট্টেই ঘৰটো জুৰিলে। ৩ তেতিয়া তেওঁলোকৰ আগত জিভাৰ সদৃশ জুই ওলাই প্ৰতি জনৰ ওপৰত ৰৈ থাকিল। ৪ সেই সময়ত তেওঁলোক সকলোৱে পবিত্ৰৰ আত্মাৰে পূৰ হৈ, আত্মাই নিৰ্দেশ দিয়াৰ দৰে আন আন ভাষাৰে কথা কবলৈ ধৰিলে।

৫ সেই সময়ত যিৰূচালেমত বাস কৰা ইহুদীসকল আৰু আকাশৰ তলত থকা সকলো দেশৰ পৰা অহা ধৰ্মীয় ভক্তসকল সেই ঠাইত আছিল। ৬ যেতিয়া স্বৰ্গৰ পৰা অহা সেই শব্দ তেওঁলোকে শুনিবলৈ পালে তেতিয়া আতাইবোৰ গোট খালে আৰু প্ৰতি জনে তেওঁলোকৰ ভাষাৰে পীচনিসকলক কথা কোৱা শুনি কিংকৰ্তব্যবিমূঢ় হ'ল; ৭ তাতে আতাইবোৰ লোকে বিস্ময় মানিলে আৰু আচৰিত হৈ নিজৰ মাজতে ভুৱভুৱালে আৰু কলে, “যিসকলে এই কথা কৈছে, তেওঁলোক গাৰ্গীলৰ মানুহ নহয় নে? ৮ যদি সেয়ে সত্য হয়, তেনেহলে আমি প্ৰতিজনে নিজ নিজ মাতৃ-ভাষাত কেনেকৈ শুনিবলৈ পাইছোঁ?” ৯ পাৰ্থিয়া, মাদিয়া, এলাম, মেচুপতেমিয়া, যিছদা, কাপদকিয়া, পন্ত, এচিয়া, ১০ ফিলিগিয়া, পামফুলিয়া, মিচৰ, এই সকলো দেশৰ মানুহ আৰু কুৰীণীৰ ওচৰৰ লুবিয়াৰ সীমাত থকাসকল, ৰোম নগৰৰ পৰা অহা ইহুদীসকল আৰু ইহুদী ধৰ্ম লোৱা বিদেশী লোকসকল, ১১ কৰীত আৰু আৰব দেশৰ মানুহবোৰে নিজ নিজ মাতৃ-ভাষাত ঈশ্বৰৰ মহৎ কাৰ্য্যৰ কথা কৈ থকা শুনিবলৈ পোৱাত ১২ তেওঁলোকে বিস্ময় মানি সংশয় মনেৰে কোৱাকুই কৰি কলে “এই সকলোবোৰৰ অৰ্থ কি?” ১৩ কিন্তু কিছু সংখ্যক লোকে কলে, “এইবোৰ মানুহ ন দৰাক্ষাৰসেৰে মতলীয়া হৈছে।”

পিতৰৰ বক্তৃতা

১৪ তেতিয়া পিতৰে এঘাৰজন পীচনিৰে সৈতে থিয় হৈ বৰ মাতেৰে কলে, হে ইহুদী লোক সকল, হে আটাই যিৰূচালেম নিবাসীসকল, এই কথা আপোনালোকৰ জ্ঞাত হওঁক আৰু মোৰ কথালৈ কাণ দিয়ক। ১৫ আপোনালোকে যেনেকৈ ভাবিছে, তেনেকৈ এওঁলোক মতলীয়া নহয়, কাৰণ এতিয়া পুৱাৰ ন মানহে বাজিছে। ১৬ কিয়নো এই সকলো কথা যোৱেল ভাববাদীৰ যোগে কোৱা হৈছিলঃ

১৭ “ঈশ্বৰে কৈছে, শেষৰ দিনা সকলো মানুহৰ ওপৰত মোৰ আত্মা বাকি দিম,

তাতে তোমালোকৰ সতি-সন্ততিসকলে ভবিষ্যত বাণী প্ৰচাৰ কৰিব,

তোমালোকৰ যুৱকসকলে দৰ্শন পাব, তোমালোকৰ বৃদ্ধ লোকসকলে সপোন দেখিব।

১৮ আৰু সেই কালত মই তোমালোকৰ দাস-দাসীসকলৰ ওপৰত মোৰ আত্মা বাকি দিম, তাতে তেওঁলোকে ভবিষ্যত বাণী প্ৰচাৰ কৰিব

১৯ আৰু মই আকাশত অদ্ভুত লক্ষণ আৰু পৃথিবীতো নানা চিন যেনে, তেজ, জুই আৰু ধোঁৱা স্বৰূপ মেঘ দেখুৱাম।

২০ প্ৰভুৰ সেই মহৎ আৰু প্ৰসিদ্ধ দিন অহাৰ পূৰ্বেই, সূৰ্য্য আন্ধাৰ আৰু চন্দ্ৰ তেজৰ দৰে হ'ব।

২১ কিন্তু যি কোনোৱে প্ৰভুৰ নামত প্ৰাৰ্থনা কৰে, সি পৰিত্ৰাণ পাব।”

২২ হে ইস্ৰায়েলী লোকসকল, এই কথাবোৰ শুনক; নাচৰতীয়া যীচু আপোনালোকলৈ ঈশ্বৰৰ মনোনীত জন যে হয়, এই বিষয়ে আপোনালোকে জানি আছে; ঈশ্বৰে যে তেওঁৰ দবাৰাই আচৰিত আৰু অদ্ভুত কৰ্ম আৰু চিন আপোনালোকৰ আগত দেখুৱালে, সেয়াও আপোনালোকে জানে। ২৩ কাৰণ ঈশ্বৰৰ দবাৰা তেওঁ নিৰ্ণীত আৰু পূৰ্বৰ জ্ঞানেৰে তেওঁক তোলা হ'ল, কিন্তু আপোনালোকে তেওঁক দুষ্টৰ হাতৰ দবাৰাই কৰুচত তুলি বধ কৰিলে। ২৪ কিন্তু ঈশ্বৰে তেওঁক মৃত্যুৰ যাতনাৰ পৰা তেওঁক মুক্ত কৰি জীয়ালে, কিয়নো তেওঁ মৃত্যুৰ বন্ধনত থকা অসাধ্য।

২৫ তেওঁৰ বিষয়ে দায়ুদে কৈছিল, বোলে,

“মই সদায় প্ৰভুক মোৰ সন্মুখত দেখিলোঁ;

মই লৰচৰ নহবলৈ তেওঁ মোৰ সোঁ ফালে থাকে;

২৬ এই হেতুকে মোৰ মন আনন্দিত হৈছে, মোৰ জিভাই উল্লাস কৰিছে

আৰু মোৰ শৰীৰেও ভাৰযাৰে বাস কৰিব;

২৭ কিয়নো তুমি পৰলোকত মোৰ আত্মক নেৰিবা
আৰু তোমাৰ পবিত্ৰজনাক ক্ষয় পাবলৈ নিদিবা।

২৮ তুমি মোক জীৱনৰ পথ দেখুৱাবা আৰু তোমাৰ সনুখত যি আনন্দ, তাৰে মোক পূৰ কৰিবা।”

২৯ হে ভাইসকল, পিতৃকুলপতি দায়ুদৰ কথা তোমালোকৰ আগত স্পষ্টকৈ কব পাৰোঁ যে, তেওঁ মৰিল আৰু তেওঁক মৈদামত থোৱা হ'ল তেওঁৰ সেই মৈদাম আজিলৈকে আমাৰ মাজত আছে। ৩০ কিন্তু নিজে এজন ভাববাদী হৈ তেওঁৰ বংশৰ পৰা এজনক তেওঁৰ সিংহাসনত বহুৱাবলৈ, ঈশ্বৰে শপত খাই যি অঙ্গীকাৰ কৰিছিল, ৩১ সেই অঙ্গীকাৰৰ বিষয়ে জানিবলৈ পোৱাত, ভবিষ্যতৰ ঘটনালৈ চাই খৰীষ্টৰেই পুনৰ্জন্মৰ বিষয়ে কলে যেঃ

“তেওঁক পৰলোকত ত্যাগ কৰা নহ'ল আৰু তেওঁৰ শৰীৰো ক্ষয় নাপালো।”

৩২ সেই যীচুকে ঈশ্বৰে পুনৰায় মৈদামৰ পৰা জীৱিত কৰিলে, সেই ঘটনাৰ সাক্ষী আমি আছোঁ। ৩৩ এতেকে উত্তোলিত হৈ ঈশ্বৰৰ সোঁহাতে ওখ পদ পাই আৰু পবিত্ৰ-আত্মাৰ বিষয়ে পিতৃৰ পৰা প্ৰতিজ্ঞা পাই আপোনালোকে যি দেখিছে আৰু শুনি আছে, এইবোৰ তেওঁ বাকি দিলে।

৩৪ কিয়নো দায়ুদ হলে স্বৰ্গলৈ উঠা নাই, কিন্তু তেওঁ নিজেই এই কথা কলে,

“প্ৰভুৱে মোৰ প্ৰভুক কলে, মোৰ সোঁ ফালে বহি থাকা,

৩৫ যেতিয়ালৈকে মই তোমাৰ শত্ৰুবোৰক তোমাৰ ভৰিৰ পীৰা নকৰোঁ।”

৩৬ এই কাৰণে ইসৰায়েলৰ সকলো মানুহে ইয়াক নিশ্চয়কৈ জনা উচিত যে, যি জনক অৰ্থাৎ যি জন যীচুক আপোনালোকে ক্ৰক্ৰত দিলে, ঈশ্বৰে হলে তেওঁক প্ৰভু আৰু খৰীষ্ট পাতিলে।

তিনি হাজাৰ লোক মণ্ডলীভুক্ত হোৱা

৩৭ এই কথা শুনি তেওঁলোকৰ হৃদয় বিদ্বাক্ত, পিতৰ আৰু আন পাঁচনিসকলক তেওঁলোকে কলে, “হে ভাই সকল, আমি এতিয়া কি কৰিম?” ৩৮ তেতিয়া পিতৰে তেওঁলোকক কলে, “আপোনালোকে পাপ ক্ষমা পাবলৈ অনুতপ্ত হওঁক আৰু যীচু খৰীষ্টৰ নামেৰে প্ৰতিজ্ঞা বাস্তৱ গ্ৰহণ কৰক, তেনে কৰিলেহে আপোনালোকে পবিত্ৰ আত্মা দান পাবা। ৩৯ কিয়নো আপোনালোক আৰু আপোনালোকৰ সন্তানসকললৈ আৰু দূৰৈত থকা লোকসকলৰ কাৰণেও এই অঙ্গীকাৰ আছে যে, আমাৰ প্ৰভু পৰমেশ্বৰে সকলোকে নিমন্ত্ৰণ কৰিব।

৪০ ইয়াৰ উপৰিও তেওঁ ভালেমান কথাকে সাক্ষ্য দি তেওঁলোকক উদগণি দিলে আৰু কলে, “এই কুটিল লোকৰ পৰা নিজকে বক্ষা কৰক।” ৪১ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁৰ কথা গ্ৰহণ কৰি বাস্তৱ ললে আৰু সেই দিনাই প্ৰায় তিনি হাজাৰ লোকক তেওঁলোকৰ লগত লগ লগোৱা হ'ল। ৪২ পাছত তেওঁলোকে পাঁচনিসকলৰ উপদেশত, সহভাগিতাত, পিঠা ভঙাত আৰু প্ৰাৰ্থনাত লাগি থাকিল।

৪৩ তাতে পাঁচনিসকলৰ দ্বাৰাই অনেক অভুত লক্ষণ আৰু চিন দেখুওৱা হ'লত, তেতিয়া সকলো লোকৰ ভয় লাগিল। ৪৪ আৰু বিশ্বাস কৰা সকলোৱে একলগ হৈ সকলো সম্পত্তি ৰাজহুৱাকৈ ভাগ কৰিলে। ৪৫ আৰু তেওঁলোকৰ স্হাৰ আৰু অস্হাৰৰ সম্পত্তি বেচি যাৰ যি প্ৰয়োজন, সেইদৰে সকলোকে ভগাই দিলে।

৪৬ তাৰপাছত সকলোৱে এক উদ্দেশ্যত সদায় মন্দিৰলৈ গৈ থাকিল আৰু ঘৰে ঘৰে পিঠা ভাঙি ঈশ্বৰৰ স্তুতি কৰি, সকলোৱে আনন্দেৰে খোৱা-বোৱা কৰিলে। ৪৭ আৰু ঈশ্বৰৰ স্তুতি কৰি সকলো লোকৰ আদৰৰ পাত্ৰ হ'ল। প্ৰভুৱে দিনে দিনে পৰিত্ৰাণ পোৱা লোকসকলক তেওঁলোকৰ লগত লগ লগাই দিলে।

৩ অধ্যায়

পিতৰে এজন খোৰাক সৃষ্টি কৰা আৰু তাৰ ফল

১ এদিন প্ৰাৰ্থনাৰ সময়ত, অৰ্থাৎ দুপৰীয়া তিনিমান বজাত পিতৰ আৰু যোহন যিক্চালেম মন্দিৰলৈ গৈ আছিল। ২ তেনে সময়ত সেই মন্দিৰলৈ অহা লোকসমূহৰ ওচৰত মাগিবলৈ সেই মন্দিৰৰ সুন্দৰ নামৰ দুৱাৰ-মুখত যি জনক সদায় খোৱা হৈছিল, তেনে ওপজাৰে পৰা খোৱা মানুহ এজনক কিছুলোকে কঢ়িয়াই আনিলে। ৩ তেওঁ পিতৰ আৰু যোহনক সেই মন্দিৰত সোমাবলৈ ধৰা দেখি, ভিক্ষা পাবলৈ বিনয় কৰিলে। ৪ তেতিয়া পিতৰ আৰু যোহনে তেওঁলৈ একেথৰে চাই কলে, “আমালৈ চোৱা।” ৫ তেতিয়া তেওঁ কিছু পোৱাৰ আশাত তেওঁলোকলৈ চাই থাকিল। ৬ তেতিয়া পিতৰে কলে, “মোৰ লগত ৰূপ সোণ একো নাই, কিন্তু যি আছে সেয়াই তোমাক দিওঁ; নাচৰতীয়া যীচু খৰীষ্টৰ নামেৰে উঠি ফুৰা।” ৭ এনেতে তেওঁ তাৰ সোঁ হাতত ধৰি তুলি দিয়াত ভৰি আৰু গাঁঠিয়ে বল পালে। ৮ তাতে সেই মগনীয়াই লাফ মাৰি থিয় হৈ খোজকাঢ়ি ফুৰিলে আৰু ডেও মাৰি মাৰি ঈশ্বৰক স্তুতি কৰি তেওঁলোকৰ সৈতে মন্দিৰত সোমাল। ৯ তাতে সকলো লোকে তেওঁক খোজকাঢ়া আৰু ঈশ্বৰক স্তুতি কৰা

দেখিলে। ১০ পাছত তেওঁলোকে তেওঁক ধর্মধামৰ সুন্দৰ দুৱাৰত বহি ভিক্ষা খোজা মানুহ জন বুলি জানিবলৈ পোৱাত, তেওঁলৈ যি ঘটিল, সেই বিষয়ে বৰ আচৰিত হ'ল আৰু বিস্ময় মানিলে।

১১ সেই সুস্থ হোৱা খোৱা জনে পিতৰ আৰু যোহনক ধৰি থকা দেখি সকলো লোকে বিস্ময় মানিলে আৰু তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ বেগাই আহিল; তাতে তেওঁলোক থকা সেই ঠাই চলোমনৰ বাৰাণ্ডা বুলি জনাজাত আছিল। ১২ ইয়াকে দেখি পিতৰে লোকসমূহক কলে- “হে ইস্ৰায়েলীয়া লোকসকল, আপোনালোকে কিয় ইয়াত এই কাৰ্য দেখি বিস্ময় মানিছে? আমি আমাৰ শক্তিতে বা ভক্তিতে এই মানুহজনক খোজ কঢ়ালোঁ বুলি ভাবি আমালৈ কিয় একেথৰে চাই আছে? ১৩ যি জন যীচুৰ আপোনালোকে শতকৰ হাতত সোধাই দিলে আৰু পীলাতে এৰি দিবলৈ কোৱাৰ পাছতো তেওঁক এৰি দিবলৈ অস্বীকাৰ কৰিলে; অব্ৰাহাম, ইচহাৰ, যাকোবৰ ঈশ্বৰ, অৰ্থাৎ আমাৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ ঈশ্বৰে নিজৰ সেৱক সেই যীচু খৰীষ্টক মহিমাম্বিত কৰিলে। ১৪ কিন্তু সেই পবিত্ৰ আৰু ধাৰ্মিকজনক অস্বীকাৰ কৰি, নৰ-বধী এটাকহে মোকলাই দিবৰ বাবে আপোনালোকে নিবেদন কৰিলে ১৫ আৰু জীৱনদাতা জনক আপোনালোকে বধ কৰিলে; কিন্তু ঈশ্বৰে মৃতবোৰৰ মাজৰ পৰা তেওঁক তুলিলে, তাৰ সাক্ষী আমি আছোঁ ১৬ আৰু তেওঁৰ নামত বিশ্বাস কৰাৰ কাৰণে, এই যি মানুহজনক আপোনালোকে চিনি পাইছে, এওঁক তেওঁৰ নামেই বলৱান কৰিলে আৰু তেওঁ জন্মোৱা বিশ্বাসে আপোনালোকৰ সন্মুখত এওঁক সম্পূৰ্ণ সুস্থ কৰি খোজ কঢ়ালে।

১৭ হে ভাইসকল মই জানিছোঁ, আপোনালোকৰ শাসনকর্তাসকলে আৰু আপোনালোকে নুবুজিয়ে সেই কৰ্ম কৰিলে। ১৮ কিন্তু ঈশ্বৰে পূৰ্বতে ভাববাদীসকলৰ মুখেৰে খৰীষ্টৰ দৃখভোগৰ বিষয়ত যি কথা কোৱাইছিল, সেই বিষয়কে তেওঁ এই ৰূপে সিদ্ধ কৰিলে। ১৯ এই কাৰণে মনপালটাই ঘূৰি আহক যাতে, আপোনালোকৰ পাপমোচন হয় আৰু পৱিত্ৰৰ সন্মুখৰ পৰা শান্তিযুক্ত কাল যেন আহে; ২০ আৰু আপোনালোকৰ কাৰণে নিৰুপিত খৰীষ্টক অৰ্থাৎ যীচুক যেন তেওঁ পঠাই দিয়ে। ২১ ঈশ্বৰে পবিত্ৰৰ ভাববাদীসকলৰ দ্বাৰা যি যি সময়ৰ কথা পূৰ্বতে কৈছিল, সকলো বিষয়ৰ পূৰ্ণঃস্থাপনৰ সেই সময়লৈকে সুবৰ্গই এই যীচুখৰীষ্টক গৱহণ কৰাৰ আৱশ্যক আছে। ২২ মোচিয়ে কৈছিল, “পৱিত্ৰ পৰমেশ্বৰে আপোনালোকৰ ভাইসকলৰ মাজৰ পৰা মোৰ নিচিনা এজন ভাববাদী উৎপন্ন কৰিব আৰু তেওঁ আপোনালোকক যি কথা কব, সেই সকলো কথা আপোনালোকে শুনিব ২৩ কিন্তু সেই ভাববাদীৰ কথা যি কোনো প্ৰাণীয়ে নশুনে, তেওঁক নিজৰ লোকৰ মাজৰ পৰা উচ্ছন্ন কৰা হব”। ২৪ ইয়াৰ উপৰিও চমুৱেল আদি কৰি যিমানবোৰ ভাববাদীয়ে কথা কলে, সকলোৱে এই সময়ৰ বিষয়েই কৈ গ'ল। ২৫ আপোনালোক সেই ভাববাদীসকলৰ সন্তান আৰু আপোনালোকৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ সৈতে ঈশ্বৰে কৰা সেই পৱতিজ্ঞাৰ উত্তৰাধিকাৰী; তেওঁ অব্ৰাহামক কৈছিল “তোমাৰ বংশত পৃথিৱীৰ সকলো জাতিয়ে আশীৰ্ব্বাদ পাব”। ২৬ ৭ আপোনালোকৰ পৱতিজনক নিজ দৃষ্টতাৰ পৰা ঘূৰাই আশীৰ্ব্বাদ দিবলৈ ঈশ্বৰে তেওঁৰ পুত্ৰ যীচুক পৱতমতে আপোনালোকৰ ওচৰলৈ পঠালে।

৪ অধ্যায়।

ইহুদী মহাসভাত পিতৰ আৰু যোহন

৪ ১ পিতৰ আৰু যোহনে লোকসমূহৰ মাজত কথা কৈ থাকোতে মন্দিৰৰ পুৰোহিত, সেনাপতি আৰু চন্দ্ৰকীসকলে তেওঁলোকৰ ওচৰত আহি উপস্থিত হল ২ পিতৰ আৰু যোহনে লোকসমূহক যীচুৰ বিষয়ে শিক্ষা দিয়াত আৰু মৃতবিলাকৰ মাজৰ পৰা যীচুৰ পুনৰুত্থান হোৱা বিষয়টো ঘোষণা কৰি থকাত তেওঁলোক অতি বিৰক্ত হ'ল। ৩ তেওঁলোকে পিতৰ আৰু যোহনক ধৰিলে আৰু তেতিয়া সন্ধিয়া সময় হোৱাত পাছদিনা পুৱা নোহোৱালৈকে কাৰাগাৰত বন্দী কৰি থলে। ৪ কিন্তু যিসকলে শিক্ষা শুনিছিল, তেওঁলোকৰ মাজৰ বহুত মানুহে বিশ্বাস কৰিলে; সেই বিশ্বাসীসকলৰ সংখ্যা হিচাপ কৰোতে প্ৰায় পাঁচ হাজাৰ পোৱা গ'ল।

৫ পাছদিনা ইহুদীসকলৰ প্ৰধান নেতা, বয়সীয়াল নেতা আৰু বিধানৰ শিক্ষকসকল একেলগে যিক্ৰালেমত মিলিত হ'ল। ৬ তাতে মহাপুৰোহিত হানন উপস্থিত আছিল। ৭ তেওঁৰ বাহিৰেও কায়ফা, যোহন, অলেকজেণ্ডাৰ আৰু মহাপুৰোহিতৰ পৰিয়ালৰ বহুত লোক উপস্থিত আছিল। ৮ তেওঁলোকে পিতৰ আৰু যোহনক মাজত থিয় কৰাই সুধিলে- “তোমালোকে কি শক্তিতে বা কি নামেৰে এই কাৰ্য কৰিছা?” ৯ তেতিয়া পিতৰে পবিত্ৰৰ আত্মাৰে পৰিপূৰ্ণ হৈ তেওঁলোকক কলে- “হে লোকসমূহৰ শাসনকর্তা আৰু বৃদ্ধ নেতাসকল, ১০ আজি এজন অসুস্থ মানুহলৈ কৰা উপকাৰ দেখি, তেওঁ কি উপায়েৰে সুস্থ হ'ল সেই বিষয় জানিবৰ বাবে আপোনালোকে আমাক এই বিষয়ে প্ৰশ্ন সুধিছে নেকি? ১১ সেয়েহে আপোনালোক আৰু ইস্ৰায়েলৰ আটাইলোকে ইয়াকে জানক যে, যি যীচু খৰীষ্টক আপোনালোকে কৰুচত দিছিল! আৰু তেওঁক ঈশ্বৰে মেদামৰ পৰা তুলিলে আৰু; সেই নাচৰতীয়া যীচুৰ নামেৰে এই ব্যক্তিজনে সুস্থ হৈ ইয়াত আপোনালোকৰ আগত থিয় হৈ আছে। ১২ যি শিলাক আপোনালোকৰদৰে ঘৰ সাজোতাই অৱহেলা কৰিলে, সেই যীচু খৰীষ্টই হৈছে সেই শিলা। সেই শিলক চুকৰ প্ৰধান শিল কৰা হ'ল। ১৩ তেওঁৰ বাহিৰে আন কতো পৰিতৰাণ নাই, কিয়নো সুবৰ্গৰ তলত আৰু মানুহৰ মাজত যাৰ দ্বাৰা আমি উদ্ধাৰ পাম, এনে আন কোনো নাম নাই”। ১৪ পিতৰ আৰু যোহনৰ সাহস দেখি আৰু তেওঁলোক লিখা-পঢ়া নথকা অশিক্ষিত লোক বুলি জানিবলৈ পোৱাত, তেওঁলোকে বিস্ময় মানিলে তেওঁলোকে জনিলে যে, পিতৰ আৰু যোহন যীচুৰ লগত আছিল। ১৫ সেই সুস্থ হোৱা লোকজন তেওঁলোকৰ মাজত থিয় হৈ থকা দেখি, ইহুদী নেতাসকলে পিতৰ আৰু যোহনৰ বিৰুদ্ধে একো কব নোৱাৰিলে।

১৫ তেওঁলোকে পাঁচনিসকলক সভাকক্ষৰ পৰা ওলাই যাবলৈ আজ্ঞা দিলে আৰু নিজৰ মাজতে আলোচনা কৰি ক'লে- ১৬ “এই লোকসকলক লৈ কি কৰা যায়? এওঁলোকে যে এক আচৰিত কাম কৰিলে যিক্ৰুচালেমত থকা সকলোৱে জানিছে আৰু আমিও তাক অস্বীকাৰ কৰিব নোৱাৰোঁ। ১৭ কিন্তু মানুহৰ মাজত যেন এই কথা বিয়পি নাযায়, সেইকাৰণে এওঁলোকক এই নামেৰে আনলোকৰ আগত কোনো কথা নকবলৈ আমি সাৱধান কৰি দিওঁহক”। ১৮ তেতিয়া তেওঁলোকে পিতৰ আৰু যোহনক মাতি আনি, যীচুৰ নামেৰে কোনো কথা নকবলৈ আৰু উপদেশ নিদিবলৈ আজ্ঞা দিলে। ১৯ কিন্তু পিতৰ আৰু যোহনে উত্তৰত তেওঁলোকক ক'লে- “আপোনালোকেই বিচাৰ কৰি কওঁক ঈশ্বৰৰ আজ্ঞা অমান্য কৰা বা আপোনালোকৰ আজ্ঞা পালন কৰা” ইয়াৰ ভিতৰত কোনটো বিষয় আমি পালন কৰা উচিত হব? ২০ কিয়নো আমি যিবোৰ দেখিলো আৰু শুনিলো, সেই বিষয়বোৰ নোকোৱাকৈ থাকিব নোৱাৰোঁ”।

২১ পাছত পুণৰবাৰ সতৰ্ক কৰি পিতৰ আৰু যোহনক যাবলৈ এৰি দিলে। কিয়নো তেওঁলোকে পিতৰ আৰু যোহনক শাস্তি দিবলৈ একো উপায় নাপালে, ইয়াৰ উপৰিও তেওঁলোকে কৰা কাৰ্যবোৰ দেখি লোকসমূহে ঈশ্বৰৰ স্তুতি কৰি আছিল। ২২ যি জন লোক সুস্থ হৈছিল, সেই মানুহজনৰ বয়স চল্লিশ বছৰৰ বেচি আছিল।

২৩ পিতৰ আৰু যোহনক এৰি দিয়াৰ পাছত, তেওঁলোক সঙ্গীসকলৰ ওচৰলৈ গ'ল আৰু প্ৰধান পুৰোহিত, বয়সীয়াল নেতাসকলে যি যি কৈছিল, সেই সকলোবোৰ কথা তেওঁলোকক জনালে। ২৪ এইবোৰ কথা শুনি সকলোৱে একেলগে উচ্চস্বৰে ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে প্ৰাৰ্থনা কৰিলে, “প্ৰভু, আকাশমণ্ডল, পৃথিৱী, সাগৰ আৰু এই সকলোৱে মাজত যি যি আছে, সকলোৱে সৃষ্টিকৰ্তা তুমিয়েই। ২৫ তুমি তোমাৰ দাস, আমাৰ পিতৃপুৰুষ দায়ুদৰ মুখেৰে পবিত্ৰ আত্মাৰ দ্বাৰা এই কথা কৈছিল, জাতিবোৰ কিয় কৰুন্দ্ব হ'ল?”

লোকসমূহে কিয় অসাৰ চিন্তা কৰে?

২৬ ঈশ্বৰ আৰু তেওঁৰ অভিযুক্তজনাৰ বিৰুদ্ধে

জগতৰ ৰজাসকল একেলগে উঠিছে,

শাসনকৰ্তাসকল একগোট হৈছে। (গীতমালা ২:১-২ পদ)

২৭ হয়, এই নগৰতে তুমি অভিযুক্ত কৰা তোমাৰ পবিত্ৰ দাস যীচুৰ বিৰুদ্ধে হেৰোদ আৰু পত্নীয় পীলাত; অনা-ইহুদী আৰু ইসৰায়েলীসকলৰ সৈতে একেলগ হৈছিল। ২৮ তোমাৰ হাতেৰে আৰু তোমাৰ ইচ্ছাত যি ঘটন বুলি তুমি পূৰ্বতে ঠিক কৰিছিল, সেই কাৰ্য সিদ্ধ হ'বলৈকে তেওঁলোক একত্ৰিত হ'ল। ২৯ হে প্ৰভু, এতিয়া তেওঁলোকৰ এই সাৱধান বাণী শুনা! তোমাৰ সেৱকসকলক তোমাৰ বাক্য অতি সাহসেৰে কবলৈ অনুগ্ৰহ দান কৰা। ৩০ তোমাৰ পবিত্ৰ দাস যীচুৰ নামেৰে সুস্থ কৰিবলৈ, আচৰিত কাৰ্য আৰু চিন দেখুৱাবলৈ তুমি তোমাৰ হাত আগবঢ়াই দিয়া”। ৩১ এনেদৰে প্ৰাৰ্থনা কৰাৰ পাছত, যি ঠাইত তেওঁলোক গোট খাই আছিল; সেই ঠাই কঁপিবলৈ ধৰিলে আৰু সকলোৱে পবিত্ৰ আত্মাৰে পৰিপূৰ্ণ হ'ল। তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ বাক্য সাহসেৰে কবলৈ ধৰিলে।

বিশ্বাসীসকলৰ সহভাগিতা

৩২ বিশ্বাসীসকল মনে-প্ৰাণে এক হৈ আছিল। তেওঁলোকৰ কোনেও নিজৰ সম্পত্তিক নিজৰ বুলি দাবী নকৰিলে, বৰং তেওঁলোকে আটাই বস্তু উমৈহতীয়াকৈ ৰাখিলে। ৩৩ পাঁচনিসকলে মহাশক্তিৰে প্ৰভু যীচুৰ পুনৰ্জন্মৰ সাক্ষ্য দিলে আৰু তেওঁলোক সকলোৱে মহা আশীৰ্বাদ প্ৰাপ্ত হ'ল। ৩৪ তেওঁলোকৰ মাজত কোনো এজনৰে একো অভাৱ নাছিল, কিয়নো যিসকলৰ ঘৰ-বাৰী বা মাটি আছিল, তেওঁলোকে সেইবোৰ বেচি সেই সম্পত্তিৰ মূল্য আনি পাঁচনিসকলৰ চৰণত থৈছিল। ৩৫ পাছত বিশ্বাসীসকলৰ যাৰ যেনেকৈ প্ৰয়োজন, তেনেকৈ পাঁচনিসকলে সকলোকে ভগাই দিয়ে।

৩৬ “যোচেফ” নামৰ লেবী বংশৰ এজন মানুহ আছিল। তেওঁ কুপ্ৰ দ্বীপৰ পৰা আহিছিল আৰু পাঁচনিসকলে তেওঁক বাৰ্ণব্বা বুলি মাতিছিল। এই নামৰ অৰ্থ “উৎসাহদাতা”। ৩৭ যোচেফৰ এডোখৰ মাটি আছিল। তেওঁ সেই মাটি বেচি পোৱা ধন পাঁচনিসকলৰ চৰণত আনি থলে।

৫ অধ্যায়।

অননিয়া আৰু চাফীৰা

১ তেতিয়া অননিয়া নামেৰে এজন লোক আৰু তেওঁৰ ভাৰ্যা চাফীৰাই এডোখৰ মাটি বিক্ৰী কৰিলে ২ অননিয়াই তেওঁৰ ভাৰ্যাৰ জ্ঞাতসাৰেই সেই ধনৰ কিছু অংশ নিজলৈ লুকাই ৰাখি, এক অংশ আনি পাঁচনিসকলৰ চৰণত থলে। ৩ তেতিয়া পিতৰে তেওঁক কলে- “হে অননিয়া, পবিত্ৰ আত্মাৰ ওচৰত মিছা মাতিবলৈ চয়তানক তুমি কিয় তোমাৰ হৃদয়ত কাৰ্য কৰিবলৈ দিলা? কিয় তুমি মাটি বেছা ধনৰ কিছু অংশ নিজলৈ লুকাই ৰাখিলা? ৪ সেই মাটি যেতিয়া বিক্ৰী হোৱা নাছিল, তেতিয়া সেই মাটি জানো তোমাৰেই নাছিল? এতিয়া বেচাৰ পাছতো তুমিয়েই সেই ধনৰ গৰাকী নাছিলানে? তেখেত এনে কাম কৰিবলৈ তুমি

তোমার মনত কেনেকৈ ঠিবাং করিলা? তুমি মানুহৰ আগত নহয়, ঈশ্বৰৰ আগতহে মিছা কথা ক'লা"। ৫ এই কথা শুনাৰ লগে লগে অননিয়াই মাটিত পৰি প্ৰাণ ত্যাগ কৰিলে। যিবোৰ মানুহে এই কথা শুনিলে, তেওঁলোকে অতযত্ন ভয় খালে। ৬ পাছত যুবকসকল আগবাঢ়ি আহি তেওঁক কাপোৰেৰে মেৰিয়াই বাহিৰলৈ নি মৈদাম দিলে।

৭ প্ৰায় তিনি ঘণ্টা মানৰ পাছত, অননিয়াৰ স্ত্ৰী চাফীৰা সেই ঠাইলৈ আহিল কিন্তু কি ঘটিল, সেই বিষয়ে তেওঁ নাজানিলে। ৮ পিতৰে তেওঁক সুধিলে- “কোৱাছোন, তোমালোকে বাৰু এই মাটি ইমান টকাকৈ বেচিলা নে?” তেতিয়া তেওঁ কলে, “হয় ইমানতে বেচা হল।” ৯ তেতিয়া পিতৰে চাফিৰাক কলে, “প্ৰভুৰ আত্মাক পৰীক্ষা কৰিবলৈ তোমালোকে কেনেকৈ একমত হলো? চোৱা, যিসকলে তোমাৰ স্বামীক মৈদাম দিব গৈছিল; তেওঁলোক আহি দুৱাৰৰ ওচৰ পাইছেহি, তেওঁলোকে তোমাকো বাহিৰলৈ লৈ যাব”। ১০ তেতিয়াই পিতৰৰ চৰণত পৰি চাফীৰাই প্ৰাণ ত্যাগ কৰিলে। যুবকসকলে ভিতৰলৈ আহি, চাফীৰাকো মৃত দেখিলো তেতিয়া তেওঁকো বাহিৰলৈ নি তেওঁৰ স্বামীৰ কাষতে মৈদাম দিলে। ১১ তাতে মণ্ডলীৰ সকলো লোকে যেতিয়া এই কথা শুনিলে, তেওঁলোকে অতিশয় ভয় খালে।

১২ পাছত পাঁচনিসকলৰ দ্বাৰাই মানুহৰ মাজত অনেক চিন আৰু আচৰিত কাৰ্য হবলৈ ধৰিলে। তেওঁলোক সকলোৱে চলোমানৰ বাৰাণ্ডাত গোটখাই আছিল। তেওঁলোকৰ উদ্দেশ্যও একে আছিল। ১৩ যদিও সকলোৱে তেওঁলোকক সমাদৰ কৰিলে, তথাপিও আন লোকসকলে তেওঁলোকৰ মাজত সোমাবলৈ সাহস নকৰিলে। ১৪ কিন্তু ইয়াৰ মাজৰে অনেক পুৰুষ আৰু মহিলাই বিশ্বাস কৰি প্ৰভুৰ বিশ্বাসত যোগ দিলে। ১৫ ইয়াৰ উপৰিও লোকসকলে পিতৰ অহা-যোৱা কৰোতে তেওঁৰ ছাঁ যেন ৰোগীসকলৰ গাত পৰে, এই আশাৰে ৰোগীসকলক বিচনা আৰু খাটত তুলি বাটৰ কাষত থলেহি। ১৬ যিকচালেমৰ ওচৰ-পাজৰৰ নগৰৰ পৰা বহু মানুহে ৰুগীয়া আৰু অশুচি আত্মাই ধৰা লোকসকলক লৈ আহিল আৰু তেওঁলোকক সুস্থ কৰা হ'ল।

১৭ কিন্তু মহা পুৰোহিত আৰু তেওঁৰ লগৰ অৰ্থাৎ চন্দুকি দলৰ লোকসকল ঈশ্বৰী জবলি উঠিল ১৮ তেওঁলোকে পাঁচনিসকলক ধৰি আনি ৰাইজৰ কাৰাগাৰত বন্দী কৰি থলে। ১৯ কিন্তু ৰাতি হ'লত প্ৰভুৰ এজন দূত আহি বন্দীশালৰ দুৱাৰ খুলি তেওঁলোকক বাহিৰলৈ যাবলৈ দি কলে- ২০ “যোৱা, তোমালোকে গৈ মন্দিৰত থিয় হৈ, অনন্ত জীৱনৰ সকলো কথা লোকসমূহৰ আগত কোৱাগৈ”। ২১ আজ্ঞা অনুসাৰে তেওঁলোকে ৰাতি পুৱাতে মন্দিৰত সোমাই উপদেশ দিলে। আনফালে প্ৰধান পুৰোহিত আৰু তেওঁৰ সংগীসকলে আহি ইহুদীসকলৰ বয়সীয়াল লোকসকলৰ এক মহাসভা মাতিলে আৰু পাঁচনিসকলক বন্দীশালৰ পৰা আনিবলৈ মানুহ পঠালে। ২২ কিন্তু সেই লোকসকলে বন্দীশাললৈ গৈ তেওঁলোকক দেখা নাপালে আৰু উভতি আহি ক'লে- ২৩ “আমি বন্দীশালৰ দুৱাৰ টানকৈ বান্ধি থোৱা দেখিলো আৰু ৰখীয়াবোৰেও দুৱাৰত থিয় হৈ আছে; কিন্তু দুৱাৰ খুলি ভিতৰত তেওঁলোকক দেখা নাপালোঁ”। ২৪ এই কথা শুনি মন্দিৰৰ সেনাধিপতি আৰু প্ৰধান পুৰোহিতসকলে ইয়াৰ পৰিণতি কি হব বুলি ভাবি হতবুদ্ধি হ'ল। ২৫ তেনেতে কোনোবা এজনে আহি জনালে যে, “আপোনালোকে যিসকল মানুহক বন্দীশালত থৈছিল, সেইসকলে মন্দিৰত থিয় হৈ লোকসকলক উপদেশ দি আছে”। ২৬ তেতিয়া সেনাধিপতিজনে তেওঁৰ লোকসকলৰ সৈতে সেই ঠাইলৈ গৈ পাঁচনিসকলক লৈ আহে। তাতে মানুহবোৰে পাথৰ মাৰিব পাৰে বুলি ভয় খাই তেওঁলোকে পাঁচনিসকলক কোনো বেয়া ব্যৱহাৰ নকৰিলে। ২৭ পাছত তেওঁলোকক আনি সভাত উপস্থিত কৰোতে, প্ৰধান পুৰোহিতে তেওঁলোকক প্ৰশ্ন কৰিলে- ২৮ “এই নামেৰে উপদেশ নিদিবলৈ আমি তোমালোকক কঠোৰ আজ্ঞা দিছিলোঁ; তথাপিও তোমালোকে নিজৰ শিক্ষাৰে যিকচালেম পূৰ্ণ কৰিছা আৰু সেই মানুহৰ ৰক্তপাতৰ বাবে আমাক দোষী কৰিব বিচাৰিছা”। ২৯ তেতিয়া পিতৰ আৰু পাঁচনিসকলে উত্তৰ দিলে, “আমি মানুহৰ নহয়, ঈশ্বৰৰহে আজ্ঞা মনা উচিত। ৩০ যি জনক আপোনালোকে কাঠত ওলোমাই হত্যা কৰিলে, আমাৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ ঈশ্বৰে সেই জন যীচুক মৃত্যুৰ পৰা জীয়ালে। ৩১ সেই যীচুক ঈশ্বৰে ৰজা আৰু ত্ৰাণকৰ্তা হিচাবে নিজৰ সোঁ-হাতে বহুৱাই উন্নত কৰিলে, যাতে ইস্ৰায়েলীসকলে মন পালটন কৰে আৰু যীচুৱে যেন তেওঁলোকৰ পাপ ক্ষমা কৰিব পাৰে। ৩২ এই কথাৰ আমি সাক্ষী আছোঁ আৰু যিসকল ঈশ্বৰৰ বাধ্য হয়, ঈশ্বৰে তেওঁলোকক যি পবিতৰ আত্মা দিছে, সেই পবিতৰ আত্মাও ইয়াৰ সাক্ষী”। ৩৩ এই কথা শুনি মহাসভাৰ সভ্যসকল খঙতে জ্বলি উঠিল আৰু পাঁচনিসকলক বধ কৰিবলৈ বিচাৰিলে। ৩৪ কিন্তু তেতিয়া গমলীয়েল নামৰ এজন ফৰীচী, যি জন সকলো মানুহৰে সন্মানিত বিধানৰ এজন অধ্যাপক, তেওঁ থিয় হ'ল আৰু পাঁচনিসকলক অলপ সময়ৰ কাৰণে বাহিৰলৈ নিবলৈ নিৰ্দেশ দিলে। ৩৫ তাৰপাছত তেওঁ ক'লে- “হে ইস্ৰায়েলীসকল, এই লোকসকলক লৈ আপোনালোকে যি কৰিবলৈ গৈছে, সেই বিষয়ে সাৱধান হওঁক। ৩৬ কিয়নো কিছুদিনৰ আগেয়ে খুদা নামৰ এজনে আহি, নিজকে বৰ এজন বুলি দাবী কৰিছিল আৰু কম-বেচি পৰিমাণে প্ৰায় চাৰিঘ মানুহে খুদাৰ লগ হৈছিল। তেওঁক বধ কৰা হ'ল আৰু তেওঁৰ অনুগামীবোৰও সিঁচৰিত হৈ কোনো চিন-চাব নোহোৱা হ'ল। ৩৭ এই মানুহজনৰ পাছত, লোকপিয়লৰ সময়ত গালীলৰ যিহুদা নামৰ এজন ওলাল আৰু তেওঁ ভালেমান মানুহক নিজৰ ফাললৈ আনিলে; তেৱোঁ নিহত হোৱাত তেওঁৰ অনুগামীসকলো ছিন্ন-ভিন্ন হৈ গ'ল।

৩৮ এতিয়া মই আপোনালোকক কওঁ, এই লোকসকলৰ পৰা দূৰৈত থাকক আৰু তেওঁলোকক এৰি দিয়ক; কিয়নো এই পৰিকল্পনা বা কৰ্ম যদি মানুহৰ পৰা হয়, তেন্তে ই বৰ্ষৰ্থ হ'ব। ৩৯ কিন্তু যদিহে ঈশ্বৰৰ পৰা হয়, তেনেহলে আপোনালোকে তেওঁলোকক বন্ধ কৰিব নোৱাৰিব। হয়তো দেখিব যে, আপোনালোকে ঈশ্বৰৰ বিৰুদ্ধেই যুদ্ধ কৰিছে।” তেতিয়া, তেওঁলোকে এই পৰামৰ্শ গ্ৰহণ কৰিলে। ৪০ তাৰপাছত তেওঁলোকে পাঁচনিসকলক ভিতৰলৈ মাতি আনি কোবাই, যীচুৰ নামেৰে কোনো কথা

নকবলে নির্দেশ দি যাবলৈ দিলে।^{৪১} পাঁচনিসকলে যীচুৰ নামত অপমান পোৱাৰ যোগ্য হোৱাৰ কাৰণে আনন্দিত হৈ মহাসভাৰ পৰা গুছি গল।^{৪২} ইয়াৰপাছত তেওঁলোকে প্ৰতিদিনে মন্দিৰত আৰু সকলো ঘৰতে গৈ শিক্ষা দিবলৈ ধৰিলে আৰু যীচুৱেই যে খৰীষ্ট এইকথা প্ৰচাৰ কৰি থাকিল।

৬ অধ্যায়।

সাতজন পৰিচাৰকক নিৰূপন কৰা

১ সেই সময়ত শিষ্যসকলৰ সংখ্যা দিনে দিনে বৃদ্ধি হৈ আছিল। গৰীকভাষী ইহুদী সকলে স্থানীয় ইবিৰভাষী ইহুদীসকলৰ বিৰুদ্ধে অভিযোগ আনিলে যে, খাদ্য বিতৰণৰ সময়ত প্ৰতিদিনে তেওঁলোকৰ বিধবাসকলক অৱহেলা কৰা হৈছে।

২ তেতিয়া বাৰজন পাঁচনিয়ে সকলো শিষ্যকে মাতি আনি কলে-“আমাৰ কাৰণে ঈশ্বৰৰ বাক্যক অৱহেলা কৰি তোজন পৰিবেশন কৰা সঠিক কাৰ্য হোৱা নাই।^৩ এই কাৰণে হে ভাইসকল, আপোনালোকে নিজৰ মাজৰ পৰা সাতজন সুখ্যাতি সম্পন্ন আৰু পবিত্ৰৰ আত্মাৰে পৰিপূৰ্ণ, জ্ঞানী লোকক বাছি লওঁক। আমি তেওঁলোকৰ ওপৰত এই কামৰ ভাৰ দিম।^৪ ইয়াৰ পাছত আমি প্ৰাৰ্থনা আৰু ঈশ্বৰৰ বাক্যৰ পৰিচৰ্যাত সদায় লাগি থাকিব পাৰিম।”

৫ তেওঁলোকৰ এই প্ৰস্তাৱ শুনি সকলোৱে সন্তোষ পালে আৰু তেওঁলোকে তেতিয়া এই লোকসকলক মনোনীত কৰিলে - স্তিফান, (তেওঁ বিশ্বাসী আৰু পবিত্ৰৰ আত্মাৰে পূৰ্ণ আছিল); ফিলিপ, প্ৰখৰ, নিকানৰ, তীমোন, পাৰ্মিনা আৰু আন্তিয়াখিয়াৰ নিকলায় (এই ব্যক্তিজনে ইহুদী ধৰ্ম গ্ৰহণ কৰিছিল)।^৬ বিশ্বাসীসকলে এই সাত জন লোকক পাঁচনিসকলৰ আগলৈ আনিলে আৰু পাঁচনিসকলে প্ৰাৰ্থনা কৰি তেওঁলোকৰ ওপৰত হাত দিলে।

৭ তাৰপাছত ঈশ্বৰৰ বাক্য চৌদিশে বিয়পি গল আৰু শিষ্যসকলৰ সংখ্যা যিক্ৰুচালেমত দৰুৱতগতিত বৃদ্ধি পাবলৈ ধৰিলে। ইয়াৰ উপৰিও ইহুদী পুৰোহিতসকলৰ মাজৰ অনেকে খৰীষ্ট বিশ্বাসৰ অনুগামী হৈ শৰণ ললে।

স্তিফানক ধৰি মহাসভালৈ অনা

৮ স্তিফানে ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহ আৰু শক্তিৰে পৰিপূৰ্ণ হৈ লোকসমূহৰ মাজত বহুতো অলৌকিক আৰু আচৰিত কাৰ্য কৰিবলৈ ধৰিলে।^৯ কিন্তু লিবৰ্ত্তীন নামৰ সমাজৰ কেইজনমান ব্যক্তিৰ লগতে কুৰীণীয়া, আলেকজান্দৰীয়া, কিলকিয়া আৰু এচিয়াৰ কিছুমান ব্যক্তিয়ে স্তিফানৰ সৈতে তৰ্ক কৰিলে।^{১০} কিন্তু স্তিফানে যি জ্ঞান আৰু আত্মাৰে কথা কলে, সেই কথাক তেওঁলোকে প্ৰতিৰোধ কৰিব নোৱাৰিলে।^{১১} তেতিয়া তেওঁলোকে কিছুলোকক গুপতে উচটাই এইবুলি কবলৈ দিলে যে, “আমি শুনিছো স্তিফানে মোচি আৰু ঈশ্বৰৰ বিৰুদ্ধে নিন্দা কৰিছে।”^{১২} এনেদৰে তেওঁলোকে জনসাধাৰণ, বৃদ্ধনেতা আৰু অধ্যাপকসকলক উত্তেজিত কৰি তুলিলে আৰু তেওঁলোকে স্তিফানক ধৰি মহাসভালৈ আনিলে।^{১৩} তেওঁলোকে মিছা সাক্ষী আনি থিয় কৰালে আৰু ক’লে, “এই মানুহ জনে পবিত্ৰৰ স্থান আৰু বিধানৰ বিৰুদ্ধে কথা কবলৈ নেৰে।^{১৪} কিয়নো আমি তেওঁক কোৱা শুনিছো যে, এই নাচৰতীয়া যীচুৱে এই ঠাই নষ্ট কৰিব আৰু মোচিয়ে আমাক দিয়া বিধানও সলনি কৰিব।”^{১৫} তেতিয়া সভাত বহা সকলোৱে তেওঁলৈ একেঠেৰে চাই থাকিল আৰু স্তিফানৰ মুখ স্বৰ্গদূতৰ মুখৰ নিচিনা দেখিলে।

৭ অধ্যায়।

১ তেতিয়া মহা পুৰোহিতে স্তিফানক সুধিলে- “এইবোৰ কথা সচাঁ নেকি?”^২ স্তিফানে ক’লে- “হে ভাইসকল আৰু পিতৃসকল, মোৰ কথা শুনক। আমাৰ পূৰ্বপুৰুষ অববাহাম হাৰোণত বসবাস কৰাৰ আগেয়ে যেতিয়া মেচোপতামিয়াত আছিল, সেইসময়ত গৌৰৱময় ঈশ্বৰে তেওঁক দেখা দি ক’লে-^৩ “তুমি তোমাৰ দেশ আৰু জাতি-কুটুম্বক এৰি, মই যি দেশ তোমাক দেখুৱাম, সেই দেশলৈ যোৱা।”^৪ তেতিয়া তেওঁ কলদিয়াসকলৰ দেশ এৰি হাৰোণ নগৰলৈ আহি বসতি কৰিলে। পাছত তেওঁৰ পিতৃৰ মৃত্যু হোৱাত আপোনালোকে এতিয়া বসতি কৰা এই দেশলৈ ঈশ্বৰে সেই ঠাইৰ পৰা তেওঁক আনিলে।^৫ নিজৰ অধিকাৰৰ কাৰণে ঈশ্বৰে তেওঁক একোকে নিদিলে; এনেকি এখোজ মাটিও নিদিলে। কিন্তু তেওঁক আৰু তেওঁৰ ভাবীবংশৰ অধিকাৰৰ অৰ্থে ঈশ্বৰে এই দেশ দিব বুলি প্ৰতিজ্ঞা কৰিলে; যদিও অববাহামৰ সেই সময়লৈকে কোনো সন্তান নাছিল।^৬ ঈশ্বৰে তেওঁক এই দৰে কৈছিল ‘তোমাৰ বংশধৰসকলে বিদেশত প্ৰৱাস কৰিবা সেই দেশৰ মানুহে তেওঁলোকক চাৰিশ বছৰ ধৰি দাসতবৰ বন্ধনত ৰাখিব আৰু অত্যাচাৰ কৰিব।’^৭ ঈশ্বৰে ইয়াকো কলে, ‘তেওঁলোকে যি জাতিৰ দাসতব খাটিব, মই সেই জাতিৰ সোধ-বিচাৰ

^৩৬:৯ লিবৰ্ত্তীন হৈছে ইহুদী লোক যিসকলে এটা নামঘৰত গোট খায়। তেওঁলোক আগেয়ে দাস আছিল, কিন্তু মুক্ত কৰা হৈছিল। অনেকৰ মতে এওঁলোক পূৰ্বে ৰোমীয় আছিল।

কৰিম; তাৰপাছত তেওঁলোকে ওলাই আহি এই ঠাইতে মোৰ সেৱা-উপাসনা কৰিব'।^৮ ইয়াৰ পিছত ঈশ্বৰে অবব্রাহামক চুম্বক কৰাৰ নিয়ম দিলে। সেয়েহে, অবব্রাহামে নিজৰ পুত্ৰ ইচহাকক জন্ম হোৱাত, আঠ দিনৰ দিনা তেওঁৰ চুম্বক কৰালে। পাছত ইচহাকৰ পুত্ৰ যাকোব আৰু যাকোবৰ পুত্ৰ বাৰ জন গোষ্ঠীৰ পিতৃকুল হ'ল।

^৯ পাছত সেই পিতৃকুলসকল যোচেফৰ প্ৰতি সঁফালিবাত হৈ তেওঁক মিচৰ দেশলৈ বেচিলে, কিন্তু ঈশ্বৰে তেওঁৰ সঙ্গী আছিল।^{১০} সকলো ক্লেশৰ পৰা ঈশ্বৰে উদ্ধাৰ কৰি তেওঁক মিচৰ দেশৰ ৰজা ফৰৌণৰ সাক্ষাতে অনুগ্ৰহ আৰু জ্ঞান দান কৰিলে। তাতে ফৰৌণে তেওঁক মিচৰ দেশৰ আৰু নিজ গৃহৰ অধিকাৰী পাতিলে।^{১১} গোটেই মিচৰ আৰু কনান দেশত ভীষণ আকাল হোৱাত, মহাক্লেশ হ'ল আৰু আমাৰ পিতৃপুৰুষসকলৰ খাদ্যবস্তুৰ অভাৱ হ'ল।^{১২} কিন্তু যাকোবে মিচৰ দেশত শস্য থকাৰ বাৰ্তা পাই, প্ৰথমতে আমাৰ পিতৃ-পুৰুষসকলক তালৈ পঠালে।^{১৩} দ্বিতীয় বাৰ যোৱাত যোচেফে ককায়েকসকলৰ ওচৰত নিজৰ পৰিচয় দিলে আৰু ফৌৰণেও যোচেফৰ পৰিয়ালৰ বিষয়ে জ্ঞাত হ'ল।

^{১৪} তেতিয়া যোচেফে তেওঁৰ ককায়েকসকলক পিতৃ যাকোব আৰু জ্ঞাতী-কুতুম্বসকলক মিচৰ দেশলৈ আনিবলৈ উভটাই পঠালে; তেওঁলোক মুঠ পয়সত্তৰজন আছিল।^{১৫} তাতে যাকোব মিচৰ দেশলৈ গ'ল। সেই ঠাইতে তেওঁৰ আৰু আমাৰ পিতৃ-পুৰুষসকলো মৰিল।^{১৬} তেওঁলোকৰ দেহ চিখিমলৈ নি মৈদাম দিয়া হ'ল; সেই মৈদাম অবব্রাহামে চিখিমত হমোৰৰ পুতেকহঁতৰ পৰা ধন দি কিনিছিল।^{১৭} ঈশ্বৰে অবব্রাহামৰ আগত শপত কৰি যি অঙ্গীকাৰ কৰিছিল, সেই অঙ্গীকাৰ পূৰ্ণ হোৱাৰ সময় ওচৰ হোৱাত; মিচৰত তেওঁৰ লোকসকল বৃদ্ধি পাই বিস্তাৰিত হ'ল।^{১৮} তাৰপিছত মিচৰত আন এজন ৰজা আছিল। তেওঁ যোচেফৰ সম্বন্ধে নাজানিছিল।^{১৯} সেইজন ৰজাই আমাৰ জাতিৰ লোকসকলক প্ৰৱৰঞ্চনা কৰি আমাৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ প্ৰতি কু-ব্যৱহাৰ কৰিলে। এনেকি শিশুবোৰ জীয়াই নাথাকিবলৈ তেওঁলোকৰ নৱজাত কেচুৱাবোৰ বাহিৰত পেলাই দিবলৈ দিলে।^{২০} সেই সময়তে মোচিৰ জন্ম হ'ল। তেওঁ ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিত অতি সুন্দৰ আছিল। তিনিমাহলৈকে তেওঁ পিতৃৰ গৃহত প্ৰতিপালিত হৈছিল।^{২১} পাছত তেওঁক বাহিৰলৈ পেলাই দিয়াত, ফৰৌণৰ জীয়েকে তেওঁক তুলি নি নিজৰ পুত্ৰ স্বৰূপে প্ৰতিপালন কৰিলে।^{২২} মোচি মিচৰীয়াসকলৰ সকলো বিদ্যাত শিক্ষিত হৈ উঠিল। বাক্য আৰু কাৰ্যত তেওঁ মহাক্ষমতাশালী হ'ল।^{২৩} যেতিয়া মোচিৰ বয়স পুৱায় চল্লিশ বছৰ, তেতিয়া তেওঁ নিজৰ ইসৰায়েলী ভাইসকলক চাবলৈ মন কৰিলে।^{২৪} এজন ইসৰায়েলী লোকক বেয়া ব্যৱহাৰ কৰা দেখি, মোচিয়ে ইসৰায়েলী জনৰ পক্ষ সমৰ্থন কৰিলে আৰু মিচৰীয়াজনক প্ৰহাৰ কৰি সেই ব্যৱহাৰৰ প্ৰতিশোধ ললে।^{২৫} মোচিয়ে ভাৱিছিল যে- তেওঁৰ স্বৰাজ্যতীয় ভাইসকলে হয়তো বুজিব ঈশ্বৰে যে তেওঁৰ হতুৱাই তেওঁলোকক মুক্ত কৰিব কিন্তু তেওঁলোকে নুবুজিলে।^{২৬} পাছদিনাখন দুজন ইসৰায়েলীয়ে নিজৰ মাজত যেতিয়া কাজিয়া কৰিছিল, তেতিয়া তেওঁ ওচৰলৈ গৈ তেওঁলোকক মিলন কৰিবৰ কাৰণে কলে, 'হে লোকসকল, তোমালোক পৰস্পৰে ভাই হৈ, ইজনে সিজনৰ প্ৰতি কিয় দুখজনক ব্যৱহাৰ কৰিছা?'^{২৭} কিন্তু যিজনে নিজৰ নিকটবৰ্তীজনক দুখজনক ব্যৱহাৰ কৰিছিল, তেওঁ মোচিক ঠেলা মাৰি আতৰাই কলে 'আমাৰ ওপৰত কোনে তোমাক শাসনকৰ্তা আৰু বিচাৰক পাতিলে?'^{২৮} কালি যেনেকৈ মিচৰীয়াজনক বধ কৰিলা, তেনেকৈ মোকো বধ কৰিব খোজা নে?'^{২৯} এই কথা শুনি মোচি মিদিয়ান দেশলৈ পলাই গৈ তাত প্ৰবাসী ৰূপে থাকিল আৰু সেই ঠাইতে তেওঁৰ দুজন পুত্ৰৰ জন্ম হ'ল।^{৩০} এনেদৰে চল্লিশ বছৰ পূৰ্ণ হ'ল। চীনয় পৰ্বতৰ ওচৰৰ অৰণ্যত এক জ্বলন্ত জোপোহাৰ শিখাৰ মাজত ঈশ্বৰৰ দূত তেওঁক দৰ্শন দিলে।^{৩১} এই দৰ্শন দেখি মোচি আচৰিত হ'ল আৰু ভালদৰে চাবলৈ যেতিয়া ওচৰ চাপি গ'ল, তেতিয়া প্ৰভুৰ এই বাণী শুনিলে-^{৩২} 'মই তোমাৰ পিতৃ-পুৰুষসকলৰ ঈশ্বৰ; আব্ৰাহাম, ইচহাক আৰু যাকোবৰ ঈশ্বৰ।' মোচি ভয়তে কঁপিবলৈ ধৰিলে আৰু সেই জ্বলন্ত জোপোহাটো চাবলৈও সাহস নকৰিলে।^{৩৩} পাছত প্ৰভুৱে তেওঁক কলে, 'তোমাৰ ভবিৰ পৰা পাদুকা সোলোকোৱা। কিয়নো যি ঠাইত তুমি থিয় হৈ আছা, সেয়ে পবিত্ৰ ভূমি।^{৩৪} মিচৰ দেশত থকা মোৰ মানুহবোৰৰ দ্ৰৱস্থা মই নিশ্চয়কৈ দেখিছো আৰু তেওঁলোকৰ আৰ্তনাদও শুনিছো। সেয়েহে তেওঁলোকক উদ্ধাৰ কৰিবলৈ মই নামি আহিলোঁ। এতিয়া আহা, মই তোমাক মিচৰ দেশলৈ পঠাওঁ।'

^{৩৫} এইজনেই সেই মোচি, যিজনক তেওঁলোকে প্ৰত্যাখান কৰি কৈছিল, 'কোনে তোমাক এজন শাসনকৰ্তা আৰু বিচাৰক পাতিলে?' তেৱেঁই সেইজন, যিজনক ঈশ্বৰে শাসনকৰ্তা আৰু উদ্ধাৰকৰ্তা স্বৰূপে স্বৰ্গদূতৰ দ্বাৰা জোপোহাৰ মাজত দেখা দি পঠাই দিলে।^{৩৬} মোচিয়ে মিচৰ দেশত, লোহিত সাগৰত আৰু মৰুভূমিৰ মাজত চল্লিশ বছৰলৈকে নানা অদ্ভুত লক্ষণ আৰু চিন দেখুৱাই তেওঁলোকক মিচৰৰ পৰা বাহিৰ কৰি আনিলে।^{৩৭} এইজন মোচিয়েই ইসৰায়েলী ভাইসকলক কৈছিল, "ঈশ্বৰে তোমালোকৰ মাজৰ পৰা মোৰ নিচিনা এজন ভাববাদী উৎপন্ন কৰিব"।

^{৩৮} তেৱেঁই মৰুপ্ৰান্তত আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ সৈতে এক সহভাগীতাত আছিল। চীনয় পৰ্বতত স্বৰ্গদূতে তেওঁৰ সৈতেই কথা কৈছিল আৰু তেৱেঁই আমাক জনাবলৈ জীৱনময় বাক্য পাইছিল।^{৩৯} কিন্তু আমাৰ ওপৰ পিতৃসকলে তেওঁৰ বশৱৰ্তী হবলৈ অসন্মত হৈ তেওঁক অগ্ৰাহ্য কৰি মিচৰ দেশলৈ উভতি যাবলৈ ইচ্ছা কৰিছিল।^{৪০} সেই সময়ত তেওঁলোকে হাৰোণক কলে, "মোচিয়ে আমাক মিচৰ দেশৰ পৰা বাহিৰ কৰি আনিলে; কিন্তু তেওঁৰ কি হ'ল আমি তাক নাজনো। গতিকে, আমাক বাট দেখুৱাই নিবলৈ দেৱতাৰোৰ মূৰ্তি সাজি দিয়ক"।^{৪১} তেতিয়া তেওঁলোকে এটা দামুৰিৰ মূৰ্তি সাজিলে আৰু সেই মূৰ্তিৰ আগত বলিদান উৎসৰ্গ কৰিলে। তেওঁলোকে নিজ হাতেৰে কৰা কাৰ্যত আনন্দ কৰিবলৈ ধৰিলে।^{৪২} তেওঁলোকৰ এই কাৰ্য দেখি ঈশ্বৰ বিমুখ হ'ল; ঈশ্বৰে তেওঁলোকক আকাশৰ গ্ৰহ, তৰাবিলাকক পূজা কৰিবলৈ এৰি দিলে; ভাববাদীসকলৰ পুস্তকত এইদৰে লিখা আছে,

“হে ইস্ৰায়েল জাতি, তোমালোকে চল্লিশ বছৰলৈকে মৰুপ্ৰান্তত মোৰ কাৰণে পশু বলি আৰু নৈবেদ্য উৎসৰ্গ কৰিছিলানে?”

৪৩ তোমালোকে মোলকৰ তম্বু আৰু বিফন দেবতাৰ তৰাৰ মূৰ্তিবোৰ পূজা কৰিবলৈ সাজিলা,

আৰু সেইবোৰকহে তোমালোকে গ্ৰহণ কৰিলা।

সেয়েহে মই তোমালোকক বাবিলৰ সিফাললৈ লৈ যাম। †

৪৪ অৰণ্যত আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ ওচৰত সাক্ষ্য-তম্বু আছিল। ঈশ্বৰে মোচিক যিদৰে আজ্ঞা দিছিল আৰু মোচিয়ে যি আৰ্হি দেখিছিল, সেই আৰ্হিতে এই তম্বু তৈয়াৰ হৈছিল। ৪৫ পৰৱৰ্তীকালত আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলে যিহোচূৰাৰে সৈতে তাক কঢ়িয়াই লৈ এই ঠাইলৈ আনিছিল। সেই সময়ত আমাৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ সন্মুখৰ পৰা ঈশ্বৰে অন্য জাতিবোৰক খেদাই দিয়াত তেওঁলোকে প্ৰৱেশ কৰি এই ঠাই অধিকাৰ কৰিলে। সেই তম্বু দায়ুদৰ দিনলৈকে এই ঠাইত আছিল। ৪৬ দায়ুদে ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিত অনুগ্ৰহ পাই যাকোবৰ ঈশ্বৰ থাকিবৰ নিমিত্তে এটি আবাস বনাবলৈ প্ৰাৰ্থনা কৰিলে। ৪৭ কিন্তু চলোমানেহে তেওঁলৈ এটা গৃহ নিৰ্মাণ কৰিলে। ৪৮ কিন্তু সৰ্বোপৰিজননা হাতেৰে সজা গৃহবোৰত নাথাকে; এই বিষয়ে ভাববাদীয়ে কৈছিল,

৪৯ “প্ৰভুৱে কৈছে,

স্বৰ্গ মোৰ সিংহাসন,

আৰু পৃথিৱী মোৰ ভৰিৰ পিৰা;

মোৰ কাৰণে তুমি কেনেকুৱা গৃহ নিৰ্মাণ কৰিবা?

নাইবা, মোৰ জিৰণি লোৱা ঠায়েই বা কত?

৫০ মোৰ হাতে জানো এই আটাইবোৰ সৰজা নাই?”? ‡

৫১ হে ঠৰ-ডিঙীয়া লোকসকল, †হৃদয় আৰু কাণৰ চুম্বন নোহোৱা লোক, আপোনালোকে সদায় পবিত্ৰ আত্মাৰ প্ৰতিবোধ কৰে; পূৰ্ব-পুৰুষসকলে যেনেদৰে কৰিছিল, আপোনালোকে সেইদৰেই কৰিছে। ৫২ এনে কোনোবা ভাববাদী আছিল নে, যিজনক আপোনালোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলে নিৰ্যাতন কৰা নাছিল? যিসকল ভাববাদীয়ে ধাৰ্মিকজনৰ আগমণৰ কথা আগেয়ে কৈছিলে, সেই ভাববাদীসকলকো তেওঁলোকে হত্যা কৰিলে আৰু এতিয়া আপোনালোকে সেই ধাৰ্মিকজনকো শত্ৰুৰ হাতত শোধাই দি হত্যা কৰালে। ৫৩ স্বৰ্গৰ দূতবিলাকৰ মাধ্যমেদি আপোনালোকে বিধান পাইও, সেই বিধান পালন নকৰিলে।”

স্তিফানৰ মৃত্যু

৫৪ এইবোৰ কথা শুনি মহাসভাৰ সদস্যসকলৰ হৃদয় স্তিফানৰ প্ৰতি খঙত জ্বলি উঠিল আৰু নিজৰ দাঁত কৰচিলে। ৫৫ কিন্তু তেওঁ পবিত্ৰ আত্মাৰে পৰিপূৰ্ণ হৈ, স্বৰ্গৰ ফাললৈ একেঠৰে চাই ঈশ্বৰৰ মহিমা দেখিলে; তেওঁ যীচুক ঈশ্বৰৰ সোঁ-ফালে থিয় হৈ থকা দেখিলে। ৫৬ স্তিফানে ক’লে, “চাওঁক, মই স্বৰ্গৰ দুৱাৰ মুকলি হোৱা আৰু মানুহৰ পুত্ৰক ঈশ্বৰৰ সোঁ-ফালে থিয় হৈ থকা দেখিছোঁ”। ৫৭ তেতিয়া মহাসভাৰ সদস্যসকলে নিজৰ কাণত সোপা দি বৰ মাতেৰে চিঞৰি উঠিল আৰু সকলোৱে একেলগে তেওঁৰ ফালে চোচাঁ ললে। ৫৮ পাছত তেওঁক ধৰি নগৰৰ বাহিৰলৈ উলিয়াই আনি শিল দলিয়াবলৈ ধৰিলে। সাক্ষীবোৰে নিজৰ নিজৰ কাপোৰবোৰ চৌল নামৰ এজন ডেকাৰ ভৰিৰ কাষত থলে। ৫৯ তেওঁলোকে শিল দলিয়াই থাকোতে স্তিফানে প্ৰাৰ্থনা কৰি কলে, “হে প্ৰভু যীচু, মোৰ আত্মা গ্ৰহণ কৰক।” ৬০ পাছত তেওঁ আঁঠু কাঢ়ি বৰ মাতেৰে কলে, “হে প্ৰভু, এওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে এই পাপ গণ্য নকৰিব।” ইয়াকে কৈ চলি পৰি তেওঁ মহা-নিদ্ৰা গ’ল।

অধ্যায়।

চমৰীয়াত ফিলিপৰ প্ৰচাৰ

† স্তিফানক বধ কৰা কথাটো চৌলৰো সন্মতি আছিল।

‡ সেই সময়ত যিৰুচালেমত থকা মণ্ডলীৰ বিৰুদ্ধে বৰ তাড়না হৈছিল আৰু পাঁচনিসকলৰ বাহিৰে আন বিশবাসীসকল সমগ্ৰ যিহূদা আৰু চমৰিয়া দেশৰ ঠায়ে ঠায়ে সিঁচৰিত হৈ গ’ল। ২ ভক্ত লোকসকলে স্তিফানক মৈদাম দিলে আৰু তেওঁৰ কাৰণে

† ৭:৪৩ আমোচ ৫:২৫-২৭

‡ ৭:৫০ যিচয়া ৬৬:১-২

¶ ৭:৫১ অৰ্থাৎ ঈশ্বৰক হৃদয় নিদিয়া আৰু তেওঁৰ কথা নুশুনা

বৰকৈ ক্ৰন্দন কৰিলে। ৩ কিন্তু চৌলে ঘৰে ঘৰে গৈ পুৰুষ আৰু মহিলাক বলৰে ধৰি আনি বন্দীশালত থৈ মঙলীত উৎপাত কৰিলে।

৪ কিন্তু, যিসকল বিশ্বাসী সিটৰিত হৈ গ'ল, তেওঁলোকে সকলো ঠাইতে শুভবাবাৰ্তা বাক্য প্ৰচাৰ কৰিলে। ৫ ফিলিপে চমৰীয়া নগৰলৈ গৈ খৰীষ্টৰ কথা কবলৈ ধৰিলে। ৬ তাতে ফিলিপে কৰা আচৰিত কৰ্মবোৰ শুনি আক দেখি লোকসকলে একান্ত মনেৰে তেওঁৰ কথা শুনিব ধৰিলে। ৭ কিয়নো অশুচি আত্মাই ধৰা অনেক মানুহৰ পৰা ভূতবোৰে আটাই পাৰি ওলাই গল; বহুতো পক্ষাঘাত ৰোগী আৰু খোৰা লোকসকলক সুস্থ কৰা হ'ল। ৮ তাতে সেই নগৰত মহা আনন্দ হ'ল।

৯ সেই নগৰতে আগেয়ে মায়াকৰ্ম অভ্যাস কৰা চিমন নামেৰে এজন মানুহ আছিল। চমৰীয়াৰ মানুহবোৰক নিজকে বৰ এজন লোক বুলি দাবী কৰি সেই মানুহে চমক লগাইছিল। ১০ সৰুৰ পৰা ডাঙৰলৈকে সকলো চমৰীয়াবাসীয়ে তেওঁৰ কথাত মনোযোগ দিছিল; তেওঁলোকে কৈছিল, “এইজন ঈশ্বৰৰ মহান শক্তিশালী ব্যক্তি”। ১১ তেওঁ ভালেমান দিন ধৰি মায়াকৰ্মৰে চমক দেখুৱাৰ কাৰণে মানুহবোৰে তেওঁক মানিছিল। ১২ কিন্তু ফিলিপে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য আৰু যীচু খৰীষ্টৰ বিষয়ে ঘোষণা কৰাত তেওঁলোকে বিশ্বাস কৰিলে আৰু বিশ্বাস কৰা সকলো পুৰুষ আৰু মহিলাক বাস্তি দিয়া হ'ল। ১৩ পাছত সেই চিমনে নিজেও বিশ্বাস কৰি বাস্তি ল'লে; তাৰপাছত তেওঁ ফিলিপৰ লগত থাকি আচৰিত চিন আৰু কাৰ্যবোৰ সিদ্ধ হোৱা দেখি বিস্ময় মানিলে।

১৪ চমৰীয়াবাসীয়ে এনেদৰে ঈশ্বৰৰ বাক্য গ্ৰহণ কৰা শুনি যিৰূচলেমত থকা পাঁচনিসকলে পিতৰ আৰু যোহনক তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ পঠিয়াই দিলে। ১৫ পিতৰ আৰু যোহনে সেই ঠালৈ আহি তাত থকা লোকসকলে যেন পবিত্ৰ আত্মা পায়, তাৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা কৰিলে। ১৬ কিয়নো তেতিয়ালৈকে তেওঁলোকৰ ওপৰত পবিত্ৰ আত্মা অহা নাছিল; কেৱল তেওঁলোকক প্ৰভু যীচুৰ নামত বাস্তি দিয়া হৈছিল। ১৭ পাছত পাঁচনিসকলে লোকসমূহৰ ওপৰত হাত থলে আৰু তেওঁলোকে তেতিয়া পবিত্ৰ আত্মা পালে।

১৮ চিমনে যেতিয়া দেখিলে যে পাঁচনিসকলে হাত দিয়াত পবিত্ৰ আত্মা দান কৰা হৈছে, তেতিয়া তেওঁ পাঁচনিসকলক ধন যাচি কলে, ১৯ “এই ক্ষমতা মোকো দিয়ক, ময়ো যেন যিজনৰ ওপৰতে হাত ৰাখো, তেওঁ যেন পবিত্ৰ আত্মা পায়।”

২০ কিন্তু পিতৰে চিমনক ক'লে, “তুমি আৰু তোমাৰ ধন ধ্বংস হওক; কিয়নো তুমি ভাবিলা ঈশ্বৰৰ দান ধনেৰে কি নিব পৰা যায়। ২১ আমাৰ এই কামত তোমাৰ কোনো ভাগ বা অংশ নাই, যিহেতু ঈশ্বৰৰ আগত তোমাৰ হৃদয় শুদ্ধ নহয়। ২২ তুমি এই দুঃস্থতাৰ পৰা মন-পালটোৱা আৰু প্ৰভুৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰা; হয়তো তোমাৰ মনৰ এই মন্দ চিন্তা তেওঁ ক্ষমাও কৰিব পাৰে। ২৩ কিয়নো মই দেখিছো, তোমাৰ মন তিতা পিত্তদৰে আৰু তুমি পাপৰ বন্ধনত আছা”।

২৪ তেতিয়া চিমনে উত্তৰ দিলে- “আপোনালোকে যি কৈছে, তাৰ কোনো কথাই মোত যেন নঘটে, এই কাৰণে আপোনালোকেই মোৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা কৰক”।

২৫ এইদৰে পিতৰ আৰু যোহনে প্ৰভুৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দি বাক্য প্ৰচাৰ কৰি যিৰূচলেমলৈ উলটি আহিল; বাটত তেওঁলোকে চমৰীয়াসকলৰ বিভিন্ন গাঁৱত শুভবাবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰিলে।

২৬ পাছত ঈশ্বৰৰ এজন দূত ফিলিপক কলে- “উঠা, দক্ষিণ ফাললৈ যি পথ যিৰূচলেমৰ পৰা গাজালৈ নামি গৈছে, সেই পথেদি নামি যোৱা” (এই পথেটো মৰুভূমিৰ মাজত আছিল)। ২৭ তেতিয়া ফিলিপে প্ৰস্তুত হৈ সেই বাটেদি গ'ল। বাটত ইথিওপিয়া দেশৰ এজন মানুহক লগ পালে; তেওঁ ইথিওপিয়াৰ ৰাণী কান্দাকীৰ সকলো ধন-সম্পদ চোৱা-চিতা কৰা নপুংসক ৰাজকৰ্মচাৰী আছিল। ঈশ্বৰৰ ভজনা কৰিবলৈ তেওঁ যিৰূচলেমলৈ আহিছিল। ২৮ তেওঁ নিজৰ ৰথত বহি উভটি গৈ থাকোতে যিচয়া ভাববাদীৰ পুস্তক পঢ়ি গৈছিল। ২৯ এনে সময়তে আত্মাই ফিলিপক কলে- “তুমি কাষলৈ গৈ সেই ৰথৰ লগে লগে যোৱা”। ৩০ তেতিয়া ফিলিপে ওচৰলৈ লৰি গৈ, তেওঁ যিচয়া ভাববাদীৰ পুস্তক পঢ়া শুনি সুখিলে- “আপুনি যি পঢ়িছে, সেই বিষয়ৰ অৰ্থ জানো বুজি পাইছে”? ৩১ তেওঁ ক'লে- “কোনোবাই মোক বুজাই নিদিলে, কেনেকৈ বুজি পাম?” তাতে তেওঁ ফিলিপক ৰথত উঠি তেওঁৰ সৈতে বহিবলৈ অনুৰোধ কৰিলে।

৩২ শাস্ত্ৰৰ যি অংশটো তেওঁ পঢ়িছিল, সেয়া এই-

“মাৰিবৰ কাৰণে ভেড়াক নিয়াৰ নিচিনাকৈ তেওঁক আনিলে আৰু নোমকটীয়াৰ আগত ভেড়া পোৱালী নিজম হৈ থকাৰদৰে তেওঁ নিজৰ মুখ নেমেলিলে।

৩৩ তেওঁ অপমানিত হোৱা কালত, নয়ায়বিচাৰ কৰা নহ'ল,

তেওঁৰ বংশৰ কথা কোনে কৰ? কিয়নো পৃথিৱীৰ পৰা তেওঁৰ জীৱন লৈ যোৱা হ'ল”।

৩৪ এই কথা পঢ়ি নপুংসকে ফিলিপক সুখিলে- “মিনতি কৰিছোঁ, ভাববাদীয়ে কাৰ বিষয়ে এই কথা কৈছে? নিজৰ বিষয়ে নে অন্য কাৰোবাৰ বিষয়ে কৈছে?” ৩৫ তেতিয়া ফিলিপে মাত লগাই যিচয়া পুস্তকৰ এই শাস্ত্ৰাংশৰ পৰা আৰম্ভ কৰি তেওঁৰ আগত যীচুৰ শুভবাবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰিলে। ৩৬ এইদৰে বাটত যাওঁতে যাওঁতে এডোখৰ জলাশয়ৰ ওচৰ পোৱাত নপুংসকে কলে- “চাওঁক, ইয়াতে পানী আছে; গতিকে বাস্তি লোৱাত এতিয়া মোৰ কি বাধা আছে”? ৩৭ ফিলিপে কলে- “যদি সকলো মনেৰে বিশ্বাস কৰিছা,

তেন্তে বাধা নাই”। তেতিয়া বিষয়াজনে কলে- “যীচু খৰীষ্ট ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ, ইয়াক মই বিশ্বাস কৰিছোঁ”। ৩৬ তাতে বিষয়াজনে বথ বাখিবলৈ আজ্ঞা কৰিলে। ফিলিপ আৰু নপুংসক বিষয়াজন পানীত নামিল; ফিলিপে তেওঁক বাস্তিমা দিলে। ৩৭ যেতিয়া তেওঁলোক পানীৰ পৰা উঠিল, প্ৰভুৰ আত্মাই ফিলিপক কাটি লৈ গল; তাতে নপুংসকে তেওঁক পুনৰ দেখা নাপালে। তেওঁ আনন্দ মনেৰে নিজ বাটে গুছি গ’ল। ৪০ কিন্তু ফিলিপে পুণৰ নিজক আচদোদ নগৰত দেখা দিলে। তেওঁ সেই অঞ্চলৰ সকলো নগৰে নগৰে গৈ শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰি টাজাৰিয়া/কেচৰীয়া পালে।

৯ অধ্যায়।

চৌলৰ মন-পালটন আৰু শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ

১ সেই সময়ত চৌলে প্ৰভুৰ শিষ্যসকলক ভয় দেখুওৱাৰ লগতে আনকি বধ কৰাৰ ভাবুকি দিবলৈ ধৰিলে। তেওঁ যিক্‌চালেমত মহা-পুৰোহিতৰ ওচৰলৈ গ’ল ২ আৰু দম্বেচক নগৰত থকা নাম-ঘৰৰ সমাজলৈ লিখা অনুমতি পত্ৰ ললে যাতে, তেওঁ সেই পথৰ যি কোনো পুৰুষ বা মহিলাক পালেই তেওঁলোকক যেন ধৰি বান্ধি যিক্‌চালেমলৈ আনিব পাৰে। ৩ এই উদ্দেশ্যেৰে যাভ্ৰা কৰি দম্বেচক নগৰৰ ওচৰ পাওঁতে অকস্মাতে আকাশৰ পৰা পোহৰ ওলাই তেওঁৰ চাৰিওফালে প্ৰকাশিত হ’ল; ৪ তেওঁ তক্ষণাৎ মাটিত পৰিল আৰু এক আকাশ-বাণী শুনিবলৈ পালে, বোলে, “হে চৌল, হে চৌল, মোক কিয় তাড়ণা কৰিছা?”

৫ চৌলে উত্তৰ দি কলে- “হে প্ৰভু, আপুনি কোন?” তেতিয়া প্ৰভুৱে কলে- “যি জনক তুমি তাড়ণা কৰি আছা, মই সেই যীচু; ৬ কিন্তু উঠা, নগৰত সোমোৱা, তাতে তুমি কি কৰিব লাগিব, সেই বিষয়ে তোমাক কোৱা হ’ব।” ৭ তেওঁৰ লগত যোৱা মানুহবোৰে তাতে কোনো ব্যক্তিক দেখা নাপালে কিন্তু সেই আকাশ-বাণী শুনি অৰাক হৈ থাকিল।

৮ পাছত চৌলে মাটিৰ পৰা উঠি চকু মেলি একো নেদেখিলে। তেতিয়া আন লোকে তেওঁক হাতত ধৰি দম্বেচকলৈ আনিলে। ৯ তাতে তেওঁ তিন দিনলৈকে দৃষ্টিহীন হৈ থাকিল আৰু ভোজন-পানো নকৰিলে।

১০ সেই সময়ত দম্বেচকত থকা অননয় নামেৰে এজন শিষ্যক প্ৰভুৱে দৰ্শন দি কলে- “হে অননয়।” তেওঁ ক’লে- “হে প্ৰভু, চাওঁক, মই আছোঁ।” ১১ তেতিয়া প্ৰভুৱে তেওঁক কলে- “তুমি উঠি পোন নামৰ আলিবাটেৰে গৈ যিহূদাৰ ঘৰত তাৰ্চ নগৰৰ চৌল নামৰ ব্যক্তিজনৰ খবৰ লোৱাগৈ; তাতে তুমি দেখিবা, তেওঁ প্ৰাৰ্থনা কৰি আছে” ১২ তেতিয়া চৌলে দৃষ্টি পাবৰ কাৰণে অননয় নামেৰে এজন মানুহ তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁৰ গাত হাত দিয়া, এনে দৰ্শনত দেখা পালে।

১৩ কিন্তু অননয়ই উত্তৰ দিলে- “হে প্ৰভু, সেই মানুহে যিক্‌চালেমত আপোনাৰ লোকসকলৰ কিমান অপকাৰ কৰিলে, সেই বিষয়ে মই অনেক পৰা শুনিলোঁ। ১৪ আৰু ইয়াতো আপোনাৰ নামেৰে প্ৰাৰ্থনা কৰা লোকসকলক বান্ধিবলৈ তেওঁ প্ৰধান পুৰোহিতসকলৰ পৰা ক্ষমতা লৈ আহিছে” ১৫ কিন্তু প্ৰভুৱে তেওঁক কলে, “তুমি যোৱা, কিয়নো অনা-ইহূদী আৰু ৰজাসকলৰ লগতে ইস্‌ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ আগত মোৰ নাম প্ৰচাৰ কৰিবলৈ, সেইজন মোৰ মনোনীত পাত্ৰ। ১৬ কিয়নো তেওঁ মোৰ নামৰ কাৰণে কিমান দুখভোগ কৰিব লাগিব, ইয়াকে মই তেওঁক দেখুৱাম।”

১৭ তেতিয়াই অননয় গ’ল আৰু সেই ঘৰত সোমাই চৌলক বিচাৰি উলিয়ালে। তাৰপাছত তেওঁ চৌলৰ গাত হাত দি কলে, “হে ভাই চৌল, আপুনি যেন দৃষ্টি পায় আৰু পবিত্ৰ আত্মাৰে পৰিপূৰ্ণ হয়, এই কাৰণে আপুনি অহা বাটত যিজন প্ৰভু যীচুৱে আপোনাক দেখা দিলে, তেৱেঁই মোক আপোনাৰ ওচৰলৈ পঠালে।” ১৮ তেতিয়াই তেওঁৰ চকুৰ পৰা মাছৰ বাকলিৰদৰে এচটা ওলাই আহিল আৰু পুনৰায় দৃষ্টি পালে; তাৰপাছত তেওঁ উঠি বাগ্‌শাইজিত হ’ল। ১৯ ইয়াৰ পাছত তেওঁ খোৱা-বোৱা কৰি বলৱান হ’ল। এনেদৰে কিছু দিন তেওঁ শিষ্যসকলৰ সৈতে দম্বেচকতে থাকিল।

২০ আৰু যীচু যে ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ হয়, এই কথা নাম-ঘৰবোৰত তেওঁ ঘোষণা কৰিবলৈ ধৰিলে। ২১ তাতে সকলোৱে শুনি বিস্ময় মানি কলে, “বোলে, যি জনে যিক্‌চালেমত এই নামেৰে প্ৰাৰ্থনা কৰাসকলক লগ-ভগ কৰিছিল আৰু এতিয়াও তেনে লোকক বান্ধি প্ৰধান পুৰোহিতৰ আগলৈ নিবৰ আশয়েৰে এই ঠাইলৈকো আহিছে, সেই জন এৱেই নহয় নে?” ২২ কিন্তু চৌলে অধিক শক্তিমানে হৈ, এই যীচুৱেই যে খৰীষ্ট হয়, ইয়াৰ প্ৰমাণ দি দম্বেচকত থকা ইহূদীসকলক নিৰুত্তৰ কৰিলে।

২৩ এনেদৰে বহু দিনৰ পিচত ইহূদীসকলে তেওঁক বধ কৰিবলৈ চক্ৰান্ত কৰিলে। ২৪ আৰু তেওঁলোকে তেওঁক বধ কৰিবলৈ দিনে-ৰাতিয়ে দুৱাৰবোৰত খাপ দি থাকিল; কিন্তু চৌলে তেওঁলোকৰ চক্ৰান্ত বুজি পালে। ২৫ তাৰ পাছত তেওঁৰ শিষ্যসকলে ৰাতিতেই তেওঁক পাঁচত ভৰাই, গড়েদি নমাই দিলে।

২৬ পাছত চৌলে যিক্‌চালেমলৈ গৈ শিষ্যসকলৰ লগ লবলৈ চেষ্টা কৰাত, সকলোৱে তেওঁলৈ ভয় কৰিলে, আৰু তেওঁ যে শিষ্য হয়, ইয়াকো বিশ্বাস নকৰিলে। ২৭ কিন্তু বাৰ্ণবাই তেওঁক পাঁচনিসকলৰ আগলৈ আনিলে। ইয়াৰ পাছত দম্বেচকৰ পথত কেনেকৈ চৌলে প্ৰভুক দেখা পাইছিল, আৰু প্ৰভুৱে তেওঁৰ আগত কি কথা কৈছিল, আৰু তেওঁ কেনেকৈ দম্বেচকত যীচুৰ নামত সাহসেৰে প্ৰচাৰ কৰিছিল, সেই সকলো কথা তেওঁলোকৰ আগত বৰ্ণনা কৰিলে।

২৮ তোলে তেওঁলোকৰ লগত যিক্ৰচালেমত অহা যোৱা কৰি প্ৰভু যীচুৰ নামেৰে সাহসেৰে প্ৰচাৰ কৰিলে, ২৯ তাতে তেওঁ গ্ৰীক-ভাষী ইহুদীসকলৰ সৈতে কথোপকথন আৰু বাদ-বিবাদ কৰিলে, কিন্তু তেওঁলোকে তেওঁক বধ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰি আছিল। ৩০ ভাইসকলে এই বিষয়ে জানিবলৈ পোৱাত তেওঁক কৈচৰীয়ালৈ নি তাৰ নগৰলৈ পঠাই দিলে।

পিতৰৰ দুটা আচৰিত কাৰ্য

৩১ সেই সময়ত গোটেই যিহূদিয়া, গালীল, আৰু চমৰীয়া দেশৰ মণ্ডলীসমূহ শান্তিত আছিল; বিশ্বাসীসকল ধৰ্মত বৃদ্ধি হৈ প্ৰভুৰ ভক্তিত আৰু পবিত্ৰ আত্মাই দিয়া উদগণিত জীৱন-যাপন কৰি সংখ্যাত বাঢ়ি গ'ল। ৩২ তাৰ পাছত পিতৰে ঠায়ে ঠায়ে ফুৰি লুদা নগৰৰ নিবাসী পবিত্ৰ লোকসকলৰ ওচৰ পালেগৈ।

৩৩ সেই ঠাইতে পক্ষাঘাত ৰোগত আক্ৰান্ত হৈ আঠ বছৰ শয্যাতে পৰি থকা এনিয়া নামেৰে এজন মানুহক দেখিলে। ৩৪ পিতৰে তেওঁক কলে, “হে এনিয়া, যীচু খৰীষ্টই আপোনাক সুস্থ কৰিছে; আপুনি উঠি আপোনাৰ শয্যা চপাই লওক;” তাতে তেওঁ তেতিয়াই উঠি থিয় হ'ল। ৩৫ পাছত লুদা আৰু চাৰোণ-নিবাসী সকলেও প্ৰভুলৈ মন-পালটালে।

৩৬ আৰু যাক ভাষাত দৰ্কা অৰ্থাৎ হৰিণী বুলি মাতে, দান দিয়া আৰু সংকল্পেৰে পূৰ্ণ হৈ থকা টাবিথা নামৰ শিষ্যা এজনী যাকোত আছিল। ৩৭ সেই সময়ত তেওঁ নৰিয়াত পৰি মৃত্যু হোৱাত, লোকসকলে তেওঁক ধুৱাই ওপৰ কোঁঠালিত শুৱাই থলে।

৩৮ তাতে লুদা নগৰ যাকোতৰ ওচৰ হোৱাত, আৰু পিতৰো তাতে আছে বুলি শুনি, শিষ্যসকলে তেওঁৰ ওচৰত দুজন মানুহ পঠিয়াই মিনতি কৰালে, বোলে, “পলম নকৰি আমাৰ ইয়ালৈ আহক।” ৩৯ তেতিয়া পিতৰ উঠি তেওঁলোকৰ লগত গৈ তাত উপস্থিত হোৱাত, লোকসকলে তেওঁক ওপৰ কোঁঠালিলৈ নিলে। আৰু বিধবাসকলে তেওঁৰ ওচৰত থিয় হৈ কান্দি কান্দি, দৰ্কাই তেওঁলোকৰ লগত থাকোতে প্ৰস্তুত কৰা চোলা আদি কাপোৰ দেখুৱাবলৈ ধৰিলে।

৪০ কিন্তু পিতৰে তেওঁলোক আটাইকে বাহিৰলৈ যাব দি আঁঠু কাঢ়ি প্ৰাৰ্থনা কৰিলে; পাছত মৃতদেহৰ ফাললৈ ঘূৰি চাই কলে, “হে টাবিথা উঠা।” তেতিয়া তেওঁ চকু মেলি পিতৰক দেখি বহিল; ৪১ তাতে তেওঁ টাবিথাক হাতত ধৰি তুলিলে; পাছত পবিত্ৰ লোক আৰু বিধবাসকলক মাতি, তেওঁলোকৰ আগত তেওঁক জীৱিত দেখুৱালে। ৪২ এই কথা যাকোত সকলো ঠাইতে জনাজাত হৈ যোৱাত, অনেক মানুহে প্ৰভুত বিশ্বাস কৰিলে। ৪৩ তাৰ পাছত পিতৰে যাকোত, চিমোন নামেৰে এজন মুচিয়াৰৰ ঘৰত বহু দিন থাকিল।

১০ অধ্যায়

পৰজাতিসকলক মন্ডলীত ভুক্ত কৰা

১ কৈচৰিয়া নগৰত ইতালীয়া নামৰ সৈন্যদলৰ কৰ্ণালিয় নামেৰে এজন এশৰ সেনাপতি আছিল। ২ তেওঁ এজন ভক্ত লোক আছিল, তেওঁৰ ঘৰৰ সকলোৱে ঈশ্বৰলৈ ভয় ৰাখিছিল। তেওঁ আন লোকসকলক দান কৰিছিল আৰু সদায় ঈশ্বৰৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা জনাইছিল।

৩ এদিন আবেলি প্ৰায় তিনিমান বজাত, দৰ্শনত “হে কৰ্ণালিয়া!” বুলি তেওঁক মাতা ঈশ্বৰৰ এজন দুতক স্পষ্টকৈ দেখিলে। ৪ তেতিয়া কৰ্ণালিয়ই দূতলৈ তথা লাগি চাই ভয় খাই কলে, “কি কয় প্ৰভু?” দূতে তেওঁক কলে, “তোমাৰ প্ৰাৰ্থনা আৰু দান সোৱৰণীয়ৰূপে ঈশ্বৰৰ আগত গ্ৰহণীয় হ'ল। ৫ এতিয়া যাকোতলৈ মানুহ পঠিয়াই চিমোন, যাৰ প্ৰখ্যাতে নাম পিতৰ, তেওঁক মাতি পঠোৱা, ৬ তেওঁ সাগৰৰ তীৰত নিবাস কৰা চিমোন নামৰ চমাৰৰ ঘৰত আলহী হৈ আছে।”

৭ এনেদৰে কৰ্ণালিয়ক কৈ স্বৰ্গদূত ওচি গ'ল, তাৰপাছত তেওঁ নিজৰ ঘৰৰ দুজন লগুৱা আৰু আলপৈচান ধৰাসকলৰ মাজৰ ভক্ত সৈন্য এজনক মাতি আনি, ৮ তেওঁলোকক সকলো কথা তেওঁ বুজাই কলে আৰু যাকোতলৈ পঠাই দিলে।

৯ পাছদিনা বাৰমান বজাত তেওঁলোকে নগৰৰ ওচৰ পালে, সেই সময়ত পিতৰে প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ ঘৰৰ ওপৰলৈ উঠিছিল। ১০ তেতিয়া তেওঁৰ ভোক লগাত খাবলৈ ইচ্ছা কৰিলে, কিন্তু লোকসকলে আহাৰ যুগুত কৰি থাকোতে তেওঁ মুৰ্ছিত হৈ পৰিল; ১১ আৰু আকাশখন মুকলি হৈ, চাৰি চুকত ধৰি পৃথিবীলৈ নমাই দিয়া ডাঙৰ কাপোৰৰ নিচিনা কোনো এটা পাত্ৰ নমা দেখিলে। ১২ তাত সকলো বিধৰ চাৰিঠেঙীয়া জন্তু, উৰগ আৰু আকাশৰ চৰাইবোৰ আছিল।

১৩ তেতিয়া তেওঁলৈ এনে বাণী হ'ল বোলে: “উঠা, মাৰি খোৱা।” ১৪ কিন্তু পিতৰে কলে, “হে প্ৰভু, এনে নহওক; কিয়নো মই কোনোধৰণৰ বৰ্জিত আৰু অশুচি বস্তু কেতিয়াও খোৱা নাই।” ১৫ পুনৰ দিবতীয়াৰ তেওঁলৈ এই বাণী হ'ল: “ঈশ্বৰে যিহকে শুচি কৰিলে, তাক তুমি বৰ্জিত নুবলিবা।” ১৬ এইদৰে তিনিবাৰ ঘটিল আৰু সেই পাত্ৰ তেতিয়াই আকাশৰ ওপৰলৈ তুলি নিয়া হ'ল।

১৭ তেতিয়া পিতৰে যি দৰ্শন দেখিলে; সেই দৰ্শনৰ অৰ্থ কি হ'ব পাৰে ইয়াকে চিন্তা কৰি থাকোতেই, কৰ্ণালিয়ই পঠোৱা মানুহ কেইজনে সুধি সুধি চিমোনৰ ঘৰলৈ আহি দুৱাৰ মুখত থিয় হ'ল। ১৮ আৰু মাত লগাই শুধিলে, বোলে সেই চিমোন ইয়াত থাকে নে যিজনৰ প্ৰখ্যাতে নাম পিতৰ।

১৯ তেতিয়া পিতৰে সেই দৰ্শনৰ কথা ভাবি থাকোতেই, আত্মাই (পবিত্ৰ আত্মাই) তেওঁক কলে, “চোৱা, তিনিজন মানুহে তোমাক বিচাৰিছে” ২০ তুমি উঠা আৰু নামি যোৱা। তেওঁলোকে সৈতে সংশয় নকৰি যোৱা; কিয়নো মইহে তেওঁলোকক পঠালোঁ।” ২১ তেতিয়া পিতৰে নামি গৈ সেই মানুহ কেইজনক কলে, “তোমালোকে যিজনক বিচাৰিছা, সেইজন ময়েই। তোমালোকে কি কাৰণত আহিলা?”

২২ তেওঁলোকে কলে, “কৰ্ণীলিয় নামেৰে ধাৰ্মিক আৰু ঈশ্বৰক উপাসনা কৰা আৰু গোটেই ইহুদী জাতিৰ আগত সুখ্যাতি পোৱা, এনে এজন সেনাপতিয়ে আপোনাক তেওঁৰ ঘৰলৈ মতাই নি, আপোনাৰ পৰা কথা শুনিবলৈ, স্বৰ্গ-দূতৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰৰ আদেশ পাইছে।” ২৩ তেতিয়া পিতৰে তেওঁলোকক ৰাতিতো তেওঁৰ তাতে থকাৰ ব্যৱস্থা কৰি দিলে।

পাছদিনা তেওঁ যাকোত থকা ভাইসকলৰ মাজৰ কেইজনমানক লগত লৈ তেওঁলোকক সৈতে যাত্ৰা কৰিলে।

২৪ তাৰ পাছদিনা তেওঁলোকে কৈচৰিয়ালৈ আহিলা কৰ্ণীলিয়ই নিজৰ জ্ঞাতি আৰু আত্মীয় বন্ধুসকলক গোট খোৱাই তেওঁলোকলৈ অপেক্ষা কৰি আছিল।

২৫ পিতৰ ঘৰত সোমোওঁতে কৰ্ণীলিয়ই দেখা কৰি তেওঁক সন্মান জনাবলৈ চৰণত পৰি প্ৰণাম কৰিলে। ২৬ কিন্তু পিতৰে তেওঁক তুলি ধৰি কলে, “উঠা; মইয়ো মানুহহো।”

২৭ তাৰ পাছত যেতিয়া পিতৰে তেওঁৰে সৈতে কথা কৈ কৈ ঘৰত সোমাল, বহু মানুহ গোট খাই থকা দেখি, ২৮ তেওঁলোকক কলে, “অন্য জাতিৰ কোনো মানুহৰ লগ লোৱা নাইবা তেওঁৰ তালৈ যোৱা যে ইহুদী মানুহৰ বাবে নিষেধ, ইয়াক আপোনালোকে জানো কিন্তু কোনো মানুহক বৰ্জিত বা অশুচি নুবুলিবলৈ ঈশ্বৰে মোক দেখুৱালে। ২৯ এই হেতুকে মোক মাতেতে কোনো আপত্তি নকৰাকৈ মই আহিলোঁ। গতিকে এতিয়া সুধিছোঁ, কিয়নো আপোনালোকে মোক মাতিিলে।”

৩০ তেতিয়া কৰ্ণীলিয়ই কলে, “আজি চাৰি দিন হ’ল ঠিক এই সময়ত অৰ্থাৎ আবেলি তিনিমান বজাত প্ৰাৰ্থনা কৰি আছিলোঁ; তেতিয়া চাওঁক, উজ্জ্বল বস্ত্ৰৰ পিন্ধা এজন মানুহ মোৰ আগত থিয় হ’ল। ৩১ তেওঁ কলে, ‘হে কৰ্ণীলিয়, তোমাৰ প্ৰাৰ্থনা শুনা গ’ল আৰু তুমি দুখীয়াক দিয়া দান ঈশ্বৰৰ আগত সোঁৱৰণ কৰা হ’ল। ৩২ এতেকে যাকোলে মানুহ পঠিয়াই, সাগৰৰ দাঁতিত চিমন নামেৰে এজন চমাৰৰ ঘৰত আলহী হৈ থকা চিমন, যাৰ প্ৰখ্যাত নাম পিতৰ, তেওঁক মাতি আনা গৈ। ৩৩ এই হেতুকে মই তেতিয়াই আপোনাৰ তালৈ মানুহ পঠালোঁ। আপুনি যে এতিয়া আহি পালে, ভাল কৰিলে। এতেকে প্ৰভুৱে যি আজ্ঞা আপোনাক দিলে, সেই সকলো শুনিবলৈ আমি সকলোৱে এতিয়া ঈশ্বৰৰ সাক্ষাতে উপস্থিত আছোঁ।”

৩৪ তেতিয়া পিতৰে মাত দিলে আৰু কলে,

“ইয়াকে মই নিশ্চয়কৈ উপলব্ধি কৰিছোঁ যে, ঈশ্বৰ কাৰো পক্ষপাতি নহয়। ৩৫ বৰং সকলো জাতিৰ মাজত যিজন তেওঁলৈ ভয় ৰাখি ধাৰ্মিক আচৰণ কৰে, সেইজন তেওঁৰ গ্ৰহণযোগ্য হয়।

৩৬ যি জন সকলোৰে প্ৰভু, সেই যীচু খৰীষ্টৰ দ্বাৰাই মিলনৰ শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰোঁতে, ঈশ্বৰে যি বাক্য ইস্ৰায়েলৰ লোকসকললৈ পঠালে - ৩৭ আৰু যোহানে বাপ্টিষ্টৰ কথা ঘোষণা কৰাৰ পাছত, গালীলৰ পৰা আৰম্ভ হৈ গোটেই যিহুদীয়ালৈকে ব্যাপি গ’ল, সেই বাক্য আপোনালোকে নিজেও বুজি আছে।

পিতৰৰ বক্তৃতা আৰু তাৰ ফল

৩৮ সেয়ে এই যে, যেনেকৈ ঈশ্বৰে নাচৰতীয়া যীচুক পবিত্ৰ আত্মা আৰু মহিমামেৰে অভিষেক কৰিলে; তেনেকৈ তেওঁ বিভিন্ন ঠাইত সংকৰ্ম কৰি, চয়তানৰ পৰা দুখ পোৱা সকলক সুস্থ কৰিছিল; কাৰণ ঈশ্বৰে তেওঁৰ সহায় আছিল।

৩৯ আৰু ইহুদীসকলৰ গাৱঁ-ভুয়ে গৈ আৰু যিক্ৰচালেমতো তেওঁ যি যি কৰ্ম কৰিছিল, সেই সকলো কৰ্মৰ সাক্ষী আমি আছোঁ। এই যীচুকেই তেওঁলোকে কাঠত আৰি বধ কৰিলে। ৪০ কিন্তু এইজনকে প্ৰকাশিত হবলৈ ঈশ্বৰে তেওঁক তৃতীয় দিনা তুলিলে, ৪১ আটাই মানুহৰ আগত নহয়, কিন্তু তেওঁ মৃতবিলাকৰ মাজৰ পৰা উঠাৰ পিছত তেৱেঁ সৈতে ভোজন-পান কৰা ঈশ্বৰৰ মনোনীত সাক্ষী যি আমি, আমাৰ আগতহে প্ৰকাশিত হবলৈ দিলে।

৪২ জীৱিত আৰু মৰা দুয়োৰো বিচাৰকৰ্তা হবলৈ ঈশ্বৰে যিজনক নিযুক্ত কৰিলে, তেৱেঁই সেই জনা, এই কথা জনসাধাৰণৰ আগত ঘোষণা কৰিবলৈ আৰু সাক্ষ্য দিবলৈ তেওঁ আমাক আজ্ঞা দিলে। ৪৩ তেওঁৰ পক্ষে সকলো ভাববাদীয়েও সাক্ষ্য দিয়ে যাতে তেওঁত বিশ্বাস কৰা সকলোৱে তেওঁৰ নামেৰে পাপ-মোচন পায়।

৪৪ পিতৰে এই কথা কৈ থাকোতেই, শনি থকা সকলোৰে ওপৰত পবিত্ৰ আত্মা আহিলা। ৪৫ তাতে পিতৰৰ লগত অহা চুম্ভ হোৱা বিশ্বাসীসকলে অনা-ইহুদীসকলৰ ওপৰতো পবিত্ৰ আত্মাৰ দান বাকি দিয়া দেখি বিস্ময় মানিলে।

৪৬ কাৰণ সেই অনা-ইহুদীসকলে নানা ভাষাৰে কথা কৈ ঈশ্বৰৰ স্তুতি কৰা তেওঁলোকে শুনিবলৈ পালে তেতিয়া পিতৰে উত্তৰ দি কলে, ৪৭ “আমাৰ নিচিনাকৈ পবিত্ৰ আত্মা পোৱা এওঁলোক বাপ্টিষ্ট নহবলৈ কোনোবাই জলক বাধা দিব পাৰে নে?”

৪৮ তেতিয়া তেওঁ যীচু খৰীষ্টৰ নামেৰে তেওঁলোকক বাপ্টিষ্ট হবলৈ আজ্ঞা দিলে। পাছত সেই ঠাইতে তেওঁলোকক কিছুদিন থাকিবলৈ তেওঁ মিনতি কৰিলে।

১১ অধ্যায়

১১^১ পাছত পাঁচনিসকল আৰু যিহূদিয়াত থকা ভাইসকলে শুনিবলৈ পালে যে, অনা-ইহুদী লোকেও ঈশ্বৰৰ বাক্য গ্ৰহণ কৰিলে।^২ পাছত যেতিয়া পিতৰে যিক্ৰুচালেমলৈ আহিল, তেতিয়া চুম্বৎ হোৱা মানুহবোৰে তেওঁক নিন্দা কৰিলে; তেওঁলোকে কলে, “তুমি চুম্বৎ নোহোৱা মানুহবোৰৰ লগত সহযোগ কৰি, সিহঁতৰ সৈতে খোৱা-বোৱা কৰিলা!”

^৪ কিন্তু পিতৰে এই কথা বিতং ভাৱে বৰ্ণনা কৰি তেওঁলোকক কলে, “মই যাকো নগৰত প্ৰাৰ্থনা কৰি থাকোঁতেই মুৰ্ছা গ’লো আৰু দৰ্শনত চাৰি চুকত ধৰি স্বৰ্গৰ পৰা নমোৱা ডাঙৰ কাপোৰৰ নিচিনা কোনো এটা পাত্ৰ মোৰ ওচৰলৈ নামি অহা দেখিলোঁ; তেতিয়া তালৈ মন কৰি একে খৰে চাই থাকোঁতে তাত পৃথিৱীৰ চাৰি-ঠেঙীয়া জন্তু আৰু বনৰীয়া জন্তু, উৰণ আৰু আকাশৰ চৰাই এই সকলোকে দেখিলোঁ।”

^৭ আৰু তেতিয়া “হে পিতৰ, উঠি মাৰি খোৱা!” এই বুলি মোলৈ কোৱা এটা বাণীও শুনিগোঁ।^৮ মই কলোঁ, “হে প্ৰভু, এনে নহওক: কিয়নো কোনো বৰ্জিত বা অশুচি বস্তু মোৰ মুখত কেতিয়াও দিয়া নাই।”^৯ কিন্তু পুনৰ আকাশৰ পৰা নে স্বৰ্গৰ পৰা উত্তৰ আহিল, “ঈশ্বৰে যিহকে শুচি কৰিলে, সেইবোৰ তুমি বৰ্জিত নুবুলিবা।”^{১০} এইদৰে তিনিবাৰ ঘটৰ পাছত সেই সকলোবোৰ আকৌ স্বৰ্গলৈ তুলি নিয়া হ’ল।

^{১১} আৰু চোৱা, তেতিয়াই কৈচৰিয়াৰ পৰা মোৰ ওচৰলৈ পঠোৱা তিনিজন মানুহ, মই যি ঘৰত আছিলোঁ, তাত উপস্থিত হ’ল।^{১২} তাতে একো সংশয় নকৰাকৈ তেওঁলোকৰ লগত যাবলৈ আত্মাই মোক আজ্ঞা দিলে। পাছত এই ছয়জন ভাইয়ে মোৰ লগত গ’ল আৰু আমি সেই মানুহৰ ঘৰত গৈ সোমালো।^{১৩} তাতে তেওঁ আমাক কলে, কেনেকৈ এজন দূতে তেওঁৰ ঘৰত থিয় হৈ কৈছিল যে, “যাকোলে মানুহ পঠাই, যাৰ প্ৰখ্যাতি নাম পিতৰ, সেই চিমোনক মাতি পঠোৱা।”^{১৪} তাতে তুমি আৰু তোমাৰ ঘৰৰ সকলোৱে যাৰ দবাৰাই পৰিতৰাণ পাবা, সেই কথা তেওঁ তোমাক কবা।

^{১৫} পাছহে মই কথা কবলৈ ধৰোঁতেই, পূৰ্বতে আমাৰ ওপৰত যেনেকৈ পবিত্ৰৰ আত্মা নামিছিল, তেনেকৈ তেওঁলোকৰ ওপৰতো নামিলা।^{১৬} “যোহনে হলে পানীতহে বাস্তিঅ দিলে কিন্তু তোমালোকক হ’লে পবিত্ৰৰ আত্মাত বাস্তিঅ দিয়া হ’ব”, প্ৰভুৱে কোৱা এই কথা মোৰ মনত পৰিল।

^{১৭} এতেকে আমি প্ৰভু যীচু খৰীষ্টত বিশ্বাস কৰাৰ বাবে ঈশ্বৰে যি দান আমাক দিলে সেই একে দান তেওঁলোককো দিলে, গতিকে ঈশ্বৰক প্ৰতিৰোধ কৰিবলৈ মই নো কোন?”^{১৮} এই কথা শুনি তেওঁলোকে কোনো সহাঁৰি নিদি বৰং ঈশ্বৰৰ স্তুতি কৰি কলে, “তেনেহলে, ঈশ্বৰে অনা-ইহুদী লোককো জীৱনৰ অৰ্থে মন-পালটন দান কৰিলে।”

^{১৯} ইতিপূৰ্বে যিবোৰ মানুহে স্তিফানৰ মৃত্যুৰ ক্ষেত্ৰত হোৱা বেজাৰৰ কাৰণে গোট গোট হৈ আছিল, তেওঁলোকে ফৈনীকিয়া, কুপ্ৰ, আৰু আন্তিয়খিয়ালৈকে ফুৰি, ইহুদী লোকৰ বাহিৰে আন কাৰো আগত ঈশ্বৰৰ বাক্য প্ৰচাৰ নকৰিলে।^{২০} কিন্তু তেওঁলোকৰ মাজৰ কুপ্ৰ আৰু কুৰীণীৰ কিছূমান আন্তিয়খিয়ালৈ আহি গ্ৰীকসকলৰ আগত প্ৰভু যীচুৰ শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰিলে।^{২১} আৰু প্ৰভুৰ হাত তেওঁলোকৰ সহকাৰী হ’ল, তাতে বহুসংখ্যক লোকে বিশ্বাস কৰি প্ৰভুলৈ আহিলা।

^{২২} পাছত তেওঁলোকৰ সবিশেষ বাৰ্তা যিক্ৰুচালেমত থকা মণ্ডলীৰ কাণত যেতিয়া পৰিল, তেতিয়া মণ্ডলীয়ে বাৰ্ণব্বাক আন্তিয়খিয়ালৈ পঠিয়াই দিলে।^{২৩} তেওঁ তাত উপস্থিত হৈ, ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহ দেখি আনন্দিত হ’ল; আৰু হৃদয়ৰ আগ্ৰহেৰে প্ৰভুত আসক্ত হৈ থাকিবলৈ সকলোকে উদগালে।^{২৪} কিয়নো তেওঁ সাধু মানুহ আৰু পবিত্ৰৰ আত্মাৰে বিশ্বাসত পৰিপূৰ্ণ আছিল, তাতে মানুহৰ এটা ডাঙৰ দলে প্ৰভুত যোগ দিলে।

^{২৫} পাছত বাৰ্ণব্বাই চৌলক বিচাৰিবলৈ তাৰ নগৰলৈ গ’ল।^{২৬} আৰু তেওঁক পাই আন্তিয়খিয়ালৈ লৈ আহিলা তাতে তেওঁলোকে গোটেই বছৰ মণ্ডলীত গোট খোৱা বহু লোকক উপদেশ দিলে। এই আন্তিয়খিয়া নগৰতেই শিষ্যসকলক প্ৰথমে খৰীষ্টিয়ান বুলি মতা হ’ল।

^{২৭} সেই সময়ত কিছূমান ভাববাদী যিক্ৰুচালেমৰ পৰা আন্তিয়খিয়ালৈ আহিলা।^{২৮} আৰু তেওঁলোকৰ মাজৰ আগাব নামেৰে এজনে উঠি, আত্মাৰ দবাৰাই চালিত হৈ জনালে যে, গোটেই পৃথিৱীত বৰ আকাল হ’ব আৰু ক্ৰৌদিয়ৰ দিনত সেয়ে ঘটবা।

^{২৯} তাতে শিষ্যসকলৰ প্ৰতিজনে শক্তি অনুসাৰে, যিহূদিয়াত নিবাস কৰা ভাইসকলৰ উপকাৰৰ কাৰণে সহায় পঠিয়াবলৈ সিদ্ধান্ত ললে।^{৩০} পাছত সেইদৰে কাৰ্য্য কৰি, বাৰ্ণব্বা আৰু চৌলৰ হাতত পৰিচাৰকসকললৈ ধন পঠিয়াই দিলে।

১২ অধ্যায়

যাকোবক বধ কৰা আৰু পিতৰৰ উদ্ধাৰ

১২^১ সেই সময়ত হেৰোদ বজাই মণ্ডলীৰ কোনো কোনো লোকক অত্যাচাৰ কৰিব ধৰিলে।^২ আৰু তেওঁ যোহনৰ ককায়েক যাকোবক তৰোৱালেৰে বধ কৰিবলৈ ছকুম দিলে।

৩ এই কাৰ্যত ইহুদীসকল সম্ভষ্ট হোৱা দেখি, তেওঁ পিতৰকো বন্দী কৰিলে তেতিয়া খমিৰ নোহোৱা পিঠাৰ দিন আছিল। ৪ পিতৰক বন্দী কৰি হেৰোদে বন্দীশালত ৰাখিলে। তেওঁক পহৰা দিবৰ কাৰণে চাৰিজনকৈ চাৰিটা সৈন্য দলক নিযুক্ত কৰিলে আৰু তেওঁ মনতে ভাবিলে যে, নিস্তাৰপৰ্বৰ পিছত পিতৰক জনসাধাৰণৰ ওচৰত বিচাৰৰ বাবে হাজিৰ কৰিব।

৫ এইদৰে পিতৰক বন্দীশালত ৰাখিলে, কিন্তু তেওঁৰ বাবে মঙলীৰ লোকসকলে নিবন্তৰে ঈশ্বৰৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰি আছিল। ৬ পাছত তেওঁক বাহিৰলৈ আনিবলৈ সিদ্ধান্ত লোৱা দিনাখনৰ আগ-ৰাতি, পিতৰ দুজন সৈন্যৰ মাজত দুভাল শিকলিৰে বন্ধা হৈ টোপনিত আছিল আৰু প্ৰহৰীবোৰে দুৱাৰ মুখত বন্দীশাল পহৰা দি আছিল।

৭ সেই সময়ত প্ৰভুৰ এজন দূত আহি উপস্থিত হ'ল আৰু সেই কোঠালিটো পোহৰেৰে প্ৰকাশিত হৈ উঠিল। তাতে চাপৰ মাৰি পিতৰক জগাই দূতে কলে, “বেগাই উঠা”। তেতিয়া তেওঁৰ হাতৰ পৰা শিকলিৰ বান্ধ সুলকি পৰিল। ৮ দূতে তেওঁক কলে, “কঁকাল বান্ধি পাদুকা পিন্ধা” পিতৰে সেইদৰে কৰিলে। দূতে তেওঁক কলে, “তোমাৰ কাপোৰ গাত লৈ মোৰ পাছে পাছে আহাঁ”

৯ পাছে পিতৰে দূতক অনুসৰণ কৰি বাহিৰলৈ ওলাই গ'ল। কিন্তু দূতে কৰা কৰ্ম যে সচাঁ, ইয়াকে নাভাবি দৰ্শন পোৱা বুলি ভাবিলে। ১০ এইদৰে প্ৰথম আৰু দ্বিতীয় প্ৰহৰীবোৰক পাৰ কৰি নগৰলৈ অহা-যোৱা কৰা যিখন লোহাৰ দুৱাৰ আছিল, সেয়া নিজে নিজে তেওঁলোকলৈ মুকলি হৈ গ'ল। তাতে তেওঁলোক বাহিৰলৈ আহি বাটৰ এমুৰ পাওঁতে তৎক্ষণাত দূতে তেওঁক এৰিলে।

১১ তেতিয়া পিতৰে চেতনা পাই কলে, “প্ৰভুৱে তেওঁৰ দূত পঠিয়াই হেৰোদৰ হাতৰ পৰা আৰু ইহুদীলোকৰ সকলো আকাঙ্ক্ষাৰ পৰা মোক যে উদ্ধাৰ কৰিলে, এতিয়াহে মই নিশ্চয়কৈ জানিছোঁ” ১২ ইয়াকে তেওঁ জনাৰ পাছত, মাৰ্ক নামেৰে প্ৰখ্যাত হোৱা যি যোহন, তেওঁৰ মাক মৰিয়মৰ ঘৰলৈ গ'ল; তাতে অনেক লোক গোট খাই প্ৰাৰ্থনা কৰি আছিল।

১৩ তেতিয়া তেওঁ বাহিৰৰ দুৱাৰত টুকুৰিওৱাত, ৰোদা নামেৰে এজনী চাকৰণীয়ে মাত দিবলৈ আছিল। ১৪ তাতে তাই পিতৰৰ মাত শুনি বুজি পাই, আনন্দত দুৱাৰ মেলিবলৈ পাহৰি ভিতৰলৈ লৰি গৈ, পিতৰ দুৱাৰ মুখত থিয় হৈ আছে বুলি কলেগৈ। ১৫ তেতিয়া তেওঁলোকে তাইক কলে, “তাই বলীয়া হৈছে” কিন্তু তাই সঁচা বুলি দৃঢ়তাৰে নিৰ্ণয় কৰি কলে। তেওঁলোকে কলে, “তেনেহলে সেইজন তেওঁৰ দূতহে”

১৬ কিন্তু পিতৰে দুৱাৰত বাৰে বাৰে টুকুৰিয়াই আছিল, তেতিয়া তেওঁলোকে দুৱাৰ মেলি তেওঁক দেখি বিস্ময় মানিলে। ১৭ পিতৰে নিজম দি থাকিবলৈ হাতেৰে ইংগিত দি, প্ৰভুৱে কেনেকৈ তেওঁক বন্দীশালৰ পৰা মুকলি কৰি আনিলে, তাৰ বৃত্তান্ত তেওঁলোকৰ আগত বৰ্ণনা কৰিলে। আৰু কলে, “তোমালোকে যাকোৰ আৰু ভাইসকলক এই সংবাদ দিবা” ইয়াকে কৈ তেতিয়াই তেওঁ ওলাই আন ঠাইলৈ গুচি গ'ল।

১৮ পাছে ৰাতিপুৱা হ'ল, পিতৰ নো কি হ'ল, এই বুলি সৈন্যসকলৰ মাজত বৰ হুলস্থূল লাগিল। ১৯ তেতিয়া হেৰোদে তেওঁক বিচাৰি নাপাই, প্ৰহৰীসকলৰ সোধ-বিচাৰ কৰি প্ৰাণদণ্ডৰ আজ্ঞা দিলে। তেতিয়া তেওঁ যিহূদিয়াৰ পৰা কৈচৰিয়ালৈ গ'ল আৰু তাতে থাকিল।

২০ তুৰীয়া আৰু চীদোনীয়াসকলৰ প্ৰতি হেৰোদৰ অতিশয় কেৰাধ আছিল। কিন্তু তেওঁলোকে একে আলোচনাৰে তেওঁৰ আগলৈ গৈ, লাস্ত নামেৰে ৰজাৰ ভিতৰুৱাল ফুকনক তেওঁলোকৰ ফলীয়া কৰি, শাস্তি স্থাপন কৰিবলৈ নিবেদন কৰিলে, কাৰণ এই ৰজাৰ দেশৰ পৰাই তেওঁলোকৰ দেশলৈ খোৱা বস্ত্ৰবোৰ আহিছিল। ২১ এটা নিৰূপিত দিনত হেৰোদে ৰাজবস্ত্ৰৰ পিন্ধি সিংহাসনৰ পৰা তেওঁলোকলৈ ভাষণ দিছিল।

২২ তেতিয়া লোকসমূহে ৰিঙিয়াই কলে, “এইয়া এজন ঈশ্বৰৰ মাত, মানুহৰ মাত নহয়!” ২৩ কিন্তু সেই প্ৰশংসা ঈশ্বৰক নিদিয়াত, প্ৰভুৰ দূতে তেতিয়াই তেওঁক আঘাত কৰিলে আৰু পোকে খোৱাত, তেওঁ প্ৰাণত্যাগ কৰিলে।

২৪ কিন্তু ঈশ্বৰৰ বাক্য ব্যাপক হাবত বাঢ়ি বাঢ়ি গ'ল। ২৫ এইদৰে বাৰ্ণব্বা আৰু চৌলে যি কৰ্মৰ দায়িত্ব পাইছিল, সেয়া তেওঁলোকে সিদ্ধ কৰিলে, আৰু মাৰ্ক নামেৰে প্ৰখ্যাত হোৱা যোহনক লগত লৈ যিৰূচালেমৰ পৰা উভতি আহিল।

১৩ অধ্যায়

শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰিবলৈ পৌলৰ প্ৰথম যাত্ৰা

১ অন্তিযথিয়াত থকা মঙলীত কেইজনমান ভাৱবাদী আৰু উপদেশক আছিল। তেওঁলোক বাৰ্ণব্বা, চিমোন যিজনক নিগৰ বোলে, কুৰীণীৰ লুকীয়, হেৰোদ ৰজাৰ লগত প্ৰতিপালিত হোৱা মনহেম আৰু চৌলা ২ যি কালত তেওঁলোকে প্ৰভুৰ উপাসনা কৰি লঘোণ দি আছিল, সেই কালতে পবিত্ৰৰ আত্মাই কলে, “যি কৰ্ম কৰিবলৈ মই বাৰ্ণব্বা আৰু চৌলক মাতিলোঁ, সেই কৰ্মৰ নিমিত্তে তেওঁলোকক মৌলে পৃথক কৰি দিয়া” ৩ তাতে তেওঁলোকে লঘোণ দি প্ৰাৰ্থনা কৰি, সেই দুজনৰ ওপৰত হাত দি পঠিয়াই দিলে।

৪ এইদৰে পবিত্ৰ-আত্মাৰ বাধ্য হৈ বাৰ্ণব্বা আৰু চৌল চিলুকিয়ালৈ গ'ল; তাৰ পৰা জাহাজেৰে কুপ্ৰ দ্বীপলৈ গ'ল। ৫ তাতে চালামী নগৰ পাই, যিহূদীসকলৰ নাম-ঘৰবোৰত ঈশ্বৰৰ বাক্য প্ৰচাৰ কৰিলে। সেই সময়ত যোহনো তেওঁলোকৰ পৰিচাৰক হৈ আছিল।

৬ এইদৰে তেওঁলোকে সেই দ্বীপটোৰ চাৰিওফালে ফুৰি পাক্ষঃ নগৰলৈকে গ'ল, তাতে বাৰ-যীচু নামেৰে যি এজন যিহুদী মানুহ মায়াবী আৰু ভাৰি-কোৱা ভাববাদী আছিল, তেওঁক দেখা পালে ৭ তেওঁ বুদ্ধিমান চৰ্জ্জিয় পৌল নামে দ্বীপৰ অধিপতিৰ লগত আছিল। সেই অধিপতিয়ে ঢোল আৰু বাৰ্নবাক মাতি পঠিয়াই ঈশ্বৰৰ বাক্য শুনিবলৈ ইচ্ছা কৰিছিল। ৮ কিন্তু ইলুমাই, অৰ্থাৎ সেই মায়াবীয়ে (কিয়নো এয়ে তেওঁৰ নামৰ অৰ্থ) অধিপতিক বিশ্বাসৰ পৰা আঁতৰাই অনাৰ উদ্দেশ্যেৰে তেওঁলোকৰ প্ৰতিৰোধ কৰিলে।

৯ তাতে ঢোল, যিজনক পৌলো বোলে, তেওঁ পবিত্ৰ-আত্মাৰে পৰিপূৰ্ণ হৈ, তেওঁলৈ শিহৰ দৃষ্টিৰে চালে ১০ আৰু কলে, “হেৰৌ সকলো কপট আৰু দুৰ্ভৰ্মেৰে পৰিপূৰ্ণ হোৱাটো, চয়তানৰ পুতেক আৰু সকলো ধৰ্মৰ শত্ৰু, তই প্ৰভুৰ সৰল পথ বিপৰীত কৰিবলৈ এৰা নাই নে?”

১১ আৰু এতিয়া চা, প্ৰভুৰ হাত তোৰ ওপৰত আছে আৰু তই কিছু সময়লৈকে সূৰ্য্য নেদেখি অন্ধ হৈ থাকিবি।” তেতিয়াই ইলুমাইৰ চকু জলকতবক লাগিল আৰু আন্ধাৰময় হ'ল; তেতিয়া তেওঁক হাতত ধৰি নিবলৈ তেওঁ মানুহবোৰক বিচাৰিবলৈ ধৰিলে। ১২ এই ঘটনা দেখি, সেই অধিপতিয়ে প্ৰভুৰ উপদেশত বিস্ময় মানি বিশ্বাস কৰিলে।

আন্তিয়খিয়াত শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰা

১৩ ইয়াৰ পাছত পৌল আৰু তেওঁৰ লগৰ কেইজনে পাক্ষঃ নগৰৰ পৰা সমুদ্ৰ-পথেদি পাক্ষুলিয়া দেশৰ পৰ্গা নগৰলৈ গ'লা কিন্তু যোহনে তেওঁলোকক এৰি, যিৰুচালেমলৈ উলটি আহিল। ১৪ পৌল আৰু তেওঁৰ লগৰ কেইজনে পৰ্গাৰ পৰা যাত্ৰা কৰি পিচিদিয়া দেশৰ আন্তিয়খিয়া নগৰ পাই তাতে বিশ্ৰামবাবে নাম-ঘৰত সোমাই বহিল। ১৫ তাতে বিধান আৰু ভাববাদীসকলৰ বাক্য পঢ়াৰ পাছত, নাম-ঘৰৰ গৰাকীসকলে তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ কৈ পঠিয়ালে বোলে, “হে ভাইসকল, মানুহবোৰলৈ তোমালোকৰ যদি কোনো উদগণিৰ কথা আছে, তেন্তে সেই বিষয়ে কোৱা।”

১৬ তেতিয়া পৌলে উঠি, হাতেৰে ইংগিত দি কলে, “হে ইস্ৰায়েলীয়া মানুহবোৰ আৰু হে ঈশ্বৰৰ ভয়কাৰী লোকসকল, শুনক। ১৭ এই ইস্ৰায়েলীসকলৰ ঈশ্বৰে আমাৰ ওপৰ-পুৰুষসকলক মনোনীত কৰিলে আৰু মিচৰ দেশত প্ৰবাসী হৈ থকা সময়ত মানুহবোৰৰ উন্নতি সাধন কৰি, তাৰ পৰা নিজ পৰাক্ৰমেৰে তেওঁলোকক বাহিৰ কৰি আনিলে। ১৮ আৰু দ্ৰুকুৰিমান বছৰলৈকে মৰুপ্ৰান্তত তেওঁলোকক পিতৃৰ নিচিনাকৈ প্ৰতিপালন কৰিলে।

১৯ পাছত তেওঁ কনান দেশৰ সাত জাতিক উচ্ছেদ কৰি, তেওঁলোকৰ দেশখনক উত্তৰাধিকাৰস্বৰূপে ইস্ৰায়েলীসকলক দিলে। ২০ এইদৰে প্ৰায় চাৰি শ পঞ্চাশ বছৰ পাৰ হৈ গ'লা তাৰ পাছত, চমুৱেল ভাববাদীৰ সময়লৈকে বিচাৰকৰ্তাসকলক নিযুক্ত কৰিলে।

২১ পাছত তেওঁলোকে এজন ৰজা বিচৰাত, ঈশ্বৰে বিনয়ামীনৰ ফৈদৰ কীচৰ পুত্ৰ ঢোলক চল্লিশ বছৰলৈকে ৰাজত্ব কৰিবলৈ দিলে। ২২ ইয়াৰ পাছত ঈশ্বৰে ৰজাৰ শাসনৰ পৰা তেওঁক আঁতৰাই, তেওঁলোকৰ ৰজা হবলৈ দায়ুদক মনোনীত কৰিলে। আৰু দায়ুদৰ বিষয়ে ঈশ্বৰে সাক্ষ্য দি কলে, 'মোৰ মনৰ দৰে এজনক, অৰ্থাৎ যিচয়ৰ পুত্ৰ দায়ুদক পালা; তেওঁ মোৰ সকলো ইচ্ছা পূৰ্ণ কৰিবি।'

২৩ এইজন মানুহৰ বংশৰ পৰা ঈশ্বৰে অঙ্গীকাৰ কৰাৰ দৰে এজন ত্ৰাণকৰ্তা, অৰ্থাৎ যীচুক ইস্ৰায়েলী লোকৰ আগত উপস্থিত কৰিলে। ২৪ যীচু অহাৰ আগেয়ে, যোহনে ইস্ৰায়েলী লোকসকলৰ আগত মন-পালটনৰ বাস্তিষ্কৰ কথা ঘোষণা কৰিলে। ২৫ যোহনে তেওঁৰ কাৰ্য্য সম্পন্ন কৰোঁতে, এই কথা কৈছিল, 'আপোনালোকে মোক কোন বুলি ভাবিছে? মই সেইজন নহওঁ। কিন্তু শুনক, এনে এজন মোৰ পাছত আহি আছে, যিজনৰ চৰণৰ পাদুকাৰ বান্ধ খুলিবৰো মই যোগ্য নহওঁ।'

২৬ হে ভাইসকল, হে আব্ৰাহামৰ বংশৰ সন্তানসকল আৰু আপোনালোকৰ মাজৰ ঈশ্বৰৰ ভয়কাৰীসকল, আমালৈ এই প্ৰতিৰোধৰ বাক্য পঠোৱা হৈছে। ২৭ কিয়নো যিৰুচালেম নিবাসী আৰু তেওঁলোকৰ শাসনকৰ্তাসকলে তেওঁক নাজানি আৰু প্ৰত্যেক বিশ্ৰাম-বাৰত পঢ়া ভাববাদীসকলৰ বাক্যকো নুবুজি, যীচুক দোষাৰোপ কৰি, সেই বাক্য পূৰ্ণ কৰিলে।

২৮ আনকি প্ৰাণদণ্ডৰ কোনো কাৰণ বিচাৰি নাপাই, তেওঁক বধ কৰিবলৈ পীলাতৰ আগত নিবেদন কৰিলে। ২৯ আৰু তেওঁৰ বিষয়ে যি যি কথা লিখা আছিল; তেওঁলোকে সেই সকলোকে সম্পন্ন কৰি তেওঁক কাঠৰ পৰা নমাই মৈদামত শুৱাই থলে।

৩০ কিন্তু ঈশ্বৰে তেওঁক মৃতবোৰৰ মাজৰ পৰা তুলিলে। ৩১ আৰু গালীলৰ পৰা যিৰুচালেমলৈ তেওঁৰ লগত অহাসকলক তেওঁ অনেক দিনলৈ দেখা দি থাকিল। তেওঁলোকেই এতিয়া মানুহসকলৰ আগত তেওঁৰ সাক্ষী হৈ আছে।

৩২ গতিকে আমাৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ আগত কৰা অঙ্গীকাৰৰ বিষয়ে, আমি আপোনালোকক এই শুভবাৰ্তা জনাইছো: ৩৩ ঈশ্বৰে যীচুক মৃত্যুৰ পৰা তুলি, সেই অঙ্গীকাৰ আমাৰ সন্তানসকললৈ সিদ্ধ কৰিলে। এই বিষয়ে দিবতীয় গীততো লিখা আছে, বোলে,

'তুমি মোৰ পুত্ৰ, আজি মই তোমাক জন্ম দিলা। ৩৪ ঈশ্বৰে যীচুক যে মৃতবোৰৰ মাজৰ পৰা তুলিলে, আগলৈ ক্ষয় নাপাবলৈহে তুলিলে। এই বিষয়ে ঈশ্বৰে কৈছিলঃ

'দায়ুদৰ ওচৰত কৰা যি যি পবিত্ৰ আৰু সত্য প্ৰতিশ্ৰুতি দিছিলো, সেই সকলো মই তোমালোকক দিম।'

৩৫ এইদৰে আন গীততো তেওঁ কৈছে,

'তুমি তোমাৰ পবিত্ৰ জনাক ক্ষয় পাবলৈ নিদিবা।' ৩৬ কিয়নো দায়ুদে ঈশ্বৰৰ ইচ্ছাৰ কৰ্ম কৰি, তেওঁৰ সময়ত মানুহবোৰৰ উপকাৰ সাধন কৰিলে আৰু মহা-নিদৰা গ'ল, আৰু তেওঁৰ পিতৃ-পুৰুষসকলৰ লগত মৈদামত খোৱা হোৱাত ক্ষয় পালে, ৩৭ কিন্তু যি জনাক ঈশ্বৰে তুলিলে, সেই জনাই ক্ষয় নাপালে।

৩৮ এই কাৰণে, হে ভাইসকল, সেই জনাৰ দ্বাৰাই আপোনালোকৰ আগত পাপ-মোচনৰ বিষয় প্ৰচাৰ কৰা হৈছে। ৩৯ আৰু মোচিৰ বিধানৰ দ্বাৰাই যি যি দোষৰ পৰা আপোনালোকে মুক্ত হব পৰা নাই; সেই আটাই দোষৰ পৰা সকলোৱে যীচুত বিশ্বাস কৰাৰ দ্বাৰা মুক্ত হয়, ইয়াক আপোনালোকে জানি লওঁক।

৪০ এতেকে সাৱধান হওঁক, যাতে কোনো ভাৱবাদীসকলৰ পুস্তকত লিখা এই বাক্য মতে আপোনালোকলৈ যেন নঘটে, ভাৱবাদীসকলে কৈছে -

৪১ 'হে হেয়জ্ঞানকাৰীসকল, তোমালোকে চোৱা, বিস্ময় মানা, আৰু অন্তৰ্হিত হোৱা;

এনে কৰ্ম মই তোমালোকৰ দিনত কৰিম,

কিয়নো যি কৰ্মৰ বিৱৰণ কোনোৱে তোমালোকক কলেও, তোমালোকে সেই বিৱৰণ কোনোমতে বিশ্বাস নকৰিবা।''

৪২ পাছত পৌল আৰু বাৰ্ণব্বা ওলাই যাবলৈ ধৰোঁতে, মানুহবোৰে নিবেদন কৰি কলে, "অহা বিশ্ৰাম-বাৰতো এইদৰে প্ৰচাৰ কৰা হওঁক"। ৪৩ তেতিয়া নাম-ঘৰৰ সমাজ ভাঙিলত, অনেক ইহুদী আৰু ইহুদী-ধৰ্ম লোৱা ভক্ত লোকসকলে পৌল আৰু বাৰ্ণব্বাক অনুসৰণ কৰিলে, তাতে তেওঁলোকৰ সৈতে কথা-বতৰা হৈ, ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহত খিৰ হৈ থাকিবলৈ তেওঁলোকক উদগণি দিলে।

৪৪ তাৰ পাছৰ বিশ্ৰাম-বাৰত নগৰৰ প্ৰায় সকলো মানুহে ঈশ্বৰৰ বাক্য শুনিবলৈ গোট খালে। ৪৫ কিন্তু ইহুদীসকলে লোকসমূহক দেখি, ঈৰ্ষাৰে পূৰ্ণ হৈ নিন্দা কৰি কৰি, পৌলে কোৱা কথা অৱমাননা কৰিলে।

৪৬ তাতে পৌল আৰু বাৰ্ণব্বাই সাহসেৰে কলে, "প্ৰথমতে আপোনালোকক ঈশ্বৰৰ বাক্য কোৱা উচিত আছিল। কিন্তু আপোনালোকে নিজকে দূৰ কৰি অনন্ত জীৱনৰ অযোগ্য দেখুৱালে, সেয়ে চাওঁক, আমি অনা-ইহুদী লোকসকলৰ মাজলৈ যুৰিলো।

৪৭ কিয়নো প্ৰভুৱে আমাক এনে আজ্ঞা দিলে,

'তোমাক মই পৰজাতি লোকৰ পোহৰ কৰি থলোঁ,

যেন তুমি জগতৰ সীমালৈকে পৰিত্ৰাণস্বৰূপ হোৱা।''

৪৮ অনা-ইহুদী লোকে ইয়াকে শুনি আনন্দিত হৈ ঈশ্বৰৰ বাক্যৰ প্ৰশংসা কৰিলে। যি সকলক অনন্ত জীৱন পাবলৈ নিৰূপিত আছিল, সেই সকলোৱে বিশ্বাস কৰিলে। ৪৯ এইদৰে প্ৰভুৰ বাক্য সেই ঠাইৰ গোটেই অঞ্চলত বিয়পি গ'ল।

৫০ কিন্তু ইহুদীসকলে, ভক্ত ভদ্ৰ মহিলাসকলক আৰু নগৰৰ প্ৰধান লোকক উচটাই, পৌল আৰু বাৰ্ণব্বাক তাড়না কৰি, তেওঁলোকৰ সীমাৰ পৰা খেদাই দিলে। ৫১ তাতে তেওঁলোকে ডৰিৰ ধূলি সিহঁতৰ অহিতে জোকাৰি পেলাই, ইকনিয় নগৰলৈ গ'ল।

৫২ আৰু শিষ্যসকল আনন্দেৰে আৰু পবিত্ৰ আত্মাৰে পৰিপূৰ্ণ হ'ল।

১৪

ইকনিয়ত পৌল আৰু বাৰ্ণব্বা

১৪ ১ পাছত পৌল আৰু বাৰ্ণব্বাই ইকনিয় নগৰত সোমাই, দুয়ো একেলগে ইহুদীসকলৰ নামঘৰলৈ গ'ল। তাত তেওঁলোকে এনেকৈ কথা ক'লে যে, ইহুদী আৰু গ্ৰীকসকলৰ অনেকেই বিশ্বাস কৰিলে। ২ কিন্তু অবিশ্বাসী ইহুদীসকলে অনা-ইহুদীসকলক উচটাই তেওঁলোকৰ মনবোৰ বিশ্বাসী ভাইসকলৰ অহিতে বিষময় কৰি তুলিলে। ৩ সেয়ে, পৌল আৰু বাৰ্ণব্বাই প্ৰভুত থাকি, সাহসেৰে প্ৰচাৰ কৰি সেই নগৰতে বেছ কিছুদিন থাকিল। প্ৰভুয়ে তেওঁলোকৰ মাধ্যমেদি অদ্ভুত লক্ষণ আৰু কাৰ্য কৰি দেখুৱাই তেওঁৰ অনুগ্ৰহৰ বাক্যৰ সাক্ষ্য দিলে। ৪ তাতে নগৰৰ লোকসমূহৰ মাজত দুটা দল হ'ল; এটা দলে ইহুদীসকলৰ আৰু আনটো দলে পাৰ্চীসকলৰ পক্ষ ললে। ৫ পাছত অনা-ইহুদী আৰু ইহুদীসকলে নিজৰ নেতাসকলৰ সৈতে লগ হৈ পৌল আৰু বাৰ্ণব্বাক অপমান কৰিবলৈ আৰু শিল দলিয়াই মাৰিবলৈ ষড়যন্ত্ৰ কৰিলে। ৬ কিন্তু পৌল আৰু বাৰ্ণব্বাই এই বিষয়ে জানিব পাৰি লুকায়নিয়া দেশৰ লুস্ত্ৰা ও দৰ্বী নগৰ আৰু তাৰ ওচৰ-পাজৰৰ অঞ্চললৈ পলাই গ'ল। ৭ তেওঁলোকে সেই ঠাইবোৰতো শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰিলে।

৮ লুস্ত্ৰা নগৰত ভৰিত বল নোহোৱা, কোনো কালে খোজ নকঢ়া ওপজাৰে পৰা খোৰা লোক এজন বহি আছিল আৰু ৯ তেওঁ পৌলৰ কথাবোৰ শুনি আছিল। পৌলে তেওঁৰ ফালে একেথৰে চাই দেখিলে যে লোকজনৰ সুস্থ হবৰ বাবে বিশ্বাস আছে। ১০ পৌলে তেতিয়া বৰ মাতেৰে লোকজনক ক'লে, "তুমি তোমাৰ দুই ভৰিত ভৰ দি থিয় হোৱা।" তাতে মানুহজন

লাফ মাৰি উঠিল আৰু খোজ কাঢ়ি ফুৰিবলৈ ধৰিলে। ^{১১} পৌলে কৰা এই কাৰ্য যেতিয়া লোকসমূহে দেখা পালে, তেওঁলোকে লুকাইনিয়া ভাষাত উচ্চস্বৰে কবলৈ ধৰিলে, “মানুহৰ ৰূপ লৈ দেৱতাবোৰ আমাৰ মাজত অৱতীৰ্ণ হৈছে।” ^{১২} তেওঁলোকে বাৰ্ণব্বাক “দু্যপিতৰ”^{*} আৰু পৌল যিহেতু পুৰোধান বক্তা আছিল, সেয়েহে তেওঁক “মেকুৰীয়া”^{*} বুলি কবলৈ ধৰিলে। ^{**১৩} নগৰৰ ঠিক বাহিৰতে দু্যপিতৰৰ যি মন্দিৰ আছিল, তাৰ পুৰোহিতে কেইটামান যাঁড় গৰু আৰু ফুলৰ মালা লৈ নগৰৰ দুৱাৰমুখলৈ আহিল; পুৰোহিত আৰু মানুহবোৰে সেইবোৰৰ বলি উৎসৰ্গ কৰিবলৈ বিচাৰিলে। ^{১৪} কিন্তু পাঁচনি বাৰ্ণব্বা আৰু পৌলে যেতিয়া এই কথা শুনিলে, তেতিয়া তেওঁলোকে নিজৰ পোছাক ফালি দৌৰি বাহিৰলৈ গৈ লোকসমূহক উদ্দেশ্য কৰি চিঞৰি চিঞৰি ক’লে, ^{১৫} “ৰাইজসকল, আপোনালোকে কেলেই এইবোৰ কৰিছে? আমিও আপোনালোকৰ দৰে সকলো অনুভৱ কৰিব পৰা সাধাৰণ মানুহ। আমি আপোনালোকক শুভবাৰ্তা শুনাবলৈ আহিছো। এই অসাৰ বিষয়বোৰ ত্যাগ কৰি, যিজন ঈশ্বৰে আকাশমণ্ডল, পৃথিৱী, সমুদ্ৰ আৰু তাৰ মাজত থকা সকলোকে সৱাজিলে, সেই জীৱন্ত ঈশ্বৰলৈ আপোনালোক ঘূৰিব লাগে। ^{১৬} অতীততে তেওঁ সকলো জাতিক নিজৰ ইচ্ছানুসাৰে চলিবলৈ দিছিল। ^{১৭} কিন্তু তথাপিও তেওঁ নিজৰ বিষয়ে প্ৰমাণ নিদিয়াকৈ নাথাকিল। তেওঁ সকলোৰে মঙ্গল কৰে। আকাশৰ পৰা বৰষুণ আৰু বিভিন্ন ঋতুত শস্য দিয়ে। তেওঁ আপোনালোকলৈ আহাৰ যোগায় আৰু আপোনালোকৰ হৃদয় আনন্দেৰে পূৰ্ণ কৰে।” ^{১৮} এইবোৰ কথা কৈ পৌল আৰু বাৰ্ণব্বাই তেওঁলোকৰ উদ্দেশ্য বলি উৎসৰ্গ কৰাৰ পৰা লোকসমূহক কোনোমতেহে বাধা দি ৰাখিলে।

^{১৯} ইয়াৰ পাছত আন্তিয়খিয়া আৰু ইকনিয়ৰ পৰা কেইজনমান ইহুদী লোক আহি তাত থকা লোকসমূহক প্ৰৱৰ্তিত কৰাত মানুহবোৰে পৌললৈ শিল দলিয়ালে আৰু পাছত তেওঁ মৰিল বুলি ভাবি তেওঁক নগৰৰ বাহিৰলৈ চোঁচৰাই লৈ গ’ল। ^{২০} কিন্তু বিশ্বাসীসকল আহি তেওঁক আগুৰি ধৰি থিয় হ’ল আৰু তাৰ পাছত তেওঁ উঠি পুনৰ নগৰলৈ গ’ল। পিছদিনা পৌল, বাৰ্ণব্বাৰে সৈতে দৰ্বীলৈ গুছি গ’ল।

^{২১} সেই নগৰত তেওঁলোকে শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰিলে আৰু বহুলোক যীচুৰ অনুগামী হ’ল। পুণৰ তেওঁলোক লুস্ত্ৰা, ইকনিয় আৰু আন্তিয়খিয়ালৈ উলটি গ’ল। ^{২২} তাত তেওঁলোকে শিষ্যসকলৰ মনোবল শক্তিশালী কৰিলে আৰু বিশ্বাস অটুট ৰাখিবলৈ উৎসাহ যোগালে। তেওঁলোকে শিষ্যসকলক ক’লে যে, “অনেক দুখ-ভোগৰ মাজেদি আমি ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত প্ৰৱেশ কৰিব লাগিব।” ^{২৩} পৌল আৰু বাৰ্ণব্বাই প্ৰাৰ্থনা আৰু উপবাসেৰে সৈতে প্ৰত্যেকটো বিশ্বাসী মঙলীত শিষ্যসকলৰ কাৰণে পৰিচালকসকলক নিয়োগ কৰিলে আৰু যিজন প্ৰভুত তেওঁলোকে বিশ্বাস স্থাপন কৰিলে, তেওঁৰ হাতত তেওঁলোকক সঁপি দিলে। ^{২৪} ইয়াৰ পাছত তেওঁলোক পিচিদিয়া প্ৰদেশৰ মাজেদি পাম্ফুলিয়ালৈ আহিল। ^{২৫} তেওঁলোকে পৰ্গাত বাক্য প্ৰচাৰ কৰি আভালিয়ালৈ গ’ল। ^{২৬} তাৰ পৰা পৌল আৰু বাৰ্ণব্বাই জাহাজেৰে আন্তিয়খিয়ালৈ গ’ল। যি কাৰ্য তেওঁলোকে এতিয়া সম্পূৰ্ণ কৰিলে, সেই কাৰ্যৰ নিমিত্তে এই নগৰতে তেওঁলোকক ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহলৈ সমৰ্পিত কৰা হৈছিল। ^{২৭} আন্তিয়খিয়া পোৱাৰ পাছত তেওঁলোকে মঙলীৰ বিশ্বাসীসকলক একত্ৰিত কৰিলে। ঈশ্বৰে তেওঁলোকলৈ যি যি কৰিলে আৰু কেনেকৈ তেওঁ অনা-ইহুদীসকললৈ বিশ্বাসৰ দুৱাৰ মুকলি কৰি দিলে, সেই সকলো কথা বিৱৰি ক’লে। ^{২৮} তাৰপাছত পৌল আৰু বাৰ্ণব্বা অনুগামীসকলৰ লগত সেই ঠাইত ভালমান দিনলৈকে থাকিল।

যিক্ৰচালেমত সভা

১৫ ^১ যিহূদা প্ৰদেশৰ পৰা কেইজনমান লোক আহি বিশ্বাসী ভাইসকলক এই শিক্ষা দিলে, “মোচিৰ বিধান অনুসাৰে চুল্লত কাৰ্য নকৰিলে, আপোনালোকে উদ্ধাৰ নাপাব।” ^২ পৌল আৰু বাৰ্ণব্বাই এই শিক্ষাৰ বিৰোধিতা কৰিলে আৰু তেওঁলোকৰ মাজত তৰ্ক-বিতৰ্ক হ’ল। পাছত ভাইসকলে সিদ্ধান্ত ললে যে, এই বিষয়ৰ মীমাংসাৰ কাৰণে পৌল, বাৰ্ণব্বা আৰু আন কেইজনমান যিক্ৰচালেমত থকা পাঁচনি আৰু পৰিচাৰকসকলৰ ওচৰলৈ যাওঁক। ^৩ এই সিদ্ধান্তেৰে মঙলীয়ে তেওঁলোকক যিক্ৰচালেমলৈ পঠাই দিলে। তেওঁলোকে ফৈনীকিয়া আৰু চমৰিয়া দেশৰ মাজেদি গ’ল আৰু অনা-ইহুদীসকল যে খ্ৰীষ্ট বিশ্বাসী হৈছে, সেই বিষয়ে ঘোষণা কৰিলে। এনেদৰে তেওঁলোকে বিশ্বাসী ভাইসকলক অতি আনন্দিত কৰিলে। ^৪ পাছত তেওঁলোক যেতিয়া যিক্ৰচালেম আহি পালে, মঙলী, পাঁচনি আৰু পৰিচাৰকসকলে তেওঁলোকক আদৰণি জনালে। ঈশ্বৰে তেওঁলোকৰ লগত থাকি যি যি কৰিলে, সেই বিষয়ে তেওঁলোকে সকলো কথা জনালে। ^৫ কিন্তু ফৰিচীসকলৰ মাজৰ পৰা অহা কেইগৰাকীমান বিশ্বাসী থিয় হ’ল আৰু ক’লে, “অনা-ইহুদী বিশ্বাসীসকলৰ চুল্লত কৰা আৱশ্যক আৰু মোচিৰ বিধান পালন কৰিবলৈ তেওঁলোকক আজ্ঞা দিয়া হওঁক।”

^৬ পাছত পাঁচনি আৰু পৰিচাৰকসকলে এই বিষয়ে আলোচনা কৰিবলৈ একগোট হ’ল। ^৭ বহু সময় ধৰি হোৱা তৰ্ক-বিতৰ্কৰ পিছত পিতৰে উঠি তেওঁলোকক ক’লে, “ভাইসকল আপোনালোকে জানে, অনেক দিনৰ আগেয়ে ঈশ্বৰে আপোনালোকৰ মাজত মোক মনোনীত কৰিছিল যেন অনা-ইহুদীলোকে মোৰ মুখেৰে শুভবাৰ্তাৰ বাক্য শুনি বিশ্বাস কৰে। ^৮ ঈশ্বৰে সকলোৰে হৃদয় জানে। তেওঁ আমাক যেনেকৈ পবিত্ৰ আত্মা দান কৰিছিল, অনা-ইহুদীসকলকো সেইদৰে পবিত্ৰ আত্মা দান কৰি তেওঁলোকলৈ

^{**১৪:১২} দু্যপিতৰ - গল্পীকসকলৰ অত্যন্ত গুৰুত্বপূৰ্ণ দেৱতা। মেকুৰীয়া - গল্পীকসকলৰ বিশ্বাস মতে যিজন দেৱতাসকলৰ বাৰ্তাবাহক আছিল।

সাক্ষ্য দিছিল। ৯ আমার আৰু তেওঁলোকৰ মাজত ঈশ্বৰে একো প্ৰভেদ নাৰাখিলে, বৰঞ্চ বিশ্বাস কৰাৰ পাছত তেওঁলোকৰ হৃদয়ও ঈশ্বৰে শুচি কৰিলে। ১০ গতিকে, আমাৰ পিতৃপুৰুষ আৰু আমি যি যুৱলিৰ বোজা বব পৰা নাই, সেই বোজা অনা-ইহুদী বিশ্বাসীসকলৰ কান্ধত তুলি দি এতিয়া আপোনালোকে কিয় ঈশ্বৰৰ পৰীক্ষা কৰিছে? ১১ কিন্তু আমি বিশ্বাস কৰোঁ যে, তেওঁলোকেও আমাবদৰেই প্ৰভু যীচুৰ অনুগ্ৰহৰ দ্বাৰাই পৰিত্ৰাণ লাভ কৰিব”।

১২ তেতিয়া সকলো মানুহ নীৰৱ হৈ গ’ল আৰু বাৰ্ণব্বা আৰু পৌলৰ যোগেদি অনা-ইহুদীসকলৰ মাজত ঈশ্বৰে যি আচৰিত কৰ্ম আৰু চিন দেখুৱালে, সেই সকলো ঘটনা মানুহবোৰে তেওঁলোকৰ পৰা শুনিলে। ১৩ তেওঁলোকে কথা কৈ এটালত যাকোবে কবলৈ আৰম্ভ কৰিলে, “ভাইসকল, মোৰ কথা শুনক। ১৪ চিমোন পিতৰে ক’লে যে, কেনেকৈ ঈশ্বৰে প্ৰথমবাৰৰ বাবে অনা-ইহুদীসকলক পেৰাম কৰিলে আৰু নিজৰ নামৰ নিমিত্তে অনা-ইহুদীসকলৰ মাজৰ পৰা কিছুলোকক গ্ৰহণ কৰিলে। ১৫ এই বিষয়ত ভাৰবাদীসকলৰ কথাবোৰ মিল আছে, যেনেকৈ লিখা আছে: *^{††} ††

১৬ এইবোৰৰ পিছত মই উলটি আহিম,

দায়ুদৰ ভাঙি যোৱা পঁজা মই পুণৰায় গঢ়িম

মই তাৰ ভগ্নাংশেষ পুণৰনিৰ্মাণ কৰি থিক কৰিম,

১৭ যাতে মানৱ জাতিৰ অৱশিষ্ট অংশই প্ৰভুৰ অনেবষণ কৰিব পাৰে;

মোৰ নামেৰে আমন্ত্ৰিত সকলো অনা-ইহুদীও ইয়াৰ অন্তৰ্ভুক্ত।

১৮ প্ৰভু, যি জনাই বহুপূৰ্বেই এই বিষয়বোৰ জনাইছিল, তেওঁ এই কথা কৈছে।”

১৯ এই কাৰণে মোৰ মতামত এই যে, যিসকল অনা-ইহুদী লোক ঈশ্বৰলৈ ঘৃষিছে; আমি তেওঁলোকক কষ্ট দিয়া উচিত নহয়।

২০ বৰং আমি তেওঁলোকলৈ এই কথা লিখি জনাওঁ যে, তেওঁলোকে যেন মূৰ্তি-পূজা বিষয়ক কোনো অশুচিতা* ††, ব্যভিচাৰ আৰু টেটু চেপি মৰা প্ৰাণীৰ মাংস আৰু তেজ খোৱা, এইসকলোবোৰৰ পৰা পৃথক থাকে। ২১ কিয়নো পূৰ্বকালৰে পৰা প্ৰত্যেক নগৰতে মোচিৰ বিধান প্ৰচাৰ কৰা লোকসকল আছে আৰু প্ৰত্যেক বিশ্ৰামবাৰে ইহুদীসকলৰ নামঘৰত তেওঁলোকে সেইবোৰ পঢ়ে।

২২ তেতিয়া গোটেই মণ্ডলীৰ সৈতে পাঁচনি আৰু পৰিচাৰকসকলে যাকোবৰ কথাত সমৰ্থন দিলে আৰু তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা যিহূদা আৰু চীল, মণ্ডলীৰ এই দুজন নেতাক বাচি লৈ পৌল আৰু বাৰ্ণব্বাৰ লগত আন্তিয়খিয়ালৈ পঠাবলৈ ঠিক কৰিলে। এই যিহূদাক বাৰ্ণব্বা বুলিও মতা হয়। ২৩ তেওঁলোকৰ হাতত এইদৰে এখন পত্ৰ লিখি পঠালে: আন্তিয়খিয়া, চিৰিয়া আৰু কিলকিয়াৰ অনা-ইহুদী বিশ্বাসী ভাইসকলৰ সমীপলৈ - পাঁচনি, পৰিচাৰকসকল আৰু বিশ্বাসী ভাইসকলৰ শুভেচ্ছা। ২৪ আমি শুনিবলৈ পাইছো যে, আমাৰ মাজৰ পৰা গৈ কেইজনমান লোকে আমাৰ নিৰ্দেশ অবিহনে আপোনালোকক শিক্ষা দি মন অস্থিৰ কৰিছে আৰু আপোনালোকক নানা সমস্যাৰ মাজত পেলাইছে। ২৫ সেয়েহে আমি কেইজনমানক মনোনীত কৰিবলৈ একমত হ’লো আৰু তেওঁলোকক আমাৰ প্ৰিয় ভাই বাৰ্ণব্বা আৰু পৌলৰ সৈতে আপোনালোকৰ ওচৰলৈ পঠালো। ২৬ পৌল আৰু বাৰ্ণব্বাই আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ নামৰ কাৰণে নিজৰ জীৱন বিপদাপন্ন কৰিছে; ২৭ এই কাৰণে আমি যিহূদা আৰু চীলক পঠালো। তেওঁলোকে আপোনালোকক একেবোৰ কথাকে কব। ২৮ কিয়নো পবিত্ৰ আত্মা আৰু আমাৰ কাৰণে এইটোৱেই ভাল যেন দেখিলো যে, প্ৰয়োজনীয় এই বিষয়বোৰৰ বাহিৰে অতিৰিক্ত কোনো বোজা আপোনালোকৰ ওপৰত জাপি দিয়া নহ’ব: ২৯ আপোনালোকে মূৰ্তিৰ ওচৰত উৎসৰ্গ কৰা বস্তুবোৰৰ পৰা বিৰত থাকক। তেজ আৰু টেটু-চেপি দি মৰা কোনো প্ৰাণীৰ মাংস আৰু তেজ নাখাব; কোনো ব্যভিচাৰ নকৰিব। এই সকলোবোৰৰ পৰা নিজক আতৰাই ৰাখিলে, আপোনালোকৰ মঙ্গল হ’ব। ইতি।”

৩০ পৌল, বাৰ্ণব্বা আৰু সেইলোকসকলক পঠাই দিয়াৰ পাছত তেওঁলোক আন্তিয়খিয়ালৈ গ’ল। তাতে তেওঁলোকে লোকসমূহক একত্ৰিত কৰি চিঠিখন দিলে। ৩১ পাছত লোকসমূহে চিঠিখন পঢ়ি উৎসাহিত হৈ আনন্দ কৰিবলৈ ধৰিলে। ৩২ যিহূদা আৰু চীল নিজেও ভাৰবাদী হোৱাত তেওঁলোকে বহুতো কথাৰে ভাইসকলক উৎসাহ দি শক্তি যোগালে। ৩৩ এইদৰে যিহূদা আৰু চীল কিছুদিন তাত থকাৰ পাছত, তেওঁলোকক পঠোৱা লোকসকলৰ ওচৰলৈ উলটি যাবৰ কাৰণে ভাইসকলৰ পৰা কুশলে বিদায় ললে। ৩৪ †† কিন্তু পৌল আৰু বাৰ্ণব্বা আন্তিয়খিয়াতে থাকিল। তেওঁলোকে আন আন লোকেৰে সৈতে প্ৰভুৰ ব্যক্ৰৰ পৰা উপদেশ দি প্ৰচাৰ কৰিবলৈ ধৰিলে।

††১৫:১৫ আমোচ ৯:১১-১২

††১৫:২০ বলি দিয়া প্ৰাণীৰ মাংস খোৱা অনুচিত।

††১৫:৩৪ কিছুমান পুৰণি অনুলিপি ৩৪ পদত যুক্ত আছে - “কিন্তু চীলে তাতে থাকিবলৈ মন স্থিৰ কৰিলে।”

শুভবার্তা প্ৰচাৰত পৌলৰ দ্বিতীয় যাত্ৰা আৰু বাৰ্ণব্বাৰ সৈতে মতানৈক্য

৩৬ কিছুদিনৰ পিছত পৌলে বাৰ্ণব্বাক ক'লে, “ যিবিলাক নগৰত আমি প্ৰভুৰ বাক্য ঘোষণা কৰিছিলো, ব'লা- সেই ঠাইবোৰলৈ আমি এতিয়া উভটি যাওঁ আৰু ভাইসকলক দেখা কৰো; তাতে তেওঁলোক কেনে আছে তাক চাওঁগৈ। ৩৭ তেতিয়া বাৰ্ণব্বাই তেওঁলোকৰ লগত যোহনকো নিবলৈ ইচ্ছা কৰিলে। এই যোহনক মার্ক বুলিও মতা হয়। ৩৮ কিন্তু পৌলে ভাৱিলে, মার্কক লগত নিয়াটো ভাল নহ'ব, কাৰণ পাম্ফুলিয়াত মার্ক তেওঁলোকৰ লগ এৰি গুছি গৈছিল। পাছত তেওঁলোকৰ লগত কাম কৰিবলৈও নগ'ল। ৩৯ তাৰ ফলত তেওঁলোক দুয়োৰে মাজত মতবিৰোধ হ'ল। পাছত পৰস্পৰে পৃথক হৈ গ'ল। বাৰ্ণব্বাই মার্কক লগত লৈ জাহাজেৰে কুপ্ৰ'ন দ্বীপলৈ যাত্ৰা কৰিলে। ৪০ কিন্তু পৌলে চীলক মনোনীত কৰিলে আৰু ভাইসকলে তেওঁক প্ৰভুৰ অনুগ্ৰহৰ হাতত তুলি দিলে। পাছত তেওঁলোক তাৰ পৰা ওলাই গ'ল। ৪১ পৌলে চিৰিয়া আৰু কিলকিয়া দেশৰ মাজেদি গৈ মণ্ডলীসমূহক অধিক শক্তিশালী কৰিলে।

১৬ অধ্যায়

পৌল আৰু চীলৰ লগত তীমথিয়

১৬ ১ তাৰপাছত পৌল দৰ্বী আৰু লুস্ত্ৰা চহৰলৈ গ'ল। তাতে তীমথিয় নামৰ এজন খ্ৰীষ্টৰ শিষ্য আছিল। তীমথিয়ৰ মাতৃ আছিল এগৰাকী ইহুদী খ্ৰীষ্টিয় বিশ্বাসী মহিলা আৰু পিতৃ গ্ৰীক লোক আছিল। ২ লুস্ত্ৰা আৰু ইকনিয় চহৰৰ ভাইসকলে তীমথিয়ক অতি প্ৰশংসা কৰিছিল। ৩ পৌলে যাত্ৰাত তীমথিয়কো নিজৰ লগত লৈ যাবলৈ বিচাৰিলে আৰু সেয়ে তেওঁক চুম্ব কৰালে; কাৰণ সেই অঞ্চলবোৰত ইহুদী লোক আছিল আৰু তেওঁলোকে তীমথিয়ৰ পিতৃ গ্ৰীক জাতিৰ বুলি জানিছিল। ৪ পাছত তেওঁলোক নগৰবোৰৰ মাজেদি যাওঁতে যিক্ৰুচালেমত পাঁচনি আৰু পৰিচাৰকসকলে লিখি দিয়া নিৰ্দেশনাবোৰ পালন কৰিবলৈ মণ্ডলীবোৰক জনালে। ৫ এইদৰে মণ্ডলীবোৰ বিশ্বাসত দৃঢ় হৈ দিনে দিনে লেখত বৃদ্ধি পাবলৈ ধৰিলে।

ইউৰোপত শুভবার্তা প্ৰচাৰ

৬ পবিত্ৰ আত্মাই পৌল আৰু তেওঁৰ সংগীসকলক এচিয়া দেশত বাক্য প্ৰচাৰ কৰিবলৈ বাধা দিলে, তেতিয়া তেওঁলোক ফৰ্গিয়া আৰু গালাতিয়াৰ অঞ্চলবোৰৰ মাজেদি গ'ল। ৭ মুচিয়াৰ সীমানাত আহি তেওঁলোকে বিথুনিয়ালৈ যাবলৈ চেষ্টা কৰিলে, কিন্তু প্ৰভু যীচুৰ আত্মাই তেওঁলোকক যাবলৈ নিদিলে। ৮ সেয়েহে, তেওঁলোকে মুচিয়া পাৰ হৈ তেৱাৰা নগৰলৈ গুছি গ'ল। ৯ নিশা পৌলে এটা দৰ্শন দেখিলে যে, এজন মাকিদনিয়া মানুহে থিয় হৈ তেওঁক মিনতি কৰি কৈছে “মাকিদনিয়ালৈ আহি আমাক সহায় কৰা।” ১০ পৌলে এই দৰ্শন পোৱাৰ পাছত আমি শীঘ্ৰেই মাকিদনিয়ালৈ যাবৰ কাৰণে প্ৰস্তুত হ'লো। কাৰণ, আমি বুজি পালো যে মাকিদনিয়াৰ লোকসকলৰ আগত শুভবার্তা প্ৰচাৰ কৰিবৰ বাবে ঈশ্বৰে আমাক মাতিছে।

লুদিয়াৰ মন পৰিবৰ্তন

১১ পাছত তেৱাৰা এৰি আমি জাহাজেৰে পোনে পোনে চামথাকীলৈ গলো আৰু পিছদিনা নিয়াপলি নগৰলৈ আহিলো। ১২ তাৰপৰা আমি মাকিদনিয়াৰ ফিলিপী নগৰলৈ গলো। ফিলিপী সেই এলেকাৰ এখন উল্লেখনীয় নগৰ আৰু ই এক ৰোমান উপনিৰেশ। আমি এই নগৰত বহুদিন থাকিলো।

১৩ বিশ্ৰাম বাৰে আমি নগৰৰ দুৱাৰৰ বাহিৰেদি নদীৰ কাষলৈ গলো; ভাৱিছিলো, তাত নিশ্চয় প্ৰাৰ্থনা কৰিবৰ বাবে ঠাই আছে আৰু যি মহিলাসকল আহি তাত একেলগে মিলিত হৈছিল, পাছত আমি তেওঁলোকৰ কাষত বহি কথা কবলৈ ধৰিলো। ১৪ সেই মহিলাসকলৰ মাজত থ্যাতিবা চহৰৰ ঈশ্বৰৰ উপসনা কৰা লুদীয়া নামৰ এগৰাকী মহিলাও আছিল আৰু তেওঁ বেণ্ডনীয়া কাপোৰৰ ব্যৱসায় কৰিছিল। তেওঁ আমাৰ কথা শুনি আছিল। তাতে পৌলে যি কথা কৈ আছিল, সেই কথা মন দি শুনিবলৈ প্ৰভুৱে লুদীয়াৰ হৃদয় মুকলি কৰিলে। ১৫ তাতে লুদীয়া আৰু পৰিয়ালৰ সকলোৱে বাপ্তিস্ম গ্ৰহণ কৰিলে আৰু আমাক অনুৰোধ কৰি ক'লে, “যদিহে মোক আপোনালোকে প্ৰভুৰ বিশ্বাসকাৰিণী বুলি বিবেচনা কৰে তেন্তে মোৰ ঘৰত আহি থাককহি।” এইদৰে তেওঁ আমাক বৰকৈ জোৰ কৰিলে।

ফিলিপী নগৰত পৌলৰ প্ৰচাৰ। বন্দীশালত পৌল আৰু চীল

১৬ এদিন আমি যেতিয়া প্ৰাৰ্থনাৰ ঠাইলৈ গৈ আছিলো, তেতিয়া এক অশুভ আত্মাই ভৰ লোৱা এজনী অল্পবয়সীয়া ছোৱালী আমাৰ আগত আহি উপস্থিত হ'ল। অশুভ আত্মাৰ প্ৰভাৱত তাই ভৱিষ্যতৰ কথা কব পাৰিছিল আৰু এনেদৰে তাই মালিকবোৰক

বহু লাভরান করিছিল।^{১৭} এই ছোৱালীজনীয়ে পৌল আৰু আমাৰ পিছে পিছে চিঞৰি চিঞৰি কৈ গ'ল “এই মানুহবোৰ সৰ্বোপৰি ঈশ্বৰৰ দাস। তেওঁলোকে পৰিত্ৰাণৰ পথৰ বিষয়ে আপোনালোকৰ আগত ঘোষণা কৰিছে।”^{১৮} এইদৰে তাই ভালেমান দিনলৈকে কৈ আছিল। শেষত পৌলে বিৰুদ্ধে হৈ, পিছলৈ ঘূৰি সেই আত্মা ক'লে, “মই তোক যীচু খ্ৰীষ্টৰ নামত আজ্ঞা দিছো, তাইৰ পৰা বাহিৰ ওলা।” তেতিয়া লগে লগে সেই আত্মা বাহিৰ ওলাই গ'ল।

^{১৯} তাৰ পাছত তাইৰ মালিকবোৰে যেতিয়া দেখিলে যে, তেওঁলোকৰ লাভৰ আশা নোহোৱা হ'ল, তেতিয়া তেওঁলোকে পৌল আৰু চীলক ধৰি চোঁচৰাই বজাৰলৈকে আনি কৰ্তৃপক্ষৰ ওচৰলৈ লৈ গ'ল।^{২০} তাৰ পাছত তেওঁলোকক শাসনকৰ্তাসকলৰ ওচৰলৈ নি ক'লে, “এওঁলোক ইহুদী মানুহ আৰু আমাৰ নগৰত এওঁলোকে গণ্ডগোল আৰম্ভ কৰিছে।”^{২১} এওঁলোকে এনেবোৰ শিক্ষা দিছে, যিবোৰ ৰোমান নাগৰিক হিচাবে গ্ৰহণ কৰা বা পালন কৰা আমাৰ কাৰণে নীতি বিৰুদ্ধ।”^{২২} তেতিয়া আন জনতাও একেলগে পৌল আৰু চীলক বিৰুদ্ধে থিয় হ'ল। শাসনকৰ্তাসকলে পৌল আৰু চীলক কাপোৰ ফালি পেলাই সিহঁতক বেতেৰে কোবাবলৈ আদেশ দিলে।^{২৩} অতিকৈ মাৰধৰ কৰাৰ পাছত তেওঁলোকক বন্দীশালত সুমুৱাই থলে আৰু কাৰাধ্যক্ষক কঢ়া পহৰা দিবলৈ নিৰ্দেশ দিলে।^{২৪} কাৰাধ্যক্ষই এই নিৰ্দেশ পাই পৌল আৰু চীলক জেলৰ ভিতৰৰ কক্ষলৈ নি কাঠৰ বেৰিত তেওঁলোকক ভৰি আৱদ্ধ কৰি বান্ধি থলে।

^{২৫} তেতিয়া পুৱা মাজনিশা। পৌল আৰু চীলে ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে প্ৰাৰ্থনা কৰি স্তুতিগীত গাই আছিল। আন কয়েদীসকলেও তেওঁলোকে গোৱা স্তুতি-গীত শুনি আছিল।^{২৬} এই সময়তে হঠাৎ এক বৰ ভূমিকম্প হ'ল আৰু বন্দীশালৰ ভেঁটি পৰ্য্যন্ত কঁপি উঠিল। তেতিয়া বন্দীশালৰ সকলো দুৱাৰ আৰু কয়েদীসকলৰ শিকলিবোৰ খোল খাই গ'ল।^{২৭} কাৰাধ্যক্ষই টোপনিৰ পৰা সাৰ পাই কাৰাগাৰৰ দুৱাৰবোৰ মুকলি দেখি, নিজৰ তৰোৱাল উলিয়াই আত্মঘাতী হবলৈ বিচাৰিলে। কিয়নো তেওঁ ভাৱিলে যে, কয়েদীবোৰ পলাই গ'ল।^{২৮} কিন্তু পৌলে চিঞৰি বৰ মতেৰে ক'লে, “নিজৰ ক্ষতি নকৰিব! আমি সকলো ইয়াতে আছো।”^{২৯} তেতিয়া কাৰাধ্যক্ষই কাৰোবাক চাকি আনিবলৈ কৈ ভিতৰলৈ দৌৰি গ'ল আৰু ভয়তে কঁপি কঁপি পৌল আৰু চীলক আগত উবুৰি খাই পৰিল।^{৩০} তেওঁলোকক বাহিৰলৈ আনি সুধিলে, “মহাশয়সকল, পৰিত্ৰাণ পাবলৈ হ'লে মই কি কৰিব লাগিব? ^{৩১} তেওঁলোকে ক'লে, “প্ৰভু যীচুত বিশ্বাস কৰক, তেতিয়া আপুনি আৰু আপোনাৰ ঘৰৰ সকলোৱে পৰিত্ৰাণ লাভ কৰিব।”^{৩২} তেওঁলোকে তাৰ পাছত কাৰাধ্যক্ষৰ লগতে তেওঁৰ ঘৰৰ সকলোকে প্ৰভুৰ বাক্য ক'লে।^{৩৩} কাৰাধ্যক্ষই সেই নিশাই পৌল আৰু চীলক লৈ গৈ তেওঁলোকৰ আঘাটৰ ঠাইবোৰ ধুই দিলে আৰু তেওঁ সপৰিয়ালে তেতিয়াই বাস্তিগ্ৰহণ কৰিলে।^{৩৪} তেওঁ পৌল আৰু চীলক নিজৰ ঘৰলৈ আনি খাবলৈ দিলে আৰু পৰিয়ালৰ আটায়ে ঈশ্বৰত বিশ্বাস কৰাত, তেওঁ সমস্ত পৰিয়ালে সৈতে অতিশয় আনন্দ কৰিলে।

^{৩৫} পিছদিনা পুৱা শাসনকৰ্তাসকলে পৰীয়াসকললৈ এই বাৰ্তা দি পঠালে, “সেই মানুহকেইজনক এৰি দিয়া।”^{৩৬} কাৰাধ্যক্ষই সেই কথা পৌলক জনাই ক'লে, “শাসনকৰ্তাসকলে আপোনালোকক এৰি দিবৰ কাৰণে আমাৰ ওচৰলৈ বাৰ্তা পঠাইছে; গতিকে আপোনালোক এতিয়া ওলাই আহক আৰু শান্তিৰে গুছি যাওঁক।”^{৩৭} কিন্তু পৌলে তেওঁলোকক ক'লে, “আমি ৰোমান নাগৰিক; আমাক বিনা বিচাৰেৰে ৰাইজৰ আগত কোবাই কাৰাবন্দী কৰি থলে। এতিয়া তেওঁলোকে আমাক গোপনে এৰি দিব বিচাৰিছে নেকি? এইটো হ'ব নোৱাৰে। তেওঁলোক নিজে ইয়ালৈ আহি আমাক বাহিৰলৈ উলিয়াই নিব লাগিব।”^{৩৮} পৰীয়াসকলে শাসনকৰ্তাসকলৰ ওচৰলৈ গৈ এই সম্বাদ দিলে। তেতিয়া এই সম্বাদ পাই তেওঁলোকে পৌল আৰু চীলক ৰোমান লোক বুলি জানিলে আৰু তেওঁলোকে ভয় খালে।^{৩৯} পাছত শাসনকৰ্তাসকলে আহি তেওঁলোকৰ ওচৰত ক্ষমা বিচাৰিলে আৰু বন্দীশালৰ পৰা বাহিৰলৈ আনি নগৰ এৰি যাবলৈ তেওঁলোকক অনুৰোধ কৰিলে।^{৪০} পৌল আৰু চীল কাৰাগাৰৰ পৰা ওলাই লুদীয়াৰ ঘৰলৈ গ'ল। তাতে তেওঁলোক গৈ ভাইসকলৰ লগত দেখা হ'ল আৰু তেওঁলোকক উৎসাহ উদ্দীপনা দিলে। তাৰ পিছত পৌল আৰু চীলে নগৰ এৰি গুছি গ'ল।

পৌল আৰু চীল খিচলনীকিত

১৭ ^১ ইয়াৰ পিছত তেওঁলোক আক্ষিপলি আৰু আপল্লোনিয়া নগৰৰ মাজেদি খিচলনীকি চহৰলৈ গ'ল। তাত ইহুদীসকলৰ এটা নামঘৰ আছিল।^২ পৌলে তেওঁৰ নিয়ম অনুযায়ী ইহুদীসকলৰ নামঘৰলৈ গ'ল আৰু একেৰাহে তিনিটা বিশ্ৰাম বাৰত তেওঁলোকৰ সৈতে শাস্ত্ৰৰ পৰা যুক্তিৰে আলোচনা কৰিলে।^৩ তেওঁ শাস্ত্ৰীয় বচন মেলি ব্যাখ্যা কৰিলে যে, খ্ৰীষ্টই দুখভোগ কৰা আৰু মৃত্যুৰ পৰা পুনৰ্জীৱিত হোৱাৰ প্ৰয়োজন আছিল। তেওঁ আকৌ ক'লে, “এই যি যীচুক মই আপোনালোকৰ আগত প্ৰচাৰ কৰিছো, সেই যীচুৱেই হৈছে খ্ৰীষ্ট।”^৪ তাতে কিছুমান ইহুদীয়ে এই কথাত সন্মতি জনাই পৌল আৰু চীলক লগত যোগ দিলে। তাৰোপৰি অনেক ঈশ্বৰভক্ত গ্ৰীক আৰু গণ্য-মান্য মহিলাসকলেও ধৰি এক বৃহৎ দলে তেওঁলোকৰ লগত যোগ দিলে।^৫ কিন্তু বিশ্বাস নকৰা ইহুদীসকলে হিংসা কৰি বজাৰ অঞ্চলৰ পৰা কিছুমান দুষ্ট লোকক মাতি আনি একগোট কৰিলে আৰু নগৰৰ মাজত গণ্ডগোল লগাই দিলে। পৌল আৰু চীলক বিচাৰি মানুহবোৰৰ মাজলৈ নিবৰ বাবে তেওঁলোকে যাচোনৰ ঘৰ আক্ৰমণ কৰিলে।^৬ কিন্তু তাত তেওঁলোকক নাপাই যাচোন আৰু কোনো কোনো ভাইক টানি আনি চহৰৰ শাসনকৰ্তাৰ আগলৈ লৈ গ'ল আৰু চিঞৰি কবলৈ ধৰিলে, “যি লোকসকলে সমগ্ৰ পৃথিৱী উলট-পালট কৰিছে, তেওঁলোক এতিয়া ইয়াতো উপস্থিত

হৈছে ৭ আৰু যাচানে তেওঁলোকক আলহীকৈ ৰাখিছে। এই লোকসকলে চীজাৰৰ (কৈচৰৰ) আজ্ঞা অমান্য কৰি কৈ ফুৰিছে যে, যীচু নামৰ আন এজন ৰজা আছে।”^৬ এইবোৰ কথা শুনি সমবেত জনতা আৰু নগৰৰ শাসনকৰ্তাসকল উদ্বিগ্ন হৈ পৰিল।^৭ তেওঁলোকে যাচোন আৰু আন লোকসকলৰ পৰা জৰিমনা ললে আৰু জৰিমনা আদায় দিয়াৰ পাছত তেওঁলোকক যাবলৈ এৰি দিলে।

১০ সেই ৰাতিয়েই ভাইসকলে পৌল আৰু চীলক বিৰয়ালৈ পঠাই দিলে। সেই ঠাই পাই তেওঁলোক ইহুদীসকলৰ নাম-ঘৰলৈ গ’ল।^{১১} খিচলনীকিৰ লোকসকলতকৈ বিৰয়ালৈ লোকসকল উদাৰ মনোভাৱাপন্ন আছিল। তেওঁলোকে অতি আগ্ৰহেৰে বাক্য শুনি গৱহণ কৰিলে আৰু সত্যতা জানিবলৈ পুৱতিদিনে শাস্ত্ৰৰ বাক্যৰ মাজত অনুসন্ধান কৰিলে।^{১২} ইয়াৰ ফলত তেওঁলোকৰ মাজৰ অনেকে বিশ্বাস কৰিলে। এই বিশ্বাসীসকলৰ মাজত কেইজনমান পুৱতায়ালী গৱীৰ মহিলা আৰু বহুত পুৰুষও আছিল।^{১৩} কিন্তু পৌলে বিৰয়ালৈ ঈশ্বৰৰ বাক্য পুৱচাৰ কৰি আছে বুলি শুনিবলৈ পাই খিচলনীকিৰ ইহুদীসকল সেই ঠাইলৈ আহি লোকসমূহক উত্তেজিত কৰিলে।^{১৪} ভাইসকলে তেতিয়াই পলম নকৰি পৌলক সাগৰৰ তীৰলৈ পঠাই দিলে; কিন্তু চীল আৰু তীমথিয় বিৰয়ালে থাকিল।^{১৫} যিসকল লোকে পৌলক লগত লৈ গৈছিল, তেওঁলোকে তেওঁক আখিনী চহৰলৈ লৈ গ’ল আৰু পৌলক তাতে এৰিলে। তাতে তেওঁলোকে পৌলৰ পৰা চীল আৰু তীমথিয়ৰ কাৰণে এই আদেশ লৈ আহিল যে, তেওঁলোকে যেন অতি সোনকালে পৌলৰ লগ লয়।

পৌল আখিনী নগৰত

১৬ আখিনী চহৰত পৌলে চীল আৰু তীমথিয়ৰ কাৰণে অপেক্ষাত থাকোতে, সেই চহৰ পুৱতিমাৰোৰে পূৰ্ণ হৈ থকা দেখিলে। তাতে তেওঁৰ অন্তৰ-আত্মা অতি ব্যাখিত হৈ উঠিল।^{১৭} সেয়ে তেওঁ ইহুদী আৰু ঈশ্বৰক উপাসনা কৰা গৱীৰসকলৰ লগত নাম-ঘৰত যুক্তিৰে আলোচনা কৰিলে। বজাৰ অঞ্চলতো পুৱতিদিনে লগ পোৱা লোকসকলৰ লগত আলোচনা কৰিলে।^{১৮} তাতে ইপিকুৰী আৰু স্তোয়িকী দৰ্শন-শাস্ত্ৰৰ দাৰ্শনিক কেইজনমানে পৌলৰ লগত তৰ্ক-যুদ্ধত লিপ্ত হ’ল। কিছুমানে ক’লে, “এইজনে বকবকাই কি কবলৈ বিচাৰিছে?” আন কোনোবাই ক’লে, “ই দেখিছো কোনোবা বিদেশী দেৱতাবোৰৰ কথা পুৱচাৰ কৰিছে।” কাৰণ পৌলে যীচু আৰু তেওঁৰ পুণৰুখনৰ বিষয়ে কৈ আছিল।^{১৯} তেওঁলোকে পৌলক ধৰি আৰেয়পাগৰ সভালৈ নি সুধিলে, “আপুনি এই যি নতুন শিক্ষা দিছে, সেইটো কি, সেই বিষয়ে আমি জনিব পাৰোঁ নে?”^{২০} কিয়নো আপুনি কিছুমান অদ্ভুত কথা আমাক শুনাইছে। গতিকে এই কথাবোৰৰ অৰ্থ কি, সেই বিষয়ে আমি জানিব বিচাৰো।”^{২১} আখিনীৰ লোকসকলে আৰু তাত থকা বিদেশীসকলেও কেবল কিছুমান নিত্য নতুন বিষয় লৈ আলোচনা কৰি বা শুনি আজৰি সময় কটায়।

২২ তেতিয়া পৌলে আৰেয়পাগৰ সভাৰ মাজত থিয় হৈ ক’লে, “হে আখিনীৰ জনগণ, মই দেখিছো যে আপোনালোক সকলো ক্ষেত্ৰতে অতিশয় ধৰ্মভীক।^{২৩} কিয়নো মই ঘূৰি ফুৰোতে আৰু আপোনালোকে উপাসনা কৰা বস্তুবোৰ লক্ষ্য কৰোতে, এটা বেদী দেখা পালো; য’ত লিখা আছে ‘অবিদিত ঈশ্বৰলৈ’। এতেকে আপোনালোকে নাজানি যি জনাৰ উপাসনা কৰিছে, তেওঁৰ সম্বন্ধে মই আপোনালোকৰ ওচৰত পুৱচাৰ কৰিছো।^{২৪} ঈশ্বৰ, যি জনা পৃথিৱী আৰু তাত থকা সকলো বস্তুৰ সৃষ্টিকৰ্তা, তেওঁ স্বৰ্গ আৰু পৃথিৱীৰ গৰাকী। তেওঁ মনুষ্যৰ হাতেৰে সজা মন্দিৰত নিবাস নকৰে।^{২৫} মনুষ্যৰ হাতৰ সেৱা কাৰ্য তেওঁৰ পুৱয়োজন নাই। তেওঁৰতো একোৰে অভাৱ নাই কাৰণ তেওঁ নিজেই সকলোকে জীৱন, নিশ্বাস আৰু আন সকলো দিয়ে।^{২৬} এজন মানুহৰ পৰা ঈশ্বৰে সমগ্ৰ মানৱ জাতি সৃষ্টি কৰিলে যাতে তেওঁলোকে গোটেই পৃথিৱীতে বসবাস কৰিব পাৰে। ঈশ্বৰে, মানুহে বসবাস কৰা ঠাইৰ সীমা আৰু নিৰ্দ্ধাৰিত কাল থিক কৰিলে।^{২৭} সেয়ে, মানুহে ঈশ্বৰক বিচাৰিব লাগে আৰু বিচাৰি যেন শেষত তেওঁক লগ পায়। আচলতে, তেওঁ আমাৰ কাৰো পৰা দূৰৈত নাই।^{২৮} কিয়নো আমি তেওঁতে জীয়াই আছো, চলা-ফুৰা কৰিছো আৰু আছো, যেনেকৈ আপোনালোকৰ কবিসকলৰ এজনে কৈছে, ‘কাৰণ আমিও তেওঁৰ সন্তান।’^{২৯} আমি যদি ঈশ্বৰৰ সন্তান হওঁ, তেন্তে মানুহৰ শিল্পকলা আৰু চিন্তাৰে সজা সোণ, ৰূপ বা পাথৰৰ মূৰ্তিৰ দৰে ঈশ্বৰৰ ঐশ্বৰিকতাক আমি কল্পনা কৰিব নালাগে।^{৩০} এই কাৰণতে, মানুহৰ অজ্ঞানতাৰ এনে কালছোৱাক ঈশ্বৰে ক্ষমাৰ চকুৰে চাইছে কিন্তু এতিয়া তেওঁ সকলো ঠাইতে আটাই মানুহক মন পালটন কৰিবলৈ আজ্ঞা দিছে।^{৩১} কিয়নো তেওঁ এনে এটা দিন নিৰূপন কৰিছে যিদিনা তেওঁ মনোনীত কৰা লোকজনৰ দ্বাৰাই গোটেই পৃথিৱীক ধাৰ্মিকতাত বিচাৰ কৰিব। ঈশ্বৰে সেই লোকক মৃতবোৰৰ মাজৰ পৰা তুলি সকলোৰে আগত তেওঁৰ পুৱমাণ দিলে।

৩২ আখিনীৰ লোকসকলে যেতিয়া মৃতসকলৰ পুনৰুখনৰ কথা শুনিলে, কেইজনমানে পৌলক ঠাট্টা-মক্ষৰা কৰিবলৈ ধৰিলে; কিন্তু আন কোনো কোনোৱে ক’লে, “এই বিষয়ে আমি আকৌ এবাৰ আপোনাৰ পৰা শুনিম।”^{৩৩} ইয়াৰ পিছত পৌলে তেওঁলোকক এৰি গুছি গ’ল।^{৩৪} কিন্তু কেইজনমানে আহি পৌলক লগ ধৰিলে আৰু বিশ্বাস কৰিলে। সেই বিশ্বাসীসকলৰ মাজত আৰেয়পাগৰ সদস্য দিয়নুচিয়, দামাৰী নামৰ এগৰাকী মহিলা আৰু তেওঁলোকৰ লগত আন কেইজনমান আছিল।

কৰিছত পৌল

১৮ ১ ইয়াৰ পিছত পৌলে আখিনী এৰি কৰিছলৈ গ'ল। ২ তাতে তেওঁ পন্ত দেশত জন্যা আক্লিলা নামৰ এজন ইহুদীক দেখা পালে; সম্পূৰ্ণত সেই ব্যক্তি ভাৰ্ঘ্যা পিৰিক্লিলাক লৈ ইতালী দেশৰ পৰা আহিছিল, কাৰণ ক্লৌদিয়ই সকলো ইহুদীকে বোম এৰি যাবলৈ নিৰ্দেশ দিছিল। পৌল তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ আহিল। ৩ তেওঁলোক যিহেতু ব্যৱসায়ত পৌলৰ দৰে তম্বু বনোৱা লোক আছিল, সেয়েহে পৌলে তেওঁলোকৰ লগতে থাকি কাম কৰিবলৈ ধৰিলে। ৪ পূৰ্বতয়ক বিশৱামবাবে পৌলে নামঘৰত যুক্তি-পৰামৰ্শৰে ইহুদী আৰু গৱীকসকলক বিশ্বাস কৰিবলৈ পূৰ্বতয় জনায়। ৫ ঢাল আৰু তীমথিয় মাকিদনিয়া দেশৰ পৰা অহাৰ পাছত পৌলে আত্মাৰ দ্বাৰা অনুপূৰাণিত হৈ ইহুদীসকলৰ আগত যীচুৱেই যে খৰীষ্ট হয়, সেই সাক্ষ্য দিলে ৬ যেতিয়া ইহুদীসকলে পৌলৰ বিৰুদ্ধাচৰণ কৰি তেওঁক অপমান কৰিবলৈ ধৰিলে, তেতিয়া পৌলে তেওঁলোকৰ ফালে নিজৰ কাপোৰ জোকাৰি ক'লে, “আপোনালোকৰ তেজৰ দায় আপোনালোকৰ মূৰৰ ওপৰত থাকক; মোৰ কোনো দোষ নাই। এতিয়াৰ পৰা মই অনা-ইহুদীসকলৰ ওচৰলৈ যাওঁ”। ৭ পাছত, তেওঁ তাৰপৰা গৈ ঈশ্বৰৰ উপসনা কৰা তীত-যুষ্টি নামেৰে এজনৰ ঘৰত উপস্থিত হ'ল। তেওঁৰ ঘৰ সমাজ-গৃহৰ কাষতে আছিল। ৮ পৌলৰ কথা শুনি সমাজ-গৃহৰ গৰাকী ক্ৰীস্পে আৰু তেওঁ ঘৰৰ সকলোৱে প্ৰভুত বিশ্বাস কৰি বাস্তিস্ম গ্ৰহণ কৰিলে। কৰন্ত্ৰীয়াসকলৰ মাজৰ বহুত লোকেও তেওঁৰ পৰা শুভবাৰ্তা শুনি বাস্তিস্ম গ্ৰহণ কৰিলে। ৯ প্ৰভুৱে ৰাতি পৌলক দৰ্শন দি কলে “তুমি ভয় নকৰিবা, মনে মনে নাথাকি, প্ৰচাৰ কৰা; ১০ মই তোমাৰ লগত আছো, কোনেও তোমাক হানি কৰিব নোৱাৰে, মোৰ বহুতো লোক এই নগৰত আছে” ১১ তাতে পৌলে এবছৰ ছয় মাহ তেওঁলোকৰ মাজত থাকি ঈশ্বৰৰ বাক্য শিকালে। ১২ তেতিয়া গাল্লিয়ো আখায়া দেশৰ অধিপতি হৈ থকা সময়ত ইহুদীসকলে, পৌলৰ বিপক্ষে উঠি, সোধ-বিচাৰলৈ আনিলে: ১৩ তেওঁলোকে কলে “এই লোকজনে বিধানৰ বিৰুদ্ধে গৈ ঈশ্বৰৰ উপসনা কৰিবলৈ মানুহবোৰক উচতনি দিছে।” ১৪ পৌলে সেই সময়ত কথাকবলৈ ইচ্ছাকৰিলে, তেতিয়া গাল্লিয়োৱে ইহুদীসকলৰ উদ্দেশ্য কলে, “হে ইহুদীসকল, এয়ে অনযায় বা আপত্তি জনক গোচৰ হোৱা হলে, মই তোমালোকৰ ওজৰ আপত্তি মানিলো হয়। ১৫ কিন্তু এই সকলো প্ৰশ্ন তোমালোকৰ বাক্য, নাম বা বিধানৰ বাদ-বিচাৰৰ কাৰণেহে ব্যৱহাৰ হয়, তেনেহলে এই বিষয়ে তোমালোকে বিচাৰ কৰি চাবা, এই বিষয়ে বিচাৰ কৰিবলৈ মই উৎসাহিত নহওঁ” ১৬ পাছত গেল্লিয়োৱে তেওঁলোকক বিচাৰকৰ আসনৰ পৰা আতৰ কৰিলে। ১৭ তাতে তেওঁলোকে সমাজঘৰৰ গৰাকী চোষ্ট্ৰিনিক বলপূৰ্বক ধৰি আনি বিচাৰকৰ আসনৰ ওচৰত মাৰধৰ কৰিলে, সিহতে কৰা কামবোৰত গেল্লিয়োৱে মনোযোগ নিদিলে। ১৮ পৌলে, সেই ঠাইতে বহুত দিনলৈকে থাকি, ভাইসকলৰ পৰা বিদায় লৈ সাগৰীয় পথেদি চিৰিয়া দেশলৈ যাত্ৰা কৰিলে; তেওঁৰ লগত পিৰিক্লিলা আৰু আক্লিলাও গ'ল। তেওঁ কিংকিৰয়াত নিজৰ মূৰ খুৰাইছিল; কিয়নো তেওঁৰ কোনো সংকল্প আছিল। ১৯ ইয়াৰ পাছত তেওঁলোক যেতিয়া ইফিচ নগৰ পালে, পিৰিক্লিলা আৰু আক্লিলাক তাতে থাকিবলৈ দি পৌলে নিজে নামঘৰত সোমাই ইহুদীসকলে সৈতে বাদ-বিচাৰ কৰিলে। ২০ তাতে আৰু কিছুদিন থাকিবলৈ তেওঁলোকে পৌলক অনুৰোধ কৰিলে, কিন্তু তেওঁ অমান্তি হল। ২১ “ঈশ্বৰৰ ইচ্ছা হলে আপোনালোকৰ ওচৰলৈ আকৌ আহিম” এই বুলি কৈ, সাগৰীয়-পথেদি ইফিচলৈ যাবৰ বাবে জাহাজেৰে যাত্ৰা কৰিলে। ২২ পাছত কেচৰিয়াত নামি, যিক্চালেমলৈ গৈ মণ্ডলীক আন্তৰিক অভিনন্দন জনাই, তাৰ পৰা আন্তিয়খিয়ালৈ আহিল। ২৩ তেওঁ কিছুদিন তাতে থাকি, তাৰ পৰা গালাতিয়া আৰু ফৰ্ৰগিয়া দেশেদি ফুৰি ফুৰি সকলো শিষ্যক উৎসাহিত কৰিলে। ২৪ সেই সময়ত আপল্লো নামেৰে এজন ইহুদীমানুহ ইফিচলৈ আহিল। তেওঁ আলেকজান্দিৰিয়া নিবাসী, এজন সুবক্তা আৰু ধৰ্মীয় বিষয়ত নিপুণ আছিল। ২৫ তেওঁ যোহনৰ বাস্তিস্মৰ বিষয়ে শিক্ষা পাইছিল আৰু আত্মাত উৎসাহিত হৈ ঈশ্বৰৰ বাক্য বিশদৰূপে ঘোষণা কৰিছিল কিন্তু যোহনৰ বাস্তিস্মহে তেওঁ জানিছিল। ২৬ পাছত তেওঁ নামগৃহত সাহসেৰে প্ৰচাৰ কৰিবলৈ ধৰিলে; তেতিয়া পিৰিক্লিলা আৰু আক্লিলাই তেওঁৰ এই কথা শুনা, তেওঁক তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ লৈ আহিল আৰু ঈশ্বৰৰ পথৰ বিষয়ে বিশদভাবে বুজাই দিলে।

২৭ যেতিয়া তেওঁ আখায়া দেশলৈ যাব বিছাৰিলে; ভাইসকলে উৎসাহ দি তেওঁক আদৰি লবলৈ শিষ্য সকললৈ পত্ৰ লিখি প্ৰেৰণ কৰিলে; তাতে তেওঁ সেইঠাই পোৱাত অনুগ্ৰহৰ দ্বাৰাই বিশ্বাস কৰা সকলক মহৎ উপকাৰ সাধন কৰিলে। ২৮ কিয়নো যীচু যে খৰীষ্ট হয়, তেওঁ শাস্ত্ৰৰ দ্বাৰাই এই বিষয়ে প্ৰমাণ কৰি দেখুৱালে, তাতে তেওঁ সৰ্বসাধাৰণৰ আগত ইহুদীসকলৰ আপত্তি খণ্ডন কৰিলে।

১৯ অধ্যায়।

১৯ ১ আপল্লো কৰিছত থকা সময় পৌলে উচ্চভূমি অঞ্চলৰ মাজেদি আহি ইফিচ চহৰ পালেহি; তাতে তেওঁ কেইজনমান শিষ্যক লগ পালে ২ পৌলে তেওঁলোকক সুধিলে-“ আপোনালোকে যেতিয়া বিশ্বাস কৰিলে, তেতিয়া পবিত্ৰ আত্মা পালে নে”? তেওঁলোকে তেওঁক কলে- “পবিত্ৰ আত্মা দিয়া হৈছে নে নাই, তাক আমি শুনিবলৈকে নাপালোঁ”!

৩ তেতিয়া তেওঁ কলে- “তেনেহলে আপোনালোকে কি কাৰণত বাণ্ডাইজিত হ’ল”? তেওঁলোকে কলে- “যোহনৰ বাণ্ডিস্ম লোৱা দেখি” । ৪ তেতিয়া পৌলে কলে- “যোহনে লোকসকলক কৈছিল- “যি জন মোৰ পাছত আহিছে, তেওঁত অৰ্থাৎ যীচুত বিশ্বাস কৰা; এই বুলি তেওঁ তেওঁলোকক মন পালটনৰ বাণ্ডিস্মৰে বাণ্ডাইজ কৰিলে” ।

৫ এই কথা শুনি তেওঁলোকে প্ৰভু যীচুৰ নামেৰে বাণ্ডাইজিত হ’ল । ৬ ইয়াৰ পাছত পৌলে যেতিয়া তেওঁলোকৰ গাত হাত দিলে, তেতিয়া তেওঁলোকৰ ওপৰলৈ পবিত্ৰ আত্মা আহিল; তাতে তেওঁলোকে নানা ভাষাৰে কথা কৈ ভাবোক্তি প্ৰচাৰ কৰিলে । ৭ তেওঁলোক প্ৰায় বাৰ জন মান মানুহ আছিল ।

৮ পাছত পৌল নামঘৰলৈ গ’ল আৰু সেই ঠাইত তিনি মাহ মান থাকি নিৰ্ভীক ভাবে প্ৰচাৰ কৰিলো ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ-বিষয়ক কথাৰে বাদ-বিচাৰ কৰি লোকসকলক মনোনিবেশ কৰিবলৈ তেওঁ বুজাই দিলে ৯ কিন্তু তেওঁলোকৰ মাজৰ কিছুমানলোকৰ মন কঠোৰ আৰু অবাধ্য হ’ল। তেওঁলোকে লোকসমূহৰ আগত খৰীষ্টীয় পথৰ নিন্দা কৰিবলৈ ধৰিলে; তেতিয়া তেওঁলোকক তাতে এৰি শিষ্যসকলক পৃথকে তুৰান্ন নামেৰে এজনৰ উপাশালীলৈ নি নিটো কথোপকথন কৰিব ধৰিলে । ১০ এইদৰে দুবছৰলৈ সেই ঠাইতে থাকিলা এছিয়াত বাস কৰা সকলো ইহুদী আৰু গ্ৰীকসকলেও প্ৰভুৰ বাক্য শুনিবলৈ পালে ।

১১ ঈশ্বৰে পৌলৰ হতুৱাই এনে পৰাকৰম-কাৰ্য কৰালে যে, ১২ তেওঁৰ গাৰ পৰা গামোচা বা কাপোৰ নৰিয়া মানুহৰ ওচৰলৈ লৈ যোৱাত, তেওঁলোকৰ ৰোগ গুচিল আৰু দুষ্ট আত্মাবোৰ ওলাই গল ।

১৩ কিন্তু দেশ ভৰমি ফুৰা কেইজনমান ইহুদী ভূত খেদাওঁতাই, দুষ্ট আত্মাই ধৰাসকলৰ আগত প্ৰভু যীচুৰ নাম, নিজৰ কামত ব্যৱহাৰ কৰি কয়, “যি জনাৰ কথা পৌলে প্ৰচাৰ কৰিছে, সেই যীচুৰ শপত দি তোমালোকক আজ্ঞা দিছোঁ” । ১৪ স্কিবা নামৰ ইহুদী প্ৰধান পুৰোহিত এজনৰ সাতজন পুতেকে এই কৰ্ম কৰিছিল ।

১৫ তাতে দুষ্ট আত্মাই উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক’লে, “যীচুক জানো, পৌলকো চিনি পাওঁ ; কিন্তু তোমালোক নো কোন”? ১৬ এই বুলি সেই দুষ্ট আত্মাই ধৰা মানুহজনে তেওঁলোকৰ ওপৰত জাঁপ মাৰি আটাইকে বশ কৰি বলৰে পৰাজয় কৰিলে ; তেতিয়া তেওঁলোক উলঙ্গ আৰু আঘাত পাই, সেই ঘৰৰ পৰা পলাল । ১৭ পাছত ইফিচত নিবাস কৰা ইহুদী আৰু গ্ৰীকসকলে এই কথা শুনি সকলোৱে ভয় পালে আৰু প্ৰভু যীচুৰ নাম মহিমান্বিত হ’ল ।

১৮ তেতিয়া বিশ্বাস কৰাসকলৰ বহুত লোক আহি, নিজ নিজ কৰ্ম স্ৰীকাৰ কৰিলে ১৯ আৰু মায়াকৰ্ম কৰাসকলৰ ভালেমান লোকে নিজ নিজ পুস্তক গোটাই আনি সকলোৱে আগত পুৰি পেলালে । সেইবোৰৰ মূল্য গণনা কৰি পঞ্চাশ হাজাৰ ৰূপৰ মুদ্ৰা পালে । ২০ এইদৰে মহা-পৰাকৰমেৰে প্ৰভুৰ বাক্য চৌদিশে বিয়পি গল ।

২১ এই কাৰ্য সম্পন্ন হোৱাত পৌলে মাকিদনিয়া আৰু আখায়া দেশেদি ফুৰি যিক্ৰুচালৈ যাবলৈ মন কৰি ক’লে- ‘তালৈ যোৱাৰ পাছত মই ৰোম নগৰকো দেখা পাব লাগিব’ । ২২ তাতে তেওঁৰ পৰিচৰ্য্যা কৰাসকলৰ মাজৰ তীমথিয় আৰু ইৰান্ত্চ, এই দুজনক মাকিদনিয়ালৈ পঠিয়াই দি তেওঁ নিজে এচিয়া দেশত কিছু দিন থাকিল ।

২৩ সেই সময়ত ইফিচত এই পথৰ সজাগতাৰ বিষয়ে বৰ গোলমাল লাগিল । ২৪ কিয়নো আৰ্ত্তেমী দেৱীৰ ৰূপৰ সৰু দ’ল সজা দীৰ্ঘাতিৰ্য নামেৰে এজন সোণাৰী আছিল ; তেওঁ শিল্পকাৰসকলক বহুত কাম যোগাই দিছিল ; ২৫ পাছত তেওঁ তেওঁলোকক আৰু একে ব্যৱসায়ৰ কাৰিকৰসকলক একগোট কৰি কলে- “হে লোকসকল, এই ব্যৱসায়ৰ দ্বাৰাই আমাৰ সম্পত্তি হৈছে, ইয়াক আপোনালোকে জানে । ২৬ কিন্তু ‘যিবোৰ হাতেৰে সাজে, সেইবোৰ ঈশ্বৰ নহয়’ পৌলে এই কথা কৈ, অকল ইফিচ নহয়, প্ৰায় গোটেই এচিয়াৰ বহু লোকক প্ৰভাবিত কৰি অপথে নিলে, ইয়াক আপোনালোকে দেখি শুনি আছে । ২৭ ইয়াতে যে অকল আমাৰ ব্যৱসায়ৰ অপশয় হোৱাৰ শঙ্কা আছে, এনে নহয়; গোটেই এচিয়া, এনে কি জগতখনেই পূজা কৰা যি আৰ্ত্তেমী মহা-দেৱী, তেওঁৰ মন্দিৰক একো যেন গণ্য নকৰাৰ আৰু তেওঁক তেওঁৰ ঐশ্বৰ্য্যৰ পৰা ওচুৱাৰ আশঙ্কা আছে ।”

২৮ এই কথা শুনি, তেওঁলোকে খঙত জ্বলি উঠি ৰিঙিয়াই কলে- “ইফিচীয়াসকলৰ আৰ্ত্তেমী মহান” । ২৯ তেতিয়া গোটেই নগৰত হুলস্থূল লাগিল। পৌলৰ লগত ফুৰা মাকিদনিয়াৰ গায় আৰু আৰিষ্টাৰ্খ নামৰ লোক দুজনক তেওঁলোকে ধৰি নি একে মনেৰে মঞ্চলৈ উঠি গ’ল । ৩০ সেই সময়ত পৌলে লোকসমূহৰ মাজত সোমাবলৈ মন কৰিলে কিন্তু শিষ্যসকলে তেওঁক যাবলৈ নিদিলে । ৩১ এচিয়াৰ কেইজনমান খেলৰ অধিকাৰীয়ে পৌলৰ বন্ধু হৈ, তেওঁৰ ওচৰলৈ মানুহ পঠাই মঞ্চত দেখা নিদিবলৈ তেওঁক মিনতি কৰিলে । ৩২ সভাত গণ্ডগোল হোৱাত বেলেগ বেলেগ কথাবে চিঞৰি আছিল আৰু কি কাৰণে গোট খাইছিল, তাক সৰহ ভাগে নাজানিলে । ৩৩ পাছত ইহুদীসকলে আলেকজেদ্দাৰক আগলৈ ঠেলি লোকসমূহৰ মাজৰ পৰা উলিয়াই আনিলে । তাতে আলেকজেদ্দাৰে হাত চাপৰি দি, লোকসমূহৰ আগত বহলাই কবলৈ বিচাৰিলে; ৩৪ কিন্তু তেওঁ ইহুদী মানুহ বুলি গম পাই , “ইফিচীয়াসকলৰ আৰ্ত্তেমী মহান”! এই কথা কৈ সকলোৱে দুঘণ্টা মানলৈকে একে মতেৰে চিঞৰি থাকিল ।

৩৫ পাছত নগৰৰ কেৰাণীয়ে লোকসমূহক ক্ষান্ত কৰি কলে, “হে ইফিচৰ লোকসকল, কোনে ইফিচ নগৰত মহান-আৰ্ত্তেমীক আকাশৰ পৰা তললৈ পৰা মূৰ্ত্তিবোৰৰ মন্দিৰৰ-ৰক্ষক বুলি লোকসকলৰ মাজত নজনা কোন আছে? ৩৬ এইবোৰ কথা অখণ্ডনী

হোৱাৰ কাৰণে, আপোনালোকে বিচাৰ নকৰাকৈ একো নকৰি ক্ষান্ত হৈ থকা উচিত । ৩৭ কিয়নো এই যি মানুহবোৰক আপোনালোকে ইয়ালৈ আনিলে, তেওঁলোক পবিত্ৰ বস্তুৰ অপহাৰক বা আমাৰ দেৱীৰ নিন্দক নহয় ।

৩৮ এতেকে কোনো মানুহৰ ওপৰত দীৰ্ঘকালৰ আৰু তেওঁৰ লগৰ কাৰিকৰসকলৰ যদি কোনো গোচৰ থাকে, তেন্তে আদালত খোলা আছে, তাত ইজনে সিজনক উত্তৰ-প্ৰত্যুত্তৰ কৰিব পাৰে । ৩৯ কিন্তু যদি আপোনালোকৰ আন বিষয়ৰ কোনো সমস্যা থাকে, তেন্তে নিয়মিত সভাত সেই বিষয়ৰ নিষ্পত্তি হব । ৪০ কিয়নো আজিৰ ছুৰামূৰাৰ কোনো কাৰণ নথকাত, আমাৰ ওপৰত গোচৰ চলিবৰ শঙ্কা আছে আৰু এই জনতা গোটা খোৱাৰ বিষয়ে আমি একো উত্তৰ দিব নোৱাৰিম” । ৪১ এই বুলি তেওঁ সভা সামৰিলে ।

২০ অধ্যায় ।

১ পাছত সেই হাই-উৰ্দ্ধম শাস্ত হোৱাত, পৌলে শিষ্যসকলক পঠিয়াই লোকসমূহক উৎসাহিত কৰিলে আৰু বিদায় লৈ মাকিদনিয়ালৈ যাবৰ বাবে ওলাল । ২ পাছত সেই অঞ্চলেদি ফুৰি, বিভিন্ন কথাৰে শিষ্যসকলক উদগণি দি, তেওঁ গৃহীচ দেশ পালেগৈ । ৩ তাত তিনি মাহ থাকি, সমুদ্ৰ-পথেদি চিৰিয়া দেশত যাবলৈ উদ্যত হোৱাত, ইহুদীসকলে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে চক্ৰান্ত কৰিলে তেতিয়া তেওঁ মাকিদনিয়াইদি উলটি যাবলৈ সিদ্ধান্ত গ্ৰহণ কৰিলে ।

৪ তাতে কিছুমান ব্যক্তিও তেওঁৰ লগত যাবলৈ ওলাল । বিৰয়া নগৰৰ পূৰ্বৰ পুতেক চোপাত্ৰ, থিচলনীকীয়াৰ আৰিষ্টাৰ্থ আৰু চিকুণ্ড, দৰী নগৰৰ গায় আৰু তীমথিয়, এচিয়াৰ তুথিক আৰু তৰফিম, এই কেইজন লোক এচিয়ালৈকে তেওঁৰ লগত গ’ল । ৫ কিন্তু এওঁলোকে আগবাঢ়ি যোৱাত, তেৱাৰাত আমালৈ বৈ আছিল । ৬ পাছত খমিৰ নোহোৱা পিঠাৰ দিন পাৰহৈ যোৱাত, আমি ফিলিপীৰ পৰা জাহাজেৰে যাত্ৰা কৰি গৈ, পাঁচ দিনত তেৱাৰাত তেওঁলোকক লগ পালো; তাত সাত দিন থাকিলোঁ ।

৭ আমি যেতিয়া সপ্তাহৰ প্ৰথম দিনটোত পিঠা ভাঙিবলৈ এক গোটা হলো; পৌলে বিশবাসীসকলক উপদেশ দি আছিল, পাছদিনা তেওঁ যাবলৈ সিদ্ধান্ত লোৱাত, মাজৰাতিলৈকে বক্তৃতা দি আছিল । ৮ তেতিয়া আমি গোটা খোৱা সেই ওপৰৰ কোঠালিত বহু চাকি জ্বলি আছিল ।

৯ তাতে খিড়িকীত বহি উভুখ নামেৰে এজন ডেকা ঘোৰ টোপনিত মগ্ন হোৱাত, তৃতীয় তলাৰ তললৈ পৰিল; পাছত তেওঁক মৃত অৱস্থাত পালে । ১০ তেতিয়া পৌলে নামি গৈ তাৰ গাত পৰি আকোঁৱালি ধৰি কলে, “আপোনালোকে কন্দা-কটা নকৰিব; কিয়নো এওঁৰ শৰীৰত প্ৰাণ আছে ।

১১ ইয়াৰ পাছত তেওঁ ওপৰলৈ গৈ পিঠা ভাঙি খালে আৰু বহু সময়লৈকে, অৰ্থাৎ বাতিপুৱালৈকে কথোপকথন কৰি কৰি, তেওঁলোকৰ ওচৰৰ পৰা এইদৰে গলগৈ । ১২ পাছত তেওঁলোকে সেই লৰাক জীৱিত দেখি, বৰ শান্তনা পালে ।

১৩ পাছত আমি আগবাঢ়ি গৈ পৌলক আঃচ নগৰত তুলি লোৱাৰ মনোভাবেৰে জাহাজত উঠি তালৈ যাত্ৰা কৰিলোঁ; কিয়নো পৌলে খোজকাঢ়ি যাবলৈ বিচৰাত আমি সেইদৰে থিৰাং কৰিলো । ১৪ আঃচ নগৰত তেওঁ আমাক লগ ধৰিলে, ইয়াৰ পাছত আমি তেওঁক লগত লৈ মিতুলীনী দৰীপলৈ যাত্ৰা কৰিলোঁ ।

১৫ ইয়াৰ পৰা জাহাজেৰে যাত্ৰা কৰি পাছদিনা, খীয় দৰীপৰ সনুখ পালোঁ আৰু দ্বিতীয় দিনা চামঃদৰীপত লগাই, আমি পাছদিনা মিলীত নগৰ পালোঁ । ১৬ কাৰণ পৌলে আগতেই সিদ্ধান্ত কৰিছিল যে ইফিচত তেওঁ নাথাকিব, এচিয়াতো সময় অতিবাহিত নকৰিব; কিয়নো পঞ্চাশ-দিনীয়া পূৰ্বৰ সময়ত যিক্ৰুচালেমত উপস্থিত থাকিবলৈ তেওঁ ইচ্ছা কৰিলে ।

১৭ পাছত তেওঁ মিলীতৰ পৰা ইফিচলৈ মানুহ পঠাই, মণ্ডলীৰ বৃদ্ধলোকক মতাই আনিলে । ১৮ তেওঁলোক তেওঁৰ ওচৰলৈ অহাত, তেওঁ কবলৈ ধৰিলে “মই এচিয়ালৈ অহাৰ প্ৰথম দিনাৰে পৰা আপোনালোকৰ লগত সকলো সময়ত থাকি, সম্পূৰ্ণ নম্ৰতা আৰু চকু-লোৱে ১৯ আৰু ইহুদীসকলৰ চক্ৰান্তৰ দৰাৰাই মৌলে ঘটা পৰীক্ষাতো কেনেকৈ প্ৰভুৰ দাস্যকৰ্ম কৰিলোঁ ২০ আৰু কেনেকৈ আপোনালোকৰ আগত, কোনো হিত কথা কবলৈ আৰু সৰ্বস্বসাধাৰণৰ আগত আৰু ঘৰে ঘৰে আপোনালোকক উপদেশ দিবলৈ পাছ নুহঁকিলোঁ, ২১ আৰু ঈশ্বৰলৈ মন-পালটন আৰু প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টত বিশ্বাস কৰাৰ বিষয়ে ইহুদী আৰু গ্ৰীকসকলৰ আগত সাক্ষ্য দিলোঁ; সেই সকলো বিষয় আপোনালোকে নিজে জানিছে ।

২২ আৰু এতিয়া চাওঁক, মই পবিত্ৰৰ আত্মাৰ নিৰ্দেশত আৱদ্ধ হৈ যিক্ৰুচালেমলৈ যাব ওলাইছোঁ; তাতে মৌলে কি কি ঘটিব, সেই বিষয়ে নাজানো; ২৩ কেৱল ইয়াকে জানিছোঁ যে, বন্ধন আৰু ক্ৰেশে মৌলে বাট চাই আছে বুলি পবিত্ৰৰ আত্মাই নগৰে নগৰে মোক সাক্ষ্য দিছে । ২৪ কিন্তু ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহৰ শুভবাৰ্তাৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিয়া আৰু মোৰ দৌৰ, অৰ্থাৎ প্ৰভু যীচুৰ পৰা পোৱা মোৰ যি পৰিচৰ্চ্যাৰ কাৰ্য, সেই কাৰ্য সম্পন্ন কৰাৰ লগত তুলনা কৰিবলৈ গলে, মোৰ প্ৰাণ মৌলে প্ৰিয় বুলি একোতে গণ্য নকৰোঁ । ২৫ এতিয়া চাওঁক, যিসকলৰ মাজত মই ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ বিষয়ে প্ৰচাৰ কৰি ফুৰিলোঁ, সেই সকলৰ মাজত, আপোনালোকে মোৰ মুখ ইয়াৰ পাছত যে দেখিবলৈ নাপাবা, ইয়াকো মই জানিছোঁ । ২৬ এই হেতুকে মই যে আটাইৰে তেজৰ পৰা শুচি, ইয়াৰ সাক্ষ্য আজি দিছোঁ; ২৭ কিয়নো আপোনালোকক ঈশ্বৰৰ আটাই পৰিকল্পনা জনাবলৈ পাছ নুহঁকিলোঁ । ২৮ আপোনালোকে নিজৰ বাবে আৰু পবিত্ৰৰ আত্মাই যি সকলৰ মাজত আপোনালোকক অধ্যক্ষ পাতিলে, সেই সকলোৱে

সারধান হৈ, ঈশ্বরে নিজৰ তেজেৰে যি মণ্ডলীক কিনিলে, সেই মণ্ডলীক পৰতিপালন কৰক। ২৯ মই যোৱাৰ পাছত, দুৰ্জন বাংকুকুৰবোৰে আপোনালোকৰ মাজত সোমাই, জাকলৈ নিদ্ৰয় আচৰণ কৰিব; ৩০ আৰু আপোনালোকৰ মাজৰ পৰাও কোনো কোনো মানুহ ওলাই, সিহঁতৰ পাছে পাছে শিষ্যবিলাকক আকৰ্ষণ কৰি বিপথে নিবলৈ বিচাৰিব, ইয়াক মই জানিছোঁ।

৩১ এতেকে আপোনালোকে পৰ দি থাকক। মই যে চকু-লোৰে তিনি বছৰলৈকে দিনে-ৰাতিয়ে পৰতিজনক সচেতন কৰিবলৈ নেৰিলোঁ, ইয়াকো সোঁৱৰণ কৰক। ৩২ এতিয়া, যি ঈশ্বৰে আপোনালোকক ধৰ্মত বৃদ্ধি কৰিব পাৰে আৰু পবিত্ৰীকৃত হোৱা সকলৰ মাজত উত্তৰাধিকাৰ দিব পাৰে, তেওঁলৈ আৰু তেওঁৰ অনুগ্ৰহৰ বাক্যলৈ আপোনালোকক সমৰ্পন কৰি দিলো।

৩৩ মই কাৰো ৰূপ বা সোণ বা কাপোৰত লোভ কৰা নাই। ৩৪ মই আৰু মোৰ সঙ্গীসকলৰ প্ৰয়োজনলৈ মোৰ এই হাতেৰে উপাৰ্জন কৰিলো, এই বিষয়ে আপোনালোকে নিজে জানে। ৩৫ সকলো বিষয়তে মই আপোনালোকক আৰ্হি দেখুৱালোঁ; আপোনালোকে সেই দৰে পৰিশ্ৰম কৰি, দুৰ্বলসকলক উপকাৰ কৰা উচিত আৰু প্ৰভু যীচুৰ বাক্য সোঁৱৰা উচিত। তেওঁ নিজে কৈছিল- “গ্ৰহণ কৰাতকৈ দান কৰা ধন্য”।

৩৬ এইবোৰ কথা কোৱাৰ পাছত, তেওঁ আঁঠু লৈ সকলোৰে সৈতে প্ৰাৰ্থনা কৰিলে। ৩৭ পাছত সকলোৱে বৰ ক্ৰন্দন কৰিলে আৰু পৌলৰ ডিঙিত ধৰি চুমা খালে। ৩৮ “মোৰ মুখ আৰু দেখিবলৈ নাপাব” বিশেষকৈ এই কথাৰ কাৰণে তেওঁলোকে গভীৰ ভাৱে শোক কৰিলে; পাছত তেওঁক জাহাজলৈকে আগবঢ়াই থৈ আহিল।

২১ ১ সেই ঠাইত আমি তেওঁলোকৰ পৰা পৃথক হৈ জাহাজেৰে পোন বাটেদি কো দ্বীপলৈ গৈ পাছদিনা ৰোদে; দ্বীপ পালো। তাৰ পৰা আমি পাতাবা নগৰলৈ যাত্ৰা কৰিলো। ২ পাতাবাত ফৈনীকিয়া অঞ্চলেদি যোৱা এখন জাহাজ পোৱাত, আমি সেই জাহাজত উঠি যাত্ৰা কৰিলো।

৩ পাছত কুপ্ৰ দ্বীপ দেখা পাই, তাক বাঁওহাতে এৰি, চিৰিয়া দেশলৈ গৈ, তুৰ নগৰত নামিলো; কিয়নো তাত জাহাজৰ মাল-বস্তু দিবলগীয়া আছিল। ৪ সেই ঠাইৰ শিষ্যসকলক বিচাৰি পোৱাত, আমি তাতে সাত দিন থাকিলোঁ; তেওঁলোকে পবিত্ৰ আত্মাৰ দ্বাৰাই পৌলক যিক্ৰচালেমলৈ যাবলৈ মানা কৰিলে।

৫ আমি সেই কেইদিন তাতে থাকি ওলাই যাওঁতে, তেওঁলোকে লৰা-তিৰোতাই সৈতে সকলোৱে নগৰৰ বাহিৰলৈকে আমাক আগবঢ়াই থলে আৰু সাগৰৰ তীৰত আঁঠু লৈ প্ৰাৰ্থনা কৰি, পৰম্পৰে বিদায় ললো। ৬ আমি জাহাজত উঠিলো কিন্তু তেওঁলোকে নিজ নিজ ঘৰলৈ উলটি গল।

৭ পাছত আমি তুৰৰ পৰা গৈ, তলিয়ায় পাই, সমুদ্ৰ-যাত্ৰা শেষ কৰিলোঁ আৰু ভাইসকলক মঙ্গলবাদ জনায় তেওঁলোকৰ লগত এদিন থাকিলোঁ। ৮ পিছৰ দিনা আমি তাৰ পৰা ওলাই গৈ, কৈচৰিয়া পালো। তাতে সাত জনৰ মাজৰ শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰক যি ফিলিপ, তেওঁৰ ঘৰত থাকিলোঁ। ৯ তাত তেওঁৰ ভাবেক্তি প্ৰচাৰ কৰা চাৰিজনী অবিবাহিতা জীয়েক আছিল।

১০ তাত আমি কেইদিনমান থাকোঁতে, যিহূদিয়াৰ পৰা আগাব নামেৰে এজন ভাববাদী আছিল। ১১ তেওঁ আমাৰ ওচৰলৈ আহি পৌলৰ ককালৰ পৰা টঙালি লৈ নিজৰ হাত ভৰি বান্ধি কবলৈ ধৰিলে, “পবিত্ৰ আত্মাই এই কথা কৈছে যাৰ এই টঙালি, সেই মানুহক যিক্ৰচালেম ইহুদীসকলে এইদৰে বান্ধি পৰজাতি লোকৰ হাতত শোধাই দিব”।

১২ এই কথা শুনি তাত থকাসকলে আৰু আমিও পৌলক এই ঠাই এৰি যিক্ৰচালেমলৈ নাযাবৰ বাবে মিনতি কৰিলোঁ। ১৩ তেতিয়া পৌলে উত্তৰ দিলে, “আপোনালোকে কান্দি কান্দি মোৰ হৃদয় বিদাৰি, কি কৰিব বিছাৰিছে? কিয়নো মই প্ৰভু যীচুৰ নামৰ কাৰণে, যিক্ৰচালেমত কেৱল বান্ধ খাবলৈ নহয়, মৰিবলৈকো যুগুত হৈ আছোঁ”। ১৪ তাতে পৌলে আমাৰ কথা গ্ৰহণ কৰিবলৈ নিবিচৰাত, আমি স্ফাভ হলো আৰু কলোঁ, “প্ৰভুৰ যি ইচ্ছা সেয়ে হওঁক”।

১৫ তাৰপাছত আমাৰ সম্বল গোটাৰ প্ৰস্তুত হলো আৰু যিক্ৰচালেমলৈ যাত্ৰা কৰিলোঁ। ১৬ তাতে কৈচৰিয়াৰ পৰাও কিছুমান শিষ্য আমাৰ লগত আহিলা ম্লাচোন নামেৰে কুপ্ৰ দ্বীপৰ তেওঁৰ যি পুৰণি শিষ্যৰ ঘৰত আমি আলহী হৈ থকাৰ কথা আছিল, তেওঁকো লগত লৈ অহা হ'ল।

১৭ আমি যিক্ৰচালেম পোৱাত, ভাইসকলে আনন্দেৰে আমাক গ্ৰহণ কৰিলে। ১৮ পাছদিনা পৌল আমাৰ সৈতে যাকোবৰ তাত সোমোৱাত পৰিচাৰকসকলো তাত উপস্থিত হ'ল। ১৯ পাছত তেওঁ তেওঁলোকক মঙ্গলবাদ কৰিলে আৰু ঈশ্বৰে তেওঁৰ পৰিচৰ্যাৰ দ্বাৰাই পৰজাতি লোকৰ মাজত যি যি কৰিলে; সেই বিষয়ে এটা এটাকৈ বৰ্ণনা কৰিলে;

২০ এই কাৰ্যবোৰ শুনি তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা কৰিলে আৰু তেওঁক কলে, “হে ভাই, তুমি জানা যে, ইহুদীলোকৰ মাজত বিশ্বাস কৰাসকলৰ যি লোক আছে আৰু তেওঁলোক সকলোৱে বিধানত উৎসাহী। ২১ কিন্তু তোমাৰ বিষয়ে তেওঁলোকে এই সম্বাদ পালে; তুমি বোলে, পৰজাতিসকলৰ মাজত থকা ইহুদী লোকক মোচিক ত্যাগ কৰিবলৈ শিকাইছা আৰু কৈছা বোলে তেওঁলোকে লৰাৰ চুল্ল কৰিব নালাগে আৰু ৰীতি মতে আচৰণ কৰিব নালাগে। ২২ এতেকে কি হব? তুমি আহিলা বুলিও তেওঁলোকে অৱশেষ শুনিছে। ২৩ এতেকে আমি তোমাক এটা কথা কওঁ, তুমি তাকে কৰা; সঙ্কল্প কৰা আমাৰ চাৰিজন মানুহ আছে; ২৪ তেওঁলোকক একেলগে নিজকে শুচি কৰা আৰু তেওঁলোকৰ মূৰ খুৰাবলৈ তুমি খৰচ দিয়া। এই বিষয়ে যি সম্বাদ পালে, সেয়ে যে একো নহয়, তুমি নিজে বিধান পালন কৰি নিয়মিতৰূপে চলিছা, তাক সকলোৱে জানিব।

২৫ কিন্তু পৰজাতিসকলৰ মাজত বিশ্বাস কৰাসকলৰ বিষয়ে হলে, তেওঁলোকে মুৰ্তিক দিয়া প্ৰসাদ, টেটু-চেপা দি মৰা জন্তুৰ মাংস আৰু তেজ খোৱা আৰু ব্যভিচাৰৰ পৰা নিজকে বাখিবলৈ আমি নিশ্চয় কৰি লিখি পঠালোঁ”। ২৬ তেতিয়া পৌলে সেই মানুহকেইজনক লৈ পাছদিনা মন্দিৰত সোমাল আৰু তেওঁলোকৰ প্ৰতিজনৰ নিমিত্তে নৈৱেদ্য উৎসৰ্গ হোৱালৈকে, শুচি কৰা কাৰ্য্যত কিমান দিন লাগিব, তাকে জনালে।

২৭ কিন্তু সেই সাত দিন প্ৰায় শেষ হ'লত, এচিয়া দেশৰ ইহুদীসকলে তেওঁক মন্দিৰত দেখি, গোটেই লোকসমূহক উচতাই, তেওঁক ধৰি ৰিঙিয়াই কলে, ২৮ “হে ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকল, সহায় কৰা; যি মানুহে আমাৰ জাতিৰ বিধানৰ আৰু এই ঠাইৰ বিৰুদ্ধে আটাই ঠাইতে সকলো লোকক শিক্ষা দিব লাগিছে, এইজনেই তেওঁ। ইয়াৰ বাহিৰেও গ্ৰীক মানুহকো মন্দিৰৰ ভিতৰলৈ আনি, এই পবিত্ৰ ঠাই অপবিত্ৰ কৰিলে”। ২৯ কিয়নো তেওঁলোকে আগেয়ে তৰফিম নামেৰে ইফিচীয়া এজনক নগৰৰ মাজত পৌলৰ লগত দেখিছিল; আৰু তেওঁ তাক মন্দিৰৰ ভিতৰলৈ আনিছিল বুলি তেওঁবিলাকে ভাবিছিল।

৩০ তাতে গোটেই নগৰ অস্থিৰ হোৱাত, মানুহবোৰ লৰি আহি পৌলক ধৰি মন্দিৰৰ পৰা বাহিৰলৈ টানি লৈ গল আৰু তেতিয়াই দুৱাৰবোৰ বন্ধ কৰা হল। ৩১ এইদৰেই তেওঁলোকে তেওঁক বধ কৰিবলৈ যত্ন কৰোতেই, যিৰুচালেমৰ গোটেইখনত হুলস্থল লগাৰ কথা সৈন্য দলৰ হাজাৰৰ সেনাপতিয়ে শুনিলে,

৩২ তেতিয়াই তেওঁ সেনাবোৰৰ সৈতে এশৰ সেনাপতিবিলাকক লগত লৈ তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ বেগাই আহিল। তাতে তেওঁলোকে হাজাৰৰ সেনাপতি আৰু সেনাবোৰক দেখি, পৌলক কোবাবলৈ এৰিলে। ৩৩ পাছত হাজাৰৰ সেনাপতিয়ে ওচৰলৈ আহি, তেওঁক ধৰি, দুডাল শিকলিৰে বান্ধিবলৈ আজ্ঞা দিলে; পাছত সুধিলে- “এইটো কোন আৰু কি নো কৰিলে”।

৩৪ তাতে লোকসমূহৰ মাজত বেলেগ বেলেগ মানুহে বেলেগ বেলেগ কথাৰে ৰিঙিয়া-ৰিঙি কৰাত, কোলাহলৰ কাৰণে তেওঁ একো নিশ্চয় কৰিব নোৱাৰি, পৌলক দুৰ্গৰ ভিতৰলৈ নিবলৈ আজ্ঞা দিলে। ৩৫ পাছত জখলাত উঠোতে, লোকসমূহৰ উগ্ৰতাৰ কাৰণে, সেনাবোৰৰ দ্বাৰাই তেওঁক দাঙি নিয়া হল; ৩৬ কিয়নো লোকসমূহে পাছে পাছে গৈ ৰিঙিয়াই ৰিঙিয়াই কলে, “তাক দূৰ কৰক”।

৩৭ পাছত পৌলক দুৰ্গৰ ভিতৰলৈ নিবলৈ ধৰোতেই, তেওঁ হাজাৰৰ সেনাপতিক কলে, “আপোনাৰ আগত মই কিছু কথা কবলৈ পাবোঁ নে?” ৩৮ তাতে তেওঁ সুধিলে, “তুমি গ্ৰীক ভাষা কবজানা নে? যি জন মিচৰীয়াই ইয়াৰ আগেয়ে ঘাতকবিলাকৰ মাজৰ চাৰি হাজাৰ মানুহক উচতাই লগত লৈ অৰণ্যলৈ গৈছিল, তুমি সেইজন নোহোৱা নে?”

৩৯ কিন্তু পৌলে কলে, “মই কিলিকিয়া দেশৰ তাৰ্চ নগৰৰ ইহুদী মানুহ, সামান্য মানুহ নহঁও। বিনয় কৰোঁ, মানুহবোৰৰ আগত কথা কবলৈ মোক অনুমতি দিয়ক”। ৪০ পাছত তেওঁক অনুমতি দিয়াত, পৌলে জখলাৰ ওপৰত থিয় হৈ, মানুহবোৰৰ সমুখত হাত দাঙি সম্ভাষণ জনালে; তাৰ পাছত লোকসমূহ অতি নিজম দি থাকিল আৰু তেওঁ ইব্ৰী ভাষাৰে তেওঁলোকক কবলৈ আৰম্ভ কৰিলে,

২২ অধ্যায়

১ হে ভাই আৰু পিতৃসকল, এতিয়া আপোনালোকৰ আগত মই নিজৰ পক্ষে যি উত্তৰ দিম, সেই বিষয়ে শুনকচোন।

২ যেতিয়া লোকসকলে ইব্ৰী ভাষাৰে কথা কোৱা শুনিলে, তেতিয়া তেওঁলোক নিমাত হ'লা তেওঁ কলে,

৩ “মই যিহুদী মানুহ, কিলিকিয়া দেশৰ তাৰ্চ নগৰ মোৰ ওপজা ঠাই, কিন্তু এই নগৰত প্ৰতিপালিত হৈ, গমলীয়েলৰ চৰণত ঠিকমতে শিক্ষা পালোঁ; আৰু আজি আপোনালোক যেনে হৈ আছে, মইয়ো সেইদৰে ঈশ্বৰলৈ উৎসাহী হৈ আছিলোঁ” ৪ আৰু এই পথৰ পুৰুষ আৰু মহিলাসকলক বান্ধি বন্দীশালত শোধাই দি, আনকি মৰণলৈকো তেওঁলোকৰ ওপৰত তাড়না কৰিছিলোঁ। ৫ এই বিষয়ে মহাপুৰোহিত আৰু বৃদ্ধলোকসকলৰ সমাজখনো মোৰ সান্ধী আছে। তেখেতসকলৰ পৰাই ভাইসকললৈ পত্ৰ লৈ, দম্বেচকত যিসকল এই পথৰ লোক আছিল, সেই লোকসকলক দশ দি বান্ধি যিৰুচালেমলৈ আনিবৰ কাৰণে, তালৈ যাওঁৱাও কৰিছিলোঁ।

৬ কিন্তু মই যাত্ৰা কৰি দম্বেচকৰ ওচৰ পাওঁতে, দুপৰীয়া সময়ত অকস্মাতে আকাশৰ পৰা উজ্বল পোহৰ আহি মোৰ চাৰিওফালে প্ৰকাশিত হ'ল। ৭ তাতে মই মাটিত বাগৰি পৰিলো আৰু “হে চৌল, হে চৌল, মোক কিয় তাড়না কৰিছা?” মোলৈ কোৱা এনে বাণী শুনিলোঁ। ৮ মই উত্তৰ দিলোঁ, “হে প্ৰভু, আপুনি কোন?” তেওঁ মোক কলে, ‘তুমি যি জনক তাড়না কৰিছা, মই সেই নাচৰতীয়া যীচু’

৯ মোৰ সঙ্গীসকলেও সেই পোহৰ দেখিবলৈ পালে, কিন্তু মোলৈ কোৱাজনৰ মাত শুনা নাছিল। ১০ পাছত মই সুধিলোঁ, ‘প্ৰভু, মই কি কৰিব লাগিব?’ প্ৰভুৱে মোক কলে, ‘উঠা আৰু দম্বেচকলৈ যোৱা; তাতে তুমি কৰিবলগীয়া যি যি আছে, সেই সকলোবোৰৰ

বিষয়ে তোমাক তাতে কোৱা হ'বা' ১১ সেই পোহৰৰ প্ৰতাপৰ কাৰণে মই দেখা পোৱা নাছিলোঁ, সেয়েহে সঙ্গীসকলৰ হাতত ধৰি দমেচকলৈ গ'লো।

১২ পাছহে সেই নগৰ-নিবাসী ইহুদীসকলৰ মাজত সুখ্যাতি পোৱা অননিয় নামেৰে বিধানৰ ভক্ত এজনক লগ পালো। ১৩ পাছত তেওঁ আহি মোৰ ওচৰত থিয় হৈ কলে, 'হে ভাই চৌল, দৃষ্টি পোৱা' সেই মূহূৰ্ততে মই তেওঁক দেখা পালোঁ।

১৪ পাছত তেওঁ মোক কলে, 'আমাৰ ওপৰ-পুৰুষসকলৰ ঈশ্বৰে তোমাক মনোনীত কৰিলে, যাতে তুমি ঈশ্বৰৰ ইচ্ছা জানা আৰু ধাৰ্মিকজনাক † দেখা পোৱা এতিয়া তেওঁৰ মুখৰ বাক্য শুনা; ১৫ কাৰণ যি যি দেখিলা, শুনিলা, সকলো মানুহৰ আগত তেওঁলৈ তাৰ সাক্ষী হ'বা' ১৬ এতিয়া কিয় পলম কৰিছা? উঠা, তেওঁৰ নামত প্ৰাৰ্থনা কৰি বাণ্ডাইজিত হৈ, নিজৰ পাপ ধুই পেলোৱা'।

১৭ তাৰ পাছত মই যিক্ৰচালমলৈ উলটি আহি ধৰ্মধামত প্ৰাৰ্থনা কৰি থাকোঁতে মই মুৰ্ছা গ'লো। ১৮ তাতে তেওঁ ‡মোক কোৱা শুনিলা, 'তুমি লৰালৰিকৈ যিক্ৰচালেমৰ পৰা বেগাই ওলাই যোৱা, কিয়নো এই মানুহবোৰে তুমি মোৰ বিষয়ে দিয়া সাক্ষ্য গ্ৰহণ নকৰিবা'।

১৯ মই ক'লো, 'হে প্ৰভু, মই যে প্ৰত্যেক নাম-ঘৰত সোমাই তোমাক বিশ্বাস কৰা সকলক কোবাই বন্দীশালত থৈছিলোঁ ২০ আৰু তোমাৰ সাক্ষী স্তিফানৰ বক্তৃতাৰ সময়ত, মইয়ো যে নিজে ওচৰত থিয় হৈ সন্মতি দি, তেওঁক বধ কৰা সকলৰ কাপোৰ ৰাখিছিলোঁ। ২১ কিন্তু তেওঁ মোক কলে, 'যোৱা, কিয়নো মই তোমাক দূৰৈত থকা অনা-ইহুদী সকলৰ ওচৰলৈ পঠিয়াম'।

যিহুদীসকলে যিক্ৰচালেমত পৌলক বধ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰা

২২ এইখিনিলাকৈ তেওঁৰ কথা শুনি, তেওঁলোকে চিঞৰি কলে, “এনে মানুহক ধৰণীৰ পৰা দূৰ কৰক: কিয়নো সি জীয়াই থকাৰ যোগ্য নহয়।” ২৩ তেওঁলোকে ৰিঙিয়াই ৰিঙিয়াই, নিজৰ নিজৰ কাপোৰ পেলাই, ওপৰলৈ ধূলি উৰুৱাই থাকোঁতে, ২৪ হাজাৰৰ সেনাপতিয়ে পৌলক দুৰ্গৰ ভিতৰলৈ নিবলৈ আজ্ঞা দিলে আৰু তেওঁৰ অহিতে মানুহবোৰে কি কাৰণত এনেদৰে আটাই পাৰিছে, সেই বিষয়ে জানিবলৈ তেওঁক চাবুকেৰে কোবাই সুধিবলৈ আজ্ঞা দিলে।

২৫ পাছত তেওঁক চাবুকেৰে কোবাবলৈ চামৰাৰ পাতে জৰীৰে বন্ধা হ'ল, তেতিয়া পৌলে ওচৰত থিয় হৈ থকা এশৰ সেনাপতিক কলে, “বিনা দণ্ডাজাৰে ৰোমীয়া মানুহক চবুকেৰে কোবাবলৈ আইনমতে আপোনালোকৰ ক্ষমতা আছে নে?” ২৬ এশৰ সেনাপতিয়ে এই কথা শুনি হাজাৰৰ সেনাপতিৰ ওচৰলৈ গৈ কলে, “আপুনি কি কৰিবলৈ উদ্যত হৈছে? কিয়নো এই মানুহজন এগৰাকী ৰোমীয়া নাগৰিকা”।

২৭ তেতিয়া হাজাৰৰ সেনাপতিয়ে আহি তেওঁক কলে, “মোক কোৱাচোন, তুমি এগৰাকী ৰোমীয়া নাগৰিক নে?” পৌলে কলে, “হয়”। ২৮ হাজাৰৰ সেনাপতিয়ে উত্তৰ দিলে, “মই ভালেমান ধন ভৰিহে নাগৰিকত্ব লাভ কৰিছিলোঁ”। কিন্তু পৌলে কলে, “মই জন্মতেই এজন ৰোমীয়া নাগৰিকা” ২৯ তেতিয়া যিসকলে তেওঁৰ সোধ-বিচাৰ কৰিবলৈ উদ্যত হৈছিল, তেওঁলোকে তেতিয়াই তেওঁৰ ওচৰৰ পৰা গুচি গ'ল আৰু হাজাৰৰ সেনাপতিয়ে পৌল এগৰাকী ৰোমীয়া নাগৰিক বুলি জানি ভয় খালে, কাৰণ তেওঁ নিজে তেওঁক বন্ধাইছিল।

মহা-সভাৰ আগত পৌলৰ বক্তৃতা আৰু তেওঁৰ উদ্ধাৰ

৩০ পাছদিনা যিহুদীসকলে পৌলক কি অপবাদ দিছিল, হাজাৰৰ সেনাপতিয়ে তাৰ নিশ্চয়তা জানিব বিচাৰিলে। গতিকে তেওঁক বান্ধোনৰ পৰা মুকলি কৰি দিলে আৰু প্ৰধান পুৰোহিতসকল আৰু মহা-সভাৰ সকলোকে গোট খাবলৈ আজ্ঞা দিলে। পাছত তেওঁ পৌলক নমাই আনি তেওঁলোকৰ মাজত উপস্থিত কৰালো।

২৩ অধ্যায়

১ পৌলে মহা-সভালৈ পোনপটীয়াকৈ চাই কলে, “হে ভাইসকল, মই সকলো বিষয়তে উত্তম বিবেকেৰে ঈশ্বৰৰ প্ৰজাৰ দৰে আজিলৈকে আচৰণ কৰি আছোঁ” ২ এনেতে অননিয় নামেৰে মহা-পুৰোহিতে, ওচৰত থিয় হৈ থকাসকলক তেওঁৰ মুখত মাৰিবলৈ আজ্ঞা দিলে। ৩ তেতিয়া পৌলে তেওঁক কলে, “হে বগাটক লিপা গড়, ঈশ্বৰে আপোনাকহে আঘাত কৰিবলৈ উদ্যত হৈ আছে। আপুনি বিধানৰ মতে মোৰ সোধ-বিচাৰ কৰিবলৈ বহি আছে, নে সেই বিধান উল্জন কৰি মোক মাৰিবলৈ আজ্ঞা দিছে?”

†২২:১৪ পাঁচনিকৰ্ম ৩:১৪; ৭:৫২

‡২২:১৮ পাঁচনিকৰ্ম ৯:২৬

§২৩:১ পাঁচনিকৰ্ম ২৪:১৬; ২ কৰিছীয়া ১:১২; ১পিতৰ ৩: ১৫,১৭

৪ তাতে ওচৰত থিয় হৈ থকাসকলে কলে, “তই ঈশ্বৰৰ মহা-পুৰোহিতক অপমান কৰ নে?” ৫ পৌলে কলে, “হে ভাইসকল, এওঁ যে মহা-পুৰোহিত, সেই বিষয়ে মই জনা নাছিলোঁ। কিয়নো লিখা আছে, §

তুমি স্বজাতীয় লোকৰ শাসনকৰ্ত্তাক কুবাক্য নুবলিবা।”

৬ পাছত পৌলে তেওঁলোকৰ এভাগ ফৰীচী, এভাগ চদ্দুকী বুলি জানি, মহা-সভাত বিভ্ৰিয়াই কলে, “হে ভাইসকল, মই ফৰীচী, আৰু এজন ফৰীচীৰ পুতেক। কাৰণ মৃতসকলৰ পুনৰুত্থানৰ আশাৰ বিষয়ে মোৰ শোধ-বিচাৰ হৈছে।” ৭ তেওঁ এই কথা কওঁতে, ফৰীচী আৰু চদ্দুকীসকলৰ মাজত বিবাদ হ’ল, আৰু লোকসমূহ দুভাগত ভাগ হ’ল। ৮ কিয়নো চদ্দুকীসকলে পুনৰুত্থান, স্বৰ্গদূত আৰু আত্মা, এইবোৰ নাই বুলি কয়, **কিন্তু ফৰীচীসকলে সেইবোৰ স্বীকাৰ কৰে।

৯ তাতে বৰকে ছলছুল হ’ল আৰু ফৰীচীসকলৰ ফলীয়া অধ্যাপকসকলৰ কেইজনমানে উঠি বাগযুদ্ধ কৰি কলে, “আমি এই মানুহজনত একো দোষ নাপাওঁ। কিন্তু কোনো আত্মা নাইবা দূতে দম্বেচকৰ পথত সচাকৈ যদি তেওঁৰ সৈতে কথা কলে” ১০ তেতিয়া অতিশয় বিবাদ হ’ল, তেওঁলোকে পৌলক ডোখৰ ডোখৰ কৰিব বুলি হাজাৰৰ সেনাপতিয়ে ভয় কৰি, সেনাবোৰক নামি গৈ তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা তেওঁক বলেৰে কাটি দুৰ্গৰ ভিতৰলৈ নিবলৈ আজ্ঞা দিলে।

১১ তাতে সেই ৰাতি প্ৰভুৱে তেওঁৰ ওচৰত থিয় হৈ কলে, ††নিৰ্ভয় হোৱা, কিয়নো যিক্ৰুচালেমত যেনেকৈ মোৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিলা, ৰোম নগৰতো তেনেকৈ সাক্ষ্য দিব লাগিবা।”

১২ পাছ দিন ৰাতিপুৱা হোৱাত ইহুদীসকলে এক পৰামৰ্শ হৈ, পৌলক বধ নকৰালৈকে আমি ভোজন-পান নকৰোঁ বুলি, শপতৰে নিজকে বান্ধিলে। ১৩ সেই চক্ৰান্ত কৰা লোক চল্লিশ জনতকৈ অধিক আছিল।

১৪ তেওঁলোকে পৰধান পুৰোহিতসকল আৰু পৰিচাৰকসকলৰ ওচৰলৈ গৈ কলে, “পৌলক বধ নকৰালৈকে আমি একো নাখাওঁ, এই শপত খাই নিজকে বান্ধিলোঁ। ১৫ এই কাৰণে আপোনালোকৰ মহা-সভাৰ সৈতে এই বিষয়ে আৰু ভালকৈ জানিবৰ ছলেৰে আপোনালোকৰ ওচৰলৈ তাক আনিবলৈ হাজাৰৰ সেনাপতিৰ আগত আবেদন কৰিব, তেতিয়া সি আপোনালোকৰ ওচৰ আহি নাপাওঁতেই আমি তাক বধ কৰিবলৈ সাজু হৈ থাকিমা।”

১৬ কিন্তু পৌলৰ ভাগিনিয়েকে তেওঁলোকৰ এই খাপ দিয়া কথা শুনি, দুৰ্গত সোমাই পৌলক কলেগৈ ১৭ তেতিয়া পৌলে এজন এশৰ সেনাপতিক মাতি কলে, “এই ডেকাক হাজাৰৰ সেনাপতিৰ ওচৰলৈ লৈ যোৱা, কিয়নো তেওঁৰ আগত এই বিষয়ে কোনো সম্বাদ জনাবলৈ আছে।”

১৮ তেতিয়া তেওঁ তাক লগত লৈ হাজাৰৰ সেনাপতিৰ ওচৰলৈ গৈ কলে, “আপোনাৰ আগত এই ডেকাক কিবা কথা কবলৈ আছে বুলি বন্দীয়াৰ পৌলে মোক মাতি আপোনাৰ ওচৰলৈ ইয়াক আনিবলৈ মিনতি কৰিলে।” ১৯ হাজাৰৰ সেনাপতিয়ে তাক হাতত ধৰি লৈ, এফলীয়া হৈ গুপতে তাক সুধিলে, “মোক কবলৈ তোমাৰ কি কথা আছে?”

২০ ডেকাজনে কলে, “আপুনি পৌলৰ বিষয়ে সুধি জানিব খোজাৰ নিচিনাকৈ, তেওঁক কালিলৈ মহা-সভালৈ যেন লৈ যাব, আপোনাৰ আগত এনে নিবেদন কৰিবলৈ ইহুদীসকলে সিদ্ধান্ত কৰিছে। ২১ এতেকে আপুনি তেওঁলোকৰ কথা নুশুনিব, কাৰণ তেওঁলোক চল্লিশ জনতকৈ অধিক মানুহে পৌলক বধ নকৰালৈকে ভোজন-পান নকৰে। বুলি শপতৰে নিজকে বান্ধি খাপ দি আছে। আনকি তেওঁলোক সাঁজু হৈ আপোনাৰ অনুমতিলৈ বাট চাই আছে।

২২ তেতিয়া হাজাৰৰ সেনাপতিয়ে সেই ডেকাক বিদায় দিয়াৰ আগত এই আদেশ দিলে, “তুমি যে এইবোৰ কথা মোৰ আগত প্ৰকাশ কৰিলা, পুনৰ কাকো নকবা।” ২৩ তেতিয়া তেওঁ এশৰ সেনাপতিসকলৰ দুজনক ওচৰলৈ মাতি আনি আজ্ঞা দিলে, “ৰাতি ন বজাত কৈচৰিয়া যাবলৈ দুশজন সৈন্য, সত্ৰজন অশ্বাৰোহী আৰু দুশ বৰছা-ধাৰী সৈন্য যুগুত কৰা।” ২৪ আৰু পৌলক নিৰাপদে ফীলিন্স দেশাধিপতিৰ ওচৰলৈ বহুৱাই লৈ যোৱা বাহনো যুগুত কৰিবলৈ তেওঁলোকক আজ্ঞা দিলে:

২৫ পাছত তেওঁ এইদৰে পত্ৰ লিখি দিলে,

২৬ “মহামহিম শ্ৰীযুক্ত ফীলিন্স দেশাধিপতিলৈ ক্লেট্ৰিয় লুচিয়ৰ নমস্কাৰ। ২৭ এই মানুহজনক ইহুদীলোকে ধৰি বধ কৰিবলৈ উদ্যত হৈছে, সেনাবোৰে সৈতে গৈ, এওঁ এজন ৰোমীয় মানুহ বুলি জানি, মই এওঁক ৰক্ষা কৰিলোঁ।

২৮ পাছত কি কাৰণে তেওঁলোকে এওঁক অপবাদ দিছে, তাক জানিবৰ মনেৰে তেওঁলোকৰ মহা-সভালৈ এওঁক নিয়াও হৈছিল। ২৯ তাতে প্ৰাণদণ্ডৰ বা কাৰাদণ্ডৰ যোগ্য এনে কোনো অপবাদ দিয়া নাই, কেৱল তেওঁলোকৰ বিধানৰ বাদ-বিচাৰত কোনো দোষ ধৰা যেন পালোঁ। ৩০ পাছত এওঁৰ বিৰুদ্ধে কৰা চক্ৰান্তৰ কথা মোক জনোৱা হ’ল আৰু সেয়ে সিদ্ধ হোৱাৰ আগন্তুক দেখি, মই তৎক্ষণাত্ এওঁক আপোনাৰ ওচৰলৈ পঠাই দিলোঁ আৰু এওঁৰ গুচৰীয়াসকলকো আপোনাৰ আগত এওঁৰ বিৰুদ্ধে গোচৰ কৰিবলৈ আজ্ঞা দিলোঁ। ইতি

§২৩:৫ যাত্ৰাপুস্তক ২২:২৮

**২৩:৮ লুক ২০:২৭

††২৩:১১ পাঁচনিকৰ্ম ১৮:৯; ২৭:২৩, ২৪

৩১ পাছত সেনাসকলে আঞ্জা অনুসাৰে ৰাতিতে পৌলক তুলি, আন্তপাতিৰ নগৰলৈ নিলে। ৩২ কিন্তু পাছদিনা অশৰাবাহীসকলক তেওঁৰ লগত যাবলৈ দি দুৰ্গলৈ উলটি আহিল। ৩৩ পাছত তেওঁলোকে কৈচৰিয়া পাই, দেশাধিপতিক পত্ৰখন দি, তেওঁৰ আগত পৌলকো হাজিৰ কৰালো।

৩৪ তেতিয়া তেওঁ সেই পত্ৰ পঢ়ি পৌল কোন প্ৰদেশৰ বুলি সুধিলে; পাছে কিলিকিয়াৰ বুলি জানি, ৩৫ তেওঁ কলে, “তোমাৰ গুচৰীয়াবোৰ আহিলেহে মই তোমাৰ কথা শুনিম।” তেতিয়া তেওঁ হেৰোদৰ পিৰটৰিয়মত ৰাখিবলৈ তেওঁক আঞ্জা দিলে।

২৪ অধ্যায়

দেশাধিপতিৰ আগত পৌলৰ বিচাৰ

২৪^১ পাঁচ দিনৰ মূৰত, মহা-পুৰোহিত অননিয়ই কেইজনমান বৃদ্ধলোক আৰু তৰুণ মানুহৰে এজন উকীলে সৈতে গ'ল আৰু দেশাধিপতিৰ আগত পৌলৰ বিৰুদ্ধে অভিযোগ দিলে।^২ তাৰ পাছত পৌল দেশাধিপতিৰ আগত আহি থিয় হ'ল, তৰুণই তেওঁক দোষাৰোপ কৰিবলৈ ধৰিলে আৰু দেশাধিপতিক কলে, “হে মহামহিম ফীলিক্স, আপোনাৰ দ্বাৰাই আমি মহাশক্তি ভোগ কৰিছোঁ আৰু আপোনাৰ দুৰদৰ্শিতাই আমাৰ জাতিলৈ অনেক উন্নতি সাধন কৰিছে, ৩ সকলোৱে ইয়াক সম্পূৰ্ণ কৃতজ্ঞতাৰে স্বীকাৰ কৰিছোঁ।^৪ গতিকে আপোনাৰ অধিক সময় আমি যেন নলগুওঁ, এই কাৰণে নিবেদন কৰোঁ, আপুনি অনুগ্ৰহ কৰি আমাৰ অলপ কথা শুনক।^৫ কিয়নো আমি দেখিবলৈ পালোঁ, যে এই মানুহটো মহামাৰীস্বৰূপ আৰু গোটেই জগত নিৰাসী ইহুদীসকলৰ মাজত ৰাজদেৱাহ কৰাওঁতা আৰু নাচৰতীয়াসকলৰ দলৰ অগ্ৰণী।^৬ ইয়াৰ বাহিৰেও, ই ধৰ্ম্মধাম অশুচি কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছিল; সেইবাবে আমি তাক আটক কৰি ৰাখিলোঁ।

^৭ কিন্তু প্ৰধান সেনাপতি লুচিয় আহি বৰ বলেৰে আমাৰ হাতৰ পৰা পৌলক কাঢ়ি আনিলে।^৮ আপুনি ইয়াৰ সোধ-বিচাৰ কৰিলে, আমি যি যি অপবাদ ইয়াক দিছোঁ, সেই সকলোৰ বিষয়ে বুজিব পাৰিব।”^৯ তাতে ইহুদীসকলেও একেলগ হৈ পৌলক দোষাৰোপ কৰিলে আৰু এইবোৰ কথা সচাঁ বুলি কলে।

^{১০} পাছত দেশাধিপতিয়ে পৌলক কবলৈ সন্মত দিয়াত, পৌলে কবলৈ আৰম্ভ কৰিলে, “আপুনি অনেক বছৰৰ পৰা এই জাতিৰ বিচাৰকৰ্তা হৈ আছে, ইয়াকে জানি মই হৰ্ষিত মনেৰে নিজৰ পক্ষে উত্তৰ দিব খুজিছোঁ।

^{১১} কাৰণ অনুসন্ধান কৰিলে আপুনি জানিব পাৰিব যে, মই ভজনা কৰিবলৈ যিক্ৰচালেমলৈ যোৱা আজি বাৰ দিন মাথোন হৈছে; ^{১২} তাত এওঁলোকে মন্দিৰত বা নাগৰতই হওঁক, কোনো ব্যক্তিৰ সৈতে মোক বাদ-বিচাৰ বা লোকসমূহক উচটাই উত্তেজিত কৰি অশান্তি সৃষ্টি কৰাও কোনেও দেখা নাই; ^{১৩} আৰু এতিয়া যি যি অপবাদ মোক দিছে, এই বিষয়ে একো প্ৰমাণ আপোনাৰ আগত দিব নোৱাৰে।

^{১৪} কিন্তু আপোনাৰ আগত মই ইয়াকে স্বীকাৰ কৰোঁ যে, বিধানৰ সকলো কথা, যি পথক এখেতসকলে বিধৰ্ম্ম বোলে, সেই পথৰদৰে মই ওপৰ-পুৰুষসকলৰ ঈশ্বৰৰ আৰাধনা কৰোঁ আৰু ভাববাদী সকলৰ পুস্তকত যি যি লিখা আছে, সেই সকলোকে বিশ্বাস কৰোঁ।^{১৫} আৰু ধাৰ্মিক অধাৰ্মিক, এই দুবিধ লোকৰ পুনৰ্স্থান হব বুলি এখেতসকলে যি আশাৰে বাট চাই আছে, ঈশ্বৰত ময়ো সেই আশা কৰোঁ।^{১৬} এই কাৰণে ঈশ্বৰলৈ আৰু মনুহলে নিৰ্ব্বিয়ে বিবেক ৰক্ষা কৰিবলৈ ময়ো সদায় যত্ন কৰি আছোঁ।^{১৭} এতিয়া কিছুবছৰৰ মূৰত মই নিজৰ জাতিৰ মানুহক দান আনি দিবৰ বাবে আৰু নৈবদ্য উৎসৰ্গ কৰিবলৈ আহিছিলোঁ।^{১৮} এতিয়া সেই কাৰ্য্যতেই এচিয়াৰ কিছুমান ইহুদীলোকেহে মোক যিক্ৰচালেম মন্দিৰত গুচীকৃত উৎসৰত পালে; মোৰ লগত আন কোনো ব্যক্তিও নাই, কিন্তু এখেতসকলেহে ছৰামূৰা লগালে।^{১৯} ইয়াৰ উপৰিও মোৰ অহিতে যদি এখেতসকলৰ কোনো কথা আছিল, তেনেহলে আপোনাৰ ওচৰত ব্যক্তিসমূহে নিজে আহি গোচৰ দিব লাগিছিল।

^{২০} নতুবা, মই মহা-সভাৰ আগত থিয় হৈ থাকোঁতে, এই একেই লোকসমূহে মোৰ কি দোষ পালে, সেই বিষয়ে এখেতসকলে নিজেই কোৱা উচিত আছিল; ^{২১} নহলে এতিয়া যি বিষয়ৰ কথা মই আপোনালোকৰ আগত চিঞৰি কৈছোঁ, তেনেদৰে, 'মুত বিলাকৰ পুনৰ্স্থানৰ বিষয়ে আজি আপোনালোকৰ আগত মোৰ সোধবিচাৰ হৈছে।’

^{২২} ফীলিক্সে সেই পথৰ বিষয়ে ভালকৈ জনাত, বিচাৰ স্থগিত ৰাখি তেওঁলোকক কলে, “লুচিয় হাজাৰৰ সেনাপতি যিক্ৰচালেমৰ পৰা আহিলে আপোনালোকৰ কথা সম্পূৰ্ণকৈ জানিব পাৰিম।”^{২৩} পাছত পৌলক পহৰা দিবলৈ, কিন্তু মৰমেৰে আৰু সেৱা-শুঙ্কৰা কৰিবলৈ অহাত তেওঁৰ আত্মীয়সকলক নিষেধ নকৰিবলৈ, তেওঁ এশৰ সেনাপতিক আঞ্জা দিলে।

^{২৪} কিছুদিনৰ পাছত ফীলিক্সে, দৰ্চিলা নামৰ তেওঁৰ ইহুদী ভাৰ্য্যাৰ সৈতে আহি, পৌলক মতাই আনি, খৰীষ্ট যীচুত যি বিশ্বাস, সেই বিষয়ে তেওঁৰ পৰা শুনিলে।^{২৫} তেওঁ ধাৰ্মিকতা, ইন্দৰীয় দমন, আৰু ভবিষ্যত সোধ-বিচাৰৰ বিষয়ে যুক্তি দেখুৱাওঁতে, ফীলিক্সে তৰাসযুক্ত হৈ উত্তৰ দিলে; “এতিয়া সম্পৰ্হিত যোৱা; মই আজৰি পালে পাছত তোমাক মতাই আনিম।”

^{২৬} আৰু পৌলে তেওঁক ধন দিব বুলি তেওঁ আশা কৰি, ঘনে ঘনে তেওঁক মতাই কথোপকথন কৰিলে।^{২৭} কিন্তু দুবছৰৰ মূৰত পৰ্কিয় ফীষ্টে ফীলিক্সৰ পদ পালে, তাতে ফীলিক্সে ইহুদীসকলৰ পিৰয়পাত্ৰ হবলৈ ইচ্ছা কৰি, তেওঁ পৌলক ৰখীয়াৰ অধীনত থৈ গ'ল।

২৫ অধ্যায়

২৫ ^১ ফীষ্ট সেই পূর্বদেশলৈ আহি, তিন দিনৰ পাছত কৈচৰিয়াৰ পৰা যিৰুচালেমলৈ গ'ল। ^২ তাতে পূৰ্বধান পুৰোহিতসকলে আৰু ইহুদীসকলৰ পূৰ্বধান লোকে তেওঁৰ আগত পৌলৰ বিৰুদ্ধে দৃঢ়ভাৱে জনালো। ^৩ এনে উদ্দেশ্যেৰে ফীষ্টক অনুগ্ৰহ যাত্ৰা কৰি নিবেদন কৰিলে, যাতে তেওঁ মানুহ পঠাই পৌলক যিৰুচালেমলৈ লৈ আহে, আৰু তেওঁলোকে যেন বাটতে খাপ দি পৌলক বধ কৰিব সেই বিষয়ে পৰিকল্পনা কৰিব ধৰিলে।

^৪ কিন্তু ফীষ্টে তেওঁলোকক উত্তৰ দিলে, যে পৌলক কৈচৰিয়াত বন্দী কৰি ৰখা হৈছে আৰু সেয়েহে সোনকালে তেওঁ নিজে তালৈকে যাব। ^৫ গতিকে, তেওঁ কলে, “যদি সেই মানুহৰ কোনো দোষ আছে, তেন্তে তোমালোকৰ মাজৰ কেইজনমান শক্তিমন্ত লোকে মোৰে সৈতে গৈ, তেওঁৰ ওপৰত গোচৰ কৰকা।”

^৬ পাছত তাত আঠ দহ দিনতকৈ বেচি দিন নাথাকি, তেওঁ কৈচৰিয়ালৈ গুচি গ'লা পাছদিনা তেওঁ সোধৰ আসনত বহি, পৌলক আনিবলৈ আজ্ঞা দিলে। ^৭ পাছত তেওঁ উপস্থিত হোৱাত যিৰুচালেমৰ পৰা অহা ইহুদীসকলে তেওঁৰ চাৰিওফালে থিয় হৈ, তেওঁক অনেক বিষয়ত গুৰুতৰ দোষ দিব ধৰিলে কিন্তু তেওঁলোকে একো প্ৰমাণ দেখুৱাব নোৱাৰিলে। ^৮ তেতিয়া পৌলে নিজৰ পক্ষে উত্তৰ দিব ধৰিলে, “ইহুদীসকলৰ বিধানৰ, বা ধৰ্ম্মধামৰ, বা কৈচৰৰ বিৰুদ্ধে মই একো অপৰাধ কৰা নাই।”

^৯ কিন্তু ফীষ্টে ইহুদীসকলৰ পিৰয়পাত্ৰ হবলৈ ইচ্ছা কৰি, উত্তৰ দি পৌলক কলে, “তুমি যিৰুচালেমলৈ গৈ, তাতে মোৰ আগত এইবোৰৰ বিষয়ে, তোমাৰ সোধ-বিচাৰ হবলৈ ইচ্ছা কৰা নে?” ^{১০} পৌলে কলে, “মই কৈচৰৰ সোধৰ আসনৰ আগত থিয় হৈ আছোঁ; ইয়াতে মোৰ সোধ-বিচাৰ হোৱা উচিত। মই যে ইহুদীসকলৰ একো অন্যায় কৰা নাই, ইয়াক আপুনিও ভালদৰে জানি আছে।

^{১১} এতেকে মই যদি অন্যায়কাৰী হৈছোঁ, বা প্ৰাণদণ্ডৰ যোগ্য কোনো কৰ্ম্ম কৰিলোঁ, তেন্তে মৰিবলৈকো অমান্তি নহওঁ। কিন্তু তেখেতসকলে মোক যিবোৰ অপবাদ দিছে, সেইবোৰ যদি সঁচা নহয়, তেন্তে তেখেতসকলৰ হাতত মোক শোধাই দিবলৈ কাৰো শক্তি নাই। মই কৈচৰক আপীল কৰোঁ।” ^{১২} তেতিয়া ফীষ্টে মন্ত্ৰীসকলৰ সৈতে পৰামৰ্শ কৰি পৌলক কলে, “তুমি কৈচৰত আপীল কৰিলা; এতিয়া তোমাক কৈচৰৰ আগলৈ লৈ যোৱা হব।”

আগিৰণ্ন ৰজাৰ আগত পৌলৰ বক্তৃতা

^{১৩} কিছু দিনৰ পাছত আগিৰণ্ন ৰজা আৰু বৰ্ণীকীয়ে কৈচৰিয়ালৈ আহি, ফীষ্টক মঙ্গলবাদ কৰিলে। ^{১৪} তেওঁ তাত বহু দিন থকাত, ফীষ্টে ৰজাৰ আগত পৌলৰ বিষয়ে জনালে; তেওঁ কলে, “ফীলিক্সে বন্দী কৰি ৰখা এজন বন্দীয়াৰ ইয়াত আছে।” ^{১৫} যেতিয়া মই যিৰুচালেমত আছিলোঁ, তেতিয়া ইহুদীসকলৰ পূৰ্বধান পুৰোহিতসকল আৰু পৰিচাৰকসকলে তেওঁৰ বিষয়ে মোক জনাই, বিচাৰ আৰু দণ্ডাজ্ঞা যাচনা কৰিছিল। ^{১৬} তেতিয়া মই তেওঁলোকক উত্তৰ দিলো, যি জনৰ নামত অভিযোগ দিয়া হৈছে, তেওঁ যেতিয়ালৈকে অভিযোগকাৰীৰ সন্মুখত আত্মপক্ষ সমৰ্থন কৰিবলৈ নোৱাৰে, তেতিয়ালৈকে তেওঁক কোনো লোকৰ হাতত শোধাই দিয়া ৰোমীয়ালোকৰ নিয়ম নাই;

^{১৭} তেতিয়া তেখেতসকলে আহি ইয়াতে গোট খোৱাত, অলপো পলম নকৰি, পাছদিনাই মই সোধৰ আসনত বহি, বন্দী কৰি ৰাখি থোৱা মানুহজনক আনিবলৈ আজ্ঞা দিলোঁ। ^{১৮} পাছত গুচৰীয়াবোৰে তেওঁৰ চাৰিওফালে থিয় হৈ, যি দুৰ্গমৰ অপবাদ তেখেতসকলে দিব বুলি মই ভাবিছিলোঁ, এনে একো অপবাদ নিদিলো। ^{১৯} কিন্তু তেখেতসকলে নিজৰ ধৰ্ম্মৰ বিষয়ে আৰু পৌলে যিজনক জীৱিত বুলিছিল, এনে যীচু নামৰ কোনো মৃত এজনৰ বিষয়ৰ ওপৰতহে তেখেতসকলৰ মত-পাৰ্থক্য আছিল।

^{২০} তাতে এনেকুৱা বাদ-বিচাৰৰ বিষয়বোৰত সংশয় কৰি মই তেওঁক সুধিলোঁ, তুমি যিৰুচালেমলৈ গৈ, এইবোৰৰ বিষয়ে তোমাৰ সোধ-বিচাৰ হবলৈ মন কৰা নে?

^{২১} কিন্তু পৌলে ৰাজাধিৰাজৰ পৰা নিষ্পত্তি পাবৰ কাৰণে ৰক্ষিত থাকিবলৈ আপীল কৰাত, মই কৈচৰলৈ নপঠিওঁৱালৈকে, তেওঁক ৰাখিবলৈ আজ্ঞা দিলোঁ।” ^{২২} তেতিয়া আগিৰণ্নই ফীষ্টক কলে, “মোৰ সেই মানুহৰ কথা শুনিবলৈ মন গৈছে।” ফীষ্টে কলে, “কালিলৈ তেওঁৰ কথা শুনিবলৈ পাব।”

^{২৩} পাছদিনা আগিৰণ্ন আৰু বৰ্ণীকী বৰ প্ৰতাপেৰে আহি, হাজাৰৰ সেনাপতিসকলক আৰু নগৰৰ মানুহবোৰৰ সৈতে ৰাজদৰবাৰত সোমাল আৰু ফীষ্টৰ আজ্ঞাৰে পৌলক তেওঁলোকৰ আগলৈ নিয়া হল। ^{২৪} তেতিয়া ফীষ্টে কলে, হে ৰজা আগিৰণ্ন আৰু আমাৰ সৈতে ইয়াত উপস্থিত থকা লোকসমূহা আপোনালোকে এই মানুহজনক যে দেখিছে, এইজনেই সেই ব্যক্তি; যি জনৰ বিষয়ে যিৰুচালেমৰ আৰু ইয়াতো থকা ইহুদী লোকসকলে মোৰ আগত আবেদন কৰি আটাই পাৰি কৈছিল, “ই আৰু জীয়াই থকা উচিত নহয়।” ##

২৫ কিন্তু মই জানিব পাৰিলোঁ, এওঁ প্ৰবাহনগৰ যোগ্য একো কৰা নাই; আৰু এওঁ নিজে ৰাজাধিৰাজৰ ওচৰত আপীল কৰাৰ বাবে মই পঠাবলৈ নিশ্চয় কৰিলোঁ। ২৬ কিন্তু আমাৰ ৰাজাধিৰাজলৈ ইয়াৰ বিষয়ে লিখিবলৈ একো নিশ্চয়তা নাপালোঁ। এই কাৰণে এওঁক আপোনালোকৰ আগলৈ আনিলোঁ। এতেকে বিচাৰৰ পাছত, মই যাতে লিখিবলৈ কোনো কথা পাওঁ, হে আগিৰঞ্জ ৰজা, সেয়েহে বিশেষকৈ আপোনাৰ আগলৈ ইয়াক আনিলোঁ। ২৭ কিয়নো কোনো বন্দীয়াৰক পঠাওঁতে, তেওঁৰ অহিতে দিয়া অপবাদ নজনোৱাতো, মই অযুক্তিকৰ যেন দেখোঁ।

২৬

১ যেতিয়া আগিৰঞ্জই পৌলক নিজৰ পক্ষত কথা কবলৈ অনুমতি দিলে তেতিয়া পৌলে হাত মেলি নিজৰ পক্ষে উত্তৰ দিব ধৰিলে,

২ তেওঁ কলে, “হে ৰজা আগিৰঞ্জ, ইহুদীসকলে মোৰ বিষয়ে অভিযোগ দিছে; সেই বিষয়ে আজি আপোনাৰ সন্মুখত আত্মপক্ষ সমৰ্থন কৰিবলৈ পাই নিজকে মই ধন্য মানিছোঁ। ৩ ইহুদীসকলৰ মাজত বিশেষকৈ যিবোৰ নীতি-নিয়ম আৰু বাদ-বিচাৰ আছে সেই সকলোবোৰৰ বিষয়ে আপোনাৰ জ্ঞান আছে; সেইবাবেই বিনয় কৰোঁ আপুনি যেন ধৈৰ্য্য ধৰি মোৰ কথাবোৰ শুনা।

৪ মোৰ আচাৰ-ব্যৱহাৰৰ বিষয়ে ডেকা কালৰে পৰা নিজ জাতিৰ লোকসকলে আৰু যিৰূচালেমত থকা সকলো ইহুদী লোকে জানে। ৫ ইয়াৰ উপৰিও তেখেতসকলে ইয়াকো জানে যে, মই ফৰীচী হৈয়ো কি দৰে আমাৰ ধৰ্মৰ সকলো কঠিন নিয়মবোৰ পালন কৰি প্ৰকৃত ফৰীচী এজনৰ দৰেই জীৱন-যাপন কৰিছিলোঁ। এই বিষয়ে তেখেতসকলে সাক্ষীও দিব পাৰে।”

৬ “ঈশ্বৰে আমাৰ পূৰ্ব পুৰুষসকলৰ আগত যি প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল, ৭ সেইবোৰ পূৰ্ণ হোৱাৰ বাবেহে মই এতিয়া সোধ-বিচাৰত পৰি, থিয় হৈ আছোঁ। ৮ সেই অঙ্গীকাৰৰ ফল পাবলৈ আমাৰ বাৰটা জাতিয়ে, ৰাতিয়ে দিনে উৎসাহেৰে আৰাধনা কৰি, আশা কৰিছে; সেই আশাৰ কাৰণে, হে মহাৰাজ, ইহুদীসকলে মোক অপবাদ দিছে। ৯ ঈশ্বৰে যদি মৃতলোকক পুনৰ্জীৱিত কৰে তেনেহলে আপোনালোকে কিয় অবিশ্বাস্য বোধ কৰিছে?”

১০ মইয়ো সেইদৰে নাচৰতীয়া যীচুৰ নামৰ বিৰুদ্ধে অনেক বিপৰীত আচৰণ কৰিব লাগে বুলি নিজে ভাবিছিলোঁ। ১১ আৰু সেইদৰেই যিৰূচালেমত কৰিছিলোঁ। অৰ্থাৎ প্ৰধান পুৰোহিতৰ পৰা ক্ষমতা পাই, অনেক পবিত্ৰ লোকক বন্দীশালত থৈছিলোঁ আৰু তেখেতসকলক বধ কৰাৰ সময়ত, মই নিজে সন্মতিও প্ৰকাশ কৰিছিলোঁ। ১২ এনেদৰে মই তেখেতসকলক শাস্তি দি যীচু খ্ৰীষ্টৰ নিন্দা কৰিবলৈ জোৰ কৰিছিলোঁ। তেখেতসকলৰ বিৰুদ্ধে ক্ষোভ ইমানেই তীব্ৰ হৈ উঠিছিল যে, তেখেতসকলক তাড়না কৰিবৰ বাবে মই বিদেশৰ চহৰসমূহলৈকো যাত্ৰা কৰিছিলোঁ।

১৩ এইদৰে প্ৰধান পুৰোহিতসকলৰ পৰা ক্ষমতা আৰু আজ্ঞা-পত্ৰ পোৱাৰ পাছত, দম্বেচক নগৰলৈ যাত্ৰা কৰোঁতে, ১৪ হে মহাৰাজ, দুপৰীয়া বাটৰ মাজত সূৰ্য্যৰ বশিষ্ঠকৈয়ো দীপ্তিমান এটি পোহৰ আকাশৰ পৰা আহি মোৰ আৰু মোৰ লগত যাত্ৰা কৰি থকা লোকসকলৰ চাৰিওফালে প্ৰকাশিত হ’ল। ১৫ তেতিয়া আমি সকলোৱে মাটিত বাগৰি পৰিলোঁ আৰু এনেতে মই ইব্ৰী ভাষাৰে কোৱা এটি বাণী শুনিলোঁ, “হে চৌল, হে চৌল, মোক কিয় তাড়না কৰিছা? জোঙত লাথি মৰা তোমালৈ টান”;

১৬ তেতিয়া মই সুধিলোঁ, “হে প্ৰভু, আপুনি কোন”? তেতিয়া প্ৰভুৱে কলে, “যি জনক তুমি তাড়না কৰিছা, মই সেই যীচু। ১৭ এতিয়া উঠা, তোমাৰ ভৰিত ভৰ দি থিয় হোৱা; কিয়নো, তুমি যি দৰ্শনত মোক দেখা পালা আৰু ইয়াৰ পিছত এই মানুহবোৰৰ আৰু অনা-ইহুদীবোৰৰ হাতৰ পৰা তোমাক উদ্ধাৰ কৰি যি দৰ্শনত মই তোমাক দেখা দিম, সেই সকলো বিষয়ৰ প্ৰচাৰক আৰু সাক্ষী হবলৈ তোমাক মনোনীত কৰিবৰ বাবে মই দৰ্শন দিলোঁ; ১৮ আৰু তেওঁলোকে যেন মোক বিশ্বাস কৰাৰ দ্বাৰাই পাপ-মোচন আৰু পবিত্ৰীকৃত হোৱালোকসকলৰ মাজত ভাগ পায়, ১৯ এই মনোভাৱেৰে তেওঁলোকৰ চকু মুকলি হবলৈ ২০ আৰু অন্ধকাৰৰ পৰা পোহৰলৈ, চয়তানৰ অধীনৰ পৰা ঈশ্বৰলৈ ঘূৰিবৰ কাৰণে, তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ মই তোমাক পঠাওঁ।”

২১ পৌলে এনেদৰে পুনৰ কবলৈ ধৰিলে- “হে ৰজা আগিৰঞ্জ, মই সেই স্বৰ্গীয় দৰ্শনক অমান্য নকৰি ২২ দম্বেচক আৰু যিৰূচালেমত থকা লোকসকলৰ আগত, পাছত যিহুদীয়া আৰু তাৰ আটাই অঞ্চলৰ লগতে আন-ইহুদীসকলৰ আগতো মই প্ৰচাৰ কৰিলোঁ, যাতে তেখেতসকলে মন-পালটাই ঈশ্বৰলৈ ঘূৰে আৰু মন-পালটনৰ যোগ্য আচৰণ ঈশ্বৰৰ সাক্ষাতে কৰে। ২৩ সেই কাৰণে ইহুদীসকলে ধৰ্ম্মধামত মোক ধৰি বধ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছিল।

২৪ এনেতে ঈশ্বৰৰ পৰা উপকাৰ পাই, আজিলৈ থিৰে আছোঁ; ২৫ আৰু খ্ৰীষ্টদুখাজোগৰ পাত্ৰ হৈ বা নহয় আৰু মৃতলোকৰ পুনৰ্জীৱনত প্ৰথম হৈ নিজ জাতি আৰু অনা-ইহুদীসকললৈ পোহৰ প্ৰকাশ কৰিব বা নকৰিব, ইয়াৰ বিষয়ে মই সৰু বৰ সকলোৱে আগত সাক্ষ্য দিওঁতে, ভাৱবাদীসকলে আৰু মোচিয়ে যি যি ঘটিব বুলি কৈছিল, সেই বিষয়ৰ বাহিৰে অন একো কথা কোৱা নাই।”

২৬ তেওঁ এইদৰে নিজৰ পক্ষে উত্তৰ দিওতে, ফীষ্টে বৰ মাতেৰে কলে, “হে পৌল, তুমি বলীয়া হৈছা; সৰহ বিদ্যাই তোমাক বলীয়া কৰিছে।” ২৭ কিন্তু পৌলে কলে- “হে মহামহিম ফীষ্ট, মই বলীয়া হোৱা নাই; সত্য আৰু সুবোধৰ কথাহে কৈছোঁ কিয়নো

১১ ২৬:৬ যিচ ৭:১৪ ; ৯:৬ ; যিৰি ২৩:৫ ; ৩৩:১৪-১৬ ; পী ১৩:৩২,৩৩।

১২ ২৬:১৮ যিচ ৪২:৬, ৭ ; যো ৮:১২ ; ২ কৰি ৪:৩-৬।

বজায়ো এই বিষয়ে জানে; এই কারণেই মই তেওঁৰ আগত সাহসেৰে কৈছোঁ।^{২৬} কিয়নো মই সুনিশ্চিত যে এই বিষয়বোৰ প্ৰকাশ্যৰূপে ঘটিছে। এইবোৰ লুকুৱাই ৰাখিব নোৱাৰি কাৰণ ইয়াক গোপনে কৰা হোৱা নাই।

২৭ হে ৰজা আগবীৰ্ণ, আপুনি ভাৱবাদীসকলৰ কথা বিশ্বাস কৰে নে? মই জানো আপুনি বিশ্বাস কৰে।^{২৮} তেতিয়া আগবীৰ্ণই পৌলক কলে, “তুমি মোক খ্ৰীষ্টীয়ান কৰিবলৈ অলপ কথাৰেই মোৰ প্ৰবৃত্তি জন্মাব খুজিছা।”^{২৯} কিন্তু পৌলে কলে “অকল আপুনিয়েই নহয়, যিসকলে আজি মোৰ কথা শুনিছে, সেই সকলোৱে অলপ কথাৰে হওক, বা বহু কথাৰে হওক, এই শিকলিৰ বন্ধনৰ বাহিৰে, সকলো ভাৱে যেন মোৰ নিচিনা হয়, ঈশ্বৰৰ আগত এই প্ৰাৰ্থনা কৰিছোঁ।”

৩০ তেতিয়া ৰজা, দেশাধিপতি, বৰ্ণীকী আৰু তেওঁলোকৰ সৈতে বহা লোকসকলে উঠি, ৩১ আঁতৰ হৈ গৈ পৰম্পৰে কথা-বাৰ্তা কৰি কলে, “এই মানুহজনে বন্ধন বা প্ৰাণদণ্ডৰ যোগ্য একো কৰ্ম কৰা নাই।”^{৩২} তেতিয়া আগবীৰ্ণই ফীষ্টক কলে, “এই মানুহজনে কেচৰত আপীল নকৰা হ’লে মুকলি হব পাৰিলেহেতেনা।”

২৭ অধ্যায়

ৰোমলৈ পৌলৰ জল-যাত্ৰা, আৰু বাটত জাহাজ ভঙা

২৭^১ পাছত যেতিয়া আমাৰ ইতালি দেশলৈ জাহাজেৰে যোৱাৰ কথা নিশ্চিত হ’ল, তেওঁলোকে পৌল আৰু অন্য কিছুমান কাৰাবন্দীক ৰাজাধিৰাজৰ সৈন্যদলৰ যুলিয় নামৰ এজন এশৰ সেনাপতিৰ হাতত শোধাই দিলে।^২ আদৰ্শমুণ্ডিৰ পৰা আহি থকা এখন জাহাজত আমি উঠিলোঁ। এই জাহাজখন এচিয়া দেশৰ সমুদ্ৰ-পথৰ উপকূলৰ কাষে কাষে যাত্ৰা কৰাৰ কথা আছিল। তাতে আমাৰ লগত থিচলনীকী নগৰৰ মাকিদনিয়াৰ আৰিষ্টাৰ্ছো আছিল।

৩ পাছদিনা আমি চীদোন নগৰৰ পাৰত নামিলো।^৪ তাতে যুলিয়ই পৌলক দয়াৰে গণ্য কৰি বন্ধু-বান্ধৱসকলৰ ওচৰলৈ গৈ প্ৰাণ জুৰাই আহিবলৈ দিলে। সেই ঠাইৰ পৰা আমি জলযাত্ৰা কৰি যাওঁতে সন্মুখত বতাহ পালে, সেই বাবে কুপৰ দ্বীপৰ কাষেদি যাবলৈ ললো।^৫ পাছত কিলিকিয়া আৰু পাম্ফুলিয়াৰ সন্মুখত থকা সাগৰ পাৰ হৈ, লুকিয়া দেশৰ মুৰা নগৰ পালোঁ।^৬ সেই ঠাইতে এশৰ সেনাপতিয়ে, ইতালি দেশলৈ যোৱা আলেকজান্দৰীয়া নগৰৰ এখন জাহাজ লগ পোৱাত, আমাক তাতে তুলি দিলে।

৭ এনেদৰে বহু দিন লাহে লাহে গৈ, কোনো প্ৰকাৰে ব্লীদৰ ওচৰ পালে, তাতে বতাহে আমাক বাধা দিয়াত আগুৱাই যাব নোৱাৰি, ক্ৰীতী দ্বীপৰ সুৰক্ষিত এলেকাৰ কাষে কাষে চল্লমোনীৰ সন্মুখেদি আহি,^৮ কোনো প্ৰকাৰে সুন্দৰ যুলি নামেৰে এখন ঠাই পালোঁ; এই ঠাইৰ ওচৰত লাচেয়া নগৰ আছিল।

৯ এই দৰে বহু সময় নষ্ট হ’ল আৰু আমাৰ সমুদ্ৰ-যাত্ৰাও অতি বিপদজনক হৈ উঠিছিল; ইয়াৰ উপৰিও আমাৰ উপবাস পূৰ্বৰ দিনো পাৰ হৈ গ’ল, সেয়েহে পৌলে তেওঁলোকক পৰামৰ্শ দিব ধৰিলে;^{১০} তেওঁ কলে যে, “হে লোকসকল, মই দেখিছোঁ যে এই যাত্ৰাত আমাৰ বিপদ আৰু বহু ক্ষতি হব; ইয়াত আমাৰ অকল সামগ্ৰী আৰু জাহাজৰে নহয়; আনকি আমাৰ প্ৰাণো সংকটত পৰিব।”^{১১} কিন্তু এশৰ সেনাপতিয়ে পৌলে কোৱা কথাটকৈ জাহাজৰ পথ নিৰ্মাণ কৰা লোকজনৰ আৰু জাহাজৰ গৰাকীৰ কথাতেহে বেছি গুৰুত্ব দিলে।

১২ সেই বন্দৰটো শীতকালত থাকিবৰ বাবে বেছি সুবিধাজনক নোহোৱাত, দক্ষিণ-পশ্চিম আৰু উত্তৰ-পশ্চিম দিশে থকা ক্ৰীতীৰ ফৈনীক বন্দৰ যদি কোনো প্ৰকাৰে পাব পাৰে, তাতে শীত কালৰ সময়খিনি থাকিবৰ আশাৰে বেচিভাগ নাবিকে তালৈ যাবলৈ ওলোৱা বিষয়টোত মত দিলে।^{১৩} পাছত দক্ষিণৰ বতাহ অলপ বলিবলৈ ধৰাত, তেওঁলোকৰ অভিপ্ৰায় সিদ্ধ হোৱা বুলি ভাবি, জাহাজ মেলি ক্ৰীতীৰ ওচৰেদি যাবলৈ ধৰিলে।

১৪ কিন্তু অলপ সময়ৰ পাছতে উৰাকুলো নামৰ বৰ ধুমুহা বতাহ দ্বীপটোৰ ইমূৰৰ পৰা সিমূৰলৈ বলিব ধৰিলে;^{১৫} তেতিয়া আমাৰ জাহাজখন সেই ধুমুহাৰ মাজত সোমাই পৰিলা বাধা নেউচি আগবাঢ়িব নোৱাৰাত বতাহৰ গতিত চলি যাবৰ বাবে জাহাজখনত পাল তৰি দিয়া হ’ল; তেতিয়া বতাহৰ বলতে জাহাজখন চলি যাব ধৰিলে।^{১৬} এনেদৰে আমি কৌদা নামেৰে এটা সৰু দ্বীপৰ আঁৰে আঁৰে গৈ কোনো প্ৰকাৰে জাহাজৰ লগত থকা সৰু নাওখন তুলি লবলৈ সক্ষম হ’লো।

১৭ তাৰ পাছত নাওখন তুলিলে, তাত থকা ৰছী ব্যৱহাৰ কৰি কোনো প্ৰকাৰেৰে জাহাজখন তলেদি মেৰাই বান্ধিলে; কিন্তু চূৰ্ণ নামৰ বালিৰ বাধাটোত জাহাজখন লাগিব বুলি ভাবি ভয় খালে আৰু পাল নমাই দি, আগবাঢ়ি যাব ধৰিলে।^{১৮} তাতে ধুমুহাৰ প্ৰকোপ বাঢ়ি যোৱাত জাহাজখন বেয়াকৈ চলং-পলং কৰিবলৈ ধৰাত, পাছদিনা তেওঁলোকে জাহাজখনৰ পৰা কিছুমান সামগ্ৰী পেলাবলৈ ধৰিলে।

১৯ তিনি দিনৰ দিনা তেওঁলোকে নিজ হাতে জাহাজৰ সঁজুলিবোৰ পেলাই দিলে।^{২০} ধুমুহাৰ প্ৰকোপ ক্ৰমে বাঢ়ি থকাত আৰু কেইবাদিনলৈ সূৰ্য, তৰাও নোলোৱাকৈ থকাত আমাৰ প্ৰাণ-ৰক্ষাৰ সকলো আশা নোহোৱা হৈছিল।

২১ তাতে তেওঁলোকে কেইবাদিনো অনাহাৰে থকাত, পৌলে তেওঁলোকৰ মাজত থিয় হৈ কলে, “হে লোকসকল, আপোনালোকৰ এই বিপদ আৰু ক্ষতি নহলেহেতেন যদি মোৰ কথা শুনি ক্ৰীতীৰ পৰা জাহাজ এৰি নিদিলেহেতেনা।”^{২২} কিন্তু এতিয়াও মই পৰামৰ্শ

দিও, আপোনালোকে সাহস কৰক; কিয়নো আপোনালোকৰ মাজৰ কোনো জীৱৰে প্ৰাণ হানি নহব, মাত্ৰ জাহাজখনৰহে ক্ষতি হ'ব।

২৩ কিয়নো মই যিজন ঈশ্বৰৰ লোক আৰু যি জনৰ মই আৰাধনা কৰোঁ; তেওঁৰ দূতে যোৱাৰাতি মোৰ ওচৰত থিয় হৈ এই কথা কলে, 'হে পৌল ভয় নকৰিবা ২৪ কৈচৰৰ আগত তুমি থিয় হ'ব লাগিব আৰু চোৱা, তোমাৰ লগত যোৱা সকলো মানুহক ঈশ্বৰে তোমাক দিলে' ২৫ এই কাৰণে, হে লোকসমূহ, আপোনালোকে সাহস কৰক; কিয়নো মোক যেনেকৈ কলে, তেনেকৈ নিশ্চয় ঘটবি। ঈশ্বৰত মোৰ এনে বিশ্বাস আছে ২৬ কিন্তু আমি কোনো এটা দ্বন্দ্বীপত উঠিব লাগিবা।"

২৭ এনেদৰে ধুমুহাৰ মাজত ইফাল-সিফাল কৰি আন্দিৰয়া সমুদ্ৰত প্ৰায় চৌদ্ধ বাতি পাৰ হৈ যোৱাত, মাজনিশা জাহাজৰ খালাচীসকলে বামৰ ওচৰ পালেহি বুলি ভাবিলে।

২৮ তাতে তেওঁলোকে পানী জোখোতে প্ৰায় এক শ বিশ ফুট পালে আৰু অলপ সময়ৰ পাছত আকৌ জোখাত নব্বৈ ফুট পালে ২৯ কোনো শিলাময় ঠাইত লাগিব বুলি ভয় কৰি, জাহাজৰ পাছ-ফালে লঙ্গৰ পেলালে আৰু বাতিপুৱাবৰ বাবে বাট চাই থাকিলা।

৩০ নাৱবীয়াসকলে জাহাজখনৰ আগফালে লঙ্গৰ পেলোৱাৰ ছলেৰে সাগৰত নাওখন নমাই পেলোৱাৰ উপায় কৰি থাকোতে, ৩১ চৌলে এশৰ সেনাপতি আৰু সেনাবোৰক কলে, " যদিহে এইবোৰ মানুহ জাহাজত নাথাকে তেন্তে আপোনালোকেও নিজৰ প্ৰাণ ৰক্ষা কৰিব নোৱাৰিবা।" ৩২ তেতিয়া পলাবলৈ খোজা লোকসকলে নাৱৰ লেজু কাতি তাক পানীত উটি যাবলৈ দিলে।

৩৩ পাছত বাতি পুৱাৰ সময়ত, পৌলে সকলোকে আহাৰ কৰিবলৈ অনুৰোধ কৰিলে তেওঁ কলে " আজি চৌদ্ধ দিন আপোনালোকে বাট চাই একো নোখোৱাকৈ অনাহাৰে আছে, ৩৪ সেই বাবে আপোনালোকক মিনতি কৰিছোঁ, আপোনালোকে যেন অলপ আহাৰ গ্ৰহণ কৰে, কিয়নো সেয়ে আপোনালোকৰ জীয়াই থকাত উপকাৰস্বৰূপ হ'ব; কাৰণ আপোনালোকৰ কোনোজনৰে মূৰৰ এডাল চুলিও নষ্ট নহ'ব।" ৩৫ ইয়াকে কৈ তেওঁ পিঠা লৈ, সকলোৰে আগত ঈশ্বৰৰ স্তুতি কৰি পিঠাটো ভাঙি ভোজন কৰিলে।

৩৬ তেতিয়া সকলোৱে উৎসাহিত হৈ নিজ নিজ আহাৰ গ্ৰহণ কৰিলে। ৩৭ জাহাজত আমি দুই শ ছয়সওৰ জন লোক আছিলোঁ। ৩৮ সকলোৱে আহাৰ কৰি তৃপ্ত হোৱাত, তেওঁলোকে জাহাজখনৰ ওজন কমাবলৈ ঘেঁহুৰোৰ সাগৰত দলিয়াই দিলে।

৩৯ পাছত যেতিয়া দিন হ'ল, তেতিয়াওঁ তেওঁলোকে সেই অঞ্চল চিনি নাপালে কিন্তু সমান তীৰেৰে এডোখৰ ঘূপীয়া ঠাই দেখি জাহাজখন তাত সুমুৱাবলৈ চেষ্টা কৰিলে। ৪০ সেই বাবে লঙ্গৰবোৰ কাতি সাগৰত পেলাই দিলে আৰু একে সময়তে হালিৰ বান্ধ খুলি দি, বতাহত পাল তৰি সেই তীৰলৈ আগবাঢ়ি গ'ল। ৪১ কিন্তু জাহাজখন আহি আহি দুখন সাগৰ সংযুক্ত হোৱা এক অশান্ত অঞ্চলত সোমাই পৰিল; তাতে জাহাজৰ আগ অংশটো বালিত খুন্দা খোৱাত, জাহাজখন নলবাকৈ লাগি ধৰিল আৰু পাছ অংশটো ভাঙি যাব ধৰিলে।

৪২ সেনাসকলে বন্দীবোৰ সাঁতুৰি পলায় বুলি ভাবি তেওঁলোকে সেই বন্দীসকলক বধ কৰাৰ আঁচনি কৰিছিল; ৪৩ কিন্তু এশৰ সেনাপতিয়ে পৌলক ৰক্ষা কৰাৰ মনেৰে নিজে সেনাসকলৰ উদ্দেশ্যৰ পৰা তেওঁলোকক নিষেধ কৰি, এই আজ্ঞা দিলে যে, "যিবোৰে সাঁতুৰিব জানে, সেইবোৰে যেন আগেয়ে জাঁপ মাৰি সাঁতুৰি বামলৈ যাওঁক"; ৪৪ আৰু বাকিবোৰে জাহাজৰ কাঠৰ পাট বা আন কোনো জাহাজৰ বস্তুৰ সহায় লৈ পাছে পাছে যাবলৈ কোৱাত, আমি সকলোৱে বামত উঠি ৰক্ষা পালোঁ।

২৮ ১ এনেদৰে সকলোৱে নিৰাপদে বামত উঠি ৰক্ষা পোৱাৰ পাছত, আমি সেই দ্বন্দ্বীপটোৰ নাম মিলিতা বুলি জানিলোঁ ২ তাত থকা স্থানীয় লোকসকলে আমাক কেৱল মৰম দেখুৱাই নহয়, কিন্তু তেতিয়া ঘন বৰষুণ আৰু জাৰৰ কাৰণে তেওঁলোকে জুই হুৱাই আমাক গ্ৰহণ কৰিলে।

৩ কিন্তু পৌলে যেতিয়া এমুঠি খৰি গোটাই জুইত দিলে তেতিয়া জুইৰ তাপ পাই এটা ক'লা সাপ ওলাই আহি তেওঁৰ হাতত মেৰিয়াই ধৰিলে ৪ তাতে স্থানীয় লোক সকলে তেওঁৰ হাতত সাপ ওলমি থকা দেখি ইজনে সিজনক কবলৈ ধৰিলে, "এই মানুহজন নিশ্চয়কে এজন হত্যাকাৰী; সাগৰৰ পৰা ৰক্ষা পায়ো, ন্যায় দিওঁতাই ইয়াক জীয়াই থাকিব নিদিিলে।"

৫ কিন্তু যেতিয়া তেওঁ জোকাৰ মাৰি সাপটোক জুইত পেলাই দিয়া দেখিলে; আনফালে তেওঁৰ একো ক্ষতিও নহ'ল। ৬ তেতিয়া তাত উপস্থিত থকা লোকসকলে তেওঁৰ গা হুৱৰ হৈ উখি উঠিব বা অকস্মাতে পৰি মৰিব বুলি ভাবিছিল। কিন্তু বহু সময় তেওঁৰ একো হোৱা নেদেখি, সিঁহতে মত সলনি কৰি কলে যে, "তেওঁ এজন দেৱতা!"

৭ সেই ঠাইৰ ওচৰত পুলিয় নামেৰে দ্বন্দ্বীপটোৰ প্ৰধান লোকজনৰ মাটি আছিল। তেৱেঁই আমাক আদৰণি জনাই, প্ৰেম-ভাৱে তিন দিন আলহী কৰি ৰাখিলে ৮ আৰু সেই সময়তে পুলিয়ৰ পিতৃৰ হুৱৰ আৰু গ্ৰহণী ৰোগ হৈ আছিল। পৌলে তাতে সোমাই গাত হাত দি প্ৰাৰ্থনা কৰি তেওঁক সুস্থ কৰিলে ৯ এনেদৰে সুস্থ কৰাৰ পাছত সেই দ্বন্দ্বীপত আন যিমান ৰোগী আছিল সেই সকলো আহি সুস্থ হ'ল। ১০ তেতিয়া তেওঁলোকে আমাক অনেক আদৰ-সাদৰ কৰিলে আৰু আমাৰ যোৱাৰ সময়তো নানা প্ৰয়োজনীয় বস্তু আনি জাহাজত তুলি দিলে।

১১ তিনি মাহৰ পাছত আমি আলেকজান্দৰীয়া নগৰৰ পৰা দিয়ক্ষৰী, অৰ্থাৎ যজা লৰাৰ চিন থকা জাহাজখনত উঠি যাত্ৰা কৰিলোঁ; এই জাহাজখন জাৰকালি আহি এই দ্বন্দ্বীপটোত আছিল। ১২ এনেদৰে আমি চুৰাকূচ নগৰলৈ আহিলো আৰু সেই ঠাইতে তিন দিন থাকিলোঁ।

১৩ তাৰ পৰা যাত্ৰা কৰি আমি বীগিয়া নগৰ পালোঁ; এদিন পিছত দক্ষিণৰ বতাহ বলাত, দ্বিতীয় দিনা পুতিয়লী নগৰ পালোঁহি
১৪ তাত কেইবাজনো ভাই পালোঁ, তেওঁলোকে আমাক সাত দিন থাকিবলৈ নিমন্ত্ৰণ দিলে; এইদৰে আমি বোমলৈ যাত্ৰা
কৰিলোঁ। ১৫ তাৰ পৰা ভাইসকলে আমাৰ সম্বাদ শুনি আমাক আগবঢ়াই নিবলৈ অগ্নি হাট আৰু তিনি চৰাইলৈকে আহিছিল;
পোলে তেওঁলোকক দেখি ঈশ্বৰৰ স্তুতি কৰি সাহস পালে।

১৬ বোম নগৰত সোমোৱাৰ পাছত, পৌলক তেওঁৰ পহৰা দিয়া সেনাৰ সৈতে নিজৰ মতে থাকিবলৈ অনুমতি দিলে।

ৰোমত থকা ইহুদীসকলৰ আগত ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ কথা প্ৰচাৰ কৰা

১৭ পাছত তিন দিনৰ মূৰত পোলে ইহুদীসকলৰ প্ৰধান লোকসকলক মতাই আনি গোট খুৱালে আৰু তেওঁলোক গোট খোৱাত,
তেওঁ কলে, “হে ভাইসকল, মই মোৰ জাতিৰ নাইবা পূৰ্ব পুৰুষৰ ৰীতিৰ বিৰুদ্ধে একো কৰা নাই; তথাপি যিহুদীসকলেমৰপৰা
নিয়া হৈ বোমীয়া লোকসকলৰ হাতত মই বন্দী হিচাপে সমৰ্পিত হৈছিলোঁ। ১৮ তেখেতসকলে মোৰ সোধ-বিচাৰ কৰি মোক মুক্ত
কৰিবলৈ কামনা কৰিলে, কিয়নো মোক প্ৰাণদণ্ড দিয়াৰ একো কাৰণ নাছিল।

১৯ কিন্তু যেতিয়া ইহুদীসকলে আপুি কৰিলে, মই কৈচৰত আপীল কৰিবলৈ বাধ্য হলো; কিন্তু এনে নহয় যে মই মোৰ জাতিক
কোনো অপবাদ দিছিলো। ২০ এই কাৰণে আপোনালোকক চাবলৈ আৰু কথা-বাৰ্তা হবলৈ মাতিসোঁ, কিয়নো ইস্ৰায়েলৰ আশাৰ
কাৰণেহে মই এই শিকলিৰ বান্ধনত আছোঁ।”

২১ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক কলে, “আমি তোমাৰ বিষয়ে যিহুদীয়াৰ পৰা কোনো পত্ৰকে পোৱা নাই আৰু ভাইসকলৰ
মাজৰপৰাও কোনো ইয়ালৈ আহি তোমাৰ বিষয়ে দুৰ্দ্ধৰ্মৰ খবৰ দিয়া বা কোৱা নাই। ২২ কিন্তু তোমাৰ মত কি, সেই বিষয়ে আমি
তোমাৰ পৰা শুনিবলৈ খোজোঁ; কিয়নো এই মতৰ বিষয়ে আমি জানো যে ই সকলো ঠাইতে নিন্দিত হৈছে।”

২৩ পাছত তেওঁলোকে তেওঁলৈ এটা দিন নিৰ্ধাৰণ কৰিলে আৰু বহুলোকে তেওঁক লগ পাবলৈ তেওঁ বসতি কৰা ঠাইলৈ আহিল।
তেওঁ মানুহবোৰৰ আগত ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ কথাৰ সাক্ষ্য প্ৰদান কৰিলে আৰু ৰাতিপুৱাৰ পৰা সন্ধিয়ালৈকে মোচিৰ “বিধান
আৰু ভাববাদীৰ পুস্তকৰ পৰা কথা উলিয়াই তেওঁলোকক প্ৰবৃত্তি দিলে। ২৪ তেওঁৰ কথা কিছুমানলোকে বিশ্বাস কৰিলে আৰু
কিছুমানলোকে বিশ্বাস নকৰিলে।

২৫ তাৰপাছত পোলে যেতিয়া কলে, “পবিত্ৰ আত্মাই যিচয়া ভাৱবাদীৰ দ্বাৰাই আমাৰ পূৰ্ব-পুৰুষসকলৰ বিষয়ে ভালদৰে
কৈছিল,” সেই কথাত পৰস্পৰৰ এক মত নোহোৱাত, তেওঁলোক বিদায় লবলৈ ধৰিলে। ২৬ পোলে কৈছিল, “এই মানুহবোৰৰ
ওচৰলৈ গৈ কোৱা,

“তোমালোকে স্নাত শুনিবা কিন্তু নুবুজিবা;

দেখোঁতে দেখিবা কিন্তু নাজানিবা;

২৭ কিয়নো এই মানুহবোৰৰ অন্তৰ অনুপ্ৰল হৈ পৰিছে,

তেওঁলোকৰ কাণে শুনিবলৈ গধূৰ,

তেওঁলোকে নিজ নিজ চকু বন্ধ কৰিলে;

নহ'লে তেওঁলোকে দেখিলেহেতেন,

আৰু কাণেৰে শুনিবে হয়,

আৰু অন্তৰেৰে বুজিলে হয়,

আৰু ঘূৰি আহিলে হয়,

আৰু মই তেওঁলোকক সুস্থ কৰিলোহেতেন।”

২৮-২৯ সেইকাৰণে আপোনালোকে জানিব যে ঈশ্বৰৰ এই ত্ৰাণকৰ্তাজনক অনা-ইহুদী সকলৰ মাজলৈ পঠোৱা হৈছে আৰু
তেওঁলোকে তেওঁৰ বিষয়ে শুনিবও।”

৩০ পাছত পোলে দুবছৰলৈকে নিজে ভাড়া লোৱা ঘৰত থাকিলে আৰু যিমান মানুহ তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল সেই সকলোকে
তেওঁ গ্ৰহণ কৰিলে। ৩১ তাত তেওঁ কোনো বাধা নোপোৱাকৈ ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য আৰু যীচু খ্ৰীষ্টৰ বিষয়ে সাহসেৰে প্ৰচাৰ কৰি
থাকিল।

*২৮:২৩ লুক ২৪:২৭।

†২৮:২৫ যিচ ৬:৯,১০।

Romans

ৰোমীয়া সকলৰ প্ৰতি পত্ৰ

১ অধ্যায়

মঙ্গলাচৰণ আৰু আভাস

১ মই পৌল, যীচু খ্ৰীষ্টৰ এজন দাস আৰু ঈশ্বৰৰ শুভবাৰ্তাৰ কাৰণে পৃথক হোৱা আমন্ত্ৰিত পাঁচনি; ২ যি শুভবাৰ্তাৰ বিষয়ে ঈশ্বৰে পূৰ্বতে তেওঁৰ ভাববাদী সকলৰ যোগেদি পবিত্ৰ বিধানত প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল, ৩ সেয়ে তেওঁৰ পুত্ৰ যীচু খ্ৰীষ্টৰ বিষয়ৰ শুভবাৰ্তা; যি জনে মানৱ ৰূপে দায়ুদৰ বংশত জন্মিছিল।

৪ তেওঁ পবিত্ৰ আত্মাৰ শক্তিৰ যোগেদি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰৰূপে ঘোষণা কৰা হৈ পবিত্ৰতাৰ দ্বাৰা মৃত্যুৰ পৰা পুনৰ্জন্মিত হ'ল, তেৱেঁই আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্ট। ৫ তেওঁৰেই দ্বাৰাই আমি তেওঁৰ নামৰ কাৰণে, সকলো জাতিৰ মাজত বিশ্বাস ৰূপ আঞ্জাধীনতাৰ অৰ্থে অনুগ্ৰহ আৰু পঁচনি পদ পালোঁ; ৬ সেই জাতিবোৰৰ মাজত আপোনালোকো যীচু খ্ৰীষ্টৰ আমন্ত্ৰিত লোকা

৭ ৰোমত থকা ঈশ্বৰৰ যি প্ৰিয় লোক আৰু তেওঁক বিশ্বাস কৰা সেই পবিত্ৰ লোক সকল; আমাৰ পিতৃ ঈশ্বৰৰ আৰু প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ পৰা আপোনালোকলৈ অনুগ্ৰহ আৰু শান্তি হওক।

৮ প্ৰথমতে, যীচু খ্ৰীষ্টৰ যোগেদি আপোনালোক সকলোৰে বিষয়ে মই ঈশ্বৰৰ ধন্যবাদ কৰিছোঁ, কাৰণ গোটেই জগতত আপোনালোকৰ বিশ্বাস প্ৰচাৰিত হ'ল। ৯ কিয়নো ঈশ্বৰ মোৰ সাক্ষ্য, যি জনক মই নিজ আত্মাৰ সৈতে তেওঁৰ পুত্ৰৰ শুভবাৰ্তাৰ সেৱা কৰোঁ আৰু সেই জনৰ ওচৰত মই নিৰন্তৰে আপোনালোকৰ নাম উল্লেখ কৰি, ১০ মোৰ প্ৰাৰ্থনা কালত সদায় অনুৰোধ কৰোঁ, আৰু শেষত মই যেন কোনো প্ৰকাৰে ঈশ্বৰৰ ইচ্ছাৰ দ্বাৰাই আপোনালোকৰ ওচৰত আহিবলৈ সফল হওঁ।

১১ কিয়নো মই আপোনালোকক চাবলৈ অতিশয় হাবিয়াহ কৰি আছোঁ, যাতে মই আপোনালোকক কোনো আত্মিক বৰৰ ভাগী কৰিব পাৰোঁ, আৰু তাতে আপোনালোকেও যেন সুস্থিৰ থাকিব পাৰে। ১২ আপোনালোকৰ আৰু মোৰ, উভয় পক্ষৰ আন্তৰিক বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই আপোনালোকৰ মাজত নিজেও আশ্বাস পাবলৈ, মই ইচ্ছা কৰিছোঁ। ১৩

১৪ যে ভাই সকল, মই নিবিচাৰো যে, আপোনালোকে এই কথা নজনাকৈ থাকুক; মই বাৰে বাৰে আপোনালোকৰ ওচৰলৈ আহিব বিচাৰিছিলোঁ যেনেকৈ মই আৰু অনা-ইহুদী লোক সকলে ফল পাইছোঁ, তেনেকৈ আপোনালোকেও পাওক; কিন্তু এতিয়ালৈকে বাধা পাই আছোঁ। ১৫ গ্ৰীক, বিদেশী, জ্ঞানী আৰু অজ্ঞানী, এই সকলোৰে ওচৰত মই ধৰুৱা হৈ আছোঁ। ১৬ এই হেতুকে ৰোমত থকা যি আপোনালোক, আপোনালোকৰ আগতো মই সাধ্য অনুসাৰে শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰিবলৈ ইচ্ছুক আছোঁ।

১৭ কিয়নো শুভবাৰ্তা মই লাজ নাপাও; কাৰণ প্ৰথমে ইহুদী, পাছত গ্ৰীক লোকলৈ আৰু বিশ্বাস কৰা প্ৰত্যেক জনলৈ, এয়া পৰিত্ৰাণৰ অৰ্থে ঈশ্বৰৰ শক্তি। ১৮ কিয়নো ইয়াত ঈশ্বৰৰ ধাৰ্মিকতাৰ বিশ্বাসৰ পৰা বিশ্বাসলৈ প্ৰকাশিত হৈ আছে; এই বিষয়ে লিখাও আছে, “ধাৰ্মিক জন বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই জীৱ।” ১৯

দেৱপূজক সকলৰ পাপ-অৱস্থা

২০ যি সকলে অধাৰ্মিকতাৰ দ্বাৰাই সত্যক নিবাৰণ কৰে, ঈশ্বৰৰ কেবাধ সেই অধাৰ্মি আৰু ভক্তিহীন লোক সকললৈ স্বৰ্গৰ পৰা প্ৰকট হয়; ২১ কাৰণ ঈশ্বৰৰ বিষয়ে যি জানিব পৰা যায়, সেয়ে প্ৰকাশিত হৈ আছে। কিয়নো ঈশ্বৰে সেই বিষয়ে সিহঁতক শিক্ষিত কৰিলে।

২২ কিয়নো ঈশ্বৰৰ সেই অদৃশ্য গুণবোৰৰ বিষয়ে, জগত সৃষ্টিৰ কালৰে পৰা তেওঁ সৃষ্টি কৰা সকলোকে বোধগম্য হৈ স্পষ্টকৈ দেখা গৈছে, যাতে তেওঁৰ অনাদি অনন্ত পৰাক্ৰম আৰু ঐশ্বৰিক স্বভাৱৰ বিষয়ে আপোনালোকৰ একো নজনাৰ কাৰণ নাথাকে; ২৩ কিয়নো ঈশ্বৰৰ বিষয়ে জানিও, তেওঁক ঈশ্বৰ বুলি তেওঁলোকে স্তুতি বা ধন্যবাদো নকৰিলে; কিন্তু নিজৰ তৰ্ক-বিতৰ্কত অজ্ঞানী হ'ল আৰু তেওঁলোকৰ অৰোধ হৃদয় অন্ধকাৰময় হ'ল।

২৪ নিজক জ্ঞানী দাবীদাৰ কৰি, তেওঁলোক মূৰ্খ হ'ল; ২৫ আৰু ক্ষয়শীল মানুহ, চৰাই, চাৰি-ঠেঙীয়া জন্তু আৰু উৰণ আদিৰ আকাৰযুক্ত প্ৰতিমূৰ্তিৰে সৈতে তেওঁলোকে চিৰস্থায়ী ঈশ্বৰৰ মহিমাক সলনা-সলনি কৰিলে।

২৬ এই কাৰণে তেওঁলোকৰ শৰীৰক অমৰ্য্যদা কৰিবলৈ, ঈশ্বৰে তেওঁলোকৰ হৃদয়ৰ অভিলাষেৰে তেওঁলোকক অশুচিতলৈ শোধাই দিলে। ২৭ তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ সত্যতাক মিছাৰ সৈতে সাল-সলনি কৰি সৃষ্টিকৰ্তাৰ সলনি সৃষ্ট বস্তুবোৰৰ আৰাধনা আৰু সেৱা কৰিলে; সেই জন সৃষ্টিকৰ্তা চিৰকাল ধন্য। আমেন।

২৬ এই কাৰণে, ঈশ্বৰে তেওঁলোকক অনাদৰযুক্ত কামাভিলায়লৈ শোধাই দিলে; কিয়নো তেওঁলোকৰ স্তৰী লোক সকলে স্বাভাৱিক সঙ্গ এৰি, স্বভাৱৰ বিপৰীত সঙ্গ কৰিলে; ২৭ সেইদৰে পুৰুষ সকলেও স্বাভাৱিক স্তৰী সঙ্গ এৰি, পৰম্পৰে কামাগ্নিৰে দক্ষ হৈ পুৰুষে সৈতে পুৰুষে লাজৰ কৰ্ম সাধন কৰি নিজকে নিজলৈ ভ্ৰান্তিৰ উচিত প্ৰতিফল আনিলে। 1h

২৮ তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ অৱগত হবলৈ নিবিচাৰিলে, সেই কাৰণে ঈশ্বৰে তেওঁলোকক লম্পট মন দি, অনুচিত কৰ্মবোৰ কৰিবলৈ তেওঁলোকক এৰি দিলে।

২৯ তেওঁলোক সকলো অধাৰ্মিকতা, দুষ্টিতা, লোভ আৰু ঈৰ্ষাৰে ভৰি থকা তেওঁলোক নৰবধী, বিবাদ, ছল আৰু শত্ৰুতাৰে পৰিপূৰ্ণ; ৩০ তেওঁলোক পৰচৰ্চা, পৰনিন্দা কৰোঁতা, ঈশ্বৰৰ ঘৃণাৰ পাত্ৰ; হিংসাত্মক, উদ্ধত, অহংকাৰী, কুকল্পনা জনোৱা, পিতৃ-মাতৃক নমনা লোকা ৩১ তেওঁলোক অজ্ঞানী, অনিৰ্ভৰযোগ্য, স্নেহহীন আৰু নিৰ্দয় লোকা

৩২ আৰু এইদৰে আচৰণ কৰা সকল যে মৃত্যুৰ যোগ্য, ঈশ্বৰৰ এই বিচাৰ জানিও, তেওঁলোকে সেইদৰে আচৰণ কৰে; কেৱল সেয়ে নহয়, কিন্তু তেনেকুৱা আচৰণ কৰা সকলক সন্মতিও দিয়ে।

২ অধ্যায়

ইহুদী আদি কৰি মনুষ্য মাত্ৰেই পাপ অৱস্থা

১ হে লোকৰ সোধ-বিচাৰ কৰা মানুহ, এই কাৰণে আপোনালোকক ক্ষমা কৰা নহব, কিয়নো যি কথাত আপোনালোকে লোকৰ সোধ-বিচাৰ কৰে, সেই কথাতে নিজক দোষী কৰি আছে; কাৰণ লোকৰ বিচাৰ কৰা যি আপোনালোক, আপোনালোকে নিজেও সেই একে আচৰণ কৰি আছে। ২ আৰু এনে আচৰণ কৰা সকলৰ বিৰুদ্ধে ঈশ্বৰৰ দণ্ডাজ্ঞা যে সত্যৰ দৰে হয়, ইয়াক আমি জানো।

৩ কিন্তু বিবেচনা কৰকচোন, আপোনালোক যি সকলে এনে আচৰণ কৰা সকলৰ বিচাৰ কৰি আছে, তাতে নিজেও একে কৰ্ম কৰি, ঈশ্বৰৰ দণ্ডাজ্ঞাৰ পৰা সাৰিম বুলি ভাবিছে নে? ৪ নে আপুনি তেওঁৰ অনুগ্ৰহ, ধৈৰ্য আৰু চিৰসহিষ্ণুতাক প্ৰধান হেয়জ্ঞান কৰিছে? যি ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহে আপোনাক মন পালটন কৰাৰ পথত লৈ যায়, সেই বিষয়ে আপুনি নাজানে নে?

৫ কিন্তু আপোনাৰ কঠিনতা আৰু খেদহীন হৃদয়ে, নয়ায়ান ঈশ্বৰৰ সোধ-বিচাৰ প্ৰকাশ হোৱা কেৰাধৰ সেই দিনলৈ; নিজৰ বাবে কেৰাধ সাঁচিছে। ৬ তেওঁ প্ৰতিজনক নিজ নিজ কৰ্ম অনুসাৰে প্ৰতিফল দিব; ৭ যি সকলে সৎকৰ্মত ধৈৰ্য ধৰি মহিমা, সন্মান আৰু অক্ষয়তা বিচাৰে, তেওঁলোকক অনন্ত জীৱন দিব।

৮ কিন্তু বিৰোধী লোক সকললৈ আৰু সত্যক অমান্য কৰি অধাৰ্মিকতাক মান্য কৰা সকললৈ কেৰাধ আৰু কোপ হ'ব; ৯ তাতে সকলো মানুহৰ প্ৰাণৰ, প্ৰথমতে ইহুদী, পাছত গ্ৰীকলোকৰো, তেনে কুকৰ্ম সাধন কৰা সকলোৰে, ক্লেৰ আৰু সঙ্কট ঘটাব।

১০ কিন্তু প্ৰথমে ইহুদী, পাছত গ্ৰীক লোকলৈ সৎকৰ্ম সাধন কৰা সকলো লোকলৈ গৌৰৱ, মৰ্যদা, আৰু শান্তি হ'ব; ১১ কিয়নো ঈশ্বৰৰ সৈতে কোনো পক্ষপাত নাই ১২ সেয়েহে বিধান নাজানি যি সকলে পাপ কৰিলে, সেই সকলোৰে বিধান অবিহনে বিনাশ হ'ব। আৰু একেদৰে যি সকলে বিধান জানিও পাপ কৰিলে, তেওঁলোকৰ বিধানৰ দ্বাৰাই সোধ-বিচাৰ হ'ব।

১৩ কিয়নো ঈশ্বৰৰ আগত বিধান শুনা সকল ধাৰ্মিক নহয়, কিন্তু বিধান পালন কৰা সকলহে ধাৰ্মিক বুলি প্ৰমাণিত হ'ব; ১৪ কাৰণ যেতিয়া বিধানহীন অনা-ইহুদী সকলে স্বভাৱতে বিধানৰ কৰ্ম কৰে, তেতিয়া সেই বিধানহীন সকলৰ বিধান তেওঁলোকেই হয়।

১৫ এনেদৰে তেওঁলোকে বিধানৰ যি প্ৰয়োজনীয় কৰ্ম নিজ নিজ হৃদয়ত লিখা থকা দেখুৱাইছে; আৰু তেওঁলোকৰ বিবেকেও সেই বিষয়ে সাক্ষ্য দি তেওঁলোকৰ মনৰ ভাৱেৰে নিজকে হয়তো অভিযুক্ত বা সমৰ্থন কৰে, ১৬ আৰু যি দিনা মোৰ শুভবাৰ্তাৰ দৰে ঈশ্বৰে খৰীষ্ট যীচুৰ দ্বাৰাই লোক সকলৰ গুপ্ত বিষয়ৰ সোধ-বিচাৰ কৰিব, সেই দিনা এনে ঘটাব।

১৭ আপুনি যদি নিজকে ইহুদী বুলি কয়, তেনেহলে বিধানত নিৰ্ভৰ কৰক আৰু ঈশ্বৰত আনন্দেৰে গৌৰৱ কৰক, ১৮ আৰু বিধানৰ পৰা শিক্ষা পোৱাত, তেওঁৰ ইচ্ছা জানক আৰু সেই বিষয়ে পৃথক হ'লে সেইবোৰক পৰীক্ষা কৰক; ১৯ নিজকে অন্ধ সকলৰ পথদৰ্শক বুলি বিশ্বাস কৰি আন্ধাৰত থকা সকললৈ পোহৰ হওক, ২০ অজ্ঞানক জ্ঞান দিওঁতা, শিশু সকলৰ গুৰু আৰু বিধানত থকা সকলো জ্ঞান আৰু সত্যতাৰ বিষয়ে আপুনি জানকা

২১ তেস্তে হে লোকক শিক্ষা দিওঁতা, আপুনি নিজকে শিক্ষা নিদিয়ে নে? হে চুৰ নকৰিবলৈ ঘোষণা কৰা জন, আপুনি চুৰ নকৰে নে? ২২ হে ব্যভিচাৰ নকৰিবলৈ কোৱা জন, আপুনি ব্যভিচাৰ নকৰে নে? হে মূৰ্তিপূজাবোৰক ঘিণ কৰা জন, মন্দিৰবোৰৰ পৰা আপুনি লুট নকৰে নে?

২৩ হে বিধানত গৌৰৱ কৰা জন, আপুনি বিধান উলঙ্ঘন কৰি ঈশ্বৰৰ অসন্মান নকৰে নে? ২৪ কিয়নো “ঈশ্বৰৰ নাম তোমালোকৰ কাৰণেই অনা-ইহুদী সকলৰ মাজত নিশ্চিত হৈছে”, ঠিক এনেদৰে লিখাও আছে। 1m

২৫ কাৰণ আপুনি যদি বিধান পালন কৰে, তেস্তে প্ৰকৃততে আপোনাৰ চুমুতৰ লাভ হয়; কিন্তু আপুনি যদি বিধান-উলঙ্ঘনকাৰী হয়, তেস্তে আপুনি চুমুৎ নোহোৱাৰ সমান হ'ল। ২৬ এতেকে চুমুৎ নোহোৱা জনে যদি বিধানৰ বিধিবোৰ পালন কৰে, তেস্তে অচুমুৎ

জনো চুম্ৰং বুলি গণিত নহ'ব নে? ২৭ আৰু বিধান-পালনকাৰী স্বাভাৱিক অচুম্ৰং জনে, চুম্ৰং হয়ো বিধান উলঙ্ঘন কৰা যি আপুনি, আপোনাৰ সোধ-বিচাৰ শাস্ত্ৰৰ অনুসাৰে তেওঁ নকৰিব নে?

২৮ কিয়নো মাত্ৰ বাহ্যিকভাৱে ইহুদী হলেই প্ৰকৃত ইহুদী হব নোৱাৰি আৰু মাংসত কৰা যি বাহিৰৰ চুম্ৰং সেই জনো চুম্ৰং নহয়; ২৯ কিন্তু যি জন ভিতৰে ইহুদী, তেওঁহে ইহুদী হয়; আৰু আখৰেৰে নহয়, কিন্তু আত্মাৰে, হৃদয়ৰ যি চুম্ৰং, সেয়েহে চুম্ৰং; ৩০ তেওঁৰ প্ৰশংসা মানুহৰ পৰা নহয় কিন্তু ঈশ্বৰৰ পৰাহে হয়।

৩ অধ্যায়

১ তেনেহ'লে ইহুদী সকলৰ এনে কি সুবিধা আছে, যি অন্য লোকৰ নাই? চুম্ৰতৰেই বা মূল্য কি? ২ সকলো ফালৰ পৰা ইহুদী সকলৰ বহুতো সুবিধা আছে; তাৰ মাজৰ গুৰুত্বপূৰ্ণ বিষয়টো হ'ল, ঈশ্বৰে তেওঁৰ শিক্ষা প্ৰথমে ইহুদী সকলকেই দিছিল।

৩ কাৰণ কোনো কোনো ইহুদী সকলে যদি অবিশ্বাস কৰে, তেতিয়া কি হ'ব? তেওঁলোকৰ অবিশ্বাসে ঈশ্বৰৰ বিশ্বাস যোগ্যতা বিফল কৰিব নে? ৪ কোনো প্ৰকাৰে এনে নহবা সকলো মানুহ মিছলীয়া হ'লেও, ঈশ্বৰক সত্য বুলি মনা হওক; এই বিষয়ে লিখাও আছে, p

“তুমি যেন নিজৰ কথাত ধাৰ্মিক বুলি প্ৰমাণিত হ'বা, আৰু সকলো বিচাৰত জয়ী হ'বা।”

৫ কিন্তু আমাৰ অধাৰ্মিকতাই যদি ঈশ্বৰৰ ধাৰ্মিকতা প্ৰকাশ কৰে, তেন্তে আমি কি ক'ম? কেবাধ সফলকাৰী ঈশ্বৰ অধাৰ্মিক নে? মই সাধাৰণ মানুহৰ যুক্তিৰে কৈছো। ৬ এনে যেন কেতিয়াও নহওক। কিয়নো তেতিয়া ঈশ্বৰে কেনেকৈ জগতৰ সোধ-বিচাৰ কৰিব?

৭ কিন্তু মোৰ মিছাৰ দ্বাৰাই যদি ঈশ্বৰৰ সত্যতা তেওঁৰ মহিমাৰ অৰ্থে উপচি পৰে, তেন্তে আকৌ পাপী বুলি এতিয়াও মোৰ কিয় সোধ-বিচাৰ কৰা হয়? ৮ “ভালৰ অৰ্থে কুকৰ্ম কৰোঁক”, এই কথাষাৰ আমি কৈছোঁ বুলি যেনেকৈ কোনো লোকে আনৰ আগত আমাৰ নিন্দা কৰি কয়, তেনেকৈ আমিও কিয় নকওঁ? এনে কথা কোৱা সকলৰ নয়ায় দণ্ডাজাৰ যোগ্য।

৯ তেন্তে কি? আমি আনতকৈ উত্তম নে? কোনো মতে নহওঁ; কিয়নো আমি আগেয়ে দুয়ো ইহুদী আৰু গ্ৰীক সকলক এই দায় দিলোঁ যে তেওঁলোক সকলোৱেই পাপৰ অধিন। ১০ এই বিষয়ে লিখাও আছে, q

“ধাৰ্মিক কোনো নাই; এজনো নাই।

১১ বিবেচক কোনো নাই।

ঈশ্বৰক বিচৰাও কোনো নাই।

১২ সকলো অপথে গ'ল, একেবাৰে অকৰ্মন্য হ'ল;

সদাচৰণকাৰী কোনো নাই, এজনো নাই।

১৩ সিহঁতৰ ডিঙিৰ নলী মুকলি মেদামৰ নিচিনা।

সিহঁতে জিভাৰে প্ৰতাৰণা কৰে।

সিহঁতৰ ওঠৰ তলত কালসৰ্পৰ বিষ থাকে।

১৪ সিহঁতৰ মুখ অভিশাপ আৰু কটুবাৰুৰে পৰিপূৰ্ণ।

১৫ সিহঁতৰ ভৰি ৰক্তপাত কৰিবলৈ বেগী।

১৬ সিহঁতৰ সকলো পথত বিনাশ আৰু দুৰ্দশা হয়।

১৭ সিহঁতে শাস্তিৰ পথ নাজানিলে।

১৮ সিহঁতৰ চকুৰ আগত ঈশ্বৰলৈ ভয় নাই।”

১৯ আমি জানো যে বিধানে যি যি কয়, বিধানৰ অধিনত থকা লোক সকলকহে কয়, যাতে তাৰ দ্বাৰাই সকলোৰে মুখ বন্ধ হয় আৰু গোটেই জগত ঈশ্বৰৰ আগত দণ্ডনীয় হয়। ২০ কিয়নো বিধানৰ কৰ্মৰ দ্বাৰাই কোনো মানুহ তেওঁৰ আগত ধাৰ্মিক বুলি প্ৰমাণিত নহ'ব; w কাৰণ বিধানৰ দ্বাৰাই পাপৰ বিষয়ে জ্ঞান জনো। x

যীচু খ্ৰীষ্টত বিশ্বাস কৰা সকলৰ ধাৰ্মিকতা লাভ

২১ কিন্তু এতিয়া, যি বিষয়ত বিধান-শাস্ত্ৰৰ আৰু ভাববাদী সকলে সাক্ষ্য দিলে, ঈশ্বৰে এনে বিষয়ত ধাৰ্মিকতা বিনাবিধানে প্ৰকাশিত কৰিছে; ২২ ঈশ্বৰৰ সেই ধাৰ্মিকতা যীচু খ্ৰীষ্টত বিশ্বাস কৰাৰ দ্বাৰাই বিশ্বাস কৰা সকলোলে দিয়া হয়, কিয়নো ঈশ্বৰত কোনো প্ৰভেদ নাই। y

২৩ কাৰণ সকলোৱে পাপ কৰিলে আৰু ঈশ্বৰৰ মহিমাৰ পৰা বঞ্চিত হ'ল, ২৪ কিন্তু খৰীষ্ট যীচুত যি মুক্তি, তাৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহত বিনামূল্যে ধাৰ্মিক বুলি প্ৰমাণিত হ'ল।z

২৫ কাৰণ ঈশ্বৰে যীচু খৰীষ্টক তেওঁৰ তেজৰ দ্বাৰাই বিশ্বাসৰ প্ৰতিকাৰ স্বৰূপে, তেওঁৰ ধৈৰ্য্য-গুণত, পূৰ্বে কৰা নানা পাপৰ দণ্ড নিদিয়াকৈ থকাৰ কাৰণে, নিজ ধাৰ্মিকতা দেখুৱাবলৈ, তেওঁ যীচু খৰীষ্টক দান কৰিলে। ২৬ তেওঁ পুত্ৰ যীচুক দান কৰি আজিও দেখুৱাই যে, তেওঁ ন্যায়ৱাদী ঈশ্বৰে এই কাৰ্য কৰিছে যাতে, তেওঁৰ ন্যায়পৰায়ণতা থাকে আৰু যদি কোনোৱে যীচুত বিশ্বাস কৰে, তেৱেঁ যেন ধাৰ্মিক ৰূপে প্ৰমাণিত হয়।

২৭ তেনেহ'লে আত্ম-শ্লাঘা ক'ত? তাক দূৰ কৰা হ'ল। কেনেকুৱা বিধানৰে? কৰ্মবোৰৰ দ্বাৰাই নে? নহয়; বিশ্বাসৰ বিধানৰেহে। ২৮ এতেকে আমি সিদ্ধান্ত কৰিছোঁ যে, বিধানৰ কৰ্মৰ দ্বাৰা নহয়, বিশ্বাসেৰেহে মানুহ ধাৰ্মিক বুলি প্ৰমাণিত হয়।a

২৯ ঈশ্বৰ অকল ইহুদী সকলৰ ঈশ্বৰ নে? তেওঁ অনা-ইহুদী সকলৰো ঈশ্বৰ নহয় জনো? অৱশ্যে, অনা-ইহুদী সকলৰো ঈশ্বৰ হয়। ৩০ প্ৰকৃততে ঈশ্বৰ যদি এজন, চুমুং হোৱা সকলক বিশ্বাসৰ কাৰণে আৰু অচুমুং সকলক বিশ্বাসৰ দ্বাৰাইহে ধাৰ্মিক বুলি প্ৰমাণিত কৰিব।

৩১ তেন্তে আমি বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই বিধান লুপ্ত কৰিছোঁ নে? এনে যেন কেতিয়াও নহওক; ইয়াৰ পৰিৱৰ্তে আমি বিধান স্থিৰহে কৰিছোঁ।

৪ অধ্যায়

অব্ৰাহামৰ বৃত্তান্ত

৪ ১ তেন্তে শৰীৰৰ সম্বন্ধে হোৱা আমাৰ উপৰি-পুৰুষ যি অব্ৰাহাম, তেওঁৰ বিষয়ে আমি কি ক'ম? ২ কিয়নো অব্ৰাহামে যদি কৰ্মৰ দ্বাৰাই ধাৰ্মিক বুলি গণিত হৈছিল, তেন্তে গৌৰৱ কৰাৰ কাৰণ তেওঁৰ আছিল; কিন্তু ঈশ্বৰৰ আগত সেই গৌৰৱ কৰাৰ কোনো কাৰণ নাছিল। ৩ কাৰণ ধৰ্মশাস্ত্ৰৰই কি কৈছে?b অব্ৰাহামে ঈশ্বৰত বিশ্বাস কৰাত, সেই বিশ্বাস তেওঁলৈ ধাৰ্মিকতাৰ অৰ্থে গণিত হ'ল। ৪ কৰ্মকাৰীৰ বেচ অনুগ্ৰহৰ পৰা বুলি গণিত নহয়, কিন্তু সেয়া পাবলগীয়া বুলিহে গণিত হয়। ৫ কিন্তু যি জন কৰ্মকাৰী নহয় কিন্তু অধাৰ্মিক সকলক ধাৰ্মিক বুলি গণিত কৰা জনক বিশ্বাস কৰে, তেওঁৰ সেই বিশ্বাস ধাৰ্মিকতাৰ অৰ্থে প্ৰমাণিত হয়।

৬ এইদৰে দায়ুদেও কৈছিল, 'সেই ব্যক্তি ধন্য যি ব্যক্তিৰ ধাৰ্মিকতা ঈশ্বৰে গণনা কৰে কিন্তু তেওঁৰ কৰ্মৰ দ্বাৰা নহয়', ৭ এই বিষয়ে কোৱা আছে,c বোলে-

“যি সকলৰ অধৰ্ম ক্ষমা কৰা হ'ল,

আৰু যি সকলৰ পাপ ঢকা হ'ল, তেওঁলোক ধন্য;

৮ যি মানুহৰ অৰ্থে প্ৰভুৱে পাপ গণনা নকৰিব, তেওঁ ধন্য।”

৯ তেন্তে সেই ধন্যবাদ কেৱল চুমুং হোৱা সকললৈ নে, নে কেৱল অচুমুং সকললৈ হয়? কিয়নো আমি কওঁ, “অব্ৰাহামৰ বিশ্বাস ধাৰ্মিকতাৰ অৰ্থে গণিত হ'ল;” ১০ তেন্তে কি ধৰণে গণিত হ'ল? তেওঁ চুমুং হোৱা অৱস্থাত, নে চুমুং নোহোৱা অৱস্থাত? চুমুং হোৱা অৱস্থাত নহয় কিন্তু চুমুং নোহোৱা অৱস্থাতহে গণিত হ'ল।

১১ চুমুং নোহোৱা অৱস্থাত অব্ৰাহামৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই যি ধাৰ্মিকতা আছিল, তাৰ ছাব স্বৰূপে তেওঁ সেই চুমুতৰূপ চিন পাইছিল, যাতে চুমুং নোহোৱা অৱস্থাত বিশ্বাস কৰা সকলোৱে তেওঁ পিতৃ হয়।d আৰু ধাৰ্মিকতা যেন তেওঁলোকলৈ গণিত হয়; ১২ আৰু যাতে তেওঁ কেৱল চুমুং হোৱা সকলৰ পিতৃ নহয় কিন্তু আমাৰ পিতৃ অব্ৰাহামৰ অচুমুং অৱস্থাত যি বিশ্বাস আছিল, সেই লোক সকলেও যদি অব্ৰাহামৰ বিশ্বাসৰ পথত চলে তেন্তে তেওঁলোকো অব্ৰাহামৰ সন্তান।

১৩ কিয়নো সেই প্ৰতিজ্ঞা অব্ৰাহাম বা তেওঁৰ বংশলৈ কৰা হৈছিল যে, তেওঁ জগতৰ উত্তৰাধিকাৰী হ'ব, সেয়ে বিধানৰ দ্বাৰাই নহয়, কিন্তু তেওঁৰ বিশ্বাসৰ ধাৰ্মিকতাৰ দ্বাৰাইহে হৈছিল। ১৪ কিয়নো বিধানৰ দ্বাৰাই ধাৰ্মিক হোৱা সকল যদি উত্তৰাধিকাৰী হয়, তেন্তে বিশ্বাস ব্যৰ্থ হ'ল আৰু সেই প্ৰতিজ্ঞাও বিফল হ'ল; ১৫ কিয়নো বিধানে কেৱাধ সাধন কৰায়;e কিন্তু য'ত বিধান নাই, তাত উল্লেখ নাই।

১৬ এই কাৰণে বংশবোৰৰ সেই প্ৰতিজ্ঞাৰ নিশ্চিত উত্তৰাধিকাৰী হবলৈ তেওঁলোকৰ উত্তৰাধিকাৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই অনুগ্ৰহৰেহে হ'ব লাগিব; আৰু কেৱল বংশবোৰৰ বিধানৰ দ্বাৰাই ধাৰ্মিক হোৱা সকলেই নহয় কিন্তু অব্ৰাহামৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই ধাৰ্মিক হোৱা সকলেও সেই প্ৰতিজ্ঞাৰ অন্তৰ্ভুক্ত হ'ব; (যি অব্ৰাহাম আমাৰ সকলোৱে পিতৃ ১৭ আৰু যিদৰে লিখা আছে,f মই তোমাক অনেক জাতিৰ আদিপিতৃ পাতিলো।) অব্ৰাহামে ঈশ্বৰত বিশ্বাস ৰাখি, তেওঁৰ সাক্ষাতে আছিল, কিয়নো তেওঁ বিশ্বাস কৰা ঈশ্বৰে মৃত লোকক জীৱন দান কৰে আৰু জড়ক জীৱলৈ সম্বেদন কৰে।

১৮ “... আৰু তোমাৰ বংশ এইদৰে হ’ব,”^{১৮} এই বাক্য অনুসাৰে অনেক জাতিৰ পিতৃ হ’বলৈ, আশা নোহোৱাতো, তেওঁ ঈশ্বৰত আশা ৰাখি বিশ্বাস কৰিলে; ^{১৯} আৰু বিশ্বাসত দুৰ্বল নহৈ, নিজৰ প্ৰায় এশ বছৰ বয়সৰ শৰীৰক আৰু চাৰাৰ গৰ্ভক মৰাৰ নিচিনা অৱস্থাকৰূপে মন কৰিছিল যদিও, ^{২০} ঈশ্বৰৰ প্ৰতিজ্ঞাত সংশয় কৰি অশিশ্বাস কৰা নাছিল; কিন্তু ঈশ্বৰে যি প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল, সেই মহিমাময় প্ৰতিজ্ঞাৰ বাবে ঈশ্বৰক ধন্যবাদ দি, বিশ্বাসত বলৱান হ’ল।

^{২১} ঈশ্বৰে তেওঁক যি প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল, সেই প্ৰতিজ্ঞা সম্পূৰ্ণভাৱে সিদ্ধ কৰিব পাৰে বুলি তেওঁ জানিছিল। ^{২২} এই কাৰণে সেই বিশ্বাস তেওঁলৈ ধাৰ্মিকতাৰ অৰ্থে গণিত হ’ল।

^{২৩} তেওঁলৈ গণিত হ’ল বুলি যে, কেৱল তেওঁৰ উপকাৰৰ বিষয়ে লিখা হ’ল, এনে নহয়; ^{২৪} কিন্তু আমাৰ বাবেও লিখা হ’ল আৰু আমাৰ প্ৰভু যীচুক মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা তোলা জনক বিশ্বাস কৰা যি আমি, আমালৈকো গণিত হ’ব। ^{২৫} সেই যীচু আমাৰ অপৰাধৰ কাৰণে সমৰ্পিত হ’ল; ^{২৬} আৰু আমাৰ ধাৰ্মিকতাৰ অৰ্থে তেওঁক তোলা হ’ল।

অধ্যায় ৫

^১ এই কাৰণে আমি বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই ধাৰ্মিক বুলি গণিত হোৱাত, আমাৰ প্ৰভু যীচু খৰীষ্টৰ যোগেদি ঈশ্বৰৰ সৈতে আমাৰ শান্তি আছে। ^২ তেওঁৰ যোগেদি আমি বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই ভিতৰত সোমাবলৈ পাওঁ, ইয়াতে আমি অনুগ্ৰহ পাই স্থিৰেও আছোঁ। ইয়াতে আমি আনন্দ কৰোঁ, এই ভাৰসালৈয়ে এদিন ঈশ্বৰৰ মহিমাৰ অংশীদাৰ হম।

^৩ অকল সেয়ে নহয়, কিন্তু আমাৰ নানা দুখ কষ্টৰ মাজতো আমি উল্লাস কৰোঁ।^৪ কিয়নো আমি জানো যে, এই সকলো দুখকষ্টই আমাক ধৈৰ্যৰ পথত আগবঢ়াই লৈ যায়। ^৫ ধৈৰ্যই বক্তিত্ব গঠন কৰে আৰু ব্যক্তিত্বই আশা জন্মায়। ^৬ সেই আশাই লাজত নেপেলায়; কিয়নো আমাক দান কৰা পবিত্ৰৰ আত্মাৰ যোগেদি আমাৰ হৃদয়ত ঈশ্বৰৰ পেৰম বাকি দিয়া হৈছে।

^৭ কিয়নো ইতিপূৰ্বে যেতিয়া আমি দুৰ্বল আছিলো, তেতিয়া খৰীষ্টে উপযুক্ত সময়ত ঈশ্বৰক ভক্তি নকৰা সকলৰ কাৰণে আপোন প্ৰাণ দিলে। ^৮ ধাৰ্মিক লোকৰ কাৰণে কোনো এজনে প্ৰাণ নিদিয়; সৎলোকৰ কাৰণে প্ৰাণ দিবলৈকো অৱশ্যে কোনো জনৰ সাহস থাকিব পাৰে।

^৯ কিন্তু ঈশ্বৰে আমাৰ বাবে তেওঁৰ পেৰমৰ।^{১০} প্ৰমাণ দিছে, কাৰণ ইতিপূৰ্বে যেতিয়া আমি পাপী আছিলো, তেতিয়া খৰীষ্টে আমাৰ বাবে আপোন প্ৰাণ দিলে। ^{১১} এতেকে এতিয়া খৰীষ্টৰ তেজৰে ধাৰ্মিক বুলি গণিত হোৱাত, কিমান অধিক গুণে আমি তেওঁৰ তেজৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰৰ কেৰাধৰ পৰা পৰিত্ৰাণ পাম।

^{১২} কিয়নো যেতিয়া শত্ৰু আছিলো, তেতিয়া ঈশ্বৰৰ পুত্ৰৰ মৃত্যুৰ যোগেদি যদি আমি ঈশ্বৰে সৈতে মিলন হ’লোঁ, তেন্তে সেই মিলনৰ যোগেদি আমি কিমান অধিক গুণে তেওঁৰ জীৱনৰ দ্বাৰাই পৰিত্ৰাণ পাম; ^{১৩} অকল সেয়ে নহয়, যি জনৰ যোগেদি আমি ঈশ্বৰে সৈতে এতিয়া মিলন হব পাৰিলো, সেই জন প্ৰভু যীচু খৰীষ্টৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰত আমি উল্লাসো কৰি আছে।

আদমৰ লগত খৰীষ্টৰ তুলনা

^{১৪} এতেকে যেনেকৈ এজন মানুহৰ যোগেদি পাপ জগতলৈ আহিল, সেইদৰে পাপৰ যোগেদি মৃত্যুও আহিল; আৰু সকলোৱে পাপ কৰাত, সেই মৃত্যু সকলো মানুহৰ মাজত বিয়পি গ’ল। ^{১৫} কিয়নো বিধান দিয়ালৈকে জগতত পাপ আছিল; কিন্তু য’ত বিধান নাই, তাত পাপকো গণনা কৰা নাযায়।

^{১৬} তথাপি যি সকলে আদমৰ আজ্ঞা-লঙ্ঘনৰ দৰে পাপ কৰা নাই, আদমৰ পৰা মোচিলৈকে তেওঁলোকৰ ওপৰতো মৃত্যুৱে ৰাজত্ব কৰিছিল; সেই আদম আহিব লগীয়া জনৰ প্ৰতিৰূপ আছিল।

^{১৭} কিন্তু অপৰাধ যেনেকুৱা, অনুগ্ৰহৰ বৰ তেনে ধৰণৰ নহয়। কিয়নো এজনৰ অপৰাধৰ বাবে যদি অনেকৰ মৃত্যু হ’ল, তেন্তে কিমান অধিক ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহ আৰু এজন মানুহৰ অনুগ্ৰহৰ দ্বাৰাই অহা দান, সেয়ে যীচু খৰীষ্টত অনেকলৈ উপচি পৰিল।

^{১৮} পাপ কৰা এজনৰ দ্বাৰাই যেনে হ’ল, অনুগ্ৰহৰ দান তেনে নহয়; কিয়নো এজনৰ পৰাই দণ্ডৰ ৰায় দিয়া হ’ল; কিন্তু অনেক অপৰাধৰ পাছতো ধাৰ্মিকতালৈ অনুগ্ৰহৰ বৰ দিয়া হ’ল। ^{১৯} কাৰণ এজনৰ অপৰাধত যদি, এজনৰ দ্বাৰাই মৃত্যুৱে ৰাজত্ব পালে, তেন্তে যি সকলে অনুগ্ৰহ আৰু ধাৰ্মিকতাৰ দানত উপচয় হয়, তেওঁলোকে অধিক গুণে এজনৰ দ্বাৰাই জীৱনত ৰাজত্ব পাব, সেই জন যীচু খৰীষ্ট।

^{২০} এতেকে যেনেকৈ এটা অপৰাধৰ যোগেদি সকলো মানুহলৈ দণ্ডৰ আদেশ দিয়া হ’ল, তেনেকৈ ধাৰ্মিকতাৰ এটা কাৰ্যৰ যোগেদি সকলো মানুহৰ বাবে জীৱনৰ ধাৰ্মিকতালৈ অনুগ্ৰহৰ বৰ দিয়া হ’ল। ^{২১} কিয়নো এজন মানুহৰ আজ্ঞা-লঙ্ঘনৰ যোগেদি যেনেকৈ অনেকক পাপী বুলি গণিত কৰা হ’ল, তেনেকৈ এজনৰ আজ্ঞা পালনৰ যোগেদি অনেকক ধাৰ্মিক কৰা হ’ব।

^{২২} ইয়াৰ বাহিৰেও অপৰাধ অধিক হ’বলৈ বিধান সোমাই আহিল; কিন্তু যি ঠাইত পাপ অধিক হ’ল, সেই ঠাইত অনুগ্ৰহ একেবাৰে উপচি পৰিল। ^{২৩} সেই কাৰণে যেনেকৈ মৃত্যুত পাপে ৰাজত্ব পালে, তেনেকৈ আমাৰ প্ৰভু যীচু খৰীষ্টৰ যোগেদি অনন্ত জীৱনৰ অৰ্থে অনুগ্ৰহে ধাৰ্মিকতাৰ ৰাজত্ব পায়।

৬ অধ্যায়

বিশ্বাসৰ ফল ধৰ্মাচৰণ

১ তেনেহলে আমি কি ক'ম? অনুগ্ৰহ অধিক হ'বলৈ পাপ কৰি থাকিম নে? ২ এনে নহওক। পাপৰ সম্বন্ধে মৰা যি আমি, ৩ আমি তাত পুণৰ কেনেকৈ জীয়াই থাকিম? ৪ নতুবা, আমি যিমান লোক খৰীষ্ট যীচুৰ উদ্দেশ্যে বাণ্ডাইজিত হ'লো, সকলোৱে যে তেওঁৰ মৃত্যুৰ উদ্দেশ্যেহে বাণ্ডাইজিত হ'লো, ইয়াক আপোনালোকে নাজানা নে কি?

৫ এতেকে পিতৃৰ মহিমাৰ যোগে যেনেকৈ খৰীষ্টক মৃত সকলৰ মাজৰ পৰা তোলা হ'ল, তেনেকৈ আমিও যেন জীৱনৰ নতুনতাত চলোঁ, এই কাৰণে বাণ্ডাইজিত হ'লোঁ, ইয়াক আপোনালোকে নাজানা নে কি? ৬ কিয়নো তেওঁৰ মৃত্যুৰ সাদৃশ্যেৰে আমি যদি সংযুক্ত হ'লোঁ, তেন্তে উত্থানৰ সাদৃশ্যেৰেও সংযুক্ত হ'মা

৭ আমি যেন পুণৰ পাপৰ সেৱক নহওঁ, এই কাৰণে এই পাপময় শৰীৰ বিনষ্ট হ'বৰ বাবে, আমাৰ পুৰণি পুৰুষক: তেওঁৰ সৈতে কৰুচত দিয়া হ'ল, ইয়াক আমি জানো; ৮ কিয়নো যি জন মৰিল, তেওঁ পাপৰ পৰা মুক্ত হৈ ধাৰ্মিক বুলি গণিত হ'ল।

৯ কিন্তু আমি যদি খৰীষ্টে সৈতে মৰিলোঁ, তেন্তে তেওঁৰ সৈতে যে জীৱনৰো ভাগী হ'ম, সেই বিষয়ে আমি বিশ্বাস কৰোঁ। ১০ কিয়নো মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা তোলা যি খৰীষ্ট, তেওঁ পুণৰ কেতিয়াও নমৰে আৰু মৃত্যুৱে যে তেওঁৰ ওপৰত পুণৰ প্ৰভুত্ব কৰিব নোৱাৰে, ইয়াকো আমি জানো।

১১ কাৰণ তেওঁ যি মৃত্যু ভোগ কৰিলে, সেয়া পাপৰ উদ্দেশ্যে এৰাৰেই ভোগ কৰিলে; কিন্তু তেওঁ যি জীৱন ভোগ কৰিলে, সেই জীৱন ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে ভোগ কৰিলে। ১২ সেইদৰে আপোনালোকেও নিজক পাপৰ উদ্দেশ্যে মৰা বুলি গণ্য কৰক, কিন্তু ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে খৰীষ্ট যীচুত জীয়া বুলি গণ্য কৰক।

১৩ এতেকে আপোনালোকে শৰীৰৰ অভিল্যৰ বশীভূত হ'বলৈ, আপোনালোকৰ মৰ্ত্য শৰীৰত পাপক ৰাজত্ব কৰিবলৈ নিদিবা। ১৪ নিজ নিজ অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গবোৰক অধাৰ্মিকতাৰ সঁজুলি স্বৰূপে পাপলৈ সমৰ্পণ নকৰিব; কিন্তু নিজকে ঈশ্বৰলৈ সমৰ্পণ কৰক। মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা জীৱিত ৰূপে আৰু নিজ নিজ অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গবোৰ ধাৰ্মিকতাৰ সঁজুলি স্বৰূপে ঈশ্বৰলৈ সমৰ্পণ কৰক। ১৫ কিয়নো আপোনালোকৰ ওপৰত পাপক প্ৰভুত্ব কৰিবলৈ নিদিবা; কাৰণ আপোনালোক বিধানৰ অধিন নহয়, কিন্তু অনুগ্ৰহৰহে অধিন হৈ আছে।

১৬ তেন্তে কি? আমি বিধানৰ অধিন নহয়, কিন্তু অনুগ্ৰহৰ অধিন হোৱাৰ কাৰণে পাপ কৰিম নে? এনে নহওক। ১৭ মৃত্যুৰ কাৰণে পাপ নাইবা ধাৰ্মিকতাৰ কাৰণে আজ্ঞা পালন, এই উভয়ৰ মাজত যাৰ ওচৰত আপোনালোকে নিজক আজ্ঞা-পালনৰ অৰ্থে দাস স্বৰূপে সমৰ্পণ কৰে, সেইটোৰ আজ্ঞা পালন কৰি যে তাৰ দাস হয়, ইয়াক আপোনালোকে নাজানে নে?

১৮ কাৰণ আগেয়ে আপোনালোক পাপৰ দাস আছিল, কিন্তু এতিয়া যি আদৰ্শ শিক্ষালৈ সমৰ্পিত হ'ল আৰু অন্তৰেৰে সৈতে সেই বিষয় মানিবলৈ যে আপোনালোক আজ্ঞাধীন হ'ল, তাৰ কাৰণে ঈশ্বৰৰ ধন্যবাদ হওক। ১৯ আপোনালোকক পাপৰ পৰা মুক্ত কৰা হ'ল, এতিয়া আপোনালোক ধাৰ্মিকতাৰ দাস।

২০ আপোনালোকৰ মাংসৰ দুৰ্বলতাৰ কাৰণে, মই মানুহৰ দৰে কৈছোঁ কিয়নো আপোনালোকে যেনেকৈ পূৰ্বতে অধৰ্মৰ কাৰণে, নিজ নিজ অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গবোৰক অশুচি আৰু অধৰ্ম অধীনত সমৰ্পণ কৰিছিল, তেনেকৈ এতিয়া পবিত্ৰতা লাভৰ কাৰণে, নিজ নিজ অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গবোৰক দাস স্বৰূপে ধাৰ্মিকতাৰ অধীনত সমৰ্পণ কৰক। ২১ কাৰণ যেতিয়া আপোনালোক পাপৰ দাস আছিল, তেতিয়া ধাৰ্মিকতাৰ সম্বন্ধে স্বাধীন আছিল। ২২ তেন্তে যি যি বিষয়ত এতিয়া আপোনালোকে লাজ পাই আছে, তেতিয়া সেইবোৰত আপোনালোকৰ ফল কি আছিল? কিয়নো সেইবোৰৰ পৰিণাম আছিল মৃত্যু।

২৩ কিন্তু এতিয়া আপোনালোক পাপৰ পৰা মুক্ত হৈ ঈশ্বৰৰ দাস হোৱাত, আপোনালোকে পবিত্ৰতা লাভৰ ফল পাইছে; আৰু ইয়াৰ পৰিণাম অনন্ত জীৱন। ২৪ কিয়নো পাপৰ বেচ মৃত্যু; কিন্তু আমাৰ প্ৰভু খৰীষ্ট যীচুৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰে দিয়া বিনামূলীয়া দান অনন্ত জীৱন।

৭ অধ্যায়

যীচুৰ যোগে ব্যৱস্থাৰ পৰা মুক্তি পোৱা যায়

১ হে ভাই সকল, মানুহ যিমান কাল জীয়াই থাকে, সিমান কাললৈহে যে বিধানে তাৰ ওপৰত প্ৰভুত্ব কৰে, ইয়াক ২ আপোনালোকে নাজানে নেকি? (যি সকলে বিধান জানে, মই সেই বিধান জনা সকলক কৈছোঁ)

৩ কাৰণ সধৰা স্ত্ৰী, জীয়াই থকা স্বামীৰে সৈতে বিধানৰে বন্ধা, কিন্তু স্বামীৰ মৃত্যু হ'লে তেওঁৰ স্বামীৰ বিধানৰ পৰা মুক্ত হয়। ৪ এতেকে তেওঁৰ স্বামী জীৱিত থাকোতেই যদি তেওঁ আন পুৰুষৰ সৈতে সহবাস কৰে, তেতিয়া তেওঁক ব্যতিচাৰীণী বোলা যায়। কিন্তু স্বামীৰ মৃত্যু হ'লে তেওঁ বিধানৰ পৰা মুক্ত হয়, পাছত আন পুৰুষৰ হ'লেও, তেওঁ ব্যতিচাৰীণী নহয়।

৪ সেইদৰে, হে মোৰ ভাই সকল, আমি যেন ঈশ্বৰলৈ ফল উৎপন্ন কৰোঁw, এই কাৰণে আপোনালোকো আন এজনৰ, অৰ্থাৎ মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা উত্থিত কৰোঁতা জনৰ হ'বলৈ, খৰীষ্টৰ শৰীৰৰ যোগেদি বিধানৰ সম্বন্ধে মৃত হ'ল। ৫ কিয়নো যেতিয়া আমি মাংসৰ বশত আছিলো, তেতিয়া মৃত্যুলৈ ফল উৎপন্ন কৰিবলৈx, বিধানৰ যোগেদি হোৱা পাপৰ অভিলাষবোৰৰ বাবে আমাৰ অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গবোৰে নিজ নিজ কাৰ্য সাধন কৰিলে।

৬ কিন্তু এতিয়া আমি বিধানৰ পৰা মুক্ত হ'লো; যিহেতু বন্ধ আছিলো, তাৰ সম্বন্ধে আমি মৃত হ'লো। গতিকে এতিয়া আমি আখৰৰ লিখনৰ পৰাচীনতাৰে নহয়, কিন্তু আত্মাৰ নতুনতাৰে সেৱাকৰ্ম কৰোঁ।

ব্যৱস্থাপ্ৰণালী লোকৰ দুৰ্ভাগ্য

৭ তেতিয়া আমি কি ক'ম? বিধানই পাপ নে? এনে নহওক। কিন্তু পাপনো কি, সেই মই বিষয়ে আগতে নাজানিছিলোঁ; কেৱল বিধানৰ যোগেদিহে জানিবলৈ পালো। “কিয়নো তুমি লোভ নকৰিবা,” বিধানই ইয়াক নোকোৱা হ'লে, লোভ নো কি সেই বিষয়ে নাজানিগোহেঁতেনো। ৮ কিন্তু পাপে ছল পাই, সেই আজ্ঞাৰ যোগেদি মোৰ অন্তৰত লোভ আদি সকলো অভিলাষ সাধন কৰিলে, কিয়নো বিধান অবিহনে পাপ মৃত।

৯ পূৰ্বতে বিধান অবিহনে মই জীয়াই আছিলো, কিন্তু পাছত সেই আজ্ঞা অহাত, পাপ পুনৰায় জীয়াই উঠিল আৰু মই মৰিলোঁ। ১০ দেখা গ'ল যে, জীৱনৰ কাৰণে দিয়া যি আজ্ঞা, সেই আজ্ঞা মোৰ বাবে মৃত্যুজনক হ'ল।

১১ কিয়নো পাপে ছল পাই, সেই আজ্ঞাৰ যোগেদি মোক ভুলায় আৰু তাৰ দ্বাৰাই ই মোক বধ কৰিলে। ১২ এই কাৰণে বিধান পবিত্ৰ, আজ্ঞাও পবিত্ৰ, ন্যায়পৰায়ণ আৰু উত্তম।

১৩ তেতিয়া যি উত্তম, সেয়ে মৌলৈ মৃত্যুজনক হ'ল নে? এনে নহওক। কিন্তু যি উত্তম, তাৰ দ্বাৰাই পাপে মোৰ জীৱনত মৃত্যু সাধন কৰাৰ যোগেদি সেয়ে পাপ বুলি প্ৰকাশ পায় আৰু আজ্ঞাৰ দ্বাৰাই পাপ যেন অতিশয় পাপ পূৰ্ণ হয়, এই কাৰণে পাপহে মোৰ বাবে মৃত্যুজনক হ'ল। ১৪ কিয়নো বিধান যে আত্মিক, সেই বিষয়ে আমি জানো, কিন্তু মই হ'লে মাংসিক। মই পাপৰ অধিনলৈ বিকৰীত হ'লো।

১৫ কাৰণ মই যি সাধন কৰোঁ, সেই বিষয়ে মই আচলতে নাজানো। কিয়নো মোৰ ইচ্ছা অনুসাৰে আচৰণ নকৰোঁ; কিন্তু যিহেতু ঘিণাও, তাকেই কৰোঁ। ১৬ কিন্তু মোৰ ইচ্ছাৰ দৰে যদি নকৰোঁ, তেন্তে বিধান যে উত্তম, ইয়াক স্বীকাৰ কৰোঁ।

১৭ কিন্তু এতিয়া মই নহয়, মোৰ জীৱনত নিবাস কৰা পাপেহে তাক সাধন কৰিছে। ১৮ কিয়নো মই জানো যে, মোৰ জীৱনত, অৰ্থাৎ মোৰ মাংসত উত্তমতা বাস নকৰোঁz ইচ্ছা কৰিবলৈ মই সমৰ্থ, কিন্তু উত্তমতা সাধন কৰিবলৈ হ'লে নোৱাৰোঁ।

১৯ কিয়নো যি উত্তমতালৈ ইচ্ছা হয়, তাক নকৰোঁ; কিন্তু যি মন্দলৈ মোৰ ইচ্ছা নাই, তাকেই কৰোঁ। ২০ কিন্তু মোৰ ইচ্ছাৰ দৰে যদি মই নকৰোঁ, তেন্তে মই নহয়, মোৰ জীৱনত নিবাস কৰা পাপেহে তাক সাধন কৰিছে। ২১ এতেকে বিচাৰি পাইছোঁ যে, যেতিয়া উত্তম কৰ্ম কৰিবলৈ মোৰ ইচ্ছা হয়, তেতিয়া মন্দ মোৰ ওচৰত থাকে, এনে এক ধাৰণা মোৰ হৈছে।

২২ কিয়নো মই আন্তৰিক পুৰুষৰ দৰে ঈশ্বৰৰ বিধানত সম্ভষ্ট হৈছোঁ; ২৩ কিন্তু মোৰ মনৰ বিধানৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰা আৰু মোৰ অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গবোৰত থকা পাপৰ বিধানৰ অধিনত মোক বন্দী কৰা, এনে আন এক ধাৰণা মোৰ অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গ বোৰত দেখোঁ।

২৪ হায়, হায়, মই কেনে দুৰ্ভাগীয়া মানুহ! এই মৃত্যুৰ দেহৰ পৰা মোক কোনে নিস্তাৰ কৰিব? ২৫ আমাৰ প্ৰভু যীচু খৰীষ্টৰ যোগেদি মই ঈশ্বৰৰ ধন্যবাদ কৰোঁ। এতেকে এহাতে মই আপোন মনেৰে ঈশ্বৰৰ বিধানৰ, কিন্তু আনহাতে মাংসেৰে পাপৰ বিধানৰ সেৱাকৰ্ম কৰোঁ।

৮ অধ্যায়

ঐশ্বৰিক অনুগ্ৰহ পোৱা লোকৰ সৌভাগ্য

১ এই কাৰণে এতিয়া খৰীষ্ট যীচুত থকা সকলৰ কোনো দণ্ডাজ্ঞা নাই। ২ কিয়নো খৰীষ্ট যীচুত মোৰ জীৱনক আত্মাৰ বিধানত b পাপ আৰু মৃত্যুৰ বিধানৰ পৰা মুক্ত কৰিলে।

৩ বিধান মাংসৰ কাৰণে দুৰ্বল হোৱাত যি কৰিব নোৱাৰিলে, সেয়েহে ঈশ্বৰে নিজৰ পুত্ৰক পাপৰ অৰ্থে উৎসৰ্গিত হ'বলৈ, পাপময় মাংসৰ সাদৃশ্যেৰে২ পঠিয়ালে, আৰু মাংসত পাপৰ দণ্ডাজ্ঞা দিলে। ৪ তেওঁ সেইটোৱে কৰিলে, যাতে আমাৰ জীৱনত যেন বিধানৰ বিধান সিদ্ধ কৰা হয়; সেয়েহে আমি মাংসিকৰ দৰে নহয়, কিন্তু আত্মা অনুসাৰে চলোঁc আহকা ৫ কিয়নো মাংস অনুসাৰে জীয়াই থকা সকলে মাংসিক বিষয় ভাবে; কিন্তু আত্মা অনুসাৰে জীয়াই থকা সকলে আত্মিক বিষয় ভাবে।

৬ কাৰণ মাংসৰ ভাব হ'ল মৃত্যু; কিন্তু আত্মাৰ ভাব হৈছে জীৱন আৰু শান্তি, ৭ কিয়নো মাংসৰ ভাব ঈশ্বৰলৈ শত্ৰুতা;c কাৰণ সেয়ে ঈশ্বৰৰ বিধানৰ বশীভূত নহয় আৰু হ'বও নোৱাৰে। ৮ যি সকলে মাংসৰ বশত আছে, তেওঁলোকে ঈশ্বৰক সম্ভষ্ট কৰিব নোৱাৰে।

৯ যিয়েই নহওক, আপোনালোক মাংসৰ বশত নহয় কিন্তু আত্মাৰ বশতহে আছে, আৰু সেয়াই যদি সত্য হয়, তেন্তে ঈশ্বৰৰ আত্মা আপোনালোকৰ অন্তৰত বাস কৰে। কিন্তু যি জনত খৰীষ্টৰ আত্মা নাই, তেওঁ খৰীষ্টৰ নহয়।^{১০} যদি খৰীষ্ট আপোনালোকৰ জীৱনত থাকে, তেন্তে পাপৰ কাৰণে এই শৰীৰ মৰা; কিন্তু ধাৰ্মিকতাৰ বাবে আত্মাই জীৱন।

১১ যি জনে খৰীষ্ট যীচুক মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা তুলিলে, তেওঁৰ আত্মা যদি আপোনালোকৰ জীৱনত থাকে, তেনেহলে খৰীষ্ট যীচুক মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা তোলা জনে আপোনালোকত নিবাস কৰা তেওঁৰ আত্মাৰ যোগেদি, আপোনালোকৰ মৰ্ত্য দেহকো জীয়াব।

১২ এতেকে হে ভাই সকল, আমি মাংসৰ বশত জীৱন যাপন কৰিবলৈ মাংসৰ ধৰুৱা নহওঁ।^{১৩} কাৰণ আপোনালোকে যদি মাংসৰ বশত জীৱন যাপন কৰে, তেন্তে আপোনালোক যেনে হ'লেও মৰিব; কিন্তু আত্মাৰ দ্বাৰাই যদি শৰীৰৰ কৰ্মবোৰ বধ কৰাটো হয়, তেনেহলে আপোনালোক জীৱ।

১৪ কিয়নো যিমান লোক ঈশ্বৰৰ আত্মাৰ দ্বাৰা চালিত হয়, সেই সকলোৱে ঈশ্বৰৰ সন্তান।^{১৫} সেয়েহে আপোনালোকে ভয় কৰিবলৈ পুনৰায় দাসত্বৰ আত্মা পাইছে, এনে নহয়; কিন্তু যি আত্মাৰ দ্বাৰা আমি আব্বা, পিতৃ বুলি মাটোঁ, এনে তোলনীয়া পুত্ৰৰ আত্মা পালে।

১৬ আমি যে ঈশ্বৰৰ সন্তান, এই বিষয়ে পবিত্ৰ আত্মাই নিজে আমাৰ আত্মাৰ সৈতে সাক্ষ্য দিয়ে।^{১৭} আমি যদি সন্তান হওঁ, তেন্তে উত্তৰাধিকাৰীও হওঁ। খৰীষ্টে সৈতে মহিমান্বিত হ'বলৈ যদিহে আমি তেওঁৰ সৈতে দুখভোগ কৰোঁ, তেনেহলে আমি ঈশ্বৰৰ উত্তৰাধিকাৰী আৰু খৰীষ্টে সৈতেও উত্তৰাধিকাৰী হওঁ।^{১৮}

১৮ কিয়নো আমাৰ বাবে যি প্ৰতাপ প্ৰকাশিত হ'ব, তাৰে সৈতে বৰ্তমান সময়ৰ দুখৰ তুলনা কৰিবলৈ মই কোনো বিষয় যোগ্য নহয় বুলি গণ্য কৰোঁ।^{১৯} কাৰণ ঈশ্বৰৰ সন্তান সকল প্ৰকাশিত হোৱালৈ, সৃষ্টিৰ আশাই বাট চাই আছে।

২০ কাৰণ সৃষ্টি খন যে আপোন ইচ্ছাৰে অসাৰতাৰ বশীকৃত হ'ল, এনে নহয়; কিন্তু বশকৰ্তাৰ কাৰণেহে হ'ল; সেয়ে এই আশাৰে হ'ল যে, ^{২১} সৃষ্টিখনে নিজেও যেন ক্ষয়মূলক দাসত্বৰ পৰা মুক্ত হৈ ঈশ্বৰৰ সন্তান সকলৰ প্ৰতাপ মূলক মুক্তি পাব।^{২২} কিয়নো এতিয়াও গোটেই সৃষ্টিয়ে প্ৰসৰৰ বেদনাৰ দৰে দুখ পাই একেলগে কেঁকাই আছে, ইয়াক আমি জানো।

২৩ অকল সেয়ে নহয়, আত্মাৰ প্ৰথম ফল পোৱা যি আমি, আমিও তোলনীয়া পুত্ৰৰ বাবে বাট চাই, আমাৰ শৰীৰৰ মুক্তিৰ অপেক্ষাৰে অন্তৰত কেঁকাই আছে।^{২৪} কিয়নো আমি আশাৰেহে পৰিত্ৰাণ পালোঁ; কিন্তু দেখাত যি আশা, সেয়েই আশা নহয়; কাৰণ যিহক দেখা যায়, তালৈ কোনে আশা কৰে? ^{২৫} কিন্তু আমি যিহক দেখা নাই, তালৈ যদি আশা কৰোঁ, তেন্তে ধৈৰ্য্যেৰেহে তালৈ বাট চাই থাকোঁ।

২৬ সেই একেদৰে আত্মায়ো আমাৰ দুৰ্বলতাত উপকাৰ কৰাৰ কাৰণ, উচিত মতে কি প্ৰাৰ্থনা কৰিব লাগে, সেই বিষয়ে আমি নাজানো; কিন্তু আত্মাই নিজে আমাৰ বাবে অনিৰ্বচনীয় কেঁকনিৰে নিবেদন কৰে।^{২৭} আত্মাৰ ভাব কি, সেই বিষয়ে অন্তৰ্ঘাতী ঈশ্বৰে জানে, কাৰণ ঈশ্বৰৰ ইচ্ছা অনুসৰি, তেওঁ পবিত্ৰ লোকৰ বাবে নিবেদন কৰে।

২৮ আমি জানো যে, যি সকলে ঈশ্বৰক প্ৰেম কৰে, সেই সকল তেওঁৰ অভিপ্ৰায় অনুসাৰে আমন্ত্ৰিত, তেওঁলোকৰ বাবে তেওঁ মঙ্গলৰ অৰ্থে সকলো উত্তম কাৰ্য একেলগে কৰিছে।^{২৯} কিয়নো ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ যেন অনেক ভাই সকলৰ মাজত প্ৰথমে জন্মা হয়, এই কাৰণে ঈশ্বৰে যি সকলক আগেয়ে জানিলে, তেওঁলোকক তেওঁৰ সেই পুত্ৰৰ প্ৰতিমূৰ্তিৰ অনুরূপ হ'বলৈ, আগেয়ে নিৰূপণো কৰিলে; ^{৩০} আৰু যি সকলক আগেয়ে নিৰূপণ কৰিলে, তেওঁলোকক আমন্ত্ৰণো কৰিলে। যি সকলক আমন্ত্ৰণ কৰিলে, তেওঁলোকক ধাৰ্মিক বুলি গণিত কৰিলে; আৰু যি সকলক ধাৰ্মিক বুলি গণিত কৰিলে, তেওঁলোকক মহিমান্বিতো কৰিলে।

৩১ তেতিয়াহলে এইবোৰ কথাত আমি কি ক'ম? যদি ঈশ্বৰ আমাৰ সপক্ষ হয়, তেন্তে আমাৰ বিপক্ষ কোন হ'ব পাৰে? ^{৩২} যি জনে নিজৰ পুত্ৰকো মৰম নকৰি, আমাৰ আটাইৰে কাৰণে তেওঁক শোধাই দিলে, সেই জনে আমাক অনুগ্ৰহ কৰি তেওঁৰ সৈতে সকলো নিদিব নে?

৩৩ ঈশ্বৰৰ মনোনীত সকলৰ বিৰুদ্ধে কোনে অপবাদ দিব? ঈশ্বৰেহে ধাৰ্মিক বুলি গণিত কৰোঁতা। ^{৩৪} দণ্ডাজ্ঞা দিওঁতা নো কোন? যি জন মৰিল, এনে কি, মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা তোলাও হ'ল, সেই জন খৰীষ্ট যীচু; তেওঁ ঈশ্বৰৰ সোঁফালে থাকি, আমাৰ কাৰণে নিবেদনো কৰি আছে।^j

৩৫ খৰীষ্টৰ প্ৰেমৰ পৰা কোনে আমাক বিচ্ছিন্ন কৰিব পাৰে? ^k ক্লেশ বা সঙ্কট, তাড়না বা আকাল, বস্ত্ৰহীনতা বা প্ৰাণ সংশয় বা তৰোৱাল, এইবোৰে পাৰে নে? ^{৩৬} এই বিষয়ে লিখাও আছে।

“আমি তোমাৰ কাৰণে ওৰে দিনটো হত হ'ব লাগিছোঁ।

কাটিবলৈ নিয়া মেৰৰ দৰে আমি গণিত হ'লোঁ।”

৩৭ তথাপি আমাক প্ৰেম কৰা জনৰ যোগেদি, এই সকলো কথাত আমি জয়তকৈয়ো জয়যুক্ত। ^{lm} ^{৩৮} কিয়নো মোৰ এনে দৃঢ় বিশ্বাস আছে যে, তাৰ পৰা মৃত্যু বা জীৱন, স্বৰ্গৰ দূত বা শাসনকৰ্তা, বৰ্তমান বা ভবিষ্যত বিষয় বা পৰাক্ৰম, ^{৩৯} ওপৰ বা তল বা আন কোনো সৃষ্ট বস্তুৱেই আমাক প্ৰভু খৰীষ্ট যীচুত থকা ঈশ্বৰৰ প্ৰেমৰ পৰা বিচ্ছিন্ন কৰিব নোৱাৰে।

৯ অধ্যায়

ইস্ৰায়েলৰ পতনত ঈশ্বৰৰ দোষ নাই

৯ মই খৰীষ্টৰ অধিনত সত্য কওঁ, মিছা নকওঁ, আৰু মোৰ বিবেকেও পবিত্ৰ আত্মাৰ অধিনত মোৰ পক্ষে সাক্ষ্য দিছে যে,
 ১০ মোৰ হৃদয়ত অতি দুখ আৰু নিৰন্তৰ যাতনা হৈছে।

১১ কিয়নো যি সকল শৰীৰৰ সম্বন্ধে মোৰ স্বজাতীয়, মোৰ সেই ভাই সকলৰ কাৰণে মই নিজেই খৰীষ্টৰ পৰা শাপগ্ৰস্ত হ'বলৈ ইচ্ছা কৰিব পাৰিলোঁহেঁতেন।^{১১} ১২ তেওঁলোক ইস্ৰায়েলীয়া তেওঁলোক তোলনীয়া পুত্ৰ, ১৩ ঐশ্বৰ্য, নানা ধৰ্ম-নিয়ম, বিধান-শাস্ত্ৰ, আৰাধনা, আৰু প্ৰতিজ্ঞা সমূহ, তেওঁলোকৰ হয়। ১৪ ওপৰ-পুৰুষ সকলো তেওঁলোকৰেই; আৰু শৰীৰৰ সম্বন্ধে খৰীষ্টও তেওঁলোকৰ পৰাই হ'ল। যি জন সৰ্ব্বোপৰি, সেই ঈশ্বৰ যুগে যুগে ধন্য। আমেন।

১৫ কিন্তু ঈশ্বৰৰ বাক্য যে বিফল হৈ পৰিল, এনে নহয়। কিয়নো ইস্ৰায়েলৰ পৰা হোৱা সকলোৱে যে ইস্ৰায়েল, এনে নহয়। ১৬ তেওঁলোক অব্বাহামৰ বংশ হোৱাত, সকলো যে তেওঁৰ সন্তান, সেয়াও নহয়; কিন্তু “ইচহাকৰ পৰাহে তোমাৰ বংশ বিখ্যাত হ'ব।”^{১৬}

১৭ এই শাস্ত্ৰীয় বচনৰ অৰ্থ হ'ল: শৰীৰৰ যি সন্তান, তেওঁলোক ঈশ্বৰৰ সন্তান নহয়; কিন্তু প্ৰতিজ্ঞাৰ যি সন্তান, তেওঁলোকহে বংশ বুলি গণিত হয়।^{১৭} কিয়নো প্ৰতিজ্ঞাৰ বাক্য এই: এনেকুৱা সময়ত মই আহিম, তেতিয়া চাৰাৰ এটি পুত্ৰ হ'ব।

১৮ অকল সেয়ে নহয়; কিন্তু বিবেকাও এজনৰ পৰা, আমাৰ পিতৃ ইচহাকৰ পৰা গৰ্ভৱতী হোৱাত, ১৯ সন্তান নৌ ওপজোঁতেই আৰু ভাল বা বেয়া একো নকৰোতেই, কৰ্মৰ কাৰণে নহয়, কিন্তু আমন্তৰণকাৰীৰ ইচ্ছাৰ কাৰণে, ঈশ্বৰৰ মনোনীতৰ দৰে হোৱা অভিপ্ৰায়ত খিৰে থাকিবলৈ, ২০ তেওঁক কোৱা গৈছিল, বোলে, “বৰটোৱে সৰুটোৰ সেৱাকৰ্ম কৰিব।”^{২০} এই বিষয়ে লিখাও আছে: ২১ “মই যাকোবক পেৰম কৰিলোঁ, কিন্তু এচৌক ঘিণ কৰিলোঁ।”

২২ তেত্তে আমি কি ক'ম? ঈশ্বৰত অধাৰ্মিকতা আছে নে? এনে নহওক। ২৩ কিয়নো তেওঁ মোচিক কৈছিল, “মই যি জনক দয়া কৰোঁ, তেওঁকেই দয়া কৰিম; আৰু যি জনক কৃপা কৰোঁ, তেওঁকেই কৃপা কৰিম।”^{২৩} ২৪ এতেকে এয়ে, ইচ্ছা কৰা বা দৌৰ মৰা জনৰ পৰা নহয়, কিন্তু দয়াকাৰী ঈশ্বৰৰ পৰাহে হয়।

২৫ কিয়নো ধৰ্মশাস্ত্ৰই ফৰৌণকো কৈছে, “তোমাত মোৰ পৰাক্ৰম যেন দেখুৱাম, তাৰ বাবে আৰু গোটেই জগতত মোৰ নাম প্ৰচাৰিত হ'বৰ বাবে, মই তোমাক তুলিলোঁ।”^{২৫} ২৬ এতেকে যি জনৰ বাবে তেওঁৰ ইচ্ছা হয়, তেওঁকেই তেওঁ দয়া কৰে আৰু যি জনৰ বাবে তেওঁৰ ইচ্ছা হয়, তেওঁকেই তেওঁ কঠিন কৰে।

২৭ তেতিয়া আপুনি মোক ক'ব, বোলে, “তেনেহলে তেওঁ আকৌ দোষ ধৰে কিয়? কিয়নো তেওঁৰ ইচ্ছাৰ প্ৰতিৰোধ কোনে কৰিলে?”^{২৭} হে অবাধ্য লোক, ঈশ্বৰক প্ৰত্যুত্তৰ কৰা তুমি নো কোন? নিশ্চিত বস্তুৱে, “তুমি মোক এনেকুৱা কিয় কৰিলা” বুলি নিশ্চিন্তকৰ্ত্তাক ক'ব নে? ২৮ একে লদা মাটিৰে সমাদৰলৈ এটা, অনাদৰলৈ এটা, এনে দুবিধ পাত্ৰ বনাবলৈ, মাটিৰ ওপৰত কুমাৰৰ ক্ষমতা নাই নে?^{২৮}

২৯ ঈশ্বৰে, নিজ কেৰাধ দেখুৱাবৰ বাবে আৰু পৰাক্ৰম জনাবৰ ইচ্ছাৰে যদি বিনাশৰ কাৰণে যুগত হোৱা কেৰাধৰ পাত্ৰ সকলক অধিক চিৰসহিষ্ণুতাৰে সহন কৰিলে,^{২৯} আৰু যি সকলক প্ৰতাপৰ কাৰণে তেওঁ আগেয়ে প্ৰস্তুত কৰিলে, সেই অনুগ্ৰহৰ পাত্ৰবোৰত নিজ প্ৰতাপৰূপ ধনৰ বিষয় জনোৱাৰ অভিপ্ৰায়েৰে দয়াও সাধন কৰিলে, ৩০ তেওঁ আমাক তেনেকুৱা দয়াৰ পাত্ৰ বুলি, কেৱল ইহুদী সকলৰ মাজৰ পৰা নহয়, কিন্তু অনা-ইহুদী সকলৰ মাজৰ পৰাও আমন্তৰণ কৰিলে। ৩১ সেইদৰে তেওঁ হোচেয়াৰ পুস্তকতো কৈছে: x

“যি লোক মোৰ নহয়, তেওঁক মোৰ লোক বুলি,

আৰু অপিয় জনীক পেৰমৰ বুলি মাতিম।

৩২ আৰু “তোমালোক মোৰ লোক নোহোৱা”, এই কথা যি ঠাইত তেওঁলোকক কোৱা হৈছিল,

তাত তেওঁলোক জীৱনময় ঈশ্বৰৰ সন্তান বুলি প্ৰখ্যাত হ'ব।”^{৩২}

৩৩ কিন্তু ইস্ৰায়েলৰ বিষয়ে যিচয়াই এই কথা ঘোষণা কৰে, y “ইস্ৰায়েলৰ সন্তান সকলৰ সংখ্যা যদিও সমুদ্ৰৰ বালিৰ নিচিনা হয়, তথাপি অৱশিষ্ট ভাগেহে পৰিত্ৰাণ পাবা ৩৪ কিয়নো প্ৰভুৱে তেওঁৰ বাক্য সংক্ষিপ্ত আৰু সমাপ্ত কৰি, পৃথিৱীত সিদ্ধ কৰিব। ৩৫ এই বিষয়ে যিচয়া আগেয়ে কৈছিল, z

“বাহিনী সমূহৰ প্ৰভুৱে আমাৰ বাবে সঁচ নৰখা হ'লে,

আমি চন্দোমৰ নিচিনা হ'লোঁহেঁতেন

আৰু ঘমোৰা নগৰৰ তুল্য হ'লোঁহেঁতেন।

নিজৰ দোষত ইস্ৰায়েলৰ পতন

৩০ তেত্তে আমি কি ক'ম? অনা-ইহুদী সকলে ধাৰ্মিকতালৈ কাৰ্য নকৰিও, ধাৰ্মিকতা পালে; ৩১ কিন্তু ইস্ৰায়েল লোকে ধাৰ্মিকতাৰ বিধানলৈ কাৰ্য কৰিও, সেই বিধান নাপালে।

৩২ কি কাৰণে? কিয়নো তেওঁলোকে বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই নহয়, কৰ্মৰ দ্বাৰাইহে পোৱা যায় বুলি কাৰ্য কৰিলে। উজুটি খুউৱা শিলত তেওঁলোকে উজুটি খালে; ৩৩ এই বিষয়ে লিখাও আছে,a “চোৱা, মই চিয়োনত উজুটি খুউৱা শিল, অৰ্থাৎ বিয় জনক শিল থ'ম। তেওঁত বিশ্বাস কৰা জন লাজত নপৰিব।”

১০ অধ্যায়

১০ ১ হে ভাই সকল, তেওঁলোকৰ বাবে মোৰ হৃদয়ৰ বাঞ্ছা আৰু ঈশ্বৰৰ আগত জনোৱা প্ৰাৰ্থনা এই যে, তেওঁলোকে যেন পৰিত্ৰাণ পায়।^b ঈশ্বৰলৈ তেওঁলোকৰ আগৰহ আছে বুলি মই তেওঁলোকৰ পক্ষে সাক্ষ্য দিছোঁ; কিন্তু সেই আগৰহ জ্ঞান অনুসাৰে নহয়।^c কাৰণ তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ ধাৰ্মিকতা নাজানি, নিজৰ ধাৰ্মিকতা স্থাপন কৰিবলৈ বিচাৰি,^d ঈশ্বৰৰ ধাৰ্মিকতাৰ বশীভূত নহ'ল।

৪ কিয়নো ধাৰ্মিকতাৰ কাৰণে বিশ্বাস কৰা প্ৰব্ৰহ্মক জনৰ বাবে খৰীষ্ট হ'ল বিধানৰ সম্পূৰ্ণতা।^e কাৰণ মোচিয়ে লিখিছে যে, যি মানুহে ব্ৰহ্মমূলক ধাৰ্মিকতা পালন কৰে, তেওঁহে এই ধাৰ্মিকতাৰ দ্বাৰাই জীৱ।

৫ কিন্তু বিশ্বাসমূলক ধাৰ্মিকতাই এইদৰে কয়,^e “তুমি নিজ হৃদয়ত নক'বা যে, স্বৰ্গলৈ কোন উঠিব? (অৰ্থাৎ খৰীষ্টক নমাই আনিবলৈ) ৭ বা, অগাধ ঠাইলৈ কোন নামিব? (অৰ্থাৎ মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা খৰীষ্টক তুলি আনিবলৈ)।”

৮ কিন্তু ই কি কয়?

“সেই বাক্য তোমাৰ ওচৰত,

তোমাৰ মুখত আৰু তোমাৰ হৃদয়তে আছে।”

সেয়ে আমি ঘোষণা কৰা বিশ্বাসৰ বাক্য।^৬ কিয়নো আপুনি যদি নিজ মুখেৰে যীচুক প্ৰভু বুলি স্বীকাৰ কৰে^f আৰু ঈশ্বৰে যে তেওঁক মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা তুলিলে, ইয়াক যদি হৃদয়েৰে বিশ্বাস কৰে, তেনেহলে পৰিত্ৰাণ পাব।^{১০} কাৰণ ধাৰ্মিকতাৰ কাৰণে হৃদয়েৰে বিশ্বাস কৰা হয়; আৰু পৰিত্ৰাণৰ কাৰণে মুখেৰে স্বীকাৰ কৰা হয়।

১১ কিয়নো ধৰ্মশাস্ত্ৰৰ বচনে কৈছে,^g “যি কোনোৱে তেওঁত বিশ্বাস কৰে, তেওঁ লাজত নপৰিব।”^{১২} কাৰণ ইহুদী বা গ্ৰীক ইয়াৰ মাজত একো প্ৰভেদ নাই; কিয়নো সকলোৱে একমাত্ৰ প্ৰভু আছে; যিমান মানুহে তেওঁক বিশ্বাস কৰে, তেওঁলোকৰ বাবে তেওঁ ধনৱান।^{১৩} কাৰণ যি কোনোৱে প্ৰভুৰ নামেৰে প্ৰাৰ্থনা কৰে, তেওঁ পৰিত্ৰাণ পাব।^h

১৪ এতেকে যি জনক তেওঁলোকে বিশ্বাস কৰা নাই, সেই জনৰ আগত কেনেকৈ প্ৰাৰ্থনা কৰিব? আৰু যি জনৰ বিষয়ে শুনা নাই, তেওঁত নো কেনেকৈ বিশ্বাস কৰিব? আৰু ঘোষণাকাৰী নহ'লে, কেনেকৈ শুনিব? ১৫ আৰু পঠোৱা নহ'লে, কোনে ঘোষণা কৰিব? এই বিষয়ে লিখাও আছে,ⁱ “মঙ্গলৰ শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰা সকলৰ ভৰি কেনে সুন্দৰ!”

১৬ কিন্তু সকলোৱে যে শুভবাৰ্তা মানি ললে, এনে নহয়; কাৰণ যিচয়্যায়ো কৈছে,^j “হে প্ৰভু, আমি কোৱা বাৰ্তা কোনে বিশ্বাস কৰিলে?”^{১৭} এতেকে শ্ৰৱণৰ দ্বাৰাই বিশ্বাস আৰু খৰীষ্টৰ বাক্যৰ দ্বাৰাইহে শ্ৰৱণ হয়।

১৮ কিন্তু মই কওঁ, “তেওঁলোকে জানো শুনিবলৈ পোৱা নাই? অৱশ্যে পালে

তেওঁলোকৰ স্বৰ গোটেই পৃথিৱীলৈ,

আৰু তেওঁলোকৰ কথা জগতৰ সীমালৈকে বিয়পি গ'ল।”^k

১৯ তদুপৰি মই কওঁ, “ইস্ৰায়েলৰ লোকে জানো জানিবলৈ পোৱা নাই?” প্ৰথমতে মোচিয়ে কৈছে,^l

“নগণ্য জাতিৰ দ্বাৰাই তোমালোকৰ ঈৰ্ষা জন্মাম।

নিৰ্বোধ জাতিৰ দ্বাৰাই তোমালোকৰ খং তোলাম।”

২০ আৰু যিচয়্যায়ো অতি সাহস কৰি কৈছে,^m

“যি সকলে মোক নিবিচাৰিলে, তেওঁলোকে মোক পালে

যি বিলাকে মোৰ বিষয়ে নুসুধিলে, তেওঁলোকৰ আগত মই প্ৰকাশিত হ'লোঁ।”

২১ কিন্তু ইস্ৰায়েলৰ লোকৰ বিষয়ে তেওঁ কৈছে, “আজ্ঞা নমনা আৰু আপত্তি কৰা লোকলৈ মই ওৰে দিনটো হাত মেলিলোঁ।”

১১ অধ্যায়

পতিত ইস্ৰায়েলে শেষত পৰিত্ৰাণ পাব

১১ তেনেহলে মই কওঁ, ঈশ্বৰে নিজ লোকক ত্যাগ কৰিলে নে? এনে নহওক; কিয়নো ময়ো অব্ৰাহামৰ বংশৰ বিনয়ামীন ফৈদৰ এজন ইস্ৰায়েলীয়া। ২ ঈশ্বৰে আগেয়ে জনা নিজ লোকক ত্যাগ কৰা নাই। নতুবা, এলিয়াৰ বিৱৰণত শাস্ত্ৰৰই কি কৈছে, সেই বিষয়ে আপোনালোকে নাজানে নে? তেওঁ ইস্ৰায়েলৰ লোকৰ বিৰুদ্ধে ঈশ্বৰৰ আগত কিদৰে নিবেদন কৰিছিল? ৩ তেওঁ কৈছিল, ৪ “হে প্ৰভু, লোক সকলে তোমাৰ ভাববাদী সকলক বধ কৰিলে, তোমাৰ বেদিবোৰ খান্দি পেলালে; আৰু এতিয়া মইহে অৱশিষ্ট আছো; মোৰো প্ৰাণ তেওঁলোকে বিচাৰি আছে”।

৫ কিন্তু উত্তৰত ঈশ্বৰে তেওঁক কি কয়? “বাল দেৱতাৰ আগত আঁঠু নোলোৱাকৈ থকা এনে সাত হাজাৰ মানুহ মই নিজলৈ অৱশিষ্ট ৰাখিলোঁ।” ৬ এইদৰে বৰ্তমান কালতো অনুগ্ৰহেৰে মনোনীত কৰা অৱশিষ্ট লোক আছে।

৭ কিন্তু সেয়ে যদি অনুগ্ৰহেৰে হয় তেন্তে কৰ্মেৰে নহয়; অন্যথা সেই অনুগ্ৰহ, অনুগ্ৰহ হৈ নাথাকে। ৮ তেন্তে কি? ইস্ৰায়েলে যি বিচাৰিছে, সেই পোৱা নাই, কিন্তু মনোনীত লোকেহে তাক পালে; অৱশিষ্ট সকলক কঠিন কৰা হ’ল। ৯ এই বিষয়ে এইদৰে লিখাও আছে, “ঈশ্বৰে সিহঁতক মুৰ্ছাজনক আত্মা, আৰু যাতে নেদেখিব, এনে চকু আৰু যাতে নুশুনিব, এনে কাণ দিলে; আজিলৈকে তেওঁলোক সেইদৰেই আছে।”

১০ আৰু দায়ুদেও কৈছে, ১০

“সিহঁতৰ ভোজনৰ মেজ, সিহঁতলৈ ফাদ

আৰু কুন্দা, বিঘিনি আৰু প্ৰতিফলস্বৰূপ হওক;

১১ সিহঁতে নেদেখিবলৈ, সিহঁতৰ চকু অন্ধকাৰময় হওকা”

আৰু আপুনি সিহঁতৰ পিঠি সদায় কুঁজী কৰক।

১২ তেন্তে মই কওঁ, তেওঁলোকে পৰিবলৈ উজুটি খালে নে? এনে নহওক। কিন্তু তেওঁলোকৰ অন্তৰ্জ্বালা জন্মাবলৈ তেওঁলোকৰ অপৰাধৰ দ্বাৰাই অনা-ইহুদী সকলৰ পৰিত্ৰাণ হ’ল। ১৩ পাছত তেওঁলোকৰ অপৰাধেই যদি জগতৰ ধন আৰু তেওঁলোকৰ হানিয়েই যদি অনা-ইহুদী সকলৰ ধন হয়, তেনেহলে তেওঁলোকৰ পৰিপূৰ্ণতা তাতকৈ কিমান অধিক হ’ব?

১৪ এতিয়া অনা-ইহুদী লোক যি আপোনালোক, আপোনালোকক মই কৈছোঁ। যেতিয়ালৈকে মই অনা-ইহুদী সকলৰ নিযুক্ত পাঁচনি হৈ আছো, মোৰ সেই পৰিচৰ্যা পদৰ গৌৰৱ কৰিছোঁ; ১৫ কিজানি কোনোমতে মোৰ স্বৰ্জাতীয় সকলৰ অন্তৰ্জ্বালা জন্মাই, তেওঁলোকৰ কিছুমানৰ পৰিত্ৰাণ কৰাব পাৰোঁ।

১৬ কিয়নো তেওঁলোকক ত্যাগ কৰাই যদি জগতৰ মিলন হয়, তেন্তে তেওঁলোকক গ্ৰহণ কৰাই মৃত সকলৰ জীৱন লাভৰ বাহিৰে আন কি হ’ব পাৰে? ১৭ যদি সনা পিঠাণ্ডিৰ প্ৰথম ভাগ পবিত্ৰ, তেন্তে গোটেই লদাই পবিত্ৰ; আৰু যদি শিপা পবিত্ৰ, তেন্তে ডালবোৰো পবিত্ৰ।

১৮ কিন্তু কেতবোৰ ডাল যদি ভাঙি পেলোৱা হ’ল আৰু আপুনি বনৰীয়া জলফাই গছ হৈয়ো, যদি সেইবোৰৰ মাজত কলম স্বৰূপে লগোৱা হ’ল আৰু আপুনি জলফাইৰ শিপাৰ ৰসৰ সহভাগী হ’ল, ১৯ তেন্তে ডালবোৰৰ বিৰুদ্ধে দৰ্প নকৰিব। যদিও দৰ্প কৰে, তথাপি আপুনি যে শিপাক ভৰণ-পোষণ দি আছে, এনে নহয়, কিন্তু শিপাইহে আপোনাক ভৰণ-পোষণ দি আছে।

২০ ইয়াতে আপুনি ক’ব, “মোক কলম স্বৰূপে লগাবলৈহে ডালবোৰ ভাঙি পেলোৱা হ’ল।” ২১ সচাঁ, তেওঁলোকৰ অবিশ্বাসৰ কাৰণে সেইবোৰ ভাঙি পেলোৱা হ’ল, আপুনি হ’লে বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই স্থিৰ হৈ আছে। উচ্চমনা নহ’ব, বৰং ভয় কৰকা। ২২ কাৰণ যদি ঈশ্বৰে স্বাভাৱিক ডালবোৰক মৰম নকৰিলে, তেন্তে আপোনাকো মৰম নকৰিব।

২৩ এতেকে ঈশ্বৰৰ মধুৰ আৰু তীক্ষ্ণ ভাব চাওকা এফালে যি সকল ইহুদী পৰিল, তেওঁলোকৰ বাবে হৈছে তীক্ষ্ণ ভাব; আনফালে আপোনালোকৰ বাবে হৈছে ঈশ্বৰৰ মধুৰ ভাব। যদি আপুনি সেই মধুৰ ভাবত থাকে, তেতিয়াহে; নহ’লে, আপুনিও কটা যাব।

২৪ যদি সেইবোৰ অবিশ্বাসত নাথাকে, তেনেহলে সেইবোৰকো কলম স্বৰূপে লগোৱা হ’ব; কিয়নো সেইবোৰক পুনৰ কলম স্বৰূপে লগাবলৈ ঈশ্বৰৰ সক্ষম। ২৫ কাৰণ স্বাভাৱিক বনৰীয়া জলফাই গছৰ পৰা কটা যোৱা যি আপুনি, আপুনি যদি স্বভাৱৰ বিপৰীতে উত্তম জলফাই গছত কলম স্বৰূপে লগোৱা হ’ল, তেন্তে স্বাভাৱিক ডাল যি সেইবোৰ, সেই ইহুদী সকল কিমান অধিক নিঃসন্দেহে নিজৰ জলফাই গছত কলম স্বৰূপে লগোৱা হ’ব।

২৬ কিয়নো, হে ভাই সকল, আপোনালোকে যেন নিজকে জ্ঞানৱন্ত বুলি নামানে, এই কাৰণে, যেতিয়ালৈকে অনা-ইহুদী লোকৰ পৰিপূৰ্ণতা নহয়, তেতিয়ালৈকে কিছু পৰিমাণে ইস্ৰায়েলী লোকৰ যে কঠিনতা জন্মিল, এই নিগূঢ়-তত্ত্ব আপোনালোকে নজনা কৈ থকা মোৰ ইচ্ছা নাই।

২৭ এইদৰে সকলো ইস্ৰায়েলী লোকে পৰিত্ৰাণ পাব; এই বিষয়ে লিখাও আছে: ২৮

চিয়োনৰ পৰা উদ্ধাৰকৰ্ত্তা আহিব;

তেওঁ যাকোবৰ বংশৰ পৰা ভক্তি-লজ্জন দূৰ কৰিব;

২৭ আৰু এয়েই তেওঁলোকে সৈতে মোৰ নিয়ম হ'ব,

তেতিয়া মই তেওঁলোকৰ পাণ গুচামা”

২৮ এফালে তেওঁলোক শুভবাতৰাৰ সম্বন্ধে আপোনালোকৰ কাৰণে শত্ৰু; কিন্তু আনফালে ঈশ্বৰৰ মনোনীতৰ সম্বন্ধে তেওঁলোকে ওপৰ-পুৰুষ সকলৰ কাৰণে পিৰয়পাত্ৰ। ২৯ কিয়নো ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহৰ বৰ আৰু আমন্ত্ৰণ অপৰিৱৰ্তনীয়।

৩০ কাৰণ যেনেকৈ আপোনালোকে আগেয়ে ঈশ্বৰৰ অবাধ্য আছিল, কিন্তু এতিয়া তেওঁলোকৰ অবাধ্যতাৰ কাৰণে দয়া পালে, ৩১ তেনেকৈ এতিয়া এই ইহুদী সকলেও যেন আপোনালোকৰ দয়া প্ৰাপ্তিৰ কাৰণে দয়া পায়, তাৰ বাবে তেওঁলোক এতিয়া অবাধ্য হ'ল; ৩২ কিয়নো ঈশ্বৰে সকলোকে দয়া কৰিবৰ বাবে, সকলোকে অবাধ্যতাত বন্ধ কৰিলে।

৩৩ ঈশ্বৰৰ জ্ঞান আৰু বুদ্ধিৰূপ ধন কেনে গভীৰ! তেওঁৰ বিচাৰবোৰ বোধৰ কেনে অগম্য! আৰু তেওঁৰ পথ অনুসন্ধান কৰা কেনে অসাধ্য!

৩৪ “কিয়নো প্ৰভুৰ মন কোনে জানিলে?

আৰু তেওঁৰ মন্ত্ৰণাকাৰীয়ে বা কোন হ'ল?

৩৫ নতুবা কোনে ঈশ্বৰলৈ আগেয়ে দিলে

যে, তাৰ বাবে তেওঁক প্ৰতিদান কৰিব লাগে?”

৩৬ কিয়নো সকলো বস্তু তেওঁৰ পৰা, তেওঁৰ দ্বাৰাই আৰু তেওঁৰ কাৰণেই হয়; তেওঁৰেই মহিমা চিৰকাল হওক। আমেন।

১২ অধ্যায়

ধৰ্ম্মাচৰণ কৰাৰ বিষয়ে নানা বিধান

১ এতেকে, হে ভাই সকল, ঈশ্বৰৰ সকলো কৰুণাৰ দ্বাৰাই মই আপোনালোকক এই মিনতি কৰোঁ যে, আপোনালোকে ১২ নিজ নিজ শৰীৰক ঈশ্বৰৰ গ্ৰহণীয়, জীৱিত, আৰু পবিত্ৰৰ বলি স্বৰূপে উৎসৰ্গ কৰক; এয়েই আপোনালোকৰ যুক্তিসঙ্গত আৰাধনা। ২ আপোনালোক জগতৰ অনুৰূপ নহ'ব; কিন্তু মন নতুন কৰাৰ যোগেদি ৰূপান্তৰিত হওক, তাতে আপোনালোকে পৰীক্ষা কৰি জানি লওঁক, কোনটো উত্তম, গ্ৰহণীয় আৰু সিদ্ধ, কিয়নো এয়ে ঈশ্বৰৰ ইচ্ছা।

৩ কিয়নো মোক দিয়া অনুগ্ৰহৰ দ্বাৰাই মই আপোনালোকৰ প্ৰত্যেক জনক কওঁ যে, উপযুক্ত বিবেচনাতকৈ কোনেও নিজকে বৰ বুলি বিবেচনা নকৰক; কিন্তু ঈশ্বৰে যাক যি পৰিমাণে বিশ্বাস দিলে, তেওঁ সেই অনুসারে নিজৰ বিষয়ে গভীৰ মনেৰে বিবেচনা কৰক।

৪ কাৰণ আমাৰ এই শৰীৰত যেনেকৈ অনেক অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গ আছে, অথচ সেই সকলো অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গৰ একে ৰূপৰ কাৰ্য নহয়, ৫ তেনেকৈ আমিও অনেক হৈ খৰীষ্টত এক দেহ হওঁ আৰু প্ৰতিজনে পৰস্পৰ অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গ হৈ আছে। ৬

৬ কিন্তু আমাক দিয়া অনুগ্ৰহৰ দৰে, আমি পৃথক পৃথক অনুগ্ৰহৰ বৰ প্ৰাপ্ত হৈছোঁ। ৭ সেই বৰ যদি ভাববাণী হয়, তেন্তে বিশ্বাসৰ পৰিমাণেৰে সেয়া কওঁহক। ৮ যদি পৰিচৰ্যাৰ বৰ হয়, তেন্তে পৰিচৰ্যাত ধাক্কাহক; বা শিক্ষা দিওঁতাই শিক্ষা দিয়া কাৰ্যত ধাক্কাহক। ৯ উদগাওঁতাই উদগোৱা কাৰ্যত থাকক; দান দিওঁতাই দানশীলতাৰে দান কৰক; শাসন কৰা জনে যত্নেৰে শাসন কৰক; দয়া কৰা জনে হৰ্ষিত মনেৰে দয়া কৰক। ১০

৯ প্ৰেম অকল্পিত হওক। যি মন্দ, তাক ঘিণ কৰক; যি উত্তম, তাত আসক্ত হওক। ১০ ভ্ৰাতৃ-প্ৰেমত পৰস্পৰ স্নেহশীল হওক; আৰু সমাদৰ কৰা কথাত, ইজনে সিজনতকৈ আগ হওক। ১১

১১ যত্নত এলেছবা নহ'ব; আত্মাত উৎসাহী হওক; প্ৰভুৰ সেৱাকৰ্ম কৰক। ১২ আশাত আনন্দ কৰক; ক্ৰেশত সহনীয় হওক; ১৩ প্ৰাৰ্থনাত লাগি থাকক; ১৪ ৩ পবিত্ৰ লোক সকলৰ অভাৱ দূৰ কৰা কথাত, তেওঁলোকৰ সহভাগী হওক; অতিথি-সেৱাত আসক্ত হওক।

১৪ যি সকলে আপোনালোকক তাড়না কৰে, তেওঁলোকক আশীৰ্বাদ কৰক; শাও নিদি আশীৰ্বাদ কৰক। ১৫ যি সকলে আনন্দ কৰে, তেওঁলোকে সৈতে আনন্দ কৰক; যি সকলে ক্ৰন্দন কৰে, তেওঁলোকে সৈতে ক্ৰন্দন কৰক। ১৬ আপোনালোকৰ পৰস্পৰৰ ভাব একে হওক। বৰ বৰ বিষয়বোৰ চিন্তা নকৰি, সামান্য লোকৰ দৰে চলক। ১৭ নিজৰ নিজৰ মানত জ্ঞানী নহব।

১৭ অপকাৰৰ সলনি কাৰো অপকাৰ নকৰিবা সকলো মানুহে দেখাত যি উত্তম, সেই উত্তমলৈ চিন্তা কৰক। ১৮ যদি হ'ব পাৰে, তেনেহলে আপোনালোকৰ সাধ্য অনুসারে সকলো মানুহৰ সৈতে শান্তিৰে থাকক।

১৯ হে পিৰয় সকল, আপোনালোকে অন্যায়ৰ প্ৰতিকাৰ নকৰিব, কিন্তু ঈশ্বৰৰ ক্ৰোধাধৰ্মে ঠাই থ'ব; কিয়নো এনেদৰে লিখা আছে, ২০ প্ৰভুৱে কৈছে, “প্ৰতিকাৰ কৰা মোৰ কৰ্ম; মইহে প্ৰতিফল দিম।”

২০ “কিন্তু যদি তোমাৰ শত্ৰুৰ ভোক লাগে, তেন্তে তেওঁক ভোজন কৰোঁৱা;

যদি তেওঁৰ পিয়াহ লাগে, তেন্তে জল পান কৰোঁৱা;

তেনে কৰিলে তেওঁৰ মূৰত জ্বলি থকা আঙঠা দ'ম কৰি থবা" la

২১ কুকৰ্মৰ দ্বাৰাই পৰাজিত নহৈ, ভাল কৰ্মৰ দ্বাৰাই কুকৰ্মক পৰাজয় কৰক lb

১৩ অধ্যায়

ৰজা আৰু মনুষ্য-সমাজৰ প্ৰতি কৰ্তব্য

১৩ ১ প্ৰত্যেক ব্যক্তিয়ে ক্ষমতা পোৱা সকলৰে বশীভূত হওক; কিয়নো ঈশ্বৰৰ পৰা নাহিলে, কোনোৱে কতৃত্ব নাপায়; আৰু যি যি আছে, সেইবোৰ ঈশ্বৰৰ দ্বাৰাই নিৰূপিত। ২ এতেকে যি জনে সেই ক্ষমতাৰ প্ৰতিৰোধ কৰে, তেওঁ ঈশ্বৰৰ আজ্ঞাৰ প্ৰতিৰোধ কৰে; আৰু যি সকলে প্ৰতিৰোধ কৰে, তেওঁলোকে নিজেই নিজলৈ দণ্ডাজ্ঞা মাতি আনে।

৩ কিয়নো শাসনকৰ্তা সকল ভাল কৰ্মলৈ নহয় কিন্তু কুকৰ্মলৈহে ভয়ৰ কাৰণ হয়। আপুনি ক্ষমতালৈ নিৰ্ভয়ে থাকিব খোজা নে? তেনেহলে ভাল কৰ্ম কৰক, তেতিয়াহে প্ৰশংসা পাব; ৪ কিয়নো আপোনাৰ ভালৰ কাৰণে, তেওঁ ঈশ্বৰৰ পৰিচাৰক হৈছে। কিন্তু আপুনি যদি কুকৰ্ম কৰে, তেনেহলে ভয় কৰিব; কিয়নো তেওঁ তৰোৱাল বৃথা ধৰিছে, এনে নহয়; কাৰণ তেওঁ ঈশ্বৰৰ পৰিচাৰক, দুৰাচাৰী লোকলৈ কেৰাধৰ অৰ্থে তেওঁ প্ৰতিফল দিওঁতা। ৫ এই কাৰণে বশীভূত হওক, অকল কেৰাধৰ ভয়ত নহয়; বিবেকৰ কাৰণেও ঈশ্বৰৰ বশীভূত হ'ব লাগে।

৬ আৰু এই কাৰণে আপোনালোকে দিবলগীয়া কৰ আদায় দিয়ক; কিয়নো তেওঁলোক ঈশ্বৰৰ সেৱক হৈ, সেই কৰ্মতেই লাগি থাকে। ৭ যাৰ যি পাব লগীয়া, তেওঁ তাক দিয়ক; কৰ দিবলগীয়া কৰ দিয়ক; মাচুল দিবলগীয়া কৰ মাচুল দিয়ক; ভয় কৰিব লগা জনক ভয় কৰক; সন্মান কৰিবলগীয়া জনক সন্মান কৰক।

৮ প্ৰসম্পৰে প্ৰেম কৰাৰ বাহিৰে, আন কোনো কথাত আপোনালোক কাৰো ধৰুৱা নহ'ব; কিয়নো যি জনে আন লোকক প্ৰেম কৰে, তেওঁ বিধানকো সিদ্ধ কৰিলে। ৯ কিয়নো "ব্যভিচাৰ নকৰিবা, নৰ-বধ নকৰিবা, চূৰ নকৰিবা, লোভ নকৰিবা"- আদি কৰি আন কোনো আজ্ঞাও যদি আছে, তেন্তে এই কথাতে এইবোৰো পোৱা যায়- "তোমাৰ চুবুৰীয়াক নিজ নিচিনাকৈ প্ৰেম কৰা"। ১০ প্ৰেমে চুবুৰীয়াৰ অনিষ্ট সাধন নকৰে; এই কাৰণে প্ৰেমৰে বিধান পালন কৰা হয়।

১১ এই কাৰণে আপোনালোকে এই কাল জানে যে, এতিয়াই টোপনিৰ পৰা সাৰ পাবৰ সময় হ'ল; ১২ কিয়নো প্ৰথমে যেতিয়া আমি বিশ্বাস কৰিলোঁ, তেতিয়াতকৈ এতিয়া পৰিতৰাণ আমাৰ ওচৰ হ'ল। ১৩ ৰাতিৰ অধিক ভাগ গ'ল, দিন ওচৰ চাপিল; এই কাৰণে আহক, আন্ধাৰ কৰ্ম এৰি থৈ গোহৰৰ সাজ পিন্ধোঁক। ১৪

১০ ৰঙ্গৰ, মত্ততা, লম্পট-আচৰণ, কামাভিলাষ, বিবাদ আৰু ঈৰ্ষা, এইবোৰ ত্যাগ কৰি, দিনৰ উপযুক্ত শিষ্টাচৰণ কৰোঁক। ১১ কিন্তু আপোনালোকে প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ সেই নৈতিক চৰিত্ৰৰ স্বীকাৰ কৰক আৰু অভিলাষ পূৰ্ণ কৰিবৰ বাবে নিজ নিজ মাংসৰ অৰ্থে একো আয়োজন নকৰিব।

১৪ অধ্যায়

বিশ্বাসত দুৰ্বল ভাই সকলৰ প্ৰতি কৰ্তব্য

১৪ ১ যি জন বিশ্বাসত দুৰ্বল, তেওঁক আপোনালোকে গ্ৰহণ কৰক; কিন্তু বিভিন্ন মত, বিবাদ, বা সোধ-বিচাৰ কৰিবৰ অৰ্থে নহয়। ২ কোনো এজনৰ সকলো বস্তু খাবলৈ বিশ্বাস আছে; কিন্তু আনহাতে যি জন দুৰ্বল, তেওঁ কেৱল শাক-পাচলিহে খায়।

৩ যি জন লোকে সকলো খায়, তেওঁ নোখোৱা জনক হয়েজ্ঞান নকৰক আৰু যি জনে নাখায়, তেওঁ খোৱা জনৰ বিচাৰ নকৰক; কিয়নো ঈশ্বৰে তেওঁক গ্ৰহণ কৰিলে। ৪ আপুনি লোকৰ দাসৰ যে বিচাৰ কৰিছে, আপুনি নো কোন? তেওঁ নিজ প্ৰভুৰ আগত হয় থিৰে থাকে নাইবা পৰে; কিন্তু তেওঁক থিৰ কৰা যাব; কিয়নো প্ৰভুৱে তেওঁক থিৰ কৰিব পাৰে।

৫ কোনো এজনে যদি এটা দিনক আন দিনতকৈ অধিক মান্য কৰে; আনহাতে কোনোৱে সকলো দিনকে সমানে মান্য কৰে, কিন্তু প্ৰতিজনে নিজ নিজ মন বিশ্বাসত দৃঢ় কৰি ৰাখক। ৬ যি জনে বিশেষ দিন মানে, তেওঁ প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে সেই দিন মানক; যি জনে খায়, তেওঁ প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে খাওক; কিয়নো তেওঁ ঈশ্বৰৰ ধন্যবাদ কৰে যি জনে নাখায়, তেৱোঁ প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে নাখাওঁক; আৰু ঈশ্বৰৰ ধন্যবাদ কৰক।

৭ কিয়নো আমাৰ কোনেও নিজৰ কাৰণে নিজীয়ে আৰু কোনেও নিজৰ কাৰণে নমৰেও। ৮ কিয়নো যদি আমি জীওঁ, তেন্তে প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে জীওঁ; আৰু যদি মৰোঁ, তেন্তে প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যেই মৰোঁ; এই কাৰণে যদিও জীওঁ বা মৰোঁ, আমি প্ৰভুৰেই হৈ আছো। ৯ ১০ কিয়নো মৃত্যু হোৱা সকলৰ আৰু জীৱিত সকলৰ প্ৰভু হ'বলৈ, খ্ৰীষ্ট মৰিল আৰু জীয়াই উঠিল।

১০ কিন্তু আপুনি কিয় নিজৰ ভায়েৰাৰ সোধ-বিচাৰ কৰিছে? আপোনাৰ ভায়েৰাক নো কিয় হয়েজ্ঞান কৰিছে? কিয়নো আমি সকলোৱে ঈশ্বৰৰ বিচাৰৰ আসনৰ আগত থিয় হ'ম। ১১ কাৰণ এনেকৈ লিখা আছে, j প্ৰভুৱে কৈছে,

“মোৰ জীৱনৰে শপত, প্ৰভুৱে যে কৈছে, 'সকলোৱে মোৰ আগত আঁঠু ল'ব, আৰু প্ৰত্যেকক জিভাই ঈশ্বৰৰ গৌৰৱ কৰিব।”

১২ এনেদৰে আমি প্ৰতিজনে ঈশ্বৰৰ আগত নিজৰ বিষয়ে হিচাব দিব লাগিব।

১৩ এইকাৰণে আমি কেতিয়াও পৰস্পৰৰ সোধ-বিচাৰ নকৰিম; কিন্তু ইয়াৰ পৰিৱৰ্তে আপোনালোকে এই বিচাৰ কৰক, কোনেও যেন নিজ ভাইৰ আগত বিপত্তিজনক বস্তু বা ফান্দ পাতি নাৰাখে।

১৪ সৰ্বভাৱতে কোনো বস্তু যে অৰ্ঘ্য নহয়, ইয়াক মই জানো আৰু প্ৰভু যীচুত দৃঢ় বিশ্বাস কৰোঁ; কিন্তু যি জনে যি বস্তু অৰ্ঘ্য বুলি জ্ঞান কৰে, তেওঁলৈ সেই বস্তু অৰ্ঘ্য হয়।^{১৫} কিয়নো আপোনাৰ খোৱা বস্তুৰ দ্বাৰাই যদি আপোনাৰ ভাই দুঃখিত হয়, তেন্তে আপুনি প্ৰেম আচৰণ কৰা নহ'ল। যি জনৰ কাৰণে খৰীষ্ট মৰিল, সেই জনক আপোনাৰ খোৱা বস্তুৰ দ্বাৰাই বিনষ্ট নকৰিব।

১৬ এতেকে আপোনালোকৰ ভাল কৰ্মবোৰ আন লোকৰ ঠাট্টা নিন্দাৰ কাৰণ হবলৈ নিদিব;^{১৭} কিয়নো ভোজন বা পান কৰাই ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য নহয়; কিন্তু ধাৰ্মিকতা, শাস্তি আৰু পবিত্ৰ আত্মাৰ আনন্দ, এইবোৰহে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ সাৰ।

১৭ কাৰণ এই বিষয়ত যি জনে খৰীষ্টৰ সেৱাকৰ্ম কৰে, তেওঁ ঈশ্বৰৰ গ্ৰহণকাৰী আৰু ব্যক্তি সকলৰ আগতো পৰীক্ষা সিদ্ধ।

১৮ এতেকে শাস্তিজনক আৰু পৰস্পৰৰ উন্নতি সাধক যি যি আছে, সেইবোৰহে অনুসৰণ কৰোঁ আহক।

১৯ খোৱা বস্তুৰ কাৰণে ঈশ্বৰৰ কৰ্ম বিনষ্ট নকৰিব। সকলো বস্তু শুচি; তথাপি যি মানুহে যি ভোজন কৰিলে তেওঁলৈ বিধিনি জন্মে, সেইটোৱেই তেওঁলৈ মন্দ।^{২০} মগুহ খোৱা বা দ্ৰাক্ষাৰস পান কৰা বা আন যি কাৰ্যৰ দ্বাৰাই আপোনাৰ ভায়েবাই দোষী হয়, সেইবোৰ নকৰাই উচিত।

২০ আপোনাৰ যি নিৰ্দিষ্ট বিশ্বাসবোৰ আছে, সেইবোৰ আপোনাৰ আৰু ঈশ্বৰৰ মাজত ৰাখক। যি জনে যি বিষয়ক যোগ্য জ্ঞান কৰে, সেই বিষয়ত নিজৰ বিচাৰ নকৰা জন ধন্য।^{২১} কিন্তু সংশয় কৰা জনে যদি খায়, তেন্তে তেওঁক দোষী কৰা হ'ল; কিয়নো সেয়ে বিশ্বাসমূলক নহয়; আৰু যি যি বিশ্বাসমূলক নহয়, সেই সকলোৱেই পাপ।

১৫ অধ্যায়

১ কিন্তু বলৱন্ত যি আমি, আমি নিজক সম্ভষ্ট নকৰি, দুৰ্বল লোক সকলৰ দুৰ্বলতাকৰূপ ভাৰ বোৱা উচিত।^২ আমাৰ প্ৰতিজনে নিজ চুবুৰীয়াক ধৰ্মত বৃদ্ধি কৰিবলৈ, তেওঁৰ ভাললৈ চাই, তেওঁক সম্ভষ্ট কৰক।

৩ কিয়নো খৰীষ্টয়ো নিজকে নিজে সম্ভষ্ট নকৰিলে; কিন্তু যেনেদৰে লিখা আছে, বোলে, “তোমাক নিন্দা কৰা সকলৰ নিন্দাও মোৰ ওপৰত পৰিল”, ঠিক সেইদৰে হ'ল;^৪ কিয়নো আগেয়ে যিবোৰ কথা লিখা হৈছিল, সেইবোৰ আমি ধৈৰ্যেৰে আৰু শান্তবৰ শান্তবনাৰে ভাৰসা পাবলৈ আমাৰ শিক্ষাৰ কাৰণেহে লিখা হৈছিল।

৫ এতিয়া যি জন ধৈৰ্য আৰু শান্তবনাৰ ঈশ্বৰ, তেওঁ আপোনালোকক খৰীষ্ট যীচুৰ মত অনুসাৰে এক মন হবলৈ সাহায্য প্ৰদান কৰক;^৬ এইদৰে আপোনালোকে এক মনেৰে আৰু একস্বৰেৰে আমাৰ প্ৰভু যীচু খৰীষ্টৰ প্ৰশংসা কৰক।

ইহুদী আৰু অনা-ইহুদী সকলৰ প্ৰতি যীচুৰ প্ৰেম

৭ এতেকে ঈশ্বৰৰ মহিমাৰ অৰ্থে, যেনেকৈ খৰীষ্টে আপোনালোকক গ্ৰহণ কৰিলে, তেনেকৈ আপোনালোকেও ইজনে সিজনক গ্ৰহণ কৰক।

৮ কিয়নো মই কওঁ, ওপৰ পুৰুষ সকলক দিয়া প্ৰতিজ্ঞাবোৰ নিশ্চিত কৰিবলৈ আৰু ঈশ্বৰৰ সত্যতাৰ পক্ষে খৰীষ্টক চুমুগ হোৱা সকলৰ পৰিচাৰক কৰা হ'ল।^৯ আৰু অনা-ইহুদী লোকেও ঈশ্বৰৰ দয়াৰ অৰ্থে তেওঁক গৌৰৱান্বিত কৰিবলৈ, এই বিষয়ে এনে ধৰণে লিখাও আছে, q

“এই কাৰণে মই অনা-ইহুদী সকলৰ মাজত তোমাৰ স্তুতি কৰিম;

আৰু তোমাৰ নামেৰে গীতো গাম।”

১০ আকৌ কৈছে, r

“হে অনা-ইহুদী সকল, তেওঁলোকৰ সৈতে আনন্দ কৰা।”

১১ আকৌ, s

“প্ৰভুৰ প্ৰশংসা কৰা, হে সকলো অনা-ইহুদী

আৰু সকলোৱে তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰক।”

১২ আকৌ যিচয়্যায়ো কৈছে, t

“যিচয়ৰ পৰা এনে এটি গজালি* ওলাব,

যি জনে অনা-ইহুদী সকলৰ ওপৰত শাসন কৰিবলৈ উঠিব,

আৰু তেওঁত অনা-ইহুদী লোক সকলে ভাৰসা কৰিব।”

১০ এতেকে আপোনালোকে যেন পবিত্র আত্মাৰ শক্তিরে আশাত উপচি পৰিব পাৰে, তাৰ বাবে আশাৰ আকৰ ঈশ্বৰে আপোনালোকক আৰু বিশ্বাস কৰাৰ সকলোকে আনন্দ আৰু শান্তিরে পৰিপূৰ্ণ কৰক।

নিজৰ বিষয়ে পৌলৰ নানা কথা আৰু মঙ্গলবাদ

১৪ হে মোৰ ভাই সকল, আপোনালোকৰ বিষয়ে মোৰ নিজৰো এই দৃঢ় বিশ্বাস আছে যে, আপোনালোক সকলোৱে জ্ঞানত আৰু পৰম্পৰক চেতনা দিবলৈ সমৰ্থ হৈ মঙ্গলভাৱত পৰিপূৰ্ণ হৈ আছে।

১৫ কিয়নো ঈশ্বৰে মোক দিয়া এই অনুগ্ৰহৰ কাৰণে, আপোনালোকক পুনৰ সোঁৱৰাবলৈ কিছু মান বিষয়ত বেছি সাহসেৰে লিখিলো।^{১৬} অনা-ইহুদী সকলে যেন পবিত্র আত্মাৰ দ্বাৰাই পবিত্রীকৃত নৈবেদ্য স্বৰূপে পৰম গ্ৰহণীয় হয়, এই আশয়েৰে, মই অনা-ইহুদী সকলৰ বাবে খৰীষ্ট যীচুৰ সেৱকৰূপে, ঈশ্বৰৰ শুভবাৰ্তাৰ পৰিচৰ্যা কৰিবলৈ পালোঁ।

১৭ এতেকে, ঈশ্বৰ সম্বন্ধীয় কাৰ্যৰ বিষয়ে, খৰীষ্ট যীচুত মোৰ শ্লাঘা আছে।^{১৮} কিয়নো মই যে কোনো কাম কৰিছোঁ, এনে কথা মই কোৱা নাই। মোৰ বাক্য আৰু কাৰ্যৰ দ্বাৰা অনা-ইহুদী সকলক ঈশ্বৰৰ বাধ্য কৰিবৰ বাবে খৰীষ্টই মোৰ যোগেদি যি কৰিছে, ইয়াৰ বাহিৰে আন একো কথা কবলৈ সাহস নকৰো।^{১৯} তেওঁ আচৰিত চিন আৰু আলৌকিক কাৰ্য আৰু পবিত্র আত্মাৰ শক্তিৰ দ্বাৰাই এই সকলো সাধন কৰিলে; তাতে মই যিকচালেমৰ পৰা ইল্লুৰিয়ালৈকে আৰু ইয়াৰ চাৰিওফালে খৰীষ্টৰ শুভবাৰ্তা সম্পূৰ্ণৰূপে প্ৰচাৰ কৰিব পাৰিলো।

২০ এইদৰে য'ত খৰীষ্টৰ নাম কেতিয়াও প্ৰচাৰ কৰা হোৱা নাই, সেই ঠাইত খৰীষ্টৰ শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰাই মোৰ লক্ষ্য আন্য লোকে স্থাপন কৰা মূলৰ ওপৰত সাজিবলৈ মই নিবিচাৰিলো।^{২১} যেনেকৈ লিখা আছে, u বোলে,

“যি সকলৰ আগত তেওঁৰ বিষয়ে সম্বাদ দিয়া নাই, তেওঁলোকে দেখিব,

আৰু যি সকলে শুনা নাই, তেওঁলোকে বুজিব।”

২২ এই কাৰণে মই আপোনালোকৰ ওচৰলৈ যাবৰ বাবে অনেক বাৰ বাধা পালোঁ;^{২৩} কিন্তু এতিয়া এইবোৰ অঞ্চলত মোৰ কাৰ্য কৰিবলৈ ঠাই নাই, আৰু বহু বছৰ ধৰি আপোনালোকৰ ওচৰত যাবলৈ ইচ্ছা কৰিছিলোঁ।

২৪ যেতিয়া মই স্পেন দেশলৈ যাত্ৰা কৰিম, মই আশা কৰোঁ যে, মই আপোনালোকক দেখা পাম আৰু তেতিয়া আপোনালোকৰ কথাত কিছু সময় ভুঙ হৈ, পাছত আপোনালোকৰ দ্বাৰাই তালৈ আগবঢ়াই ধোৱা হ'ম।^{২৫} কিন্তু মই এতিয়া পবিত্র লোকৰ পৰিচৰ্যাৰ অৰ্থে যিকচালেমলৈ যাওঁ।

২৬ কিয়নো মাকিদনিয়া আৰু আখায়া দেশীয় লোক সকলে যিকচালেমত থকা পবিত্র লোক সকলৰ মাজৰ দৰিদ্ৰ সকলৰ অৰ্থে, কিছু দান কৰিবলৈ ভাল দেখিলে।^v ২৭ হয়, তেওঁলোকে সেই বিষয়ে সন্তোষজনক দেখিলে আৰু প্ৰকৃততে তেওঁলোকে যিকচালেমত থকা পবিত্র লোক সকলৰ ধৰুৱাও আছিল। কিয়নো অনা-ইহুদী সকল যদি অপাৰ্থিৰ বিষয়ত তেওঁলোকৰ সহভাগী হ'ল, তেন্তে পাৰ্থিৰ বিষয়তো তেওঁলোকৰ শুশ্ৰূষা কৰিবলৈ ধৰুৱা হ'ল।^w

২৮ এতেকে মই যেতিয়া সেই কাৰ্য সমাপ্ত কৰিম, অৰ্থাৎ সেই দান ৰূপ ফল প্ৰমাণসিদ্ধ কৰি তেওঁলোকক শোধাই দিয়াৰ পাছত, মই স্পেইন দেশৰ যাত্ৰাত থাকোতে আপোনালোকৰ ওচৰলৈ যাম।^{২৯} আৰু মই জানো যে, আপোনালোকৰ ওচৰলৈ যাওঁতে, খৰীষ্টৰ আশীৰ্বাদৰ পৰিপূৰ্ণতাৰে যাম।

৩০ হে ভাই সকল, মই অনুৰোধ কৰোঁ, প্ৰভু যীচু খৰীষ্টৰ নামৰ দ্বাৰাই আৰু পবিত্র আত্মাৰ প্ৰেমৰ দ্বাৰাই আপোনালোকে মোৰ অৰ্থে, ঈশ্বৰৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰক আৰু মোৰে সৈতে প্ৰাণপণে যত্ন কৰক;^{৩১} যাতে যিহুদীয়াত থকা আজ্ঞা নমনা সকলৰ পৰা মই যেন ৰক্ষা পাওঁ আৰু যিকচালেমলৈ মোৰ যি পৰিচৰ্যা, সেয়ে পবিত্র লোক সকলৰ আগত যেন গ্ৰহণীয় হয়।^{৩২} আৰু ঈশ্বৰৰ ইচ্ছাৰে আপোনালোকৰ ওচৰলৈ আনন্দেৰে গৈ, আপোনালোকৰ সৈতে যেন মোৰ প্ৰাণ জুৰাব পাৰিম।

৩৩ শান্তিৰ আকৰ ঈশ্বৰ আপোনালোক সকলোৰে লগত থাকক। আমেন।

১৬ অধ্যায়

১৬ মই আপোনালোকক নিবেদন কৰিছোঁ যে, কিংকিৰয়া নগৰৰ মণ্ডলীৰ পৰিচাৰিকা ফ্ৰেবি নামেৰে আমাৰ ভনীক,^২ আপোনালোকে পবিত্র লোক সকলৰ যোগ্যমতে প্ৰভুত তেওঁক গ্ৰহণ কৰিব আৰু আপোনালোকৰ পৰা যদি কোনো ধৰণৰ সাহায্য বিচাৰে, তেনেহলে সাহায্য কৰিব; কিয়নো তেওঁ অনেক লোকৰ সহায় আৰু মোৰ নিজৰো উপকাৰ কৰিছিল।

৩ খৰীষ্ট যীচুত মোৰ সহকাৰী হোৱা পিৰুকা আৰু আক্ৰিলাক মঙ্গলবাদ দিব; ৪ তেওঁলোকে মোৰ প্ৰাণৰ কাৰণে নিজৰ প্ৰাণ দিবলৈ সাজু আছিল; মই তেওঁলোকক ধন্যবাদ দিওঁ আৰু কেৱল মই নহয়, অনা-ইহুদী সকলৰ আটাই মণ্ডলী সকলো লোকে তেওঁলোকক ধন্যবাদ দিছে; ৫ আৰু তেওঁলোকৰ ঘৰত গোট ধোৱা মণ্ডলীকো আপোনালোকে মঙ্গলবাদ দিব। খৰীষ্টৰ উদ্দেশ্যে হোৱা এচিয়া দেশৰ প্ৰথম ফল, মোৰ যি পিয় ইপেনিত, তেওঁকো মঙ্গলবাদ দিব।

৬ যি মৰিয়মে আপোনালোকৰ কাৰণে বহু পৰিশ্ৰম কৰিলে, তেওঁক মঙ্গলবাদ দিব। ৭ মোৰ জ্ঞাতি আৰু লগৰ বন্দীয়াৰ আৰু পাঁচনি সকলৰ মাজত প্ৰসিদ্ধ হোৱা, মোতকৈয়ো আগেয়ে খৰীষ্টত আশ্ৰয় লোৱা, যি আন্দৰনিক আৰু যুনিয়, তেওঁলোকক মঙ্গলবাদ দিব। ৮ প্ৰভুত মোৰ আমপ্ৰিয়াতক মঙ্গলবাদ দিব।

৯ খৰীষ্টত আমাৰ সহকাৰী উৰ্বাণক আৰু মোৰ প্ৰিয় স্ত্ৰাখুক মঙ্গলবাদ দিব। ১০ খৰীষ্টত পৰীক্ষাসিদ্ধ, আপিল্লিক মঙ্গলবাদ দিব। আৰিষ্টবুলৰ পৰিয়ালক মঙ্গলবাদ দিব। ১১ মোৰ জ্ঞাতি হেৰুদিয়োনক মঙ্গলবাদ দিব। নাৰ্কিচইতৰ যি সকল প্ৰভুত আছে, তেওঁলোকক মঙ্গলবাদ দিব। ১২ প্ৰভুত পৰিশ্ৰমকাৰিণী ত্ৰুফেনা আৰু ত্ৰুফোচাক মঙ্গলবাদ দিব। যি প্ৰিয় পটীয়ে প্ৰভুত বহু পৰিশ্ৰম কৰিলে, তেওঁক মঙ্গলবাদ দিব। ১৩ প্ৰভুত মনোনীত ৰুফক, আৰু মোৰ মাতৃস্বৰূপা তেওঁৰ মাকক মঙ্গলবাদ দিব। ১৪ অচুফুত, ফ্লিগোন, হৰ্মা, পাত্ৰেৰাৰা, হৰ্মি, আৰু এওঁলোকৰ লগৰ ভাই সকলক মঙ্গলবাদ দিব।

১৫ ফিললগ, যুলিয়া, নীৰিয় আৰু তেওঁৰ ভনীয়েক আৰু ওলুস্প, এওঁলোকক আৰু এওঁলোকৰ লগত থকা সকলো পবিত্ৰ লোককো মঙ্গলবাদ দিব। ১৬ আপোনালোকে পৰস্পৰে পবিত্ৰ চুমাৰে মঙ্গলবাদ কৰিব। খৰীষ্টৰ সকলো মঙলীয়ে আপোনালোকক মঙ্গলবাদ কৰিছে।

১৭ হে ভাই সকল, মই আপোনালোকক মিনতি কৰোঁ যে, যি সকলে দল দল হৈ গোট সৃষ্টি কৰি পাপক প্ৰৰোচিত কৰে, তেওঁলোকৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখিবা আপোনালোকে যি সত্যৰ শিক্ষা পালে, তেওঁলোক সেই শিক্ষাৰ বিপৰীত; এনেকুৱা লোকৰ পৰা আপোনালোক দূৰত থাকিবা। ১৮ কিয়নো তেনেকুৱা লোকে আমাৰ প্ৰভু খৰীষ্টৰ সেৱাকৰ্ম নকৰি, নিজ নিজ পেটৰ সেৱাকৰ্ম কৰে; আৰু মধুৰ বাক্য আৰু সুন্দৰ কথাৰে নিৰ্দোষী লোকৰ মন ভুলায়।

১৯ কিয়নো আপোনালোকৰ আজ্ঞাধীনতাৰ কথা সকলো ঠাইতে বিয়পি পৰিছে। সেয়েহে মই আপোনালোকৰ কথাত আনন্দ কৰোঁ; কিন্তু আপোনালোক উত্তম বিষয়ত জ্ঞানী আৰু মন্দ বিষয়ত যেন শুদ্ধ হয়, এয়ে মোৰ বাঞ্ছা। ২০ আৰু শান্তিৰ আৰু ঈশ্বৰে অতি সোনকালে চয়তানক আপোনালোকৰ ভৰিৰ তলত মৰ্দন কৰিব। y আমাৰ প্ৰভু যীচু খৰীষ্টৰ অনুগ্ৰহ আপোনালোকৰ লগত থাকক।

২১ মোৰ সহকাৰী তীমথিয় আৰু স্বজাতীয় লুকিয়া, যাচোন আৰু চোচিপাত্ৰ, এওঁলোকে আপোনালোকক মঙ্গলবাদ কৰিছে। ২২ আৰু এই পত্ৰ লিখক যি মই, তৰ্ভিয়ই, প্ৰভুত আপোনালোকক মঙ্গলবাদ কৰিছোঁ।

২৩ মোৰ আৰু গোটেই মঙলীৰ আলহী শুশ্ৰূষা কৰোঁতা গায়ে আপোনালোকক মঙ্গলবাদ কৰিছে। এই নগৰৰ ভৰালী ইৰান্তচে আৰু ক্বাৰ্ত ভায়ে তোমালোকক মঙ্গলবাদ কৰচে। ২৪ *

২৫ এতিয়া যীচু খৰীষ্টৰ বিষয়ে যি শুভবাৰ্তা মই প্ৰচাৰ কৰিলো, সেই শুভবাৰ্তাৰ মাধ্যমত আপোনালোকক স্থিৰ ৰাখিবলৈ ঈশ্বৰৰ ক্ষমতা আছে। অনাদি কালৰে পৰা ঈশ্বৰে তেওঁৰ বহুসং গোপনে ৰাখিছিল, কিন্তু এতিয়া শুভবাৰ্তাৰ মাধ্যমত সেয়া প্ৰকাশ পালে আৰু সেইদৰেই মই প্ৰচাৰো কৰিলো। ২৬ সম্প্ৰতি অনাদি ঈশ্বৰৰ আজ্ঞাৰ দৰে ভাববাদী সকলে লিখা শাস্ত্ৰৰ দ্বাৰাই এতিয়া প্ৰকাশিত হ'ল আৰু আজ্ঞাধীনতাৰ কাৰণে সকলো অনা-ইহুদী লোকৰ আগত জনোৱা হ'ল। ২৭ যি একমাত্ৰ প্ৰজ্ঞাৱান ঈশ্বৰ, যীচু খৰীষ্টৰ দ্বাৰাই, তেওঁৰেই মহিমা চিৰকাল হওক। আমেন।

১ Corinthians

১ কৰিথীয়া

১ অধ্যায়

মঙ্গলাচৰণ

১ ঈশ্বৰৰ ইচ্ছাৰ দ্বাৰা খৰীষ্ট যীচুৰ আমন্ত্ৰিত পাঁচনি পৌল আৰু আমাৰ ভাই চোস্থিনিৰ পৰা এই পত্ৰ।
 ২ এই পত্ৰ কৰিছত থকা ঈশ্বৰৰ যি মঙলী অৰ্থাৎ খৰীষ্ট যীচুৱে পবিত্ৰ কৰি যি সকলক পবিত্ৰ লোক হবলৈ আমন্ত্ৰণ কৰিলে, তেওঁলোকৰ আৰু সকলো ঠাইতে যি সকল লোকে আমাৰ অৰ্থাৎ তেওঁলোকৰ আৰু আমাৰো খৰীষ্ট যীচুৰ নামত প্ৰাৰ্থনা কৰে, সেই সকলোৰে সমীপলৈ। ৩ আমাৰ পিতৃ ঈশ্বৰ আৰু প্ৰভু যীচু খৰীষ্টৰ পৰা আপোনালোকলৈ অনুগ্ৰহ আৰু শক্তি হওক।

৪ খৰীষ্ট যীচুত ঈশ্বৰে যি অনুগ্ৰহ আপোনালোকক দান কৰিলে, তাৰ কাৰণে মই সদায় মোৰ ঈশ্বৰক ধন্যবাদ দিওঁ। ৫ আপোনালোক খৰীষ্ট যীচুত সকলো বিষয়ত সকলো ধৰণৰ বক্তৃতা দিয়াৰ ক্ষমতাৰে আৰু জ্ঞানত উপচি পৰিছে। ৬ তেওঁ আপোনালোকক উপচাই দিছে আৰু এইদৰেই আপোনালোকৰ মাজত খৰীষ্ট সম্পৰ্কীয় সাক্ষ্য সত্যৰূপে প্ৰমাণিত হৈ আছে। ৭ সেই কাৰণে আপোনালোকৰ আত্মিক বৰৰ কোনো অভাৱ নাই আৰু আমাৰ প্ৰভু যীচু খৰীষ্ট প্ৰকাশিত হোৱা দিনলৈ আপোনালোকে আগুৱাহেৰে অপেক্ষা কৰি আছে। ৮ তেওঁ আপোনালোকক শেযলৈকে বলৱন্ত কৰিব, যাতে আমাৰ প্ৰভু যীচু খৰীষ্টৰ সেই দিন পৰ্যন্ত আপোনালোক নিৰ্দোষী, পবিত্ৰ হৈ থাকিব। ৯ ঈশ্বৰৰ বিশ্বাসী; তেৱেঁই আপোনালোকক তেওঁৰ পুত্ৰ আমাৰ প্ৰভু যীচু খৰীষ্টৰ সহভাগিতা লাভৰ কাৰণে আমন্ত্ৰণ কৰিছে।

কৰিথীয়া মঙলীত অমিলতা

১০ কিন্তু মোৰ পিয় ভাই আৰু ভনী সকল, আমাৰ প্ৰভু যীচু খৰীষ্টৰ নামত মই আপোনালোকক বিনয় কৰোঁ যে, আপোনালোকৰ পৰস্পৰৰ মাজত যেন মতৰ মিল থাকে; আপোনালোকৰ মাজত কোনো বিভেদ নাথাকক। আপোনালোক সকলোৰে যেন একে মন আৰু এক উদ্দেশ্য হয়। ১১ মোৰ ভাই-ভনী সকল, মই ক্লোয়ীৰ ঘৰৰ লোক সকলৰ পৰা শুনিবলৈ পাইছো যে, আপোনালোকৰ মাজত নানা বাক-বিতণ্ডা হৈ আছে। ১২ এতিয়া মই এই কথা কবলৈ বিচাৰিছো যে, আপোনালোক প্ৰতিজনে কয় “মই পৌলৰ দলৰ” অথবা “মই অপল্লোৰ দলৰ” নাইবা “মই কৈফাৰ” †বা “মই খৰীষ্টৰ দলৰ”। ১৩ তেস্তে খৰীষ্টক ভাগ কৰা হৈছে নেকি? পৌলক জানো আপোনালোকৰ কাৰণে ক্লকচত দিয়া হৈছিল? আপোনালোকে জানো পৌলৰ নামেৰে বাস্তিস্ম লৈছিল? ১৪ মই ঈশ্বৰৰ ধন্যবাদ কৰোঁ যে কৰীপ্প আৰু গায়ৰ বাহিৰে আপোনালোকৰ আন কোনো এজনকো মই বাস্তিস্ম দিয়া নাই। ১৫ গতিকে কোনেও কব নোৱাৰিব যে আপোনালোকে মোৰ নামেৰে বাস্তিস্ম লৈছে। ১৬ অৱশ্যে হয়, ষ্টিফেনৰ পৰিবাৰৰ লোক সকলকো মই বাস্তিস্ম দিছোঁ। এওঁলোকৰ বাহিৰে আন কোনো এজনক বাস্তিস্ম দিছোঁ বুলি মোৰ মনত নপৰে। ১৭ কিয়নো খৰীষ্টই মোক বাস্তিস্ম দিবৰ কাৰণে নহয়, কিন্তু শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰিবৰ কাৰণেহে পঠাইছে। খৰীষ্টৰ ক্লকচ পৰাক্ৰম যেন বিফল নহয়, সেয়ে তেওঁ মোক এই শুভবাৰ্তা মানুহৰ জ্ঞানেৰেও প্ৰচাৰ কৰিবলৈ পঠোৱা নাই।

খৰীষ্টৰ ক্লকচৰ শুভবাৰ্তাৰ উৎকৃষ্টতা

১৮ বিনাশৰ পথত চলা সকললৈ ক্লকচৰ শিক্ষা মুৰ্খতা। কিন্তু ঈশ্বৰে পৰিত্ৰাণ কৰা যি আমি, আমালৈ ই ঈশ্বৰৰ শক্তিস্বৰূপ।

১৯ কাৰণ এইদৰে লিখা আছে:

“মই জ্ঞানী সকলৰ জ্ঞান নষ্ট কৰিম;

মই বুদ্ধিমান সকলৰ বুদ্ধি ব্যৰ্থ কৰিম” †

২০ কিন্তু জ্ঞানী লোক ক’ত? পণ্ডিত লোকেই বা ক’ত? এই জগতৰ তাৰ্কিক লোক বা ক’ত? ঈশ্বৰে জানো জগতৰ জ্ঞানক মুৰ্খতালৈ পৰিণত কৰা নাই? ২১ সেয়ে ঈশ্বৰৰ নিজ জ্ঞানত যেতিয়া জনিলে যে জগতে নিজৰ জ্ঞানেৰে ঈশ্বৰক নাজানিলে, তেতিয়া প্ৰচাৰৰ মুৰ্খতাৰ দ্বাৰাই যি সকলে বিশ্বাস কৰে, সেইসকলক উদ্ধাৰ কৰাত ঈশ্বৰৰ সম্ভ্ৰ হ’ল। ২২ ইহুদী সকলে

†১:১২ কৈফা: পিতৰৰ নাম।

†১:১৯ যিচয়া ২৯:১৪

বিস্মিত চিন বিচাৰে আৰু গল্পীক সকলে পূৰ্ণজ্ঞাৰ অনেবষণ কৰে। ২৩ কিন্তু আমি হ'লে কৰুচত হত হোৱা খৰীষ্টৰ সমবন্ধেহে পূৰ্ণচাৰ কৰোঁ। ইহুদী লোক সকললৈ এই কথা এক বিঘিনিসবৰূপ আৰু গল্পীক সকলৰ ওচৰত মুৰ্খতাসবৰূপ। ২৪ কিন্তু ইহুদী লোকেই হওক বা গল্পীক লোকেই হওক, ঈশ্বৰে যি সকলক আমন্তৰণ কৰিছে, আমি তেওঁলোকৰ ওচৰত খৰীষ্টক ঈশ্বৰৰ শক্তি আৰু জ্ঞানসবৰূপে পূৰ্ণচাৰ কৰোঁ। ২৫ কাৰণ ঈশ্বৰৰ যি মুৰ্খতা, সেয়া মানুহৰ জ্ঞানতকৈ অধিক জ্ঞানসম্পন্ন আৰু ঈশ্বৰৰ যি দুৰ্বলতা, সেয়া মানুহৰ শক্তিতকৈ অধিক শক্তিশালী।

২৬ ভাই-ভনী সকল, ঈশ্বৰে যে আপোনালোকক আহ্বান কৰিছে, সেই বিষয়ে অলপ ভাৱি চাওক। মানুহৰ বিচাৰত আপোনালোকক বহুতেই জ্ঞানী আছিল, এনে নহয়; ক্ষমতাসম্পন্ন ব্যক্তিও যে আছিল, এনে নহয় নাইবা অনেকে যে অভিজাত বংশত জন্মিছিল, তেনেও নহয়। ২৭ কিন্তু ঈশ্বৰে জ্ঞানৰস্তক লাজ দিবলৈ জগতৰ মূৰ্খ বিষয়বোৰক মনোনীত কৰিলে আৰু বলৱন্তক লাজ দিবলৈ ঈশ্বৰে জগতৰ দুৰ্বল বিষয়বোৰক মনোনীত কৰিলে। ২৮ জগতত যি তুচ্ছ আৰু ঘৃণিত, যাৰ কোনো মূল্যই নাই, সেই সকলক ঈশ্বৰে মনোনীত কৰিলে যাতে জগতৰ মূল্যৱান সকলক তেওঁ মূল্যহীন কৰিব পাৰে।

২৯ ঈশ্বৰে এই কাম কৰিলে যাতে কোনো মানুহে তেওঁৰ ওচৰত অহংকাৰ কৰিব নোৱাৰে। ৩০ ঈশ্বৰৰ কাৰ্যৰ দ্বাৰাই আপোনালোক এতিয়া খৰীষ্ট যীচুৰ লগত যুক্ত হ'ল। খৰীষ্টই হৈছে আমাৰ বাবে ঈশ্বৰে দিয়া জ্ঞান, তেৱেঁই আমাৰ ধাৰ্মিকতা, পবিত্ৰতা আৰু মুক্তি। ৩১ সেয়েহে শাস্ত্ৰত লিখা আছে, “যি জনে গৰ্ব কৰে, তেওঁ প্ৰভুতেই গৰ্ব কৰক।” §

১ হে পিয়ৱ ভাই আৰু ভনী সকল, যেতিয়া মই আপোনালোকৰ ওচৰলৈ গৈ ঈশ্বৰৰ নিগূঢ়-তত্ত্বত পূৰ্ণচাৰ কৰিছিলোঁ, তেতিয়া মই শুৱলা বক্তৃতাবে বা জ্ঞানৰ উত্তমতাবে পূৰ্ণচাৰ কৰা নাছিলো। ২ কিয়নো মই সিদ্ধান্ত লৈছিলোঁ যে, আপোনালোকৰ মাজত থকাৰ সময়ত কেৱল যীচু খৰীষ্ট আৰু তেওঁৰ কৰুচায় মৃত্যুৰ বাহিৰে আন একোৱেই নজনাম।

৩ মই আপোনালোকৰ ওচৰত দুৰ্বলতাবে সৈতে ভয়ত অতিশয় কঁপি আছিলো। ৪ মোৰ কথা আৰু মোৰ পূৰ্ণচাৰত কোনো জ্ঞানযুক্ত মনোমোহা ভাষা নাছিল, কিন্তু সেইবোৰত আত্মাৰ আৰু শক্তিৰ প্ৰমাণ আছিল, ৫ তাতে আপোনালোকৰ বিশ্বাস যেন মানুহৰ জ্ঞানত নিৰ্ভৰশীল নহৈ ঈশ্বৰৰ শক্তিত নিৰ্ভৰশীল হয়।

ঈশ্বৰৰ জ্ঞানৰ উৎকৃষ্টতা

৬ তথাপি যিসকল লোক পৰিপক্ক, সেই লোকসকলৰ মাজত অৱশ্যে আমি জ্ঞানৰ কথা কওঁ; সেই জ্ঞান এই পাৰ্থিৱ জগতৰ নহয় নাইবা এই যুগৰ বিনাশৰ পাত্ৰৰ শাসনকৰ্তা সকলৰ জ্ঞান নহয়; ৭ কিন্তু আমি নিগূঢ়-তত্ত্বত ঈশ্বৰৰ জ্ঞানৰ কথা কওঁ। এই জ্ঞান গুপ্ত আছিল আৰু ঈশ্বৰে এই বিষয়ে আমাৰ গৌৰৱৰ অৰ্থে যুগবোৰৰ পূৰ্বেই স্থিৰ কৰিছিল। ৮ এই যুগৰ শাসনকৰ্তা সকলৰ কোনোও সেই জ্ঞানৰ বিষয়ে জনা নাছিল। কিয়নো, জনা হ'লে, তেওঁলোকে মহিমাপূৰ্ণ প্ৰভুক কৰুচত নিদিলেহেঁতেন; ৯ কিন্তু সেই গুপ্ত জ্ঞানৰ বিষয়ে এই দৰে লিখা আছে,

চকুৱে যি যি নেদেখিলে,

কাণে যি যি নুশুনিলে,

মনেও যি নাভাবিলে,

সেই সকলো ঈশ্বৰক যিসকলে প্ৰেম কৰে,

সেইসকলৰ বাবে তেওঁ যুগুত কৰিলে, **

১০ কিন্তু ঈশ্বৰে আত্মাৰ দ্বাৰাই সেইবোৰ আমাৰ আগত প্ৰকাশ কৰিলে; কাৰণ আত্মাই সকলো বিষয়ৰ অনুসন্ধান কৰে; এনে কি, ঈশ্বৰৰ নিগূঢ়তত্ত্ববোৰো অনুসন্ধান কৰে। ১১ কোনো এজনৰ মনৰ কথা তেওঁত থকা আত্মাৰ বাহিৰে আন কোনে জানে? সেইদৰে ঈশ্বৰৰ গভীৰ বিষয়বোৰো ঈশ্বৰৰ আত্মাত বাহিৰে, আন কোনেও নাজানে। ১২ আমি জগতৰ আত্মা পোৱা নাই, কিন্তু ঈশ্বৰৰ পৰা তেওঁৰ আত্মাহে পালোঁ যাতে ঈশ্বৰে অনুগ্ৰহেৰে আমাক যি সকলো দান কৰিলে সেইবোৰ বুজি পাওঁ। ১৩ আমি সেই দানবোৰৰ বিষয়ে কওঁতে, মনুষ্যৰ জ্ঞানৰ পৰা শিক্ষা পাই নকওঁ, কিন্তু আত্মাৰ পৰা শিক্ষা পাইহে কওঁ। আত্মিক বিষয় বুজাবলৈ আত্মিক জ্ঞানেৰে কওঁ। ১৪ কিন্তু যিসকলৰ ভিতৰত ঈশ্বৰৰ আত্মা নাই, তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ আত্মাৰ কথা গ্ৰাহ্য নকৰে; কিয়নো তেওঁৰ মানত সেইবোৰ মুৰ্খতা। তেওঁ সেই কথাৰ ততবও পাৰ নোৱাৰে। কিয়নো সেই বিষয়বোৰ মাত্ৰ আত্মিকৰূপেহে বিচাৰ কৰা হয়। ১৫ কিন্তু আত্মিক ব্যক্তিজনে সকলো বিষয়কে বিচাৰ কৰে; তেওঁ আন কাৰো বিচাৰৰ অধিন নহয়।

১৬ “কিয়নো, প্ৰভুৰ মন কোনে বুজি পাব পাৰে যে তেওঁ প্ৰভুক নিৰ্দেশ দিব পাৰে?” ††

কিন্তু খৰীষ্টৰ মন আমাৰ অন্তৰত আছে।

§১:৩১ যিৰিমিয়া ৯:২৪

**২:৯ যিচয়া ৬৪:৪

††২:১৬ যিচয়া ৪০:১৩

প্ৰচাৰকসকল ঈশ্বৰৰ পৰিচাৰক

১ প্ৰিয় ভাই আৰু ভনী সকল, মই আত্মিক লোকক কোৱাৰ দৰে আপোনালোকক ক'ব পৰা নাই, বৰং খ্ৰীষ্টত আপোনালোক শিশু হোৱাত, আপোনালোকৰ ওচৰত মাংসিক লোকক কোৱাৰ দৰে ক'লো। ২ মই আপোনালোকক টান আহাৰ নুখুৱাই, গাখীৰ খুৱাইছিলোঁ; কিয়নো তেতিয়া নোৱাৰিছিল; এনে কি, এতিয়াও নোৱাৰে; ৩ কাৰণ আপোনালোক এতিয়াও মাংসিক হৈ আছে। কিয়নো আপোনালোকৰ মাজত ঈৰ্ষা আৰু বিবাদ থকাত আপোনালোক জানো মাংসিক নহয়? মানুহৰ দৰেই আচাৰ ব্যৱহাৰ নকৰে নে? ৪ কিয়নো কোনোৱে “মই পৌলৰ লোক” আৰু আন কোনোৱে “মই আপল্লোৰ লোক” বুলি কোৱাত আপোনালোককে জানো জাগতিক মানুহৰ দৰেই ব্যৱহাৰ কৰা নাই?

৫ তেস্তে আপল্লো কোন? পৌলেই বা কোন? এওঁলোক ঈশ্বৰৰ পৰিচাৰক মাথোন; এওঁলোকৰ যোগেদি আপোনালোক বিশ্বাসী হ'ল। প্ৰভুৱে প্ৰতিজনকে নিজ নিজ কাৰ্যবোৰ দিলে; ৬ মই ৰুলোঁ, আপল্লোৱে পানী দিলে, কিন্তু ঈশ্বৰেহে বঢ়ালে। ৭ এতেকে ৰোওঁতা জন একো নহয় আৰু পানী দিওঁতাজনো একো নহয়; কিন্তু ঈশ্বৰ, যিজনে বৃদ্ধি কৰে, তেৱেঁই সকলো। ৮ যিজনে ৰুৱে আৰু যিজনে পানী দিয়ে, দুয়ো এক। তেওঁলোক প্ৰতিজনে নিজৰ কৰ্ম অনুসাৰে নিজৰ পুৰস্কাৰ পাব। ৯ কিয়নো আমি পৰম্পৰে ঈশ্বৰৰ সহকৰ্মী। আপোনালোক ঈশ্বৰৰ শস্যক্ষেত্ৰ, ঈশ্বৰে সজা গৃহস্বৰূপ।

১০ ঈশ্বৰৰ যি অনুগ্ৰহ মোক দিয়া হ'ল, তাৰ দ্বাৰাই দক্ষ ঘৰ-সাজোঁতাৰ দৰে মই ভিত্তিমূল স্থাপন কৰিলোঁ আৰু তাৰ ওপৰত আনে সাজে। কিন্তু কেনেকৈ তেওঁ তাৰ ওপৰত সাজিছে, সেই বিষয়ত প্ৰত্যেকেই যেন সাৱধান হয়। ১১ কিয়নো যি ভিত্তি আগেয়ে স্থাপন কৰা হ'ল, তাৰ বাহিৰে আন ভিত্তিমূল কোনেও স্থাপন কৰিব নোৱাৰে; যীচু খ্ৰীষ্টই হৈছে সেই ভিত্তিমূল। ১২ এই ভিত্তিমূলৰ ওপৰত যদি সোণ, ৰূপ, মূল্যবান ৰত্ন, কাঠ, খেৰ বা নৰাৰে যদি কোনোৱে সাজে, ১৩ তেস্তে তেওঁৰ কৰ্ম প্ৰকাশিত হ'ব; কিয়নো সেই দিনৰ #পোহৰে তাক প্ৰকাশ কৰিব। কাৰণ সেই দিন অগ্নিত প্ৰকাশিত হ'ব; তাতে প্ৰতিজনৰ কৰ্ম কেনেকুৱা, অগ্নিয়ে নিজেই তাক পৰীক্ষা কৰিব।

১৪ তাৰ ওপৰত সজা কোনোজনৰ কৰ্ম যদি ৰয়, তেস্তে তেওঁ পুৰস্কাৰ পাব। ১৫ আৰু কোনোজনৰ সজা কৰ্ম যদি পোৰে, তেস্তে তেওঁৰ হানি হ'ব; অৱশ্যে তেওঁ নিজে উদ্ধাৰ পাব, যদিও তেওঁৰ অৱস্থা এনে লোকৰ দৰে হব, যিজনে অগ্নিৰ মাজেদি পাৰ হৈ ৰক্ষা পাব।

১৬ আপোনালোক যে ঈশ্বৰৰ মন্দিৰ, আৰু ঈশ্বৰৰ আত্মা যে আপোনালোকত নিবাস কৰে, ইয়াক আপোনালোকে নাজানে নে? ১৭ কোনোৱে যদি ঈশ্বৰৰ মন্দিৰ নষ্ট কৰে, তেস্তে ঈশ্বৰে তেওঁকো নষ্ট কৰিব; কিয়নো ঈশ্বৰৰ মন্দিৰ পবিত্ৰ আৰু আপোনালোকো তেনে পবিত্ৰ।

১৮ কোনোও নিজকে নিজে নুভুলোওক। আপোনালোকৰ মাজৰ কোনোৱে যদি এই যুগৰ কথাত নিজকে জ্ঞানী বুলি ভাবে, তেস্তে তেওঁ জ্ঞানী হ'বলৈ মুৰ্খ হওক। ১৯ কাৰণ ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিত এই জগতৰ জ্ঞান মুৰ্খতাস্বৰূপ। কিয়নো লিখা আছে, তেওঁ(ঈশ্বৰে) জ্ঞানীসকলক তেওঁলোকৰ ধূৰ্ততাত ধৰে।” ১১

২০ পুনৰায়, “জ্ঞানীসকলৰ তৰ্ক-বিতৰ্ক অসাৰ বুলি প্ৰভুৱে জানে।” ১১

২১ এতেকে কোনেও যেন মানুহক লৈ গৰ্ব নকৰে! কিয়নো সকলো আপোনালোকৰেই; ২২ পৌল, আপল্লো বা কৈফাই *হওক নাইবা এই জগত, জীৱন বা মৃত্যুয়েই হওক, বৰ্তমান বা ভবিষ্যতৰ সকলো বিষয়, এই সকলো আপোনালোকৰ; ২৩ আপোনালোক খ্ৰীষ্টৰ আৰু খ্ৰীষ্ট ঈশ্বৰৰ।

যীচু খ্ৰীষ্টৰ পাঁচনিসকল

১ লোকসমূহৰ মাজত আমাৰ পৰিচয় এয়ে হওক যে, আমি খ্ৰীষ্টৰ সেৱক আৰু ঈশ্বৰৰ নিগূঢ় তত্ত্বৰূপ ধনৰ অধ্যক্ষ। ২ কিন্তু অধ্যক্ষ জন যেন বিশ্বাসী হয়, মানুহে এনে গুণ বিচাৰে। ৩ মোৰ বিষয়ে আপোনালোকৰ দ্বাৰা বা আন কোনো মানুহৰ বিচাৰ সভাৰ দ্বাৰা যে, মোৰ বিচাৰ হয়, ই মোৰ বাবে অতি সামান্য কথা। কিয়নো মই মোৰ নিজৰেই বিচাৰ নকৰো। ৪ কিয়নো মই মোৰ নিজৰ বিৰুদ্ধে থকা একো অভিযোগৰ বিষয়ে নাজানো। কিন্তু তাৰ অৰ্থ এয়ে নহয় যে, মই নিৰ্দোষী বুলি প্ৰমাণিত; কাৰণ যিজনে মোৰ সোধ-বিচাৰ কৰে, তেওঁ প্ৰভু।

##৩:১৩ সেই দিন: সেই দিনা খ্ৰীষ্ট সকলো লোকৰ বিচাৰৰ বাবে আহিব।

##৩:১৯ ইয়োব ৫:১৩

##৩:২০ গীত ৯৪:১১

*৩:২২ কৈফা - পিতৰৰ আন নাম।

৫ এতকে আপোনালোকে প্ৰভু অহাৰ পূৰ্বেই অৰ্থাৎ সেই ঠিক কৰা সময়ৰ আগেয়ে একো বিষয়ে বিচাৰ নকৰিব। তেৱেই আন্ধাৰৰ গুপ্ত বিষয়বোৰ পোহৰলৈ আনিব আৰু হৃদয়ৰ উদ্দেশ্যবোৰো প্ৰকাশ কৰিব। সেই কালত প্ৰতিজনে ঈশ্বৰৰ পৰা নিজৰ নিজৰ প্ৰশংসা পাব।

৬ পিয় ভাই আৰু ভনী সকল, আপোনালোকৰ কাৰণে মই মোৰ নিজৰ আৰু আপল্লোৰ উদাহৰণ দি এই সকলো কথা ক'লো যাতে আপোনালোকে আমাৰ পৰা এই শিক্ষা পাই যে,

“শাস্ত্ৰত যি যি লিখা আছে তাক অতিক্ৰম কৰি যাব নালাগে।”

আপোনালোকৰ কোনেও যেন এজনৰ পক্ষ হৈ আনজনৰ বিপক্ষে গৰ্ব নকৰে। ৭ কিয়নো আপুনি যে আন লোক সকলতকৈ বিশিষ্ট সেয়া কোনে দেখা পায়? ঈশ্বৰৰ পৰা যি দান হিচাপে পোৱা নাই, তেনে কি বস্তুৱেই বা আপোনাৰ আছে? আপুনি যেতিয়া দান হিচাপে পাই, তেতিয়া দান যেন পোৱা নাই, এনে দিব্ধাবোধ কৰি অহংকাৰ কিয় কৰে?

৮ আপোনালোকৰ যি প্ৰয়োজন সেই সকলো পাই আপোনালোক এতিয়া পূৰ্ণ হৈ আছে! এতিয়া আপোনালোক ধনবন্ত হৈছে! আমাক বাদ দিয়েই আপোনালোকে ৰাজত্ব পাইছে! অৱশ্যে, আপোনালোকে ৰাজত্ব পালে ভালই হয়, তেনেহলে আপোনালোকৰ সৈতে আমিও ৰাজত্ব পাব পাৰোঁ। ৯ কাৰণ, মোৰ ধাৰণা হয়, পাঁচনি সকল যি আমি, ঈশ্বৰে আমাক বধ কৰিবলৈ নিয়া লোকসকলৰ দৰে সমদলত শেষৰ শৰীত প্ৰদৰ্শন কৰি ৰাখিছে। আমি যেন জগতৰ, স্বৰ্গৰ দূতৰ আৰু মনুষ্যৰ আগত এক কৌতুকৰ পাত্ৰ হৈছোঁ। ১০ আমি খ্ৰীষ্টৰ অৰ্থে মূৰ্ছ হৈছো, কিন্তু আপোনালোক খ্ৰীষ্টত বুদ্ধিমন্ত হৈছে। আমি দুৰ্বল, কিন্তু আপোনালোক বলবন্ত। আপোনালোক মান্বয়ন্ত, কিন্তু আমি অনাদৃত। ১১ এই সময়লৈকে আমি ভোক আৰু পিয়াহত কষ্ট পাইছো। পিঙ্কনত আমাৰ জীৱ বস্তুৰ, আমাক নিষ্ঠুৰভাৱে আঘাত কৰা হৈছে, আমি গৃহহীন। ১২ আমি নিজ হাতেৰে কাম কৰি কঠোৰ পৰিশ্ৰম কৰিছোঁ। লোকে যেতিয়া আমাক নিন্দা কৰে, আমি আশীৰ্বাদ কৰিছোঁ; যেতিয়া তাড়না কৰে, আমি সহন কৰিছোঁ; ১৩ কোনোৱে অপবাদ দিলে, বিনম্ৰতাৰে কথা পাতো। এতিয়ালৈকে আমি যেন জগতৰ আৰ্জনা আৰু আটাইতকৈ মলিন বস্তুস্বৰূপ হৈ আছে।

১৪ মই আপোনালোকলৈ যে এইবোৰ কথা লিখি লাজ দিছোঁ, এনে নহয়; কিন্তু মোৰ পিয় সন্তান বুলি চেতনাহে দিছোঁ। ১৫ কিয়নো খ্ৰীষ্টত যদিও আপোনালোকৰ দহ হাজাৰ গুৰু থাকিব পাৰে, কিন্তু পিতৃ অনেক নাই; কাৰণ খ্ৰীষ্ট যীচুত শুভবাৰ্তাৰ দ্বাৰা ময়েই আপোনালোকৰ পিতৃস্বৰূপ হ'লো। ১৬ এতকে বিনয় কৰোঁ, আপোনালোক মোৰ অনুকাৰী হওক।

১৭ এই অভিপ্ৰায়েৰে মই তীমথিয়ক আপোনালোকৰ ওচৰলৈ পঠিয়াইছো। তেওঁ প্ৰভুত মোৰ পিয় আৰু বিশ্বাসী পুত্ৰ; তেওঁ আপোনালোক খ্ৰীষ্ট সম্বন্ধীয় মোৰ পছাবোৰ সোঁৱৰাই দিব, যিবোৰ শিক্ষা মই সকলো ঠাইতে সকলো মঙলীতে দি থাকোঁ। ১৮ মই আপোনালোকৰ ওচৰলৈ নাই যোৱা বাবে কোনো কোনো অহংকাৰী হৈ উঠিছে। ১৯ কিন্তু প্ৰভুৰ ইচ্ছা হ'লে, মই আপোনালোকৰ ওচৰলৈ সোনকালে যাম; তেতিয়া যি সকল অহংকাৰী হৈ উঠিছে, তেওঁলোকৰ কথা নহয়, কিন্তু পৰাক্ৰম জানিম। ২০ কিয়নো ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য কথাত নহয়, পৰাক্ৰমতহে হয়। ২১ আপোনালোকৰ কি ইচ্ছা? মই লাঠি লৈ তোমালোকৰ ওচৰলৈ যামনে? নে প্ৰেমেৰে আৰু মৃত্যুৰ আত্মাৰে যাম?

মঙলীত নৈতিক সমস্যা

১ আমি শুনিছো যে আপোনালোকৰ মাজত ব্যভিচাৰ আছে; যি ব্যভিচাৰী কাৰ্য অনা-ইছনী সকলৰ মাজতো নাই। এনেকি শুনিবলৈ পাইছো আপোনালোকৰ মাজৰ এজনে নিজৰ পিতৃৰ ভাৰ্যাকে ৰাখিছে। ২ আপোনালোকে তথাপি নিজৰ বিষয়ে অহংকাৰহে কৰি আছে! ইয়াৰ পৰিবৰ্তে আপোনালোকে জানো শোক কৰা উচিত নাছিল? এনে কৰ্ম যিজন ব্যক্তিয়ে কৰিছে, তেওঁক যেন আপোনালোকৰ মাজৰ পৰা বাহিৰ কৰি দিয়া হয়।

৩ শৰীৰেৰে অনুপস্থিত থাকিলেও, আত্মা মই আপোনালোকৰ লগত আছোঁ; যি ব্যক্তিয়ে এই প্ৰকাৰৰ কাৰ্য কৰিছে, উপস্থিত থকাৰ দৰে মই তেওঁৰ বিষয়ে বিচাৰ কৰিছোঁ। ৪ আপোনালোকে যেতিয়া আমাৰ প্ৰভু যীচুৰ নামেৰে একত্ৰিত হয়, মোৰ আত্মাও আমাৰ প্ৰভু যীচুৰ শক্তিৰে সেই ঠাইত থকাত মই এই মানুহৰ বিচাৰ কৰিলো। ৫ তেনেকুৱা মানুহক মাংসৰ বিনাশৰ অৰ্থে চয়তানৰ হাতত শোধাই দিয়া উচিত, যাতে প্ৰভু যীচুৰ দিনা তেওঁৰ আত্মাই পৰিত্ৰাণ পায়।

৬ আপোনালোকে অহংকাৰ কৰা ভাল নহয়; অলপ খমিৰে যে সনা পিঠাঙড়িৰ গোটেই লদা ফুলাই, ইয়াক আপোনালোকে নাজানে নে? ৭ নিজকে শুচি কৰি পুৰণি খমিৰ দূৰ কৰি পেলোৱা যাতে, আপোনালোক সনা পিঠাঙড়িৰ নতুন লদা হ'ব পাৰে - আপোনালোকতো এতিয়া খমিৰ নোহোৱা পিঠাৰ দৰে। পুৰণি খমিৰ দূৰ কৰক। কাৰণ আমাৰ নিস্তাৰ-পৰ্বৰ মেৰ পোৱালিকৰূপে যিজনক বলিদান কৰা হ'ল, তেওঁ খ্ৰীষ্ট। ৮ এতকে আহা, আমি পুৰণি খমিৰৰ পিঠাৰে অৰ্থাৎ পাপ স্বভাৱ আৰু দুষ্টতাৰে নহয়, কিন্তু সৰলতা আৰু সত্যতাৰ খমিৰবিহীন পিঠাৰে আমি পৰ্ব পালন কৰোঁক।

৯ মই মোৰ পত্ৰত লিখিছিলো যে, আপোনালোকে যেন ব্যভিচাৰী মানুহৰে সৈতে আলাপ-ব্যৱহাৰ নকৰে। ১০ কিন্তু সেই বুলিয়েই যে এই জগতৰ ব্যভিচাৰী, লোভী, প্ৰৱঞ্চক বা মূৰ্তিপূজক লোক সকলৰ সৈতে একেবাৰে আলাপ-ব্যৱহাৰ কৰিব নালাগে, এনে নহয়; কাৰণ সেয়ে হ'লে, আপোনালোক জগতৰে বাহিৰ হ'ব লগা হ'ব। ১১ কিন্তু মই এতিয়া আপোনালোকলৈ

লিখিছোঁ যে, খৰীষ্টত ভাই বা ভনী বুলি পৰিচিত কোনো মানুহ যদি ব্যভিচাৰী, লুভীয়া, মূৰ্তিপূজক, নিন্দক, মতলীয়া, প্ৰৱৰঞ্চক হয়, তেন্তে তেওঁৰে সৈতে আলাপ-ব্যৱহাৰ, এনে কি, খোৱা বোৱাও নকৰিব।

১২ কাৰণ মঙলীৰ বাহিৰৰ মানুহৰ বিচাৰ কৰিবলৈ মোৰ কি দৰকাৰ? মঙলীৰ ভিতৰৰ মানুহৰ বিচাৰ জানো আপোনালোকে নকৰে? ১৩ কিন্তু বাহিৰৰ মানুহৰ বিচাৰ ঈশ্বৰেহে কৰে।

“আপোনালোকৰ মাজৰ পৰা সেই দুষ্ট লোকক বাহিৰ কৰি দিয়ক।” †

বিবাদ আৰু ব্যভিচাৰবিষয়ক কথা

৬ ১ আপোনালোকৰ মাজত কাৰোবাৰ যদি আন এজনৰ বিৰুদ্ধে কোনো অভিযোগ কৰাৰ কাৰণ থাকে, তেন্তে তেওঁ কোন সাহসত ঈশ্বৰৰ পবিত্ৰ লোকৰ ওচৰলৈ নাযায়, এজন অবিশ্বাসী বিচাৰকৰ অৰ্থাৎ অধৰ্মী লোকৰ কাষলৈ গৈ বিচাৰৰ সমাধান বিচাৰে? ২ আপোনালোকে জানো নাজানে, যে ঈশ্বৰৰ পবিত্ৰ লোক সকলেই জগতৰ সোধ-বিচাৰ কৰিব? যেতিয়া আপোনালোকেই জগতৰ বিচাৰ কৰিব, তেনেহলে এতিয়া আপোনালোকে জানো অতি সামান্য বিষয়বোৰ বিচাৰ কৰিব নোৱাৰে? ৩ আপোনালোকে নাজানে নেকি যে, আমি স্বৰ্গৰ দূত সমূহৰো বিচাৰ কৰিম? যদি সেয়ে হয়, তেনেহলেতো এই জীৱন সম্পৰ্কীয় বিষয়বোৰ অতি সাধাৰণ কথা। ৪ এতেকে আপোনালোকৰ দ্বাৰায়েই যদি দৈনিক জীৱন সম্পৰ্কীয় বিষয়বোৰৰ সোধ-বিচাৰ কৰা হয়, তেনেহলে যি সকল মঙলীৰ লোক নহয়, এনে লোকক আপোনালোকে কিয় বিচাৰকৰ আসনত বহুৱাই? ৫ আপোনালোকক লাজ দিবৰ কাৰণে মই এই কথা কৈছোঁ। আপোনালোকৰ মাজত সচাই এনে কোনো জ্ঞানৱান লোক এজনো নাই নেকি, যি জনে ভাই, ভনী সকলৰ মাজত বিবাদ হ'লে, সেইবোৰ সোধ-বিচাৰ কৰি নিষ্পত্তিৰ বাবে ঠাৱৰ কৰিব পাৰে? ৬ কিন্তু তাৰ সলনি এনেকুৱা হয় যে, এজন বিশ্বাসী ভায়ে আন বিশ্বাসী ভাইৰ বিৰুদ্ধে আদালতলৈ যায় গোচৰ দিয়ে, তাকো অবিশ্বাসী সকলৰ আগত।

৭ আপোনালোক খৰীষ্টিয়ান সকলে ইজনে সিজনৰ বিৰুদ্ধে গোচৰ দি আছে, তাতে এটাই প্ৰমাণ হয় যে আপোনালোক পৰাজিত হৈ আছে। তাতকৈ বৰঞ্চ অনযায় সহন নকৰে কিয়? নিজৰো হানি হবলৈ কিয় নিদিয়? ৮ কিন্তু তাৰ সলনি আপোনালোকে নিজেই অনযায় কৰি আছে আৰু আন লোকক ঠগাই আছে; তেওঁলোক আপোনালোকৰ নিজৰেই ভাই-ভনী।

৯ যিসকলে অধৰ্ম আচৰণ কৰে তেওঁলোক যে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ অধিকাৰী নহ'ব, সেই সেইবিষয়ে নাজানে নেকি? আপোনালোক ভ্ৰাৰ্শ্ব নহ'ব; যিসকল অনৈতিক যোনাচাৰত ব্যভিচাৰী, অধৰ্মী, মূৰ্তিপূজক, পৰস্তুৰীগামী, পুৰুষ বেশ্যা, পুংমৈথুনী আদি অভ্যাসত লিপ্ত হয়, ১০ যিসকল চোৰ, লুভীয়া, মতলীয়া, পৰনিন্দাকাৰক আৰু প্ৰতাৰক, তেওঁলোক ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ অধিকাৰী নহ'ব। ১১ আপোনালোকে কোনো কোনো তেনেকুৱা লোক আছিল; কিন্তু এতিয়া আমাৰ প্ৰভু যীচু খৰীষ্টৰ নামেৰে আৰু ঈশ্বৰৰ আত্মাৰে আপোনালোক ধৌত হ'ল, পবিত্ৰীকৃত হ'ল, আৰু ধাৰ্মিক বুলি গণিত হ'ল।

১২ “মোলৈ সকলো বিধান সন্মত”, কিন্তু সকলোৱেই হিতজনক নহয়। সকলো কৰিবলৈ মোৰ অধিকাৰ(মোলৈ সকলো অবাধ) আছে, কিন্তু একোৰে মই দাস নহ'ম। ১৩ “পেটৰ কাৰণেই আহাৰ; আহাৰৰ কাৰণেও পেট”; কিন্তু ঈশ্বৰে এই দুয়োকে লোপ কৰিব। তথাপি শৰীৰ ব্যভিচাৰৰ কাৰণে নহয়, প্ৰভুৰ কাৰণেহে আৰু প্ৰভুও শৰীৰৰ কাৰণেহে; ১৪ ঈশ্বৰে নিজৰ শক্তিয়ে প্ৰভুক তুলিলে আৰু আমাকো তুলিব। ১৫ আপোনালোকৰ শৰীৰ যে, খৰীষ্টৰ অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গ, ইয়াক আপোনালোকে নাজানে নে? তেনেহলে, খৰীষ্টৰ অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গবোৰ লৈ, বেশ্যাৰ দেহৰ সৈতে যুক্ত কৰিব নে? এনে নহওক। ১৬ যিজন বেশ্যাতে আসক্ত লোক, তেওঁ তাইৰে সৈতে এক-দেহ হয়, ইয়াক আপোনালোকে নাজানে নেকি? কিয়নো শাস্ত্ৰত আছে, “তেওঁলোক দুয়ো একদেহ হ'ব”। ১৭ কিন্তু যিজন প্ৰভুতে আসক্ত লোক, তেওঁ তেওঁৰ সৈতে এক-আত্মা হয়। ১৮ ব্যভিচাৰৰ পৰা পলাওক। মানুহে যি পাপ কাৰ্য কৰে, সেইবোৰ তেওঁৰ শৰীৰৰ বাহিৰত কৰে; কিন্তু যি কোনোৱে যৌনপাপ কৰে, তেওঁ নিজৰ শৰীৰৰ বিৰুদ্ধেই পাপ কৰে।

১৯ আপোনালোকৰ শৰীৰ যে ঈশ্বৰৰ মন্দিৰ আৰু ঈশ্বৰৰ পৰা পোৱা পবিত্ৰ আত্মা যে আপোনালোকৰ অন্তৰত থাকে, ইয়াক আপোনালোকে নাজানে নে কি? আপোনালোক এতিয়া নিজৰ নহয়। ২০ কিয়নো আপোনালোকক মূল্য দি কিনা হৈছে; এই হেতুকে আপোনালোকৰ শৰীৰৰ দ্বাৰা ঈশ্বৰক মহিমাম্বিত কৰক।

বিবাহবিষয়ক বিধান

৭ ১ আপোনালোকে মোলৈ যি বিষয়ে লিখিছিল, এতিয়া তাৰ উত্তৰ দিওঁ। এজন পুৰুষে বিয়া নকৰাই ভাল; ২ কিন্তু নানান ব্যভিচাৰ কাৰ্যত পৰীক্ষিত নহ'বলৈ প্ৰতিজন পুৰুষৰ নিজা ভাৰ্য্যা হওক আৰু প্ৰতিগৰাকী মহিলাৰ নিজা স্বামী হওক। ৩ শৰীৰৰ অধিকাৰ হিচাপে স্বামীয়ে ভাৰ্য্যাক আৰু সেইদৰে ভাৰ্য্যায়ো স্বামীক তেওঁৰ পাব লগীয়া দিয়ক। ৪ ভাৰ্য্যাৰ নিজৰ শৰীৰৰ ওপৰত কোনো ক্ষমতা নাই, স্বামীৰহে আছে; সেইদৰে স্বামীৰো নিজ শৰীৰৰ ওপৰত কোনো ক্ষমতা নাই, ভাৰ্য্যাৰহে আছে। ৫ আপোনালোকে ইজনে সিজনক শৰীৰৰ মিলনত বঞ্চিত নকৰিব; কেৱল প্ৰাৰ্থনা কৰাৰ বাবে দুয়োৱে এক পৰামৰ্শ হৈ

অলপ সময়র কারণে পৃথকে থাকিব পাৰে; পিছত পুনৰ একেলগে মিলিত হ'ব, যাতে ইন্দিয়ৰ আত্মসংঘমৰ অভাৱত চয়তানে আপোনালোকক পৰীক্ষাত নেপেলায়। ৬ মই এই সকলো কথা আপোনালোকক আজ্ঞাৰ দিয়াৰ দৰে যে কৈছো, এনে নহয়; কিন্তু অনুমতিহে মাথোন দিছোঁ। ৭ মোৰ ইচ্ছা, সকলোৱেই যেন মোৰ নিচিনা হয়। কিন্তু পূৰ্বতয়কে ঈশ্বৰৰ পৰা ভিন্ন ভিন্ন বৰদান পাইছে, এজনে এক প্ৰকাৰে, আন জনে আন প্ৰকাৰে।

৮ অবিবাহিত আৰু বিধৱাসকলক মই কওঁ, তেওঁলোকে মোৰ নিচিনাকৈ যদি থাকিব পাৰে, তেন্তে ভাল। ৯ কিন্তু ইন্দিয়-দমন কৰিব নোৱাৰিলে, বিয়া হোৱা উচিত; কিয়নো কামাগ্নিত জ্বলাতকৈ বিয়া কৰোৱাই ভাল।

১০ এতিয়া বিবাহিত লোকসকলক মই এই আজ্ঞা দিওঁ - অৱশ্যে মই নহয়, এই আজ্ঞা প্ৰভুৱেই, “কোনো ভাৰ্য্যাই যেন স্বামীক পৰিত্যাগ নকৰে।” ১১ কিন্তু যদি তেওঁ স্বামীক এৰি গুছি যায়, তেন্তে তেওঁ বিয়া নকৰাকৈ থকা উচিত অথবা তেওঁ যেন স্বামীৰ সৈতে মিলন হওক; — আৰু “স্বামীয়েও নিজ ভাৰ্য্যাক পৰিত্যাগ নকৰক।”

১২ এতিয়া আন সকলোলোকে অৱশ্যে প্ৰভুৱে নহয়, কিন্তু মইহে কওঁ, যদি কোনো ভাইৰ খৰীষ্টত বিশ্বাস নকৰা ভাৰ্য্যাক থাকে আৰু তেওঁ যদি স্বামীৰ সৈতে থাকিবলৈ সন্মত হয়, তেন্তে স্বামীয়ে তেওঁক পৰিত্যাগ নকৰক। ১৩ আকৌ কোনো মহিলাৰ যদি অবিশ্বাসী স্বামী থাকে আৰু সেই স্বামী যদি তেওঁৰ সৈতে থাকিবলৈ সন্মত হয়, তেন্তে তেওঁ যেন সেই স্বামীক পৰিত্যাগ নকৰে। ১৪ কিয়নো বিশ্বাসী ভাৰ্য্যাক যোগেদিয়ে সেই অবিশ্বাসী স্বামীয়ে আৰু বিশ্বাসী স্বামীৰ যোগেদিয়ে সেই বিশ্বাস নকৰা ভাৰ্য্যাই পবিত্ৰতা লাভ কৰে; এনে নহ'লে, আপোনালোকৰ সন্তানবোৰ অশুচি হ'লহেঁতেন; কিন্তু এতিয়া সিহঁত পবিত্ৰৰ সন্তান। ১৫ তথাপি অবিশ্বাসী সঙ্গীজনে বিশ্বাসীজনক যদি এৰি গুছি যায়, তেন্তে তেওঁ যাওঁক। এনে কথাত ভাই বা ভনী গৰাকী তেওঁলোকৰ পুৰতিজ্ঞাৰ বাধ্য-বাধকতাৰ কাৰণে দাসত্বত নাথাকিব। ঈশ্বৰে আমাক শান্তিৰে থাকিবৰ কাৰণে আমন্তৰণ কৰিছে। ১৬ হে বিশ্বাসী ভাৰ্য্যাক, তোমাৰ স্বামীক তুমি পৰিত্ৰাণ কৰাৰ পাৰিবা নে, সেই কথা তুমি কেনেকৈ জানা? হে বিশ্বাসী স্বামী, তোমাৰ ভাৰ্য্যাক তুমিও পৰিত্ৰাণ কৰাৰ পাৰিবা নে, সেই কথা তুমি কেনেকৈ জানা?

ঈশ্বৰৰ আহ্বান অনুসাৰে জীৱনযাপন কৰা

১৭ প্ৰভুৱে যাক যেনে দায়িত্ব দিছে আৰু ঈশ্বৰে যাক যিহঁলে আমন্তৰণ কৰিছে, পুৰতিজনে সেই অনুসাৰেই জীৱনযাপন কৰক। সকলো মঙলীতে মই এই নিয়ম কৰিছোঁ। ১৮ কোনোবা চুম্ব হোৱা অৱস্থাত আমন্তৰিত হৈছে নেকি? তেওঁ চুম্ব হোৱাতে থাকক; কোনোবা চুম্ব নোহোৱা অৱস্থাত আমন্তৰিত হৈছে নেকি? তেওঁৰ চুম্ব হোৱাৰ পুৰয়োজন নাই। ১৯ চুম্ব হওক বা নহওক, সেইটো গুৰুত্বপূৰ্ণ বিষয় নহয়, কিন্তু ঈশ্বৰৰ আজ্ঞা পালন কৰাই হ'ল সাৰ কথা। ২০ ঈশ্বৰে যাক যি অৱস্থাতে আমন্তৰণ কৰিছে, তেওঁ সেই অৱস্থাতে থাকক। ২১ যেতিয়া ঈশ্বৰে তোমাক আমন্তৰণ কৰিছিল, তেতিয়া তুমি দাস আছিলি নেকি? ইয়াকে লৈ একো চিন্তা নকৰিবা; অৱশ্যে যদি মুক্ত হোৱাৰ সুযোগ পোৱা, তাক গ্ৰহণ কৰা। ২২ দাস অৱস্থাত যি জনক প্ৰভুৱে আমন্তৰণ কৰিলে, তেওঁ প্ৰভুৰ মুক্ত লোক। সেইদৰে, যি জনক মুক্ত অৱস্থাত বিশ্বাসলৈ আমন্তৰণ কৰিলে, তেওঁ খৰীষ্টৰ দাস। ২৩ মূল্য দি আপোনালোকক কিনা হৈছে, সেয়ে মানুহৰ দাস নহ'ব। ২৪ ভাই-ভনী সকল, আমি প্ৰতিজন যি অৱস্থাত বিশ্বাসলৈ আমন্তৰিত হলো, আমি সেই অৱস্থাতে ঈশ্বৰে সৈতে থাকোঁহক।

বিবাহ বিষয়ক প্ৰশ্ন

২৫ যিসকলৰ বিয়া হোৱা নাই, তেওঁলোকৰ বিষয়ে মই প্ৰভুৰ পৰা কোনো আজ্ঞা পোৱা নাই; তথাপি এই বিষয়ত এজন বিশ্বাসযোগ্য লোক হিচাপে প্ৰভুৰ দয়াত মই নিজস্ব মত প্ৰকাশ কৰিছোঁ। ২৬ সেয়ে মোৰ ভাব হয়, বৰ্তমান এই সঙ্কটময় সময়ৰ কাৰণে এজন ব্যক্তিৰ পক্ষে তেওঁ যেনে আছে, তেনে থাকাই ভাল। ২৭ তুমি কোনো মহিলাৰে সৈতে পুৰতিজ্ঞাৰ দ্বাৰা বিবাহ বন্ধনত আছা নেকি? তেন্তে মুক্ত হ'বলৈ চেষ্টা নকৰিবা। তুমি ভাৰ্য্যাকৰ পৰা মুক্ত হৈ আছা নেকি অৰ্থাৎ অবিবাহিত? তেন্তে ভাৰ্য্যাক পাবলৈ চেষ্টা নকৰিবা। ২৮ কিন্তু তুমি যদি বিয়াও কৰোৱা, তাত তোমাৰ কোনো পাপ নহয়। কোনো কুমাৰীয়ে যদি বিয়া কৰাই, তেনেহলে তেৱোঁ পাপ নকৰে। কিন্তু যি সকলে বিয়া কৰাই, তেওঁলোকে জীৱনত নানা ধৰণৰ সমস্যাতে পৰিব লাগিব। মই এই সকলোৰে পৰা আপোনালোকক ৰেহাই দিব বিচাৰো।

২৯ কিন্তু, হে ভাই-ভনী সকল, মই ইয়াকে কওঁ, সময় কম। এতিয়াৰ পৰা যিসকলৰ ভাৰ্য্যাক আছে, তেওঁলোকে এনেভাৱে চলক যেন তেওঁলোকৰ ভাৰ্য্যাক নাই; ৩০ যিসকলে কৰন্দন কৰিছে, তেওঁলোকে এনেভাৱে চলক যেন কৰন্দন কৰা নাই; যিসকলে আনন্দ কৰিছে, তেওঁলোকে এনেভাৱে চলক যেন আনন্দ কৰা নাই; যিসকলে কোনো বস্তু কৰয় কৰিছে, তেওঁলোকে এনেভাৱে চলক যেন তেওঁলোকৰ নিজৰ একো নাই। ৩১ যিসকল জাগতিক বিষয়ত জড়িত, তেওঁলোকে যেন সম্পূৰ্ণভাৱে তাত আসক্ত নহয়; কাৰণ এই জগতৰ ধাৰা লুপ্ত হ'ব ধৰিছে।।

৩২ মই বিচাৰো, আপোনালোকে যেন চিন্তা-ভাৱনাৰ পৰা মুক্ত হৈ থাকিব পাৰে। অবিবাহিত জনে প্ৰভুৰ বিষয়বোৰ ভাৱে; তেওঁ চিন্তা কৰে কেনেকৈ তেওঁ প্ৰভুক সন্তুষ্ট কৰিব। ৩৩ কিন্তু বিবাহিত পুৰুষে সংসাৰৰ বিষয়বোৰ ভাৱে; তেওঁ চিন্তা কৰে কেনেকৈ ভাৰ্য্যাক সন্তুষ্ট কৰিব। ৩৪ তেওঁ ঈশ্বৰ আৰু ভাৰ্য্যাক দুয়ো দিশত ভাগ হয়। সেইদৰে এগৰাকী অবিবাহিতা বা কুমাৰী

মহিলাই প্ৰভুৰ বিষয়ে চিন্তা কৰে যেন তেওঁ দেহ আৰু আত্মাত পবিত্ৰ হয়। কিন্তু বিবাহিতা মহিলাই সংসাৰৰ বিষয়বোৰ ভাৱে; তেওঁ চিন্তা কৰে কেনেকৈ স্বামীক সন্তুষ্ট কৰিব। ৩৫ মই আপোনালোকৰ হিতৰ অৰ্থেই এই কথা কৈছোঁ। আপোনালোকৰ ওপৰত কোনো বিধি বোজা জাপি দিবলৈ নহয়, কিন্তু আপোনালোকে যেন শিষ্ট আচৰণ কৰে আৰু মনোযোগেৰে প্ৰভুত আসক্ত হৈ থাকে।

৩৬ তথাপি যদি কোনো মানুহৰ বোধ হয় যে তেওঁৰ কুমাৰী বাগদত্তাৰ প্ৰতি তেওঁ নয়ায় আচৰণ কৰা নাই, যদি তাইৰ বিয়াৰ বয়স পাৰ হৈ গৈছে আৰু যদি তেওঁৰ বিয়া হোৱাৰ অতি প্ৰয়োজন বোধ হয়, তেন্তে তেওঁ নিজৰ ইচ্ছা মতে তাইক বিয়া কৰক; তাত পাৰ নহয়। ৩৭ কিন্তু যদি তেওঁ বিয়া নকৰাবলৈ মনতে সিদ্ধান্ত লয়, তেনেহলে তেওঁৰ ওপৰত কোনো চাপ নাই। তেওঁ নিজৰ ইচ্ছাক নিয়ন্ত্ৰণ কৰিব পাৰে, আৰু তেওঁ যদি তাইক কুমাৰীভাৱে ৰাখিব বিচাৰে, তেনেহলে তেওঁ ঠিক কাৰ্যই কৰে। ৩৮ এতেকে যি জনে তেওঁৰ বাগদত্তা কুমাৰীক বিয়া কৰায়, তেওঁ ঠিক কাৰ্যই কৰে আৰু বিয়া নকৰা জনে তাতকৈয়ো ভাল কৰ্ম কৰে।

৩৯ স্বামী যিমান দিন জীৱিত থাকে, সিমান দিনলৈকে ভাৰ্য্যা তেওঁৰ বন্ধনত আবদ্ধ থাকে। কিন্তু তাইৰ স্বামীৰ মৃত্যু হ'লে তেওঁ মুক্ত; তেতিয়া তেওঁ যাকে ইচ্ছা কৰে, সেইজনলৈকে বিয়া হ'ব পাৰে; অৱশ্যে সেই লোক যেন প্ৰভুত বিশ্বাসকাৰী হয়। ৪০ কিন্তু মোৰ বিবেচনাত তাই যেনেকৈ আছে যদি তেনেকৈয়ে থাকে, তেন্তে আৰু অধিক সুখী হ'ব। মই ভাৱো যে মোতো ঈশ্বৰৰ আত্মা আছে।

দেৱতাৰ প্ৰসাদ সম্বন্ধে

১ এইবাৰ মই দেৱতাৰ মূৰ্তিলৈ উৎসৰ্গ কৰা প্ৰসাদৰ বিষয়ে কৈছোঁ। আমি জানো যে “আমাৰ সকলোৰে জ্ঞান আছে।” ১ জ্ঞানে অহংকাৰ জন্মায়, কিন্তু প্ৰেমে গঢ় দিয়ে। ২ যদি কোনোৱে কিবা বিষয়ত সকলো জানো বুলি ভাৱে, তেন্তে তেওঁ যিকপে জনা উচিত, সেইভাৱে এতিয়াও নাজানে। ৩ কিন্তু কোনোৱে যদি ঈশ্বৰক পেৰম কৰে, তেন্তে ঈশ্বৰে তেওঁক জানে।

৪ মূৰ্তিলৈ উৎসৰ্গ কৰা প্ৰসাদৰ খোৱাৰ বিষয়ে কওঁ; আমি জানো যে “জগত খনত দেৱতা বুলি আচলতে একোৱে নাই” আৰু “এজন ঈশ্বৰৰ বাহিৰে আন ঈশ্বৰ নাই।” ৫ কিয়নো স্বৰ্গতে হওক বা পৃথিৱীতে হওক, দেৱ-দেৱী বুলি কোৱা “বহুতো দেৱতা আৰু বহুতো প্ৰভু” থাকিলেও, ৬ কিন্তু আমাৰ কাৰণে একমাত্ৰ এজন পিতৃ ঈশ্বৰ আছে। তেওঁৰ পৰাই সকলো বস্তু হৈছে আৰু আমি তেওঁৰ কাৰণেই জীয়াই আছোঁ। আমাৰ প্ৰভুও মাত্ৰ এজন। তেওঁ যীচু খ্ৰীষ্ট। তেওঁৰ দ্বাৰাই সকলো সৃষ্ট আৰু আমিও জীয়াই আছোঁ।

৭ কিন্তু সকলোৰে এনে জ্ঞান নাই; কিয়নো কোনো লোকৰ পূৰ্বৰ মূৰ্তি-পূজাৰ অভ্যাস এতিয়ালৈকে থকাত, তেওঁলোকে দেৱতালৈ উৎসৰ্গ কৰা খোৱাবস্তু এতিয়াও প্ৰসাদ বুলি খায়; তাতে তেওঁলোকৰ বিবেক দুৰ্বল হোৱাত, সেয়ে অশুচি হয়।

৮ খোৱাবস্তুৰ দ্বাৰা আমি ঈশ্বৰৰ আগত গ্ৰহণযোগ্য নহওঁ। আমি নাখালেও আমাৰ ক্ষতি নহয় বা খালেও আমাৰ লাভ নহয়।

৯ কিন্তু সাৱধান! যিসকল বিশ্বাসত দুৰ্বল, আপোনালোকৰ এই স্বাধীনতা তেওঁলোকলৈ যেন উজুটি খুউৱা মূঢ়াস্বৰূপ নহয়।

১০ তোমাৰ জ্ঞান আছে; কিন্তু যিজনৰ বিবেক দুৰ্বল, তেওঁ যদি তোমাক দেৱতাৰ মন্দিৰত বহি প্ৰসাদ খোৱা দেখা পায়, তেন্তে তেওঁ জানো মূৰ্তিলৈ উৎসৰ্গ কৰা খোৱাবস্তু খাবলৈ উৎসাহিত নহ'ব? ১১ এইভাৱে তোমাৰ জ্ঞানৰ দ্বাৰা সেই দুৰ্বল বিবেকৰ ভাই বা ভনী, যাৰ কাৰণে খৰীষ্ট মৰিল, তেওঁ বিনষ্ট হয়। ১২ আপোনালোকে আপোনালোকৰ ভাই-ভনী সকলৰ বিৰুদ্ধে এইদৰে পাপ কৰি তেওঁলোকৰ দুৰ্বল বিবেকত আঘাত কৰিলে, আপোনালোকে খৰীষ্টৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰা হয়। ১৩ এতেকে খোৱাবস্তু যদি মোৰ ভাই-ভনীৰ বাবে বিধিনি স্বৰূপ হয়, তেনেহলে ভাই-ভনীৰ পাপৰ কাৰণ নহবলৈ মই পুনৰ কেতিয়াও মঙহ নাখাওঁ।

১ মই স্বাধীন নহয় নে? মই পঁচনি নহয় নে? আমাৰ প্ৰভু যীচুক মই জানো দেখা নাই? প্ৰভুত কৰা মোৰ কৰ্মৰ ফল আপোনালোকেই জানো নহয়? ২ মই আনলোকলৈ পঁচনি নহ'লেও, একমাত্ৰ আপোনালোকেই মোক পঁচনি পদ পোৱা লোক বুলি মানে; কিয়নো প্ৰভুত মই যে এজন পঁচনি তাৰ প্ৰমাণ আপোনালোকেই।

৩ আমাৰ সোধ-বিচাৰ কৰা সকলৰ বাবে, তেওঁলোকৰ ওচৰত আমাৰ উত্তৰ এয়ে। ৪ আমাৰ জানো ভোজন আৰু পান কৰাৰ অধিকাৰ নাই? ৫ অন্যান্য পঁচনি আৰু প্ৰভুৰ নিজৰ ভায়েক, ভনীয়েক সকলৰ লগতে কেফায়া যেনেকৈ কৰে, তেনেকৈ আমাৰ জানো কোনো বিশ্বাসীক ভাৰ্য্যা হিচাপে লগত লৈ যাবলৈ অধিকাৰ নাই? ৬ বাৰ্ণব্বা আৰু ময়েই কেৱল জীৱিকা নিৰ্ব্বাহ কৰিবৰ কাৰণে কাৰ্য কৰিব লাগে নেকি?

৭ কোন সৈনিকে নিজৰ খৰছত সৈন্যদলত থাকে? যি জনে দৰাক্ষাবাৰী পাতে তেওঁ কি তাৰ ফল নাখায়? এনে কোন আছে যি জনে পশুজাকক প্ৰতিপালন কৰে, কিন্তু তেওঁ তাৰ গাখীৰ পান নকৰে? ৮ মই মানুহৰ বিচাৰ বুদ্ধিৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰি জানো এই কথা কৈছোঁ? কিন্তু ঈশ্বৰৰ বিধানে জানো এই সকলো কথা নকয়?

৯ কাৰণ মোচিৰ বিধান-শাস্ত্ৰত লিখা আছে, “আপোনালোকে মৰণা মাৰোঁতে গৰুৰ মুখত মোখোৰা নাবাঙ্গিব” ঈশ্বৰে মাত্ৰ গৰুৰ কথা ভাবি এই কথা কৈছে নে? ১০ কিন্তু এনে নহয় আমাৰ কথা ভাৱিয়েই এই সকলো কৈছে, নহয়নে? শাস্ত্ৰত

আমার কারণেই এই সকলো লিখা হৈছে, কারণ যি জনে হাল বায় তেওঁ শস্য পোরা আশা কৰিয়েই হাল বায়; আৰু যি জনে মৰণা মাৰে, তেওঁ শস্যৰ পৰা খাদ্য পাবলৈ মৰণা মাৰে।^{১১} আমি আপোনালোকৰ কাৰণে আত্মিক কঠিয়া সিচি যদি আপোনালোকৰ পৰা মাংসিক শস্য দাওঁ, তেন্তে সেয়া জানো অধিক বেচি পোৱা হয়?

১২ যদি আপোনালোকৰ ওপৰত এই অধিকাৰ আনে দাবী কৰে, তেন্তে আমাৰ তাতকৈয়ো অধিক দাবী নাথাকিব নে? আমি আপোনালোকৰ ওপৰত এই অধিকাৰ কৰিব বিচৰা নাই, কিন্তু আমি সকলোৱে সহন কৰিছোঁ, যাতে খৰীষ্টৰ শুভবাস্তাত কোনো বাধা নজন্মো।^{১৩} আপোনালোকে জানে নে, যি সকলে পবিত্ৰ মন্দিৰত সেৱা কৰে তেওঁলোকে খোৱা বস্তু মন্দিৰৰ পৰা পায় আৰু যি সকলে নিতৌ যজ্ঞবেদীৰ ওপৰত নৈবেদ্য উৎসৰ্গ কৰে, তেওঁলোকে তাৰ ভাগ পায়।^{১৪} এইদৰে শুভবাস্তা প্ৰচাৰক সকলৰ কাৰণেও ঈশ্বৰে নিয়ম কৰিলে যে, তেওঁলোকৰ জীৱিকা সেই শুভবাস্তাৰ পৰাই হ'ব।

১৫ কিন্তু মই আপোনালোকলৈ এই অধিকাৰ প্ৰয়োগ কৰা নাই, আপোনালোকৰ পৰা তেনেধৰণৰ সহায় পাবলৈও লিখা নাই। এই বিষয়ত মই গৰ্ব কৰোঁ। কিয়নো কোনো লোকৰ দ্বাৰাই অৱহেলিত হোৱাতকৈ মই মৰাই ভাল।^{১৬} কাৰণ মই শুভবাস্তা প্ৰচাৰ কৰিলেও তাৰ বাবে গৰ্ব কৰা নাই, কাৰণ শুভবাস্তা প্ৰচাৰ কৰা মোৰ কৰ্তব্য, আৰু যদি মই শুভবাস্তা প্ৰচাৰ নকৰোঁ; তেতিয়াহলে এইটো মোৰ কাৰণে অতি সন্তাপৰ বিষয়।

১৭ কিয়নো মই যদি নিজৰ ইচ্ছাৰে প্ৰচাৰ কৰোঁ, তেন্তে মোৰ পুৰস্কাৰ আছে তথাপি মোৰ ওপৰত সেই দায়িত্ব আছে বাবেই মই কৰোঁ।^{১৮} তাতে মই কি পুৰস্কাৰ পাম? যেতিয়া আমি শুভবাস্তা প্ৰচাৰ কৰোঁ তেতিয়া এই শুভবাস্তা মই বিনামূলীয়াকৈ প্ৰচাৰ কৰোঁ। এনেদৰে প্ৰচাৰ কৰাৰ কাৰণে আমাৰ যি বেতন পোৱাৰ অধিকাৰ আছে, তাক আমি ব্যৱহাৰ কৰা নাই।

১৯ যদিও মই স্বাধীন, তথাপি মই নিজকে সকলোৱে দাস কৰিলো, যেন তাতে মই অনেক খৰীষ্টৰ কাৰণে জয় কৰিব পাৰো।^{২০} ইহুদী সকলক জয় কৰিবৰ কাৰণে, ইহুদী সকলৰ ওচৰত ইহুদীৰ নিচিনা হ'লো। যদিও মই বিধান নামানো; কিন্তু নিজে বিধানৰ অধিন হোৱা সকলক জয় কৰিবলৈ বিধানৰ অধিন হোৱা জনৰ নিচিনা হ'লো।

২১ বিধানৰ বাহিৰত যি সকল আছে, তেওঁলোকক জয় কৰিবলৈ মই বিধানৰ বাহিৰত থকা লোকৰ দৰে হ'লো। যদিও মই নিজে ঈশ্বৰৰ বিধানৰ বাহিৰত নহওঁ, কিন্তু খৰীষ্টৰ বিধানৰ অধিনত থাকো।^{২২} দুৰ্বলসকলক পাবলৈ, তেওঁলোকৰ ওচৰত দুৰ্বলসকলৰ দৰে দুৰ্বল হ'লোঁ; যাতে তেওঁলোকক উদ্ধাৰ কৰিব পাৰো।^{২৩} মই যি যি কৰোঁ, সেই সকলোকেই শুভবাস্তাৰ কাৰণে, অৰ্থাৎ আশীৰ্বাদৰ সহভাগী হ'বলৈহে কৰোঁ।

২৪ আপোনালোকে নাজানা নে, দৌৰ প্ৰতিযোগিতাত অনেকে দৌৰ মাৰে: কিন্তু এজনেহে বঁটা পায়? সেয়ে এনেকৈ দৌৰা যাতে পুৰস্কাৰ পাব পাৰা।^{২৫} আৰু যি মানুহে মালযুদ্ধ আদি কৰি খেলত জিকিবলৈ চেষ্টা কৰে, তেওঁলোকে সকলো ভাৱে ইন্দ্ৰিয় দমন কৰে। তেওঁলোকে বিনাশী কিৰীটি পাবলৈ তাক কৰে, কিন্তু আমি হ'লে, অবিনাশী কিৰীটি পাবলৈহে তাক কৰোঁ।^{২৬} এতেকে মই এক লক্ষ্য কৰি দৌৰ মাৰোঁ, কিন্তু লক্ষ্য নকৰাকৈ নহয়; মুষ্টিযুদ্ধ কৰোঁ, কিন্তু বায়ুত ঘোচা মৰাৰ দৰে নামাৰোঁ;^{২৭} কিন্তু লোকৰ আগত ঘোষণা কৰি, শেষত নিজে যেন ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিত অগৰাহ্য নহওঁ, এই কাৰণে মই নিজ শৰীৰকো ঘুচিয়াই বশ কৰি ৰাখিছোঁ।

সাৱধানতা আৰু ভৰাতু-পেৰম আদি

১০ হে প্ৰিয় ভাই আৰু ভনী সকল, আপোনালোকে নজনা কৈ থকা মোৰ ইচ্ছা নাই যে, আমাৰ পূৰ্ব-পুৰুষ সকল মেঘৰ তলত আছিল, আৰু সকলোৱেই সাগৰৰ মাজেদি পাৰ হৈছিল।^২ মোচিৰ অনুকাৰী আৰু সমৰ্পিত হোৱাত সকলোৱে মেঘ আৰু সাগৰত বাণ্ডাইজিত হ'ল।^৩ তেওঁলোক সকলোৱেই একে আত্মিক আহাৰ ভোজন কৰিছিল, ^৪ সকলোৱেই একে আত্মিক জল পান কৰিছিল। কিয়নো যি শিল তেওঁলোকৰ লগত গৈছিল, তাৰ পৰাই তেওঁলোকে পানীয় পান কৰিছিল; সেই শিলেই খৰীষ্ট।

^৫ তথাপি তেওঁলোকৰ অধিক ভাগ লোকৰ ওপৰত ঈশ্বৰ সন্তুষ্ট নহ'ল; কিয়নো তাৰ প্ৰমাণ এই যে, তেওঁলোকক অৰণ্যতে নিপাত কৰা হ'ল।

^৬ এই সকলো ঘটনা আমালৈ আৰ্হি স্বৰূপ হল; তেওঁলোকে যেনেকৈ কামনা কৰিছিল, আমিও যেন তেনেকৈ মন্দ বিষয়ৰ কামনা নকৰোঁ।

^৭ তেওঁলোকৰ মাজৰ কিছুমানে যেনেকৈ মূৰ্তিপূজক হৈছিল, আপোনালোক তেনে নহ'ব; সেই বিষয়ে এনেদৰে লিখা আছে: “মানুহবোৰে ভোজন-পান কৰিবলৈ বহিল আৰু পাছত যৌন কামনাৰে নাচিবলৈ উঠিল।”^৮ তেওঁলোকৰ কিছুমানে যেনেকৈ যৌন পাপ কৰাত; একে দিনাই একুৰি তিনি হাজাৰ মানুহ মৰা পৰিল, তেনেকৈ আমি ব্যভিচাৰ নকৰোঁইক।^৯ তেওঁলোকৰ কিছুমানে যেনেকৈ ঈশ্বৰক পৰীক্ষা কৰাত, সাপৰ দ্বাৰাই বিনষ্ট হ'ল, তেনেকৈ আমি যেন প্ৰভুক পৰীক্ষা নকৰোঁ।^{১০} তেওঁলোকৰ কিছুমান লোক অসন্তুষ্ট হৈ ধংসকাৰী স্বৰ্গৰ দূতৰ কবলত পৰি মৃত্যু হ'ল, আপোনালোক তেনেকৈ অসন্তুষ্ট নহবা।

^{১১} তেওঁলোকলৈ আৰ্হি স্বৰূপে এইবোৰ ঘটছিল; আৰু শেষৰ যুগৰ মানুহ যি আমি, আমাক চেতনা দিবলৈ লিখা আছে।^{১২} এই কাৰণে যি কোনোৱে ছিৰ আছে বুলি ভাবে, তেওঁ নপৰিবৰ বাবে সাৱধান হওক।^{১৩} যি যি প্ৰলোভন মানুহবোৰৰ মাজলৈ আহে, সেইবোৰৰ বাহিৰে আন পৰীক্ষা আপোনালোকলৈ ঘটা নাই; কিন্তু ঈশ্বৰ বিশ্বাসী; তেওঁ আপোনালোকলৈ শক্তিব

অতিৰিক্ত পৰীক্ষা ঘটাবলৈ নিদিব; কিন্তু আপোনালোকে যেন সহিব পাৰিব, তাৰ কাৰণে পৰীক্ষাৰ সৈতে সাৰিবলৈ উপায়ো কৰি দিব।

১৪ এই কাৰণে, হে মোৰ পিয়ৰ ভাই আৰু ভনী সকল সকলো প্ৰকাৰ মূৰ্তিপূজাৰ পৰা দূৰত থাকক। ১৫ মই আপোনালোকক বুদ্ধিমান যেন ভাবি কওঁ, আপোনালোকে নিজে মোৰ কথা বিবেচনা কৰি চাব। ১৬ আমি যি আশীৰ্বাদৰ পানপাত্ৰক আশীৰ্বাদ কৰোঁ, সেয়ে খ্ৰীষ্টৰ তেজৰ সহভাগিতা নহয় নে? আৰু যি পিঠা ভাজো, সেয়ে খ্ৰীষ্টৰ সহভাগিতা নহয় নে? ১৭ কিয়নো অনেক যি আমি, সকলোৱেই এক পিঠাত অংশ গ্ৰহণ কৰাৰ যোগেদি আমি অনেক লোক হলেও এক শৰীৰৰ ভাগী হলো।

১৮ ইস্ৰায়েল জাতিৰ কথা চিন্তা কৰক। চোৱা; যিলোকে উৎসৰ্গ কৰা বলিৰ মাংস খায়, তেওঁলোক বেদিৰ সহভাগী নহয় নে?

১৯ তেন্তে মই কি কথা কৈছোঁ? দেৱতালৈ উৎসৰ্গ কৰা প্ৰসাদৰ কোনো তাৎপৰ্য আছে নে? বা মূৰ্তিবোৰৰ কোনো বাস্তবতা আছে ?

২০ তেনে নহয়; কিন্তু অনা-ইহুদী লোকে যি যি বলিদান কৰে, তাক ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে নহয়, ভূত, পিশাচৰ উদ্দেশ্যেই কৰে, ইয়াকেহে কৈছোঁ; আৰু আপোনালোক ভূত, পিশাচৰ সহভাগী হোৱা মোৰ ইচ্ছা নাই। ২১ আপোনালোকে প্ৰভুৰ পান-পাত্ৰ আৰু ভূত, পিশাচৰ পান-পাত্ৰ, এই উভয়ত পান কৰিব নোৱাৰে; প্ৰভুৰ মেজ আৰু ভূত, পিশাচৰ মেজ এই উভয়ৰে ভাগীও হ'ব নোৱাৰে। ২২ নতুবা, আমি প্ৰভুৰ ঈৰ্ষা জন্মাব খুজিছোঁ নে কি? আমি জানো তেওঁতকৈ বলৱন্ত?

২৩ সকলো বিধান সন্মত, কিন্তু সকলোৱেই হিতজনক নহয়; সকলো অবাধ কিন্তু সকলোৱেই ধৰ্মত বৃদ্ধি নকৰে। ২৪ প্ৰতিজনে নিজৰ হিত নিবিচাৰি, পৰৰ হিত বিচাৰক। ২৫ যি কোনো বস্তু বজাৰত বেচে, দোষাদোষ জ্ঞানৰ কাৰণে একো নুসুধি-নুপুচি(বিচাৰ নকৰাকৈ) সেইবোৰ ভোজন কৰিব; ২৬ কিয়নো পৃথিৱী আৰু তাৰ পৰিপূৰ্ণতা প্ৰভুৰেই। ২৭ খ্ৰীষ্টত বিশ্বাস নকৰা সকলৰ কোনোৱে আপোনালোকক নিমন্ত্ৰণ কৰিলে, আপোনালোক যদি যাবলৈ সন্মত হয়, তেন্তে দোষাদোষ জ্ঞানৰ কাৰণে একো নুসুধি-নুপুচি(বিচাৰ নকৰাকৈ), যি কোনো বস্তু আপোনালোকৰ আগত থোৱা হয়, সেই বস্তুকে ভোজন কৰিব।

২৮ কিন্তু কোনোৱে যদি আপোনালোকক, “এয়ে বলি দিয়া আহাৰ হয় বুলি কয়,” তেন্তে সেই কথা জনোৱা জনৰ কাৰণে আৰু দোষাদোষ জ্ঞানৰ কাৰণে, সেই দৰব্য ভোজন নকৰিব। ২৯ দোষাদোষ জ্ঞান বুলি যে কৈছোঁ, সেয়ে আপোনাৰ নহয়, আনৰহে; কিয়নো মোৰ স্বাধীনতা অনযৰ দোষাদোষ জ্ঞানৰ দবাবাই কিয় সোধ-বিচাৰ কৰা হয়? ৩০ মই যদি কৃতজ্ঞতাৰে ভোজন কৰোঁ, তেন্তে যি বস্তুৰ কাৰণে ধন্যবাদ কৰোঁ, তাৰ কাৰণে মই নিশ্চিত হওঁ কিয়?

৩১ এতেকে আপোনালোকে ভোজন-পান আদি যি যি কৰ্ম কৰে, সকলোকে ঈশ্বৰৰ মহিমাৰ অৰ্থে কৰিব। ৩২ তেনেকৈ আপোনালোকো ইহুদী, কি গৰীক বা ঈশ্বৰৰ মণ্ডলী কাৰো বিধিনি জনক নহয় ৩৩ কিন্তু অনেকে পৰিত্ৰাণ পাবলৈ, মই নিজৰ হিত নিবিচাৰি আনৰ হিত বিচাৰি, সকলো বিষয়তে সকলোকে সন্তুষ্ট কৰোঁ। তাতে সকলোৱে পৰিত্ৰাণ পায়।

ঈশ্বৰৰ আৰাধনা বিষয়ক কথা

১ মই যেনেকৈ খ্ৰীষ্টৰ অনুকাৰী, আপোনালোকো তেনেকৈ মোৰ অনুকাৰী হওক।

২ আপোনালোকে সকলো বিষয়তে যে, মোক সোঁৱৰণ কৰি মই দিয়া বিধিবোৰ পালন কৰি আছে, তাৰ কাৰণে আপোনালোকৰ প্ৰশংসা কৰিছোঁ। ৩ কিন্তু খ্ৰীষ্ট যে প্ৰত্যেক পুৰুষৰ মূৰস্বৰূপ, পুৰুষ মহিলাৰ মূৰস্বৰূপ আৰু ঈশ্বৰ খ্ৰীষ্টৰ মূৰস্বৰূপ, ইয়াক যেন আপোনালোকে জানে, এই মোৰ ইচ্ছা। ৪ যি কোনো পুৰুষে মূৰ টাকি প্ৰাৰ্থনা কৰে, বা ঐশ্বৰিক ভাবোক্তি প্ৰচাৰ কৰে, তেওঁ নিজৰ মূৰ অমৰ্য্যাদা কৰে। ৫ কিন্তু যি কোনো মহিলাই উদং মূৰে প্ৰাৰ্থনা কৰে, বা ভাবোক্তি প্ৰচাৰ কৰে, তেওঁ নিজৰ মূৰ অমৰ্য্যাদা কৰে; কিয়নো তেওঁৰ মূৰ খুকুৱাৰ নিচিনা হয়। ৬ কাৰণ মহিলাই যদি ওৰণি নলয়, তেন্তে চুলিও কটা যাওঁক; কিন্তু চুলি কটা বা মূৰ খুকুৱা যদি লাজৰ কথা হয়, তেন্তে তেওঁ ওৰণি লওঁক। ৭ কিয়নো পুৰুষ ঈশ্বৰৰ প্ৰতিমূৰ্তি আৰু গৌৰৱ স্বৰূপ হোৱাত, ওৰণি লোৱা তেওঁৰ উচিত নহয়; কিন্তু মহিলা হ'লে পুৰুষৰহে গৌৰৱ। ৮ কিয়নো পুৰুষ মহিলাৰ পৰা নহয়, কিন্তু মহিলাহে পুৰুষৰ পৰা হ'ল।

৯ কাৰণ মহিলাৰ কাৰণে পুৰুষ নহয়, পুৰুষৰ কাৰণেহে মহিলাক স্বৰ্জা হৈছিল। ১০ সেয়েহে স্বৰ্গৰ দূত সকলৰ কাৰণে মহিলা সকলে নিজৰ মূৰত ক্ষমতাৰ চিন ৰখা কৰ্তব্য।

১১ তথাপি যি কি নহওক, প্ৰভুত, মহিলাৰ অবিহনে পুৰুষ স্বাধীন নহয়, পুৰুষৰ অবিহনে মহিলাও স্বাধীন নহয়। ১২ কিয়নো যেনেকৈ পুৰুষৰ পৰা মহিলা আহিলা তেনেকৈ পুৰুষো মহিলাৰ দবাবাই আহিল; কিন্তু সকলোৱে ঈশ্বৰৰ পৰাহে আহিল। ১৩ আপোনালোকে মনতে বিচাৰ কৰি চাওক, মহিলা মানুহে উদং মূৰেৰে ঈশ্বৰৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰা উচিত নে? ১৪ প্ৰকৃতিয়ে নিজেও আপোনালোকক নিশিকায় নে যে, পুৰুষৰ দীঘল চুলি হোৱা তেওঁলৈ অনাদৰজনক? ১৫ কিন্তু মহিলাৰ দীঘল চুলি হোৱাই তেওঁলৈ গৌৰৱজনক; কিয়নো সেই দীঘল চুলি ওৰণিৰ অৰ্থে দিয়া হ'ল। ১৬ কিন্তু কোনোৱে যদি বাদবিবাদলৈ মন কৰে, তেন্তে ঈশ্বৰৰ মণ্ডলীবোৰৰ আৰু আমাৰো এনে কোনো দস্তৰ নাই।

প্ৰভুৰ-ভোজৰ বিষয়ে উপদেশ

১৭ এই আদেশৰ লগত আৰু এটা কথা কওঁ, এই কথাটো মই প্ৰশংসা নকৰোঁ; সেই কথা এই, আপোনালোকে ভাললৈ নহয়, বেয়ালৈহে গোট খায়। ১৮ কাৰণ প্ৰথমে যেতিয়া আপোনালোক মঙলীত গোট খায়, তেতিয়া আপোনালোকৰ মাজত ভিন ভিন দল হয়, ইয়াকে মই শুনিছোঁ আৰু কিছু কিছু বিশবাসো কৰিছোঁ। ১৯ কিয়নো আপোনালোকৰ মাজৰ পৰীক্ষা-সিদ্ধ মানুহবোৰ প্ৰকাশিত হ'বলৈ, আপোনালোকৰ মাজত নানা মতো হ'ব লাগে। ২০ তাতে আপোনালোক যেতিয়া একে ঠাইতে গোট খায়, তেতিয়া প্ৰভুৰ ভোজ ভোজন কৰা নহয়; ২১ কিয়নো ভোজন কৰোঁতে, প্ৰতিজনে আনৰ আগেয়ে নিজৰ নিজৰ ভোজহে গ্ৰহণ কৰে; তাতে কোনো জনৰ ভোক থাকে, কোনো জন মতলীয়া হয়। ২২ তেন্তে ভোজন-পান কৰিবলৈ, আপোনালোকৰ নিজ নিজ ঘৰ নাই নে? নাইবা ঈশ্বৰৰ মঙলীক হয়েজ্ঞান কৰি, দীনহীনসকলক লাজ দিয়া নে? মই আপোনালোকক কি ক'ম? এই কথাটো আপোনালোকক প্ৰশংসা কৰিম নে? আপোনালোকৰ প্ৰশংসা নকৰোঁ।

২৩ কিয়নো যি শিক্ষা মই প্ৰভুৰ পৰা পাই আপোনালোকক দিলোঁ, সেয়ে এই, 'প্ৰভু যীচুক যি ৰাতি শতৰূৰ হাতত শোখাই দিয়া হৈছিল, ২৪ সেই ৰাতিয়েই তেওঁ পিঠা লৈ, ধন্যবাদ কৰি ভাঙি ক'লে, "তোমালোকৰ কাৰণে এই মোৰ শৰীৰ যি তোমালোকৰ বাবে ভঙা হ'ব; মোক সুঁৰিবৰ অৰ্থে, তোমালোকে ইয়াকে কৰিবা।"

২৫ এইদৰে ভোজনৰ পাছত, তেওঁ পান-পাতৰকো লৈ ক'লে, "এই পান-পাতৰ মোৰ তেজৰ দ্বাৰাই হোৱা নতুন নিয়ম; তোমালোকে যিমানবাৰ ইয়াক পান কৰা, সিমানবাৰ মোক সুঁৰিবৰ অৰ্থে, ইয়াকে কৰিবা।" ২৬ কিয়নো আপোনালোকে যিমানবাৰ এই পিঠা খায় আৰু এই পাতৰত পান কৰে, প্ৰভু নহালৈকে সিমানবাৰ আপোনালোকে তেওঁৰ মৃত্যু প্ৰচাৰ কৰি আছে।

২৭ এতেকে যি কোনোৱে অযোগ্যৰূপে প্ৰভুৰ সেই পিঠা খায় বা সেই পাতৰত পান কৰে, তেওঁ প্ৰভুৰ শৰীৰ আৰু তেজৰ দোষী হ'ব। ২৮ কিন্তু মানুহে নিজে নিজৰ পৰীক্ষা কৰি, পাছে সেই পিঠা ভোজন কৰক আৰু সেই পাতৰত পান কৰক। ২৯ কিয়নো যি কোনোৱে সেই শৰীৰ বিবেচনা নকৰি ভোজন-পান কৰে, তেওঁ নিজ দণ্ড ভোজন-পান কৰে। ৩০ এই কাৰণে আপোনালোকৰ মাজত বহুত মানুহ দুৰ্বলী আৰু ৰোগীয়া; আৰু বহুত মানুহ নিদিৰত হ'ল।

৩১ কিন্তু আমি নিজৰ বিচাৰ নিজে ঠাৱৰ কৰা হ'লে, আমাৰ বাবে দণ্ডজ্ঞা নহলহেঁতেন। ৩২ কিন্তু যাতে আমি জগতৰে সৈতে দণ্ড নাপাম, এই কাৰণে আমাৰ সোধ-বিচাৰ হোৱাত প্ৰভুৰ পৰা শাস্তি পাইছোঁ।

৩৩ এতেকে, হে মোৰ ভাই সকল, আপোনালোকে যেতিয়া ভোজন-পান কৰিবলৈ গোট খায়, তেতিয়া ইজনে সিজনলৈ বাট চাই থাকিব ৩৪ আৰু আপোনালোকৰ গোট খোৱাটো যেন দণ্ডৰ কাৰণ নহয়, এই কাৰণে কোনো জনৰ ভোক লাগে যদি, তেওঁ ঘৰতে খাওক। অৱশিষ্ট কথাবোৰৰ বিষয়ে, মই গ'লেহে দিহা দিম।

পবিত্ৰৰ আত্মাৰ নানাবিধ বৰ প্ৰদান

১ হে ভাই সকল, আত্মিক বৰৰ বিষয়ে আপোনালোকে নজনা কৈ থকা মোৰ ইচ্ছা নাই। ২ আপোনালোকে জানে, যেতিয়া আপোনালোক অনা-ইছদী আছিল, তেতিয়া নিবৰ্বাক মূৰ্তিবোৰৰ ওচৰলৈ গৈছিল। ৩ এই কাৰণে মই আপোনালোকক জনাইছোঁ যে, ঈশ্বৰৰ আত্মাৰে কথা কওঁতা কোনেও "যীচুক শাপগৰস্থ বুলি নকয়; আৰু পবিত্ৰৰ আত্মাৰ দ্বাৰাই নহ'লে, কোনেও "যীচুক প্ৰভু বুলিব নোৱাৰে।"

৪ নানা প্ৰকাৰৰ আত্মিক বৰ আছে, কিন্তু আত্মা একে; ৫ আৰু পৰিচৰ্যা অনেক বিধ কিন্তু প্ৰভু একে; ৬ কৰ্মসাধক গুণো অনেক বিধ, কিন্তু ঈশ্বৰ এক, তেওঁ সকলোতে সকলো কৰ্মৰ সাধনকৰ্তা।

৭ কিন্তু হিতৰ কাৰণে প্ৰতিজনকে আত্মা-প্ৰকাশক গুণ দিয়া হৈছে। ৮ তাতে আত্মাৰ দ্বাৰাই এজনক বুদ্ধিৰ কথা, একে আত্মাৰ ইচ্ছা অনুসাৰে আন জনক জ্ঞানৰ কথা, ৯ একে আত্মাৰে আন জনক বিশ্বাস দিয়া হৈছে; সেই একে আত্মাৰ দ্বাৰাই কোনোক সুস্থ কৰিব পৰা বৰ, ১০ আন কোনো জনক পৰাক্ৰমকাৰ্য সাধন কৰিবলৈ, আন কোনোক ভাববাণী ক'বৰ, আন কোনোক আত্মাবোৰ বিচাৰ কৰিবৰ, আন কোনোক নানাবিধ ভাষা ক'বৰ, আৰু আন কোনোক নানা ভাষাৰ অৰ্থ প্ৰকাশ কৰিবৰ শক্তিৰূপ বৰ দিয়া হৈছে; ১১ কিন্তু সেই একমাত্ৰৰ আত্মাই যাকে যি বৰ দিবলৈ মন কৰে, সেয়াই তেওঁক ভাগ বাঁট দি, সেই সকলোকে সাধন কৰিছে।

১২ কিয়নো যেনেকৈ শৰীৰ এক আৰু তাৰ অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গ অনেক, কিন্তু সেই শৰীৰৰ সকলো অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গ অনেক হ'লেও এক শৰীৰ হয়, তেনেকৈ খৰীষ্টও। ১৩ কাৰণ আমি ইছদী হওঁ বা গৰীক হওঁ, দাস হওঁ বা স্বাবাধীন হওঁ, সকলোৱেই এক শৰীৰ হবলৈ এক আত্মাত বাঙাইজিত হ'লোঁ; আৰু সকলোৱে এক আত্মা পান কৰিবলৈ পালোঁ।

১৪ কিয়নো শৰীৰ এক অঙ্গ নহয়, কিন্তু অনেক। ১৫ ভৱিয়ে যদি কয়, মই হাত নোহোৱা কাৰণে শৰীৰৰ অংশ নহওঁ, তেন্তে সি সেই কাৰণে শৰীৰৰ অংশ নহয়, এনে নহয়। ১৬ আৰু কাৰ্ণেও যদি কয়, মই চকু নোহোৱা কাৰণে শৰীৰৰ অংশ নহওঁ, তেন্তে সি সেই কাৰণে যে শৰীৰৰ অংশ নহয়, এনে নহয়। ১৭ গোটেই শৰীৰেই চকু হোৱা হ'লে, শৰণ ক'ত হ'লহেঁতেন? আৰু গোটেইটো শৰণ হোৱা হ'লে, ঘৰাণ ক'ত হ'লহেঁতেন?

১৮ কিন্তু এতিয়া ঈশ্বৰে নিজ ইচ্ছামতে অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গবোৰক, এনে কি, সেইবোৰৰ প্ৰত্যেকক শৰীৰত লগাই দিলে। ১৯ নতুবা আটাইবোৰ অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গ এক অঙ্গ হোৱা হ'লে, তেতিয়া শৰীৰ ক'ত হ'লহেঁতেন? ২০ কিন্তু এতিয়া অনেক অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গ হলেও, শৰীৰ এক।

২১ আৰু তোমাত মোৰ প্ৰয়োজন নাই বুলি চকুৱে হাতক ক'ব নোৱাৰে; বা তোমালোকত মোৰ প্ৰয়োজন নাই বুলি মূৰে ভৰি দুখনক ক'ব নোৱাৰে। ২২ কওক ছাৰি, শৰীৰৰ যি যি অঙ্গ আন অঙ্গতকৈ দুৰ্বল বোধ হয়, সেই সকলো অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গও প্ৰয়োজনীয়হে হয় ২৩ শৰীৰৰ যি যি অঙ্গ আনতকৈ অনাদৰণীয় জ্ঞান কৰোঁ, সেইবোৰক অধিক আদৰেৰে ভূষিত কৰোঁ; ২৪ আৰু আমাৰ কুৰূপ অঙ্গবোৰেও অধিক শোভা পায়। কিন্তু আমাৰ সুৰূপ অঙ্গবোৰৰ একো প্ৰয়োজন নাই।

২৫ কিন্তু শৰীৰত যেন বিভেদ নহয়, বৰং অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গবোৰে পৰস্পৰে হিত চিন্তা কৰে, এই কাৰণে ঈশ্বৰে অনাদৰণীয়টোক অধিক আদৰণীয় কৰি, শৰীৰ সংগঠিত কৰিলে। ২৬ তাতে এক অঙ্গই দুখ পালে, তাৰে সৈতে সকলো অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গই দুখ পায়; আৰু এক অঙ্গয় মৰ্য্যদা পালে, তাৰে সৈতে সকলো অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গই আনন্দ কৰে। ২৭ আপোনালোক খৰীষ্টৰ শৰীৰ আৰু একো একোজনোই এক এক অঙ্গ স্বৰূপ।

২৮ আৰু ঈশ্বৰে মণ্ডলীত প্ৰথমে পাঁচনি সকলক, দ্বিতীয়তে ভাববাদী সকলক, তৃতীয়তে উপদেশক সকলক স্থাপন কৰিলে; তাৰ পাছত পৰাক্ৰম কাৰ্য্যবোৰ, তাৰ পাছত সুস্থ কৰিব পৰা বৰ, উপকাৰ, শাসন-পদ আৰু নানা ভাষা দিলে। ২৯ সকলোৱেই পাঁচনি নে? সকলোৱেই ভাববাদী নে? সকলোৱেই উপদেশক নে? সকলোৱেই পৰাক্ৰমকাৰ্য্য কৰোঁতা নে?

৩০ সকলোৱেই সুস্থ কৰিব পৰা বৰ পাইছে নে? সকলোৱেই পৰভাষা কয় নে? সকলোৱেই অৰ্থ বুজাই দিয়ে নে? ৩১ কিন্তু উত্তম উত্তম বৰলৈ হাবিয়াহ কৰা; তথাপি তাতকৈয়ো এক উত্তম পথ মই আপোনালোকক দেখুৱাওঁ।

প্ৰেমৰ উৎকৃষ্টতা

১৩ ১ যদিও মই মানুহৰ বা স্বৰ্গ দূতৰ ভাষাৰে কথা কওঁ, তথাপি মোৰ প্ৰেম নাথাকিলে, মই কেৱল বাজি থকা কাঁহ, বা বাদ্য কৰি থকা তালস্বৰূপ হৈছোঁ। ২ মই যদি ভাববাণী পাওঁ, সকলো নিগূঢ়-তত্ত্ব আৰু সকলো বিদ্যা জানো আৰু পৰ্বত আতৰাৰ পৰা মোৰ যদি এনে বিশ্বাসো থাকে, তথাপি মোৰ প্ৰেম নাথাকিলে, মই একো নহওঁ। ৩ আৰু দৰিদ্ৰক খুৱাবলৈ যদি মোৰ সৰ্বস্ব বয়য় কৰোঁ আৰু পুৰি ভয় হ'বলৈ মোৰ শৰীৰকো শোখাই দিওঁ, তথাপি মোৰ প্ৰেম নাথাকিলে, তাত মোৰ একো লাভ নাই।

৪ প্ৰেম সহনশীল আৰু স্নহশীল; প্ৰেমে হিংসা নকৰে বা গৰ্ব নকৰে; ই অহংকাৰী বা অশিষ্টাচাৰী নহয়, ৫ ই নিজৰ লাভ নিবিচাৰে, সহজে কুপিত নহয় আৰু ই অন্যায়ে আচৰণ নকৰে। ৬ ই অধাৰ্মিকতাত আনন্দ নকৰে, কিন্তু সত্যতাত আনন্দ কৰে, ৭ প্ৰেমে সকলোকে আকোৱালি লয়, সকলোকে বিশ্বাস কৰে, সকলোকে আশা কৰে আৰু সকলোকে সহ্য কৰে।

৮ প্ৰেম কেতিয়াও লুপ্ত নহ'ব; কিন্তু ভাববাণী হ'লে, লোপ হ'ব; পৰভাষা হ'লে, সেইবোৰ গুচিব; জ্ঞান হ'লে, সেই জনো লুপ্ত হ'ব। ৯ কিয়নো আমাৰ জ্ঞান খণ্ডমাত্ৰ আৰু আমাৰ ভাবোক্তিও খণ্ডমাত্ৰ; ১০ কিন্তু সম্পূৰ্ণতা উপস্থিত হ'লে, সেই খণ্ডবোৰ লুপ্ত হ'ব। ১১ যেতিয়া মই শিশু আছিলো, তেতিয়া শিশুৰ নিচিনাকৈ কথা কৈছিলোঁ, শিশুৰ দৰে ভাবিছিলোঁ, শিশুৰ দৰে বিবেচনাও কৰিছিলোঁ যেতিয়া বয়স পালোঁ, তেতিয়াৰ পৰা শিশুৰ সকলো কথা এৰিলোঁ। ১২ কিয়নো এতিয়া আমি দৰ্পণত দেখাৰ দৰে, অস্পষ্টকৈ দেখিছোঁ; কিন্তু তেতিয়া মুখা-মুখিকৈ দেখিম। এতিয়া মোৰ জ্ঞান খণ্ডমাত্ৰ; কিন্তু তেতিয়া, মই যেনেকৈ সম্পূৰ্ণকৈ জনা হ'লোঁ, তেনেকৈ সম্পূৰ্ণ ৰূপত জানিম। ১৩ কিন্তু এতিয়া তিনিটা বিষয় আছে: বিশ্বাস, আশা, প্ৰেম, কিন্তু এই কেইটাৰ মাজত প্ৰেমেই শ্ৰেষ্ঠ।

আত্মিক দানৰ বিষয়

১৪ ১ আপোনালোকে প্ৰেমৰ পাছে পাছে যাওঁক; আৰু আত্মিক বৰবোৰলৈ একান্ত মনেৰে হাবিয়াহ কৰক, বিশেষকৈ ঐশ্বৰিক ভাবোক্তি প্ৰচাৰ কৰিবৰ হাবিয়াহ কৰক। ২ কিয়নো যি জনে বিশেষ কথা কোৱাৰ ক্ষমতা পাইছে, তেওঁ কোনো মানুহৰ সতে নহয় ঈশ্বৰৰ সতেহে কথা কয়; কাৰণ তেওঁ কি কথা কয় কোনেও নুবুজে, কিন্তু তেওঁ আত্মাৰ দ্বাৰাই নিগূঢ়-তত্ত্ববোৰৰ বিষয়ে কয়। ৩ কিন্তু যি জনে ঐশ্বৰিক ভাবোক্তি প্ৰচাৰ কৰে, তেওঁ মানুহবোৰক ধাৰ্মিকতাত বৃদ্ধি কৰিবলৈ আৰু আশ্বাস আৰু শান্তবনা দিবলৈ কথা কয়। ৪ যি জনৰ পৰভাষা কবলৈ ক্ষমতা আছে, তেওঁ নিজকে ধৰ্ম্মত বৃদ্ধি কৰে; কিন্তু যি জনে ঐশ্বৰিক ভাবোক্তি প্ৰচাৰ কৰে, তেওঁ মণ্ডলীক গঢ়ি তোলে।

৫ আপোনালোকে যেন পৰভাষা কয়, এই মোৰ ইচ্ছা; কিন্তু তাতকৈ ভাবোক্তি যেন প্ৰচাৰ কৰে, ইয়ালৈ মোৰ বৰ ইচ্ছা; আৰু পৰভাষা কোৱা জনে, মণ্ডলীয়ে ধৰ্ম্মত বৃদ্ধি পাবলৈ যদি অৰ্থ নুবুজায়, তেতিয়া এনে জনতকৈ ভাবোক্তি প্ৰচাৰ কৰা জন শ্ৰেষ্ঠ।

৬ এতিয়া, হে পিৰয় ভাই আৰু ভনী সকল, মই আপোনালোকৰ ওচৰলৈ গৈ যদি পৰভাষা কওঁ, কিন্তু আপোনালোকৰ ওচৰত গৈ প্ৰকাশিত সত্য জ্ঞান বা ভাববাণী বা কোনো শিক্ষা বিষয়ে যদি নকওঁ, তেতিয়া আপোনালোকৰ কিবা লাভ হবনে?

৭ শ্বদ কৰা নিষ্প্ৰাণ বস্ত্ৰৰ মাজতো বাঁহী হওক, বা বীণা হওক, শূৰলা স্বৰ সৃষ্টি কৰি স্পষ্ট কৈ শূৰলা ধ্বনিত যদি নাবাজে, তেন্তে বাঁহীৰে বা বীণাৰে কি সুৰ বজোৱা হয়, সেই বিষয়ে কেনেকৈ জনা যাব? ৮ কাৰণ ৰণ-শিঙাৰ মাত যদি অস্পষ্ট হয়, তেন্তে যুদ্ধলৈ কোনো নিজকে সজাব? ৯ ঠিক সেইদৰে আপোনালোকেও যদি সহজে বুজিব পৰা কথা জিবাৰে নকয়, তেন্তে যি কোৱা হয়, সেই বিষয়ে কেনেকৈ জনা যাব? কিয়নো এই বোৰ কথা আপোনালোকে বতাহত কোৱাৰ নিচিনা হ'ব।

১০ জগতত বহু প্ৰকাৰৰ ভাষা আছে, তথাপি তাৰ অৰ্থ নোহোৱা এটাও নাই। ১১ কিন্তু মই যদি সেই ভাষাৰ অৰ্থ নুবুজোঁ, তেন্তে যি জনে কয়, তেওঁৰ বাবে মই বিদেশীৰ নিচিনা হ'ম; আৰু সেই কোৱা জনো মোৰ বাবে বিদেশীৰ নিচিনা হ'ব।

১২ এতেকে লোকৰ ক্ষেত্ৰতো ঠিক তেনে ধৰণৰেই, আপোনালোকে আত্মাৰ বিবিধ বৰলে হাবিয়াহ কৰিছে যেতিয়া, মঙলীক ধৰ্ম্মত বৃদ্ধি কৰিবৰ বাবে উপচি পৰিবলৈ যত্ন কৰক।

১৩ এই কাৰণে যি জনে পৰভাষা কয়, তেওঁ যেন অৰ্থও বুজাই দিব পাৰে, তাৰ কাৰণে প্ৰাৰ্থনা কৰক। ১৪ কিয়নো পৰভাষাৰে যদি প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ, তেন্তে মোৰ আত্মাই প্ৰাৰ্থনা কৰে, কিন্তু মোৰ হৃদয় ফলহীন হয়। ১৫ তেন্তে আমি কি কৰা উচিত? আমি আত্মাৰে প্ৰাৰ্থনা কৰিম নে, মনৰে প্ৰাৰ্থনা কৰিম? আমি আত্মাৰে গীত গাম নে, মনৰে গীত গাম? ১৬ নতুবা তুমি যদি আত্মাৰে ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা কৰিছা, কিন্তু যি সকলে শুনিবলৈ দৰ্শক হিচাপে তালৈ আহে, তেওঁ যদি বুজি নাপাই, কেনেকৈ তোমাৰ সেই ধন্যবাদত “আমেন” কব? কাৰণ তুমি কি কৈছা, তেওঁলোকে বুজি নাপালে।

১৭ কিয়নো তুমি হ'লে, বহুত ভালকৈ ধন্যবাদ কৰিছা, কিন্তু অন্য লোকসকলক আত্মিক ভাবে গঢ়ি তোলা নহল। ১৮ মই যে আপোনালোকতকৈ বেছি পৰভাষা কওঁ, তাৰ কাৰণে মই ঈশ্বৰৰ ধন্যবাদ কৰিছোঁ; ১৯ তথাপি মঙলীত পৰভাষাৰে দহ হাজাৰ কথা কোৱাতকৈ, মানুহক শিক্ষা দিবলৈ, বুজি পোৱাকৈ বৃদ্ধিৰে পাঁচটা কথা কোৱা ভাল বুলি ভাবো।

২০ হে পিয়ৰ ভাই আৰু ভনী সকল, আপোনালোক বিবেচনাত শিশুৰদৰে নহ'ব; কিন্তু মন্দ বিষয়ত শিশুসকলৰ দৰে হৈ, চিন্তা আৰু বিবেচনাত বয়সস্থ লোকৰ দৰে হওক। ২১ বিধান-শাস্ত্ৰত লিখা আছে, “পৰভূৱে কৈছে, পৰভাষা কোৱা লোকৰ দবাৰাই, আৰু বিদেশী সকলৰ গুঁঠৰ দবাৰাই, মই এই লোকক কথা ক'ম; কিন্তু তাক কৰিলেও, তেওঁলোকে মোৰ কথা নুশুনিব।”

২২ এই কাৰণে বেলেগ বেলেগ ভাষাৰে কথা কোৱা, বিশ্বাস কৰা সকলৰ কাৰণে নহয়, অবিশ্বাসী সকলৰ কাৰণে চিন হয়; কিন্তু ঐশ্বৰিক ভাবেক্তি প্ৰচাৰ কৰা, বিশ্বাস নকৰা সকলৰ কাৰণে নহয়, কিন্তু বিশ্বাস কৰা সকলৰ কাৰণে চিন হয়। ২৩ এতেকে গোটেই মঙলীয়ে যেতিয়া একগোট হয়, আৰু আটাইলোকে যদি পৰভাষা কৈ থাকে, তেতিয়া সাধাৰণ বা কোনো অবিশ্বাসী মানুহ সেই স্থানত প্ৰবেশ কৰিলে, তেওঁলোকে আপোনালোকক বলীয়া বুলি নকব নে?

২৪ সকলোৱে যদি ভাবেক্তি প্ৰচাৰ কৰে আৰু বিশ্বাস নকৰা সাধাৰণ কোনো এজন মানুহ যদি সেই স্থানলৈ আহে, তেন্তে সেই ভাববাণী শুনি তেওঁ নিজৰ পাপৰ বিষয়ে সচেতন আৰু ভাববাণীৰ দবাৰাই তেওঁ বিচাৰ প্ৰাপ্ত হয়। ২৫ এইদৰে লোক জনৰ হৃদয়ৰ কোনো গুণকথা প্ৰকাশ পায়। তাতে তেওঁ মাটিত উৰুৰি হৈ পৰি, নিশ্চয়ে ‘আপোনালোকৰ মাজত ঈশ্বৰ আছে’, এই বুলি ঈশ্বৰৰ সেৱা কৰিব।

২৬ এতেকে হে পিয়ৰ ভাই আৰু ভনী সকল আপোনালোকে কি কৰিব? যেতিয়া আপোনালোক এঠাইত গোট খায়, তেতিয়া কোনো জনে গীত, কোনো জনে উপদেশ, কোনো জনে প্ৰকাশিত বাক্য, কোনো জনে পৰভাষা, কোনো জনে তাৰ অৰ্থ ভাঙি কৰি কথা ক'ব। কিন্তু এই সকলো যেন মঙলী বৃদ্ধি কৰিবলৈ কৰা হয়। ২৭ কোনোৱে যদি পৰভাষা কয়, তেন্তে দুজন, বা তাতকৈ অধিক হ'লেও, তিনি জনে পাল অনুক্ৰমে কওক; আৰু এজনে অৰ্থ বুজাই দিয়ক। ২৮ কিন্তু অৰ্থ বুজাই দিওঁতা যদি কোনো নাই, তেন্তে তেওঁ মঙলীত নিজম দি থাকি কেৱল নিজৰ আৰু ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে কথা কওক।

২৯ আৰু ভাববাদী দুই বা তিনি জনে কথা কওক, আন সকলে বিবেচনা কৰি চাওক। ৩০ কিন্তু উপাসনাত বহি থকাসকলৰ কোনো জনৰ আগত কিবা কথা প্ৰকাশিত হ'লে প্ৰথম জন নিজম দি থাকক।

৩১ কিয়নো আপোনালোক সকলোৱেই এজন এজনকৈ ঐশ্বৰিক ভাবেক্তি প্ৰচাৰ কৰি, আন এজনক শিকাব পাৰে আৰু সকলোকে উদগাওক। ৩২ কিয়নো ভাববাদীসকলৰ আত্মা ভাববাদীসকলৰ বশত থাকে। ৩৩ কিয়নো ঈশ্বৰে কেতিয়াও বিশংখল সৃষ্টি নকৰে, কিন্তু তেওঁ, শাস্তি দিওঁতা ঈশ্বৰ হয়। যেনেকৈ পবিত্ৰ লোক সকলৰ মঙলীত, ৩৪ তেনেকৈ আপোনালোকৰ মঙলী সমূহতো মহিলা সকল নিজম দি থাকক; কিয়নো কথা ক'বলৈ তেওঁলোকক অনুমতি দিয়া নাযায়; কিন্তু তেওঁলোকে নিবেদন কৰি থাকক, বিধান-শাস্ত্ৰৰয়েও সেইদৰেই কয়। ৩৫ কিন্তু তেওঁলোকে যদি কিবা সুধি শিক্ষা পাব খোজে, তেন্তে ঘৰতে নিজ নিজ স্বামীক সোধক; কিয়নো মঙলীত মহিলা মানুহে কথা কোৱা লাজৰ বিষয়। ৩৬ নতুবা, ঈশ্বৰৰ বাক্য আপোনালোকৰ মাজৰ পৰা ওলাইছিল নে? বা অকল আপোনালোকৰ ওচৰলৈহে আহিছিল?

৩৭ কোনোৱে যদি নিজকে নিজে ভাববাদী বা আত্মিক বুলি মানে, তেন্তে, মই আপোনালোকলৈ যিবোৰ কথা লিখিছোঁ, সেইবোৰ ঈশ্বৰৰ আদেশ বুলি তেওঁ জানক। ৩৮ কিন্তু কোনোৱে যদি নাজানে, তেন্তে তেওঁ নাজানক। ৩৯ এই কাৰণে, হে মোৰ পিয়ৰ ভাই আৰু ভনী সকল, ঐশ্বৰিক ভাবেক্তি প্ৰচাৰ কৰিবলৈ হাবিয়াহ কৰক আৰু পৰভাষা ক'বলৈ নিষেধ নকৰিব। ৪০ কিন্তু সকলো কৰ্ম সুন্দৰকৈ শালিনতা বজাই কৰা হওক।

পুনৰ্জন্মৰ বিষয়

১৫ ^১হে পিয়ৰ ভাই আৰু ভনী সকল যি শুভবৰ্তা মই আপোনালোকৰ আগত প্ৰচাৰ কৰিলো, সেয়া আপোনালোকক জনাইছো; সেইবোৰ আপোনালোকে গ্ৰহণ কৰিলে, আৰু তাতে খিৰেও আছে; ^২আৰু যি বাক্যৰ দ্বাৰাই মই আপোনালোকৰ আগত শুভবৰ্তা প্ৰচাৰ কৰিলোঁ, সেয়া যদি আপোনালোকে ধৰি আছে, তেন্তে তাৰ দ্বাৰাই পৰিত্ৰাণো পাইছে; নতুবা আপোনালোকে বৃথাই বিশ্বাস কৰিলে।

^৩কিয়নো মই যি শিক্ষা পালোঁ, তাৰে এই প্ৰধান শিক্ষা আপোনালোকক দিলোঁ যে, ধৰ্মশাস্ত্ৰ অনুসাৰে খ্ৰীষ্ট আমাৰ পাপৰ কাৰণে মৰিল; ^৪আৰু তেওঁক মৌদাম দিয়া হ'ল; আৰু ধৰ্মশাস্ত্ৰ অনুসাৰে তৃতীয় দিনা পুনৰ্জন্ম হ'ল;

^৫আৰু তেওঁ কৈফাক দেখা দিলে; পাছত সেই বাৰ জনক, ^৬আৰু তাৰ পাছত পাঁচশতকে অধিক ভাই আৰু ভনী সকলক একে সময়তে দেখা দিলে; তেওঁলোকৰ অধিক ভাগ এতিয়ালৈকে আছে, কিন্তু কোনো কোনো নিদিৰত হ'ল। ^৭পাছত যাকোবক আৰু তাৰ পাছত পাঁচনি সকলৰ আগত তেওঁ দেখা দিলে।

^৮সকলোৰে শেষত অকালত জন্মাৰ নিচিনা যি মই, মোকো দেখা দিলে। ^৯কিয়নো পাঁচনিসকলৰ মাজত মই সকলোতকৈ সৰু, এনে কি, পাঁচনি নাম পাবৰো যোগ্য নহওঁ; কাৰণ মই ঈশ্বৰৰ মণ্ডলীক তাড়না কৰিছিলোঁ।

^{১০}তথাপি মই যি হৈছোঁ; ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহেৰে হৈছোঁ; আৰু মোলৈ তেওঁৰ যি অনুগ্ৰহ, সেয়ে ব্যৰ্থ নহ'ল; কিন্তু মই তেওঁলোকতকৈ অধিক পৰিশ্ৰম কৰিলোঁ; কিন্তু ময়েই যে কৰিলোঁ, এনে নহয়, ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহে মোৰ লগত কৰিলে। ^{১১}এতেকে মই বা তেওঁলোক যিয়ে হওক, আমি সেই দৰে ঘোষণা কৰোঁ আৰু আপোনালোকে সেইদৰে বিশ্বাস কৰিলে।

^{১২}কিন্তু খ্ৰীষ্টক যে মৃতবোৰৰ মাজৰ পৰা তোলা হ'ল, ইয়াক যদি ঘোষণা কৰা হয়, তেন্তে মৃতবোৰৰ পুনৰ্জন্ম নাই বুলি আপোনালোকৰ কোনো কোনো লোকে কেনেকৈ কয়? ^{১৩}যদি মৃতবোৰৰ পুনৰ্জন্ম নাই, তেন্তে খ্ৰীষ্টকো তোলা নহ'ল; ^{১৪}আৰু খ্ৰীষ্টক যদি তোলা নহ'ল, তেন্তে আমাৰ ঘোষণা বৃথা, আপোনালোকৰ বিশ্বাসো বৃথা।

^{১৫}আৰু আমি ঈশ্বৰৰ মিছা সাক্ষী দিছো বুলি ওলাই পৰিম; কাৰণ আমি ঈশ্বৰৰ বিষয়ে এই সাক্ষ্য দিলোঁ যে, তেওঁ খ্ৰীষ্টক তুলিলে; ^{১৬}কিয়নো, যদি মৃতবোৰক তোলা নহয়, তেন্তে খ্ৰীষ্টকো তোলা নহ'ল; ^{১৭}আৰু যদি খ্ৰীষ্টক তোলা নহ'ল, তেন্তে আপোনালোকৰ বিশ্বাস অসার্থক; আপোনালোক এতিয়াও নিজ নিজ পাপতেই আছে।

^{১৮}তেনেহ'লে খ্ৰীষ্টৰ আশ্ৰয়ত নিদিৰত হোৱাসকলো বিনষ্ট হৈছে। ^{১৯}খ্ৰীষ্টত আমাৰ যি আশা, সেয়ে যদি অকল এই জীৱন কাললৈ হয়, তেন্তে আমি সকলো মানুহতকৈ দুৰ্ভাগীয়া হৈছোঁ।

^{২০}কিন্তু এতিয়া খ্ৰীষ্ট নিদিৰত লোকৰ মাজৰ পৰা উথিত হ'ল, তেৱেঁই মৃতলোক সকলৰ মাজত প্ৰথম ফলা ^{২১}কিয়নো মৃত্যু মনুষ্যৰ দ্বাৰাই হোৱাত, মৃতবোৰৰ পুনৰ্জন্মো মনুষ্যৰ দ্বাৰাই হ'ল।

^{২২}কাৰণ আদমত যেনেকৈ সকলো মৰে, তেনেকৈ খ্ৰীষ্টত সকলোৱে জীৱন পাব। ^{২৩}কিন্তু প্ৰতিজনে নিজ নিজ শ্ৰেণীত জীৱন পাব; প্ৰথম ফল খ্ৰীষ্ট, খ্ৰীষ্টত যি সকল মনোনীত, তেওঁৰ আগমণত সেই মৃত লোক সকলেই উঠিব।

^{২৪}ইয়াৰ পাছত শেষ হ'ব; কিয়নো তেওঁ সকলো শাসনকৰ্তাৰ ক্ষমতা, আৰু পৰাক্ৰম লোপ কৰি পিতৃ ঈশ্বৰৰ হাতত ৰাজ্য শোধাই দিব। ^{২৫}কিয়নো যেতিয়ালৈকে তেওঁ সকলো শত্ৰুক তেওঁৰ ভৰিৰ তল নকৰে, তেতিয়ালৈকে তেওঁ ৰাজত্ব কৰিব লাগিব। ^{২৬}শেষ শত্ৰুক যি মৃত্যু, তাকো ধংস কৰা হ'ব।

^{২৭}কিয়নো “তেওঁ সকলোকে বশীভূত কৰি তেওঁৰ ভৰিৰ তলত থলে।” কিন্তু “সকলোৱে বশীভূত হ'ব বুলি যেতিয়া” তেওঁ কয়, তেতিয়া যি জনে সকলোকে তেওঁৰ বশীভূত কৰিলে, তেওঁ যে সেইবোৰৰ পৰা বাহিৰ, এয়ে প্ৰকাশিত হয়। ^{২৮}আৰু সকলোৱেই খ্ৰীষ্টৰ বশীভূত হ'লে, পুত্ৰ নিজে পিতৃ ঈশ্বৰৰ অধিন হ'ব যেন ঈশ্বৰ, যিজনে তেওঁক সকলোৰে ওপৰত অধিকাৰ কৰিবলৈ দিছে, তেৱেঁই সৰ্বসৰ্বা হয়।

^{২৯}আৰু মৃতবোৰৰ কাৰণে বাণ্ডাইজিত হোৱা লোকে কি কৰিব? যদি মৃতবোৰক সমূলি তোলা নহয়, তেন্তে তেওঁলোকৰ কাৰণে সেই লোক কিয় বাণ্ডাইজিত হয়? ^{৩০}আৰু আমিও বা কিয় প্ৰতি মুহূৰ্ত্ত সঙ্কটত পৰোঁ?

^{৩১}হে পিয়ৰ ভাই আৰু ভনী সকল, আমাৰ প্ৰভু খ্ৰীষ্ট যীচুত আপোনালোকৰ বিষয়ে মোৰ যি গৰ্ব আছে, তাৰ দোহাই দি কৈছো, প্ৰতি দিনেই মই মৃত্যু-মুখত আছো। ^{৩২}মই যদি মানুহৰ দৰেহে ইফিচত বনৰীয়া জন্তুৰে সৈতে যুদ্ধ কৰিলোঁ, তেন্তে মোৰ কি লাভ হ'ল? মৃতবোৰক যদি তোলা নহয়, তেন্তে “আহা, আমি ভোজন-পান কৰোঁহঁক; কিয়নো কালিলৈ আমি মৰিম।”

^{৩৩}আপোনালোক ভ্ৰান্ত নহ'ব; কু-সঙ্গই সদাচাৰ নষ্ট কৰে। ^{৩৪}ধাৰ্মিকভাৱে সচেতন হওক পাপ নকৰিব; কিয়নো ঈশ্বৰৰ কথাত কোনো কোনো জনৰ যোগ্য জ্ঞান নাই। আপোনালোকে লাজ পাবলৈ মই এই কথা কৈছোঁ।

^{৩৫}কিন্তু কিছুমানে কয়, “মৃতবোৰ কেনেকৈ পুনৰ্জন্মিত হ'ব? আৰু কেনেকুৱা দেহৰ সৈতে তেওঁলোক আহিব? ^{৩৬}হে নিবেৰ্বাঁধ, তুমি যি বীজ ৰোপণ কৰিছা, সি নমৰা পৰ্যন্ত নগজে; ^{৩৭}আৰু পাছত যি ডাল ওলাব, সেয়া তুমি ৰোৱা নাই। গোম হওক, বা আন কোনো ধানেই হওক, তুমি গুটি মাথোন ৰোপণ কৰিছা; ^{৩৮}কিন্তু ঈশ্বৰে নিজ ইচ্ছাৰে তাক গা দিয়ে, আৰু প্ৰত্যেক গুটিক নিজ নিজ গা দিয়ে। ^{৩৯}সকলো মঙহ একে ৰূপ মঙহ নহয়; কিন্তু মানুহ বা পশু হওক, চৰাই বা মাছৰেই হওক, বেলেগ বেলেগ আকৃতিৰ

মঙহ আছে। ৪০ স্বৰ্গীয় শৰীৰ আছে, পাৰ্থিব শৰীৰো আছে; কিন্তু স্বৰ্গীয়বোৰৰ কান্তি(প্ৰভাৱ) এক প্ৰকাৰ আৰু পাৰ্থিববোৰৰ কান্তি(প্ৰভাৱ)এক প্ৰকাৰ। ৪১ সূৰ্যৰ গৌৰৱ এক প্ৰকাৰৰ উজ্বল, চন্দ্ৰৰ গৌৰৱ আন এক ধৰণৰ, নক্ষত্ৰবোৰবোৰো গৌৰৱ অন্য ধৰণৰ; আকৌ তৰা বোৰৰ ক্ষেত্ৰতো এটা তৰাতকৈ আনটো তৰাৰ উজ্বল ভিন্ন হয়।

৪২ সেইদৰে মৃতবোৰৰ পুনৰুত্থানো একে। যিহক বোৱা যায়, সেয়ে ক্ষয়ৰ পাত্ৰ; যিহক তোলা হয়, সেয়ে অক্ষয়তাৰ পাত্ৰ; ৪৩ যিহক বোৱা যায়, সেয়ে অনাদৰৰ পাত্ৰ; যিহক তোলা হয়, সেয়ে গৌৰৱৰ পাত্ৰ; যিহক বোৱা যায়, সেয়ে দুৰ্বলতাৰ পাত্ৰ; যিহক তোলা হয়, সেয়ে প্ৰভাৱৰ পাত্ৰ; ৪৪ যিহক বোৱা যায়, সেয়ে স্বাভাৱিক দেহ, যিহক তোলা হয়, সেয়ে আত্মিক দেহ। যদি দৈহিক দেহ আছে, তেন্তে আত্মিক দেহো আছে।

৪৫ এইদৰে লিখাও আছে, “প্ৰথম মানুহ আদম জীৱনময় প্ৰাণী হ’ল”; কিন্তু শেষৰ আদম জীৱনদায়ক আত্মা হ’ল। ৪৬ তথাপি আত্মিক যি, সেয়ে প্ৰথম নহয়; কিন্তু স্বাভাৱিক যি সেয়েহে প্ৰথম, যি আত্মিক সেয়ে পাছত হ’ল।

৪৭ প্ৰথম মানুহ পৃথিৱীৰ ধূলিৰ পৰা হোৱা, মৃত্যু; কিন্তু দ্বিতীয় মানুহ স্বৰ্গৰ পৰা অহা। ৪৮ সেই মৃত্যু জন যেনে আছিল, মৃত্যুবোৰো তেনে; আৰু সেই স্বৰ্গীয়লোক সকল, সেই স্বৰ্গীয় লোক খৰীষ্টৰ দৰে। ৪৯ আৰু আমি যেনেকৈ সেই মৃত্যু জনৰ প্ৰতিমূৰ্তি ধাৰণ কৰিলোঁ, তেনেকৈ সেই স্বৰ্গীয় জনৰ প্ৰতিমূৰ্তিও ধাৰণ কৰিম।

৫০ কিন্তু হে পিতৃৰ ভাই আৰু ভনী সকল আপোনালোকক কওঁ, মাংস আৰু তেজ ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ অধিকাৰী হ’ব নোৱাৰে; আৰু ক্ষয়শীল অক্ষয়তাৰ অধিকাৰী হ’ব নোৱাৰে। ৫১ চোৱা, মই আপোনালোকক এটি নিগূঢ়-তত্ব কওঁ, আমি সকলোৱেই নিদ্ৰিত নহ’ম; কিন্তু চকুৰ পচাৰতে ৰূপান্তৰিত হ’ম।

৫২ এক মুহূৰ্ততে যেতিয়া শেষ তুৰী বাজিব, তেতিয়া চকুৰ পলকতে সেয়া ঘটিবা তুৰি যেতিয়া বাজিব, তেতিয়া মৃতলোকসকল অক্ষয়ীয়া হৈ উথিত হ’ব আৰু আমি সকলোৱেই ৰূপান্তৰিত হ’ম। ৫৩ কিয়নো এই ক্ষয়শীল দেহাই অক্ষয়তাৰ বস্ত্ৰ পিন্ধিব আৰু এই মৃত্যুৰ পাত্ৰই অমৰতাক পিন্ধিব লাগিব।

৫৪ পাছত যেতিয়া এই ক্ষয়ৰ দেহাই অক্ষয়তাক আৰু এই মৃত্যুৰ দেহাই অমৰতাক পিন্ধিব, তেতিয়া এই যি কথা লিখা আছে, বোলে-

“জয়ৰ অৰ্থে মৃত্যুক গিলি খোৱা হ’ল, সেয়ে সিদ্ধ হ’ব”

৫৫ “হে মৃত্যু, তোমাৰ জয় ক’ত?

হে মৃত্যু, তোমাৰ ছল ক’ত?”

৫৬ মৃত্যুৰ ছল পাপ আৰু পাপৰ শক্তি বিধান। ৫৭ কিন্তু ঈশ্বৰক ধন্যবাদ দিওঁ, তেওঁ আমাৰ প্ৰভু যীচু খৰীষ্টৰ দ্বাৰাই আমাক জয় দান কৰে।

৫৮ এতেকে, হে মোৰ পিতৃৰ ভাই আৰু ভনী সকল আপোনালোকে সুস্থিৰ আৰু দৃঢ় সংকল্প কৰক, ঈশ্বৰৰ কাৰ্যত সকলো সময়তে নিজকে সম্পূৰ্ণ ৰূপে সপি দিয়ক। আপোনালোকে জানে যে, ঈশ্বৰৰ বাবে কৰা পৰিশ্ৰম ব্যৰ্থ নহয়।

দান তোলাৰ বিধান; পত্ৰৰ উপসংহাৰ

১৬ ^১পবিত্ৰ লোক সকলৰ কাৰণে দানতোলাৰ বিষয়ে হ’লে, মই গালাতীয়াৰ মঙলী সমূহক যেনেকৈ আদেশ দিলোঁ, তেনেকৈ আপোনালোকেও কৰিব। ^২সপ্তাহৰ প্ৰথম দিনা আপোনালোকৰ উপাৰ্জনৰ পৰা প্ৰতিজনে নিজ নিজ আয় অনুসাৰে নিজৰ ঘৰৰ কোনোবা বিশেষ স্থানত সাঁচি ৰাখিবা মই যেতিয়া আপোনালোকৰ ওচৰত উপস্থিত হ’ম, তেতিয়া যেন দান তোলা নহয়।

^৩এই কাৰণে মই যেতিয়া উপস্থিত হ’ম, তেতিয়া আপোনালোকে যি সকলক যোগ্য বুলি বিবেচনা কৰে তেওঁলোকৰ হাতত সেই দান যিক্ৰচালেমলৈ দি পঠাবা আমি লিখি দিয়া এখন পত্ৰ তেওঁলোকে প্ৰমাণ স্বৰূপে লৈ যাবা ^৪যদি আমি যোৱাতো উচিত হয়, তেন্তে তেওঁলোক আমাৰ লগতে যাব।

^৫কিন্তু যেতিয়া আমি মাকিদনিয়া হৈ-মাকিদনিয়াৰ মাজেদি যাত্ৰা কৰিম, তেতিয়া মই আপোনালোকৰ ওচৰলৈ আহিম। ^৬আপোনালোকৰ লগত কিজানি কিছু দিন থাকিম, হয়তো জাৰ-কালো আপোনালোকৰ লগত কটাম; পাছত মই যাবলগীয়া ঠাইলৈ যাবৰ বাবে আপোনালোকেই মোক যোৱাৰ ব্যৱস্থা কৰি দিব পাৰিবা।

^৭এতিয়া মই যাত্ৰাপথত আপোনালোকৰ সৈতে সাক্ষাৎ কৰিবলৈ বিচাৰা নাই; কাৰণ প্ৰভুৰ ইচ্ছা হ’লে, আপোনালোকৰ লগত কিছু দিন থাকিবলৈ মই আশা কৰি আছোঁ। ^৮তথাপি পঞ্চাশ-দিনীয়া পৰ্বলৈকে মই ইফিচত থাকিম; ^৯কিয়নো কাৰ্যসাধক এখন বহল দূৰাৰ মোৰ বাবে মুকলি হৈছে; আৰু তাত বিৰোধী বহুত আছে।

^{১০}এতিয়া যদি আপোনালোকৰ ওচৰত তীমথিয় উপস্থিত হয়, তেন্তে তেওঁ যাতে আপোনালোকৰ তাত নিৰ্ভয়ে থাকে, কিয়নো তেওঁ মোৰ দৰেই প্ৰভুৰ কাৰ্য কৰে, কোনেও যেন তেওঁক হেয়জ্ঞান নকৰে। ^{১১}কিন্তু তেওঁ যেন মোৰ ওচৰলৈ আহে, এই কাৰণে আপোনালোকে তেওঁক কুশলে আগবঢ়ায় থব; কিয়নো তেওঁ ভাই সকলৰ সৈতে অহালৈ, মই বাট চাই আছোঁ। ^{১২}এতিয়া আপল্লো ভাইৰ প্ৰসংগত কওঁ, আমি তেওঁক দৃঢ়তাৰে সকলো প্ৰকাৰৰে ভাইসকলৰ সৈতে আপোনালোকৰ ওচৰলৈ যাবৰ

বাবে, মই তেওঁক বহুত মিনতি কৰিলোঁ; কিন্তু এতিয়া যাবলৈ তেওঁ ঠিৰাং কৰা নাই; তথাপি যেতিয়া সুযোগ পাব, তেতিয়া তেওঁ আপোনালোকৰ ওচৰলৈ যাব।

১০ আপোনালোক সজাগ হৈ থাকক; বিশ্বাসত সুস্থিৰ হোৱা, ডেকা সকলৰ দৰে শক্তিমন্ত হওক। ১৪ আপোনালোকৰ সকলো কৰ্ম প্ৰেমৰে কৰা হওক।

১৫ হে ভাই সকল মই আপোনালোকক এই মিনতি কৰিছোঁ, (স্তিফানৰ পৰিয়াল, যি আখায়া দেশৰ প্ৰথম ফলস্বৰূপ আৰু তেওঁলোকে যে পবিত্ৰ লোকৰ পৰিচৰ্যা কৰিবলৈ স্ব-ইচ্ছাৰে ভাৰ ল'লে, সেইবিষয়ে আপোনালোকে জানে;) ১৬ আপোনালোকে এনেকুৱা লোকৰ কাৰ্যত, সাহায্য আৰু পৰিশ্ৰম কৰা সকলৰ বশীভূত হওক।

১৭ আমি সকলো আনন্দিত হৈছোঁ, কাৰণ স্তিফান, ফৰ্দুনাৎ আৰু আখায়িক ইয়ালৈ অহাত আপোনালোক নথকাত মোৰ যি অভাৱ আছিল, সেই অভাৱ তেওঁলোকে সম্পূৰ্ণ কৰিলে। ১৮ কাৰণ তেওঁলোকে আপোনালোকৰ নিচিনাকৈ মোৰ আত্মা জুৰালে; এতেকে আপোনালোকে এনেকোক চিনি পাবলৈ ভুল নকৰিব।

১৯ এচিয়া দেশৰ মণ্ডলীসমূহে আপোনালোকক শুভেচ্ছা জনাইছে আন্ধিলা, প্ৰিষ্কা আৰু তেওঁলোকৰ ঘৰত গোট খোৱা মণ্ডলীয়ে আপোনালোকক প্ৰভুত শুভেচ্ছা জনাইছে। ২০ সকলো ভাই, ভনীসকলে আপোনালোকক শুভেচ্ছা জনাইছে আপোনালোকেও পৰস্পৰে ইজনে সিজনক পবিত্ৰ চুমাৰে শুভেচ্ছা জনাব।

২১ মই, পৌলে, নিজ হাতেৰে এই শুভেচ্ছা বাণী লিখি পঠালো। ২২ কোনোৱে যদি প্ৰভুক প্ৰেম নকৰে, তেওঁ শাপগ্ৰস্ত হওক। আমাৰ প্ৰভু আহকা ২৩ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ অনুগ্ৰহ আপোনালোকৰ লগত থাকক। ২৪ খ্ৰীষ্ট যীচুত মোৰ প্ৰেম আপোনালোক সকলোৰে লগত থাকক। আমেন।

২ Corinthians

২ কৰিছীয়া

১ অধ্যায়

মঙ্গলাচৰণ; পোৱা উপকাৰৰ কাৰণে ঈশ্বৰৰ ধন্যবাদ

১ ঈশ্বৰৰ ইচ্ছা অনুসাৰে হোৱা যীচু খৰীষ্টৰ পাঁচনি, পৌল আৰু তীমথিয় ভাই - কৰিছত থকা ঈশ্বৰৰ মণ্ডলীৰ আৰু গোট্টেই আখায়া দেশত থকা সকলো পবিত্ৰ লোকৰ সমীপলৈ: ২ আমাৰ পিতৃ ঈশ্বৰ আৰু প্ৰভূ যীচু খৰীষ্টৰ পৰা তোমালোকলৈ অনুগ্ৰহ আৰু শক্তি হওঁক।

৩ আমাৰ প্ৰভূ যীচু খৰীষ্টৰ পিতৃ ঈশ্বৰৰ ধন্য হওক; তেৱেঁই কৰুণাময় পিতৃ আৰু সকলো শাস্তবনাৰ ঈশ্বৰ। ৪ আমি নিজে ঈশ্বৰৰ পৰা যি শাস্তবনা পাওঁ, সেই শাস্তবনাৰে যেন ক্লেশত থকা সকলক শাস্তবনা দিব পাৰো, এই কাৰণে তেওঁ আমাৰ ক্লেশৰ মাজত আমাক শান্তনা দিয়ে। ৫

৬ কিয়নো খৰীষ্টৰ দুখ আমাৰ বাবে যেনেকৈ উপচি পৰে, তেনেকৈ খৰীষ্টৰ দ্বাৰাই আমাৰ শাস্তবনা উপচি পৰে। ৭ কিন্তু আমি যদি যন্ত্ৰণাগ্ৰস্ত, তেন্তে সেয়ে আপোনালোকৰ শাস্তবনা আৰু পৰিত্ৰাণা নাইবা আমি যদি শাস্তবনা প্ৰাপ্ত, তেন্তে সেই জনো আপোনালোকৰ শাস্তবনাৰ বাবে আৰু সেই শাস্তবনাই, আমি ভোগ কৰা একে দুখকে ধৈৰ্য্যেৰে সহন কৰাই, নিজ কাৰ্য সাধন কৰে। ৮ আৰু আপোনালোক যেনেকৈ দুখভোগৰ, তেনেকৈ শাস্তবনাৰো যে সহভাগী ইয়াকে জানিবলৈ পাই, ৯ আপোনালোকৰ অৰ্থে আমাৰ আশা নিশ্চিত হৈ আছে।

১০ কিয়নো, হে ভাই সকল, এচিয়া দেশত আমাৰ ওপৰত যি ক্লেশ ঘটিছিল, সেই বিষয়ে আপোনালোকে নজনাকৈ থকা আমাৰ ইচ্ছা নাই: সেই ক্লেশত অধিক পৰিমাণে শক্তিৰ অতিৰিক্তৰূপে এনে ভাৰগ্ৰহ হ'লোঁ যে, আমাৰ জীৱনৰো আশা নাছিল। ১১ কিন্তু আমি নিজতে ভাৰসা নকৰি, মৃতসকলক তোলোঁতা ঈশ্বৰত যেন ভাৰসা কৰোঁ, এই কাৰণে আমি নিজৰ মাজতে মৃত্যুৰ উত্তৰ পাইছিলো। ১২ তেৱেঁই ইমান ভয়ঙ্কৰ মৃত্যুৰ পৰা আমাক উদ্ধাৰ কৰিলে আৰু কৰি আছে আৰু আগলৈকো উদ্ধাৰ কৰি থাকিব **বুলি আমি তেওঁতেই আশা ৰাখিছোঁ;

১৩ ইয়াতে আপোনালোকো নিবেদন কৰাৰ যোগেদি আমাৰ অৰ্থে সহকাৰী হৈ আছে। অনেকৰ দ্বাৰাই যি অনুগ্ৰহৰ বৰ আমাক দিয়া হ'ল, তাৰ কাৰণে, অনেকৰ দ্বাৰাই আমাৰ অৰ্থে ঈশ্বৰৰ ধন্যবাদ কৰা হয়।

পৌলক দিয়া ঐক্য, মিছা অপবাদৰ বিষয়ে তেওঁৰ উত্তৰ

১৪ এতিয়া আমাৰ শ্লাঘা এয়ে যে, আমাৰ বিবেকে সাক্ষ্য দিয়ে, মাৰ্শিক জ্ঞানেৰে নহয়, কিন্তু ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহেৰে জগতলৈ, এনে কি, অধিক পৰিমাণে আপোনালোকলৈ ঈশ্বৰে দিয়া পবিত্ৰতা আৰু অকপটতাৰে সৈতে আমি আচৰণ কৰিলোঁ। ১৫ আপোনালোকে পঢ়িব নোৱাৰা আৰু বুজি নোপোৱা, এনে কি কোনো কথা আমি আপোনালোকলৈ লিখা নাই আৰু মই বিশ্বাসৰপাত্ৰ। ১৬ এনেদৰে আপোনালোকে আগেয়েও আমাক কিছু পৰিমাণে বুজি পাইছে, আমাৰ প্ৰভূ যীচুৰ দিনত যেনেকৈ আপোনালোক আমাৰ, তেনেকৈ আমিও আপোনালোকৰ শ্লাঘাৰ কাৰণ হ'ম।

১৭ কাৰণ এই বিষয়ে মই দৃঢ় প্ৰত্যয় যে, আপোনালোকে দিবতীয় অনুগ্ৰহ পাবৰ কাৰণে, মই আগেয়ে আপোনালোকৰ তালৈ যাম। ১৮ আৰু আপোনালোকক দেখা কৰি, পাছত তাৰ পৰাই মাকিদনিয়া দেশলৈ গৈ, পাছত মাকিদনিয়াৰ পৰা আপোনালোকৰ ওচৰলৈ উলটি আহি, যিহূদীয়ালৈ যাবৰ বাবে আপোনালোকৰ দ্বাৰাই আগবঢ়ায় থোৱা হ'ম।

১৯ যেতিয়া এই ধৰণে ভাবিলো, মই জানো অস্থিৰতা দেখুৱাইছিলোঁ? নাইবা মই যি ভাবো, সেয়ে মোত “হয়, হয়”, পাছে “নহয়, নহয়” হ'বলৈ, মই মাংস অনুসাৰে ভাবো নে? ২০ কিন্তু ঈশ্বৰৰ বিশ্বাসী; এই কাৰণে আপোনালোকক এবাৰ “হয়”, পাছত “নহয়”, এইধৰণে আমি নকওঁ।

১:৪ গীত ৮৬:১৭; যিচ ৫১:১২,১৩; যো ১৪:১৬-১৮; ১ থি ২:১৬,১৭

১:৭ মথি ৫:৪; ২ তী ২:১২; ১ পি ৫:১০

**১:১০ গীত ৩৪:১৯,২০; ২ তী ৪:১৬-১৮

১৯ কিয়নো আমার দ্বাৰাই, অর্থাৎ মোৰ, চীলৰ আৰু ভীমথিয়ৰ ††দ্বাৰাই আপোনালোকৰ আগত যি জনৰ কথা প্ৰচাৰ কৰা হৈছিল, ঈশ্বৰৰ সেই পুত্ৰ যীচু খৰীষ্ট বাবে, “হয়” পাছত “নহয়” এনে নহয়; কিন্তু তেওঁত সৰ্ব্বদায় “হয়”হে হয়। ২০ কিয়নো ঈশ্বৰৰ সকলো প্ৰতিজ্ঞা তেওঁত “হয়”। এই কাৰণে, আমাৰ যোগেদি ঈশ্বৰৰ গৌৰৱ হ’বলৈ, তেওঁৰ দ্বাৰাই “আমেন” বুলিও কওঁ।

১১ এতিয়া এইজন ঈশ্বৰে, আপোনালোকৰ সৈতে আমাকো খৰীষ্টত স্থিৰ কৰিছে আৰু আমাক অভিযুক্ত কৰিলে। ১২ তেৱেই আমাৰ হৃদয়ত বহীনা স্বৰূপে পবিত্ৰ আত্মা দি আমাৰ জীৱনত মোহৰো মাৰিলে। ১৩

২৩ আপোনালোকলৈ মোৰ মৰম থকা বাবেই, মই এতিয়ালৈকে কৰিছিলো যোৱা নাই, মোৰ প্ৰাণৰ ওপৰত ঈশ্বৰকহে এই কথাত সাক্ষী লৈছোঁ। ২৪ আমি যে আপোনালোকৰ বিশ্বাসৰ ওপৰত প্ৰভূত্ব কৰিছোঁ, এনে নহয়, কিন্তু আপোনালোকৰ আনন্দৰ সহকাৰী হৈছোঁ, কিয়নো আপোনালোক বিশ্বাসত স্থিৰ হৈ আছে।

২১ সেয়েহে কিছুমান দুখজনক পৰিস্থিতিৰ বাবে পুনৰাই আপোনালোকৰ ওচৰলৈ নাযাওঁ বুলি মই নিজৰ বিষয়ত সিদ্ধান্ত ললো। ২২ কিয়নো মই যদি আপোনালোকক বেজাৰ দিওঁ তেন্তে মোক আনন্দিত কৰোঁতা কোন থাকিব? কেৱল মোৰ দ্বাৰাই বেজাৰ পোৱা সেই লোকেই থাকিব?

৩ আৰু এই সকলোবোৰ কথা লিখিলো, যাতে যেতিয়া মই আহিম, তেতিয়া যি জনৰ ওচৰৰ পৰা আমি আনন্দ পোৱা উচিত, সেই জনৰ পৰা যেন দুখ পাবলগীয়া নহয়। কিয়নো আপোনালোকৰ বিষয়ে মোৰ দৃঢ় বিশ্বাস এই যে, আমাৰ আনন্দত আপোনালোক সকলোৱে আনন্দিত হব। ৪ বহু কষ্ট, মনো-বেদনা, আৰু চকুৰপানীৰে আপোনালোকলৈ লিখিলো। মই আপোনালোকক দুখ দিবলৈ বিচৰা নাই, কিন্তু বুজাবলৈ বিচাৰিছোঁ যে, মই আপোনালোকক কিমান প্ৰেম কৰো।

৫ কিন্তু কোনোৱে যদি দুখ দি থাকে, তেনেহলে তেওঁ অকল মোক দুখ দিলে এনে নহয়; বেছি বঢ়াই নকলেও মই এটা কথা কওঁ যে, তেওঁ আপোনালোক সকলোকে দুখ দিলে। ৬ এনে মানুহলৈ অধিক ভাগ লোকে দিয়া শাস্তিয়েই যথেষ্ট। ৭ এতেকে তাতকৈ এনে মানুহক আপোনালোকে ক্ষমা কৰক আৰু শান্তবনা দিয়া উচিত। নহলে তেওঁ হয়তো অতিৰিক্ত মনৰ দুখত হতাশ হৈ পৰিব।

৮ মই আপোনালোকক উৎসাহিত কৰিছোঁ, এনে ব্যক্তিক যে আপোনালোকে এতিয়াও প্ৰেম কৰে, ইয়াকে মুকলিভাবে বুজিব দিয়ক। ৯ কিয়নো সকলো বিষয়ত আপোনালোক আজ্ঞাধীন হয় নে নহয়, তাৰ প্ৰমাণ পোৱাৰ আশয়েৰে লিখিলোঁ।

১০ যদি আপোনালোকে কোনো এজনৰ দোষ ক্ষমা কৰে, তেনেহলে ময়ো সেইদৰে ক্ষমা কৰোঁ। এই কাৰণে মই যদি কিবা ক্ষমা কৰিলোঁ, তেন্তে যি ক্ষমা কৰিলো, খৰীষ্টৰ সাক্ষাতে আপোনালোকৰ কাৰণেই ইয়াক কৰিলোঁ; ১১ কিয়নো চয়তানে যেন আমাৰ ওপৰত ছল নাপায়া কাৰণ তাৰ পৰিকল্পনা আমি নজনা নহওঁ।

ঐশ্বৰিক নতুন নিয়মৰ উৎকৃষ্টতা

১২ খৰীষ্টৰ শুভবাৰ্তাৰ কাৰণে মই তেৱাৰা নগৰলৈ আহোতে, যদিও প্ৰভূৰ দ্বাৰাই মোলৈ এখন দুৱাৰ মুকলি কৰা হৈছিল, ১৩ মোৰ ভাই ভীত তাত লগ নোপোৱাত, মোৰ আত্মাত একো শাস্তি নাপালোঁ; সেয়েহে তেওঁলোকক এৰি বিদায় লৈ মাৰ্কিনিয়ালৈ আহিলো।

১৪ কিন্তু সেই ঈশ্বৰৰ ধন্য, যি জনাই আমাক সদায় খৰীষ্টত জয়যুক্ত হ’বলৈ পথ দেখুৱাই আৰু আমাৰ দ্বাৰাই তেওঁৰ জ্ঞানৰূপ সুগন্ধ সকলো ঠাইতেই প্ৰকাশ কৰে। ১৫ কিয়নো পৰিত্ৰাণৰ পাত্ৰ আৰু বিনাশৰ পাত্ৰ সকলৰ মাজত আমি ঈশ্বৰলৈ খৰীষ্টৰ সুঘ্ৰাণ স্বৰূপ। ১৬ যিসকল হেৰাই গৈছে, তেওঁলোকৰ ওচৰত আমি মৃত্যুৰ পৰা উৎপন্ন মৃত্যুজনক গন্ধ; কিন্তু যিসকলে পৰিত্ৰাণ পালে, তেওঁলোকৰ ওচৰত আমি জীৱনৰ পৰা উৎপন্ন জীৱনদায়ক গন্ধ। এনে কৰ্মৰ যোগ্য কোন আছে? ১৭ কিয়নো অধিক ভাগ মানুহৰ দৰে আমি ঈশ্বৰৰ বাক্যত ভাঁজ দিওঁতা নহওঁ; কিন্তু অকপটতাৰে কোৱাৰ দৰে, আৰু ঈশ্বৰৰ পৰা শিক্ষা পাই কোৱাৰ দৰে, আমি ঈশ্বৰৰ সাক্ষাতে, খৰীষ্টত কথা কওঁ।

১৮ আমি নিজৰ প্ৰশংসা কৰিবলৈ আকৌ আৰম্ভ কৰিছোঁনে? নাইবা আপোনালোকলৈ বা আপোনালোকৰ পৰা সুখ্যাতিৰ পত্ৰ পাবলৈ, কোনো কোনো লোকৰ নিচিনাকৈ, আমাৰো প্ৰয়োজন আছে নে? ১৯ আমাৰ হৃদয়ত লিখা আৰু সকলো মানুহে পঢ়ি জনা, সুখ্যাতিৰ পত্ৰ আপোনালোক হৈ আছে। ২০ আপোনালোক আমাৰ দ্বাৰাই সম্পাদিত হোৱা খৰীষ্টৰ পত্ৰ স্বৰূপে প্ৰকাশিত হ’ল, সেয়ে চিয়াঁহীৰে নহয়, কিন্তু জীৱনময় ঈশ্বৰৰ আত্মাৰ দ্বাৰাইহে লিখা; শিলৰ ফলিতো নহয়, কিন্তু মাংসময় হৃদয়ৰূপ ফলিতহে লিখা হ’ল।

†† ১:১৯ পৃ ১৮:৫

‡‡ ১:২১ ২ যো ২:২০, ২৭

¶¶ ১:২২ ইফি ১:১৩, ১৪; ৪:৩০

§§ ৩:২ ২ কৰি ৯:২

৪ আৰু ঈশ্বৰৰ প্ৰতি এয়ে দৃঢ় প্ৰত্যয় আমি খৰীষ্টৰ দ্বাৰাই পালোঁ। ৫ আমি নিজে নিজে মীমাংসা কৰিবলৈ নিজ গুণেৰেই যে যোগ্য হওঁ, এনে নহয়; কিন্তু আমাৰ সেই যোগ্যতা ঈশ্বৰৰ পৰাহে হয়। ৬ তেৱেঁই আমাক নতুন নিয়মৰ পৰিচাৰক হবলৈ যোগ্য কৰিলে। *সেয়া আখৰৰ নহয়, কিন্তু আত্মাৰহে; কিয়নো আখৰে বধ কৰে, কিন্তু আত্মাই জীৱন দিয়ে।

৭ কিন্তু মৃত্যুৰ যি পৰিচৰ্চ্যা শিলত কটা †আখৰেৰে প্ৰমাণিত হ'ল, সেয়ে এনে কান্তিযুক্ত হৈছিল যে, ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলে মোচিৰ মুখলৈ একে-খৰে চাব নোৱাৰিলে, ‡যদিও সেই কান্তি ক্ৰমান্বয়ে কমি গৈছিল, ৮ তেন্তে আত্মাৰ পৰিচৰ্চ্যা তাতকৈয়ো কান্তিযুক্ত নহ'ব নে?

৯ কিয়নো দণ্ডজ্ঞাৰ পৰিচৰ্চ্যা যদি কান্তিযুক্ত হয়, তেন্তে ধাৰ্মিকতাৰ পৰিচৰ্চ্যা তাতকৈয়ো অধিক কান্তিযুক্ত হয়! ১০ কাৰণ এই অতিৰিক্ত কান্তিৰ কাৰণে এই বিষয়ে সেই কান্তিযুক্ত পৰিচৰ্চ্যাৰ কান্তি নাইকিয়া হ'ল। ১১ কাৰণ লুগু হৈ যোৱাটো যদি কান্তিযুক্ত, তেন্তে সদায় থকাটো তাতকৈ অধিক কান্তিযুক্ত।

ঈশ্বৰৰ সহকাৰ্যকাৰীসকলৰ পৰিচৰ্চ্যা-পদ

১২ আমাৰ এনে আশা থকাত, আমি অতি উদাৰ চিন্তেৰে কথা কওঁ, ১৩ আৰু ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলে, সেই লুগু হৈ যোৱাটোৰ শেয যেন একে-খৰে চাবলৈ নাপায়, এই কাৰণে মোচিয়ে যেনেকৈ তেওঁৰ মুখত ওৰণি ল'লে, আমি তেনেকৈ নকৰোঁ।

১৪ কিন্তু তেওঁলোকৰ মন কঠিন কৰা হ'ল কিয়নো যেতিয়া পুৰণি নিয়ম পঢ়া হয়, তেতিয়া তেওঁলোকে আজিও সেই একে ওৰণি লয়। সেই ওৰণি এতিয়াও আতৰাই দিয়া হোৱা নাই, কাৰণ একমাত্ৰ খৰীষ্টৰ যোগেদিহে সেয়ে সম্ভৱ। ১৫ কিন্তু এতিয়ালৈকে মোচিৰ পুস্তক পঢ়োঁতে, তেওঁলোকৰ হৃদয়ত সদায় ওৰণি আছে। ১৬ কিন্তু যেতিয়া কোনো ব্যক্তি প্ৰভুলে ঘূৰে, তেতিয়া সেই ওৰণি গুচুৱা হয়।

১৭ প্ৰভূৱেই আত্মা; আৰু প্ৰভূৰ আত্মা য'ত, তাতই সবাধীনতা। ১৮ আৰু আমি সকলোৱে, ওৰণি নোলোৱা মুখেৰে দৰ্পণত দেখাৰ দৰে প্ৰভূৰ গৌৰৱ চাওঁতে চাওঁতে, সেই গৌৰৱৰ পৰা গৌৰৱ পাই, আত্মাক প্ৰভূৰ দ্বাৰাই পৰিণত হোৱাৰ দৰে পৰিণত হৈ, সেই একে মুৰ্তি হ'ব লাগিছোঁ।

তেওঁলোকৰ সৰলতা আৰু সাহস

১ এতেকে আমি এই পৰিচৰ্চ্যাৰ পদ পোৱাত, আৰু একেদৰে দয়া লাভ কৰাত, কেতিয়াও আমি নিৰুৎসাহ নহওঁ; ২ কিন্তু লাজৰ গুপ্ত কাৰ্য ত্যাগ কৰি, ধূৰ্তাচাৰী নহৈ আৰু ঈশ্বৰৰ বাক্যত তঁজ নিদি, সত্যতা প্ৰকাশ কৰি, ঈশ্বৰৰ সাক্ষাতে সকলো মানুহৰ বিবেকৰ আগত নিজকে যোগ্যপাত্ৰ দেখুৱাইছোঁ।

৩ কিন্তু আমাৰ শুভবাৰ্তা যদি ঢকা হয়, তেন্তে বিনাশৰ পাত্ৰ সকললৈহে ঢকা হয়; ৪ ঈশ্বৰৰ প্ৰতিমূৰ্তি †যি খৰীষ্ট, তেওঁৰ গৌৰৱ-প্ৰকাশক শুভবাৰ্তাৰ দীপ্তি যেন প্ৰকাশিত নহয়, এই কাৰণে এই যুগৰ দেৱতাই §সেই বিশ্বাস নকৰা সকলৰ জ্ঞান-চকু অন্ধ কৰিলে।

৫ কাৰণ আমি নিজক নহয়, কিন্তু খৰীষ্ট যীচুক প্ৰভু আৰু যীচুৰ কাৰণে নিজক আপোনালোকৰ দাস **বুলি প্ৰচাৰ কৰোঁ। ৬ যীচু খৰীষ্টৰ মুখত ঈশ্বৰৰ গৌৰৱ প্ৰকাশক জ্ঞানৰূপে দীপ্তি প্ৰকাশ কৰিবলৈ, যি ঈশ্বৰে ক'লে, “কিয়নো আন্ধাৰৰ মাজৰ পৰা পোহৰ প্ৰকাশিত হ'ব” সেই ঈশ্বৰে আমাৰ হৃদয়ত পোহৰ প্ৰকাশ কৰিলে।

তেওঁলোকৰ দুৰ্বলতা আৰু ধৈৰ্য

৭ শক্তিৰ বাহুল্যতা যেন আমাৰ পৰা নহয় কিন্তু ঈশ্বৰৰ হয়, এই কাৰণে মাটিৰ পাত্ৰ যি আমি, আমাৰ জীৱনত সেই দীপ্তিৰূপ ধন আছে; ৮ আমি সকলোতে ক্ৰেশ ভোগ কৰিও, ঠেকত পৰা নহওঁ; উদিগ্ন হৈয়ো, নিৰাশ নহওঁ; ৯ তাড়না পায়ো, অনাথ নহওঁ; পেলোৱা হৈয়ো, বিনষ্ট নহওঁ; ১০ আমি সদায় যীচুৰ মৃত্যু শৰীৰত লৈ ফুৰিছোঁ, ††যাতে যীচুৰ জীৱন আমাৰ শৰীৰত প্ৰকাশিত হয়।

*৩:৬ ইফি ৩:৭

†৩:৭ যা ৩১:১৮

‡৩:৭ যা ৩৪:২৯,৩০

§৪:৪ যো ১৪:১৮; কল ১:১৫; ইব্ৰী ১:৩

§৪:৪ যো ১৪:৩০

**৪:৫ ১ কৰি ৯:১৯

††৪:১০ গীত ৪৪:২২; ৰো ৮:৩৪

১১ কিয়নো জীয়াই থকা যি আমি, আমাৰ মৰ্ত্য মাংসত যীচুৰ জীৱন প্ৰকাশিত হ'বলৈ, আমি যীচুৰ কাৰণে সদায় মৃত্যুৰ হাতত সমৰ্পিত হৈছোঁ। ১২ এইদৰে মৃত্যুৰে আমাৰ জীৱনত, কিন্তু জীৱনে আপোনালোকত নিজ কাৰ্য সাধন কৰিছে।

১৩ কিন্তু যেনেকৈ লিখা আছে, “মই বিশ্বাস কৰিলো, এই হেতুকে কথা ক'লোঁ”; তেনেকৈ আমিও সেই একেই বিশ্বাসজনক আত্মা পোৱাত, বিশ্বাস কৰিছোঁ, এই হেতুকে কথা কৈছোঁ। ১৪ কাৰণ যি জনে প্ৰভু যীচুক তুলিলে। ১৫ তেৱেঁই যে যীচুৰ লগত আমাকো তুলিব আৰু তেওঁলোকে সৈতে আমাকো উপস্থিত কৰিব, সেই বিষয়ে আমি জানো। ১৬ কিয়নো এইবোৰ আপোনালোকৰ কাৰণেহে হৈছে, যাতে অনেক লোকে ঈশ্বৰৰ গৌৰৱৰ অৰ্থে অনুগ্ৰহ পায় ধন্যবাদত উপচি পৰে।

স্বৰ্গ-বাসৰ আশা

১৬ এই কাৰণে আমি নিৰুৎসাহ নহওঁ; যদিও আমাৰ বাহ্যিক পুৰুষ বিনষ্ট হৈ আছে, তথাপি আমাৰ আন্তৰিক পুৰুষ দিনে দিনে নতুন হৈ উঠিছে। ১৭ আমাৰ এই দুখ-কষ্ট ক্ষন্তেকীয়া, এই ক্ষন্তেকীয়া লঘু ক্লেমে আমাৰ জীৱনলৈ আনিবলগীয়া শ্ৰেষ্ঠ শাস্বত মহিমাৰ যি অনন্তকালীয়া প্ৰভাৱ, তাৰ লগত আমাৰ দুখ-কষ্টৰ কোনো তুলনাই নহয়। ১৮ এই কাৰণে দৃশ্য বস্তুলৈ নাচাই, অদৃশ্য বস্তুলৈ চাই থাকোঁহঁকা কাৰণ দৃশ্য বস্তু অলপদিনীয়া; কিন্তু অদৃশ্য বস্তু অনন্ত কালীয়া।

১৯ কিয়নো আমি জানো যে, যি তমবুৰুপ পাৰ্থিৱ ঘৰত আমি আছো, সেয়া যদি ভগ্ন হয়, তেন্তে বিনাহাতে সজা ঈশ্বৰে দিয়া এক অনন্তকালীয়া ঘৰ স্বৰ্গত আছে। ২০ কাৰণ আমি ইয়াৰ ভিতৰত কেঁকাই থাকি, স্বৰ্গৰ পৰা হোৱা আমাৰ সেই ঘৰৰূপ বস্তুৰে ঢকা হ'বলৈ বৰকৈ ইচ্ছা কৰিছোঁ। ২১ বাস্তৱিকতে তাৰে ঢকা হ'লে, আমি উলঙ্গ হৈ নপৰিম।

২২ আমি যে কেঁকাই আছো, এই তমবুত থাকি, ভাৰগৰন্তহেহে কেঁকাই আছো; কাৰণ আমি বিবস্ত্ৰ হ'বলৈ ইচ্ছা নকৰো; কিন্তু জীৱনৰ দবাৰাই যেন মৰ্ত্যক গিলি পেলোৱা হয়, এই কাৰণে বস্তুৰে ঢকা হ'বলৈহে ইচ্ছা কৰোঁ। ২৩ এই কাৰণেই, যি জনে আমাক প্ৰস্তুত কৰিলে, তেওঁ ঈশ্বৰ; আৰু তেৱেঁই আমাক বহিৰাঙ্গৰূপে পবিত্ৰ আত্মা দিলে।

২৪ এতেকে সদায় দৃঢ় বিশ্বাসী হোৱা কাৰণে জানিব যে, এই শৰীৰত নিবাস কৰালৈকে প্ৰভুৰ পৰা দূৰত প্ৰবাস কৰিছোঁ; ২৫ (কিয়নো আমি দেখাৰ দবাৰাই চলা নাই, বিশ্বাসৰ দবাৰাইহে চলিছোঁ;) ২৬ এতেকে আমি সাহিয়াল হৈছোঁৱেই; শৰীৰৰ পৰা দূৰত প্ৰবাস আৰু প্ৰভুৰ লগত নিবাস কৰাই ভাল দেখিছোঁ।

২৭ এই হেতুকে নিবাস কৰোঁ বা প্ৰবাস কৰোঁ, তেওঁৰ প্ৰিয়পাত্ৰ হ'বলৈহে আমি যত্ন কৰি আছো। ২৮ কিয়নো প্ৰতিজনে কৰা কৰ্ম ভাল হওঁক বা বেয়া হওঁক, শৰীৰৰ দবাৰাই কৰা কৰ্মৰ ফল পাবলৈ, আমি সকলোৱে খৰীষ্টৰ সোধৰ আসনৰ আগত প্ৰকাশিত হ'ব লাগিব।

প্ৰচাৰকসকলৰ কাৰ্য, পৰীক্ষা আৰু লক্ষ্য

২৯ এই কাৰণে প্ৰভুৰ ভয় কি, ইয়াক জানিবলৈ পোৱাত আমি লোকসকলক প্ৰবৃত্তি কৰাইছো; কিন্তু ঈশ্বৰৰ আগত আমি প্ৰকাশিত হৈ আছো আৰু মই আশা কৰো যে, আপোনালোকৰ বিবেকতো আমি প্ৰকাশিত হৈ আছো। ৩০ আপোনালোকলৈ আমি আকৌ আমাৰ প্ৰশংসা আগবঢ়াইছো, এনে নহয়, কিন্তু যিসকলে হৃদয়ৰ কথা নহয়, মৌখিক কথাত গৌৰৱ কৰে, তেওঁলোকৰ আগত আপোনালোকে আমাৰ অৰ্থে গৌৰৱ কৰি উত্তৰ দিবলৈহে আপোনালোকক উপায় দিছোঁ।

৩১ কিয়নো আমি যদি হতবুদ্ধি হৈছোঁ, তেন্তে ঈশ্বৰৰ কাৰণেহে হৈছে। ৩২ কাৰণ খৰীষ্টৰ প্ৰেমে আমাক সীমাবদ্ধ কৰি ৰাখিছে; কিয়নো আমি নিশ্চয় কৰিলো যে, সকলোৰে কাৰণে এজন মৰিল, এতেকে সকলোৱে মৰিলা। ৩৩ আৰু খৰীষ্টে সকলোৰে বাবে মৰিল, এই আশয়েৰে জীৱন পোৱাসকলে যেন নিজৰ কাৰণে জীয়াই নাথাকি, তেওঁলোকৰ অৰ্থে মৃত্যুযজ্ঞ কৰা আৰু পুনৰ্জীৱিত হোৱা জনৰ বাবেহে যেন জীয়াই থাকে।

৩৪ এই কাৰণে এতিয়াৰে পৰা কোনো এজনকে আমি মাংস অনুসাৰে নাজানিম; একেদৰে খৰীষ্টক আগেয়ে মাংস অনুসাৰে জানিলেও, এতিয়াৰ পৰা নাজানিম। ৩৫ এতেকে কোনো যদি খৰীষ্টত আছে, তেন্তে তেওঁ নতুন সৃষ্টি। পুৰণিবোৰ লুপ্ত হ'ল; চোৱা, নতুন হ'ল।

৩৬ কিন্তু যি ঈশ্বৰে খৰীষ্টৰ দবাৰাই তেওঁৰে সৈতে আমাক মিলন কৰালে আৰু সেই মিলনৰ পৰিচৰ্চয়া-পদ আমাক দিলে; সেই ঈশ্বৰৰ পৰাই এই সকলো হয়। ৩৭ সেই মিলনৰ কথা এই, ঈশ্বৰে খৰীষ্টত জগত খনক মিলন কৰিলে, তেওঁলোকৰ পাপময় বাধাবোৰ গণনা নকৰিলে; আৰু সেই মিলনৰ বাৰ্তা আমাক গতাই দিলে।

২০ এতেকে ঈশ্ববে আমাক বাজদূত পাতি, আমাৰ দ্বাৰাই মিনতি কৰোৱাৰ দৰে আমি খৰীষ্টৰ কাৰণে বাজদূতৰ কৰ্ম কৰিছোঁ।
খৰীষ্টৰ হৈ এই বিনয় কৰোঁ: “আপোনালোকে ঈশ্ববৰৰ সৈতে মিলন হওক!” ২১ তেওঁ আমাক খৰীষ্টত ঈশ্ববৰীয় ধাৰ্মিকতাস্বৰূপ
হ’বলৈ, পাপ নকৰা জনকে পাপী কৰি, তেওঁকে আমাৰ পাপৰ বাবে কৰুচত বলিস্বৰূপে উৎসৰ্গ কৰিলে। §§

১ আৰু সেয়ে, আমি খৰীষ্টৰ সহকাৰী হৈ, এই মিনতিও কৰিছোঁ যে, আপোনালোকে ঈশ্ববৰৰ অনুগ্ৰহ ব্যৰ্থৰূপে গ্ৰহণ কৰা
নহ’বা ২ কিয়নো তেওঁ কৈছে, *

“মই গ্ৰাহ্য-কালত তোমাৰ প্ৰাৰ্থনা শুনিলা;
আৰু পৰিত্ৰাণৰ দিনা তোমাৰ উপকাৰ কৰিলোঁ।”

চাওঁক, এতিয়া পৰম গ্ৰাহ্য কাল; এতিয়াই পৰিত্ৰাণৰ দিনা ৩ সেই পৰিচৰ্চ্যা-পদ যেন কলঙ্কিত নহয়, এই কাৰণে আমি কোনো
কথাত বিঘিনি নজন্মাও।

৪ বৰং, আমি নিজক ঈশ্ববৰৰ পৰিচাৰক হিচাপে, আমাৰ এই সকলো কৰ্মৰ দ্বাৰাই যোগ্য-পাত্ৰ দেখুৱাইছোঁ; সেয়েহে অনেক
প্ৰকাৰ ধৈৰ্য, ক্লেশ, দুখ, সঙ্কট, ৫ কোব, বন্দীশালত থকা, ছৰামুৰা, পৰিশ্ৰম, পৰ দিয়া, লঘোন, ৬ গুৰুতা, জ্ঞান, চিৰসমিষ্ণুতা,
মৰম, পবিত্ৰ আত্মা, অকপট প্ৰেম; ৭ সত্যৰ বাক্যত, ঈশ্ববৰৰ শক্তিত, সোঁ আৰু বাওঁফালে ধাৰ্মিকতাৰ অস্ত্ৰ-শস্ত্ৰৰ
সৈতে, যোগ্য-পাত্ৰ দেখুৱাইছোঁ।

৮ আমি মৰ্য্যাদা আৰু অমৰ্য্যাদা, কু-যশ আৰু সু-যশ, প্ৰবঞ্চকৰ নিচিনা, কিন্তু সত্যবাদী; ৯ অবিদিতৰ নিচিনা, কিন্তু সুবিদিত;
মৰো মৰো হোৱাৰ নিচিনা, কিন্তু চোৱা জীয়াই আছে; শান্তি পোৱাৰ নিচিনা, কিন্তু হত হোৱা নাই ১০ শোক কৰাৰ নিচিনা, কিন্তু
সদায় আনন্দিত; দৰিদ্ৰৰ নিচিনা, কিন্তু অনেকক ধনৱন্ত কৰোঁতা; একো নথকাৰ নিচিনা, কিন্তু আমাৰ সকলো আছে।

কবিত্বীয়া সকলৰ প্ৰতি পৌলৰ উদগণি

১১ হে কবিত্বীয়া সকল, আমি আপোনালোকৰ বাবে, আমাৰ সকলো সত্যতাৰ বিষয়ে ক’লো আৰু আমাৰ হৃদয়ো বহল।
১২ আপোনালোকৰ হৃদয় আমাৰ জীৱনত সঙ্কচিত হোৱা নাই, কিন্তু নিজ নিজ অন্তৰতহে সঙ্কচিত হৈ আছে। ১৩ কিন্তু একে প্ৰকাৰৰ
প্ৰতিদান কৰিবলৈ, শান্তবনাত থকা সকলক কোৱাৰ দৰে কৈছোঁ, আপোনালোকৰ হৃদয় বহলভাৱে মুকলি কৰক।

১৪ বিশ্বাস নকৰাসকলৰ সৈতে আপোনালোক অসমানভাবে সংযুক্ত নহব; কিয়নো ধাৰ্মিকতা আৰু অধৰ্মৰ মাজত পৰস্পৰৰ
কি সম্পৰ্ক? আন্ধাৰে সৈতে গোহৰৰ বা কি সম্বন্ধ? ১৫ বেলিয়ালে “সৈতে খৰীষ্টৰ কি মিলন? বিশ্বাস নকৰা জনৰ লগত বিশ্বাস
কৰা জনৰ কি সম্পৰ্ক? ১৬ আৰু দেৱতাবোৰৰ সৈতে ঈশ্ববৰৰ মন্দিৰৰ কি বিধান আছে? কিয়নো আমি জীৱনময় ঈশ্ববৰৰ মন্দিৰ;
এই বিষয়ে ঈশ্ববে কৈছে, †বোলে,

“মই তেওঁলোকৰ মাজত বসতি কৰিম আৰু অহা-যোৱা কৰিম;

মই তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ হ’ম

আৰু তেওঁলোক মোৰ লোক হ’ব।

১৭ এতেকে,

প্ৰভুৱে কৈছে, †তোমালোক সিহঁতৰ মাজৰ পৰা ওলাই আহা

আৰু পৃথক হোৱা,

আৰু কোনো অশুচি বস্তুক নুচুবা,

তাতে মই তোমালোকক গ্ৰহণ কৰিম,

১৮ আৰু তোমালোকৰ পিতৃ হ’ম আৰু তোমালোকো মোৰ পো-জী হ’বা,

ইয়াক সৰ্ব্বশক্তিমান প্ৰভুৱে কৈছে”।

১ এই হেতুকে, হে পিৰয়সকল, এইবোৰ প্ৰতিজ্ঞা পোৱাত, আহক, আমি শৰীৰ আৰু আত্মাৰ সকলো অশুচিতাৰ পৰা নিজকে
২ শুচি কৰি, ঈশ্ববৰৰ ভয়ত পবিত্ৰতা সিদ্ধ কৰোঁক।

৩ আপোনালোকৰ হৃদয়ত আমাক ঠাই দিয়ক! আমি কাৰো অনযায় কৰা নাই, কাৰো অনিষ্ট কৰা নাই, কাকো ঠগোৱাও নাই।

৪ মই আপোনালোকৰ দোষ ধৰিবলৈ এই কথা কৈছোঁ, এনে নহয়; কিয়নো আমাৰে সৈতে মৰিবলৈ আৰু জীৱলৈকো আপোনালোক

§§৫:২১ যিচ ৫৩:৯; গালা ৩:১৩, ১৪; ১ পি ২:২৪

*৬:২ যিচ ৪৯:৮

†৬:১৫ ধূৰ্ত প্ৰকৃতিৰ লোক বা চয়তান

‡৬:১৬ লে ২৬:১২

‡‡৬:১৭ যিচ ৫২:১১

আমার হৃদয়ত আছে বুলি আগেয়ে কৈছিলোঁ।^৪ আপোনালোকলৈ মোৰ আত্মবিশ্বাস অধিক, আপোনালোকৰ অৰ্থে মোৰ শ্লাঘাও অধিক; এইদৰে আমাৰ সকলো ক্লেস্ত, মই শান্তনাৰে পূৰ্ণ হৈ আছোঁ আৰু আনন্দত একেবাৰে উপচি পৰিছোঁ।

^৫ কিয়নো যেতিয়া আমি মাকিদনিয়া দেশলৈ আহিলো, আমাৰ শাৰীৰিক একো জিৰণি নাছিল; বৰং সকলোতে অশান্তিহে পাইছিলো; বাহিৰত বিৰোধ আৰু অন্তৰত ভয় আছিল।^৬ কিন্তু নম্বসকলৰ শান্ত্বনাকৰ্তা ঈশ্বৰে তীতৰ আগমণৰ দ্বাৰাই আমাক শান্ত্বনা দিলে; ^৭ কেৱল তেওঁৰ আগমণৰ দ্বাৰায়েই নহয়, কিন্তু আপোনালোকৰ হাবিয়াস, শোক আৰু আমাৰ কাৰণে আপোনালোকৰ উৎসাহৰ কথা কওঁতে, আপোনালোকৰ কথাত তেওঁ পোৱা শান্ত্বনাৰেও আমাক এনে শান্ত্বনা দিলে যে, তাৰেই মই অধিক আনন্দ পালোঁ।

^৮ কিয়নো মোৰ সেই পত্ৰৰ দ্বাৰাই আপোনালোক দুগুণিত হ'লেও মই বেজাৰ নকৰোঁ আগেয়ে যদিওঁবা বেজাৰ কৰিছিলোঁ, এতিয়া দেখিলোঁ যে মোৰ পত্ৰখনে আপোনালোকক দুগুণিত কৰিলে, কিন্তু সেই পত্ৰই মাথোন অলপ সময়হে আপোনালোকৰ দুখ জন্মাইছিল, ^৯ এতিয়া আনন্দ কৰিছোঁ; কিয়নো আপোনালোক দুগুণিত হোৱাৰ কাৰণে নহয়, কিন্তু দুগুণিত হোৱাৰ দ্বাৰাই যে আপোনালোকৰ মন পৰিবৰ্তিত হ'ল, সেই কাৰণেহে আমাৰ দ্বাৰাই আপোনালোকৰ একো হানি নহয়, সেই বাবে আপোনালোক ঈশ্বৰৰ ইচ্ছাৰ দৰে দুগুণিত হৈছিল, সেই বিষয়ে আপোনালোকে জানিছিলো।^{১০} কাৰণ ঈশ্বৰৰ ইচ্ছাৰ দৰে হোৱা মনোদুখে, অনুতপ্ত নোহোৱাকৈয়ে পৰিতৰাণলৈ মন পালটন কৰায়; কিন্তু সাংসাৰিক মনোদুখে, অপৰিৱৰ্তনীয় মৃত্যু সাধন কৰে।

^{১১} কিয়নো, ঈশ্বৰৰ মহৎ ইচ্ছাৰ দৰে হোৱা সেই মনোদুখেই আপোনালোকৰ অন্তৰত কেনে যত্ন, কেনে দুখৰ খণ্ডন, কেনে বিৰক্তি, কেনে ভয় কেনে হাবিয়াস, কেনে উৎসাহ, কেনে প্ৰতিক্ৰম সাধন কৰিলে! সেইবোৰ কথাত আপোনালোকে সকলো প্ৰকাৰে নিজকে নিৰ্দোষী বুলি প্ৰমাণ কৰিলে।^{১২} যদিওঁবা মই আপোনালোকলৈ লিখিছিলো, §তথাপি অপকাৰ কৰা জনৰ কাৰণে বা অপকাৰ পোৱাজনৰ কাৰণে নহয়, কিন্তু আমাৰ অৰ্থে আপোনালোকৰ যি যত্ন, সেয়ে ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিত আপোনালোকৰ বাবে যেন প্ৰকাশিত হয়, এই কাৰণেহে লিখিছিলোঁ।

^{১৩} এতেকে আমি শান্ত্বনা পালোঁ।

আৰু আমাৰ সেই শান্ত্বনাৰ ওপৰিও তীতৰ আনন্দত আমি আৰু অধিক আনন্দ পালোঁ; কাৰণ আপোনালোক সকলোৰে দ্বাৰাই তেওঁৰ আত্মা সজীৱ কৰা হ'ল।^{১৪} যদিও মই তেওঁৰ আগত আপোনালোকৰ অৰ্থে গৌৰৱ কৰিলোঁ, তথাপি মোক লাজত পেলোৱা হোৱা নাই; কিন্তু যেনেকৈ আমি আপোনালোকৰ আগত সকলো কথা সঁচাকৈ কলোঁ, তেনেকৈ তীতৰ আগত কৰা আমাৰ সেই গৌৰৱ সঁচাহে হ'ল।

^{১৫} আৰু আপোনালোকে তেওঁৰ আজ্ঞাধীন হৈ, ভয় আৰু কম্পনেৰে যে তেওঁক গৰাহূ কৰিছিল, সেই কথা তেওঁ সৌৱৰণ কৰোঁতে, আপোনালোকলৈ তেওঁৰ স্নেহ অতি অধিক হ'ল।^{১৬} সকলো বিষয়তে মই যে আপোনালোকত ভাৱসা কৰিছোঁ, ইয়াতে মই আনন্দ কৰিছোঁ।

দানশীলতাৰ উৎকৃষ্ট ফল

^১ হে প্ৰিয় সকল, মাকিদনিয়া দেশৰ মণ্ডলীসকলক দিয়া ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহৰ বিষয়ে মই আপোনালোকক জনাওঁ যে, ^২ ক্লেস্তৰূপ মহা-পৰীক্ষাতো তেওঁলোকৰ আনন্দ অধিক হ'ল আৰু তেওঁলোকৰ অতি দৰিদ্ৰতা দানশীলতাৰূপ ধনত উপচি পৰিল।

^৩ কিয়নো মই সাক্ষ্য দিছোঁ যে, তেওঁলোকে নিজ সক্ষমতা অনুসাৰে দিয়াৰ উপৰিও, সাধূৰ অতিৰিক্ত পৰিমাণে দিলে আৰু ^৪ নিজ ইচ্ছাৰে অনেক মিনতি কৰি, পবিত্ৰ লোকসকলৰ উপকাৰ কৰা কাৰ্যৰ সহভাগী হবলৈ আমাৰ আগত যাচনা কৰিলে; ^৫ আৰু কেৱল আমি আশা কৰা অনুযায়ী নহয়, কিন্তু প্ৰথমে প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে, শেষত ঈশ্বৰৰ ইচ্ছাৰদৰে আমাৰ উদ্দেশ্যে তেওঁলোকে দান কৰিলে।

^৬ সেই বাবে আমি তীতক উৎসাহিত কৰিলো, কিয়নো যেনেকৈ তেওঁ আগেয়ে আপোনালোকৰ লগত কাৰ্য আৰম্ভ কৰিছিল, তেনেদৰেই আপোনালোকক সেই অনুগ্ৰহতো যেন পৰিপূৰ্ণ কৰে। ^৭ কিন্তু আপোনালোকে, বিশ্বাস, বাক্য, জ্ঞান, সকলোবিধ যত্ন আৰু প্ৰেম, এই সকলোতে যেনেকৈ আমাৰ বাবে উপচি পৰিছে, তেনেকৈ সেই অনুগ্ৰহতো উপচি পৰিবলৈ চেষ্টা কৰক।

^৮ এই কথা আজ্ঞা দিয়াৰ দৰে কোৱা নাই, কিন্তু আন ব্যক্তিৰ যত্নৰ দ্বাৰাই আপোনালোকৰ প্ৰেমৰ সত্যতা পৰীক্ষা কৰিহে কৈছোঁ। ^৯ কিয়নো আপোনালোকে যিচু খৰীষ্টৰ অনুগ্ৰহ জানে তেওঁ ধনী আছিল যদিও, তেওঁৰ দৰিদ্ৰতাৰ দ্বাৰাই আপোনালোক যেন ধনী হয়, তাৰ বাবে তেওঁ দৰিদ্ৰ হ'ল।

^{১০} এই বিষয়টো আপোনালোকৰ পক্ষে উপযুক্ত, সেই কাৰণে মই পৰামৰ্শহে দিছোঁ; কিয়নো আপোনালোকে এবছৰৰ আগেয়ে কোনো কাৰ্য কৰিবলৈ বিচাৰিছিল, কেৱল সেয়াই নহয়, কিন্তু নিজ ইচ্ছাৰে কৰিবলৈ প্ৰস্তুতো আছিল। ^{১১} এতিয়া সেই কাৰ্য সিদ্ধ

কৰকা যেনেকৈ ইচ্ছা আৰু প্ৰস্তুততা আছিল, তেনেকৈ শক্তি অনুসাৰে সেই কাৰ্য সিদ্ধও কৰকা ১২ কিয়নো কাৰ্য কৰিবলৈ প্ৰস্তুততা থাকিলে, শক্তি নথকাৰ দৰে নহয়, কিন্তু শক্তি থকাৰ দৰে কৰিলেহে গৰাহ্য হয়।

১৩ কিয়নো আন লোকসকলে কাৰ্য নকৰি জিৰণি ল'ব আৰু আপোনালোকে কাৰ্যৰ দায়িত্ব ল'ব, এনে নহয়; কিন্তু সকলোৰে নয়ায় হওঁকা ১৪ এই বৰ্তমান সময়ত আপোনালোকৰ প্ৰাচুৰ্য্যতাই তেওঁলোকৰ অভাৱ পূৰ্ণ কৰিবা এইদৰে তেওঁলোকৰ প্ৰাচুৰ্য্যতায়ো আপোনালোকৰ অভাৱ পূৰ্ণ কৰিব আৰু ইয়াতে সকলোৰে বাবে সমতা স্থাপন হয়; ১৫ যিদৰে লিখাও আছে, **

“যিজনে অধিক গোটাইছিল, তেওঁৰ একো নাথাকিল;
কিন্তু যিজনে অলপ গোটাইছিল, তেওঁৰ অভাৱ নহ'ল।”

১৬ কিন্তু যি ঈশ্বৰে আপোনালোকৰ অৰ্থে তীতৰ হৃদয়ত সেই একে উৎসাহ জন্মাইছে, তেওঁ ধন্য। ১৭ কিয়নো তেওঁ আমাৰ উদগণি গ্ৰহণ কৰিলে কিন্তু তাতকৈয়ো নিজে উৎসাহী হৈ, নিজ ইচ্ছাৰে আপোনালোকৰ ওচৰলৈ গ'ল।

১৮ তাতে তীতৰ সৈতে আমাৰ এজন ভাই, যিজনে শুভবাৰ্তাৰ বিষয়ত সকলো মঙলীৰ মাজত প্ৰশংসা লাভ কৰিছে; তেওঁক আমি তেওঁৰ লগত পঠাই দিলোঁ ১৯ তেওঁ কেৱল প্ৰশংসা পোৱা ব্যক্তিয়েই নহয়, কিন্তু প্ৰভুৰ গৌৰৱ আৰু আমাৰ প্ৰস্তুততাৰ অৰ্থে, আমাৰ যোগেদি সাধিত হ'ব লগা প্ৰভুৰ অনুগ্ৰহৰ কাৰ্যত আমাৰ সহযাত্ৰী হ'বলৈ মঙলীসকলৰ দ্বাৰাই নিযুক্ত হোৱা।

২০ আৰু আমাৰ দ্বাৰাই সাধিত হ'ব লগা এই মহা-দানৰ বিষয়ে কোনোও যেন আমাৰ বদনাম নকৰে, তাৰ বাবে আমি সতৰ্ক হৈছোঁ; ২১ কিয়নো কেৱল প্ৰভুৰ আগত নহয় কিন্তু মানুহৰ আগতো †† যি উচিত, সেইটোহে আমি চিন্তা কৰিছোঁ।

২২ আৰু তেওঁৰ সৈতে আন এজন ভাইক আমি পঠিয়ালো। তেওঁক আমি অনেকবাৰ অনেক বিষয়ত পৰীক্ষা কৰি এইবোৰ কাৰ্যত উৎসাহী পালোঁ আৰু আপোনালোকৰ প্ৰতি থকা তেওঁৰ দৃঢ় বিশ্বাসৰ কাৰণে এইবাৰ অধিক আগৰহী দেখিলোঁ। ২৩ তীতৰ বিষয়ে হ'লে, তেওঁ মোৰ সহভাগী আৰু আপোনালোকৰ প্ৰতি মোৰ সহকাৰী। আমাৰ ভাই দুজনৰ বিষয়ে হ'লে, তেওঁলোক মঙলীসকলৰ দৃঢ় আৰু খৰীষ্টৰ গৌৰৱ স্বৰূপ। ২৪ এতেকে আপোনালোকৰ প্ৰেম প্ৰকাশ কৰক আৰু আন মঙলীবোৰৰ মাজত আপোনালোকৰ বিষয়ে যি গৌৰৱ কৰিছিলোঁ, সেয়া প্ৰকাশ কৰক।

১ কিয়নো পবিত্ৰ লোকসকলৰ উপকাৰ কৰা কাৰ্যৰ বিষয়ে মই আপোনালোকলৈ লিখাৰ প্ৰয়োজন নাই। ২ মই আপোনালোকৰ কামনা জানো, যাৰ বিষয়ে মই মাকিদনিয়া সকলৰ আগত আপোনালোকৰ পক্ষে গৌৰৱ কৰিছিলোঁ। মই তেখেত সকলক কৈছিলোঁ যে এবছৰৰ আগৰ পৰাই আখায়া প্ৰস্তুত হৈ আছিল; আৰু আপোনালোকৰ সেই উৎসাহে অধিক ভাগ মানুহক প্ৰভাৱত পেলালে।

৩ এতিয়া মই আপোনালোকৰ ওচৰলৈ ভাইসকলক পঠালোঁ, যাতে আপোনালোকৰ পক্ষে আমাৰ সেই গৌৰৱ যেন ব্যৰ্থ নহয় আৰু মই যেনেকৈ কৈছিলোঁ, আপোনালোকে তেনেকৈ যেন প্ৰস্তুত হৈ থাকে। ৪ নহ'লে মাকিদনিয়াৰ পৰা মোৰ লগত অহা কোনো মানুহে যদি আপোনালোকক অপ্ৰস্তুত পায়, তেন্তে আমি আপোনালোকৰ প্ৰতি সেই দৃঢ় আশা ৰখাত, আমি লাজত পৰিম - মই আপোনালোকৰ বিষয়ে এনে একো কথা নকওঁ, কাৰণ আপোনালোকৰ ওপৰত মোৰ অধিক বিশ্বাস আছে। ৫ সেই কাৰণে মই ভাই কেইজনক উৎসাহিত কৰিবলৈ প্ৰয়োজন দেখি, আপোনালোকৰ ওচৰত পঠিয়াম বুলি ভাবিলোঁ; আপোনালোকে যি পূৰ্বৰে পৰা অঙ্গীকাৰ কৰা সেই আশীৰ্বাদ স্বৰূপ দান, সেই বিষয়ে তেখেত সকলে আপোনালোকৰ ওচৰলৈ আহি যেন আয়োজন কৰে। এই বিনামূলীয়া আশীৰ্বাদ দানৰ দৰে যেন যুগুত থাকে, কিন্তু আপোনালোকে বাধ্যত পৰি দান কৰিলে, এনে যেন নহয়।

৬ কিন্তু সেই বিষয়ে সাৰ কথা এই- যিজনে অলপকৈ বয়, তেওঁ অলপকৈ চপাব; আৰু যি জনে অধিককৈ বয়, তেওঁ অধিককৈ চপাব। ††† প্ৰতিজনে নিজৰ হৃদয়ত যেনেকৈ ঠাৱৰ কৰিলে, তেনেকৈ দিয়কা মনোদুখেৰে যেন নহয় বা আৱশ্যকতাৰেও যেন নিদিয়ো- কিয়নো হৰ্ষিত মনেৰে দিয়া জনক ঈশ্বৰে প্ৰেম কৰে। †††

৭ ঈশ্বৰে আপোনালোকক সকলো বিষয়তে অনুগ্ৰহত বৃদ্ধি কৰিব পাৰে আৰু সকলো সময়তে আপোনালোকৰ সকলো জোৰাওকৈ থকাত, আপোনালোক সকলো সৎকৰ্মত যেন উপচি পৰিব পাৰে। ৮ এই বিষয়ে যিদৰে লিখাও আছে, §§

“তেওঁ নিজ ধন-সম্পত্তি দৰিদৰ সকলক বিলাই দি, দান কৰিলে;

তেওঁৰ ধাৰ্মিকতা সদা কাললৈকে থাকে”।

১০ যিজনে কঠীয়া সিচোতাজনক সিচিবলৈ কঠীয়া আৰু ভোজনৰ নিমিত্তে আহাৰ যোগাই, তেওঁই আপোনালোকৰ কঠীয়া যোগাই বাহুল্য কৰিব আৰু আপোনালোকৰ ধাৰ্মিকতাৰ ফল বৃদ্ধি কৰিব; ১১ এইদৰে আপোনালোক সকলো দানশীলতাৰ অৰ্থে সকলো বিষয়তে ধনৱন্ত হ'ব, আৰু সেই দানশীলতাই আমাৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰলৈ ধন্যবাদ সাধন কৰাব।

**৮:১৫ যা ১৬:১৮।

††৮:২১ ৰো ১২:১৭।

†††৯:৬ হিতো ১১:২৪,২৫ ; ১৯:১৭ ; গাল ৬:৭,৯।

¶¶৯:৭ যা ৩৫:৫ ; ১ ব ২৯:৫,৯,১৪।

§§৯:৯ গীত ১১২:৯।

১২ কিয়নো এই দান দি উপকার করা কার্যই পবিত্র লোকৰ অভাৱ পূৰ কৰিছে, অকল এয়ে নহয়, কিন্তু ঈশ্বৰৰ অনেক ধন্যবাদত ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যেও উপচি পৰিছে।^{১০} আপোনালোক এই উপকার করা কার্যত পৰীক্ষাৰ দ্বাৰাই নিযুক্ত করা হ'ল; আপোনালোকে ঈশ্বৰক গৌৰৱান্বিত কৰিছে, কিয়নো আপোনালোকে খৰীষ্টৰ শুভবাৰ্তাৰ বিষয়ে স্বীকাৰ কৰি বশৱৰ্তী হোৱা কাৰণে আৰু তেখেত সকললৈ আৰু আন লোকলৈও আপোনালোকে ভালেমান দান কৰিলে।^{১৪} তেওঁলোকে আপোনালোকলৈ কামনা কৰি আছে আৰু আপোনালোকৰ কাৰণে প্ৰাৰ্থনাত আছে, কিয়নো ঈশ্বৰৰ সেই মহৎ অনুগ্ৰহ আপোনালোকৰ ওপৰত আছে।^{১৫} ঈশ্বৰৰ বৰ্ণনাতীত দানৰ *কাৰণে তেওঁৰ ধন্যবাদ হওঁক।

পৌলৰ বিপক্ষ লোকসকলৰ প্ৰতি তেওঁৰ উত্তৰ

১০ ১ মই, যি পৌল, নিজে খৰীষ্টৰ মূঢ় আৰু কোমল স্বভাৱেৰে আপোনালোকক মিনতি কৰিছোঁ- মই আপোনালোকৰ সাক্ষাতে নম্ৰ কিন্তু অসাক্ষাতে আপোনালোকৰ প্ৰতি সাহিয়াল।^২ মই আপোনালোকক মিনতি কৰিছোঁ যে, যেতিয়া মই আপোনালোকৰ সৈতে থাকো তেতিয়া যেন মই আত্মবিশ্বাসৰ সাহসেৰে সাহসী নহওঁ; কিন্তু যেতিয়া আমাক যি সকলে মাংস অনুসাৰে চলা বুলি জ্ঞান কৰিব, তেতিয়া সেই সকলৰ বিৰুদ্ধে মই যেনে আৱশ্যকতা জ্ঞান কৰিছোঁ, উপস্থিত কালত তেনে সাহসেৰে মই সাহিয়াল হমা

^৩ কিয়নো আমি মাংসত থাকিলেও, মাংস অনুসাৰে যুদ্ধ নকৰো; ^৪ (কিয়নো আমাৰ যুদ্ধ অস্ত্ৰ-শস্ত্ৰৰে 'কৰা মাংসিক যুদ্ধ নহয় কিন্তু স্বৰ্গীয় শক্তিৰ দ্বাৰাই দুৰ্গ ও বিনাশ কৰাৰ যোগ্য- ইয়াতে কোনো ভুল ধাৰণা নাথাকক)

^৫ আমি মনৰ তৰ্ক-বিতৰ্ক আৰু ঐশ্বৰীক জ্ঞানৰ বিৰুদ্ধে উত্থাপিত হোৱা উদ্ভত বিষয়বোৰ ভাঙি পেলাই, সকলো ভাৱ বন্দী কৰি, খৰীষ্টৰ আজ্ঞাধীন কৰিছোঁ; ^৬ আৰু আপোনালোকৰ আজ্ঞাধীনতা সম্পূৰ্ণ হ'লে, সকলো অবাধ্যতাৰ প্ৰতিকাৰ সাধিবলৈ যুগুত হৈ থাকোঁ।

^৭ সনুখত যি আছে, সেয়া আপোনালোকে স্পষ্ট দৃষ্টিৰে চাওঁকা কোনোৱে যদি নিজকে খৰীষ্টৰ পাঁচনি বুলি নিজ প্ৰমাণত বিশ্বাস কৰে, তেন্তে তেখেত যেনেকৈ খৰীষ্টৰ, আমিও তেনেকৈ বুলি তেখেতে নিজে পুনৰায় বিবেচনা কৰি জানক। ^৮ আমাৰ ক্ষমতাৰ বিষয়ে যদিও কিছু অধিক গৌৰৱ কৰোঁ, (যি ক্ষমতা প্ৰভুৱে আপোনালোকক বিনষ্ট কৰিবৰ কাৰণে নহয়, কিন্তু আপোনালোক যেন ধৰ্মত বৃদ্ধি হয়) তথাপিও সেই বিষয়ে মই লজ্জিত নহ'ম।

^৯ মোৰ পত্ৰবোৰৰ দ্বাৰাই যেন আপোনালোকক ভয় দেখুৱাবৰ ধৰণে নহও; ^{১০} কিয়নো কিছুমান ব্যক্তিয়ে কয়, “তেখেতৰ পত্ৰবোৰ গুৰুত্বপূৰ্ণ আৰু শক্তিয়ুক্ত, কিন্তু শাৰীৰিকভাৱে তেখেত দুৰ্বল আৰু তেখেতৰ বাক্য শুনা অযোগ্য”।

^{১১} আমি অনুপস্থিত থকা সময়ত পত্ৰৰ দ্বাৰাই বিষয়বোৰ যেনেদৰে লিখিছোঁ, উপস্থিত হ'লে আমি কাৰ্যতো তেনেকুৱাই বুলি, সেই মানুহবোৰে বিবেচনা কৰি জানক। ^{১২} কিয়নো নিজকে নিজে প্ৰবংশতা কৰা লোকসকলৰ লগত আমি নিজক গণনা বা তুলনা কৰিবলৈ সাহস নকৰো; কিয়নো যেতিয়া তেওঁলোকে ইজনে সিজনক জোখে আৰু নিজকে আন এজনৰ লগত তুলনা কৰে, তেতিয়া তেওঁলোকে যেন নিজকে সুস্বদৃষ্টি কৰে।

^{১৩} কিন্তু আমি হ'লে অপৰিমিত ৰূপে গৌৰৱ নকৰি, ঈশ্বৰে যিহৰ দ্বাৰাই আমাৰ অংশৰ পৰিমাণ নিৰূপণ কৰি, আপোনালোকৰ ওচৰলৈকে পোৱা কৰিলে, আমি সেই পৰিমাণ অনুসাৰে গৌৰৱ কৰিম। ^{১৪} কিয়নো আপোনালোকৰ সেই খিনিলৈকে আমাৰ স্বত্ব নথকাৰ দৰে, আমি নিজক ডাঙৰ কৰা নাই; কিন্তু খৰীষ্টৰ শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰোঁতে কৰোঁতে, আমি আপোনালোকৰ ওচৰ গৈ পাইছিলো।

^{১৫} আমি যে অপৰিমিত ৰূপে আনৰ পৰিশ্ৰমৰ কথা গৌৰৱ কৰিছোঁ, এনে নহয়; কিন্তু আশা কৰো, লোকৰ বিশ্বাস বাঢ়িলে, আমাৰ পৰিমাণ-জৰী অনুসাৰে আপোনালোকৰ মাজত বাহুল্যৰূপে যেন বৃদ্ধি হ'ম। ^{১৬} আমি আপোনালোকৰ সিমূৰে থকা অঞ্চলতো শুভবাৰ্তাৰ প্ৰচাৰ কৰিব পাৰিমা আমি আন লোকৰ অঞ্চলত কৰা কামৰ গৌৰৱ নকৰিমা

^{১৭} “কিন্তু যি জনে গৌৰৱ কৰে, তেওঁ প্ৰভুতেই গৌৰৱ কৰক।” †

^{১৮} কিয়নো যি জনে নিজকে নিজে যোগ্যপাত্ৰ দেখুৱাই, তেখেত পৰীক্ষা-সিদ্ধ নহয়; কিন্তু যি জনক প্ৰভুৱে যোগ্যপাত্ৰ জ্ঞান কৰে, তেখেতহে পৰীক্ষা-সিদ্ধ।

১১ ১ মই বিচাৰো যেন আপোনালোকে মোৰ যথকিষ্ণত অজ্ঞানতাৰ প্ৰতি সহন কৰে- প্ৰকৃততে আপোনালোকে মোৰ প্ৰতি সহন কৰি আছে। ^২ কিয়নো মই আপোনালোকক ঐশ্বৰিক অন্তৰ্জ্বালাৰে সঁচা কৰো; কাৰণ খৰীষ্টৰ হাতত সত্যী কন্যা স্বৰূপে সমৰ্পণ কৰিবৰ অভিপ্ৰায়েৰে, আপোনালোকক একমাত্ৰ স্বামীলৈ, অৰ্থাৎ খৰীষ্টলৈ বাগদান কৰিলোঁ।

*৯:১৫ যো ৩:১৬।

†১০:৪ ইফি ৬:১১-১৭; ১ থি ৫:৮; ১ তী ৬:১২।

‡১০:১৭ যিৰি ৯:২৩,২৪; ১ কৰি ১:২৯-৩১।

৩ কিন্তু মই ভয় কৰো, যেনেকৈ সেই সৰ্পে তাৰ ধূঁওতাৰে হাৱাক ভুলাইছিল, ৪ অধিক তেনেকৈ খৰীষ্টলৈ আপোনালোকৰ যি সৰলতা আৰু শুদ্ধতা আছে সেই যেন কোনো প্ৰকাৰে কিজানি বিপথে লৈ যায়; ৫ কিয়নো যি জন যীচুৰ কথা আমি ঘোষণা কৰো, এনে আন কোনো যীচুৰ কথা কোনোৱে যদি আহি ঘোষণা কৰে বা আপোনালোকে যি আত্মা পোৱা নাই এনে অন্যবিধ আত্মাও যদি পোৱা নাইবা যি শুভবাৰ্তা আপোনালোকে গ্ৰহণ কৰা নাই, এনে অন্যবিধ ৬শুভবাৰ্তাও যদি গ্ৰহণ কৰে তেন্তে আপোনালোকে সেয়া ভালকৈ সহন কৰো।

৭ কাৰণ মোৰ মতে, সেই অতি প্ৰধান পাঁচনি সকলতকৈ মই অলপো নিকট নহয়। ৮ কিন্তু যদিও মই বক্তৃতাত সামান্য হওঁ, মই জ্ঞানত সামান্য নহওঁ; সকলো ধৰণে আৰু সকলো বিষয়তে আমি আপোনালোকক সেই বিষয়ে প্ৰকাশ কৰিলোঁ।

৯ আপোনালোক বৰ হ'বলৈ, মই নিজকে সৰু কৰি বিনামূল্যে ঈশ্বৰৰ শুভবাৰ্তা আপোনালোকৰ আগত প্ৰচাৰ কৰোঁতে, মই পাপ কৰিলোঁ নে? ১০ মই আন মণ্ডলীসকলৰ ধন অপহৰণ কৰিলোঁ আৰু তেওঁলোকৰ সাহায্য গ্ৰহণ কৰিলোঁ যাতে আপোনালোকৰ পৰিচৰ্চ্যা কৰিব পাৰো। ১১ আৰু আপোনালোকৰ লগত থাকোঁতে, যেতিয়া মোৰ নাটনি হৈছিল, তেতিয়া মই আপোনালোকৰ কোনো এজনৰে ওপৰত ভাৰ নিদিলা; **কিয়নো ভাই সকলে মাকিদনিয়াৰ পৰা আহি মোৰ অভাৱ দূৰ কৰিলে; আৰু কোনো বিষয়তে আপোনালোকৰ ওপৰত ভাৰ নিদিয়াইকৈ মই নিজকে ৰাখিলোঁ; আৰু মই নিজকে এনেদৰেই ৰাখিম।

১০ খৰীষ্টৰ সতযতা যেনেকৈ মোৰ লগত বাস কৰি আছে, তেনেদৰে মোৰ এই গৌৰৱ আখ্যাৰ সকলো অঞ্চলত বন্ধ কৰা নহব। ১১ আৰু কিয়? মই আপোনালোকক প্ৰেম নকৰাৰ কাৰণে নে? ঈশ্বৰে জানে, মই যে আচলতে প্ৰেম কৰোঁ।

১২ কিন্তু মই এতিয়া যি কৰি আছোঁ, ভৱিষ্যতেও ইয়াকে কৰি থাকিম; যাতে হিঁদৰ বিচৰা লোক সকলে যি বিষয়ত শ্লাঘা কৰে, সেই বিষয়ত যেন তেওঁলোক আমাৰ নিচিনা হব পৰে, আৰু আমি যেন তেওঁলোকৰ সেই হিঁদৰ পাবৰ উপায় খণ্ডন কৰিব পাৰোঁ। ১৩ কিয়নো তেনেকুৱা মানুহ ভাঁৰি-কোৱা পাঁচনি, প্ৰবঞ্চক কাৰ্যকাৰী; তেওঁলোক খৰীষ্টৰ পাঁচনিৰ বেশ ধৰা মানুহ।

১৪ এই কথা আচৰিত নহয়, কিয়নো চয়তানে নিজেও দীপ্তিময় দূতৰ বেশ ধৰে। ১৫ এতেকে তাৰ দাস সকলেও ধৰ্ম্মৰ দাসসকলৰ বেশ ধৰাটো বৰ মহৎ বিষয় নহয়; কিন্তু তেওঁলোকৰ নিজ কৰ্মৰ দ্বাৰাই তেওঁলোকৰ শেষ হব। ††

১৬ মই আকৌ কৈছোঁ, আপোনালোকৰ কোনো মোক অজ্ঞান বুলি নাভাবিবা; কিন্তু যদিও ভাবে, তাৰ বাবে মোক অজ্ঞানৰ দৰেই গ্ৰহণ কৰিব যাতে মই যথকিঞ্চিৎ শ্লাঘা কৰিব পাৰোঁ। ১৭ মই যিদৰে এই আত্মবিশ্বাসী গৌৰৱৰ কথা কৈছোঁ, তেনেদৰে প্ৰভুৱে উদগণি নিদিয়ে কিন্তু মই নিশ্চিত জ্ঞানেৰে কৈছোঁ। ১৮ কিয়নো অনেকে মাংস অনুসাৰে গৌৰৱ কৰে সেই বাবে ময়ো গৌৰৱ কৰিম।

১৯ কিয়নো আপোনালোকে জ্ঞানৰন্ত্ৰ হৈ আনন্দেৰেহে অজ্ঞানবোৰক সহন কৰে। ২০ কাৰণ কোনোৱে যদি আপোনালোকক দাস কৰে, কোনোৱে যদি আপোনালোকৰ মাজত মতভেদ জন্মাই, কোনোৱে যদি আপোনাৰ পৰা লাভ বিচাৰে, কোনোৱে যদি আপোনালোকক চৰ মাৰে, তথাপিও আপোনালোকে সহন কৰে। ২১ হয়, আমি এক প্ৰকাৰ দুৰ্বলীয়েই আছিলো, ইয়াক মই লাভ পাই স্বীকাৰ কৰিছোঁ। যেতিয়া যিকোনো কথা যদি কোনো ব্যক্তিয়ে গৌৰৱ কৰে, -মই অজ্ঞানতাৰে কৈছোঁ, -তেনেহ'লে মইয়ো গৌৰৱ কৰিম।

২২ তেখেত সকল ইব্ৰী লোক নে? মইয়ো হওঁ। তেখেত সকল ইস্ৰায়েলীয়া নে? মইয়ো হওঁ। তেখেত সকল অব্ৰাহামৰ বংশ নে? মইয়ো হওঁ। ২৩ তেখেত সকল খৰীষ্টৰ দাসসকল নে? -হত বুদ্ধিৰ দৰে কৈছোঁ, মই তাতোকৈ অধিক; তাৰ প্ৰমাণ অধিক পৰিশ্ৰমত, বন্দীশালৰ অধিক বন্ধনত, অতিৰিক্ত কোবত, অনেকবাৰ প্ৰাণৰ সংশয়ত।

২৪ অৰ্থাৎ পাঁচবাৰ ইহুদী সকলৰ হাতেৰে “এক কম দুকুৰিকৈ” কোব খাইছিলোঁ। ২৫ তিনি বাৰ বেতৰ কোব খাইছিলোঁ, এবাৰ শিলৰ দলি খাইছিলোঁ, ††তিনি বাৰ জাহাজ ভগাৰ দুখ পালোঁ, অগাধ জলত এদিন এৰাতি থাকিলোঁ; ২৬ অনেক যাত্ৰাত, নদীৰ সংকটত, ডকাইতৰ সংকটত, স্বজাতীয় সকলৰ পৰা হোৱা সংকটত, অনা-ইহুদী সকলৰ পৰা হোৱা সঙ্কটত, নগৰত থাকি পোৱা সঙ্কটত, মৰুভূমিত থাকি পোৱা সঙ্কটত, সাগৰত থাকি পোৱা সঙ্কটত, ভাঁৰি-কোৱা ভাই সকলৰ মাজত থাকি পোৱা সঙ্কটত।

২৭ পৰিশ্ৰম আৰু দুৰ্ভোগত আৰু বহু ৰাতিৰ টোপনি-খতিত, ভোক আৰু পিয়াহত আৰু একো খাদ্য নোহোৱাত, জাৰ পোৱাত আৰু উদঙে থকাত, মই এই সকলো ভোগ কৰিছিলোঁ। ২৮ এইবোৰ বিষয় বাদ দিলেও, বিশেষকৈ সকলো মণ্ডলীৰ চিন্তাই মোৰ দৈনিক ভাৰস্বৰূপ হৈ আছে। ২৯ কাৰ দুৰ্বলতাত মই দুৰ্বল হোৱা নাই? কোনে আন এজনক পাপত পেলাই মোৰ অন্তৰত জ্বালা দিয়া নাই?

¶১১:৩ আ ৩:১-৬।

§১১:৪ গাল ১:৭-৯।

**১১:৯ পী ১৮:৩ ; ১ থি ২:৯।

††১১:১৫ ফিলি ৩:১৮,১৯

‡‡১১:২৫ পী ১৪:১৯ ; ১৬:২২।

৩০ মই যদি গৌৰৱ কৰিব লগা হয়, তেন্তে মোৰ নানা দুৰ্বলতাৰ বিষয়ে মই গৌৰৱ কৰিম। ৩১ মই যে মিছা নকওঁ, সেই বিষয়ে প্ৰভু যীচুৰ পিতৃ ঈশ্বৰ, যি জন সৰ্বদায় ধন্য, তেওঁ জানে।

৩২ দম্বেচকত আৰিতা বজাৰ তলৰ অধিপতিয়ে মোক ধৰিবৰ আশয়েবে দম্বেচকীয়াসকলৰ নগৰ পহৰা দিয়াইছিল; ৩৩ কিন্তু খিড়িকিয়েদি পাচিৰে গড়েদি নমাই দিয়াত, তেওঁৰ হাতৰ পৰা সাৰিলোঁ।

পৌলৰ স্বৰ্গীয় দৰ্শন

১২ ১ মই গৌৰৱ কৰিব পাৰো যদিও ই হিতজনক নহয়; কিন্তু নানা দৰ্শন আৰু প্ৰভুৰ প্ৰকাশিত বিষয়ৰ কথা ক'ম।
২ খ্ৰীষ্টত আশৰয় লোৱা এনে এজন মানুহক মই জানো, যি জনে চৌদ্ধ বছৰৰ আগেয়ে, শাৰীৰিক ৰূপে নে নিগ্ৰহীৰেৰে সেই বিষয়ে মই নাজানো, ঈশ্বৰেহে জানে, -তেখেতক তৃতীয় স্বৰ্গলৈ নিয়া হৈছিল।

৩ আৰু এনে এজন মানুহক মই জানো, -সশৰীৰেৰে নে বিনাশৰীৰেৰে সেয়ে মই নাজানো, ঈশ্বৰে জানে, - ৪ তেখেতক পৰম দেশলৈ ৫ নিয়া হৈছিল, তাতে তেওঁ অনিৰ্বচনীয় আৰু মানুহে ক'ব নোপোৱা কথা শুনিবলৈ পাইছিল। ৬ তেনেকুৱা জনৰ অৰ্থে মই গৌৰৱ কৰিম; কিন্তু নানা দুৰ্বলতাৰ বাহিৰে, মোৰ নিজৰ অৰ্থে আন একো কথাত গৌৰৱ নকৰোঁ।

৭ কাৰণ যদিও গৌৰৱ কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰো, তথাপি মই অজ্ঞান নহ'ম; কিয়নো মই সঁচা ক'ম; আৰু গৌৰৱ কৰাৰ পৰা আতৰত থাকিম, যাতে কোনোও মোক শ্ৰেষ্ঠ বুলি জ্ঞান নকৰে; কিন্তু মোক যি দৰে দেখে বা যি দৰে মোৰ কথা শুনে, সেইদৰেহে মোক জ্ঞান কৰক। ৮ আৰু সেই প্ৰকাশিত বিষয়ৰ অনুপমতাত মই যেন অতিশয় দৰ্প নকৰোঁ। সেই কাৰণে মোৰ শৰীৰত এটা কাঁইট, অৰ্থাৎ, মোক ভুকুৱাবলৈ চয়তানৰ এক দূত দিয়া হ'ল; যাতে মই অধিক গৰ্বিত হৈ নপৰো।

৯ সি মোৰ পৰা যেন দূৰ হয় সেই বিষয়ে মই প্ৰভুৰ আগত তিনিবাৰ নিবেদন কৰিলোঁ। ১০ তাতে তেওঁ মোক ক'লে, 'মোৰ যি অনুগ্ৰহ, সেয়ে তোমাৰ বাবে জুৰিব; কিয়নো দুৰ্বলতাত মোৰ শক্তি সিদ্ধ হয়'; সেই বাবে মই মহা আনন্দেৰে মোৰ নানা দুৰ্বলতাত গৌৰৱহে কৰিম, কিয়নো তাতে খ্ৰীষ্টৰ শক্তি মোৰ ওপৰত বাস কৰে।

১১ এই হেতুকে খ্ৰীষ্টৰ কাৰণে মই দুৰ্বলতা, অপমান, দৰিদ্ৰতা, তাড়না, সঙ্কট, এইবোৰত সন্তুষ্ট হওঁ; কিয়নো যেতিয়া মই দুৰ্বল, তেতিয়াই বলৱান।

১২ মই নিৰ্বোধ হ'লো! এনে হবলৈ আপোনালোকে মোক অগত্যা কৰিলে, কিয়নো আপোনালোকৰ দ্বাৰাই মই প্ৰশংসিতহে হব লাগিছিল; কিয়নো মই একো নহলেও, ১৩ 'অতি প্ৰধান পঁচনি' সকলতকৈ অলপো নিকট নাছিলোঁ। ১৪ আপোনালোকৰ মাজত সকলো ধৈৰ্য, আচৰিত চিন, অদ্ভুত লক্ষণ আৰু পৰাক্ৰম-কাৰ্য্যৰ দ্বাৰাই পঁচনিৰ চিনবোৰ প্ৰকাশিত হৈছিল। ১৫ মই যে নিজে আপোনালোকৰ ভাৰস্বৰূপ হোৱা নাই, এই বিষয়ত বাহিৰে আপোনালোকে আন কি কথাত অন্য মণ্ডলীতকৈ নিকট হ'ল? মোৰ এই অপবাধটো ক্ষমা কৰক।

কবিছীয়া সকলকৰ প্ৰতি শেষ নিবেদন

১৬ চাওঁক! তৃতীয় বাৰ মই আপোনালোকৰ ওচৰলৈ যাবলৈ যুগুত হৈছোঁ আৰু এইবাৰো ভাৰস্বৰূপ নহ'ম, কিয়নো আপোনালোকৰ সম্পত্তি নহয়, আপোনালোককেহে বিচাৰোঁ; কাৰণ মাক-বাপেকৰ কাৰণে সন্তানে সাঁচিব লগা নহয়, সন্তানৰ কাৰণেহে মাক-বাপেকে সাঁচিব লগা হয়। ১৭ সেইদৰে ময়ো আপোনালোকৰ প্ৰাণৰ কাৰণে আনন্দেৰে ব্যয় কৰিম আৰু ব্যয় কৰাও হ'ম। যদি মই আপোনালোকক অধিক প্ৰেম কৰোঁ, তেন্তে মোক আপোনালোকে কমকৈ প্ৰেম কৰিব নে?

১৮ কিন্তু যিদৰে মই আপোনালোকক ভাৰ দিয়া নাছিলোঁ কিন্তু চতুৰ হৈ ছলেৰে আপোনালোকক ধৰিলোঁ, ১৯ তেনেদৰে আপোনালোকৰ ওচৰলৈ যিসকলক পঠালোঁ, তেখেত সকলৰ কোনো এজনৰ দ্বাৰা মই আপোনালোকক ফুচুলাইছিলো নে? ২০ আপোনালোকৰ ওচৰলৈ যাবলৈ তীতক উৎসাহিত কৰি, তেওঁৰ লগত সেই ভাইকো পঠিয়াইছিলো। তাতে তীতে আপোনালোকক ফুচুলাইছিল নে? আমি দুয়ো একে বাটেৰে চলা নাই জানো? আমি একে খোজ লোৱা নাই নে?

২১ আপোনালোকে ইমান সময়ে, আমি নিজকে নিৰ্দোষী দেখুৱাবলৈ যত্ন কৰিছোঁ বুলি ভাবিছে নে? আমি ঈশ্বৰৰ সাক্ষাতে খ্ৰীষ্টত কৈছোঁ; আৰু হে পিয়স সকল, আপোনালোক ধৰ্মত বৃদ্ধি হ'বলৈহে এইবোৰ কথা কৈছোঁ।

২২ কিয়নো মোৰ ভয় আছে যে, মই আপোনালোকৰ ওচৰলৈ যোৱা সময়ত আপোনালোকক যি ৰূপত দেখিবলৈ ইচ্ছা নকৰোঁ, কিজানি সেইৰূপত দেখিম আৰু আপোনালোকে মোক যি ৰূপে দেখিবলৈ ইচ্ছা নকৰে, মোক সেই ৰূপত দেখে; তাতে কিজানি আপোনালোকৰ মাজত বাদ-বিবাদ, ঈর্ষা, খং-ৰাগ, বিৰোধ, পৰ-চৰ্চা, দৰ্প, ছৰামুৰা, এই সকলো ঘটিব; ২৩ তাতে পুনৰ আহিলে, মোৰ ঈশ্বৰে আপোনালোকৰ আগত মোক সৰু কৰিব; আৰু মই সেই অনেক লোকৰ কাৰণে শোক কৰিব লাগিব। কাৰণ যিসকলে

১২:৪ লুক ২৩:৪৩ ; প্ৰ ২:৭।

১২:১১ লুক ১৭:১০ ; ১ কৰি ৩:৭ ; ইফি ৩:৮।

আগেয়ে পাপ কৰিছিল, তেওঁলোকে সেই অশুচি কাৰ্যবোৰৰ পৰা মন পালতন নকৰি, ব্যভিচাৰ আৰু লম্পট আচৰণত যেনেদৰে চলি আছিল, তেনেদৰে চলি থাকিলা

১৩ ^১ তৃতীয় বাৰ ধৰি মই আপোনালোকৰ ওচৰলৈ আহি আছো। দুই বা তিনিজন সাক্ষীৰ মুখেৰে সকলো কথা নিশ্চয় কৰা হ'ব। ^২ আগেয়ে পাপ কৰা সকলক আৰু আন সকলোকে মই দ্বিতীয় বাৰ উপস্থিত হৈ কোৱাৰ দৰে, সেই বিষয়ে আকৌ কৈছোঁ: “যদি আকৌ আহো মই তেখেত সকলক ক্ষমা নকৰিমা”

^৩ মই আপোনালোকক এই কথা কৈছোঁ, কিয়নো খৰীষ্টে যে মোৰ দ্বাৰাই কথা কয় তাৰে প্ৰমাণ আপোনালোকে বিচাৰি আছে; তেওঁ আপোনালোকলৈ দুৰ্বল নহয় কিন্তু আপোনালোকৰ মাজত বলৱান। ^৪ কিয়নো দুৰ্বলতাৰ দ্বাৰাই তেওঁক কৰুচত দিয়া হৈছিল কিন্তু ঈশ্বৰৰ শক্তিৰ দ্বাৰাই তেওঁ জীয়াই আছে। আমিও তেওঁত দুৰ্বল আছো কিন্তু ঈশ্বৰৰ শক্তিৰ কাৰণে, আমি তেওঁৰে সৈতে আপোনালোকৰ লগত জীৱন যাপন কৰিম।

^৫ আপোনালোক বিশ্বাসত আছে নে নাই, সেই বিষয়ে জানিবলৈ নিজক পৰীক্ষা কৰি তাৰ প্ৰমাণ চাওঁক। যীচু খৰীষ্ট যে আপোনালোকৰ অন্তৰত বাস কৰি থাকে সেই বিষয়ে আপোনালোকে অনুভৱ নকৰে নে? যদি নকৰে তেনেহলে আপোনালোক অপ্ৰমাণিক লোক। ^৬ আৰু মই বিশ্বাস কৰো যে, আপোনালোকে আমাক অপ্ৰমাণিক লোক বুলি গণিত নকৰিব।

^৭ এতিয়া আমি ঈশ্বৰৰ আগত এই প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ, আপোনালোকে যাতে কোনো কুকৰ্ম নকৰো আমি প্ৰমাণিক বুলি প্ৰকাশিত হ'বলৈ নহয় কিন্তু আমি অপ্ৰমাণিকৰ নিচিনা হ'লেও, আপোনালোকে যেন সৎকৰ্ম কৰে। ^৮ কিয়নো সত্যৰ বিপক্ষে আমাৰ একো শক্তি নাই কিন্তু সত্যৰ পক্ষে আছে।

^৯ কাৰণ যেতিয়া আমি দুৰ্বল কিন্তু আপোনালোক বলৱন্ত, তেতিয়া আমি আনন্দ কৰোঁ; আৰু আপোনালোকৰ সম্পূৰ্ণতাৰ কাৰণে প্ৰাৰ্থনাও কৰোঁ। ^{১০} এই কাৰণে, বিনষ্ট কৰিবলৈ নহয় কিন্তু ধৰ্মত বৃদ্ধি কৰিবলৈ প্ৰভুৱে মোক যি ক্ষমতা দিলে, সেই ক্ষমতাৰ দৰে, মই উপস্থিত কালত যেন কঠিন ব্যৱহাৰ কৰিব নালাগিব, এই অভিপ্ৰায়েৰে অনুপস্থিত থাকোঁতে, এইবোৰ কথা লিখিছোঁ।

^{১১} শেষতে, হে ভাই সকল, আপোনালোকে আনন্দ কৰক! সিদ্ধ হোৱা কৰ্ম কৰক, শান্তবনায়ুক্ত হওঁক, একে মনৰ লোক হওঁক, মিলেৰে শান্তিত থাকক; তাতে প্ৰেম আৰু শান্তিৰ আঁকৰ ঈশ্বৰ আপোনালোকৰ লগত থাকিব। ^{১২} পবিত্ৰ চুমাৰে পৰস্পৰে মঙ্গলবাদ কৰক।

^{১৩} সকলো পবিত্ৰ লোকে আপোনালোকক মঙ্গলবাদ কৰিছে।

^{১৪} প্ৰভু যীচু খৰীষ্টৰ অনুগ্ৰহ, ঈশ্বৰৰ প্ৰেম আৰু পবিত্ৰ আত্মাৰ সহভাগিতা আপোনালোকৰ লগত থাকক।

*১৩:১ দ্বি বি ১৯:১৫।

†১৩:১১ ৰো ১৫:৫ ; ইফি ৪:২,৩ ; ফিলি ২:১,২ ; ১ পি ৩:৮।

Galatians

গালাতীয়া

১ অধ্যায়

১ মই পৌল, এজন পীচনি। এই পীচনি পদ কোনো মানুহৰ পৰা বা মানুহৰ দ্বাৰাই মই পোৱা নাই, কিন্তু যীচু খৰীষ্ট আৰু পিতৃ ঈশ্বৰ, যি জনে যীচুক মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা তুলিছিল, তেওঁলোকৰ দ্বাৰাই মই পীচনি নিযুক্ত হ'লো।
 ২ মই আৰু মোৰ সহবৰ্তী যি সকলো ভাই আছে, আমাৰ সকলোৰে পৰা এই পত্ৰ গালাতীয়াৰ ঃমঙলীবোৰৰ সমীপলৈ।
 ৩ আমাৰ পিতৃ ঈশ্বৰ আৰু প্ৰভু যীচু খৰীষ্টৰ পৰা আপোনালোকলৈ অনুগ্ৰহ আৰু শান্তি হওক; ৪ যীচুৱে আমাৰ পাপ সমূহৰ কাৰণে নিজকে উছৰ্গা কৰিলে যাতে আমাৰ পিতৃ ঈশ্বৰৰ ইচ্ছা অনুসাৰে তেওঁ আমাক বৰ্তমান মন্দ সংসাৰৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিব পাৰে। ৫ সেই পিতৃ ঈশ্বৰৰ মহিমা সদা-সৰ্ব্বদায় হওক। আমেন।

শুভবৰ্তা এটাই

৬ খৰীষ্টৰ অনুগ্ৰহত যি জনে আপোনালোকক আমন্ত্ৰণ কৰিলে, আপোনালোক ইমান সোনকালে তেওঁৰ পৰা অন্যবিধ শুভবৰ্তালৈ ঘূৰি গৈছে দেখি মই আচৰিত মানিছো। ৭ আচলতে কোনো অন্য শুভবৰ্তা নাই। কিন্তু কিছুমান লোক আছে, যি সকলে আপোনালোকক বিভ্ৰান্ত কৰে আৰু খৰীষ্টৰ শুভবৰ্তা বিকৃত কৰিবলৈ বিচাৰে। ৮ কিন্তু আমি আপোনালোকৰ আগত যি শুভবৰ্তা প্ৰচাৰ কৰিলোঁ, তাৰ বাহিৰে আন শুভবৰ্তা, আমিহেই হওক বা স্বৰ্গৰ দূতেই হওক, কোনোৱে যদি আপোনালোকৰ আগত প্ৰচাৰ কৰে, তেন্তে তেওঁ অভিশপ্ত হওক। ৯ আমি আগেয়ে যেনেকৈ কৈছিলোঁ, এতিয়া মই পুনৰ কৈছোঁ, “আপোনালোকে যি শুভবৰ্তা গ্ৰহণ কৰিলে, তাৰ বাহিৰে আন শুভবৰ্তা, কোনোৱে যদি আপোনালোকৰ আগত প্ৰচাৰ কৰে, তেন্তে তেওঁ অভিশপ্ত হওক।”

১০ মই এতিয়া মানুহৰ নে ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা বিচাৰিছোঁ? অথবা, মই মানুহক সন্তুষ্ট কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছোঁ নেকি? মই যদি এতিয়াও মানুহক সন্তুষ্ট কৰিবলৈ চেষ্টা কৰোঁ, তেনেহলে মই খৰীষ্টৰ দাস নহওঁ।

পৌলৰ পীচনি বাবৰ বিৱৰণ

১১ ভাই সকল, মই আপোনালোকক জনাবলৈ বিচাৰো যে, মই যি শুভবৰ্তা প্ৰচাৰ কৰিছোঁ, সেয়া কোনো মানুহৰ মত অনুসাৰে নহয়। ১২ কাৰণ মই মানুহৰ পৰা তাক পোৱা নাই আৰু মোক শিকোৱাও নাই; কিন্তু যীচু খৰীষ্টই নিজে এই বিষয়ে মোৰ আগত প্ৰকাশ কৰিলে। ১৩ আপোনালোকেতো শুনিছে যে, ইহুদী ধৰ্ম পালন কৰাৰ সময়ত মই কি ভাৱে জীৱন কটাইছিলো; কেনে নিৰ্মমভাৱে ঈশ্বৰৰ মঙলীৰ ওপৰত অধিক পৰিমাণে তাড়না কৰি, তাক ধ্বংস কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছিলোঁ। ১৪ ইহুদী ধৰ্মচৰ্চাত মোৰ সমসাময়িক আনসকলতকৈ মই অনেক আগবাঢ়ি গৈছিলোঁ। পূৰ্বপুৰুষ সকলৰ পৰম্পৰাগত ৰীতি-নীতি পালনত মই যথেষ্ট উৎসাহী আছিলো। ১৫ কিন্তু ঈশ্বৰে মোক মাতৃ-গৰ্ভৰে পৰা বাছি ল'লে আৰু তেওঁৰ অনুগ্ৰহেৰে মোক আমন্ত্ৰণ কৰিলে। ১৬ মই যেন অনা-ইহুদী সকলৰ আগত তেওঁৰ পুত্ৰৰ বিষয়ে শুভবৰ্তা প্ৰচাৰ কৰোঁ; সেয়ে, ঈশ্বৰে যেতিয়া নিজ পুত্ৰক মোৰ জীৱনত প্ৰকাশ কৰিবলৈ সন্তুষ্ট হৈছিল, তেতিয়া মই ক্ষণিকৰ বাবেও মাংস আৰু তেজেৰে সৈতে কোনো পৰামৰ্শ নকৰিলোঁ; ১৭ এনেকি মোতকৈ আগেয়ে হোৱা পীচনি সকলক লগ পাবলৈ যিৰুচালেমলৈও নগ'লো; কিন্তু মই আৰব দেশলৈ গৈছিলোঁ আৰু পাছত পুনৰ দম্বেচকলৈ উলটি আহিলো।

১৮ ইয়াৰ তিনি বছৰৰ পিছত, মই কৈফাৰে সৈতে চিনা পৰিচয় হ'বলৈ যিৰুচালেমলৈ গ'লো আৰু তেওঁৰ লগত পোন্ধৰ দিন থকিলোঁ। ১৯ তাত প্ৰভুৰ ভায়েক যাকোবৰ বাহিৰে আন কোনো পীচনিকে মই দেখা নাপালো। ২০ চাওঁক, ঈশ্বৰৰ সাক্ষাতে মই আপোনালোকৰ ওচৰত এই যি সকলো কথা লিখিছোঁ, সেইবোৰ মিছা নহয়।

২১ তাৰ পাছত মই চিৰিয়া আৰু কিৰিকিয়াৰ অঞ্চলবোৰলৈ গ'লো; ২২ তেতিয়াও খৰীষ্টত আশ্ৰয় লোৱা যিহুদীয়াৰ মঙলীবোৰৰ সৈতে মোৰ ব্যক্তিগত সাক্ষাত-পৰিচয় হোৱা নাছিল ২৩ কিন্তু তেওঁলোকে কেৱল শুনিবলৈ পাইছিল, “যি জনে পূৰ্বৰ আমাক

†১:২ গালাতীয়া: পৌলে এই ঠাইৰ পৰা প্ৰথম ধৰ্মযাত্ৰাৰ সময়ত উপদেশ দিছিল আৰু মঙলী স্থাপন কৰিছিল। পা:কৰ্ম ১৩ আৰু ১৪ অধ্যায়।

তাড়না কৰিছিল, তেওঁ এতিয়া সেই বিশ্বাসৰ বাণী প্ৰচাৰ কৰিছে, যি তেওঁ পূৰ্বে ধ্বংস কৰিবলৈ বিচাৰিছিল।” ২৪ আৰু তেওঁলোকে মোৰ বাবে ঈশ্বৰৰ গৌৰৱ কৰিবলৈ ধৰিলে।

২ অধ্যায়

পাঁচনি সকলে পৌলক গ্ৰহণ কৰা

১ চৌদ্ধ বছৰ পাৰ হ’ল। মই বাৰ্ণব্বাৰ সৈতে যিক্ৰুচালেমলৈ পুনৰ গৈছিলোঁ, লগত তীতকো লৈছিলো। ২ ঈশ্বৰৰ পৰা পোৱা প্ৰকাশিত আজ্ঞা অনুসাৰে মই তালৈ গৈছিলোঁ। যি শুভবাৰ্তা মই অনা-ইহুদী সকলৰ মাজত প্ৰচাৰ কৰি থাকোঁ, তাকে তেওঁলোকৰ আগত ব্যাখ্যা কৰিলো; কিন্তু সেই ঠাইৰ গণ্য মান্য নেতা সকলৰ ওচৰত মই সকলোবোৰ গোপনে ক’লো। মই বিচাৰিছিলো, তেওঁলোকে যেন বুজিব পাৰে যে মই বৃথাই দৌৰি থকা নাই বা বৃথাই দৌৰিলোঁ বুলি যেন নাভাবে। ৩ মোৰ সঙ্গী তীতক গ্ৰীক মানুহ হোৱা সত্বেও তেওঁক চুম্বৎ কৰিবলৈ বাধ্য নকৰিলে। ৪ গুণ্ডচৰৰ দৰে পঠোৱা কেইজনমান ভণ্ড খ্ৰীষ্টিয়ান ভাইৰ কাৰণে এনে হ’ল। খ্ৰীষ্ট যীচুৰ বিশ্বাসী হিচাবে আমাৰ যি স্বাধীনতা আছে, তাত দোষ উলিয়াবলৈ তেওঁলোক গোপনে সোমাইছিল যাতে আমাক ইহুদী ৰীতি-নীতিৰ দাস কৰিব পাৰে। ৫ কিন্তু শুভবাৰ্তাৰ সত্য যেন আপোনালাোকৰ লগত থাকে, সেয়ে এক মুহূৰ্তৰ কাৰণেও সেই ভণ্ড বিশ্বাসী ভাই সকলৰ বশ্যতা স্বীকাৰ কৰি তেওঁলোকৰ বশৱৰ্তী নহ’লো।

৬ মণ্ডলীত যি সকল মান্যৱন্ত বুলি খ্যাত, তেওঁলোকে হ’লে মোক একোকে নজনািলে। তেওঁলোক কি প্ৰকাৰৰ লোক আছিল, তাতে মোৰ একো প্ৰয়োজন নাই। ঈশ্বৰে মানুহৰ মুখলৈ নাচায়। ৭ এই মান্যৱন্ত লোক সকলে দেখিলে যে ঈশ্বৰে মোক চুম্বৎ নোহোৱা সকলৰ ওচৰত শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰৰ দায়িত্ব দিছে, যেনেকৈ চুম্বৎ হোৱা সকলৰ ওচৰত শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰৰ দায়িত্ব পিতৰৰ ওপৰত দিছিল। ৮ কিয়নো চুম্বৎ হোৱা সকলৰ পুৰতি যি ঈশ্বৰে পিতৰৰ হৈ পাঁচনি কাৰ্য সাধন কৰিছে, তেওঁ অনা-ইহুদী সকলৰ কাৰণে মোৰ হৈয়ো পাঁচনি কাৰ্য সাধন কৰিছে; ৯ যেতিয়া মান্য হিচাবে খ্যাত নেতা যাকোব, কৈফা আৰু যোহনে বুজি পালে যে মই ঈশ্বৰৰ পৰা বিশেষ অনুগ্ৰহ পাইছো, তেতিয়া মোক আৰু বাৰ্ণাব্বাক কৰমৰ্দন কৰি তেওঁলোকৰ সহভাগী হিচাবে গ্ৰহণ কৰিলে। তেওঁলোক ৰাজী হ’ল যে, আমি অনা-ইহুদী সকলৰ ওচৰলৈ যাম আৰু তেওঁলোক চুম্বৎ হোৱা সকলৰ ওচৰলৈ যাব; ১০ তেওঁলোকৰ কেৱল মাত্ৰ এটা অনুৰোধ আছিল যে, আমি যেন দৰিদ্ৰ সকলৰ কথা মনত ৰাখোঁ। অৱশ্যে, এই কাৰ্য কৰিবলৈ ময়ো যত্নবান আছিলো।

পিতৰ আৰু পৌলৰ মতৰ অমিল

১১ কৈফা যেতিয়া আন্তিয়খিয়ালৈ আহিল, তেতিয়া মই তেওঁৰ সন্মুখতে তেওঁৰ বিৰোধিতা কৰিলো; কাৰণ তেওঁ ভুল কৰিছিল। ১২ কিয়নো যাকোবৰ ওচৰৰ পৰা কেইজনমান ইহুদী লোক আহিছিল আৰু তেওঁলোক অহাৰ আগেয়ে, কৈফাই অনা-ইহুদী সকলৰ সৈতে খোৱা-বোৱা কৰি আছিল। কিন্তু যেতিয়া তেওঁলোক আহিল, তেতিয়া চুম্বৎ হোৱা লোক সকললৈ ভয় কৰি কৈফাই অনা-ইহুদী সকলৰ সঙ্গ এৰি নিজক পৃথকে ৰাখিছিল। ১৩ অন্যান্য বিশ্বাসী ইহুদী সকলেও কৈফাৰ লগত এই কপট আচৰণত যোগ দিছিল। এনেকি বাৰ্ণাব্বাও তেওঁলোকৰ কপটতাৰ দ্বাৰা প্ৰভাৱিত হৈছিল। ১৪ কিন্তু মই যেতিয়া দেখিলোঁ যে, তেওঁলোক গুণ্ডবাৰ্তাৰ সত্যতা অনুসাৰে সৰল পথত চলা নাই, তেতিয়া মই কৈফাক সকলোৰে সন্মুখত ক’লো, “আপুনি এজন ইহুদী হৈয়ো যদি ইহুদী সকলৰ দৰে আচৰণ নকৰি, অনা-ইহুদী সকলৰ দৰে আচৰণ কৰে, তেন্তে যি সকল অনা-ইহুদী তেওঁলোকক ইহুদী সকলৰ দৰে জীৱন-ধাৰণ কৰিবলৈ জোৰ কৰিছে কিয়?” ১৫ আমি জন্মসূত্ৰ ইহুদী, “অনা-ইহুদী পাপী” নহয়। ১৬ তথাপি আমি জানো যে কোনোও বিধানৰ কৰ্মেৰে নহয়, কিন্তু অকল যীচু খ্ৰীষ্টত বিশ্বাস কৰাৰ দ্বাৰাইহে ধাৰ্মিক বুলি গণিত হয়; সেই কাৰণে আমিও খ্ৰীষ্ট যীচুৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰিছোঁ যেন আমিও বিধানৰ কৰ্মেৰে নহয়, কিন্তু খ্ৰীষ্টত বিশ্বাস কৰাৰ দ্বাৰাই ধাৰ্মিক বুলি গণিত হওঁ। কিয়নো বিধানৰ কৰ্মৰ দ্বাৰাই কোনো মানুহেই ধাৰ্মিক বুলি গণিত নহ’ব।

১৭ কিন্তু আমি ইহুদী সকলে খ্ৰীষ্টত ধাৰ্মিক ৰূপে ঈশ্বৰৰ গ্ৰহণীয় হবলৈ গৈ যদি নিজে পাপী হৈ পৰো, তেন্তে তাৰ অৰ্থ এয়ে নেকি যে, খ্ৰীষ্ট পাপৰ সেৱক? কেতিয়াও নহয়! ১৮ কিয়নো, মই যিহকে ভাঙিলোঁ, তাকে যদি মই আকৌ সাজোঁ, তেন্তে মই নিজকে নিজে অপৰাধী বুলি প্ৰমাণ কৰোঁ। ১৯ মইতো বিধানৰ দ্বাৰাই বিধানৰ উদ্দেশ্যে মৰিলোঁ, যেন ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে জীয়াই থাকিব পাৰো। ২০ মই খ্ৰীষ্টে সৈতে কৰুচত হত হ’লো; মই জীহোঁ বুলিলেও, সেয়ে এতিয়া মই নহয়, খ্ৰীষ্টহে মোৰ লগত জীয়াই আছে; মোৰ শৰীৰত যি জীৱন এতিয়া আছে, ঈশ্বৰৰ পুত্ৰত কৰা বিশ্বাসতহে মই সেই জীৱন যাপন কৰিছোঁ। তেওঁ মোক প্ৰেম কৰিলে আৰু মোৰ কাৰণে নিজকে সমৰ্পণ কৰিলে। ২১ ঈশ্বৰৰ এই অনুগ্ৰহ মই বৰ্য্য নকৰোঁ; কিয়নো বিধান পালনৰ দ্বাৰাই যদি ধাৰ্মিকতা হয়, তেন্তে খ্ৰীষ্ট অকাৰণে মৰিল।

৩ অধ্যায়

বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই পৰিত্ৰাণ পোৱা যায়

১ হে অবুজ গালাতীয়া লোক, কাৰ চকুৱে আপোনালোকক মুগ্ধ কৰি পেলাইছে? আপোনালোকৰ চকুৰ আগতেই যীচু খৰীষ্ট কৰ্ণচত হত হোৱা বুলি জানো মই স্পষ্টভাৱে বৰ্ণনা কৰা নাছিলো? ২ মই কেৱল এই বিষয়ে আপোনালোকৰ পৰা জানিব বিচাৰো যে, আপোনালোকে কি বিধানৰ কাৰ্যৰ দ্বাৰাই আত্মা পালে নেকি? নে বাৰ্তা শুনি বিশ্বাস কৰাৰ দ্বাৰাই পালে? ৩ আপোনালোক ইমানেই অবুজ নে? আত্মাৰে আৰম্ভ কৰি, এতিয়া কিয় মাংসত সমাগু কৰিবলৈ গৈ আছে? ৪ আপোনালোকে বৃথাই ইমান দুখভোগ কৰিলে, যদি বাস্তৱিকতে সেই দুখভোগ অনৰ্থক হৈ থাকে? ৫ গতিকে কওঁকছোন, যি জনে আপোনালোকক আত্মা দান কৰে আৰু আপোনালোকৰ মাজত পৰাক্ৰম কাৰ্য সাধন কৰে, তেওঁ বিধানৰ কৰ্মৰ দ্বাৰাই কৰে নে বাৰ্তা শুনি বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই কৰে?

৬ যেনেকৈ অববাহামে “ঈশ্বৰক বিশ্বাস কৰিছিল আৰু সেই বিশ্বাসেই তেওঁৰ পক্ষে ধাৰ্মিকতাৰ স্বীকৃতি দিলে।” ৭ তেনেদৰে আপোনালোকেও এই কথা জানক যে, যি সকলে বিশ্বাস কৰে, তেওঁলোকেই অববাহামৰ সন্তান। ৮ শাস্ত্ৰত এই বিষয়ে পূৰ্ব্বেই লিখা আছিল যে, ঈশ্বৰে অনা-ইহুদী সকলক বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই ধাৰ্মিক বুলি গণিত কৰে। অববাহামৰ ওচৰত এই শুভবাৰ্তা আগেয়ে ঘোষণা কৰা হৈছিল, “সকলো জাতিয়ে তোমাৰ মাধ্যমত আশীৰ্ব্বাদ প্ৰাপ্ত হ’ব।” ৯ সেয়েহে, অববাহাম বিশ্বাসী হোৱাত যেনেকৈ আশীৰ্ব্বাদ পাইছিল, তেনেকৈ বিশ্বাসী সকলো অববাহামে সৈতে আশীৰ্ব্বাদ প্ৰাপ্ত হয়।

১০ কিয়নো যিমান মানুহে বিধানৰ কৰ্মৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰে, সেই সকলোৱেই শাপগ্ৰস্ত; কিয়নো শাস্ত্ৰত লিখা আছে, “বিধানত যি সকলো লিখা আছে, তাৰ সকলো কথা যি জনে পালন নকৰে, তেওঁ শাপগ্ৰস্ত।” ১১ এতিয়া এইটো সু-স্পষ্ট যে বিধানৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰৰ ওচৰত কোনো ধাৰ্মিক বুলি গণিত নহয়, কাৰণ “ধাৰ্মিক জন বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই জীৱ।” ১২ বিধানৰ লগত বিশ্বাসৰ সম্বন্ধ নাই। কিন্তু “যি জনে বিধানৰ সকলো কথা পালন কৰে, তেওঁ বিধানৰ মাজতে জীয়াই থাকিব।” ১৩ খৰীষ্টই মূল্য দি বিধানৰ শাপৰ পৰা আমাক মুক্ত কৰিলে। কাৰণ, তেওঁ আমাৰ কাৰণে শাপস্বৰূপ হ’ল; কিয়নো লিখা আছে, “যি জনক কাঠত অৰা হয় তেওঁ শাপগ্ৰস্ত।” ১৪ খৰীষ্টই নিজৰ ওপৰত এই অভিশাপ লোৱাৰ এয়ে উদ্দেশ্য আছিল যে, যি আশীৰ্ব্বাদ অববাহামে লাভ কৰিছিল, সেই আশীৰ্ব্বাদ খৰীষ্ট যীচুৰ দ্বাৰাই অনা-ইহুদী সকলেও যেন লাভ কৰিব পাৰে আৰু বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই যেন আমি অঙ্গীকৃত আত্মা পাব পাৰো।

বিধান আৰু প্ৰতিজ্ঞা

১৫ ভাই সকল, মই এজন মানুহৰ দৰে কৈছোঁ। মানুহৰ মাজত এবাৰ যেতিয়া এখন চুক্তিপত্ৰ থিৰ কৰা হয়, সেই চুক্তি কোনেও বাতিল কৰিব নোৱাৰে আৰু তাত একো যোগ দিবও নোৱাৰে। ১৬ ঈশ্বৰে অববাহাম আৰু তেওঁৰ বংশলৈ প্ৰতিজ্ঞাবোৰ কৰিছিল। ইয়াত বহু বচনত “বংশবোৰলৈ” বুলি অনেকৰ বিষয়ে কোৱা নাই, কিন্তু কেৱল এজনকহে “তোমাৰ বংশলৈ” বুলি ক’লে; সেই বংশ খৰীষ্ট। ১৭ এতিয়া মই ইয়াকে কওঁ, পূৰ্ব্বে ঈশ্বৰৰ দ্বাৰাই নিয়মৰ চুক্তি থিৰ কৰা হ’ল আৰু তাৰ চাৰিশ তিৰশ বছৰৰ পাছত বিধান আছিল। তাতে পূৰ্বৰ সেই নিয়মৰ চুক্তি বিধানৰ দ্বাৰা বাতিল কৰ হৈ নাযায়। ১৮ উত্তৰাধিকাৰ যদি বিধান পালনৰ জৰিয়তে প্ৰাপ্ত হয়, তেন্তে সেয়া পুনৰ প্ৰতিজ্ঞাৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল হ’ব নোৱাৰে। কিন্তু ঈশ্বৰে বিনামূল্যে এই উত্তৰাধিকাৰ এক প্ৰতিজ্ঞাৰ দ্বাৰাই অববাহামক দান কৰিলে। ১৯ তেন্তে ঈশ্বৰে বিধান কিয় দিলে? বিধান লজ্জন কৰাৰ দ্বাৰা অপৰাধ বুজিবলৈ বিধান দিয়া হৈছিল; যি জনৰ ওচৰত ঈশ্বৰে প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল, অববাহামৰ সেই বংশ নহালৈকে, তাতে বৰ্তি থাকিবলৈ বিধান দিয়া হৈছিল। স্বৰ্গদূত সকলৰ যোগেদি এজন মধ্যস্থৰ দ্বাৰাই এই বিধান নিৰূপিত কৰা হৈছিল। ২০ এতিয়া এজন মধ্যস্থৰ উপস্থিতিয়ে ইয়াকে বুজায় যে, তাত এজনতকৈ অধিক লোক আছে; কিন্তু ঈশ্বৰ হ’লে এজনহে।

২১ তেন্তে বিধান ঈশ্বৰৰ প্ৰতিজ্ঞাবোৰৰ বিৰুদ্ধে নেকি? নিশ্চয় নহয়! যদি এনে এক বিধান থাকিলহেঁতেন যিয়ে জীৱন দিব পাৰে, তেন্তে ধাৰ্মিকতা অৱশ্যেই সেই বিধান পালন কৰাৰ দ্বাৰাই হ’লহেতেন। ২২ কিন্তু শাস্ত্ৰই সকলোকে পাপৰ অধিনত ৰাখিলে। সেইবাবেই যীচু খৰীষ্টক বিশ্বাস কৰাৰ দ্বাৰাই আমাক উদ্ধাৰ কৰিবলৈ ঈশ্বৰৰ সেই প্ৰতিজ্ঞা; যেন যি সকলে বিশ্বাস কৰে, তেওঁলোক সেই প্ৰতিজ্ঞাৰ অধিকাৰী হয়।

¶৩:৮ আদি ১২:৩

§৩:১০ দিব:বি ২৭:২৬

**৩:১১ হবন্ধক ২:৪

††৩:১২ লেবীয়া ১৮:৫

‡‡৩:১৩ দিব:বি ২১:২৩

২৩ খ্রীষ্টত এই বিশ্বাস অহাৰ আগেয়ে, যেতিয়ালৈকে ঈশ্বৰে আমাৰ ওচৰত বিশ্বাসৰ সেই কথা প্ৰকাশ নকৰিলে, আমি বিধানৰ অধিনত বন্দী আৰু বন্ধিত আছিলো। ২৪ এইদৰে খ্রীষ্ট নহালৈকে বিধান আমাৰ কঠোৰ অভিভাৱক হ'ল যাতে বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই আমি ধাৰ্মিক বুলি গণিত হ'ব পাৰো। ২৫ কিন্তু এতিয়া যিহেতু বিশ্বাস আমাৰ মাজত আহিল, আমি পুনৰ কঠোৰ অভিভাৱকৰ অধিন নহওঁ। ২৬ কিয়নো খ্রীষ্ট যীচুত কৰা বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই আপোনালোক সকলো ঈশ্বৰৰ সন্তান হৈছে। ২৭ কাৰণ আপোনালোক যি সকলে খ্রীষ্টত বাস্তিষ্ক লৈছে, তেওঁলোক সকলোৱেই নিজক খ্রীষ্টৰে চাকিলে। ২৮ এতিয়া খ্রীষ্ট যীচুত যি সকল আছে, তেওঁলোকৰ মাজত ইহুদী কি গ্ৰীক, দাস কি স্বাধীনৰ কোনো পাৰ্থক্য নাই; পুৰুষ বা স্ত্ৰীৰ মাজত কোনো ভেদাভেদ নাই। কিয়নো খ্রীষ্ট যীচুত আপোনালোক সকলোৱেই এক। ২৯ আপোনালোক যদি খ্রীষ্টৰ হয়, তেন্তে আপোনালোক অব্বাহামৰ বংশধৰও হৈছে আৰু অব্বাহামৰ ওচৰত ঈশ্বৰে যি প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল, আপোনালোক তাৰ উত্তৰাধিকাৰীও হৈছে।

৪ অধ্যায়

৪ ১ কিন্তু মই কওঁ, উত্তৰাধিকাৰী শিশুহে থকালৈকে, সৰ্বস্বৰ গৰাকী হ'লেও তাতে তেওঁ আৰু দাসৰ মাজত একো প্ৰভেদ নাথাকে; ২ কিন্তু পিতৃৰ নিৰূপিত সময়লৈকে তেওঁ ন্যায় বক্ষক আৰু তত্ত্বাবধায়ক সকলৰ অধিনত থাকে।

৩ এনেকৈ আমি যেতিয়া শিশু অৱস্থাত আছিলো, আমিও তেনেকৈ পৰৰ মৌলিক সৰ্বশেষ তিৰজগতৰ বিধিৰ অধিনত দাস আছিলো; ৪ কিন্তু যেতিয়া কাল সম্পূৰ্ণ হ'ল, তেতিয়া ঈশ্বৰে তেওঁৰ নিজ পুত্ৰক পঠাই দিলে, যি জন মহিলাৰ পৰা জন্ম পোৱা আৰু ব্যৱস্থা বিধানৰ অধিনত উৎপন্ন হোৱা, ৫ কিয়নো ব্যৱস্থাৰ অধিনত থকা সকলোকে স্বাধীন কৰিব পাৰে, যাতে আমাৰ সকলোকে তেওঁৰ সন্তান ৰূপে স্বীকৃতি দিয়ে।

৬ কাৰণ আপোনালোক আটায়ে ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ, ঈশ্বৰে তেওঁৰ পুত্ৰৰ আত্মা নিজৰ ওচৰৰ পৰা আমাৰ হৃদয়লৈ পঠায় দিলে; সেই আত্মাই, “আব্বা, পিতৃ”, এই বুলি মাতে। ৭ এই কাৰণে আপুনি পুনৰ আগৰ দৰে দাস নহয় কিন্তু পুত্ৰ হৈছে; যিহেতু পুত্ৰ হৈছে, সেয়েহে ঈশ্বৰৰ দ্বাৰাই উত্তৰাধিকাৰীও হৈছে।

ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহত থিৰে থাকিবলৈ নিবেদন

৮ পূৰ্বতে আপোনালোকে যেতিয়া ঈশ্বৰক জনা নাছিল, তেতিয়া যিবোৰ স্বাভাৱিকৰূপে ঈশ্বৰ নহয়, সেইবোৰৰ দাস্য কৰ্ম কৰিছিল। ৯ কিন্তু এতিয়া আপোনালোকে ঈশ্বৰৰ পৰিচয় পালে, ইয়াৰ উপৰিও ঈশ্বৰৰ দ্বাৰাই পৰিচিত হ'ল; এনেদৰে কেনেকৈ পুনৰ সেই দুৰ্বল আৰু দীনহীন প্ৰাথমিক বিধিলৈ উলটি যাব? কেনেকৈ পুনৰ সেই বিধিবোৰৰ দাস্যকৰ্ম কৰিব পাৰিব?

১০ আপোনালোকে বিশেষ বিশেষ দিন, মাহ, ঋতু আৰু বছৰ এইবোৰ পালন কৰি আছে। ১১ আপোনালোকৰ কাৰণে মোৰ এই ভয় হয়; জানোচা মই যি পৰিশ্ৰম কৰিলোঁ, সেয়ে কিজানিবা কেনেকৈ ব্যৰ্থ হয়।

১২ হে ভাই সকল, বিনয় কৰি কৈছোঁ, আপোনালোক মোৰ নিচিনা হওঁক; কিয়নো ময়ো আপোনালোকৰ নিচিনা হৈছোঁ। আপোনালোকে মোৰ একো অপকাৰ কৰা নাছিল। ১৩ মোৰ শৰীৰৰ দুৰ্বলতাৰ কাৰণে, মই যে প্ৰথম বাৰ আপোনালোকৰ আগত শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰিছিলোঁ, সেই বিষয়ে আপোনালোকে জানে। ১৪ মোৰ মাংসত আপোনালোকৰ যি পৰীক্ষা হৈছিল, সেই বিষয়ত আপোনালোকে হেয়জ্ঞান আৰু ঘৃণাবোধ কৰা নাছিল; বৰং ঈশ্বৰৰ এজন দূত, এনেকি খ্রীষ্ট যীচুৰ নিচিনাকৈ মোক গ্ৰহণ কৰিছিল।

১৫ এতিয়া আপোনালোকৰ সেই আনন্দ ক'ত? কিয়নো আপোনালোকৰ পক্ষে মই সাক্ষ্য দিছিলো যে, সাধ্য হোৱা হ'লে আপোনালোকে নিজ নিজ চকুকো কাটি মোক দিলেহেতেন। ১৬ এতিয়া আপোনালোকক সত্য কথা কোৱাত মই আপোনালোকৰ ওচৰত শতক হ'লোঁ নে?

১৭ সেই লোক সকল আপোনালোকৰ প্ৰতি আগ্ৰহী কিন্তু কোনো ভাল উদ্দেশ্যৰ বাবে আগ্ৰহী নহয়। তেওঁলোকে আপোনালোকক মোৰ কাষৰ পৰা আতৰাই আনিবলৈ বিচাৰে, যাতে আপোনালোকে তেওঁলোকৰ প্ৰতি আগ্ৰহ প্ৰকাশ কৰে। ১৮ অৱশ্যে আগ্ৰহ দেখুওৱা ভাল, যদিহে সং উদ্দেশ্যেৰে তাক কৰা হয়। অকল মই আপোনালোকৰ তাত উপস্থিত থাকোতে যে ভাল, এনে নহয়, কিন্তু সকলো সময়তে থকা ভাল।

১৯ হে মোৰ পিয় সন্তান সকল, আপোনালোকৰ কাৰণে পুনৰ এবাৰ প্ৰসৰ যন্ত্ৰণা ভোগ কৰিছোঁ; যেতিয়ালৈকে আপোনালোকত খ্রীষ্টৰ আকাৰ উৎপন্ন নহয়, তেতিয়ালৈকে ভোগ কৰি আছে। ২০ এতিয়া আপোনালোকৰ ওচৰত যাবৰ বাবে মোৰ মন গৈ আছে আৰু তাত বেলেগ ভাবে এই সকলো কথা আপোনালোকৰ লগত আলোচনা কৰিব পাৰিলো হয়। আপোনালোকৰ বাবে মই বিবুদ্ধিত পৰি আছে।

২১ হে বিধানৰ অধিন হ'ব খোজা সকল, মোক কওঁকচোন, আপোনালোকৰ মাজৰ কোনে বিধানৰ কথা শুনিবলৈ নিবিচাৰে? ২২ কিয়নো লিখা আছে যে, অব্ৰাহামৰ দুজন পুত্ৰ আছিল; বেটীৰ গৰ্ভত ওপজা এজন, স্বাধীন জনীৰ গৰ্ভত ওপজা এজন। ২৩ কিন্তু বেটীৰ যি জন, সি মাংস অনুসাৰে জন্মিছিল; কিন্তু স্বাধীন জনীৰ যি জন, সেই জন প্ৰতিজ্ঞাৰ গুণেহে জন্মিছিল। ২৪ এইবোৰ কথাৰ এটা আন প্ৰকাৰ ভাবাৰ্থ আছে; কিয়নো এই দুজনীয়েই দুই নিয়ম হৈছে; এক নিয়ম চিনয় পৰ্বতৰ পৰা হোৱা বন্দী অৱস্থাত প্ৰসৰ কৰোঁতা; সেয়ে হৈছে হাগাৰ; ২৫ কিয়নো আৰব দেশত হাগাৰ শ্বদৰ অৰ্থ, চীনয় পৰ্বত; আৰু বৰ্তমানে থকা যিক্ৰচালেমকো বুজায়; কিয়নো তাই নিজ সন্তানে সৈতে বন্দী অৱস্থাত আছিল। ২৬ কিন্তু উদ্ভলোকত থকা যিক্ৰচালেম স্বাধীন; তেওঁ হৈছে, আমাৰ মাতৃ।

২৭ কিয়নো লিখা আছে,

“হে প্ৰসৰ নকৰা বন্ধ্যা আনন্দ কৰা, তোমালোকৰ মাজৰ যি গৰাকীয়ে সন্তান প্ৰসৰ কৰা নাই; বৰ মতেৰে উল্লাস আৰু হৰ্ষনাদ কৰা; কিয়নো গিৰিয়েক থকা জনীতকৈ অনাথিনী জনীৰ সন্তান অধিক হব”।

২৮ এতিয়া হে ভাই সকল, ইচ্ছাকৰ দৰে আমিও প্ৰতিজ্ঞাৰ সন্তান হৈছোঁ। ২৯ কিন্তু তেতিয়া যেনেকৈ মাংস অনুসাৰে জন্ম পোৱা জনে আত্মা অনুসাৰে জন্ম পোৱা জনক তাড়না কৰিছিল, তেনেকৈ এতিয়াও হৈছে।

৩০ কিন্তু শাস্ত্ৰই কি কয়? 'বেটী আৰু তাইৰ পুতেকক খেদি দিয়া; কিয়নো স্বাধীন জনীৰ পুতেকৰ সৈতে, বেটীৰ পুতেকে উত্তৰাধিকাৰী নাপাব'। ৩১ এতেকে হে ভাই সকল, আমি বেটীৰ সন্তান নহওঁ; সেই স্বাধীন গৰাকীৰহে সন্তান হওঁ।

৫ অধ্যায়

১ খৰীষ্টে আমাক স্বাধীন কৰিছে যাতে আমি স্বাধীন ভাবে থাকিব পাৰো; এতেকে সু-স্থিৰ হওঁক, পুনৰ দাসতবৰ ফাদত নপৰিব।

২ চাওঁক, মই পোলে আপোনালোকক কৈ আছো, যদি আপোনালোকে চুম্ব কৰা যোগেদি পুনৰ বিধিবোৰলৈ ঘূৰি যায়, তেনেহলে খৰীষ্টত আপোনালোকৰ একো লাভ নহ'ব।

৩ পুনৰ মই সকলো মানুহক সাক্ষ্য দি কওঁ যে, আপোনালোকে যদি চুম্বত হবলৈ বিচাৰি আছে, তেতিয়াহলে প্ৰতিজনে বিধান পালন কৰিব লাগিব। ৪ পূৰ্বতে আপোনালোক খৰীষ্টৰ পৰা বিচ্ছিন্ন হৈ আছিল, আপোনালোক সকলোৱে বিধানৰ দ্বাৰাই বিচাৰ হোৱাটো বিচাৰিছিল; সেয়েহে আপোনালোক অনুগ্ৰহৰ পৰা খহি পৰিছিল।

৫ কিয়নো আমি আত্মাৰ যোগেদি বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই ধাৰ্মিকতাৰ আশা লৈ বাট চাই আছো। ৬ কিয়নো খৰীষ্ট যীচুত চুম্ব আৰু অচুম্বতৰ একো সাৰ্থকতা নাই, কিন্তু ইয়াৰ পৰিৱৰ্তে প্ৰেমৰ যোগেদি একমাত্ৰ বিশ্বাসে কাৰ্যসাধন কৰে। ৭ আপোনালোকে ভালদৰে দৌৰিছিল; পাছত কোনে আপোনালোকক সত্যক নামানিবলৈ বাধা জন্মালে? ৮ যি জনে আপোনালোকক প্ৰৰোচনা কৰিছে, সেই জন আপোনালোকক আহ্বান কৰা জনৰ পৰা অহা নহয়।

৯ অলপ খমিৰে সনা পিঠাওড়িৰ আটাইখিনিকে ফুলায়। ১০ আপোনালোকে যে আন কোনো বিষয় নাভাবে, এই বিষয়ে প্ৰভুত আমাৰ সম্পূৰ্ণ বিশ্বাস আছে; কিন্তু যি জনে আপোনালোকক অস্থিৰ কৰে, সেই জনে নিজ দণ্ড ভোগ কৰিব, তেওঁ যি কোনোৱে নহওঁক।

১১ হে ভাই সকল, মই যদি চুম্বতৰ বিধি ৰাজহুৱা ভাবে প্ৰচাৰ কৰোঁ, তেনেহলে মই কিয় এতিয়াও নিৰ্যাতন ভোগ কৰি আছো? কিন্তু চুম্বতৰ প্ৰয়োজন সমন্ধে যদি এতিয়াও কওঁ তেতিয়া হ'লে, কৰুচৰ বিধিনি লুণ্ড হ'লহেঁতেন। ১২ যি সকলে আপোনালোকক ভুল ধাৰণা দি আছে, তেওঁলোকে নিজে আঙুৱাই যাওঁক আৰু নিজে নিজৰ অণ্ডকোষো ছেদন কৰক।

১৩ হে ভাই সকল, আপোনালোক স্বাধীনতাৰ বাবেহে আমন্ত্ৰিত হ'লা আপোনালোকৰ এই স্বাধীনতা কেৱল মাংসৰ অভিলাষ পূৰ কৰিবৰ কাৰণে নহওঁক; কিন্তু প্ৰেমৰ যোগেদি এজনে আন জনৰ দাস্য কৰ্ম কৰক। ১৪ কিয়নো সকলো বিধান সিদ্ধ হৈ এটা আঞ্জতে স্থিৰ আছে, সেইটো হ'ল, 'তোমাৰ চুবুৰীয়াক নিজৰ নিচিনাকৈ প্ৰেম কৰা'। ১৫ কিন্তু আপোনালোকে যদি পৰস্পৰৰ মাজত খোৱা-কামোৰা কৰি থাকে, তেনেহলে সাৱধান হ'ব, যাতে আপোনালোকে এইদৰে ইজনে সিজনৰ অনিষ্ট সাধন নকৰে।

আত্মাৰ বশত থিৰে থাকিবলৈ উদগণি

১৬ কিন্তু মই কওঁ, আপোনালোকে আত্মাৰে চলক; তাতে কোনো মতে আপোনালোকে মাংসৰ অভিলাষ পূৰ নকৰিব। ১৭ কিয়নো মাংসই আত্মাৰ বিৰুদ্ধে আৰু আত্মাই মাংসৰ বিৰুদ্ধে অভিলাষ কৰে; কাৰণ আপোনালোকে যি কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰে, তাক যেন আপোনালোকে নকৰে, তাৰ কাৰণে এই দুয়ো পৰস্পৰ বিৰুদ্ধা-বিৰুদ্ধী। ১৮ কিন্তু আপোনালোকে যদি আত্মাৰ দ্বাৰাই চলিত হয়, তেনেহলে আপোনালোক বিধানৰ অধিন নহয়।

১৯ এতিয়া মাংসৰ কাৰ্যবোৰ দৃশ্যমানা সেয়ে ব্যভিচাৰ, অশুচি কাৰ্য, লম্পট-আচৰণ, ২০ মূৰ্তি পূজা, মায়াকৰ্ম, নানাবিধ শত্ৰুতা, বিবাদ, ঈৰ্ষা, খং-বাগ, বিৰোধ বিভেদ, নানামত অসুয়া, মত্ততা, ২১ হিংসুক, মতলীয়া, মতলীয়া হৈ হাই-কাজিয়া কৰা, আৰু এইবোৰৰ নিচিনা আন আন অপৰাধ কৰ্ম; এই সকলো বিষয়ৰ ওপৰত মই যেনেকৈ পূৰ্বতে আপোনালোকক সারণান কৰি কৈছিলোঁ, তেনেকৈ এতিয়াও কৈছোঁ, যি সকলে এনে আচৰণ কৰে, তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত অধিকাৰ নাপাব।

২২ কিন্তু আত্মাৰ ফল হ'ল, প্ৰেম, আনন্দ, শান্তি, চিৰসহিষ্ণুতা, দয়া, মঙ্গলভাব, বিশ্বাস, ২৩ মৃদুভাব, ইন্দিৰয়দমনা এইবোৰৰ বিৰুদ্ধে কোনো বিধান নাই। ২৪ আৰু যি সকল খৰীষ্ট যীচুৰ, তেওঁলোকে মাংসিক অভিলাষেৰে সৈতে কু-ভাৱনা আৰু আসক্তিক কৰ্ণচত দিলো ২৫ আমি যদি আত্মাৰে জীয়াই থাকো, তেন্তে আত্মাৰে চলোঁক। ২৬ সেয়েহে আমি ইজনে সিজনৰ খং তুলি আৰু ইজনে সিজনক হিংসা কৰি, অনৰ্থক অহংকাৰ নকৰোঁক।

৬ অধ্যায়

১ হে ভাই সকল, কোনো মানুহ যদি কোনো অপৰাধত পৰে, তেন্তে আত্মিক যি আপোনালোক, আপোনালোকে মৃদুশীল আত্মাৰে তেনেকুৱা জনক পুনৰ সুস্থ কৰক; কিন্তু পাছত নিজে নিজৰ পৰীক্ষাত নপৰিবৰ বাবে আপুনিও সারণান হ'ব। ২ আপোনালোকে ইজনে সিজনৰ ভাৰ কঢ়িয়াওক আৰু খৰীষ্টৰ বিধান সম্পূৰ্ণকৈ পালন কৰক।

৩ কিয়নো কোনোৱে একো নহৈয়ো যদি নিজকে বৰ মানে, তেন্তে তেওঁ নিজকে প্ৰভাৱণা কৰে। ৪ প্ৰভাৱজনে নিজ কৰ্ম পৰীক্ষা কৰক; আৰু তেতিয়া তেওঁ অন্যৰ তুলনাত নহয় কিন্তু নিজৰ বিষয়তহে গৌৰৱ কৰাৰ কাৰণ পাব। ৫ কিয়নো প্ৰভাৱজনে নিজে নিজৰ ভাৰ ব'ব।

৬ যি জনে বাক্যৰ শিক্ষা পায়, তেওঁ শিক্ষকৰ সৈতে সকলো ভাল বস্তুৰ ভাগ দিয়ক। ৭ আপোনালোক ভ্ৰান্ত নহ'ব, ঈশ্বৰক প্ৰভাৱণা নকৰিবা কিয়নো মানুহে যিহকে ৰুৱে তাকেহে দাব। ৮ কাৰণ যি জনে নিজৰ মাংসৰ উদ্দেশ্যে ৰুৱে, তেওঁ মাংসৰ পৰা অৱক্ষয়ৰূপ শস্য দাব; কিন্তু যি জনে আত্মাৰ উদ্দেশ্যে ৰুৱে, তেওঁ আত্মাৰ পৰা অনন্ত-জীৱনৰূপ শস্য দাব।

৯ আমি ভাল কৰ্ম কৰি কৰি যেন ক্লান্ত নহওঁ; কিয়নো আমি ক্লান্ত নহ'লে উচিত সময়ত দাবলৈ পাম। ১০ এই হেতুকে আহক, সুযোগ পালে সকলোৰে বাবে, বিশেষকৈ পৰিয়াল স্বৰূপ বিশ্বাস কৰা সকলোৰ বাবে হিতজনক কৰ্ম কৰোঁ আহক।

১১ চাওঁক, মই নিজ হাতেৰে কিমান দিঘলীয়া চিঠি আপোনালোকলৈ লিখিলোঁ। ১২ যি সকল লোকে মাংসিক ৰূপে ভাল প্ৰভাৱ বিস্তাৰ কৰিব বিচাৰে, সেই সকলেহে আপোনালোকক চুম্বৎ হবলৈ বাধ্য কৰাই কিন্তু তেওঁলোকে খৰীষ্টৰ কৰ্ণচৰ অৰ্থে তাড়না নাপাবৰ কাৰণেহে ইয়াকে কৰে। ১৩ কিয়নো চুম্বৎ হোৱা সকলে নিজেও বিধান পালন নকৰে; আপোনালোকৰ মাংসত তেওঁলোকে যেন গৌৰৱ কৰিব পাৰে, এই কাৰণে আপোনালোক চুম্বৎ হোৱাতো তেওঁলোকে ইচ্ছা কৰে।

১৪ কিন্তু আমাৰ প্ৰভু যীচু খৰীষ্টৰ কৰ্ণচৰ বাহিৰে আন কোনো কথাত গৌৰৱ কৰা মোৰ পৰা নহওঁক; তেওঁৰ দ্বাৰাই জগত খন মোৰ বাবে আৰু মই জগত খনৰ বাবে কৰ্ণচত হত হলোঁ। ১৫ কিয়নো চুম্বতো একো নহয়, অচুম্বতো একো নহয়; কিন্তু নতুন সৃষ্টিহে গুৰুত্বপূৰ্ণ। ১৬ যিমান মানুহ এই সূত্ৰ অনুসাৰে চলিব, তেওঁলোকৰ ওপৰত শান্তি আৰু দয়া থাকক; আৰু ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰৰ ওপৰতো থাকক।

১৭ এতিয়াৰ পৰা কোনোও মোক অসুবিধা নিদিয়ক; কিয়নো মই নিজ শৰীৰত যীচুৰ নানা চিন লৈ ফুৰি আছোঁ।

১৮ ভাই সকল, আমাৰ প্ৰভু যীচু খৰীষ্টৰ অনুগ্ৰহ আপোনালোকৰ আত্মাৰ লগত থাকক। আমেন।

Ephesians

ইফিচীয়া

১ অধ্যায়।

পৰিতৰাণৰ কাৰণে ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা

১ মই পৌল, ঈশ্বৰৰ ইচ্ছাৰ দ্বাৰাই খ্ৰীষ্ট যীচুৰ নিযুক্ত এজন পাঁচনি। ইফিচত থকা ঈশ্বৰৰ আৰু খ্ৰীষ্ট যীচুত বিশ্বাস কৰা লোক সকলৰ সমীপলৈ; ২ আমাৰ পিতৃ ঈশ্বৰ আৰু প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টই আপোনালোকক অনুগ্ৰহ আৰু শান্তি দান কৰক।

যীচু খ্ৰীষ্টত আত্মিক আশীৰ্বাদ লাভ

৩ আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ পিতৃ ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা হওঁক। তেওঁ স্বৰ্গীয় ঠাইবোৰত থকা সকলো আত্মিক আশীৰ্বাদেৰে সৈতে খ্ৰীষ্টত আমাক আশীৰ্বাদ কৰিলে। ৪ জগত সৃষ্টিৰ পূৰ্বতে ঈশ্বৰে খ্ৰীষ্টত বিশ্বাস কৰা সকলক মনোনীত কৰিলে। আমি যেন ঈশ্বৰৰ সান্নাতে পবিত্ৰ আৰু নিৰুলঙ্ঘ হওঁ, এই কাৰণে তেওঁ আমাক মনোনীত কৰিলে। ৫ ঈশ্বৰে প্ৰেমৰ দ্বাৰাই পূৰ্বৰে পৰা আমাক খ্ৰীষ্টৰ মাধ্যমেদি নিজৰ তোলনীয়া সন্তান ৰূপে নিৰূপণ কৰিলে। এই কাৰ্য ঈশ্বৰে আনন্দেৰে নিজৰ মনোবাঞ্ছাৰে সম্পন্ন কৰিলে। ৬ ঈশ্বৰে এই সকলো কৰিলে, যাতে তেওঁৰ পিয় যীচু খ্ৰীষ্টত আমাক যি অনুগ্ৰহ বিনামূল্যে দান কৰিলে, সেই সৌৰময় অনুগ্ৰহৰ প্ৰশংসা হয়। ৭ কিয়নো ঈশ্বৰৰ সেই পিয়জনত, তেওঁৰ তেজৰ দ্বাৰা আমি মুক্ত হলো; তেওঁৰ উপচি পৰা অনুগ্ৰহৰ দ্বাৰা আমি পাপৰ ক্ষমা পালো। ৮ সেই অনুগ্ৰহ তেওঁ আমালৈ সকলো জ্ঞান আৰু বুদ্ধিত উপচাই দিলে।

৯ খ্ৰীষ্টত কাৰ্য সম্পন্ন কৰাৰ পৰিকল্পনাৰে ঈশ্বৰে নিজ ইচ্ছা অনুসাৰে তেওঁৰ পৰিকল্পনাৰ গোপনীয়তা আমাৰ আগত প্ৰকাশ কৰিলে। ১০ ঈশ্বৰে স্থিৰ কৰি ৰাখিছিল যে নিৰূপিত সময় পূৰ্ণ হলে পৰিকল্পনাৰ কাৰ্য-সাধনৰ অৰ্থে তেওঁ স্বৰ্গত আৰু পৃথিবীত থকা সকলোকে মিলন কৰাই খ্ৰীষ্টৰ অধিনলৈ আনিব। ১১ ঈশ্বৰে নিজৰ ইচ্ছাৰ মন্ত্ৰণা অনুসাৰে সকলো কাৰ্য সাধন কৰে। তেওঁৰ পৰিকল্পনাৰ দৰে আগেয়ে যি যি স্থিৰ কৰি ৰাখিছিল, সেইদৰেই তেওঁ আমাক খ্ৰীষ্টত মনোনীত কৰি ললে। ১২ আমি যি সকলে আগেয়ে খ্ৰীষ্টত আশা ৰাখিছো, সেই সকলৰ পৰাই যেন তেওঁৰ মহিমাৰ প্ৰশংসা হয়, সেইবাবেই তেওঁ আমাক মনোনীত কৰি ললে। ১৩ আপোনালোকেও খ্ৰীষ্টতে সত্যৰ বাক্য, পৰিত্ৰাণ লাভৰ শুভবৰ্তা শুনি তেওঁত বিশ্বাস কৰিলে। আপোনালোকক উত্তৰাধিকাৰৰ অৰ্থে ঈশ্বৰৰ অঙ্গীকৃত পবিত্ৰ আত্মাৰে মোহৰ মৰা হ'ল। ১৪ ঈশ্বৰে যি সকলো প্ৰতিজ্ঞা কৰিছে, সেই সকলো প্ৰতিজ্ঞা সম্পূৰ্ণকৈ প্ৰাপ্তি নোহোৱালৈকে সেই আত্মা আমাৰ উত্তৰাধিকাৰৰ বহিনা স্বৰূপ হৈ আছে। এই সকলোবোৰৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰৰ মহিমাৰ প্ৰশংসা হব।

খ্ৰীষ্টত আশ্ৰয় লোৱা সকলৰ পৰমাৰ্থিক সৌভাগ্য

১৫ এই কাৰণে মই যেতিয়া প্ৰভু যীচুত আপোনালোকৰ বিশ্বাসৰ কথা আৰু ঈশ্বৰৰ মনোনীত পবিত্ৰ লোক সকলৰ প্ৰতি আপোনালোকৰ প্ৰেমৰ কথা শুনিলো, ১৬ তেতিয়াৰে পৰা মই আপোনালোকৰ কাৰণে ঈশ্বৰক ধন্যবাদ দিবলৈ আৰু মোৰ প্ৰাৰ্থনা কালত আপোনালোকৰ নাম উল্লেখ কৰিবলৈ ৰখা নাই। ১৭ মই এই প্ৰাৰ্থনা কৰো যে, আপোনালোকক আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ ঈশ্বৰ অৰ্থাৎ সেই সৌৰময় পিতৃয়ে আত্মিক জ্ঞান দিয়ক আৰু তেওঁক বুজিবলৈ নিজৰ তত্ব-জ্ঞান প্ৰকাশ কৰক। ১৮ ঈশ্বৰৰ আমন্ত্ৰণৰ যি আশা আৰু মনোনীত পবিত্ৰ লোক সকলৰ মাজত তেওঁৰ যি উত্তৰাধিকাৰৰ প্ৰত্যেক পদ, তাক আপোনালোকৰ হৃদয়ৰ ঐশ্বৰিক চকুৱে যেন দেখা পায়; ১৯ লগতে ঈশ্বৰৰ শক্তিৰ কাৰ্যসাধক গুণ অনুসাৰে বিশ্বাস কৰা যি আমি, আমাৰ মাজত তেওঁৰ শক্তিৰ যি অতিৰিক্ত মহাশক্তিয়ে কাৰ্য কৰিছে, সেই বিষয়েও যেন আপোনালোকে জানিব পাৰে। ২০ সেই মহাশক্তিৰেই তেওঁ মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা খ্ৰীষ্টক তুলিলে আৰু নিজৰ সোঁহাতে স্বৰ্গীয় ঠাইত বহুৱালে। ২১ সকলো আধিপত্য, ক্ষমতা, পৰাক্ৰম, আৰু প্ৰভুত্ব আদি কৰি যিমান নাম ইহলোক আৰু পৰলোকত উল্লেখ কৰা যায়, সেই সকলো নামৰ উৰ্দ্ধত খ্ৰীষ্টৰ নাম স্থাপিত হ'ল। ২২ ঈশ্বৰে সকলোকে খ্ৰীষ্টৰ চৰণৰ তলত বশীভূত কৰিলে আৰু তেওঁকেই সকলোৰে মূৰ কৰি মঙলীক দান কৰিলে; ২৩ সেই মঙলী তেওঁৰ শৰীৰ; তেওঁৰ পৰিপূৰ্ণতাই সকলো বিষয় সকলো প্ৰকাৰে পূৰ্ণ কৰে।

২ অধ্যায়

মৃত্যুৰ পৰা জীৱন লাভ

১ পূৰ্বতে আপোনালোক নিজ অপৰাধ আৰু পাপবোৰত মৰি আছিল। ২ এইবোৰৰ সৈতে আপোনালোকে জীৱন-যাপন কৰি জগতৰ নিয়ম অনুসাৰে চলি আছিল। আপোনালোকে আকাশৰ মন্দ শক্তিৰ অধিপতিৰ অনুসৰণকাৰী হৈ, অবাধ্যতাৰ সন্তান সকলৰ জীৱনত কাৰ্য কৰি থকা আত্মাৰ দৰে চলি আছিল। ৩ আমি সকলোৰেই মাংস আৰু মনৰ ইচ্ছাৰে কাৰ্য কৰিছিলোঁ আৰু আমাৰ মাংসিক কু-অভিলাষবোৰৰ কামনা পূৰ্ণ কৰি সেই বিশ্বাসবিহীন লোক সকলৰ মাজত এসময়ত জীৱন কটাইছিলো। আমিও আন সকলোৰে নিচিনা, স্বভাৱতে ঈশ্বৰৰ কেৰাধৰ সন্তান আছিলো। ৪ কিন্তু দয়া ধনেৰে ধনবান ঈশ্বৰে যি মহা পেৰমেৰে আমাক পেৰম কৰিলে, ৫ তাৰ কাৰণে আমি অপৰাধত মৰি থকা কালতেই, খৰীষ্টৰ সৈতে তেওঁ আমাক নতুন জীৱন দিলে; অনুগ্ৰহেৰে আপোনালোকে পৰিত্ৰাণ পালে; ৬ তেওঁ আমাক খৰীষ্টৰ সৈতে তুলিলে আৰু খৰীষ্ট যীচুৰ সৈতে স্বৰ্গীয় ঠাইবোৰত বহুৱালে। ৭ ঈশ্বৰে এই কাম কৰিলে, কাৰণ খৰীষ্ট যীচুত আমাৰ বাবে তেওঁৰ যি মধুৰ ভাৱ, তাৰ দ্বাৰাই যেন ভাবী যুগত তেওঁৰ অনুগ্ৰহৰ মহা ধন যুগ যুগ ধৰি প্ৰকাশ কৰিব পাৰে। ৮ কিয়নো অনুগ্ৰহৰ যোগেদি বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই আপোনালোকে পৰিত্ৰাণ পালে; আৰু সেয়ে আমাৰ পৰা নহয়; কিন্তু সেয়া ঈশ্বৰৰহে এক দান। ৯ কোনেও যেন গৰ্ব কৰিব নোৱাৰে, সেয়ে কৰ্মৰ পৰাও নহয়। ১০ কিয়নো আমি ঈশ্বৰৰ কাৰিকৰী; যি সৎ কাম ঈশ্বৰে আমাৰ কাৰণে আগেয়ে প্ৰস্তুত কৰিলে, সেই পথত চলিবলৈ আৰু সৎ কাম কৰিবলৈ ঈশ্বৰে আমাক খৰীষ্ট যীচুত সৃষ্টি কৰিলে।

খৰীষ্টত এক

১১ মনত ৰাখিব যে, মাংসত আপোনালোক অনা-ইহুদী লোক আছিল; মাংসত হাতেৰে যি সকলৰ চুম্ব কৰা হৈছে অৰ্থাৎ যি সকলে নিজকে চুম্ব কৰা লোক বুলি কয়, তেওঁলোকে আপোনালোকক অচুম্ব লোক বুলি কয়। ১২ সেই সময়ত আপোনালোক খৰীষ্টৰ পৰা পৃথক হৈ আছিল; আপোনালোক ইস্ৰায়েলৰ নাগৰিক নাছিল; অঙ্গীকাৰযুক্ত ব্যৱস্থাৰোৰৰ লগত আপোনালোকৰ কোনো সম্বন্ধ নাছিল; আপোনালোকৰ আশা নাছিল; এই পৃথিৱীত আপোনালোক ঈশ্বৰবিহীন আছিল। ১৩ আগেয়ে আপোনালোক ঈশ্বৰৰ পৰা বহুত দূৰৈত আছিল, কিন্তু এতিয়া খৰীষ্ট যীচুত থকাৰ কাৰণে তেওঁৰ তেজৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ অনা হ'ল। ১৪ তেৱেই আমাৰ শান্তি। কিয়নো তেওঁ ইহুদী আৰু অনা-ইহুদী উভয়েকে এক কৰিলে। খৰীষ্টই কক্ৰুচত নিজৰ দেহ উৎসৰ্গ কৰি আমাৰ পৰম্পৰৰ মাজৰ ঘৃণা আৰু শত্ৰুতাৰ প্ৰাচীৰ ভাঙি পেলালে। ১৫ খৰীষ্ট যীচুৱে সমস্ত আত্মা আৰু বিধান লোপ কৰিলে, যাতে দুই দলৰ পৰা তেওঁ এক নতুন লোকৰ সৃষ্টি কৰিব পাৰে আৰু তাৰ দ্বাৰাই শান্তি স্থাপন হয়। ১৬ তেওঁলোকৰ মাজত থকা শত্ৰুতাৰ অৱসান ঘটাই কক্ৰুচৰ দ্বাৰাই উভয় পক্ষক এক দেহত ঈশ্বৰে সৈতে মিলন কৰিবৰ কাৰণে তেওঁ এইদৰে কৰিলে। ১৭ এইবাবেই খৰীষ্টই আহি আপোনালোক যি সকল দূৰৈত আছিল, তেওঁলোকৰ আগতো শুভবাৰ্তা আৰু তেওঁৰ শান্তি প্ৰচাৰ কৰিলে আৰু যি সকল ওচৰত আছিল তেওঁলোকৰ আগতো শান্তি প্ৰচাৰ কৰিলে। ১৮ কিয়নো খৰীষ্টৰ মাধ্যমেদি আমি উভয় পক্ষক লোকে এক আত্মাৰে পিতৃৰ ওচৰলৈ যাবৰ বাবে অধিকাৰ পালো।

১৯ হে অনা-ইহুদী সকল, আপোনালোক এতিয়াৰ পৰা পুনৰ অতিথি বা বিদেশী নহয়; কিন্তু ঈশ্বৰৰ পবিত্ৰ লোকৰ সৈতে আপোনালোকো সহ-নাগৰিক আৰু ঈশ্বৰৰ পৰিয়াল স্বৰূপ হৈছে। ২০ এইবোৰৰ ভিত্তিমূল পাঁচনি আৰু ভাৱবাদী সকল; খৰীষ্ট যীচু স্বয়ং সেই ভিত্তিমূলৰ চুকৰ প্ৰধান শিল আৰু সেই ভিত্তিমূলৰ ওপৰতে আপোনালোক গাঁথা হৈ আছে। ২১ যীচুৰ শক্তিত ঈশ্বৰৰ পৰিয়ালৰ সকলো গাঁথনি একেলগে সংলগ্ন হৈ, প্ৰভুৰ কাৰণে এক পবিত্ৰ গৃহ স্বৰূপে বৃদ্ধি পাইছে ২২ তেওঁতেই আপোনালোক একেলগে গাঁথা হৈ, আত্মাত ঈশ্বৰৰ এক আবাস ৰূপে গঢ়ি উঠিছে।

৩ অধ্যায়

অনা-ইহুদী সকলৰ কাৰণে পৌলৰ কাম

১ এই কাৰণে মই পৌল, আপোনালোক অনা-ইহুদী লোকৰ কাৰণে খৰীষ্ট যীচুৰ এজন বন্দী। ২ আপোনালোকে শুনিছে যে আপোনালোকৰ কাৰণে ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহৰ কাৰ্যৰ ভাৰ তেওঁ মোক দিলে। ৩ ঈশ্বৰে তেওঁৰ সত্যৰ নিগঢ় তত্ব মোক জানিবলৈ দিলে। এই বিষয়ে মই আপোনালোকলৈ আগেয়ে অলপ লিখিছিলো। ৪ আপোনালোকে সেইবোৰ পঢ়িলে, খৰীষ্ট সম্বন্ধীয় সত্যৰ এই নিগঢ় তত্বত মোৰ অন্তৰ্ভুক্তি বুজিব পাৰিব। ৫ সেই নিগঢ় তত্ব আত্মাৰ দ্বাৰা এতিয়া যি ভাৱে তেওঁৰ পবিত্ৰ পাঁচনি আৰু ভাৱবাদী সকলৰ ওচৰত প্ৰকাশ কৰা হ'ল, আগৰ যুগৰ ব্যক্তি সকলৰ ওচৰত এই ভাৱত জনোৱা হোৱা নাছিল। ৬ সেই নিগঢ় তত্ব এই- শুভবাৰ্তাৰ দ্বাৰাই অনা-ইহুদী সকল খৰীষ্ট যীচুত যুক্ত হৈ ইহুদী সকলৰ সৈতে সহ অধিকাৰী,

এক শৰীৰৰ সদস্য আৰু প্ৰতিজ্ঞাত সহভাগী হয়। ৭ ঈশ্বৰে নিজৰ পৰাক্ৰমৰ কাৰ্য সাধন কৰি মোক যি অনুগ্ৰহ দিলে, ঈশ্বৰৰ সেই বিশেষ অনুগ্ৰহ দানৰ ফলত শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰাৰ কাৰণে মই এজন দাস হ'লো।

৮ ঈশ্বৰৰ সকলো লোকৰ মাজত মই অতি নগণ্যতকৈও নগণ্য; তথাপিও ঈশ্বৰে মোক এই বৰদান দিলে, যাতে মই খৰীষ্টত থকা ধাৰণাতীত সম্পদৰ শুভবাৰ্তা অনা-ইহুদী সকলৰ ওচৰলৈ গৈ ঘোষণা কৰো; ৯ আৰু সকলো বস্তুৰে সৃষ্টিকৰ্তা ঈশ্বৰৰ নিগূঢ় পৰিকল্পনাৰ কথা সকলোকে জনাওঁ। এই নিগূঢ় সত্য আদি কালৰে পৰা ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা গুপ্ত আছিল।

১০ ঈশ্বৰৰ ইচ্ছা এই যেন মঙলীৰ যোগেদি স্বৰ্গীয় স্থানবোৰত আধিপত্য আৰু ক্ষমতা প্ৰাপ্ত সকলৰ ওচৰত ঈশ্বৰৰ জ্ঞান জনোৱা হয়; ১১ তাতে তেওঁ আমাৰ প্ৰভু খৰীষ্ট যীচুত নিজৰ অনন্ত কালৰ পৰিকল্পনা অনুসাৰে কাৰ্য কৰিলে। ১২ খৰীষ্টত বিশ্বাস কৰাৰ দ্বাৰাই আমি সাহস আৰু দৃঢ় প্ৰত্যয়েৰে সৈতে ঈশ্বৰৰ সন্মুখলৈ আহিব ক্ষমতা পালোঁ। ১৩ গতিকে মোৰ নিবেদন এই যে, আপোনালোকৰ কাৰণে মই ক্লেঞ্চ ভোগ কৰিছোঁ বাবে আপোনালোক যেন নিৰুৎসাহ নহয়; সেই সকলোবোৰ আপোনালোকৰ গৌৰৱৰ বাবেই হৈছে।

১৪ এই কাৰণে মই পিতৃৰ ওচৰত আঁঠু লৈছো। ১৫ সেই পিতৃৰ পৰাই স্বৰ্গত আৰু পৃথিবীত থকা প্ৰত্যেক পৰিয়ালে নাম পাইছে; তেওঁৰ পৰাই সকলো প্ৰাণীক সৃষ্টি কৰা হৈছে। ১৬ ঈশ্বৰে নিজৰ প্ৰতাপৰ ধন অনুসাৰে এনে শক্তি আপোনালোকক দান কৰক যেন তেওঁৰ আত্মাৰ দ্বাৰাই আপোনালোকৰ অন্তৰাত্মা শক্তিশালী হয়। ১৭ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই আপোনালোকৰ হৃদয়বোৰত খৰীষ্ট নিবাস কৰক, যাতে আপোনালোক তেওঁৰ প্ৰেমৰ ভিত্তিমূলত শিৰা ধৰি সুদৃঢ় হয়। ১৮ তাতে আপোনালোক আৰু ঈশ্বৰৰ সকলো পবিত্ৰ লোক সকলে যেন খৰীষ্টৰ প্ৰেমৰ গভীৰতা, উচ্চতা, দৈৰ্ঘ্যতা আৰু বিস্তাৰতা বুজি পাব পাৰে। ১৯ খৰীষ্টৰ অদ্বিতীয় মহান প্ৰেম যেন আপোনালোকে উপলব্ধি কৰিব পাৰে, তাতে ঈশ্বৰৰ সকলো পৰিপূৰ্ণতাৰে আপোনালোক পূৰ্ণ হব।

২০ আমাৰ হৃদয়ত ঈশ্বৰৰ যি শক্তিয়ে কাৰ্য কৰে, তেওঁ সেই শক্তি অনুসাৰে আমি যি যাচনা কৰো বা চিন্তা কৰো, তাকৈও অধিক বেচি কৰিব পাৰে। ২১ মঙলীত আৰু খৰীষ্ট যীচুত যুগে যুগে সদাসৰ্বদায় তেওঁৰেই মহিমা হওক। আমেন।

৪ অধ্যায়

মঙলীত ঐক্যতা ৰক্ষা কৰিবলৈ উদগণি

৪ ১ এতকে প্ৰভুত বন্দীয়াৰ যি মই; মই আপোনালোকক এই মিনতি কৰোঁ যে, ঈশ্বৰে যি আমন্ত্ৰণেৰে আপোনালোকক আমন্ত্ৰিত কৰিলে; সেই আমন্ত্ৰণৰ যোগ্য আচৰণ কৰি জীৱন-যাপন কৰক। ২ আপোনালোকে সকলো সময়তে অতি নম্ৰভাৱে, মৃদুভাৱে আৰু সহিষ্ণুভাৱে প্ৰেমত থাকি পৰস্পৰক গ্ৰহণ কৰক। ৩ শান্তিৰ বন্ধনত থাকি আত্মাৰ ঐক্য ৰাখিবলৈ যত্নৱান হওঁক।

৪ শৰীৰ এক আৰু আত্মাও এক; ঠিক সেইদৰে আপোনালোক সকলো এক আমন্ত্ৰণৰ আশাৰ কাৰণে আমন্ত্ৰিত হ'ল। ৫ এজনেই প্ৰভু, এক বিশ্বাস, এক বাস্তৱ আৰু ৬ এজনেই ঈশ্বৰ, যি জন সকলোৰে পিতৃ; তেওঁ সকলোৰে ওপৰত, সকলোতে ব্যাপ্ত আৰু সকলোৰে অন্তৰত আছে।

৭ খৰীষ্টই যি পৰিমাণৰ বৰদান আমাৰ কাৰণে ৰাখিছে, সেই পৰিমাণ অনুসাৰে আমাক প্ৰতিজনকে দান কৰিছে। ৮ শাস্ত্ৰত লিখাৰ দৰে,

তেওঁ ওপৰলৈ উঠিল,

বন্দীয়াৰ সকলক বন্দী কৰি নিলে,

আৰু লোক সকলক নানা বৰদান দিলে।

৯ যেতিয়া কোৱা হৈছে, “তেওঁ ওপৰলৈ উঠিল” ইয়াৰ অৰ্থ কি? এই কথাত এইটোৱে বুজা নাযায় নে, যে তেওঁ পৃথিবীৰ তল ভাগলৈও নামিছিল? ১০ যি জন নামিছিল, তেওঁ সেই একেই ব্যক্তি; যি জনে সকলো পূৰ্ণ কৰিবৰ কাৰণে আকাশতকৈ বহুত ওপৰলৈ উঠিল।

১১ সেই খৰীষ্টই লোক সকলক এইৰূপ বৰদান দিলে; কিছুমানক পাঁচনি, কিছুমানক ভাৱবাদী, কিছুমানক শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰক, কিছুমানক পালক আৰু শিক্ষক হবলৈ ক্ষমতা দিলে। ১২ ঈশ্বৰৰ পবিত্ৰ লোক সকলক প্ৰস্তুত কৰিবৰ বাবে পৰিচৰ্যাৰ কাৰ্য কৰিবলৈ আৰু খৰীষ্টৰ শৰীৰ বৃদ্ধি কৰিবলৈ তেওঁ এই সকলো বৰদান দিলে। ১৩ যেতিয়ালৈকে আমি সকলোৰে ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ বিষয়ক বিশ্বাসৰ আৰু জ্ঞানৰ ঐক্যতাত এক নহওঁ আৰু সম্পূৰ্ণ সিদ্ধতা অৰ্থাৎ খৰীষ্টৰ নিচিনাকৈ সম্পূৰ্ণ সিদ্ধ নহওঁ, তেতিয়ালৈকে আমি কাৰ্য কৰি বৃদ্ধি পাই থাকিম।

১৪ তেতিয়া পুণৰ আমি শিশুৰ নিচিনা হৈ নাথাকো। ভ্ৰান্তিজনক প্ৰৱৰ্ত্তনাৰ ধূৰ্ততাত মানুহৰ ছলনাৰ দ্বাৰা ভুল শিক্ষা পাই বতাহত চলংগল হৈ ইফালে সিফালে নিয়া নহওঁ। ১৫ কিন্তু প্ৰেমৰ সৈতে সত্য কথা কম আৰু সকলোভাৱে যি খৰীষ্ট মূৰ স্বৰূপ, তেওঁৰ উদ্দেশ্যে সকলো বিষয়ত আমি বৃদ্ধি পাম। ১৬ মানুহৰ শৰীৰৰ অঙ্গবোৰ যেনেদৰে একেলগে যুক্ত হৈ থাকে আৰু সেইবোৰে কৰণীয় কাৰ্য সাধন কৰি গোটেই শৰীৰৰ বৃদ্ধি কৰে, সেই দৰে খৰীষ্টৰ পৰা উৎপন্ন হোৱা সকলো বিশ্বাসী,

খৰীষ্টৰ শৰীৰত সংযুক্ত আৰু সংলগ্ন হৈ পৰম্পৰৰ সৈতে প্ৰেমত একত্ৰিত হৈ বৃদ্ধি সাধন কৰে। কিয়নো শৰীৰৰ অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গ পৰম্পৰৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল।

১৭ এতেকে প্ৰভু যীচুৰ হৈ মই দৃঢ়ভাৱে কওঁ যে, বিশ্বাস নকৰা অনা-ইহুদী লোক সকলৰ দৰে আপোনালোকে জীৱন যাপন নকৰিব। কিয়নো তেওঁলোকৰ মনৰ চিন্তা অসাৰ। ১৮ কিয়নো ভাল-বেয়া বিষয়ত তেওঁলোকৰ চিন্তা অন্ধকাৰময় আছিল। তেওঁলোকে হৃদয়েৰে কঠিনতাৰ কাৰণে তেওঁৰ বাৰ্তা শুনিবলৈ নিবিচাৰে আৰু সেইবাবেই যীচুৱে আমাক দিয়া অনন্ত জীৱনৰ পৰা তেওঁলোক বঞ্চিত হৈ থাকে। ১৯ তেওঁলোকৰ বিবেক অসাৰ হৈছে; তেওঁলোক সকলো প্ৰকাৰৰ লোভত পৰি অশুচি কৰ্মবোৰত লিপ্ত হৈ কামনাৰ হাতত নিজক শোধাই দিছে।

২০ কিন্তু আপোনালোক হলে খৰীষ্টৰ বিষয়ে এইবোৰ শিক্ষা পোৱা নাই; ২১ আপোনালোকে তেওঁৰ বিষয়ে শুনিছে আৰু যীচুত থকা সত্যতাৰ বিষয়েও শিক্ষা পালে, ২২ আপোনালোকে প্ৰৱৰ্ধনাপূৰ্ণ অভিলাষত নষ্ট হোৱা পুৰাতন পুৰুষ অৰ্থাৎ পূৰ্বকালৰ প্ৰবৃত্তিৰ বন্ধন সোলোকাই খবলৈ শিক্ষা পালে। ২৩ সেই শিক্ষা অনুসাৰে আপোনালোক যেন নিজৰ নিজৰ মনৰ আত্মাত পুনৰায় নতুন হৈ উঠি, ২৪ সত্যতাৰ ধাৰ্মিকতা আৰু পবিত্ৰতাত ঈশ্বৰৰ প্ৰতিমূৰ্ত্তিৰদৰে সৃষ্টি হোৱা নতুন পুৰুষক যেন পিন্ধিব পাৰে।

২৫ সেয়ে, আপোনালোকে মিছা এৰি, প্ৰতিজনে নিজ-নিজ ওচৰ চুবুৰীয়াই সৈতে সত্য আলাপ কৰক; কিয়নো আমি ইজনে সিজনৰ অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গ হৈ আছে। ২৬ ক্ৰুদ্ধ হৈ তাৰ প্ৰভাৱত পাপ নকৰিব; বেলি মাৰ নৌ যাওঁতেই আপোনালোকৰ কোপ শান্ত হওক; ২৭ আপোনালোকে চয়তানক সুযোগ নিদিব।

২৮ যি জনে চুৰ কৰে, তেওঁ পুনৰ চুৰ নকৰক; কিন্তু অভাৱত পৰা লোকক দান কৰিবলৈ সৰ্মথ হবৰ কাৰণে, নিজ হাতেৰে সৎ ব্যৱসায়ত পৰিশ্ৰম কৰক। ২৯ আপোনালোকৰ মুখৰ পৰা কোনো বেয়া কথা নোলাওক, কিন্তু শুনা সকলক অনুগ্ৰহ দান কৰিবলৈ ভাল কথা কওঁক। ৩০ মুক্তি দিনৰ অৰ্থে ঈশ্বৰৰ যি পবিত্ৰ আত্মাত আপোনালোকক মোহৰ মৰা হল, তেওঁক অসম্ভষ্ট নকৰিব।

৩১ সকলো কটু-বাক্য, খং, কেৰাধ, দবন্দ-কাজিয়া, নিন্দা আটাই হিংসাৰে সৈতে এই সকলো আপোনালোকৰ পৰা দূৰ হওক। ৩২ পৰম্পৰৰ প্ৰতি স্নেহশীল হওক আৰু কোমল চিন্তৰ লোক হওক; ঈশ্বৰৰে আপোনালোকক যেনেকৈ খৰীষ্টত ক্ষমা কৰিলে, তেনেকৈ আপোনালোকেও পৰম্পৰে ক্ষমা কৰক।

৫ অধ্যায়

পোহৰত জীৱন-যাপন কৰা

১ এতেকে আপোনালোক ঈশ্বৰৰ পিয় সন্তান হিচাবে তেওঁৰ অনুকাৰী হওঁক। ২ খৰীষ্টে যেনেকৈ আপোনালোকক প্ৰেম কৰিলে আৰু আমাৰ কাৰণে ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে সুগন্ধযুক্ত নৈবেদ্য আৰু বলি স্বৰূপে নিজকে শোধাই দিলে, তেনেকৈ আপোনালোকেও প্ৰেমৰ পথত চলক।

৩ আপোনালোকৰ মাজত যেন ব্যভিচাৰ আদি কোনো ধৰণৰ অনৈতিক বা অশুচি কৰ্ম আৰু লোভ নাথাকক; সেইবোৰৰ বিষয়ে কথা-বাৰ্তাও নহওঁক; ঈশ্বৰৰ পবিত্ৰ লোকৰ এয়ে উচিত; ৪ আপোনালোকৰ কথা-বাৰ্তা মাত্ৰ ধন্যবাদযুক্ত হওঁক। লজ্জাজনক অশ্লিলাত, নিৰ্বোধ বলকনি, নিম্নমানৰ ৰসিকতা আপোনালোকৰ মাজত নহওঁক।

৫ আপোনালোকে নিশ্চয়ে জানে যে, যি সকলে ব্যভিচাৰ কৰে বা যি সকল অশুচি আৰু লুভীয়া, যি সকলক মূৰ্তি পূজক বুলি কোৱা হয়, তেওঁলোকৰ কাৰণে খৰীষ্টৰ আৰু ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত কোনো স্থান নাই। ৬ অনৰ্থক বাক্যৰ দ্বাৰা আপোনালোকক ভুলাবলৈ কাকো নিদিব; কিয়নো এইবোৰৰ কাৰণে অবাধ্যতাৰ সন্তান সকলৰ ওপৰলৈ ঈশ্বৰৰ কেৰাধ নামি আছে। ৭ গতিকে, আপোনালোকে তেওঁলোকৰ সহভাগী নহব।

৮ কিয়নো পূৰ্বতে আপোনালোক যদিও আন্ধাৰত আছিল কিন্তু এতিয়া প্ৰভুত সংযুক্ত হৈ পোহৰত আছে। সেয়ে পোহৰৰ সন্তান সকলদৰে জীৱন-যাপন কৰক। ৯ কাৰণ সকলো মঙ্গলভাব, ধাৰ্মিকতা আৰু সত্যতাই হৈছে পোহৰৰ ফল। ১০ ইয়াৰ দ্বাৰাই আপোনালোকে প্ৰভুৰ সন্তোষ জনক কি, সেই বিষয়ে পৰীক্ষা কৰি নিৰ্ণয় কৰিব পাৰিব। ১১ আন্ধাৰৰ ফলহীন কাৰ্যবোৰৰ অংশীদাৰ নহব; বৰং সেইবোৰৰ দোষ দেখুৱাই দিয়ক; ১২ কিয়নো তেওঁলোকে গুপতে যি যি কৰে, সেইবোৰ উচ্চাৰণ কৰিবলৈকো লাজৰ বিষয়। ১৩ পোহৰৰ দ্বাৰাই সকলো প্ৰকাশিত হয় ১৪ কিয়নো পোহৰতে সকলো স্পষ্ট হৈ পৰে। সেই বাবে কোৱা হৈছে:

“হে টোপনিওৱা জন সাৰ পোৱা

আৰু মৃত লোক সকলৰ মাজৰ পৰা উঠা;

তাতে আপোনালোকৰ ওপৰত খৰীষ্টই

পোহৰ দিব।”

১৫ এতকে কি দৰে জীৱন-যাপন কৰিছে, তালৈ সারধানে দৃষ্টি কৰক; অজ্ঞানৰ দৰে নহয়, কিন্তু জ্ঞানীৰ দৰে চলক; ১৬ সুসময়ক কিনি লব; কিয়নো এই কাল মন্দ। ১৭ এই হেতুকে আপোনালোক নিৰ্বেৰীধ নহব, কিন্তু প্ৰভুৰ ইচ্ছা কি তাক জ্ঞাত হওঁক।

১৮ দৰাফাৰসেৰে মতলীয়া নহব; কিয়নো তাত নষ্টামি আছে; কিন্তু পবিত্ৰ আত্মাৰে পৰিপূৰ্ণ হওঁক; ১৯ ধৰ্ম্ম-গীত, স্তুতি-গীত আৰু আত্মিক গানেৰে আপোনালোকে পৰম্পৰে আলোচনা কৰক আৰু প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে হৃদয়েৰে গান আৰু প্ৰসংগা কৰক। ২০ সদায় আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ নামেৰে সকলো বিষয়ৰ কাৰণে পিতৃ ঈশ্বৰৰ ধন্যবাদ কৰক। ২১ খ্ৰীষ্টৰ ভয়ত ইজনে সিজনৰ বশীভূত হওঁক।

স্বামী-ভাৰ্য্যাৰ কাৰণে শিক্ষা

২২ হে ভাৰ্য্যা সকল, আপোনালোকে যেনেকৈ প্ৰভুৰ, তেনেকৈ নিজ নিজ স্বামীৰো বশীভূত হওঁক; ২৩ কিয়নো খ্ৰীষ্ট যেনেকৈ মঙলীৰ মূৰ আৰু নিজই শৰীৰৰ ত্ৰাণকৰ্তা, তেনেকৈ স্বামীও ভাৰ্য্যাৰ মূৰ স্বৰূপ হৈছে। ২৪ মঙলী যেনেকৈ খ্ৰীষ্টৰ বশীভূত, তেনেকৈ সকলো বিষয়ত ভাৰ্য্যা সকলো নিজ নিজ স্বামীৰ বশীভূত হওঁক।

২৫ হে পুৰুষ সকল, খ্ৰীষ্টে যেনেকৈ মঙলীক প্ৰেম কৰিলে আৰু তাৰ কাৰণে নিজকে শোখাই দিলে, তেনেকৈ আপোনালোকেও নিজ নিজ ভাৰ্য্যাক প্ৰেম কৰক; ২৬ মঙলী যেন পবিত্ৰ হয়, তাৰ বাবে তেওঁ আমাক বাক্যৰূপ জলস্নানত ধুই পৰিষ্কাৰ কৰিলে। ২৭ তেওঁ মঙলীক পৰিষ্কাৰ কৰিলে যাতে তেওঁ নিজৰ আগত মঙলীক জেয়াতিময়ী অৰ্থাৎ দাগ থকা বা শোটেৰা পৰা আদি কৰি একো ঘৃণ নথকা, পবিত্ৰ আৰু নিৰুলঙ্ঘন ৰূপে উপস্থিত কৰিব পাৰে। ২৮ সেইদৰে স্বামী সকলে নিজ নিজ ভাৰ্য্যাক, নিজ নিজ শৰীৰ বুলি প্ৰেম কৰা উচিত। যি জনে নিজ ভাৰ্য্যাক প্ৰেম কৰে, তেওঁ নিজকেই প্ৰেম কৰে। ২৯ কিয়নো কোনেও নিজৰ শৰীৰক কেতিয়াও ঘৃণা নকৰে; কিন্তু পৰিপূৰ্ণ কৰি তাৰ যত্ন লয়। সেইদৰে খ্ৰীষ্টয়ো মঙলীক ভালপায়। ৩০ কাৰণ আমি তেওঁৰ শৰীৰৰ অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গ। ৩১ ‘এই কাৰণে মানুহে নিজৰ পিতৃ-মাতৃক এৰি, নিজ তিৰোতাত আসক্ত হব আৰু তাতে দুয়ো এক দেহ হব।’ ৩২ ই এক মহান গোপন সত্য, কিন্তু মই আচলতে খ্ৰীষ্ট আৰু তেওঁৰ মঙলীৰ বিষয়েহে কৈছোঁ। ৩৩ যি কি নহওক, আপোনালোক প্ৰতিজনে নিজ নিজ ভাৰ্য্যাক নিজৰ নিচিনাকৈ প্ৰেম কৰক আৰু ভাৰ্য্যায়ো উচিত মতে নিজৰ স্বামীক সন্মান কৰক।

৬ অধ্যায়

১ হে সন্তান সকল, তোমালোক পিতৃ-মাতৃৰ আজ্ঞাধীন হোৱা; কিয়নো ঈশ্বৰৰ, দৃষ্টিত এয়ে উচিত। ২ “তোমালোকে নিজৰ পিতৃ-মাতৃক সন্মান কৰা” ৩ এয়ে অঙ্গীকাৰযুক্ত প্ৰথম আজ্ঞা। ৪ তেতিয়াহে তোমালোকৰ কল্যাণ হব আৰু পৃথিৱীত দীৰ্ঘায়ু হবা। ৫*

৬ হে পিতৃ সকল, আপোনালোকে নিজ নিজ সন্তান সকলৰ খং নোতোলোব; কিন্তু প্ৰভুৰ শিক্ষা আৰু অনুশাসনত তেওঁলোকক প্ৰতিপালন কৰক।

৭ ক্ৰীতদাস সকল, তোমালোক যেনেকৈ খ্ৰীষ্টৰ, তেনেকৈ গভীৰ আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা আৰু কম্পনেৰে সৈতে নিজ নিজ জগতৰ প্ৰভু সকলৰ আজ্ঞাধীন হোৱা; ৮ কেৱল চকু-চাকৰৰ দৰে মানুহৰ সন্তোষজনক নহৈ, বৰং নিজকে খ্ৰীষ্টৰ দাসৰূপে আন্তৰিকতাৰে ঈশ্বৰৰ ইচ্ছা পালন কৰি প্ৰভু সকলৰ দাস্যকৰ্ম কৰা। ৯ তোমালোকে আনন্দ মনেৰে এনেদৰে কাম কৰিবা যাতে মানুহক নহয় ঈশ্বৰৰহে সেৱা কৰিছা। ১০ মনত ৰাখিবা, তোমালোক দাস বা স্বাধীন যিয়েই নহোৱা প্ৰতিজনে সকলো সৎকৰ্মৰ কাৰণে নিজে প্ৰভুৰ পৰা পুৰস্কাৰ পাবা।

১১ আপোনালোক যি সকল প্ৰভু, আপোনালোকেও আপোনালোকৰ দাস সকলক সেই একে ব্যৱহাৰ কৰক। তেওঁলোকক ভয় নেদেখুৱাই এৰি দিয়ক, কাৰণ আপোনালোকে জানে যে স্বৰ্গত তেওঁলোক আৰু আপোনালোকৰ একেই হব আৰু তেওঁত কোনো পক্ষপাত নাই।

ধৰ্ম্মযুদ্ধ আৰু সেই যুদ্ধৰ অস্ত্ৰ-শস্ত্ৰ।

১০ অৱশেষত, প্ৰভুত আৰু তেওঁৰ শক্তিৰ পৰাক্ৰমত বলৱন্ত হওঁক।

১১ ঈশ্বৰৰ আটাই যুদ্ধৰ সাজ পিন্ধি লওঁক যাতে চয়তানৰ নানাবিধ কৌশলৰ বিৰুদ্ধে থিয় হব পাৰে। ১২ কিয়নো ৰক্তমাংসৰ মনুষ্যৰ সৈতে আমাৰ মালযুদ্ধ হোৱা নাই; কিন্তু আধিপত্য, ক্ষমতা, এই অন্ধকাৰ যুগৰ জগতপতি, আৰু স্বৰ্গীয় ঠাইবোৰৰ

৩১:৩১ আদি ২:২৪

৩৩:২ যাত্ৰা ২০:১২, ২ বিৱৰণ ৫:১৬

*৬:৩ যাত্ৰা ২০:১২, ২বি ৫:১৬

মন্দ শক্তিৰ দলবোৰৰ সৈতে হৈছে। ^{১৩} এই হেতুকে, আপোনালোকে ঈশ্বৰৰ আটাই সাজ-পোছাক পিন্ধি লওঁক; মন্দ দিনত চয়তানক প্ৰতিৰোধ কৰিবলৈ সমৰ্থ হবৰ কাৰণে সকলোকে সিদ্ধ কৰি থিৰে থাকক।

^{১৪} এতেকে সত্বেৰে কঁকাল বান্ধি, ধাৰ্মিকতাৰ বুকুবি পিন্ধি, ^{১৫} শান্তিৰ শুভবাৰ্তা ঘোষণাৰ কাৰণে প্ৰস্তুততাৰ ভৰিত জোতা পিন্ধি থিৰে থাকক। ^{১৬} যিহেৰে আপোনালোকে সকলো পাপ শক্তিৰ অগ্নি-শৰ নুমাৰ পাৰে, এনে বিশ্বাসৰ ঢাল লওঁক:

^{১৭} পৰিত্ৰাণৰ †শিৰস্ত্ৰাণ আৰু আত্মাৰ তৰোৱালৰূপ ঈশ্বৰৰ বাক্য গ্ৰহণ কৰক। ^{১৮} সকলো প্ৰাৰ্থনা আৰু নিবেদনেৰে সকলো সময়তে আত্মাত প্ৰাৰ্থনা কৰক; আৰু ইয়াৰ কাৰণে পৰ দি, ঈশ্বৰৰ সকলো পবিত্ৰ লোকৰ কাৰণে সম্পূৰ্ণ ধৈৰ্য আৰু নিবেদনত লাগি থাকক।

^{১৯} মোৰ কাৰণেও প্ৰাৰ্থনা কৰিব, যাতে শুভবাৰ্তাৰ নিগূঢ়-তৎত্ব সাহসেৰে জনাবলৈ মই মুখ মেলিবৰ সময়ত উপযুক্ত কথা মোক দিয়া হয়। ^{২০} কিয়নো মই শুভবাৰ্তাৰ কাৰণে শিকলিৰে বন্ধা হৈও এজন ৰাজদুতৰ কাম কৰিছোঁ। প্ৰাৰ্থনা কৰিব, বন্দীশালতো যিভাৱে শুভবাৰ্তা কোৱা উচিত, মই সেইভাৱে যেন সাহসেৰে কবলৈ পাৰিমা।

শেষ কথা

^{২১} মই কেনে আছো, কি কৰিছোঁ, সেই বিষয়ে প্ৰিয় ভাই আৰু প্ৰভুৰ বিশ্বাসী সৱক তুখিকৰ পৰা সকলো জানিব পাৰিবা ^{২২} আপোনালোকে যেন আমাৰ বিষয়ে জানিব পাৰে আৰু তেওঁ যেন আপোনালোকৰ হৃদয়ত আশ্বাস দিয়ে, এই আশয়েৰেই মই তেওঁক আপোনালোকৰ ওচৰলৈ পঠালোঁ।

^{২৩} পিতৃ ঈশ্বৰ আৰু প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টই ভাই সকলক শান্তি আৰু বিশ্বাস সহিত প্ৰেম দান কৰক। ^{২৪} আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ প্ৰতি যি সকলে অক্ষয় প্ৰেম কৰে, সেই সকলোৰে লগত অনুগ্ৰহ থাকক।

Philippians

ফিলিপীয়া

ফিলিপীয়া সকলৰ প্ৰতি পৌলৰ পেৰমৰ নমস্কাৰ

১ খ্ৰীষ্ট যীচুৰ দাস পৌল আৰু তীমথিয়, খ্ৰীষ্ট যীচুত থকা যি সকল পবিত্ৰ লোক ফিলিপত আছে তেখেত সকলৰ সৈতে তেখেত সকলৰ অধ্যক্ষ আৰু পৰিচাৰক সকলৰ সমীপলৈ। ২ আমাৰ পিতৃ ঈশ্বৰ আৰু প্ৰভূ যীচু খ্ৰীষ্টৰ পৰা আপোনালোকলৈ অনুগ্ৰহ আৰু শান্তি হওঁক।

৩ মই আপোনালোকৰ প্ৰতিটো ভাৱেৰে মোৰ ঈশ্বৰৰ ধন্যবাদ কৰোঁ ৪ প্ৰতিবাৰে মই আপোনালোকৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ, এয়া সদায় এটা আনন্দৰ নিবেদন হয়। ৫ প্ৰথম দিনৰে পৰা এতিয়ালৈকে শুভবাৰ্তা ঘোষণাৰ কাৰ্যত আপোনালোকৰ সহভাগিতা থকাৰ বাবে মই ধন্যবাদ কৰোঁ। ৬ যি জনে আপোনালোকত সংকল্প আৰম্ভ কৰিলে, সেই জনে যীচু খ্ৰীষ্টৰ আগমণৰ দিনলৈকে ঈশ্বৰ কৰি থাকিব বুলি দৃঢ় প্ৰত্যয় কৰিলে।

৭ আপোনালোক সকলোৰে বিষয়ে সেই ভাব ৰখা মোৰ উচিত; কাৰণ আপোনালোক মোৰ হৃদয়ত আছে কিয়নো মই বন্দী অৱস্থাত থাকোতে আৰু শুভবাৰ্তাৰ পক্ষত উত্তৰ আৰু প্ৰমাণ দিয়া কথা যি অনুগ্ৰহ পালো, তাৰে আপোনালোকে সহভাগী হৈছে। ৮ কাৰণ যীচু খ্ৰীষ্টৰ স্নেহত মই আপোনালোকৰ কাৰণে কিমান হাবিয়াহ কৰোঁ, সেই বিষয়ে ঈশ্বৰ মোৰ সাক্ষী আছে।

৯ আৰু মই নিবেদন কৰি আছোঁ যাতে আপোনালোকে পেৰম, জ্ঞান আৰু সকলো বিবেচনাত অধিক অধিককৈ উপচি পৰে। ১০ মই প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ আপোনালোকে যাতে পৰীক্ষা কৰি যি যি শেৰষ্ঠ, সেইবোৰ নিৰ্ণয় কৰিবলৈ পাৰে আৰু এইদৰে খ্ৰীষ্টৰ দিনৰ অপেক্ষাৰে নিষ্কলঙ্ক আৰু নিবিৰ্বয় হওঁক। ১১ নিবেদন কৰোঁ, আপোনালোক যেন ঈশ্বৰৰ গৌৰৱ আৰু প্ৰশংসাৰ অৰ্থে ৥, যীচু খ্ৰীষ্টৰ যোগেদি ধাৰ্মিকতাৰ ফলেৰে পৰিপূৰ্ণ হয়।

১২ এতিয়া হে ভাই সকল, আপোনালোকে এই কথা জানি লোৱাতো মই ইচ্ছা কৰোঁ যে, মৌলৈ যি যি ঘটিল, সেইবোৰ শুভবাৰ্তাৰ বাবে বাধা হোৱাৰ বিপৰীতে বৃদ্ধিৰ অৰ্থেহে ঘটিল। ১৩ কাৰণ খ্ৰীষ্টত মোৰ যি বন্ধন, সেয়ে গোটেই পিৰটবিয়মত আৰু আন সকলোৰে আগত প্ৰকাশিত হ'ল। ১৪ আৰু সেয়ে খ্ৰীষ্টত থকা ভাই সকলৰ অধিক ভাগে মোৰ বন্দী অৱস্থাৰ বাবে প্ৰভূত দৃঢ় বিশ্বাস ৰাখি, ঈশ্বৰৰ বাক্য নিৰ্ভয়ৰূপে ক'বলৈ অধিক সাহস কৰিছে।

১৫ কোনো কোনোৱে ঈৰ্ষাৰে আৰু বিবাদেৰে আৰু কোনো কোনোৱে সন্ডাৱেৰে খ্ৰীষ্টক ঘোষণা কৰে। ১৬ এভাগে পেৰমৰ কাৰণে ঘোষণা কৰে, ইয়াৰ চিন স্বৰূপে মই শুভবাৰ্তাৰ পক্ষত উত্তৰ দিবলৈ নিযুক্ত হৈছোঁ বুলি জানিছোঁ। ১৭ কিন্তু কিছুমানে স্বাৰ্থপৰতাৰে আৰু আন্তৰিকতাহীন ভাৱে খ্ৰীষ্টক প্ৰচাৰ কৰে, তেখেত সকলে শুদ্ধ ভাবেৰে নহয়, কিন্তু মোৰ বন্ধন ক্লেশযুক্ত কৰিবৰ আশয়েৰেহে তাকে কৰে।

১৮ তাতোই বা কি হ'ল? কপটেৰেই হওঁক বা সত্বেৰেই হওঁক, কোনো প্ৰকাৰে খ্ৰীষ্ট প্ৰচাৰিত হৈ আছে; ইয়াতে মই আনন্দহে কৰিছোঁ, আৰু আনন্দ কৰি থাকিম। ১৯ কিয়নো মই জানো যে, আপোনালোকৰ নিবেদন আৰু যীচু খ্ৰীষ্টৰ আত্মাৰ উপকাৰৰ যোগেদি মোৰ পৰিত্ৰাণৰ অৰ্থে, সেয়ে মৌলৈ ঘটিব।

২০ এয়ে মোৰ আকাংক্ষা আৰু আশা সিদ্ধ হ'ব যে, মই কোনো মতে লজ্জিত নহম। কিন্তু সাহসেৰে যেনেকৈ সদায়, তেনেকৈ এতিয়াও জীৱনৰ দ্বাৰাই হওঁক বা মৰণৰ দ্বাৰায়েই হওঁক §, মোৰ শৰীৰত খ্ৰীষ্ট মহিমান্বিত হ'ব। ২১ কিয়নো মোৰ পক্ষে জীয়াই থকা হৈছে খ্ৰীষ্ট, মৰাই হৈছে লাভ।

২২ কিন্তু মাংসত জীয়াই থকাই যদি মোৰ পক্ষে কৰ্মৰ ফল উৎপন্ন কৰোঁতা হয়, তেন্তে কোনটো মনোনীত কৰিম, সেই বিষয়ে মই নাজানো। ২৩ কিন্তু মই এই দুটাৰ চেপাৰ মাজত সোমাই আছোঁ। ইয়াৰ পৰা গৈ, খ্ৰীষ্টৰ লগত থাকিবলৈ মোৰ ইচ্ছা; কিয়নো সেয়ে অতি অধিক গুণে উত্তম! **২৪ কিন্তু এতিয়া আপোনালোকৰ কাৰণে শৰীৰত জীৱিত থকাই অধিক প্ৰয়োজন হৈছে।

২৫ আৰু ইয়াকে মই দৃঢ় প্ৰত্যয় কৰি থাকিম বুলি জানিছোঁ; হয়, আৰু বিশ্বাসত আপোনালোকৰ বৃদ্ধি আৰু আনন্দ হ'বৰ বাবে আপোনালোক সকলোৰে লগত থাকিবলৈ পাম। ২৬ মোৰ বাবে আপোনালোকৰ শ্লাঘাৰ কাৰণ খ্ৰীষ্ট যীচুত উপচি পৰা উচিত, যিহেতু মই আপোনালোকৰ সৈতে পুনৰাই উপস্থিত আছোঁ। ২৭ মই যদি আপোনালোকক চাবলৈ যাওঁ, নাইবা অনুপস্থিতো থাকোঁ,

†১:৬ ১ কৰি ১:৮; ২ পি ৩:১০

‡১:১১ মথি ৫:১৬; যো ১৫:৮

§১:২০ ৰো ১৪:৭-৯

**১:২৩ ২ কৰি ৫:৮; ২ তীম ৪:৬-৮

তথাপিও আপোনালোকে যে এক-আত্মাৰে থিৰ হৈ আছে আৰু এক মনেৰে শুভবাৰ্তাৰ সমন্বীয় বিশ্বাসৰ পক্ষে প্ৰাণপণ কৰিছে, সেই বিষয়ে যেন আপোনালোকৰ পৰা শুনিবলৈ পাম, ইয়াৰ বাবেই আপোনালোকে খৰীষ্টৰ শুভবাৰ্তাৰ যোগ্য আচৰণ কৰক, এয়ে মাত্ৰ মোৰ নিবেদন।

২৮ আপোনালোকৰ বিৰুদ্ধী সকলৰ বাবে কোনো বিষয়ত ত্ৰাসযুক্ত নহ'ব; সেয়ে তেখেত সকলৰ অৰ্থে বিনাশ, কিন্তু আপোনালোকৰ অৰ্থে ঈশ্বৰৰ পৰাই পৰিত্ৰাণৰ প্ৰমাণ হয়। ২৯ কিয়নো, খৰীষ্টত কেৱল বিশ্বাস কৰিবলৈ নহয়, কিন্তু খৰীষ্টৰ কাৰণে দুখ ভোগ কৰিবলৈকো ††, আপোনালোকক তেওঁৰ কাৰণে অনুগ্ৰহ দান কৰা হ'ল, ৩০ যিহেতু আপোনালোকে আগেয়ে মোক যি ৰূপত যুদ্ধ কৰা দেখিলে, আৰু এতিয়াও কৰি থকা শুনিছে, সেইদৰে আপোনালোকেও যুদ্ধ কৰক।

২ অধ্যায়

ঐক্য, সহন আৰু প্ৰেম আদি প্ৰকাশ কৰিবৰ বাবে উদগণি

১ এতেকে খৰীষ্টত যদি কোনো আশ্বাস, প্ৰেমৰ যদি কোনো শাস্তবনা, আত্মাৰ যদি কোনো সহভাগিতা আৰু কোনো স্নেহ আৰু কৰুণা থাকে, ২ তেনেহলে আপোনালোকে একে বিষয় ভাবি, এক প্ৰেমৰ, এক মনৰ আৰু এক ভাবৰ লোক হৈ মোৰ আনন্দ পৰিপূৰ্ণ কৰক।

৩ আপোনালোকে বিৰোধ বা অনৰ্থক দৰ্পেৰে একো নকৰিব; কিন্তু নম্ৰভাবে প্ৰত্যেক নিজতকৈ আনক উত্তম বুলি মান্য কৰক। ৪ প্ৰতিজনে নিজৰ বিষয়ে নহয়, কিন্তু আনৰ বিষয়ে ভাবক। ††

৫ খৰীষ্ট যীচুত যি ভাব, সেয়ে আপোনালোকৰ হওঁক †††,

৬ যি জনৰ অস্তিত্ব ঈশ্বৰ-ৰূপী ††† আছিল।

তেওঁ ঈশ্বৰৰ সমান হলেও তাক কাঢ়ি লোৱা বুলি নামানিলে।

৭ বৰং নিজকে শূণ্য কৰিলে।

আৰু তেওঁ দাসৰ ৰূপ ধাৰণ কৰিলে।

তেওঁ মানুহৰ নিচিনা হৈ অৱতীৰ্ণ হ'ল।

আৰু তেওঁ আকাৰ-প্ৰকাৰত মানুহৰ দৰে হ'ল।

৮ তেওঁ নিজকে সৰু কৰি মৃত্যুলৈকে,

এনেকি ক্ৰুচীয় মৃত্যুলৈকে আজ্ঞাধীন হ'ল *।

৯ এই কাৰণে ঈশ্বৰে তেওঁক অতি গুৰু পদ দিলে,

আৰু সকলো নামতকৈ সেই শ্ৰেষ্ঠ নাম ††† তেওঁক দান কৰিলে,

১০ যাতে স্বৰ্গত, পৃথিৱীত আৰু পৃথিৱীৰ তলত নিবাস কৰা সকলোৱে ††† যীচুৰ নামত আঁঠু লয় †††

১১ আৰু যীচু খৰীষ্ট যে প্ৰভু, ইয়াক যেন পিতৃ ঈশ্বৰৰ গৌৰৱৰ অৰ্থে সকলো জিভাই স্বীকাৰ কৰে।

১২ এতেকে, হে মোৰ পিয়ৰ সকল, আপোনালোকে যেনেকৈ সদায় আজ্ঞাধীন আছিল, তেনেকৈ মোৰ সাক্ষাতে যি ৰূপ, কেৱল সেইদৰে নহয়, কিন্তু এতিয়া মোৰ অনুপস্থিতিতো অধিককৈ ভয় আৰু কম্পনেৰে নিজ নিজ পৰিত্ৰাণ সম্পন্ন কৰক †† ১৩ কিয়নো ঈশ্বৰে নিজৰ হিত-সঙ্কল্পৰ কাৰণে আপোনালোকৰ অন্তৰত ইচ্ছা কৰোতা আৰু কাৰ্য সাধন কৰোতা, এই উভয়ৰ সাধনকৰ্তা হৈছে।

১৪ বিবাদ আৰু তৰ্ক-বিতৰ্ক নোহোৱাকৈ সকলো কৰ্ম কৰক; ১৫ যাতে ঈশ্বৰৰ নিষ্কলঙ্ক সন্তান ** হ'বৰ কাৰণে, আপোনালোক যেন নিৰ্দোষী আৰু শুদ্ধ হয় আৰু জগতত যি কুটিল আৰু বিপথগামী লোক আছে, তেখেত সকলৰ মাজত আপোনালোক দীপ্তি

†† ১:২৯ মথি ৫:১১, ১২; পী ৪:৪১

††† ২:৪ ১ কৰি ১০:২৪, ৩৩

††† ২:৫ মথি ১১:২৯; যো ১৩:১৫; ১ পি ২:২১

††† ২:৬ কল ১:১৫; ইব্ৰী ১:৩

* ২:৮ মথি ২৬:৩৯; ইব্ৰী ৫:৮; ১২:২

† ২:৯ ইব্ৰী ১:৪

†† ২:১০ প্ৰ ৫:১৩

†† ২:১০ যিচ ৪৫:২৩

†† ২:১২ ২ পি ১:৫-১১

** ২:১৫ মথি ৫:৪৫; ইফি ৫:১, ২; ১ যো ৩:১-৩

স্বৰূপ হওঁকা ১৬ জীৱনৰ বাক্য ধাৰণ কৰক, এয়ে খৰীষ্টৰ আগমণৰ দিনত মোৰ বাবে শ্লাঘাৰ কাৰণ হ'ব; কিয়নো মই বৃথা দৌৰ মৰা নাই আৰু বৃথা পৰিশ্ৰমো কৰা নাই।

১৭ কিন্তু আপোনালোকৰ বিশ্বাসৰূপ যজ্ঞত আৰু সেৱাৰ কাৰ্যত, যদিওবা মই নৈবেদ্য স্বৰূপে চলা যাওঁ, তথাপিও মই আনন্দ কৰো; আৰু আপোনালোক সকলোৰে সৈতে আনন্দ কৰো। ১৮ এই বিষয়ে আপোনালোকেও আনন্দ কৰক আৰু মোৰে সৈতে আনন্দ কৰক।

১৯ কিন্তু আপোনালোকৰ বিষয়ে জানিবলৈ পোৱাত মই যেন সন্তুষ্ট হ'ম, এই কাৰণে সোনকালে আপোনালোকৰ তালৈ তীমথিয়ক পঠাবৰ বাবে মই প্ৰভু যীচুত আশা কৰিছোঁ। ২০ কিয়নো আপোনালোকৰ বিষয়ে সচাকৈ চিন্তা কৰিবলৈ তীমথিৰ মনৰ দৰে আন লোক মোৰ কোনো নাই। ২১ কাৰণ সকলোৱে যীচু খৰীষ্টৰ বিষয়ে নহয়, নিজৰ বিষয়েহে চেষ্টা কৰে।

২২ কিন্তু আপোনালোকে তীমথিয়ৰ পৰীক্ষা সিদ্ধ গুণৰ বিষয়ে জানে, কাৰণ তেওঁ পিতৃৰ লগত পুত্ৰৰ যেনে, তেনেকৈ মোৰ লগতো শুভবাৰ্তাৰ অৰ্থে দাস্য-কৰ্ম কৰিলে। ২৩ এতেকে মোৰ কি ঘটিব, সেই বিষয়ে জনা মাত্ৰকে তেওঁক পঠিয়াবৰ বাবে মই আশা কৰিছোঁ। ২৪ কিন্তু মই নিজেও সোনকালে আপোনালোকৰ ওচৰলৈ যাম বুলি প্ৰভুত বিশ্বাস কৰিছোঁ।

২৫ মোৰ অভাবত সেৱা শুশ্ৰূষা কৰোঁতা আপোনালোকৰ পাঁচনি, অথচ মোৰ ভাই, সহকাৰী আৰু সহসেনা যি ইপাফ্ৰদীত তেখেতক আপোনালোকৰ তালৈ পঠিয়াবলৈ মই প্ৰয়োজন দেখিলোঁ। ২৬ কিয়নো তেখেত নৰিয়াত পৰা বাৰ্তা আপোনালোকে শুনিলে, তেওঁ আপোনালোকৰ কাৰণে হাবিয়াহ কৰিছিল আৰু তেওঁ বৰ উদিগ্ন হৈছিল। ২৭ তেখেত নৰিয়াত পৰি মৃতপ্ৰায় হৈছিল হয়, কিন্তু ঈশ্বৰে তেওঁলৈ দয়া কৰিলে। অকল তেওঁলৈ নহয়, কিন্তু মোৰ দুখৰ ওপৰি দুখ যেন নঘটে, এই কাৰণে, মৌলেকো দয়া কৰিলে।

২৮ এতেকে আপোনালোকে তেওঁক পুনৰাই দেখি যেন আনন্দিত হয় আৰু মোৰ শোকো যেন কম হয়, এই কাৰণে তেখেতক পঠিয়াবলৈ ইচ্ছা কৰিলোঁ। ২৯ সম্পূৰ্ণ আনন্দেৰে আপোনালোকে প্ৰভুত থাকি ইপাফ্ৰদীতক গ্ৰহণ কৰিব আৰু তেনেকুৱা মানুহক আদৰণীয় জ্ঞান কৰিব, ৩০ কিয়নো মোৰ সেৱা শুশ্ৰূষাত আপোনালোকৰ যি যি কৰুটি আছিল, তাক সম্পূৰ্ণ কৰিবলৈ, তেখেত প্ৰাৰণ কৰি খৰীষ্টৰ কাৰ্যৰ কাৰণে মৃতপ্ৰায় হৈছিল।

৩ অধ্যায়

পৌলৰ খৰীষ্টীয় জীৱন

১ শেষতে, হে মোৰ ভাই সকল, প্ৰভুত আনন্দ কৰক। এই একে কথাকে আপোনালোকলৈ লিখিবৰ বাবে মোৰ কোনো সমস্যা হোৱা নাই আৰু সেইবোৰে আপোনালোকক নিৰাপদে ৰাখিব।

২ সেই কুকুৰহঁতলৈ সাৱধানে থাকিব। সেই দ্ৰুক্ষ্মকাৰী সকলৰ প্ৰতি সাৱধান হওঁক আৰু যি সকলে ছিন্ন-ভিন্ন কৰিব বিচাৰে, সিহঁতলৈকো ††সাৱধানে থাকক। ৩ কিয়নো আমি হে প্ৰকৃততে চুম্ৰং হোৱা লোক। আমি ঈশ্বৰৰ আত্মাৰে আৰাধনা কৰো আৰু খৰীষ্ট যীচুত গৌৰৱ কৰো আৰু মাংসত একো ভাৰসা নকৰো।

৪ তথাপি মই হ'লে মাংসতো ভাৰসা কৰিলে কৰিব পাৰো। কোনোৱে যদি মাংসত ভাৰসা কৰিব পাৰে বুলি ভাবে, তেন্তে তাতকৈ মই অধিক ভাৰসা কৰিব পাৰো। ৫ মই অষ্টম দিনত চুম্ৰং হোৱা ইস্ৰায়েল জাতিৰ, বিন্যামীনৰ ফৈদৰ, ইব্ৰী সকলৰ মাজৰ এজন আৰু বিধানৰ সম্বন্ধে এজন ফৰীচী।

৬ মই উদয়মেৰে মণ্ডলীৰ তাড়নাকাৰী ††আৰু বিধানৰ ধাৰ্মিকতাৰ সম্বন্ধে নিৰ্দোষী আছিলো। ৭ কিন্তু মোৰ পক্ষে যি যি লাভ আছিল, সেই সকলোকে খৰীষ্টৰ কাৰণে মই মূল্যহীন যেন মানিলো;

৮ মোৰ প্ৰভু খৰীষ্ট যীচুৰ জ্ঞানৰ উত্তমতাৰ কাৰণে, মই সকলোকে মূল্যহীন যেনহে মানিছো; আৰু তেওঁৰ কাৰণে সকলোকে অগ্ৰাহ্য কৰিলোঁ, যাতে মই তেওঁক লাভ কৰিব পাৰো। ৯ আৰু এতিয়া মই তেওঁক বিচাৰি পালো। মোৰ নিজ ধাৰ্মিকতা, বা বিধানৰ পৰা পোৱা ধাৰ্মিকতাৰে ধাৰ্মিক নহয়; ইয়াৰ পৰিৱৰ্তে মই খৰীষ্টত বিশ্বাস কৰাৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰৰ পৰা পোৱা ধাৰ্মিকতাৰে, ধাৰ্মিক হলো। ১০ এই ধাৰ্মিকতা তেওঁক জনাৰ যোগেদি তেওঁৰ পুনৰ্জন্মৰ শক্তি আৰু তেওঁৰ দুখভোগৰ সহভাগিতাত ††মই খৰীষ্টৰ মৃত্যুৰ সমৰূপ হৈ তেওঁৰ দ্বাৰাই ৰূপান্তৰিত হৈছো; ১১ যাতে কোনো প্ৰকাৰে মৃত লোকৰ পুনৰ্জন্মৰ ভাগী হ'ব পাৰো।

১২ মই এইবোৰ এতিয়ালৈ গ্ৰহণ কৰিব পৰা নাই, সেই বাবে মই এতিয়াও সিদ্ধ হোৱা নাই; কিন্তু যি কাৰণত খৰীষ্ট যীচুৰ দ্বাৰাই মোক নিয়ন্তৰণ কৰা হ'ল, মই যেন কোনো প্ৰকাৰে সেইবোৰক মোৰ অধিনত কৰিব পাৰো, তাৰ বাবে মই চলি আছো। ১৩ হে ভাই সকল, মই যে সেয়া মোৰ অধিনত কৰিলো, সেই বিষয়ে এনে ভাব এতিয়ালৈকে কৰা নাই; কিন্তু মই এই কাম

††৩:২ গাল ৫:১-১২।

††৩:৬ পাঁ ২২:৩,৪ ; গাল ১:১৩,১৪।

††৩:১০ ১ পি ৪:১৩।

কৰো: পাহত থকা সকলোকে পাহৰি, আগত থকা বোৰলৈহে যত্ন কৰো।^{১৪} খৰীষ্ট যীচুত ঈশ্বৰে কৰা স্বৰ্গীয় আমন্তৰণৰ বটীৰ অৰ্থে ঘাইকৈ আগবাঢ়ি গৈ আছে। §§

^{১৫} এতেকে আমি যিমান সিদ্ধ লোক আছে, সকলোৱে সেইৰূপে ভাবক আৰু যদি কোনো বিষয়ত আপোনালোকৰ অন্য ভাব থাকে, তেনেহলে ঈশ্বৰে সেই বিষয়ে আপোনালোকলৈ প্ৰকাশ কৰিব।^{১৬} যি কাৰণতেই হওক, আমি যি পথত এইখিনি পালন কৰো, তাতেই যেন অনুসৰণ কৰি চলোঁ।

^{১৭} হে ভাই সকল, আপোনালোকেও মোৰ অনুকাৰী হওক আৰু আপোনালোকৰ আৰ্হি স্বৰূপ যি আমি, আমাৰ দৰে যি সকলে চলে, তেখেত সকলক অনুসৰণ কৰক।^{১৮} মই আপোনালোকক বাৰে বাৰে কৈছো, এতিয়াও চকুলো তুকিয়েই কৈছো, যে অনেকে জীৱিত থাকি খৰীষ্টৰ কৰুচৰ শত্ৰু হৈ আছে; ^{১৯} তেখেত সকলৰ শেষ গতি সৰ্বনাশ, পেটেই তেখেত সকলৰ ঈশ্বৰ, নিজ নিজ লাজত তেখেত সকলৰ গৌৰৱ আছে, তেখেত সকলে পাৰ্থিবি বিষয়বোৰৰ বিষয়ে ভাবি থাকে।

^{২০} কিয়নো আমি যি ৰাজ্যৰ মানুহ, সেই ৰাজ্য স্বৰ্গত আছে, আৰু স্বৰ্গৰ পৰাই আহিব বুলি আমাৰ ত্ৰাণকৰ্তা প্ৰভু যীচু খৰীষ্টলৈ অপেক্ষা কৰি আছে; ^{২১} তেওঁ যি কাৰ্যসাধক গুণেৰে সকলোকে বশীভূত কৰিব পাৰে, তেনেদৰেই তেওঁ আমাৰ এই নীহ অৱস্থাৰ শৰীৰক ৰূপান্তৰ কৰি, তেওঁৰ প্ৰতাপৰ শৰীৰৰ সমৰূপ কৰিব। †

৪ অধ্যায়

৪ ^১ এতেকে, হে মোৰ পিয় আৰু ইষ্ট ভাই সকল, আপোনালোকেই মোৰ আনন্দ আৰু কিৰীটি স্বৰূপ; পিয় বন্ধু সকল, এনেদৰেই প্ৰভুত আপোনালোকে স্থিৰে থাকক।

^২ মই ইবদিয়া আৰু চমুখীক বিনয় কৰি আছে, প্ৰভুত তেওঁলোক যেন এক মনৰ হয়। ^৩ প্ৰকৃততে, মই আপোনালোককো নিবেদন কৰো, হে মোৰ সং বন্ধু সকল, আপোনালোকে সেই ভনী দুজনীক সহায় কৰক; কিয়নো তেখেত সকলে ক্লীমেস্ত আৰু মোৰ সহকাৰী সকলৰ সৈতে শুভবাৰ্তাৰ বাবে মোৰ সহিত প্ৰাণপণ কৰিছিল; আৰু এই লোক সকলৰ নাম জীৱন পুস্তকত †লিখা আছে।

^৪ আপোনালোকে প্ৰভুত সদায় আনন্দ কৰক; পুনৰায় কণ্ট, আনন্দ কৰক। ^৫ আপোনালোকৰ ক্ষান্ত স্বভাৱ সকলো মানুহে জানক। প্ৰভু অহাৰ সময় ওচৰ। ^৬ আপোনালোকে একোলৈ চিন্তা নকৰিব, †কিন্তু সকলো বিষয়তে আপোনালোকৰ যাচনা, ধন্যবাদযুক্ত প্ৰাৰ্থনা আৰু নিবেদনেৰে সৈতে ঈশ্বৰৰ আগত জনোৱা হওক। ^৭ তাতে সকলো বুদ্ধিতকৈ উত্তম, যি ঈশ্বৰৰ শাস্তি, সেয়ে যীচু খৰীষ্টত আপোনালোকৰ হৃদয় আৰু ভাবনাক পহৰা দিব।

^৮ শেষতে, হে ভাই সকল, যি যি সত্য, আদৰণীয়, ন্যায়, শুদ্ধ, মনোৰম, আৰু সুখযাতীয়ুক্ত যি কোনো সদ গুণ আৰু যি কোনো প্ৰশংসায়ুক্ত, সেইবোৰ বিষয় আলোচনা কৰক। ^৯ আপোনালোকে যি যি শিকিলে, গ্ৰহণ কৰিলে, শুনিলে আৰু মোক যেনে দেখিলে, তেনেদৰে সকলোৱে আচৰণ কৰক; তাতে শাস্তিৰ আঁকৰ ঈশ্বৰ আপোনালোকৰ লগত থাকিব।

শেষ কথা

^{১০} মই প্ৰভুত অতিশয় আনন্দিত, কাৰণ মোৰ উপকাৰৰ অৰ্থে আপোনালোকৰ চিন্তা শেষত পুনৰজীৱিত হ'লা যদিও আপোনালোকে আগতে চিন্তা কৰিছিল, কিন্তু তেতিয়া সহায় কৰিবলৈ কোনো সুবিধা পোৱা নাছিল। ^{১১} নাটনিৰ বিষয়ে মই যে এইকথা কৈছো, এনে নহয়; কিয়নো মই সকলো ধৰণৰ অৱস্থাতে সন্তুষ্ট হৈ থাকিবলৈ শিকিলোঁ। §^{১২} মই অভাৱৰ সময়ত থাকিবলৈ জানো আৰু প্ৰাচুৰ্যতাৰ সময়টো থাকিবলৈ জানো; সকলো বিষয়তে মই তৃপ্ত হ'বলৈ আৰু ক্ষুধিত হ'বলৈ, উপচয় ভোগ কৰিবলৈ আৰু অভাৱত থাকিবলৈ শিক্ষিত হ'লোঁ। ^{১৩} মই খৰীষ্টৰ দ্বাৰাই সকলো কাম সিদ্ধ কৰিব পাৰো, কিয়নো তেওঁ মোক বলৱান কৰে। **

^{১৪} তথাপিও আপোনালোক যে, মোৰ ক্ৰেশত সহভাগী হ'ল, সেই বিষয়ে বৰ ভাল কৰিলে। ^{১৫} হে ফিলিপীয়া সকল, আপোনালোকে নিজেও জানে যে শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰাৰ আৰম্ভণিতে যেতিয়া মই মাকিদনিয়াৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিছিলোঁ, তেতিয়া

§§৩:১৪ ১ কৰি ৯:২৪ ; ২ তী ৪:৭,৮ ; ইব্ৰী ১২:১।

*৩:২০ ১ কৰি ১:৭ ; ইব্ৰী ৯:২৮।

†৩:২১ ১ কৰি ১৫:৪০-৫৩।

‡৪:৩ প্ৰ ৩:৫ ; ১৩:৮ ; ২০:১২ ; ২১:২৭।

§৪:৬ মথি ৬:২৫ ; ১ পি ৫:৭।

§৪:১১ ১ তী ৬:৬-৮ ; ইব্ৰী ১৩:৫।

**৪:১৩ যো ১৫:৫ ; ২ কৰি ১২:৯।

কোনো মঙলীয়ে দান দিয়া বা দান লোৱাৰ কথাত, মোৰ সহভাগী নহ'ল; কেৱল আপোনালোকেহে হৈছিল; ^{১৬} এনেকি, মই খিচলনীকীত থাকোঁতেও, আপোনালোকে এবাৰতকৈ বেছি মোৰ প্ৰয়োজনীয় উপকাৰ পঠিয়াইছিল। ^{১৭} মই যে দান বিচাৰিছোঁ, সেয়ে নহয়, কিন্তু আপোনালোকৰ হিচাবত বহু লাভ জনক ফল দেখিবলৈহে বিচাৰিছোঁ।

^{১৮} সকলো বিষয়তে মোৰ প্ৰচুৰতা আছে মই সম্পূৰ্ণ হ'লো। মই ইপাফ্ৰদীতৰ দ্বাৰাই আপোনালোকৰ পৰা উপহাৰবোৰ পালোঁ, সেয়া সুগন্ধৰ আঘৰাণ স্বৰূপ †† আৰু ঈশ্বৰৰ গ্ৰাহ্য আৰু সন্তোষজনক যজ্ঞ স্বৰূপা ††^{১৯} আৰু মোৰ ঈশ্বৰে আপোনালোকৰ সকলো অভাৱ, প্ৰতাপেৰে নিজ ধন অনুসাৰে খ্ৰীষ্ট যীচুত পূৰ্ণ কৰিব। ^{২০} এতিয়া আমাৰ পিতৃ ঈশ্বৰৰ মহিমা সদা-সৰ্বদায় হওঁক। আমেন।

^{২১} খ্ৰীষ্ট যীচুত থকা সকলো পবিত্ৰ লোকক মঙ্গলবাদ দিব। মোৰ লগৰ ভাই সকলে আপোনালোকক মঙ্গলবাদ কৰিছে।

^{২২} সকলো পবিত্ৰ লোকে, বিশেষকৈ চীজাৰৰ ঘৰৰ লোক সকলে আপোনালোকক মঙ্গলবাদ কৰিছে।

^{২৩} প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ অনুগ্ৰহ আপোনালোকৰ আত্মাৰ লগত থাকক।

††৪:১৮ আ ৮:১১ ; ইফি ৫:২।

††৪:১৮ ইব্ৰী ১৩:১৬ ; ১ পি ২:৫।

Colossians

কলচীয়া

১ অধ্যায়

কলচীয়া সকলৰ প্ৰতি প্ৰেমৰ নমস্কাৰ

১ ঈশ্বৰৰ ইচ্ছাৰ দ্বাৰাই খ্ৰীষ্ট যীচুৰ নিযুক্ত পাঁচনি পৌল আৰু তীমথিয় ডাই, ২ কলচীত থকা পবিত্ৰ আৰু খ্ৰীষ্টত বিশ্বাসী ডাই সকলৰ সমীপলৈ। আমাৰ পিতৃ ঈশ্বৰৰ পৰা আপোনালোকলৈ অনুগ্ৰহ আৰু শান্তি হওঁক।

৩ আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ পিতৃ ঈশ্বৰক ধন্যবাদ জনায় আপোনালোকৰ কাৰণে সদায় আমি প্ৰাৰ্থনা কৰি আছে।

৪ আমি শুনিলো পাৰো যে, খ্ৰীষ্ট যীচুত আপোনালোকৰ যি বিশ্বাস আৰু ঈশ্বৰৰ কাৰণে পৃথক কৰি ৰখা লোক সকলৰ প্ৰতি যি প্ৰেম আছে, ৫ সেইদৰে আপোনালোকৰ কাৰণেও আশা-ধনৰ বিষয় স্বৰ্গত সাঁচি খোৱা হৈছে। আপোনালোকৰ মাজত উপস্থিত হোৱা শুভবাৰ্তাৰূপ সত্যতাৰ বাক্য প্ৰথমে শুনিলে; ৬ আৰু যিদিনা আপোনালোকে সত্যৰূপে ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহৰ কথা শুনিলে আৰু জানিলে, সেই দিনাৰ পৰাই সেই শুভবাৰ্তা আপোনালোকৰ মাজত যেনেকৈ, গোটেই জগততো তেনেকৈ উপস্থিত হৈ ফল ধৰি বাঢ়ি আছে।

৭ সেইবোৰ আপোনালোকে আমাৰ পিয় সহদাস ইপাফ্ৰাৰ পৰাই শিকিলে; তেখেত আমাৰ কাৰণে খ্ৰীষ্টৰ বিশ্বাসী পৰিচাৰক; ৮ আৰু পবিত্ৰ আত্মাৰ গুণত ৯ আপোনালোকৰ যি প্ৰেম আছে, তাক তেখেতেই আমাৰ আগত প্ৰকাশ কৰিলে।

খ্ৰীষ্টৰ মহিমা আৰু পৰিত্ৰাণ-সাধক কাৰ্য

১০ এই কাৰণে সেই কথা শুনা দিনৰে পৰা, আমি আপোনালোকৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ নেৰিলো, আপোনালোক সকলোৱে আত্মিক জ্ঞান আৰু বুদ্ধিৰ সম্বন্ধে ঈশ্বৰৰ ইচ্ছা বিষয়ক তত্ব-জ্ঞানেৰে পৰিপূৰ্ণ হওঁক। ১১ আমি এনে ধৰণে প্ৰাৰ্থনা কৰি আছে যাতে, সকলো ভাবে সম্ভৱ কৰিবৰ অৰ্থে আপোনালোকে যেন প্ৰভুৰ যোগ্যৰূপে আচৰণ কৰে ১২ আৰু তেওঁৰ সেই তত্ব-জ্ঞানত বাঢ়ি সকলো সৎকৰ্মত ফলৱন্ত হয়।

১৩ আমি নিবেদন কৰো যে, আপোনালোকে যেন সম্পূৰ্ণ সহন আৰু চিৰসহিষ্ণুতাৰ অৰ্থে, তেওঁৰ প্ৰতাপৰ পৰাক্ৰম অনুসাৰে সকলো শক্তিয়ে শক্তিকৃত হয়। ১৪ আমি নিবেদন কৰোঁ আৰু আনন্দেৰে সৈতে তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰোঁ, কাৰণ পিতৃয়ে আমাক পবিত্ৰ সকলৰ যি অধিকাৰ পোহৰত আছে, সেই অধিকাৰৰ ১৫ অংশীদাৰ হ'বলৈ যোগ্য কৰিলে।

১৬ তেওঁৰেই আমাক আন্ধাৰৰ পৰাক্ৰমৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰি নিজ প্ৰেমৰ পুত্ৰৰ ৰাজ্যত স্থানান্তৰ কৰি থ'লে। ১৭ তেওঁৰ সেই পুত্ৰত আমাৰ মুক্তি, পাপৰ ক্ষমা আছে।

১৮ সেই পুত্ৰ অদৃশ্য ঈশ্বৰৰ প্ৰতিমূৰ্তি ১। তেওঁ গোটেই সৃষ্টিৰ প্ৰথমজাত; ২০ কিয়নো যি যি স্বৰ্গত আৰু পৃথিৱীত, দৃশ্য আৰু অদৃশ্য বস্তু আছে, সেই সকলোবোৰ তেওঁৰেই সৃষ্টি হ'লা সিংহাসন হওঁক বা প্ৰভুত্ব হওঁক, আধিপত্য হওঁক বা ক্ষমতা হওঁক, এই সকলোবোৰ তেওঁৰ দ্বাৰাই আৰু তেওঁৰ কাৰণে সৃষ্টি কৰা হ'লা ২১ তেওঁ সকলোৰে পূৰ্বৰ পৰা আছে আৰু সকলোবোৰ তেওঁৰেই নিয়ন্ত্ৰণত আছে।

২২ তেওঁৰেই হৈছে, তেওঁৰ শৰীৰস্বৰূপ মঙলীৰ মূৰা তেওঁৰেই প্ৰাথমিক প্ৰাধিকাৰী, তেওঁ আদি আৰু মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা প্ৰথমজাত ২৩ এই কাৰণে সকলো বিষয়ে তেওঁ অগ্ৰগণ্য হয়। ২৪ সেই কাৰণে ঈশ্বৰে আনন্দেৰে সিদ্ধান্ত ল'লে যে, তেওঁত সকলো সম্পূৰ্ণতা ২৫ বাস কৰা উচিত; ২৬ আৰু তেওঁৰ দ্বাৰাই সকলোবোৰ তেওঁৰে সৈতে মিলন সাধন কৰিলে পৃথিৱীত থকা হওঁক বা স্বৰ্গত থকা হওঁক, তেওঁৰ কৰুচৰ পুত্ৰৰ তেজৰ দ্বাৰাই শান্তি স্থাপন কৰিবলৈ ঈশ্বৰে সকলোতে ভাল দেখিলে।

৯:১৮ গালা ৫:২২

৯:১০ ইফি ৪:১; ফিলি ১:২৭; ১ থি ২:১২

*১:১২ পী ২০:৩২; ২৬:১৮; ১ পি ১:৪

†১:১৫ ২ কৰি ৪:৪; ইব্ৰী ১:৩

‡১:১৮ পী ২৬:২৩; ১ কৰি ১৫:২০, ২৩; প্ৰ ১:৫

¶১:১৯ যো ১:১৬; কল ২:৯

২১ আপোনালোকেও পূৰ্বতে ঈশ্বৰৰ পৰা অসম্পৰ্কীয় আৰু দুৰ্ভাগ্যত থাকি মনেৰে শতৰু হোৱা লোক আছিল। ২২ তথাপিও ঈশ্বৰে তেওঁৰ সাক্ষাতত আপোনালোকক পবিত্ৰ, নিষ্কলঙ্ক আৰু নিৰ্দোষী ৰূপে উপস্থিত কৰিবৰ বাবে খৰীষ্টৰ মাংসময় শৰীৰত মৃত্যুৰ দ্বাৰাই এতিয়া মিলন সাধন কৰিলে। ২৩ আপোনালোকে যি শুভবৰ্তা শুনিছে, তাতে যদি বিশ্বাস কৰি স্থিৰে থাকে আৰু শুভবৰ্তাৰ পৰা উৎপন্ন হোৱা যি আশা আপোনালোকে পালে, সেই আশাৰ মূলৰ পৰা যদি আতৰি নাযায়, তেনেহলে খৰীষ্টে সকলোবোৰ সম্পন্ন কৰিব আৰু স্বৰ্গৰ তলত থকা সকলো সৃষ্টিৰ মাজত সেই একে শুভবৰ্তা প্ৰচাৰিত হৈ আছে; মই পৌল, এই শুভবৰ্তাৰ এজন দাস।

২৪ এতিয়া আপোনালোকৰ কাৰণে মোৰ যি দুখভোগ, তাতেই মই আনন্দ কৰিছোঁ, আৰু খৰীষ্টৰ নানা ক্লেৰুৰ ঈযি অৱশিষ্টখিনি অৰ্পণ হৈ আছে, সেই খিনি মই তেওঁৰ শৰীৰ স্বৰূপ মণ্ডলীৰ কাৰণে মোৰ মাংসত পূৰ্ণ কৰিছোঁ। ২৫ সেই বাক্য সম্পূৰ্ণকৈ প্ৰচাৰ কৰিবলৈ, আপোনালোকৰ কাৰণে ঈশ্বৰে মোক দিয়া ঘৰগিৰীবাৰ অনুসাৰে মই সেই মণ্ডলীৰ পৰিচাৰক হৈছোঁ। ২৬ সেই নিগূঢ়-তত্ত্ব যুগে যুগে আৰু পুৰুষে পুৰুষে গুপ্ত আছিল, কিন্তু এতিয়া তেওঁৰ পবিত্ৰ লোকৰ আগত প্ৰকাশিত হৈছে; ২৭ ঈশ্বৰে তেওঁৰ মূল্যবান মহিমাময় নিগূঢ় তত্ত্ব অনা-ইহুদী সকলৰ ওচৰত প্ৰকাশ কৰিবলৈ মনস্থ কৰিলে, সেই নিগূঢ় তত্ত্ব সকলো লোকৰ কাৰণে; আৰু সেই নিগূঢ় তত্ত্ব হ'ল স্বয়ং খৰীষ্ট, যি জন আপোনালোকৰ মাজত আছে। তেৱেঁই আমাৰ গৌৰৱৰ আশা।

২৮ সেই জন তেৱেঁই, যি জনৰ বিষয়ে আমি প্ৰচাৰ কৰি আছোঁ। আমি প্ৰত্যেক জনকে সতৰ্ক কৰো আৰু সকলো প্ৰজ্ঞাৰে প্ৰতিজনক শিক্ষা দি খৰীষ্টক প্ৰচাৰ কৰো যাতে খৰীষ্টে সকলোকে ঈশ্বৰৰ ওচৰত সিদ্ধ লোক ৰূপে উপস্থিত কৰিব পাৰে। ২৯ তেওঁৰ কাৰ্যসাধক শক্তিয়ে মোৰ জীৱনত পৰাক্ৰমেৰে কাৰ্যসাধন কৰি আছে ** , সেই শক্তি অনুসাৰে তেওঁৰ কাৰণে প্ৰাণপণ কৰি মই পৰিশ্ৰমো কৰি আছোঁ।

২ অধ্যায়

১ আপোনালোকক সহায় কৰাৰ কাৰণে মই কিমান কঠোৰ প্ৰতিকূল অৱস্থাৰ মুখা-মুখি হৈছোঁ, সেই বিষয়ে আপোনালোকে জনাটো মই বিচাৰোঁ। যি সকল লায়দিকেয়াত আছে আৰু যিমান মানুহে মোৰ মাংসময় মুখ দেখা নাই, সেই সকলৰ বাবেও মোৰ যুজ হৈ আছে। ২ মই বিচাৰোঁ তেখেত সকলৰ হৃদয়ে যেন আশ্বাস পায় আৰু তেখেত সকলে পেৰমত সংযুক্ত হৈ সম্পূৰ্ণ নিশ্চয়তায়ুক্ত বুদ্ধিৰূপ সকলো ধনত ধনী হ'বৰ বাবে যেন ঈশ্বৰৰ নিগূঢ়-তত্ত্ব জানে, সেই নিগূঢ় তত্ত্বই হ'ল, খৰীষ্ট। ৩ সেই খৰীষ্টতেই জ্ঞান আৰু বিদ্যাৰ সকলো ধন গুপ্ত আছে।

৪ কোনো যেন আপোনালোকক প্ৰলোভন-বাক্যেৰে নুভুলায়, এই কাৰণে মই এইবোৰ কথা কৈছোঁ। ৫ আৰু মই শাৰীৰিক ভাবে উপস্থিত নাথাকিলেও, আত্মাৰে আপোনালোকৰ লগত আছোঁ; আৰু আনন্দ কৰি আপোনালোকৰ সু-বীতি আৰু খৰীষ্টত আপোনালোকৰ বিশ্বাসৰ যি অলৰতা, সেয়া চাই আছোঁ।

৬ এতেকে আপোনালোকে খৰীষ্ট প্ৰভু যীচুক যেনেকৈ গ্ৰহণ কৰিলে, তেনেকৈ তেওঁতেই চলক। ††† তেওঁতেই দৃঢ়ৰূপে শিপি ধৰি, তেওঁত গঁথা হৈ, যেনেকৈ শিক্ষা পাইছিল, তেনেকৈ বিশ্বাসত স্থিৰ হৈ থাকক, আৰু ধন্যবাদত উপচি পৰক।

বিশ্বাস আৰু সদাচৰণত থিৰে থাকিবলৈ উদগণি

৭ কোনোৱে যেন আপোনালোকক দৰ্শন-বিদ্যা আৰু পৰবঞ্চনাৰ দ্বাৰাই বন্দী কৰি নিনিয়, এই কাৰণে সাৱধান হব; সেইবোৰ মানুহ পুৰুষে পুৰুষে চলাই অহা বিধি আৰু জগতৰ প্ৰাথমিক বিধিৰ অনুরূপ, খৰীষ্টৰ অনুরূপ নহয়। ৮ কোনোৱে তেওঁত ঈশ্বৰত্বৰ সকলো সম্পূৰ্ণতা শাৰীৰিক ৰূপে নিবাস কৰে।

৯ যি জন সকলো আধিপত্য আৰু ক্ষমতাৰ মূৰ, তেওঁতেই আপোনালোক সম্পূৰ্ণৰূপে পূৰ্ণ হৈ আছে। ১০ তেওঁতেই আপোনালোক বিনাহাতে কৰা চুম্বৎ, মাংসময় শৰীৰ বস্ত্ৰৰ স্বৰূপে সোলোকাই পোলোৱাৰ দ্বাৰাই আপোনালোকে খৰীষ্টৰ চুম্বতেৰে চুম্বৎ হ'ল। ১১ বাস্তৱত আপোনালোক তেওঁৰ সৈতে মৈদামত থোৱা হ'ল †† আৰু ঈশ্বৰৰ কাৰ্য-সাধন শক্তিত বিশ্বাস কৰাৰ দ্বাৰাই তেওঁৰ সৈতে তোলাও হ'ল। ১২

১৩ আৰু আপোনালোকে যেতিয়া অপৰাধত আৰু মাংসৰ অচুম্বতত মৃত আছিল, তেতিয়া ঈশ্বৰে তেওঁৰ সৈতে আপোনালোকক জীয়ালে আৰু বাস্তৱিক তেওঁ আমাৰ সকলো অপৰাধ ক্ষমা কৰিলে। ১৪ আমাৰ বিৰুদ্ধে ধাৰৰ অভিযোগ থকা হাতে লিখা যি আজ্ঞাৰ

§১:২৪ মথি ২৫:৪০,৪৫; পী ৯:৫; ফিলি ৩:১০

**১:২৯ ফিলি ৪:১৩

††২:৬ ১ যো ২:১৬

‡‡২:১২ ৰো ৬:৩-৫

¶¶২:১২ ৰো ৮:১১; ইফি ২:৭

প্ৰমাণ পত্ৰ খন আমাৰ বিপক্ষে আছিল, সেই খন তেওঁ মচি পেলালে §§আৰু গজাল মাৰি কৰুচত লগাই, সেই খন দূৰ কৰিলে ১৫ তেওঁ সকলো আধিপত্য আৰু কৰ্তৃপক্ষবোৰক অপসাৰিত কৰিলে, আৰু তেওঁলোকক মুকলিভাবে প্ৰকাশিত কৰিলে আৰু তেওঁৰ কৰুচৰ যোগেদি এটা বিজয়ৰ শোভাযাত্ৰাত তেওঁলোকক চলিত কৰিলে।

১৬ এতেকে কোনোও আপোনালোকক ভোজনত বা পান কৰাত বা উৎসৱত বা ন জোনত বা বিশ্ৰাম-বাৰৰ কথাত, সোধ-বিচাৰ নকৰক। ১৭ এই সকলো ভাবী বিষয়ৰ ছাঁ মাথোন; কিন্তু পৰকৃত সত্য হৈছে খ্ৰীষ্ট।

১৮ কোনো এজনকে প্ৰভাৱপূৰ্ণ নম্ৰতাৰ দ্বাৰা আৰু স্বৰ্গদূত সকলক কৰা সেৱা-কাৰ্য্যৰ দ্বাৰা নিজকে বঁটাৰ পৰা অপহৃত হবলৈ নিদিবা। এনে লোক সকলে নানা দৰ্শনৰ কথাত প্ৰভাৱিত কৰি নিজৰ মাংসময় মনৰ গৰ্বত বৃথা গৰ্বিত হয়।

১৯ কিন্তু সংস্পৰ্শ আৰু বন্ধনবোৰৰ দ্বাৰাই প্ৰতিপালিত আৰু দৃঢ়ৰূপে সংযুক্ত হোৱা গোটেই শৰীৰ যি জনৰ পৰা ঐশ্বৰিক বৃদ্ধি পাই বাঢ়িছে, সেই মূৰ স্বৰূপ খ্ৰীষ্টক অৱলম্বন নকৰে।

২০ যদি আপোনালোকে জগতৰ পাপপূৰ্ণ নিয়মবোৰৰ বিশ্ৰাসত খ্ৰীষ্টৰ সৈতে একেলগে মৰিল, তেনেহলে কিয় জগতৰ বিশ্ৰাসত জীৱন যাপন কৰি বশীভূত হৈ আছে: ২১ “সেইবোৰক নধৰিবা, নাচাকিবা, নুচুবাও?” ২২ লোক সকলৰ বাবে এই আজ্ঞা আৰু শিক্ষা সকলো বস্তু ভোগ কৰাৰ দ্বাৰাই ক্ষয় পাবৰ কাৰেণেহে হৈছে ২৩ এইবোৰ বিধি মানুহে বনোৱা ধৰ্মৰ জ্ঞান, আৰু নিজ ইচ্ছাৰ ভজনা, প্ৰভাৱনাপূৰ্ণ নম্ৰতা আৰু শাৰীৰিক দুখ দিয়া, কিন্তু এইবোৰ মাংসৰ অভিলাষ দমন কৰিবলৈ সাৰ্থক নহয়।

৩ অধ্যায়

১ এতেকে আপুনি যদি খ্ৰীষ্টৰ সৈতে তোলা হ’ল: তেনেহলে য’ত ঈশ্বৰৰ সোঁহাতে খ্ৰীষ্ট বহি আছে, সেই ঠাইৰ বিষয়ে অনুসন্ধান কৰক ২ ওপৰৰ বিষয়বোৰ ভাবক, কিন্তু পৃথিবীত যি আছে সেই বিষয়ে নাভাবিব; ৩ কিয়নো আপোনালোকৰ মৃত্যু হ’ল আৰু ঈশ্বৰৰ আপোনালোকৰ জীৱন খ্ৰীষ্টৰ সৈতে গুপ্ত ৰাখিছে। ৪ আমাৰ জীৱন স্বৰূপ *খ্ৰীষ্ট যেতিয়া প্ৰকাশিত হ’ব, তেতিয়া তেওঁৰ সৈতে আপোনালোকো প্ৰভাৱিত প্ৰকাশিত হ’ব। †

৫ এতেকে আপোনালোকে, পৃথিবীত থকা এই সকলোকে মাৰি পেলাওঁক ‡: নিজ নিজ অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গ স্বৰূপ যি ব্যতিচাৰ, অশুচিতা, কামাভিলাষ, কু-অভিলাষ আৰু লোভ, যেনে মূৰ্তিপূজা ৬ এইবোৰৰ কাৰণে ঈশ্বৰৰ কেৰাধ অবাধ্যতাৰ সন্তান সকলৰ ওপৰলৈ আহে; ৭ পূৰ্বতে আপোনালোকে যেতিয়া এইবোৰত জীৱিত আছিল, তেতিয়া আপোনালোকেও এইবোৰত চলিছিল।

৮ কিন্তু এতিয়া কেৰাধ, খং, কু-অভিলাষ, নিন্দা আৰু মুখৰ পৰা ওলোৱা অবচনীয়া বচন, এইবোৰ দূৰ কৰক।

৯ ইজনে সিজনক মিছা কথা নক’ব; কিয়নো আপোনালোকে তাৰ কৰ্মৰ সৈতে সেই আগৰ পুৰুষক ফটা বস্ত্ৰৰ স্বৰূপে সোলোকাই পেলালে; ১০ আৰু যি নিজ সৃষ্টিকৰ্তাৰ প্ৰতিমূৰ্ত্তিৰ দৰে, তত্ব জ্ঞানৰ কাৰণে নতুন কৰোৱা হৈ আছে, “সেই নতুন পুৰুষক বস্ত্ৰৰ স্ৰৱৰূপে পিন্ধিলে ১১ এই জ্ঞানত কোনো গৰীক বা যিহুদী, চুল্মৎ বা অচুল্মৎ, অসভ্য লোক, ক্ষুখীয়া §, দাস, স্বাধীন, এনে কোনো থাকিব নোৱাৰে; কিন্তু খ্ৰীষ্টই সকলো বিষয় আৰু সকলোতে থাকে।

১২ এতেকে ঈশ্বৰৰ মনোনীত পবিত্ৰ আৰু প্ৰিয় লোক সকলৰ উপযুক্ত মতে কৰুণাময় মেহ, মধুৰ ভাব, নম্ৰতা, মৃদুতা আৰু চিন্তসহিষ্ণুতা, এই সকলোকে পিন্ধক; ১৩ আপোনালোক পৰস্পৰ সহনীয় হওঁক; ইজনে সিজনৰ প্ৰতি দয়ালু হওঁক; আৰু যদি কাৰোবাৰ বিৰুদ্ধে কাৰোবাৰ দোষ দিয়াৰ কাৰণ থাকে, তেনেহলে পৰস্পৰে ক্ষমা কৰক; কিয়নো প্ৰভুৱে যেনেকৈ আপোনালোকক ক্ষমা কৰিলে, আপোনালোকেও তেনেকৈ ক্ষমা কৰক ১৪ এই সকলোৰে ওপৰত প্ৰেমত থাকক; ই সৰ্ব্বসিদ্ধিৰ বান্ধনি।

১৫ এতিয়া আপোনালোকৰ সকলোৰে হৃদয়ত খ্ৰীষ্টৰ শান্তিয়ে কৰ্তৃত্ব কৰক; আপোনালোক তাৰ কাৰণেই এক শৰীৰত আমন্ত্ৰিত হ’ল; আৰু কৃতজ্ঞ হওঁক। ১৬ খ্ৰীষ্টৰ বাক্যৰ জ্ঞান আপোনালোকৰ সৈতে বাহুল্যৰূপে বাস কৰক। ধৰ্ম-গীত, স্তুতি-গীত আৰু আত্মিক গানোৰে পৰস্পৰে শিক্ষা আৰু চেতনা দি, অনুগ্ৰহৰ কথাত কৃতজ্ঞতাৰে নিজ নিজ হৃদয়ত ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্য গান কৰক। ১৭ আৰু আপোনালোকে যি কৰিব পাৰে, সেইবোৰ বাক্যতে হওঁক বা কাৰ্যতে হওঁক, **সকলোকে প্ৰভু যীচুৰ নামত কৰক; আৰু তেওঁৰ দ্বাৰাই পিতৃ ঈশ্বৰৰ ধন্যবাদ কৰক।

§§২:১৪ ইফি ২:১৫,১৬

*৩:৪ যো ১১:২৫; ১৪:২৬

†৩:৪ ১ যো ৩:২১

‡৩:৫ ৰো ৮:১৩; গাল ৫:২৪

§৩:১০ ইফি ৪:২২-২৪

§৩:১১ প্ৰাচীন চিদিয়া দেশৰ মানুহ

**৩:১৭ ১ কৰি ১০:৩১১

১৮ হে ভাৰ্য্যা সকল, আপোনালোক নিজ নিজ স্বামীৰ বশীভূত হওঁক ††কিয়নো এয়ে প্ৰভুৰ মতে উচিত। ১৯ হে পুৰুষ সকল, আপোনালোকে নিজ নিজ ভাৰ্য্যাক পেৰম কৰক আৰু তেওঁলোকলৈ তিতা ব্যৱহাৰ নকৰিব। ২০ হে সন্তান সকল, আপোনালোকে সকলো বিষয়তে পিতৃ-মাতৃৰ আজ্ঞাধীন হওঁক; ‡‡কিয়নো প্ৰভুত সেয়ে সন্তোষজনক। ২১ হে পিতৃ সকল, আপোনালোকে নিজ নিজ সন্তান সকলক প্ৰৰোচিত কৰি নাথাকিব, তাতে তেওঁলোক যেন নিৰাশ নহয়।

২২ হে দাস সকল, আপোনালোকে সকলো বিষয়তে মাংস-সম্বন্ধীয় নিজ নিজ প্ৰভু সকলৰ আজ্ঞাধীন হওঁক। আপোনালোকৰ চকুৰ সনুখত, মানুহৰ সন্তোষজনক নহৈ কিন্তু হৃদয়ৰ সৰলতাত প্ৰভুলে ভয় ৰাখি, তেওঁলোকৰ সেৱা কৰক। ২৩ আপোনালোকে যি কৰে, সেইবোৰ মানুহৰ উদ্দেশ্যে নহয়, কিন্তু প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যেৰে মনে চিন্তে সৈতে কৰক; ২৪ আপোনালোকে প্ৰভুৰ পৰা উত্তৰাধিকাৰ স্বৰূপ প্ৰতিদান পাব বুলি আপোনালোকে জানো আপোনালোকে প্ৰভু খ্ৰীষ্টৰ কাৰণে দাস্য-কৰ্ম কৰক। ¶¶২৫ কিয়নো যি জনে অন্যায় কৰে, তেওঁ নিজে কৰা অন্যায়ৰ প্ৰতিফল পাব আৰু তাত পক্ষপাতিত্ব নাই।

৪ অধ্যায়

৪ ^১ হে প্ৰভু সকল, আপোনালোকে নিজ দাস সকলৰ প্ৰতি যি ন্যায় আৰু সাম্য, সেয়া তেওঁলোকক দিয়ক §§আৰু জানক যে স্বৰ্গত আপোনালোকৰো এজন প্ৰভু আছে।

২ আপোনালোকে প্ৰাৰ্থনাত লাগি থাকক আৰু ধন্যবাদেৰে সচেতন থাকিব *। ৩ আমাৰ কাৰণেও প্ৰাৰ্থনা কৰিব, যাতে খ্ৰীষ্টৰ যি নিগূঢ়-তত্ত্বৰ †কাৰণে আমি বন্ধ হৈ আছে; সেই নিগূঢ়-তত্ত্ব ক'বলৈ ঈশ্বৰে যেন আমাৰ বাবে বাক্যৰ দুৱাৰ মেলা দিয়ে। ৪ আৰু প্ৰাৰ্থনা কৰক যাতে, মই যি দৰে কোৱা উচিত, সেইদৰে যেন স্পষ্টকৈ প্ৰকাশ কৰিব পাৰো।

৫ বাহিৰা লোকৰ প্ৰতি জ্ঞানেৰে আচৰণ কৰিব আৰু সময়ক জ্ঞানেৰে ব্যৱহাৰ কৰিব। ৬ আপোনালোকৰ বাৰ্তালাপ যেন সদায় অনুগ্ৰহযুক্ত হৈ থাকক আৰু অস্বাদযুক্ত লোণৰদৰে, কোন জনক কেনেকৈ উত্তৰ দিব লাগে, সেই বিষয়ে যেন আপোনালোকে জানি লওঁক।

শেষ কথা

৭ তৃত্বিকে আপোনালোকক মোৰ বিষয়ে সকলো কথা জনাবা তেওঁ প্ৰভুৰ এজন পিয়ৰ ভাই, বিশ্বাসী পৰিচাৰক আৰু এজন সহদাস। ৮ মই তেওঁক নিৰ্দিষ্ট কৰি আপোনালোকৰ তালৈ পঠিয়ালো, যাতে আপোনালোকে আমাৰ বিষয়ে জানিব পাৰে আৰু তেওঁ যেন আপোনালোকৰ হৃদয়ত আশ্বাস দিয়ে। ৯ আৰু তেওঁৰ লগত ওনীচিমক ‡, যিজন আপোনালোকৰে বিশ্বাসী আৰু পিয়ৰ ভাই, তেওঁকো পঠিয়ালো; তেওঁলোকে ইয়াৰ সকলো কথা আপোনালোকক জনাব।

১০ মোৰ লগৰ বন্দিয়াৰ আৰিষ্টাৰ্ছ, আৰু বাৰ্ণব্বাৰ কুটুম্ব মাৰ্ক †, (তেওঁৰ বিষয়ে আপোনালোকে যদি এইদৰে লিখা আদেশ পত্ৰ পায়, তেনেহলে গ্ৰহন কৰিব, “যদি তেওঁ আপোনালোকৰ তালৈ যায়, গ্ৰহন কৰিব।”) ১১ আৰু যীচু, যাক যুষ্ট বোলে, এওঁলোকে আপোনালোকক মঙ্গলবাদ কৰিছে; এওঁলোক চুল্লং হোৱা লোক আৰু কেৱল এওঁলোকেই ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ কাৰণে মোৰ সহকাৰী; এওঁলোক মোৰ শান্তিজনক হ'ল।

১২ ইপাফ্ৰাই আপোনালোকক মঙ্গলবাদ জনাইছে তেওঁ আপোনালোকৰ মাজৰ এজন আৰু খ্ৰীষ্ট যীচুৰ দাস। তেওঁ সদায় প্ৰাৰ্থনাৰে আপোনালোকৰ পক্ষে প্ৰাণপণ কৰিছে, যাতে আপোনালোকে ঈশ্বৰৰ সকলো ইচ্ছাত সিদ্ধ আৰু নিশ্চয়কৈ স্থিৰে থাকে। ১৩ কিয়নো মই তেওঁৰ সাক্ষ্য দিছো যে, তেওঁ আপোনালোকৰ আৰু লায়দিকিয়া আৰু হিয়ৰাপলিত থকা সকলৰ কাৰণে বৰ পৰিশ্ৰম কৰিছে ১৪ লুক §নামৰ পিয়ৰ চিকিৎসক আৰু দীমায়ো আপোনালোকক মঙ্গলবাদ কৰিছে।

১৫ লায়দিকিয়াত থকা ভাই সকলক, নুস্ফাক আৰু তেওঁলোকৰ ঘৰত গোট খোৱা মণ্ডলীক মঙ্গলবাদ দিব। ১৬ আপোনালোকৰ তাত এই পত্ৰ পাঠ কৰা হ'লে, লায়দিকিয়াত থকা মণ্ডলীতো যেন পাঠ কৰা হয়, এনে চেষ্টা কৰিব; আৰু লায়দিকিয়াৰ পৰা

††৩:১৮ ইফি ৫:২২-৩৩ ; ১ পি ৩:১-৭।

‡‡৩:২০ ইফি ৬:১-৩।

¶¶৩:২৪ ইফি ৬:৫-৮।

§§৪:১ ইফি ৬:৯।

*৪:২ লুক ১৮:১ ; ফিলি ৪:৬।

†৪:৩ ইফি ৬:১৯,২০

‡৪:৯ ফি ১০ পদ।

¶৪:১০ পাঁ ১৫:৩৭ ; ২ তী ৪:১১।

§৪:১৪ ২ তী ৪:১০,১১।

যি পত্ৰ পাব, সেই পত্ৰ আপোনালোকেও পাঠ কৰিব। ^{১৭} আৰ্শ্বপ্ৰক এই কথা ক'ব, “আপুনি প্ৰভুত যি পৰিচৰ্চ্যা-পদ পালে, সেয়া সিদ্ধ কৰিবৰ কাৰণে তালৈ সান্থান হ'ব।”

^{১৮} মোৰ এই মঙ্গলবাদ, মই পৌলে, নিজ হাতেৰে লিখিলোঁ। আপোনালোকে মোৰ শিকলিৰ বন্ধন সুঁৱৰিব। আপোনালোকৰ লগত অনুগ্ৰহ থাকক।

১ Thessalonians

১ থিচলনীকীয়া

১ অধ্যায়

১ মই পৌল, টীল আৰু তীমথিয়, পিতৃ ঈশ্বৰ আৰু প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টত থকা থিচলনীকীয়া সকলৰ মণ্ডলীৰ সমীপলৈ; অনুগ্ৰহ আৰু শান্তি আপোনালোকলৈ হওঁক।

২ আমি সদায় প্ৰাৰ্থনা কালত আপোনালোক সকলোৰে নাম সোঁৱৰণ কৰো আৰু আপোনালোকৰ কাৰণে ঈশ্বৰক ধন্যবাদ দিওঁ। ৩ আপোনালোকৰ বিশ্বাসৰ কাৰ্য, প্ৰেমৰ পৰিশ্ৰম আৰু আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টত যি আশা আছে, সেই আশাক দৃঢ়ভাবে আৰু ধৈৰ্যেৰে যে আপোনালোকে ধৰি ৰাখিছে, সেয়েহে এইবোৰ কথা সোঁৱৰণ কৰি নিৰন্তৰে আমি প্ৰাৰ্থনাত পিতৃ ঈশ্বৰৰ ধন্যবাদ কৰি আছোঁ।

৪ হে ঈশ্বৰৰ প্ৰিয় ভাই সকল, আপোনালোক যে মনোনীত লোক, সেই বিষয়ে আমি জানো; ৫ কাৰণ আমাৰ দ্বাৰা প্ৰচাৰিত শুভবৰ্তা কেৱল কথাৰে আপোনালোকলৈ অহা নাছিল; কিন্তু পৰাক্ৰম, পবিত্ৰ আত্মা আৰু অধিক নিশ্চয়তাৰে আপোনালোকলৈ আহিছিল। আমি কেনে ধৰণৰ লোক, সেই বিষয়ে আপোনালোকৰ লগত থকাৰ সময়ত আপোনালোকে নিজে জানিছিল। ৬ বহু ক্লেৰ মাজত পবিত্ৰ আত্মাই দিয়া আনন্দৰ সৈতে আপোনালোকে সেই শুভবৰ্তা গ্ৰহণ কৰি আমাৰ আৰু প্ৰভুৰ অনুকাৰী হ'ল। ৭ তাৰ ফলত আপোনালোক মাকিদনিয়া আৰু আখায়াত থকা সকলো বিশ্বাসী লোকলৈ আহি হৈছে। ৮ মাত্ৰ মাকিদনিয়া আৰু আখায়া দেশতে যে আপোনালোকৰ পৰা প্ৰভুৰ বাক্য বিয়পি পৰিছে এনে নহয়, কিন্তু ঈশ্বৰৰ প্ৰতি আপোনালোকৰ যি বিশ্বাস, সেই বৰ্তা সকলো ঠাইতে বিয়পি পৰিছে। এই বিষয়ে আমি একো কোৱাৰ প্ৰয়োজন নাই। ৯ কাৰণ লোক সকলে আমাক জনাইছে যে, আপোনালোকে কিদৰে আমাক গ্ৰহণ কৰিছিল আৰু কি ভাবে আপোনালোকে মূৰ্তি পূজাৰ পৰা ঘূৰি জীৱন্ত আৰু সত্য ঈশ্বৰৰ সেৱা কৰি আছে; ১০ আৰু ঈশ্বৰে যি পুত্ৰক মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা তুলিলে, তেওঁ ঘূৰি অহাৰ অপেক্ষাত আছে। সেই পুত্ৰ যীচুৱেই আমাক আহিব লগা কেৱাধৰ পৰা ৰক্ষা কৰিব।

২ অধ্যায়

থিচলনীকীত পৌলৰ কাৰ্য

১ প্ৰিয় ভাই সকল, আপোনালোকে নিজেই জানে যে, আপোনালোকৰ ওচৰলৈ আমাৰ যোৱা অৰ্থহীন নহ'ল; ২ আপোনালোকে এই কথাও জানে যে, আমি আগেয়ে ফিলিপী নগৰত অনেক দুখভোগ কৰিছিলোঁ আৰু আমাক অপমানিত কৰা হৈছিল। তেতিয়া নানা বিৰোধিতাৰ মাজতো আমি আপোনালোকৰ আগত শুভবৰ্তা কবলৈ আমাৰ ঈশ্বৰত সাহস পালোঁ।

৩ কিয়নো আমাৰ উপদেশ ভুল শিক্ষাৰ পৰা নহয়, অশুচিতামূলক উদ্দেশ্যৰ পৰাও নহয় বা ছলনায়ুক্ত নহয়; ৪ কিন্তু যেনেকৈ ঈশ্বৰে আমাক পৰীক্ষা কৰি বিশ্বাসী গণ্য কৰিলে আৰু শুভবৰ্তা জনোৱাৰ ভাৰ দিলে; তেনেকৈ আমি মানুহক সন্তুষ্ট নকৰি আমাৰ হৃদয়ৰ পৰীক্ষা কৰোঁতা ঈশ্বৰকহে সন্তুষ্ট কৰি কওঁ। ৫ আপোনালোকে জানে যে, আমি কোনো কালে তোষামোদ কৰা বাক্য কোৱা নাই বা লোভ ঢাকিবলৈ ছলনা কৰি কোনো কথা কোৱা নাই; ঈশ্বৰে ইয়াৰ সাক্ষী। ৬ আমি আপোনালোকে হওঁক বা আনৰে হওঁক, কোনো মানুহৰ পৰা মান-মৰ্য্যাদা বিচৰা নাই; অৱশ্যে খ্ৰীষ্টৰ পাঁচনি হোৱাত আমি এই ক্ষমতাৰ দাবী কৰিব পাৰিলোঁহেঁতেন। ৭ ইয়াৰ পৰিবৰ্তে, যেনেকৈ মাকে নিজৰ সন্তানক লালন-পালন কৰে, তেনেকৈ আমিও আপোনালোকৰ ওচৰত অতি মৃদুশীল আছিলোঁ। ৮ এইদৰে আপোনালোকৰ প্ৰতি আমি অধিক স্নেহশীল আছিলোঁ। আপোনালোকক কেৱল ঈশ্বৰৰ শুভবৰ্তা দিয়াতে সন্তুষ্ট নাছিলোঁ, কিন্তু আপোনালোকৰ কাৰণে নিজৰ প্ৰাণ দিবলৈও আমি সন্মত আছিলোঁ; কাৰণ আমাৰ বাবে আপোনালোক অতি প্ৰিয়। ৯ আপোনালোকে সোঁৱৰণ কৰক ভাই, আমাৰ পৰিশ্ৰম আৰু কষ্ট নিশ্চয় মনত আছে; আপোনালোকৰ কাৰো ওপৰত বেজা নহবলৈ, আমি ৰাতিয়ে-দিনে কাম কৰি আপোনালোকৰ আগত ঈশ্বৰৰ শুভবৰ্তা ঘোষণা কৰিছিলোঁ।

১০ আপোনালোকৰ দৰে বিশ্বাসী সকলৰ মাজত আমি কেনে পবিত্ৰ, সৎ আৰু নিৰ্দোষ-আচৰণকাৰী আছিলোঁ, তাৰ সাক্ষী আপোনালোক আছিল আৰু ঈশ্বৰো আছে। ১১ আপোনালোকে জানে, পিতৃয়ে নিজৰ সন্তান সকলক ব্যৱহাৰ কৰাৰ দৰে আমিও আপোনালোকৰ প্ৰতিজনক উপদেশ, উৎসাহ আৰু সাক্ষ্য দিছিলোঁ যাতে, ১২ যি জন ঈশ্বৰে আপোনালোকক তেওঁৰ ৰাজ্য আৰু মহিমালৈ আমন্তৰণ কৰিলে, সেই জন ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিত আপোনালোকে যেন যোগ্য জীৱন-যাপন কৰে।

১০ এই কাৰণতে আমি সকলো সময়তে ঈশ্বৰক ধন্যবাদ জনাওঁ; ঈশ্বৰক বাক্য যেতিয়া আপোনালোকে আমাৰ পৰা পাইছিল, তেতিয়া মানুহৰ বাক্য বুলি নহয়, কিন্তু ঈশ্বৰক বাক্য বুলিহে গ্ৰহণ কৰিছিল, আৰু এই বাক্য স্বৰূপেই ঈশ্বৰক বাক্য। সেই বাক্যই বিশ্বাস কৰা সকলোৰে মাজত কাৰ্য সাধন কৰি আছে।

১৪ হে ভাই সকল, যিহূদাত খৰীষ্ট যীচুত ঈশ্বৰক যি মণ্ডলী সমূহ আছে, আপোনালোকৰ অৱস্থা সেই মণ্ডলীবোৰৰ নিচিনা; ইহুদী সকলৰ পৰা তেওঁলোকে যিবোৰ দুখ-কষ্ট ভোগ কৰিছে, সেই একে নিৰ্যাতন আপোনালোকেও স্বৰ্জাতীয় লোকৰ হাতত ভোগ কৰি আছে। ১৫ ইহুদী সকলে প্ৰভু যীচুক আৰু ভাববাদী সকলক হত্যা কৰিছিল আৰু এতিয়া আমাকো তাড়না কৰি আছে। তেওঁলোকে ঈশ্বৰক সন্তুষ্ট নকৰে, কিন্তু তেওঁলোক সকলোৰে বিপক্ষত থাকে। ১৬ তেওঁলোকে আমাক অনা-ইহুদী সকলৰ ওচৰত পৰিত্ৰাণৰ কথা কবলৈ যাওঁতে বাধা আৰোপ কৰে।

১৭ ভাই সকল, মনৰ পৰা নহলেও, আপোনালোকৰ পৰা কিছুদিনৰ কাৰণে আমি শৰীৰিক ভাবে আতৰত আছো; আপোনালোকৰ মুখ পূৰ্ণ দেখা পাবলৈ আমি অতি উৎসুক হৈ আছো; সেয়েহে আপোনালোকৰ ওচৰলৈ আহিবলৈ অধিক চেষ্টা কৰিছিলোঁ। ১৮ এই কাৰণে আমি, বিশেষকৈ মই পোলে দুই এবাৰ আপোনালোকৰ ওচৰলৈ যাব খুজিছিলোঁ; কিন্তু চয়তানে আমাক বাধা জনালে। ১৯ কিয়নো আমাৰ প্ৰভু যীচুৰ আগমণৰ দিনা তেওঁৰ সাক্ষাতে আপোনালোকেই জানো আমাৰ আশা, আনন্দ আৰু গৌৰৱৰ মুকুট নহ'ব? ২০ বাস্তৱিক আপোনালোকেই আমাৰ গৌৰৱ আৰু আনন্দ।

৩ অধ্যায়

১ গতিকে আমি যেতিয়া ধৰ্ম ধৰিব নোৱাৰিলো, তেতিয়া আখিনী নগৰত অকলে থাকিবলৈকে মনস্থ কৰিলোঁ। ২ সেয়েহে, আপোনালোকক বিশ্বাসত দৃঢ় কৰিবলৈ আৰু আশ্বাস দিবলৈ আমি খৰীষ্টৰ শুভবাতীত ঈশ্বৰক পৰিচাৰক আমাৰ যি ভাই তিমথীয়, তেওঁক আপোনালোকৰ ওচৰলৈ পঠাইছিলো, ৩ যাতে এনেবোৰ ক্লেসৰ মাজত আপোনালোক কোনোৱে হতাশ নহয়। কাৰণ আপোনালোকে জানে যে ক্লেসৰ কাৰণেই আমি নিযুক্ত হৈছো।

৪ সেই বিষয়ে আমি আপোনালোকৰ লগত থাকোতেই ক্লেস যে আমাৰ ওপৰত আহিব সেই কথা আগেয়ে কৈছিলোঁ। পাছত সেইদৰে ঘটিল, সেই বিষয়ে আপোনালোকে জানে। ৫ সেই বিষয়ে ময়ো পুনৰ সহিব নোৱাৰি, আপোনালোকৰ বিশ্বাসৰ স্থিতি জানিবৰ কাৰণে তেওঁক পঠিয়াইছিলো। আমাৰ ভয় হৈছিল, হয়তো পৰীক্ষকে আপোনালোকক প্ৰলোভনত পেলালে আৰু আমাৰ সকলো পৰিশ্ৰমো ব্যৰ্থ হ'ল। ৬ কিন্তু তীমথীয়ই আপোনালোকৰ ওচৰৰ পৰা ঘূৰি আহি আপোনালোকৰ বিশ্বাস আৰু ভালপোৱাৰ শুভ সংবাদ আমাক দিলেহি; তেওঁ জনালে যে আপোনালোকে আমাক প্ৰেম ভাৱেৰে সকলো সময়তে সুৰ্ৰণ কৰি আছে আমাক দেখা পাবলৈ যেনেকৈ আপোনালোকে ইচ্ছা কৰে তেনেকৈ আমিও আপোনালোকক চাবৰ কাৰণে অপেক্ষা কৰি আছে। ৭ এইকাৰণে ভাই সকল, আপোনালোকৰ বিশ্বাসৰ যোগেদি আমাৰ সকলো দুখ ক্লেসতো আমি শান্তনা পাওঁ।

৮ কিয়নো আপোনালোক প্ৰভুত থিৰে থকাৰ বাবে আমি এতিয়া জীয়াই আছো। ৯ আপোনালোকৰ কাৰণে ঈশ্বৰক সাক্ষাতে আমি যি আনন্দেৰে আনন্দিত হৈছো, তাৰ প্ৰতিদান স্বৰূপে কেনেকৈ যে আপোনালোকৰ কাৰণে ঈশ্বৰক ধন্যবাদ দিব পাৰো, আমি নাজানো! ১০ আপোনালোকৰ মুখ আমি যেন দেখা পাওঁ আৰু আপোনালোকৰ বিশ্বাসত যি অভাৱ আছে, সেয়া যেন পূৰণ কৰিব পাৰো, এই কাৰণে দিনে-ৰাতিয়ে অতিকৈ প্ৰাৰ্থনা কৰি আছো।

১১ পিতৃ ঈশ্বৰ আৰু প্ৰভু যীচুৱে আপোনালোকৰ ওচৰলৈ যোৱাৰ পথ সুগম কৰি দিয়ক। ১২ আপোনালোকলৈ আমাৰ প্ৰেম যেনে, তেনেকৈ ইজনে সিজনলৈ আৰু সকলো লোকলৈ প্ৰভুৱে আপোনালোকৰ প্ৰেম বঢ়াই উপচাই দিয়ক। ১৩ ঈশ্বৰে আপোনালোকৰ হৃদয় দৃঢ় কৰিব। আমাৰ প্ৰভু যীচু যেতিয়া তেওঁৰ সকলো পবিত্ৰ লোকে সৈতে আহিব, তেতিয়া তেওঁৰ সেই আগমণৰ কালত আমাৰ পিতৃ ঈশ্বৰক আগত আপোনালোক যেন পবিত্ৰ আৰু নিৰ্দোষী হৈ থিয় হব পাৰিব, তাৰবাবেই আমি প্ৰাৰ্থনা কৰি আছোঁ।

৪ অধ্যায়

খ্ৰীষ্টিয়ান জীৱন-যাপন

১ সৰ্বশেষত, হে পিয়ৱ সকল, ঈশ্বৰক সন্তুষ্ট কৰিবৰ কাৰণে কি ৰূপে জীৱন-যাপন কৰিব লাগে, এই বিষয়ে আপোনালোকে আমাৰ পৰা যি শিক্ষা গ্ৰহণ কৰিলে, সেইভাৱেই আপোনালোকে চলিছে। আমি প্ৰভু যীচুত থাকি আপোনালোকক উদগাওঁ আৰু পৰামৰ্শ দিওঁ, আপোনালোকে যেন অধিককৈ সেইভাৱে জীৱন-যাপন কৰে। ২ কাৰণ প্ৰভু যীচুৰ নামৰ দ্বাৰাই আমি আপোনালোকক কি কি আদেশ দিছিলোঁ, সেই বিষয়ে আপোনালোকে জানে। ৩ কিয়নো ঈশ্বৰক ইচ্ছা এই যে, আপোনালোক যেন পবিত্ৰ হয় অৰ্থাৎ সকলো ধৰণৰ ব্যভিচাৰৰ পৰা দূৰৈত থাকে। ৪ আপোনালোক প্ৰত্যেকে নিজৰ নিজৰ ভাৰ্য্যাৰ লগত কেনেদৰে পবিত্ৰ আৰু সন্মানজনক ভাৱে সহবাস কৰিব লাগে, সেই বিষয়ে জানে। ৫ ঈশ্বৰক নজনা অনা-ইহুদী সকলৰ

নিচিনা অবৈধ মাংসিক কামনাৰ বশত চলিব নালাগে। ৬ এই বিষয়ত কোনেও যেন সীমা পাৰ নহয় আৰু তেওঁৰ ভাইক নঠগায়; আমি আগেয়ে আপোনালোকক জনাইছিলো আৰু সাৱধান কৰি দিছিলো যে, এই সকলো বিষয়ৰ কাৰণে প্ৰভুৱে তেওঁলোকক দণ্ড দিব। ৭ কিয়নো ঈশ্বৰে আমাক অপবিত্ৰতালৈ নহয়, পবিত্ৰতালৈহে আমন্তৰণ কৰিলে। ৮ এতেকে যি জনে এই শিক্ষা অগ্ৰাহ্য কৰে, তেওঁ মানুহক নহয়, কিন্তু যি জনে তেওঁৰ পবিত্ৰৰ আত্মা আপোনালোকক দান কৰিলে, সেই ঈশ্বৰকেই অগ্ৰাহ্য কৰে।

৯ ভ্ৰাতৃ প্ৰেমৰ বিষয়ে হলে আপোনালোকলৈ লিখা অপ্ৰয়োজন; কিয়নো এজনে আনজনক প্ৰেম কৰাৰ শিক্ষা আপোনালোকে ঈশ্বৰৰ পৰাই শিকিছে। ১০ বাস্তৱতে সমুদায় মাকিদনিয়া প্ৰদেশৰ সকলো বিশ্বাসী ভাইকে আপোনালোকে প্ৰেম কৰে। কিন্তু হে ভাই সকল, আমাৰ পৰামৰ্শ এই যে আপোনালোকে যেন প্ৰেমত অধিককৈ উপচি পৰে। ১১ আমি আপোনালোকক পুণৰ পৰামৰ্শ দিওঁ, আপোনালোকে শান্তিপূৰ্ণ জীৱন কটোৱাৰ বাবে আপুৱাৰ চেষ্টা কৰক; আমি দিয়া আঙা অনুসাৰে নিজৰ কাৰ্যত মনোযোগ দিয়ক, নিজ হাতেৰে পৰিশ্ৰম কৰক। ১২ আপোনালোকে এনেদৰে জীৱন কটাওঁক যাতে বিশ্বাস নকৰা বাহিৰা লোকে আপোনালোকৰ সন্মানপূৰ্ণ উপযুক্ত আচাৰ-ব্যৱহাৰক মান্য কৰিব পাৰে আৰু আপোনালোকৰ যেন একোৰে অভাৱ নহয়।

যীচু খৰীষ্টৰ পুণৰাগমণ

১৩ প্ৰিয় ভাই সকল, যি সকল লোক নিদিৱত হ'ল তেওঁলোকৰ কি হ'ব সেই সম্বন্ধে আপোনালোকে একো নজনাকৈ থকাটো আমি নিবিচাৰো; প্ৰত্যাশাহীন অন্য লোকৰ নিচিনাকৈ আপোনালোক শোকাবুল হোৱাটোও আমি নিবিচাৰোঁ। ১৪ কিয়নো যীচু মৰি পুনৰায় উঠিল, ইয়াক যদি আমি বিশ্বাস কৰো, তেনেহলে আমি ইয়াকো বিশ্বাস কৰো যে, ঈশ্বৰে যীচুৰ আশ্ৰয়ত নিদিৱত হোৱা সকলকো যীচুৰ লগত লৈ যাব।

১৫ প্ৰভুৰ বাক্যৰ দ্বাৰাই আমি আপোনালোকক এই কথা কওঁ যে, আমি যিমান লোক জীৱিত আছে আৰু প্ৰভুৰ আগমণত যিমান লোক অৱশিষ্ট থাকিম, আমি সকলোৱে কোনোমতে সেই মৃত লোক সকলতকৈ আগেয়ে নাযাওঁ। ১৬ কিয়নো প্ৰভু নিজে জয়ধ্বনি, প্ৰধান স্বৰ্গদূতৰ স্বৰ, আৰু ঈশ্বৰৰ তুৰী বাদ্যৰে সৈতে স্বৰ্গৰ পৰা নামি আহিব; তেতিয়া খৰীষ্টৰ আশ্ৰয়ত মৰা লোক সকল প্ৰথমে উঠিব; ১৭ তাৰ পাছত আমি যি সকল জীৱিত থাকিম, সেই সময়ত আকাশত প্ৰভুৰ লগ লবলৈ তেওঁলোকৰ সৈতে আমাকো মেঘৰ মাজত তুলি নিয়া হব আৰু এইদৰে আমি সদায় প্ৰভুৰ সঙ্গী হম। ১৮ এতেকে, এইবোৰ কথাৰ দ্বাৰাই আপোনালোকে পৰস্পৰক শান্তনা দিয়ক।

৫ অধ্যায়

প্ৰভুৰ আগমণৰ কাৰণে প্ৰস্তুত হোৱা

১ প্ৰিয় ভাই সকল, এতিয়া সেই কাল বা সেই সময়ৰ কথা মই আপোনালোকলৈ একো লিখাৰ প্ৰয়োজন নাই। ২ কিয়নো আপোনালোকে নিজেই ভালদৰে জানে যে, ৰাতি যেনেকৈ চোৰ আহে, প্ৰভুৰ দিনটোও তেনেকৈয়ে আহিব। ৩ যেতিয়া লোক সকলে “শান্তি আৰু নিৰাপত্তা”ৰ কথা কব, তেতিয়া হঠাতে হোৱা গৰ্ভৱতীৰ প্ৰসৰ-বেদনাৰ নিচিনাকৈ, তেওঁলোকলৈ **বিনাশ আহিব আৰু তেওঁলোক কোনোমতেই সাৰিব নোৱাৰিব। ৪ কিন্তু হে ভাই সকল, এতিয়া আপোনালোক পুনৰ আন্ধাৰত থকা নাই যে সেইদিন চোৰৰ নিচিনাকৈ আপোনালোকৰ ওচৰত উপস্থিত হব, ৫ কিয়নো আপোনালোক সকলোৱেই পোহৰ আৰু দিনৰ সন্তান। আমি ৰাতি বা আন্ধাৰৰ লোক নহওঁ। ৬ এই হেতুকে আহক, আমি বাকীবোৰৰ নিচিনাকৈ টোপনিয়াই নাথাকি, পৰ দি চেতনায়ুক্ত হৈ থাকোঁক। ৭ কিয়নো যি সকলে টোপনিয়াই, তেওঁলোকে ৰাতিহে টোপনিয়ায়; যি সকল মদ্যপায়ী, তেওঁলোক ৰাতিহে মাতাল হয়। ৮ কিন্তু আমি হলে দিনৰ সন্তান হোৱাত, আহক আমি সংযমী হওঁ; বিশ্বাস আৰু প্ৰেমৰ বুকুৱৰি পিন্ধো আৰু মূৰত পৰিত্ৰাণৰ আশাৰূপ নিশ্চয়তাৰ টকয়া পিন্ধোঁক। ৯ কিয়নো আমি কেৰাধৰ পাত্ৰ হবলৈ নহয়, আমাৰ প্ৰভু যীচু খৰীষ্টৰ দ্বাৰাই পৰিত্ৰাণ লাভ কৰিবলৈহে ঈশ্বৰে আমাক মনোনীত কৰিলে; ১০ আমি জীৱিতে থাকো বা নিদিৱত অৱস্থাতেই থাকো, আমি যেন তেওঁৰ লগতেই জীৱিত থাকিব পাৰো, এই কাৰণে যীচুৱে আমাৰ কাৰণে প্ৰাণ দিলে। ১১ এতেকে আপোনালোকে এতিয়া যেনেকৈ আছে, তেনেকৈয়ে পৰস্পৰে শান্তবনা দি থাকক আৰু এজনে আনজনক গঢ় দি তোলাক।

শেষ কথা

১২ ভাই সকল, আমি বিনয় কৰো, যি লোক সকলে আপোনালোকৰ মাজত পৰিশ্ৰম কৰে আৰু প্ৰভুত আপোনালোকৰ ওপৰত পৰিচালনাত আছে, আৰু আপোনালোকক উপদেশ দিয়ে, সেই লোক সকলক আপোনালোকে সন্মান কৰক।

**৫:৩ পুণৰাগমণত যীচুৰ লগত মেঘত সাক্ষাৎ নোহোৱা লোক

১৩ আমি পুণৰ কওঁ, আপোনালোকে তেওঁলোকৰ কাৰ্যৰ কাৰণে প্ৰেমৰ মনোভাৱেৰে অতিশয়ৰূপে তেওঁলোকক সন্মান কৰক আৰু পৰস্পৰৰ মাজত শান্তি বজায় ৰাখক। ১৪ ভাই সকল, আমি আপোনালোকক এই উপদেশ দিওঁ - অনিয়মত চলা লোকক আপোনালোকে সাৱধান কৰক; নিৰুৎসাহী লোকক উৎসাহ দিয়ক, দুৰ্বল লোকৰ সাৰথি হওঁক আৰু সকলোৰে প্ৰতি সহিষ্ণু হওক।

১৫ সাৱধান, কোনেও যেন অপকাৰৰ সলনি কাৰো অপকাৰ নকৰে। কিন্তু পৰস্পৰৰ আৰু সকলোৰে কাৰণে যি মঙ্গল তাকে যেন কৰিবলৈ চেষ্টা কৰে। ১৬ সকলো সময়তে আনন্দত থাকক। ১৭ নিৰন্তৰে প্ৰাৰ্থনা কৰি থাকক। ১৮ সকলো বিষয়তে ঈশ্বৰক ধন্যবাদ দিয়ক; কিয়নো আপোনালোকৰ প্ৰতি খ্ৰীষ্ট যীচুত ঈশ্বৰৰ এই ইচ্ছা।

১৯ পবিত্ৰ আত্মাৰ নুনুমাৰ। ২০ ভাৱবাণী হেয়জ্ঞান নকৰিব। ২১ সকলো বিষয়ৰ পৰীক্ষা কৰি যি বিষয় ভাল, তাকে ধৰি ৰাখক। ২২ সকলো প্ৰকাৰৰ মন্দৰ পৰা পৃথকে থাকক।

২৩ শাস্তিদাতা ঈশ্বৰে আপোনালোকক সম্পূৰ্ণৰূপে পবিত্ৰ কৰক; আৰু আপোনালোকৰ আত্মা, প্ৰাণ, আৰু শৰীৰ আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ আগমণৰ দিন পৰ্যন্ত নিৰ্দোষীৰূপে সম্পূৰ্ণকৈ ৰক্ষিত হওঁক। ২৪ যি জনে আপোনালোকক আমন্ত্ৰণ কৰিছে, তেৱেঁই সেয়া কৰিব, কাৰণ তেওঁ বিশ্বাসী। ২৫ ভাই সকল, আমাৰ কাৰণেও প্ৰাৰ্থনা কৰিব।

২৬ সকলো ভাইকে পবিত্ৰ চুমাৰে শুভেচ্ছা জনাব। ২৭ মই আপোনালোকক প্ৰভুৰ যোগেদি এই অনুৰোধ কৰোঁ যে, এই পত্ৰ যেন সকলো ভাইৰ আগত পাঠ কৰি শুনোৱা হয়। ২৮ আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ অনুগ্ৰহ আপোনালোক সকলোৰে লগত থাকক।

২ Thessalonians

২ থিচলনীকীয়া

১ অধ্যায়

১ পৌল, টীল আৰু তীমথিয়, আমাৰ পিতৃ ঈশ্বৰ আৰু প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টত থকা থিচলনীকীয়া সকলৰ মঙলীৰ সমীপলৈ -
 ২ পিতৃ ঈশ্বৰ আৰু প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ অনুগ্ৰহ আৰু শান্তি আপোনালোকৰ সহবতী হওঁক।
 ৩ ভাই সকল, আপোনালোকৰ কাৰণে আমি সদায় ঈশ্বৰক ধন্যবাদ দিওঁ; আমি এনেদৰে ধন্যবাদ কৰা উচিত, কাৰণ আপোনালোকৰ বিশ্বাস অতিশয়ৰূপে বৃদ্ধি পাইছে আৰু আপোনালোক সকলোৰে প্ৰেম পৰস্পৰৰ প্ৰতি উপচি পৰিছে;
 ৪ আপোনালোকে যি সকলো তাড়না আৰু ক্লেস সহন কৰি আছে, সেই সকলোৰ মাজতো আপোনালোকে যে বিশ্বাস আৰু ধৈৰ্যত স্থিৰে আছে, তাৰ কাৰণে আমি ঈশ্বৰৰ বিভিন্ন মঙলীত আপোনালোকৰ বিষয়ে কৈ গৰ্ব বোধ কৰো।

ঈশ্বৰৰ বিচাৰৰ বিষয়ে পৌলৰ শিক্ষা

৫ এইবোৰ বিষয় ঈশ্বৰৰ নয়ায়বিচাৰৰ এক স্পষ্ট লক্ষণ, যাৰ ফলত ঈশ্বৰৰ যি ৰাজ্যৰ কাৰণে আপোনালোকে দুখভোগ কৰিছে, সেই ৰাজ্যৰ যোগ্যপাত্ৰৰূপে আপোনালোক গণিত হব। ৬ ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিত নয়ায়বিচাৰ এই, যি সকলে আপোনালোকক ক্লেস দিয়ে, তেওঁ সেই সকলক ক্লেস দিব ৭ আৰু আপোনালোক যি সকলে এতিয়া ক্লেস পাইছে, আপোনালোকক আমাৰ লগত ঈশ্বৰে বিশ্ৰাম দিব। যেতিয়া প্ৰভু যীচু তেওঁৰ পৰাক্ৰমৰে দূত সকলৰ সৈতে স্বৰ্গৰ পৰা নামি আহি প্ৰকাশিত হব, তেতিয়া এইবোৰ ঘটিব। ৮ যি সকলে ঈশ্বৰক নাজানে আৰু আমাৰ প্ৰভু যীচুৰ শুভবাৰ্তাৰ আজ্ঞা পালন নকৰে, সেই লোক সকলক তেওঁ জ্বলন্ত অগ্নিত প্ৰতিশোধ লব। ৯ তেওঁলোক প্ৰভুৰ লগত থকাৰ পৰা আৰু তেওঁৰ পৰাক্ৰমৰ মহিমাৰ পৰা দূৰৈত থাকি অনন্ত কাল বিনাশৰ দণ্ড ভোগ কৰিব। ১০ সেই দিনা যীচু যেতিয়া নিজৰ পবিত্ৰ লোক সকলৰ দ্বাৰা গৌৰৱান্বিত হবলৈ আহিব, তেতিয়া বিশ্বাস কৰা সকলোৰে আচৰিত হব; আপোনালোকো সেই বিশ্বাসী সকলৰ মাজত আছে, কাৰণ আপোনালোকে আমাৰ সাক্ষ্য বিশ্বাস কৰিলে। ১১ এই কাৰণে আমিও আপোনালোকৰ বাবে সদায় প্ৰাৰ্থনা কৰি থাকো, আমাৰ ঈশ্বৰে যেন আপোনালোকক তেওঁৰ আমন্ত্ৰণৰ যোগ্যপাত্ৰ বুলি গণ্য কৰে; তেওঁৰ শক্তিকে আপোনালোকৰ সকলো ভাল কাম কৰাৰ ইচ্ছা আৰু বিশ্বাসৰ প্ৰতিটো কাৰ্য যেন সম্পূৰ্ণ কৰে; ১২ আমাৰ ঈশ্বৰ আৰু প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ অনুগ্ৰহ অনুসাৰে আমাৰ প্ৰভু যীচুৰ নাম যেন আপোনালোকৰ দ্বাৰাই মহিমান্বিত হয় আৰু আপোনালোকো তেওঁত মহিমান্বিত হওঁক।

২ অধ্যায়

যীচুৰ পুণৰাগমন

১ হে ভাই সকল এতিয়া, আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ আগমণ আৰু তেওঁৰ ওচৰত আমাৰ একেলগে মিলিত হোৱাৰ বিষয়ে আমি আপোনালোকক জনাওঁ - ২ আমি আপোনালোকক কওঁ, 'প্ৰভুৰ দিন ইতিমধ্যে আহিল' সেইবুলি আপোনালোকৰ মন সহজতে অস্থিৰ নহওঁক নাইবা ব্যাকুল নহওঁক। কোনো কোনোৱে হয়তো আত্মাৰ দ্বাৰাই বা অন্য কাৰোবাৰ কথাৰ দ্বাৰাই অথবা আমি লিখা কোনো চিঠিৰ দ্বাৰাই এই বুলি কব পাৰে। ৩ আপোনালোকক কোনোৰূপে কাকো ভুলাবলৈ নিদিব; কিয়নো সেইদিন অহাৰ আগেয়ে ঈশ্বৰৰ বিৰুদ্ধে ধৰ্ম-পৰিত্যাগ কৰা দেখা যাব। সেই অবাধ্যতাৰ পুৰুষ যি বিনাশৰ পুত্ৰ, সি প্ৰকাশিত হ'ব; ৪ ঈশ্বৰ নামেৰে খ্যাত আৰু উপাসনাৰ যোগ্য যি সকলো আছে, সেই সকলোৰে বিৰুদ্ধে থিয় হৈ সি নিজকে ওখত প্ৰতিস্থিত কৰিব। এনেকি, ঈশ্বৰৰ মন্দিৰত বহি নিজকে নিজে ঈশ্বৰ বুলি দেখুৱাব। ৫ এইবোৰ যে ঘটিব সেই কথা মই আপোনালোকৰ লগত থাকোতেই আপোনালোকক কৈছিলোঁ; সেই বিষয়ে আপোনালোকৰ মনত নপৰে নে? ৬ সেই অবাধ্যতাৰ পুৰুষক কেৱল তাৰ নিৰূপিত কালতহে প্ৰকাশিত হবলৈ কিহে বাধা দি ৰাখিছে, সেয়া আপোনালোকে জানে। ৭ কিয়নো ঈশ্বৰৰ অবাধ্যতাৰ সেই গোপন তত্ত্বই এতিয়াও কাৰ্য সাধন কৰি আছে; কেৱল এজন আছে যি জনে বৰ্তমান তাক প্ৰকাশ হোৱাত বাধা দি ৰাখিছে; তাক দূৰ নকৰা পৰ্যন্ত বাধা দিয়ে থাকিব। ৮ তাৰ পাছত সেই অবাধ্যতাৰ পুৰুষ জন প্ৰকাশিত হ'ব আৰু প্ৰভু যীচুৱে তেওঁৰ মুখৰ নিশ্বাসৰ দ্বাৰাই তাক ধ্বংস কৰিব আৰু তেওঁৰ আগমণৰ আবিৰ্ভাৱৰ দ্বাৰাই তাক শেষ কৰিব। ৯ চয়তানৰ শক্তিত সেই অবাধ্যতাৰ পুৰুষ আহিব। সি সকলো মিছা পৰাক্ৰম কাৰ্য, আচৰিত চিন আৰু অদ্ভুত লক্ষণ দেখুৱাব; ১০ বিনাশ পথৰ যাত্ৰী সকলক অধাৰ্মিকতাৰ ছলনাৰে সকলো ধৰণৰ প্ৰৱৰ্ত্তনা কৰিব। কিয়নো, এই লোক সকলে পৰিত্ৰাণ পাবৰ

কাৰণে সত্যতাৰ প্ৰেম কাৰ্যক গ্ৰহণ নকৰিলে। ^{১১} সেয়েহে তেওঁলোকে যাতে মিছাত বিশ্বাস কৰিব, ঈশ্বৰে তেওঁলোকলৈ এক ভ্ৰান্তি জনক কাৰ্যৰ শক্তি পঠাব। ^{১২} যি সকলে সত্যতাত বিশ্বাস নকৰাকৈ অধাৰ্মিকতাত আনন্দিত হ'ল, সেই লোক সকলৰ সোধ-বিচাৰ হ'ব।

প্ৰভুত থিৰে থাকিবলৈ উপদেশ

^{১৩} প্ৰভুৰ পিয়য় ভাই সকল, আপোনালোকৰ কাৰণে ঈশ্বৰক সকলো সময়তে ধন্যবাদ দিয়া আমাৰ কৰ্তব্য; কিয়নো আত্মাই আপোনালোকক পবিত্ৰ কৰিলে আৰু সত্যক বিশ্বাস কৰাৰ মাধ্যমেৰে আপোনালোকে পৰিত্ৰাণ পাবৰ কাৰণে ঈশ্বৰে আদিৰে পৰা আপোনালোকক প্ৰথম ফলৰূপে মনোনীত কৰিলে। ^{১৪} আমাৰ শুভবাৰ্তাৰ দ্বাৰাই পৰিত্ৰাণ পাবলৈ তেওঁ আপোনালোকক আমন্ত্ৰণ কৰিলে যাতে আপোনালোকে আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ গৌৰৱৰ ভাগী হয়। ^{১৫} এই হেতুকে, হে ভাই সকল, থিৰে থাকক; পত্ৰৰ দ্বাৰা বা কথাৰ দ্বাৰাই যি যি শিক্ষা আমি আপোনালোকক দিলো, সেই সকলোকে ধৰি ৰাখক।

^{১৬} এতিয়া আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টে নিজে আৰু যি জনে আমাক প্ৰেম কৰি, আমাক অনন্ত শান্ত্বনা আৰু ভৱিষ্যতৰ উত্তম আশা অনুগ্ৰহৰে দিলে, আমাৰ সেই পিতৃ ঈশ্বৰে আপোনালোকৰ হৃদয়ক শান্ত্বনা দিয়ক। ^{১৭} সকলো সৎকৰ্ম আৰু সদবাক্যত সুস্থিৰ কৰক।

৩ অধ্যায়

প্ৰাৰ্থনাৰ কাৰণে অনুৰোধ

^১ শেষতে, হে ভাই সকল, আমাৰ কাৰণে প্ৰাৰ্থনা কৰক। প্ৰাৰ্থনা কৰক যাতে আপোনালোকৰ মাজত প্ৰভুৰ বাক্য যেনেকৈ দৰুণগতিত প্ৰসাৰিত হৈছিল, তেনেকৈ বিস্তাৰিত আৰু গৌৰৱাম্বিত হওঁক; ^২ প্ৰাৰ্থনা কৰক যেন দুৰাচাৰী আৰু দুষ্ট লোকৰ হাতৰ পৰা আমি ৰক্ষা পাওঁ; কিয়নো, সকলো লোকৰ যে বিশ্বাস আছে, এনে নহয়। ^৩ কিন্তু, প্ৰভু বিশ্বাসী; তেৱেঁই আপোনালোকক সুস্থিৰ কৰিব আৰু দুষ্ট শক্তি চয়তানৰ হাতৰ পৰা ৰক্ষা কৰিব।

^৪ আপোনালোকৰ সম্বন্ধে প্ৰভুত আমাৰ দৃঢ় বিশ্বাস আছে যে, আমি দিয়া সকলো আদেশ আপোনালোকে পালন কৰিছে আৰু আগলৈও কৰি থাকিব। ^৫ প্ৰভুৱে আপোনালোকৰ হৃদয়ক ঈশ্বৰৰ প্ৰেম আৰু খ্ৰীষ্টৰ ধৈৰ্যৰ পথত চলাওঁক।

অনিয়মকৈ চলাৰ বিষয়ে উপদেশ

^৬ ভাই সকল, আমি আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ নামেৰে আপোনালোকক এই আদেশ দিওঁ যে, কোনো ভায়ে যদি অনিয়মকৈ চলে আৰু আমাৰ পৰা আপোনালোকে পোৱা শিক্ষা অনুসাৰে নচলে, তেন্তে তাৰ লগ এৰক। ^৭ কিয়নো আমাৰ অনুকাৰী কেনেকৈ হ'ব লাগে, সেই বিষয়ে আপোনালোকে নিজে জানে। আপোনালোকৰ মাজত থকাৰ সময়ত আমি অনিয়মকৈ চলা নাছিলোঁ; ^৮ মূল্য নিদিয়াকৈ আমি কাৰো আহাৰ গ্ৰহণ কৰা নাছিলোঁ। ইয়াৰ পৰিবৰ্তে আমি আপোনালোকৰ কাৰো ওপৰত বোজা নহবলৈ দিনে-ৰাতিয়ে পৰিশ্ৰম আৰু কষ্টেৰে কাম কৰিছিলোঁ। ^৯ ইয়াত আমাৰ যে অধিকাৰ নাই, এনে নহয়; কিন্তু আপোনালোক যেন আমাৰ অনুকাৰী হয়, তাৰ বাবে আপোনালোকৰ ওচৰত আমি আৰ্হি হবলৈহে ইয়াকে কৰিলোঁ।

^{১০} কাম কৰিবলৈ যদি কোনোৱে অসন্মত হয়, তেন্তে তেওঁ আহাৰো গ্ৰহণ নকৰক, এই বুলি আপোনালোকৰ মাজত থাকোতেই, আমি আপোনালোকক আদেশ দিছিলোঁ। ^{১১} কাৰণ, আমি শুনিবলৈ পাওঁ যে, আপোনালোকৰ কোনো কোনোৱে অনিয়মকৈ চলে আৰু একো কাম নকৰি অনাধিকাৰ চৰ্চা কৰি ফুৰে। ^{১২} এনে লোক সকলক আমি প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ নামেৰে আদেশ আৰু উপদেশ দিওঁ, তেওঁলোকে শান্তভাৱে কাম কৰি নিজৰ নিজৰ আহাৰ ভোজন কৰক। ^{১৩} হে খিচলনীকীয়াৰ ভাই সকল, সৎকাম কৰাত আপোনালোক কেতিয়াও নিৰুৎসাহ নহ'ব। ^{১৪} এই পত্ৰৰ দ্বাৰাই জনোৱা আমাৰ বাক্য কোনোৱে যদি নামানে, তেন্তে আপোনালোকে সেই মানুহক চিনি ৰাখিব আৰু তেওঁ লাজ পাবলৈ তেৱেঁ সৈতে আলাপ-ব্যৱহাৰো নকৰিব। ^{১৫} তেওঁক শত্ৰুৰদৰে জ্ঞান নকৰিব, বৰং ভাই বুলি চেতনা দিয়ক।

শেষ কথা

^{১৬} এতিয়া শান্তিদাতা প্ৰভুৱে নিজে সকলো সময়ত সকলো ভাৱে আপোনালোকক শান্তি দান কৰক। প্ৰভু আপোনালোক সকলোৰে সঙ্গী হওঁক। ^{১৭} মোৰ এই শুভেচ্ছা, মই পোলে নিজ হাতে লিখিলোঁ; এয়েই মোৰ প্ৰত্যেক পত্ৰৰ চিন; মই এনেকৈয়ে লিখোঁ। ^{১৮} আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ অনুগ্ৰহ আপোনালোক সকলোৰে লগত থাকক।

১ Timothy

১ তীমথিয়

১ অধ্যায়

মঙ্গলবাদ

১ মই পৌল, খ্ৰীষ্ট যীচুৰ এজন পাঁচনি আমাৰ ত্ৰাণকৰ্তা ঈশ্বৰ আৰু আশাভূমি খ্ৰীষ্ট যীচুৰ আজ্ঞা অনুসাৰে নিযুক্ত; ২ বিশ্বাসত মোৰ এজন প্ৰকৃত পুত্ৰ তীমথিয়ৰ সমীপলৈ, পিতৃ ঈশ্বৰ আৰু আমাৰ প্ৰভু খ্ৰীষ্ট যীচুৰ পৰা অনুগ্ৰহ, দয়া আৰু শান্তি হওঁক।

ভ্ৰান্ত শিক্ষকৰ বিষয়ে সতৰ্ক কৰি দিয়া

৩ মাকিদনিয়ালৈ যোৱাৰ সময়ত মই তোমাক যি কৈছিলোঁ, এতিয়াও সেই বিষয়ে কওঁ- তুমি ইফিচতে থাকা, তাতে কিছুমান লোকক পুণৰ ভুল শিক্ষা নিদিবলৈ নিৰ্দেশ দিব পাৰিবা। ৪ কাৰণ তেওঁলোকে বাধাৰহে সৃষ্টি কৰে। গল্প কথা আৰু অন্তহীন বংশ তালিকাত মনোযোগ নিদিবা; এইবোৰে অযথা তৰ্ক-বিতৰ্কৰ সৃষ্টি কৰে আৰু ঈশ্বৰ বিশ্বাসত সহায় নকৰে। ঈশ্বৰৰ কাম বিশ্বাসৰ দ্বাৰা হয়।

৫ এই নিৰ্দেশৰ উদ্দেশ্য হৈছে, প্ৰেম; যি প্ৰেম শুদ্ধ অন্তৰ, সৎ বিবেক আৰু অকপট বিশ্বাসৰ পৰা আহে। ৬ এইবোৰৰ পৰা কোনো কোনো এফলীয়া হৈ অনৰ্থক কথাৰ বাবে বিপথে গ'ল। ৭ তেওঁলোকে বিধানৰ অধ্যাপক হবলৈ ইচ্ছা কৰে, কিন্তু তেওঁলোকে নিজৰ কথা নিজেই নুবুজে বা যি বিষয়ে জোৰ দি কয়, সেই সম্বন্ধেও নাজানো। ৮ কিন্তু বিধান যে কোনো লোকে আইনসংগত ভাৱে ব্যৱহাৰ কৰিলে উত্তম হয়, ইয়াক আমি জানো;

৯ তথাপি, বিধান যে ধাৰ্মিক লোকৰ নহয়, কিন্তু সেয়া দিয়া হৈছিল সেইসকলৰ কাৰণে, যি সকল অধৰ্মী আৰু বিদ্বেষী, ভক্তহীন আৰু পাপী, অপবিত্ৰ আৰু অধাৰ্মিক, যি সকল পিতৃবধী, মাতৃবধী, নৰবধী, ১০ ব্যভিচাৰী, সমকামী, দাস বিদ্বেষীৰ সৰবৰাহকাৰী, মিছলীয়া, মিছা সাক্ষী আৰু যি সকলে সত্য শিক্ষাৰ বিপৰীতে আন কিবা কাম কৰা, মিছা শপতকাৰী, ১১ পৰম-ধন্য ঈশ্বৰৰ গৌৰৱময় শুভবাৰ্তা অনুসাৰে সেই শিক্ষাৰ ভাৰ তেওঁ মোৰ ওপৰত দিলে।

১২ যি জনাই মোক শক্তি দিলে ১৩ আৰু মোক বিশ্বাসী জ্ঞান কৰি পৰিচৰ্চ্যা-পদত নিযুক্ত কৰিলে, সেই প্ৰভু খ্ৰীষ্ট যীচুক মই ধন্যবাদ জনাওঁ। ১৪ যদিও আগেয়ে মই খ্ৰীষ্টৰ নিন্দক আছিলো, অভ্যাসকাৰী আৰু হিংস্ৰ আছিলো, তথাপি তেওঁ মোক দয়া কৰিলে কাৰণ মই নুবুজি ১৫। অবিশ্বাসী হৈ সেইবোৰ কৰিছিলোঁ। ১৬ সেয়েহে খ্ৰীষ্ট যীচুত বিশ্বাস আৰু প্ৰেম মোক বাহুল্যকৰণে দিয়া হ'ল।

১৭ পাপী লোকৰ পৰিত্ৰাণ কৰিবৰ কাৰণে যীচু খ্ৰীষ্ট যে জগতলৈ আহিল, এই কথা বিশ্বাসযোগ্য আৰু সকলোৱে গ্ৰহণ কৰিবৰ যোগ্য আৰু এই পাপী লোকৰ মাজত ময়েই প্ৰধান। ১৮ এই কাৰণেই মোক প্ৰথমে দয়া কৰা হ'ল যাতে প্ৰধান পাপী যি মই, খ্ৰীষ্ট যীচুৱে যেন তেওঁৰ অসীম ধৈৰ্য্য দেখুৱাব পাৰে আৰু অনন্ত জীৱন পাবলৈ যিসকলে তেওঁৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰিব, সেই সকলৰ বাবে মোক এক দৃষ্টান্তস্বৰূপে ৰাখিব বিচাৰিলে। ১৯ এতিয়া চিৰস্থায়ী সদাকাৰণৰ ৰজালৈ, অৰ্থাৎ অক্ষয়, অদৃশ্য আৰু একমাত্ৰ ঈশ্বৰলৈ মৰ্যাদা আৰু গৌৰৱ সদা-সৰ্বদায় হওঁক। আমেন।

২০ মই তোমাক এই নিৰ্দেশ দিওঁ, হে মোৰ পুত্ৰ তীমথিয়; আৰু মই তোমাৰ সম্বন্ধে জনোৱা ভাৱবাণীত একমত হৈ সেই অনুসাৰে যেন তোমালোকে উত্তম যুক্ত প্ৰাণপণ কৰা। ২১ যাতে তোমালোকে যেন বিশ্বাস আৰু উত্তম বিবেক ৰক্ষা কৰি চলা। কোনো কোনো লোকে সেই বিশ্বাস আৰু উত্তম বিবেক ত্যাগ কৰাত, তেওঁলোকৰ বিশ্বাসৰূপ নৌকা ভগ্ন হ'ল। ২২ তেওঁলোকৰ ভিতৰত হুমিনায় আৰু আলেকজেন্দাৰ নামৰ দুজনো আছে। এওঁলোকে যেন নিন্দা কৰিবলৈ পুণৰ নিশিকে, তাৰ বাবে মই এওঁলোকক চয়তানৰ হাতত সমৰ্পণ কৰি দিলোঁ। ২৩

†† ১:৫ ৰো ১৩:৮-১০; গাল ৫:১৪।

‡‡ ১:১২ ১ কৰি ১৫:১০; ২ কৰি ৫:১১; ফিলি ৪:১৩।

¶¶ ১:১৩ লুক ২৩:৩৪

§§ ১:২০ ইয় ২:৬, ৭; লুক ১৩:১৬; ১ কৰি ৫:৫; ২ কৰি ১২:৭

২ অধ্যায়।

প্ৰাৰ্থনাৰ বিষয়; স্তৰীলোকৰ কৰ্তব্য

২ মোৰ প্ৰথম নিবেদন এই যে, সকলোবোৰ মানুহৰ কাৰণে অনুৰোধ, প্ৰাৰ্থনা, নিবেদন আৰু ধন্যবাদ কৰা হওঁকা ২ ইয়াৰ বাবে বজা আৰু গুখ পদ পোৱা সকলৰ অৰ্থে, বিশেষকৈ আমি যেন সকলো ভক্তি আৰু ধীৰতাৰে, নিৰ্বিকল্পিত শান্ত জীৱন যাপন কৰো, ৩ এয়ে আমাৰ ত্ৰাণকৰ্তা ঈশ্বৰৰ সাক্ষাতে উত্তম আৰু গ্ৰহণীয়। ৪ তেওঁৰ ইচ্ছা এয়ে যে, সকলো মানুহে যেন পৰিত্ৰাণ আৰু সত্যৰ জ্ঞান পায়। *

৫ কাৰণ ঈশ্বৰ এজন আৰু তেওঁৰ সৈতে মানুহৰ মাজত মধ্যস্থও এজন, তেওঁৰেই মনুষ্য খৰীষ্ট যীচু; ৬ তেওঁ সকলোৰে কাৰণে মুক্তিৰ মূল্য স্বৰূপে নিজকে দান কৰিলে, এই সাক্ষ্য সঠিক সময়ত সকলোকে দিবলগীয়া; ৭ এই কাৰণে মই যোষণাকাৰী আৰু পাঁচনি। মই সত্য কথা কওঁ; মই মিছা নকওঁ। মই অনা-ইহুদী সকলৰ বাবে বিশ্বাস আৰু সত্যত শিক্ষক নিযুক্ত হালোঁ।

৮ মোৰ ইচ্ছা যেন সকলো ঠাইতে পুৰুষ সকলে কেৰাধ আৰু বাদ-বিবাদৰ মনোভাৱ নাৰাখি পৰিত্ৰ হাত দাঙি প্ৰাৰ্থনা কৰো। ৯ সেইদৰে মই বিচাৰো মহিলা সকলেও সুলাজ, নম্ৰ আৰু সুবোধেৰে সৈতে পৰিপাটি পোছাকেৰে নিজকে ভূষিত কৰক; নানা ধৰণৰ কেশ-বিন্যাস কৰি, সোণ বা মুক্তা পিন্ধি অথবা বহুমূল্য বস্ত্ৰেৰে নহয়; ১০ কিন্তু ঈশ্বৰভক্তি স্বীকাৰ কৰা বিষয়ত আৰু সং কাৰ্যৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰভক্তৰ পৰিচয় দিয়াই মহিলা সকলৰ উপযুক্ত ভূষণ হওঁকা †

১১ মহিলা সকলে সকলোভাৱে বশৱৰ্তী হৈ, শান্তভাবে শিক্ষা লওঁক। ১২ শিক্ষা দিবৰ বাবে বা পুৰুষৰ ওপৰত ক্ষমতা চলাবৰ বাবে মই মহিলাক অনুমতি নিদিওঁ; কিন্তু শান্তভাবে থাকিবলৈহে কওঁ।

১৩ কিয়নো প্ৰথমে আদমক পাছতহে হৱাক নিৰ্মাণ কৰা হৈছিল; ১৪ আৰু আদমক ভুলুউৱা নহ'ল কিন্তু মহিলা গৰাকীক সম্পূৰ্ণভাৱে ভুলাই অপৰাধত পেলালে; ১৫ তথাপি যদি সুবোধেৰে সৈতে বিশ্বাস, প্ৰেম আৰু পৰিত্ৰতাৰে থাকি তেওঁলোকে জীৱন যাপন কৰে, তেনেহলে মহিলাই সন্তান প্ৰসৱৰ দ্বাৰাই পৰিত্ৰাণ পাব।

৩ অধ্যায়।

অধ্যক্ষ আৰু পৰিচাৰক বাব

১ কোনোৱে যদি অধ্যক্ষ পদৰ বাবে আকাংক্ষা কৰে, তেনেহলে তেওঁ উত্তম কৰ্মলৈ ইচ্ছা কৰে, এই কথা বিশ্বাসযোগ্য। ২ এতেকে অধ্যক্ষ অনিন্দনীয়, এজনী তিৰোতাৰ স্বামী, পৰিমিত ভোগী, বিবেচক, পৰিপাটি, অতিথি সেৱক, শিক্ষা দিয়াত নিপুণ ৩ আৰু মদপী বা প্ৰহাৰক নহৈ, ক্ষান্ত স্বভাৱী, নিৰ্বিকল্পিত, নিৰ্ভীক হোৱা উচিত।

৪ সেই লোক জনে যেন নিজৰ ঘৰৰ লোক সকলক উত্তমৰূপে শাসন কৰে আৰু তেওঁৰ সন্তানবোৰে যেন সকলো সন্মানৰে তেওঁক মানি চলে। ৫ কিয়নো এজন লোকে যদি নিজৰ ঘৰৰ লোক সকলকেই শাসন কৰিব নোৱাৰে তেন্তে তেওঁ কেনেকৈ ঈশ্বৰৰ মণ্ডলীৰ তৎপৰাৱধান কৰিব?

৬ তেওঁ নতুন শিষ্য হব নালাগে, কিয়নো তেওঁ যেন গৰ্ব-অহংকাৰত নপৰে আৰু চয়তানৰ দ্বাৰা যেন দণ্ড পোৱা নহয়। ৭ ইয়াৰ ওপৰিও তেওঁ যেন নিৰ্দিত নহয় আৰু চয়তানৰ ফাসদত নপৰে, এই কাৰণে তেওঁ বাহিৰত থকা অন্য লোক সকলৰ ওচৰতো খ্যাতি থকা লোক হব লাগে।

৮ সেইদৰে পৰিচাৰক সকল ধীৰ, শ্ৰদ্ধাৰ যোগ্য হব লাগে; তেওঁলোক দুলীয়া, কথকী, দ্বাষ্কাৰসত অতি আসক্ত থকা আৰু কুচ্ছিত লাভ বিচৰা লোক হব নালাগে। ৯ তেওঁলোকে সদায় গুচি বিবেকত বিশ্বাসৰ নিগূঢ়-তত্ত্ব সাঁচি ৰখা উচিত। ১০ প্ৰথমে তেওঁলোকে নিজকে পৰীক্ষা কৰক, পাছত নিৰ্দোষী হলেহে পৰিচাৰকৰ কাৰ্য কৰক।

১১ পৰিচাৰিকা মহিলা সকলেও ধীৰ, শ্ৰদ্ধাৰ পাত্ৰ, পৰিমিত-ভোগী আৰু সকলো বিষয়ত বিশ্বাসিনী হ'ব লাগে। ১২ পৰিচাৰক সকলে এগৰাকী মহিলাৰ স্বামী হৈ নিজ নিজ সন্তান আৰু নিজ ঘৰ খন উত্তমৰূপে শাসন কৰক। ১৩ কিয়নো উত্তমৰূপে পৰিচাৰকৰ কাৰ্য কৰা লোক সকলে নিজলৈ উত্তম পদ আৰু খৰীষ্ট যীচুৰ সম্বন্ধীয় বিশ্বাসত বৰ সাহস লাভ কৰে।

*২:৪ যিহি ৩:১১ ; ২ পি ৩:৯।

†২:৬ মথি ২০:২৬ ; মাৰ্ক ১০:৪৫ ; ১ পি ১:১৮,১৯।

‡২:১০ ১ পি ৩:১-৪

¶২:১৪ আ ৩:১-১৭

১৪ মই তোমাৰ বাবে এইবোৰ কথা লিখিলো আৰু সোনকালে মই তোমাৰ তালৈ যাবলৈ আশা কৰি আছো। ১৫ কিন্তু মই যদি পলমো কৰো, তথাপিও তুমি সত্যতাৰ স্তম্ভ আৰু ভিক্তিমূল স্মৰক যি ঈশ্বৰৰ গৃহ, জীৱনময় ঈশ্বৰৰ মণ্ডলী; তাত কেনে আচাৰ-ব্যৱহাৰ কৰিব লাগে, সেই বিষয়ে জানিবৰ বাবে এইবোৰ কথা তোমালৈ লিখিলো।

১৬ আৰু একেলগে আমি একমত হৈ কওঁ যে,

“ভক্তিব নিগূঢ় সত্য অতি মহান।
তেওঁ মাংসত প্ৰকাশিত হ’ল,
আত্মাত ধাৰ্মিক বুলি গণনা কৰা হ’ল,
দূতবোৰৰ দ্বাৰাই দেখা পোৱা গ’ল,
অন্যান্য জাতি সকলৰ আগত ঘোষণা কৰা হ’ল,
জগতত বিশ্বাস কৰা হ’ল,
প্ৰতাপত তুলি নিয়া হ’ল।”

৪ অধ্যায়।

অধ্যক্ষৰ উপযুক্ত ব্যৱহাৰ

৪ ১ পবিত্ৰৰ আত্মাই স্পষ্টকৈ কৈছে যে, আহিবলগীয়া দিনত কিছুমান মানুহ বিশ্বাসৰ পৰা আতৰি গৈ § ভ্ৰান্তিজনক আত্মাত আৰু ভূতবোৰৰ শিক্ষাত তেওঁলোকে মনযোগ দিব, ২ কপট আচৰণেৰে মিছা কথা কোৱা সকলৰ দ্বাৰাই এইবোৰ শিক্ষা দিয়া হ’ব। এনে লোক সকলে নিজৰ বিবেকৰ বিৰুদ্ধে তপত লোৰ দাগ দি নিজক অসাৰ কৰে।

৩ এনে মিছলীয়াবোৰে বিয়া কৰাবলৈ নিষেধ কৰে আৰু কিছুমান খাদ্য খাবলৈ নিষেধ কৰে কিন্তু যি খাদ্য ঈশ্বৰে সৰজন কৰিছে; সেই খাদ্য যি সকলে সত্যক জানি বিশ্বাস কৰিলে, তেওঁলোকে ঈশ্বৰক ধন্যবাদ দি গ্ৰহণ কৰিব পাৰে ৪ কিয়নো ঈশ্বৰৰ সৃষ্টি সকলো বস্তুৱেই উত্তম আৰু ধন্যবাদেৰে সৈতে গ্ৰহণ কৰিলে, একোৱেই অগ্ৰাহ্য নহয়, ৫ যিহেতু ঈশ্বৰৰ বাক্য আৰু প্ৰাৰ্থনাৰ দ্বাৰাই সকলোকে পবিত্ৰ কৰা হয়।

৬ এই সকলো কথা ভাই সকলক মনত পেলাই দিলে, তুমি যীচু খৰীষ্টৰ এজন উত্তম পৰিচাৰক হ’বা। কাৰণ বিশ্বাসৰ বাক্য আৰু উত্তম শিক্ষাৰ অনুকাৰী হৈ তুমি প্ৰতিপালিত হৈছা। ** ৭ কিন্তু ধৰ্মনিন্দায়ুক্ত আৰু বুঢ়ী মানুহৰ অনৰ্থক গল্প-কথাত মন নিদি, ভক্তিত নিপুণ হ’বলৈ অভ্যাস কৰিবা। ৮ কিয়নো শৰীৰচৰ্ছাই কেৱল অলপহে উপকাৰ কৰে, কিন্তু ভক্তি সকলো বিষয়ত লাভজনক, কাৰণ সেয়ে বৰ্তমান আৰু ভবিষ্যত জীৱন লাভৰ প্ৰতিশ্ৰুতি প্ৰদান কৰে।

৯ এই কথা বিশ্বাসযোগ্য আৰু সকলোৱে গ্ৰহণ কৰিব পৰা, সম্পূৰ্ণ উপযোগী। ১০ কিয়নো এই আশয়েৰেই আমি পৰিশ্ৰম কৰোঁ আৰু প্ৰাণপণে কষ্ট কৰোঁ। কাৰণ যি জন সকলো লোকৰ, বিশেষকৈ বিশ্বাসী সকলৰ ত্ৰাণকৰ্তা, সেই জীৱনময় ঈশ্বৰৰ ওপৰত আমি ভাৰসা কৰোঁ।

১১ তুমি এইবোৰ কথা আঙা দিয়া আৰু শিকোৱা। ১২ তোমাৰ অলপ বয়সক হেয়জ্ঞান কৰিবলৈ কাকো নিদিবা; কিন্তু তুমি বাক্যত, আচাৰ-ব্যৱহাৰত, প্ৰেমত, বিশ্বাসত আৰু শুদ্ধতাত, বিশ্বাস কৰা লোক সকলৰ আৰ্হি হোৱা। ১৩ মই নোযোৱালৈকে তুমি পঢ়াত, উদগণি দিয়াত আৰু শিক্ষা দিয়াত মনোযোগ দি থাকিবা।

১৪ যি বৰ তোমাক দিয়া হৈছে, সেই বৰ অৱহেলা নকৰিবা; পৰিচাৰক সকলে যি সময়ত তোমাৰ ওপৰত হাত দিছিল, সেই সময়ত সেই বৰ ভাৱবাণীৰ দ্বাৰাই তোমাৰ ওপৰত অৰ্পিত হৈছিল। ১৫ এই বিষয়বোৰত মনোযোগ দি কাৰ্য কৰা আৰু সেইদৰে চলা, তেতিয়াই সকলো লোকৰ আগত তোমাৰ বিশ্বাসৰ বৃদ্ধি আৰু বিশ্বাসৰ ভেটি প্ৰকাশ পাব। ১৬ তুমি নিজৰ জীৱন আৰু শিক্ষা দিয়া বিষয়ত সাৱধান হোৱা আৰু এই দায়িত্ববোৰ পালন কৰিবা। ইয়াকে কৰিলে তুমি নিজকে আৰু তোমাৰ কথা শুনা লোক সকলকো পৰিত্ৰাণ কৰাব পাৰিবা। ††

§ ৪:১ মথি ২৪:৫,১১,২৪; পি ২:১,২

** ৪:৬ যিৰি ১৫:২৬; ১ পি ২:২

†† ৪:১৬ ১ কৰ ৯:২২; যাক ৫:২০

৫ অধ্যায়।

১ পৰিচাৰক সকলৰ পৱৰ্তিত কটুবাৰ্য্য ব্যৱহাৰ নকৰিবা, কিন্তু তেওঁলোকক পিতৃৰ নিচিনাকৈ, ডেকা সকলক ভাইৰ নিচিনাকৈ উৎসাহিত কৰিবা। ২ বয়সীয়া মহিলা সকলক মাতৃৰ নিচিনাকৈ আৰু যুৱতী সকলক সম্পূৰ্ণ শুদ্ধতাৰে ভনীৰ নিচিনাকৈ বিনয় কৰিবা।

৩ যি সকল প্ৰকৃত বিধৱা, সচাঁই অকলশৰীয়া সেই সকলক সমাদৰ কৰিবা। ৪ কিন্তু যদি কোনো বিধৱাৰ সন্তান বা নাতি-নাতিনী থাকে, তেন্তে তেওঁলোকে প্ৰথমে নিজৰ ঘৰৰ লোক সকলৰ পৱৰ্তিত শৱদা-ভক্তি দেখুৱাবলৈ আৰু নিজ পিতৃ-মাতৃৰ প্ৰতি উপকাৰ কৰিবলৈ শিকক, কিয়নো এয়ে ঈশ্বৰৰ সাক্ষাতে গ্ৰহণীয়।

৫ কিন্তু যি গৰাকী স্বৰূপেই বিধৱা আৰু অকলশৰীয়া, তেওঁ ঈশ্বৰত বিশ্বাস ৰাখি, ৰাতিয়ে-দিনে নিবেদন আৰু প্ৰাৰ্থনাত আসক্ত থাকক। ৬ কিন্তু যি গৰাকী ইন্দ্ৰিয় সুখত মগ্ন থাকে, তেওঁ জীয়াই থাকিও মৰা।

৭ এইবোৰৰ বিষয়ে তুমি নিৰ্দেশ দিবা যাতে তেওঁলোক অনিন্দনীয় হয়। ৮ কিন্তু কোনোৱে যদি আপোন লোকৰ, বিশেষকৈ নিজৰ ঘৰৰ পৰিয়ালৰ বাবে চিন্তা নকৰে, তেন্তে তেওঁ বিশ্বাস অস্বীকাৰ কৰিলে আৰু এজন অবিশ্বাসী লোকতকৈয়ো অধম হ'ল।

৯ এগৰাকী বিধৱা বুলি এনে মহিলা সকলৰ নাম তালিকাভুক্ত হওঁক: যি গৰাকীৰ বয়স ষাঠিতকৈ কম নহয় আৰু তেওঁ এজন স্বামীৰ ভাৰ্যা আছিল। ১০ তেওঁৰ এনেবোৰ সৎকামৰ কাৰণে সুনাম থকা উচিত; অৰ্থাৎ যদি তেওঁ সন্তানবোৰক লালন-পালন কৰি থাকে, আলহী সুধি থাকে, পবিত্ৰবোৰৰ ভৰি ধুৱাই থাকে, ফ্লেশ পোৱাবোৰৰ উপকাৰ কৰে, আৰু সকলো সৎকৰ্ম্মৰ অনুগামী হৈ থাকে, এই সকলো সৎকৰ্ম্মৰ বাবে সেই জনীয়ে সুখ্যাতি পোৱা উচিত।

১১ কিন্তু যুৱতী বিধৱা সকলক গ্ৰহণ নকৰিবা, কিয়নো তেওঁলোকে ইন্দ্ৰিয়-সুখাভিলাষিনী হৈ খৰীষ্টৰ বিৰুদ্ধে গৈ বিয়া হবলৈ ইচ্ছা কৰিব। ১২ তাতে আগৰ শপত প্ৰত্যাহাৰ কৰাৰ কাৰণে তেওঁলোকৰ দণ্ডাজ্ঞা হয়। ১৩ ইয়াৰ উপৰিও তেওঁলোকে ঘৰে ঘৰে ঘূৰি ফুৰি অকৰ্ম্মন্য হৈ পৰে। ইয়াৰ উপৰিও অকৰ্ম্মন্যই নহয়, পৰচৰ্চা আৰু লোকৰ কামত হস্তক্ষেপ কৰি, অনুচিত কথা কবলৈ শিকে, এইবোৰ তেওঁলোকে কৰা উচিত নহয়।

১৪ এতেকে মোৰ আজ্ঞা এই যে, যুৱতী বিধৱা সকলে তিৰস্কাৰৰ অৰ্থে বিপক্ষক কোনো সুযোগ নিদিবৰ বাবে তেওঁলোকে পুণৰ বিয়া কৰক, সন্তানৰ মাক হওঁক, ঘৰ-সংসাৰ কৰক। ১৫ কিয়নো ইতিমধ্যে কোনো কোনোৱে এনেদৰে চয়তানৰ পাছত বিপথে গ'ল। ১৬ যদি কোনো বিশ্বাসী মহিলাৰ মাজত বিধৱা সকল থাকে, তেনেহলে মণ্ডলীক ভাৰগৱন্ত নকৰি তেৱেই সেই সকলৰ উপকাৰ কৰক যাতে মণ্ডলীয়ে স্বৰূপ বিধৱা সকলক সাহায্য কৰিব পাৰে।

১৭ যি পৰিচাৰক সকলে উত্তমৰূপে পৰিচালনা কৰে, বিশেষকৈ যি সকলে বাৰ্য্য আৰু শিক্ষাত পৰিশ্ৰম কৰে, তেওঁলোকক দুগুণ সমাদৰৰ যোগ্যপাত্ৰ বুলি গণিত হওঁক। ১৮ কিয়নো শাস্ত্ৰত কৈছে: “মৰণা মাৰোঁতে গৰুৰ মুখত মোখোৰা নাবান্ধিবা” আৰু “বনুৱা নিজ বেচৰ যোগ্য।”

১৯ পৰিচাৰক সকলৰ বিৰুদ্ধে অহা অপবাদ দুই তিনি জন সাক্ষী নহলে গ্ৰহণ নকৰিবা। ২০ আনবোৰে যেন ভয় কৰে, এই কাৰণে পাপী সকলক সকলোৰে আগত তিৰস্কাৰ কৰিবা।

২১ ঈশ্বৰ, খৰীষ্ট যীচু আৰু মনোনীত দূত সকলৰ সাক্ষাতে মই তোমাক এইবোৰ বিধি মানি চলিবলৈ দৃঢ় আজ্ঞা দিছোঁ কিন্তু সম্পূৰ্ণ সত্য নজনাকৈ তুমি কোনো বিচাৰ নকৰিবা আৰু পক্ষপাতেৰে একো নকৰিবা। ২২ কাৰো ওপৰত হঠাতে হাত নিদিবা আৰু অন্য লোকৰ পাপৰ ভাগী নহ'বা নিজকে গুচি কৰি ৰাখিবা।

২৩ তুমি কেৱল পানী নাখাৰা, কিন্তু তোমাৰ পেটৰ কাৰণে আৰু সঘনাই হৈ থকা অসুখৰ কাৰণে অলপ দ্ৰাক্ষাৰস পান কৰিবা। ২৪ কোনো কোনো মানুহৰ পাপ সুস্পষ্ট আৰু বিচাৰ-পথত অগৰগামী হয় আৰু কোনো কোনো লোকৰ পাপ পিছত স্পষ্ট হয়। ২৫ ঠিক সেইদৰে মানুহৰ সৎ কৰ্ম্মবোৰো সহজে প্ৰকাশ পায়। যদিও সেইবোৰৰ কিছুমান স্পষ্ট ৰূপত দেখা পোৱা নাযায়, তথাপিও সেইবোৰক চিৰদিনৰ বাবে গুপ্ত কৰি ৰাখিব নোৱাৰি।

##৫:১৮ দিব বি ২৫:৪; লুক ১০:৭

##৫:২১ দিব বি ১:১৬,১৭

৬ অধ্যায়।

নানা বিষয়ত চেতনা-বাক্য

১ ঈশ্বৰৰ নাম আৰু শিক্ষা যেন নিৰ্দিত নহয়, সেই বাবে য়ুৰলিৰ অধিন হোৱা দাস সকলে §§নিজ নিজ প্ৰভুক সম্পূৰ্ণ সমাদৰেৰে যোগ্য জ্ঞান কৰক। ২ আৰু যি সকল দাস প্ৰভুৰ বিশ্বাসী, তেওঁলোক পৰম্পৰাই। সেইবাবে দাস সকলে তেখেত সকলক অসন্মান কৰা উচিত নহয়। বৰং তেওঁলোকে আৰু ভালদৰে সেৱাকৰ্য কৰা উচিত, যিহেতু যি সকলে সেৱা লাভ কৰিছে, তেওঁলোকো বিশ্বাসী আৰু প্ৰিয়। এইবোৰ কথা শিকোৱা আৰু ঘোষণা কৰা।

৩ কোনোৱে যদি ভিন্ন শিক্ষা দিয়ে আৰু নিৰাময় বাক্য অৰ্থাৎ আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ বাক্য আৰু ঐশ্বৰীক শিক্ষা গ্ৰহণ নকৰে আৰু ভক্তিৰ অনুৰূপ শিক্ষাত মান্তি নহয়, ৪ তেন্তে তেওঁ অহংকাৰী আৰু একোকে নাজানে, কিন্তু বাদ-বিচাৰ আৰু বাগযুদ্ধৰূপ ৰোগত ৰোগাগ্ৰস্ত হয়। সেইবোৰৰ পৰাই হিংসা, বিবাদ, নিন্দা, দুষ্টি-ধাৰণাৰ উৎপন্ন হয়। ৫ মন-ভ্ৰষ্ট আৰু সত্যহীন মানুহবোৰৰ পৰাই দ্বন্দ্ব-কাজিয়া উৎপন্ন হয়। তেওঁলোকে সত্যৰ পৰা আতৰি যায় আৰু ভক্তিক জাগতিক লাভৰ উপায় বুলি ভাবে।

৬ কিন্তু আচলতে সন্তুষ্ট মনেৰে কৰা ঈশ্বৰভক্তিতে সকলো লাভ বিলীন হৈ থাকে। ৭ কিয়নো এই জগতলৈ আমি একোকে অনা নাই আৰু ইয়াৰ পৰা একো লৈ যাবও নোৱাৰোঁ। ৮ সেই বাবে আমি অন্ন-বস্ত্ৰতে সন্তুষ্ট হব লাগে।

৯ কিন্তু যি সকলে ধনৱন্ত হবলৈ ইচ্ছা কৰে, তেওঁলোকে পৰীক্ষা আৰু ফন্দত পৰে আৰু নানা ধৰণৰ আৰু হানিজনক অভিলাষত পৰি যি যি কৰে সেইবোৰে তেওঁলোকক ধ্বংস আৰু বিনাশলৈ লৈ যায়। ১০ ধন-লোভেই সকলো মন্দৰ মূলা তালৈ আকাংক্ষা কৰি, কোনো কোনো মানুহে বিশ্বাসৰ পৰা ভ্ৰান্ত হৈ যাতনা ৰূপ শলাৰে নিজকেই খোচ মাৰে।

১১ কিন্তু, হে ঈশ্বৰৰ লোক, তুমি এই সকলোৰে পৰা পলোৱা ধাৰ্মিকতা, ভক্তি, বিশ্বাস, প্ৰেম, ধৈৰ্য, মৃদুভাৱ, এইবোৰক অনুসৰণ কৰা। ১২ বিশ্বাসৰ উত্তম যুদ্ধত প্ৰাণপণ কৰা। অনন্ত জীৱন ধাৰণ কৰা যিহৰ বাবে তুমি আমন্ত্ৰিত হ'লা আৰু সেই অনেক সাক্ষীৰ আগত যি উত্তম বিশ্বাস স্বীকাৰ কৰিলা।

১৩ সকলোৰে জীৱন-দিগন্ত ঈশ্বৰৰ সাক্ষাতে আৰু যি জনে প্ৰীতি পীলাতৰ আগত সেই উত্তম স্বীকাৰৰূপে সাক্ষ্য দিছিল, সেই খ্ৰীষ্ট যীচুৰ সাক্ষাতেও, ১৪ মই তোমাক এই আজ্ঞা দিছোঁ যে, আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ আবিৰ্ভাৱ নোহোৱালৈকে, এই আদেশ নিষ্কল আৰু অনিন্দনীয়কৈ ৰাখিবা।

১৫ সেই পৰম ধন্য ঈশ্বৰ, যি জন একমাত্ৰ পৰাক্ৰমী, ৰাজত্ব কৰা ৰজা আৰু শাসন কৰা প্ৰভু, তেৱেঁই সঠিক সময়ত তেওঁক আবিৰ্ভাৱ কৰাৰ। ১৬ যি জন একমাত্ৰ অধিকাৰী আৰু অগম্য দীপ্তি-নিবাসী। কোনো মানুহে কেতিয়াও তেওঁক দেখা নাই আৰু দেখা পাবও নোৱাৰে। তেওঁৰেই সমাদৰ আৰু অনন্ত পৰাক্ৰম হওক। আমেন।

১৭ যি সকল এই জগতত ধনৱন্ত, তেওঁলোকক এই আজ্ঞা দিয়া যে, তেওঁলোক উচ্চমনা নহওঁক আৰু তেওঁলোকে অনিশ্চিত ধন-সম্পদত ভাৰসা নকৰক। যি ঈশ্বৰে, আমি ভোগ কৰিবলৈ সকলোকে বাহুল্যৰূপে আমাক দিছে, সেই ঈশ্বৰত ভাৰসা কৰক। ১৮ তেওঁলোকক ভাল কৰ্ম কৰিবলৈ, ভাল কৰ্মবোৰত ধনী হৈ উদাৰ আৰু ভগাই লবলৈকো ইচ্ছুক হবলৈ কোৱা। ১৯ আৰু সেইৰূপে প্ৰকৃত জীৱন ধাৰণ কৰিবলৈ পৰকালৰ বাবে নিজৰ অৰ্থে উত্তম ভিত্তিমূলস্বৰূপ ধন সাঁচক। ২০

২০ হে তীমথিয়, তোমাক যি গতাই দিয়া হ'ল, তাক পহৰা দি সুৰক্ষিত কৰি ৰাখিবা। তথাকথিত মিথ্যা জ্ঞানৰ অসাৰ কথা-বতৰা আৰু তৰ্ক-বিতৰ্কৰ মাজলৈ নাযাবা ২১ কোনো কোনোৱে সেই ধৰণৰ জ্ঞান প্ৰকট কৰি দাবী জনাই বিশ্বাসৰ পথৰ পৰা এফলীয়া হৈ গ'লা ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহ তোমালোক সকলোৰে লগত থাকক।

§§৬:১ ইফি ৬:৫-৯; কল ২:৯,১০; তীত ২:৯,১০

*৬:৬ গীত ৩৭:১৬; হিতো ১৫:১৬,১৭; ১ তী ৪:৮; ইব্ৰী ১৩:৫

†৬:১৩ যো ১৮:৩৬,৩৭

‡৬:১৬ যা ৩৩:২০; যো ১:১৮; ৬:৪৬

¶৬:১৯ মথি ৬:১৯-২১; ১৯:২১; লূক ১৬:৯

২ Timothy

২ তীমথিয়

১ অধ্যায়

মঙ্গলাচৰণ : ধৈৰ্য্য আৰু সহন প্ৰকাশ কৰিবলৈ নিবেদন

১ মই পৌল, খৰীষ্ট যীচুত থকা জীৱনৰ প্ৰতিজ্ঞা অনুসৰি, ঈশ্বৰৰ ইচ্ছাৰ দ্বাৰাই খৰীষ্ট যীচুৰ নিযুক্ত পাঁচনি; ২ প্ৰিয় পুত্ৰ তীমথিয়ৰ সমীপলৈ: পিতৃ ঈশ্বৰ আৰু আমাৰ প্ৰভু খৰীষ্ট যীচুৰ পৰা অনুগ্ৰহ, দয়া আৰু শান্তি তোমালৈ হওক।

৩ মই ঈশ্বৰক ধন্যবাদ দিওঁ, যি জন ঈশ্বৰক মই শুচি বিবেকেৰে ঈশ্বৰৰ পূৰ্ব-পুৰুষ সকলৰ দিনৰে পৰা আৰাধনা কৰোঁ; সেই জনৰ ওচৰত নিতৌ দিনে-ৰতিয়ে প্ৰাৰ্থনা কৰাৰ সময়ত তোমাক সোঁৱৰণ কৰোঁ, ৪ তোমাৰ চকুলো আনন্দেৰে পূৰ হোৱা চাবলৈ মই অতিশয় হাবিয়াহ কৰি আছোঁ। ৫ যি বিশ্বাস প্ৰথমে তোমাৰ বুঢ়ী মা লোয়ী আৰু তোমাৰ মাতৃ উনীকীৰ অন্তৰত বাস কৰিছিল, বোধ কৰোঁ তেনে অকপট বিশ্বাস তোমাৰ অন্তৰতো বাস কৰিছে বুলি মই সুনিশ্চিত।

৬ এই কাৰণে মই তোমাক সোঁৱৰাইছো যে, মোৰ হাত তোমাৰ ওপৰত দিয়াৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰৰ যি বৰদান তোমাক দিয়া হ'ল, তাক পুনৰ জাগৰত কৰা। ৭ কিয়নো ঈশ্বৰে আমাক ভয়ৰ আত্মা দিয়া নাই, কিন্তু শক্তি, **প্ৰেম আৰু সুবুদ্ধিৰ আত্মা দিলে।

৮ এতেকে আমাৰ প্ৰভুৱে দিয়া সাক্ষ্যৰ বিষয়ে আৰু তেওঁৰ অৰ্থে বন্দীয়াৰ হোৱা যি মই পৌল, মোৰো বিষয়ে তুমি লজ্জিত নহবা কিন্তু ঈশ্বৰৰ শক্তি অনুসৰে, শুভবাৰ্তাৰ কাৰণে মোৰে সৈতে ক্ৰেশ ভোগ কৰা, ৯ কাৰণ তেওঁই আমাক পৰিত্ৰাণ কৰিলে আৰু পবিত্ৰ আমন্তৰণেৰে আমন্তৰণো কৰিলে, সেয়ে আমাৰ কৰ্মৰ দৰে নহয় কিন্তু তেওঁৰ নিজ অভিপ্ৰায় আৰু অনুগ্ৰহৰদৰেহে কৰিলে; যি অনুগ্ৰহ আনাদি কালৰ পূৰ্বে খৰীষ্ট যীচুত আমাক দিয়া আছিল; ১০ কিন্তু এতিয়া আমাৰ ত্ৰাণকৰ্তা খৰীষ্ট যীচুৰ আবিৰ্ভাৱৰ দ্বাৰাই প্ৰকাশিত হ'ল; যি জনে মৃত্যুক বিনাশ কৰি, ††শুভবাৰ্তাৰ দ্বাৰাই জীৱন আৰু অক্ষয়তাক পোহৰলৈ আনিলে; ১১ সেই শুভবাৰ্তাৰ কাৰণে মোক ঘোষণাকাৰী, পাঁচনি আৰু শিক্ষক হিচাপে নিযুক্ত কৰিলে।

১২ এই কাৰণে মই এইবোৰ দুখ ভোগ কৰিলেও লজ্জিত নহওঁ; কিয়নো মই যি জনক বিশ্বাস কৰিলোঁ, তেওঁক জানো আৰু তেওঁৰ হাতত মই নিজকে গতাই দিলোঁ, ††তাতে তেওঁ যে সেই দিনৰ কাৰণে মোক পহৰা দি ৰাখিবলৈ সমৰ্থ, ইয়াকে দৃঢ় প্ৰত্যয় কৰিছোঁ। ১৩ মোৰ যি যি কথা শুনিলা তাক নিৰাময় বাক্যৰ আৰ্হি হিচাপে লৈ খৰীষ্ট যীচুৰ সমবন্দীয়া বিশ্বাস আৰু প্ৰেমত ধাৰণ কৰা। ১৪ যি উত্তম দান তোমাক গতাই দিয়া হৈছে, সেই দান আমাত নিৰাস কৰা পবিত্ৰ আত্মাৰ দ্বাৰাই পহৰা দি ৰাখিবা।

১৫ ফুগিল্ল আৰু হৰ্মগিনি আদি কৰি এচিয়াত থকা সকলোৱেই মোৰ পৰা বিমূখ হ'ল। এই বিষয়ে তুমি জানি আছা। ১৬ অনীচিমৰ ঘৰৰ লোক সকলক প্ৰভুৱে দয়া কৰক, কিয়নো তেওঁ বাৰে বাৰে মোৰ প্ৰাণ জুৰাইছিল আৰু মই বন্দীশালৰ শিকলিত থাকিলেও লাজ নাপাইছিল; ১৭ বৰং ৰোম নগৰত থাকোঁতে, তেওঁ অতি কষ্টেৰে মোক বিচাৰি পাইছিল - ১৮ তেওঁ যাতে সেইদিনা (প্ৰভু অহাৰ দিনত) প্ৰভুৰ পৰা দয়া পায়, প্ৰভুৱে এনে অনুগ্ৰহ কৰক, আৰু ইফচতো তেওঁ কিমান সেৱা শুশ্ৰূষা কৰিছিল সেই বিষয়েও তুমি ভালকৈ জনা।

২ অধ্যায়

১ এতেকে হে মোৰ পুত্ৰ, খৰীষ্ট যীচুত থকা যি অনুগ্ৰহ, তাৰ দ্বাৰাই তুমি বলৱান হোৱা। ††† আৰু অনেক সাক্ষীৰ আগত মোৰ পৰা যি যি শুনিলা, সেই সকলো কথা অন্য লোকক শিকাবলৈ, বিশ্বাসী আৰু নিপুণ লোক সকলক সমৰ্পন কৰা।

৩ খৰীষ্ট যীচুৰ এজন উত্তম সৈনিকৰ দৰে তুমি মোৰে সৈতে ক্ৰেশ সহন কৰা। ৪ কোনো এজন লোক সৈনিকৰ কামত থাকোঁতে জীৱিকাৰ অৰ্থে অন্য কোনো ব্যবসায়ত নিজকে আৱদ্ধ হবলৈ নিদিয়ৈ কিন্তু যি জনে তেওঁক এই পদ দিলে, তেওঁকহে সন্তুষ্ট

§১:৩ প' ২৩:১ ; ২ কৰি ১:১২ ;ইব'ৰী ১৩:১৮।

**১:৭ লুক ২৪:৪৯ ; প' ১:৮ ; ৰো ৮:১৫

††১:১০ যো ৫:২৫-২৯ ; ১১:২৫ ; ১ কৰি ১৫:৫৫ ; ইব'ৰী ২:১৪,১৫

†††১:১২ ১ পি ৪:১৯।

††††২:১ যিহো ১:৭ ; ইফি ৬:১০।

কৰিবলৈ চেষ্টা কৰে। ৫ একেদৰে কোনো এজন খেলুৱৈয়ে যদিও জিকিবলৈ যত্ন কৰে, তথাপি তেওঁ যদি বিধান অনুসাৰে পালন নকৰে, তেন্তে তেওঁক মুকুটেৰে বিভূষিত কৰা নহয়।

৬ পৰিশ্ৰমী খেতিয়কে প্ৰথমতেই তেওঁৰ শস্যৰ ভাগ ভোগ কৰিব লাগে। ৭ মই যি যি কলৌ সেই বিষয়ে বিবেচনা কৰা, কিয়নো প্ৰভুৱে সকলো বিষয় বুজিবলৈ তোমাক জ্ঞান দিব।

৮ মোৰ শুভবাৰ্তাৰ দৰে, মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা তোলা, দায়ুদৰ বংশৰ যীচু খ্ৰীষ্টক সোঁৱৰণ কৰা। ৯ সেই শুভবাৰ্তাৰ সম্বন্ধে মই শিকলিৰ বন্ধনত থাকি দুহুমীৰ দৰে ক্লেৰ্শ ভোগ কৰিছোঁ। কিন্তু ঈশ্বৰৰ সেই বাক্যত হ'লে শিকলিৰ বন্ধন নাই। ১০ এই কাৰণে যি সকলক মনোনীত কৰা হ'ল অৰ্থাৎ তেওঁলোকেও অনন্ত গৌৰৱেৰে সৈতে যেন খ্ৰীষ্ট যীচুত থকা পৰিত্ৰাণ লাভ কৰিব পাৰে, তাৰ কাৰণে মই এই সকলোবোৰকে সহন কৰিছোঁ।

১১ এই কথা বিশ্বাসযোগ্য:

“আমি যদি তেওঁৰ সৈতে মৰিলোঁ, তেন্তে তেওঁৰে সৈতে জীৱনৰো ভাগী হম।

১২ আমি যদি সহন কৰোঁ, তেন্তে তেওঁৰে সৈতে ৰাজত্বও কৰিমা

আমি যদি তেওঁক অস্বীকাৰ কৰোঁ, তেন্তে তেওঁ আমাক অস্বীকাৰ কৰিব। §§

১৩ আমি অবিশ্বাসী হলেও, তেওঁ বিশ্বাসী হৈ থাকে,

কিয়নো তেওঁ নিজকে অস্বীকাৰ কৰিব নোৱাৰে।” *

১৪ তুমি এই সকলো কথা তেখেত সকলক সোঁৱৰাই থাকিবা আৰু বাগযুদ্ধ নকৰিবলৈ প্ৰভুৰ সাক্ষাতে তেখেত সকলক দৃঢ় আজ্ঞা কৰা, কিয়নো বাগযুদ্ধবোৰে একো লাভ নজন্মাই কিন্তু শুনা লোক সকলক নাশ কৰে। ১৫ তুমি নিজকে পৰীক্ষাসিদ্ধ লোক, লাজৰ যোগ্য নোহোৱা কৰ্মী আৰু সত্যৰ বাক্য শুদ্ধকৈ কোৱাত নিপুণ হ'বলৈ ঈশ্বৰৰ অনুমোদন পাবৰ বাবে যত্ন কৰা।

১৬ কিন্তু নিন্দায়ুক্ত কথাবোৰৰ পৰা পৃথক হোৱা, কিয়নো এইবোৰে অধিকৰূপে ঈশ্বৰক অবিশ্বাস কৰিবলৈহে বাট দেখুৱাই ১৭ এনে কথাবোৰ বিয়পি পৰে আৰু গেলা 'ঘাৰ'দৰে নষ্ট কৰি বিস্তাৰ লাভ কৰে, এনে লোকবোৰৰ ভিতৰতে হুমিনায় আৰু ফিলীত আছে, ১৮ তেওঁলোক সত্য পথৰ পৰা ভ্ৰষ্ট হোৱা তেওঁলোকে পুনৰুত্থান হৈ যোৱা বুলি প্ৰচাৰ কৰি কিছুমান লোকৰ বিশ্বাস বিনষ্ট কৰিছে।

১৯ তথাপি ঈশ্বৰে স্থাপন কৰা দৃঢ় ভিত্তিমূল থিৰে থাকে আৰু তাৰ ওপৰত এই কথা মোহৰ মৰা আছে, বোলে- “প্ৰভুৱে তেওঁৰ লোক সকলক জানে,” † আৰু “যি কোনোৱে প্ৰভুৰ নাম লয়, তেওঁ অধাৰ্মিকতাৰ পৰা দূৰ হওক।” †† ২০ কিয়নো ডাঙৰ ঘৰত কেৱল সোণ ৰূপৰ পাত্ৰহে থাকে, এনে নহয়, কাঠৰ আৰু মাটিৰ পাত্ৰও থাকে। তাৰে কিছুমান সমাদৰৰ কাৰণে আৰু কিছুমান অনাদৰৰ কাৰণে। ২১ এতেকে কোনোৱে যদি এইবোৰৰ পৰা নিজকে শুচি কৰি ৰাখে তেন্তে তেওঁ সমাদৰৰ পাত্ৰ, পবিত্ৰীকৃত, প্ৰভুৰ কাৰ্যৰ বাবে উপযোগী আৰু সকলো সৎকৰ্মৰ বাবে প্ৰস্তুত থাকিব।

২২ কিন্তু তুমি যৌৱন কালৰ অভিলাষৰ §পৰা পলোৱা আৰু ধাৰ্মিকতা, বিশ্বাস, প্ৰেম, শান্তি আৰু নিৰ্মল মনেৰে প্ৰভুলৈ প্ৰাৰ্থনা কৰা লোক সকলৰ সৈতে এক হৈ সেইবোৰক অনুসৰণ কৰা। ২৩ কিন্তু মৃঢ় আৰু অশিশু বাদ-বিচাৰবোৰ অস্বীকাৰ কৰা, কিয়নো এইবোৰ বিষয়ে বিৰোধৰ জন্ম দিয়ে বুলি জানা।

২৪ প্ৰভুৰ দাসে বিৰোধ কৰিব নালাগে কিন্তু সকলোকে মৃদুশীল, শিক্ষা দিয়াত নিপুণ আৰু অপকাৰত সহনীয় হৈ, ২৫ বিৰোধ কৰাৰোৰক মৃদুভাৱে শিক্ষা দিব লাগে। তেতিয়া সেইটো সত্যৰ তত্ব জ্ঞানৰ অৰ্থে ঈশ্বৰে তেওঁলোকক মন-পালটনৰ বৰ দিব ২৬ আৰু চয়তানৰ ইচ্ছা সাধনৰ অৰ্থে তাৰ ফান্দত বন্দী হৈ থাকিলেও তেওঁলোকে চেতনা পাব।

৩ অধ্যায়

শেষকালত হবলগীয়া ভ্ৰষ্টতাৰ বিষয়ে চেতনা-বাক্য

১ কিন্তু ইয়াকে জানিবা যে, শেষ কালত ভয়ঙ্কৰ সময় উপস্থিত হব। ২ কিয়নো সেই কালত মানুহবোৰ নিজকে নিজে পৰীতি কৰোঁতা, ধন-লুভীয়া, দৰ্পী, অহংকাৰী, নিন্দক, পিতৃ-মাতৃৰ প্ৰতি অবাধ্য, অকৃতজ্ঞ, অপবিত্ৰ, ৩ স্নেহহীন, বুজনি নমনা,

§§২:১২ মথি ১০:৩২, ৩৩ ; মাৰ্ক ৮:৫৮।

*২:১৩ গণ ২৩:১৯ ; তীত ১:২

†২:১৫ মথি ১৩:৫২ ; লূক ১২:৪২

‡২:১৯ গণ ১৬:৫ ; নহু ১:৭ ; যো ১০:১৪।

¶২:১৯ গণ ১৬:২১ ; যি ৫২:১১।

§২:২২ ১ পি ২:১১।

অপবাদক, হিন্দ্রিয় দমন নকৰা, উগ্ৰ, সাধুক যিগাওঁতা, ৪ বিশ্বাসঘাতক, আঁকোবগোজ, মদগৰী, ঈশ্বৰ প্ৰিয়তকৈ বৰং সুখ প্ৰিয় হব।

৫ তেওঁলোকে ধাৰ্মিকতাৰ আকাৰ ধাৰণ কৰিব, কিন্তু তাৰ শক্তি অস্বীকাৰ কৰিব। এনে লোক সকলৰ পৰা তুমি আতৰি থাকিব। ৬ কিয়নো তেওঁলোকৰ কিছুমান মানুহে, ছলেৰে পৰৰ ঘৰত সোমাই, নিব্বুদ্ধি তিৰোতা সকলক মোহিত কৰি বন্দীৰ তুল্য কৰিলে আৰু পাপত ভাৰাক্ৰান্ত কৰি নানাবিধ অভিলাষেৰে চালিত কৰিলে। ৭ এই তিৰোতা সকলে সদায় নতুন শিক্ষা পাবলৈ চেষ্টা কৰে, কিন্তু সত্যৰ তত্ব জ্ঞান পাবলৈ হলে কেতিয়াও সমৰ্থ নহয়।

৮ যেনেকৈ যান্নি আৰু যামবিৰয়ে মোচিৰ বিৰোধীতা কৰিছিল, **তেনেকৈ এই মিছা শিক্ষক সকলেও সত্যতাৰ প্ৰতিৰোধ কৰিছিল। তেখেত সকল মন ভৰ্তি আৰু বিশ্বাসৰ সম্বন্ধে অপ্ৰমাণিক। ৯ কিন্তু তেখেত সকলে অধিক আগবাঢ়ি নোৱাৰিব, কিয়নো সেই দুজনৰ দৰে, তেখেত সকলৰো মূৰ্তা ††সকলোৰে আগত প্ৰকাশিত হব।

১০ কিন্তু তুমি মোৰ শিক্ষা, আচাৰ-ব্যৱহাৰ, অভিপ্ৰায়, বিশ্বাস, চিৰসহিষ্ণুতা, প্ৰেম, ধৈৰ্য, ১১ তাড়না আৰু দুখভোগ, সেই সকলোৰে অনুগামী হলা আৰু আন্তিয়খিয়া, ইকনিয়, আৰু লুস্ত্ৰাত মেলি কি ঘটনা ঘটিছিল, তাকো জানা মই এনে ধৰণৰ তাড়না সহন কৰিছোঁ যে, সেইবোৰ তাড়নাৰ পৰাও মোক ঈশ্বৰে উদ্ধাৰ কৰিলে ††১২ আৰু যি সকলে বাস্তবিকতে খ্ৰীষ্ট যীচুত ভক্তিভাবে জীৱন ধাৰণ কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰে, এনে লোক সকলে তাড়না পাব। ††১৩ কিন্তু দুষ্ট আৰু প্ৰবঞ্চক সকলে আন লোকক বিপথে লৈ যোৱাত আৰু নিজেও ভ্ৰান্ত হৈ অধিকৰূপে মন্দ হৈ যাব।

১৪ কিন্তু তুমি যি যি শিকিলা আৰু দৃঢ়তাৰে যি বিশ্বাস পালা, সেই শিক্ষাতে স্থিৰ থাকা, কিয়নো কোন ব্যক্তিৰ পৰা সেই শিক্ষা পালা, তাক তুমি জানা। ১৫ আৰু যি পবিত্ৰ বিধান শাস্ত্ৰৰই খ্ৰীষ্ট যীচুৰ সম্বন্ধীয় বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই পৰিত্ৰাণৰ অৰ্থে তোমাক জ্ঞানী কৰিব পাৰে, তাকো তুমি শিশু কালৰে পৰা জানা।

১৬ সকলো ধৰ্মশাস্ত্ৰৰ ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা নিশ্বাসিত (অনুপ্ৰাণিত হোৱা) আৰু শিক্ষাৰ বাবে, অনুযোগৰ বাবে, শুধৰণিৰ বাবে আৰু ধাৰ্মিকতা সম্বন্ধীয় শিক্ষাত লাভজনক §§: ১৭ যাতে ঈশ্বৰৰ মানুহ সিদ্ধ আৰু সকলো সৎকৰ্মৰ কাৰণে সুসজ্জিত হব পাৰে।

৪ অধ্যায়

বৃদ্ধ বন্দীয়াৰ পৌলৰ শেষ কথা

৪ ১ মই ঈশ্বৰৰ আৰু খ্ৰীষ্ট যীচুৰ দৃষ্টিত, যিজন জীৱিত আৰু মৃত লোকৰ ভাৰী বিচাৰকৰ্তা, *তেওঁৰ আবিৰ্ভাৱ আৰু ৰাজ্যৰ শপত দি, মই তোমাক এই দৃঢ় আজ্ঞা দিওঁ - ২ তুমি বাক্য ঘোষণা কৰা; সময়ত আৰু অসময়তো উৎসাহী হোৱা; সম্পূৰ্ণ চিৰসহিষ্ণুতা আৰু উপদেশেৰে অনুযোগ কৰা, ডবিওৱা আৰু উদগোৱা।

৩ কিয়নো লোক সমূহে নিৰাময় শিক্ষা সহিব নিবিচৰা, এনে সময় আহিব। তেতিয়া তেখেত সকলৰ খজুওৱা কাণে শুনিব বিচৰা শিক্ষা শুনিবলৈ, নিজ নিজ অভিলাষ অনুসাৰে নিজৰ চৌপাশে দ'মে দ'মে শিক্ষক কৰি ল'ব। ৪ তেনেকুৱা লোকবোৰে সত্যৰ পৰা কাণ ঘূৰাই, পৌৰাণিক কথাবোৰ মনোযোগ দিব। ৫ কিন্তু তুমি, সকলো বিষয়তে চেতনায়ুক্ত হৈ থাকা, ক্লেশ সহন কৰা, শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰকৰ কাৰ্য কৰা, তোমাৰ পৰিচৰ্যা কৰ্ম সম্পূৰ্ণ কৰা।

৬ কিয়নো সম্প্ৰতি মই নৈবেদ্য স্বৰূপে ঢলা হৈছোঁ, আৰু মোৰ প্ৰাণ-নৌকা মেলিবৰ সময় উপস্থিত হৈছে। ৭ মই সেই উত্তম যুদ্ধত প্ৰাণপণ কৰিলো, নিৰূপিত পথৰ শেষলৈকে দৌৰিলোঁ, †বিশ্বাস ৰাখিলোঁ। ৮ মোৰ বাবে যি ধাৰ্মিকতাৰূপ কিৰীটি সাঁচি ৰখা হৈছে, †সেই কিৰীটি ধাৰ্মিক বিচাৰকৰ্তা প্ৰভুৰ দ্বাৰা সেইদিনা মোক দিয়া হব; আৰু অকল মোকে নহয়, কিন্তু তেওঁৰ আবিৰ্ভাৱক প্ৰেম কৰা সকলোকে দিব।

৯ মোৰ ওচৰলৈ সোনকালে আহিবলৈ তুমি যত্ন কৰা; ১০ কিয়নো দীমাই এই বৰ্তমান সংসাৰৰ প্ৰেমত পৰি, †মোক ত্যাগ কৰি থিচলনীকীলৈ গ'ল; ক্বীক্লেস্ত গালাতীয়ালৈ আৰু তীত দালমাতিয়ালৈ গ'ল।

**৩:৮ যা ৭:২২

††৩:৯ যা ৮:১৮,১৯; ৯:১১

‡‡৩:১১ গীত ৩৪:১৯

‡‡‡৩:১২ মথি ১০:১৬-২২; যো ১৫:২০

§§৩:১৬ ৰো ১৫:৪

*৪:১ মথি ২৫:৩১; যো ৫:২২-২৯

†৪:৭ পাঁ ২০:২৪; ১ কৰি ৯:২৪-২৭

‡৪:৮ প্ৰ ২:১০;

‡‡৪:১০ ১ যো ২:১৫

^{১১} এক মাত্ৰ লুকহে মোৰ লগত আছে। তুমি মাৰ্কক লগত লৈ আহিবা; কিয়নো পৰিচৰ্যা কৰ্মত তেওঁ মোৰ বাবে উপকাৰী।
^{১২} তুখিকক ইফিচলৈ পঠালো। ^{১৩} তেৱাৰা নগৰত মই যি বৰ চোলাটো কাৰ্পৰ হাতত এৰি আহিলো, তুমি আহোতে সেই চোলাটো
আৰু পুস্তকবোৰ, বিশেষকৈ ছালত লেখা পুস্তক আৰু সামগ্ৰীবোৰ লৈ আহিবা।

^{১৪} আলেকজেণ্ডাৰ কঁহাৰে মোৰ অপকাৰ কৰিলে; তেওঁৰ কৰ্ম অনুসাৰে প্ৰভুৱে তেওঁক প্ৰতিফল দিব। ^{১৫} তেওঁলৈ তুমিও
সাৱধান হবা; কিয়নো তেওঁ অতিশয়ৰূপে আমাৰ বাক্যৰ প্ৰতিৰোধ কৰিছিল। ^{১৬} মই প্ৰথমবাৰ নিজৰ পক্ষে উত্তৰ দিয়াৰ
সময়ত, কোনেও মোৰ ফলীয়া হৈ উপস্থিত নহল; সকলোৱে মোক ত্যাগ কৰিলে; এয়ে তেওঁলোকলৈ গনিত নহওক।

^{১৭} কিন্তু মোৰ দ্বাৰাই যেন ঘোষণা কাৰ্য সিদ্ধ হয় আৰু সকলো অনা-ইহুদী লোকে যেন শুনিবলৈ পায়, এই কাৰণে প্ৰভুৱে
মোৰ ওচৰত থিয় হৈ ঈমোক বলৱান কৰিলে; তাতে মই সিংহৰ মুখৰ পৰা উদ্ধাৰ পালোঁ। ^{**১৮} প্ৰভুৱে মোক সকলো দুৰ্ভৰ্মৰ
পৰা উদ্ধাৰ কৰিব †† আৰু তেওঁৰ স্বৰ্গীয় ৰাজ্যৰ অৰ্থে ৰক্ষা কৰিব; তেওঁৰ মহিমা চিৰকাল হওক। আমেন।

^{১৯} তুমি প্ৰিষ্কা, আক্কিলাক আৰু অনীচিমৰ ঘৰ লোক সকলক মঙ্গলবাদ দিবা। ^{২০} ই-ৰাস্তাচ কৰিছত থাকিল, কিন্তু ত্ৰফিম
নৰিয়া পৰাত মই তেওঁক মিলীতত থৈ আহিলো। ^{২১} তুমি জাৰ-কালিৰ আগেয়ে আহিবলৈ যত্ন কৰিবা। উবুল, পূদন্ত, লীন,
ক্লেদিয়া ভনী আৰু সকলো ভাইয়ে তোমাক মঙ্গলবাদ কৰিছে।

^{২২} প্ৰভু তোমাৰ আত্মাৰ লগত থাকক। তোমালোকৰ লগত অনুগ্ৰহ থাকক। আমেন।

§৪:১৭ মথি ১০:১৮-২০; পী ২৩:১১

**৪:১৭ ২ পি ২:৯

††৪:১৮ গীত ১২১:৭

Titus

তীত

মঙ্গলাচৰণ; মণ্ডলী শাসন সমবন্ধীয় কথা

১ ঈশ্বৰৰ দাস আৰু যীচু খ্ৰীষ্টৰ নিযুক্ত পাঁচনি পৌল, ঈশ্বৰৰ মনোনীত লোকৰ বিশ্বাস সুদৃঢ় কৰিবলৈ আৰু ঐশ্বৰিক আচৰণৰে সত্যৰ জ্ঞান প্ৰতিষ্ঠা কৰিবলৈ মই সহায় কৰোঁ। ২ সেই অনন্ত জীৱনৰ আশাত আমাৰ সেই বিশ্বাস আৰু জ্ঞান লাভ হয়। অনাদি কালৰ পূৰ্বেই মিছা নোকোৱা ঈশ্বৰে এই জীৱন দিয়াৰ প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল। ৩ ঈশ্বৰে তেওঁৰ বাক্য ঠিক ঠিক সময়ত প্ৰচাৰৰ দ্বাৰাই প্ৰকাশ কৰিলে। ঈশ্বৰে সেই কাৰ্যৰ ভাৰ মোৰ হাতত তুলি দিলে। আমাৰ ত্ৰাণকৰ্তা ঈশ্বৰৰ আজ্ঞা অনুসাৰে মই সেই বাক্য প্ৰচাৰ কৰোঁ।

৪ সাধৰণ বিশ্বাসৰ দৰে যথার্থ পুত্ৰ তীতৰ সমীপলৈ। পিতৃ ঈশ্বৰ আৰু আমাৰ ত্ৰাণকৰ্তা খ্ৰীষ্ট যীচুৰ পৰা অনুগ্ৰহ, দয়া আৰু শান্তি তোমালৈ হওঁক।

৫ অসম্পূৰ্ণ কাৰ্য্যবোৰ সম্পূৰ্ণ কৰিবলৈ আৰু মোৰ আদেশ অনুসাৰে নগৰে নগৰে পৰিচাৰকক নিযুক্ত কৰিবলৈকো, ক্ৰীতি দ্বীপত মই তোমাক থৈ আহিলো।

৬ যি জন নিৰ্দোষী, এগৰাকী মহিলাৰ স্বামী, যি জনৰ সন্তানসকল বিশ্বাসী আৰু দুষ্ট বা অবাধ্য বুলি পৰিচিত নহয়, তেনে ব্যক্তি পৰিচাৰকৰূপে গণ্য হব। ৭ ঈশ্বৰৰ লোকসকলক পৰিচালিত কৰা লোক ঈশ্বৰৰ ঘৰগিৰীৰদৰে। সেয়ে, সেই ব্যক্তিৰ সুনাম থকাটো প্ৰয়োজন। তেওঁ অহঙ্কাৰী, অলপতে কেৰাষী, মদপী, প্ৰহাৰক আৰু কুচ্ছিত, লাভ বিচৰা হব নালাগে।

৮ কিন্তু অতিথি সেৱক, সাধুক নহে কৰোঁতা, বিবেচক, নয়ায় কৰোঁতা, পবিত্ৰ আৰু আত্মসংযমী হ'ব লাগে। ৯ আৰু নিৰাময় শিক্ষাত আশ্বাস দিবলৈ আৰু আপত্তি দৰ্শোৱা সকলক অনুযোগ কৰিবলৈ সমৰ্থ হ'বৰ কাৰণে, উপদেশৰ অনুৰূপ বিশ্বাসযোগ্য বাক্যত আসক্ত হব লাগে।

১০ কিয়নো বিশেষকৈ চুন্নু হোৱা লোকসকলৰ মাজত অনর্থক বাক্য কওঁতা, শৃংখলাহীনতা, ভাঙনা কৰোঁতা আৰু অনেক অবাধ্য লোক আছে। ১১ তেওঁলোকৰ মুখ বন্ধ কৰা আৱশ্যক; তেওঁলোক এনেকুৱা মানুহ যে, কুচ্ছিত লাভৰ কাৰণে তেওঁলোকে অনুচিত শিক্ষা দি কোনো কোনো পৰিয়ালৰ সকলোকে বিনষ্ট কৰে।

১২ তেওঁলোকৰ এজন স্বদেশীয় ভাববাদীয়ে কৈছে, যে “ক্ৰীতিৰ মানুহবোৰ মিছলীয়া, বেয়া, হিংসুক জন্তু আৰু এলেছৱা ভাতভাৰী।” ১৩ এই সাক্ষ্য সঁচা। তেওঁলোক যেন বিশ্বাসত নিৰাময় হয়, এই কাৰণে তুমি তেওঁলোকক কঠোৰ অনুযোগ কৰা।

১৪ আৰু যিহুদীয়া আখ্যানলৈ আৰু সত্যৰ পৰা বিমুখ হোৱা মানুহবোৰৰ আদেশলৈ মন দি সময়ৰ অপব্যৱহাৰ নকৰিবা।

১৫ গুচিসকলৰ বাবে সকলোৱেই গুচি; কিন্তু কলুষিতবোৰলৈ আৰু বিশ্বাস নকৰাসকললৈ একোৱেই গুচি নহয়। বৰং তেওঁলোকৰ মন আৰু বিবেক, এই উভয়ে কলুষিত। ১৬ ঈশ্বৰক জানো বুলি তেওঁলোকে মুখেৰে স্বীকাৰ কৰে, কিন্তু কাৰ্য্যত তাক অস্বীকাৰ কৰে। ১৭ তেওঁলোক যিগলগীয়া, আজ্ঞা নমনা আৰু সকলো সৎকৰ্মৰ বাবে অনুযোগী।

মণ্ডলীভুক্ত নানা লোকক দিব লগীয়া শিক্ষাৰ বৃত্তান্ত

১ কিন্তু তুমি নিৰাময় শিক্ষাৰ উপযুক্ত কথা কোৱা। ২ পৰিচাৰকসকল যেন পৰিমিত ভোগী, ধীৰ, বিবেচক, বিশ্বাসত গভীৰ, প্ৰেমত আৰু ধৈৰ্য্যত নিৰাময় হয়।

৩ সেইদৰে পৰিচাৰীকাসকলেও যেন পবিত্ৰ লোকসকলৰদৰে আচাৰ-ব্যৱহাৰ দেখুৱায় আৰু অপবাদিকা বা বহু দ্বাৰাফাৰসৰ আসক্ত নহৈ, যেন উত্তম শিক্ষা দিওঁতা হয়; ৪ ইয়াৰ দ্বাৰা তেওঁলোকে যেন যুৱতীসকলক তেওঁলোকৰ চিন্তাধাৰাত সুস্থিৰ হবলৈ, পতি-পিতৃ আৰু সন্তান-পিতৃ হবলৈ উৎসাহিত কৰে, বিবেচক হবলৈ, ৫ নিৰ্দোষী, ঘৰ-ধৰোতা, সু-স্বভাবী, আৰু নিজ নিজ স্বামীৰ বশীভূতা হবলৈ শিকাই বুজাই সুবুদ্ধি কৰি তোলে, এনে শিক্ষাৰ দিয়া যাতে ঈশ্বৰৰ বাক্য নিন্দিত নহয়।

৬ সেইদৰে যুৱকসকলকো সুবোধ হবলৈ উদগোৱা। ৭ নিজে সকলো বিষয়তে সৎ কৰ্ম্মৰ আৰ্হি হৈ, শিক্ষা দিওঁতে শুদ্ধতা, ধীৰতা আৰু অনিন্দনীয় নিৰাময় বাক্য প্ৰকাশ কৰা; ৮ তেতিয়া বিৰোধী মানুহে আমাৰ বিষয়ে কোনো কু-কথা কবলৈ নোপোৱাত, লাজ পাব।

††:২ ১ যো ৫:৯-১১

¶¶:১:৬ ১ তী ৩: ২-৯

§§:১:৬ যিহি ৩৩: ৩০-৩২; মথি ১৫:৮; ২ তী ৩:৫; ১ যো ৪:২০

৯ দাসসকলে সকলো বিষয়ত তেওঁলোকৰ প্ৰভু সকলৰ আজ্ঞাধীন হব লাগে। তেওঁলোকৰ প্ৰতি সন্তোষ-দায়ক হব লাগে কিন্তু উত্তৰা-উত্তৰি নকৰি। ১০ আৰু হাত লৰ নহৈ, বৰং সকলোতে উত্তম বিশ্ৰবন্ততা দেখুৱাবলৈ তেওঁলোকক উদগোৱা যাতে আমাৰ ত্ৰাণকৰ্তা ঈশ্বৰৰ শিক্ষাই সকলো বিষয়তে তেওঁলোকক ভূষিত কৰে।*

১১ কিয়নো সকলো মানুহলৈ পৰিত্ৰাণ অনা ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহ প্ৰকাশিত হ'ল; ১২ আৰু আমি ভক্তি লক্ষণ আৰু সাংসাৰিক অভিলাষ অস্বীকাৰ কৰি, গস্ত্ৰী, ধাৰ্মিক আৰু ভক্তিভাবে এই বৰ্তমান সংসাৰত যেন জীৱন যাপন কৰোঁ, সেই অনুগ্ৰহে এনে শিক্ষা আমাক দিছে। ১৩ এতিয়া আমি পৰম ধন্য আশা সিদ্ধিৰ অৰ্থে মহান ঈশ্বৰ আৰু আমাৰ ত্ৰাণকৰ্তা যীচু খ্ৰীষ্টৰ প্ৰভাৱৰ আবিৰ্ভাবলৈ যেন অপেক্ষা কৰি থাকোঁ।

১৪ আমাক সকলো অধৰ্মৰ পৰা মুক্ত আৰু শুচি কৰিবলৈ যীচুৱে নিজকে উৎসৰ্গ কৰিলে, যাতে আমি মূল্যৱান ব্যক্তিসকলৰদৰে সকলো সৎকৰ্মত উদ্যোগী হওঁ। ১৫ তুমি এইবোৰ কথা কৈ সম্পূৰ্ণ ক্ষমতাৰে উদগোৱা আৰু অনুযোগ কৰা; তোমাক হেয়জ্ঞান কৰিবলৈ কাকো নিদিবা।

১৬ তুমি তেখেতসকলক সোঁৱৰাবা; তেখেতসকলে যেন আধিপত্য আৰু ক্ষমতা পোৱা লোকসকলৰ বশীভূত হৈ তেওঁলোকৰ আজ্ঞা পালন কৰে, সকলো সৎকৰ্মত যুগুত হয় থাকে। ১৭ আৰু কোনো ব্যক্তিক নিন্দা নকৰি, নিবিৰ্বেৰোখী আৰু ক্ষান্ত স্বভাবী হৈ সকলো মানুহৰ প্ৰতি মৃদুভাৱ প্ৰকাশ কৰক।

১৮ কিয়নো পূৰ্বে আমিও নিৰ্বেৰাধ, আজ্ঞা নমনা, ভ্ৰান্ত, নানা বিধ অভিলাষ আৰু সুখভোগৰ দাস্য-কৰ্ম কৰা, হিংসা আৰু অসুয়তাৰ কাল নিওৱা, ঘৃণনীয় আৰু পৰস্পৰে ঘৃণাকাৰী আছিলোঁ।

১৯ কিন্তু যেতিয়া আমাৰ ত্ৰাণকৰ্তা ঈশ্বৰৰ মধুৰ স্বভাৱ আৰু মনুষ্য জাতিলৈ প্ৰেম প্ৰকাশিত হল, ২০ তেতিয়া আমি কৰা ধৰ্ম-কৰ্মৰ কাৰণে নহয়, কিন্তু তেওঁ নিজ দয়া অনুসাৰে নতুন জন্মৰ ানান আৰু পবিত্ৰ আত্মাই নতুন কৰাৰ দ্বাৰাই আমাৰ পৰিত্ৰাণ কৰিলে।

২১ তাৰ কাৰণে সেই আত্মা আমাৰ ত্ৰাণকৰ্তা যীচু খ্ৰীষ্টৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰৰ আমাৰ ওপৰত বাহুল্যৰূপে বাকি দিলে, ২২ যাতে তেওঁৰ অনুগ্ৰহত আমি ধাৰ্মিক বুলি গণিত হৈ, অনন্ত জীৱণৰ আশা অনুসাৰে উত্তৰাধিকাৰী হ'ব পাৰোঁ।

২৩ এই কথা বিশ্বাসযোগ্য ঈশ্বৰত বিশ্বাস কৰা সকলে যাতে তেওঁলোকৰ সন্মুখত থকা সৎকৰ্মত লাগি থাকিবলৈ চিন্তা কৰে, তাৰ কাৰণে তোমাক এই আজ্ঞা মই দিছোঁ এইবোৰ কথা সকলো লোকৰ পক্ষে উত্তম আৰু লাভজনক।

২৪ কিন্তু মুঢ় বাদ-বিচাৰ, বংশাৱলী, বিবাদ আৰু বিধানৰ বিষয়ে বাগযুদ্ধ, এই সকলোৰে পৰা তুমি পৃথকে থাকিবা; কিয়নো সেইবোৰ অনুপকাৰী আৰু অনৰ্থক। ২৫ দলভেদী মানুহক দুই এবাৰ চেতনা দিয়াৰ পাছত তেনেলোকক অগ্ৰাহ্য কৰা; ২৬ তেনে মানুহ যে বিপথগামী আৰু নিজ প্ৰমাণত দোষী হৈ পাপ কৰে, তাক তুমি জানা।

শেষ-আদেশ আৰু মঙ্গলবাদ

২৭ মই তোমাৰ তালৈ আৰ্টিমা বা তুখিক পঠালোঁ, নীকপলিত মোৰ তালৈ বেগাই আহিবলৈ তুমি যত্ন কৰা; কিয়নো মই সেই ঠাইতে জাৰ-কালি কটাবলৈ স্থিৰ কৰিলোঁ। ২৮ পণ্ডিত চিনাক আৰু আপল্লকো অতি যত্নেৰে পঠাবা যাতে তেওঁলোকৰ একোৰে অভাৱ নহয়।

২৯ আমাৰ মানুহবোৰ যেন নিষ্ফল নহয়, তাৰ কাৰণে প্ৰয়োজনীয় অভাব দূৰ কৰিবলৈ সৎকৰ্মত লাগি থাকিবলৈ শিকক।

৩০ মোৰ লগত থকা সকলোৱে তোমাক মঙ্গলবাদ কৰিছে। বিশ্বাসত থাকি আমাক প্ৰীতি কৰা সকলক মঙ্গলবাদ দিবা। তোমালোক সকলোৰে লগত অনুগ্ৰহ থাকক। আমেন.....

*২:১০ মথি ৫:১৬; ফিলি ২:১৫; ১ পি ২:৯

†৩:৫ যো ৩:৩,৫

‡৩:৭ ১ পি ১:৩-৫

Philemon

ফিলীমন

ফিলীমনৰ দাস ওনীচিমক পেৰমেৰে গ্ৰহন কৰিবলৈ নিবেদন

১ আমাৰ পিয়ৰু ভাই আৰু সহকৰ্মী ফিলীমনৰ প্ৰতি, বন্দীয়াৰ পৌল আৰু আমাৰ ভাই তীমথিয়; ২ আৰু আমাৰ ভনী আপ্লিয়া, সহসেনা আৰ্থপ্ল আৰু তোমাৰ ঘৰত গোট খোৱা মণ্ডলীৰ প্ৰতি, ৩ আমাৰ পিতৃ ঈশ্বৰ আৰু প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ পৰা অনুগ্ৰহ আৰু শান্তি কামনা কৰিলো।

৪ মোৰ প্ৰাৰ্থনাত মই তোমাৰ নাম উল্লেখ কৰি, সদায় মোৰ ঈশ্বৰৰ ধন্যবাদ দিওঁ, ৫ প্ৰভু যীচুৰ প্ৰতি তোমাৰ বিশ্বাস আৰু ঈশ্বৰৰ সকলো পবিত্ৰ লোকৰ প্ৰতি থকা তোমাৰ প্ৰেমৰ কথা শুনিবলৈ পালো। ৬ তোমাৰ বিশ্বাসৰ সহভাগিতা যেন আমাৰ লগত থকা সকলো উত্তম বিষয়ৰ জ্ঞানত খ্ৰীষ্টৰ অৰ্থে কাৰ্যসাধক হয়, এনে প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ। ৭ হে ভাই, তোমাৰ প্ৰেমত মই অতি আনন্দ আৰু সান্ত্বনা পালো, কিয়নো তোমাৰ দ্বাৰা ঈশ্বৰৰ পবিত্ৰ লোক সকলৰ হৃদয় পুনৰাই সজীৱ কৰা হ'ল।

৮ গতিকে যি উচিত সেইটো কৰিবৰ বাবে তোমাক আজ্ঞা দিবলৈ যীচু খ্ৰীষ্টত মোৰ সাহস আছে, ৯ তথাপি মই তোমাক, তোমাৰ প্ৰেমৰ কাৰণে ইয়াৰ পৰিৱৰ্তে অনুৰোধ কৰো। মই পৌল, বৃদ্ধ হৈছো আৰু এতিয়া খ্ৰীষ্ট যীচুৰ কাৰণে মই বন্দী।

১০ মোৰ বন্দী অৱস্থাত জন্ম দিয়া মোৰ পুত্ৰ ওনীচিমৰ প্ৰসংগত মই তোমাক অনুৰোধ কৰো। ১১ তেওঁ আগেয়ে তোমাৰ অনুপকাৰী আছিল কিন্তু এতিয়া তোমাৰ আৰু মোৰ বাবেও উপকাৰী হ'ল। ১২ যি জন মোৰ প্ৰাণৰ পিয়ৰু, তেওঁকেই মই তোমাৰ ওচৰলৈ উভতাই পঠালোঁ। ১৩ শুভবাৰ্তাৰ কাৰণে হোৱা মোৰ বন্ধনত, তোমাৰ সলনি তেওঁ যেন মোৰ পৰিচৰ্যা কৰে, এই কাৰণে মই তেওঁক লগত ৰাখিব খুজিছিলোঁ।

১৪ কিন্তু তোমাৰ অনুমতি অবিহনে মই একো কৰিবলৈ আৱশ্যক নেদেখিলো, সেয়েহে তোমাৰ সৎ গুণ উপায়ন্তৰ হৈ কৰা নহওঁক, কিন্তু স্ব-ইচ্ছাৰে হওঁক। ১৫ সম্ভৱত: তেওঁক সদাকাল পাবৰ বাবে, তোমাৰ পৰা কিছু সময়ৰ কাৰণে পৃথক কৰা হৈছিল। ১৬ এজন দাসৰ দৰে নহয় কিন্তু দাসতকৈ শ্ৰেষ্ঠ, বিশেষকৈ মোৰ বাবে এজন পিয়ৰু ভাইৰ দৰে, মাংস আৰু প্ৰভু উভয়তে তোমালৈ অধিক পিয়ৰু।

১৭ যদি তুমি মোক সহভাগী বুলি গণ্য কৰা তেন্তে মোৰ তুল্য বুলি তেওঁক গ্ৰহণ কৰিবা। ১৮ আৰু তেওঁ যদি তোমাক কিবা অনয়ায় কৰিলে বা ধৰুৱা হৈছে, তেন্তে তাক মোৰ বুলিয়েই গণনা কৰিবা। ১৯ মই পৌল, নিজ মনৰ সৈতে নিজ হাতে লিখিলো, মই পৰিশোধ কৰিম। তোমাৰ জীৱনৰ কাৰণে তুমি যে মোৰ ওচৰত ঋণী, সেই বিষয়ে মই নকওঁ। ২০ হয় ভাই, প্ৰভুত মোক আনন্দিত হবলৈ দিয়া আৰু খ্ৰীষ্টত মোৰ প্ৰাণ পুনৰ সতেজ কৰা।

২১ তোমাৰ আনুগত্যত আত্মবিশ্বাস আছে, সেয়েহে মই তোমালৈ লিখিলো, তুমি মই কোৱাতকৈও অধিক কৰিবা বুলি জানিছোঁ। ২২ কিন্তু সেই একে সময়তে, মোলৈ এটা থকা ঠাই যুগুত কৰি ৰাখিবা; মই আশা কৰো তোমালোকৰ প্ৰাৰ্থনাৰ দ্বাৰাই মই তোমালোকৰ ওচৰলৈ আহিবলৈ অনুমতি পালো।

২৩ খ্ৰীষ্ট যীচুৰ সম্বন্ধে মোৰ লগৰ বন্দীয়াৰ ইপাফ্ৰাই তোমাক মঙ্গলবাদ কৰিছে; ২৪ আৰু মাৰ্ক, আৰিষ্টাৰ্ছ, দীমা আৰু লুক, মোৰ এই সহকাৰী সকলেও মঙ্গলবাদ কৰিছে।

২৫ আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ অনুগ্ৰহ তোমালোকৰ আত্মাৰ লগত থাকক। আমেন।

Hebrews

ইব্ৰী

১ অধ্যায়

যীচু স্বৰ্গদূত সকলতকৈ মহান

১ পূৰ্বকালত ঈশ্বৰে ভাৱবাদী সকলৰ মাধ্যমেদি বহু বাৰ নানাভাৱে আমাৰ পূৰ্বপুৰুষ সকলৰ সৈতে কথা পাতিছিল।
 ২ কিন্তু এতিয়া এই শেষৰ দিনবোৰত ঈশ্বৰে তেওঁৰ পুত্ৰৰ দ্বাৰাই আমাৰ লগত কথা ক'লে; ঈশ্বৰে সেই পুত্ৰকেই সকলোৰে উত্তৰাধিকাৰী হবলৈ নিযুক্ত কৰিলে আৰু তেওঁৰ যোগেদি বিশ্ব-ব্ৰহ্মাণ্ড খনো সৃষ্টি কৰিলে।^৩ সেই পুত্ৰ ঈশ্বৰৰ প্ৰতাপৰ পোহৰ; ঈশ্বৰৰ সকলো গুণৰ পূৰ্ণ প্ৰতিবিম্ব; পুত্ৰই ঈশ্বৰৰ পৰাক্ৰম বাক্যৰ দ্বাৰাই সকলো ধৰি ৰাখিছে। সেই পুত্ৰই সকলো মানুহক পাপৰ পৰা গুচি কৰিলে আৰু তাৰ পাছত স্বৰ্গত ঈশ্বৰৰ মহিমাৰ সোঁহাতে বহিল।

৪ ঈশ্বৰে তেওঁৰ পুত্ৰক যি নাম দিলে, সেই নাম যেনেকৈ স্বৰ্গদূত সকলৰ নামতকৈ অধিক উত্তম, তেনেকৈ তেওঁ স্বৰ্গদূত সকলৰ তুলনাত অনেক মহান হৈ উঠিল।

৫ কাৰণ, ঈশ্বৰে কেতিয়াবা সেই স্বৰ্গদূত সকলৰ মাজত কোনো এজনক কৈছিল নেকি যে,
 “তুমি মোৰ পুত্ৰ; আজি মই তোমাৰ পিতৃ হ'লো?” §

আকৌ, তেওঁ কেতিয়াবা তেওঁলোকক কৈছিল নেকি যে,

“মই তেওঁৰ পিতৃ আৰু তেওঁ মোৰ পুত্ৰ হ'ব?” **

৬ পুণৰ, ঈশ্বৰে যেতিয়া সেই প্ৰথম জন্মা জনক জগতলৈ আনিলে, তেতিয়া তেওঁ ক'লে,
 “ঈশ্বৰৰ সমস্ত দূত সকলে তেওঁৰ আৰাধনা কৰক।”

৭ স্বৰ্গদূত সকলৰ বিষয়ে ঈশ্বৰে কৈছে,
 “তেওঁ নিজৰ দূত সকলক বায়ুৰূপে আৰু নিজৰ
 সেরক সকলক অগ্নিশিখাৰূপে তৈয়াৰ কৰে।” ††

৮ কিন্তু পুত্ৰৰ বিষয়ে ঈশ্বৰে ক'লে,
 “হে ঈশ্বৰ, তোমাৰ সিংহাসন সদাকাল স্থায়ী,
 তোমাৰ ৰাজ্যৰ শাসন, ন্যায়ৰ শাসন।

৯ তুমি ধাৰ্মিকতাক প্ৰেম কৰিলা আৰু দুষ্টতাক ঘিণ কৰিলা; এই কাৰণে ঈশ্বৰে, তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাৰ সঙ্গী সকলতকৈ তোমাক অধিক আনন্দৰূপ তেলেৰে অভিষেক কৰিলে।” ††

১০ “হে প্ৰভু, তুমি আদিতে পৃথিৱীৰ ভিত্তিমূল স্থাপন কৰিলা। আকাশ-মণ্ডলো তোমাৰ হাতৰ কৰ্ম।

১১ সেইবোৰ ধ্বংস হৈ যাব; কিন্তু তুমি নিত্য; সেই সকলো কাপোৰৰ দৰে পুৰণি হৈ যাব।

১২ তুমি চাদৰৰ দৰে সেইবোৰক নুৰিয়াবা, বস্ত্ৰৰ দৰে সেইবোৰ সলোৱা হ'ব, কিন্তু তুমি হ'লে সদায় একে আছা আৰু তোমাৰ বছৰবোৰৰ কেতিয়াও শেষ নহ'ব।” †††

১৩ কিন্তু ঈশ্বৰে স্বৰ্গদূত সকলৰ মাজৰ কোনো জনক কেতিয়াবা এই কথা কৈছে নে যে,

“মই তোমাৰ শতৰুবোৰক তোমাৰ ভবি-পীৰা
 নকৰোঁমানে, তুমি মোৰ সোঁহাতে বহি থাকো?” §§

১৪ সকলো স্বৰ্গদূতেই জানো সেৱাকাৰী আত্মা নহয়? মোৰ আৰাধনা কৰিবলৈ আৰু পৰিত্ৰাণৰ অধিকাৰী হ'বলৈ উদ্যত হোৱা সকলৰ পৰিচৰ্যাৰ কাৰণেই জানো তেওঁলোকক পঠোৱা হোৱা নাই?

§১:৫ গীত ২:৭

**১:৫ ২ চমুৱেল ৭:১৪

††১:৭ গীত ১০৪:৪

†††১:৯ গীত ৪৫:৬-৭

¶¶১:১২ গীত ১০২:২৫-২৭

§§১:১৩ গীত ১১০:১

২ অধ্যায়

পাপৰ উদ্ধাৰৰ বিষয়ে সতৰ্ক কৰা

১ এই কাৰণে আমি যি শুনিছো, তাত পুনৰ অধিককৈ মনোযোগ দিয়া উচিত, যাতে আমি ঘাটলৈ চাপি আহি, পুনৰ ঘাটৰ পৰা কোনো পৰ্কাৰে দূৰলৈ ভটিয়াই নাযাওঁ। ২ কিয়নো যি বাক্য স্বৰ্গদূত সকলৰ দ্বাৰাই কোৱা হৈছিল, সেই বাক্য সত্য বুলি প্ৰমাণিত হ'ল; পাপ আচৰণ কৰা আৰু ঈশ্বৰৰ আদেশ অমান্য কৰা প্ৰত্যেকেই উচিত শাস্তি পালে। ৩ তেনেহলে এনে এক মহৎ পৰিত্ৰাণ অগ্ৰাহ্য কৰিলে আমি কেনেকৈ বক্ষা পাব পাৰো? এই উদ্ধাৰৰ কথা প্ৰথমে প্ৰভুৰ দ্বাৰাই ঘোষণা কৰা হৈছিল আৰু যি সকলে শুনিলে, তেওঁলোকে আমাৰ ওচৰত সেই উদ্ধাৰৰ সত্যতা প্ৰমাণ কৰিলে। ৪ ঈশ্বৰে নানা চিন, অদ্ভুত লক্ষণ, অনেক পৰাক্ৰম-কাৰ্য্য আৰু নিজৰ ইচ্ছা অনুসাৰে পবিত্ৰ আত্মাৰ নানা বৰদানৰ দ্বাৰা এই বিষয়ে সাক্ষ্য প্ৰদান কৰিলে।

যীচুৱে পাপৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰে

৫ আমি যি ভাবী জগতৰ বিষয়ে কথা কৈছোঁ, সেই বিষয় ঈশ্বৰে স্বৰ্গদূত সকলৰ অধিনত ৰখা নাই। ৬ কিন্তু ইয়াৰ পৰিবৰ্তে, কোনো এজনে কোনো এঠাইত এই সাক্ষ্য দি কৈছে,

“মানুহনো কি, তুমি যে তেওঁক সোঁৱৰণ কৰা? অথবা মানুহৰ সন্তানেই বা কি, তুমি যে তেওঁলৈ দৃষ্টি কৰা?”

৭ তুমি স্বৰ্গদূত সকলতকৈ মানুহক অলপহে সৰু কৰিলা;
কিন্তু তুমি তেওঁকেই গৌৰৱ আৰু সন্মানৰ মুকুটেৰে
বিভূষিত কৰিলা;

৮ আৰু সকলো বস্তু তুমি তেওঁৰ ভৱিৰ তলত ৰাখিলা।” *

কিয়নো ঈশ্বৰে সকলোকে মানুহৰ অধিন কৰিলে। তেওঁৰ কৰ্তৃত্বৰ বাহিৰত তেওঁ একোৱেই নাৰাখিলে। অৱশ্যে আমি এতিয়ালৈকে সকলো তেওঁৰ অধিনত দেখা নাই। ৯ তথাপি আমি যীচুক দেখিছোঁ, যি জনক স্বৰ্গদূত সকলতকৈ অলপহে সৰু কৰা হ'ল; তেওঁ দুখভোগ কৰি মৃত্যু বৰণ কৰাৰ কাৰণে তেওঁক গৌৰৱ আৰু সন্মানৰ ৰাজমুকুট পিন্ধোৱা হ'ল। সেয়েহে, ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহত প্ৰত্যেক মানুহৰ বাবে যীচুৱে মৃত্যুৰ আস্বাদ ল'লে।

১০ সকলো ঈশ্বৰৰ কাৰণে আৰু সকলো তেওঁৰ যোগেদি হ'ল। সেইবাবে অনেক সন্তানক ঈশ্বৰে গৌৰৱৰ ভাগী কৰাৰ উদ্দেশ্যেৰে আৰু তেওঁলোকৰ পৰিত্ৰাণৰ অৰ্থে যীচুক কষ্টভোগৰ মাজেদি সিদ্ধ কৰি তোলা কাৰ্য ঈশ্বৰৰ সঠিক কাৰ্য আছিল। ১১ যি জনে পবিত্ৰ কৰে আৰু যি সকলক পবিত্ৰ কৰা হয়, সেই সকলোৱে একে জন ঈশ্বৰৰ পৰিয়ালৰ লোক। সেই কাৰণে যি জনে পবিত্ৰ কৰে সেই যীচুৱে লোক সকলক ভাই বুলি মাতিবলৈ তেওঁ লাজ নাপায়। ১২ যীচুৱে কৈছে,

“মোৰ ভাই সকলৰ আগত মই তোমাৰ নাম প্ৰচাৰ কৰিম, সভাৰ মাজত তোমাৰ গুণ কীৰ্তন কৰিম।” †

১৩ তেওঁ আকৌ কৈছে,
“মই তেওঁতহে ভাৰসা কৰিম।” ‡

তেওঁ আকৌ ইয়াকো কৈছে,
“চোৱা, এয়া মই আৰু মোৰ সন্তান সকল, ঈশ্বৰে
যি সকলক মোক দিছে।” §

১৪ ঈশ্বৰৰ সেই সকলো সন্তান তেজ আৰু মাংসৰ মানুহ। সেয়েহে যীচুৱে নিজেও সেই সন্তান সকলৰ দৰে এই উভয়ৰ ভাগী হ'ল, যাতে মৃত্যুৰ মাধ্যমেদি মৃত্যুৰ ক্ষমতা যাৰ হাতত আছে সেই চয়তানক শক্তিশীল কৰিব পাৰে, আৰু ১৫ মৃত্যুৰ ভয়ত যি সকলে গোটেই জীৱন দাসতবত কটাইছিল, তেওঁলোকক মুক্ত কৰিব পাৰে।

১৬ বাস্তৱিক এই কথা নিশ্চিত যে, যীচুৱে স্বৰ্গদূত সকলক সহায় কৰা নাই, কিন্তু তাৰ পৰিবৰ্তে অব্ৰাহামৰ বংশধৰ সকলকহে সহায় কৰিছে। ১৭ সেইবাবেই যীচু সকলো দিশৰ পৰা তেওঁৰ ভাই সকলৰ দৰে হোৱাৰ প্ৰয়োজন আছিল যাতে ঈশ্বৰৰ সাক্ষাতে

*২:৮ গীত ৮:৪-৬

†২:১২ গীত ২২:২২

‡২:১৩ যিচয়া ৮:১৭

§২:১৩ যিচয়া ৮:১৮

তেওঁ এজন দয়ালু আৰু বিশ্বস্ত মহাপুৰোহিত হব পাৰে আৰু মানুহে পাপৰ পৰা ক্ষমা পাব পাৰে।^{১৮} কিয়নো যীচুৱে নিজে পৰীক্ষা আৰু দুখভোগৰ মাজেদি গৈছিল, সেই বাবে যি সকল লোক পৰীক্ষাৰ সন্মুখীন হয় তেওঁলোকক তেওঁ সহায় কৰিব পাৰে।

৩ অধ্যায়

যীচু মোচিটকৈ মহান

১ এই কাৰণে, হে স্বৰ্গীয় আমন্তৰণৰ অংশীদাৰী পবিত্ৰ ভাই সকল, আপোনালোকে যীচুলৈ মনোযোগ কৰক। তেওঁ আমি স্ৰবীকাৰ কৰা ঈশ্বৰৰ পঁচনি আৰু সেই মহাপুৰোহিত।^২ ঈশ্বৰৰ পৰিয়ালৰ সমস্ত লোক সকলৰ প্ৰতি মোচি যেনেকৈ বিশ্বাসী আছিল, তেনেকৈ যীচু নিজেও তেওঁক নিযুক্ত কৰা ঈশ্বৰৰ প্ৰতি বিশ্বাসী আছিল।^৩ কোনো লোকে যেতিয়া গৃহ নিৰ্মাণ কৰে, তেতিয়া গৃহতকৈ গৃহ নিৰ্মাতাৰ মৰ্যাদা যেনেকৈ অধিক হয়, সেইদৰে, ঈশ্বৰে যীচুক মোচিটকৈ অধিক পৌৰৱৰ যোগ্যপাত্ৰৰূপে গণিত কৰিলে।^৪ কাৰণ প্ৰত্যেক গৃহ কোনো জনৰ দ্বাৰাই নিৰ্মাণ কৰা হয়, কিন্তু যি জনে সকলোকে নিৰ্মাণ কৰিলে, তেওঁ ঈশ্বৰ।^৫ মোচি সঁচাকৈয়ে ঈশ্বৰৰ সমস্ত গৃহৰ সেৱকৰূপে বিশ্বাসী আছিল। ভৱিষ্যত যি যি কোৱা হ'ব, সেই সকলোৰে সম্বন্ধে মোচিয়ে সাক্ষ্য দি আছিল।^৬ কিন্তু পুত্ৰ হিচাবে খ্ৰীষ্ট হৈছে ঈশ্বৰৰ সেই গৃহৰ কৰ্তা। যদিহে আমি আমাৰ নিশ্চিত আশাৰ সম্পৰ্কে সাহস আৰু গৰ্ব দৃঢ়কৈ ধৰি ৰাখো, তেন্তে ঈশ্বৰৰ গৃহ আমি বিশ্বাসী সকলেই হওঁ।

অবিশ্বাসৰ বিষয়ে সতৰ্ক কৰা

৭ এই কাৰণে পবিত্ৰ আত্মাই যেনেকৈ কৈছে:

“আজি যদি তোমালোকে ঈশ্বৰৰ মাত শুনিবলৈ পোৱা,

৮ তেন্তে তোমালোকৰ হৃদয়বোৰ কঠিন নকৰিবা-

যেনেকৈ ইস্ৰায়েলীয়া সকলে বিদেৱাহৰ দিনত কৰিছিল,

মৰুপ্ৰান্তত সেই সময়ত পৰীক্ষা কৰাৰ দৰে নকৰিবা।

৯ তাত তোমালোকৰ ওপৰ-পুৰুষ সকলে চল্লিশ বছৰ ধৰি মোৰ কাৰ্যবোৰ দেখিছিল,

তথাপিও তেওঁলোকে মোক পৰীক্ষা কৰাৰ দ্বাৰাই বিদেৱাহ কৰিছিল,

১০ গতিকে, মই এই জাতিত বিৰক্ত হ'লো,

মই ক'লো, এওঁলোক সদায় ভ্ৰান্ত চিন্তৰ লোক;

তেওঁলোকে মোৰ পথ নাজানিলে;

১১ তাতে মই কৰুণ হৈ এই শপত খালোঁ, “এওঁলোক মোৰ বিশ্বামত সোমাবলৈ নাপাব।” §

১২ ভাই সকল, আপোনালোকে সতৰ্কতাৰে চলিব যাতে, কেনেকৈ জীৱনময় ঈশ্বৰৰ পৰা খহি পৰিবলৈ আপোনালোকৰ মাজত কোনো এজনৰে অবিশ্বাসী দুষ্ট হৃদয় নহয়।^{১৩} যি সময়লৈকে “আজি” বোলা সময় আছে, সেই সময়লৈ আপোনালোকে প্ৰতি দিনে এজনে আন জনক উৎসাহ দিয়ক, তাতে আপোনালোকৰ কোনো এজনৰ হৃদয় পাপৰ ছলনাত পৰি কঠিন নহওক।

১৪ আৰম্ভণীতে খ্ৰীষ্টত আমাৰ যি বিশ্বাস আছিল, যদি শেষলৈকে আমি সেই বিশ্বাসত দৃঢ় হৈ থাকোঁ, তেনেহলে আমি খ্ৰীষ্টৰ সহভাগী;^{১৫} এই বিষয়ে ইয়াকে কোৱা হৈছে,

“আজি যদি তোমালোকে তেওঁৰ মাত শুনিবলৈ পোৱা,

তেন্তে তোমালোকৰ হৃদয় কঠিন নকৰিবা,

যেনেকৈ ইস্ৰায়েলী সকলে সেই বিদেৱাহৰ দিনত কৰিছিল।” **

১৬ কোনো ঈশ্বৰৰ মাত শুনাৰ পাছতো তেওঁৰ বিৰুদ্ধে বিদেৱাহ কৰিছিল? তেওঁলোক সেই সকল লোকেই নহয়নে, যি সকলক মোচিয়ে মিচৰ দেশৰ পৰা বাহিৰ কৰি লৈ আহিছিল? ১৭ ঈশ্বৰে চল্লিশ বছৰ ধৰি কাৰ ওপৰতেই বা কৰুণ আছিল, সেই লোক সকলৰ ওপৰতে নহয়নে, যি সকলে পাপ কৰিছিল আৰু যি সকলৰ মৃতদেহ মৰুপ্ৰান্তত পৰি আছিল? ১৮ ঈশ্বৰে কাৰ বিৰুদ্ধে বা শপত খাই কৈছিল, “এওঁলোকে মোৰ বিশ্বামত সোমাবলৈ নাপাব?” যি সকল অবাধ্য, তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে নহয় নে? ১৯ ইয়াতে আমি দেখোঁ যে, অবিশ্বাসৰ কাৰণেই তেওঁলোক সোমাব নোৱাৰিলে।

§ ৩:১১ গীত ৯৫:৭-১১

** ৩:১৫ গীত ৯৫:৯৫:৭-৮

৪ অধ্যায়

ঈশ্বৰৰ লোক সকলৰ বাবে বিশ্ৰাম

৪ ^১এতেকে, আমি সতৰ্ক হ'ব লাগে যাতে আপোনালোকৰ মাজৰ কোনো ব্যক্তিকে ঈশ্বৰৰ বিশ্ৰামত সোমোৱাৰ যি প্ৰতিজ্ঞা, সেই প্ৰতিজ্ঞাত যেন অযোগ্য দেখা নাযায়। ^২ইস্ৰায়েলৰ লোক সকলৰ আগত যেনেকৈ ঈশ্বৰৰ বিশ্ৰামৰ বিষয়ে শুভবৰ্তা ঘোষণা কৰা হৈছিল, তেনেকৈ আমাৰ আগতো কৰা হৈছে। কিন্তু, সেই শুভবৰ্তাৰ শিক্ষা শুনিও তেওঁলোকৰ কোনো লাভ নহ'ল; কাৰণ তেওঁলোকে সেইবোৰ শুনি বিশ্বাসেৰে গ্ৰহণ নকৰিলে। ^৩আমি যি সকলে বিশ্বাস কৰিছোঁ, আমি়ে সেই বিশ্ৰামত প্ৰৱেশ কৰিবলৈ সক্ষম; যিদৰে কোৱা হৈছে:

“মই ক্ৰুদ্ধ হৈ শপত খালোঁ,

এওঁলোকে মোৰ বিশ্ৰামত

সোমাবলৈ নাপাব।” ††

যদিও জগতৰ আৰম্ভণীৰ পৰাই সৃষ্টি কাৰ্য শেষ কৰি ঈশ্বৰে এই কথা কৈছিল। ^৪কিয়নো এঠাইত সপ্তম দিনৰ বিষয়ে ঈশ্বৰে কৈছিল,

“ঈশ্বৰে সপ্তম দিনা তেওঁৰ সকলো কৰ্মৰ পৰা বিশ্ৰাম কৰিলে।”

^৫পুনৰায় তেওঁ কৈছে, “এওঁলোক মোৰ

বিশ্ৰামত সোমাবলৈ নাপাব।”

^৬এতেকে, কিছুমান লোকৰ প্ৰৱেশৰ বাবে এতিয়াও ঈশ্বৰৰ বিশ্ৰাম আছতীয়াকৈ বখা আছে আৰু ঈশ্বৰৰ বিশ্ৰামৰ শুভবৰ্তা যি ইস্ৰায়েলী লোক সকলে প্ৰথমে শুনিছিল, তেওঁলোকৰ অবাধ্যতাৰ কাৰণে তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ বিশ্ৰামত প্ৰৱেশ কৰিব নোৱাৰিলে। ^৭তেতিয়া ঈশ্বৰে পুণৰ এটা দিন স্থিৰ কৰিলে আৰু সেই দিনৰ বিষয়ে তেওঁ ক'লে, “আজি”。 বহুত দিনৰ পিছত ৰজা দাযুদৰ যোগেদি তেওঁ এই দিনৰ বিষয়ে পুনৰায় কৈছিল,

“আজি যদি তোমালোকে তেওঁৰ মাত শুনিবলৈ পোৱা,

তেন্তে তোমালোকৰ হৃদয় কঠিন নকৰিবা।” ††

^৮কিয়নো যিহোচুৱাই তেওঁলোকক ঈশ্বৰৰ বিশ্ৰামত লৈ যাব পৰা হ'লে, ঈশ্বৰে পাছত আন এটা দিনৰ “আজি” বোলা কথাটো নক'লেহেঁতেন। ^৯এতেকে ঈশ্বৰৰ লোকৰ কাৰণে সেই সপ্তম দিনৰ বিশ্ৰাম সংৰক্ষিত আছে। ^{১০}কিয়নো যেনেকৈ ঈশ্বৰে তেওঁৰ কৰ্ম শেষ কৰি বিশ্ৰাম কৰিছিল, তেনেকৈ যি কোনোৱে ঈশ্বৰৰ বিশ্ৰামত প্ৰৱেশ কৰে, তেৱোঁ নিজৰ কৰ্মৰ পৰা বিশ্ৰাম পায়।

^{১১}সেইকাৰণে আহক, আমি সেই বিশ্ৰামত সোমাবলৈ যত্ন কৰোঁহঁক। আমি কোনেও যেন সেই অবাধ্য ইস্ৰায়েলীয় লোক সকলৰদৰে অবিশ্বাসৰ পুৰণি আৰ্হি অনুসৰণ কৰি পতিত নহম।

^{১২}কিয়নো ঈশ্বৰৰ বাক্য জীয়া, কাৰ্যসাধক আৰু আটাই দুধৰীয়া তৰোৱালতকৈও চোকা। এই বাক্য প্ৰাণ আৰু আত্মা, গাঠি আৰু মজ্জা এই সকলোকে ভেদ কৰালৈকে বিদ্বোতা, মনৰ ভাৱনা আৰু অভিপ্ৰায়কো বিচাৰ কৰোঁতা। ^{১৩}সৃষ্টিৰ একো বস্তুৱেই ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিৰ অগোচৰ নহয়; তেওঁৰ চকুৰ আগত সকলোৱেই উদং আৰু মুকলি। তেওঁৰ ওচৰত আমি অৱশ্যেই হিচাব দিব লাগিব।

যীচু মহাপুৰোহিত

^{১৪}স্বৰ্গবোৰৰ মাজেদি যোৱা আমাৰ এজন মহান মহা-পুৰোহিত আছে। তেওঁ ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ যীচু খ্ৰীষ্ট। গতিকে আহক, আমি আমাৰ বিশ্বাস দৃঢ়কৈ ধৰি ৰাখোঁহঁক। ^{১৫}কিয়নো আমাৰ মহা-পুৰোহিত এনেকুৱা নহয় যে, তেওঁ আমাৰ দুৰ্বলতাত আমাৰ লগত দুখ উপলুৰ্ণি কৰিব নোৱাৰে। কাৰণ তেওঁ বিনাপাপে, সকলো বিষয়ত আমাৰ দৰে পৰীক্ষিত হৈছিল। ^{১৬}এতেকে বিশ্বাসেৰে সৈতে অনুগ্ৰহৰ সিংহাসনৰ ওচৰলৈ আহক, যাতে আমাৰ প্ৰয়োজনত সহায় হবলৈ আমি দয়া লাভ কৰি অনুগ্ৰহ পাব পাৰো।

††৪:৩ গীত ৯৫:১১

††৪:৭ গীত ৯৫:৭-৮

৭ যি মাটিয়ে তাৰ ওপৰত ঘনে ঘনে পৰা বৰষুণ শুহি লয় আৰু সেই মাটি চহাই কাম কৰা সকলৰ কাৰণে সেই মাটিয়ে পূৰয়োজনীয় শাক-পাচলি আদি উৎপন্ন কৰে, সেই মাটিয়ে ঈশ্বৰৰ আশীৰ্বাদ পায়।^৮ কিন্তু সেই মাটিয়ে যদি কাঁইট গছ আৰু পুলি কাঁইট উৎপন্ন কৰে, তেন্তে ই অকামিলা হৈ যায় আৰু সেই মাটি অভিশপ্ত হোৱাৰ ভয় থাকে। তাৰ শেষ গতি জ্বলন।

যীচুত আশ্ৰয় লোৱা সকলে পৰিত্ৰাণ পাব

^৯ প্ৰিয় বন্ধুসকল, যদিও আমি এইবোৰ কথা কৈছো, তথাপিও আপোনালোকৰ বিষয়ে হ'লে আমাৰ এনে দৃঢ় বিশ্বাস আছে যে, আপোনালোকৰ অৱস্থা ইয়াতকৈয়ো ভাল আৰু আপোনালোকে যি কৰি আছে, সেয়া পৰিত্ৰাণ লাভৰে পদক্ষেপ।^{১০} কিয়নো ঈশ্বৰ এনে অন্যায় বিচাৰক নহয় যে, আপোনালোকৰ পৰিশ্ৰম আৰু তেওঁৰ নামৰ বাবে পবিত্ৰ লোক সকলৰ প্ৰতি আপোনালোকে যি সেৱা-যত্ন কৰিলে আৰু এতিয়াও একে সেৱা-যত্ন কৰি প্ৰেম দেখুৱাই আছে; ঈশ্বৰে এইবোৰ কেতিয়াও নাপাহৰে।^{১১} আমি বিচাৰো, আপোনালোক প্ৰত্যেক জনে যেন শেষ পৰ্যন্ত একেই ধৰণৰ আগ্ৰহ দেখুওৱা লোক হয়। তাতে আপোনালোকে সম্পূৰ্ণকৈ নিশ্চিত হব যে, আপোনালোকৰ আশা পূৰ্ণ হব।^{১২} আপোনালোক এলেহুৱা হোৱাটো আমি নিবিচাৰো। আমি বিচাৰো, যি সকলে বিশ্বাস আৰু ধৈৰ্যৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰৰ প্ৰতিজ্ঞাবোৰ লাভ কৰে, আপোনালোক তেওঁলোকৰ অনুকাৰী হওক।

ঈশ্বৰৰ প্ৰতিজ্ঞাৰ নিশ্চয়তা

^{১৩} ঈশ্বৰে যেতিয়া অৱবাহামলৈ এটি প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল, তেতিয়া ঈশ্বৰতকৈ মহান কোনো নথকাত তেওঁ নিজৰ নামেৰেই শপত খাইছিল।^{১৪} তেওঁ কৈছিল, “মই অৱশ্যেই তোমাক আশীৰ্বাদ কৰিম আৰু অভিশয়ৰূপে তোমাৰ বংশও বৃদ্ধি কৰিম।”^{১৫} তাতে অৱবাহামে ধৈৰ্যৰে অপেক্ষা কৰিলে আৰু পাছত তেওঁ সেই প্ৰতিজ্ঞাৰ ফল পালে।

^{১৬} মানুহে নিজতকৈ মহান কোনো ব্যক্তিৰ নামেৰেই শপত খায়। শপতৰ দ্বাৰা নিজৰ প্ৰতিজ্ঞা ৰক্ষাৰ নিশ্চয়তা দান কৰিলে তেওঁলোকৰ সকলো বিবাদৰ অৱসান হয়।^{১৭} সেইদৰে ঈশ্বৰে তেওঁৰ প্ৰতিজ্ঞাৰ উত্তৰাধিকাৰী সকলক শপতৰ মাধ্যমেদি নিশ্চয়তা দি অধিক স্পষ্টৰূপে দেখুৱাব বিচাৰিলে যে তেওঁৰ সেই উদ্দেশ্য অপৰিবৰ্তনীয়।^{১৮} ঈশ্বৰে এই কাৰ্য দৃঢ় অপৰিবৰ্তনীয় বিষয়ৰ দ্বাৰাই কৰিছিল, যি বিষয়ত ঈশ্বৰে মিছা কোৱা অসাধ্য। আমি যি সকলে ঈশ্বৰৰ ওচৰত আশ্ৰয় বিচাৰি পলাই গলো, আমি আমাৰ আগত থকা আশাক যেন দৃঢ়তাৰে ধৰিবলৈ প্ৰচুৰ উৎসাহ পাওঁ, তাৰ কাৰণে কৰিলে।^{১৯} আমাৰ যি আশা আছে, সেই আশা আমাৰ আত্মাৰ লগৰ স্বৰূপ; সেয়ে নিশ্চিত আৰু দৃঢ়। সেই আশাই আঁৰ কাপোৰৰ ভিতৰ ফালে মন্দিৰৰ মহা পবিত্ৰ স্থানত আমাক প্ৰৱেশ কৰায়।^{২০} যীচু, যি জন মক্ষিচেদকৰ ৰীতি অনুযায়ী চিৰদিনৰ বাবে মহাপুৰোহিত হ'ল, তেওঁ আমাৰ কাৰণে অগ্ৰগামী হৈ সেই ঠাইত প্ৰৱেশ কৰিলে।

৭ অধ্যায়

যীচুৰ পৌৰোহিত্য সৰ্ব্বশ্ৰেষ্ঠ, সিদ্ধ, চিৰস্থায়ী

^১ এই মক্ষিচেদক চালেমৰ ৰজা আৰু সৰ্ব্বোপৰি ঈশ্বৰৰ পুৰোহিত আছিল। অৱবাহামে যেতিয়া ৰজা সকলক পৰাস্ত কৰি উলটি আহিছিল, তেতিয়া তেওঁৰ লগত অৱবাহামৰ সাক্ষাৎ হ'ল আৰু মক্ষিচেদকে অৱবাহামক আশীৰ্বাদ কৰিলে।^২ অৱবাহামে যি সকলো অধিকাৰ কৰিছিল, তাৰ পৰা দহ ভাগৰ এভাগ তেওঁক দিছিল; “মক্ষিচেদকৰ” নামৰ অৰ্থ হৈছে “ধাৰ্মিকতাৰ ৰজা” আৰু তেওঁ “চালেমৰ ৰজা” অৰ্থাৎ “শান্তিৰাজ”।^৩ মক্ষিচেদকৰ পিতৃ, মাতৃ বা তেওঁৰ পূৰ্বপুৰুষৰ কোনো বংশতালিকা নাছিল। তেওঁৰ আৰম্ভণ আৰু শেষ জীৱনৰ কোনো নথি-পত্ৰ নাই। ঈশ্বৰৰ পুত্ৰৰ দৰে তেওঁ হৈছে চিৰকালৰ পুৰোহিত।

^৪ এতিয়া বিবেচনা কৰি চাওঁক, এই মক্ষিচেদক কিমান মহান পুৰুষ আছিল, যি জনক আমাৰ আদি পিতৃ অৱবাহামে যুদ্ধত লুট কৰা উত্তম বস্ত্ৰৰ দহ ভাগৰ এভাগ দিছিল।^৫ লেবীৰ সন্তান সকলৰ মাজৰ যি সকলে পুৰোহিত বাব পালে, তেওঁলোকে নিজৰ ভাই ইস্ৰায়েলীয় সন্তান সকলৰ পৰা বিধান অনুসাৰে দশমাংশ গ্ৰহণ কৰাৰ আদেশ পালে, যদিও তেওঁলোক উভয়েই অৱবাহামৰ বংশধৰ।^৬ কিন্তু মক্ষিচেদক, যি জন লেবীৰ বংশধৰ নোহোৱাতো তেওঁ অৱবাহামৰ পৰা দশম ভাগ লৈছিল আৰু যি জনৰ ওচৰত ঈশ্বৰে প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল, সেই অৱবাহামক তেওঁ আশীৰ্বাদো কৰিছিল।^৭ এই বিষয়ত কোনো সন্দেহ নাই যে সকলোকেই সকলো সময়ত ডাঙৰৰ পৰা আশীৰ্বাদ লাভ কৰে।^৮ এফালে দেখা যায়, যি সকলে দশম ভাগ পায়, তেওঁলোক মৃত্যুৰ অধিন মানুহ; কিন্তু আনফালে, যি জনে অৱবাহামৰ পৰা দহ ভাগৰ এভাগ পালে তেওঁ জীয়াই আছে বুলি সাক্ষ্য পোৱা হৈছে।^৯ পুণৰ ইয়াক এনেকৈয়ো ক'ব পাৰি যে, লেবীয়ে দহ ভাগৰ এভাগ পাইছিল আৰু তেওঁ নিজেও অৱবাহামৰ যোগেদি দহ ভাগৰ এভাগ

দিলে; ১০ কিয়নো মন্দিৰচৌকৰ সৈতে যেতিয়া অব্ৰাহামৰ সাক্ষাৎ হৈছিল তেতিয়া লেবী তেওঁৰ পূৰ্বপুৰুষ অব্ৰাহামৰ শৰীৰৰ ভিতৰত আছিল।

যীচু মন্দিৰচৌকৰদৰে পুৰোহিত

১১ লেবীয়া পৌৰহিত্যৰ অধিনত লোক সকলে বিধি-ব্যৱস্থা পালে; এতেকে সেই লেবীয়া পুৰোহিতৰ কাৰ্যৰ দ্বাৰাই যদি পূৰ্ণতা লাভ কৰিব পাৰি, তেন্তে আন এজন পুৰোহিতৰ প্ৰয়োজন নহ'লহেঁতেন, যি জন প্ৰথম লেবীয়া পুৰোহিত হাৰোণৰ বীতিৰ নিচিনা নহয়, কিন্তু মন্দিৰচৌকৰ বীতিৰ নিচিনা আছিল। ১২ যেতিয়া পৌৰহিত্যৰ সলনি হয়, বিধানো সলনি হোৱা আৱশ্যক। ১৩ যি জনৰ বিষয়ে এই সকলো কথা কোৱা হৈছে, তেওঁতো অন্য এক ফৈদৰ; সেই ফৈদৰ পৰা কোনেও কেতিয়াও বেদিৰ কৰ্ম কৰা নাই। ১৪ কাৰণ ই সুস্পষ্ট যে আমাৰ প্ৰভু যিহূদা ফৈদৰ পৰা আহিছে আৰু এই বংশৰ বিষয়ে পুৰোহিত হোৱাৰ বিষয়ে মোচিয়ে কেতিয়াও একো কোৱা নাই।

১৫ এইবোৰ বিষয় অধিক পৰিষ্কাৰ হৈ যায় যেতিয়া মন্দিৰচৌকৰদৰে আন এজন পুৰোহিতৰ উৎপন্ন হ'ল। ১৬ এই নতুন পুৰোহিত জন মানুহৰ বীতি-নীতি আৰু বিধি-বিধান অনুযায়ী পুৰোহিত হোৱা নাই, কিন্তু তেওঁ এক ধ্বংসহীন জীৱনীশক্তিৰ অধিকাৰী হৈ তেনে হ'ল। ১৭ কিয়নো শাস্ত্ৰই তেওঁৰ বিষয়ে এই সাক্ষ্য দিছে, তুমি এজন অনন্তকালৰ বাবে মন্দিৰচৌকৰ বীতি অনুসাৰে পুৰোহিত হৈছা।

১৮ পুৰণি বিধান দূৰ কৰা হ'ল, কাৰণ ই দুৰ্বল আৰু নিষ্ফল হৈ পৰিছিল। ১৯ কিয়নো মোচিৰ বিধানে একোকে সিদ্ধ কৰিব নোৱাৰিলে। এতিয়া আমাৰ ওচৰত এক উত্তমতাৰ আশা আছে আৰু সেই আশাৰ মাজেদি আমি ঈশ্বৰৰ ওচৰ চাপি যাওঁ।

২০ এই উত্তমতাৰ আশা ঈশ্বৰে এক শপত নোলোৱাকৈ হোৱা নাছিল; কিন্তু আন সকল পুৰোহিত হোৱাৰ সময়ত হ'লে ঈশ্বৰে কোনো শপত লোৱা নাছিল। ২১ ঈশ্বৰে যীচুক মহা-পুৰোহিত কৰাৰ সময়ত এক শপত খালে -

“প্ৰভুৱে শপত খালে আৰু তেওঁ এই বিষয়ত নিজৰ মন পৰিবৰ্তন নকৰিব: “তুমি অনন্তকালৰ এজন পুৰোহিত।” †

২২ এই শপতৰ দ্বাৰাই যীচু উত্তমতাৰ এক ব্যৱস্থাৰ জামিনদাৰী হ'ল।

২৩ লেবী সকলৰ অনেকেই এজনৰ পাছত আন জন পুৰোহিত হ'ল আৰু মৃত্যু হোৱাৰ কাৰণে কোনো এজনে অনন্তকাল পৰিচৰ্যা কৰি যাব নোৱাৰিলে। ২৪ কিন্তু যীচু চিৰকাল জীৱিত আছে বাবে তেওঁৰ পুৰোহিত পদো চিৰস্থায়ী। ২৫ সেয়েহে যি সকলে যীচুৰ মাধ্যমেদি ঈশ্বৰৰ কাষ চাপে, তেওঁলোকক যীচুৱে সম্পূৰ্ণকৈ উদ্ধাৰ কৰিব পাৰে; কাৰণ তেওঁলোকৰ বাবে ঈশ্বৰৰ ওচৰত নিবেদন কৰিবলৈ যীচু সদায় জীৱিত আছে।

২৬ এনেকুৱা এজন নিষ্পাপ, নিৰ্দোষ, নিৰ্মল, পাপী সকলৰ পৰা পৃথক হোৱা মহা-পুৰোহিতৰেই আমাৰ বাবে প্ৰয়োজন আছিল। আকাশ-মণ্ডলৰ উৰ্দ্ধতো তেওঁক তুলি নিয়া হৈছিল। ২৭ আন মহা-পুৰোহিত সকলৰ নিচিনাকৈ প্ৰতি দিনে প্ৰথমে নিজৰ আৰু তাৰ পাছত লোক সকলৰ পাপৰ কাৰণে বলি উৎসৰ্গ কৰাৰ তেওঁৰ কোনো প্ৰয়োজন নাই, কাৰণ তেওঁ নিজকে বলিৰূপে উৎসৰ্গ কৰাৰ দ্বাৰাই এই কাম সকলোৰে কাৰণে এবাৰেই সাধন কৰিলে। ২৮ কিয়নো বিধি-বিধান অনুসাৰে যি মহা-পুৰোহিত সকলক নিযুক্ত কৰা হয়, তেওঁলোক দুৰ্বল মানুহ; কিন্তু বিধানৰ পাছত ঈশ্বৰৰ শপত বাক্যৰ দ্বাৰা যি জনক মহা-পুৰোহিতৰূপে নিযুক্তি দিয়া হ'ল, তেওঁ অনন্তকালৰ অৰ্থে সিদ্ধ, ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ।

৮ অধ্যায়

যীচু আমাৰ মহা-পুৰোহিত

১ এতিয়া আমি যি বিষয়ে কবলৈ লৈছো, তাৰ সাৰ কথা হৈছে, আমাৰ এজন প্ৰধান পুৰোহিত আছে যি জন স্বৰ্গত মহামহিমৰ সিংহাসনৰ সোঁফালে বহিল। ২ তেওঁ মহা-পবিত্ৰৰ স্থানত প্ৰকৃত উপাসনা তম্বুৰ পৰিচৰ্যািকাৰী হৈছে সেই তম্বুৰ কোনো মৰ্ত্যৰ দ্বাৰা স্থাপন কৰা নহয়, কিন্তু প্ৰভুৰ দ্বাৰা স্থাপিত হৈছে।

৩ প্ৰত্যেক মহা-পুৰোহিতক বলি আৰু উপহাৰ উৎসৰ্গ কৰিবলৈ নিযুক্ত কৰা হয়। এতেকে এই মহা পুৰোহিত সকলেও কিবা বস্তু উৎসৰ্গ কৰিব লাগে। ৪ কিন্তু খৰীষ্ট যদি পৃথিৱীত থাকিলহেঁতেন তেওঁ এজন পুৰোহিত হব নোৱাৰিলেহেঁতেন; কিয়নো আগৰ বিধান অনুসাৰে উপহাৰ আদি উৎসৰ্গ কৰিবলৈ মানুহ আছে; ৫ পুৰোহিত সকলৰ এই কাম স্বৰ্গীয় কামৰ এক নমুনা আৰু ছাঁয়া মাথোনা কিয়নো মোচিয়ে যেতিয়া সেই উপাসনা তম্বুৰটো নিৰ্মাণ কৰিবলৈ লৈছিল, তেতিয়া তেওঁক ঈশ্বৰে এইবুলি সতৰ্ক কৰি দিছিল, “চাবা, পাহাৰৰ ওপৰত তোমাক যি নমুনা দেখুওৱা হ'ল, ঠিক সেইদৰে নিৰ্মাণ কৰিবা।”

৬ কিন্তু এতিয়া, খৰীষ্টক যি কাৰ্যত নিয়োগ কৰা হৈছে, সেয়া সেই মহাপুৰোহিত সকলতকৈয়ো অধিক গুণে উত্তমা কাৰণ তেওঁ এক উত্তম ব্যৱস্থাৰ মধ্যস্থ হৈছে, যি ব্যৱস্থা আগতকৈ অধিক গুণে শ্ৰেষ্ঠ। এই ব্যৱস্থা শ্ৰেষ্ঠ বিষয়ৰ প্ৰতিজ্ঞাবোৰৰ ওপৰত স্থাপিত হৈছে।^৭ কিয়নো, সেই প্ৰথম ব্যৱস্থা নিখুঁত হোৱা হ'লে, দিবতীয়টোৰ কোনো প্ৰয়োজন নহ'লহেতেন।

৮ কিন্তু ঈশ্বৰে লোক সকলৰ মাজত দোষ-কৰ্মটি দেখাত কলে,

“প্ৰভুৱে কৈছে, চোৱাঁ! সময় আহিছে, মই ইস্ৰায়েলৰ আৰু যিহূদাৰ লোকসকলৰ সৈতে এটা নতুন ব্যৱস্থা সম্পন্ন কৰিম,

৯ যি সময়ত মই মিচৰ দেশৰ পৰা তেওঁলোকৰ ওপৰ-পুৰুষ সকলক হাতত ধৰি উলিয়াই আনিছিলো, সেই সময়ত তেওঁলোকৰ কাৰণে যি ব্যৱস্থা দিছিলো, এই নতুন ব্যৱস্থা, সেই ব্যৱস্থা অনুসাৰে নহবা।

তেওঁলোকে মোৰ সেই ব্যৱস্থাত নচলিল বাবে মই আৰু তেওঁলোকলৈ মনোযোগ নিদিলা।” প্ৰভুৱে এইকথা কৈছে।

১০ প্ৰভুৱে পুনৰ কৈছে, ‘সেই সময়ৰ পাছত, ইস্ৰায়েল বংশৰ কাৰণে মই এই ব্যৱস্থা স্থাপন কৰিম;’

‘তেওঁলোকৰ চিন্তত মোৰ বিধান দিম, আৰু

তেওঁলোকৰ হৃদয়ত তাক লিখিম;

মই তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ হম

আৰু তেওঁলোক মোৰ লোক হ'ব।

১১ “প্ৰভুক জানা” এইবুলি নিজৰ প্ৰতিবেশীক আৰু নিজ নিজ ভায়েকক কোনো লোকে পুনৰ শিক্ষা নিদিবা

কাৰণ সৰুৰ পৰা বৰলৈকে সকলোৱে মোক জানিবা।

১২ মই তেওঁলোকৰ অধাৰ্মিকতাৰ কাৰ্যবোৰ ক্ষমা কৰিম ;

তেওঁলোকৰ পাপবোৰো মই পুনৰ সোঁৱৰণ নকৰিম।” ॥

১৩ ঈশ্বৰে এই ব্যৱস্থাক “নতুন” বুলি কৈ প্ৰথমটোক পুৰণি কৰিলে। কিন্তু যিটো পুৰণি, সেয়া জীৰ্ণপ্ৰায় বুলি ঘোষণা কৰিলে আৰু ই শীঘ্ৰেই অদৃশ্য হৈ যাব।

৯ অধ্যায়

পুৰণি ব্যৱস্থা অনুযায়ী উপাসনা

১ সেই প্ৰথম ব্যৱস্থাত এই জগতত সেৱা উপাসনা কৰিবলৈ নানা নীতি নিয়ম দিয়া হৈছিল আৰু উপাসনাৰ বাবে এটি বিশেষ স্থান আছিল।^২ সেই অনুসাৰে এটা তমবু নিৰ্মাণ কৰা হৈছিল আৰু তাৰ ভিতৰত এটা কোঠালি যুগুত কৰিছিল। সেই তমবুৰ প্ৰথম অংশক ‘পবিত্ৰ স্থান’ বোলা হয়, তাতে দীপাধাৰ, মেজ আৰু ঈশ্বৰলৈ উৎসৰ্গ কৰা বিশেষ পিঠা থাকে।

৩ আৰু দিবতীয় আঁৰ কাপোৰৰ পাছফালে আন এটা অংশ আছিল, সেই অংশক ‘মহা পবিত্ৰ স্থান’ বোলা হৈছিল।^৪ এই অংশত ধূপ জ্বলোৱাৰ কাৰণে সোণৰ বেদি আৰু ব্যৱস্থাৰ নিয়ম-চন্দুক আছিল; ইয়াৰ চাৰিওফাল সোণৰ পতা মৰা আছিল আৰু তাৰ ভিতৰত আছিল মান্না থকা সোণৰ ঘট, হাৰোণৰ লাখুটি (যত কুঁহি ওলাইছিল) আৰু ব্যৱস্থাৰ দুখন শিলৰ ফলি।^৫ সেই চন্দুকৰ ওপৰত প্ৰতাপৰ দুটা সোণৰ ঙ্কৰুৰ আছিল, সিহঁতৰ পাখিবোৰে সেই চন্দুকৰ ঢাকণিৰ ওপৰত ছাঁ দি ৰাখিছিল। এই সকলোৰ বিষয়ে আমি এতিয়া ভাঙি পাতি ক’বলৈ নোৱাৰিম।

৬ এইদৰে সেইবোৰ নিৰ্মিত হোৱাত পুৰোহিত সকলে উপাসনাৰ কাৰ্য সিদ্ধ কৰিবলৈ প্ৰথম কোঁঠালিত সদায় সোমায়;^৭ কিন্তু দিবতীয়টোত হ’লে, কেৱল মহা-পুৰোহিতে অকলে বহেৰেকত এবাৰ সোমায়; তেওঁ নিজৰ পাপৰ কাৰণে আৰু মানুহবোৰে নাজানি কৰা পাপৰ কাৰণে উৎসৰ্গ কৰা পশুৰ তেজ নোলোৱাকৈ নোসোমায়।

৮ ইয়াতে পবিত্ৰৰ আত্মাই জনাইছে যে যিমান দিন এই প্ৰথম উপাসনাৰ তমবু থাকিব সিমান দিনলৈ সেই মহা-পবিত্ৰ স্থানত সোমোৱা প্ৰৱেশৰ পথ খোলা নহব।^৯ ই আজিৰ কাৰণে এটা দৃষ্টান্ত স্বৰূপ; উৎসৰ্গিত বলি আৰু উপহাৰে উপাসনাকাৰীৰ বিবেকক সম্পূৰ্ণ ৰূপে নিখুঁত কৰিব পৰা নাই।^{১০} এইবোৰ কেৱল আহাৰ, পানীয় আৰু নানা বিধ বাহ্যিক গুচিতাৰ স্নান; এই সকলো নতুন আদেশ নহালৈকে মাংসিক ধৰ্ম-বিধি মাত্ৰ।

নতুন ব্যৱস্থা অনুযায়ী উপাসনা

১১ ভৱিষ্যত মঙ্গলৰ মহা-পুৰোহিত স্বৰূপে খৰীষ্ট আহিল, তেওঁ অধিক মহৎতৰ আৰু অধিক সিদ্ধতাৰ পবিত্ৰ তমবুৱেদি আহিল, এই তমবু মানুহৰ হাতেৰে বনোৱা নহয়, এই জগতৰ কোনো বস্তুৱেদিও নহয়।^{১২} ছাগৰ আৰু দামুৰিৰ তেজৰ গুণে নহয়,

কিন্তু তেওঁ নিজৰ তেজৰ গুণে খৰীষ্ট একেবাৰতে সকলোৰে কাৰণে মহা-পবিত্ৰৰ স্থানত সোমাই আমাৰ বাবে অনন্তকাল স্থায়ী মুক্তি উপাৰ্জন কৰিলে।

১৩ ছাগ বা ভতৰাৰ তেজ আৰু চোঁউৰীৰ ভস্ম, এই সকলো অশুচি মানুহৰ ওপৰত চতিয়াই তেওঁলোকৰ শৰীৰৰ শুচিতাৰ কাৰণে পবিত্ৰ কৰে। ১৪ তেস্তে যি জনে অনন্ত আত্মাৰে ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে নিৰুপলব্ধ বস্তু স্বৰূপে নিজকে উৎসৰ্গ কৰিলে, সেই খৰীষ্টৰ তেজ আমাৰ বিবেকক মৃত কৰ্মৰ পৰা কিমান অধিক গুণে শুচি কৰিব! যাতে আমি জীৱনময় ঈশ্বৰৰ সেৱা কৰিব পাৰো। ১৫ ঈশ্বৰে যি সকলক আমৃত্যু কৰি চিৰকালৰ অধিকাৰ দিয়াৰ প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল, তেওঁলোকে যেন তাক পায়, সেই কাৰণেই খৰীষ্ট নতুন নিয়মৰ মধ্যস্থ হ'ল। তেওঁলোক সেইবোৰৰ অধিকাৰী হ'ব, কাৰণ প্ৰথম ব্যৱস্থা চলি থকাৰ সময়ত তেওঁলোকে যি পাপ কৰিলে, সেই পাপৰ পৰা তেওঁলোক মুক্ত কৰিবলৈ খৰীষ্টই প্ৰাণ দিলে।

১৬ কোনোবাই নিয়ম-পত্ৰ **কৰি গ'লে, যি জনে নিয়ম কৰিছে তেওঁৰ মৃত্যুৰ প্ৰমাণ পোৱা আৱশ্যক। ১৭ মৃত্যু ঘটিলেহে নিয়ম পত্ৰ কাৰ্যকৰী হয়; কাৰণ নিয়ম কৰা জন জীয়াই থাকে মানে সেই নিয়ম-পত্ৰ কাৰ্যকৰী নহয়। ১৮ ঠিক সেইদৰে সেই প্ৰথম নিয়ম তেজৰ বিনে স্থাপন নহ'ল। ১৯ সকলো লোকৰ ওচৰত বিধানৰ প্ৰতিটো আদেশ ঘোষণা কৰাৰ পাছত মোচিয়ে দামুৰি আৰু ছাগৰ তেজ লৈ তাৰ লগত পানী মিহলাই সেন্দূৰ বৰণীয়া মেৰৰ নোম আৰু এচোৰ বনেৰে সৈতে বিধান পুস্তক আৰু সকলো মানুহৰ ওপৰত চতিয়াই দিছিল। ২০ তেতিয়া তেওঁ কৈছিল “ঈশ্বৰে তোমালোকৰ উদ্দেশ্যে দিয়া যি নিয়মৰ আদেশ, এয়ে সেই নিয়মৰ তেজ।” ২১ উপাসনা তম্বু আৰু উপাসনাৰ কামত ব্যৱহৃত সকলো পাত্ৰৰ ওপৰত মোচিয়ে সেইদৰে তেজ ছটিয়াই দিছিল। ২২ বিধানৰ মতে প্ৰায় সকলোকেই তেজৰে শুচি কৰা হয়; তেজ উলিওৱা নহ'লে পাপ মোচন নহয়।

২৩ এতেকে যি স্বৰ্গীয় বিষয়ৰ নকল মাত্ৰ, সেইবোৰ এই উপায়েৰে শুচি কৰা হোৱা আৱশ্যক; কিন্তু আচল যি স্বৰ্গীয় বিষয়, সেয়ে ইয়াতকৈ শেৰঠ বৰলিখনৰ দ্বাৰাই শুচি কৰা হোৱা আৱশ্যক। ২৪ কিয়নো প্ৰকৃতিৰ প্ৰতিকৰূপ মাত্ৰ যি হাতে কৰা পবিত্ৰস্থান, সেয়া সত্যৰ নকলহে মাত্ৰ। খৰীষ্ট সেই ঠাইত নোসোমাল; কিন্তু সম্প্ৰতি আমাৰ কাৰণে তেওঁ ঈশ্বৰৰ সাক্ষাত উপস্থিত হ'বলৈ স্বৰ্গতহে সোমাল। ২৫ কিন্তু মহাপুৰোহিতে যেনেকৈ পৰৰ তেজ লৈ বছৰে বছৰে পবিত্ৰৰ স্থানত সোমায়, তেনেকৈ তেওঁ বাৰে বাৰে নিজকে উৎসৰ্গ কৰিবলৈ যে সোমাল, এনে নহয়; ২৬ সেয়ে হোৱা হলে জগত স্থাপনৰে পৰা তেওঁ অনেক বাৰ দুখভোগ কৰিব লাগিলহেঁতেন; কিন্তু এতিয়া তেওঁ আত্ম-বলিদানৰ দ্বাৰাই পাপ নাশৰ অৰ্থে যুগবোৰৰ শেষত এবাৰ মাথোন প্ৰকাশিত হ'ল। ২৭ আৰু যেনেকৈ এবাৰ মাথোন মৰিবলৈ আৰু তাৰ পাছত সোধ-বিচাৰ মানুহৰ কাৰণে নিৰূপিত আছে, ২৮ তেনেকৈ খৰীষ্টও অনেকৰ পাপৰ ভাৰ বৰৰ কাৰণে এবাৰ উৎসৃষ্ট হ'লত; দিবতীয় বাৰ বিনাপাণে তেওঁলৈ অপেক্ষা কৰি থকা সকলক তেওঁ পবিত্ৰবাণৰ অৰ্থে দৰ্শন দিব।

১০ অধ্যায়

নতুন নিয়ম অনুসাৰে যজ্ঞৰ উৎকৃষ্টতা

১০ ১ কিয়নো বিধান ভাবি মঙ্গলৰ ছায়া বিশিষ্ট হৈ, বিধান সেইবোৰ বিষয়ৰ প্ৰকৃত ৰূপ নহয়। সেয়েহে যি সকল পুৰোহিতে ঈশ্বৰৰ উপাসনা কৰিবলৈ আছে, তেওঁলোকে বছৰ বছৰ একে ৰূপে বাৰে বাৰে বলিদান কৰে; কিন্তু বিধানে সেইবোৰৰ দ্বাৰাই চাপি যোৱা সকলক কেতিয়াও সিদ্ধ কৰিব নোৱাৰে। ২ পৰা হ'লে, উৎসৰ্গ কৰা স্থগিত হ'লহেঁতেন নহয় নে? কিয়নো আৰাধনাকাৰী সকল এবাৰ শুচিকৃত হোৱা হ'লে, তেওঁলোকৰ কোনো পাপ বিবেক পুনৰ নাথাকিলেহেঁতেন। ৩ কিন্তু সেই সকলোবোৰৰ দ্বাৰাই বছৰে বছৰে পাপহে সোঁৱৰণ কৰা হৈছে। ৪ কিয়নো পাপ গুচাবলৈ ভতৰা আৰু ছাগলীৰ তেজৰ সাধ্য নাই। ৫ এই হেতুকে খৰীষ্টে জগতত সোমোৱা কালত কয়, তুমি বলিদান আৰু নৈবেদ্যলৈ ইচ্ছা নকৰিলা, কিন্তু মোৰ বাবে শৰীৰ যুগুত কৰিলা; ৬ হোমত আৰু পাপাৰ্থক বলিদানত তুমি সম্ভষ্ট নহ'লা; ৭ তেতিয়া মই কলৌ, চোৱা মই আহিলো, পুস্তকত মোৰ বিষয়ে যেনেদৰে লিখা আছে, হে ঈশ্বৰ, মই তোমাৰ ইচ্ছা পালন কৰিবলৈ আহিলো ††।

৮ তেওঁ পূৰ্বৰ বিৱৰণ অনুসৰি কয়, “বলিদান, নৈবেদ্য, হোম আৰু পাপাৰ্থক বলিদানলৈ তুমি ইচ্ছা নকৰিলা, আৰু সেইবোৰত সম্ভষ্টও নহ'লা”, যদিও এইবোৰ বলিদান বিধান অনুসৰি উৎসৰ্গ কৰা হয়। ৯ তাৰ পাছত ক'লে, “চোৱা মই তোমাৰ ইচ্ছা পালন কৰিবলৈ আহিলো।” তেওঁ দিবতীয়টো স্থাপিত কৰিবৰ কাৰণে, প্ৰথমটো আতৰাই পেলালে। ১০ সেইদৰে দিবতীয়টো স্থাপিত হোৱাৰ যোগেদি ঈশ্বৰৰ ইচ্ছাৰে আমি যীচু খৰীষ্টৰ শৰীৰ বলিদান স্বৰূপে একেবাৰে উৎসৰ্গ কৰাৰ দ্বাৰাই পবিত্ৰীকৃত হ'লোঁ। ১১ প্ৰতিজন পুৰোহিতে থিয়হৈ দিনে দিনে সেৱা কাৰ্য কৰি, যি প্ৰকাৰৰ বলিদানে কেতিয়াও পাপ গুচাব নোৱাৰে, সেই

**৯:১৬ নিয়ম পত্ৰ এক স্বাক্ষৰিত চুক্তি যিয়ে প্ৰমাণ কৰে মৃত্যুৰ পিছত তেওঁৰ সম্পত্তিৰ কোন অংশীদাৰ হ'ব।

††১০:৭ গীতমালা ৪০:৬-৮

একে প্ৰকাৰৰ বলিদান বাবে বাবে উৎসৰ্গ কৰি থাকে; ১২ কিন্তু তেওঁ হ'লে, একমাত্ৰৰ পাপাৰ্থক বলিদান উৎসৰ্গ কৰিলে আৰু সদাকালৰ অৰ্থে ঈশ্বৰৰ সোঁফালে বহিলা ১৩ তেতিয়াৰে পৰা তেওঁ শতক সকলক তেওঁৰ ভৰি-পীৰা নকৰা পৰ্যন্ত অপেক্ষা কৰি আছে। ১৪ কাৰণ তেওঁ পবিত্ৰ কৰা সকলক একমাত্ৰৰ নৈবেদ্যৰ দ্বাৰাই সদাকালৰ অৰ্থে পবিত্ৰীকৃত কৰিলে। ১৫ ইয়াৰ উপৰিও পবিত্ৰ আত্মায়ে আমাক সাক্ষ্য দিছে; সেয়েহে প্ৰথমে তেওঁ কৈছে,

১৬ সেই দিনৰ পাছত প্ৰভুৱে কৈছে, তেওঁলোকে সৈতে মই এই নিয়ম কৰিমা মই তেওঁলোকৰ হৃদয়ত মোৰ বিধান গাঠি দিম, আৰু তেওঁলোকৰ মনত সেইবোৰ লিখি দিম ††;

১৭ এই কথা কোৱাৰ পাছত তেওঁ পুনৰ কয়: মই তেওঁলোকৰ পাপ আৰু অধৰ্মবোৰ পুনৰ সোঁৱৰণ নকৰিম ††।

১৮ সেয়েহে এবাৰ যেতিয়া সেই সকলো পাপ মোচন কৰা হ'ল, এনেস্থলত পাপৰ বাবে পুনৰ বলিদান কৰাৰ কোনো প্ৰয়োজন নাই।

ধৈৰ্য্য ধৰি থাকিবলৈ উদগণি

১৯ এতেকে, হে ভাই সকল, সেই মহা-পবিত্ৰ স্থানত প্ৰৱেশ কৰাৰ সম্পূৰ্ণ অধিকাৰ আমাৰ আছে। যীচুৰ তেজৰ গুণত আমি নিৰ্ভিকতাৰ সৈতে সেই ঠাইত প্ৰৱেশ কৰিব পাৰো। ২০ তেওঁ আমাৰ কাৰণে সেই আঁৰ-কাপোৰৰ মাজেদি এটা পথ মুকলি কৰিলে অৰ্থাৎ তেওঁৰ শৰীৰৰ যোগেদি আমাৰ বাবে সেই পথে মুকলি কৰি দিলে, সেই পথ নতুন আৰু জীৱনময়। ২১ আৰু আমাৰ কাৰণে ঈশ্বৰৰ গৃহৰ ওপৰত নিযুক্ত এজন মহান পুৰোহিত থকাত, ২২ সেয়েহে আহক, আমাৰ হৃদয় কু-বিবেকৰ পৰা শান্তি কৰা হোৱাত, সত্য হৃদয়ৰ সহিত সম্পূৰ্ণ নিশ্চয়তায়ুক্ত বিশ্বাসেৰে ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ চাপি যাওঁহক, ২৩ এতিয়া আহক, আমাৰ শৰীৰো শুদ্ধ পানীৰে ধুৱা হোৱাত, আমি স্বীকাৰ কৰা আশা দৃঢ় ৰূপে ধৰি ৰাখোঁহক: কিয়নো যি জনে প্ৰতিজ্ঞা কৰিলে তেওঁ বিশ্বাসী। ২৪ সেয়েহে সকলোৱে প্ৰেমত আৰু সৎকৰ্মত উদগণি দিবলৈ পৰম্পৰে গভীৰ ভাবে চিন্তা কৰি চাওঁ আহক; ২৫ কোনো কোনো জনৰ দস্তৰ মতে আমি গোট হৈ সমৱেত হোৱাৰ অভ্যাস ত্যাগ নকৰো আহক; কিয়নো দিন যিমান ওচৰ হৈ আহিছে, সিমানে অধিককৈ পৰম্পৰে পৰম্পৰক উদগাওঁহক।

২৬ যদি সত্যৰ তৎত্ব-জ্ঞান পোৱাৰ পাছত আমি জানি শুনি পাপ-আচৰণ কৰোঁ, তেনেহলে পাপৰ কাৰণে বলিদান কৰা পুনৰ বাকী নাথাকে; ২৭ কেৱল সোধ-বিচাৰৰ এক ৰকম ভয়ংকৰ অপেক্ষা, আৰু ঈশ্বৰৰ বিপক্ষ সকলক গৰাস কৰিবলৈ উদ্যত হৈ থকা জ্বলন্ত অগ্নি বৈ থাকিব। ২৮ যি কোনোৱে মোচিৰ বিধান অৱহেলা কৰে, তেওঁ দুই বা তিনি সাক্ষীৰ প্ৰমাণেৰে, বিনা কৰুণাৰে মৰিব লগা হয়। ২৯ তেনেহলে ঈশ্বৰৰ পুত্ৰক যি জনে ভৰিৰ তলত গছকে, আৰু নিয়মৰ যি তেজৰ দ্বাৰাই তেওঁ পবিত্ৰীকৃত হৈছিল, সেই তেজক যি জনে অশুচি কৰে, আৰু অনুগ্ৰহৰ আত্মাৰ অপমান কৰে, সেই জন আপোনালোকৰ বিবেচনা অনুসৰি, তেওঁ তাতকৈ কিমান দুৰ্ঘোৰ দণ্ডৰ যোগ্যপাত্ৰ বুলি গণিত হ'ব! ৩০ কিয়নো আমি জানো, তেওঁ কৈছে, “প্ৰতিশোধ লোৱা মোৰ কৰ্ম, মইহে প্ৰতিফল দিম”; আৰু কৈছে, “প্ৰভুৱে নিজৰ লোক সকলৰ সোধ-বিচাৰ কৰিব”। ৩১ জীৱনময় ঈশ্বৰৰ হাতত পৰা অতি ভয়ংকৰ কথা।

৩২ সেই পূৰ্ব কালৰ দিনবোৰ সোঁৱৰণ কৰক, আপোনালোকে পোহৰ পোৱাৰ পাছত, যিবোৰ দুখ আৰু কষ্ট ভোগ কৰিব লগা হৈছিল, তথাপিও আপোনালোক স্থিৰ আছিল। ৩৩ কেতিয়াবা লোক সকলে আপোনালোকক প্ৰকাশ্যে নিন্দা কৰিছিল আৰু বহু মানুহৰ সনুখত আপোনালোক নিৰ্যাতিত হৈছিল। কেতিয়াবা অন্য লোকৰ ওপৰত আপোনালোকৰ দৰে নিৰ্যাতন হোৱা দেখি, আপোনালোকেও সেই লোক সকলক সহানুভূতি দেখুৱাইছিল। ৩৪ যি সকল কাৰাগাৰত বন্দী আছিল, আপোনালোকে তেওঁলোকক সাহায্য কৰিছিল আৰু তেওঁলোকৰ দুখৰ সমভাগী হৈছিল। আপোনালোকৰ কোনো বস্তু কোনোবাই বাজেয়াপ্ত কৰিলেও, আপোনালোকে আনন্দ কৰিছে, কাৰণ আপোনালোকে জানিব পাৰিছে যে, এইবোৰ বস্তুতকৈ উৎকৃষ্ট আৰু চিৰস্থায়ী এটা সম্পদ আপোনালোকৰ বাবে আছে। ৩৫ এতেকে আপোনালোকে সাহস নেহেৰুৱাব, সেই সাহসে আপোনালোকক মহা-পুৰুষাৰ আনি দিব। ৩৬ কিয়নো আপোনালোকে ঈশ্বৰৰ ইচ্ছা পালন কৰি প্ৰতিজ্ঞাৰ ফল যেন পায়, তাৰ বাবে আপোনালোকৰ ধৈৰ্যৰ প্ৰয়োজন আছে। ৩৭ কিয়নো অলপতে আহিব লগা জন আহিব ধৰিছে, পলম নকৰিব। ৩৮ কিন্তু মোৰ ধাৰ্মিক জন বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই জীব; কিন্তু যদি হুঁহক যায়, তেন্তে মোৰ প্ৰাণ সেই জনত সন্তুষ্ট নহ'ব §§। ৩৯ কিন্তু যিবোৰে সৰ্বনাশলৈ হুকি যায়, আমি তেওঁলোকৰ মাজৰ নহওঁ; আমি জীৱাত্মাৰ ৰক্ষা লাভ কৰিবৰ বাবে বিশ্বাস কৰা সকলৰ মাজৰহে হৈছোঁ।

††১০:১৬ যিৰিমিয়া ৩১:৩৩

†††১০:১৭ যিৰিমিয়া ৩১:৩৪

§§১০:৩৮ হবস্ক্ক ২:৩-৪

১১ অধ্যায়

বিশ্বাসৰ মহাৎময় বিশ্বাসৰ বীৰ সকলৰ তালিকা

১ বিশ্বাস হৈছে, আশা কৰা বিষয়ৰ নিশ্চয়জ্ঞান, অদৃশ্য বিষয়ৰ প্ৰমাণ প্ৰাপ্তি। ২ কিয়নো তাতেই বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই আমাৰ পূৰ্ব-পুৰুষ সকলে সাক্ষ্য পালে। ৩ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই আমি বুজিলো যে, সৃষ্টি খন ঈশ্বৰৰ বাক্যৰ যোগেদি স্থাপন কৰা হ'ল; তাতে দৃশ্যবস্তুবোৰ যে প্ৰকাশিত বস্তুবোৰৰ পৰা উৎপন্ন কৰা হ'ল, এনে নহয়।

৪ বিশ্বাসৰ গুণে হেবলে ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে কয়িনতকৈয়ো উত্তম বলিদান উৎসৰ্গ কৰিলে; আৰু তাৰ দ্বাৰায়েই, তেওঁ যে ধাৰ্মিক, ইয়াৰে সাক্ষ্য পালো ঈশ্বৰে তেওঁৰ উপহাৰৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিছিল; আৰু তাৰ দ্বাৰাই তেওঁ মৃত হৈয়ো এতিয়ালৈকে কথা কৈ আছে। ৫ বিশ্বাসৰ গুণে, হনোকৈ মৃত্যু নেদেখিবৰ কাৰণে, তেওঁক লোকান্তৰলৈ নিয়া হ'ল; তাতে তেওঁক পোৱা নগ'ল; কিয়নো ঈশ্বৰে তেওঁক লোকান্তৰলৈ নিলে; কাৰণ লোকান্তৰলৈ নিয়াৰ পূৰ্বেই, তেওঁ যে ঈশ্বৰক সন্তুষ্ট কৰিলে, ইয়াৰ সাক্ষ্য পালে। ৬ কিন্তু বিনা বিশ্বাসেৰে ঈশ্বৰক সন্তুষ্ট কৰা অসাধ্য; কিয়নো, ঈশ্বৰ যে আছে, আৰু তেওঁ যে তেওঁক বিচৰা লোকৰ পুৰস্কাৰ দিওঁতা হয়, ইয়াকে তেওঁৰ ওচৰলৈ চপা মানুহে বিশ্বাস কৰিব লাগে। ৭ বিশ্বাসৰ গুণে নোহে, ভাবি বিষয়ত আদেশ পাই ভয়তে নিজৰ পৰিয়ালৰ পৰিতৰাণৰ অৰ্থে এখন জাহাজ নিৰ্মাণ কৰিলে, আৰু তাৰ দ্বাৰাই জগতক দোষী কৰি, নিজে বিশ্বাসমূলক ধাৰ্মিকতাৰ অধিকাৰী হ'ল।

৮ ঈশ্বৰত বিশ্বাস আছিল কাৰণে ঈশ্বৰে যেতিয়া অব্ৰাহামক আহ্বান কৰিলে, তেতিয়া তেওঁ বাধ্য হ'ল, আৰু তেওঁক যি দেশ দিম বুলি ঈশ্বৰে কৈছিল, সেই দেশ অধিকাৰ কৰিবৰ বাবে তেওঁ গৈছিল; আৰু ক'লে যাব লাগে, সেই বিষয়ে নাজানিও ওলাই গৈছিল। ৯ এইদৰে বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই তেওঁ বিদেশীৰ দৰে প্ৰতিজ্ঞাৰ দেশত প্ৰবাসী হৈ থাকিলা সেই একে প্ৰতিজ্ঞাৰ সহধিকাৰী ইচহাক আৰু যাকোবৰ সহিত তমবৃত্ত বাস কৰিছিল; ১০ কিয়নো যি নগৰৰ প্ৰতিষ্ঠাপক আৰু নিৰ্মাণকৰ্তা ঈশ্বৰ, সেই ভিত্তিমূল থকা নগৰ বাবে তেওঁ অপেক্ষা কৰি আছিল। ১১ বিশ্বাসৰ যোগেদি অব্ৰাহাম আৰু চাৰায়ো অতিৰিক্ত বয়সত বংশ উৎপাদনৰ শক্তি পালে; কিয়নো তেওঁ প্ৰতিজ্ঞা কৰা জনক বিশ্বাসী বুলি জ্ঞান কৰিছিল। ১২ এই হেতুকে এজনৰ পৰা, সেই মৃত্যু তুল্য জনৰ পৰাই, লেখত আকাশৰ তৰাবোৰৰ সমান, আৰু সাগৰৰ তীৰত থকা বালিৰ নিচিনা অসংখ্য লোক উৎপন্ন হ'ল।

১৩ সেই সকলো বিশ্বাসত মৰিল; তেওঁলোকে প্ৰতিজ্ঞাবোৰৰ ফল নাপালে; কিন্তু দূৰৈতে সেইবোৰক দেখি নমস্কাৰ কৰিছিল; আৰু নিজে যে পৃথিৱীত বিদেশী আৰু প্ৰবাসী, তাক স্বীকাৰ কৰিছিল। ১৪ কিয়নো যি সকলে এনেকুৱা কথা কয়, তেওঁলোকে যে নিজ দেশ বিচাৰিছে, ইয়াকে প্ৰকাশ কৰে। ১৫ তেওঁলোকে যি দেশৰ পৰা ওলাই আহিছিল, তালৈ মন কৰা হ'লে, অৱশ্যে উলটি যাবলৈ সু-সময় পালেহেঁতেন। ১৬ কিন্তু এতিয়া তেওঁলোকে তাতকৈ এটি উত্তম স্বৰ্গীয় দেশলৈ আকাংক্ষা কৰে; এই হেতুকে ঈশ্বৰে, তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ বুলি প্ৰখ্যাত হ'বলৈ লাজ নাপায়; কিয়নো তেওঁলোকৰ কাৰণে তেওঁ এখন নগৰ যুগুত কৰিলে।

১৭ অব্ৰাহাম পৰীক্ষিত হোৱাত, বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই ইচহাকক উৎসৰ্গ কৰিলো হয়, তেওঁ আনন্দেৰে সেই প্ৰতীজ্ঞা গ্ৰহন কৰি নিজৰ একমাত্ৰ পুত্ৰক উৎসৰ্গ কৰিলে, ১৮ যি জনৰ বিষয়ে কৈছিল, “ইচহাকৰ জৰিয়তে তোমাৰ বংশধৰ সকলক দেখা পাবা”। ১৯ কাৰণ ঈশ্বৰে যে মৃত লোকৰ মাজৰ পৰাও তুলিব পাৰে, ইয়াকে অব্ৰাহামে দৃঢ় বিশ্বাস কৰিছিল, আৰু তাৰ পৰা দৃষ্টান্ত স্বৰূপে তেওঁক পুনৰায় পালেও। ২০ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই ইচহাকে ভবিষ্যত বিষয়ৰ কথা যাকোব আৰু এটোক আশীৰ্ব্বাদ কৰিলে। ২১ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই যাকোবে, মৰণ-কালত যোচেফৰ পুত্ৰ দুজনৰ প্ৰতি জনক আশীৰ্ব্বাদ কৰিলে; আৰু নিজৰ লাখুটিৰ মূৰত ভৰ দি, ভজনাও কৰিলে। ২২ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই যোচেফে অন্তিম কালত মিচৰ দেশৰ পৰা ইস্ৰায়েলৰ সন্তান সকলক ওলাই যোৱাৰ বিষয়ে উল্লেখ কৰিলে, আৰু নিজৰ অস্থিৰ বিষয়ে আদেশ দিলে।

২৩ মোচিৰ জন্ম হোৱাত মাক-বাপেকে তিনি মাহলৈকে তেওঁক লুকুৱাই থোৱা হৈছিল; বিশ্বাস আছিল কাৰণে তেওঁলোকে তেনেকৈ ৰাখিছিল। কিয়নো তেওঁলোকে দেখিলে যে, লৰা জন অতি সুন্দৰ; আৰু ৰজাৰ আজ্ঞালৈ তেওঁলোকে ভয় নকৰিলে। ২৪ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই মোচি বয়সত বৃদ্ধি পায় বাঢ়িবলৈ ধৰিলে, আৰু ফৰৌণৰ জীয়েকৰ পুত্ৰ বুলি প্ৰখ্যাত হ'বলৈ অস্বীকাৰ কৰিলে; ২৫ কিয়নো তেওঁ পাপৰ অলপ দিনীয়া সুখভোগ কৰাতকৈ, ঈশ্বৰৰ লোকৰ লগত দুখভোগ কৰাকে মনোনীত কৰিলে, ২৬ আৰু মিচৰৰ সকলো সম্পত্তিকৈ খৰীষ্টৰ নিন্দা মহা-ধন জ্ঞান কৰিলে; কিয়নো তেওঁ পুৰস্কাৰ-দানলৈ দৃষ্টি কৰিছিল। ২৭ বিশ্বাসৰ গুণে তেওঁ ৰজাৰ কেৰাখলৈ ভয় নকৰি, মিচৰ দেশ ত্যাগ কৰিলে; কিয়নো অদৃশ্য জনক দেখা পোৱাৰ দৰে তেওঁ থিৰে থাকিল। ২৮ আৰু প্ৰথমে জন্ম পোৱা সকলৰ সংহাৰকৰ্তাই তেওঁলোকক স্পৰ্শ নকৰিবৰ কাৰণে, তেওঁ বিশ্বাসৰ গুণে নিস্তাৰ-পৰ্বৰ পালন আৰু তেজ লগোৱা কাৰ্য কৰিলে। ২৯ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই তেওঁলোকে, শুকান মাটিয়েদি যোৱাৰ দৰে, লোহিত সাগৰৰ মাজেদি গমন কৰিলে; কিন্তু মিচৰীয়া সকলে চেষ্টা কৰোতে তেওঁলোকক গৰাস কৰা হ'ল। ৩০ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই সাত দিন যিৰীহোৰ গড় প্ৰদক্ষিণ কৰোতে সেই গড় খহি পৰিল। ৩১ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই ৰাহাব বেষ্যাই চোৰাংচোৱা সকলক শাস্তিৰে আলহীৰূপে গ্ৰহন কৰোতে, অবাধ্য সকলৰ লগত তেওঁ বিনষ্ট নহ'ল।

৩২ আৰু অধিক কি ক'ম, গিদিয়োন, বাৰাক, চিমচোন, যিশুহ, দায়ুদ, চমুৱেল, আৰু ভাৱবাদী সকল, এই সকলোৰে বৃত্তান্ত ক'বলৈ গলে সময় নোজোৰে; ৩৩ তেওঁলোকে বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই নানা ৰাজ্য পৰাজয় কৰিলে, ধৰ্ম্ম-কৰ্ম্ম কৰিলে, প্ৰতিজ্ঞাৰ ফল পালে, সিংহবোৰৰ মুখ বন্ধ কৰিলে, অগ্নিৰ তাপ নুমুৱালে, ৩৪ তৰোৱালৰ মুখৰ পৰা হাত সাৰিলে, দুৰ্বলতাৰ পৰাও বলৱন্ত হ'ল, যুদ্ধত পৰাকৰ্মী হ'ল, অন্য জাতিৰ সৈন্যবোৰক হৰুৱালে। ৩৫ তিবোতা সকলে নিজ নিজ মৃত লোকক পুনৰুত্থানৰ দ্বাৰাই পুনৰায় পালে; আৰু আন লোক সকলে শেৰষ্ঠ পুনৰুত্থানৰ ভাগী হ'বৰ কাৰণে, মুক্তি অগ্ৰাহ্য কৰি, যন্ত্ৰণা-যন্ত্ৰণত প্ৰহাৰৰ দ্বাৰাই হত হ'ল। ৩৬ আন আন মানুহে বিদ্ৰূপ আৰু চাবুকৰ কোব, বন্ধন আৰু বন্দীশালৰ পৰীক্ষা পালে; ৩৭ তেওঁলোকক শিল দলিয়াই মৰা হ'ল, কৰতেৰে ফলা হ'ল, তেওঁলোক নানা ধৰণৰ পৰীক্ষাৰে পৰীক্ষিত হ'ল; তেওঁলোকক তৰোৱালেৰে বধ কৰা হ'ল; তেওঁলোকে দীনহীন, আৰু ক্লেশ আৰু অত্যাচাৰ প্ৰাপ্ত হৈ, মেৰ আৰু ছাগলীৰ ছাল পিন্ধি ফুৰিছিল; ৩৮ (এই জগত তেওঁলোকৰ যোগ্য নাছিল); তেওঁলোক নিৰ্জন ঠাইত, পৰ্বতত, গুহাত, আৰু পৃথিৱীৰ গহ্বৰত ফুৰিছিল;

৩৯ এই সকলোৱে, বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই সাক্ষ্য পালেও, প্ৰতিজ্ঞাৰ ফল নাপালে; ৪০ কিয়নো ঈশ্বৰে আমাৰ কাৰণে কোনো শেৰষ্ঠ বিষয় যুগত কৰি ৰখা বাবে আমাৰ অবিহনে তেওঁলোকক সিদ্ধ হ'বলৈ নিদিলে।

১২ অধ্যায়

বীৰত্ব আৰু ধৈৰ্য্য আদি অৱলম্বন কৰিবলৈ আশ্বাস-বাক্য

১২ ^১ এতেকে ইমানবোৰ সাক্ষীয়ে আমাক চাৰিওফালে বেৰি থকা দেখি, আহক, আমিও আটাই বাধা আৰু আমাক লগ ধৰি থকা পাপ দূৰ কৰি আমাৰ আগত থকা দৌৰৰ পথত ধৈৰ্য্যেৰে দৌৰোঁহঁক; ^২ আহক আমাৰ বিশ্বাসৰ আদি আৰু সিদ্ধিকৰ্তা যীচুলৈ চাই থাকোঁহঁক; তেওঁ তেওঁৰ আগত থকা আনন্দৰ কাৰণে অপমানকে হয়জ্ঞান কৰি, কৰুচ যন্ত্ৰণা সহন কৰি, ঈশ্বৰৰ সিংহাসনৰ সোঁফালে বহিল।

^৩ এতেকে আপোনালোকে যেন নিজ নিজ প্ৰাণৰ ক্লান্তি ক্লান্ত নহব, এই কাৰণে যি জনে নিজৰ বিৰুদ্ধে কৰা পাপী সকলৰ এনে প্ৰতিবাদ সহন কৰিছিল, তেওঁলৈ মনোযোগ কৰো আহক। ^৪ আপোনালোকে পাপৰ লগত যুদ্ধ কৰি এতিয়াও তেজ বোৱালৈকে প্ৰতিবোধ কৰা নাই; ^৫ আৰু যি আশ্বাসৰ বাণীয়ে, পুত্ৰ বুলি আপোনালোকৰ লগত কথা-বাৰ্তা কৰিছে, বোলে-

“হে মোৰ পুত্ৰ প্ৰভুৰ

শাসন হয়জ্ঞান

নকৰিবা, আৰু তেওঁৰ

পৰা অনুযোগ পালে

ক্লান্ত নহবা”;

^৬ কিয়নো প্ৰভুৱে যাক প্ৰেম কৰে, তেওঁক শান্তি দিয়ে, আৰু তেওঁ গ্ৰহন কৰা প্ৰতিজন পুত্ৰক কোবায়; এই কথা আপোনালোকে পাহৰিলে। ^৭ আপোনালোকে যি সহন কৰি আছে, সেয়ে আপোনালোকৰ শাসনৰ অৰ্থে, ঈশ্বৰে পুত্ৰ সকলৰ প্ৰতি যেনেকৈ, তেনেকৈ আপোনালোকৰ প্ৰতিও ব্যৱহাৰ কৰি আছে; কিয়নো পিতৃয়ে শান্তি নিদিয়া এনে কোন পুত্ৰ আছে? ^৮ কিন্তু সকলোৱে যি শাসনৰ ভাগী হ'ল, আপোনালোকে যদি তাৰ ভাগী নহয়, তেনেহলে আপোনালোক জাৰজহে পুত্ৰ নহয়। ^৯ ইয়াৰ বাহিৰেও আমাৰ মাংসিক পিতৃ সকল শাসনকৰ্তা আছিল, আৰু আমি তেওঁলোকক সমাদৰ কৰিছিলোঁ; পাছত তাতকৈ, যি জন আত্মা সমূহৰ পিতৃ, তেওঁৰ বশীভূত হৈ জীৱন ধাৰণ নকৰিম নে? ^{১০} তেওঁলোকে হ'লে, যেনেকৈ উচিত দেখিছিল, তেনেকৈ অলপ দিনৰ কাৰণে শান্তি দিছিল; কিন্তু তেওঁ হ'লে আমাৰ হিতৰ কাৰণে, অৰ্থাৎ আমি যেন তেওঁৰ পবিত্ৰতাৰ ভাগী হওঁ, তাৰ কাৰণে শান্তি দিছে। ^{১১} সকলো শান্তি উপস্থিত সময়ত আনন্দৰ বিষয় নহয়, কিন্তু দুখৰ বিষয় যেন দেখা যায়, তথাপি পাছত তাৰ দ্বাৰাই অভয়াস পোৱা লোক সকলক ধাৰ্ম্মিকতাৰ শান্তিযুক্ত ফল দিয়ে।

^{১২} এই কাৰণে আপোনালোকে ওলমি পৰা হাত আৰু জঠৰ আঁঠু পোন কৰক; ^{১৩} আৰু খোৰাই যেন বিপথগামী নহয়, বৰং সুস্থ হয়, এই কাৰণে নিজ নিজ ভৰিলৈ, পোন বাট কৰক।

^{১৪} সকলোৱে সহিত এক্ৰয়, আৰু যি পবিত্ৰতাৰ অবিহনে কোনেও প্ৰভুৰ দৰ্শন নাপাব, সেই পবিত্ৰতাকো খেদি যাওঁক; ^{১৫} পাছত জানো কোনোৱে ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহবিহীন হয়, বা কোনো তিতাৰ মূল ওলাই আপোনালোকৰ বিষিনি জন্মোৱাত, তাৰ দ্বাৰাই অধিক ভাগ অশুচি হৈ যায়; ^{১৬} বা এসাঁজ আহাৰৰ কাৰণে নিজ জ্যেষ্ঠাধিকাৰ বেচা যি এটো, তেওঁৰ নিচিনা কোনো ধৰ্ম্ম-নিন্দক, বা কোনো ব্যভিচাৰী হয়, তালৈ সাৱধানে দৃষ্টি ৰাখিবা। ^{১৭} কিয়নো আপোনালোকে জানে যে, এটোৱে পাছত সেই আশীৰ্ব্বাদৰ অধিকাৰী হ'বৰ বাবে ইচ্ছা কৰিলে আৰু চকুলোৱে সযত্নে বিচাৰিলতো, অগ্ৰাহ্য হ'ল, কাৰণ তেওঁ মন পালটন কৰিবলৈ ঠাই নাপালে।

^{১৮} কিয়নো স্পৰ্শনীয় আৰু অগ্নিৰে প্ৰজ্বলিত পৰ্বত ক'লা বৰগীয়া মেঘ, আন্ধাৰ, ধুমুহা, বতাহ, তুৰীৰ ধ্বনি, আৰু বাক্যৰ শব্দ, এইবোৰৰ ওচৰলৈ আপোনালোক অহা নাই; ^{১৯} সেই মাত শুনা লোক সকলে এই প্ৰাৰ্থনা কৰিলে যে, তেওঁলোকক যেন

পুনৰ কোনো বাক্য কোৱা নহয়; ২০ কিয়নো কোনো পশুৱেও যদি সেই পৰ্ব্বত স্পৰ্শ কৰে, তেন্তে তাক শিল দলিয়াই মৰা হ'ব, এই আজ্ঞা তেওঁলোকে সহিব নোৱাৰিলে, ২১ আৰু সেই দৰ্শন এনে ভয়ঙ্কৰ যে, মোচিয়ে কৈছিল, মই বৰ ভয় পাই কঁপি আছো; ২২ কিন্তু চিয়োন পৰ্ব্বত, জীৱনময় ঈশ্বৰৰ নগৰ, স্বৰ্গীয় যিৰুচালেম, আৰু তাত দহ হাজাৰ স্বৰ্গদূতে গুণ-কীৰ্তন কৰে। ২৩ স্বৰ্গত নাম লিখা প্ৰথমে জন্ম পোৱা সকলৰ মহাসভা আৰু মণ্ডলী, সকলোৰে বিচাৰকৰ্তা ঈশ্বৰ, সিদ্ধ হোৱা ধাৰ্মিক লোক সকলৰ আত্মা সমূহ, ২৪ নতুন নিয়মৰ মধ্যস্থ যীচু, আৰু হেবলতকৈ অতি উত্তম কথা কওঁতা শাস্তি কৰা তেজ, এই সকলোৰ ওচৰলৈ আপোনালোক আহিল।

২৫ সাৱধান, বাক্য কওঁতা জনক আপোনালোকে অগ্ৰাহ্য নকৰিব, কিয়নো যি জনে পৃথিৱীত আদেশ দিছিল সেইজনক অগ্ৰাহ্য কৰা সকলেই যদি নাসাৰিল, তেন্তে যি জনে স্বৰ্গৰ পৰাই আদেশ দিলে, তেওঁৰ কৰা বিমুখ হলে আমি যে নাসাৰিম; এই কথা কিমান অধিক গুণে নিশ্চয়! ২৬ তেতিয়া তেওঁৰ ধ্বনিয়ে পৃথিৱী লৰাইছিল; কিন্তু এতিয়া তেওঁ অঙ্গীকাৰ কৰিলে, বোলে, আৰু এবাৰ মই কেৱল পৃথিৱী লৰাম, এনে নহয় আকাশকো লৰাম। ২৭ ইয়াতে, 'আৰু এবাৰ', এই শব্দে, অলৰ বস্তুবোৰ থাকিবৰ কাৰণে, নিৰ্মিত বস্তুৰ দৰে লৰোৱা বস্তুবোৰ দূৰ কৰা বুজাইছে। ২৮ এই হেতুকে আমি অলৰ ৰাজ্যৰ অধিকাৰী হোৱাত, আহা, যি অনুগ্ৰহৰ দ্বাৰাই আমি ভক্তি আৰু ভয়েৰে সন্তোষৰূপে ঈশ্বৰৰ আৰাধনা কৰিব পাৰোঁ, সেই অনুগ্ৰহ গ্ৰহন কৰি লওঁহক; ২৯ কিয়নো আমাৰ ঈশ্বৰ গ্ৰাসকাৰী অগ্নিস্বৰূপ।

১৩ অধ্যায়

নানা ধৰ্ম-বিধি আৰু শেষ কথা

১৩ ^১ভ্ৰাতৃ-প্ৰেম চলি থাকক। ^২আপোনালোকে অতিথি সেৱা নাপাহৰিব; কিয়নো তাৰ দ্বাৰাই কোনো কোনোৱে নাজনাকৈয়ে স্বৰ্গদূত সকলকেই আলহী সুধিলে। ^৩বন্দীয়াৰ সকলক লগৰ বন্দীয়াৰ যেন গণ্য কৰি তেওঁলোকক সোঁৱৰণ কৰক; নিজেও শৰীৰত জীয়াই থকা বুলি জ্ঞান কৰি অত্যাচাৰ পোৱা সকলক সোঁৱৰণ কৰক। ^৪সকলোৰে মাজত বিবাহ আদৰণীয়, আৰু তাৰ শয়্যা শুচি হওঁক; কিয়নো ব্যভিচাৰী আৰু পৰস্তুৰীগামী সকলৰ সোধ-বিচাৰ ঈশ্বৰে কৰিব। ^৫আপোনালোকৰ স্বভাৱ নিৰ্লোভ হওঁক; আপোনালোকৰ যি আছে, তাতে আপোনালোক সন্তুষ্ট হৈ থাকক; কিয়নো তেৱেঁ কৈছে, মই তোমাক কেতিয়াও নেৰিম, কেতিয়াও ত্যাগ নকৰিম।

^৬এতেকে আমি সাহসেৰে ক'ব পাৰো যে,
প্ৰভু মোৰ সহায়কৰ্তা;
মই ভয় নকৰিম;
মানুহে মোক কি
কৰিব?

^৭আপোনালোকৰ যি নায়ক সকলে আপোনালোকক ঈশ্বৰৰ বাক্য কৈ গ'ল, তেওঁলোকক সোঁৱৰণ কৰক; আৰু তেওঁলোকৰ আচৰণৰ শেষগতি চাই-চিন্তি, তেওঁলোকৰ বিশ্বাসৰ অনুকাৰী হওঁক। ^৮যীচু খ্ৰীষ্ট কালি, আজি, আৰু সদাকাললৈকে সেই একে হৈ আছে। ^৯আপোনালোক নানা বিধ নতুন শিক্ষাৰ দ্বাৰাই বিপথে চালিত নহ'ব; কিয়নো সেই আহাৰ ব্যৱহাৰ কৰা সকলৰ হিতজনক নহ'ল, ^{১০}সেই আহাৰৰ দ্বাৰাই নহয়, অনুগ্ৰহৰ দ্বাৰাইহে হৃদয় থিৰ কৰা ভাল। যি বেদিদ ভোজন কৰিবলৈ তম্বুত আৰাধনা কৰা সকলৰ ক্ষমতা নাই, এনে এটি বেদি আমাৰ আছে। ^{১১}কিয়নো যি যি প্ৰাণীৰ তেজ পাপৰ বলিদান স্বৰূপে মহা-পুৰোহিতৰ দ্বাৰাই পবিত্ৰ স্থানৰ ভিতৰলৈ নিয়া হয়, সেইবোৰৰ শৰীৰ চাউনিৰ বাহিৰে পোৱা যায়। ^{১২}এই কাৰণে যীচুৱেও, তেওঁৰ নিজৰ তেজৰ দ্বাৰাই লোক সকলক পবিত্ৰ কৰিবলৈ, নগৰৰ দুৱাৰৰ বাহিৰত মৃত্যু ভোগ কৰিলে। ^{১৩}এতেকে আহক, তেওঁৰ নিন্দাৰূপ ভাৱ বৈ, ছাউনিৰ বাহিৰে তেওঁৰ ওচৰলৈ আমি যাওঁহক। ^{১৪}কিয়নো ইয়াত আমাৰ কোনো চিৰস্থায়ী নগৰ নাই; কিন্তু আমি সেই ভাবি নগৰ বিচাৰি আছো। ^{১৫}এতেকে আহক, আমি তেওঁৰেই দ্বাৰাই সদায় ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে স্তৱৰূপ যজ্ঞ, তেওঁৰ নাম স্বীকাৰকাৰী গুঁঠৰ ফল উৎসৰ্গ কৰোঁহক। ^{১৬}কিন্তু উপকাৰ আৰু সহভাগিতাৰ কাৰ্য নাপাহৰিব; কিয়নো এনে যজ্ঞত ঈশ্বৰ সন্তুষ্ট হয়।

^{১৭}আপোনালোকে আপোনালোকৰ নায়ক সকলক মান্য কৰি তেওঁলোকৰ বশীভূত হওঁক; কিয়নো হিচাপ দিব লগা লোক সকলৰ দৰে তেওঁলোকে আপোনালোকৰ প্ৰাণৰ কাৰণে প্ৰহৰী কাৰ্য কৰিছে; এতেকে তেওঁলোকে যেন সেই কৰ্ম আৰ্জস্বৰেৰে নকৰি আনন্দেৰে কৰিব পাৰিব, তাৰ কাৰণে তেওঁলোকৰ বশীভূত হওঁক; কিয়নো আৰ্জস্বৰেৰে কৰিলে আপোনালোকৰ একো হিত নহ'ব।

১৮ আপোনালোকে আমাৰ কাৰণেও প্ৰাৰ্থনা কৰিব; কিয়নো আমিও আমাৰ সদবিবেক আৰু সকলো বিষয়তে সদাচৰণ কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰি আছো, আৰু ইয়াক আমি দৃঢ় প্ৰত্যয় কৰোঁ; ১৯ কিন্তু মোক যেন পুনৰ আপোনালোকৰ বাবে সোনকালে দিয়া হয়, এই কাৰণে প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ মই আপোনালোকক অধিক মিনতি কৰিছোঁ। ২০ শান্তিৰ আঁকৰ যি ঈশ্বৰে, অনন্তকাল স্থায়ী নিয়মৰ তেজৰ গুণে মেববোৰৰ সেই মহান বন্ধক, আমাৰ প্ৰভু যীচুক মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা পুনৰায় আনিলে, তেওঁ নিজৰ ইচ্ছা-সাধনৰ অৰ্থে আপোনালোকক সকলো সদবিষয়ত সিদ্ধ কৰক; ২১ তেওঁৰ দৃষ্টিত যি সন্তোষজনক, তাকে আমাৰ যীচু খ্ৰীষ্টৰ দ্বাৰাই সম্পন্ন কৰক; তেওঁৰ মহিমা সদা-সৰ্ব্বদাই হওক। আমেন।

২২ হে ভাই সকল, মই আপোনালোকক উৎসাহিত কৰোঁ, আপোনালোকে এই উদগণিৰ বাক্য সহন কৰিব; কিয়নো মই সংক্ষেপে আপোনালোকৰ বাবে লিখিলোঁ। ২৩ আমাৰ ভাই তীমথিয়ক মুকলি কৰা হৈছে, ইয়াকে জানিবা; তেওঁ সোনকালে আহিলে, তেৱেঁ সৈতে মই আপোনালোকক দেখা কৰিবলৈ যাম।

২৪ আপোনালোকে আপোনালোকৰ নায়ক সকলক আৰু সকলো পবিত্ৰ লোকক মঙ্গলবাদ দিব। ইটালী দেশৰ লোক সকলে আপোনালোকক মঙ্গলবাদ কৰিছে।

২৫ আপোনালোক সকলোৰে লগত অনুগ্ৰহ থাকক। আমেন।

James

যাকোব

১ অধ্যায়

ধৈৰ্য্য ধৰিবৰ আৰু ঈশ্বৰৰ বাক্য পালন কৰিবৰ আৱশ্যকতা

১ মই যাকোব, ঈশ্বৰ আৰু প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ এজন দাস, সিঁচৰিত হৈ থকা বাৰ ফৈদৰ লোকৰ ওচৰলৈ এই সন্তোষাণ। ২ হে মোৰ ভাই সকল, আপোনালোকে যেতিয়া নানাবিধ পৰীক্ষাত পৰে, তেতিয়া সেই বিষয়ক অতি আনন্দৰ বিষয় বুলি মানিব,

*৩ কিয়নো আপোনালোকৰ বিশ্বাসৰ পৰীক্ষাই যে সহন ক্ষমতা জন্মায়, †সেই বিষয়ে আপোনালোকে জানে।

৪ এই কাৰণে সেই ধৈৰ্য্যক সিদ্ধ কাৰ্য-বিশিষ্ট কৰা হওঁক যাতে আপোনালোকে একোতে অসম্পূৰ্ণ নহৈ সিদ্ধ আৰু সম্পূৰ্ণ হয়। ৫ কিন্তু আপোনালোকৰ কাৰোবাৰ যদি জ্ঞানৰ অভাৱ হয় তেনেহলে যি জন দিওঁতা ঈশ্বৰ, যি জনে গৰিহণা নকৰাকৈ মুক্তহস্তে সকলোকে দান কৰে, তেওঁক যাচনা কৰক ‡আৰু তাতে আপোনালোকক দিয়া হ'ব।

৬ কিন্তু বিশ্বাস আৰু নিঃসংশয় হৈ যাচনা কৰক; কিয়নো যি জনে সংশয় কৰে, তেওঁ বতাহে বলোৱা আৰু ওপৰলৈ উধুৱা সাগৰৰ টোৰ নিচিনা হয়। ৭ এনে মানুহে যে প্ৰভুৰ পৰা কিবা পাব, ইয়াক তেওঁ নাভাবক; ৮ কিয়নো তেওঁ দুই মনৰ মানুহ, নিজৰ সকলো গতিতে অস্থিৰ।

৯ যি ভাই আৰ্থিকভাৱে দুৰ্বল হৈয়ো নম্ব; তেওঁ নিজ উন্নতিত গৌৰৱ কৰক; ১০ যি জন ধনৱান, তেৱোঁ ঈশ্বৰে শিকোৱা নমৰতাত আনন্দ কৰক; কিয়নো বনৰীয়া ফুল এটাৰ নিচিনা তেৱোঁ লুপ্ত হৈ যাব। ১১ কাৰণ সূৰ্য অতি তাপৰ সৈতে উদয় হয় আৰু তুৰ্ণ শুকুৱায়, তাতে তাৰ ফুল সৰি পৰে আৰু তাৰ সৌন্দৰ্য্যও নষ্ট হয়। এনেদৰে ধনৱান মানুহো নিজ উন্নতিৰ মাজতেই মলিন হৈ যাব।

১২ যি মানুহে পৰীক্ষা সহন কৰে, তেওঁ ধন্য; কিয়নো পৰীক্ষা সাফল্য হ'লে, প্ৰভুক প্ৰেম কৰা সকলক জীৱনৰূপ কিৰীটি ঙ্দিবলৈ প্ৰভুৱে যি প্ৰতিজ্ঞা কৰিলে, সেয়া তেওঁ পাব। ১৩ কিন্তু যেতিয়া পৰীক্ষিত হয়, তেতিয়া কোনোৱে যেন এই বুলি নকওঁক “ঈশ্বৰৰ দ্বাৰাই মই পৰীক্ষিত হৈছোঁ”, কিয়নো মন্দ বিষয়ত ঈশ্বৰ নিজেও অপৰীক্ষিত আৰু কোনো লোকৰ পৰীক্ষাও তেওঁ নকৰে।

১৪ কিন্তু প্ৰত্যেক ব্যক্তি নিজৰ কু-অভিলাষৰ দ্বাৰাই প্ৰলোভিত হয় আৰু ফুচুলনিত পৰি পৰীক্ষিত হয়। ১৫ তাতে সেই কু-অভিলাষে গৰ্ভধাৰণ কৰি পাপ প্ৰসৱ কৰে; পাছত পাপ পূৰ্ণতাপ্ৰাপ্ত হ'লে, তাৰ ফলাফল হয় মৃত্যু। ১৬ হে মোৰ পিয় ভাই সকল, আপোনালোক ভ্ৰান্ত নহব।

১৭ সকলো উত্তম দান আৰু সকলো সিদ্ধ বৰ ওপৰৰ পৰাহে হয় আৰু আকাশৰ জ্যোতিবোৰ সেই পিতৃৰ পৰা তললৈ নামি আহে ছাঁ যি দৰে সলনি হয়, তেনেদৰে তেওঁৰ কোনো পৰিৱৰ্তন নাই। ১৮ ঈশ্বৰে তেওঁৰ নিজ ইচ্ছাৰে সত্য বাক্যৰ দ্বাৰাই আমাক জীৱন দিলে **যাতে তেওঁৰ সৃষ্ট বস্তুবোৰৰ মাজত আমি যেন এবিধ প্ৰথম ফল হওঁ।

১৯ হে মোৰ পিয় ভাই সকল, আপোনালোকে এই কথা জানে যে প্ৰত্যেক ব্যক্তি শুনিবলৈ খৰ, ক'বলৈ ধীৰ আৰু কেৰাধলৈয়ো ধীৰ হওঁক, ২০ কিয়নো মানুহৰ কেৰাধে ঐশ্বৰিক ধাৰ্মিকতা সাধন নকৰে। ২১ এতেকে আপোনালোকে সকলো অশুচি আৰু হিংসাৰ অধিকতা দূৰ কৰি, যি ৰোৱা বাক্য আপোনালোকৰ আত্মাৰ পৰিত্ৰাণ কৰিবৰ বাবে সমৰ্থ, ††তাক নমৰভাৱে গ্ৰহণ কৰক।

*১:২ মথি ৫:১১,১২ ; ১ পি ৪:১৩-১৬।

†১:৩ ৰো ৫:৩-৫।

‡১:৫ মথি ২১:২২ ; মাৰ্ক ১১:২৪।

¶১:১০ যিচ ৪০:৬-৮।

§১:১২ প্ৰ ২:১০।

**১:১৮ যো ১:১৩ ; ১ পি ১:২৩।

††১:২১ ২ তী ৩:১৫।

২২ কেৱল শুনোতা হৈ নিজক নুভুলাব, কিন্তু বাক্য পালন কৰোঁতা হওঁক। ##২০ কিয়নো কোনোৱে যদি বাক্য পালন কৰোতা নহয়, কেৱল মাথোন শুনোতা হয়, তেনেহলে সেই লোক দৰ্পণত নিজৰ স্বাভাৱিক মুখ দেখা পোৱা মানুহৰ নিচিনা হয়; ২৪ কাৰণ তেওঁ নিজকে চাই গুচি যায়, তাতে তেওঁ কেনেকুৱা আছিল, তাক তেতিয়াই পাহৰি যায়। ২৫ যি কোনোৱে স্বাধীনতা স্বৰূপ সিদ্ধ বিধানৰ বাবে চাপৰি দৃষ্টি কৰে আৰু চাই থাকে আৰু শুনি পাহৰি যোৱা নহয় কিন্তু পালন কৰোঁতা হয়, তেওঁহে নিজ কাৰ্যত ধন্য হ'ব।

২৬ কোনোৱে যদি নিজকে ধাৰ্মিক বুলি মানে, কিন্তু নিজৰ জিভা দমন ॥নকৰি নিজৰ হৃদয়ক ভুলায়, তেনেহলে সেই মানুহৰ ধৰ্ম্ম-কৰ্ম্ম ব্যৰ্থ। ২৭ মাউৰা আৰু বিধৱা সকলক তেওঁলোকৰ ক্লেশৰ কালত চাবলৈ যোৱা আৰু সংসাৰৰ পৰা নিজকে নিষ্কলঙ্কৰূপে ৰাখা, এয়েই পিতৃ ঈশ্বৰৰ আগত শুদ্ধ আৰু নিৰ্ম্মল ধৰ্ম্ম-কৰ্ম্ম।

২ অধ্যায়

অকপট প্ৰেম আৰু বিশ্বাসৰ আৱশ্যকতা

১ হে মোৰ ভাই সকল, আমাৰ ঈশ্বৰ্ব্যৱধান প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ সম্বন্ধীয় বিশ্বাস, পক্ষপাতেৰে ধাৰণ নকৰিব। ২ কিয়নো যদি আপোনালোকৰ সভালৈ সোণৰ আঙঠি আৰু সুন্দৰ বস্ত্ৰেৰে এজন মানুহ সোমাই আহে আৰু মলিয়ন বস্ত্ৰেৰে দৰিদ্ৰৰ এজনো আহে, ৩ তেতিয়া আপোনালোকে সেই পৰিষ্কাৰ বস্ত্ৰৰ পিন্ধা জনক যদি মনোযোগেৰে কয়, “আপুনি ইয়াতে সুবচ্ছন্দে বহক” আৰু সেই দৰিদ্ৰৰ জনক যদি কয়, “তই তাতে থিয় হৈ থাক” বা “মোৰ এই ভৰি-পীৰাৰ তলতে বহ,” ৪ তেনেহলে আপোনালোকে নিজৰ মাজত প্ৰভেদ কৰি কু-বিবেচনা কৰা বিচাৰকৰ্তা সকলৰ দৰে নহ'ল নে?

৫ হে মোৰ পিয়ৰ ভাই সকল, শুনক, সংসাৰত যি সকল দৰিদ্ৰ, ঈশ্বৰে তেওঁলোকক বিশ্বাসত ধনৱন্ত আৰু তেওঁক প্ৰেম কৰা সকলৰ আগত অংগীকাৰ কৰা ৰাজ্যৰ অধিকাৰী কৰিবলৈ আপোনালোকক মনোনীত কৰা নাই নে? ৬ কিন্তু আপোনালোকে সেই দৰিদ্ৰৰ সকলক কিয় সন্মান নকৰিলে! ধনৱন্ত লোকে আপোনালোকক অত্যাচাৰ নকৰে নে? তেওঁলোকে আপোনালোকক সোধৰ আসনৰ সন্মুখলৈ টানি নিনিয়ে নে? ৭ আৰু যি নামেৰে আপোনালোক নিমন্ত্ৰীত হৈছে, সেই উত্তম নামক তেওঁলোকে নিন্দা নকৰে নে?

৮ যদিহে শাস্ত্ৰত লিখাৰ দৰে - “তোমাৰ চুবুৰীয়াক নিজৰ নিচিনাকৈ প্ৰেম কৰিবা,” ৯ এই ৰাজকীয় ব্যৱস্থা যদি আপোনালোকে সিদ্ধ কৰে, তেনেহলে আপোনালোকে ভাল কৰিছে; ১০ কিন্তু যদি পক্ষপাত কৰে, তেনেহলে পাণ কৰিছে, আৰু আজ্ঞা-লঙ্ঘনকাৰী বুলি বিধানৰ দ্বাৰাই দোষী কৰা হৈছে।

১০ কিয়নো যি জনে সকলো আজ্ঞা পালন কৰোতে এটাত যদি তেওঁৰ ত্ৰুটি হয়, তেনেহলে তেওঁ সকলো আইন ভংগ কৰিলে আৰু দোষী হ'ল। ১১ কিয়নো যি জন ঈশ্বৰ, তেওঁ কৈছে, “তুমি ব্যভিচাৰ নকৰিবা,” ১২ সেইজন ঈশ্বৰেই পুনৰ কৈছিল, “তুমি নৰ-বধ নকৰিবা” এই হেতুকে আপোনালোকে ব্যভিচাৰ নকৰিও যদি নৰ-বধ কৰে, তেনেহলেও ঈশ্বৰৰ বিধান লঙ্ঘনকাৰী হ'ল।

১২ যি লোক সকলৰ সোধ-বিচাৰ স্বাধীনতা স্বৰূপ বিধানৰ দ্বাৰাই হ'ব, আপোনালোকে নিজকে সেই লোক সকলৰ নিচিনা কথা কৈ সেইবোৰ পালন কৰক। ১৩ কিয়নো যি জনে দয়া নকৰে, সোধ-বিচাৰো তেওঁলৈ নিৰ্দয়া হয়। দয়াই বিচাৰত জয়ী হৈ শ্লাঘা কৰে!

১৪ হে মোৰ ভাই সকল, কোনোবাই যদি কয় যে তেওঁৰ বিশ্বাস আছে কিন্তু যদি কৰ্ম নাথাকে তেন্তে কি লাভ? সেই বিশ্বাসে তেওঁৰ পৰিত্ৰাণ কৰিব পাৰিব নে? ১৫ কোনো ভাই বা ভনী উদঙে আৰু দৈনিক আহাৰৰ অভাৱত থাকিলে, ১৬ আপোনালোকৰ মাজৰ এজনে যদি সিহঁতক কয়, “তোমালোকে কুশলে যোৱা আৰু উম লগাই তৃপ্ত হবা;” কিন্তু আপোনালোকে সিহঁতৰ শৰীৰৰ প্ৰয়োজনীয় বস্তু যদি নিদিয়, তেনেহলে কি লাভ? ১৭ ঠিক সেইদৰে বিশ্বাসৰ লগত যদি কৰ্ম নাথাকে, তেনেহলে সি অকলে মৰা।

১৮ তথাপিও কোনোবাই ক'ব পাৰে, “তোমাৰ বিশ্বাস আছে আৰু মোৰ কৰ্ম আছে।” বাক, তেনেহলে বিনাকৰ্মে আপোনাৰ বিশ্বাস মোক দেখুৱাওঁক আৰু মই মোৰ কৰ্মৰ দ্বাৰাই আপোনাক মোৰ বিশ্বাস দেখুৱাম। ১৯ ঈশ্বৰ এজন বুলি আপুনি বিশ্বাস

##১:২২ মথি ৭:২১-৭:২২

॥১:২৬ ১ পি ৩:৯-১১।

§২:৮ লে ১৯:১৮ ; মথি ২২:৩৯।

*২:১০ পি বি ২৭:২৬ ; গাল ৩:১০।

†২:১১ যা ২০:১৩,১৪।

কৰিছে; ভাল কৰিছে; ভূতবোৰেও সেই কথাত বিশ্বাস কৰে আৰু ভয়ত চিঞৰে। ২০ কিন্তু, হে নিৰ্বোধ মানুহ, কৰ্মবিহীন বিশ্বাস যে ব্যৰ্থ, ইয়াক আপুনি জানিবলৈ ইচ্ছা কৰে নে?

২১ আমাৰ পিতৃ অববাহামে যজ্ঞবেদিৰ ওপৰত নিজ পুত্ৰ ইচহাকক উৎসৰ্গ কৰাৰ সময়ত, সেই কৰ্মৰ দ্বাৰাই ধাৰ্মিক বুলি গণিত হোৱা নাছিল নে? ২২ তুমি এইদৰে চলে দেখিবা যে বিশ্বাস তেওঁৰ কৰ্মৰ সহকাৰী আছিল আৰু সেই কৰ্মৰ দ্বাৰাই বিশ্বাস সিদ্ধ হ'ল। ২৩ এই শাস্ত্ৰবীৰ্য বচন সিদ্ধ হ'ল, "যত কোৱা আছে, "অববাহামে ঈশ্বৰত বিশ্বাস কৰাত, সেই বিশ্বাস তেওঁলৈ ধাৰ্মিকতাৰ অৰ্থে গণিত হ'ল" আৰু সেই বাবে তেওঁক ঈশ্বৰৰ মিত্ৰ বোলা হ'ল। ২৪ আপোনালোকে দেখিছে যে কৰ্মৰ দ্বাৰাই মানুহ ধাৰ্মিক বুলি গণিত হয়, কেৱল বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই নহয়।

২৫ সেইদৰে ৰাহব বেষ্মায়ো **কৰ্মৰ দ্বাৰাই ধাৰ্মিক বুলি গণিত নহ'ল নে; যেতিয়া তেওঁ দূত সকলক আলহী কৰি ৰাখিছিল আৰু পাছত আন বাটেদি পঠিয়াই দিছিল? ২৬ কিয়নো যেনেকৈ আত্মা-বিহীন শৰীৰ মৰা, তেনেকৈ কৰ্মবিহীন বিশ্বাসো মৰা।

৩ অধ্যায়

জিভাক দমন কৰি ৰাখিবৰ আৱশ্যকতা

১ হে মোৰ ভাই সকল, আপোনালোকৰ মাজত অনেক লোকে শিক্ষক হোৱাৰ কাৰণে চেপ্টা কৰাৰ প্ৰয়োজন নাই, কাৰণ আপোনালোকে জানা যে আমাৰ ††দৃঢ় সোধ-বিচাৰ হ'ব। ২ কিয়নো আমি সকলোৱে অনেক বিষয়ত তৰুটি কৰোঁ। কোনো লোক এজনে যদি বাক্যত তৰুটি নকৰে, তেওঁহে সিদ্ধ লোক, আনকি নিজ শৰীৰকো সম্পূৰ্ণৰূপে দমন কৰিবলৈ সমৰ্থ।

৩ ঘোঁৰাবোৰ আমাৰ বশীভূত হ'বলৈ আমি যদি সিহঁতৰ মুখত লেকাম বান্ধি দিওঁ তেতিয়া আমি সিহঁতৰ গোটেই শৰীৰটোকে ঘূৰাব পাৰোঁ। ৪ লক্ষ্য কৰিবা যে, কেনেকৈ অতি ডাঙৰ জাহাজবোৰে প্ৰচণ্ড বায়ুৰ দ্বাৰাই চালিত হ'লেও, সেইবোৰক অতি সৰু বৃত্তাকাৰ হালিৰেহে গুৰিয়ালৰ ইচ্ছা অনুসাৰে ঘূৰুৱা যায়।

৫ সেইদৰে জিভাও অতি ক্ষুদ্ৰ অঙ্গ কিন্তু মহা-দৰ্পৰ কথা কয়। লক্ষ্য কৰা, যে সৰু জুইৰ ফিৰিঙতি এটিয়ে কিমান ডাঙৰ হাবি পুৰি পেলায়! ৬ সেইদৰে জিভাও হৈছে এক অগ্নি স্বৰূপ; আমাৰ অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গবোৰৰ মাজত জিভা অধৰ্মময় জগত স্বৰূপ; সেয়ে গোটেই শৰীৰক কলঙ্কিত কৰি আমাৰ জীৱনৰ পথৰ লগতে আৰু নিজেও নৰকৰ অগ্নিৰে প্ৰজ্বলিত হয়।

৭ কিয়নো পশু, পক্ষী, উৰগ আৰু জলজন্তু আদি কৰি সকলোৰে স্বভাৱক মানুহৰ স্বভাৱৰ দ্বাৰাই বশ কৰা হৈছে আৰু বশ কৰি অহা হৈছে; ৮ কিন্তু জিভাক দমন কৰিবলৈ মানুহৰ মাজত কাৰো সাধ্য নাই; সেয়ে অশান্ত দুষ্ণতা স্বৰূপ, মৃত্যুজনক বিহেৰে পৰিপূৰ্ণ।

৯ তাৰেই আমি আমাৰ পিতৃ প্ৰভুৰ ধন্যবাদ কৰোঁ; আৰু তাৰেই ঈশ্বৰৰ সদৃশ্যৰে হোৱা লোক সকলক অভিশাপ দিওঁ। ১০ একে মুখৰ পৰাই ধন্যবাদ আৰু অভিশাপৰ কথা ওলায়। হে মোৰ ভাই সকল, এনে হোৱা উচিত নহয়।

১১ একেটা ভুমুকৰ বিদ্ধাইদি নিৰ্মল আৰু তিতা, একেলগে দুবিধ পানী ওলাই নে? ১২ হে মোৰ ভাই সকল, ডিমৰু গছত জলফাই নাইবা দ্ৰাক্ষালতাত ডিমৰু ফল ধৰিব পাৰে নে? ১৩ তেনেদৰে লুণীয়া পানীয়েও সোৱাদ পানী উৎপন্ন কৰিব নোৱাৰে।

১৪ আপোনালোকৰ মাজত জ্ঞানী আৰু সুবুদ্ধি থকা লোক কোন? তেওঁ সদাচৰণৰ দ্বাৰাই জ্ঞানমূলক মৃদুতাত নিজ কাৰ্য দেখুৱাওঁক। ১৫ কিন্তু আপোনালোকৰ হৃদয়ত যদি তিতা, ঈৰ্ষা আৰু বিৰোধ থাকে, তেনেহলে সত্যৰ বিৰুদ্ধে শ্লাঘা নকৰিব আৰু মিছাকৈয়ো নক'ব।

১৬ এনে জ্ঞান ওপৰৰ পৰা নামি অহা নহয়, কিন্তু সেয়ে পাৰ্শ্বিক, ইন্দ্ৰিয়াসক্ত আৰু ভৌতিক। ১৭ কিয়নো যি ঠাইতে ঈৰ্ষা আৰু বিৰোধ থাকে, তাতেই দ্বন্দ আৰু আটাই কুকৰ্ম থাকে। ১৮ কিন্তু ওপৰৰ পৰা অহা যি জ্ঞান, সেয়ে প্ৰথমে শুচি, পাছত শাস্তিযুক্ত, ক্ষান্ত-স্বভাৱী, কোমল-স্বভাৱী, দয়া আদি উত্তম ফলেৰে ††পৰিপূৰ্ণ, নিঃসংশয় আৰু অকপট। ১৯ আৰু মিলনকাৰী সকলৰ দ্বাৰাই শান্তিৰে ধাৰ্মিকতাৰ ফল ৰোৱা হয়।

‡২:২১ গাল ৫:৬।

¶২:২৩ ইব্ৰী ১১:১৭-১৯।

§২:২৩ আ ১৫:৬।

**২:২৫ ২ ব ২০:৭; যিচ ৪১:৮।

††৩:১ শিক্ষক সকলৰ

‡‡৩:১২ মথি ৭:১৬।

¶¶৩:১৭ গাল ৫:২২,২৩।

৪ অধ্যায়

নানাবিধ চেতনা-বাক্য

৪^১ আপোনালোকৰ মাজত হাই-কাজিয়া আৰু বিৰোধ নো ক'ব পৰা হয়? আপোনালোকৰ অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গত যুদ্ধ কৰা যি যি সুখাভিলাষ, তাৰ পৰা নহয় নে? ^২ আপোনালোকৰ যি নাই, তাকে পাব বিচাৰে কিন্তু নাপায়। তেতিয়া আপোনালোকে বধ কৰে আৰু হিংসা কৰে, কিন্তু আপোনালোকৰ অভিলাষ পূৰণ নহয়; সেয়েহে আপোনালোকে কাজিয়া কৰে, মাৰ-পিত কৰে। আপোনালোকে যি বিচাৰে, সেয়া নাপায়, কাৰণ আপোনালোকে ঈশ্বৰৰ ওচৰত নিবিচাৰে। ^৩ আপোনালোকে বিচাৰিলেও নাপায়, কাৰণ আপোনালোকে অসৎ উদ্দেশ্যৰে বিচাৰে। আপোনালোকে কেৱল নিজৰ ভোগ-বিলাস পূৰণ কৰিবৰ কাৰণে বস্তু বিচাৰে।

৪^৪ হে ব্যভিচারী সকল, জগতৰ মিত্ৰতাই ঈশ্বৰৰ শত্ৰুতা §§, ইয়াক আপোনালোকে নাজানে নে? এতেকে যি জনে জগতৰ মিত্ৰ হবলৈ ইচ্ছা কৰে, তেওঁ নিজকে নিজে ঈশ্বৰৰ শত্ৰু কৰি লয়। ^৫ অথবা শাস্ত্ৰৰ অনৰ্থকৰূপে কয় বুলি আপোনালোকে ভাবিছে নে? যি আত্মা তেওঁ আমাত নিবাস কৰাইছিল, সেই আত্মাই ঈৰ্ষালৈ হাবিয়াস কৰে নে?

৬ কিন্তু ঈশ্বৰে আমাক অতিকৈ অনুগ্ৰহ দান কৰে। শাস্ত্ৰৰ এইদৰে কয় *, “ঈশ্বৰ অহংকাৰী লোকৰ বিপক্ষ হয়, কিন্তু নম্ৰ লোক সকলক তেওঁ অনুগ্ৰহ দান কৰে।” ^৭ এতেকে আপোনালোক ঈশ্বৰৰ বশীভূত হওঁক আৰু চয়তানক †প্ৰতিৰোধ কৰক; তাতে সি আপোনালোকৰ পৰা মাজৰ আতৰি যাব।

৮ ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ চাপি আহক; তাতে তেৱোঁ আপোনালোকৰ ওচৰলৈ চাপিব। হে অধৰ্মী লোক সকল, আপোনালোকৰ হাত শুচি কৰক আৰু হে দুই মনৰ মানুহ, আপোনালোকৰ হৃদয় শুদ্ধ কৰক। ^৯ ব্যাকুল হৈ শোক আৰু কৰন্দন কৰক; আপোনালোকৰ হাঁহি শোক হৈ যাওঁক, আৰু আপোনালোকৰ আনন্দ বিষাদ হৈ যাওঁক। ^{১০} প্ৰভুৰ আগত আপোনালোকে নিজকে নত কৰক, তাতে তেওঁ আপোনালোকক উন্নত কৰিব।

১১ হে ভাই সকল, আপোনালোকে ইজনে সিজনৰ বিৰুদ্ধে কথা নক'ব; ‡যি জনে ভাইৰ বিৰুদ্ধে কথা কয় আৰু ভাইৰ সোধ-বিচাৰ কৰে, সেই জনে বিধানৰ বিৰুদ্ধে কথা কয় আৰু ঈশ্বৰৰ বিধানৰ সোধ-বিচাৰ কৰে, তেনেস্থলত সেই জন বিধান পালনকাৰী নহয় কিন্তু বিচাৰকৰ্ত্তা হৈ হয়। ^{১২} বিধান দিওঁতা আৰু বিচাৰকৰ্ত্তা এজন মাথোন আছে, তেৱেঁই হৈছে ঈশ্বৰ। তেওঁ পৰিত্ৰাণ কৰিবলৈ আৰু বিনষ্ট কৰিবলৈকো সমৰ্থ কিন্তু চুবুৰীয়াৰ সোধ-বিচাৰ কৰা যি তুমি, তুমি নো কোন? †

১৩ শুনক, আপোনালোকে কয় যে, আজি বা কাইলৈ আমি অমুক নগৰলৈ গৈ, তাতে এবছৰ থাকি বেহা-বেপাৰ কৰি লাভ কৰিম; ^{১৪} কালিলৈ কি ঘটিব, সেই বিষয়ে আপোনালোকে নাজানে আৰু আপোনালোকৰ জীৱন নো কি? কিয়নো এখন্তেক দেখা পোৱা হৈ পাছত দেখা নোপোৱা যি ভাপ, আপোনালোক সেই ভাপস্বৰূপ।

১৫ তাৰ সলনি বৰং এইদৰে আপোনালোকে কোৱা উচিত যে, “ যদি প্ৰভুৱে ইচ্ছা কৰে, আমি জীয়াই থাকিম, আৰু এই কৰ্ম বা সেই কৰ্ম কৰিব পাৰিম।” ^{১৬} কিন্তু এতিয়া আপোনালোকে নিজৰ নিজৰ পৰিকল্পনাত অহংকাৰ কৰি আছে; এনে অহংকাৰ অতি মন্দ। ^{১৭} এতেকে যি কোনোৱে সৎকৰ্ম কৰিবলৈ জানিও তাক নকৰে, তাৰ পাপ হয়।

৫ অধ্যায়

৫^১ এতেকে চাওঁক, হে ধনৱন্ত লোক, আপোনালোকৰ বাবে যি যি দুৰ্দশা আহিব ধৰিছে, তাৰ কাৰণে হাহাকাৰ কৰি কৰন্দন কৰক। ^২ আপোনালোকৰ ধন-সম্পত্তি গেলি পচি যাব; আপোনালোকৰ কাপোৰবোৰ পোকে খোৱা হ'ব। ^৩ আপোনালোকৰ সোণ-ৰূপ ক্ষয়গীয়া হ'ব আৰু সেই ক্ষয়গীয়াতাবোৰে আপোনালোকৰ বিপক্ষে সাক্ষ্য দিব আৰু সেইবোৰে জুইৰ নিচিনা হৈ আপোনালোকৰ মঙহ খাব। আপোনালোকে শেষ কালতহে ধন সাঁচিলে।

৪ চাওঁক, আপোনালোকৰ পথাৰৰ শস্য দোৱা বনুৱাবোৰৰ যি বেচ আপোনালোকে প্ৰবৰঞ্চনা কৰি ৰাখি নিদিলে, সেই বেচেই আটাই পাৰিছে; আৰু সেই দাওনী সকলৰ আৰ্জস্বৰ বাহিনীগণৰ প্ৰভুৰ কাণত পৰিছে। ^৫ আপোনালোকে পৃথিবীত সুখ-ভোগ আৰু ইন্দিৰয়-সুখাভিলাষেৰে দিন নিয়ালে; হতযাৰ দিনটো আপোনালোকে নিজ নিজ হৃদয় তৃপ্ত কৰিলে। ^৬ যি জনে আপোনালোকক প্ৰতিৰোধ নকৰে, সেই ধাৰ্মিক লোক জনক আপোনালোকে দৌষী কৰি বধ কৰিলে;

§§:৪ ১ যো ২:১৫,১৬

*:৬ গীত ১৩৮:৬; ১ পি ৫:৫

†:৪:৭ ১ পি ৫:৮,৯

‡:১১ ইফি ৪:৩১,৩২

¶:৪:১২ মথি ৭:১-৫; ৰো ১৪:১০

সহিষ্ণুতা আৰু প্ৰাৰ্থনাৰ সম্বন্ধে আশ্বাস

৭ এতেকে, হে ভাই সকল, প্ৰভুৰ আগমণলৈ সহন কৰি থাকক। চাওঁক, খেতিয়কে খেতিৰ বহুমূল্য শস্যলৈ বাট চাই থাকে আৰু যেতিয়ালৈকে প্ৰথম আৰু পাছৰ বৰষুণ নাপাই, তেতিয়ালৈকে সহন কৰি থাকে। ৮ আপোনালোকেও সহন কৰক, নিজ নিজ হৃদয় থিৰে ৰাখক; কাৰণ প্ৰভুৰ আগমণ ওচৰ পালেহি। §

৯ হে ভাই সকল, আপোনালোকৰ যাতে সোধ-বিচাৰ নহ'ব, তাৰ কাৰণে ইজনে সিজনৰ বিৰুদ্ধে আৰ্ত্তস্বৰ নকৰিব। চাওঁক, বিচাৰকৰ্তা দুৱাৰ-মুখতে থিয় হৈ আছে। ১০ হে ভাই সকল, যি ভাববাদী সকলে প্ৰভুৰ নামেৰে কথা কৈ গ'ল, তেখেত সকলক ক্লেশ-সহন আৰু চিৰসহিষ্ণুতাৰ অৰ্থে আৰ্হি বুলি মানিব। ১১ চাওঁক, যি সকলে সহন কৰে, তেওঁলোকক আমি ধন্য বুলি কওঁ। ইয়াৰ ধৈৰ্য্যৰ বিষয়ে আপোনালোকে শুনিছে **আৰু প্ৰভুৰ কাৰ্য্যৰো শেষ †† দেখিলে যে, প্ৰভু অতি স্নেহৱান আৰু দয়ালু।

১২ কিন্তু, হে মোৰ ভাই সকল, বিশেষকৈ আপোনালোকে স্বৰ্গৰ, নাইবা পৃথিৱীৰ বা আন কোনো নামৰ শপতেৰে শপত নাখাব; কিন্তু আপোনালোকে যেন সোধ-বিচাৰত নপৰে এই কাৰণে আপোনালোকৰ “হয়” যেন “হয়” হওঁক আৰু “নহয়” যেন “নহয়” হওঁক।

১৩ আপোনালোকৰ মাজত কোনোবাই ক্লেশ ভোগ কৰি আছে নে? তেওঁ প্ৰাৰ্থনাত বাধ্য হওঁক। কোনোবা হৰ্ষিত হৈছে নে? তেওঁ গীত-গান কৰক। ১৪ কোনোবা নৰিয়াত পৰি আছে নে? তেওঁ মঙলীৰ পৰিচাৰক সকলক মাতক; পাছত তেওঁলোকে প্ৰভুৰ নামেৰে তেওঁৰ গাত তেল সানি তেওঁৰ কাৰণে প্ৰাৰ্থনা কৰক; ১৫ তাতে বিশ্বাসমূলক প্ৰাৰ্থনাই সেই নৰিয়া জনক সুস্থ কৰিব আৰু প্ৰভুৱে তেওঁক তুলিব; আৰু যদিও তেওঁ পাপ কৰিলে, তথাপি ক্ষমা কৰা যাব।

১৬ এতেকে আপোনালোক সুস্থ হ'বৰ বাবে ইজনে সিজনৰ আগত নিজ নিজ পাপ স্বীকাৰ কৰিব আৰু ইজনে সিজনৰ কাৰণে প্ৰাৰ্থনা কৰিব। ধাৰ্মিকৰ নিবেদন কাৰ্যসাধন কৰাত মহা-শক্তি বিশিষ্ট। ১৭ এলিয়া, ‡‡আমাৰ নিচিনা সুখ-দুখ অনুভূতিশীল লোক হৈয়ো, তেওঁ বৰষুণ নহ'বলৈ দৃঢ় প্ৰাৰ্থনা কৰিলে; তাতে তিনি বছৰ ছয় মাহলৈকে দেশত বৰষুণ নহ'ল। ১৮ পাছত আকৌ প্ৰাৰ্থনা কৰাত, আকাশৰ পৰা বৰষুণ হ'ল আৰু পৃথিৱীয়ে নিজ ফল উৎপন্ন কৰিলে।

১৯ হে মোৰ ভাই সকল, আপোনালোকৰ মাজৰ কোনো এজন যদি সতয়ৰ পৰা ভ্ৰান্ত হয় আৰু তেওঁক যদি কোনোবাই ঘূৰাই আনে, ২০ তেনেহলে তেওঁ ইয়াকে জানক যে, যি জনে কোনো এজন পাপীক ভ্ৰষ্ট পথৰ পৰা ঘূৰাই আনে, তেওঁ সেই জনৰ প্ৰাণক মৃত্যুৰ পৰা ৰক্ষা কৰিব আৰু তেওঁৰ পাপ সমূহ ঢাকা হব। ¶¶

§৫:৮ মথি ২৪:৩৩; ফিলি ৪:৫

**৫:১১ ইয় ১:২১; ২:১০

††৫:১১ ইয় ৪২:১০-১৭

‡‡৫:১৭ ১ ৰাজা ১৭:১; ১৮:৪২-৪৫

¶¶৫:২০ হিজো ১০:১২; ১ পি ৪:৮

১ Peter

১ পিতৰ

মঙ্গলাচৰণ

১ মনোনীত §§হোৱা যি প্ৰবাসী লোক পন্ত, গালাতীয়া, কোপ্লাদকিয়া, এচিয়া আৰু বিথুনিয়া দেশত গোট গোট হৈ আছে, তেখেত সকলৰ সমীপলৈ।

২ এতিয়া পিতৃ ঈশ্বৰৰ পূৰ্বজ্ঞান অনুসাৰে যীচু খ্ৰীষ্টৰ আজ্ঞাধীন হ'বলৈ পবিত্ৰ আত্মাৰ দ্বাৰাই শুচি কৰা হ'ল আৰু তেওঁৰ তেজ ছটিয়াই দিয়া হ'ল। আপোনালোকলৈ অনুগ্ৰহ হওঁক আৰু আপোনালোকৰ শান্তি বৃদ্ধি হওঁক।

৩ ঈশ্বৰ আৰু আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ পিতৃ ধন্য; তেওঁৰ প্ৰচুৰ দয়া অনুসাৰে মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা যীচু খ্ৰীষ্টৰ পুনৰুত্থানৰ দ্বাৰাই জীৱনময় আশাৰ কাৰণে আৰু অক্ষয়, নিৰ্মল আৰু অজৰ উত্তৰাধিকাৰৰ কাৰণে আমাক নতুন জন্ম দিলে; ৪ সেই উত্তৰাধিকাৰ স্বৰ্গত আপোনালোকৰ কাৰণে সঞ্চিত আছে; ই কেতিয়াও ধ্বংস নহয়, কলংকিত নহয় বা মৰহি নাযায়। ৫ শেষৰ কালত প্ৰকাশিত হ'বলৈ যুগুত হোৱা পৰিত্ৰাণৰ কাৰণে, ঈশ্বৰৰ শক্তিত আপোনালোকো বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই বক্ষিত হৈ আছে।

৬ যদিও এতিয়া বিভিন্ন দুখ-কষ্টই আপোনালোকক শোকৰ অনুভৱ আনি দিছে, তথাপি এই কথা ভাবি আপোনালোকে আনন্দ কৰক। ৭ আপোনালোকৰ এই বিশ্বাস পৰীক্ষা সিদ্ধ হ'ব লাগে, কিয়নো আপোনালোকৰ বিশ্বাস সোণতকৈও মূল্যবান। বিশ্বাসৰ পৰীক্ষাত যদি আপোনালোকৰ বিশ্বাস অটল দেখা যায়, তেনেহলে যীচু খ্ৰীষ্টৰ পুনৰাগমনৰ সময়ত আপোনালোকে কিমান গৌৰৱ, প্ৰশংসা, সমাদৰ পাব।

৮ তেওঁক আপোনালোকে দেখা নাই, কিন্তু আপোনালোকে তেওঁক প্ৰেম কৰিছে; এতিয়াও আপোনালোকে তেওঁক দেখা নাই কিন্তু আপোনালোকে তেওঁক বিশ্বাস কৰি আছে আৰু আপোনালোক অনিৰ্বচনীয় উল্লাসত মহা আনন্দিত হৈ গৌৰৱময় হৈছে। ৯ এতিয়া আপোনালোকৰ নিজৰ বিশ্বাসৰ ফল আপোনালোকে গ্ৰহণ কৰিছে, সেয়া আপোনালোকৰ আত্মাৰ পৰিত্ৰাণ। ১০ যি ভাববাদী সকলে আপোনালোকৰ কাৰণে নিৰূপিত অনুগ্ৰহৰ বিষয়ে ভাববাণী কৰিছিল, তেখেত সকলে সেই পৰিত্ৰাণৰ বিষয়ে যত্নেৰে বিচাৰ আৰু অনুসন্ধান কৰিছিল।

১১ কেনেকুৱা ধৰণৰ পৰিত্ৰাণ আহিবলগীয়া আছিল, সেই বিষয়ে তেখেত সকলে অনুসন্ধান কৰি জানিব বিচাৰিছিল। এই বিষয়ে খ্ৰীষ্টৰ আত্মাই কোৱা সেই কাল বা সময়ৰ কথাও অনুসন্ধান কৰি জানিবলৈ বিচাৰিছিল। খ্ৰীষ্টৰ প্ৰতি ঘটবলগীয়া দুখভোগ আৰু পাছত তেওঁলৈ আহিবলগীয়া মহিমাবোৰৰ বিষয়ে সেই আত্মাই তেখেত সকলক আগতীয়াকৈ কৈছিল। ১২ এই ভাববাদী সকলে প্ৰকাশিত হ'ল যে, তেখেত সকলে নিজৰ কাৰণে নহয়, কিন্তু আপোনালোকৰ কাৰণে সেই সকলো বিষয়ৰ পৰিচৰ্যা কৰিছিল; সেই সকলো সম্বাদ, স্বৰ্গৰ পৰা পঠোৱা পবিত্ৰ আত্মাৰে যি সকলে আপোনালোকৰ আগত শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰিছিল, তেওঁলোকৰ দ্বাৰাই সম্প্ৰতি আপোনালোকক দিয়া হ'ল; এই বিষয়বোৰ স্বৰ্গদূত সকলেও প্ৰকাশ হোৱাটো ইচ্ছা কৰে।

খ্ৰীষ্টীয় স্বভাৱ

১৩ এতেকে মনৰ কঁকাল বান্ধক। আপোনাৰ চিন্তা শান্ত হওঁক। যীচু খ্ৰীষ্ট প্ৰকাশিত হোৱা কালত আপোনালোকলৈ যি অনুগ্ৰহ দিয়া হ'ব, সেই অনুগ্ৰহত সম্পূৰ্ণৰূপে ভাৰসা ৰাখক। ১৪ আজ্ঞাধীন হোৱা সন্তান সকলৰ যেনে উপযুক্ত, তেনেকৈ আপোনালোক পূৰ্বৰ অজ্ঞান অৱস্থাৰ অভিশাপৰ অনুৰূপ নহব। ১৫ আপোনালোকক আমন্ত্ৰণ কৰা জন যেনে পবিত্ৰ, আপোনালোকো সকলো আচাৰ ব্যৱহাৰত তেনে পবিত্ৰ হওঁক। ১৬ কিয়নো লিখা আছে †, 'তোমালোক পবিত্ৰ হোৱা, কাৰণ মই পবিত্ৰ'। ১৭ আৰু যি জনে পক্ষপাত নকৰাকৈ †প্ৰত্যেক জনৰ কৰ্ম অনুসাৰে সোধ-বিচাৰ কৰে, তেওঁক যদি পিতৃ বুলি মাতিছে, তেনেহলে আপোনালোকৰ জীৱন যাত্ৰাৰ কাল ভক্তিরে নিয়াব।

§§১:১ ৰো ৮:২৮-৩০ ; ইফি ১:৪ ; ২ থি ২:১৩

*১:৩ ১ পি ১:২৩ ; যো ১:১৩

†১:১১ লুক ২৪:২৫-২৭ ; পাঁ ১০:৪৩ ; প্ৰ ১৯:১০

‡১:১৬ লে ১১:৪৪

¶১:১৭ পাঁ ১০:৩৪ ; ৰো ২:২২

১৮ আপোনালোকে জানে যে, আপোনালোকৰ পূৰ্ব-পুৰুষৰ পৰা চলি অহা অসাৰ আচাৰ ব্যৱহাৰৰ পৰা, আপোনালোক সোণ, ৰূপ আদিৰ ক্ষয়ণীয় বস্তুৰ দ্বাৰাই যে মুক্ত হ'ল, এনে নহয়, ১৯ কিন্তু নৰ্থী আৰু নিষ্কলঙ্ক মেৰ পোৱালি স্বৰূপে \$খৰীষ্টৰ বহুমূল্য তেজৰ দ্বাৰাইহে মুক্ত হ'ল।

২০ জগত স্থাপনৰ পূৰ্বৰে পৰা তেওঁ মনোনীত আছিল, কিন্তু কালৰ শেষত, তেওঁ আপোনালোকৰ কাৰণে প্ৰকাশিত হ'ল; ২১ তেওঁৰ দ্বাৰাই আপোনালোক, মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা তেওঁক তোলোঁতা আৰু গৌৰৱ দিওঁতা ঈশ্বৰৰ বিশ্বাসকাৰী লোক হ'ল; তাতে আপোনালোকৰ বিশ্বাস আৰু দৃঢ় আস্থা ঈশ্বৰত আছে।

২২ আপোনালোকে সত্যৰ আঙাধীনতাৰ দ্বাৰা অকপট ভাতৃ-প্ৰেমৰ অৰ্থে নিজৰ আত্মা শুচি কৰিবলৈ**, পৰস্পৰক হৃদয়েৰে আন্তৰিক প্ৰেম কৰক। ২৩ কিয়নো আপোনালোক ক্ষয়ণীয় বীজৰ পৰা নহয়, অক্ষয় বীজৰ পৰা, ঈশ্বৰৰ জীৱনময় আৰু চিৰস্থায়ী বাক্যৰ দ্বাৰাই নতুন জন্ম পোৱা হৈছে। ††

২৪ কাৰণ

মৰ্ত্যমাত্ৰেই তৃণ সদৃশ আৰু তাৰ সকলো মৰ্য্যাদা তৃণৰ ফুল সদৃশ।

তৃণ শুকাই আৰু ফুলো সৰে;

২৫ কিন্তু প্ৰভুৰ বাক্য অনন্ত কাল থাকে; ††

যি বাক্য আপোনালোকৰ আগত প্ৰচাৰ কৰা হ'ল, এয়ে সেই বাক্য।

২ অধ্যায়

১ এতেকে সকলো মন্দ, পৰৱক্ষণা, কপটতা, হিংসা আৰু পৰচৰ্চা, দূৰ কৰক। ২ নতুনকৈ জন্ম হোৱা শিশু সকলৰ দৰে, মিহলি নোহোৱা আত্মিক গাখীৰলৈ হাবিয়াস কৰক, আৰু তাৰ দ্বাৰাই পৰিত্ৰাণৰ অৰ্থে আপোনালোকে বৃদ্ধি হওঁক, ††† যদিহে আপোনালোকে প্ৰভু দয়াশীল বুলি আস্বাদ পালে।

৪ তেওঁৰ ওচৰলৈ আহক, যি জন জীৱনময় শিল মানুহৰ দ্বাৰাই অগ্ৰাহ্য হ'ল, কিন্তু তেওঁ ঈশ্বৰৰ দ্বাৰাই মনোনীত আৰু বহুমূলীয়া। ৫ আপোনালোকে নিজেও জীয়া শিলৰ দৰে গঁথা হৈ, যীচু খৰীষ্টৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰৰ পৰমগ্ৰাহ্য আত্মিক যজ্ঞ §§উৎসৰ্গ কৰিবলৈ, পবিত্ৰ পুৰোহিত সমূহ হ'বৰ অৰ্থে এক আত্মিক ঘৰ *হৈ উঠিছে।

৬ কিয়নো শাস্ত্ৰত এই দৰে লিখা আছে, †

চোৱা, মই চিয়োনত মনোনীত আৰু বহুমূল্য চুকৰ এক প্ৰধান শিল স্থাপন কৰোঁ;

যি জনে তেওঁত বিশ্বাস কৰে, তেওঁ কোনোমতে লাজত নপৰিব।

৭ এতেকে বিশ্বাস কৰা যি আপোনালোক, আপোনালোকৰ কাৰণেই সেই শিল বহুমূল্যৰ; কিন্তু,

অবিশ্বাস কৰা সকলৰ কাৰণে, ঘৰ-সজীয়া সকলে যি শিল অগ্ৰাহ্য কৰিলে,

সেয়ে চুকৰ প্ৰধান শিল হ'ল,

৮ আৰু,

“উজুটি খুউৱা শিল,

আৰু বিয়জনক শিল হ'ল।”

তেওঁলোক বিয়জনক, তেওঁলোকে বাক্য অমান্য কৰাত উজুটি খায়, তাৰ কাৰণে তেওঁলোক নিযুক্তও হৈছিল।

৯ কিন্তু আপোনালোক মনোনীত বংশ, ৰাজকীয় পুৰোহিত সমূহ, পবিত্ৰ জাতি, আৰু ঈশ্বৰৰ নিজ অধিকাৰৰ অৰ্থে এক বিশেষ লোক হৈছে যাতে, যি জনে আপোনালোকক আন্ধাৰৰ পৰা তেওঁৰ আচৰিত পোহৰলৈ আমন্ত্ৰণ কৰিলে, আপোনালোকে যেন তেওঁৰ সদগুণ প্ৰকাশ কৰে। এই কাৰণে

১০ আগেয়ে আপোনালোক প্ৰজা নাছিল,

§1:১৯ যো ১:২৯

**1:২২ যো ১৭:১৭ ; পাঁ ১৫:৯

††1:২৩ যো ১:১৩ ; যাক ১:১৮

‡‡1:২৫ যিচ ১০:৬-৮

¶¶2:২ ২ তী ৩:১৬,১৭

§§2:৫ ৰো ১২:১ ; ইব্ৰী ১৩:১৫

*2:৫ ইফি ২:১৯-২২ ; ইব্ৰী ৩:৬

†2:৬ যিচ ২৮:২৬

কিন্তু এতিয়া ঈশ্বৰৰ পূৰ্জা হ'ল;
দয়াৰ পাত্ৰ নাছিল,
কিন্তু এতিয়া দয়াৰ পাত্ৰ হ'ল। †

নানা বিধ আশ্বাস বাক্য

১১ হে প্ৰিয় সকল, আপোনালোক বিদেশী আৰু প্ৰবাসী; সেয়েহে মই আপোনালোকক মিনতি কৰোঁ যে আত্মাৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰা মাৰ্গসিক অভিলাষৰ পৰা পৃথকে থাকক। ১২ আপোনালোকক অনা-ইহুদী সকলে যি বিষয়ত দুৰ্দ্ধৰ্মকাৰী বুলি বিৰোধী কথা কয়, সেই বিষয়ত তেওঁলোকে আপোনালোকৰ সৎকৰ্ম দেখি §কৃপাদৃষ্টিৰ দিনা যেন ঈশ্বৰৰ স্তুতি কৰে, তাৰ কাৰণে তেওঁলোকৰ মাজত আপোনালোকৰ আচাৰ-ব্যৱহাৰ উত্তম হওঁক।

১৩ আপোনালোকে প্ৰভুৰ কাৰণে মনুষ্যৰ দ্বাৰাই স্থাপিত সকলো বীতিৰ বশীভূত হওঁক; ** যেনেদৰে ৰজা সকলোৰে ওপৰ, ১৪ আৰু দেশাধিপতি সকলক, দুৰ্দ্ধৰ্মকাৰী সকলৰ প্ৰতিকাৰৰ অৰ্থে আৰু সৎকৰ্মকাৰী সকলৰ প্ৰশংসাৰ অৰ্থে তেওঁৰ দ্বাৰাই পঠোৱা হৈছে বুলি, তেওঁলোকৰ বশীভূত হওঁক। ১৫ আপোনালোকে সৎকৰ্ম কৰি কৰি যেন নিৰ্বোধ লোক সকলৰ অজ্ঞানতাক নিৰুত্তৰ কৰে, ঈশ্বৰৰ এই ইচ্ছা। ১৬ আপোনালোকে স্বাধীন লোকৰ দৰে হয়; কিন্তু সেই স্বাধীনতাক ††দৃষ্টতাৰ ঢাকনি নকৰিব, বৰং ঈশ্বৰৰ দাস সকলৰ দৰে হওঁক। ১৭ সকলোকে সমাদৰ কৰক। ভাইমাত্ৰকে প্ৰেম কৰক। ঈশ্বৰৰলৈ ভয় ৰাখক। ৰজাক সমাদৰ কৰক।

১৮ হে দাস সকল, তোমালোক সম্পূৰ্ণ ভয়েৰে নিজ নিজ প্ৰভুৰ বশীভূত হোৱা; কেৱল উত্তম আৰু ক্ষান্ত স্বভাৱী সকলৰ নহয়, কিন্তু কুটিল-মনৰ লোক সকলৰো বশীভূত হোৱা। ১৯ কিয়নো কোনোৱে যদি ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে বিবেকৰ কাৰণে অন্যায় ভোগ কৰি দুখ সহন কৰে, তেন্তে সেয়েই গৰহনীয়। ২০ কাৰণ পাপ কৰি ভুক্ত খাই যদি সহন কৰা, তেন্তে তাত কি প্ৰশংসা আছে? কিন্তু সৎকৰ্ম কৰি দুখভোগ কৰি যদি সহন কৰা, তেন্তে সেয়েহে ঈশ্বৰৰ আগত গৰহনীয়।

২১ কাৰণ তাৰ বাবেই তোমালোক আমন্ত্ৰিত হ'লা; কিয়নো তোমালোক যেন খৰীষ্টৰ খোজৰ অনুগামী হোৱা, এই কাৰণে তেওঁ তোমালোকৰ অৰ্থে দুখ-ভোগ কৰি, তোমালোকৰ কাৰণে এটি আৰ্হি থৈ গ'ল।

২২ তেওঁ কোনো পাপ নকৰিলে; ††

তেওঁৰ মুখত কোনো ছলনা পোৱা নগ'ল;

২৩ তেওঁ নিন্দিত হলেও কাকো নিন্দা নকৰিলে; †††দুখ পোৱা কালত, ডাবি-ধমকি নিদিলে, কিন্তু নয়ায়ৰূপে বিচাৰ কৰোঁতা জনৰ ওপৰত ভাৰ দিলে।

২৪ আমি যেন পাপৰ সম্বন্ধে মৰি, ধাৰ্মিকতাৰ সম্বন্ধে জীওঁ, §§এই কাৰণে তেওঁ নিজ শৰীৰত আমাৰ ভাৰ বৈ কাঠৰ ওপৰলৈ নিলে। তেওঁৰ সাঁচৰ দ্বাৰাই আপোনালোক সুস্থ হ'ল। ২৫ আপোনালোকে সকলোৱে ভ্ৰান্ত ভেৰাৰ নিচিনাকৈ ভ্ৰমি ফুৰিছিল; কিন্তু এতিয়া আপোনালোকৰ আত্মাৰ ৰক্ষক আৰু তত্বাৱধায়কৰ ওচৰলৈ আপোনালোক উভতি আহিছে।

৩ অধ্যায়

১ সেই দৰে হে ভাৰ্য্যা সকল, আপোনালোক নিজ নিজ স্বামীৰ বশীভূত হওঁক; গতিকে, তেখেত সকলৰ কোনো কোনোৱে যদিও ঈশ্বৰৰ বাক্য অমান্য কৰে, তথাপি নিজ নিজ ভাৰ্য্যাৰ আচাৰ-ব্যৱহাৰৰ দ্বাৰাই, ২ আপোনালোকৰ ভয়যুক্ত শুচি আচাৰ-ব্যৱহাৰ দেখি, তাৰ দ্বাৰাই বিনাবাক্যেৰে যেন তেওঁলোকক পোৱা যায়, সেই বাবে বশীভূত হওঁক।

৩ কেশ-বেশ আৰু সোণৰ অলঙ্কাৰ পিন্ধা বা নানা বস্ত্ৰৰ পৰিধান; এনে বাহ্যিক ভূষণ আপোনালোকৰ নহওঁক। ৪ কিন্তু আপোনালোকৰ ভূষণ হোৱা উচিত, আপোনালোকৰ আন্তৰিক সত্তাত নিৰ্দোষী হৈ থকা শাস্ত আৰু নম্ৰ আত্মা, এয়াই ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিত মহা মূল্যবান।

‡২:১০ হো২:২৩ ; ৰো ৯:২৫-২৬

¶২:১১ ৰো ৮:১২,১৩ ; গাল ৫:১৬-২১

§২:১২ মথি ৫:১৬

**২:১৩ মথি ২২:২১ ; ৰো ১৩:১-৭

††২:১৬ গাল ৫:১৩

‡‡২:২২ ২ কৰি ৫:২১ ; ইব্ৰী ৪:১৫ ; ১ যো ৩:৫

¶¶২:২৩ মথি ২৭:১২,৩২-৪৪

§§২:২৪ ৰো ৬:১১

৫ কিয়নো আগৰ কালত যি পবিত্ৰ তিৰোতা সকলে ঈশ্বৰত ভাৰসা ৰাখিছিল, তেখেত সকলেও নিজ নিজ স্বামীৰ বশীভূত হৈ, সেই দৰে নিজক বিভূষিত কৰিলে; ৬ সেইদৰে চাবাই অব্ৰাহামৰ আজ্ঞা মানিলে। এইদৰে এতিয়া আপোনালোকো তেওঁৰ জীয়ৰী, যদিহে আপোনালোকে ভাল কৰ্ম কৰে আৰু আপোনালোকৰ কোনো সমস্যাৰ বাবে যদি ভয় নাথাকে।

৭ সেইদৰে হে স্বামী সকল, আপোনালোকতকৈ স্ত্ৰী সকল মাটিৰ পাত্ৰবদৰে কোমল, *জীৱনৰূপ অনুগ্ৰহৰ সহকাৰিণী বুলি জানি, আপোনালোকৰ প্ৰাৰ্থনাত যেন বাধা নজন্মে, এই কাৰণে তেখেত সকলৰ সৈতে জ্ঞানমতে সহবাস কৰি তেখেত সকলক সমাদৰ কৰা।

৮ অৱশেষত কণ্ঠ, আপোনালোক সকলোৱে একে মনৰ, আনৰ দুখত দুঃখী, সহানুভূতিসম্পন্ন আৰু নম্ৰ হওঁক। ৯ অপকাৰৰ সলনি অপকাৰ, আৰু তিৰস্কাৰৰ সলনি তিৰস্কাৰ নকৰক, বিৰোধিতাত পুনৰায় আশীৰ্বাদ কৰক, কিয়নো ইয়াৰ বাবে আপোনালোক আমন্ত্ৰিত, আপোনালোক ক্ষমতাপূৰ্ণ আশীৰ্বাদৰ উত্তৰাধিকাৰ পোৱা লোকা। †কিয়নো আশীৰ্বাদৰ অধিকাৰী হ'বৰ কাৰণে আপোনালোক আমন্ত্ৰিত হ'ল।

১০ “কাৰণ, ‡যি জনে জীৱনক প্ৰেম কৰিবলৈ, আৰু মঙ্গলৰ দিন চাবলৈ ইচ্ছা কৰে, তেখেতে কু-কথাৰ পৰা নিজৰ জিবা, আৰু ছলনা-বাক্যৰ পৰা নিজৰ ওঁঠ ৰাখক;

১১ কু-পথাৰ পৰা ঘূৰক আৰু ভাল কৰ্ম কৰক। শান্তি বিচাৰক আৰু তাতে লাগি থাকক।

১২ প্ৰভুৰ চকুৱে ধাৰ্মিক সকলক চাই, আৰু তেওঁৰ কাণে তেখেত সকলৰ প্ৰাৰ্থনা শুনা কিন্তু যি সকল কু-কৰ্মী, তেখেত সকললৈ প্ৰভুৰ মুখ বিৰোধী।”

১৩ যি ভাল, তালৈ যদি আপোনালোকে ইচ্ছা কৰে, তেনেহলে আপোনালোকক কোনে ক্ষতি কৰিব? ১৪ কিন্তু ধাৰ্মিকতাৰ কাৰণে যদিও দুখ-ভোগ কৰিব লগা হয়, তথাপি আপোনালোক ধন্য; কিন্তু তেওঁলোকৰ ভয়ত ভয়াতুৰ নহ'ব। †আৰু ব্যাকুল নহ'ব।

১৫ ইয়াৰ পৰিবৰ্তে খৰীষ্টক প্ৰভু হিচাবে আপোনালোকৰ হৃদয়ত পবিত্ৰ ৰূপে মানিব; যি কোনোৱে আপোনালোকৰ অন্তৰত থকা আশাৰ বিষয়ে বিচাৰ লয়, তেওঁক আপোনালোকে নিজৰ পক্ষে উত্তৰ দিবলৈ সক্ষম থাকিব, কিন্তু নমৰতা আৰু সন্মানৰে সৈতে এইবোৰ কৰিব। ১৬ যি সকলে খৰীষ্টত থাকি কৰা আপোনালোকৰ সদাচৰণৰ নিন্দা কৰে, আপোনালোক যি বিষয়ত নিন্দিত হয়, সেই বিষয়ত তেওঁলোক যেন লাজত পৰিব, এই কাৰণে আপোনালোকে উত্তম বিবেক ৰাখিব। ১৭ কিয়নো কুকৰ্ম কৰি দুখ-ভোগ কৰাটকৈ, ঈশ্বৰৰ যদি এনে ইচ্ছা হয়, তেনেহলে সং কৰ্ম কৰি দুখভোগ কৰা বেছি ভাল।

১৮ খৰীষ্টয়ো সেই পাপৰ সম্বন্ধে এবাৰ দুখ-ভোগ কৰিলে। আমাক ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ নিবলৈ, অধাৰ্মিক সকলৰ কাৰণে ধাৰ্মিক জনে, অৰ্থাৎ খৰীষ্টে পাপবোৰৰ কাৰণে কেৱল এবাৰ দুখভোগ কৰিলে; তেওঁ মাংসত হত হ'ল, কিন্তু আত্মাত হ'লে পুনৰ্জীৱিত হ'ল; ১৯ সেই আত্মাৰে তেওঁ গ'ল আৰু এতিয়া কাৰাগাৰত (কেদত) থকা আত্মাবোৰৰ ওচৰত গৈ প্ৰচাৰ কৰিলে। ২০ সেইবোৰ নোহৰ সময়ত ঈশ্বৰৰ আবাধ্য আছিল। নোহৰ জাহাজ তৈয়াৰ কৰাৰ সময়ত ঈশ্বৰ সহিষ্ণু হৈ তেওঁলোকৰ বাবে অপেক্ষা কৰিছিল। ঈশ্বৰে অলপ মানুহক ৰক্ষা কৰিলে, আঠ টা আত্মা সেই জলৰ পৰা ৰক্ষা পালে।

২১ সেই জল বাপ্তিস্মৰ প্ৰতীক, যাৰ যোগে আপোনালোকে ৰক্ষা পালে। সেই বাপ্তিস্মৰ যোগেদি শৰীৰৰ ময়লা আতৰোৱা নহয়, কিন্তু ঈশ্বৰৰ ওচৰত সং বিবেক বজায় ৰখাৰ কাৰণে এক আবেদনা যীচু খৰীষ্টৰ পুনৰুত্থানৰ যোগেদিহে আপোনালোকে ৰক্ষা পালে। ২২ তেওঁ স্বৰ্গলৈ গ'ল। স্বৰ্গদূত সকল, বিধিসংগত অধিকাৰ, আৰু সামৰ্থ, অৱশ্যে তেওঁলৈ সমৰ্পন কৰক।

৪ অধ্যায়

শুচিতা, সংযম আৰু দুখভোগ সম্বন্ধীয় কথা

৪^১ এতেকে, খৰীষ্টই মাংসত দুখভোগ কৰাৰ কাৰণে, নিজকে সেই একে অভিপ্ৰায়েৰে সুসজ্জিত কৰক যি জনে মাংসত দুখভোগ কৰে, সেই জনে পাপৰ পৰা ক্ষান্ত হয়। ২ এনে ব্যক্তিয়ে মানৱীয় অভিলাষত দীৰ্ঘ সময় বাস নকৰে। কিন্তু ঈশ্বৰৰ ইচ্ছাৰ দৰে মানৱ জীৱনৰ অৱশিষ্ট সময় কটায়।

৩ যিহেতু অনা-ইহুদী সকলে কৰি অহা, ইন্দ্ৰিয়পৰায়ণতা, আবেগ, সুৰাসক্ত, পানার্থক আমোদ-প্ৰমোদ, যিগলগীয়া মূৰ্তিপূজা- এইবোৰত যি সময় পাৰ কৰিলে সেয়াই যথেষ্ট। ৪ তাতে আপোনালোকে তেওঁলোকৰ সৈতে সেইবোৰ কৰ্ম নকৰা দেখি তেওঁলোকে আচৰিত মানি আপোনালোকক নিন্দা কৰে। ৫ কিন্তু যি জন জীৱিত আৰু মৃত লোক সকলৰ সোধ-বিচাৰ কৰিবলৈ যুগুত আছে, তেওঁৰ আগত তেওঁলোকে হিচাব দিব লাগিব। ৬ কিয়নো যি সকল মৰিল, তেওঁলোকৰ আগত এই অভিপ্ৰায়েৰে

*৩:৭ কেচা মাটিৰ পাত্ৰ

†৩:৯ মথি ৫:৪৪ ; ১ কৰি :১২,১৩

‡৩:১০ গীত ৩৪:১২-১৬

¶৩:১৪ যিচ ৮:১২,১৩

শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰা হৈছিল, যদিও তেওঁলোকৰ বিচাৰ যিহেতু মানৱ শৰীৰত হ'ব, আত্মাত তেওঁলোক সেই অনুসাৰে ঈশ্বৰলৈ জীৱিত।

৭ কিন্তু সকলোৰে শেষ ওচৰ চাপিছে; এতেকে প্ৰাৰ্থনাৰ কাৰণে সুবোধ আৰু সচেতন হৈ থাকক; ৪^৮ বিশেষকৈ আপোনালোকৰ মাজত পৰম্পৰে আগবহু যুক্ত প্ৰেম বাখক; কিয়নো প্ৰেমে আনৰ পাপ সমূহ নিবিচাৰে। ৯ আপত্তি নকৰাকৈ ইজন-সিজনৰ প্ৰতি অতিথিপৰায়ণ হওঁক।

১০ আপোনালোকে যেনেকৈ প্ৰতিজনে অনুগ্ৰহৰ বৰ পালে, ** তেনেকৈ ঈশ্বৰৰ বহুবিধ অনুগ্ৰহৰূপ ধনৰ উত্তম তৱাৰধায়কৰদৰে, আপোনালোকে পৰম্পৰক সেৱা-শুশ্ৰূষা কৰক; ১১ যদি কোনোৱে কথা কয়, তেন্তে ঈশ্বৰৰ বাক্যৰদৰে কওঁক; যদি কোনোৱে সেৱা-শুশ্ৰূষা কৰে, তেন্তে ঈশ্বৰে দিয়া শক্তি অনুসাৰে কৰক; এইদৰে সকলো বিষয়তে যীচু খ্ৰীষ্টৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰ মহিমান্বিত হয়; তেওঁৰেই মহিমা আৰু পৰাক্ৰম সদা-সৰ্বদায় হওঁক। আমেন।

১২ হে প্ৰিয় লোক সকল, আপোনালোকক পৰীক্ষা কৰিবৰ কাৰণে আপোনালোকৰ মাজত যি অগ্নিময় কষ্টৰ জুই জ্বলিছে, †† এইবোৰত আপোনালোকে বিস্মিত নহ'ব, কোনো অজ্ঞত বিষয় ঘটিছে বুলি মনত নাভাবিবা। ১৩ কিন্তু খ্ৰীষ্টৰ দুখ-ভোগৰ সহভাগী হোৱা বাবে আপোনালোকে আনন্দ কৰক, †† ইয়াৰ উপৰিও তেওঁৰ গৌৰৱ প্ৰকাশিত হোৱা সময়ত আপোনালোকে অধিক আনন্দ আৰু উল্লাস কৰিব পাৰিব। ১৪ আপোনালোক ধন্য, যদি আপোনালোকে খ্ৰীষ্টৰ নামৰ কাৰণে নিন্দিত হয়; কাৰণ ঈশ্বৰৰ আত্মা আৰু গৌৰৱৰ আত্মা আপোনালোকৰ ওপৰত স্থিৰ হৈ আছে।

১৫ কিন্তু আপোনালোকৰ মাজত কোনোও যেন নৰ-বধী, চোৰ, কুকৰ্মকাৰী বা পৰ-চৰ্চাকাৰী বুলি দুখভোগ নকৰক; ১৬ যদি কোনো এজনে খ্ৰীষ্টিয়ান হোৱা কাৰণে দুখ-ভোগ কৰে, তেন্তে লজ্জিত নহওঁক; কিন্তু সেই নামেৰে ঈশ্বৰক গৌৰৱান্বিত কৰক।

১৭ কিয়নো ঈশ্বৰৰ পৰিয়াল বৰ্গৰ সৈতে সোধ-বিচাৰৰ সময় আৰম্ভ হৈছে; আৰু সেয়ে যদি প্ৰথমে আমাৰ সৈতে আৰম্ভ হয়, তেন্তে ঈশ্বৰৰ শুভবাৰ্তা নমনা সকলৰ শেষ-গতি কি হ'ব? ১৮ আৰু যদি ধাৰ্মিক লোকেই কোনো প্ৰকাৰেহে পৰিতৰাণ পায়, তেনেহলে ভক্তিহীন আৰু পাপিষ্ঠ লোকে ক'ত মুখ দেখুৱাব?

১৯ এই কাৰণে যি সকল লোকে ঈশ্বৰৰ ইচ্ছা অনুসাৰে দুখভোগ কৰে, সেই লোক সকলে সৎকৰ্ম কৰি, নিজ নিজ জীৱাত্মাক বিশবাসী সৃষ্টিকৰ্তাৰ হাতত সমৰ্পণ কৰক।

৫ অধ্যায়

নম্ৰ হোৱা আৰু জাগি থকাৰ আৱশ্যকতা

১ মই আপোনালোকৰ মাজৰ পৰিচাৰক সকলক দৃঢ় আহ্বান জনাও যে, মইয়ো সহকৰ্মী সকলৰ এজন পৰিচাৰক আৰু খ্ৰীষ্টৰ দুখভোগৰ এজন সাক্ষী; প্ৰকাশিত হ'বলৈ উদ্যত হোৱা গৌৰৱৰ সহভাগী। ২ গতিকে, মই আপোনালোকক দৃঢ় আহ্বান কৰো, হে পৰিচাৰক সকল, ঈশ্বৰৰ ডেৰাৰ জাকক আপোনালোকে যত্ন লওঁকা তেওঁলোকক প্ৰতি-পালন কৰক, অৱশ্যে আৱশ্যকতাৰ কাৰণে নহয়, কিন্তু স্মৰ-ইচ্ছাৰে কৰক, কিন্তু অসৎ ধনৰ বাবে নহয়। ৩ যি সকল লোকৰ ওপৰত আপোনালোকে তৱাৰধায়ক, তেওঁলোকৰ ওপৰত প্ৰভুৱৰে অধিকাৰ নকৰিব; কিন্তু জাকৰ আৰ্হি হৈ ৪ তেওঁলোকৰ তত্বাৱধান কৰক; ৫ যেতিয়া প্ৰধান ৰক্ষক প্ৰকাশিত হ'ব, তেতিয়া আপোনালোকে ঈশ্বৰ্য-ৰূপ অন্নান কিৰীচী *পাব।

৬ সেইদৰে হে ডেকা লোক সকল, আপোনালোক জেষ্ঠ সকলৰ বশীভূত হওঁক; আপোনালোক সকলোৱে নম্ৰতাৰে নিজকে ভালদৰে মেৰিয়াই বান্ধি লওঁক আৰু ইজনে সিজনক সেৱা কৰক; যিহেতু, ঈশ্বৰে অহংকাৰী সকলক প্ৰতিৰোধ কৰে, কিন্তু নম্ৰ সকলক অনুগ্ৰহ দান কৰে। †

§৪:৭ লুক ২১:৩৪-৩৬।

**৪:১০ ৰো ১২:৬-৮ ; ১ কৰি ১২:৬-১৩।

††৪:১২ যিচ ৪৮:১০ ; জখ ১৩:৯ ; ১ পি ১:৬, ৭।

‡‡৪:১৩ মথি ৫:১০-১২ ; যাক ১:২।

¶¶৫:১ ৰো ৮:১৭-১৯।

§§৫:৩ ১ তী ৪:১২।

*৫:৪ ২ তী ৪:৮ ; প্ৰ ২:১০।

†৫:৫ যাক ৪:৬।

৬ সেই কাৰণে ঈশ্বৰৰ পৰাক্ৰমী হাতৰ অধিনত নিজকে নমৰ কৰক, তাতে উপযুক্ত সময়ত ঈশ্বৰে আপোনালোকক উন্নত কৰিবা ৭ আপোনালোকৰ সকলো চিন্তাৰ ভাৰ তেওঁৰ ওপৰত পেলাই দিয়ক; †কিয়নো আপোনালোকৰ কাৰণে তেওঁ চিন্তা কৰে।

৮ সচেতন হওঁক, পৰ দি থাকক। আপোনালোকৰ শত্ৰু চয়তানে গুজৰি থকা সিংহৰ নিচিনাকৈ যি কোনো এজনকে গ্ৰাস কৰিবলৈ গোপনে উপায় বিচাৰি ফুৰিছে। ৯ তাৰ বিৰুদ্ধে থিয় হওঁক। আপোনালোকৰ বিশ্বাস দৃঢ় কৰি ৰাখক। এইটো জানিব যে, গোটেই জগতত থকা আপোনালোকৰ ভ্ৰাতৃ সকলেও একে দুখভোগ কৰি আছে।

১০ আপোনালোকে অলপ সময় দুখ-ভোগ কৰাৰ পাছত, সকলো অনুগ্ৰহৰ ঈশ্বৰ, যি জনে অনন্ত গৌৰৱৰ বাবে আপোনালোকক খৰীষ্টত আমন্তৰণ কৰিছে, তেৱেঁই আপোনালোকক সিদ্ধ, সুস্থিৰ আৰু বলৱন্ত কৰিব। ১১ তেওঁৰ পৰাক্ৰম সদা-সৰ্বদায় হওঁক। আমেন।

১২ মই চীলক বিশ্বাসী ভাই হিচাপে গণ্য কৰো আৰু তেওঁৰ যোগেদি সংক্ষেপে এই পত্ৰ আপোনালোকলৈ লিখিলো। আপোনালোকক প্ৰবোধ দিলোঁ আৰু এয়ে ঈশ্বৰৰ প্ৰকৃত অনুগ্ৰহ বুলি সাক্ষ্যও দিলোঁ। মই আপোনালোকক দৃঢ় আহ্বান কৰো আৰু ঈশ্বৰৰ প্ৰকৃত অনুগ্ৰহৰ সাক্ষ্য দান কৰি, এই পত্ৰ লিখিলো। ইয়াতে আপোনালোক দৃঢ় হৈ থাকক। ১৩ আপোনালোকৰ সৈতে মনোনীত হোৱা বাবিলত থকা মণ্ডলীয়ে আৰু মোৰ পুত্ৰ মাৰ্কে আপোনালোকক মঙ্গলবাদ জনাইছে। ১৪ প্ৰেমৰ চুমাৰে আপোনালোকে পৰস্পৰক মঙ্গলবাদ দিয়ক। খৰীষ্টত যি সকল আছে, আপোনালোক সকলোৰে শান্তি হওঁক।

†৫:৭ গীত ৫৫:২২; মথি ৬:২৫-৩৪।

৯৫:৮ ইয় ১:৭; প্ৰ ১২:১২

২ Peter

২ পিতৰ

১ অধ্যায়

১ মই চিমোন পিতৰ, যীচু খ্ৰীষ্টৰ এজন দাস আৰু পাঁচনি। যি সকলে আমাৰ ঈশ্বৰ আৰু ত্ৰাণকৰ্তা যীচু খ্ৰীষ্টৰ ধাৰ্মিকতাৰ মাধ্যমত আমি লাভ কৰাৰদৰে একেই অমূল্য বিশ্বাস লাভ কৰিছে, সেই সকলৰ সমীপলৈ।

২ ঈশ্বৰ আৰু আমাৰ প্ৰভু যীচুক গভীৰভাৱে জনাৰ মাজেদি আপোনালোকলৈ অনুগ্ৰহ আৰু শান্তি বাহুল্যৰূপে হওঁক।

বিশ্বাসত থিৰে থাকিবলৈ উদগণি

৩ যি জনে নিজৰ মহিমা আৰু সদগুণেৰে আমাক আমন্ত্ৰণ কৰিলে, তেওঁক গভীৰভাৱে জনাৰ মাধ্যমেদি তেওঁৰ ঈশ্বৰীয় শক্তিয়ে আমাক ঈশ্বৰৰ প্ৰতি ভক্তিপূৰ্ণ জীৱন-যাপন কৰাৰ সকলো বিষয় দান কৰিলে। ৪ তেওঁ এইবোৰৰ দ্বাৰাই আমাক মূল্যবান আৰু অতি মহৎ প্ৰতিজ্ঞাবোৰ দান কৰিলে। তেওঁ এনেদৰে কৰিলে যাতে আপোনালোকে সেই প্ৰতিজ্ঞাবোৰৰ দ্বাৰাই জগতৰ মন্দ অভিলাষবোৰৰ দুৰ্নীতিৰ পৰা মুক্ত হৈ ঐশ্বৰিক সবভাৱৰ অংশীদাৰ হ'ব পাৰে।

৫ ঈশ্বৰে যি সকলো কৰিলে, তাৰ কাৰণে আপোনালোকৰ বিশ্বাসৰ মাধ্যমেৰে সদগুণ লাভ কৰিবলৈ নিজে সম্পূৰ্ণৰূপে যত্ন কৰক। সদগুণৰ লগতে আপোনাৰ জ্ঞানো বৃদ্ধি কৰক। ৬ জ্ঞানৰ লগত ইন্দ্ৰিয়-দমন, ইন্দ্ৰিয়-দমনৰ লগত ধৈৰ্য, ধৈৰ্যৰ লগত ঈশ্বৰ-ভক্তি, ৭ ঈশ্বৰ-ভক্তিৰ লগত পৰম্পৰৰ মাজত ভাতৃ-স্নেহ আৰু ভাতৃ-স্নেহৰ লগত প্ৰেম বৃদ্ধি কৰক। ৮ কিয়নো আপোনালোকৰ যদি এই সকলো গুণ থাকে আৰু সেইবোৰ আপোনালোকৰ মাজত বৃদ্ধি পায়, তেনেহলে আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ তত্ব-জ্ঞানত আপোনালোক নিষ্কৰ্মা বা নিষ্ফল নহ'ব। ৯ যি জনৰ এই সকলো গুণ নাই, তেওঁ ওচৰতহে দেখে; আচলতে তেওঁ অন্ধ। তেওঁক যে পূৰ্বৰ-পাপৰ পৰা শুচি কৰা হৈছে, সেই বিষয় তেওঁ পাহৰি গ'ল।

১০ এতেকে ভাই সকল, ঈশ্বৰে যে আপোনালোকক আমন্ত্ৰণ আৰু মনোনীত কৰিছে, সেই বিষয়ে আপোনালোকে নিজে নিশ্চিত হবৰ কাৰণে অধিক যত্ন কৰক। এইবোৰ কৰিলে, আপোনালোকে উজুটি নাখাৰ। ১১ তাতে আমাৰ প্ৰভু আৰু ত্ৰাণকৰ্তা যীচু খ্ৰীষ্টৰ অনন্ত ৰাজ্যত আপোনালোকক অতি আন্তৰিকতাৰে প্ৰৱেশ কৰোৱা হ'ব।

১২ এই হেতুকে, যদিও আপোনালোকে এই সকলোবোৰ জানে আৰু যি সত্য তাত থিৰে আছে, তথাপিও মই সকলো সময়তে আপোনালোকক এই বিষয়বোৰ মনত পেলাই দিবলৈ প্ৰৱস্তত থাকিম; ১৩ কিন্তু মই ভাৱো, যিমান দিন মই এই তমবুৰূপ অস্থায়ী দেহত থাকিম, সিমান দিনলৈকে এই বিষয়বোৰ সোঁৱৰাই দি আপোনালোকক জাগ্ৰত কৰি ৰখা মোৰ উচিত। ১৪ কিয়নো মই জানো যে, শীঘ্ৰেই মই মোৰ তমবু গুচাম; আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টই ইয়াকে মোক জনালে। ১৫ মই আপুৱাৰ চেষ্টা কৰিছোঁ যাতে মোৰ মৃত্যুৰ পাছতো আপোনালোকে এই সকলো বিষয় সকলো সময়তে মনত ৰাখে।

ঈশ্বৰৰ বাক্য বিশ্বাসযোগ্য

১৬ আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ পৰাক্ৰম আৰু তেওঁৰ আগমণ সম্বন্ধে আপোনালোকক জনাওঁতে আমি চতুৰভাৱে সজা কোনো গল্প-কথা কোৱা নাছিলো। আমি তেওঁৰ মহিমা নিজৰ চকুৰে দেখিছিলোঁ। ১৭ কিয়নো, “এওঁ মোৰ পিৰয় পুত্ৰ, এওঁতেই মই পৰম সন্তুষ্ট,” স্বৰ্গৰ মহিমাযুক্ত প্ৰভাপৰ দ্বাৰা তেওঁলৈ অহা এই বাণীৰ মাধ্যমেদি খ্ৰীষ্টই পিতৃ ঈশ্বৰৰ পৰা সন্মান আৰু গৌৰৱ পাইছিল। ১৮ আমি যেতিয়া তেওঁৰ লগত সেই পবিত্ৰ পাহাৰত আছিলো, তেতিয়া স্বৰ্গৰ পৰা কোৱা এই মাত নিজে শুনিছিলো। ১৯ ভাৱবাদী সকলৰ এই বাক্য আমাৰ ওচৰত অধিকৰূপে নিশ্চিত হৈছে আৰু সেই বিষয়ত মনোযোগ দিয়া আপোনালোকৰ পক্ষে ভাল। সেই বাক্য এক অন্ধকাৰ ঠাইত জ্বলি থকা চাকিৰ নিচিনা। যেতিয়ালৈকে ৰাতিপূৰা নহয় আৰু আপোনালোকৰ হৃদয়ত প্ৰভাভী তৰাৰ উদয় নহয়, তেতিয়ালৈকে অন্ধকাৰৰ মাজতো সেয়ে পোহৰ দিব। ২০ সকলোৰে ওপৰত প্ৰথমে ইয়াকে জানি থওঁক যে, শাস্ত্ৰৰ কোনো ভাৱবাণী, ভাৱবাদীজনৰ নিজৰ যুক্তি-ব্যাখ্যাৰ পৰা নাই; ২১ ভাৱবাণী কেতিয়াও মানুহৰ ইচ্ছাৰে নাই, কিন্তু পবিত্ৰ আত্মাৰ পৰিচালনাত ভাৱবাদী সকলে ঈশ্বৰৰ পৰা পোৱা কথা কয়।

২ অধ্যায়

ভগু শিক্ষকৰ পৰা পৃথকে থাকিবলৈ উদগণি

১ অতীতত ইসরায়েলবাসীৰ মাজত যেনেদৰে মিছলীয়া ভাৱবাদী সকল আছিল, তেনেদৰে আপোনালোকৰ মাজলৈকো ভগু শিক্ষক সকল আহিব। তেওঁলোকে মনে মনে এনেকুৱা কিছুমান বিৰোধী ভৱান্ত মতবাদ লৈ আহিব যিয়ে লোক সকলক ধ্বংস কৰি দিব। এনেকি যি জনে তেওঁলোকক কিনি ললে, সেই প্ৰভুকো অস্বীকাৰ কৰিব; এইদৰে তেওঁলোকে শীঘ্ৰেই নিজলৈ ধ্বংস মাতি আনিব। ২ অনেকে সেই ভগু শিক্ষক সকলৰ লস্পট-আচৰণ অনুসৰণ কৰিব; তেওঁলোকৰ প্ৰৰোচনাত মানুহে সত্যৰ পথৰ বিষয়ে নিন্দা কৰিব। ৩ তেওঁলোকে লোভৰ বশত ছলাহী কথাৰে আপোনালোকৰ পৰা অৰ্থ লাভ কৰিব। এই ভগু শিক্ষক সকলৰ বিৰুদ্ধে শাস্তি অনেক দিনলৈ আৰু অপেক্ষা কৰি নাথাকিব; তেওঁলোকৰ বিনাশ পলম কৰা নহয়।

৪ স্বৰ্গদূত সকলে যেতিয়া পাপ কৰিছিল, তেতিয়া ঈশ্বৰে তেওঁলোকক এৰি দিয়া নাছিল; বৰং বিচাৰৰ দিন পৰ্য্যন্ত অন্ধকূপৰ বন্ধনত বন্ধিত হবলৈ তেওঁ সেই সকলক নৰকত পেলাই দিলে। ৫ ঈশ্বৰে সেই পুৰণি জগতকো এৰি দিয়া নাছিল; ঈশ্বৰৰ প্ৰতি ভক্তিহীন লোক সকলৰ ওপৰলৈ তেওঁ জলপ্লাৱন আনিলে; কেৱল নোহ আৰু তেওঁৰ লগত আন সাত জনক তেওঁ ৰক্ষা কৰিলে। এই নোহে লোক সকলক ধাৰ্মিকতাৰ পথত চলাৰ সম্বন্ধে প্ৰচাৰ কৰিছিল। ৬ চদোম আৰু ঘমোৰা নগৰ ভস্ম কৰি ঈশ্বৰে সেই নগৰৰ লোক সকলক শাস্তি দিছিল। ইয়াৰ দ্বাৰা ঈশ্বৰে ভাবী কালত ঈশ্বৰৰ ভক্তিহীন লোকৰ শেষ অৱস্থা কি হ'ব তাকেই উদাহৰণ স্বৰূপে স্থাপন কৰিলে। ৭ কিন্তু লোটক তেওঁ ৰক্ষা কৰিছিল। লোট ঈশ্বৰভক্ত লোক আছিল। সেই নগৰৰ দুট মানুহবোৰৰ অনৈতিক চাল-চলনত তেওঁ অতি ব্যথিত হৈছিল। ৮ সেই ঈশ্বৰভক্ত লোক জন দুট মানুহবোৰৰ মাজত বাস কৰে আৰু তেওঁৰ ধাৰ্মিক আত্মাই প্ৰতিদিনে এই লোক সকলৰ অধাৰ্মিক কাৰ্যবোৰ দেখি আৰু সেইবোৰৰ বিষয়ে ঈনি যন্ত্ৰণা ভোগ কৰিছিল। ৯ গতিকে যি সকল ঈশ্বৰভক্ত লোক, তেওঁলোকক কেনেদৰে পৰীক্ষাৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিব লাগে, প্ৰভুৱে জানে। যি সকলে ঈশ্বৰক ভক্তি নকৰে, অধাৰ্মিক লোক; তেওঁলোকক কেনেদৰে বিচাৰৰ দিনা শাস্তি দিয়া হ'ব, সেই বিষয়েও প্ৰভুৱে জানে।

১০ এই দণ্ড বিশেষভাৱে তেওঁলোকৰ বাবে, যি সকলে অশুচিতাৰ মাংসিক অভিলাষবোৰত চলে আৰু প্ৰভুৰ কতৃত্বক হেয়জ্ঞান কৰে।

এই ভগু শিক্ষক সকল দু:সাহসী আৰু তেওঁলোকে নিজৰ ইচ্ছামতে চলে। তেওঁলোকে এনেকি স্বৰ্গদূত সকলকো নিন্দা কৰিবলৈ ভয় নকৰে। ১১ সকলো মনুষ্যতকৈয়ো স্বৰ্গদূত সকল অধিক শক্তিশালী আৰু ক্ষমতাশালী, তথাপিও প্ৰভুৰ ওচৰত তেওঁলোকৰ সম্বন্ধে নিন্দনীয় কোনো অভিযোগ উপস্থিত নকৰে।

১২ কিন্তু জ্ঞানহীন, বুদ্ধিহীন পশুবোৰ নিজৰ স্বভাৱগত বাসনাৰ অধিন, যাৰ জন্ম মৰিবৰ বাবেই হৈছে; ভগু শিক্ষক সকলো এনে বিচাৰ-বুদ্ধিহীন পশুৰ নিচিনা; তেওঁলোকে যি নাজানে, সেই বিষয়ে নিন্দা কৰে। নিজৰ মন্দতাতে সিহঁত ধ্বংস হৈ যাব। ১৩ নিজৰ মন্দ কামৰ বেচ হিচাবে সিহঁতে কষ্টভোগ কৰিব। এই লোক সকলে দিনৰ বেলা মন্দ কাম কৰি আনন্দ কৰে। সেই সকল আপোনালোকৰ মাজত অপৰিষ্কাৰ দাগ আৰু কলঙ্ক স্বৰূপ। তেওঁলোকে আপোনালোকৰ লগত ভোজন-পান কৰি নিজৰ প্ৰতাৰণাপূৰ্ণ সুখ উপভোগ কৰে; ১৪ সকলো মহিলাৰ প্ৰতি তেওঁলোকৰ চকু ব্যভিচাৰেৰে ভৰা আৰু তেওঁলোকে পাপ কাৰ্য কৰি কেতিয়াও সন্তুষ্ট নহয়; আৰু যি সকল চঞ্চলমনা, সেই সকলক ভুল পথত লৈ যায়। তেওঁলোকৰ অন্তঃকৰণ কেৱল লোভ কৰাত অভ্যস্ত; তেওঁলোক অতিশয়। ১৫ এই ভগু শিক্ষক সকলে পোন পথ ত্যাগ কৰি অপথে গৈছে। তেওঁলোকে বিয়াৰৰ পুত্ৰ বিলিয়মক অনুসৰণ কৰে; বিলিয়মে মন্দ কাৰ্যৰ বেচ পাবলৈ ভাল পাইছিল। ১৬ কিন্তু বিলিয়মে তেওঁৰ অপৰাধৰ কাৰণে এটা গাধৰ পৰা কঠোৰ ধমক পালে। গাধ পশু হোৱা বাবে কথা কব নোৱাৰে। কিন্তু সেই গাধই মানুহৰ মতেৰে কথা কৈ ভাৱবাদীৰ মুখ কাৰ্যত বাধা দিছিল।

১৭ এই লোক সকল পানী নথকা নাদৰ নিচিনা আৰু ধুমুহা বতাহে চলাই নিয়া মেঘস্বৰূপ। তেওঁলোকৰ কাৰণে যোৰ আন্ধাৰ সাঁচি খোৱা হৈছে। ১৮ কিয়নো তেওঁলোকে অসাৰতাৰ গৰ্ব কথা কয় আৰু মানুহক মাংসিক অভিলাষ পূৰ্ণ কৰাৰ বাসনা জগায়। যি সকলে ভুল পথত চলা লোক সকলৰ সঙ্গৰ পৰা হাত সাৰি আহিবলৈ চেষ্টা কৰে, সেই লোক সকলক তেওঁলোকে পাপ স্বভাৱৰ মাংসিক অভিলাষলৈ প্ৰলুপ্ত কৰে। ১৯ এই ভগু শিক্ষক সকলে তেওঁলোকক স্বাধীনতা দিয়াৰ প্ৰতিজ্ঞা কৰে, কিন্তু নিজেই সেই সকলো নিন্দনীয় কামৰ দাস হৈ থাকে। কাৰণ যিহে এজন মানুহক জয় কৰি পৰিচালনা কৰে, তেওঁ তাৰে দাস হয়। ২০ কিয়নো প্ৰভু আৰু তৰাণকৰ্ত্তা যীচু খৰীষ্টক গভীৰভাৱে জনাৰ ফলত জগতৰ মন্দতাৰ পৰা হাত সাৰি অহাৰ পাছতো যেতিয়া সেই একেই পাপৰ জীৱনলৈ পুণৰাই ঘূৰি যায়, তেন্তে তেওঁলোকৰ প্ৰথম অৱস্থাতকৈ শেষ অৱস্থা অধিক বেয়া হ'ব। ২১ কাৰণ যি পবিত্ৰ শিক্ষা তেওঁলোকে লাভ কৰিছিল, তাৰ পৰা যদি উলটি যায়, তেন্তে তেওঁলোকৰ বাবে সেই ধাৰ্মিকতাৰ পথ নজনাই ভাল আছিল। ২২ তেওঁলোকৰ ক্ষেত্ৰত এই প্ৰবাদ সত্য হৈছে, “কুকুৰে নিজৰ বমিলৈ ঘূৰে আৰু গাধৰিক ধুওৱা হলেও সি বোকালৈকে আকৌ উলটি যায়।”

৩ অধ্যায়

খৰীষ্টৰ পুনৰাগমনলৈ বাট চাই থকা উচিত

১ হে পিয়ৰ সকল, মই আপোনালোকলৈ লিখা এইখন দিবতীয় পত্ৰ; এই উভয়ৰ দ্বাৰাই সোঁৱৰণ কৰাই আপোনালোকৰ নিৰ্মূল চিন্তক চেতনা দিছোঁ; ২ পবিত্ৰ ভাববাদী সকলে পূৰ্বতে কোৱা কথাবোৰ আৰু আপোনালোকৰ পঁচনি সকলে পোৱা ত্ৰাণকৰ্তা প্ৰভুৰ আজ্ঞা আপোনালোকে যেন সোঁৱৰণ কৰে, তাৰ বাবে এই পত্ৰ লিখিছোঁ। ৩ প্ৰথমে ইয়াকে জানিব যে, শেষ-কালত বিদ্ৰূপত আসক্ত বিদ্ৰূপকাৰী লোকবোৰ উপস্থিত হ'ব; তেওঁলোকে নিজ নিজ কু-অভিলাষ অনুসাৰে চলিব। ৪ তেওঁলোকে ক'ব আমাৰ পিতৃৰ আগমণৰ প্ৰতিজ্ঞা কি হ'ল? কাৰণ আমি জানো আমাৰ পিতৃ-পুৰুষ মৰাৰ সময়ৰ পৰা, এনেকি সৃষ্টিৰ আদিৰে পৰা একে দৰেই ঘটি আছে”।

৫ কাৰণ তেওঁলোকে পূৰ্বে কি ঘটিছিল তাক স্মৰণ নকৰি পাহৰি গ'লা প্ৰথমে যে আকাশ-মণ্ডল জলৰ পৰা আৰু জলৰ দ্বাৰাই পৃথিৱী আৰু ঈশ্বৰৰ মুখৰ বাক্যৰ দ্বাৰাই সকলো সৃষ্টি হ'ল। ৬ আৰু এই সময়তেই ঈশ্বৰৰ বাক্যৰ দ্বাৰাই জগত জলপ্লাবিত হৈ বিনষ্ট হৈছিল; ৭ একে বাক্যৰ গুণে বৰ্তমান এই কালৰ আকাশ-মণ্ডল আৰু পৃথিৱী জুৰি দ্বাৰাই ধ্বংস হবলৈ সংৰক্ষণ হৈছে, ভক্তিহীন মানুহবোৰো বিচাৰ আৰু বিনাশ হোৱাৰ দিনলৈকে ৰক্ষিত আছে।

৮ কিন্তু, পিয়ৰ সকল, আপোনালোকে এই কথা নাপাহৰিব যে ঈশ্বৰৰ আগত এদিনেই হাজাৰ বছৰৰ নিচিনা আৰু হাজাৰ বছৰেই এদিনৰ নিচিনা। ৯ প্ৰভুৱে নিজ প্ৰতিজ্ঞাৰ কথাত তেনে পলম নকৰে; কোনোৱে যদি পলম কৰা বুলি ভাবে, এনে নহয় ঈশ্বৰে কোনো এজনো যাতে বিনষ্ট নহয়, কিন্তু সকলোৱে যেন মন-পালটন কৰে সেয়ে তেওঁ আমাৰ কাৰণে ধৈৰ্য ধৰি আছে।

১০ কিন্তু চোৰৰ অহাৰ দৰে প্ৰভুৰ দিন আহিব, সেই দিনা আকাশ-মণ্ডল ডাঙৰ শব্দ কৰি গুচি যাব। আকাশৰ সকলো বস্তু জুইত জ্বলি ধ্বংস হব; পৃথিৱী আৰু তাৰ সকলো বস্তু পোৰা যাব।

১১ এই দৰে আটাইবোৰ ধ্বংস হবলৈ যোৱা দেখি, আপোনালোকে চিন্তা কৰকচোন, আপোনালোক পবিত্ৰ আচাৰ-ব্যৱহাৰ আৰু ভক্তিৰে কেনেকুৱা লোক হোৱা উচিত? ১২ পৰম আগৰহেৰে ঈশ্বৰৰ সেই দিনৰ অপেক্ষাত থকা কাৰণে আকাশ-মণ্ডল পুৰি লয়পৰাণ্ড হ'ব আৰু মূলবস্তুবোৰ দক্ষ হৈ গলি যাব। ১৩ কিন্তু তেওঁৰ প্ৰতিজ্ঞাৰ দৰে, আমি নতুন আকাশ-মণ্ডল আৰু নতুন পৃথিৱীলৈ অপেক্ষা কৰি আছে; সেইবোৰত ধাৰ্মিকতা নিবাস কৰে।

১৪ এতেকে, হে পিয়ৰ সকল, আপোনালোকে এই সকলো ঘটনা ঘটিব বুলি অপেক্ষা কৰি আছে, সেয়েহে আপোনালোকে যেন ঈশ্বৰৰ লগত নিৰুপলক্ষ আৰু নিৰ্দোষী হৈ শান্তিৰে থাকিব পাৰে, তাৰ কাৰণে যত্ন কৰক। ১৫ মনত ৰাখিব, আমাৰ ঈশ্বৰৰ দীৰ্ঘ-সহিষ্ণুতাই আপোনালোকক পবিত্ৰাণৰ সময় দিছে; এইদৰে আমাৰ পিয়ৰ ভাই পৌলেও ঈশ্বৰে দিয়া জ্ঞান অনুসাৰে আপোনালোকলৈ লিখিলে; ১৬ আৰু এইবোৰ বিষয়ৰ প্ৰসঙ্গ কৰি সকলো পত্ৰত লিখিলে; কোনো কোনো ঠাইত বুজিবলৈ টান কথা আছে; অজ্ঞ আৰু বিশ্বাসত দুৰ্বল মানুহবোৰে শাস্ত্ৰৰ অন্যান্য কথাৰ যেনেকৈ বিকৃত অৰ্থ কৰে, তেনেকৈ পৌলৰ কথাৰ বিকৃত অৰ্থ কৰি নিজকেই বিনাশৰ পথত লৈ যায়।

১৭ এতেকে, হে পিয়ৰ সকল, আপোনালোকে এই সকলো বিষয় আগেয়ে জানি সাৱধানে থাকক, আপোনালোক দুষ্ট লোকৰ ভ্ৰান্তি পথত নাযাব, নিজ বিশ্বাসৰ স্থিৰতাৰ পৰা যেন পতিত নহয়, এই কাৰণে সাৱধানে থাকক। ১৮ আমাৰ প্ৰভু আৰু ত্ৰাণকৰ্তা যীচু খৰীষ্টৰ অনুগ্ৰহত আৰু জ্ঞানত বাঢ়ি বাঢ়ি যাওঁক। এতিয়া আৰু অনন্ত-কাললৈকে তেওঁৰ মহিমা হওঁক। আমেন।

১ John

১ যোহন

ঈশ্বৰৰ সৈতে সহভাগিতাৰ শুভ ফল

১ অধ্যায়

১ যি আদিৰে পৰা আছিল, যি আমি শুনিলোঁ, যি চকুৰে দেখিলোঁ, যি আমি মনোযোগেৰে দৃষ্টি কৰি দেখিলোঁ আৰু যি আমাৰ হাতেৰে অনুভৱ কৰিলো, সেই জীৱনৰ বাক্যৰ প্ৰসঙ্গত, ২ (আৰু সেই জীৱন প্ৰকাশিত আছিল, আমি দেখিছিলোঁ, সাক্ষ্য বহন কৰিছিলোঁ আৰু আপোনালোকলৈ সেই অনন্ত জীৱন ঘোষণা কৰোঁ, যি পিতৃৰ সৈতে আছিল আৰু সকলো লোকৰ বাবে প্ৰকাশিত হ'ল);

৩ সেয়া আমি দেখিলোঁ, শুনিলোঁ আৰু আপোনালোকলৈ ঘোষণাও কৰিলোঁ, গতিকে আপোনালোকেও আমাৰ সৈতে সহভাগীতা ৰাখিব। আমাৰ যি সহভাগীতা, সেয়া পিতৃৰ সৈতে আৰু পুত্ৰৰ যীচু খ্ৰীষ্টৰ সৈতে সহভাগীতা। §৪ আৰু আপোনালোকৰ আনন্দ যেন সম্পূৰ্ণ হয়, সেই কাৰণে আমি এইবোৰ কথা লিখিছোঁ।

৫ আমি যি বাৰ্তা তেওঁৰ পৰা শুনি আপোনালোকক জনাইছো, সেই বাৰ্তাই হ'ল, ঈশ্বৰৰ পোহৰ আৰু তেওঁত আন্ধাৰ অকণ মানো নাই। ৬ সেয়েহে আমি যদি তেওঁৰ সৈতে সহভাগীতাত আছো বুলি কওঁ আৰু আমি আন্ধাৰত চলো, **তেন্তে আমি মিছলীয়া আৰু সত্যৰ অভ্যাস আমাৰ নাই। ৭ কিন্তু তেওঁ যেনেকৈ পোহৰত আছে, তেনেকৈ আমিও যদি পোহৰত চলো, তেন্তে পৰম্পৰ মাজত আমাৰ সহভাগীতা আছে আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ, যীচুৰ তেজে সকলো পাপৰ পৰা আমাক শুচি কৰে।

৮ আমাৰ পাপ নাই বুলি যদি কওঁ, তেন্তে আমি নিজেই নিজকে ভুলাওঁ; আৰু আমাৰ অন্তৰত সত্যতা নাই। ৯ কিন্তু আমি যদি আমাৰ পাপবোৰ স্বীকাৰ কৰো, ††তেনেহলে বিশ্বাসী আৰু ধাৰ্মিক যি তেওঁ, তেওঁ আমাৰ পাপবোৰ ক্ষমা কৰে আৰু সকলো অধৰ্মৰ পৰা আমাক শুচি কৰে। ১০ আমি পাপ কৰা নাই বুলি যদি কওঁ, তেনেহলে তেওঁক মিছলীয়া পাতোঁ আৰু আমাৰ অন্তৰত তেওঁৰ বাক্য নাই।

২ অধ্যায়

১ হে মোৰ প্ৰিয় সন্তান সকল, আপোনালোকে যেন পাপ নকৰে, এই আশয়েৰে মই আপোনালোকলৈ এইবোৰ কথা লিখিছোঁ। কিন্তু কোনোৱে যদি পাপ কৰে, তথাপি পিতৃৰ আগত আমাৰ সহায়কৰ্তা* ††ধাৰ্মিক যীচু খ্ৰীষ্ট আছে। ২ তেৱেঁই আমাৰ পাপৰ প্ৰায়শ্চিত্ত ††কৰোতা; কেৱল আমাৰেই নহয়, গোটেই জগতৰে। ৩ আৰু আমি তেওঁৰ আজ্ঞাবোৰ যদি পালন কৰোঁ, তেন্তে তাৰ দ্বাৰাই আমি জানিম যে, তেওঁক আমি জানিলোঁ।

৪ কোনোৱে যদি কয়- “মই ঈশ্বৰক জানো”, কিন্তু তেওঁৰ আজ্ঞাবোৰ পালন নকৰে; তেন্তে তেওঁ এজন মিছলীয়া আৰু সেই সত্য তেওঁৰ অন্তৰত নাই। ৫ কিন্তু যি জনে তেওঁৰ বাক্য পালন কৰে, তেওঁৰ অন্তৰত ঈশ্বৰৰ প্ৰেম স্বৰূপেই সিদ্ধ হ'ল। তাৰ দ্বাৰাই আমি জানো যে, তেওঁত আমি আছো। ৬ মই তেওঁত থাকোঁ, এই বুলি যি কোনোৱে কয়, তেওঁ যেনে আচৰণ কৰিলে, তেৱোঁ তেনে আচৰণ কৰা উচিত। §৪

৭ হে প্ৰিয় সকল, মই আপোনালোকলৈ কোনো নতুন আজ্ঞা লিখা নাই, কিন্তু আদিৰে পৰা আপোনালোকে যি পাই আহিছে, এনে পুৰণি আজ্ঞাকে লিখিছোঁ; আপোনালোকে আগেয়ে যি বাক্য শুনিলে, সেয়ে এই পুৰণি আজ্ঞা। ৮ অৱশ্যে মই

§১:৩ যো ১৭:২১

**১:৬ যো ১২:৩৫; ১ থি ৫:৪

††১:৯ গীত ৩২:৫; হিতো ২৮:১৩

††২:১ বা শান্তনাকৰ্তা

¶¶২:২ ৰো ৩:২৫

§§২:৬ যো ১৩:১৫; ১ পি ২:২১

আপোনালোককৈল এটা নতুন আজ্ঞা লিখিছোঁ, এই কথা খৰীষ্টত আৰু আপোনালোকতো সত্য হয়; কাৰণ আন্ধাৰ আতৰি যাব ধৰিছে আৰু সম্প্ৰতি প্ৰকৃত পোহৰ হব ধৰিছে।

৯ মই পোহৰতে আছোঁ, এই বুলি যি কোনোৱে নিজ ভাইক যিণ কৰে, তেওঁ এতিয়ালৈকে আন্ধাৰতে আছে। ১০ যি কোনোৱে নিজ ভাইক পেৰম কৰে, তেওঁ পোহৰত থাকে আৰু তেওঁৰ অন্তৰত বিষয়জনক একো নাই। ১১ কিন্তু যি কোনোৱে নিজ ভাইক যিণ কৰে, তেওঁ আন্ধাৰত আছে আৰু আন্ধাৰত ফুৰে; কলৈ যায় সেই বিষয়ে তেওঁ নাজানে; কাৰণ আন্ধাৰে তেওঁৰ চকু অন্ধ কৰিলে।

ঐশ্বৰিক সত্যতা আৰু পেৰমত থিৰে থাকিবলৈ উদগণি

১২ হে পিতৃয় সন্তান সকল, যীচু খৰীষ্টৰ নামৰ গুণে আপোনালোকৰ পাপ ক্ষমা কৰা হ'ল; এই কাৰণে মই আপোনালোককৈল লিখিছোঁ। ১৩ হে পিতৃ সকল, মই আপোনালোককৈল লিখিছোঁ, কাৰণ যি জন আৰম্ভণিৰে পৰা আছে, তেওঁক আপোনালোকে জানিলে; হে যুৱক সকল, মই তোমালোককৈল লিখিছোঁ, কাৰণ তোমালোকে পাপ আত্মাক জয় কৰিলা। হে শিশু সকল, মই তোমালোককৈল লিখিছোঁ, কাৰণ তোমালোকে পিতৃক জানিলা। ১৪ হে পিতৃ সকল, যি জন আদিৰে পৰা আছে, তেওঁক আপোনালোকে জানিছে; এই কাৰণে আপোনালোককৈল লিখিলোঁ। হে ডেকা সকল তোমালোক বলৱন্ত আৰু ঈশ্বৰৰ বাক্য তোমালোকৰ অন্তৰত আছে আৰু তোমালোকে পাপ আত্মাক জয় কৰিছা; *এই কাৰণে তোমালোককৈল লিখিলোঁ।

১৫ আপোনালোকে জগতক বা জগতত থকা বিষয়বোৰক পেৰম নকৰিব; কোনোৱে যদি জগতক পেৰম কৰে, তেন্তে পিতৃৰ পেৰম তেওঁৰ অন্তৰত নাই। †১৬ কিয়নো জগতত যিবোৰ আছে, অৰ্থাৎ মাংসৰ অভিলাষ, চকুৰ অভিলাষ, সাংসাৰিক অহংকাৰ, এইবোৰ পিতৃৰ পৰা উৎপন্ন নহয়, জগতৰ পৰাহে হয়। ১৭ জগত আৰু জগতৰ কামনা-বাসনা শেষ হৈ গুচি যাব ধৰিছে; কিন্তু যি জনে ঈশ্বৰৰ ইচ্ছা পালন কৰে, তেওঁ চিৰকাললৈকে থাকে।

১৮ হে শিশু সকল, শেষ-কাল উপস্থিত হৈছে আৰু খৰীষ্টাৰি ‡আহিব লাগিছে, এই যি কথা তোমালোকে শুনিলা, সেইদৰে এতিয়াই অনেক খৰীষ্টাৰি আহিল; ইয়াৰ দ্বাৰাই আমি জানো যে, শেষ কাল উপস্থিত হৈছে। ১৯ তেওঁলোক আমাৰ মাজৰ পৰা ওলাই গ'ল, কিন্তু আমাৰ সম্বন্ধীয় নাছিল; কিয়নো আমাৰ সম্বন্ধীয় হোৱা হ'লে, আমাৰ লগতে থাকিলহেঁতেন; কিন্তু তেওঁলোক প্ৰকাশিত হ'বলৈ, অৰ্থাৎ তেওঁলোক সকলোৱেই যে আমাৰ সম্বন্ধীয় নহয়, এই বিষয়ে প্ৰকাশিত হ'বলৈ তেওঁলোক ওলাই গ'ল।

২০ কিন্তু আপোনালোকে পবিত্ৰ জনৰ পৰা অভিষেক পাইছে, ¶আৰু আপোনালোকে সত্যক জানে। ২১ আপোনালোকে সত্যক নাজানে বুলি যে মই এইবোৰ আপোনালোককৈল লিখিছোঁ, এনে নহয়; কিন্তু আপোনালোকে সত্যক আৰু সত্যত যে কোনো মিছা নাই, এই বিষয়েও জানিছে কাৰণেহে মই লিখিলো।

২২ যীচু সেই অভিশক্ত জন বুলি যি জনে অস্বীকাৰ কৰে, তেওঁৰ বাহিৰে প্ৰকৃত মিছলীয়া আন কোন আছে? সেই জনেই খৰীষ্টাৰি; তেওঁ পিতৃ আৰু পুত্ৰকো অস্বীকাৰ কৰে। ২৩ যি জনে পুত্ৰক অস্বীকাৰ কৰে, তেওঁ পিতৃকো পোৱা নাই; কিন্তু যি জনে পুত্ৰক স্বীকাৰ কৰে, তেওঁ পিতৃকো পালে।

২৪ আপোনালোকে আদিৰে পৰা যি যি শুনিলে, সেয়ে আপোনালোকৰ অন্তৰত থাকক। আদিৰে পৰা শুনা সেই কথা আপোনালোকৰ অন্তৰত যদি থাকে, তেন্তে আপোনালোকে পুত্ৰত আৰু পিতৃতো থাকিব, ২৫ আৰু এয়ে আমাৰ আগত কৰা তেওঁৰ প্ৰতিশ্ৰুতিপূৰ্ণ প্ৰতিজ্ঞা; অনন্ত জীৱন। ২৬ যি সকলে আপোনালোকক বিপথগামী কৰে, তেওঁলোকৰ প্ৰসংগতো মই আপোনালোককৈল এইবোৰ কথা লিখিলোঁ।

২৭ আৰু তেওঁৰ পৰা গ্ৰহণ কৰা অভিষেক আপোনালোকৰ অন্তৰত থকাত, আপোনালোকক আন কোনোবাই শিক্ষা দিয়াৰ প্ৰয়োজন নাই কিন্তু তেওঁৰ সেই অভিষেকে যেনেকৈ সকলো বিষয়তে আপোনালোকক শিক্ষা দি আছে আৰু সেয়ে সত্য, মিছা নহয় আৰু আপোনালোকে সেই শিক্ষাৰে তেওঁতে থাককা §

২৮ আৰু এতিয়া, হে মোৰ পিতৃয় সন্তান সকল আপোনালোকে তেওঁত থাকক; তেওঁ প্ৰকাশিত হলে আমি সাহিয়াল হ'ম আৰু তেওঁৰ আগমণৰ সময়ত তেওঁৰ সন্মুখত লজ্জিত নহ'ম। ২৯ যদি আপোনালোকে জানিছে যে, তেওঁ ধাৰ্মিক; তেন্তে ধাৰ্মিকতাপূৰ্ণ আচৰণ কৰা প্ৰতি জন যে, তেওঁৰ পৰা জন্ম পোৱা হয়, ইয়াকো আপোনালোকে জানিব।

*২:১৪ ইফি ৬:১০-১৩; ১ পি ৫:৮,৯

†২:১৫ যাক ৪:৪

‡২:১৮ মথি ২৪:২৪; ২ থি ২:৩-৯

¶২:২০ ২ কৰি ১:২১,২২

§২:২৭ যো ১৫:৪-৭

৩ অধ্যায়

ঈশ্বৰৰ প্ৰেম; ঈশ্বৰৰ প্ৰতি প্ৰেম

১ ভাবি চাওঁক, পিতৃয়ে আমাক কেনে প্ৰেম প্ৰদান কৰিলে, আমি যেন ঈশ্বৰৰ সন্তান বুলি অভিহিত হওঁ আৰু আমি হৈছোঁও! **এই বাবে জগতে আমাক নাজানে, কাৰণ জগতে তেওঁক নাজানিলো ২ হে পিতৃয় সকল, এতিয়া আমি ঈশ্বৰৰ সন্তান; কিন্তু পাছত কি হ'ম, সেয়ে এতিয়ালৈকে প্ৰকাশিত হোৱা নাই। কিন্তু আমি জানো যে, খৰীষ্ট যেতিয়া প্ৰকাশিত হব, তেতিয়া আমি তেওঁৰ নিচিনাই হ'ম। ††তেওঁ যেনেকুৱা আছে, তেনেকুৱাই তেওঁক দেখিমা ৩ আৰু তেওঁৰ ওপৰত যি ব্যক্তিৰ এনে আত্মবিশ্বাস আছে, তেওঁ যেনে শুচি, তেৱেঁ তেনেকৈ নিজকে শুচি কৰে।

৪ যি কোনোৱে পাপ-আচৰণ কৰে, তেওঁ বিধান লঙ্ঘন কৰে; আৰু বিধান-লঙ্ঘন কৰাই পাপ। ৫ আপোনালোকে জানে যে, পাপ দূৰ কৰিবলৈ ††তেওঁ প্ৰকাশিত হ'ল আৰু তেওঁত কোনো পাপ নাই। ৬ যি কোনোৱে তেওঁত থাকে, তেওঁ পাপ নকৰে; যি কোনোৱে পাপ কৰে, তেওঁ তেওঁক দেখা নাই আৰু জনাও নাই।

৭ হে পিতৃয় সন্তান সকল, আপোনালোকক ভুলাবলৈ কাকো নিদিব; যি কোনোৱে ধাৰ্মিকতা আচৰণ কৰে, খৰীষ্ট যেনে ধাৰ্মিক, তেৱেঁ তেনে ধাৰ্মিক হয়। ৮ যি কোনোৱে পাপ আচৰণ কৰে, তেওঁ চয়তানৰ; †††কিয়নো চয়তানে আদিৰে পৰা পাপ কৰি আছে। চয়তানৰ কৰ্ম লুপ্ত কৰিবৰ কাৰণে †††ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ প্ৰকাশিত হ'ল।

৯ যি জন ঈশ্বৰৰ পৰা জন্ম পোৱা হয়, তেওঁ পাপ আচৰণ নকৰে; কাৰণ ঈশ্বৰৰ বীজ তেওঁৰ অন্তৰত থাকে। তেওঁ পাপ কৰিব নোৱাৰে; কাৰণ ঈশ্বৰৰ পৰা তেওঁৰ জন্ম হ'ল। ১০ ইয়াতে প্ৰকাশ পায় কোন ঈশ্বৰৰ সন্তান আৰু কোন চয়তানৰ সন্তান! যি কোনোৱে ধাৰ্মিকতাৰ আচৰণ নকৰে, তেওঁ ঈশ্বৰৰ সন্তান নহয়। যি জনে নিজ ভায়েকক প্ৰেম নকৰে, তেৱেঁ ঈশ্বৰৰ সন্তান নহয়।

১১ কিয়নো আমি যেন পৰম্পৰে প্ৰেম কৰোঁ, এই বাৰ্তা আপোনালোকে আদিৰে পৰা শুনি আছে। ১২ আপোনালোক কিয়নৰ নিচিনা নহব। কিয়ন চয়তানৰ লোক আছিল আৰু তেওঁ পাপ আত্মাৰ পৰা হ'ল আৰু নিজ ভায়েকক বধ কৰিলে, *পাছে তেওঁ কি কাৰণে তেওঁক বধ কৰিলে? কাৰণ তেওঁৰ কৰ্ম মন্দ আছিল, কিন্তু ভায়েকক কৰ্ম ধাৰ্মিকতাপূৰ্ণ আছিল।

ঈশ্বৰৰ সন্তানে ভ্ৰাতৃ-প্ৰেম দেখুৱায়

১৩ হে ভাই সকল, জগতে যদি আপোনালোকক ঘৃণা কৰে, তেন্তে তাত বিস্ময় নামানিব। ১৪ আমি ভাই সকলক প্ৰেম কৰাৰ কাৰণে বুজি পাওঁ যে, আমি মৃত্যুৰ পৰা জীৱনলৈ পাব হ'লোঁ, ইয়াকে জানো। যি কোনোৱে প্ৰেম নকৰে, তেওঁ মৃত্যুতেই থাকে। ১৫ যি কোনোৱে নিজ ভাইক ঘিণ কৰে, তেওঁ এজন নৰবধী। কোনো নৰ-বধীৰ অন্তৰত অনন্ত জীৱন নাথাকে, ইয়াক আপোনালোকে জানে। ১৬ খৰীষ্টে আমাৰ কাৰণে নিজৰ প্ৰাণ দিয়াতেই, আমি প্ৰেমৰ তত্ত্ব জানিবলৈ পালোঁ। আমিও ভাই সকলৰ কাৰণে নিজ নিজ প্ৰাণ দিয়া উচিত। ১৭ কিন্তু যি জনৰ সাংসাৰিক জীৱিকাৰ উপায় আছে, তেওঁ নিজ ভাইৰ অভাৱ দেখিও যদি স্নেহ নকৰি হৃদয় বন্ধ কৰি থয় আৰু তেওঁৰ পৰা নিজ স্নেহ আটক কৰে, তেন্তে ঈশ্বৰৰ প্ৰেম কেনেকৈ তেওঁৰ অন্তৰত থাকিব? ১৮ হে পিতৃয় সকল, আহক; আমি কেৱল বাক্যৰ দ্বাৰাই বা জিবাৰে নহয়, কৰ্ম আৰু সত্যেৰে প্ৰেম কৰোঁহক।

১৯ ইয়াৰ দ্বাৰাই আমি জানিম, আমি যে সত্যৰ পৰা হওঁ; ২০ আৰু তেওঁৰ উপস্থিতিত আমাৰ অন্তৰ আশ্বাসত থাকিব। কিয়নো আমাৰ অন্তৰে আমাক দোষী কৰে। ঈশ্বৰ আমাৰ অন্তৰতকৈও মহান আৰু তেওঁ সকলো জানে। ২১ হে পিতৃয় সকল, আমাৰ হৃদয়ে যদি আমাক দোষী নকৰে, তেন্তে ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্য আমাৰ সাহস আছে; ২২ আৰু আমি যিহকে যাচনা কৰোঁ, সেয়ে আমি তেওঁৰ পৰা পাওঁ। কিয়নো আমি তেওঁৰ আজ্ঞাবোৰ পালন কৰোঁ আৰু তেওঁৰ দৃষ্টিত যি যি সন্তোষজনক, সেই কৰ্ম আমি কৰোঁ।

২৩ তেওঁৰ পুত্ৰ যীচু খৰীষ্টৰ নামত আমি যেন বিশ্বাস কৰোঁ আৰু তেওঁ আমাক দিয়া আজ্ঞাৰ দৰে আমি যেন পৰম্পৰে প্ৰেম কৰোঁ, এয়ে তেওঁৰ আজ্ঞা। ২৪ আৰু যি জনে ঈশ্বৰৰ আজ্ঞাবোৰ পালন কৰে, তেওঁ ঈশ্বৰত থাকে আৰু ঈশ্বৰো তেওঁত থাকে। তেওঁ যে আমাৰ লগত থাকে, ইয়াকে তেওঁ আমাক দিয়া আত্মাৰ দ্বাৰাই আমি জানো।

** ৩:১ ৰো ৮:১৪-১৭; গালা ৩:২৬; ৪:৬, ৭

†† ৩:২ ৰো ৮:২৯; ফিলি ৩:২১

††† ৩:৫ যো ১:২৯

†††† ৩:৮ যো ৮:৪৪

§§ ৩:৮ ইবৰী ২:১৪

* ৩:১২ আদি ৪:৪-৮

৪ অধ্যায়

৪^১ হে প্ৰিয় সকল, আপোনালোকে সকলো আত্মাত বিশ্বাস নকৰিব; কিন্তু সেই আত্মা ঈশ্বৰৰ হয় নে নহয়, সেই বিষয়ে জানিবৰ বাবে আত্মাবোৰ পৰীক্ষা কৰি চাব; কাৰণ জগতত বহুত ভুৱা ভাববাদী ওলাল।^২ আপোনালোকে ঈশ্বৰৰ আত্মাক এনেদৰে জানিব পাৰিব- যীচু খৰীষ্ট যে মাংসত আহিল, এই কথা যিবোৰ আত্মাই স্বীকাৰ কৰে, সেই আত্মা ঈশ্বৰৰ;^৩ আৰু যি আত্মাই যীচুক স্বীকাৰ নকৰে, সেইবোৰ ঈশ্বৰৰ নহয়; সেয়ে খৰীষ্টাৰিৰ আত্মা এই বিষয়ে আপোনালোকে শুনিছে, এইবোৰ ইতিমধ্যে জগতত এতিয়া উপস্থিত হৈ আছে।

৪^৪ হে প্ৰিয় সন্তান সকল, আপোনালোকে হ'ল ঈশ্বৰৰ আৰু আপোনালোকে সেই আত্মাবোৰৰ ওপৰত জয় কৰিলে; কিয়নো জগতত থকা জনতকৈ আপোনালোকত থকা জন মহান।^৫ এইবোৰ আত্মা জগতৰ; এই কাৰণে জগতৰ কথাহে কয় আৰু জগতেও এইবোৰৰ কথা শুনে।^৬ আমি হ'লে ঈশ্বৰৰ লোক; যি জনে ঈশ্বৰক জানে, তেওঁ আমাৰ কথা শুনে; যি জন ঈশ্বৰৰ নহয়, তেওঁ আমাৰ কথা নুশুনো। ইয়াৰ দ্বাৰাই আমি সত্যৰ আত্মা আৰু ভৰাণ্ডিৰ আত্মাক জানিব পাৰোঁ।

৪^৭ হে প্ৰিয় লোক সকল আহক, আমি পৰস্পৰে প্ৰেম কৰোঁক; কিয়নো প্ৰেম ঈশ্বৰৰ পৰা হয়। যি কোনোৱে প্ৰেম কৰে, তেওঁ ঈশ্বৰৰ পৰা জন্ম পোৱা আৰু তেওঁ ঈশ্বৰক জানে।^৮ যি জনে প্ৰেম নকৰে, তেওঁ ঈশ্বৰক নাজানে; কিয়নো ঈশ্বৰেই প্ৰেম।

৪^৯ ঈশ্বৰৰ একমাত্ৰ পুত্ৰৰ দ্বাৰাই আমি জীৱন লাভ কৰিবলৈ ঈশ্বৰে যে, তেওঁক জগতলৈ পঠালে, ইয়াতে আমাৰ বাবে ঈশ্বৰৰ প্ৰেম প্ৰকাশিত হ'ল।^{১০} ঈশ্বৰক যে আমি প্ৰেম কৰিলোঁ, এনে নহয়; কিন্তু তেওঁহে আমাক প্ৰেম কৰিলে আৰু আমাৰ পাপৰ প্ৰায়শ্চিত্ত হ'বলৈ নিজ পুত্ৰক পঠাই দিলে, ইয়াতেই প্ৰেম আছে।[†]

৪^{১১} হে প্ৰিয় সকল, ঈশ্বৰে আমাক যদি এনে প্ৰেম কৰিলে, তেন্তে আমিও পৰস্পৰে প্ৰেম কৰা উচিত।^{১২} ঈশ্বৰক কোনোও কেতিয়াও দেখা নাই; আমি যদি পৰস্পৰে প্ৰেম কৰোঁ, তেন্তে ঈশ্বৰ আমাৰ লগত থাকে আৰু তেওঁৰ প্ৰেম আমাৰ মাজত সিদ্ধ হয়।^{১৩} আমি জানো যে, তেওঁ আমাৰ মাজত আছে; আৰু আমিও তেওঁৰ লগত আছোঁ। এই বিষয়ে আমি জানো, কাৰণ ঈশ্বৰে তেওঁৰ আত্মাক আমাৰ বাবে দান কৰিলে।^{১৪} আমি দেখিছোঁ আৰু সাক্ষ্য দিছোঁ যে, পিতৃয়ে জগতৰ ত্ৰাণকৰ্ত্তা হ'বলৈ তেওঁৰ পুত্ৰক পঠাই দিলে।

৪^{১৫} যীচু যে ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ; ইয়াক যি জনে স্বীকাৰ কৰে, ঈশ্বৰ তেওঁৰ অন্তৰত থাকে আৰু তেওঁ ঈশ্বৰত থাকে।^{১৬} আমালৈ ঈশ্বৰৰ প্ৰেম আছে, এই কথা আমি জানো আৰু বিশ্বাসো কৰো। ঈশ্বৰ প্ৰেম আৰু যি জন প্ৰেমত থাকে, তেওঁ ঈশ্বৰত থাকে আৰু ঈশ্বৰো তেওঁত থাকে।

৪^{১৭} এই প্ৰেমে আমাৰ ক্ষেত্ৰত এনেদৰে পূৰ্ণতা পালে যে, আমি সোধ-বিচাৰৰ দিনা আত্মবিশ্বাসী হৈ থিয় হব পাৰিম; কিয়নো তেওঁ যেনেকুৱা, আমিও এই জগতত তেনেকুৱাই আছোঁ।^{১৮} প্ৰেমত ভয় নাই, কিন্তু সিদ্ধ প্ৰেমে ভয়ক দূৰ কৰে; কাৰণ ভয়ৰ সৈতে শাস্তি জড়িত থাকে। কিন্তু যি জনে ভয় কৰে, তেওঁ প্ৰেমত সিদ্ধতা লাভ কৰা নাই।

৪^{১৯} আমি প্ৰেম কৰো, কাৰণ তেৱেঁই প্ৰথমে আমাক প্ৰেম কৰিলে।^{২০} কোনোৱে যদি কয়, “মই ঈশ্বৰক প্ৰেম কৰোঁ” কিন্তু তেওঁ যদি নিজ ভাইক ঘৃণা কৰে, তেন্তে তেওঁ মিছলীয়া; কিয়নো ভাইক যদি তেওঁ দেখিও প্ৰেম কৰা নাই, তেন্তে যি জনক দেখা নাই, এনে ঈশ্বৰক তেওঁ প্ৰেম কৰিব নোৱাৰে।^{২১} যি জনে ঈশ্বৰক প্ৰেম কৰে, তেওঁ আপোন ভাইকো প্ৰেম কৰক; এই আজ্ঞা আমি তেওঁৰ পৰা পালোঁ।

৫ অধ্যায়

বিশ্বাসৰ জয়

৫^১ যীচু যে সেই অভিজ্ঞ (খৰীষ্ট) জন হয়, ইয়াক যি জনে বিশ্বাস কৰে, তেওঁ ঈশ্বৰৰ পৰা জন্ম পোৱা; আৰু যি জনে জন্ম দিওঁতাক প্ৰেম কৰে, তেওঁ তেওঁৰ পৰা জন্ম পোৱা জনকো প্ৰেম কৰে।^২ আমি যেতিয়া ঈশ্বৰক প্ৰেম কৰোঁ আৰু তেওঁৰ আজ্ঞা পালন কৰোঁ, তেতিয়া ঈশ্বৰৰ সন্তান সকলকো যে প্ৰেম কৰোঁ, ইয়াকে জানো।^৩ কিয়নো আমি যেন ঈশ্বৰৰ আজ্ঞাবোৰ পালন কৰোঁ, ঈশ্বৰে দিয়া প্ৰেমৰ অভিপ্ৰায় এয়েই; আৰু তেওঁৰ আজ্ঞাবোৰ ব'বলৈ গধুৰ নহয়।[¶]

†৪:১০ ৰো ৫:৮,১০।

‡৪:১৭ ১ যো ২:২৮ ; ৩:২১।

¶৫:৩ মথি ১১:৩০।

৪ যি সকল ঈশ্বৰৰ পৰা জন্ম পোৱা, তেওঁলোকে জগতক জয় কৰে। §আৰু জগতক জয় কৰা যি জয়, সেয়ে আমাৰ বিশ্বাস।
 ৫ যীচু যে ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ হয়, ইয়াক যি জনে বিশ্বাস কৰে, তেওঁৰ বাহিৰে জগতক জয় কৰোঁতা কোন?

৬ জল আৰু তেজদি অহা জন তেৱেঁই; তেওঁ হ'ল যীচু খৰীষ্ট; তেওঁ কেৱল জলেৰে নহয়, কিন্তু জল আৰু তেজ, এই উভয়েৰে আহিল; ই সত্য। ৭ কিয়নো সাক্ষ্য দিওঁতা তিনিটা; ৮ আত্মা, জল, আৰু তেজ, এই তিনিওৰো সাক্ষ্য এক।

৯ আমি যদি মানুহবোৰৰ সাক্ষ্য গ্ৰহন কৰোঁ, তেন্তে ঈশ্বৰৰ সাক্ষ্য তাতকৈয়ো শেৰষ্ঠ; কিয়নো এয়ে ঈশ্বৰৰ সাক্ষ্য যে, তেওঁ নিজৰ পুত্ৰৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিলে। ১০ যি জনে ঈশ্বৰৰ পুত্ৰত বিশ্বাস কৰে, সেই সাক্ষ্য তেওঁৰ অন্তৰত থাকে; **যি জনে ঈশ্বৰত বিশ্বাস নকৰে, ঈশ্বৰে তেওঁক মিছলীয়া পাতিলে; কিয়নো নিজৰ পুত্ৰৰ বিষয়ে ঈশ্বৰে যি সাক্ষ্য দিলে, তেওঁ সেই কথাত বিশ্বাস কৰা নাই।

১১ সেই সাক্ষ্য এই যে, ঈশ্বৰে আমাক অনন্ত জীৱন দিলে আৰু সেই জীৱন তেওঁৰ পুত্ৰত আছে। ১২ যি জনে পুত্ৰক পালে, তেওঁৰ জীৱন আছে; ††যি জনে ঈশ্বৰৰ পুত্ৰক পোৱা নাই, তেওঁৰ জীৱন নাই।

১৩ ঈশ্বৰৰ পুত্ৰৰ নামত বিশ্বাস কৰা যি আপোনালোক, আপোনালোকৰ যে অনন্ত জীৱন ††আছে, সেই বিষয়ে আপোনালোকে জানিবৰ বাবে এইবোৰ কথা মই আপোনালোকলৈ লিখিলো। ১৪ এই বিষয়ত আমাৰ দৃঢ় আস্থা আছে যে, আমি যদি তেওঁৰ ইচ্ছা অনুসাৰে তেওঁৰ ওচৰত যি কোনো বিষয় বিচাৰো, তেনেহলে তেওঁ আমাৰ যাচনা শুনে; ১৫ আৰু আমি যদি সচাকৈ জানো যে, আমাৰ যাচনাৰ বিষয় তেওঁ শুনে; তেনেহলে আমি জানিব লাগে যে, আমি তেওঁৰ ওচৰত যি যি বিচাৰিছোঁ, সেই সকলো পালো।

১৬ কোনোৱে যদি নিজ ভাইক মৃত্যুজনক নোহোৱা পাপ কৰা দেখে তেন্তে তেওঁ প্ৰাৰ্থনা কৰক আৰু ইয়াৰ যোগেদি তেওঁ মৃত্যুজনক নোহোৱা পাপ কৰা লোকক জীৱন দিব। মৃত্যুজনক পাপ আছেই; তাৰ বিষয়ে নিবেদন কৰিবলৈ মই নকওঁ। ¶¶১৭ সকলো অধৰ্মই পাপ; কিন্তু মৃত্যুজনক নোহোৱা পাপো আছে।

১৮ আমি জানো যে, ঈশ্বৰৰ পৰা জন্ম পোৱা জনে পাপ নকৰে; কিন্তু যি জনে ঈশ্বৰৰ পৰা জন্ম পালে, ঈশ্বৰে তেওঁক পাপ আত্মাৰ পৰা ধৰি ৰাখে; আৰু পাপ-আত্মাই তেওঁক স্পৰ্শ কৰিব নোৱাৰে। ১৯ আমি জানো যে, আমি ঈশ্বৰৰ হওঁ আৰু গোটেই জগত মিছাকৈয়ে পাপ-আত্মাৰ অধিনত আছে।

২০ আমি ইয়াকো জানো যে, ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ আহিল আৰু তেওঁ আমাক সেই জ্ঞান দিলে; ইয়াৰ দ্বাৰা আমি জানো কোন সত্য আৰু এতিয়া আমি সেই সত্য ঈশ্বৰত আছে, তেওঁৰ পুত্ৰ যীচু খৰীষ্টটো আছে। এয়ে সত্য ঈশ্বৰ আৰু অনন্ত জীৱন। ২১ তেৱেঁই সত্য ঈশ্বৰ আৰু অনন্ত জীৱন। হে প্ৰিয় সন্তান সকল, দেৱমূৰ্ত্তিবোৰৰ পৰা নিজক দুবৈত ৰাখক।

§৫:৪ যো ১৬:৩৩।

**৫:১০ ৰো ৮:১৬।

††৫:১২ যো ৩:৩৬ ; ৫:২৪।

‡‡৫:১৩ যো ২০:৩১।

¶¶৫:১৬ যিৰি ৭:১৩-১৬ ; মথি ১২:৩১,৩২।

২ John

২ যোহন

এগৰাকী খৰীষ্টিয়ান মহিলাৰ প্ৰতি পত্ৰ

১ ঈশ্বৰৰ মনোনীত সেই ভদ্ৰ মহিলা পৰিচাৰিকা আৰু তেখেতৰ সন্তান সকলক মই সত্য প্ৰেম কৰো; একমাত্ৰ ময়েই নহয়, কিন্তু যি সকলে সত্যক জানে তেওঁলোকেও প্ৰেম কৰে। ২ কাৰণ সেই সত্য আমাৰ অন্তৰত আছে আৰু আমাৰ সৈতে যুগে যুগে থাকিব। ৩ পিতৃ ঈশ্বৰৰ পৰা আৰু পিতৃৰ পুত্ৰৰ যীচু খৰীষ্টৰ পৰাও অনুগ্ৰহ, দয়া আৰু শান্তি, সত্যত আৰু প্ৰেমত আমাৰে সৈতে আছে।

৪ আমি পিতৃৰ পৰা পোৱা আজ্ঞা গ্ৰহণ কৰাৰ দৰে আপোনাৰ কিছুমান সন্তানে সত্যত চলি থকা দেখি, মই অতি আনন্দিত হৈছো। ৫ হে ভদ্ৰ মহিলা §§, এতিয়া মই আপোনাক মিনতি কৰো যে, আপোনালৈ মই কোনো এটা নতুন আজ্ঞা লিখা নাই, কিন্তু আমি আৰম্ভণিৰে পৰা পোৱাৰদৰে পৰম্পৰে প্ৰেম কৰা উচিত*। ৬ আৰু প্ৰেম এইটোৱে হয়, য'ত আমি তেওঁৰ আজ্ঞা অনুসাৰে চলো। † এই আজ্ঞা আপোনালোকে আৰম্ভণিৰে পৰা শুনি আহিছে, সেয়েহে ইয়াতে আপোনালোকে চলক।

৭ কিয়নো অনেক প্ৰৱৰ্ত্তক জগতত ওলাল; তেওঁলোকে যীচু খৰীষ্টক মাংসত অহা বুলি স্বীকাৰ নকৰে। এওঁলোকেই প্ৰবৰ্ত্তক আৰু খৰীষ্টাৰি। ৮ আপুনি নিজকে চাওঁক, যি বিষয়ৰ বাবে আমাৰ কৰ্ম কৰিবলগীয়া আছে, সেয়া নেহেৰুৱাব, কিন্তু সম্পূৰ্ণ পুৰস্কাৰ গ্ৰহণ কৰক। ‡ এই কাৰণতে নিজলৈ সাৱধান হ'ব।

৯ যি কোনোৱে খৰীষ্টৰ উপদেশত নাথাকি সীমা পাৰ হৈ যায়, তেওঁত ঈশ্বৰ নাই; যি জনে সেই উপদেশত থাকে, তেওঁত পিতৃ আৰু পুত্ৰ, এই উভয়েই আছে। ১০ যদি কোনো এজন আপোনাৰ ওচৰলৈ আহে আৰু এনে উপদেশ আপোনালোকৰ ওচৰলৈ লৈ নাহে, তেনেলোকক ঘৰত গ্ৰহণ নকৰিব আৰু শুভেচ্ছাও নজনাৰ। ১১ যি জনে তেনেলোকক শুভেচ্ছা জনায়, তেৱোঁ তেনেলোকৰ দ্ৰুৰ্ম্মৰ সহভাগী হয়।

১২ আপোনালোকলৈ লিখিবৰ বাবে মোৰ অনেক কথা আছে আৰু সেইবোৰ চিঠি আকাৰে লিখিবলৈ মই ইচ্ছা নকৰোঁ। কিন্তু আমাৰ আনন্দ যেন সম্পূৰ্ণ হয়, সেয়েহে আপোনালোকৰ ওচৰলৈ গৈ মুখা-মুখি হৈ কথা পাতিবৰ বাবে মই আশা কৰি আছো। ১৩ আপোনাৰ মনোনীত ভনীয়েকাৰ সন্তান সকলে আপোনাক শুভেচ্ছা জনাইছে।

§§ ১:৫ কুৰিয়

* ১:৫ যো ১৩:৩৪

† ১:৬ যো ১৪:১৫, ২১

‡ ১:৮ ১ম কৰি ৩:৮-১৫; প্ৰ ৩:১১

৩ JOHN

৩ যোহন

গায় নামেৰে এজন মানুহৰ প্ৰতি পত্ৰ

১ যি জনক মই সত্যৰে প্ৰেম কৰো, সেই জন পিৰয় পৰিচাৰক গায়ৰ সমীপলৈ
 ২ হে পিৰয়জন, আপোনাৰ জীৱাত্মা যেনে কুশলপ্ৰাণ্ড, তেনেকৈ সকলো বিষয়তে আপোনাৰ কুশল আৰু সু-স্বাস্থ্য হওঁক, এই মোৰ প্ৰাৰ্থনা। ৩ যেতিয়া ভাই সকলে আহি আপোনাৰ অন্তৰত থকা সত্যৰ বিষয়ে, অৰ্থাৎ আপুনি যে সত্যক ধৰি ৰাখি জীৱন-যাপন কৰি আছে, সেই বিষয়ে সাক্ষ্য দিয়াত, মই অতিশয় আনন্দিত হ'লোঁ। ৪ মোৰ সন্তান সকল সত্যত চলাৰ বাৰ্ত্তা শুনিলে যি আনন্দ জনে, সেই বিষয়তকৈ অধিক আনন্দ মোৰ আন ক'তো নাই।

৫ হে পিৰয়, আপুনি ভাই আৰু অচিনাকি ভাইসকলৰ কাৰণে যেতিয়া কৰ্ম কৰিলে, সেয়া আছিল আপোনাৰ বিশ্বস্তাৰ অনুশীলন, ৬ তেওঁলোকে আপোনাত জন্ম হোৱা প্ৰেমক দেখিলে আৰু সাক্ষ্য ৰূপে মণ্ডলীৰ সন্মুখত আপোনাৰ প্ৰেমৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিলে। ঈশ্বৰ সন্তুষ্ট হোৱাকৈ তেওঁলোকৰ যাতৰা পথত আপুনি আগবঢ়াই সাহায্য কৰি ভালেই কৰিলে। ৭ কিয়নো তেওঁলোকে অনা-ইহুদী সকলৰ পৰা একো নলৈ, প্ৰভুৰ নামৰ কাৰণে ওলাই গৈছিল। ৮ এতেকে আমি সত্যৰ সহকাৰী হ'বলৈ, এনে লোক সকলক প্ৰতিপালন কৰা উচিত।

৯ মই মণ্ডলীলৈ কিছু কথা লিখিছিলোঁ; কিন্তু তেওঁলোকৰ মাজত প্ৰাধান্যৰ অভিলাষী দিয়তিৰফিয়ে মোৰ ক্ষমতা স্বীকাৰ নকৰে। ১০ এই কাৰণে মই যদি যাওঁ, তেতিয়া তেওঁ কৰা সকলো কৰ্ম মই তেওঁক সোঁৱৰাম, তেওঁ আমাৰ বিৰুদ্ধে হাস্যকৰ ভাবে অসৎ কথাবোৰ কয়; আৰু এই কৰ্মবোৰৰ সৈতে কোনো কৰ্মসূচী নথকাত, তেওঁলোকে নিজেও ভাই সকলক গ্ৰহণ নকৰে আৰু গ্ৰহণ কৰিব খোজা সকলোকো বাৰণ কৰি মণ্ডলীৰ পৰা বাহিৰ কৰে।

১১ হে পিৰয়, আপুনি দুৰ্গমৰ অনুকাৰী নহব, কিন্তু সৎকৰ্মৰ অনুকাৰী হওঁক। যি জনে সৎকৰ্ম কৰে, তেওঁ ঈশ্বৰৰ হয়; যি জনে দুৰ্গম কৰে, তেওঁ ঈশ্বৰক দেখাই নাই। ১২ দীৰ্ঘায়িতৰয় সকলোৰে বাবে সাক্ষ্য, এনে কি, স্বয়ং সত্যৰ দ্বাৰায়ো সাক্ষ্য দিয়া হৈছে; আমিও সাক্ষ্য দিছোঁ; আৰু আমাৰ সাক্ষ্য যে সত্য, ১৩ সেই বিষয়ে আপুনি জানে।

১৪ আপোনালৈ লিখিবৰ বাবে মোৰ অনেক কথা আছিল; কিন্তু চিয়াহী আৰু কলমেৰে লিখিবলৈ মই ইচ্ছা নকৰোঁ; ১৫ বৰং আশা কৰোঁ যে, আপোনাক অতি সোনকালে দেখিবলৈ পাম আৰু তেতিয়া মুখা-মুখি হৈ কথা-বতৰা পাতিম। ১৬ আপোনাৰ শান্তি হওঁক। আপোনাৰ বন্ধু সকলে ১৭ আপোনাক সন্তোষ জনাইছে। আপুনিও আপোনাৰ বন্ধু সকলক ১৮ মোৰ নামেৰে সন্তোষ জনাব।

১:১২ যো ২১:২৪।

১:১৫ যোহনৰ লগত থকা গায়কৰ বন্ধুসকল।

**১:১৫ গায়কৰ সতে থকা বন্ধুসকল।

Jude

যিহূদা

বিশ্বাসৰ পক্ষে প্ৰাণপণ কৰিবলৈ নিবেদন

১ যিহূদা, যীচু খ্ৰীষ্টৰ এজন দাস আৰু যাকোবৰ ভাই; পিতৃ ঈশ্বৰত যি সকল প্ৰেমৰ পাত্ৰ আৰু যি সকল যীচু খ্ৰীষ্টৰ কাৰণে বক্ষিত †† আছে, সেই আমন্ত্ৰিত লোক সকলৰ সমীপলৈ: ২ আপোনালোকলৈ দয়া, শান্তি আৰু প্ৰেম বাহুল্যৰূপে হওঁক।

৩ হে প্ৰিয় সকল, আমাৰ সকলোৰে পৰিত্ৰাণৰ বিষয়ে লিখিবলৈ মই প্ৰয়োজন বোধ কৰোঁতে, ঈশ্বৰৰ পবিত্ৰ লোক সকলৰ ওপৰত এবাৰ সমৰ্পিত হোৱা বিশ্বাসৰ পক্ষে প্ৰাণপণ †† কৰিবলৈ দৃঢ় আহ্বান কৰি আপোনালোকলৈ লিখিলো। ৪ কিয়নো কোনো কোনো মানুহ গোপনে আপোনালোকৰ মাজত সোমাল; তেওঁলোক যে দণ্ডৰ পাত্ৰ হ'ব, এই বিষয়ে পূৰ্বৰে পৰা লিখা আছে। তেওঁলোক ভক্তিহীন লোক। তেওঁলোকে আমাৰ ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহক লম্পট আচৰণত সলনি কৰে আৰু আমাৰ একমাত্ৰ অধিপতি আৰু প্ৰভুক, অৰ্থাৎ যীচু খ্ৰীষ্টক অস্বীকাৰ কৰে।

৫ কিন্তু এই বিষয়ে আপোনালোকে সকলো কথা জানিলেও, আপোনালোকক সোঁৱৰাব খোজো যে, প্ৰভুৱে মিচৰ দেশৰ পৰা তেওঁৰ লোক সকলক উদ্ধাৰ কৰি উলিয়াই অনাৰ সময়ত যি সকলে বিশ্বাস নকৰিলে, তেওঁ সেই লোক সকলক বিনষ্ট কৰিলে। ৬ আৰু যি স্বৰ্গদূত সকলে নিজৰ অধিপত্য নাৰাখি, নিজ বাসস্থান ত্যাগ কৰিলে, তেওঁলোকক তেওঁ মহা-দিনৰ বিচাৰৰ অৰ্থে, অনন্তকালীয়া বন্ধনেৰে বান্ধি আন্ধাৰৰ অধিনত ৰাখিলে।

৭ এইটো ঠিক চদোম আৰু ঘমোৰাৰ নিচিনা, আৰু ইয়াৰ চাৰিওফালৰ নগৰবোৰ তেওঁলোকৰ দৰে বেষায়াগমন আৰু পুংমথুনৰ অভিলাষত লিপ্ত হ'ল। তেওঁলোকে অনন্ত জুইৰ শান্তি ভোগ কৰি আমাৰ আগত আৰ্হি হৈ আছে। ৮ তথাপি এইদৰে এই লোক সকলে সপোন দেখি তেওঁলোকৰ শৰীৰক অশুচি কৰে, প্ৰভুত্বক অৱহেলা কৰে আৰু প্ৰতাপৰ অধিকাৰী সকলৰ বিৰুদ্ধে নিন্দা কৰে।

৯ কিন্তু প্ৰধান স্বৰ্গদূত মীখায়েলে যেতিয়া মোচিৰ শৰীৰৰ বিষয়ে চয়তানৰ লগত বাদানুবাদ কৰি বাগযুদ্ধ কৰিলে, তেতিয়া তাৰ বিৰুদ্ধে তেওঁ দোষাৰোপ বা অপমান নকৰিলে; কিন্তু তাৰ পৰিৱৰ্তে তেওঁ ক'লে, “প্ৰভুৱে তোমাক নিন্দা কৰক” ১০ কিন্তু তেওঁলোকে যিহক নাজানে, তাক নিন্দা কৰে; জ্ঞানহীন পশুবোৰৰ দৰে তেওঁলোকে যিহক স্বাভাৱিক ৰূপে জানে, তাতেই নষ্ট হয়। ১১ তেওঁলোক সন্তাপৰ পাত্ৰ; কিয়নো তেওঁলোকে কয়নৰ §§ পথত গমন কৰিলে আৰু বেছৰ অৰ্থে বিলিয়মৰ *ভ্ৰান্তিৰূপ পথত লৰ ধৰিলে আৰু কোৰহৰ † প্ৰতিবাদত তেওঁলোক বিনষ্ট হ'ল।

১২ তেওঁলোক হ'ল, আপোনালোকৰ প্ৰেম-ভোজত একেলগে ভোজন কৰোঁতে, পানীৰ তলত লুকাই থকা বিষয়জনক শিলস্বৰূপ। তেওঁলোকে নিজকে নিজে নিৰ্ভয়েৰে প্ৰতিপালন কৰে; তেওঁলোক বতাহৰ দ্বাৰাই চলাই নিয়া পানী নথকা মেঘ; তেওঁলোক হেমন্ত-কালৰ ফলহীন † গছ, দুবাৰ মৰা আৰু উঘালি পৰা গছ; ১৩ তেওঁলোক নিজৰ লাজ স্বৰূপে ফেন উলিওৱা সাগৰৰ প্ৰচণ্ড ঢৌ; ১৪ তেওঁলোক ভ্ৰমণকাৰী তৰাৰ নিচিনা; সেইবোৰৰ কাৰণে তেওঁলোকলৈ অনন্তকালীয়া ঘোৰ আন্ধাৰ সাঁচি থোৱা হৈছে।

১৫ আদমৰ পৰা সপ্তম পুৰুষ যি হনোক, § তেৱেঁ তেওঁলোকৰ উদ্দেশ্যে ভাবোক্তি প্ৰচাৰ কৰি কৈছিল, “চোৱা, প্ৰভু নিজৰ অমৃত অমৃত পবিত্ৰ লোকৰ সৈতে, ১৬ সকলো লোকৰ সোধ-বিচাৰ কৰিবলৈ আৰু ভক্তিহীন সকলে নিজৰ সকলো ভক্তিহীন কাৰ্যৰ দ্বাৰাই যি ভক্তি-লজ্ঞান কৰিলে আৰু ভক্তিহীন পাপীলোকে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে যি কঠিন কথা ক'লে, সেই সকলোবোৰ বিষয়ৰ

†† ১:১ পি ১:৫

†† ১:৩ ফিলি ১:২৭; প্ৰ ১২:১১

¶¶ ১:৫ গণ ১৪:২৯ ৩৭; ২৬:৬; ১ কৰি ১০:৫-১২; ইব্ৰী ৩:১৬-১৯

§§ ১:১১ আ ৪ অধ্যায়

* ১:১১ গণ ২২ অধ্যায়; ২ পি ২:১৫

† ১:১১ গণ ১৬ অধ্যায়

† ১:১২ যো ১৫:৪-৬

¶ ১:১৩ যিচ ৫৭:২০

§ ১:১৪ আ ৫:২১-২৪; ইব্ৰী ১১:৫,৬

দোষৰ প্ৰমাণ দিবলৈ আহিলা” ১৬ তেওঁলোক বিবাদকাৰী, স্ব-ভাগ্য নিন্দক আৰু নিজ নিজ অভিলাষৰ অনুগামী; তেওঁলোকৰ মুখে গৰ্ব-কথা কয়; তেওঁলোকে লাভৰ অৰ্থে মানুহৰ মুখৰ প্ৰশংসা কৰে।

১৭ কিন্তু, হে পিয় সকল, আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ পঁচনি সকলে পূৰ্বতে কোৱা কথা আপোনালোকে সোঁৱৰণ কৰক; ১৮ তেওঁলোকে আপোনালোকক ক’লে, “শেষ-কালত নিজ নিজ ভক্তিহীন অভিলাষৰদৰে চলা বিদ্ৰূপকাৰী সকল উপস্থিত হ’ব।” ১৯ তেওঁলোক দলভেদকাৰী আৰু ইন্দ্ৰিয়াসক্ত। তেওঁলোক আত্মা-বিহীন।

২০ কিন্তু, হে পিয় সকল, আপোনালোকে নিজৰ পৰম পবিত্ৰ বিশ্বাসৰূপ ভিত্তিমূলত নিজক গাঁথি লওঁক আৰু পবিত্ৰ আত্মাত প্ৰাৰ্থনা কৰক; ২১ ঈশ্বৰৰ প্ৰেমক ধৰি ৰাখক আৰু অনন্ত জীৱনৰ অৰ্থে, আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ দয়ালৈ অপেক্ষা কৰি থাকক।

২২ আৰু কোনো লোকক, অৰ্থাৎ সংশয় কৰা সকলক দয়া কৰক; ২৩ কিছু লোকক জুইৰ পৰা থাপ মাৰি আনি ৰক্ষা কৰক আৰু কিছুমান লোকক ভয়েৰে দয়া কৰক, মাংসৰ দ্বাৰা কলঙ্কিত বস্ত্ৰৰ যিণ কৰক।

২৪ এতিয়া যি জনে আপোনালোকক বাধাৰ পৰা ধৰি ৰাখিবলৈ সমৰ্থ আৰু তেওঁৰ মহিমাৰ আগত নিষ্কলঙ্ক ৰূপে অসীম আনন্দৰ সৈতে উপস্থিত কৰিব, ২৫ তেৱেঁই একমাত্ৰ ঈশ্বৰ, আমাৰ ত্ৰাণকৰ্তা; প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ দ্বাৰা তেওঁৰেই মহিমা, মহত্ব, অধিকাৰ আৰু ক্ষমতা, যুগৰ পূৰ্ব আৰু এতিয়া আৰু সদা কাললৈ হওঁক। আমেন।

Revelation

প্ৰকাশিত বাক্য

১ অধ্যায়

মঙ্গল-বাদ; স্বৰ্গ-নিবাসী যীচুৰ দৰ্শন

১ অলপতে যি যি ঘটিবলগীয়া আছে, সেই বিষয়ে যীচু খ্ৰীষ্টে তেওঁৰ দাস সকলক দেখুৱাবৰ কাৰণে, ঈশ্বৰে তেওঁত সমৰ্পণ কৰা তেওঁৰ প্ৰকাশিত বাক্য এই বাক্য তেওঁ দূতৰ যোগেদি যোহনক জনালো ২ যোহনে ঈশ্বৰৰ বাক্য আৰু যীচু খ্ৰীষ্টৰ সাক্ষ্যৰ বিষয়ে, অৰ্থাৎ যি যি দৰ্শন পালে, সেই সকলোৰে বিষয়ে সাক্ষ্য দিলে। ৩ যি জনে এই ভাববাণীৰ বাক্যবোৰ পঢ়ে, তেওঁ ধন্য; আৰু যি সকলে শুনে আৰু ইয়াত লিখা কথাবোৰ পালন কৰে, তেওঁলোকো ধন্য; কিয়নো কাল ওচৰ।

৪ যোহন, - এচিয়াত থকা সাত মণ্ডলীৰ প্ৰতি: যি জন হয়, যি জন আছিল, আৰু যি জন আহিব, তেওঁৰ পৰা আৰু তেওঁৰ সিংহাসনৰ সন্মুখত থকা সাত আত্মাৰ পৰা তোমালোকলৈ অনুগ্ৰহ আৰু শান্তি হওঁক, ৫ আৰু যীচু খ্ৰীষ্টৰ পৰা, যি জন বিশ্বাসযোগ্য সাক্ষী, মৃত সকলৰ মাজৰ প্ৰথমজাত আৰু পৃথিৱীৰ ৰজা সকলৰ অধিপতি। যি জনে আমাক প্ৰেম কৰে আৰু নিজৰ তেজেৰে আমাক পাপৰ পৰা মুক্ত কৰিলে, **অৰ্থাৎ মৃতসকলৰ মাজৰ ††প্ৰথমজাত আৰু পৃথিৱীৰ ৰজা সকলৰ অধিপতি, ‡‡সেই জন যীচু খ্ৰীষ্টৰ পৰা তোমালোকলৈ অনুগ্ৰহ আৰু শান্তি হওঁক, ৬ তেওঁ আমাক ৰাজ্য স্বৰূপ, ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে পুৰোহিত কৰিলে আৰু তেওঁৰ পিতৃৰ প্ৰতি, তেওঁৰ মহিমা আৰু পৰাক্ৰম সদা-সৰ্বদায় হওঁক। †††তেওঁৰ মহিমা আৰু পৰাক্ৰম সদা-সৰ্বদায় হওক। আমেন।

৭ চোৱা, তেওঁ মেঘৰ সৈতে আহিছে: §§

আটাই চকুৱে তেওঁক দেখিব,

যি সকলে তেওঁক বিদিলে, *তেওঁলোকেও তেওঁক দেখিব;

আৰু পৃথিৱীৰ সকলো ফৈদে তেওঁৰ কাৰণে হিয়া ডুকুৱাব;

হয়, আমেন।

† প্ৰভু পৰমেশ্বৰে কৈছে- “মই আলফা আৰু ওমেগা”, “যি জন আছে, যি জন আছিল আৰু যি জন আহিব, সেই সৰ্বশক্তিমান” †

‡ তোমালোকৰ ভাই আৰু যীচুৰ সম্বন্ধীয় ক্লেৰ্ণভোগ, ৰাজ্য আৰু ধৈৰ্য্যত তোমালোকৰ সহভাগী মই যোহন, ঈশ্বৰৰ বাক্য আৰু যীচুৰ সাক্ষ্যৰ কাৰণে পাত্ৰ নামেৰে দ্বীপত আছিলো। ১০ মই প্ৰভুৰ দিনত আত্মাত আছিলো; মোৰ পাছফালে তুৰীৰ মাতৰ দৰে বৰ মাত শুনিবলৈ। ১১ তাতে তেওঁ ক’লে, “তুমি যি দৰ্শন পোৱা, সেইবোৰ পৃথিৱীৰ নুৰাত লিখি, ইফিচ, স্মূৰ্ণা, পৰ্গাম, থুয়াতীৰা, চাৰ্দি, ফিলাদেলফিয়া আৰু লায়দিকিয়া, এই সাত মণ্ডলীলৈ পঠাই দিবা”

১২ তাতে মোক কথা কোৱা সেই কণ্ঠস্বৰ চাবলৈ ঘূৰিলোঁ আৰু তাতে মই সোণৰ সাতটা দীপাধাৰা দেখিলোঁ। ১৩ আৰু সেই দীপাধাৰা কেইটাৰ মাজত মানুহৰ পুত্ৰৰ নিচিনা †এজনক দেখা পালো; তেওঁৰ বস্ত্ৰ ভৰিলৈকে পিন্ধা আৰু বুকু সোণৰ টঙালিৰে বন্ধা।

১৪ তেওঁৰ মূৰ আৰু চুলি, বগা মেৰবনোম আৰু হিমৰ নিচিনা বগা; তেওঁৰ চকু অগ্নিশিখাৰ তুল্য; ১৫ তেওঁৰ চৰণ চক্ৰকীয়া পিতলৰ নিচিনা, একেবাৰে অগ্নিশালত মসৃণ কৰা পিতলৰ নিচিনা আৰু তেওঁৰ কণ্ঠ, ক্ষিপ্ৰ গতিত বাগৰি থকা পানীৰ নিচিনা

** ১:৫ যো ৮:১৪; ১৮:৩৭; ১ তী ৬:১৩

†† ১:৫ ১ কৰি ১৫:২০; কল ১:১৮

‡‡ ১:৫ প্ৰ ১৭:১৪; ১৯:১৬

††† ১:৬ যা ১৯:৬৪; ১ পি ২:৫-৯

§§ ১:৭ মথি ২৪:৩০; ২৬:৬৪

* ১:৭ জখ ১২:১০

† ১:৮ প্ৰ ২১:৬; ২২:১৩

‡ ১:১৩ মথি ১৬:১৩; পী ৭:৫৬

আছিল। ^{১৬} তেওঁৰ সোঁ হাতত সাতোটা তৰা আছিল; তেওঁৰ মুখৰ পৰা দুখৰীয়া চোকা তৰোৱাল এখন ওলাইছিল। ^{১৭} তেওঁৰ মুখ মণ্ডল জিলিকি আছিল, একেবাৰে সূৰ্যৰ পৰা নিৰ্গত হোৱা পোহৰৰ দৰে চোকা আছিল।

^{১৭} যেতিয়া মই তেওঁক দেখিছিলোঁ, তেতিয়া মৰা মানুহৰ নিচিনা হৈ তেওঁৰ চৰণত পৰিলো। তাতে তেওঁ নিজৰ সোঁ হাত মোৰ গাত দি ক'লে, “ভয় নকৰিবা মই প্ৰথম আৰু শেষ, ^{১৮} আৰু জীয়াই থকা জনা মই মৃত হ'লো, কিন্তু চোৱা, অনন্ত কাললৈকে জীয়াই আছে; মৃত্যুৰ আৰু পৰলোকৰ চাবিবোৰো মোৰ হাতত আছে।

^{১৯} গতিকে তুমি কি দেখিলা, এতিয়া কি আছে আৰু ইয়াৰ পাছত এই ঠাইত কি ঘটিব, এই সকলোবোৰ লিখা। ^{২০} মোৰ সোঁ হাতত যি সাতোটা তৰা দেখিলা, তাৰ গুপ্ত অৰ্থ এই যে, সেই সাতোটা তৰাই হৈছে সাত মণ্ডলীৰ দূত আৰু সেই সাতোটা দীপাধাৰেই হৈছে সাত মণ্ডলী।”

এচিয়াত থকা সাত মণ্ডলীৰ প্ৰতি স্বৰ্গ-নিবাসী যীচুৰ আদেশ

^১ ইফিচত থকা মণ্ডলীৰ দূতলৈ তুমি এই কথা লিখা:

^২ 'এই সকলো কথা সেই জনৰ, যি জনে নিজৰ সোঁ হাতত সাতোটা তৰা ধাৰণ কৰে; আৰু যি জনে সাতোটা সোণৰ দীপাধাৰৰ মাজত অহা-যোৱা কৰে, তেওঁ এই কথা কয়, ^৩ “তোমাৰ কৰ্ম, পৰিশ্ৰম আৰু ধৈৰ্য্য মই জানো, যে, তুমি দুষ্ট সকলক সহিব নোৱাৰা; যি সকলে নিজকে পাঁচনি বোলে, কিন্তু পাঁচনি নহয়, তেওঁলোকক পৰীক্ষা কৰি অসত্য পাল্লা

^৪ তোমাৰ ধৈৰ্যশীলতাৰ স্থায়িত্ব মই জানো, তুমি মোৰ নামৰ কাৰণে গৈ আছা আৰু ক্লান্ত হোৱা নাই। ^৫ কিন্তু তোমাৰ বিৰুদ্ধে মোৰ কথা আছে, তুমি তোমাৰ প্ৰথম পেৰম এৰিলা। ^৬ এতেকে তুমি ক'ৰ পৰা পৰিলা, তাক সোঁৱৰণ কৰা। মন-পালটন কৰা আৰু প্ৰথমে কৰা কাৰ্যকে তুমি কৰা। যদি মন-পালটন নকৰা, তেনেহলে মই তোমাৰ ওচৰলৈ আহিম আৰু তোমাৰ দীপাধাৰা নিজ ঠাইৰ পৰা স্থানচ্যুত কৰিম।

^৭ কিন্তু এটা গুণ তোমাৰ আছে- নীকলাইতীয়া সকলে যি কৰ্ম কৰে, সেইবোৰক তুমি ঘৃণা কৰা; ময়ো সেইবোৰ ঘৃণা কৰো। ^৮ যদি তোমাৰ কাণ আছে, তেনেহলে মণ্ডলীবোৰলৈ আত্মা কি কৈছে সেয়া শুনা। যি জনে জয় কৰে, তেওঁক মই ঈশ্বৰৰ পৰম-দেশত থকা জীৱন-বৃক্ষৰ ফল ভোজন কৰিবলৈ দিম। ^৯

^{১০} আৰু স্মৰ্ণাত থকা মণ্ডলীৰ দূতলৈ এই কথা লিখা:

যি জন প্ৰথম আৰু শেষ; যি জন মৃত আৰু পুনৰ জীৱিত হ'ল, এই কথাবোৰ তেওঁৰ, ^{১১} “মই জানো তোমাৰ ক্লেশভোগ আৰু দৰিদ্রতা (কিন্তু তুমি ধনী) আৰু এই অপবাদবোৰ, যি বোৰে কয় তেওঁলোক ইহুদী (কিন্তু নহয়, তেওঁলোক চয়তানৰ স্থান)।

^{১২} তোমাৰ আসন্ন দুখভোগলৈ ভয় নকৰিবা। ^{১৩} চোৱা! তোমালোকৰ পৰীক্ষাৰ অৰ্থে, চয়তানে তোমালোকৰ কোনো কোনোক বন্দীশালত পেলাবলৈ উদ্যত আছে, তাতে দহ দিনলৈ তোমালোকৰ ক্লেশ হ'ব। তুমি মৃত্যু পৰ্য্যন্ত বিশ্বাসী হৈ থাকা; তাতে মই জীৱনৰূপ কিবাটো তোমাক দিম। ^{১৪} যদি তোমাৰ কাণ আছে, মণ্ডলীবোৰলৈ আত্মাই কি কৈছে শুনা। যি জনে জয় কৰে, তেওঁ দিবতীয় মৃত্যুৰ দ্বাৰা আঘাত নাপাব। ^{১৫}

^{১৬} পৰ্গামত থকা মণ্ডলীৰ দূতলৈ এই কথা লিখা:

যি জনৰ দুখৰীয়া চোকা তৰোৱাল আছে, তেওঁ এই কথা কয়, ^{১৭} “মই জানো তুমি ক'ত নিবাস কৰিছা; য'ত চয়তানৰ সিংহাসন আছে তুমি তাতে নিবাস কৰিছা। তথাপিও তুমি মোৰ নাম নিবিড় ভাবে ধাৰণ কৰিলা আৰু তোমাৰ বিশ্বাসত মোক অস্বীকাৰ নকৰিলা। তাত তেতিয়া চয়তানে নিবাস কৰিছিল। যি দিনা মোৰ সাক্ষী আন্তিপাক বধ কৰা হৈছিল, সেই দিনা মোৰ বিশ্বাসযোগ্য আছিল।

^{১৮} কিন্তু তোমাৰ বিৰুদ্ধে মোৰ কিছুমান কথা আছে- তুমি কিছুমান লোকক ৰাখিছা, যি সকলে নিবিড় ভাবে বালামৰ শিক্ষা ধৰি আছে; যি জনে ইস্ৰায়েলৰ সন্তান সকলৰ আগত বিধিনি পেলাবলৈ বালাকক শিক্ষা দিছিল। সেইদৰে তেওঁলোকে মূৰ্তিৰ সন্মুখত বলিদান কৰা প্ৰসাদ খাইছিল আৰু ব্যভিচার কৰিছিল। ^{১৯} একেদৰে তুমিও কিছুমান লোকক ৰাখিছা, যি সকলে নীকলাইতীয়া সকলৰ শিক্ষাক নিবিড় ভাবে ধৰি ৰাখিছে।

^{২০} এতেকে মন-পালটন কৰা, যদি নকৰা; মই তোমাৰ ওচৰত আহিবলৈ পলম নকৰিম আৰু তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে মই মুখৰ পৰা ওলোৱা তৰোৱালেৰে যুদ্ধ কৰিম। ^{২১} যদি তোমাৰ কাণ আছে, মণ্ডলীবোৰলৈ আত্মাই কি কৈছে শুনা। যি জনে জয় কৰে,

¶১:১৬ ইব্ৰী ৪:১২

§২:৭ প্ৰ ২২:২,১৪

**২:১০ মথি ১০:২৮; লূক ১২:৪

††২:১০ যা ১:১২

‡‡২:১১ প্ৰ ২০:১৪

তেওঁক মই গুপত মান্না দিম; ¶১আৰু এটি বগা শিলো তেওঁক দিম; সেই শিলৰ ওপৰত এটি নতুন নাম §§লিখা আছে, গ্ৰহণ কৰা জনৰ বিনে আন কোনেও সেই নাম নাজানে।

১৮ আৰু থুয়াতীৰাত থকা মণ্ডলীৰ দূতলৈ এই কথা লিখাঃ

‘যি জনৰ চকু অগ্নিশিখাৰ নিচিনা আৰু চৰণ ঘঁহি চক্ৰকীয়া কৰা পিতলৰ নিচিনা, ঈশ্বৰৰ সেই পুত্ৰই এই কথা কয়, ১৯ “তুমি কৰা কৰ্ম - তোমাৰ প্ৰেম, বিশ্বাস, সেৱা আৰু তোমাৰ সহিষ্ণু ধৈৰ্যশীলতা মই জানো; সাম্প্ৰতিক তুমি যি কৰিছা, সেয়াও প্ৰথম কৰ্মতকৈ অধিক।

২০ তথাপি তোমাৰ বিৰুদ্ধে মোৰ কথা আছে- যি জনীয়ে নিজকে ভাববাদিনী বুলি কয়, সেই ঈজ্বেল মহিলাক তুমি সহন কৰি আছা। সেই মহিলাই মোৰ সেৱক সকলক ব্যভিচাৰ কৰিবলৈ শিকালে আৰু মূৰ্তিলৈ বলিদান কৰা প্ৰসাদ খাবলৈ দি ভুল পথে পৰিচালনা কৰিলে। ২১ মন পালটন কৰিবলৈ মই তেওঁক সময় দিলো, কিন্তু তেওঁ নিজ ব্যভিচাৰৰ পৰা মন পালটাবলৈ ইচ্ছা নকৰে।

২২ চোৱা, মই তেওঁক ৰোগশয্যাত পেলাম; আৰু যি সকলে তেওঁৰে সৈতে ব্যভিচাৰ কৰে, তেওঁলোকক মহা-ক্লেশত পেলাম; যদিহে তেওঁলোকে সেই মহিলাই কৰা কৰ্মৰ পৰা মন-পালটন নকৰে। ২৩ মতুষ্যৰ দ্বাৰাই মই তেওঁৰ সন্তান সকলক আঘাত কৰিম; তাতে মই যে মন আৰু হৃদয়ৰ অনুসন্ধানকাৰী, *সেই বিষয়ে সকলো মণ্ডলীয়ে জানিব; আৰু তোমালোকৰ প্ৰত্যেক জনকো নিজ নিজ কৰ্মৰ দৰে প্ৰতিফল দিম।

২৪ কিন্তু থুয়াতীৰাত অৱশিষ্ট থকা তোমালোকৰ যি সকলে এই শিক্ষা গ্ৰহণ কৰা নাই আৰু কিছুমানে কোৱা চয়তানৰ গভীৰ বিষয়বোৰক তোমালোকৰ যি সকলে নাজানা, তেওঁলোকক মই কওঁ- তোমালোকৰ ওপৰত মই আন কোনো ভাৰ নিদিওঁ, ২৫ কিন্তু তোমালোকৰ যি আছে, মই নাহোঁমানে, তাক ধৰি ৰাখা।

২৬ যি জনে জয় কৰি শেষলৈকে মোৰ কৰ্মবোৰ পালন কৰে, মই যেনেকৈ পিতৃৰ পৰা পালোঁ, সেইদৰে তেওঁক জাতিবোৰৰ ওপৰত ক্ষমতা দিম;

২৭ তাতে কুমাৰৰ পাত্ৰ যেনেকৈ ডোখৰ ডোখৰ হয়, তেনেকৈ তেওঁ লোহাৰ দণ্ডেৰে তেওঁলোকক ভাঙি টুকুৰা-টুকুৰা কৰিব।

২৮ আৰু মই যিদৰে পিতৃৰ পৰা গ্ৰহণ কৰিলো, সেইদৰে মই তেওঁক প্ৰভাৱীয়া তৰা †দিম। ২৯ মণ্ডলীবোৰলৈ আত্মাই যি কথা কৈছে, যাৰ কাণ আছে, তেওঁ তাক শুনক।’

৩ অধ্যায়

১ চাৰ্দিট থকা মণ্ডলীৰ দূতলৈ এই কথা লিখাঃ

¶ ‘যি জনে ঈশ্বৰৰ সাত আত্মা আৰু সাতোটা তৰা ধাৰণ কৰি আছে, তেওঁ এই কথা কয়, “তুমি কৰা কৰ্ম মই জানো, তুমি যে জীয়াই আছা, তাত এটা খ্যাতি আছে; কিন্তু তুমি মৃত। ২ জাগ্ৰত হোৱা আৰু যি আছে বলৱান কৰা, কিন্তু তুমি চতুৰ্দ্দেশে মৰা; কাৰণ মোৰ ঈশ্বৰৰ সাক্ষাতে তোমাৰ কোনো কাৰ্য মই পূৰ্ণ সমাণ্ড নাপালোঁ।

৩ এতেকে তুমি কি গ্ৰহণ কৰিলা আৰু শুনিলা, সেইবোৰ সোঁৱৰণ কৰা, পালন কৰা আৰু মন পালটোৱা। কাৰণ তুমি যদি জাগ্ৰত নোহোৱা, তেন্তে মই চোৰৰ নিচিনাকৈ আহিম, †আৰু কোন সময়ত মই তোমাৰ বিৰুদ্ধে আহিম, সেই বিষয়ে তুমি নাজানিবা। ৪ কিন্তু যি সকলে নিজৰ কাপোৰ মলিন নকৰিলে, এনে কিছুমান মানুহৰ নাম চাৰ্দিট আছে। তেওঁলোকে মোৰ সৈতে অহা-যোৱা কৰিব, তেওঁৰ কাপোৰ বগা আৰু তেওঁলোক মোৰ যোগ্য।

৫ যি জনে জয় কৰে তেৱোঁ সেইদৰে বগা বস্ত্ৰেৰে বিভূষিত হ’ব; আৰু মই জীৱন পুস্তকৰ পৰা তেওঁৰ নাম মোহাৰি নুগ্ৰাম; মোৰ পিতৃৰ সন্মুখত আৰু দূত সকলৰ সন্মুখত মই তেওঁৰ নাম স্বীকাৰ কৰিম। ¶ যদি তোমাৰ কাণ আছে, মণ্ডলী সমূহলৈ আত্মাই কোৱা কথা শুনা।

৬ ফিলাদেলফিয়াত থকা মণ্ডলীৰ দূতলৈ এই কথা লিখাঃ

যি জন পবিত্ৰ আৰু সত্য, তেওঁ এই কথা কয়-

¶১২:১৭ যা ১৬:১৫,৩১; যো ৬:৫৬,৫৮

§§২:১৭ যিচ ৬২:২

*২:২৩ যিৰি ১৭:১০

†২:২৮ প্ৰ ২২:১৬

‡৩:৩ মথি ২৪:৪২-৪৪; লূক ১২:৩৯,৪০

¶৩:৫ মথি ১০:৩২; লূক ১২:৮

যি জনে দায়ুদৰ চাৰি ধাৰণ কৰি আছে,
যি জনে মেলিলে কোনেও বন্ধ নকৰিব
আৰু বন্ধ কৰিলে কোনেও নেমেলিবা

৮ তোমাৰ কৰ্ম মই জানো। চোৱা, যি দুৱাৰ কোনেও বন্ধ কৰিব নোৱাৰে, এনে এখন মেলা দুৱাৰ তোমাৰ সন্মুখত দিলোঁ। মই জানো যে তোমাৰ অলপ শক্তি থকাতো মোৰ বাক্য পালন কৰি, মোৰ নাম অস্বীকাৰ নকৰিলা। ৯ চোৱা! চয়তানৰ সমাজৰ যি লোকসকলে নিজকে ইহুদী বোলে, কিন্তু ইহুদী নহয়, বৰং মিছাকৈয়ে কয়। এনেকুৱা মানুহক উপস্থিত কৰাই মই তোমাৰ চৰণত প্ৰণিপাত কৰাম, তাতে মই যে তোমাক প্ৰেম কৰিলোঁ, সেই বিষয়ে তেওঁলোকে জানিব। ১০ তুমি মোৰ ধৈৰ্য্যৰ কথা সহন কৰি পালন কৰাত, যি পৰীক্ষাৰ কাল পৃথিৱী-নিবাসী সকলক পৰীক্ষা কৰিবৰ কাৰণে, গোটেই জগতৰ ওপৰলৈ আহিবলৈ উদ্যত আছে, সেই কালৰ পৰা ময়ো তোমাক ৰক্ষা কৰিম। ১১ মই বেগাই গৈছোঁ; তোমাৰ কিৰীটি যেন কোনেও নলয়, এই কাৰণে তোমাৰ যি আছে, সেইখিনিকে ধৰি ৰাখা।

১২ যি জনে জয় কৰে, তেওঁক মোৰ ঈশ্বৰৰ মন্দিৰত থকা স্তম্ভ স্বৰূপ কৰিম, তেওঁ তাৰ পৰা কেতিয়াও বাহিৰলৈ নাযাব। তেওঁৰ ওপৰত মোৰ ঈশ্বৰৰ নাম লিখিম আৰু মোৰ ঈশ্বৰৰ নগৰৰ (যি নতুন যিৰূচালেম, ঈস্বৰ্গৰ মোৰ ঈশ্বৰৰ ওচৰৰ পৰা নামিব), নাম আৰু নিজৰ নতুন নাম লিখিম। ১৩ যি জনৰ কাণ আছে, মণ্ডলীবোৰলৈ আত্মাই কোৱা কথা তেওঁ শুনক।

১৪ আৰু লায়দিকৈয়াত থকা মণ্ডলীৰ দূতলৈ এই কথা লিখাঃ

'যি জন আমেন, যি জন বিশ্বাসী আৰু সত্য সাক্ষী, যি জন ঈশ্বৰৰ সৃষ্টিৰ আদি, তেওঁ এই কথা কয়। ১৫ মই তুমি কৰা কৰ্ম জানো, তুমি চোঁচা নোহোৱা, তপতো নোহোৱা। তুমি হয় চোঁচা, নহয় তপত হোৱা ভাল আছিল। ১৬ এইদৰে তপতো নোহোৱা, চোঁচাও নোহোৱা, কেৱল কুহুমীয়া হোৱাৰ বাবে মই নিজ মুখৰ পৰা তোমাক বঁটিয়াই পেলাবলৈ উদ্যত হৈ আছে।

১৭ কাৰণ তুমি কৈছা, মই ধনী, ধন সাঁচিলোঁ, মোৰ একোৰে অভাৱ নাই; কিন্তু তুমিয়েই যে দুৰ্ভগীয়া, দিনহীন, দৰিদ্ৰ, অন্ধ আৰু উলঙ্গ, তাক নাজানা। ১৮ এতেকে মই তোমাক এই পৰামৰ্শ দিছোঁ যে, তুমি ধনী হ'বলৈ, জুইত খপা সোণ আৰু তোমাৰ উলঙ্গতাৰ লাজ প্ৰকাশিত নহ'বলৈ, বস্ত্ৰৰানিবত হ'বলৈ বগা বস্ত্ৰ আৰু দৃষ্টি পাবৰ কাৰণে, চকুত সানিবলৈ চকুৰ মলম, এই সকলোকে মোৰ পৰা কিনা।**

১৯ যি সকলক মই প্ৰীতি কৰোঁ, সেই সকলোৱে কেনেকৈ জীৱন-ধাৰণ কৰা উচিত, তাৰ বাবে মই তেওঁলোকক অনুযোগ কৰোঁ আৰু শাস্তি দিওঁ। এই কাৰণে তুমি উদ্যোগী হৈ মন পালটোৱা। ২০ চোৱা, মই দুৱাৰত থিয় হৈ টুকুৰিয়াই থাকোঁ। কোনোৱে যদি মোৰ মাত শুনি দুৱাৰ মেলি দিয়ে, তেন্তে মই তেওঁৰ গৃহলৈ আহিম আৰু তেওঁৰ সৈতে মই ভোজন কৰিম, আৰু তেওঁ মোৰে সৈতে ভোজন কৰিব। ††

২১ মই নিজে যেনেকৈ জয় কৰি ††মোৰ পিতৃৰ সৈতে তেওঁৰ সিংহাসনত বহিলোঁ, তেনেকৈ যি জনে জয় কৰে, তেওঁকো মোৰে সৈতে মোৰ সিংহাসনত মই বহিবলৈ দিম। ২২ যি জনৰ কাণ আছে, মণ্ডলীবোৰলৈ আত্মাই কোৱা কথা তেওঁ শুনক ††।

৪ অধ্যায়

স্বৰ্গ-নিবাসী লোকৰ আৰু তেওঁলোকৰ আৰাধনাৰ দৰ্শন

৪^১ সেই সকলোৰ পাছত মই চাই দেখিলোঁ, স্বৰ্গত এখন দুৱাৰ মেলা আছে আৰু মোৰে সৈতে কথা হোৱা, তুৰীৰ মাতৰ দৰে, যি মাত মই প্ৰথমতে শুনিছিলোঁ, তেনে মাতৰে কোনোবাই ক'লে, "ইয়ালৈ উঠি আহা; ইয়াৰ পাছত যি যি ঘটিব লাগে, সেইবোৰ মই তোমাক দেখুৱাম।" ২ তেতিয়াই মই আত্মাত আছিলো আৰু মই দেখা পালোঁ, স্বৰ্গত এখন সিংহাসন স্থাপন কৰা আছিল, তাতে কোনো এজন লোক বহি আছিল। ৩ সেই বহি থকা জন দেখিবলৈ সূৰ্য্যকান্ত আৰু চান্দীয়া মণিৰ নিচিনা। সেই সিংহাসনৰ চাৰিওফালে এখন ৰামধনু (মেঘধনু) আছিল, §§সেই ৰামধনু (মেঘধনু) খন দেখিবলৈ মৰকত মণিৰ নিচিনা আছিল।

৪ সেই সিংহাসনৰ চাৰিওফালে চৌবিশ খন সিংহাসন আছিল; সেইবোৰ সিংহাসনৰ ওপৰত বগা বস্ত্ৰ আৰু মুৰত সোণৰ কিৰীটি পিন্ধা চৌবিশ জন পৰিচাৰক বহি আছিল। ৫ সেই সিংহাসনৰ পৰা বিজুলীৰ দৰে মাত আৰু মেঘ-গৰ্জন ওলায়; সিংহাসনৰ আগত জ্বলি থকা অগ্নিৰ সাতোটা প্ৰদীপ আছে; সেইবোৰেই আছিল ঈশ্বৰৰ সাত আত্মা।

§৩:১২ প্ৰ ২১:২

**৩:১৮ যিচ ৫৫:১

††৩:২০ যো ১৪:২৩

‡‡৩:২১ যো ১৬:৩৩

¶¶৩:২২ লুক ২২:৩০

§§৪:৩ যিহি ১:২৬-২৮

৬ সেই সিংহাসনৰ সনুখত এখন স্ফটিকৰ দৰে স্বৰ্চ্ছ সমুদ্ৰ আছিল। সেই সিংহাসনৰ চাৰিওফালে চাৰি প্ৰাণী আছে, সিবিলাকৰ আগ-ফালে পাছ-ফালে চকুৰেই পৰিপূৰ্ণ।

৭ প্ৰথম প্ৰাণী সিংহৰ নিচিনা, দ্বিতীয় প্ৰাণী দামুৰিৰ নিচিনা, তৃতীয় প্ৰাণী মানুহৰ নিচিনা মুখ থকা আৰু চতুৰ্থ প্ৰাণী উড়ি ফুৰা ঈগল পক্ষীৰ নিচিনা। ৮ সেই চাৰি প্ৰাণীৰ প্ৰত্যেকৰ ছয় খনকৈ ডেউকা আৰু সেই প্ৰাণীবোৰৰ বাহিৰে ভিতৰে চকুৰেই পৰিপূৰ্ণ তেওঁলোকে অবিৰাম দিনে-ৰাতিয়ে এই বুলি কৈ থাকে, পবিত্ৰ, পবিত্ৰ, পবিত্ৰ*।

প্ৰভু পৰমেশ্বৰ, সকলোৰে ওপৰত শাসনকৰ্তা,
যি জন আছিল, এতিয়াও আছে আৰু আহিবলগীয়া জনা”

৯ যেতিয়া সেই প্ৰাণীবোৰে সদা-সৰ্বদায় সিংহাসনত বহা সেই জীৱিত জনৰ প্ৰশংসা, সমাদৰ আৰু ধন্যবাদ কৰিব, ১০ তেতিয়া সেই চৌবিশ জন পৰিচাৰকে সিংহাসনত বহা জনৰ আগত দণ্ডৱৎ হৈ সদা-সৰ্বদায় জীৱিত জনৰ আগত প্ৰণিপাত কৰি, সেই সিংহাসনৰ আগত তেওঁলোকৰ কিৰীটবোৰ পেলাই ক’ব,

১১ হে আমাৰ প্ৰভু, আমাৰ ঈশ্বৰ,
তুমিয়েই প্ৰশংসা, সমাদৰ আৰু পৰাক্ৰম পোৱাৰ যোগ্য;
কিয়নো তুমিয়েই সকলোকে সৃষ্টিলা,
তোমাৰ ইচ্ছাৰ কাৰণে সকলোবোৰ আছে, আৰু সকলোবোৰ সৃষ্ট হ’ল।”

৫ অধ্যায়

ঈশ্বৰৰ মেৰ পোৱালিৰ স্বৰ্গীয় মহিমা

১ তেতিয়া মই দেখিলোঁ সেই জনৰ সোঁহাতে সিংহাসনত এজন বহি আছে, এটা পুথিৰ নুৰা আগফালে আৰু পাছফালে লিখা আৰু সাতোটা ছাবোৰে ছাব মৰা আছিল। ২ মই এজন প্ৰভাৱশালী দূত দেখিলোঁ; তেওঁ বৰ মাতেৰে এই কথা ঘোষণা কৰিলে, “এনে কোন ব্যক্তি আছে যি জনে এই নুৰাটো খুলিব আৰু তাৰ ছাববোৰ মেলিবৰ বাবে উপযুক্ত?”

৩ স্বৰ্গত বা পৃথিবীত বা পৃথিবীৰ তলত থকা কোনোও সেই নুৰা মেলিব বা সেই পুথিটো পঢ়িব নোৱাৰিলে। ৪ তেতিয়া মই অনেক ক্ৰন্দন কৰিলোঁ কাৰণ সেই নুৰাটো মেলি পঢ়িবলৈ কোনো এজন যোগ্য ব্যক্তি পোৱা নগ’ল। ৫ কিন্তু সেই পৰিচাৰক সকলৰ এজনে মোক ক’লে, “তুমি ক্ৰন্দন নকৰিবা; চোৱা! যি জন যিছদা ফৈদৰ সিংহ আৰু দায়ুদৰ মূলস্বৰূপ, †তেওঁ জয়যুক্ত হৈ সেই নুৰা আৰু তাৰ সাতোটা ছাব মেলিবলৈ সমৰ্থ হ’ল।”

৬ তেতিয়া মই সেই সিংহাসনৰ আৰু চাৰি জীৱিত প্ৰাণীৰ মাজত আৰু সেই পৰিচাৰক সকলৰ মাজত, হত হোৱাৰ নিচিনা মেৰ পোৱালি এটা থিয় হৈ থকা দেখিলোঁ; তেওঁৰ সাতোটা শিং আৰু সাতোটা চকু আছিল - এইবোৰ পৃথিবীৰ সকলো ঠাইতে পঠোৱা সাতোটা ঈশ্বৰৰ আত্মা। ৭ তেওঁ আহি সিংহাসনত বহি থকা জনৰ সোঁ হাতৰ পৰা সেই নুৰাটো ল’লে।

৮ যেতিয়া তেওঁ সেই নুৰাটো ল’লে তেতিয়া জীৱিত প্ৰাণী চাৰিটাই আৰু সেই চৌবিশ জন পৰিচাৰকে নিজে মেৰ পোৱালিটোৰ সনুখলৈ আহি উবুৰি হৈ পৰিলা তেখেত সকলৰ হাতত গাইপতি বীণা আৰু পবিত্ৰ লোক সকলৰ প্ৰাৰ্থনা স্বৰূপ ‡সুগন্ধি ধূপেৰে পৰিপূৰ্ণ সোণৰ বাটি আছিল।

৯ আৰু তেখেত সকলে এটি নতুন গীত গালে:

“নুৰাটো ল’বলৈ আৰু তাৰ চাব মেলিবলৈ

আপুনি যোগ্য

কিয়নো আপুনি হত হ’ল আৰু আপোনাৰ তেজৰ সৈতে আপুনি ঈশ্বৰৰ কাৰণে

সেই সকলো জাতিবোৰৰ মাজৰ পৰা প্ৰতিটো গোষ্ঠী, ভাষা, মানুহ আৰু জাতিক কিনিলে ॥

১০ আৰু আমাৰ ঈশ্বৰৰ সেৱাৰ উদ্দেশ্যে তেওঁলোকক ৰাজ্য স্বৰূপ আৰু পুৰোহিত পাতিলে,

তাতে তেওঁলোকে পৃথিবীৰ ওপৰত ৰাজত্ব কৰিব।”

১১ তেতিয়া মই চাওঁতে সেই সিংহাসনৰ চাৰিওফালে অনেক স্বৰ্গদূতৰ মাত শুনিлоঁ; তেওঁলোকৰ সংখ্যা ২০০,০০০,০০০ আছিল; তেওঁলোকৰ সৈতে সেই জীৱিত প্ৰাণী চাৰিটা আৰু পৰিচাৰক সকলো আছিল।

*৪:৮ যিচ ৬:৩

†৫:৫ আ ৪৯:৯,১০ ; যিচ ১১:১,১০।

‡৫:৮ গীত ১৪১:২।

॥৫:৯ পাঁ ২০:২৮।

১২ তেওঁলোক সকলোৱে বৰ মাতেৰে ক'লে,

“হত হোৱা যি মেৰ পোৱালি, তেৱেঁই পৰাক্ৰমী, ধন, জ্ঞান, শক্তি, সমাদৰ, মহিমা আৰু প্ৰশংসা পোৱাৰ যোগ্য।”

১৩ আৰু স্বৰ্গত, পৃথিবীত, পৃথিবীৰ তলত আৰু সাগৰত যি সকলো সৃষ্ট বস্তু আছে সেই সকলোৱে কোৱা শুনিলোঁ,

“সিংহাসনত বহি থকা জন আৰু মেৰ পোৱালিৰ প্ৰশংসা, মৰ্য্যদা, মহিমা আৰু পৰাক্ৰম সদাসৰ্ব্বদায় হওঁক।

১৪ আৰু সেই জীৱিত প্ৰাণী চাৰিটাই ক'লে, “আমেন!” আৰু সেই পৰিচাৰক সকলে সমৰ্পিত হৈ মাটিত পৰি আৰাধনা কৰিলে।

এখন পৃথিৰ সাতোটা নুৰা মেলা দৰ্শন

৬ ১ পাছত মই সেই মেৰ পোৱালিয়ে সাতোটা ছাবৰ এখন ছাব মেলা দেখিলোঁ আৰু তেতিয়া সেই চাৰি জীৱিত প্ৰাণীৰ কোনো এটাই মেঘৰ নিচিনা গৰজি উঠা মাতেৰে কোৱা শুনিলোঁ, “আহা!” ২ তেতিয়া মই চাওঁতে সেই ঠাইত এটা বগা ঘোঁৰা দেখিলোঁ আৰু তাৰ অশ্বাৰোহী জনৰ হাতত এখন ধনু আছিল, আৰু তেওঁক এটা কিৰীটি দিয়া হ'ল; তাতে তেওঁ জয় লাভ কৰোঁতাৰ দৰে জয় কৰিবলৈ ওলাই গ'ল।

৩ যেতিয়া সেই মেৰ পোৱালিয়ে দিবতীয় ছাবটো মেলিলে, তেতিয়া মই দিবতীয় জীৱিত প্ৰাণীটোক কোৱা শুনিলোঁ, “আহা!”

৪ তেতিয়া আৰু এটা ঘোঁৰা ওলাল, সি জুইৰ দৰে বঙা আৰু মানুহবোৰে পৰস্পৰে যাতে বধ কৰিব সেই কাৰণে তাত উঠা জনক পৃথিবীৰ পৰা শক্তি দূৰ কৰিবলৈ দিয়া হ'ল; এই অশ্বাৰোহী জনক এখন বৃহৎ আকাৰৰ তৰোৱাল দিয়া হ'ল।

৫ যেতিয়া তেওঁ তৃতীয় ছাবটো মেলিলে, তেতিয়া তৃতীয় প্ৰাণীটোক এই বুলি কোৱা শুনিলোঁ “আহা!” তেতিয়া মই এটা ক'লা ঘোঁৰা দেখিলোঁ; আৰু তাত উঠা জনৰ হাতত এখন পাল্লা আছিল। ৬ পাছত সেই চাৰি জীৱিত প্ৰাণীৰ মাজৰ পৰা ওলোৱা মাতৰ দৰে, এই কথা মই শুনিবলৈ, বোলে, “এসেৰ ঘেঁহু ধানৰ মূল্য এক আধলি; তিনি সেৰ যৰ ধানৰ মূল্য এক আধলি; কিন্তু তেল আৰু দৰাফাৰসৰ হানি নকৰিবা।”

৭ যেতিয়া তেওঁ চতুৰ্থ ছাবটো মেলিলে, তেতিয়া চতুৰ্থ প্ৰাণীটোক এই বুলি কোৱা শুনিলোঁ, “আহা!” ৮ তেতিয়া মই এটা অনুষ্ণৱ বৰণৰ ঘোঁৰা দেখিলোঁ; তাৰ ওপৰত উঠা জনৰ নাম মৃত্যু; আৰু পৰলোক তাৰ পাছে পাছে আহি আছিল। তেওঁলোকক দিয়া তৰোৱালেৰে আকাল, মৃত্যু আৰু পৃথিবীৰ বনৰীয়া জন্তুৰ দবাৰাই বধ কৰিবলৈ পৃথিবীৰ চাৰিভাগৰ এভাগৰ ওপৰত সেই উভয়ক ক্ষমতা দিয়া হ'ল।

৯ যেতিয়া মেৰ পোৱালিটোৱে পঞ্চম ছাব মেলিলে, তেতিয়া সেই স্বৰ্গীয় বেদিৰ তলত, যি লোকসকল ঈশ্বৰৰ বাক্য আৰু নিজে পোৱা সাক্ষ্যৰ কাৰণে হত হৈছিল, তেওঁলোকৰ জীৱাত্মা দেখিলোঁ। ১০ তেওঁলোকে বৰ মাতেৰে ৰিঙিয়াই ক'লে, “হে সকলোৱে শাসনকৰ্তা, পবিত্ৰ আৰু সত্য প্ৰভু, সোধ-বিচাৰ কৰিবলৈ আৰু পৃথিবী-নিবাসী সকলক আমাৰ ৰক্তপাতৰ প্ৰতিফল দিবলৈ, তুমি কিমান কাল পলম কৰিবা?” ১১ তেতিয়া তেওঁলোকৰ প্ৰত্যেক জনক বগা বস্ত্ৰ দিয়া হ'ল আৰু তেওঁলোকক এই কথা কোৱা হ'ল যে, যেতিয়ালৈ তেওঁলোকৰ সহদাস, ভাই আৰু ভনী সকলক তেওঁলোকৰ নিচিনাকৈ বধ কৰা নহ'ব, আৰু সেই সকলো সংখ্যা পূৰ নোহোৱালৈকে, তেওঁলোকে অলপ কাল ক্ষান্ত হব লাগিব।

১২ পাছত তেওঁ যেতিয়া ষষ্ঠ ছাবটো মেলিলে, মই চাই দেখিলোঁ যে মহা-ভূমিকম্প হবলৈ ধৰিলে; আৰু নোমৰ চট কাপোৰৰ নিচিনা সূৰ্য্য ক'লা হ'ল; চন্দৰ গোটাইটো তেজৰ নিচিনা হ'ল। ১৩ আৰু বৰ বতাহে লৰোৱা ডিমক গছৰ অপঁইতা গুটি সৰি পৰাৰ দৰে আকাশৰ তৰাবোৰ পৃথিবীত পৰিবলৈ ধৰিলে। ১৪ আকাশ-মণ্ডল নুৰিওৱা পৃথিৰ দৰে লুপ্ত হ'ল; আটাই পৰ্ব্বত আৰু দ্বীপবোৰক নিজ নিজ ঠাইৰ পৰা লৰোৱা হ'ল।

১৫ তেতিয়া পৃথিবীৰ সকলো ৰজা, প্ৰধান লোক, সেনাপতি, ধনৱন্ত আৰু বলৱন্ত, দাস আৰু স্বাধীন লোক সকলে গুহাত আৰু পৰ্ব্বতৰ শিলৰ মাজত নিজক লুকুৱাই ৰাখিলে। ১৬ তাতে সেই পৰ্ব্বত আৰু শিলবোৰক তেওঁলোকে ক'লে, “আমাৰ ওপৰত পৰি, **সেই সিংহাসনত বহি থকা জনৰ সন্মুখৰ পৰা আৰু মেৰ পোৱালিৰ কেৰাধৰ পৰা আমাক লুকুওৱা; ১৭ কিয়নো তেওঁলোকৰ কেৰাধৰ সেই মহা-দিন আহিল আৰু সেই দিন কোনে সহিব পাৰে?”

ঈশ্বৰৰ দাসবোৰক ছাব মৰাৰ আৰু স্বৰ্গীয় সুখৰ বৰ্ণনা

৭ ১ তাৰ পাছত পৃথিবী বা সাগৰ বা কোনো গছৰ ওপৰত বতাহ যেন নবলায়, এই কাৰণে পৃথিবীৰ চাৰি বায়ু ধৰি, পৃথিবীৰ চাৰি চুকত থিয় হৈ থকা চাৰিজন স্বৰ্গদূত দেখিলোঁ। ২ পাছত আৰু এজন দূতক, জীৱনময় ঈশ্বৰৰ ছাব লৈ, পূব দিশৰ পৰা উঠি অহা দেখিলোঁ। তেওঁ বৰ মাতেৰে ৰিঙিয়াই, পৃথিবী আৰু সাগৰক অনিষ্ট কৰিবলৈ ক্ষমতা পোৱা সেই চাৰিজন দূতক

ক'লে, ৩ “আমি নিজ ঈশ্বৰৰ দাসসকলৰ কপালত ছাব নামাৰোঁ মানে, ††তোমালোকে পৃথিৱী বা সাগৰ বা গছ- গছনিবোৰক অনিষ্ট নকৰিবা।”

৪ পাছত সেই ছাব মৰা সকলৰ সংখ্যা শুনিলা: ইস্ৰায়েলৰ সকলো ফৈদৰ মুঠে এক লাখ চৌৱাশ্বিহ হাজাৰ ছাব মৰা হ'ল:

৫ যিছদা ফৈদৰ ছাব মৰা বাৰ হাজাৰ,

ৰুবেনৰ ফৈদৰ মৰা বাৰ হাজাৰ,

গাদৰ ফৈদৰ বাৰ হাজাৰ,

৬ আচৰৰ ফৈদৰ বাৰ হাজাৰ,

নগ্ৰালীৰ ফৈদৰ বাৰ হাজাৰ,

মনচিৰ ফৈদৰ বাৰ হাজাৰ,

৭ চিমিয়োনৰ ফৈদৰ বাৰ হাজাৰ,

লেবীৰ ফৈদৰ বাৰ হাজাৰ,

ইচাখৰৰ ফৈদৰ বাৰ হাজাৰ,

৮ জবুলনৰ ফৈদৰ বাৰ হাজাৰ,

যোচেফৰ ফৈদৰ বাৰ হাজাৰ,

বিনয়ামিনৰ ফৈদৰ ছাব মৰা বাৰ হাজাৰ।

৯ এইবোৰৰ পাছত মই চাই দেখিলোঁ যে কোনোও গণিব নোৱাৰা এক বৰ লোকসমূহ, যত সকলো জাতি, ফৈদ, লোক আৰু ভাষাৰ, বগা বস্ত্ৰৰ পিন্ধি আৰু হাতত খেজুৰ পাত লৈ সেই সিংহাসন আৰু মেৰ পোৱালিৰ আগত থিয় হৈ আছিল; ১০ আৰু তেওঁলোকে বৰ মাতেৰে বিড়িয়াই ক'লে,

“পৰিতৰাণ সিংহাসনত বহি থকা আমাৰ ঈশ্বৰৰ আৰু মেৰ পোৱালিৰহে।” ††

১১ আৰু সকলো স্বৰ্গদূতে সেই সিংহাসনৰ পৰিচাৰক সকলৰ আৰু চাৰি জীৱিত প্ৰাণীৰ চাৰিওফালে থিয় হৈ আছিল; আৰু তেতিয়া তেওঁলোকে সিংহাসনৰ আগত সমৰ্পণ কৰি মাটিত মুৰ দোৱাই, ঈশ্বৰক আৰাধনা কৰি ১২ ক'লে,

“আমেন! প্ৰশংসা, মহিমা, জ্ঞান, ধন্যবাদ, সমাদৰ, পৰাক্ৰম আৰু শক্তি সদা-স্বৰ্ৱদায় আমাৰ ঈশ্বৰৰ প্ৰতি হওঁক! আমেন।”

১৩ তেতিয়া সেই পৰিচাৰকসকলৰ এজনে মোক সুধিলে, “বগা বস্ত্ৰৰ পিন্ধা এওঁলোক কোন আৰু ক'ৰ পৰা আহিল?”

১৪ তেতিয়া মই তেওঁক ক'লো, “হে মোৰ প্ৰভু, আপুনি জানে।” তেতিয়া তেওঁ মোক ক'লে, “এওঁলোক সেই মহা-ক্লেশৰ পৰা অহা লোক; এওঁলোকে মেৰ পোৱালিৰ তেজেৰে নিজ বস্ত্ৰৰ ধুই বগা কৰিলে।” †††

১৫ এই কাৰণে, এওঁলোকে ঈশ্বৰৰ সিংহাসনৰ আগত আছে,

আৰু দিনে-ৰাতিয়ে তেওঁৰ মন্দিৰত তেওঁৰ আৰাধনা কৰে।

আৰু সিংহাসনত বহা জনাই এওঁলোকৰ ওপৰত নিজ তম্বু তৰিব।

১৬ এওঁলোকৰ আৰু কেতিয়াও ভোক-পিয়াহ নালাগিব;

এওঁলোকৰ গাত ৰ'দ বা কোনো পোৰা তাপ নপৰিব। †††

১৭ কিয়নো সিংহাসনৰ মাজত থকা মেৰ পোৱালিয়ে এওঁলোকক চৰাব, *

আৰু জীৱন-জলৰ ডুমুকৰ ওচৰলৈ নিব,

আৰু ঈশ্বৰে এওঁলোকৰ চকুৰ পৰা আটাই চকু-লো মচি গুচাব। †

†† ৭:৩ যিহি ৯:৪ ; প্ৰ ২২:৪।

††† ৭:১০ গীত ৩:৮ ; যিচ ৪৩:১১ ; মথি ১:২১।

†††† ৭:১৪ ১ যো ১-৭।

††††† ৭:১৬ যিচ ৪৯:১০।

* ৭:১৭ গীত ২৩ ; যিচ ৪০:১১ ; যো ১০:২-১১।

† ৭:১৭ যিচ ২৫:৮।

৮ অধ্যায়

সাতজন তুৰী বাদক স্বৰ্গদূতৰ দৰ্শন

^১ পাছত তেওঁ সপ্তম ছাব মেলোতে, স্বৰ্গত প্ৰায় আধা ঘণ্টামান নিস্তন্ধতাৰে পৰিপূৰ্ণ হ'ল। ^২ আৰু ঈশ্বৰৰ আগত থিয় হৈ থকা যি সাত জন স্বৰ্গদূতক দেখিলোঁ; তেওঁলোকক সাতোটা তুৰী দিয়া হ'ল।

^৩ পাছত সোণৰ ধূপবাতি লোৱা আন এজন দূত আহি বেদিৰ ওচৰত উপস্থিত হ'ল; আৰু সিংহাসনৰ আগত থকা সোণৰ বেদিৰ ওপৰত সকলো পবিত্ৰৰ সকলৰ প্ৰাৰ্থনাত লগাবলৈ, তেওঁক ভালেমান ধূপ দিয়া হ'ল। ^৪ তাতে পবিত্ৰৰ সকলৰ প্ৰাৰ্থনাৰে সৈতে দূতৰ হাতৰ পৰা ধূপৰ ধূঁৱা ঈশ্বৰৰ সনুখলৈ উঠিল। ^৫ পাছে দূতে ধূপবাতি লৈ, তাত বেদিৰ পৰা জুই ভৰাই ললো তেতিয়া তেওঁ এইবোৰ পৃথিবীলৈ পেলাই দিলে, তাতে মেঘ-গৰ্জ্জন, গাজনি, বিজুলী আৰু ভূমিকম্প হ'ল।

^৬ পাছত সাতোটা তুৰী লোৱা এই সাত জন স্বৰ্গদূতে তুৰী বজাবলৈ নিজক যুগুত কৰিলে।

^৭ পাছত প্ৰথম জন স্বৰ্গদূতে বজাওঁতে, ডেজ-মিহলি শিল আৰু জুই উপস্থিত হ'ল। সেইবোৰক পৃথিবীলৈ পেলোৱা হ'ল; তাতে পৃথিবীৰ তিনিভাগৰ এভাগ পোৰা হ'ল, গছৰো তিনিভাগৰ এভাগ পোৰা হ'ল আৰু সকলো কেচা তৃণো পোৰা হ'ল।

^৮ পাছত দ্বিতীয় দূতে বজাওঁতে অগ্নিৰে জ্বলি থকা মহা-পৰ্বতৰ নিচিনা কিবা এটা সাগৰত পেলোৱা হ'ল। তাতে সাগৰৰ তিনিভাগৰ এভাগ তেজ হ'ল ^৯ আৰু সাগৰত থকা সৃষ্ট বস্তুৰ ভিতৰৰ জীৱ-জন্তু তিনি ভাগৰ এভাগ মৰিল, জাহাজবোৰো তিনি ভাগৰ এভাগ নষ্ট হ'ল।

^{১০} পাছত তৃতীয় দূতে বজাওঁতে, আৰিয়াৰ নিচিনা জ্বলি থকা এটা বৰ তৰা আকাশৰ পৰা খহি, নদীৰ তিনি ভাগৰ এভাগত আৰু জলৰ ভুমুক বোৰত পৰিল। ^{১১} সেই তৰাৰ নাম নাগদানা। [‡] তাতে জলৰ তিনি ভাগৰ এভাগ নাগদানা হ'ল আৰু পানী তিতা হোৱাত সেই পানীৰ কাৰণে অনেক মানুহ মৰিল।

^{১২} পাছত চতুৰ্থ দূতে বজাওঁতে, সূৰ্য্যৰ তিনি ভাগৰ এভাগ, চন্দৰৰ তিনি ভাগৰ এভাগ আৰু তৰাবোৰো তিনি ভাগৰ এভাগ যেন আন্ধাৰ হ'ল; আৰু দিনৰ তিনি ভাগৰ এভাগ পোহৰ নাইকিয়া হয় আৰু ৰাতিৰো সেইৰূপ হয়, এই নিমিত্তে সেইবোৰৰ প্ৰত্যেকক তিনিভাগৰ এভাগ আঘাত পৰাও হ'ল।

^{১৩} পাছত মই চাওঁতে চাওঁতে, এটা ঈগল পক্ষীয়ে আকাশৰ মাজত উৰি উৰি বৰ মাতেৰে এই কথা কোৱা শুনিলোঁ, “যি তিনি দূতে তুৰী বজাবলৈ উদ্ভ্যত আছে, তেওঁলোকৰ সেই অৱশিষ্ট তুৰী-ধ্বনীত পৃথিবী-নিবাসী সকলৰ সন্তাপ, সন্তাপ, সন্তাপ হ'ব।”

৯ অধ্যায়

^১ তেতিয়া পঞ্চম দূতে তেওঁৰ তুৰী বজালো আকাশৰ পৰা পৃথিবীলৈ পৰা এটা তৰা দেখিবলৈ পালোঁ অগাধ ঠাইৰ কুণ্ডৰ ৱাচি তেওঁক দিয়া হ'ল। ^২ তাতে তেওঁ সেই অগাধ ঠাইৰ কুণ্ড মেলোতে, কুণ্ডৰ পৰা বৰ অগ্নিকুণ্ডৰ ধূঁৱা নিচিনাকৈ ধূঁৱা উঠিল; তাতে সেই কুণ্ডৰ ধূঁৱাৰে সূৰ্য্য আৰু আকাশ অন্ধকাৰময় হ'ল।

^৩ সেই ধূঁৱাৰ পৰা কচুৱা ফৰিংবোৰ পৃথিবীত ওলাল; আৰু সেইবোৰক, পৃথিবীৰ কেঁকোৰা-বিছাৰ ক্ষমতাৰ নিচিনা ক্ষমতা দিয়া হ'ল। ^৪ আৰু পৃথিবীৰ কোনো তৃণ, বা কোনো কেচা শাক বা কোনো গছ অনিষ্ট নকৰি, যি সকলৰ কপালত ঈশ্বৰৰ ছাব নাই, অকল তেনে লোক সকলক অনিষ্ট কৰিবলৈ সেইবোৰক কোৱা হ'ল।

^৫ সেই লোক সকলক বধ কৰিবলৈ তেওঁলোকক অনুমতি দিয়া হোৱা নাই, কিন্তু লোক সকলক পাঁচমাহলৈকে যাতনা দিবৰ বাবে, সেইবোৰক ক্ষমতা দিয়া হ'ল। কেঁকোৰা-বিছাই মানুহক বিদ্ৰাত যেনে যাতনা, সেইবোৰে দিয়া যাতনাও তেনে।

^৬ সেই কালত লোকসমূহে মৃত্যুক বিচাৰিব, কিন্তু কোনো মতে তাক নাপাব; তেওঁলোকে মৰিবলৈ আকাংক্ষা কৰিব, কিন্তু মৃত্যু তেওঁলোকৰ পৰা পলাব।

^৭ সেই ফৰিংবোৰৰ আকৃতি, যুদ্ধৰ অৰ্থে সুসজ্জিত কৰা ঘোঁৰাৰ নিচিনা। তেওঁলোকৰ মূৰত সুবৰ্ণময় কিৰীট থকা যেন দেখা যায় আৰু সিহঁতৰ মুখ মানুহৰ মুখৰ নিচিনা। ^৮ মহিলাৰ চুলিৰ নিচিনা সিহঁতৰ চুলি আছিল; সিহঁতৰ দাঁত সিংহৰ দাঁতৰ নিচিনা। ^৯ লোহাৰ বুকুৰিৰ নিচিনা সিহঁতৰ বুকুৰি আছিল; সিহঁতৰ ডেউকাৰ শূদ, ৰণলৈ ল'ৰি যোৱা ঘোঁৰা লগোৱা ৰথৰ শূদৰ নিচিনা।

^{১০} কেঁকোৰা-বিছাৰ নিচিনা সিহঁতৰ নেজ ছিলেৰে সৈতে আছিল; আৰু পাঁচ মাহলৈকে মানুহক অনিষ্ট কৰিবলৈ সিহঁতৰ ক্ষমতা সিহঁতৰ নেজত আছিল। ^{১১} অগাধ ঠাইৰ দূত সিহঁতৰ ওপৰত ৰজা আছিল। তাৰ নাম ইব্ৰী ভাষাত আবদোদান আৰু গ্ৰীক ভাষাত আপল্লুয়োন।

‡৮:১১ যিৰি ৯:১৩-১৫

ৱা:১ পৰ ২০:১

১২ এই প্ৰথম সন্তাপ গ'ল; চোৱা! ইয়াৰ পাছত এতিয়াও দুটা দুৰ্যোগ আহি আছে

১৩ পাছত ষষ্ঠ দূতে তেওঁৰ তুৰী বজাওঁতে, ঈশ্বৰৰ আগত থকা সোণৰ বেদিৰ শিং কেইটাৰ পৰা এটা মাত শুনিলাঁ।^{১৪} তাৰ পৰা কোনোবাই তুৰী লোৱা সেই ষষ্ঠ দূতক ক'লে, “ফৰাং মহা-নদীৰ ওপৰত যি চাৰি দূত বন্ধ আছে, তেওঁলোকক মেলি দিয়া।^{১৫} তেতিয়া লোক সকলৰ তিনি ভাগৰ এভাগক বধ কৰিবলৈ, যি চাৰি দূতক সেই ষষ্ঠা, দিন, মাহ আৰু বছৰৰ কাৰণে যুগুত কৰা হৈছিল, তেওঁলোকক মেলি দিয়া হ'ল।

১৬ আৰু ষোঁঁৰাত উঠা সৈন্যৰ সংখ্যা দুহাজাৰ লাখ আছিল। তেওঁলোকৰ সংখ্যা মই শুনিলাঁ;^{১৭} আৰু দৰ্শনত মই সেই ষোঁঁৰাবোৰ আৰু তাত উঠি থকা সকল, যি সকলে চলাইছিল, এইৰূপে দৰ্শন পালোঁ: তেওঁলোকৰ বুকুৰি অগ্নিময়, নীলবৰ্ণ আৰু গন্ধকময়। আৰু ষোঁঁৰাবোৰৰ মূৰ, সিংহৰ মূৰৰ নিচিনা; সেইবোৰৰ মুখৰ পৰা জুই, ধূঁৱা আৰু গন্ধক ওলায়।

১৮ সেইবোৰৰ মুখৰ পৰা ওলোৱা জুই, ধূঁৱা আৰু গন্ধক, এই তিনি উৎপাতৰ দ্বাৰাই মানুহৰ তিনি ভাগৰ এভাগ বধ কৰা হ'ল।^{১৯} কিয়নো সেই ষোঁঁৰাবোৰৰ ক্ষমতা, সিহঁতৰ মুখত আৰু নেজত আছে; কাৰণ সিহঁতৰ নেজ সাপৰ নিচিনা আৰু মূৰ থকা; তাৰে সিহঁতে আঘাত কৰি যাতনা দিয়ে।

২০ এই উৎপাতবোৰৰ দ্বাৰাই যি অৱশিষ্ট লোক সকলক বধ কৰা নহ'ল, তেওঁলোকে দেখিব, শুনিব, আৰু ফুৰিব নোৱাৰা এনে সোণ, ৰূপ, পিতল, শিল আৰু কাঠেৰে সজা মূৰ্ত্তি^{২১} আৰু দেৱতাবোৰৰ পূজা নেৰিবৰ অভিপ্ৰায়ে নিজ নিজ হাতে কৰা কৰ্মৰ পৰা মন নাপালটালে।^{২২} তেওঁলোকে নৰ-বধ, মায়াকৰ্ম, ব্যভিচাৰ, চুৰ, সেইবোৰৰ পৰাও মন-পালটন নকৰিলে।

১০ অধ্যায়

এজন বলৱান স্বৰ্গদূত আৰু এটা সৰু পুথিৰ নুৰাৰ দৰ্শন

১০^১ তেতিয়া আন এজন বলৱান দূতক মই স্বৰ্গৰ পৰা নমা দেখিলাঁ। তেওঁ মেঘেৰে আবৃত আৰু তেওঁৰ মূৰত ৰামধনু (মেঘধেনু) আছিল। তেওঁৰ মুখ সূৰ্য্যৰ নিচিনা, তেওঁৰ ভৰি অগ্নিস্তম্ভৰ নিচিনা।^২ তেওঁৰ হাতত এটা সৰু মেলা পুথিৰ নুৰা আছিল আৰু তেওঁ সোঁ ভৰি সমুদ্ৰত, বাওঁ ভৰি স্থলত দিলে।

৩ আৰু সিংহৰ গোৰ্জৰনিৰ দৰে বৰ মাতৰে ৰিঙিয়ালৈ; তেওঁ ৰিঙিয়াওঁতে, মেঘ গৰ্জন সাতোটাই মাত লগালে।^৪ সেই সাতোটা মেঘ-গৰ্জনে ৰিঙিয়াওঁতে, মই লিখিবলৈ উদ্যত হ'লোঁ; এনেতে এই আকাশী বাণী শুনিলাঁ, “মেঘ গৰ্জন সাতোটাই যি যি ক'লে, সেইবোৰ ছাব মাৰি ৰাখিবা। নিলিখিবা।

৫ পাছত সমুদ্ৰ আৰু থলৰ ওপৰত থিয় হৈ তেওঁ আকাশলৈ নিজৰ সোঁ হাত দঙা এজন দূতক দেখিলাঁ,^৬ আকাশ-মণ্ডল আৰু তাত যি যি আছে, পুথিৰী আৰু তাত যি যি আছে, সাগৰ আৰু তাতো যি যি আছে, সেই সকলোৰে সৃষ্টিকৰ্তা সদা-সৰ্ব্বদায় জীয়াই থকা যি জনা, তেওঁৰ নাম লৈ শপত খালে যে, “পলম আৰু নহ'বা^৭ কিন্তু সপ্তম দূতে যিটো সময়ত তুৰী বজাবলৈ উদ্যত হ'ব, সেই ধ্বনিৰ সময়ত, ঈশ্বৰৰ নিগুচ-তৎত্ব, তেওঁৰ দাস যি ভাববাদী সকল, তেওঁলোকক দিয়া সু-সম্বাদ অনুসাৰে সিদ্ধ হ'ব।”

৮ তেতিয়া মই শুনা সেই আকাশ-বাণীয়ে মোৰে সৈতে আকৌ কথা হৈ ক'লে, “সমুদ্ৰ আৰু স্থলৰ ওপৰত থিয় হৈ থকা সেই দূতৰ হাতত যি মেলা পুথিৰ নুৰা আছে, তুমি গৈ তাক লোৱা।”^৯ তাতে মই সেই দূতৰ ওচৰলৈ গৈ সৰু পুথিৰ নুৰাটো মোক দিবলৈ তেওঁক ক'লোঁ। তেতিয়া তেওঁ মোক ক'লে, “পুথিৰ নুৰাটো লোৱা আৰু ইয়াক খাই পেলোৱা; ই তোমাৰ পেট তিতা হবলৈ দিব, কিন্তু তোমাৰ মুখত ই মৌৰ দৰে সোৱাদ লাগিব।”^{**}

১০ তেতিয়া মই দূতৰ হাতৰ পৰা সেই সৰু পুথিৰ নুৰাটো লৈ তাক খালোঁ। সেয়ে মোৰ মুখত মৌৰ নিচিনা সোৱাদ লাগিছিল; কিন্তু তাক খোৱাৰ পাছত, মোৰ পেট তিতা হ'ল।^{১১} পাছত মোক কোৱা হ'ল, “তুমি অনেক লোকৰ, জাতিৰ, ভাষাৰ আৰু অনেক ৰজাৰ বিষয়ে আকৌ ভাবোক্তি প্ৰচাৰ কৰিব লাগিব।”

১১ অধ্যায়

ঈশ্বৰৰ দুজন সাক্ষীৰ দৰ্শন; সপ্তম তুৰীবাদ্য

১১^১ পাছত লাখুটিৰ নিচিনা এডাল নল মোক দিয়া হ'ল; আৰু মোক কোৱা হ'ল, “উঠা, তুমি ঈশ্বৰৰ মন্দিৰ, যজ্ঞবেদি আৰু সেইবোৰক প্ৰতিপাত কৰা সকলক জোখা।^২ কিন্তু মন্দিৰৰ বাহিৰৰ চোতাল বাদ দিবা, তাক নুজুখিবা; কিয়নো তাক অনা-ইহুদী সকলক দিয়া হ'ল। তাতে তেওঁলোকে ঢুকুৰি দুমাহলৈকে পবিত্ৰ নগৰ গচকিব।

§৯:২০ গীত ১১৫:৪-৭

** ১০:৯ যিহি ২:৮-১০; ৩:১-৩

৩ মোৰ দুজন সাক্ষীক মই ক্ষমতা দিম; তাতে তেওঁলোকে মৰাপাতৰ চট পিন্ধি, এহেজাৰ দুশ তিনিকুৰি দিন ভাবোক্তি প্ৰচাৰ কৰিব।” ৪ তেওঁলোকৰ পৃথিৱীৰ প্ৰভুৰ আগত থিয় হৈ থকা দুজোপা জলফাই গছ আৰু দুটা দীপাধাৰ স্বৰূপ। ৫ তেওঁলোকক কোনোৱে যদি অনিষ্ট কৰিব খোজে, তেন্তে তেওঁলোকৰ মুখৰ পৰা জুই ওলায় আৰু তেওঁলোকৰ শত্ৰুবোৰক গ্ৰাস কৰো কোনোৱে যদি তেওঁলোকক অনিষ্ট কৰিব খুজিব, তেন্তে একেদৰে তেওঁ হত হ’ব লাগিব।

৬ তেওঁলোকে ভাববাণী কোৱা দিনত যেন বৰষুণ নবৰ্ষে, আকাশক বন্ধ কৰিবলৈ তেওঁলোকৰ এনে ক্ষমতা আছে; আৰু যিমান বাৰ পানীক তেজ কৰিবলৈ আৰু সকলো উৎপাতোৰে পৃথিৱীক আঘাত কৰিবলৈ তেওঁলোকে ইচ্ছা কৰিব, সিমান বাৰ তেনে কৰিবলৈ তেওঁলোকৰ ক্ষমতা আছে। ††৭ তেওঁলোকে যেতিয়া নিজ সাক্ষ্য সমাপ্ত কৰিব, তেতিয়া সেই অগাধ ঠাইৰ পৰা পশু উঠি আহিব, সি তেওঁলোকৰ সৈতে যুদ্ধ কৰি জয় কৰিব। ††

৭ তাতে চদোম আৰু মিচৰ এই আত্মিক নাম থকা যি নগৰত তেওঁলোকৰ প্ৰভুক ক্ৰুচত দিয়া হ’ল, সেই মহা-নগৰৰ আলিতে তেওঁলোকৰ মৰা শৰ পৰি থাকিব। ৮ নানা লোক, ফৈদ, ভাষা আৰু জাতিৰ লোকে চাৰে তিনি দিনলৈকে তেওঁলোকৰ সেই শৰ চাই থাকিব, তেওঁলোকৰ শৰ মৈদামত থবলৈ অনুমতি নিদিব।

১০ আৰু পৃথিৱী নিবাসী সকলে তেওঁলোকৰ ওপৰত আনন্দিত হৈ ৰং কৰিব আৰু ইজনে সিজনলৈ উপহাৰ পঠাব; কিয়নো সেই দুজনে পৃথিৱী নিবাসী সকলক যাতনা দিছিল। ১১ চাৰে তিনি দিনৰ পাছত, তেওঁলোকত ঈশ্বৰৰ পৰা জীৱাত্মা সোমালত, তেওঁলোক আৰু মোৰ দুজন সাক্ষীক মই ক্ষমতা দিম; তেওঁলোকে নিজ নিজ ভৰিৰে থিয় হ’ল; তাতে যি সকলে তেওঁলোকক চাই আছিল, তেওঁলোকৰ অতিশয় ভয় লাগিল। ১২ পাছত তেওঁলোকে নিজলৈ কোৱা এই মহা-আকাশ বাণী শুনিলে, “ইয়ালৈ তোমালোক উঠি আহা!” তাতে তেওঁলোক মেঘ-ৰখত স্বৰ্গলৈ উঠি গ’ল; আৰু তেওঁলোকৰ শত্ৰু সকলে তেওঁলোকলৈ চাই আছিল।

১৩ সেই ক্ষণতে বৰ ভূমিকম্প হ’ল; তাতে নগৰৰ দহ ভাগৰ এভাগ পৰিলা সেই ভূমিকম্পৰ দ্বাৰাই সাত হাজাৰ মান মানুহ হত হ’ল; আৰু অৱশিষ্ট সকলে ভয়ত স্বৰ্গৰ ঈশ্বৰৰ সৌৰ সৰ্বীকাৰ কৰিলে।

১৪ এই দিবতীয় সন্তাপ হৈ গ’ল, চোৱা! তৃতীয় সন্তাপ বেগাই আহিছে।

১৫ পাছত সপ্তম দূতে তুৰী বজাওঁতে, স্বৰ্গত এইবোৰ মহা-বাণী হ’ল, বোলে,
“এই জগতৰ ৰাজ্য, আমাৰ প্ৰভুৰ আৰু তেওঁৰ খৰীষ্টৰ হ’ল
আৰু তেওঁ সদা-স্বৰ্বদায় ৰাজশাসন কৰিব।”

১৬ আৰু ঈশ্বৰৰ আগত নিজ নিজ সিংহাসনত বহি থকা সেই চৌবিশ জন পৰিচাৰকে উবুৰি হৈ পৰি, ঈশ্বৰক প্ৰণিপাত কৰি, ১৭ তেওঁলোকে ক’লে,

হে বৰ্তমান, ভূত আৰু সৰ্বশক্তিমান প্ৰভু পৰমেশ্বৰ, আমি তোমাৰ ধন্যবাদ কৰোঁ;

কিয়নো তুমি নিজ মহা-পৰাক্ৰম লৈ, ৰাজত্ব গ্ৰহণ কৰিলা।

১৮ আৰু অনা-ইহুদী সকলৰ খং উঠিছিল,

কিন্তু তোমাৰ ক্ৰোধ উপস্থিত হ’ল

আৰু মৃত সকলৰ সোধ-বিচাৰ

আৰু তোমাৰ দাস ভাববাদী সকলক,

পৰিত্ৰ লোক সকলক আৰু তোমাৰ নামত ভয় কৰা

সৰু বৰ সকলোকে পুৰস্কাৰ দিয়াৰ আৰু পৃথিৱী নাশকবোৰক নাশ কৰিবৰ সময় উপস্থিত হ’ল।”

১৯ পাছত স্বৰ্গত থকা ঈশ্বৰৰ মন্দিৰৰ দুৱাৰ মুকলি কৰা হ’ল; তাতে তেওঁৰ মন্দিৰত তেওঁৰ নিয়ম-চন্দুক দেখা গ’ল; আৰু বিজুলী, গাজনি, মেঘ-গৰ্জন, ভূমিকম্প আৰু মহা-শিলাবৃষ্টি হ’ল।

১২ অধ্যায়

সূৰ্য্যক পিন্ধা এজনী তিৰোতা আৰু তেওঁৰ শত্ৰু নাগ

১২ ১ পাছত স্বৰ্গত এটা মহৎ চিন দেখা গ’ল: এজনী তিৰোতা দেখা গ’ল; তেওঁ কাপোৰৰ সৈতে সূৰ্য্যক পিন্ধিছিল আৰু তেওঁৰ ভৰিৰ তলত চন্দৰ আছিল আৰু তেওঁ মূৰত বাৰটা তৰাৰ কিৰীটি পিন্ধিছিল। ২ তেওঁ গৰ্ভৱতী আছিল আৰু প্ৰসৱ কৰিবৰ কাৰণে প্ৰসৱ-বেদনাৰে পীড়িত হৈ আটাই পাৰি আছিল।

††১১:৬ ১ৰা ১৭:১

‡‡১১:৭ দা ৭:২১

৩ আৰু স্বৰ্গত আন এটা চিন দেখা গ'ল: চোৱা! তাত এটা বজ্জা বৃহৎ আকাৰৰ ডেৰগন ৷৷আছিল; তাৰ সাতটা মুৰ, দহটা শিং আৰু মুৰত সাতটা কিৰীটি আছিল। ৪ তাৰ নেজে আকাশৰ তৰাবোৰৰ তিনি ভাগৰ এভাগ টানি আনিলে আৰু পৃথিবীত পেলাই দিলে। প্ৰসৱ কৰিবলৈ উদ্যত হোৱা সেই তিবোতাই প্ৰসৱ কৰাৰ লগে লগে, সেই ডেৰগনে তেওঁৰ সন্তানক গ্ৰাস কৰিবলৈ তেওঁৰ আগত থিয় হৈ আছিল।

৫ পাছত সেই তিবোতাই এটি পুত্ৰ সন্তান প্ৰসৱ কৰিলে, তেওঁ লোহাৰ দণ্ডেৰে সকলো জাতিক শাসন কৰিবা ৷৷সেই পুত্ৰক ঈশ্বৰৰ আৰু তেওঁৰ সিংহাসনৰ ওচৰলৈ তুলি নিয়া হ'ল; ৬ আৰু সেই তিবোতা এক হাজাৰ দুশ যাঠি দিনলৈকে প্ৰতিপালিত হ'বলৈ তেওঁৰ বাবে মৰুপ্ৰান্তত ঈশ্বৰৰ দ্বাৰাই যুগুত কৰি থোৱা যি ঠাই আছিল, সেই ঠাইলৈ পলাই গ'ল।

৭ এতিয়া স্বৰ্গত যুদ্ধ হ'ল মিখায়েল আৰু তেওঁৰ দূত সকলে সেই ডেৰগনৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিলে; সেই ডেৰগন আৰু তাৰ দূত সকলেও যুদ্ধ কৰিলে ৷ কিন্তু সেই ডেৰগন যথেষ্ট শক্তিশালী নোহোৱাত বলে নোৱাৰিলে; সেয়েহে স্বৰ্গত সি আৰু তাৰ দূত সকলে অধিক সময় থাকিবৰ বাবে ঠাই নাপালে। ৮ সেই মহা-ডেৰগন, যি দিয়াবল আৰু চয়তান নামেৰে বিখ্যাত; সেই পুৰণি সাপে *গোটেই জগতৰ ভ্ৰান্তি জন্মায়, তাক পৃথিবীলৈ পেলোৱা হ'ল; †আৰু তাৰ দূত সকলকো তাৰ লগতে পেলোৱা হ'ল।

১০ তেতিয়া মই স্বৰ্গত বৰ মাতেৰে কোৱা এই বাণী শুনিমোঁ:

“এতিয়া পৰিত্ৰাণ, শক্তি -

আৰু ৰাজ্য, আমাৰ ঈশ্বৰৰ

আৰু ক্ষমতা তেওঁৰ অভিযুক্ত জনৰ হ'ল।

কিয়নো আমাৰ ভাই সকলৰ যি অপবাদকে

দিনে ৰাতিয়ে আমাৰ ঈশ্বৰৰ আগত তেওঁলোকৰ অপবাদ দিয়ে, ‡তাক পেলোৱা হ'ল।

১১ তেওঁলোকে মেৰ পোৱালিৰ তেজ আৰু নিজ নিজ সাক্ষ্যৰূপ বাক্যৰ দ্বাৰাই তাক জয় কৰিলে,

তেওঁলোকে মৃত্যু পৰ্য্যন্ত নিজ নিজ প্ৰাণক কৰি ভালপাই নাখাকিল। ৷

১২ এই কাৰণে, হে স্বৰ্গ আৰু তাত নিবাস কৰা সকল, তোমালোকে আনন্দ কৰা!

কিন্তু হে পৃথিবী আৰু সমুদ্ৰ, তোমালোকৰ সন্তাপ হ'ব;

কিয়নো চয়তান তোমালোকৰ তালৈ নামি গ'ল;

আৰু তাৰ কাল অলপ হোৱা দেখি সি অতি কৰুদ্ধ হৈছে।”

১৩ পাছত সেই ডেৰগনে দেখিলে যে তাক পৃথিবীত পেলোৱা হ'ল, ইয়াকে দেখি পুত্ৰ প্ৰসৱ কৰা সেই তিবোতাক সি তাড়না কৰিলে। ১৪ কিন্তু সেই তিবোতাক মৰুপ্ৰান্তলৈ উৰি যাবৰ কাৰণে ডাঙৰ ঈগল ১৫পক্ষীৰ নিচিনা দুখন ডেউকা দিয়া হ'ল; সেই ঠাইত, সেই সাপৰ সনুখৰ পৰা দুৰৈত এক কাল, দুই কাল আৰু আধা কাললৈকে তেওঁ প্ৰতিপালিত হয়।

১৬ পাছত সেই ডেৰগনে সেই তিবোতাক লক্ষ্য কৰি তাৰ মুখৰ পৰা নদীৰ পানীৰ নিচিনা জলপ্ৰবাহ বোবাই দিলে; সেই পানীৰ সোঁত এনেদৰে বৈ আহিল যাতে তাইক উটুৱাই নিব পাৰে। ১৭ কিন্তু পৃথিবীয়ে সেই তিবোতাক উপকাৰ কৰিলে নিজৰ মুখ মেলিলে, আৰু ডেৰগনে মুখৰ পৰা উলিয়াই পঠোৱা সেই নদী গ্ৰাস কৰিলে। ১৮ তাতে সেই তিবোতালৈ সেই ডেৰগনৰ খং উঠিল, আৰু তেওঁৰ বংশৰ অৱশিষ্ট লোক, যি সকলে ঈশ্বৰৰ আজ্ঞা পালন কৰে আৰু যীচুৰ সাক্ষ্য ধাৰণ কৰে; সেই লোক সকলৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিবলৈ গ'ল। ১৯ তেতিয়া সেই ডেৰগন গৈ সমুদ্ৰৰ তীৰত থিয় হ'ল।

৷৷১২:৩ কিছূমান বাইবেলত নাগ বুলি অনুবাদ কৰা আছে; কিন্তু গ্ৰীক বাইবেলত ডেৰগন বুলি আছে ডেৰগন এক শ্ৰেণীৰ নেজ থকা দৈত্য, ইয়াৰ মুখেৰে জুই ওলাই।

৷৷১২:৫ গীত ২:৯; প্ৰ ২:২৬, ১৯:১৫

*১২:৯ আ ৩:১-১৪; ২ কৰি ১১:৩; প্ৰ ২০:২

†১২:৯ লুক ১০:১৮; যো ১২:৩১

‡১২:১০ ইয়ো ১:৯; ২:৫; জখ ৩:১

৷৷১২:১১ লুক ১৪:২৬; পাঁ ২০:২৪

৷৷১২:১৪ কিছূমান অনুবাদত কুৰৰ পক্ষী বুলি উল্লেখ কৰা আছে, কিন্তু মূল গ্ৰীক বাইবেল চালে ঈগল পক্ষী বুলি পোৱা যায়।

১৩ অধ্যায়

দুটা অদ্ভুত পশুৰ দৰ্শন

১৩^১ তেতিয়া **মই সাগৰৰ পৰা এটা পশুক উঠা দেখিলোঁ তাৰ দহোটা শিং, সাতেটা মূৰ আছিল। তাৰ শিঙত দহোটা কিৰীটি আৰু মূৰত ঈশ্বৰৰ নিন্দাসূচক নাম কিছুমান আছিল।^২ সেই যি পশু মই দেখিলোঁ, সি নাহৰফটুকী বাঘৰ নিচিনা আছিল। তাৰ ভৰি ভালুকৰ নিচিনা আৰু সিংহৰ মুখৰ নিচিনা তাৰ মুখ। সেই ডেৰগনে নিজৰ শক্তি সেই পশুক দিলে, আৰু তাৰ নিজৰ সিংহাসন আৰু ক্ষমতা চলাবলৈ অধিকাৰো তাক দিলে।

৩ পাছত পশুৰ মূৰবোৰৰ মাজৰ এটা মূৰত মৰাকৈ কটা এটা ঘা যেন দেখিলোঁ; কিন্তু সেই মৃত্যুজনক ঘা সুস্থ কৰা হ'ল, ইয়াকে দেখি গোটেই জগত খনে সেই পশুৰ কথাত আচৰিত মানিলে আৰু তাক অনুসৰণ কৰিলে।^৪ তাতে সকলোৱে সেই ডেৰগনকো প্ৰণিপাত কৰিলে, কিয়নো সি পশুক নিজৰ ক্ষমতা দিলে, আৰু তেওঁলোকে পশুকো প্ৰণিপাত কৰি ক'লে, “এই পশুৰ তুল্য কোন আছে, আৰু ইয়াৰে সৈতে কোনে যুদ্ধ কৰিব পাৰে?”

৫ তাক বৰ বৰ কথা আৰু ঈশ্বৰৰ নিন্দাসূচক বাক্য কোৱা মুখ দিয়া হ'ল। বিয়াল্লিশ মাহলৈকে কাৰ্য কৰিবলৈ তাক ক্ষমতা দিয়া হ'ল।^৬ তাতে সি নিজ মুখ মেলি ঈশ্বৰৰ বিৰুদ্ধে নিন্দা কৰিব ধৰিলে, তেওঁৰ নাম, তেওঁৰ বাসস্থান আৰু তেওঁৰ সৈতে নিবাস কৰা স্বৰ্গনিবাসী সকলোকে নিন্দা কৰিবলৈ ধৰিলে।

৭ সেই পশুক পবিত্ৰ লোকৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিবলৈ আৰু তেওঁলোকক জয় কৰিবলৈ তাক শক্তি দিয়া হ'ল। ইয়াৰ উপৰিও সকলো ফৈদ, লোক, ভাষা আৰু জাতি সমূহৰ ওপৰতো তাক ক্ষমতা দিয়া হ'ল।^৮ তাতে জগত স্থাপনৰ পূৰ্বৰে পৰা ††হত হোৱা সেই মেৰ পোৱালিৰ জীৱন পুস্তকত যি সকলৰ নাম লিখা নাই, পৃথিৱী নিবাসী সেই সকলো লোকে তাক প্ৰণিপাত কৰিব।

৯ কাৰোবাৰ যদি কাণ আছে, তেওঁ শুনক।

১০ কোনোৱে যদি বন্দী অৱস্থাৰ কাৰণে হয়,

তেওঁ বন্দী অৱস্থালৈ যাব।

কোনোৱে যদি তৰোৱালেৰে বধ কৰে,

তেৱোঁ তৰোৱালেৰে হত হ'ব লাগিব।

ইয়াত পবিত্ৰ লোক সকলৰ ধৈৰ্য আৰু বিশ্বাস আছে।

১১ তাৰ পাছত মই আন এটা ডেৰগনক পৃথিৱীৰ পৰা উঠা দেখিলোঁ। তাৰ মেৰ পোৱালিৰ নিচিনা দুটা শিং আছে আৰু সি ডেৰগনৰ দৰে কথা কয়।^{১২} সি এই প্ৰথম পশুটোৰ সকলো ক্ষমতা, প্ৰথম পশুটোৰ উপস্থিতিত পালন কৰে আৰু যি প্ৰথম পশুৰ মৃত্যুজনক ঘা সুস্থ কৰা হ'ল, সেই পশুক পৃথিৱী আৰু তাত নিবাস কৰা সকলোকে প্ৰণিপাত কৰিবলৈ বাধ্য কৰালে।

১৩ সি নানা আদৌকিক চিন দেখুৱায়; এনে কি, লোক সকলৰ সাক্ষাতে স্বৰ্গৰ পৰা পৃথিৱীলৈ অগ্নি নমায়।^{১৪} এইদৰে সেই পশুৰ সাক্ষাতে যি যি চিন দেখুৱাবলৈ তাক ক্ষমতা দিয়া হ'ল, তাৰ দ্বাৰাই সি পৃথিৱী-নিবাসী সকলৰ ভ্ৰান্তি জন্মায়; বিশেষকৈ, যি পশু তৰোৱালৰ আঘাতৰ ঘা পায়ো জীলে, তাৰ এটা প্ৰতিমূৰ্তি নিৰ্মাণ কৰিবলৈ, পৃথিৱী-নিবাসী সকলক ক'লে।

১৫ তাক সেই পশুৰ প্ৰতিমূৰ্তিত প্ৰাণ-বায়ু দিবলৈ ক্ষমতা দিয়া হ'ল, যাতে সেই প্ৰতিমূৰ্তিয়ে কথা ক'ব পাৰে আৰু সেই পশুৰ প্ৰতিমূৰ্তিক প্ৰণিপাত নকৰা সকলক যেন বধ কৰাৰ আদেশ দিব পাৰে।^{১৬} তাতে সি গুৰুত্বহীন আৰু ক্ষমতাশালী, ধনী আৰু দৰিদৰ, স্বাধীন আৰু দাস, প্ৰত্যেকৰে সোঁ হাতত বা কপালত এটা বিশেষ চিহ্নৰ ছাব লবলৈ বাধ্য কৰালে;^{১৭} যি সকলৰ সেই পশুৰ ছাব, অৰ্থাৎ সেই পশুৰ নাম, বা তাৰ নামৰ সংখ্যা নাই, তাক এনে কৰিলে যে, তেওঁ কিনা-বেচা কৰাতো অসম্ভৱ হ'ল।

১৮ ইয়াত জ্ঞানৰ কথা আছে; যদি কাৰোবাৰ বুদ্ধি আছে, তেওঁ সেই পশুৰ সংখ্যা গণনা কৰক; কিয়নো এইটো এজন মানুহৰ সংখ্যা। তেওঁৰ সংখ্যা হ'ল ছয় শ ছয়ষষ্ঠি।

১৪ অধ্যায়

স্বৰ্গীয় মেৰ পোৱালি আৰু তেওঁৰ সঙ্গী সকল; পৃথিৱীৰ শস্য দোৱা আৰু দ্ৰাক্ষাফলটো কটা

১৪^১ তাৰ পাছত মই চাই দেখিলোঁ, সেই মেৰ পোৱালি চিয়োন পৰ্বতৰ ওপৰত থিয় হৈ আছিল। তেওঁৰ সৈতে এক লাখ চৌৱাল্লিশ হাজাৰ লোক আছিল; তেওঁলোকৰ কপালত তেওঁৰ নাম আৰু তেওঁৰ পিতৃৰো নাম লিখা আছিল।^২ মই স্বৰ্গৰ

**১৩:১ দা ৭ আধ্যা তুলনা কৰা

††১৩:৮ ১ পি ১:২০

পৰা এটা মাত শুনিলা, সেই মাত অগাধ জলৰ দৰে আৰু প্ৰবল মেঘ-গৰ্জনৰ শব্দৰ নিচিনা আছিল। মই শুনা সেই মাত, বীণা বজাওঁতা সকলে নিজ নিজ বীণাত বজোৱা মাতৰ নিচিনাও আছিল।

৩ তেওঁলোকে সেই সিংহাসনৰ সন্মুখত থকা সেই চাৰি প্ৰাণী আৰু পৰিচাৰক সকলৰ আগত এটা নতুন গীত গালে; পৃথিৱীৰ পৰা কিনি লোৱা এই এক লাখ চৌৱাৰ্দ্ধিশ হাজাৰ লোকৰ বাহিৰে আন কোনোৱে সেই গীত শিকিব নোৱাৰিলে।^৪ তেওঁলোক তিব্বোতা সকলৰ সঙ্গত কলুষিত হোৱা নাই; কাৰণ তেওঁলোক অমৈথুন। সেই মেৰ পোৱালি য'লৈকে যায়, তেওঁলোকো তেওঁৰ পাছে পাছে তালৈ যায়। ঈশ্বৰৰ সেই মেৰ পোৱালিৰ উদ্দেশ্যে প্ৰথম ফল^৫ হিচাবে তেওঁলোকক মনুষ্য সকলৰ মাজৰপৰা কিনি লোৱা হ'ল।^৬ তেওঁলোকৰ মুখত কোনো মিছা কথা পোৱা নগ'ল; তেওঁলোক নিৰুপলক্ষ।^৭।

৮ পাছত আকাশৰ মাজত আন এজন স্বৰ্গদূতক উড়ি ফুৰা দেখিলোঁ; তেওঁ পৃথিৱীত বসতি কৰা লোক সকলৰ ওচৰত, পৃথিৱীৰ সকলো জাতি, ফৈদ, ভাষা আৰু সাধাৰণ লোক সকলৰ আগত প্ৰচাৰ কৰিবলৈ তেওঁৰ লগত অনন্তকালীয়া শুভবাৰ্তা আছিল।^৯ তেওঁ বৰ মাতেৰে ক'লে, “ঈশ্বৰক ভয় কৰা আৰু তেওঁৰ গৌৰৱ সৰ্বীকাৰ কৰা; কিয়নো তেওঁৰ সোধ-বিচাৰৰ সময় আহিলা যি জনে স্বৰ্গ, পৃথিৱী, সাগৰ, জলৰ ভুমুকবোৰ, এই সকলোৰে সৃষ্টি কৰিলে, সেই জন সৃষ্টিকৰ্ত্তাক আৰাধনা কৰা।

১০ তাৰ পাছত প্ৰথম স্বৰ্গদূত জনক অনুসৰণ কৰি দিবতীয় দূত এজনে ক'লে, “যি বাবিলে নিজ ব্যভিচাৰৰ কেৰাধৰূপ দৰাষ্কাৰস সকলো জাতিক পান কৰাইছিল, সেই মহা-বাবিল পৰিল, পৰিল।”^{১১} ১১

১২ পাছত আন এজন তৃতীয় স্বৰ্গদূতে, তেওঁলোকৰ পাছে পাছে আহি বৰ মাতেৰে ক'লে, “কোনোৱে যদি সেই পশু আৰু তাৰ প্ৰতিমূৰ্ত্তিক প্ৰণিপাত কৰে আৰু নিজৰ কপালত বা হাতত ছাব লয়, ১৩ তেন্তে ঈশ্বৰৰ কোপৰ পান-পাত্ৰত যি কেৰাধৰূপ দৰাষ্কাৰস মিহলি নোহোৱাকৈ যুগুতাই ৰখা হৈছে, তাক তেওঁ পান কৰিব লাগিবা যি ব্যক্তিয়ে সেই পান কৰিব, তেওঁ পবিত্ৰ স্বৰ্গদূত সকলৰ সাক্ষাতে আৰু সেই মেৰ পোৱালিৰ সাক্ষাতে জুই আৰু গন্ধকত যাতনা পাব।

১৪ তেওঁলোকৰ যাতনাৰ ধোৱা সদা-স্বৰ্গদায় উঠি থাকিবা সেই পশু আৰু তাৰ প্ৰতিমূৰ্ত্তিক আৰাধনা কৰা সকলৰ আৰু যি কোনোৱে তাৰ নামৰ ছাব লয়, সেই সকলৰ দিনে-ৰাতিয়ে একো জিৰণী নাই।^{১৫} ইয়াকে পবিত্ৰৰ সকলৰ দীৰ্ঘ সঁহিষ্ণু ধৈৰ্য কোৱা হয়, যি সকলে ঈশ্বৰৰ আজ্ঞা আৰু যীচুত থকা বিশ্বাস পালন কৰে।

১৬ পাছত এই আকাশ বাণী শুনিলা, “লিখা: এতিয়াৰ পৰা যি সকলে প্ৰভুত মৰে, *সেই মৃতসকল ধন্য।” “হয়”, আত্মাই কৈছে, “তেওঁলোকে নিজ নিজ পৰিশ্ৰমৰ পৰা জিৰণী পাব; কিয়নো তেওঁলোকৰ কৰ্ম তেওঁলোকৰ অনুগামী।”

১৭ পাছত মই চাই বগা মেঘ আৰু তাৰ ওপৰত মানুহৰ পুত্ৰৰ নিচিনা^{১৮} এজনক বহি থকা দেখিলোঁ। তেওঁৰ মূৰত সোণৰ কিৰীটি আৰু হাতত চোকা কাচি আছিল।^{১৯} পাছত মন্দিৰৰ পৰা আন এজন স্বৰ্গদূত ওলাই, মেঘত বহি থকা জনক বৰকৈ বিড়িয়াই ক'লে, “তোমাৰ কাচি লগাই শস্য দোৱা। কিয়নো দাবৰ সময় হ'ল; কাৰণ পৃথিৱীত শস্য পকি খৰখৰীয়া হ'ল।”^{২০} তেতিয়া মেঘত বহি থকা জনে পৃথিৱীত কাচি লগালে; তাতে পৃথিৱীৰ শস্য দোৱা হ'ল।

২১ পাছত স্বৰ্গত থকা মন্দিৰৰ পৰা আন এজন স্বৰ্গদূত ওলাল; তেওঁৰ হাততো এখন চোকা কাচি আছিল।^{২২} পাছত আন এজন স্বৰ্গদূত যজ্ঞবেদিৰ পৰা ওলাল, জুইৰ ওপৰত তেওঁক ক্ষমতা হৈছিল। তেওঁ সেই চোকা কাচি লোৱা জনক বৰ মাতেৰে বিড়িয়াই ক'লে, “তোমাৰ চোকা কাচি লগাই পৃথিৱীৰ দৰাষ্কাৰতাৰ খোপাবোৰ কাটি গোটোৱা; কিয়নো তাৰ গুটি ভাগলৈ পকিল।”

২৩ তাতে সেই স্বৰ্গদূতে পৃথিৱীত নিজৰ কাচি লগাই, পৃথিৱীৰ দৰাষ্কাৰতাৰ খোপাবোৰ কাটি গোটাই, ঈশ্বৰৰ কেৰাধৰূপ মহা পেৰা-শালত পেলাই দিলে।^{২৪} নগৰৰ বাহিৰত সেই পেৰা-শাল গচকাত, শালৰ পৰা তেজ ওলাই, ঘোঁৰাৰ লাগামৰ সমান ওখ হৈ, দুশ মাইলতকে বিয়পি গ'ল।

১৫ অধ্যায়

সাতোটা শেষ উৎপাতকাৰী নতুন দৰ্শন

১ তেতিয়া মই স্বৰ্গত আন এটা মহা-আচৰিত চিন অৰ্থাৎ সাতোটা উৎপাতৰ ওপৰত ক্ষমতা পোৱা সাত জন দূত দেখিলোঁ;^২ সেইবোৰেই শেষ উৎপাত; কিয়নো সেইবোৰত ঈশ্বৰৰ কেৰাধ সমাপ্ত হয়।

৩ পাছত জুইৰে মিহলি হোৱা এখন দৰ্পণ যেন সমুদ্ৰ দেখিলোঁ; আৰু যি সকল সেই পশু আৰু তাৰ প্ৰতিমূৰ্ত্তি আৰু তাৰ নামৰ নম্বৰৰ ওপৰত জয়যুক্ত হ'ল, তেওঁলোকক ঈশ্বৰৰ বীণা লৈ সেই দৰ্পণৰ নিচিনা সমুদ্ৰৰ পাৰত থিয় হৈ থকা দেখিলোঁ;

##১৪:৪ দিব বি ৬:১-৪; যিৰি ২:৩; যাকো ১:১৮

###১৪:৫ গীত ৩২:২; ইফি ৫:২৬

\$\$\$১৪:৮ যিচ ২১:৯; যিৰি ৫১:৭,৮; প্ৰ ১৮:২

*১৪:১৩ ১ থি ৪:১৩-১৮

†১৪:১৪ দা ৭:১৩; মথি ২৪:৩০

৩ তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ দাস, মোচিৰ গীত †আৰু সেই মোৰ পোৱালীৰ গীত গান কৰি ক'লে,

“আপোনাৰ কৰ্ম মহৎ আৰু আচৰিত,
সকলোৰে ওপৰত শাসন কৰা, হে প্ৰভু পৰমেশ্বৰ
হে চিৰস্থায়ী ৰজা, আপোনাৰ পথ ন্যায় আৰু সত্য।

৪ আপোনাক কোনে ভয় নকৰিব, হে প্ৰভু
আৰু কোনে আপোনাৰ নাম প্ৰশংসা নকৰিব?

কিয়নো কেৱল আপুনি পবিত্ৰ;
সকলো জাতিয়ে আপোনাৰ আগত আহি
আপোনাক আৰাধনা কৰিবা

কিয়নো আপোনাৰ ন্যায় কৰ্ম প্ৰকাশিত কৰা হ'ল।”

৫ তাৰ পাছত মই দেখিলোঁ, সেই অতি পবিত্ৰ ঠাইত থকা সাক্ষ্য-তমবুৰ মন্দিৰ স্বৰ্গত মেলা হ'ল; ৬ সেই অতি পবিত্ৰ ঠাইৰ পৰা সেই সাতোটা উৎপাতৰ ওপৰত ক্ষমতা পোৱা সাত জন দূত ওলাল; তেওঁলোক শুদ্ধ আৰু উজ্জল মনিৰে বিভূষিত আৰু সোণৰ টঙালিৰে তেওঁলোকৰ বুকু বন্ধা আছিল।

৭ পাছত সেই চাৰি জীৱিত প্ৰাণীৰ এটাই সেই সাতজন দূতক সদা-সৰ্বদায় জীয়াই থকা ঈশ্বৰৰ কেৰাধেৰে পূৰ হোৱা সাতোটা সোণৰ বাটি দিলে। ৮ ঈশ্বৰৰ প্ৰভাৱ আৰু পৰাক্ৰমৰ পৰা উৎপন্ন হোৱা ধোৱাৰে মন্দিৰ পৰিপূৰ্ণ হ'ল; †আৰু সেই সাত জন দূতৰ সাতোটা উৎপাত সমাগু নোহোৱালৈকে কোনেও সেই মন্দিৰত সোমাব নোৱাৰিলে।

১ পাছত পবিত্ৰ মন্দিৰৰ পৰা এটা মহা বাণী কোৱা শুনিলা আৰু সেই সাত জন দূতলৈ এইদৰে কলে, “তোমালোকে ১৬ যোৱা আৰু ঈশ্বৰৰ কেৰাধৰ সেই সাতোটা বাটি পৃথিবীত বাকি দিয়া।”

২ তেতিয়া প্ৰথম জন দূতে গৈ পৃথিবীত নিজৰ বাটি বাকি দিলে; তাতে সেই পশুৰ ছাব থকা আৰু তাৰ প্ৰতিমূৰ্ত্তিক প্ৰণিপাত কৰা লোক সকলৰ গাত জঘন্য আৰু ক্লেশ-দায়ক বিষম ঘা হ'ল। §

৩ দ্বিতীয় জন দূতে সাগৰত নিজৰ বাটি বাকি দিলে; তাতে সেয়ে মৃত লোকৰ তেজৰ নিচিনা হ'ল; আৰু সাগৰত থকা আটা ই জীৱিত প্ৰাণী মৰিল।

৪ তৃতীয় জন দূতে নদী আৰু জলৰ ভুমুকবোৰত নিজৰ বাটি বাকি দিলে; তাতে সেয়ে তেজ হৈ বৈ গ'ল। ৫ তেতিয়া জলৰ দূত জনক এই কথা কোৱা শুনিলাঁ,

“তুমি ন্যায়বান, যি জন আছে আৰু যি জন আছিল, সেই জন পবিত্ৰ,
কিয়নো তুমি এনে সোধ-বিচাৰ উপনিত কৰিলা।

৬ যিহেতু তেওঁলোকে তোমাৰ পবিত্ৰ লোক আৰু ভাববাদী সকলৰ ৰক্তপাত কৰিলে,
সেয়েহে তুমিও তেওঁলোকক পান কৰিবলৈ তেজ দিলা;
তেওঁলোক ইয়াৰ যোগা।”

৭ পাছত মই বেদিয়ে এই কথা কোৱা শুনিলাঁ,

“হয়, হে সকলোৰে ওপৰত শাসন কৰা প্ৰভু পৰমেশ্বৰ,
তোমাৰ বিচাৰ-আজ্ঞাবোৰ সত্য আৰু ন্যায়।”

৮ চতুৰ্থ দূত জনে সূৰ্য্যৰ ওপৰত নিজৰ বাটি বাকি দিলে; আৰু মানুহক জুইৰে তাপিত কৰিবলৈ তেওঁক ক্ষমতা দিয়া হ'ল।

৯ তেতিয়া মানুহবোৰে বৰ তাপেৰে তাপিত হৈ, এইবোৰ উৎপাতৰ ওপৰত ক্ষমতা থকা ঈশ্বৰৰ নামক নিন্দা কৰিলো সিহঁতে তেওঁৰ গোঁৱৰ স্বীকাৰ নকৰিলে আৰু মন পালটন নকৰিলে।

১০ পঞ্চম দূত জনে পশুৰ সিংহাসনৰ ওপৰত নিজৰ বাটি বাকি দিলে; তাতে তাৰ ৰাজ্য অন্ধকাৰময় হ'ল; আৰু তেওঁলোকে মনোকষ্টত নিজ নিজ জিভা কামুৰিলে; ১১ আৰু নিজ নিজ বেদনা আৰু ঘা বোৰৰ কাৰণে স্বৰ্গৰ ঈশ্বৰক নিন্দা কৰি নিজ নিজ কৰ্মৰ পৰা মন পালটন নকৰিলে।

১২ ষষ্ঠ দূত জনে ফৰাৎ মহা-নদীত নিজৰ বাটি বাকি দিলে; তাতে পূব দিশৰ পৰা অহা ৰজা সকলৰ পথ প্ৰস্তত কৰিবলৈ, সেই নদীৰ পানী শুকাই গ'ল। ১৩ পাছত সেই নাগৰ **মুখৰ পৰা, পশুৰ ††মুখৰ পৰা আৰু ভাঁৰি-কোৱা ভাববাদীৰ মুখৰ পৰা,

†১৫:৩ যা ১৫ আখ্যা

††১৫:৮ যা ৪০:৩৪

§১৬:২ যা ৯:৮-১১

**১৬:১৩ প্ৰ ১২:৩

††১৬:১৩ প্ৰ ১৩:১-৮

বেঙৰ সদৃশ তিনটা অশুচি আত্মা ওলোৱা দেখিলোঁ। ১৪ কিয়নো সিহঁত ভুতবোৰৰ আত্মা, আচৰিত চিন দেখুৱাওঁতা; সিহঁতে সৰ্ব্ব-শক্তিমান ঈশ্বৰৰ সেই মহা-দিনৰ যুদ্ধলৈ গোটেই জগতৰ বজা সকলক গোট খুৱাবৰ কাৰণে তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ ওলাই গ'ল।

১৫ (মন কৰিবা! মই চোৰৰ ##নিচিনাকৈ আহিম। ধন্য এনে লোক যি জনে নিজ গাত বস্ত্ৰৰ বাখি ॥জাগি থাকে, যাতে তেওঁ উলঙ্গ হৈ বাহিৰলৈ ওলাব নালাগে আৰু তেওঁৰ লাজ আন লোকে দেখা নাপায়।) ১৬ পাছত সিহঁতে ইব্ৰী ভাষাত হৰমাগিদোন বোলা এখন ঠাইত বজা সকলক গোট খোৱালে।

১৭ সপ্তম দূত জনে আকাশত নিজৰ বাটি বাকি দিলে; তাতে সেই মন্দিৰ আৰু সিংহাসনৰ পৰা এই মহা-বাণী ওলাল, ‘এইটো কৰা হ’ল’। ১৮ তেতিয়া বিজুলী, গুমগুমনি, মেঘ-গৰ্জনা আৰু মহা ভূমিকম্প হ’ল, তেনে ভূমিকম্প পৃথিৱীত মনুষ্য সৃষ্টি হোৱা দিনৰে পৰা কেতিয়াও হোৱা নাছিল; এই ভূমিকম্প অতি ভয়ানক আছিল। ১৯ তাতে মহা-নগৰ খন তিনি ভাগত বিভক্ত হ’ল আৰু অনা-ইহুদী সকলৰ নগৰবোৰ পৰিল; আৰু ঈশ্বৰৰ প্ৰচণ্ড কেৰাধৰুপ দ্ৰাক্ষাৰসেৰে পৰিপূৰ্ণ পান-পাত্ৰৰ সেই মহা-বাবিলক দিবলৈ, ঈশ্বৰৰ সাক্ষাতে তাক সোঁৱৰণ কৰা গ’ল।

২০ আৰু আটাই দৰীপ নোহোৱা হ’ল, পৰ্ব্বতবোৰো পুনৰ পোৱা নগ’ল। ২১ আৰু মানুহৰ ওপৰত, আকাশৰ পৰা এমোন এমোন গধুৰৰ মহা শিলাবৃষ্টি হ’ল; এই শিলা-বৃষ্টিৰূপ উৎপাতৰ কাৰণে মানুহে ঈশ্বৰক নিন্দা কৰিলে; কিয়নো সেই উৎপাত অতি ভয়ানক।

১৭ অধ্যায়

মহা-বেশ্যা বাবিল মহা-নগৰীৰ বৰ্ণনা

১ পাছত সেই সাতোটা বাটি লোৱা সাত জন দূতৰ এজন আহিল আৰু মোক ক’লে, “আহা, মই তোমাক অনেক পানীৰ ওপৰত বহি থকা সেই মহা-বেশ্যাৰ দণ্ড দেখুৱাওঁ, ২ তাইৰ সৈতে পৃথিৱীৰ বজা সকলে ব্যভিচাৰ কৰিলে আৰু তাইৰ ব্যভিচাৰৰূপ দ্ৰাক্ষাৰসৰ দ্ৰাবাই পৃথিৱী নিবাসী সকলক মতলীয়া কৰা হ’ল।”

৩ তেতিয়া দূত জনে মোক আত্মত মৰুভূমিলৈ লৈ গ’ল; তাতে ঈশ্বৰৰ নিন্দাসূচক নামেৰে পৰিপূৰ্ণ হোৱা আৰু সাতোটা মুৰ, দহোটা শিং থকা এটা সেন্দূৰ বৰণীয়া পশুৰ ওপৰত বহি থকা এজনী মহিলা দেখিলোঁ। ৪ সেই মহিলা গৰাকী বেঙেনা বৰণীয়া আৰু সেন্দূৰ বৰণীয়া বস্ত্ৰৰ পিন্ধা, সোণ আৰু বহুমূল্য মনি-মুকুতাৰ অলঙ্কাৰ পৰিধান কৰা; তাইৰ হাতত যিণ-লগীয়া বস্ত্ৰ আৰু তাইৰ ব্যভিচাৰৰূপ মলিৰে পৰিপূৰ্ণ এক পান পাত্ৰ আছিল; ৫ আৰু তাইৰ কপালত এই নাম লিখা আছিল, সেয়ে নিগুচ-তৎত্ব, “মহা-বাবিল, পৃথিৱীৰ বেশ্যা সকলৰ আৰু যিণ লগীয়া বস্ত্ৰৰ মাতৃ।”

৬ সেই মহিলাক পবিত্ৰ লোক সকলৰ তেজত আৰু যীচুৰ সাক্ষী সকলৰ তেজত মতলীয়া হোৱা দেখিলোঁ। মই তাইক দেখি অতি বিস্ময় মানিলোঁ। ৭ তাতে সেই দূতে মোক ক’লে, “তুমি কিয় বিস্ময় মানিলা? সেই তিৰোতা আৰু তাইক লৈ ফুৰি থকা সেই সাতোটা মুৰ আৰু দহোটা শিং থকা পশুৰ নিগুচ-তৎত্ব মই তোমাক বুজাই কমা

৮ তুমি যি পশু দেখিলা, সি আছিল, কিন্তু সম্প্ৰতি নাই; সি অগাধ ঠাইৰ পৰা উঠি পাছত বিনাশৰ ঠাইলৈ যাবৰ বাবে উদ্ভূত হৈছে; আৰু জগত স্থাপনৰে পৰা জীৱন পুস্তকত যি সকলৰ নাম লিখা নাই, ৯ এনে পৃথিৱী নিবাসী সকলে যেতিয়া সেই পশুক দেখিব, তেতিয়া যিটো আছিল, সম্প্ৰতি নাই কিন্তু উপস্থিত হ’বলগীয়া, সেইটোক দেখি তেওঁলোকে বিস্ময় মানিব।

৯ ইয়াত জ্ঞান থকা মন আছে। যিবোৰৰ ওপৰত সেই মহিলা গৰাকী বহি আছে; সেই সাতোটা মুৰ হৈছে সাতোটা পৰ্ব্বত; ১০ আৰু সেইবোৰেই সাত জন বজাও; তেওঁলোকৰ পাঁচ জন পতিত হ’ল, এজন বৰ্তমান আছে, আৰু আন জন এতিয়াও অহা নাই; কিন্তু আহিলেও তেওঁ অলপ কালহে থাকিব।

১১ আৰু যি পশু আছিল কিন্তু সম্প্ৰতি নাই, সি নিজেই অষ্টম বজা আৰু সেই শ্ৰেণীৰে সাত জনৰ এজন; সি বিনাশৰ ঠাইলৈ যাব।

১২ আৰু তুমি দেখা সেই দহোটা শিঙেই, দহ জন বজা; তেওঁলোকে এতিয়াও ৰাজ্য পোৱা নাই; কিন্তু এক ঘণ্টাৰ কাৰণে সেই পশুৰে সৈতে সেই জনো ৰাজ ক্ষমতা পাব। ১৩ তেওঁলোকে এক পৰামৰ্শ নৈ নিজৰ শক্তি আৰু ক্ষমতা সেই পশুক দিব। ১৪ তেওঁলোকে মেৰ পোৱালিৰে সৈতে যুদ্ধ কৰিব; কিন্তু মেৰ পোৱালিয়ে তেওঁলোকৰ ওপৰত জয় কৰিব; কিয়নো তেওঁ প্ৰভুৰো প্ৰভু, ৰজাৰো ৰজা আৰু তেওঁৰ সৈতে থকা সকলো আমন্ত্ৰিত, *মনোনীত আৰু বিশ্বাসী।”

##১৬:১৫ ১ পি ৫:৪ ; ২ পি ৩:১০

##১৬:১৫ প্ৰ ৩:৪,১৮

##১৭:৮ প্ৰ ১৩:৮১

*১৭:১৪ ৰো ৮:২৯,৩০১

১৫ সেই দূত জনে মোক আকৌ ক'লে, “তুমি যি পানী দেখিলা, অৰ্থাৎ য'ত সেই বেষ্যা বহি আছে, সেই পানীবোৰেই অনেক প্ৰজা, সাধাৰণ লোক, জাতি আৰু ভাষাৰ লোক সকল।

১৬ তুমি দেখা সেই দহোটা শিং আৰু পশুৱে সেই বেষ্যাক ঘিণ কৰিবা তাইক অনাথ আৰু উলঙ্গ কৰি তাইৰ মঙহ খাব আৰু তাইক সম্পূৰ্ণৰূপে জুইত পুৰি পেলাব। ১৭ কিয়নো ঈশ্বৰৰ বাক্য সিদ্ধ নোহোৱালৈ তেওঁৰ মনস্থ পূৰ কৰিবলৈ †আৰু একমনৰ হৈ তেওঁলোকৰ নিজ নিজ ৰাজ্য পশুক দিবৰ বাবে, ঈশ্বৰে তেওঁলোকৰ মনত প্ৰবৃত্তি জনািলে।

১৮ তুমি যি মহিলাক দেখিলা, তাই পৃথিবীৰ ৰজা সকলৰ ওপৰত ৰাজত্ব পোৱা সেই মহা-নগৰ।

১৮ অধ্যায়

বাবিল মহা-বেশ্যাৰ বিনাশ

১ এইবোৰ ঘটনা ঘটাব পাছত মই আন এজন দূতক স্বৰ্গৰ পৰা নমা দেখিলোঁ; তেওঁ মহান ক্ষমতা পোৱা আৰু তেওঁৰ প্ৰতাপত পৃথিবী খন দীপ্তিময় হ'ল। ২ তেওঁ বলৱান মাত্ৰেৰে ৰিঙিয়াই ক'লে,

“পৰিল, পৰিল †সেই বাবিল মহা-নগৰ!

তাই ভূত সকলৰ বাসস্থান হৈ পৰিছে

সকলো অশুচি আত্মাৰ কয়দখানা

আৰু আটাই অশুচি আৰু ঘিণলগীয়া চৰাই বাস কৰা ঠাই †হ'ল।

৩ কিয়নো সকলো জাতি তাইৰ

ব্যভিচাৰৰ কেবাধৰুপ দৰাষ্কাৰসৰ দবাৰাই পতিত হ'ল।

আৰু পৃথিবীৰ ৰজা সকলে তাইৰে সৈতে ব্যভিচাৰ কৰিলে,

তাইৰ বিলাসিতাৰ প্ৰভাৱত পৃথিবীৰ সদাগৰ সকল ধনৱন্ত হ'ল।”

৪ পাছত আন এক আকাশ বাণীত এনেদৰে কোৱা শুনিলোঁ,

“হে মোৰ লোক সকল, তোমালোকে যেন তাইৰ পৰা ওলাই আহা §

যাতে তোমালোকে তাইৰ পাপৰ ভাগী নোহোৱা

আৰু তাইৰ উৎপাতৰ ভাগ নোপোৱা।

৫ কিয়নো তাইৰ পাপ আকাশলৈ বৃদ্ধি পালে,

আৰু তাইৰ অপৰাধ ঈশ্বৰে সোঁৱৰণ কৰিলে।

৬ তাই যি দৰে দিলে, তোমালোকেও তাইক সেইদৰে প্ৰতিফল দিয়া,

আৰু তাইৰ কৰ্ম অনুসাৰে দুগুণত দুগুণ প্ৰতিফল দিয়া;

যি পান পাত্ৰত পেয় যুগুত কৰিলে, সেই পান পাত্ৰত তোমালোকেও তাইলৈ দুগুণ পেয় যুগুত কৰা।

৭ তাই যিমান গৰ্ব আৰু বিলাসিতা কৰিছিল

তাইক সিমান যাতনা আৰু শোক দিয়া।

কিয়নো তাই মনতে কয়,

“মই ৰাণী হৈ বহি আছোঁ;

মই বিধৱা নহওঁ

আৰু মই শোকৰ দিন কেতিয়াও নেদেখিম।” **

৮ সেই বাবে তাইৰ সকলো উৎপাত:

মৃত্যু শোক আৰু আকাল;

একেদিনাই উপস্থিত হ'ব।

তাইক জুইত পুৰি পেলোৱা যাব,

কিয়নো তাইৰ বিচাৰকৰ্তা প্ৰভু পৰমেশ্বৰ বলৱান।

† ১৭:১৭ প্ৰ ১৪:৮।

‡ ১৮:২ প্ৰ ১৪:৮।

§ ১৮:২ যিৰি ৫০:৩৯।

§ ১৮:৪ যিচ ৫২:১১।

** ১৮:৭ যিচ ৪৭:৭-১১।

৯ পৃথিবীৰ যি বজা সকলে তাইৰে সৈতে ব্যভিচাৰ আৰু বিলাসিতা কৰিছিল, তেওঁলোকে তাইক পোৰাৰ ধূঁৱা যেতিয়া দেখিব, তেতিয়া তাইৰ কাৰণে ক্ৰন্দন কৰি হিয়া ভুকুৱাবা ††১০ তাইৰ যাতনাৰ ভয়ত দুৰৈত থিয় হৈ এইদৰে ক’ব,

“হায় হায়, বাবিল মহা-নগৰ, তুমি সন্তাপৰ পাত্ৰ,
পৰাক্ৰমী বাবিল নগৰ!

কিয়নো এঘণ্টাৰ ভিতৰতে তোমাৰ দগুজ্ঞা হ’ল।

১১ পৃথিবীৰ সদাগৰ সকলে তাইৰ কাৰণে ক্ৰন্দন আৰু শোক কৰিছে, ১২ কিয়নো তেওঁলোকৰ বানিজ্য-দৰব্য, অৰ্থাৎ সোণ, ৰূপ, বহুমূলীয়া মনি, মুকুতা, শণ সুতাৰ মিহি কাপোৰ, বেঙেনা বৰণীয়া কাপোৰ, পাট কাপোৰ, সেন্দূৰ বৰণীয়া কাপোৰ, চন্দন আদি কাঠ, হাতী-দাঁতৰ আটাই পাত্ৰ আৰু বহু মূল্য কাঠৰ, পিতলৰ, লোহাৰ আৰু মৰ্মৰ শিলৰ সকলো পাত্ৰ, ১৩ ডালচেনি, মচলা, ধূপ, সুগন্ধি তেল, ধূনা-এঁঠা, দ্ৰাক্ষাৰস, তেল, মিহি আটাগুড়ি, খেঁছ ধান, মেৰ, ঘোঁৰা আৰু বখ, বন্দী মানুহ আৰু মানুহৰ প্ৰাণ, এতিয়া কোনেও নিকিনো

১৪ তোমাৰ প্ৰাণৰ অভিলাষিত ফলবোৰ তোমাৰ পৰা গুচি গ’ল।

সকলো শোভা আৰু দীপ্তি তোমাৰ পৰা নোহোৱা হৈ গ’ল;

সেইবোৰ কেতিয়াও পুনৰ নাপাব।

১৫ এই সকলো বস্তুৰে যি সদাগৰ সকল তাইৰ পৰা ধনরত্ত হৈ গ’ল, তেওঁলোকে তাইৰ যাতনা দেখি ভয়তে দুৰৈত থিয় হৈ, ক্ৰন্দন আৰু শোক কৰিবা ১৬ তেওঁলোকে কব,

“হায় হায়, সেই মহা-নগৰ সন্তাপৰ পাত্ৰ

যি শণ সুতাৰ মিহি কাপোৰ পিন্ধা,

বেঙেনা বৰণীয়া আৰু সেন্দূৰ বৰণীয়া কাপোৰ পিন্ধা

আৰু সোণ, বহুমূলীয়া মনি আৰু মুকুতাৰে অলঙ্কৃত হোৱা!”

১৭ এঘণ্টাৰ ভিতৰতে এই সকলো ধন-সম্পত্তি ধ্বংস হ’ল।

জাহাজৰ চাৰেং সকল, জাহাজেৰে ঠায়ে ঠায়ে অহা-যোৱা কৰা লোক সকল আৰু নাৱিক সকলকে আদি কৰি যিমান সমুদ্ৰ-ব্যৱসায়ী লোক আছে, সেই সকলোৱে দুৰৈত থিয় দি থাকিল।

১৮ তাইক পোৰাৰ ধূঁৱা দেখি তেওঁলোকে বিঙিয়াই ক’লে, “এই মহা-নগৰ তুল্য কোন নগৰ আছে?” ১৯ আৰু তেওঁলোকে নিজৰ মূৰত ধূলি পেলাই ক্ৰন্দন আৰু শোক কৰি বিঙিয়াই ক’লে,

“হায় হায়, সেই মহা-নগৰ সন্তাপৰ পাত্ৰ

যত সকলো জাহাজৰ গৰাকী সকল

সাগৰত থাকি যি নগৰ ধনৰ বাহুল্যতাৰ দ্বাৰাই ধনরত্ত হৈ গ’ল,

এঘণ্টাৰ ভিতৰতে তাইৰ ধ্বংস হ’ল।”

২০ “ #হে স্বৰ্গ,

পৰিতৰ লোক, পাঁচনি আৰু ভাববাদী সকল, তোমালোকে তাইৰ বিষয়ে আনন্দ কৰা,

কিয়নো ঈশ্বৰে তোমালোকৰ সোধ-বিচাৰ তাইৰ ওপৰত কৰিলে!”

২১ পাছত এজন বলৱান দূতে এখন জাঁতৰ নিচিনা এচটা ডাঙৰ শিল তুলি লৈ সাগৰত দলিয়াই ক’লে,

“এইদৰে বাবিল মহা-নগৰক বলোৰে পেলোৱা হ’ব,

আৰু কেতিয়াও দেখা নাযাব। ¶¶

২২ বীণা বজোৱা, গায়ন-বায়ন,

বাঁহী আৰু কালি বজোৱা সকলৰ মাত

তোমাৰ মাজত আৰু কেতিয়াও শুনা নাযাব।

আৰু কোনো প্ৰকাৰ শিল্পকাৰী লোক

তোমাৰ মাজত কেতিয়াও পোৱা নাযাব।

জাঁত-ঘৰৰ মাত

তোমাৰ মাজত কেতিয়াও শুনা নাযাব;

২৩ চাকিৰ পোহৰ

††১৮:৯ যিহি ২৬:১৬,১৭।

##১৮:২০ প্ৰ ১৯:১-৪ ; যিহি ৫১:৪৮।

¶¶১৮:২১ যিহি ৫১:৬৩,৬৪।

তোমাৰ মাজত কেতিয়াও দেখা নাযাব।

দৰা আৰু কন্যাৰ মাত

তোমাৰ মাজত কেতিয়াও শুনা নাযাব,

কিয়নো তোমাৰ সদাগৰ সকল পৃথিবীৰ ৰাজকুমাৰ আছিল,

আৰু তোমাৰ মায়াকৰ্মৰ দ্বাৰাই সকলো জাতিবোৰ ভ্ৰান্ত হ'ল।

২৪ ভাববাদী সকল আৰু পবিত্ৰসকল আদি কৰি যিমান লোকক পৃথিবীত বধ কৰা হ'ল, সেই সকলোৰে তেজ এই নগৰৰ ভিতৰত পোৱা গ'ল।”

১৯ অধ্যায়

বাবিলৰ বিনাশৰ কাৰণে স্বৰ্গত আনন্দ

১৯

১ এইবোৰ ঘটনা ঘটাব পাছত, মই স্বৰ্গত থকা বৃহৎ এদল মানুহৰ মহাধ্বনি শুনিবলৈ, বোলে,

“হাল্লিগুয়া!

পৰিত্ৰাণ, প্ৰতাপ আৰু পৰাক্ৰম আমাৰ ঈশ্বৰৰ।

২ তেওঁৰ সকলো সোধ-বিচাৰ, সত্য আৰু ন্যায;

তেওঁ সেই মহা-বেশ্যাৰ বিচাৰ কৰিলে

সেই বেশ্যাই নিজৰ বেশ্যা-কৰ্মৰ দ্বাৰা পৃথিবী ভ্ৰষ্ট কৰিছিল।

যি ৰক্তপাত তাইয়ে বোৱাইছিল,

তেওঁ নিজৰ সেই দাস সকলৰ ৰক্তপাতৰ প্ৰতিশোধ ল'লে,।”

৩ আৰু তেওঁলোকে পুণৰাই ক'লে,

“হাল্লিগুয়া!

আৰু তাইৰ ধোঁৱা সদা-সৰ্বদায় তাইৰ পৰা উঠি থাকিব।”

৪ পাছত সেই চৌবিশ জন পৰিচাৰক আৰু চাৰি জীৱিত প্ৰাণীয়ে সিংহাসনত বহি থকা ঈশ্বৰক দণ্ডতে আৰাধনা কৰিলে।

তেওঁলোকে কলে,

“আমেনা হাল্লিগুয়া!”

৫ তেতিয়া সিংহাসনৰ পৰা আৰু এটা মাত ওলাল, বোলে,

“হে ঈশ্বৰৰ দাস সকল,

হে তেওঁৰ ভয়কাৰী সকল,

তোমালোক সৰু বৰ সকলোৱে

আমাৰ ঈশ্বৰৰ স্তুতি কৰা।”

৬ পাছত বৃহৎ এদল মানুহৰ মাতৰ নিচিনা, নিনাদিত কৰা পানীৰ মাতৰ নিচিনা আৰু ঘোৰ মেঘ-গৰ্জ্জনৰ মাতৰ দৰে এই বাণী শুনিবলৈ,

“হাল্লিগুয়া!

কিয়নো যি জন প্ৰভু

আৰু পৰমেশ্বৰ, আমাৰ সকলোৰে শাসনকৰ্তা জনে, ৰাজত্ব গ্ৰহণ কৰিছে। §§

৭ আহা, আমি অতি আনন্দেৰে উল্লাসিত হৈ

তেওঁৰ গৌৰৱ স্বীকাৰ কৰোঁক;

কিয়নো সেই মেৰ পোৱালিৰ বিবাহ *উপস্থিত হ'ল;

আৰু তেওঁৰ ভাৰ্য্যাই †নিজকে যুগুত কৰিলে।”

৮ আৰু পিঙ্গিবৰ কাৰণে তাইক অনুমতিৰ সৈতে,

শণ সূতাৰ উজ্জল আৰু শুদ্ধ মিহি বস্ত্ৰ দিয়া হ'ল;

(কিয়নো সেই মিহি বস্ত্ৰৰ পবিত্ৰ লোকৰ ধাৰ্মিকতা স্বৰূপ।)

§§১৯:৬ গীত ৯৭:১।

*১৯:৭ মথি ২৫:১০।

†১৯:৭ ২ কৰি ১১:২ ; ইফি ৫:২৩-২৭।

৯ পাছত দূত জনে মোক ক'লে, “তুমি এই কথা লিখা: মেৰ পোৱালিৰ বিবাহৰ ভোজলৈ যি সকল নিমন্ত্ৰিত হৈছে তেওঁলোক ধন্য।” তেওঁ মোক পুনৰ ক'লে, “এইবোৰ ঈশ্বৰৰ সত্য বাক্য।” ১০ তেতিয়া তেওঁক প্ৰণিপাত কৰিবলৈ মই তেওঁৰ চৰণত পৰিলো। কিন্তু তেওঁ মোক ক'লে, “সৱধান, এনে নকৰিবা! মই তোমাৰ সহদাস আৰু যীচুৰ সাক্ষ্য ধাৰণ কৰা তোমাৰ ভাই সকলৰো সহদাস; ঈশ্বৰকহে প্ৰণিপাত কৰা, কিয়নো যীচুৰ সাক্ষ্যই ভাববাণীৰ আত্ম।”

ৰাজাধিৰাজ যীচুৰ জয়যাত্ৰা

১১ তেতিয়া মই স্বৰ্গৰ দ্ৱাৰ মুকলি কৰা দেখিলোঁ; আৰু মই চাওঁতে তাত এটা বগা ঘোঁৰা দেখিলোঁ; তাৰ ওপৰত উঠা জনক বিশ্ৱাসী আৰু সত্য বোলে; তেওঁ ন্যায়ৰে সোধ-বিচাৰ আৰু যুদ্ধ কৰে। ১২ তেওঁৰ চকু অগ্নিশিখা আৰু তেওঁৰ মূৰত অনেক কিৰীটি আছে তেওঁৰ এটা নাম লিখা আছে কিন্তু সেই নাম তেওঁৰ বাহিৰে আন কোনেও নাজানে। ১৩ তেওঁ পিন্ধা বস্ত্ৰৰ তেজত দুব মৰা; ১৪ তেওঁৰ নাম হ'ল- ঈশ্বৰৰ বাক্য। §

১৪ সুৰ্গীয় সৈন্য সকলে শণ সূতাৰ বগা আৰু শুদ্ধ মিহি কাপোৰ পিন্ধি, বগা ঘোঁৰাবোৰৰ ওপৰত উঠি তেওঁৰ পাছে পাছে গ'ল। ১৫ তেওঁ জাতি সকলক আঘাত কৰিবলৈ তেওঁৰ মুখৰ পৰা এখন চোকা তৰোৱাল ওলায় আৰু তেওঁ লোহাৰ দণ্ডেৰে তেওঁলোকক শাসন কৰিব; আৰু সৰ্বশক্তিমান ঈশ্বৰৰ প্ৰচণ্ড কেৰাধৰুপ দৰাক্ষাৰসৰ পেৰা-শাল তেৱেঁই গচকে। ১৬ তেওঁৰ বস্ত্ৰত আৰু কৰঙত, এই নাম লিখা আছে, “ৰজাৰো ৰজা আৰু প্ৰভুৰো প্ৰভু।”

১৭ পাছত মই সূৰ্য্যত থিয় হোৱা এজন দূত দেখিলোঁ; তেওঁৰ মূৰৰ ওপৰত আকাশত উড়ি ফুৰা সকলো পক্ষীক বৰ মাতৰে ৰিঙিয়াই ক'লে, “আহা, তোমালোকে ঈশ্বৰৰ ভোজনৰ বাবে একলগ হোৱা। ১৮ তোমালোকে ৰজাসকলৰ মঙহ, সেনাপতি সকলৰ মঙহ, শক্তিমন্ত সকলৰ মঙহ, ঘোঁৰা আৰু তাত উঠি থকাবোৰৰ মঙহ, দুয়ো স্বাধীন আৰু দাস, সৰু আৰু বৰ সকলোৰে মঙহ আহি খোৱা।”

১৯ পাছত সেই পশু আৰু পৃথিৱীৰ ৰজা সকল আৰু তেওঁলোকৰ সৈন্যবোৰকো গোট খোৱা দেখিলোঁ। তেওঁলোকে সেই ঘোঁৰাত উঠা জনৰ লগত তেওঁৰ সৈন্যৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিবলৈ ওলাই আহিছিল। ২০ তেতিয়া পশু আৰু তাৰে সৈতে যি ভাৰী-কোৱা ভাববাদীয়ে তাৰ আগত আচৰিত চিন দেখুৱাইছিল, যাৰ দ্ৱাৰাই সেই পশুৰ ছাব মাৰি লোৱা সকলক আৰু তাৰ প্ৰতিমূৰ্ত্তিক প্ৰণিপাত কৰাবোৰক ভুলাইছিল, সেই দুয়োকো বন্দী কৰা হ'ল আৰু গন্ধকেৰে জ্বলি থকা জুইৰ সৰোবৰত, জীয়াই জীয়াই দুয়োকো পেলোৱা হ'ল।

২১ আৰু অৱশিষ্ট সকলক সেই ঘোঁৰাত উঠা জনৰ মুখৰ পৰা ওলোৱা তৰোৱালৰ দ্বাৰাই বধ কৰা হ'ল; আৰু সকলো চৰাইবোৰ সিহঁতৰ মঙহেৰে তণ্ড হ'ল।

২০ অধ্যায়

হাজাৰ বছৰৰ বৰ্ণনা

২০ ১ তেতিয়া মই এজন দূতক স্বৰ্গৰ পৰা নামি অহা দেখিলোঁ, তেওঁৰ হাতত সেই অগাধ ঠাইৰ চাবি আৰু এডাল বৰ শিকলি আছিল। ২ তেওঁ সেই নাগ, অৰ্থাৎ সেই পুৰণি সৰ্প, †† যি দিয়াবল আৰু চয়তান, তাক ধৰি, এহেজাৰ বছৰলৈ বান্ধি ৰাখিলো দূত জনে সেই অগাধ ঠাইত তাক পেলাই দি, সেই ঠাইৰ মুখ বন্ধ কৰিলে, আৰু তাৰ ওপৰত চাব মাৰি দিলে। ৩ তাক এনেদৰে অগাধ ঠাইত পেলাই দিয়াৰ কাৰণ এয়ে যে, সি যেন জাতিবোৰক, যেতিয়ালৈ সেই এহেজাৰ বছৰ পূৰ নহয়, তেতিয়ালৈকে ভুলাব নোৱাৰে তাৰ পাছত অলপ কালৰ বাবে সি মুক্ত হ'ব লাগিব।

৪ পাছত মই কেইখন মান সিংহাসন দেখিলোঁ সেইবোৰৰ ওপৰত যি লোক সকল বহি আছিল, তেওঁলোকক সোধ-বিচাৰৰ ††‡‡ ভাৱ দিয়া হ'ল; আৰু মই সেই লোক সকলৰ জীৱাত্মা দেখিলোঁ; যি সকলক যীচুৰ সাক্ষ্যৰ কাৰণে আৰু ঈশ্বৰৰ বাক্যৰ কাৰণে মূৰ ছেদন কৰা হৈছিল আৰু যি সকলে সেই পশু বা তাৰ প্ৰতিমূৰ্ত্তিক প্ৰণিপাত কৰা নাছিল আৰু নিজৰ কপালত আৰু হাতত তাৰ ছাব লোৱা নাছিল, তেওঁলোকে জীৱিত হ'ল আৰু এহেজাৰ বছৰ খৰীষ্টৰ সৈতে ৰাজত্ব কৰিলে। §§§

†১৯:১১ গীত ৪৫:৩,৪।

††১৯:১৩ যিচ ৬৩:১-৬।

§১৯:১৩ যো ১:১।

**১৯:১৭ যিহি ৩৯:১৭-২০।

††২০:২ প্ৰ ১২:৯।

‡‡২০:৪ ১ কৰি ৬:২,৩।

§§২০:৪ ২ তী ২:১১,১২।

৫ মৃত সকলৰ অৱশিষ্ট লোক সেই হাজাৰ বছৰ পূৰ নহোৱালৈকে জীৱিত নহ'ল। এয়ে প্ৰথম পুনৰ্জন্ম। ৬ যি জনে এই প্ৰথম উত্থানৰ §§ভাগী হয়, তেওঁ ধন্য আৰু পবিত্ৰ। তেওঁলোকৰ ওপৰত দিবতীয় মৃত্যুৰ কোনো ক্ষমতা নাই; তেওঁলোক ঈশ্বৰৰ আৰু খ্ৰীষ্টৰ পুৰোহিত হৈ তেওঁ সৈতে এহেজাৰ বছৰ ৰাজত্ব কৰিব।

শেষ-কালৰ বিচাৰ আৰু নতুন যিৰুচালেমৰ বৰ্ণনা

৭ যেতিয়া সেই হাজাৰ বছৰ পূৰ হব, চয়তান নিজ বন্দীশালৰ পৰা মুক্ত হব আৰু, ৮ তেতিয়া সি ওলাই আহি, পৃথিৱীৰ চাৰি চুকত থকা (গোগ আৰু মাগোগ *) জাতি সকলক ভূলাই, সৈন্যৰ দল যোগাৰ কৰি, ৰণলৈ গোট খুৱাব। তেওঁলোকৰ সংখ্যা সাগৰৰ বালিৰ সমান হব।

৯ সিহঁতে পৃথিৱীৰ বিস্তাৰেদি গৈ, পবিত্ৰ লোক সকলৰ ছাউনি আৰু প্ৰিয়(প্ৰেম) নগৰ বেৰি ধৰিলে; কিন্তু স্বৰ্গৰ পৰা জুই পৰি, সিহঁতক গ্ৰাস কৰিলে। ১০ আৰু সিহঁতক ভুলুৱা চয়তানক, জুই আৰু গন্ধকৰ সৰোবৰত পেলোৱা হ'ল যত সেই পণ্ড আৰু ভাৰী-কোৱা ভাববাদীও আছে; আৰু সিহঁতে অনন্ত কাললৈকে দিনে-ৰাতিয়ে যাতনা ভোগ কৰিব।

১১ তাৰ পাছত মই এখন ডাঙৰ বগা সিংহাসন, † আৰু তাৰ ওপৰত বহি থকা জনক দেখিলোঁ; তেওঁৰ উপস্থিতিত পৃথিৱী আৰু আকাশ-মণ্ডল পলাই গ'ল ‡কিন্তু সেইবোৰৰ কাৰণে যাবলৈ ঠাই পুনৰ পোৱা নগ'ল। ১২ সেই সিংহাসনৰ আগত সৰু বৰ সকলো মৃত সকলক থিয় হৈ থকা দেখিলোঁ; আৰু কেইখন মান পুস্তক মেলা হ'ল; পাছত আৰু এখন পুস্তক মেলা হ'ল- জীৱন পুস্তক। সেই পুস্তকবোৰত লিখা মতে ¶মৃত সকলৰ নিজ নিজ কৰ্ম অনুসারে সোধ-বিচাৰ কৰা হ'ল।

১৩ তেতিয়া সাগৰে নিজৰ লগত থকা মৃত সকলক শোধাই দিলে; মৃত্যু আৰু পৰলোকেও নিজৰ লগত থকা মৃত সকলক শোধাই দিলে; তাতে সেই মৃত লোক সকলক নিজ নিজ কৰ্ম অনুসারে সোধ-বিচাৰ কৰা হ'ল। ১৪ পাছত মৃত্যু আৰু পৰলোকক সেই অগ্নিৰ সৰোবৰত পেলোৱা হ'ল। সেয়েই অৰ্থাৎ অগ্নিৰ সৰোবৰেই দিবতীয় মৃত্যু; ১৫ আৰু জীৱন পুস্তকত যি কোনো জনৰ নাম পোৱা নগ'ল, তেওঁলোকক সেই অগ্নিৰ সৰোবৰত পেলোৱা হ'ল।

১৬ তাৰ পাছত মই নতুন আকাশ-মণ্ডল আৰু নতুন পৃথিৱী §দেখিলোঁ; কিয়নো প্ৰথম আকাশ-মণ্ডল আৰু প্ৰথম পৃথিৱী ॥ গুচি গ'ল; সমুদ্ৰও নাছিল। ১৭ আৰু দৰাৰ কাৰণে বিভূষিতা কন্যা যেনে, তেনেকৈ যুগুত হোৱা, সেই পবিত্ৰ নগৰ নতুন যিৰুচালেমক, ঈশ্বৰৰ পৰা, অৰ্থাৎ স্বৰ্গৰ পৰা নমা দেখিলোঁ।

১৮ পাছত মই সেই সিংহাসনৰ পৰা এই মহা আকাশ বাণী শুনিলোঁ, “সোৱা চোৱা!” লোক সকলৰ সহিত ঈশ্বৰৰ নিবাস আৰু তেওঁলোকৰ সহিত তেওঁ নিবাস কৰিব। তেওঁলোক তেওঁৰ নিজ লোক হব, আৰু ঈশ্বৰ নিজে সঙ্গী হৈ তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ হ'ব **। ১৯ তেওঁলোকৰ চকুৰ পৰা আটাই চকু-লো মচি গুচাব; †† তাতে মৃত্যু পুনৰ নহব; শোক বা ক্ৰন্দন বা বেদনাও পুনৰ নহবা আগৰবোৰ গুচি গ'ল।

২০ পাছত সিংহাসনৰ ওপৰত বহা জনে কলে, “চোৱা! মই সকলোকে নতুন কৰোঁ।” তেওঁ পুনৰ কলে, “লিখা, কিয়নো এইবোৰ কথা বিশ্বাসযোগ্য আৰু সত্য।” ২১ পাছত তেওঁ মোক কলে, “এই সকলো হ'ল! মই আলফা আৰু ওমেগা, আদি আৰু অন্ত। পিয়াহ লগা জনক মই জীৱন-জলৰ ভুমুকৰ পানী বিনামূল্যে দিম।” ‡‡

২২ যি জনে জয় কৰে, তেওঁ এইবোৰৰ অধিকাৰী হ'ব; মই তেওঁৰ ঈশ্বৰ হ'ম আৰু তেওঁ মোৰ পুত্ৰ হ'ব। ২৩ কিন্তু যি সকল ভয়াতুৰ, অবিশ্বাসী, ঘিণলগীয়া, নৰবধী, ব্যভীচাৰি, মায়াবি, মূৰ্তিপূজক আৰু সকলো মিছলীয়া সকলে জুই আৰু গন্ধকেৰে জ্বলি থকা সৰোবৰত নিজ নিজ ভাগ পাবা ॥§§সেয়াই দিবতীয় মৃত্যু।”

২৪ তেতিয়া শেষৰ সাত উৎপাতেৰে পৰিপূৰ্ণ সাতোটা বাটি লোৱা সাত জন দূতৰ এজন আহিল, আৰু মোৰ ওচৰলৈ আহি কলে, “ইয়ালৈ আহা মই তোমাক সেই কন্যা, অৰ্থাৎ মেৰ পোৱালিৰ ভাৰ্য্যাক দেখুৱাম।” ২৫ তাতে তেওঁ মোক আত্মত এখন

§§২০:৬ ফিলি ৩:১০,১১।

*২০:৮ যিহি ৩৮ ; ৩৯:১-১৬।

†২০:১১ মথি ২৫:৩১।

‡২০:১১ ২ পি ৩:১০

¶২০:১২ লুক ১০:২০ ; প্ৰ ১৩:৮ ; ২১:২৭।

§২১:১ যিচ ৬৫:১৭-১৯ ; ৬৬:২২ ; ২ পি ৩:১৩।

**২১:৩ জখ ৮:৮ ; ২ কৰি ৬:১৬।

††২১:৪ যিচ ২৫:৮ ; প্ৰ ৭:১৫-১৭।

‡‡২১:৬ যিচ ৫৫:১ ; যো ৪:১০,১৪ ; ৭:৩৭ ; ২২:১৭।

¶¶২১:৮ প্ৰ ২২:১৫।

ডাঙৰ ওখ পৰ্ব্বতলৈ নিলে, আৰু ঈশ্বৰৰ পৰা, অৰ্থাৎ স্বৰ্গৰ পৰা নামি অহা ঈশ্বৰৰ প্ৰভাৱ-যুক্ত সেই পবিত্ৰ যিক্ৰচালেম নগৰ দেখুৱালে।

১১ সেই নতুন যিক্ৰচালেম ঈশ্বৰ প্ৰশংসাৰ দৰে আছিল আৰু তাৰ জেয়াতি বহুমূলীয়া মণি, অৰ্থাৎ স্ফটিকৰ দৰে নিৰ্মল সূৰ্য্যকান্ত মণিৰ নিচিনা আছিল।^{১২} তাত ওখ আৰু ডাঙৰ গড় আৰু বাৰ খন দ্ৱাৰ আছিল; সেই বাৰখন দ্ৱাৰত বাৰ জন দূত থাকে আৰু সেই দ্ৱাৰত ইস্ৰায়েলৰ সন্তান সকলৰ বাৰ ফৈদৰ নাম লিখা আছিল।^{১৩} তাৰে তিনি খনৰ দ্ৱাৰ পূব ফালে, তিনি খন দ্ৱাৰ উত্তৰ ফালে, তিনি খন দ্ৱাৰ দক্ষিণ ফালে আৰু তিনি খন দ্ৱাৰৰ পশ্চিম ফালে।

১৪ আৰু নগৰৰ গড়ৰ বাৰটা ভিত্তিমূল; তাত মেৰ পোৱালিৰ বাৰ জন পাঁচনিৰ বাৰটা নাম আছে।

১৫ আৰু সেই নগৰ আৰু তাৰ দুৱাৰবোৰ আৰু তাৰ গড় জুখিবৰ কাৰণে, মোৰে সৈতে কথা হোৱা জনৰ সোণৰ নলৰ এডাল জোখ আছিল।

১৬ সেই নগৰ চাৰি-চুকীয়া, তাৰ দীঘে-পথালিয়ে সমান। পাছত তেওঁ নলেৰে নগৰ খনৰ জোখ লৈ পোন্ধৰ শ মাইল পালে; দীঘে-পথালিয়ে আৰু উচ্চতাত সমান।^{১৭} পাছত গড় জুখি, মানুহৰ অৰ্থাৎ দূতৰ জোখ ডালেৰে এশ চৌৱাল্লিশ হাত হ'ল।

১৮ সেই গড়ৰ গাঁঠনি সূৰ্য্যকান্ত মণিৰ আৰু নগৰ খন শুদ্ধ সোণৰ নিৰ্মল দৰ্পণ নিচিনা।^{১৯} নগৰৰ গড়ৰ ভিত্তিমূলবোৰ আটাইবিধ বহুমূলীয়া মণিৰে বিভূষিত আছিল।^{২০} প্ৰথম মূল সূৰ্য্যকান্তৰ, দ্বিতীয় নীলকান্তৰ, তৃতীয় তামৰমণিৰ, চতুৰ্থ মৰকতৰ, পঞ্চম বৈদূৰ্য্যৰ, ষষ্ঠ চান্দীয়া মণিৰ, সপ্তম স্বৰ্ণমণিৰ, অষ্টম গোমেদকৰ, নৱম পদ্মবাগৰ, দশম লতুনীয়াৰ, একাদশ পেৰোজৰ, দ্বাদশ কটাহেলাৰ আছিল।

২১ সেই বাৰটা দ্ৱাৰত বাৰটা মুকুতা আছিল, আৰু প্ৰত্যেকটো দ্ৱাৰে এটা এটা মুকুতাৰে সজা হৈছিল। নগৰৰ আলিবাট শুদ্ধ সোণৰ আৰু ফটফটীয়া দৰ্পণ নিচিনা আছিল।^{২২} তাৰ ভিতৰত মই কোনো মন্দিৰ নেদেখিলোঁ, কিয়নো সৰ্ব্বশক্তিমান প্ৰভু প্ৰমেশ্বৰ আৰু সেই মেৰ পোৱালিয়েই তাৰ মন্দিৰ।

২৩ সেই নগৰত দীপ্তিৰ বাবে সূৰ্য্য বা চন্দ্ৰৰ প্ৰয়োজন নাই; কিয়নো তাত ঈশ্বৰৰ প্ৰত্যাপে দীপ্তি দিয়ে, আৰু মেৰ পোৱালিয়েই তাৰ প্ৰদীপ স্বৰূপ। §২২৪ জাতিবোৰে সেই দীপ্তিত অহা-যোৱা কৰিব; আৰু পৃথিৱীৰ ৰজা সকলে নিজৰ প্ৰত্যাপ তাৰ ভিতৰলৈ আনিব।^{২৫} তাৰ দ্ৱাৰবোৰ দিনত কেতিয়াও বন্ধ নহব; (কিয়নো তাত ৰাতি নহব;)

২৬ তেওঁলোকে জাতি সকলৰ প্ৰত্যাপ আৰু মৰ্য্যাদা তাৰ ভিতৰলৈ আনিব।^{*২৭} আৰু কোনো অশুচি বস্তু তাৰ ভিতৰত প্ৰৱেশ নকৰিব। সেয়েহে তাত যিগলগীয়া কৰ্ম কৰা আৰু মিছা কথা কোৱা কোনোও তাৰ ভিতৰত কেতিয়াও প্ৰৱেশ নকৰিব, কিন্তু কেৱল যি সকলৰ নাম সেই মেৰ পোৱালিৰ জীৱন-পুস্তকত লিখা আছে, তেওঁলোকেহে ভিতৰত প্ৰৱেশ কৰিব।

২২ অধ্যায়

১ পাছত সেই দূত জনে মোক জীৱন জলৰ সেই নদী দেখুৱালে, সেই পানী স্ফটিকৰ নিচিনা উজ্জ্বলা ঈশ্বৰ আৰু মেৰ পোৱালিৰ সেই সিংহাসনৰ পৰা সেই নদী, ২ তাৰ আলি-বাটৰ মাজেৰে বৈ গৈছিল। সেই নদীৰ ইপাৰে-সিপাৰে জীৱন বৃক্ষ[†] আছিল; সেই বৃক্ষই বাৰ বিধ ফল উৎপন্ন কৰিছিল আৰু প্ৰতি মাহে তাত ফল ধৰে। সেই বৃক্ষৰ পাত জাতি সকলক সুস্থ কৰাৰ কাৰণে।

৩ তাতে কোনো শাও নহ'ব। সেই নগৰত ঈশ্বৰ আৰু সেই মেৰ পোৱালিৰ সিংহাসন থাকিব আৰু তেওঁৰ দাস সকলে তেওঁক সেৱা কৰিব। ৪ তেওঁলোকে তেওঁৰ মুখ দেখা পাব; †আৰু তেওঁলোকৰ কপালত তেওঁৰ নাম লিখা থাকিব। ৫ তাতে ৰাতিও নহ'ব; আৰু চাকিৰ পোহৰ বা সূৰ্যৰ পোহৰ তেওঁলোকৰ প্ৰয়োজন নহব; কিয়নো প্ৰভু প্ৰমেশ্বৰে তেওঁলোকক দীপ্তি দিব আৰু তেওঁলোকে সদা-সৰ্ব্বদায় ৰাজত্ব কৰিব।

চেতনা আৰু প্ৰতিজ্ঞায়ুক্ত শেষ কথা

৬ পাছত দূত জনে মোক ক'লে, “এইবোৰ কথা বিশ্বাসযোগ্য আৰু সত্য; ঈশ্বৰ, যি জন ভাববাদী সকলৰ আত্মাৰ প্ৰভু, তেওঁ তেওঁৰ দাস সকলক যি যি অলপতে ঘটিব লগা আছে সেই বিষয়ে দেখুৱাবলৈ নিজ দূতক পঠিয়ালে।”^৭ “আৰু চোৱা! মই বেগাই আহি আছো; যি জনে এই পুস্তকৰ ভাববাণীৰ কথাবোৰ পালন কৰে, তেওঁ ধন্য।”

§২১:২৩ যিচ ৬০:১৯,২০; যো ১:৪;৮:১২।

*২১:২৬ গীত ৭২:৮-১১; যিচ ৬০:৩-৫।

†২২:২ আ ২:৯,১০; যিহি ৪৭:৭,১২; প্ৰ ২:৭।

‡২২:৪ মথি ৫:৮; ১ যো ৩:২।

৮ মই, যোহানেই এইবোৰ কথা শুনিবলৈ আৰু এই সকলো দেখিবলৈ; যেতিয়া মই এনে শুনি-দেখি সেই দূত জনক (যি জনে এই সকলোকে মোক দেখুৱালে) তেওঁক প্ৰণিপাত কৰিবলৈ তেওঁৰ চৰণত পৰিলো।^৯ তেতিয়া তেওঁ মোক ক'লে, “সাঁৱধান, এনে নকৰিবা! মইয়ো তোমাৰ সহদাস আৰু তোমাৰ ভাই ভাববাদী সকলৰ আৰু এই পুস্তকত লিখা বাক্য পালন কৰোঁতা সকলগোৱা সহদাস; ঈশ্বৰকহে প্ৰণিপাত কৰা।”

১০ পুনৰায় তেওঁ মোক কলে, “এই পুস্তকৰ ভাববাণী কৰা বাক্যবোৰ ছাব মাৰি বন্ধ নকৰিবা, কিয়নো কাল ওচৰ চাপিছে। ১১ যি জন অন্যায়কাৰী, তেওঁক পুনৰ অন্যায় কৰি থাকিবলৈ দিয়া; যি জন কলঙ্কী, তেওঁ পুনৰ কলঙ্ক কৰি থাকক; যি জন ধাৰ্মিক, তেওঁ পুনৰ ধৰ্ম আচৰণ কৰক; যি জন পবিত্ৰ, তেওঁ পবিত্ৰ হৈ থাকক।”

১২ “চোৱা! মই বেগাই আহি আছো; মই দিবলগীয়া পুৰস্কাৰ মোৰ লগত আছে, যাৰ যেনে কৰ্ম, তেওঁক তেনে প্ৰতিফল দিয়া হবা।^{১৩} মই আলফা আৰু ওমেগা, প্ৰথম আৰু শেষ, আদি আৰু অন্ত।

১৪ যি সকল জীৱন-বৃক্ষৰ অধিকাৰী আৰু দুৰাৰেদি নগৰত সোমাবৰ কাৰণে নিজ নিজ বস্তুৰ ধোৱে, **সেই লোক সকল ধন্যা।^{১৫} কিন্তু বাহিৰৰ কুকুৰবোৰ, মায়াবীবোৰ, ব্যতীচাৰিবোৰ, নৰবীবোৰ আৰু দেৱপূজকবোৰ আৰু মিছা কথা ভাল পোৱা আৰু মিছা কথা অভ্যাস প্ৰতিজন লোক বাহিৰত থাকে।

১৬ মই যীচুৱে, মগ্‌লী সমূহৰ কাৰণে তোমালোকক এইবোৰ কথাৰ সাক্ষ্য দিবলৈ, মোৰ দূতক পঠালোঁ। মই দায়ুদৰ মূল আৰু বংশ, ††উজ্জ্বল প্ৰভাতীয় তৰা। ††”

১৭ আত্মা আৰু কনযাই ††কয় “আহা!” আৰু যি জনাই শুনে, তেৱোঁ কয়, “আহা” যি জনৰ পিয়াহ লাগে, তেওঁ আহক আৰু যি জনে ইচ্ছা কৰে, তেওঁ বিনামূল্যে জীৱন জল গ্ৰহণ কৰক।

১৮ এই পুস্তকৰ ভাববাণীৰ বাক্য শুনা প্ৰতিজনলৈ মই এই সাক্ষ্য দি কৈছোঁ: কোনোৱে যদি এই বাক্যবোৰত কিবা যোগ কৰে, তেন্তে এই পুস্তকত লিখা উৎপাতবোৰো ঈশ্বৰে সেই জনৰ ওপৰত যোগ কৰিব;^{১৯} আৰু কোনোৱে যদি এই ভাববাণীৰ পুস্তকৰ বাক্যবোৰৰ পৰা কিবা গুচায়, তেন্তে এই পুস্তকত লিখা জীৱন-বৃক্ষ আৰু পবিত্ৰ নগৰৰ পৰা ঈশ্বৰে তেওঁৰ ভাগ গুচাব।

২০ যি জনে এই কথাৰ সাক্ষ্য দিছে, তেৱেঁ কৈছে, “হয়! মই বেগাই আহি আছো।” আমেন! হে প্ৰভু যীচু, আহক!

২১ প্ৰভু যীচুৰ অনুগ্ৰহ সকলোৰে লগত থাকক; আমেন।

¶২২:৯ পাঁ ১০:২৫,২৬ ; প্ৰ ১৯:১০।

§২২:১২ গীত ৬২:১২ ; যিচ ৫০:৯,১০।

**২২:১৪ ইব্ৰী ৯:১৩,১৪ ; প্ৰ ৭:১৪।

††২২:১৬ যিচ ১১:১ ; মথি ২২:৪২-৪৫।

‡‡২২:১৬ গণ ২৪:১৭।

¶¶২২:১৭ প্ৰ ১৯:৭ ; ২১:৯।